

Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ.

Εν Λυκατία τῶν παρυσίων, παρὰ Σί-
μωνι τῷ Κολιναίῳ, δεκεμβρίῳ μὲν
δευτέρῳ φθίνοντος, ἔτι ἀπὸ τῆς δε-
κάτης, α. φ. λ. α.

Α. Λ. Α.

ΡΙΝΑΞ ΤΩΝ . Δ . ΕΥΑΓΓΕ-
ΛΙΩΝ.

Εὐαγγέλιον κτ| Ματθαῖον.

Εὐαγγέλιον κτ| Μάρκον.

Εὐαγγέλιον κτ| Λουκᾶν.

Εὐαγγέλιον κτ| Ἰωάννην.

Γράφεις τῷ ἀποστόλῳ.

ΡΙΝΑΞ ΤΩΝ . ΙΔ . ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ
ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ.

ᾱ	πρὸς ῥωμαίους.
β̄	πρὸς κορινθίους. ᾱ.
γ̄	πρὸς κορινθίους. β̄.
δ̄	πρὸς γαλάτας.
ε̄	πρὸς ἐφεσίους.
ς̄	πρὸς φιλιππησίους.
ζ̄	πρὸς κολασσαίους.
η̄	πρὸς θεσσαλονικεῖς. ᾱ.
θ̄	πρὸς θεσσαλονικεῖς. β̄.
ῑ	πρὸς ἑμόδιον. ᾱ.
ιᾱ	πρὸς ἑμόδιον. β̄.
ιβ̄	πρὸς τίτον.
ιγ̄	πρὸς φιλίμονα.
ιδ̄	πρὸς ἑβραίους.

ΡΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ
ΚΑΘΟΔΙΚΩΝ.

Επιστολή τῷ ἁγίῳ ἰακώβῳ.

Επιστολή τῷ ἁγίῳ ἀποστόλῳ πέτρῳ. ᾱ.

Επιστολή τῷ ἁγίῳ ἀποστόλῳ πέτρῳ. β̄.

Τῷ ἁγίῳ ἰωάννῳ ἀποστόλῳ ἐπιστολή. ᾱ.

Τῷ ἁγίῳ ἰωάννῳ. β̄.

Τῷ ἁγίῳ ἰωάννῳ. γ̄.

Ἰδοὺ ἀποστόλῳ ἐπιστολή.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ ΑΓΙΟΝ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΕΦΑ
ΛΑΙΟΝ Α.

ΙΒΛΟΣ γένεως Ἰησοῦ χρι- 1.
στοῦ, ὃς δαβὶθ, ὃς ἀβρα-
άμ. ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν
ἰσαάκ. ἰσαάκ δὲ ἐγέννησε τὸν
ιακώβ. ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν
ἰούδα, καὶ τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ ἰσάακ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν φαρίν, καὶ τὸν ζαρά ἐκ τῆς θάμαρ.
φαρίν δὲ ἐγέννησε τὸν ἰσραὴλ. ἰσραὴλ δὲ ἐγέννη-
σε τὸν ἄραμ. ἄραμ δὲ ἐγέννησε τὸν ἀμνά-
δαβ. ἀμνάδαβ δὲ ἐγέννησε τὸν ἰακώβ. ἰα-
κώβ δὲ ἐγέννησε τὸν θελφών. θελφών δὲ ἐ-
γέννησε τὸν βοὸζ ἐκ τῆς ραχὰβ. βοὸζ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν ὠβηὰ ἐκ τῆς ραχ. ὠβηὰ δὲ ἐγέννησε
τὸν ἰακώβ. ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν δαβὶθ τὸν
βασιλέα. δαβὶθ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν ὀ-
λομὼν ἐκ τῆς ὧν εἰς σαλομὼν δὲ ἐγέννησε
τὸν ροβοάμ. ροβοάμ δὲ ἐγέννησε τὸν ἀβιά. ἀβιά
δὲ ἐγέννησε τὸν ἄβι. ἄβι δὲ ἐγέννησε τὸν ἰωθὰμ.
ἰωθὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν ἰωρὰμ. ἰωρὰμ
δὲ ἐγέννησε τὸν ὀζάμ. ὀζάμ δὲ ἐγέννησε τὸν ἰω-
άθαμ. ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησε τὸν ἀχαζ. ἀχαζ δὲ
ἐγέννησε

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

τὸν ἰζακίαν. ἰζακίαν δὲ ἐγέννησε τὸν μαγκασ-
 σὴν. μαγκασσὴς δὲ ἐγέννησε τὸν ἀμὼν. ἀμὼν
 δὲ ἐγέννησε τὸν ἰωσάβη. ἰωσάβη δὲ ἐγέννησε τὸν
 ἰωακείμ. ἰωακείμ δὲ ἐγέννησε ἱερωνίαν καὶ τοὺς
 ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἕως τῆς μεθικεσίας βαβυλῶ-
 νος. μετὰ δὲ τὴν μεθικεσίαν βαβυλῶνος, ἱερωνί-
 ας ἐγέννησε τὸν θαλαθιήλ. θαλαθιήλ δὲ ἐγέν-
 νησε τὸν ζοροβάβελ. ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν
 ἀβιάδ. ἀβιάδ δὲ ἐγέννησε τὸν ἑλιακείμ. ἑλια-
 κείμ δὲ ἐγέννησε τὸν ἀζώρ. ἀζώρ δὲ ἐγέννησε
 τὸν θωδῆ. θωδῆ δὲ ἐγέννησε τὸν ἀρχιμί. ἀρ-
 χιμί δὲ ἐγέννησε τὸν ἑλίσδ. ἑλίσδ δὲ ἐγέννησε
 τὸν ἑλεάζαρ. ἑλεάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν ματθῆαν.
 ματθῆαν δὲ ἐγέννησε τὸν ἰακώβ. ἰακώβ δὲ ἐγέν-
 νησε τὸν ἰωσήφ, τὸν ἀνδρὸς μαρίανος. ἔκ τούτου
 γέννηται ἡ σὺν ὁ ἁγίος μωυσὴς κειρὸς γέννηται
 ὅτι αἱ γυναικες αὐτοῦ ἄβραάμ ἕως δεβίαν, ἡλίας
 δεκαπένταρες καὶ ἄρα δεβίαν ἕως τῆς μεθικε-
 σίας βαβυλῶνος, γυναικες δεκαπένταρες καὶ ἄρα
 τῆς μεθικεσίας βαβυλῶνος ἕως τῆς κείσεως
 καὶ δεκαπένταρες. ἔκ δὲ ἰησοῦ κείσεως ἡ γέ-
 ννηται ἕως τοῦ μνηστευθῆσθαι γὰρ τὸ μήκος αὐτοῦ
 μαρίαν σὺν ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτῷ,
 οὕτως οἱ γὰρ ἔχοντες ἐκ πνεύματος ἁγίου.
 ἰωσήφ δὲ ὁ αὐτὸς καὶ τῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέ-
 λων αὐτὴν περιφρονεῖν, ἐβλήθη λα-
 θρα ἀρ-

b. ii.

Христос

χεῖρας ἡνὰ τὸ οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, οἱ ἐκείνους τὸ
 ἰσδαίας. ὅπως ἂν γέγραπται διὰ τῆς προφητείας.
 καὶ σὺ βηθλέεμ γῆ ἰσδα, ἰσδα μὲν ἐλαχίστη
 εἰς τοὺς ἡγεμόσιν ἰσδα. ἐκ σοῦ γὰρ ὁβελόσεθ ἡγού-
 μενος, ὅς τις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν ἰσραήλ.
 Τότε ἡρώδης λάθρα καλέσας τοὺς μαίετους,
 ἠκείβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τῆς φαινο-
 μένης ἀστρος, καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς βηθλέεμ,
 εἶπε· πορὺ θύντες ἀκρίβως ἄξετάστε παρὶ
 τῆς παιδὸς· ἵνα ἂν δεῦρ ἔρχητε, ἀπαγγέλλαιτέ μοι,
 ὅπως κατὰ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ. οἱ δὲ ἀ-
 κούοντες τῆς βασιλείας, ἐπορεύθησαν, καὶ ἰδοὺ ὁ
 ἄστηρ ὃν εἶδον ἐν τῇ αἰαθῇ προῆλθεν αὐτῶν, ἕ-
 ως ἐλθὼν, ἔστη ἐπάνω τοῦ ἑσπαιδίου ἰδόντες δὲ
 τὸν ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα.
 καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εἶδον τὸ παιδίον μετὰ
 μαριίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ πεσόντες προσεκύ-
 νησαν αὐτῷ, καὶ ἀποτίξαντες δῶρον θύσαντες αὐ-
 τῶν, προσέγγισαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον
 καὶ σμύρναν· καὶ χρηματιζόμενοι κατ' ὄναρ,
 μὴ ἀνακείμενοι πρὸς ἡρώδην, δι' ἄλλης ὁδοῦ
 αὐτοῦ ἐχώρησαν, εἰς τὴν χώραν αὐτῶν. Διαχω-
 ρισάντων δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου φαίνε-
 ται κατ' ὄναρ· λέγων· ἐγερθεὶς, πάρελαβε
 τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ φύγε
 εἰς αἴγυπτον, καὶ ἰδοὺ ἐκῇ, ἕως αὐτοῦ εἶπω σοί.
 μέλλει

μέλλει ἡ ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον, τὸ ἀσπρίσαι
 αὐτόν. ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον, καὶ τῇ
 μητρὶ αὐτοῦ νυκτός, καὶ αἰεχώρησεν εἰς αἴγυ
 πτον, καὶ ἐκεῖ ἔως τὸ τέλος τῆς ἡρώδου, ἵνα πλη
 ρωθῇ· ὃ ἔκρινεν ἑκπὸς τοῦ κρείσσου τοῦ προσφύτου
 λέγοντος· ὅτι αἰγύπτῳ ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου, ὅτε
 ἡρώδης ἰδὼν, ὅτι ἐν παύσῃ ἑκπὸς τῇ μάτρει,
 ἐδυμνώθη λίαν, καὶ ἀσπρίλας, αἰεῖλε πάν
 τοῖς τοῦ παιδὸς τοῖς οἰκηθῆναι, καὶ οἱ παῖ
 δεις ὁμοῖοις αὐτῆς, ἀπὸ δεσφῶ καὶ κατωτέρω,
 κατὰ τὸν χρόνον, ὃν ἡκείβωσε παρὰ τῇ μά
 τρει. Τότε ἐπληρώθη ὃ ἔκρινεν ἑκπὸς ἰδρυμῶ
 τος τοῦ προσφύτου, λέγοντος· φωνὴ αἰετῶς ἡκούθη,
 ὁ θρῆνος καὶ κλαυθμὸς, καὶ ὁδυρμὸς πολὺς, ἑα
 νή κλαίετε τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ ἔκ· ἡ δὲ
 παρὰ κληθῆναι, ὅτι ἐκ αἰσίου. Τελουτήσαντος δὲ
 τοῦ ἡρώδου, ἰδὼν ἄγγελος κρείσσου κατ' ὄναρ· φαί
 νετο δὲ ἰσάφ' οἱ αἰγύπτῳ λέγων· ἐγερθεὶς, πα
 ρέλαβε τὸ παιδίον, καὶ πάλιν μητέρα αὐτοῦ,
 καὶ προῦς εἰς γαλιλαίαν. Πληνέκεισι γὰρ οἱ
 ζητῶντες πάλιν φυγὴν τοῦ παιδὸς. ὁ δὲ ἐγερθεὶς
 παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τῇ μητρὶ αὐτοῦ,
 καὶ ἦλθεν εἰς γαλιλαίαν. ἀκούσας δὲ ὅτι ἀρ
 χιλαὸς βασιλεὺς αὐτῇ τῆς ἰσραήλ· ἀντί
 ἡρώδου τοῦ παιδὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελ
 θεῖν. χρηματισθεὶς δὲ καὶ ὄναρ, αἰεχώρησεν εἰς
 τὰ μέρη

[illegible]

κείται. πάλιν δὲ ἀνέβρον καὶ ποῦν καρπὸν κα-
 λὸν, ἐκκόπεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλει. Ἐγὼ μὲν
 οὖν βαπτίσω ὑμᾶς ἐν ὕδατι, καὶ μετὰ ταῦτα, ὁ δὲ
 ὀπίσω μου ὁρῶμενος, τὸ μυστήριόν μου ὄζει, ὅ-
 τι ἐκ αἰωνίου ταῦτα ἐποθέμεθα ταῖς βαπτίσαι.
 αὐτοὺς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ
 πνεύματι, ὅπως ἂν ᾤσιν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ δοκασα-
 ρείᾳ πλῆν ἁλῶνα αὐτοῦ, καὶ σιμῶσιν τὸν σῖτον αὐ-
 τοῦ εἰς τὴν ἀρχὴν αἰῶνος, ὅτι ἀμύραν κατακαύ-
 σαι τὸ θεῖον ἔσθω. Τότε παρεγένετο ὁ Ἰησοῦς
 ἀπὸ τῆς γαλιλαίας, ἔδωκε τὸν ποταμὸν πρὸς τὴν
 ἰωάννην, τὸν βαπτίζοντα ἐν τῷ αὐτῷ. ὁ δὲ ἰωάν-
 ης, δὲ κωλύον αὐτὸν, λέγων. ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑ-
 πό σου βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἐδίδου μοι.
 Αποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτόν, ἄ-
 φες ἄρτι. ἔγωγε πρέπειν ὄζειν ἡμῖν πληρῶσαι
 πάντα δικαιοσύνην. ἔτε ἀκριβέστερον αὐτόν. καὶ βα-
 πτίσας ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη ἀπὸ τοῦ ὕδατος. καὶ
 ἰδοὺ ἠνεώχθησαν αὐτῷ οἱ οὐρανοί, καὶ εἶδε τὸ
 πνεῦμα τοῦ θεοῦ καταβαῖναι ὡσεὶ περιστερὰν,
 καὶ ὁρῶμενον ἐπ' αὐτόν. καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν
 οὐρανῶν λέγουσα. ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπῆ-
 τος, ἐγὼ δὲ σὺν ἔχω. Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εἰς
 τὴν ὄρησιν ἐπὶ τὸ πνέματός περὶ ἡμέρας
 ἐπὶ τὸν ὄρειον, καὶ ἐκτείνετο ἐν ἑσπέρᾳ περὶ
 ὅσον ὅραμα, καὶ νύκτας περὶ ὅσον ὅραμα, ὑπόρου-

b. iii.

ἐπείνασε.

ἐπείνασε. καὶ προσελθὼν αὐτῷ ὁ περραζὼν, εἶ-
 πεν. Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, εἰπὲ ἵνα οἱ λίθοι ῥθίσθω-
 ῖσι λίθων. ὁ δὲ ἀρχιερεὺς εἶπεν. μέγα πταίει·
 „ ἐπ' αὐτῷ μόνω ἴσας ἄνθρωπος, ἀλλ' ἡμεῖς πάν-
 „ τες μαρτυροῦμεν αὐτὸν ὁ δαβὼλος εἰς τὴν
 „ πειρασμὸν λαμβάνει αὐτὸν ὁ δαβὼλος εἰς τὴν
 „ γαλιλαίαν, καὶ ἴσκειν αὐτὸν ἡμεῖς πάντες οἱ πόρνοι οἱ
 „ ἰσθμῶν, καὶ λέγει αὐτῷ· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ βάλε σε-
 „ αὐτὸν ἑξ ὧν. μέγα πταίει ὁ ὅτι βίβλος ἀπέλυσεν αὐ-
 „ τὸν ἐπὶ τῇ ὁδοῦ σου, καὶ ἡμεῖς χειρὶν ἐκτετα-
 „ μένων προσκομίσας πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.
 „ ἔφη αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· πάλιν, μέγα πταίει· ἐκ
 „ πειράσεις κύριον τὸν θεόν σου. πάλιν, πειρα-
 „ λαμβάνει αὐτὸν ὁ δαβὼλος εἰς ὄρεα ὑψηλοῦς
 „ λίας, καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάντα τὰς βασιλείας
 „ τοῦ κόσμου, καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτῷ,
 „ ταῦτά σοι πάντα δώσω, ἐὰν πεσὼν προσκυ-
 „ νήσῃ μοι. ὅτε λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· ὕπαγε ὅτι
 „ σω μὲν ἔσται· γέγραπται γάρ· κύριον τὰς
 „ θεῶν σου προσκυνήσεις, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύ-
 „ σεις. ὅτε ἀφίστησιν αὐτὸν ὁ δαβὼλος, καὶ ἰδοὺ ἄν-
 „ γελοι προσήλθον, καὶ διηκόνουν αὐτῷ. ἀκού-
 „ σας δὲ ὁ ἰησοῦς, ὅτι ἰωάννης παρεδίδηκεν, αἰετὶ
 „ ρησεν εἰς τὴν γαλιλαίαν, καὶ κατὰ λιπὼν τὴν
 „ γαλιλαίαν, ἐλθὼν κατέκνησεν εἰς καπάρναουμ
 „ καὶ παρὰ θάλασσαν, ἐν ὁρίοις ζαβουλὸν, καὶ
 „ νεφθα-

ἡ φθαλαὶμ, ἡ παλρεωλῆ τὸ ἐν δὲν λῆσ' ἡσάι-
 » οὐ πρεφίτη λέγινος. ἡ ζαβελών, καὶ ἡ
 » κεφθαλαὶμ ὁδὸν θαλάσσης, πᾶσαν οὐ ἰορ-
 » δάντ, γαλιλαίαν τῇ ἐθνῶν, ὁ δαὲς ὁ καθή-
 » μινος εἰ σκότει εἶδε φῶς μέγα, καὶ τοῖς κα-
 » θυμένους εἰ χώρα καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς αὐέ-
 » τειλεν αὐτοῖς. ἀπ' τότε ἤρξατο ὁ ἰησοῦς κη-
 » ρύσασθαι καὶ λέγειν. μετανοήτε· ἡπίκε γὰρ ἡ
 βασιλεία τῇ ἐξουσίᾳ. Πόριπα τῇ δὲ πε-
 ρὶ τῆς θαλάσσης τῆς γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελ-
 φούς, σίμωνα καὶ ἀνδρέαν καὶ ἀδελφόν αὐτῶν,
 βάλλοντας ἀμφίβλη-
 ρον εἰς πλὴν θαλάσσης. ἦσαν δ' ἀλγῆς καὶ λέ-
 γει αὐτοῖς. Ἀθίτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀ-
 λγῆς ἀνθρώπων· οἱ δὲ ἀθέως ἀφέντες τὰ δί-
 κτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ. καὶ πρὸς ἐκείθεν,
 εἶδε ἄλλους δύο ἀδελφούς ἰακώβον καὶ τὸν τῷ ζεβε-
 δαίου, καὶ ἰωάννην καὶ ἀδελφόν αὐτῶν εἰς ᾧ
 πλοῖον μετὰ ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, κα-
 ταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, καὶ ἐκάλε-
 σεν αὐτοὺς. οἱ δὲ ἀθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ
 τὸν πατέρα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ. καὶ πε-
 ρεῖν ἄλλω πλὴν γαλιλαίας ὁ ἰησοῦς, διδά-
 σκων αὐτοὺς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων
 τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, καὶ διερχομένων πα-
 σαν ἰσόρον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν εἰς ᾧ λαῷ. καὶ
 ἀπὸ λῆμ.

EXAGGERATION

‘**စံဉာဏ်**

ἔρχοιτο. ἔπειτα γὰρ εἰδὼς αὐτὸν πρὸς πάντας, οὗ
 πρὸς ὑμῶν. ὑμεῖς ἐστὲ τὸ ἑλπίσαντες τῇ γῆ. ἰδοὺ
 δὲ τὸ ἑλπίσαντες γινώσκοντες, οἱ τίμω ἀλλοθιήσεταί;
 ὅς ἐστιν ἡ γῆ, εἰ μὴ βληθῇται ἔξω. καὶ
 καὶ τοὺς πατέρας αὐτῶν τῇ ἀνθρώπων. ὑμεῖς
 ἐστὲ τὸ φῶς τοῦ κόσμου. οὐ δύνασται πῦρ κρυ-
 βῆναι ἐπὶ κεκολλημένον κειμήλιον, οὐδὲ καὶ σιγή
 κρυφόν; καὶ ταύτην αὐτὸν εἶδε τὸν νόμον,
 οὐκ εἶδε τὴν ἀνθρώπων, καὶ λαμπρὰ πασι τοῖς οἰ-
 κιστοῖς. ἔπειτα λαμβάνει τὸ φῶς ὑμῶν ἐμ-
 πρὸς αὐτὸν τῇ ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ
 καλὰ ὄντα, καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν,
 τὸν οἱ τοῖς ἔργοις. μὴ νομίζετε, ὅτι ἦλθον καὶ
 ταλύνσαι τὸν νόμον ἢ τὴν προφήτειαν. οὐκ ἦλθον
 καὶ ταλύνσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι. ἀμὲν ἢ λέγω
 ὑμῖν, ἕως αὐτοῦ περιέλθῃ ὁ ἔρχομος καὶ ἡ γῆ, ἰδο-
 υται αὐτὸς, ἢ μία κερκίς, ἢ μὴ περιέλθῃ ἀπὸ τῆ
 νόμου, ἕως αὐτοῦ γεννηταί. ὅς ἐστιν ὁ λύσις
 μέγα τῇ ἐπολήσει τούτων τῇ ἐκκαθίσαι, καὶ
 διδοῦν ἕως αὐτοῦ ἀνθρώπων, ἐλπίσας κλη-
 θήσεσθαι ἐν τῇ βασιλείᾳ τῇ ἐρχομῶν. ὅς δ' αὖ
 πάντα καὶ διδοῦν, ἕως μέγα κληθῆσε ἐν τῇ
 βασιλείᾳ τῇ ἐρχομῶν. λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἰδοὺ
 μὴ πῶς ἀκούσῃ καὶ δικαιοσύνη ὑμῶν. πλείους
 τῇ γραμματικῇ καὶ φαρισαίᾳ, ἢ μὴ εἰσ-
 ἔλθῃτε εἰς τὴν βασιλείαν τῇ ἐρχομῶν.

ΗΚΘΕ

61, 1702

ὁλοκαύσας, καὶ μὴ σέβειν τὸν ἐχθρὸν σου· βλά-
 βὴ λήσῃ ἡμῶν ἀγαπᾶτε τὸν ἐχθρὸν ὑμῶν, ὅλο-
 γεῖτε αὐτὸν καὶ τὰ ῥαβδὸν ἐν ὑμῶν, καὶ οὕτως ποιῶ-
 τε τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν, ὡς ἡμεῖς ἐχθροὶ τοῦ
 Θεοῦ ἐπηρεάζοντες ὑμᾶς, ὡς δὲ κοῦσας ὑμᾶς,
 ὅπως ἡμεῖς ἡμεῖς τὸν πατέρα ὑμῶν καὶ ἐργα-
 τοῖς, ὅτι τὸν ἡμιότι αὐτῶν ἀγαπᾶται ὑμῶν
 καὶ ἀγαπᾶτε, καὶ βρέχει ὑμῶν ἀγαπᾶτε καὶ ἀγαπᾶτε.
 Ἐὰν γὰρ ἀγαπᾶτε τὸν ἀγαπᾶτε ὑμῶν, τὴν
 βασιλείαν ὑμῶν, καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν ποι-
 ῶσι; καὶ ἐὰν ἀγαπᾶτε τὸν ἀγαπᾶτε ὑμῶν, μόν-
 ον, ἢ περὶ τὸν πατέρα; καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν
 ποιῶσι; ἐὰν οὖν ὑμεῖς τὴν βασιλείαν, ὡς οὖν
 ὑμῶν οἱ πατέρες ὑμῶν, τὴν βασιλείαν, ὡς οὖν
 καὶ τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν καὶ ποιῶσι ὑμῶν
 ὡς τὴν ἀγαπᾶτε, πρὸς τὸν Θεὸν ὑμῶν καὶ
 οἱ ἡμεῖς μὴ οὖν ἐκ ἡμεῶν παρὰ τὸν πατέρα ὑ-
 μῶν ὡς τὴν ἐργασία. ὅτι αἱ ἐργασίαι ἐλεημο-
 συῶν, καὶ ἐργασίαι, ἐκπερὶ τὸν Θεόν, ὡς οὖν
 ἐργασίαι ποιῶσι τὰς ἐργασίας ὑμῶν, καὶ
 οἱ πατέρες ὑμῶν, ὡς οὖν ὁ Θεὸς ὑμῶν καὶ
 ὁ Θεὸς ὑμῶν. αὐτὸν ἡμῶν, ἀγαπᾶτε τὸν Θεόν
 αὐτῶν. ὡς οὖν ποιῶσι ἐλεημοσύνην, καὶ γινώσκω
 ἡ ἀγαπᾶτε τὸν Θεόν ὡς ποιῶσι ὁ Θεὸς ὑμῶν ὡς
 ἐλεημοσύνην οἱ ὡς κρυπτοῦ καὶ ὡς οὖν τὸν Θεόν
 οἱ ὡς κρυπτοῦ, αὐτὸς ἀγαπᾶτε τὸν Θεόν ὡς
 ὡς οὖν,

ἡδὴ καὶ ὅταν προσέχη, καὶ ἐκ τῆς καρδίας
 αἰτοῦται, ὅτι φιλοῦσι αἱ ταῖς συνήθειαις,
 καὶ αἱ ταῖς ἐκρήσεις τῆς ἀπειθείας· ἐκ τῆς
 προσέχου, ὅπως αὐτὸ φαίνεται διὰ τῶν ὁρώντων.
 ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπὸ τῆς καρδίας αὐ-
 τῶν οὐδὲν ἀγαθὸν ἐκέρχεται, ἀλλὰ καὶ οἱ
 μεῖοι σου, καὶ κλέεις πλὴν τῶν ὁρώντων, πρὸς
 ξαίει· πατρί σου καὶ κρυπτῶ, καὶ ὁ πατήρ
 σου ὁ βλέπων ἐκ τῶν κρυπτῶ, ἀποκαθήσει σοὶ οἱ
 φανεροί. πρὸς ἐν τῷ μέλει δὲ, καὶ βαπτισθήσε-
τε, ὡς οἱ ἐβηλαί· δοκοῦσι γὰρ ὅτι αὐτῇ πο-
 λυλογία αὐτῶν κείθεν ἀποδοθήσεται. μὴ δὲ κρί-
 ναι ὑμᾶς αὐτοὶ. οἶδε γὰρ ὁ πατήρ ὑμῶν, ὅτι χρε-
 αὶ ἔχοτε, πρὸ τῆς ὑμῶν αἰτήσεως αὐτοῦ. οὐ-
πωσὲν πρὸς ὑμᾶς ὑμεῖς. Πρῶτον ἐκείνοι οἱ
 τοῖς ἔργοις, ἀγαθὰ ἔκτελλον τὸ ὄνομα σου. ἐλθέτω
 τὸ ἡ βασιλεία σου. γινώσκοντες δὲ ἡμεῖς
 σου, ὡς αὐτοὶ ἔκτελλον, καὶ ἐκείνους τῶν ἁγίων·
 ἡμεῖς τὸν ἐκείνους οὐδὲν ἡμεῖς αὐτοῦ καὶ ἐκείνους
 ἡμεῖς τὰ ἐκείνους καὶ ἡμεῖς, ὡς καὶ ἡμεῖς οὐδὲν
 μεν οὐδὲν ἐκείνους ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς ἐκείνους καὶ
 μαῖς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ εὐσεβεῖς καὶ ἀπὸ
 πηγῆς, ὅτι σου εἶναι ἡ βασιλεία ἀπὸ τῶν ἁγίων καὶ
 ἡδὴ, εἰς τὸν αἰῶνα. ἀμήν. Εὐαγγέλιον
ἀπὸ τοῦ πνεύματος ἁγίου καὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰη-
 σοῦ Χριστοῦ.
 καὶ ὑμεῖς ὁ πατήρ ἡμῶν ὁ ἁγίος, ἐσθὲν δὲ καὶ
 ἀφ᾽ ἡμῶν

ἀφ᾽ ἑτέροις ἀνθρώποις τὰ παρὰ τὸν νόμον
 αὐτῶν, ἔτι ὁ πατήρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ πα-
 ρὰ τὸν νόμον ὑμῶν. Ὅτι αὐτὸς θεὸς ἐστὶν καὶ
 γινώσκει ὡσαύτως οἱ ἀποκρίνεται συνθροῦν. ἀ-
 φανίζεις γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτοῦ, ὅπως φα-
 νῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηθεύοντες. Ἀμὴν λέγω ὑ-
 μῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτοῦ. σὺ δὲ νη-
 θεύων ἐκλείψει σου πλὴν κεφαλῆν, καὶ τὰ πρό-
 σωπα σου ἰσχύει, ὅπως μὴ φαίῃς τοῖς ἀνθρώ-
 ποις νηθεύων, ἀλλὰ διὰ παιδί σου, οὗ διὰ κρυπῶ,
 καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων οὐ διὰ κρυπῶ, ἀπα-
 δώσει σοι. μὴ θελαίετε ὑμῶν θεσφαυρῶν
 ὡς τῆς γῆς, ἀπονομῆς καὶ βρωμίας. ἐφανεῖται, καὶ
 ὅπου κλέπτεισθε διορύσσουσιν, καὶ κλέπτουσιν. θε-
 λαίετε δὲ ὑμῶν θεσφαυρῶν ὡς οὐρανοῦ, ὅπου
 ἔτε σῆς, ἔτε βρωμίας ἀφανίζεις, καὶ ὅπου κλέπτει
 ἔδιορύσσουσιν, ἔτι κλέπτουσιν. ὅπου γὰρ ὅστις ὁ
 θεσφαυρῶν ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρπία ὑμῶν
 ὁ ἀνέχων τὸ σῶμα τοῦ ὅστις ὁ ὀφθαλμὸς ἐκεῖ
 ὁ ὀφθαλμὸς σου ἀπὸ τῆς ὅλου σῶμα σου φω-
 τεῖν ἔσται. ἐάν δὲ ὁ ὀφθαλμὸς σου πονηρὸς ᾖ,
 ὅλον τὸ σῶμα σου σκοτεινὸν ἔσται. εἰ δὲ τὸ φῶς
 τὸ ἐν σοὶ σκοτίζῃ, ἔτι σκοτίζεις πᾶν. εἰ δὲ
 τὸ ἐν σοὶ κύνεις ἐκείνην ἢ τὴν ἐν σοὶ ἐκείνην
 καὶ τὸν ἑσθλόν ἐκείνην, ἢ ἐκείνην ἀνέξει, καὶ
 τὴν ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην. ὁ δὲ ἐκείνην
 λούει,

λαόν, καὶ μαμαμώνᾱ. ἀλλὰ τὸ λέγω ὑμῖν, μὴ
 μωρολογεῖτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν ὥστε φέλητε, καὶ ὥστε
 πίνετε, μὴ δὲ σώματι ὑμῶν τί εἰδύσηθε.
 ἔτι ἡ ψυχὴ πολλὸν ὁδε τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σώ-
 μας τῷ εἰδύματι, ἐμβλίσθετε εἰς τὰ πνεύ-
 ματα ὅτι ἔστιν, ὅτι ἔσπεύετε, ἔδε θερίζετε,
 καὶ ἀναρῶντες εἰς ἀκρόθηναι, καὶ ὁ πατήρ ὑ-
 μῶν ὁ ἄρα ἰσχυρός, εἰσφέρει αὐτά. ἔχ ὑμεῖς μάλ-
 λον ἀγαθὰτε αὐτῶν; ἵς δὲ ἔξ ὑμῶν μωρο-
 λογῶν διώκετε προσηγορεύει πλὴν ἡλικίας αὐ-
 τοῦ πνεύματος; καὶ τὸ εἰδύματι ὥστε μωρο-
 λογεῖτε; καὶ ταλαιώθετε τὰ χεῖρα τῷ ἀγρῷ τῆς
 αὐτοῦ ἀκαθαρσίας, ἔδε γῆραι. λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι ἔ-
 δε ἰσχυροὶν οἱ πόνοι τῇ ἀγρῷ αὐτοῦ τὸν ἀγρὸν ἀ-
 λειψάσας ἐν ἑσπέρῃ. εἰ δὲ τὸν ἀγρὸν τῷ ἀγρῷ ἀ-
 μωρολογεῖτε, καὶ αὐτοὶ εἰς κλίβανους βαλλο-
 μένοι, οἱ θεοὶ τῶν ἀμωρολογούντων, ἔδε πολλῶ μάλ-
 λον ὑμῶν ὁ ἀγρὸς πῶς; μὴ δὲ μωρολογεῖτε λέ-
 γοντες ὥστε φάσματός, ἢ ὥστε πῶς, ἢ ὥστε πῶς ἀ-
 ἡμεῖς δὲ; πάντα γὰρ ὅσα ταῦτα ἔστιν ἐν ἡ-
 ἡμεῖς, ὅτι ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἄρα ἰσχυρός, ὅτι χαί-
 ρετε ἐν ἡμεῖς καὶ πάντων. ζητεῖτε δὲ πρῶτον πλὴν
 δικαιοσύνης καὶ εὐδοκίας, πλὴν δικαιοσύνης αὐ-
 τοῦ, καὶ πάντα ταῦτα πῶς ὑμῖν δοσεται ὑμῖν.
 μὴ ὥστε μωρολογεῖτε εἰς πλὴν αὐτοῦ. ἢ γὰρ αὐ-
 τοῦ ἀμωρολογεῖτε ἐν τῇ ἀκρόθῃ τῇ ἡμέρᾳ ἢ

καὶ πῶς

c. i.

καὶ πῶς

ΛΗΤΕ, ἴτε

λητε, ἵνα ποδώσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, ἔγω καὶ
 ὑμεῖς ποιᾶτε αὐτοῖς. ἔως γὰρ ὅτιν ὁ νόμος καὶ
 οἱ προφῆται. εἰσέλθετε διὰ τῆς σενῆς πυ-
 λης. ὅτι πλάτεια ἡ πύλη καὶ ὀρθύχειρος ἡ ὁ-
 δὸς, καὶ ἀπαγνύσκει εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ ὁδ-
 οὗ εἰσιν οἱ εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς, ὅτι σενὴ ἡ
 πύλη, καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς, ἡ ἀπαγνύ-
 σκει εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὁδὸι εἰσιν οἱ θύεισκοι-
 τες αὐτῇ. προσέχετε δὲ ἅπαρ τῇ φωνῇ
 προφητῶν, οἵτινες ὁρῶνται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐν-
 δύματι πρεβάτων, ἵνα θύει εἰσι λῆκοι ἀρ-
 παγὲς ἅπαρ τῶν καρπῶν αὐτῶν ὑδὲ γνώσε-
 δε αὐτῶν. μή τι συλλέγουσιν ἅπαρ ἀκαθάρτων
 σκευῶν, ἡ ἅπαρ τειβόλων σῦναι; ἔγω πάν
 δι' ὄφρα ἀγαθόν, καρποὺς καλὸν ποιῶ. ἔδὲ
 βαπτόν δι' ὄφρα, καρποὺς πονηροὺς ποιῶ. ἔδὲ
 γὰρ δι' ὄφρα ἀγαθόν, καρποὺς πονηροὺς ποι-
 εῖν, ἔδὲ δι' ὄφρα βαπτόν, καρποὺς καλὸν ποι-
 εῖν. πάν δι' ὄφρα μὴ πάσῃ καρπὸν καλόν, ἐκκὸ
 πίεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. ἀρχὴ ἅπαρ τῇ
 καρπῶν αὐτῶν ὑδὲ γνώσεδε αὐτῶν. ἔδὲ πᾶς ὁ
 λέγει μοι κύριε, κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βα-
 σιλείαν τῇ ἀρχῇ, ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα
 τοῦ πατρὸς μου ὅτι ἐρατοῖς. πολλοὶ ὁρῶσι μοι
 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, κύριε, κύριε, ἔδὲ σὺ ὀνό-
 ματι προφητεύσας; καὶ ἔδὲ σὺ ὀνόματι
 δαίμό-

23 δαιμόνια βεβαλόμεν; καὶ ὃ σὺ οὐνομαίει δύ-
 νάμῃ πολλὰς ἐποίησεν; καὶ ὅτε ὁ μαθη-
 τὴς αὐτοῦ, ὃς ἐδύποτε ἐκ τῶν ὑμῶν ἀρχή-
 ρειτε ἅπασι ἐμαυτοῖς οἱ ὀρθροῦμοι πλὴν αὐτοῦ.
 24 πᾶς δὲ ὅστις ἀκούει μου τῶν λόγων τούτων, καὶ
 ποιᾷ αὐτοῦ, ὁμοιώσω αὐτὸν ἀδελφὸν φρονίμῳ, ὅς-
 τις ὠκοδόμησε πλὴν οἰκίας αὐτοῦ ὑποὶ πλὴν πέ-
 ραι, καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ πο-
 τάμοι, καὶ ἐπνέον οἱ αἵετοι, καὶ προσέπι-
 πον τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἔπεσε. τεθελίω-
 θεν γὰρ ὑποὶ πλὴν πέτραι. καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου
 τῶν λόγων τούτων, καὶ ποιᾷ αὐτοῦ, ὁμοιω-
 θήσεται ἀδελφὸν μαρτῶ, ὅστις ὠκοδόμησε τῇ οἰ-
 κίᾳ αὐτοῦ ὑποὶ τῇ ἀκριον, καὶ κατέβη ἡ βρο-
 χὴ, καὶ ἦλθον οἱ ποτάμοι, καὶ ἐπνέον οἱ αἵε-
 τοι, καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔπεσε,
 καὶ ὡς ἡ πῖσις αὐτῆς μεγάλη. καὶ ἐγένετο ὅτε
 συνετέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τῶν λόγων τούτων, βρε-
 πλώσαντο οἱ ὄχλοι ὑποὶ τῇ διδασκίᾳ αὐτοῦ. ἦν
 γὰρ διδάσκων αὐτοῦ ὡς βεβαίως ἔχων, καὶ ὅχι
 8 ὡς οἱ γραμματεῖς. Καταβαλὼν δὲ αὐτῷ
 ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί.
 καὶ ἰδοὺ λέπερος ἐλθὼν, προσέκυνεν αὐτῷ λέ-
 πων. κύριε, ἐάν θέλῃς, δύνασαι με καθαρί-
 σαι. καὶ ἐκτείνας πλὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ ὁ
 Ἰησοῦς λέγων. θέλω, καθαρεύσῃ. καὶ αὐτὸς
 ἐκαθαρίσθη

ἔκαθ' αὐτὸν ἡ λέπρᾶ· καὶ λέγει αὐτῷ ὁ
 Ἰησοῦς· ὄργη μηδενὶ εἴπῃς, ἀλλὰ ὑπάγε, σε αὐτὸν
 δεῖξον ᾧ ἰδρῇ, καὶ προσέθηκε τὸ δῶρον, ὃ πρὸς-
 ἔπαξε μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. Εἰσελ-
 θὼν δὲ αὐτῷ εἰς καπὸρναϊμ, προσήλθεν αὐ-
 τῷ ἑκατόνταρχος παρεκαλῶν αὐτόν, καὶ λέ-
 γων· κύριε, ὁ παῖς μου βέβηκε ἐν τῇ οἰκίᾳ πε-
 ραλυκὸς· δεινῶς βασανιζόμενος. καὶ λέγει
 αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ ἐλθὼν θέρω πύσω αὐτόν·
 καὶ ὅτε κειθῆς ὁ ἑκατόνταρχος ἔφη· κύριε, ἔκ
 εἰμι ἰκανὸς· ἵνα μου ἕσθῃ τὸν σέγιον εἰσελθῆς,
 ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγον, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου.
 καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπος εἰμι ὑπὸ ὑξασίας ἔ-
 χων ὑπὸ ἑμαυτὸν στρατιώτας, καὶ λέγω τῷ
 τῷ, παρὲς θύμῃ, καὶ παρβαίπαι· καὶ ἄλλῳ, ὄρ-
 γου, καὶ ὄρχεται· καὶ ᾧ δούλῳ μου, ποίη-
 σι· ταῦτα, καὶ ποιεῖ. ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύ-
 μαζε, καὶ εἶπε τοῖς ἀκολουθεῖσιν· ἀμείν λέγω
 ὑμῖν, οὐκ εἰ ᾧ ἰσχυρῷ τοσούτῳ πίστις ᾄδῃ,
 λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ ἐκ τῶν αἰσθητῶν καὶ θυ-
 σμῶν ἤξουσιν καὶ ἀνακληθήσονται μετὰ αβρα-
 ᾶμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῇ
 οὐρανῶν, οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσυν-
 ται εἰς τὸ σκότος τὸ ὑψίστην· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυ-
 θμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. καὶ εἶπεν ὁ
 Ἰησοῦς ᾧ ἑκατόνταρχῃ· ὕπαγε, καὶ ὡς ἑώρα-

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

σεντας, πληθύντω σοι. καὶ ἰάσθῃ ὁ παῖς αὐτοῦ
 ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ. καὶ ὑποστρέψας ὁ ἐκείθεν
 ταρχὸς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, εὗ-
 ρε τὸν παῖδα ὑγιαίνοντα. καὶ ἔλθων ὁ Ἰη-
 σοῦς εἰς τὴν οἰκίαν πάλιν, εἶδε τὸν πνεῦμα
 αὐτοῦ βεβλημένον καὶ πυρέσσοντα. καὶ ἤ-
 ψατο τὴν χερὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυ-
 ρετός. καὶ ἠγέρθη καὶ δηκόνει αὐτοῖς. οὐκ ἦν
 δὲ πληθύνει, προσέκειτο αὐτῷ δαιμονιζο-
 μένων πολλόν, καὶ ἤρξατο βαλεῖν τοὺς πνεύματα
 τῶν ἀδύων, καὶ πάντας αὐτῶν κακῶς ἐχθρῶν ἐξ-
 ῥάπτειν, ὅπως πληρώσῃ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ
 Ἰησοῦς. καὶ πρὸς τοὺς ἀδελφούς
 αὐτοῦ καὶ τοὺς μαθητάς, καὶ τοὺς ἰσχυροὺς
 αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἰσχυροὺς ἐβόησαν. Ἰησοῦς
 δὲ ὁ ἰσχυρὸς πολλῶν ὄχλων ἀπελθὼν αὐτόν,
 ἐκέλευεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πόρρον. καὶ προσελθὼν εἰς
 χερσὶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ. ἀδελφε, ἀκολού-
 θησόν μοι ὅπου ἐὰν ἀποστείλῃ. καὶ λέγει αὐτῷ
 ὁ ἰσχυρὸς. αἱ ἀλώμεναι φώλαις ἐχθροί, καὶ
 τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰ σκηνώσεις, ὅτι
 ἔχει τὸν πᾶν κεφαλὴν καὶ τὸν πᾶν
 κλίμα. ἔτι δὲ ἔτι μοι ἰησοῦς αὐτοῦ εἶπεν
 αὐτῷ. κύνει, ὡς ζῶον μοι προσέειπεν ἀπελθεῖν
 καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου. ὁ δὲ ἰσχυρὸς εἶπεν
 αὐτῷ. ἀκολούθει μοι, καὶ ἀφίς τὸν νεκρόν
 θάψαι τὸν ἐκείνων νεκρόν. καὶ ἐμβαίτη
 αὐτῷ εἰς

αὐτῶν τὰ πλοῖα, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μα- 20
 θηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ σεισμός μέγας ἐγένετο
 ἐν τῇ θαλάσσῃ, ὥστε τὰ πλοῖα καλύπτεσθαι,
 ὑπὸ τῆς κυμάτων, αὐτὸς δὲ ἠκολούθησεν· καὶ
 προσελθόντες οἱ μαθηταί, ἔκριναν αὐτῷ·
 λέγοντες· κύριε, σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα· καὶ
 λέγει αὐτοῖς· Ὡς φοβούμεσθε ἄνθρωποι, ὅτε ἐ-
 γερθεὶς, ἐπετίμησε τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ θαλάσ-
 σῃ, καὶ ἐπαύσατο· καὶ ἡμεῖς· οἱ δὲ ἄνθρω- 7
 ποι ἐθαύμαζον λέγοντες· ποῦτος ὁ δυνά-
 τος, ὅτι καὶ οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἡ θαλάσσα ὑπα-
 κούουσιν αὐτῷ, καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ πέ- 8
 ραι, εἰς τὴν χώραν τῆς γερουσίας, ὑπὸ
 τῆς αὐτῷ δύο θαλάσσης· οἱ δὲ ἐκ τῆς μνη-
 μείας ἰσχυροὶ, χαλεποὶ ἄνθρωποι, ὥστε μὴ ἰσχύ-
 νειν ἀπαρτῆσαι τῆς ὁδοῦ ἐκείνης· καὶ ἰδοὺ
 ἔκρουσαν λίαντες· ὧς ἡμῶν καὶ τοῦ Ἰησοῦ ἢ ἐπὶ
 τῇ· ἡ δὲ θαλάσσα πρὸς αὐτὸν βαρύνεται ὑμᾶς·
 ὧς δὲ μακρὸν ἔστω αὐτῶν ἀπὸ τῆς γαλιλαίας πολ-
 λὰν βοσκόμενοι· οἱ δὲ θαλάσσης παρεκάλει
 αὐτὸν λίαντες· εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ὡς ἴδμεν
 ἡμῶν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῆς γαλιλαίας· καὶ εἰ-
 πον αὐτοῖς· Ὡς ἀγέλη· οἱ δὲ ἰσχυροὶ, ἀπὸ τῆς
 ὁδοῦ εἰς πλὴν ἀγέλην τῆς γαλιλαίας· καὶ ἰδοὺ ὤρμη-
 σεν ἡ ἀγέλη τῆς γαλιλαίας καὶ τὰ τὰ κρημνίσαντες εἰς τὴν
 θαλάσσαν, καὶ ἀπέθανον οἱ τοῖς ὕδασι· οἱ δὲ

- 2 βόσκοντες ἔφυγον. καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πό-
 λιν, ἀπὴν ἦλθαι ἄπαντα, καὶ τὰ τῆν δαμα-
 νίζομενών. καὶ ἰδὼν πᾶσα ἡ πόλις ἡγεῖται εἰς
 σιναίτησιν ὃ Ἰησοῦ. καὶ ἰδόντες αὐτοὶ παρε-
 κάλεσαν, ὅπως μετὰ ἑαυτῶν τῆν εἶναι αὐτῶν.
 9 καὶ ἐμβὰς εἰς πόλιν διεπόρεσε καὶ ἤλ-
 θεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. καὶ ἰδὼν προσέφηρον
 αὐτῷ παραλυτικὸν ἐν τῇ κλίνῃ βεβαημένον.
 καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίσιν αὐτῶν, εἶπε ὃ πα-
 ραλυτικῷ. θάρσει τέκνον. ἀφίωνταί σοι αἱ ἁ-
 μαρτίαι σου. καὶ ἰδὼν ἕως τῆν χρηματικὴν
 εἶπον οἱ ἑαυτοῖς. ὅς τις βλασφημεῖ. καὶ ἰδὼν ὁ
 Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν. ἵνα ἢ ὑ-
 μῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑ-
 μῶν; ἢ γὰρ ὅστις ἐν λόγῳ τὸ ῥοκ εἶπεν, ἀφίαν-
 ται σοι αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἶπεν, ἔγειρε, καὶ πε-
 ριπάτει; ἵνα δὲ εἰπῇτε ὅτι ἔβυσσαι ἔχει ὁ υἱὸς
 τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ γῆ; ἀναστὰς ἁμαρτίαν
 6 τότε λέγει ὃ παραλυτικῷ. ἐγερθεὶς ἄρον τὸν
 τὴν κλίνην, καὶ ἔπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου. καὶ ἔ-
 γερθεὶς ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. ἰδόντες
 8 δὲ οἱ ὄχλοι, ἐθαύμαζον καὶ ἐδόξαζον τὸν θε-
 ον, τὸν δόντα ἔβυσσαι βίαιον τοῖς ἀνθρώποις.
 3 καὶ παρὰ τὸν Ἰησοῦς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἀνθρώπον
 καθήμενον ἐν τῷ πλῶνι μακροβαῖον λε-
 γόμενον, καὶ λέγει αὐτῷ. ἀκολούθει μοι. καὶ
 αἰσας,

αἰσας· ἡκούσθαι αὐτῶ· καὶ ἐγένετο αὐτοῦ
 αἰακεῖν οἱ τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοὺ πολλοὶ πε-
 λῶναι καὶ ἄρρωστοὶ ἐλθόντες, σιωπῇ κη-
 ραζομένων· καὶ ἐξ ἑκτῶν καὶ ἐξ ὅσων μαθητῶν αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ
 περὶ οἱ φαρισαῖοι, εἰποὺς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
 Διὰ τί μετὰ τῆς παρανομίας καὶ ἁμαρτωλῶν
 ἐσθίει καὶ πίνει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν; οὗτοι
 ἀκούοντες εἶπεν αὐτοῖς· ὅτι καὶ ἐγενήθη οἱ ἰσχυ-
 ροὶ ἰατροὶ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· παροφθαλ-
 μισαὶ δὲ καὶ μετὰ τῆς ὁδοῦ, ἐλεονέγω, καὶ ὁ θυ-
 σίαται· ὁ δὲ ἡλθὼν κατέλειπεν δικαίον, ἀλλ' ἁ-
 μαρτωλῶν εἰς μαρτυρίαν· ὅτι προσέρχονται
 αὐτῷ οἱ μαθηταὶ ἰωάννη, λέγοντες· Διὰ τί
 ἡμεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλά, οἱ δὲ
 μαθηταὶ σου ὁρῶμεν νηστεύειν; καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ
 ἰησοῦς· μὴ δυνάμει οἱ υἱοὶ τοῦ θυμῶν πεν-
 θῶντες· ὅτι μετ' αὐτῶν ἐστὶν ὁ κυριεύων· ἐλθού-
 σι δὲ ἡμεῖς ὅτι αὐτὸν ἀπαρτῇ· αὐτῶν
 ὁ θυμῶν, καὶ τότε νηστεύουσιν· ὑμεῖς δὲ ἐνδι-
 βάλλετε ἐνδὲν καὶ ἔξωθεν· ἀγαπᾶτε ἐνδὲν ἰ-
 μαίνεσθαι καὶ ἐξωθεν· αἶψά γάρ τ' ἐπλήρωμα αὐ-
 τοῦ ἀπὸ τοῦ ἰμασίου, καὶ χειρὸν χόσμεν γίνεται·
 ὅτι βάλλουσιν οἶνον εἰς ἀσκὸν παλαιόν·
 εἰ δὲ μή γε, ῥηγνύσκει οἱ ἀσκοί, καὶ ὁ οἶνος ἐκ-
 χεῖται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀχλὺνται, ἀλλὰ βάλλου-
 σιν οἶνον νέον εἰς ἀσκὸν καινόν, καὶ ἀμφότε-
 ροι

18 τὸροι σωτηρίῳται. ἔαυτα δὲ αὐτῶν λέγει
 19 ὁ αὐτῶν, ἰδὼν αὐτοὺς προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς
 20 προσκύων αὐτῶν λέγων, οὐκ ἔμεγαλυνε με ὁ
 21 πατήρ ἀπὸ τῶν οὐρανῶν, ἀλλὰ ἐλθὼν ἐν ὀνόματι τοῦ υἱοῦ
 22 τοῦ ἀνθρώπου καὶ ζήσεται. καὶ ἔρχετο διὰ τὸ
 23 Ἰησοῦς, πολλὰ θύσεν αὐτῶν καὶ οἱ μεταθύνονται αὐ-
 24 τῶν καὶ ἰδὼν τὴν αἰμαρῆσιν αὐτοῦ ὅτι καὶ ἐπὶ τῇ προ-
 25 σελῇ τοῦ ὅτι οὐκ ἦν αὐτῶν τῇ καρδίᾳ τοῦ τῶν ἱ-
 26 μαλίων αὐτῶν. ἔρχετο γὰρ αὐτῶν ἐν αὐτῇ ἐν αὐτῇ
 27 ἀφωμίαι τῶν ἱμαλίων αὐτῶν, σὺ δὲ ὁμοίαι, ὁ δὲ
 28 Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς καὶ ἰδὼν αὐτῶν, εἶπε. Δύσε-
 29 σαι δύνατο; ἢ πῶς τοῦ σέσωκε σὺ καὶ ἐσώθη
 30 ἡ γυνὴ αὐτοῦ τὸ ὄρατος ἐκείνης. καὶ ἀποκρίθη ὁ Ἰησοῦς
 31 εἰς τὴν οἰκίαν τῶν ἀρχιερέων, καὶ ἰδὼν τὴν αὐλήν
 32 ταῖς καὶ τὸν ὄχλον ἑστηκότων, λέγει αὐτοῖς,
 33 αἰσχεῖται. σὺ γὰρ ἀπέθαιες κορέσιον, ἀλ-
 34 λά καὶ θένει καὶ κατεγέλωσιν αὐτῶν. ὅτε δὲ ἔβη
 35 βλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκράτησε αὐτῶν χεῖρας
 36 αὐτῆς, καὶ ἠγέρθη αὐτῶν κορέσιον. καὶ βῆλθαι ἡ
 37 φήμη αὐτῇ εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην. καὶ πα-
 38 ρέγων ἐκείνην ὁ Ἰησοῦς, ἠκολούθησαν αὐτῶν
 39 δύο τυφλοὶ κρούοντες καὶ λέγοντες. ἰλίου-
 40 θον ἡμᾶς κύριε ἡμετέρας. ἰδοὺ δὲ αὐτῶν
 41 εἰς τὴν οἰκίαν, προσελθὼν αὐτῶν οἱ τυφλοὶ, καὶ
 42 λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. πιστεύετε ὅτι σωθήσονται τῶν
 43 ὁ ὁρῶντες λέγουσιν αὐτῶν καὶ κύριε. τότε ἦλθε
 44 ὁ τῶν

ἐ τῇ ὀφθαλμῶν αὐτῶν λέγων. κατὰ τὴν πί-
 σιν ὑμῶν γληθῆτω ὑμῖν. καὶ ἀπώχνηται αὐ-
 τῶν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ οὐ βεβηκέναι αὐτοῖς ὁ Ἰη-
 σοῦς λέγων. ὁρᾶτε μηδεὶς γινώσκέτω. οἱ δὲ ἱε- 3
 ρεῖς ἐλθόντες διεφύκνυν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκεῖ-
 νῃ. αὐτῶν δὲ ἱερέων, ἱδὲ προσήγγισαν
 αὐτῷ ἀνθρώπων κωφὸν δαιμονισμένον. καὶ ἐκ-
 βλήθεις τὸ δαιμόνιον ἐλάλησεν ὁ κωφός. καὶ
 ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι λέγοντες. ὅδε ὥστε ἐφάνη
 ἕτως ἐν ᾧ ἰσραήλ. οἱ δὲ φαρισαῖοι ἔλεγον. ἐν
 ᾧ ἀρχὴν τῇ δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμό-
 νια. καὶ πορεύειν ὁ Ἰησοῦς ταῖς πόλεις πα- 5
 ῖδας καὶ ταῖς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγω-
 γαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων ἐν αὐταῖς τὸ βα-
 σιλείας, καὶ διερχομένων πᾶσαι νότον καὶ πᾶσαι
 ρεαλακίαν ἐν ᾧ λαῶ. ἰδὼν δὲ τὸν ὄχλον, ἐ-
 σπλαγχνίσθη πρὸς αὐτῶν, ὅτι ἦσαν ἐσκυλμέ-
 νοι καὶ ἐρριμμένοι ὡσεὶ πρόβατα μὴ ἔχον-
 τα ποιμένα. τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς
 αὐτοῦ. ὁ μὲν θείσμιος παλὺς, οἱ δὲ ὀργά-
 ται ὀλίγοι. ἀνθίστητε ἔν τῷ κρείσσοντι θείσ-
 μιῳ, ὅπως ἐκβάλῃ ὀργάτας εἰς τὸν θείσ-
 μὸν αὐτοῦ. καὶ προσκαλεσάμενος τὸν δώ- 10
 δεκά μαθηταῖς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἱε-
 ραὶ καὶ τὰ πνευματικῶν ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκ-
 βάλλειν αὐτοὺς, καὶ διερχομένων πᾶσαι νότον,
 καὶ

καὶ πᾶσαν μαλακίαν. τῶν δὲ δώδεκα ἀρχαῶ-
 λων τὰ ὀνόματα ὅτι ταῦτα· πρῶτος σίμων
 ὁ λεγόμενος πέτρος, καὶ ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς
 αὐτοῦ. ἰάκωβος ὁ τῷ ζεβεδαίῳ, καὶ ἰωάννης ὁ ἀ-
 δελφὸς αὐτοῦ. φίλιππος καὶ βαρθολομαῖος.
 θωμᾶς καὶ ματθαῖος ὁ τελῶνης. ἰάκωβος ὁ
 τῷ ἀλφαίῳ, καὶ λεββαῖος ὁ ἐπικληθεὶς θάλα-
 σσαιος. σίμων ὁ κηναναίτης, καὶ ἰσδαὲς ὁ ἰσκαριώ-
 της, ὁ καὶ παραδόνς αὐτόν. Τέτους δὲ δώδε-
 κα ἀπέστειλεν ὁ ἰησοῦς, παραγγέλλας αὐτοῖς
 λέγων· εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθιτε, καὶ εἰς πό-
 λιν σαμαριτῶν μὴ εἰσέλθιτε. πορεύεσθε δὲ
 μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀφωλότα
 οἴκου ἰσραὴλ. πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε λέ-
 γοντες, ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῆς ὑμετέρων. ἔ-
 σθενοντες θερραπύετε, λιπρῶς καὶ θαυρίζετε,
 νεκρῶς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε, θωριαὶ
 ἱλάβετε, θωριαὶ δοῦτε. μὴ κτήσασθε χρυσόν,
 μηδὲ ἀργύρον, μηδὲ χαλκὸν εἰς τοὺς ζῶντας ὑ-
 μῶν, μὴ πῖρρον εἰς ὁδόν, μηδὲ δύο χιτῶνας,
 μηδὲ ὑποδήματα, μηδὲ ῥάβδον. ἄξιός γάρ ἐστι
 ὁ ῥαββί τῷ μετ' αὐτοῦ ὅτιν. Εἰς ἣν δ' αὖ πάλιν
 ἢ κώμῳ εἰσέλθῃτε, ὑβρίζετε ὥς αἱ αὐ-
 τῇ ἄξιός ἐστι, κακεῖ μένατε ἕως αὐτοῦ ὑβρίσθῃτε.
 εἰσερχόμενοι δὲ εἰς πλὴν οἰκίαν, ἀπαύσατε αὐ-
 τὴν λέγοντες, εἰρήνη ᾗ οἴκῳ τούτῳ. καὶ ἰα-
 μὲν

μὲν ἢ ἡ οἰκία ἀξία, ἐλθέτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν
 ἐπ' αὐτὴν, καὶ δὲ μὴ ἢ ἀξία, ἡ εἰρήνη ὑμῶν
 πρὸς ὑμᾶς ἐπιγραφῆται· καὶ ὅς μὴ δέχεται
 ὑμᾶς, μὴδὲ ἀκούσῃ τοῦ λόγου ὑμῶν, ἔστω
 μὲν οἱ οἰκίας, ἢ τῆς πόλεως, ἐκτινάξατε τὸν
 ποιοῦν τῇ πόλει ὑμῶν ἐπ' αὐτῇ. Ἀμήν λέ
 γω ὑμῖν, ἀνεκτό τὸ ἔσθαι γῆν σοδομῶν καὶ γο-
 μόρρων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.
 Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ
 λύκων. γίνεσθε οὖν φρόνημοι ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀκέρ-
 ραιοι ὡς αἱ τρεῖς δόρακες. προσέχωτε δὲ ἀπὸ
 τῆς αἰθρῆς. παρεστώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνεί-
 ρσια, καὶ ἐν ταῖς συναντωγαῖς αὐτῶν μαστι-
 γώσουσιν ὑμᾶς. καὶ ἔσθ' ἡγεμόνας δὲ καὶ βα-
 σιλεῖς ἀχθήσεσθε ἐπὶ ἐκείνους, εἰς μαρτύριον
 αὐτοῖς, καὶ τοῖς ἔθνεσιν. ὅτ' αὐτοὶ δὲ παρεστώσω-
 σιν ὑμᾶς, μὴ μὲν ῥηθῆσθε, πῶς ἢ ἐλάλησθε.
 δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἔλαλή-
 σετε. οὐ γὰρ ἄλλοις ἐστὶ οἱ λαλῶντες, ἀλλὰ τὸ
 πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλῶν ἐν ὑμῖν.
 παρεσθᾶσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφῷ εἰς θάνατον,
 καὶ πατὴρ τέκνον, καὶ ἐπαγασθήσονται τέκνα
 ἐπὶ γονεῖς, καὶ θάνατώσουσιν αὐτοὺς, καὶ ἔσε-
 δε μέγιστοι ἐπὶ πάντων διὰ τὸ ὀνομά-
 ζειν. ὁ δὲ ἑπομένως εἰς τέλος, ὅθι σωθήσε-
 ται. ὅτ' αὐτοὶ δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύ-
 τη, φεύ-

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

τη φωνή εἰς τὸν ἄλλον. ἀμὲν γὰρ λέγω ὑ-
 μῖν, ὃ μὴ τελήσῃτε τὰς πόλεις τῆ ἰσραήλ, ἕως
 ὅτι ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. ὅτι ἐστὶ μαθητὴς
 ἑκάστου τὸν διδάσκαλον, ὅτι δούλος ἑκάστου τὸν
 κύριον αὐτοῦ. ἀρκετὸν ὃ μαθητῇ, ἵνα γίνη-
 ται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ. καὶ ὁ δούλος ὡς ὁ
 κύριος αὐτοῦ. εἰ τὸν οἰκοδεσπότην βεβαίως
 ἐπεκρίβη, πόσω μάλλον οἱ παικτοὺς αὐ-
 τοῦ; μὴ οὖν φοβηθῇτε αὐτούς. ὅτι καὶ ὁ κα-
 καλὸς κρύπτει, ὃ ὅτι ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρύ-
 πτον, ὃ, ὃ γνωσθήσεται. ὁ λῆσται ἡμῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ,
 εἰπάτω οὐ τῷ φωτί. καὶ ὁ εἰς ὃ καὶ ἀκούετε, κρυψά-
 ξατε ἐν τῇ φωνῇ αἰμάτων. καὶ μὴ φοβηθῇτε ἀπὸ
 τῆς ἀποκρίσεως τοῦ σώματος. τὸ δὲ ψυχὴν μὴ δύ-
 ναμὲν ἀποκρίσασθαι φοβήθητε. ἀλλὰ μάλλον τὸν
 διωκόμενον τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ σῶμα ἀποκρί-
 σασθαι καὶ τὸν. ὅτι δύο σφαθὲς ἀσπίς πα-
 λῶν; καὶ εἰς αὐτῶν ὁ πνεῦμα ἐν τῇ γλῶσ-
 σῃ τῶν πατέρων ἡμῶν. ὑμῶν δὲ καὶ αἱ κρίσεις
 τῶν κεφαλῶν πάντων. νειβηκόμενοι εἰσὶ; καὶ οὐ
 φοβηθῇτε. πολλὰν σφαθὴν εἰς φέρουσι ὑμᾶς.
 γὰρ ὁ ὅστις ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν
 τῆς ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ ἐν αὐτοῖς ἔμ-
 προσθῇ τὸ πατὴρ μου τὸ ἐν οὐρανοῖς. ὅστις δὲ
 οὐ ἀρνήσεται με ἔμπροσθεν τῆς ἀνθρώπων,
 ἀρνήσομαι αὐτὸν καὶ ἐμπροσθεν τοῦ πατρός
 μου τῶ

[illegible]

πρεσβήτασιν. καὶ εἰ θέλετε δέξασθαι, αὐτοὶ
 ἔσιν ἡλίας· ὁ μέλλων ὀρχήσασθαι, ὁ ἔχων ὥτα ἀ-
 κούειν ἀκονέτω. Τίνι δὲ ὁμοιώσω πλὴν γυναικὸς
 ταύτης; ὁμοία ἔστι παιθόις ἐν ἀγορᾷ καὶ θη-
 μύνοις, καὶ πρὸς φωνᾶσι τοῖς ἐταίροις αὐτῶν,
 καὶ λέγουσιν. ἡυλίσθημεν ὑμῖν, καὶ ἐκ ὥρχη-
 σασθε. ἐθρηνήθημεν ὑμῖν, καὶ ἐκ ἐκόψασθε.
 ἥλθε γὰρ ἰωάννης μήτε ἐσθίων μήτε πίνων, καὶ
 λέγουσιν. δαιμόνιον ἔχει. ἥλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
 θρώπου ἐσθίων καὶ πίνων, καὶ λέγουσιν. ἴδού αὐ-
 θρώπος φάγος καὶ οἰνοπότης, πελωνῶν φίλος,
 καὶ ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ
 τῶν τέκνων αὐτῆς. Τότε ἤρξατο ὁνειδίζειν ταῖς
 πόλεις ἐν αἷς ἐγλήοντο αἱ πόλεις διωάμεις
 αὐτοῦ, ὅτι ἐμετενόησαν. καὶ τοὶ γερουσίαι, καὶ
 τοὶ βυθουδαῖοι, ὅτι εἰ ἐν τύρῳ καὶ σιδῶνι ἐγλήον-
 το αἱ διωάμεις αἱ γυνόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι
 αὐτὸν ἐκέλευε καὶ ἀποδοῦ μετενόησαν. πάλιν λέγω
 ὑμῖν. τύρῳ καὶ σιδῶνι ἀνεκτότονον ἔσται ἐν ἡμέ-
 ρα κείνῃ, ἢ ὑμῖν. καὶ σὺ καὶ πόρνασιν, ἢ ἕως ἔ-
 ρχεν ὁ φωθεῖν, ἕως ἁδου καὶ ταβιδασθῆναι, ὅτι
 εἰ ἐν τοῖς ἁδμοῖς ἐγλήοντο αἱ διωάμεις αἱ γυνόμε-
 ναι ἐν τοῖς, ἔμειναν αὐτὴν μέχρι τῆς σήμερον. πάλιν
 λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡ τοῦ ἁδμῶν ἀνεκτότονον ἔσται ἐν
 ἡμέρᾳ κείνῃ, ἢ τοῖς. Ἐν ἐκείνῳ καιρῷ ἀρχ-
 χειρεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν. ὁμολοῦμαι τοῖς πατέ-
 ρασι.

d

i.

τοῦ κύ-

τὸν κύριον τῶν ὀφειλῶν καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυ-
 ψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀ-
 πεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις. καὶ ὁ πατήρ, ὅτι
 ὅτως ἐγένετο διδοῦν ἡμῖν σου. πάντες
 μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου, καὶ ὅστις
 ᾤθη γνώσκει τὸν υἱόν, εἰ μὴ ὁ πατήρ, ὅδε τὸν
 πατὸρά τις ᾤθη γνώσκει, εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ ὃ ἐὰν
 βάλῃται ὁ υἱὸς ἀπὸ κελεύσει. δεῦτε πρὸς με
 πάντες οἱ κοπιῶντες, καὶ πεφοβησμένοι, κα-
 29 γὰρ ἀπαύσω ὑμᾶς. ἀρχὰς τὸν ζυγὸν μου ἐφ'
 ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ ὅτι πραῖός εἰμι, καὶ
 30 ταπεινός τῇ καρδίᾳ, καὶ ὀρέσεται ἀνάπαισιν
 ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός,
 12 καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ὄσιν. ἐν ἐκείνῳ
 ᾧ καιρῷ, ἐπαρδύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς ἑβραίοις λέ-
 γοντες ἀπορείμων. οἱ δὲ μαθῆναι αὐτοῦ ἐπείνα-
 σεν, καὶ ἤρξαντο ἵλλειν σάχμας, καὶ ἐσθίειν.
 οἱ δὲ φαρισαῖοι ἰδόντες εἶπον αὐτῷ. ἰδοὺ οἱ μα-
 θῆναι σου ποιῶσιν ὃ ἐκ ἰσχύος ποιεῖν οὐκ ἐβλά-
 τω. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. ἔκ ἀνέγνωτε ὅτι ἐφίησεν
 18 σαβίβ, ὅτι ἐπείνασεν καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ; πῶς
 εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ, καὶ οὐκ ἔρ-
 ζοντες τῆς περὶ τὴν ἐφαλῆν, ὅς ἐκ ἰσχύος ἦν αὐτῷ
 φαγεῖν, ὅδε τοῖς μετ' αὐτοῦ, εἰμὴ τοῖς ἰδούσι μό-
 νοις; ἢ ἐκ ἀνέγνωτε οὐκ ἔστι νόμος ὅτι τοῖς ἑβ-
 ραίοις οἱ ἰδούσι οὐκ ἰδούσι τὸ σάββατον βε-
 βηλῶσι,

Βαλῆσαι, καὶ αἰαίτιοί εἰσιν; λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι
 τοῦ ἰδρῶτος μείζων ὄζειν ὧδε. εἰ δὲ ἐγνώκητε, ἵνα ὀρίσ-
 11 ῃτε ἑλεον θέλω, καὶ ὅτι θυσιάαι, ὅτι αὐτὰ κατεδικάσθη-
 τε ἅν' αἰαίματι. κύνες γὰρ ὄζει καὶ τὸ ἄβυσ-
 20 τοῦ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. καὶ μετὰ βᾶσ' ἐκείθεν,
 ἦλθεν εἰς τὴν σιναγωγὴν αὐτῶν. καὶ ἰδοὺ αὐ-
 30 θρώπος ὡς ἐκεί τὴν χεῖρα ἔχον ξηρὰν. καὶ ἐ-
 40 πηρώτησεν αὐτὸν λέγοντες. εἰ ἴθι ὄζει τοῖς σάβ-
 50 βασι θεράπευόν; ἵνα κατηργήσωσιν αὐτοῦ.
 60 ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. ἵνα ἴσται ἴθι ὑμῶν ἀνθρώπος,
 70 ὅς ἴθι πρόβατον αἰ, καὶ ἐὰν ἐμπίσῃ ἔσται τοῖς ἄβ-
 80 βασι εἰς βοσκήν, ὅτι κερθήσει αὐτὸ καὶ ἐγε-
 90 ρεῖ; πρὸς ὃν διαφύρει ἀνθρώπος πρόβατον. ὥς-
 100 τε ἴθι τοῖς ἄββασι καλῶς ποιῆν. ὅτε λέ-
 110 γει ὁ ἀνθρώπων. ἐκτεινον τὴν χεῖρα τοῦ. καὶ
 120 ἴθι τινε καὶ ἀρχαί τε σάββα ὑμῶν ὡς ἡ ἄλλη. οἱ
 130 δὲ φαρισαῖοι ἴθι ληθόντες συμβᾶλλον ἔλαβον
 140 κατ' αὐτοῦ, ὅπως αὐτὸν ἀκρῆσωσιν. ὁ δὲ ἰη-
 150 σὺς γινῶσ, ἀνεχώρησεν ἐκείθεν. καὶ ἠκολούθησαν
 160 αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς
 170 πάντας, καὶ ἐπέμνησεν αὐτοῖς, ἵνα μὴ φαιδρὸν
 180 αὐτὸν ποιήσωσιν, ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ
 190 ἡσυχίας τοῦ προφήτου λέγοντος. ἰδοὺ ὁ παῖς μου
 200 ὃν ἠρέτιξα, ὁ ἀγαπητός μου εἰς ὃν διδόχησεν ἡ
 210 ψυχὴ μου. θήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν,
 220 καὶ κείσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελαῖ. οὐκ ὀρίσει,
 230

ἔδε κρυψάσει, ἔδε ἀκούσει ἕς οἱ ταῖς πλά-
 τείαις τῆς φωνῆς αὐτοῦ. καὶ λαμνοσώπτερι μ-
 λινόν ἔκαπε ἀξί, καὶ λίθον τυφόμενον ἔσβε-
 σει, ἕως αὐτὸν ἐκβάλλῃ εἰς νῆκος πλὴν κρίσιν, καὶ ἐν
 ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπίζουσιν. τότε προσή-
 χθη αὐτῷ δαιμονιζόμενος τυφλὸς καὶ κωφός,
 καὶ ἐπεράτωσεν αὐτόν, ὥς τε τὸν τυφλὸν καὶ
 κωφὸν καὶ λαλεῖν καὶ βλέπειν. καὶ ἰδόντες
 πάντες οἱ ὄχλοι, καὶ ἔλεγον. μήτις ἔστις ὁ υἱὸς
 δαβὶδ; οἱ δὲ φαρισαῖοι ἀκούσαντες εἶπον. ἔστις
 ὃν ἐκβάλλῃ τὰ δαιμόνια, εἰ μὴ ἐν ᾧ βεελζε-
 βουλ ἀρχόντι τῶν δαιμονίων. εἰδὼς δὲ ὁ ἰησοῦς
 ταῖς ἐνθυμήσεσιν αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς. πᾶσα
 βασιλεία μὲριθεῖται καθ' ἑαυτῆς, ὅρη μὲν
 καὶ πᾶσα πόλις, ἢ οἰκία μὲριθεῖται καθ' ἑαυ-
 τῆς, ἢ σαθρήσεται. καὶ εἰ ὁ σατανᾶς τὸν σε-
 τανᾶν ἐκβάλλῃ, ἐφ' ἑαυτὸν ἐμερίσθῃ. πῶς ὁ
 σαθρήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; καὶ ἐγὼ ἐγὼ
 βεελζεβουλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑ-
 μῶν, οἳ ἵνι ἐκβάλλουσιν; ἀλλ' ἔγωγε αὐτοὶ ὑμῶν ἐ-
 ρχόμενος κριταί. εἰ δὲ οἱ πνύματι θεοῦ ἐγὼ ἐκβάλ-
 λω τὰ δαιμόνια, ἂν ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βα-
 σιλεία τοῦ θεοῦ. ἢ πῶς διώκεται ἕως εἰσελθεῖν εἰς
 πλὴν οἰκίαν τοῦ ἰαχρῶ, καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἀφαι-
 ρᾶσαι, καὶ μὴ προδόντες τὸν ἰαχρὸν, καὶ ὅτε
 τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἀφαιρᾶσθ; οὐ μὴ ὦν μετ'
 ἐμοῦ, κατ'

ἑμοῦ, κατ' ἑμοῦ ὄσιν. καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἑ-
 μοῦ σκορπίζει. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν. πᾶσα ἁ-
 μαρτία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς
 ἀνθρώποις, ἡ δὲ τὸ πνύματος βλασφημία, ἧς
 ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις. καὶ ὅς ἐάν εἴπῃ λό-
 γον κατὰ τὸ ὅτι ὁ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται
 αὐτῷ, ὅς δ' ἐάν εἴπῃ κατὰ τὸ πνύματος τὸ
 ἅγιον, ἧς ἀφεθήσεται αὐτῷ, ὅτι εἰ τὸ πνύ-
 ματι, ὅτι εἰ ὁ μέλλον. ἢ ποιήσατε τὸ δέν-
 δρον καλόν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν, ἢ ποιή-
 σατε τὸ δένδρον σαπρὸν, καὶ τὸν καρπὸν αὐ-
 τοῦ σαπρὸν. Ἐκ γὰρ τὸ καρπὸν τὸ δένδρον γινώσ-
 κεται. Γενήματα ἐχιδνῶν, πῶς δύνασθε ἀ-
 γαθὰ λαλεῖν πονηροὶ ἄνθρωποι; Ἐκ γὰρ τὸ ποδισ-
 σεύματος τὸ καρδίαν τὸ σῶμα λαλεῖ. ὁ ἀγα-
 θὸς ἄνθρωπος ἐκ τὸ ἀγαθοῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει
 ταῦτα ἀγαθὰ, καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τὸ πο-
 νηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει πονηρὰ. λέγω δὲ ὑμῖν,
 ὅτι πᾶν ῥῆμα πονηρὸν, ὃ ἐὰν λαλήσωσιν οἱ ἄν-
 θρωποι, ἀρχιδύσουσι ποδὶ αὐτοῦ λόγον εἰ ἡ-
 μόνα κείσεως. Ἐκ γὰρ τῆς λόγων σου δικαιο-
 κρίσις, καὶ ἐκ τῆς λόγων σου καταδικασθήσῃ.
 τότε ἀπεκείσθαι ἕως τῆς γραμμάτιον καὶ
 φαρισαίων λέγοντες. διδάσκαλε, θέλομεν ἀ-
 πό σου σημεῖον ἰδεῖν. ὁ δὲ ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐ-
 τοῖς. Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ὕψις
 d iii τεῖ, καὶ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

τεῖ, καὶ σημεῖον ἔσθ' ὁδηγήσεται αὐτῇ, ἅμιν τὸ
 σημεῖον ἰωνᾶ τῷ προφήτῃ. ὥσπερ γὰρ ὡ ἰω-
 νᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τῷ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ
 τρεῖς νύκτας, ἔτσι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν
 τῇ καρδίᾳ τοῦ υἱοῦ τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύ-
 κτας. ἀνδρες νινυῖται ἀναστήθονται ἐν τῇ κρεί-
 σσει μετὰ πῆς γυναικὸς ταύτης, καὶ κατακρινῶ-
 σιν αὐτὴν, ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα ἰωνᾶ,
 καὶ ἰδοὺ πλείον ἰωνᾶ ὧδε. βασιλίστα νότον ἐ-
 γερθήσεται ἐν τῇ κρείσει μετὰ τῆς γυναικὸς ταύ-
 τῃς, καὶ κατακρινεῖ αὐτὴν, ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν
 πόδων τοῦ υἱοῦ ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν τοιο-
 μῶνος, καὶ ἰδοὺ πλείον τοιομῶνος ὧδε. ὅτ' αὖ-
 τε τὸ ἀκαθάριστον πνεῦμα ἔβηλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώ-
 που, διδρῶν διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἐπανζητῶν ἀνάπαι-
 σιν, καὶ ἔχ' οὐρείου. τότε λέγει. ἔρχεσθε μετὰ ἐ-
 μοίαν μου ὅθεν ἔβηλθον, καὶ ἐλθόντες οὐρεῖσθε
 ἀλάζοντα καὶ σεβρωμένον, καὶ κεκοσμημέ-
 νον. τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει μετ'
 ἑαυτοῦ ἐπὶ τὰ ἑπτὰ πνεύματα ἁγία ἐν τῇ ἐ-
 κκλησίᾳ, καὶ εἰσελθόντες καθίστα ἕκαστος ἐν τῇ
 ἐκκλησίᾳ τῷ ἀνθρώπου ἐκείνῃ, χεῖρονα τῶν
 πρώτων. ἔτσι ὡς ἔστι καὶ τῇ γυναικὶ ταύτῃ τῇ πο-
 νηρᾷ. ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλῶντος τοῖς ὄχλοις, ἰδοὺ ἡ
 μήτηρ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰσὶν ἐκεῖ ἰδὼ-
 ζήσαντες αὐτῷ λαλῆσαι. εἶπε δὲ ἔτις αὐτῷ.
 ἰδοὺ ἡ

ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἕξω ἐστῆ-
 κασιν ζητῶντές σε λαλήσουσι. ὁ δὲ ἀρχιερεὺς
 εἶπεν ὃ εἰπὸντι αὐτῷ. Ἦς ὅστιν ἡ μήτηρ μου, καὶ
 ἕντες εἰσὶν οἱ ἀδελφοί μου; καὶ ἐκτείνεσθ πρὸς
 χεῖρα αὐτοῦ ἵνα ἴδῃ τὸ μαθηταῖς αὐτοῦ, εἶπεν.
 ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου. ὅς τις ᾔ-
 ατ ποίησεν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐ-
 ρανοῖς, αὐτός μου ἀδελφός καὶ ἀδελφή καὶ μή-
 τηρ ὅστιν. 13 Εν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἔβελθὼν ὁ
 Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἐκβῆτο παρὰ πρὸς
 θάλασσαν, καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι
 πολλοί, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον ἐμβάντα κα-
 θῆσθαι, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἑστὴς τὸν αἰγυάλον εἰσῆ-
 κει, καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς πολλὰ ἐν παραβολαῖς
 λέγων. ἰδοὺ ἔβηλθον ὁ σπείρων τὸ σπείρειν, καὶ
 ἐν ᾧ σπείρειν αὐτὸν, ἃ μὴ ἔπασσε παρὰ τὴν ὁ-
 δὸν, καὶ ἦλθεν τὰ πετεινά, καὶ κατέφαγαν αὐ-
 τὰ. ἄλλα δὲ ἔπασσεν ἑστὴς τὰ πετρώδη, ὅθεν οὐκ εἶ-
 χεν γλυκὺ πολλὸν, καὶ οὐδέως ἔβανέ τειλε διὰ ὅτι μὴ
 ἔχειν βάθος γῆς, ἡλίς δὲ ἀνατείλαντος, ἐκαυ-
 μάσθη, καὶ διὰ ὅτι μὴ ἔχειν εἶλαν, ἔξηραν θη.
 ἄλλα δὲ ἔπασσεν ἑστὴς τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβη-
 σαν αἱ ἀκαρθαί, καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά. ἄλλα δὲ
 ἔπασσεν ἑστὴς πρὸς τὸ γλυκὺ καλὸν, καὶ ἐδίδου
 καρπὸν, ὁ μὲν ἑκατὸν, ὁ δὲ ἑξήκοντα, ὁ δὲ
 τριάκοντα. ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκούετω.

d iii

καὶ προ-

8 καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ εἶπον αὐτῷ.
 9 Διὰ τί οὐ παραβολαῖς λαλεῖς αὐτοῖς; ὁ δὲ
 ἀπεκρίθης εἰπὼν αὐτοῖς. ὅτι ὑμῖν δέδοται γινώ-
 10 ναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, τοῖς ἄλλοις
 11 δὲ οὐκ ἐξ ἀποκρυφίων λέγεται, ὅς τις ἂν ἔχη, δοθή-
 12 σεται αὐτῷ, καὶ πολλαπλασιασθήσεται ὅς τις δὲ
 13 οὐκ ἔχει, καὶ ὁ οὐκ ἔχει ἀρῶνται ἀπὸ αὐτοῦ.
 14 Διὰ τοῦτο οὐ παραβολαῖς αὐτοῖς λαλῶ,
 15 ὅτι βλέποντες οὐ βλέπουσιν, καὶ ἀκούοντες οὐκ
 16 ἀκούουσιν, οὐδὲ συνίσχουσιν. καὶ ἀναπληρῶται ἐπ'
 17 αὐτοῖς ἡ πεφνητεία ἡ σαῦς ἡ λέγουςα. ἀκοῇ
 18 οὐκ ἀκούετε καὶ οὐκ ἐμὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες
 19 οὐ βλέπετε, καὶ οὐκ ἐμὴ ἴσητε. ἐπαυλίσθη γὰρ ἡ καρ-
 20 δια τῆς λατρείας τοῦ θανάτου, καὶ τοῖς ὡσὶ βαρύνως ἔκου-
 21 σεν, καὶ οὐκ ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ἐκαίμην-
 22 σεν, μή ποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς
 23 ὡσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνίσωσι, καὶ
 24 ἐθέλωσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτοὺς. ὑμῶν δὲ
 25 μακάριοι οἱ ὀφθαλμοί, ὅτι βλέπουσιν, καὶ
 26 τὰ ὦτα ὑμῶν, ὅτι ἀκούει. ἀμήν γὰρ λέγω ὑμῖν,
 27 ὅτι πολλοὶ πεφνηται καὶ δίκαιοι ἐπεθύμη-
 28 σεν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον, καὶ ἀ-
 29 κούσαι ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσεν. ὑμεῖς οὖν ἀ-
 30 κούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ σπείροντος. παντὶς
 31 ἀκούοντος τὸν λόγον τοῦ βασιλείας, καὶ μὴ συ-
 32 νισάτος, ὅς χωρεῖ ὁ πονηρὸς, καὶ ἀρπάζει τὸ
 33 ἐσπαρ-

ἑσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. ἔτος ὅστις ὁ
 παρὰ πλὴν ὁδὸν σπαρείς. ὁ δὲ ἰδοὺ τὰ περὶ
 δὴ σπαρείς, ἔτος ὅστις, ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ
 οὐκ ἔχει καρτὶς λαμβάνων αὐτὸν, ἔκ' ἔχει δὲ
 ῥίζαν ἐν ἑαυτῷ, ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστιν, γηνο-
 μένης δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ ὀλέσῃ τὸν λόγον, οὐ-
 θὺς σκατοδαλίζεται. ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπα-
 ρείς, ἔτος ὅστις, ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ ἡ μέρι-
 μνα τοῦ αἰῶνος τοῦτου, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου
 συμπνίγει τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται. ὁ
 δὲ ἰδοὺ πλὴν γῆν πλὴν καλῶς σπαρείς, ἔτος ὅστις
 ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ σπυριῶν, ὅς θὴ καρποφο-
 ρῇ καὶ ποιῇ, ὁ μὲν ἕκατόν, ὁ δὲ ἰζήκοντα, ὁ δὲ
 τριακόντα. ἄλλω παρὰ βολὴν παρέθηκεν
 αὐτοῖς, λέγων ὅτι μοιῶσθὴ ἡ βασιλεία τῶν ὀρε-
 κῶν αἰθρώπῳ ἀπείραντι ἡγάλον σπέρμα ἐν
 ἁγρῷ αὐτοῦ. εἰ δὲ ὁ καθεύδων τοὺς αἰθρώ-
 πους ἤλθῃ αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς, καὶ ἑσφραγίσαντα
 αὐτὰ μέσον τοῦ σίτου, καὶ ἀπῆλθεν. ὅτε δὲ ἐβλά-
 σκει ὁ χέρως, καὶ καρπὸν ἐποίησεν, τότε ἐφά-
 νη καὶ τὰ ξιζάνια. προσελθόντες δὲ οἱ δοῦλοι
 τοῦ οἴκου αὐτοῦ, εἶπον αὐτῷ. κύριε, ἔχῃ ἡγάλον
 σπέρμα ἑσφραγῆς ἐν τῷ ἁγρῷ; πόθεν ὅν
 ἔχει ξιζάνια; ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς. ἐχθρὸς αἰθρώπου
 εἶναι ἐποίησεν. οἱ δὲ δοῦλοι εἶπον αὐτῷ. θέλεις
 ὅν ἀπολεθόντες συλλέξωμεν αὐτά; ὁ δὲ ἔφη. ὅ-
 μή

μή ποτε συλλέγοντες τὰ ζιζανία, ἐκελώσῃτε
 ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον. ἀφετε συναρξάνεσθαι ἀμ-
 φότορα μέχρι τοῦ θερισμοῦ, καὶ εἰ καιρῷ τοῦ θε-
 ρισμοῦ, ἐρῶ τοῖς θερισταῖς. συλλέξατε πρῶτον
 τὰ ζιζανία, καὶ δέσσετε αὐτὰ εἰς δεσμάς πρὸς τὸ
 κατακαῦσαι αὐτὰ, τὸν δὲ σῖτον συναγάγετε
 εἰς τὴν ἀρχὴν μου. **ΑΛΛ** παρεβολὴν παρέ-
 θεκεν αὐτοῖς, λέγων. Ὁμοίᾳ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ
 ἔρχοντος κόκκου σιναίτου, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος
 ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ, ὁ μικρότερον μὲν
 ἔστι πάντων τοῦ σπέρματος. ὅτ' ἂν δὲ αὐξή-
 θῃ μέλλον τοῦ λαχάνων ἔστι, καὶ γένῃ δένδρον,
 ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ ἔρχοντος, καὶ κατα-
 σκηνῶσιν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. **ΑΛΛ** παρεβο-
 λὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς. Ὁμοίᾳ ἔστιν ἡ βασιλεία
 τοῦ ἔρχοντος ζύμης, ἣν λαβὼν γενοὶ ἐκρύψεν
 εἰς ἀλεύρου πᾶσα τεῖα ἕως ἐξυμῶσθαι ὅλον.
 Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς εἰς παρεβο-
 λαῖς τοῖς ὄχλοις, καὶ χωρὶς παρεβολῆς ἐκ-
 λάλη αὐτοῖς, ὅπως πληρώσῃ τὸ ἐκτελεσθῆναι τοῦ
 προφήτου λέγοντος. ἀνοίξω εἰς παρεβολαῖς τὸ
 σῶμα μου, ἐρδύεσθαι κεκρυμμένα ἀπὸ κατα-
 βολῆς κόσμου. τότε ἀφείσθῃ ὄχλος, ἥλθεν
 εἰς πλωομένην ὁ Ἰησοῦς. καὶ προσήλθον αὐτῷ
 οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες. φράσον ἡμῖν
 τὴν παρεβολὴν τοῦ ζιζανίου τοῦ ἀγροῦ. ὁ δὲ
 ἀπεκρίθη,

ἀρχιερεῖς, εἶπεν αὐτοῖς. ὁ ἀπείρων τὸ καλὸν
 σπέρμα, ὅστις ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. ὁ δὲ ἀγρός
 ὅστις ὁ κόσμος. τὸ δὲ καλὸν σπέρμα, ὅτι εἰσιν
 οἱ υἱοὶ τοῖς βασιλείας. τὰ δὲ ζιζάνια εἰσιν οἱ
 υἱοὶ τοῦ πονηροῦ. ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ ἀείρας αὐτὰ,
 ὅστις ὁ διάβολος. ὁ δὲ θείσιν σιωπείας
 τοῦ αἰῶνος ὅστις. οἱ δὲ θείσιν ἄγγελοί εἰσι.
 ὡς αὖτε ὅτε συλλέγεται τὰ ζιζάνια καὶ πυ-
 ρὴ κατακαίεται, ὅπως ἔσται ἐν τῇ σιωπείᾳ
 τοῦ αἰῶνος βύβου. ἀρξέσει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
 τοὺς ἄγγελους αὐτοῦ, καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βα-
 σιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκαίδαλα, καὶ ὅτι
 ποιῶντας τὴν αἰομίαν, καὶ βαλῶσιν αὐτοὺς
 εἰς τὴν καίμενον τοῦ πυρός. ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθ-
 μὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Τότε οἱ
 δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασι-
 λείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. ὁ ἔχων ὅτι ἀκούει,
 ἀκούτω. Γάλιν ὁμοία ὅστις ἡ βασιλεία τῶν
 οὐρανῶν ὡς κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ,
 ὃν δὲ ἄνθρωπος ἐκρυψεν, καὶ ἀπὸ τῆς χα-
 ρῆς αὐτοῦ ὡς ἀγὰρ καὶ πάντα ὅσα ἔχει πα-
 λῆ, καὶ ἀγοράζει, τὸν ἀγρὸν ἐκείνου. Γά-
 λιν ὁμοία ὅστις ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώ-
 πῳ ἐμπόρῳ ζήζῳτε καλὰς μαργαρίτας. ὅς
 θύρων εἶα πολὺν μαργαρίτων, ἀπελ-
 θὼν πείρακε πάντα ὅσα εἶχεν, καὶ ἠρ-
 ρασεν

ρασει αὐτόν. Γάλιν ὁμοία ὄβιν ἡ βασιλεία
 τῇ ἔρξαντων βαλὼν βληθείση εἰς πῦρ θα-
 λασσειν, καὶ ἐκ παντὸς γένους συναχαρύν-
 σθαι, ἢν ὅτε ἐπληρώσῃ αἰαβιβάθραις ἐνδὶ τὸν
 αἰγιαλόν, καὶ καθίσαντες συνέλξαι τὰ κα-
 λὰ εἰς ἀβύσσους, τὰ δὲ ἁγρὰ ἔξω ἔβαλον. ὅπως
 ἔσται ἐν τῇ σωτηρίᾳ τῷ αἰῶνος. ὁρμυλῶνται
 οἱ ἄγγελοι, καὶ ἀφορεῖσσι τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου
 τῇ δικαίᾳ, καὶ βαλῶσιν αὐτοὺς εἰς πῦρ κα-
 μινον τῷ πυρός. ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ
 βρυγμὸς τῇ ὀδόντων. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς.
 σωθήκατε ταῦτα πάντα; λέγουσιν αὐτῷ.
 Ναὶ κύριε. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. δεῖ τὸν πᾶς γραμ-
 ματέως μαθητευθῆναι εἰς πῦρ βασιλείας τῇ
 γὰρ ὁμοίως ὄβιν ἀνθρώπου οἰκοδεσπότη, ὅς τις
 ἐκβάλλει ἐκ τῆς θισαυρῶ αὐτῆς καὶ καὶ πα-
 λαιά. καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεισεν ὁ Ἰησοῦς τὰς
 παραβολὰς ταύτας, μετήρσεν ἐκεῖθεν. καὶ ἐλ-
 θὼν εἰς πῦρ πατερίδα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς
 ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, ὥστε ἐκπλήττεισθαι αὐ-
 τοὺς καὶ λέγειν. πόθεν οὗτω ἡ σοφία αὕτη καὶ
 αἱ δυνάμεις; ἔχ' ὅτος ὄβιν ὁ τῷ τέκτονος υἱός;
 ἔχι ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Μαριάμ, καὶ οἱ
 ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωσὴφ καὶ σίμων
 καὶ ἰσοδὸς; καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ἔχι πάσαι
 πρὸς ἡμᾶς εἰσιν; πόθεν οὖν οὗτω ταῦτα πᾶν-
 τα;

τα· καὶ ἐσηκαν δαλίζοντες ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶ-
 πεν αὐτοῖς· ἔκ' ὅτι προφήτης ἄλλος εἰ μὴ ἐν τῇ
 πατείδι αὐτῶ, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. καὶ ἔκ' 8
 ἐποίησεν ἐκεῖ διωάμεις πολλὰς διὰ τὴν ἀπιστίαν
 αὐτῶν. Ἐν ἐκείνῳ δὲ καιρῷ ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ 14
 τετραρχῆς πλὴν ἀκολῶ Ἰησοῦ, καὶ εἶπεν τοῖς πα-
 σιν αὐτῶ· ἔστος ὅστις ἰωάννης ὁ βαπτιστής. αὐτὸς
 ἠγέρθη ἀπὸ τῆς νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἰ δι-
 ωάμεις ἐνδρῶν ἐν αὐτῷ. ὁ γὰρ Ἡρώδης κρα-
 τίσας τὸν ἰωάννην ἔδωκεν αὐτὸν, καὶ ἔθηκε ἐν
 φυλακῇ. διὰ Ἡρώδιάντα πλὴν γυναῖκα φιλίπ-
 που τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· ἔλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ ἰωάν-
 νης· ἔκ' ὅτι ὁ ἔχει αὐτὸν καὶ θέλων αὐτὸν
 ἀρκτεῖναι, ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς προφή-
 ταν αὐτὸν εἶχον. Χρησίων δὲ ἀρρομηνίων τοῦ Ἡρώ-
 δου, ὡς ἤκουε τὴν θυγατέρα τοῦ Ἡρώδιάντος ἐν
 μέσῳ, καὶ ἤρесе δὲ Ἡρώδης· ὅθεν μεθ' ὅρκου ὡμο-
 λόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσῃ. καὶ δε-
 βισθεῖσα ὑπὸ τοῦ μικροῦ αὐτῆς, δὸς μοι φε-
 σὶν ὧδε ὑδὸ πίνακι πλὴν κεφαλῇ ἰωάννου τοῦ
 βαπτιστοῦ. καὶ ἐλύπηθη ὁ βασιλεὺς. διὰ δὲ τοῦ
 ὅρκου, καὶ τὸν σινατικὸν μύθον ἐκέλευσε δο-
 ῖναι. καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισεν τὸν ἰωάν-
 νην ἐν τῇ φυλακῇ. καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ
 ὑδὸ πίνακι, καὶ ἐδόθη δὲ κορυσίῳ. καὶ ἠνεγκε
 τῇ μητρὶ αὐτῆς. καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ 12
 αὐτοῦ,

αὐτοῦ, ἦσαν δὲ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἔστασαν αὐ-
 τοῦ, καὶ ἐλθόντες ἀπῆλθαν δὲ Ἰησοῦ. καὶ ἀ-
 κούσας ὁ Ἰησοῦς, αὐτὸς ἔρχομαι ἐκεῖθεν εἰς πολίω-
 εἰς ὁρῆμον τόπον κατ' ἰδίαν. καὶ ἀκούσαν-
 τες οἱ ὄχλοι, ἠκολούθησαν αὐτῷ περὶ ἅρ' τῶν
 πόλεων. καὶ βελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἶδεν πολὺν
 ὄχλον, καὶ ἀπολαγχνιάθη ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ἐδε-
 ράπευσεν τοὺς ἄρροῦσους αὐτῶν. οὐκ ἴσασ' δὲ γε-
 νομένης προσήλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐ-
 τοῦ, λέγοντες. ὁρῆμός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα
 ἥδη παρεῖλθεν. ἀφ' ἡμεῶν τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀ-
 πελθόντες εἰς τὰς κώμας, ἀπορράσωσιν ἐαυ-
 τοῖς βρώματα. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς. ἔ-
 χετε ἔχουσι ἀπελθεῖν. ὅτι ἐμεῖς αὐτοῖς φα-
 γῆν. οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ. ἐκ ἔχου ἐνθάδε εἰ-
 μή πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας. ὁ δὲ εἶπεν.
 φέρετέ μοι αὐτούς ὧδε. καὶ κελεύσας τοὺς
 ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐνθ' αὐτοῖς τοὺς ἄρτους λαβὼν
 τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέ-
 ψας εἰς τὸν οὐρανόν, διέλογισεν, καὶ κλάσας ἔδω-
 κε τοῖς μαθηταῖς ὅν' ἄρτους. οἱ δὲ μαθη-
 20 τὰί τοῖς ὄχλοις. καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἔχε-
 ρτάθησαν. καὶ ἦσαν δὲ πωλοσθέντες τῶν κλα-
 21 σμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις. οἱ δὲ ἐπίστο-
 τες ἦσαν αὐτοῖς ὥστε πεντακίλιοι χερεῖς
 22 ψευαυκῶν καὶ παισίων. καὶ δι' ἐξ ἡμέρας ἦν ἄρχμα
 σεν

σεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθηταὺς αὐτῷ ἐμβῆναι εἰς
 τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ
 ἀφ᾽ ἧς ἔσθ' ὄχλος. καὶ ἀφ᾽ ἧς ἔσθ' ὄχλος, ἀνέ-
 βη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι. ὁ δὲ ἰσχυρὸς
 ἦν ὁ ἄνεμος. καὶ τὸ πλοῖον ἦν μέ-
 γalon τὴν θαλάσσης ἦν, βαθευνίζόμενον ὑπὸ τῆς
 κυματῶ. ἦν δὲ αἰανίλος ὁ ἄνεμος. τεταρτή δὲ φυ-
 λαχὴ τὸν θυετὸς ἀπῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς,
 πωλεπατῶν ὑπὸ τῆς θαλάσσης. καὶ ἰδόντες αὐ-
 τὸν οἱ μαθηταὶ ὑπὸ τῆς θαλάσσης πωλεπα-
 τῶντα, ἐταράχθησαν λέγοντες, ὅτι φάντασμα
 ἔστι, καὶ ἀπὸ τῆς φόβου ἔκραξαν. ἀνθ' ὧς δὲ ἐλά-
 λησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων. θαρσεῖτε ἐγὼ εἰμι.
 μὴ φοβεῖσθε. ἀρχιερεῖς δὲ ὁ πῆρρος εἶπεν αὐ-
 τῷ. κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρὸς σε ἐλθεῖν
 ὑπὸ τὰ ὕδατα. ὁ δὲ εἶπεν. ἐλθέ. καὶ κατὰ κράτος
 ἀπὸ τῆς πλοῖου ὁ πῆρρος, πωλεπατῶντα ὑπὸ
 τὰ ὕδατα, ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. βλέ-
 πων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν ἐφοβήθη, καὶ ἀρξά-
 μενος κατὰ τὴν ἰσχύαν, ἔκραξε λέγων. κύριε σῶ-
 σόν με. ἀνθ' ὧς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα,
 ἐπελάβετο αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ. ὀλιγόπιστε,
 εἰς τί ἐδίστασας; καὶ ἐμβάντων αὐτῶν εἰς τὸ
 πλοῖον, ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. οἱ δὲ αἰ ὡς πλοῖον,
 ἐλθόντες προσεκύνησαν αὐτῷ λέγοντες. ἀλη-
 θῶς θεὸς υἱὸς εἶ. καὶ διαπορεύοντες ἤλθον
 εἰς πλὴν

εἰς πλὴν γλυνηζαρέτ . καὶ ὑδὶ γνόντες αὐτὸν οἱ
 ἀνδρες τῷ τόπῳ ἐκείνῳ , ἀπέστειλαν εἰς ὄλιον πλὴν
 ποδὶ χωρον ἐκείνῳ , καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ
 πάντας τὸν κακῶς ἔχοντας· καὶ παρεκάλεσαν
 αὐτὸν, ἵνα μόνον ἄψων τῷ κρασπέδῳ τῷ ἱμα-
 15 ῖτις αὐτοῦ . καὶ ὅτε ἤλθαν, διεσώθησαν . τότε
 προσέρχονται ὃς Ἰησοῦ οἱ ἀπὸ ἰεροβόλου
 γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι λέγοντες . ὁ γὰρ ὁ
 οἱ μαθηταὶ σου παραβαίνουσιν πλὴν παραδό-
 σιν τῇ πρεσβυτέρῳ; ὃ γὰρ νίπῃον τὰς χεῖ-
 ρας αὐτῶν ὅταν ἀρῶν ἐσθίωσιν . ὁ δὲ ἀκριθεὶς
 εἶπεν αὐτοῖς . ὁ γὰρ καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τὴν
 20 τοῦτο λὴν τῷ θεῷ ὁ γὰρ πλὴν παραδόσιν ὑμῶν ; ὁ
 γὰρ θεὸς ἐντείλατο λέγων . ἱμαῖον πατέρα
 καὶ πλὴν μητέρα . καὶ ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ
 25 μητέρα, θανάτῳ τελευτάτω . ὑμεῖς δὲ λέγετε·
 ὃς αὐτὸς εἶπεν ὃ πατὴρ ἢ τῇ μητρί, ὁ δὲ ὅτι ἐάν τις
 ἐμοῦ ὠφελῇ, καὶ ὃ μὴ ὑμῶν πατέρα
 30 αὐτοῦ ἢ πλὴν μητέρα . καὶ ἡκυρώσατε πλὴν ἐβ-
 λλὴν τῷ θεῷ ὁ γὰρ τὴν παράδοσιν ὑμῶν . ἔτι
 35 καὶ, καλῶς προσέφηεν ποδὶ ὑμῶν ἡσυχίας,
 λέγων . ἔρχεται μοι ὁ λαὸς ὁ δὲ τῷ σώματι αὐ-
 40 τῶν, καὶ τοῖς χεῖλεσί με τιμᾷ, ἢ δὲ καρδίᾳ αὐ-
 τῶν . πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ· μάτην δὲ σέβον-
 45 ταί με, διδάσκοντες διδασκαλίαν ἐν τῷ ἑαυ-
 50 τα ἀνθρώπῳ . καὶ προσκαλισάμενος τὸν ὄχλον
 εἶπεν

εἶπεν αὐτοῖς. ἀκούετε καὶ σιώνετε. ὃ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ σῶμα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ ὃ ἐκ πορνείου ἢ ἐκ τῆς σόματος, εἰσερχόμενον κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. ὅτε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἶπον αὐτῷ. οἶδας ὅτι οἱ φαρισαῖοι, ἀκούοντες τὸν λόγον ἐσκαιδαλίσθησαν; ὁ δὲ ἀπεκρίθεις εἶπεν. πᾶσα φυτεία, ἣν ἔκ ἐφύπνυσεν ὁ πατήρ μου ὁ ὀρθάνιος, ἐκείνη ζήσεται. ἀφετε αὐτούς. ὁδηγοὶ εἰσι τυφλοὶ τυφλῶν. τυφλὸς δὲ τυφλὸν καὶ ὁδηγῶν, ἀμφοτέρω εἰς βόθυνον πεσύνονται. ἀπεκρίθεις δὲ ὁ πῶτος, εἶπεν αὐτῷ. φράσον ἡμῖν πῶς παραβολῇ ταύτῃ. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν. ἀκμήν καὶ ὑμεῖς ἀσιυνέτε. ἔγωγε εἶπα, ὅτι πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς τὸ σῶμα, εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ, καὶ εἰς ἀφιδρώνα ἐκβάλλεται; τὰ δὲ ἐκ πορνείου ἢ ἐκ τῆς σόματος, ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχεται, κακῆνα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. ἐκ γὰρ τῆς καρδίας ἐξέρχεται δολογισμοὶ πονηροί, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, φθόνοι, κλοπαί, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι. ταῦτά ἐστι τὰ κοινῶντα τὸν ἄνθρωπον. τὸ δὲ αἰνέησις, χάρις, φιλία, ἀγάπη, ὁ δὲ ἰησοῦς, ἀνέχρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς καὶ σιδώτος. καὶ ἰδὼν γυναικαὶ ἁγία αἶψα τῇ ὁρίῳ ἐκείνῃ ἐξελθούσῃ, ἐκράνησεν αὐτῷ λέγουσα. ἐλέησον

c

i

με κύριε

με κύριε ἢ ἑ δαδία, θυγάτηρ μου κακῶς δαι-
 23 μονίζεται. ὁ δὲ ἐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. καὶ
 προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠρώτων
 αὐτὸν λέγοντες. ἀφ' ἑνὸς αὐτῶν, ὅτι κράζει
 24 ὁ πιδεν ἡμῶν. ὁ δὲ ἀκριθεὶς εἶπεν. ἐκ ἀπεσά-
 λιν εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀκρωλότα
 25 οἴκου ἰσραὴλ. ἡ δὲ ἐλθούσα προσεκαύθη αὐτῷ
 λέγουσα. κύριε βοήθη μοι. ὁ δὲ ἀκριθείς, εἶ-
 26 πεν. ἐκ' ὅσι καλὸν λαβεῖν τὸν ἀρ' ὅν τῇ τέχνῃ,
 καὶ βαλεῖν τοῖς κυμαρίοις. ἡ δὲ εἶπε. ναὶ κύριε.
 27 καὶ ἅ τὰ κυμαρία ἐσθίει ἀπ' τῇ ψυχῇ τῇ
 πιπτόντων ἀπ' τῆς Ἰαπέξης τῶν κυρίων αὐ-
 28 τῇ. τότε ἀκριθείς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ. ὦ γύ-
 ναι μεγάλη σου ἡ πίστις, γένηθήτω σοι ὡς θέ-
 λεις. καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπ' τ' ὥρας
 29 ἐκείνης. καὶ μετὰ τὸ ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς ἦλθε πα-
 ρεῖ πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς γαλιλαίας. καὶ αἰάβασ-
 30 εἰς ὄρος, ἐκάθητο ἐκεῖ. καὶ προσήλθον αὐτῷ ὄ-
 χλοι πολλοί, ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν χολᾶς, τυ-
 φλοὺς, κωφούς, κυλλοὺς, καὶ ἑτέρους πολλούς,
 καὶ ἔρριπν αὐτοὺς παρὰ τοῦ πόδες τοῦ Ἰησοῦ,
 31 καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς, ὥστε οὐ ὄχλος θαυ-
 μάσαι βλέποντας κωφοὺς λαλοῦντας, κυλ-
 λούς ὑμᾶς, χολᾶς περιπατοῦντας, καὶ τυφλοὺς
 βλέποντας, καὶ ἐδόξαζαν τὸν θεὸν ἰσραὴλ. ὁ δὲ
 32 Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος τοὺς μαθηταὶς αὐ-
 τοῦ εἶπεν.

ὁ δὲ εἶπεν· ἀπαιχθίζομαι ὑπὲρ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤ-
 ρθην ἡμέρᾳ τοῖς πρὸς ἐμοί μοι, καὶ ἔκ' ἐχρυσί-
 ῃ φαίωσι, καὶ ἀφελύσονται αὐτοὶ τὰ ἱμάτια, ὅς θ' ἔλω,
 μή ποτε ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ. καὶ λέγουσιν αὐ- 3
 τῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· πόθεν ἡμῖν ἐν ὁρμητῇ
 ἀρῶν τοσούτοι, ὥς τε χερτάσται ὄχλον τοσούτον;
 καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πόσους ἀρῶν ἔχετε; 34
 οἱ δὲ εἶπον· ἐπὶ ἅ, καὶ ὀλίγα ἰχθύας. καὶ ἐκέλευ- 35
 σε τοῖς ὄχλοις ἀναπεσεῖν ὑπὲρ τὴν γλῶσσαν. καὶ λα- 36
 βὼν αὐτὸς ἐπὶ ἅ ἀρῶν καὶ τοὺς ἰχθύας, ἀνέχει-
 στήθεος ἐκλασε, καὶ ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς αὐ-
 τοῦ. οἱ δὲ μαθηταὶ ἔδ' ὄχλῳ, καὶ ἔφαγον πάν- 3
 τες, καὶ ἐχερτάσθησαν, καὶ ἦσαν τὸ πεδυσθῆναι
 τῇν κλασματῶν ἐπὶ ἅ συνείδας πλήρης. οἱ δὲ
 ἐσθίοντες ἦσαν περὶ αὐτὸν χίλιοι ἄνθρωποι, χωρὶς
 γυναικῶν καὶ παιδῶν. καὶ ἀφελύσας αὐτὸς ὁ- 3
 χλῳς, ἀνέβη εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄ-
 ρια μαγδαλά. καὶ προσελθόντες οἱ φαρι- 16
 σαῖοι καὶ οἱ γραδουκαῖοι πειράζοντες ἐπι-
 ρώτησαν αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ ὕδατος ὑποδεί-
 ξαι αὐτοῖς. ὁ δὲ ἀρκευθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· ὅψι-
 ας ἡγομίνης λέγετε, διότι· περὶ γὰρ ὁ
 ὕδατος. καὶ πρῶτον, σήμερον χειμῶν. περὶ γὰρ ἡ
 συνάγωγὴ ὁ ὕδατος. ὡς ποιεῖται, τὸ μὲν πρῶτον
 περὶ τοῦ ὕδατος γινώσκετε διακρίναι, τὰ δὲ ση-
 μεῖα τῇν καιρῶν ὅς διδάσκει; ἡμεῖς περὶ γὰρ
 καὶ μοι-

καὶ μὴ χαλὶς σημεῖον ὑποδείκνυται, καὶ σημεῖον
 ὃ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον ἰωάννου
 περὶ φήτου. καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς, ἀπῆλθεν.
 καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸ πῶρον,
 ἐπέλαβον τὰ ἄρτους λαβεῖν. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν
 αὐτοῖς. ὁρᾶτε καὶ προσέχετε ἅπαρ τὴν ζύμην τῆς
 φαρισαίων καὶ θεσδοικαίων. οἱ δὲ διανοήσαντο
 οὐκ αὐτοῖς λέγοντες, ὅτι ἄρτους ὅκ ἐλάβομεν.
 γινῆς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς. ὅτι ἀγαθὸν
 οὐκ αὐτοῖς ὀλιγάπιστοι, ὅτι ἄρτους ὅκ ἐλάβετε;
 ἔγωγοῦντε ἔδε μνημονεύετε ὅτι πόσους ἄρτους
 τῇ πεντακηχλίῳ, καὶ πόσους κομίσαντες ἐλάβετε;
 ἔδε ὅτι ἐπὶ ἄρτους τῇ πεντακηχλί-
 ων, καὶ πόσους ἀνείδασ ἐλάβετε; πῶς ἔγοῦ-
 ντε, ὅτι ἔπειτα ἄρτου εἶπον ὑμῖν προσέχειν ἅπαρ
 τὴν ζύμην τῆς φαρισαίων καὶ θεσδοικαίων;
 τότε συνῆκαν ὅτι ὅκ εἶπεν προσέχειν ἅπαρ
 τῆς ζύμης τῶ ἄρτου, ἀλλὰ ἅπαρ τὴν διδασκαλίαν τῆς φα-
 ρισαίων καὶ θεσδοικαίων. Ἐλθὼν δὲ ὁ ἰησοῦς
 εἰς τὰ μέρη καισαρείας τὴν πελίκωπον ἡρώτα
 οἱ ἀνθρώποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; οἱ δὲ εἶ-
 πον. οἱ μὲν, ἰωάννου τὸν βαπτιστὴν, ἄλλοι δὲ ἡλί-
 αν, ἔτι δὲ ἰδρεμίαν, ἢ τίνα τῶν προφητῶν.
 λέγει αὐτοῖς. ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; ἀπο-
 κριθεὶς δὲ σίμων πέτρος εἶπεν. Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς
 ὁ υἱὸς τοῦ

ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ζῶντος. καὶ ἀρχεῖ. θεὸς ὁ ἰη- 17
 σους εἶπεν αὐτῷ. μή κείριος εἰ σίμων βαρ' ἰωάν,
 ὅτι οὐκ εἶ καὶ αἷμα ὃκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ
 πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς ὕδασι. καὶ πάλιν λέγω, 18
 ὅτι σὺ εἶ πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκο-
 δομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ἄσθεν
 ἔκασται ἐναντίον αὐτῆς. καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς
 βασιλείας τῆς οὐρανῶν. καὶ ὅ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς
 γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. καὶ ὅ ἐὰν λύ-
 σῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
 τότε ἀπέστειλε τοὺς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα μη-
 δεὶ εἵπωσιν, ὅτι αὐτὸς ἔστιν ἰησοῦς ὁ χριστός. ἀπὸ
 τότε ἤρξατο ὁ ἰησοῦς διδάσκειν τοὺς μαθηταῖς
 αὐτοῦ, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν εἰς ἱερουσαλὴν
 μαρτυρῆσαι, καὶ παθεῖν καὶ ἀποθῆναι ὑπὸ τῷ
 βασιλεὶ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀναστῆναι τῇ τρίτῃ
 ἡμέρᾳ, καὶ ἐλθεῖν ἐν δόξῃ τοῦ πατρὸς. καὶ
 πρὸς λαβόμενος αὐτὸν ὁ πέτρος, ἤρξατο λέγειν
 αὐτῷ. ἰησοῦς, ἡμεῖς οὐκ ἐπινοοῦμεν. ἔσται
 σοι δοῦλος. ὅτι εἰς τὰς σφαφείας εἶπεν ὁ πέτρος. ὕπαγε
 ὀπίσω μου σατανᾶ. σκάνδαλὸν μου εἶ, ὅτι ὃ
 φραεῖς τὰ τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τοῦ ἀνθρώπου.
 τότε ὁ ἰησοῦς εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. εἴ-
 τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάτω ἑ-
 αυτόν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀ-
 κολουθήτω μοι. ὅς γὰρ αὐτὸς θέλει πρὸς ψυχῆς

αὐτοῦ σῶσαι, ἀρχίσει αὐτήν. ὅς δ' αὖ ἀρ-
 λίσθ' πλὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἄρει ἐμοῦ, θύσει
 αὐτὴν. Τί γὰρ ὠφελῆται ἄνθρωπος, ἐὰν τοῖς
 κόσμον ὅλον κερδῇ, πλὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζη-
 μιῶθῃ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς
 ψυχῆς αὐτοῦ; Μέγα γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
 ὄψεται ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν
 ἀγγέλων αὐτοῦ, καὶ ὅτε ἀρχώσεται ἐκαστὴ κα-
 τὰ τὰ ὄργανα αὐτοῦ. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰσέλ-
 τεσθαι τῶν ὧν ἐστῶτων οἱ υἱοὶ οὐ μὴ γένωνται
 θανάτου, ἕως ἃν ἴδωσι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
 17 ὄντα μετὰ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. καὶ μετ'
 ἡμῶν ὅς παρκαταβάνῃ ὁ υἱὸς τοῦ πατρὸς
 καὶ ἰάκωβον καὶ ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ,
 καὶ ἀποστέλλει αὐτοὺς εἰς ὅρος ὑψηλὸν κατ' ἴδαν,
 καὶ μεταμορφώσθαι ἐμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμ-
 νεν ὡς ἡ ἥλιος. καὶ ἐκεί-
 ναι αὐτοῦ ἐκλόντο λυγρὰ ὡς τὸ φῶς. καὶ ἰδοὺ
 ὤφθησαν αὐτοῖς μαῦσθῆς καὶ κλίμας μετ' αὐτοῦ
 συλλαλῶντες. ἀρχομένης δὲ ὁ πῆχός ἐστιν ἑξ
 τοῦ. κύριε καλὸν ὅστιν ἡμεῖς ὧδε εἴμεθα, καὶ θέλεις
 ποιῆσωμεν ὧδε τὰς σκηνάς, ὅτι μία, καὶ κα-
 σὴ μία, καὶ κλίμα μία. Ἦν αὐτοῦ καλῶντες,
 ἰδοὺ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκέασιν αὐτούς. καὶ
 ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα. ὁ υἱὸς
 τοῦ ἀνθρώπου ὁ ἀγαπητὸς οὗ ἐστὶν ὁ δόξου-
 μεν, αὐτοῦ ἀ-
 κούετε.

κύνε τε. καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταί, ἔπεσον ὑπὸ
 πρὸσωπον αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα. καὶ
 προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἤψατο αὐτῶν, καὶ εἶπεν.
 Ἐγέρθητε καὶ μὴ φοβεῖσθε. ἐπάραντες δὲ οὗτοι
 ὀφθαλμούς αὐτῶν ὅτε εἶδον εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν
 μόνον. καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ ὄρους
 εἰς τεύλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων. μηδενὶ εἰπῆτε
 τοῦτο. ὅραμα, ἕως οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν
 αἵας. καὶ ἐπιδρώσκει αὐτὸν οἱ μαθηταί
 αὐτοῦ λέγοντες. τί οὖν οἱ γραμματεῖς λέγουσιν,
 ὅτι ἡλία δεῖ εἰλθεῖν πρῶτον; καὶ ἀρχιερεῖς εἶ-
 περ αὐτοῖς. ἡλία μὲν ὀρχήσεται πρῶτον, καὶ ἀρ-
 καταγήσκει πάντα λέγων δὲ ὑμῖν, ὅτι ἡλία οὐ
 δεῖ ἔλθειν, καὶ οὐκ ἐστὶ γνωστὸν αὐτὸν, ἀλλ' ἐπι-
 σκεῖται αὐτῷ πάντα ὅσα ἡμελλήσκει. ὅπως καὶ ὁ υἱὸς
 τοῦ ἀνθρώπου μέλει πάσαις αἰσὶν αὐτῶν. τότε
 σιωπήσκει οἱ μαθηταί, ὅτι τὸ δὲ ἰσχυρὸν τοῦ βα-
 πτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς. καὶ ἐλθόντων αὐτῶν πρὸς
 τὸν ὄχλον, προσήλθεν αὐτῷ ἄνθρωπος γυναι-
 κῶν αὐτοῦ, καὶ λέγων. κύριε ἐλίσσον μου τὸν υἱόν,
 ὅτι σεπηνήσεται καὶ κακῶς πάσχει. πολλάκις γὰρ
 πίπῃ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ
 προσήγγικεν αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ
 οὐκ ἠδυνήθη αὐτὸν δεῖξαι. ἀρχιε-
 ρεῖς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν. ὦ γυνεὲ ἀπίστος καὶ δεσρα-
 μόνε, ἕως πότε ἔσμαι μεθ' ὑμῶν; ἕως ποτε

18 ἀνέβρομαι ὑμῶν; Φόβετε μοι αὐτὸν ὧδε. καὶ
 ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔβηλθεν ἀπὸ αὐ-
 τοῦ τοῦ δαιμόνιον, καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ
 19 τῆς ὥρας ἐκείνης. Τότε προσελθόντες οἱ μα-
 θηταὶ τοῦ Ἰησοῦ κατ' ἰδίαν εἶπον. Διὰ τί ἡμῖς
 20 οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; ὁ δὲ Ἰησοῦς
 εἶπεν αὐτοῖς. Διὰ τὴν ἀπίστην ὑμῶν. Ἀμὲν
 21 ἂν λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινα-
 πῆδος, ὄρετε ὃ ὅρα τοῦτο, καὶ μεταβήσεται ἐπὶ τὴν θύναν
 ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται. καὶ ὅθεν ἂν θέλω αὐτὴν
 22 ἵστηναι ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ, εἰπὲν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· μέ-
 λλ' ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παρεσθίει τὰς χε-
 23 ρὰς ἀνθρώπων, καὶ ἀρκετεύσονται αὐτοί, καὶ
 τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσονται καὶ ἰδυσθή-
 24 σονται σφόδρα. Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς καὶ πᾶ-
 25 ναν, προσελθόντες τὰ διδραχμάκια λαμβάνον-
 26 τες ὃν πέτω, καὶ εἶπαι, ὁ διδάσκαλος ὑμῶν ὅ-
 τελεῖ τὰ διδραχμάκια λέγει· Ναι, καὶ ἐπε-
 27 στήλθαι εἰς τὴν ἐκκλίσιν, προσφάσας αὐτῷ ὁ Ἰη-
 28 σοῦς λέγων· τί σοι δοκεῖ σίμων; οἱ βασιλεῖς τῆς
 29 γῆς ἀπὸ τῶν υἱῶν λαμβάνουσιν τὰ τέλη ἢ καὶ ἡμεῖς;
 30 ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, ἢ ἀπὸ τῆς ἀλατρείας; λέ-
 31 γει αὐτῷ ὁ πέτρος· ἀπὸ τῆς ἀλατρείας. ἔφη
 αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀραγε ἐλθὺς ποίσεις οἱ υἱοί.
 32 ἵνα δὲ

Ἰησοῦς δὲ μὴ σκανδαλίσωμεν αὐτοὺς, πορευθεὶς 27
 εἰς τὴν θάλασσαν, βάλε ἄγκιστρον, καὶ τὸν ἀ-
 ναβαίνοντα πρὸς ἑαυτὸν ἰχθυῶν ἄρον, καὶ ἀποξέασ-
 τὸ σῶμα αὐτοῦ, θύρῃσεις σατῆρα. ἐκείνον λα-
 βὼν ὁ δὲ αὐτοῖς ἀντίειπεν καὶ τοῦ. 18
 Ἐν ἐκείνῃ τῇ 19
 ὥρᾳ προσήλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ Ἰησοῦ, λέγον-
 τες. Τίς ἄρα μείζων ὅστις ἐν τῇ βασιλείᾳ τῆς
 ὑστερίας; καὶ προσκαλιζόμενος ὁ Ἰησοῦς παι-
 διον, ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ εἶπεν.
 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφῇτε καὶ γένηθε
 ὡς τὰ παιδία, ὅτι μὴ εἰσελθῇτε εἰς τὴν βασι-
 λεῖαν τῆς ὑστερίας. ὅς τις ὢν ταπεινώσῃ ἑαυτὸν
 ὡς τὸ παιδίον ἐστίν, ὅστις ὢστιν ὁ μείζων ἐν τῇ βα-
 σιλείᾳ τῆς ὑστερίας. καὶ ὅς τις ἐὰν δέξηται παιδίον
 τοιοῦτον ὑπὸ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ ἔχει. ὅς δ' οὐ
 αὐτοσκανδαλίσεια τῆς μικρῆς βύτης τῆς πι-
 σηνότων εἰς ἐμὲ, συμφέροι αὐτῷ ἢ αὐτῇ κριμα-
 τῇ μύλος ὀνιχὸς εἰς τὸν ῥάχηλον αὐτοῦ, καὶ
 καταβῇ ἐκεῖ ὅτι δὲ πελάγει τῆς θαλάσσης.
 οὐαὶ δὲ κόσμῳ ἅπλῳ τῆς σκανδαλίσας ἀνάγκη
 γὰρ ὅτι τὸ εἰσελθεῖν τὰ σκαίδελα. ταχὺ ἐστὶν
 αἰθρώπῳ ἐκείνῳ δι' ὃ τὸ σκανδαλὸν ὀρυχέται.
 εἰ δὲ ἡ χεὶρ σου, ἢ ὁ πούς σου σκανδαλίζῃ σε, ἐκ-
 κοψον αὐτά, καὶ βάλε ἄρ' σου. καλόν σοι ὅτι
 εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν ὀλίγον, ἢ πολλόν, ἢ δύο
 χεῖρας, ἢ δύο πόδας ἔχοντα, βληθῆναι εἰς τὸ
πῦρ

9 πῦρ εἰς αἰώνιον· καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμὸς σου κοιτά-
 λίζει σε, ὕψιζε αὐτὸν, καὶ βάλε ὑπὸ τοῦ κα-
 λὸν· τοῖς δὲ μονόφθαλμον εἰς πλὴν ζωὴν εἰσελ-
 θεῖν, ἢ δύο ὀφθαλμούς· ἐχρηται· βλεψάτω εἰς
 πλὴν καὶ τὸ πῦρ· οὐ γὰρ μὴ καταφρο-
 νήσῃτε ἐπὶ τῇ μικρῇ βύτῳ· λέγω γὰρ ὑμῖν,
 ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐπὶ ἑρχοῦς· ἀλλὰ πάντες
 βλέπουσι εἰς πρόσωπον τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐπὶ ἑρχο-
 μοῖς· ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σῶσαι εἰς ἑκ-
 λωλός· τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐὰν γένηται ἡμεῖς ἀνθρώ-
 πῳ ἑκάστῳ πρόβατα, καὶ πλανηθῇ ἐπὶ αὐ-
 τῶν, ὅχι ἀφ᾽ ἐπὶ ἐκείνην ταύτην ἐκείνην ἐκείνην
 ὅρη, πορευθῆναι ζητεῖ εἰς πλανώμενον; καὶ ἐὰν γέ-
 νηται θύρεσσιν αὐτῶν, ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι χαίρει
 ἐπὶ αὐτῷ μάλλον, ἢ ἐπὶ τοῖς ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην
 νία τοῖς μὴ πεπλανημένοις· ἔτι, ὅτι εἰς δέ-
 λημα ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς ὑμῶν ἡμεῖς ἐπὶ ταῖς
 ἑρχοῖς, ἵνα ἑκείνη εἰς τῇ μικρῇ βύτῳ·
 ἐὰν δὲ ἀμαρτῇ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὑπάγε καὶ
 16 ἔλεγεσον αὐτὸν μετὰ ξύ σου καὶ αὐτὸς μόνος· καὶ
 σου ἀκούσῃ, ἐκέρδιξας τὸν ἀδελφόν σου· ἐὰν δὲ
 μὴ ἀκούσῃ, παρθέλαβε μετὰ σου ἑπὶ οὐκ ἑπὶ δύο,
 ἵνα ἐπὶ τῷ σώματι δύο ἢ τριῶν μαρτύρων σταθῇ
 17 πᾶν ῥῆμα· ἐὰν δὲ παρθεκούσῃ αὐτῶν, εἰπὲ τῇ
 ἐκκλησίᾳ· ἐὰν δὲ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ παρθεκούσῃ,
 18 ἔστω σοι ὡς ἂν ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης· ἀμὲν
 λέγω

λέγω ὑμῖν, ὅσα ἐὰν δῆσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δε-
 δεμμένα ἐν ᾧ ἔρχανῶ. καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ
 τῆς γῆς, ἔσται λελυσμένα ἐν ᾧ ἔρχανῶ. Γάλιν ἄ- 17
 μενὸν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνήσω-
 σιν ἐπὶ τῆς γῆς, πῶδὲ παντὸς πραγμάτων ἔσται
 οὐκ ἐπιτησίων, ἔλθῃ αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρὸς
 μου τοῦ ἐν ἔρχαντοῖς. ἔ γὰρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγ- 20
 μέντοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμὶ ἐν μέσῳ αὐ-
 τῶν. Τότε προσελθὼν αὐτῷ ὁ πῆζος εἶπε. κύ- 21
 ρι ποσάκις ἁμαρτήσῃ εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός
 μου, καὶ ἀφήσω αὐτῷ; ἕως ἑπτάκις; λέγει αὐ- 22
 τῷ ὁ ἰησοῦς. ἔ λέγω σοι ἕως ἑπτάκις, ἀλλ' ἕως
 ἑβδομηκοντάκις ἑπτά. Διὰ τοῦτο ὁμοιωθήναι
 βασιλεία τῆς οὐρανῶν αὐτῷ βασιλεῖ, ὅς
 ἡθέλησε συγχαίρει λόγον μετὰ τῇ δούλῳ αὐ-
 τοῦ. ἀρχαμένους δὲ αὐτοῦ συναίρειν, προσωέ-
 χθη αὐτῷ εἰς ὀφειλῆς μυριάων τετρακκίων. μὴ
 ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι, ἐκάλυψεν αὐτὸν ὁ
 κύριος αὐτοῦ παραθεῖναι, καὶ πῶν γυναικα αὐ-
 τοῦ, καὶ τὰ τέκνα; καὶ πάντα ὅσα εἶχεν, καὶ
 ἀποδοθῆναι. Προσὼν δὲ ὁ δούλος προσεκύτει 2
 αὐτῷ λέγων. κύριε μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί,
 καὶ πάντα σοι ἀποδώσω. συνλαβὼν δὲ ὁ
 κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ
 τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ. Ἐλθὼν δὲ ὁ δούλος
 ἐκείνος, ἄρσεν εἶα τῇ συνδούλῳ αὐτοῦ, ὅς
 ὠφείλει

ὠφείλει αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια, καὶ κρατήσας
 αὐτὸν ἔπνιγε λέγων. ἀφ' οὗ μοι ὅ, τι ὀφείλεις.
 28 πεσὼν δὲ ὁ σκώδουλος αὐτῷ παρεκάλει αὐτὸν
 λέγων. Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ ἀφ' οὗ σοι
 ὀφί. ὃ δὲ ἔκ ἡθέλησεν, ἀλλὰ ἀπελθὼν ἔβαλε
 αὐτὸν εἰς φυλακὴν ἕως ὅτε ἀφ' οὗ τὸ ὀφειλόμε-
 30 νον. ἰδόντες δὲ οἱ σκώδουλοι αὐτοῦ τὰ γινόμε-
 να, ἐλαπήθησαν σφόδρα, καὶ ἐλθόντες διεθέ-
 φησαν ὅτι κυρίῳ ἑαυτῶν πάντα τὰ γινόμε-
 31 να. Τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύνειος αὐ-
 τῷ, λέγει αὐτῷ. Δὲλε ποικρὲ, ποιῶν τίμω ὀφεί-
 λιμὸν ἐκείνῳ ἀφ᾽ ἡκά ὅτι, ἐπεὶ παρεκάλεις με
 ἔκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσται τὸν σκώδουλόν σου, ὥς καὶ
 ἐγὼ σε ἠλέησαι· καὶ ὁρμηθεὶς ὁ κύνειος αὐτῷ,
 παρέδωκεν αὐτῷ τὰς βαβυλωνίους, ἕως ὅτε ἀφ'-
 οὗ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ. ἔπειτα καὶ ὁ παι-
 τήρ μου ὁ ἐθνηρξάνιος ποιήσει ὑμῖν, εἰ μὴ ἀ-
 φῆτε ἕκαστος ὅτι ἀδελφῶν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς καρ-
 διαῖν ὑμῶν, τὰ παραπτόμενα αὐτῶν.
 19 καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλειεν ὁ ἰησοῦς τὸν λό-
 γον τὸν τούτον, μετήρσεν αὐτὸν ἡ γαλιλαία, καὶ
 ἦλθεν εἰς τὰ ὄρη τῆς ἰσθαίας πέραν τοῦ ἰορ-
 δάνου, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ἄνθρωποι πολλοί, καὶ
 ἐδιερχάμενοι αὐτὸν ἐκαί. καὶ προσήλθοντες
 αὐτῷ οἱ φαρισαῖοι πειράζοντες αὐτὸν, καὶ λέ-
 γοντες αὐτῷ. εἰ ἡβόδῃς ἄνθρωπον ἀφ' οὗ σοι τίμω
 γνωαῖκα

γυναικα αὐτοῦ κατὰ παῖσαν αἰτίαν· ὁ δὲ ἀπο-
 κειθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· ἔκ ἀνέγνωτε ὅτι ὁ ποιή-
 ρας ἀπ' ἀρχῆς, ἀρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐ-
 τούς· καὶ εἶπεν· Ἐτεκεν τούτου κατὰ λέιν αἰθρῶ
 εἰς τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκο-
 ληθήσεται τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, καὶ ἕσονται οἱ
 δύο εἰς σάρκα μίαν· ὥστε ἔκ ἑνὶ εἰσὶ δύο, ἀλλὰ
 σὰρξ μία· ὃ ἐστὶν ὁ θεὸς ἐξουθεν, ἀνθρώπος μὴ χω-
 ριζέτω· ἀέξουσιν αὐτῷ· ἡ δὲ ἑνωσὶς ἀνετίλθα
 ὅτι ἀποδοῦναι βιβλίον ἀρχαίων, καὶ ἀκρύνει αὐ-
 τῷ· λέγει αὐτοῖς, ὅτι μωσὴς πρὸς τὴν σκληρο-
 καρδίαν ὑμῶν ἐπέτελεν ὑμῖν ἀκρύνει τὰς
 γυναικας ὑμῶν, ἀπ' ἀρχῆς δὲ ἐχέουσιν ἔ-
 τως· λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι ὅς τις ἀκρύνει τὴν γυ-
 ναῖκα αὐτοῦ, εἰ μὴ ἕδωκε προίκα, καὶ γαμήσῃ ἄλ-
 λην, μοιχᾷται· καὶ ὁ ἀκρύνων μὲν γαμήσας,
 μοιχᾷται· λέγουσι αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
 εἰ ἔτις ὅστις ἡ αἰτία τῆς ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυ-
 ναικὸς αὐτοῦ, ἐ συμφέρει γαμήσαι· ὁ δὲ εἶπεν
 αὐτοῖς· ἐ πάντες χωρεῖτε τὸν λόγον τούτον, ἀλλ'
 οἱς δίδεται· εἰσὶ γὰρ οἱ ἄγγελοι, οἱ ἄγγελοι ἐκ κοιλίας
 μητρὸς αὐτῶν ἐγενήθησαν ἔτις· καὶ εἰσὶν οἱ
 ἄγγελοι, οἱ ἄγγελοι ἀνδράχθην ἑαυτῶν τῇ ἀνθρώ-
 πων· καὶ εἰσὶν οἱ ἄγγελοι, οἱ ἄγγελοι ἀνδράχθην ἐαυ-
 τούς· ἀλλ' ἡ βασιλεία τῆς ἐσχάτης· ὁ δὲ ἀν-
 αμνηστὴς χωρεῖν, χωρεῖτω· τότε προσκλήθη αὐ-
 τῷ πα-

τῷ παιδίᾳ, ἵνα τὰς χεῖρας ὑψήσῃ ἐπ' αὐτοῖς,
 καὶ προσεύχεται. οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν
 αὐτοῖς. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν. ἄφετε τὰ παιδιά, καὶ
 μὴ κωλύετε αὐτὰ ἔλθαι πρὸς με. τῇ γὰρ πα-
 τέρῳ ἐστὶν ἡ βασιλεία τῇ τῶν ἁγίων. καὶ ὑψήσας
 αὐτοῖς τὰς χεῖρας, ἐπορεύθη ἐκεῖθεν. καὶ ἰδὼς
 εἰς προσελθὼν εἶπεν αὐτῷ. Διδάσκαλε ἀγα-
 θὲ, ἵνα ἀγαθὸν ποιήσω ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον·
 ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ. ἵνα με λέγῃς ἀγαθόν; οὐδεὶς
 ἀγαθὸς εἰ μὴ εἰς ὁ θεός. εἰ δὲ θέλῃς εἰσελθεῖν
 εἰς τὴν ζωὴν, τήρησον τὰς ἐντολὰς. λέγει αὐτῷ.
 ποῖας; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν. ὅτι, ὁ φονεύσεις· ὁ μοι-
 χεύσεις· ὁ κλέψῃς· ὁ ψευδομαρτυρήσεις· ὁ
 μαρτυρῇ πατέρα σου καὶ μητέρα. καὶ ἀγα-
 πῇς τὸν πλησίον σου, ὡς σεαυτὸν. λέγει αὐ-
 τῷ ὁ νεανίσκος. πάντα ταῦτα ἐφύλαξα ἐκ νεό-
 τητός μου. ἵνα ἔτι ὑσώγῃ; ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. εἰ
 θέλεις τέλει εἶναι, ὑπάγε, πώλησόν σου τὰ ὑ-
 πόκειντα, καὶ ὁδοῦ πτωχοῦ, καὶ ἔλθ' ἑσθ' ἡσταν-
 ρὸν ἐν ἁγίῳ, καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι. ἀχόους
 δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον, ἀπῆλθε λυπούμενος.
 οὐ γὰρ ἔχον κτήματα πολλά. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶ-
 πεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. Ἀμὲν λέγω ὑμῖν
 ὅτι πλάσιος δυσκόλως εἰσελεύσεται εἰς τὴν βα-
 σιλείαν τῇ τῶν ἁγίων. πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν.
 δύκοπώτερόν ἐστι κτήνηλον διὰ τὸν σπυρίματος
 βασιλείας

ῥαθίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλεονέκτου εἰς πλὴν βασι-
 λείαν τῷ θεῷ εἰσελθεῖν. ἀκούοντες δὲ οἱ μα-
 θηταὶ αὐτοῦ, ἔβλεπον αὐτὸν σφόδρα λέγον-
 τες. τίς ἄρα δύναται σωθῆναι; ἐμβλέψας
 δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς. παρεχόμενος αἰθρώποις
 ἔστι ἀδυνάτοισιν ὅτιν, παρεχόμενος δὲ θεῷ πάντα
 δύναται ὅτι. Τότε ἀρχερέδης ὁ πῆλιν εἶ-
 πεν αὐτῷ. ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφῆκαμεν πάντα, καὶ
 ἠκολούθησάν σοι, τί ἄρα ἔσται ἡμῖν; ὁ δὲ
 Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς. Ἀμὲν λέγω ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς
 οἱ ἠκολούθησάν μοι, εἰ τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅτ'
 ἂν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνον δόξης
 αὐτοῦ, καὶ ἰσχύσει καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρό-
 νους, κρινόντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ.
 καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελ-
 φάς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναικα, ἢ τέκνα
 ἢ ἀγροὺς, εἴηκεν τῷ ὀνόματι μου, ἐκείνους
 πλεονέκτου λαμβάνει, καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρο-
 νομήσει. πολλοὶ δὲ ἔχουσι πρῶτον ἔλαβον, καὶ
 ἔλαβον πρῶτον. Ομοία γὰρ ὅστιν ἡ βασι- 20
 λεία τῇ ἐργασίᾳ ἀνθρώπου οἰκοδεσπότου, ὃς-
 τις ἐβλήθη ἀμα προὶ μισθώσεως ἐργάτας
 εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. καὶ συμφωνήσας μετὰ
 τῇ ἐργασίᾳ ἐκ δηνάρων τῶν ἡμερῶν, ἀπέσει-
 λεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. καὶ ἐβελ-
 θὼν ποτὶ τρίτῃ ὥρᾳ, εἶδεν ἄλλους ἐστῶτας
 εἰ τῇ

1 ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀρχαῖς, καὶ κείνοις εἶπεν. Ἐπαγγε-
 τε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνά μου, καὶ ὁ ἐὰν ᾖ
 δίκαιος, δώσω ὑμῖν. οἱ δὲ ἀπῆλθον. πάλιν ἰβ-
 ρελθὼν πάλιν ἐκπῆν καὶ ἐντάττω ὄρεν, ἐπρίν-
 σεν ὡσαύτως. πάλιν δὲ πάλιν ἐνδεκάτῳ ὄρεν
 ἰβρελθὼν, αὐτοὶ ἄλλας ἐστῶτας ἀρχαῖς, καὶ λέ-
 γει αὐτοῖς. Ἰδὲ ὡς ἐσήκατε ὅλιον πλὴν ἡμεῖς ἀρ-
 χαῖ; λέγουσιν αὐτῷ, ὅτι οὐδεὶς ἡμεῖς ἐμὲ ὡ-
 ραβ. λέγει αὐτοῖς. Ἐπαγγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν
 ἀμπελῶνά μου, καὶ ὁ ἐὰν ᾖ δίκαιος, λήψεται.
 ὁφίασθαι δὲ γνομμένης, λέγει ὁ κύριος τῷ ἀμπε-
 λῶνι τῷ ὑποτρόπῳ αὐτοῦ. καλέσον τοὺς ὄρε-
 τας, καὶ ἀρχὰς αὐτοῖς τὸν μισθόν, ἀρχαῖς αὐτοῖς
 ἀπὸ τῆς ἐσχάτης, ἕως τῆς πρώτης. καὶ ἰβρ-
 οὶ οἱ πάλιν πάλιν ἐνδεκάτῳ ὄρεν, ἔλαβον ἀπὸ
 δυνάμιον. ἰβρὸντες δὲ οἱ πρώτοι, ἐνόμισαν ὅτι
 πλείονα λήψονται. καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀπὸ
 δυνάμιον. λαβόντες δὲ διεγρήγορον κατὰ τῷ
 οἰκοδεσπότῳ λέγοντες, ὅτι οὐδεὶς οἱ ἐσχάτοι μίαν
 ὄρεν ἐπρίνισαν, καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοῖς ἐπρίνισαν,
 τοῖς βασιλεύσι δὲ βάρος τοῖς ἡμέτεροις, καὶ τὸν
 καύσωνα. ὁ δὲ ἀρχιερεὺς εἶπεν ἐνὶ αὐτῶν. ἐ-
 ταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε. οὐχὶ δυνάμις σιωπῶν-
 σάς μοι; ἄρον δὲ σὸν, καὶ ὑπάγε. θέλω δὲ βύ-
 τω δὲ ἐσχάτω δοῦναι ὡς καὶ σοι. ἢ οὐκ ἔβρισται
 ποιῆσαι ὁ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς; εἰ ὁ ὀφθαλμὸς
 σου

Οὐ παῖνός ἐστιν, ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι; ὅπως ἔ-
 σται οἱ ἔχοντες πρῶτον, καὶ οἱ πρῶτοι ἔσονται.
 πολλοὶ γὰρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.
 καὶ ἀναβαίνων ὁ Ἰησοῦς εἰς ἰερουσόλυμα, πα-
 ρέλαβε τὸν δώδεκα μαθητάς κατ' ἰδίαν ἐν
 τῇ ὁδῷ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ἰδοὺ ἀναβαίνομεν
 εἰς ἰερουσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παρα-
 δοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῶσι, καὶ γραμματέυ-
 σι, καὶ κατακτενοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ, καὶ πα-
 ραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπαῖξαι
 καὶ μαστιγῶσαι, καὶ στυγεῖν, καὶ τῇ τρίτῃ
 ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. ὅτε προσελθὲν αὐτῷ ἡ
 μητὴρ τῆς υἱῶν ζεβεδαὶ καὶ τῶν υἱῶν αὐτῆς
 προσκυνῶσα καὶ αἰτοῦσα ἔλεγε παρ' αὐτοῦ. ὁ δὲ
 εἶπεν αὐτῇ. τί θέλεις; ἡ δὲ λέγει αὐτῷ εἰπὲ ἵνα
 καθίσωσιν ἔμπροσθέν μου οἱ δύο υἱοί μου, εἷς ἐκ δεξιῶν
 σου, καὶ εἷς ἐξ ἐξωτέρων σου ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.
 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν. ὅκ οἶδατε τί αἰτεί-
 δε. δυνάμει πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ μέλλω πί-
 ναι; καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βα-
 πτίσθαι; λέγουσιν αὐτῷ. δυνατόμεθα. καὶ λέ-
 γει αὐτοῖς. τὸ μὲν ποτήριόν μου πίεθε, καὶ τὸ
 βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε·
 ὅδε καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ ἐξωτέρων
 μου, ὅκ ἔστιν ἐμὸν τὸ δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἠθέλησε
 εἶναι τὸ παιδίον μου. καὶ ἀκούοντες οἱ δὲ κα-

ἤγαγκτηται πρὸς τῇ δύο ἀδελφῶν. ὁ δὲ Ἰη-
 σοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς, εἶπεν. Οἶδα πε-
 ῶν οἱ ἀρῶντες τῇ ἐθνῶν κατακυριεύσεις
 αὐτῶν, καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν.
 ἔχ' ἔτις δὲ ἔστι ἐν ὑμῖν, ἀλλ' ὅς ἐστι δέλη ἐν
 ὑμῖν μέγας γνήσιος, ἔστι ὑμῶν δάκονος, καὶ
 ὅς ἐστι δέλη ἐν ὑμῖν εἶν' πρῶτος, ἔστι ὑμῶν δοῦ-
 λος. ὡς περ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ ἡλθε λα-
 κωνηθῆναι, ἀλλὰ δακωνῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν
 ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν. καὶ ἐκφο-
 ρηομένου αὐτῶν ἀπ' ἰδρυχῶ, ἠκολούθησεν
 αὐτῷ ὄχλος πολὺς. καὶ ἰδοὺ δύο τυφλοὶ κα-
 θήμενοι παρὰ τὴν ὁδὸν, ἀκούοντες ὅτι Ἰη-
 σοῦς παρὰ γὰρ, ἐκρχαν λέγοντες. ἐλέησον ἡ-
 μας κύριε υἱὸς δαβὶδ. ὁ δὲ ὄχλος ἐπέλιμνεν
 αὐτοῖς, ἵνα σιωπήσωσιν. οἱ δὲ μείζον' ἐκρχαν λέ-
 γοντες. ἐλέησον ἡμας κύριε υἱὸς δαβὶδ. καὶ
 εἰς ὁ Ἰησοῦς ἐφώνησεν αὐτοὺς, καὶ εἶπε. Τί θέ-
 λετε ποιῆσω ὑμῖν; λέγουσιν αὐτῷ. Κύριε, ἵνα
 ἀνοιχθῶσιν ὑμῶν οἱ ὀφθαλμοί. ἀπαλκισθεὶς
 δὲ ὁ Ἰησοῦς ἥψατο τῇ ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ
 αὐθὺς ἀνέβλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ
 21 ἠκολούθησαν αὐτῷ. καὶ ὅτε ἦλθεν εἰς ἰδρυ-
 σόλυμα, καὶ ἦλθον εἰς βηθφαγή πρὸς τὸ ὄρος
 τῇ ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλε δύο μα-
 θηταίς λέγων αὐτοῖς. πορεύθητε εἰς τὴν κώ-
 μιν τὴν

αὐτὸν πλὴν ἀπέναντι ὑμῶν, καὶ οὐδέως διήρῃσε τε
 ἔκτον διδουμένον, καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς· λύ-
 θαντες ἀγάγετέ μοι. καὶ ἐὰν τις ὑμῶν εἴπω τι,
 ἔρῃτε ὅτι ὁ κύριος αὐτῶν χρεῖαν ἔχει. οὐδέως
 δεῦρ' ἐπέμπερ' αὐτοὺς. ἔδοξ' δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα
 πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος·
 „ εἴπατε τῇ θυγατρὶ σιών, ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου
 „ ὀρχηταί σοι πρῶτος, καὶ ἐδιδόκεν καὶ ὄνομα
 „ καὶ πῶλον ἦν ἑποζυγίῃ· πορνεύοντες δὲ οἱ
 μακάθηται καὶ ποιήσαντες καὶ θῶς προσέταξεν
 αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς, ἡγαγόν τε ὄνον, καὶ τὸν πῶλον,
 καὶ ἐπέδησαν ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐ-
 τῶν, καὶ ἐκάθισεν ἐπάνω αὐτῶν. ὁ δὲ πλείστος
 ὄχλος ἐστρώσαν ἐαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ.
 ἄλλοι δὲ ἐκπέτον κλάδους ἀπὸ τῆν δένδρων, καὶ
 ἐστρώννον ἐν τῇ ὁδῷ. οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες
 καὶ οἱ ἀπολαύοντες ἐκράζον λέγοντες. ὦσαν-
 ναὶ δὲ ἡμεῖς· οὐαὶ σοὶ ἰεροσολέμοις ὁ δρῶν μὲν ἐν
 ὀνόματι κυρίου, ὦσαννα ἐν ὁῖς ὑψίστοις. καὶ εἰ-
 σελθόντες αὐτὸς εἰς ἰερουσόλυμα ἐσεύθη πᾶσα
 ἡ πόλις λέγοντα. ἕως ὅτεν ἔτος, οἱ δὲ ὄχλοι ἔλε-
 γον· ἔδοξ' ὅτιν ἰησοῦς ὁ προφήτης ὁ ἀπὸ ναζαρέθ
 τῆ γαλιλαίας. καὶ εἰσὶν αὐτὸς ὁ ἰησοῦς εἰς τὸ ἱε-
 ρὸν τοῦ θεοῦ, καὶ ὀξέβαλε πάντας τοὺς πωλυν-
 τας καὶ ἀποκράζοντας αὐτὸς ὡς ἰδὼν, καὶ ταῖς ἰα-
 πέξας τῆν κολυβιστῶν καπέτρην, καὶ ταῖς κα-
 τὰ τὸν

- ἰδὲ οὖν τῇ πωλόντων τὰς ποδισφύρας, καὶ
 λέγει αὐτοῖς· γέγραπται· ὁ οἶκός μου, οἶκος πρὸ
 σπυγῆς κληθήσεται. ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐκρίνατε
 ἀπὸ λαοῦ λαῶν, καὶ προσήλθοι αὐτῷ τυφλοὶ
 καὶ χωλοὶ καὶ ὧ ἰδοῦν, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς.
 ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὴν
 θαυμάσια ἃ ἐποίησεν, καὶ οὐκ αὐτοὺς κρούον-
 τας οὐδ' ἰδοῦν, καὶ λέγοντας, ὥσπερ ὧ ἡμεῖς
 βίβλιν, ἠγανάκτησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· ἀκούεις ἡ-
 μῶν λέγουσιν; ὁ δὲ ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· καὶ·
 ὅδε ποτε ἀνέγνωτε ὅτι ἐκ σόματός ἐκπύων καὶ
 δηλαζόντων κατακρίσω αἵνοι; καὶ καταλι-
 πὼν αὐτοὺς ἔβηλθεν ἔξω τ' πόλεως εἰς βηθα-
 νίαν, καὶ ἠυλίσθη ἐκεῖ· πρῶτος δὲ ἐπανάγων εἰς
 τὴν πόλιν, ἐπέτασεν, καὶ ἰδὼν συκὴν ὑπὸ τῆς
 ὁδοῦ ἦλθεν ἐπ' αὐτήν, καὶ ὅτεν ὄρεται ἐκ αὐτῆς,
 εἰ μὴ φύλλα μόνον, καὶ λέγει αὐτῇ· μηκέτι ἐκ
 σοῦ καρπὸς γίνεται εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἔβη-
 ράνθη παραχρῆμα ἡ συκὴ· καὶ ἰδόντες οἱ μα-
 θῆται ἐθαύμαζον λέγοντες· πῶς παραχρῆ-
 μα ἔβηρξάνθη ἡ συκὴ; ἀπεκρίθας δὲ ὁ ἰησοῦς
 εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πί-
 στιν καὶ μὴ ὀφρακθῆτε, ὅ μόνον ὅ τ' συκῆς ποιή-
 σετε, ἀλλὰ καὶ ὅ ὅτι βούτω εἴπητε, ἀφ' ἧς καὶ
 βλήθῃ εἰς τὴν θάλασσαν, γινήσεται· καὶ πάντα
 ὅσα ἐὰν αἰτήσῃτε ἐν τῇ προσευχῇ πισεύον-
 τες, λή-

πτες, λήψετε. καὶ ἐλθόντι αὐτῶν εἰς τὸ ἱερόν,
 προσήλθον αὐτῷ διδάσκοντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
 οἱ πρεσβυτέροι τὸ λαὸν λέγοντες. εἰ ποῖα θύξ-
 οῖα ταῦτα ποιεῖς; καὶ ἵς τοι ἔδωκε πλὴν θύξ-
 οῖα ταῦτα; ἀρχιερεῖς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
 τοῖς. ὁρώ τί σὺ ὑμᾶς κατὰ λόγον εἶπα, ὃν ἐὰν εἶ-
 πητέ μοι, κατὰ ὑμῶν ὁρᾷ εἰ ποῖα θύξοῖα ταῦ-
 τα ποίω. εἰ βάρησιν ἰσχυρὰ ποιεῖν ὑμῶν; θύξ-
 οῖα δὲ ἀνθρώπων; οἱ δὲ ἀκροαζόμενοι εἰ-
 αὐτοῖς λέγοντες. ἐὰν εἰπωμεν θύξοῖα, ὁρᾷ
 ἡμῶν. ἀλλ' εἰ ὅτι ἔδωκεν ἡμεῖς αὐτῷ; ἐὰν δὲ
 εἰπωμεν θύξοῖα ἀνθρώπων, φοβούμεθα τὸν ὄχλον.
 πάντες γὰρ ἔχουσιν τὸν ἰσχυρὸν ὡς πεφηνέν.
 καὶ ἀρχιερεῖς δὲ Ἰησοῦς εἶπον. ὅτι οἶδαμεν.
 ἔφη αὐτοῖς καὶ αὐτός. εἰ ἔγω λέγω ὑμῖν εἰ ποῖα
 θύξοῖα ταῦτα ποίω. ὑμεῖς δὲ ὑμῖν δοκᾶτε; ἀνθρώ-
 πος ἵς εἶχεν τέκνα δύο, καὶ προσελθὼν εἰς πρῶ-
 τόν, εἶπεν. τέκνον ὑπάγε, σήμερον ὀργάζεσθαι εἰς
 ἀμπελῶνί μου. ὁ δὲ ἀρχιερεῖς εἶπεν. εἰ θέλω.
 ὑστέρον δὲ μετὰ μελεθεῖς, ἀπῆλθεν. καὶ προσελ-
 θὼν εἰς δεύτερον εἶπεν ὅτι ὑπὸς. ὁ δὲ ἀρχιε-
 ρεῖς εἶπεν. ἔγω κύριε, καὶ ὅτι ἀπῆλθεν. ἵς ἔκ-
 τῳ δὲ ἐποίησε τὸ θέλημα τὸ πατρὸς αὐ-
 τοῦ; λέγουσιν αὐτῷ. ὁ πρῶτος. λέγει αὐτοῖς ὁ
 Ἰησοῦς. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οἱ πελῶναι καὶ αἱ
 πόριαι προσάξουσιν ὑμᾶς εἰς πλὴν βασιλείαν

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

τῷ θεῷ. ἅλθι γὰρ πρὸς ὑμᾶς ἰωάννης ἐκ ὁδοῦ
 δικαιοσύνης, καὶ ὃς ἐπίστευσεν αὐτῷ. οἱ δὲ
 πλῶται καὶ αἱ πόρται ἐπίστευσαν αὐτῷ, ὑ-
 μᾶς δὲ ἰδόντες, ὃ μετεμελήθητε ὑδάτος τῷ πι-
 σεύσαι αὐτῷ. ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε.
 ἄνθρωπος ἦν ὡς οἰκοδεσπότης, ὃς ἐφύτευεν
 ἀμπελῶνα, καὶ φραγμὸν αὐτῷ ποιεῖσκει,
 καὶ ὠρνέει ἐν αὐτῷ ληνόν, καὶ ὠκοδομεῖ πύρ-
 ρον, καὶ ὑβρίδω αὐτὸν γέωργοις, καὶ ἀπεδήμη-
 σεν. ὅτε δὲ ἦλθεν ὁ καιρὸς τῆς καρπῶν, ἀπέ-
 σειλε τὸν δούλῳ αὐτοῦ πρὸς τὸν γεωργὸν λα-
 βεῖν τὸν καρπὸν αὐτοῦ καὶ λαβόντες οἱ γεωρ-
 γοὶ τὸν δούλῳ αὐτοῦ, ὃν μὲν ἔδειραν, οἱ δὲ
 ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλίσσάβησαν. γὰρ ἵνα ἀπο-
 στείλοι ἄλλας δούλους πολλοτάτας τῆς πρώτης,
 καὶ ἐφίμωσαν αὐτοῖς ὡς αὐτῷ ὑδάτος δὲ ἀπέστει-
 λε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων, ὃς ἐκ-
 κίον) τὸν υἱόν μου. οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν
 υἱόν, εἶπον αὐτῷ αὐτοῖς. ὅπως ὄντι ὁ κληρονομία. καὶ
 ἔκτεινόν αὐτόν, καὶ καταρώμενοι πῶς
 κληρονομήσῃ αὐτοῦ. καὶ λαβόντες αὐτόν,
 ὑβρίδαλον ὡς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ἀπέκτει-
 ναν. ὅτ' αὖ ὅν ἐλθὼς ὁ κύριος τῷ ἀμπελῶνα, ἵ-
 ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις λέγουσιν αὐτῷ.
 κακοὺς καὶ κῶς ἀπολείπει αὐτόν, καὶ τὸν ἀμ-
 πελῶνα ἐκδοσέται ἄλλοις γεωργοῖς, οἱ ἵνες
 ἀποδώσου-

ἀποδώσουσιν αὐτῷ ὅτι καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς
 αὐτῶν· λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἔδει ποτε ἀπὸ γῆ-
 21 τε ἐν ταῖς γραφαῖς, λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν
 22 οἱ οἰκοδομοῦντες, ἔβριξεν ἐν ἡμῖν εἰς κεφαλὴν τοῦ
 23 ἱεροῦ· παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ὅτι θάψα-
 24 μεν ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν; ὁ γὰρ τὸ εἶπε λέγω ὑμῖν,
 ὅτι ἀρ. θήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ,
 καὶ δοθῆσεται ἑνὶ ποιῶντι τὸν καρπὸν αὐ-
 τῆς· καὶ ὁ πεσὼν ὑπὸ τὸν λίθον ἔδρα· συνθλα-
 σθήσεται, ἐφ' ὃν δὲ αὐτὸς πέσῃ, κακμήσει αὐτὸν καὶ
 ἀκούσονται οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι τοὺς
 παρὰ βολὰς αὐτοῦ, ἐγνώσαν ὅτι πῶς αὐτῶν
 λέγει· καὶ ἐκδοῦντες αὐτὸν κρατήσου, ἐφωβήθη-
 σαν ὅτι ὅρασαν, ἐπειδὴ ὡς περὶ φημί αὐτὸν εἶ-
 25 πει· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἶπεν αὐτοῖς ἐν
 παρὰ βολαῖς λέγων· ὡμοιώθη ἡ βασιλεία 22
 τοῦ θεοῦ ἑργῶν ἀνθρώπου βασιλεῖ, ὃς τις ἐποίησε γα-
 ρου· ὃς ἦν αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλε τὸν δούλῳ αὐ-
 τοῦ πρῶτον εἰς τὸν κλημενὸς εἰς τὸν γάμον,
 καὶ ἔκκειτο ἐλθεῖν· γὰρ ἔπειτα εἰς ἄλλου
 δούλου λέγων· εἰπάτε τοῖς κλημενοῖς· ἰδοὺ ἐ-
 26 στίον μου ἐξήμεσε, οἱ παῖδοί μου καὶ τὰ σίτε-
 σαί τε θυμῶνα, καὶ πάντα ἔβριμα· δεῦτε εἰς τὸν
 γάμον· οἱ δὲ ἀμειλίβοιτες ἀπῆλθον, ὁ μὲν εἰς
 τὸν ἴδιον ἀγρὸν, ὁ δὲ εἰς πᾶν ἐμπορίαν αὐτοῦ, οἱ
 δὲ λοιποὶ κρατῶντες τὸν δούλῳ αὐτοῦ, ὕβρι-
 27

(αν κ' ἀπέκτειναν. κ' ἀκούσας ὁ ἐκείνος βασι-
 λυς ὠργίσθη, κ' πέμψας τὰ στρατεύματα αὐ-
 τοῦ ἀπώλεισε αὐτὸν φονεῖς ἐκείνους, κ' τὴ πόλιν αὐ-
 τῶν ἐέπρησε. τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ.
 ἔμεν γάμος ἑβραϊκός ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι ἐκ
 ἡμετέρας ἀξιοί. πορεύεσθε ἐν ᾧ τὰς διζόδους τῆς
 ῥόδου, καὶ ὅσους αὐτὸν ἄνθρωποι, καλέσασθε εἰς τοὺς
 γάμους. κ' ἵστασθάντες οἱ δούλοι ἐκείνοι εἰς τὰς
 ὁδοὺς, συνήγαγον πάντας ὅσους ἄνθρωποι ποικί-
 λαι καὶ ἀγαθοὺς, καὶ ἐπέστειλεν ὁ γάμος ἀνακηρύ-
 ξαν. εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεύσεσθαι αὐτῶν
 κημεῖν εἶδεν ἐκεῖ ἀνθρώπων ἐκ αὐτῶν ἀνελθόντων
 εἰσελθόντων γάμου. καὶ λέγει αὐτῶν ἑταίρει, πῶς
 εἰσελθόντες ὦδε, μὴ ἔχοντες εἰσελθόντες γάμου; ὁ δὲ ἐ-
 φημὼς. τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς ἀρχαίοις.
 ἀνέστητε αὐτοῦ πόδας κ' χεῖρας ἀρᾶτε αὐτὸν
 κ' βάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον. ἐκείνους
 ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῆς ὁδούτων. πολλοί
 γὰρ εἰσι οἱ κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί. τότε
 πορεύσαντες οἱ φαρισαῖοι συνελθόντες ἑλθόντες
 ὅπως αὐτὸν παρεκλίνωσι ἀλλόθεν. κ' ἐπελ-
 λασιν αὐτῶν ὅτι μαθηταὶ αὐτοῦ. μετὰ τῶν ἡ-
 ρωδιστῶν λέγοντες διδάσκαλοι, οἱ δὲ αὐτοὶ ὅτι
 ἀληθῆς εἶ, κ' πᾶν ὅδον τῆς θεῆς καὶ ἀληθείας δι-
 δάσκεις, κ' σὺ μέλει σοι τοῦ ἐδενός. οὐ γὰρ βλέ-
 πεις εἰς πρῶτον ἄνθρωπον. ἀπὸ ἐν ἡμέρᾳ,
 ἔτι σοι

τί σοι δοκεῖ; ἔβριθαι δαῖναι καὶ κῆρσον καὶ βίαι, ἢ
 οὐ; γὰρ οὗτος τὸν Ἰησοῦς πλὴν πονεῖν αὐτῶν, εἶπεν.
 τί με πειράζετε ἄποκριταί; ἰδοὺ τί λέγει μοι
 ὁ νόμος καὶ τὰ κήρυκται. οἱ δὲ προσέειπον αὐ-
 τῷ· δὴ τί λέγει αὐτοῖς; ὕμνος ἢ εἰκὼν αὐ-
 τῇ, καὶ ἢ ἰδοὺ γραφή; λέγουσιν αὐτῷ. καὶ σα-
 ρος. τότε λέγει αὐτοῖς· ὁρᾶτε οὐκ ἐστὶ καὶ σα-
 ρος, καὶ βίαι, καὶ τὰ τῶ θεοῦ, ὅτι θεῶ· καὶ ἀκού-
 σαντες ἐθαύμαζον, καὶ ἀφέντες αὐτοὺς ἀπῆλ-
 θον. ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ προσήλθον αὐτῷ ἱερο-
 δακαῖοι, οἱ λέγοντες μὴ εἶναι αὐτὸν υἱὸν δαυὶδ, καὶ ἐπι-
 ρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· διδάσκεις, μωσῆς
 εἶπεν· ἰδοὺ ἡς ὁρᾶτε μὴ ἔχον τέκνα, ἰδοὺ
 γαμῶσθαι οὗτος ὁ ἀδελφός αὐτῶ τῇ γυναικί αὐ-
 τῶ, καὶ αἰσθήσει σωτήρια ὅτι ἀδελφὸς αὐτοῦ.
 ἦσαν δὲ παρ' ἡμῶν ἱεροδολοῖ, καὶ ὁ πρῶτος
 γαμήλας ἐτελεύτησεν. καὶ αὐτὸς ἔχων σωτήρια,
 ἀφῆκε πλὴν γυναικὸς αὐτοῦ ὅτι ἀδελφὸς αὐτοῦ
 ὁμοῦ καὶ ὁ δυνάστης, καὶ ὁ κτείνων ὡς τῇ ἐ-
 πίτῃ· ἰδοὺ οὗτοι δὲ πάντων ἀπέθανον καὶ ἡ γυνή
 αὐτοῦ οὐκ αἰσθάνεται, ὕμνος τῇ ἐπίτῃ ἔσται γυνή;
 πάντες γὰρ ἔχοντες αὐτὴν. ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ἰη-
 σοῦς· εἶπεν αὐτοῖς· πλάττετε μὴ εἰδότες τὰς
 γραφάς, μηδὲ τὰν διαταγὴν τοῦ θεοῦ. οἱ γὰρ τῇ
 αἰσθάνεται, ὅτι γαμῶσιν, ὅτι ἐκγαμήλιον, ἀλλ'
 ὡς ἀπὸ τοῦ θεοῦ οἱ ἔσονται εἰσιν. ἀπὸ δὲ τῆς
 αἰσθάνεται-

αἰσάσας τῇν κερῶν, ὅτι ἀκ' ἡ γῶπε δ' ἐκ θέν
 ὡς ὑμῖν ἔπει τῷ θεῷ λέγοντες; ἐγὼ εἶμι ὁ θεός·
 ἄβραάμ, καὶ ὁ θεός ἰσαάκ, καὶ ὁ θεός ἰακώβ.
 ὅτι ὅτι ὁ θεός, θεός κερῶν, ἀλλὰ ζώντων. καὶ
 ἀκούετε οἱ ὄχλοι ἰσχυροτάτους ὑπὸ τῇ δι-
 δαχῇ αὐτοῦ. οἱ δὲ φαρισαῖοι ἀπέβαντες, ὅτι
 ἐβίβαντες αὐτὸν ἑλθόντα καὶ εἰς, συνήχθησαν ὑπὸ
 δ' αὐτόν· καὶ ἐπερώτησαν εἰς ἑξ αὐτῶν νόμους,
 πειράζων αὐτόν, καὶ λέγων· διδάσκαι, ποῖα εἰ-
 δὴ μεγάλη εἰς ἡμῶν; ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
 ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ὡς ὅλην τὴν καρ-
 διά σου, καὶ ὡς ὅλην τὴν ψυχὴν σου καὶ ὡς ὅλην τὴν δι-
 νοῖάν σου· αὕτη ἐστὶν πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή.
 Αὐτὴ δὲ ὁμοῖα αὐτῇ· ἀγαπήσεις τὸ πλη-
 ον σου ὡς σεαυτόν, οἱ ταύταις ταῖς δύο οὐδὲ
 λαῖς, ὁ δὲ νόμος, καὶ οἱ προφῆται κρέμονται·
 συνημμένως δὲ τῇ φαρισαίᾳ, ἐπερώτησαν
 αὐτὸν ὁ ἰησοῦς, λέγων· ἢ ὑμῖν δοκεῖ ποῖα τῶν
 χειρῶν; ἢ ὅτι ὅτι ὅτι; λέγουσιν αὐτῷ· τὰ δα-
 βίδ. λέγει αὐτοῖς· πῶς ἂν δαδῶσι πλάσματι
 κύριον αὐτόν καὶ λέγει, λέγων, εἰ ποῖα κύριον εἰς
 εἰς ἡμῶν, καὶ εἰς δεξιῶν καὶ εἰς ἄνθρωπον αὐ-
 ἰχθῆς σου ἔπει πόδιον τῇ πλάτῃ σου· εἰ ἂν
 δαβὶδ οὐ πλάσματι κύριον αὐτόν καὶ λέγει, πῶς
 ὅτι αὐτὸν εἰς; καὶ ὅτι εἰς ἰδὲ αὐτῷ ἀρ-
 κηθῆναι λόγον, ὅτι ἐπὶ ἡμῶν ἵς ἀπ' ἐκεί-

της τῆς ἡμέρας ἐπιδρωτῆσαι αὐτὸν ὅτι ἐλπί.

Τότε ὁ ἰησοῦς ἐλάλησε τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς 23
μαθηταῖς αὐτοῦ, λέγων. ἰδοὶ τῆς μεσότητος κα-
θέδρας ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρι-
σαῖοι. πάντα ὃν ὅρα αὐ εἰπῶσιν ὑμῖν τηρεῖν, τη-
ρεῖτε καὶ ποιεῖτε. κατὰ δὲ τὰ ὅρα αὐτῶν μὴ
ποιεῖτε. λέγει γὰρ καὶ ὁ ποιῶν. δεσμεύει γὰρ
φοβίαν βαρέαν καὶ δυσβάστακτον, καὶ ἰδοὶ ἐθέ-
λου ἰδοὶ ὅτι ὡς τῇ ἀνθρώπων, ὃ δὲ ἀντι-
λεῖ αὐτῶν ὃ θέλει κινῆσαι αὐτὰ. πάντα
δὲ τὰ ὅρα αὐτῶν ποιεῖτε πρὸς τὸ μακαθῆναι
τοῖς ἀνθρώποις. πλάτυνετε δὲ τὰ φουλάκτι-
ρια αὐτῶν, καὶ μεζαλεύετε τὰ κέρατα τοῦ
τῇ ἱματίῳ αὐτῶν. φιλεῖτε τοὺς πτωχοὺς
αἵς αἱ τοῖς δειπνοῖς, καὶ τοὺς πτωχοὺς καθε-
σάς αἱ ταῖς σωματικαῖς, καὶ ὅτι ἀποκριθεὶς αὐ-
τοῖς ἀγροαῖς, καὶ καλεῖσθαι ὑμᾶς τῇ ἀνθρώ-
πων ῥαββεῖ ῥαββεῖ. ὑμεῖς δὲ μὴ κληθεῖτε ῥαβ-
βεῖ. εἰς γὰρ ὅτι ὑμῶν καὶ μαθητῆς ὁ κεστός.
πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ἐστε. καὶ περὶ οὗ μὴ
καλέσητε ὑμῖν ἰδοὶ τῇ γῆς. εἰς γὰρ ὅτι ὁ πα-
τήρ ὑμῶν ὁ αἰ τοῖς ἔσχατοις. μὴ δὲ κληθεῖτε καὶ
μαθηταί. εἰς γὰρ ὅτι καὶ μαθητῆς ὑμῶν ὁ κε-
στός. ὁ δὲ μέγας, ὑμῶν ἐστὶν ὑμῶν διέκτονος. ὃς ἴδεν
δὲ ὑποβῆσθαι αὐτὸν, ταπεινώθηκεν, καὶ ὃς ἴδεν ταπει-
νώσθαι αὐτὸν, ὑψώθηκεν. οὐαὶ δὲ ὑμῖν γραμμα-
τεῖς

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

σμοις

σμοι καὶ ἡ ἀντιπαρθεσία καὶ τὸ κύμιον, καὶ ἀφῆκα-
 τε τὰ βαρύτερα τῶ νόμου, πλὴν κείσιν, καὶ τὸν
 ἑλίου καὶ πλὴν πίστε ταῦτα ἔδει ποιῆσαι, καὶ
 κείνα μὴ ἀφαιρῆαι. ὁ δὲ ἡγεῖται τυφλοὶ, οἱ διηλί-
 ζοντες τὸν κώλυμα, πλὴν δὲ καὶ μηλοὺ καταπί-
 νοντες. καὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι
 ὑποκρίνεται, ὅτι καθερίζετε τὸ ἔθωπον τῶ πο-
 τηῖς καὶ τῆ παραφύσεως τῶ πίνακος, ἵσω δὲ
 μέγεθος ἔθωπον καὶ ἀκροαίας. φαρι-
 σαῖοι τυφλὲ, καθερίζοντες τὸν πῶλον τῶ πο-
 τηῖς, καὶ τῆ παραφύσεως, ἵνα γένηται καὶ τὸ
 ἑκτὸς αὐτῶν καθερόν. καὶ ὑμῖν γραμμα-
 τεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκρίνεται, ὅτι παραμοι-
 ζετε τάφοις κεκοιμισμένους, οἱ τῶν ἔθωπον
 μὲν φαίνοντες ὡραῖοι, ἵσω δὲ μέγεθος ὁσε-
 ων τεκνῶν καὶ πάντες ἀκαθαρσίας. ὅτι καὶ
 ὑμεῖς. ἵσω δὲ μὲν φαίνετε τοῖς ἀνθρώποις δι-
 καίοι, ἵσω δὲ μεσοῖς ὑποκρίσεως καὶ αἰο-
 μέας. οὐ καὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρι-
 σαῖοι ὑποκρίνεται, ὅτι οἰκοδομεῖτε τὸν τάφον
 τῶν προφητῶν, καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν
 δικαίων, καὶ λέγετε εἰ ἡμεῖς οἱ πατέρες ὑμῶν
 τῶν πατέρων ἡμῶν, ἐκ αὐτῶν ἡμεῖς κοινῶν αὐ-
 τῶν οἱ δὲ αἱμαὶ τῶν προφητῶν ὥστε μαρτυ-
 ρεῖτε ἑαυτοῖς, ὅτι ὑμεῖς τῶν φαντασμάτων οὐ
 προφήταις. καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν
 πατέρων.

πατοῦν ὑμῶν. ὅφεις, θυνήμασται ἰχθυοὶ,
 πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρείσσεως τῆς γέννης; Διὰ
 τοῦτο ἰδοὺ ἐπεὶ ἐκπέλαω πρὸς ὑμᾶς πρὸς φήτας
 καὶ ὀφεις, καὶ θραμματεῖς, καὶ ἕξ αὐτῶν ἀρχι-
 κτενεῖτε καὶ συνῶσέτε, καὶ ἕξ αὐτῶν μαστι-
 γώσέτε, εἴ ταῖς σιναγωγαῖς ὑμῶν, καὶ διώξετε
 ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, ὅπως ἂν ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς
 πᾶν αἶμα δίκαιον ἐκ χυρόμενον ἐπὶ τῆς γῆς,
 ἀπὸ τοῦ αἵματος ἄβελ τοῦ δικαίου ἕως τοῦ αἵμα-
 τὸς ζαχαρίου καὶ βαρὰχί, ὃν ἐφονεύσατε με-
 ταξὺ τῶν ναῶν καὶ τῶν θυσιασθειῶν. Ἀμὲν λέγω
 ὑμῖν ὅτι ἥξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γενεάν ταύ-
 τήν. ἰδοὺ ἐλθὲν ἰδοὺ ἐλθὲν ἡ ἀρχικτείνουσα
 ἐπὶ πρὸς φήτας, καὶ λιθοβολῶσα ἐπὶ ἀποσταλ-
 μένους πρὸς αὐτήν, πορεύσθαι θέλησιν ἐπι-
 σιναγαγεῖν τὰ τέκνα σου, ὃν ἴσθης ἐπιδομαίνει
 ὄρνις τὰ νοστία ἐαυτῆς ἕως τὰς πτέρυγας,
 καὶ ἔκ τῃ θάλησιν; ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος
 ὑμῶν ὁ βρῆμος. λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἔμή με ἴδῃ-
 τε ἀπ' ἀέρων, ἕως ἂν εἴπητε, βύκοι καὶ μένος ὁ βρ-
 24 χύμενος εἰ ἐν ὀνόματι κυρίου. καὶ ἔλθων
 ὁ ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ ἰερὸς ἐπορεύθη. καὶ προσῆλθον
 οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐπιδείξαι αὐτῷ τὰς οἰ-
 κοδομὰς τοῦ ἱεροῦ. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς. Οὐ
 βλέπετε πάντα ταῦτα; Ἀμὲν λέγω ὑμῖν,
 ἔμή ἀφίθῃ ἡ λίθος ἐπὶ λίθον, ὃς ἔκστα-
 λυθῇ-

λυθῆσεται· καὶ θημεύει αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει, 3
 τῇ ἐλαιῳν, προσήλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
 καλεῖσθαι, λέγοντες· εἰπὲ ὑμῖν, πῶς ταῦτα
 ἔσται; καὶ ἔειπεν αὐτοῖς· οὐκ οἶσθε παρρησίαν, καὶ
 τὴν σωτηρίαν τῷ αἰῶνι; καὶ ἀκριβεῖς ὁ
 Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· βλέπετε, μή τις ὑμᾶς
 πλανήσῃ· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐν τῷ ὀνό-
 ματι μου, λέγοντες· ἐγὼ εἰμι ὁ Χριστός· καὶ πολ-
 λὰς πλανήσουσι· μελλήσετε δὲ ἀκούειν πολέμους
 καὶ ἀκοῆς πολέμων· ὁρᾶτε μὴ θροῶδε· δεῖ γὰρ
 τὰ πάντα γένεσθαι, ἀλλ' ἔπω' ὅτι εἰς τέλος· ἐπε-
 ρθήσεται γὰρ ἔθνος ἐν τῷ ἔθνει, καὶ βασιλεία
 ἐπὶ βασιλείαν, καὶ ἔσονται λιμοὶ, καὶ λοιμοί,
 καὶ σεισμοὶ καὶ τὰ τόπους· πάντα δὲ ταῦτα
 ἀρχὴ ὧδων· τότε παραδύσουσιν ὑμᾶς εἰς
 θλίψιν, καὶ ἀκριβενύουσιν ὑμᾶς, καὶ ἔσονται με-
 τόνυμοι ὑμῶν πάντων τῶν ἐθνῶν· ἀλλ' εἰς ὄνο-
 μά μου· καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοί,
 καὶ ἀλλήλους παραδύσουσιν, καὶ μισήσουσιν
 ἀλλήλους, καὶ πολλοὶ θανατοῦνται· ἐπερ-
 ῶνται, καὶ πλανήσουσι πολλοί, καὶ ἔσονται πλε-
 ρύνονται τῶν αἰορέων, ψευθήσεται ἡ ἀγάπη
 τῇ πολλῇ· ὁ δὲ ἔσπομενος εἰς τέλος, ὅτε
 σωθήσεται· καὶ κηρυχθήσεται τὸ εὐαγ-
 γέλιον τῆς βασιλείας τοῦ ὅλου τῷ οἰκουμενῷ εἰς
 μαρτύριον πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ τότε ἔξει τὸ
 τέλος.

τέλος. οὐ γὰρ ἔν ἴδητε τὸ βδελύγμα τὸ δρῆμα
 σεως, τὸ ἐν τῷ λαῷ Δαυὶδ Δανιὴλ τῷ πρεσβυτέρῳ, ἐς
 οὐ τόπω ἀγίῳ, ὃ ἀγαγινώσκων ποιεῖτω. τότε οἱ
 οὐ τῇ ἰσχυρίᾳ φθιγέτωθεν ἡδὲ τὰ ὄρη. ὁ ἑαδὲ
 τῷ δώματι, μὴ καταβαινέτω ἔραι τι ἐκ τῶ
 οἰκίας αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔσται ἀρχὴ, μὴ ἡδὲ σφρα-
 γιστὴς ὁπίσω ἔραι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. οὐαὶ δὲ
 ταῖς οὐρανῶν ἐξουσίαις, καὶ ταῖς θηλαζούσαις
 ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. πρὸς αὐτὰς δὲ, ἵνα
 μὴ γένῃ ἡ φθογὴ ὑμῶν χειμῶνος, μηδὲ οὐ γὰρ
 βλάβη. ἔσται γὰρ τότε θλίψις μεγάλη, οἷα οὐ γέ-
 νουσι ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τῶ νῦν, οὐδ' οὐ μὴ
 γένῃ. καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθητε αἱ ἡμέραι ἐκεί-
 ναι, οὐκ ἂν ἴσως θηπᾶσθε σάρξ. ἀλλὰ δὲ οὐκ ἐκλε-
 κτούς κολοβώθησονται αἱ ἡμέραι ἐκείναι.
 τότε ἰσχυρὸς ὁ μὴ εἶπεν, ἰδοὺ ἔστι ὁ χειρὸς, ἡ δὲ
 δὲ, μὴ πιστεύετε. ἐγερθήσονται γὰρ φουδοχίται
 καὶ φουδοπρεφῆται, καὶ αὐτοὶ σημεῖα με-
 γάλα καὶ τέρατα, ὥστε πλανᾶσθαι, εἰ δυνάτον
 καὶ αὐτὸν ἐκλεκτούς. ἰδοὺ προείρηκα ὑμῖν. ἰδοὺ ἔστι
 εἰπάσω ὑμῖν, ἰδοὺ οὐ τῇ δρῆμα ὅτιν, μὴ ἰδέσθ-
 ῃτε. ἰδοὺ ταῖς ταμείοις, μὴ πιστεύετε. ὥς-
 περ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἰδέσθῃ καὶ ἀπὸ ἀνὰ βλάστη,
 καὶ φαίνεται ἕως οὐρανῶν, οὕτως ἔσται καὶ ἡ
 παροusia τῶ ἡτοῦ τοῦ ἀνθρώπου. οὐρανὸς γὰρ ἰσχυρὸς
 πῶμα, ἐκείσιν αὐτὸν οἱ αἰετοί. οὐ γὰρ
 δὲ μὲν

δὲ μετὰ τὴν θλίψιν τῇ ἡμέρῳ ἐκείνῳ, ὃ ἥλι-
 ος σκοιεύσεται, καὶ ἡ σελὴν ἔδωσει ὁ φέλος
 αὐτῆς, καὶ οἱ ἄστροι περιδυνῶνται ἀπὸ τῆς ἐρα-
 νῆς, καὶ αἱ δυνάμεις τῇ ἐρανῶν θαλάσῃ θήγον-
 ται, καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ
 ἀνθρώπου ἐν τῇ ἐρανῶ, καὶ τότε κόψονται πα-
 σαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ
 ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ νεφέλῃ τοῦ ἐ-
 ρανῆ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς, καὶ ἀ-
 ποστέλλει οὗτοι ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ ἐλπίδος φω-
 τῆς μεγάλης, καὶ ἐκλεκεῖσιν οὗτοι ἐκλεκτοὺς
 αὐτοῦ ἐκ τῇ πεντηκονταετηρίᾳ, ἀπὸ ἀκρῶν
 οὐρανῶν ἕως ἀκρῶν αὐτῶν. ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς
 μάθετε πρὶν παραβολῇ. ὅτι ἂν ἦ ὁ κλά-
 ος αὐτῆς γίνηται ἀπαλός, καὶ τὰ φύλλα
 ἐκφυῇ, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος. ἔτω καὶ
 ὑμεῖς ὅτι ἂν ἴδῃτε πάντα ταῦτα, γινώσκε-
 τε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἡ ἐρχομή. ἀμὲν λέγω ὑμῖν,
 ἢ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα
 ταῦτα γίνηται. ὁ ἐρχόμενος καὶ ἡ γῆ περιελθ-
 σονται, οἱ δὲ λόγοι μου ἢ μὴ παρέλθωσι. ποῦ
 δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶ-
 δει, ἢ οἱ ἄγγελοι τῇ ἐρανῶν, εἰ μὴ ὁ πατήρ
 μου μόνος. ὡσαύτως καὶ ἡμέρας τῆς νύκτος, ἔτι
 ἔσται καὶ ἡ περιεσπία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. ὡσαύ-
 τῃ ἦσαν οἱ παῖδες ἡμέρας, ταῖς πρὸς τὸ κατα-
 κλυσμῶν, τρώγοντες καὶ πίνοντες, γαμοῦντες,
 ἔ
 ἰ καὶ ἐκχα-

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

καὶ ἐκχαμίζοντες, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσὶν ἡλ. θεο
 νῶε εἰς πλὴν κελωτὸν, καὶ ἔκ' ἐγνώσαν, ἕως ἡλ. θεο
 ὁ κατακλυσιμὸς, καὶ ἦσαν ἅπαντας, ὥτως ἔσται
 καὶ ἡ παρεσσία τῷ ἡ. ε., τοῦ ἀνθρώπου. τότε δύο
 ἔσονται εἰς ἄρρω, ὁ εἰς παραλαμβανέ, καὶ ὁ εἰς
 ἀφίε. δύο ἀλήθυσται εἰς ἄ μύλωνι, μία πα-
 ραλαμβανέ, καὶ μία ἀφίε. γρηγορεῖτε ὦν,
 ὅτι ἔκ' οἶδατε ποία ὥρα ὁ κύριος ὑμῶν δρῶ-
 ται. ἐκείνο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ἥδει ὁ οἰκοδε-
 σπότης, ποία φυλακῇ ὁ κλέπτης δρῶ, ἐρη-
 γόρησεν ἂν, καὶ ἔκ' ἂν εἶασε διορηθῶναι πλὴν οἰ-
 κίαν αὐτοῦ. ἔκ' ἔσται καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἔθιμοι,
 ὅτι ἡ ὥρα ἔσ' ὁδοκῆτε, ὁ ὅς τῷ ἀνθρώπῳ δρῶ.
 ὡς ἄρα ἔστιν ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνιμος, ὅς
 κατέστησεν ὁ κύριος αὐτοῦ ἐν τῷ δευραπείας
 αὐτοῦ, τῷ διδόναι αὐτοῖς τῇ τοφίῳ εἰ καὶ ῥῶ;
 μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος
 αὐτοῦ, εὖρήσει ποιοῦντα ὥτως. ἀμὲν λέγω ὑ-
 μῖν, ὅτι ἐν τῷ πᾶσι τοῖς ἑσπέρηνουσιν αὐτοῦ κα-
 ταστήσει αὐτόν. ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ ἡγεὶς δοῦλος ἐ-
 κείνος εἰ τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, χρονίζῃ ὁ κύριός μου
 ἐλθεῖν, καὶ ἀρῇ τὴν πύλην αὐτοῦ σιωδούλας, ἐσθίῃ
 καὶ πίῃ μετὰ τῶν μεθύοντων, ἢ ἔδ' ὁ κύριος τῷ
 δούλῳ ἐκεῖνῳ εἰ ἡμέρας, ἢ ἔσ' προσδοκᾷ, καὶ εἰ
 ὥρα ἢ ἔσ' γινώσκῃ, καὶ διηρωμήσει αὐτόν, καὶ
 τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἑσπέρηνουσιν θήσει.
 ἐκείνῳ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὁδόν-
 τωσ.

των. τότε ὁμοιωθήσεσθαι βασιλεία τῆς ἐρχο- 25
 μῆς· λέγει παραδένουσι, αἱ ἕντες λαβῶσιν ταῖς
 λαμπάδας αὐτῶν, ἵνα ἵδωσιν εἰς ἀπάντησιν
 τῆς νυκτός· πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν μωροί, καὶ
 αἱ πέντε φρόνιμοι· αἱ ἕντες μωροὶ λαβῶσιν
 ταῖς λαμπάδας αὐτῶν, καὶ ἔλαβον μεθ' ἐαυ-
 τῶν ἔλαιον· αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον
 ἐξ ἑωσὶς εὐθείας αὐτῶν μετὰ τῆς λαμπάδας.
 χρονίζοντες δὲ τῆς νυκτός, οὐκ ἔλαβον μετὰ
 ἑαυτῶν· μέσης δὲ νυκτός κραυγὴ γένηται,
 ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἵνα ἔρχωθε εἰς ἀπάντη-
 σιν αὐτοῦ· τότε ἠγέρθησαν πάντες αἱ παραδέ-
 νουσαι, καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας
 αὐτῶν· αἱ δὲ μωροὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον·
 σὺν ἡμῖν ἐκ τῆς ἐλαίας ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπά-
 δες ἡμῶν σβέννυται· ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ
 φρόνιμοι λέγουσαι· μή ποτε ἔκ ἀρκείῃ ἡμῖν
 καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε μετὰ ἡμῶν πρὸς τὸν πό-
 λιν, καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς· ἀποκρι-
 μέναι δὲ αὐτῶν ἀπορᾶσαι, ἦλθεν ὁ νυμφίος,
 καὶ αἱ εὖτοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τὸν
 γάμον, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα· ὕσδρον δὲ ἔρ-
 χεται καὶ αἱ λοιπαὶ παραδένοι λέγουσαι·
 κύριε, κύριε, ἀνοίξον ἡμῖν· ὁ δὲ ἀπεκρίθη,
 εἰπὼν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃκ οἶδα ὑμᾶς· γρη-
 γορεῖτε ἥτις ὅτι ὃκ οἶδατε πλὴν ἡμῶν ὅτι πλὴν
 ὥραν οἱ ἢ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

ῥαυδοῦ γὰρ ἀνθρώπου ἀφροδισμῶν ἐκάλεισε τὸ
 ἰδίον δούλον, καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς καὶ ὑ-
 πάρχοντα αὐτοῦ, καὶ ὧ μὲν ἔδωκε πέντε τάλ-
 λαντα, ὧ δὲ δύο, ὧ δὲ εἷς, ἐκάστω κατὰ τὴν ἰδί-
 αν δυνάμιν, καὶ ἀπεδήμησεν δι' ἑξέως. πρὸς-
 θεὸς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν, εὐχάρι-
 ζομεν αὐτοῖς, καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαν-
 τα. ὡς οὕτως δὲ καὶ ὁ τὰ δύο, ἐκέρδησε καὶ
 αὐτὸς ἄλλα δύο. ὁ δὲ τὸ εἷς λαβὼν, ἀπελθὼν ἔ-
 ρυεν εἰς τὴν γῆν, καὶ ἔκρυψε τὸ ἀργύριον τῷ κυ-
 ρίῳ αὐτοῦ. μετὰ δὲ χρόνον πολλὸν ἐρχεται ὁ κύ-
 ριος τῇ δούλων ἐκείνων, καὶ συναίρει μετ' αὐ-
 τῶν λόγον. καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλ-
 λαντα λαβὼν, προσέειπεν ἄλλα πέντε τάλ-
 λαντα λέγων. κύριε, πέντε τάλαντα μοι πα-
 ρέδωκας, ἴδε ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα
 εἰς αὐτοῖς. ἔφη δὲ αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ. Εὖ, δοῦ-
 λε ἀγαθὲ καὶ πιστέ. ὡς οὐλίγα ἦς πιστός, ὡς
 πολλῶν σε καταςήσω. εἰσελθε εἰς τὴν χα-
 ράν τῷ κυρίῳ σου. προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο
 τάλαντα λαβὼν, εἶπε. κύριε, δύο τάλαντα
 μοι παρέδωκας, ἴδε ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρ-
 δησα ἐπ' αὐτοῖς. ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ.
 Εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ. ὡς οὐλίγα ἦς πι-
 στός, ὡς πολλῶν σε καταςήσω. εἰσελθε εἰς τὴν
 χαρὰν τῷ κυρίῳ σου. προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ εἷς
 τάλαντον λαβὼν, εἶπεν. κύριε, ἔγνω σε ὅτι
 σκληρὸς

σκληρὸς ὡς αἰθρῶπις, θείων ὅρου ἐκείσε-
 ρος, καὶ συναπὼν ὅθεν ὁ θεοκόρπισται καὶ
 φεβηθεὶς ἀπελθὼν ἐκρυψαὶ τὸ τάλαρόν σου
 ἐν τῇ τῇ, ἵνα ἔχῃς τὸ σόν. Απκρεθείς δὲ ὁ κύριος
 αὐτοῦ, ἀπὸ αὐτοῦ. Ποικρὸς δούλει καὶ ὀκνηρῇ, ἡ-
 θεις δὲ θείων ὅπου ἐκείσερρα, καὶ συνα-
 πὼν ὅθεν ὁ θεοκόρπισται. ἔδει ὅν σε βαλεῖν τὸ
 ἀργύριόν μου τοῖς τραπέζις, καὶ ἔλθων ἐπὶ
 ἐκκοιμάμεν αὐτὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ. ἀρᾶτε ὅν
 ἀπ' αὐτοῦ τὰ τάλαρτα, καὶ ὅτε ὃ ἐλθόντι
 ταῖς δὲ καὶ τάλαρτα. ὃ γὰρ ἐλθόντι παντὶ ὁ-
 θήσεται, καὶ πᾶσι τοῖς θήσεται. ἀπὸ δὲ τῶ μὴ ἐ-
 λθόντος, καὶ ὁ δόξα ἔχειν ἀρᾶσθαι ἀπ' αὐ-
 τοῦ, καὶ τὸν ἀχρεῖον δούλον ἐκβάλετε εἰς τὸ σκο-
 τὸς τῶ θανάτου. ἐκείσερρα ὁ κληρονομὸς καὶ ὁ ἔρ-
 γμὸς τῇ ὁσόντων. ὅτ' αὐτὸς ἐλθὼν ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
 θρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄγιοι
 ἄγγελοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ
 θρόνον δόξης αὐτοῦ, καὶ συναχθήσεται ἔμπρο-
 σθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔσθ, καὶ ἀφοριεῖ αὐτοῦ
 ἀπ' ἀλλήλων, ὥστε ὁ ποιμὴν ἀφοριεῖ ταῖς
 πρόβατα ἀπὸ τῇν εἰρών, καὶ σῶσει τὰ μελὲ
 πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ εἰρεῖα ἔξ
 ἀωνύμων. τότε ὅρα ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν
 αὐτοῦ. λέγετε οἱ δούλοισι τοῦ πατρὸς μου,
 κληρονομήσατε πλὴν ἡ ζωῆς αἰωνίου ὑμῶν βα-
 σιλείαι ἀπὸ κατὰβολῆς κόσμου. ἐπείνασθε γάρ,

ΚΑΙ ΟΙ

καὶ οἱ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐπέ- 26
 λειπεν ὁ Ἰησοῦς πάντας τοὺς λόγους τούτους, εἶπεν
 τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· οἶδατε ὅτι μετὰ δύο ἡ-
 μέρους ἔσται πάρα γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
 παρυσίου εἰς τὸ σανατοῦσθαι. Τότε συνήχθη
 ἑταῖοι ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, καὶ οἱ πρεσ-
 βυτέροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως, τῶν
 λευμενίου καὶ ἀκάφα, καὶ συνεβλήθησαν, ἵνα τὸν
 Ἰησοῦν ὁδῶ κρετήσωσι, καὶ ἀποκτείνωσιν. Ἐλε-
 γον δέ, μὴ εἰ τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γένηται ἐν
 τῷ λαῷ. Τῷ δὲ Ἰησοῦ γνωμένῳ ἐν βηθανίᾳ ἐν
 οἰκίᾳ σίμωνος τοῦ λευεῖ, προσήλθεν αὐτῷ
 γυνὴ ἀλάστρον μέγα ἔχουσα βαρυλίαν, καὶ
 κατέχευεν ὕδωρ ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ ἀνακειμέ-
 νου. ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠγανάκτησαν,
 λέγοντες· Εἰς τί ἡ ἀπάλαφα αὕτη; ἡδυάτω ἢ
 τῷ ὄσῳ μῦρον πρὸς θῆναι πολλῶς, καὶ ὁδοθῆναι
 πτωχοῖς. γινῶσκει δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· τί νόθους
 παρέχετε τῇ γυναικί; ὅρτον ἢ καλὸν εἰργά-
 ζεσθαι εἰς ἐμέ. πάντες γὰρ πτωχοὶ γὰρ ἔχωτε
 μετ' ἐμοῦ τῶν, ἐγὼ δὲ ἔσται πάντες ἔχωτε. βαλῶτε
 ἢ αὕτη τὸ μῦρον ὅσον ὕδωρ ἐν τῷ σώματός μου,
 πρὸς τὸ ἀταλαιπάσαι με ὑποίκοι. Ἀμὴν λέγω
 ὑμῖν, ὅτι ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ ἡ εὐαγγελίον τῷ ὄσῳ
 ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ ὁ ἐφοίσειεν αὐ-
 τῇ εἰς μνημόσυνον αὐτῆς. τότε πορεύσεθαι εἰς
 τὴν ἑβραϊκὴν, ὁ λευμενίου ἰσθμὸς ἰσκαριώτης

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς εἶπεν. ὅτι θέλετέ μοι δοῦ-
 ναι, καὶ ὅτι ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; οἱ δὲ ἔστησαν
 αὐτῷ τελείοντα ἀργύρια. καὶ ἀπὸ τούτου ἐζητεῖ
 θύκαιραν ἵνα αὐτὸν παραδῷ. Τῇ δὲ πρώτῃ
 τῇ ἀζύμων προσήλθον οἱ μαθηταὶ ὡς ἰησοῦς
 λέγοντες αὐτῷ. ποῦ δούλῳ ἐτοιμάσωμεν ἵνα
 φαγῇν τὸ πάχα; ὁ δὲ εἶπεν. ὅτι ἔτι ἔστι πλὺν
 πάλιν πρὸς τὸν δεῖνα, καὶ εἶπατε αὐτῷ. ὁ δὲ
 σκαλὸς λέγει. ὁ καιρὸς μου ἐγγύς ἐστιν, πρὸς σὲ
 ποιῶ τὸ πάχα μετὰ τῇ μαθητῶν μου. καὶ ἐποίη-
 σαν οἱ μαθηταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς,
 καὶ ἐτίμασαν τὸ πάχα. ὁ φῖας δὲ ἡλιομελὴς,
 ἀνέκλινε μετὰ τῇ δούλῳ, καὶ ἐδιόντων αὐτῶν
 εἶπεν. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰς ἑξ ὑμῶν παρα-
 δώσει με. καὶ λυγρὸν μετὰ σφόδρα, ἥρξαι δὲ λέ-
 γειν αὐτῷ εἰς ἕκαστος αὐτῶν. μή τίς ἐγὼ εἶμι κύ-
 ρει; ὁ δὲ ἀρχιερεὺς εἶπεν. ὁ ἐμβάψας με ἐν ἐμοῦ
 εἰ δὲ ἴδω τὴν χεῖρα, ὅπως με παραδώσει. ὁ
 υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὅτι ἔτι καὶ καθὼς γέγραπται
 πᾶσι αὐτοῦ. καὶ δὲ ὁ ἀνθρώπου ἐκείνου δὲ ὁ
 υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται. καὶ λὼν αὐ-
 τῷ, εἰ ὅτι ἐλθὴν ὁ ἀνθρώπος ἐκείνος. ἀρχιε-
 ρεὺς δὲ ἰσθας, ὁ παραδιδὼς αὐτὸν εἶπεν. μή τι
 ἐγὼ εἶμι ῥαββί; λέγει αὐτῷ. σὺ εἶπας ἐδιόν-
 των δὲ αὐτῶν, λαβὼν ὁ ἰησοῦς τὸν ἄρτον, καὶ δι-
 χραίστησας, ἔκλασε καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς,
 καὶ εἶπεν. λάβετε, φαγετε, τὸ τῷ ἔστι τὸ σῶμα
 μου. Καὶ

μου . καὶ λαβὼν ποτήριον καὶ ἀγαρευθεὶς,
 ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων . Γίετε ἕξ αὐτοῦ πάντες.
 Ἦν γὰρ ὅτι δ' αἷμά μου τὸ τ' καινῆς διαθή-
 κης , δ' ὡδοὶ πολλῶν ἐκ χυνομένου εἰς ἀφίστα-
 σμαρτέων . λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι ἔτι μὴ πίω ἀπ' ἄρ-
 τι ἐκ τούτου τοῦ γενήματος τ' ἀμπελὸς ταύτης,
 ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅτ' ἀναυτὸ πινῶ μεθ'
 ὑμῶν καινόν . εἰ τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς μου . καὶ
 ὑμνήσαντες, ἔξῃλθον εἰς ὄρος τῇ ἑλαιᾷ .
 τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς . Γαίτες ὑμεῖς σκαλ-
 διαδοθήσεσθε εἰ ἐμοὶ εἰ τῇ νυκτὶ ταύτῃ . Γέ-
 „ γραπῆαι γάρ . Γαταῖς τὸν ποιμένα, καὶ δια-
 „ σκορπισθήσεσθε τὰ πρόβατα τ' ποιμνῆς . με-
 ταὶ δὲ δ' ἐγρηθῆναι με , προάξω ὑμᾶς εἰς πλὴν
 γαλιλαίαν . ἀρχιερεῖς δὲ ὁ πέτρος εἶπεν αὐ-
 τῷ . εἰ καὶ πάντες σκαλδιαθήσονται ἐκ σοί,
 ἐγὼ δὲ ἔσθ' ὅπως σκαλδιαθήσομαι . ἔφη αὐτῷ
 ὁ Ἰησοῦς . ἀμὲν λέγω σοί, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυ-
 κτὶ πρὶν ἀλὲξέρος φωνῆσαι, ἴης ἀπαρνήσῃ με .
 λέγει αὐτῷ ὁ πέτρος . καὶ ἐγὼ με σὺν σοὶ ἀρχθα-
 νῆν, ἔτι μὴ σε ἀπαρνήσομαι . ὁμοίως δὲ καὶ πάν-
 τες οἱ μαθηταὶ εἶπον . τότε ὁρῶν μετ' αὐτῶν
 ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον γεθσημαί . καὶ
 λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτῶν . καθίθατε αὐτῷ,
 ἕως ἃ ἀπελθὼν προσεύξομαι ὑμῖν . καὶ παρα-
 λαβὼν τὸν πέτρον καὶ τὸν δυνὸ ὑἱὸν ζεβεδαίου, ἤρ-
 ξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν . τότε λέγει αὐτοῖς ὁ
 Ἰησοῦς .

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΙΗΘΥΣ. πορεύεσθαι ὅτιν ἡ ψυχὴ μετὰ ὡς θανά-
 τος. μένετε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ. καὶ προ-
 ελθὼν μικρὸν ἔτι περὶ ὑμῶν πρὸς ὅσους αὐτὸς προ-
 σευχόμενος, καὶ λέγων. Γάτορ με, εἰ δυνατόν ὄντι,
 παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ ὁ πῶτεραι ἔστω, πάλιν
 ὅς ὡς ἐπὶ θέλω ἀλλ' ὡς σύ. καὶ ὁρῶν πρὸς
 τοὺς μαθηταίς, καὶ θύεισκει αὐτοὺς καθεύδον-
 τας, καὶ λέγει ὅτι πῶς ὅτις ἰσχύετε μίαν
 ὥραν γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ; γρηγορεῖτε καὶ
 προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασ-
 μόν. ὁ μὲν πνῦμα πρὸς ὑμῶν, ἡ δὲ σαρκὶς ἀδελ-
 φή. πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν, προσπύξατο
 λέγων. Γάτορ με, εἰ ὁ δυνάτω ἔστω ὁ πῶτεραι
 παρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ, εἰ μὴ αὐτὸς πῶς, γρηγορή-
 τω ὁ θέλω μετὰ σου. καὶ ἐλθὼν, θύεισκει αὐτοὺς
 πάλιν καθεύδοντας. ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφ-
 θαλμοὶ βεβαρημένοι. καὶ αἶψα αὐτοὺς, ἀπελ-
 θὼν προσπύξατο πάλιν ἐκ τρίτου, τὸν αὐτὸν λό-
 γον εἰπὼν. Τότε ὁρῶν πρὸς τοὺς μαθηταίς αὐ-
 τῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς. καθεύδετε ὁ λοιπὸν καὶ
 αἰσπανάδε. ἰδοὺ ἤγγικεν ἡ ὥρα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
 θρώπου παρεσθίσει εἰς χεῖρας ἀμαρτωλῶν.
 ἐγείρεσθε, ἀγόμενοι, ἰδοὺ ἤγγικεν ὁ παρεσθίσις
 με. καὶ ἔτι αὐτῶν λαλῶντος, ἰδοὺ ἰσθῆς εἰς τὴν
 δεκάτην ἦλθεν, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολλὸς μετὰ
 μαχαίρων καὶ ξύλων, ἀπὸ τῆς ἀρχιερείας καὶ
 πρεσβυτέρων τῶν Ἰουδαίων. ὁ δὲ παρεσθίς αὐτόν,
 ἔειπεν

ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον, λέγων. ὃν ἂν φιλήσω, αὐ-
 τὸς ὄσιν, κρετήσεται αὐτόν. καὶ διδούς προ-
 σελθὼν ᾧ Ἰησοῦ, εἶπεν. Χαῖρε ῥαββί· καὶ κα-
 τὰ ἔθος αὐτόν. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ. Ἐταῖ-
 ρι, ἔφ' ὃ πάτερ; τότε προσελθόντες ἐπέβαλον
 τοὺς χεῖρας αὐτοῦ τῷ Ἰησοῦ καὶ ἐκράτησαν αὐ-
 τόν. καὶ ἰδοὺ εἰς τῇν μετὰ Ἰησοῦ, ἐκτείνας τὴν
 χεῖρα, ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, καὶ
 πατάξας τὸν δούλον τοῦ ἀρχιερέως, ἀφῆκεν
 αὐτὸν ὡς ὄλιον. τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. Ἀπό-
 στρέψον σου τὴν μάχαιραν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς.
 πάντες γάρ οἱ λαβόντες μάχαιραν, οἱ μαχαί-
 ραις ἀρθαίνονται. ἢ δοκεῖς ὅτι ἐδυνάμην ἄρτι
 παρακαλῆσαι τὸν πατέρα μου, καὶ παρασθῇ
 μοι πλείους ἢ δεκάκα λεγεῶνας ἀγγέλων; ὥς
 ὃν πληρώσωσι αἱ γραφαί, ὅτι ἔτι δεῖ γε-
 νέσθαι; Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὁ-
 χλοῖς. ὥς ἔτι λησὴν ἐβήλητε μετὰ μαχαί-
 ρων καὶ ξύλων συλλαβεῖν με. καὶ ὑμεῖς οὐκ ἐβή-
 ατε πρὸς ὑμᾶς ἐκκαλεζόμενον διδάσκων εἰ ᾧ ἱε-
 ρῶ, καὶ οὐκ ἐκράτησάτέ με. τὸ δὲ ὅλον γέ-
 γρηκεν, ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῇ προ-
 φητίᾳ. τότε οἱ μαρτυροῦντες πάντες ἀφεί-
 ντες αὐτὸν ἔφυγον. αἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰη-
 σοῦ, ἀπήγαγον πρὸς καὶ ἄφαν τὸν ἀρχι-
 ερέα; ὅπου οἱ γραμματεῖς, καὶ οἱ πρεσ-
 βυτέροι συνήχθησαν. ὁ δὲ πῶτος ἠκολούθει
 αὐτῷ

αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν ἕως τῆς αὐλῆς τῆς ἀρχιερέ-
 ως. καὶ εἰσελθὼν ἔσω ἐκάθηντο μετὰ τῇ ἡγε-
 τῶν ἰδεῖν τὸ τέλος. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύ-
 τῆροι, καὶ ὁ συνάδριον ὅλον ἐξῆλθον ψευδομαρ-
 τυρεῖαι κατὰ τῆς ἰουδοῦς, ὅπως αὐτὸν θανατώσω-
 σιν, καὶ ἔχουσιν. καὶ πολλοὶ ψευδομαρτύρων
 προσελθόντων, ἔχουσιν. ὕστερον δὲ προσελ-
 θόντες δύο ψευδομαρτύρες, εἶπον. ὅτι ἔφη.
 διώκαμεν καὶ ταλῦσαι πᾶν γὰρ τὸ θεῖον, καὶ ὁχ-
 τειῶν ἡμῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν. καὶ αἰσῶς
 ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ. ὅτι ἀρκεῖν; ἢ ὁ-
 βίβου καὶ μαρτυροῦσιν; ὁ δὲ ἰουδοὺς ἐσιώπη.
 καὶ ἀρκεῖν οἱ ἀρχιερεῖς εἶπεν αὐτῷ. ὁμο-
 κίωσέ κατὰ τὸ θεῖον τῶν ζώντων, ἵνα ἡμῖν εἴπῃς
 εἰ σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. λέγει αὐτῷ ὁ ἰου-
 δοὺς. σὺ εἶπας. γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπὸ ἀρῆς ὁ-
 ψεσθε πᾶν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καὶ θήμενον ἐκ δε-
 ξιάς τῆς δυνάμεως, καὶ ὁρῶμενον ἐκ δεξιάς
 τῶν ὀφθαλμῶν. τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρεψε καὶ
 ἱμαῖα αὐτῷ λέγων, ὅτι ἐβλασφήμησας. τί ἔτι
 χρειάζεται μαρτύρων; ἰδοὺ νῦν ἡκούσθη
 πᾶν βλασφημῆσαι αὐτῷ. ἢ ὑμῖν δοκεῖ; οἱ δὲ
 ἀρκεῖντες, εἶπον. αἴτιον θανάτου ὅτι. τότε ἐπέ-
 πνυθεν εἰς αὐτόν πρὸς τὸν αὐτῷ, καὶ ἐκολάσει αὐ-
 τόν. οἱ δὲ ἐρράπισαν λέγοντες. προσφώνον ἡ-
 μῖν χρεῖς, ἕως ὅσον ὁ παῖς σε; ὁ δὲ πᾶς ὁ ὄχλος
 ἐκάθηντο ἐν τῇ αὐλῇ. καὶ προσελθὼν αὐτῷ μέγα

παιδίον

παιδίον κλέψαι· κὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τῷ χα-
 λλαίᾳ· ὃ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν πάντων λέ-
 γων· ὅκ οἶδα ἢ λέγεις· ὁ βελλόντα δὲ αὐτὸν εἰς
 σὸν πυλῶνα, εἶδεν αὐτὸν ἄλλην, κὶ λέγει τοῖς ἐκεί-
 νῃ· ὅς ἐστι μετὰ Ἰησοῦ τῷ ναζωραίου· κὶ πάλιν
 ἠρνήσατο μετ' ὅρκου, ὅτι ὅκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον·
 μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἑσῶτες, εἶπον
 ᾧ πᾶσι· ἀληθῶς καὶ σὺ ὅς αὐτῶν εἶ· καὶ ἡ
 ἡ λαλία σου δὴλὸν σε ποιεῖ· τότε ἤρξατο κα-
 ταναθεματίζειν κὶ ὁμνύειν, ὅτι ὅκ οἶδα τὸν ἄν-
 θρωπον· κὶ δι' ἑως ἀλέκτωρ ἐφώνησε· κὶ ἐμνή-
 σθη ὁ πᾶσι τῷ ῥήματι τῷ Ἰησοῦ εἰρηκόως αὐ-
 τῷ, ὅτι πρὶν ἀλέκτωρα φωνῆσαι, τοῖς ἀπαρνή-
 σαι με· κὶ ὁ βελλὼν ὅς ἐστι, ἐκλαυσε πικρῶς·

Πρώτας δὲ γηνομένης, συμβῆλιν ἔλαβον 27
 πάντες οἱ ἀρχιερεῖς κὶ οἱ πρεσβύτεροι τῷ λαῷ
 κατὰ τὸ Ἰησοῦ, ὥστε θανατῶσαι αὐτόν· κὶ δῆ-
 λοντες αὐτόν, ἀπήγαγον κὶ παρέδωκαν αὐτόν
 τῷ τῷ Πιλάτῳ ᾧ ἡγεμόνι· τότε ἰδὼν ἰσθῆς
 ὁ παραδιδὼς αὐτόν, ὅτι κατεκρίθη, μεταμε-
 ληθεὶς ἀπέστρεψε τὰ τρίακοντα ἀργύρια τοῖς
 ἀρχιερεῖσι, κὶ τοῖς πρεσβυτέροις λέγων· ἡ μαρ-
 τυρία παραλῆς αἵμα ἀθῶον· οἱ δὲ εἶπον· ἢ πρὸς
 ὑμᾶς; σὺ ᾄει· καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια οἱ ᾗ
 ναῶν ἀνέχρησε· κὶ ἀπελθὼν ἀπήγαγε· οἱ δὲ
 ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπον· ὅκ ὅς ἐστι
 καταβαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβονᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵ-
 ματός

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ματὸς ὅτι. συμβάλιον δὲ λαβόντες ἤγρευον
 ἐξ αὐτῶν τὸν ἄγρον τῷ κεραμείῳ εἰς ταφιδίον
 τοῖς ξένοις. διὸ ἐκλήθη ὁ ἄγρος ἐκεῖτος, ἄγρος
 αἰμαῖος ὡς τῆς σήμερον. τότε ἐπληρώθη τὸ
 ῥηθὲν διὰ ἰδριμὶν τῷ περὶ τὸν λείοντος. καὶ
 „ ἔλαβον τὰ τειάκοντα ἀργύρια πλὴν τιμῆς τῆς
 „ τιμῆς αὐτῶν, ὃν ἐκλήθησαν ἀπὸ ὑμῶν ἰσραήλ, καὶ
 „ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἄγρον τῷ κεραμείῳ, καὶ
 „ θῶς συνέταξέ μοι κύριος. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἐμ-
 προθεν τῷ ἡγεμόνι, καὶ ἐπερώτησεν αὐτὸν ὁ ἡ-
 γεμὼν λέγων. σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν ἰσραηλίων; ὁ
 δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ. σὺ λέγεις. καὶ εἰ τῷ κατηγο-
 ρεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν πρεσ-
 βυτέρων, ὅθεν ἀπεκρίνατο. τότε λέγει αὐτῷ ὁ
 πιλάτος. ἐκ ἀκέρους πόρα σου καταμαρτυροῦ-
 σι; καὶ ἐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς ὅδε εἰ ῥῆμα,
 ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν. κατὰ δὲ
 ἰορπὴν εἶωθαι ὁ ἡγεμὼν ἀφελύειν εἴα δὲ ὄχλῳ
 δέσμιον, ὃν ἤθελον. ἔχον δὲ τότε δέσμιον ἑνὸς
 σιμων λευζόμενον βαρabbαν. σιωνήμηνον ὃν
 αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς ὁ πιλάτος. τίνα θέλετε
 ἀπολύσω ὑμῖν, βαρabbαν, ἢ Ἰησοῦν τὸν λευζό-
 μενον Χριστόν; ἡ δὲ ἡ δὲ ὅτι δὲ φθόρον παρέ-
 δωκεν αὐτόν. καὶ θημὸς δὲ αὐτοῦ ὑπὸ τῷ βή-
 ματος, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέ-
 γουσα. μηδὲν σοὶ καὶ δὲ δικαίῳ ἐκείνῳ. πολλὰ γὰρ
 ἔπαθον σήμερον κατ' ὅσον δι' αὐτόν. οἱ δὲ
 ἀρχιερεῖς,

ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν αὐτὸν ὄ-
 χλος, ἵνα αἰτήσῃ τὸν βαρὰββᾶν, τὸν δὲ Ἰη-
 σὺν ἀφελίσωσιν. ἀρχιερεῖς δὲ ὁ ἡμεῶν εἶπεν
 αὐτοῖς· τίνα θέλετε ἀπὸ τῆς δύο ἀφελίσω ὑμῖν;
 οἱ δὲ εἶπον· βαρὰββᾶν· λέγει αὐτοῖς ὁ πιλάτος·
 τί ὅν ποιήσω Ἰησοῦ τὸν λεγόμενον Χριστόν; λέ-
 γουσιν αὐτῷ πάντες· σαυρώσῃτω. ὁ δὲ ἡμε-
 ρῶν ἔφη· τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; οἱ δὲ πορευ-
 σάμενοι ἔκραζον λέγοντες· σαυρώσῃτω. Ἰδὼν δὲ
 ὁ πιλάτος, ὅτι ὁδὸν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θά-
 ρυτος γίνεσθαι, λαβὼν ὕδωρ ἀπενίψατο τὰς χεῖ-
 ρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου λέγων· ἀθῶός εἰμι ἀπὸ
 τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου. ὑμεῖς ὀφείδετε. καὶ
 ἀρχιερεῖς πᾶς ὁ λαὸς εἶπεν· τὸ αἷμα αὐτοῦ
 ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμεῶν· τότε ἀπέλυ-
 σεν αὐτοῖς τὸν βαρὰββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγέ-
 λῳσας, παρέδωκεν ἵνα σαυρώσῃ. τότε οἱ Ἰου-
 δαῖοι τὸν ἡμεῶν παρὰ λαβόντες τὸν Ἰησοῦν
 εἰς τὸ πραιτώριον, συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὄλιγον
 πλὴν ἀπείραν· καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, περιέθηκαν
 αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην, καὶ πλέξαντες σέφα-
 ρον ἰσχυρὰ καὶ θῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
 αὐτοῦ, καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ. καὶ
 ἠγωνισσάμενοι ἐμπροσθεν αὐτοῦ ἐνέπαιζον αὐ-
 τῷ λέγοντες· χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας.
 καὶ ἐμπύσαντες εἰς αὐτὸν, ἔλαβον τὸν κάλα-
 μον, καὶ ἐτυπνον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ
 ὅτε ἐτί-

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἰβίδυναν αὐτὸν πλὴν χλα-
 μύδα, καὶ ἐνέδυναν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ,
 καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σκυρῶσαι. ἰβιδρῶ-
 μνοι δὲ ἄλλοι ἄνθρωποι κυρλωαῖον, ὁνόματι σί-
 μωνα. τοῦτον ἠγάγουν, ἵνα ἄρῃ τὸν σκυρὸν
 αὐτοῦ. καὶ ἑλθόντες εἰς τὸν λεγόμενον γολγο-
 θᾶ, ὃ ὅτι μεθόρμηθ' ὀνόματι κρανίον τόπος, ἔδω-
 καν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ γαλῆς μεμιγμένον.
 καὶ κεντάμενος, οὐκ ἤθελε πιεῖν. σκυρῶντες δὲ
 αὐτὸν, διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες
 κλῆρον, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ προ-
 φήτου. διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια μου ἐαυτοῖς, καὶ
 ὑψήσαντες τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. καὶ κα-
 θήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεί. καὶ ἐπέθηκαν ἐπεί-
 νω τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ πλὴν αἰτίας αὐτοῦ γεγραμ-
 μένων. ΟΥΤΟΣ ΕΣΤΙΝ ΙΗΣΟΥΣ Ο ΒΑΣΙ-
 ΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ. τότε σκυρῶν) σὺ αὐ-
 τῷ δύο λησταί, εἷς ἐκ δεξιῶν, καὶ εἷς ἰβιδυνόμενος.
 οἱ δὲ παρεθροβόμενοι ἔβλασφῆμουν αὐτὸν,
 κινουῶντες τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ, καὶ λέγοντες. ὁ
 καταλύων τὸν ναὸν, καὶ οἱ ἱερῶν ἡμῶν οἰκο-
 δομῶν, σῶσον σεαυτὸν. εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, κατε-
 βῆθι ἀπὸ τοῦ σκυρῶ. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς
 ἐμπαίζοντες μετὰ τοῦ γροχμαπέω καὶ πρεσ-
 βυτέρων καὶ φαρισαίων, ἔλεγον. ἄλλως ἕσῳσαι,
 ἱκανὸν τὸ δυνάμει σῶσαι. εἰ βασιλεὺς ἰσραὴλ
 ὄντι, κατεβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σκυρῶ, καὶ πισεύω
 μεν

μὲν αὐτῷ . πένθητε ὡς τὸν θεόν , ἐνθάδε
 ἦν αὐτὸν , εἰ θέλει αὐτόν . εἶπε Ἄ , ὅτε θεὸς εἰμὶ
 υἱός . τότε αὐτὸ καὶ οἱ λαοὶ οἱ σαρδηνιοὶ αὐτῷ
 ὡς ἐνέειπον αὐτόν . Ἀπὸ δὲ ἐκτῆς ὥρας σκό-
 ζος ἐγένετο ὡς περὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐν-
 ναήτης . τότε δὲ πᾶν τὸν ὄρατον αὐτοῦ ἐβόησαν οἱ
 ἱεροὺς φωνῇ μεγάλῃ , λέγων . Ἡλαὶ ἡλαὶ , λαμοῖ
 ἔσθωσαν , τὸ τ' ὅτιν , θεέ μου , θεέ μου , ἵνα ἔμε-
 ἐγκατέλιπες ; τινες δὲ τῇ ἐκείνῃ τῶν ἀκού-
 ζοντες ἔλεγον , ὅτι ἡλίας φωνῇ ὅς . καὶ διθέ-
 ως θραμὼν εἰς ἑξ αὐτῶν , καὶ λαβὼν σπόρον ,
 πάλιν περὶ ὅσους , καὶ πάλιν καλὰ μὲν , ἐπὶ τὴν
 αὐτόν . οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον . ἄφες , ἰδοὺ μεν εἰ ὅ-
 χη ἡλίας σώσων αὐτόν . οὗ δὲ ἱεροὺς πάλιν κρά-
 ξας φωνῇ μεγάλῃ . ἀφῆκε τὸ πνῦμα . καὶ ἰδὼς
 τὸ καταπέτασμα τῆς ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο , ἀπὸ
 αὐτοῦ ἕως οὐρανοῦ , καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη , καὶ αἱ πέτραι
 ἐσχίσθησαν , καὶ τὰ μνημεῖα ἠνεώχθησαν , καὶ πολλὰ
 σώματα τῇ κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη ,
 καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων μετὰ τὸν ἥμε-
 ρον αὐτῷ , εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν , καὶ οἱ-
 φανίσθησαν πολλοῖς . οὗ δὲ ἑκατόντα ἔτος καὶ οἱ
 μετ' αὐτῷ τηρεῖντες τὸν ἱερόν , ἰδόντες τὸν σεισ-
 μὸν καὶ τὰ γινόμενα , ἐφοβήθησαν σφόδρα , λέ-
 γοντες . ἄλλοθὺς θεὸς υἱὸς κυρίου ὅς . ἦν δὲ καὶ
 ἐκείνη γυναικες πολλαὶ , ἀπὸ μακρόθεν θεω-
 ρῶσαι , αἵ τινες ἠκολούθησαν τῷ ἱερῷ ἀπὸ τῶν

h i γαλι-

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

γαλιλαίας, ὁρῶντες αὐτῷ, οἱ αἰεὶ τοῦ μα-
 ρίας ἡ μαγδαλινῆ, καὶ μαρία ἡ τοῦ ἰακώβου, καὶ
 ἰωσήφ μήτηρ, καὶ ἡ μήτηρ τῆν υἱὸν ζεβεδαίου.
 οὐσίας δὲ γλυκομύτης, ἦλθεν αὐθροῦς πλῆθος
 οὐκ ἀριθμηθῆναι, ὁνομαζομένων ἰωσήφ, ὃς καὶ
 αὐτὸς ἐμαρτυρήσεται ὅτι τοῦτο. ὅς περὶ λαθῶν
 ὅτι πλάττω. ἡ τῆς τοῦ σώματος τοῦ τοῦ. τότε ὁ
 πλάττης ἐκέλευσεν ἀρροθῆναι τὸ σώμα. καὶ
 λαβὼν τὸ σώμα ὁ ἰωσήφ, ἐνέτυλιξεν αὐτὸ σι-
 δῶνι καὶ θάρα, καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καὶ τοῦ αὐ-
 τοῦ μνημείου, ὃ ἐλατόμην ἐν τῇ πέτρᾳ, καὶ προ-
 σκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου,
 ἀπῆλθεν. ἦν δὲ ἐκεῖ μαρία ἡ μαγδαλινῆ καὶ
 ἡ ἄλλη μαρία, καὶ ἠμύναι ἀπέναντι τοῦ τά-
 φου. τῇ δὲ ἐπ' αὐτοῦ ἦν ὅτι μετὰ πλὴν παρ-
 σκευῶν, σιωπήθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρι-
 σαῖοι πρὸς πλάττον, λέγοντες. κύριε, ἐμνήθη-
 μεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάτης εἶπεν ἔτι ζῶν, με-
 τὰ τῶν ἡμετέρων ἐγείρομαι. κέλευσεν ὁ ἀ-
 σφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τρίτης ἡμέρας,
 μήποτε ἐλθόντες οἱ μαρτυροῦντες αὐτοῦ νεκροῦ
 κλέψωσιν αὐτὸν, καὶ εἴπωσι ὅτι λαῶ. ἡ γὰρ
 ἦν ἀπὸ τῆν νεκρῶν, καὶ ἔσται ἡ ἐχάτη πλά-
 νη χειρῶν τῆς πρώτης. ἔφη αὐτοῖς ὁ πλά-
 ττης. Εἰχω περὶ σκευῶν. ὅπως περὶ, ἀσφαλί-
 σσατε ὡς οἴδατε. οἱ δὲ παρεβόησαν, καὶ ἀ-
 λίσαντο τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον,
 μετὰ

28
 ραετὰ τὸ κουνισθῆναι. ὁ δὲ θάβων τῇ
 ἐπιφωσκόνῃ εἰς μίαν θάβων, ἤλθον μα-
 ρεῖα ἢ μαρδοχαίου, ἢ ἡ ἄλλη μαρεῖα, θεωρή-
 σαι τὸν τάφον. καὶ ἰδοὺ σεισμός ἐγένετο μέ-
 γας. ἄγγελος γὰρ κυεῖς κατὰ βάσιν ἐξ ἔργου,
 προσελθὼν ἀπεκάλυψε τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ
 ῥαβ. καὶ ἐκάλυψε ἐπάνω αὐτοῦ. ἦν δὲ ἡ ἰδέα
 αὐτοῦ ὡς ἄστραπτή, καὶ τὸ εἶδέναι αὐτὸ λαϊκὸν
 ὥσπερ χιών. ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν
 οἱ τηρεῖτες, καὶ ἐγένοντο ὥσπερ νεκροί. ἀρχιερεῖς
 δὲ ὁ ἄγγελος εἶπεν ταῖς γυναῖξιν. μὴ φοβεῖσθε
 ὑμεῖς. οἶδα γὰρ ὅτι ἰησοῦς, τὸν ἐστὺν ὠμύον ζη-
 τεῖτε. ἐκ ὧν ἔδει. ἡ γὰρ καὶ θὰς εἶπεν.
 Δεῦτε ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἐκέτο ὁ κύριος, καὶ
 ταχὺ πορεύεσθαι εἰπατε τοῖς μαθηταῖς αὐ-
 τοῦ, ὅτι ἡ γὰρ καὶ θὰς νεκρῶν. καὶ ἰδοὺ προά-
 χει ὑμεῖς εἰς τὴν γαλιλαίαν. ἐκεῖ αὐτὸν ὄψε-
 σθε. ἰδοὺ εἶπον ὑμῖν. καὶ ἐβελδοῦσαι ταχὺ ἀπὸ
 τοῦ μνημεῖου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης,
 ἵνα ὑμεῖς ἀπαγγείλατε μαθηταῖς αὐτοῦ. ὡς
 δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγείλατε τοῖς μαθηταῖς αὐ-
 τοῦ, καὶ ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐταῖς, λέγων. Χαί-
 ρετε. αἱ δὲ προσελθοῦσαι, ἐκράτησαν αὐτοῦ
 τοῦ πόδας, καὶ προσκύνησαν αὐτῷ. τότε λέ-
 χει αὐταῖς ὁ ἰησοῦς. μὴ φοβεῖσθε. ἰπάγετε,
 ἀπαγγείλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἵνα ἀπέλθω-
 σιν εἰς τὴν γαλιλαίαν, κακεῖ με ὄψονται. πο-

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ρθινομύων δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ ἱερεῖς τ' κουνισθῆναι
 ἔλθοντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπὸ πηλῶν τοῖς ἀρ-
 χιερεῦσιν ἅπαντα τὰ χηρόμυνα. καὶ σωμα-
 χεῖντες μὲν τῇ πρεσβυτέρῳ, συμβουλίας
 λαβόντες, ἀργύρια καὶ ἄλλα ἔδωκαν τοῖς στρα-
 τώταις, λέγοντες. Εἴπατε ὅτι οἱ μαθηταὶ
 αὐτοῦ τυχεροὶ ἔλθοντες, ἔκλειψαν αὐτὸν ὑμῶν
 κοινομύων. καὶ ἐὰν ἀκουσῇ τις αὐτῶν τὸ ἡ-
 γεμόνος, ἡμεῖς πείθωμεν αὐτὸν, καὶ ὑμεῖς ἀ-
 μείβεσθαι ποιήσωμεν. οἱ δὲ λαβόντες τὰ ἀρ-
 γύρια, ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν. καὶ δεφ-
 μίωσεν ὁ λόγος ἕως παρὰ ἱερουσαλὴμ μέχρι τῆς
 σάμάρου. οἱ δὲ ἐνθάδε μαθηταὶ ἐπερβύθησαν
 εἰς τὴν γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος ἑξ ἐταίρων αὐτοῖς
 ὁ Ἰησοῦς. καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσέκλινον αὐ-
 τῷ, οἱ δὲ ἰδίσασαν. καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐ-
 λάλησεν αὐτοῖς λέγων. Εὐδόκη μοι πάντα ἔξ-
 οῦσα εἰ ἔρανον καὶ ὑμῶν γῆς. πορευθέντες δὲ
 μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες
 αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ
 ἁγίου πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν
 πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
 μετ' ὑμῶν εἰμὶ πάντας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς
 σωματείας τοῦ αἰῶνος.

Αμήν.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ ΑΓΙΟΝ
 διαγγέλιον. κεφάλαιον Α.

Ρ Χ Η ΤΟΥ ΔΙΑΠΕΛΙΣ Ι
 ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΥΙΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΥ, ΩΣ
 Α γέγραπται εν βίβις προφη-
 ,, ταις. Ιδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν
 ,, ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου
 ,, σου, ὃς κατασυνδάσει τὴν ὁδὸν σου ἐμπροσθεν
 ,, σου. φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἑτοιμάσατε
 ,, τὴν ὁδὸν κυρίου, διθείασ' ποιείτε τὰς τείβαν
 αὐτοῦ. Ἐχλὺς ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ,
 καὶ κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν
 ἁμαρτιῶν. καὶ ἔβρεχθαι πρὸς αὐτὸν πάν-
 τε ἡ ἰσραὴλ ἡ χώρα, καὶ οἱ ἰορδάνη ποταμῶ
 ἔως αὐτοῦ, ὁμολοοῦντες τὰς ἁμαρτίας
 αὐτῶν. καὶ ὁ ἰωάννης εὐδιδυμίου τείχεος
 καμήλας καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν
 ὀσφῆα αὐτοῦ, καὶ ἰσθίου ἀκείρας καὶ μέλι ἄ-
 γριοι, καὶ ἐκέρυσσε λέγων. ὅρα καὶ ὁ ἰσχυρότερός
 μου ὀπίσω μου, ὃ ἐκ εἰμὶ ἰκανὸς κύψαι λύσαι
 τὸν ἱμάντα τῆς ὑποδημάτων αὐτοῦ. ἐγὼ
 μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν ὕδατι, αὐτὸς δὲ βαπτί-
 σει ὑμᾶς ἐν πνεύματι ἁγίῳ. καὶ ἐχλὺς ἐν
 ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ἦλθεν ἰησοῦς ἀπὸ να-
ι ι ζαρέτ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ζαρέτ τ' γαλιλαίας, καὶ ἐδαπείσθη ἅπῃ
 ἰωάννης ἐν ᾧ ἰορδάνῃ. καὶ θυθίως αἰαβαίνων
 ἀπὸ βῦνδατος, εἶδεν χιζομύτην τὴν ἔρχαντες, καὶ
 τὸ πνῦμα ὥσει πῶδεσθαι κατὰ βαῖνον ἐπ'
 αὐτόν. καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς ἔρχαντων. σὺ
 εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ βύδονηκα. καὶ θυ-
 θίως δ' πνῦμα αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς πλὴν δρ' κ-
 μων. καὶ ὡς ἐκεῖ ἐν τῇ δρ' κμῳ ἡμῶρας πεσσε-
 ράκοντα, περραζόμενος ἅπῃ τῷ βρατανῶ.
 καὶ ὡς μετὰ τῆς θηείων, καὶ οἱ ἄγγελοι διη-
 κόναν αὐτῷ. μετὰ δὲ τὸ παρραδοθῆναι ἰω-
 ἀνίω, ἦλθεν ἰησοῦς εἰς πλὴν γαλιλαίας, κη-
 ρύσσων τὸ θυαγγέλιον τῆς βασιλείας τοῦ θε-
 οῦ, καὶ λέγων, ὅτι περρλήρωται ὁ καιρὸς, καὶ
 ἦλθεν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. μετανοεῖτε καὶ πι-
 σεύετε ἐν ᾧ θυαγγέλιῳ. Γόριπατῶν δὲ πα-
 ρὰ πλὴν θαλάσσης τῆς γαλιλαίας εἶδεν σί-
 μωνα καὶ ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλ-
 λοντας ἀμφίβλητρα ἐν τῇ θαλάσσῃ. ἦσαν
 γὰρ ἀλιεῖς. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς. δεῦτε
 ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς γνέσθαι ἀλι-
 εῖς ἀνθρώπων. καὶ θυθίως ἀφέντες τὰ δίκτυα
 αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ. καὶ περρὰς ἐ-
 κεῖθεν ὀλίγον, εἶδεν ἰάκωβον τὸν τοῦ ξεβε-
 δαίε, καὶ ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ
 αὐτοὺς ἐν ᾧ πλοίῳ κατὰρτίζοντας τὰ δί-
 κτυα

κτυα

κτυα, καὶ δι' ἧς ἐκάλεισεν αὐτοῦ. καὶ ἀ-
 φήντες τὸν πατέρα αὐτῶν ζεβεδαῖον ἐν ᾧ
 παλοῖω μετὰ τῶν μεθωτῶν, ἀπῆλθον ὀπί-
 σσω αὐτοῦ. καὶ εἰσπορεύονται εἰς καπὼρνα-
 ὶμ, καὶ δι' ἧς τοῖς σαββάσιν εἰσελθὼν εἰς
 πλὴν συναγωγῆς, ἐδίδασκεν. καὶ ἔξεπλήσιστον
 ἦν αὐτῷ τῇ διδασκῇ αὐτοῦ. ὡς γὰρ διδάσκων
 αὐτοῦ ὡς ἔχοντες ἐχον, καὶ ὅτι οἱ γραμ-
 ματεῖς. καὶ ὡς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἀν-
 θρώπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, καὶ ἀνέ-
 κριζε λέγων. ἰα, ἡμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ ναζα-
 ρεῦ; ἢ ἡλθες ἀρχαῖσαι ἡμᾶς; οἶδά σε ἵς εἶ,
 ὁ ἅγιος υἱοῦ δεσ. καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ υἱοῦ
 ναζαρεῦ λέγων. τι μὲν θηλὴ καὶ ἔλθεις ἐξ αὐτοῦ.
 καὶ παραξάλλει αὐτὸν ὁ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρ-
 τόν, καὶ κρούει φωνῇ μεγάλῃ, ἔλθεις ἐξ
 αὐτοῦ. καὶ ἐταμβήθησαν πάντες, ὥστε συ-
 ζητεῖν πρὸς αὐτοὺς, λέγοντες. ἡ ὁμοῦ; ἡ
 διδασκῇ ἡ καινὴ αὐτῇ; ὅτι κατ' ἐχοντες καὶ
 τοῖς πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσας,
 καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ; ἔλθεις δὲ ἡ ἀκοή
 αὐτοῦ δι' ἧς εἰς ὅλην πλὴν πᾶν χωρὶς τῆς γα-
 λιλαιᾶς. καὶ δι' ἧς ἐκ τῆς συναγωγῆς ἔλ-
 θόντες, ἦλθον εἰς πλὴν οἰκίαν σίμωνος καὶ
 ἀνδρέου μετὰ ἰακώβου καὶ ἰωάννου. ἡ δὲ πεν-
 δεχὲς σίμωνος κατέκειτο πυρὸς πυρῆς, καὶ

αὐθιγὸς λείπουσιν αὐτῷ παρὰ αὐτῷ. καὶ προ-
 σελθὼν ἤγειρεν αὐτὸν, κρατῖσας τῆς χειρὸς
 αὐτῆς. καὶ ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ πυρετὸς αὐθιγ-
 ῶς, καὶ δικλὸν αὐτοῖς. Ὁ ψάας δὲ γενομένης,
 ὅτε ἔδυν ὁ ἥλιος, ἔφθρον πρὸς αὐτὸν πάντας
 τοὺς κακῶς ἔχοντας, καὶ τοὺς δαιμονιζομέ-
 νους. καὶ ἡ πόλις ὅλη ἐδυσσηγμένη ἦν πρὸς
 τὸν θύραν, καὶ ἐδεράπευσεν πολλοὺς κα-
 κῶς ἔχοντας ποιήλαις νόσοις, καὶ δαιμό-
 νια πολλὰ ἐξέβαλε, καὶ ὅκ ἤθελε λαλεῖν τὰ
 δαιμόνια, ὅτε ἤδειξεν αὐτὸν χειρὸν εἶναι. καὶ
 πρῶτ' ἐννύχθην λίαν ἀνίστας ἐξῆλθε, καὶ ἀπῆλ-
 θεν ὁ Ἰησοῦς εἰς ὄρημον τόπον, καὶ κεῖ προσήνυ-
 το. καὶ κατεδίωξαν αὐτὸν ὁσίων, καὶ οἱ μετ'
 αὐτοῦ, καὶ θύροντες αὐτὸν, λέγουσιν αὐτῷ, ὅτι
 πάντες ζητοῦσι σε. καὶ λέγει αὐτοῖς. ἄγωμεν
 εἰς τὰς ἐρημύας καωμοπόλεις, ἵνα καὶ ἐκεῖ κη-
 ρύξω. εἰς τοῦτο γὰρ ἐξελέλυθα. καὶ ἡμεῖς κηρύσσωμεν
 ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν εἰς ὅλην τὴν γα-
 λιλαίαν, καὶ τὰ δαιμόνια ἐκβάλλων. καὶ ὁρ-
 χῶ πρὸς αὐτὸν λέπρος παρεκαλῶν αὐτὸν,
 καὶ γονυπετῶν αὐτῷ, καὶ λέγων αὐτῷ, ὅτι ἐάν
 θέλῃς διώασαί με καθαίρεισαι. ὁ δὲ Ἰησοῦς
 σπλαγχνισθεὶς, ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐ-
 τοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ. θέλω, καθαίρεσθαι. καὶ
 εὐπρόσως αὐτοῦ, αὐθιγὸς ἀπῆλθεν ἀπὸ αὐτοῦ ἡ
 λέπρος,

λίπρε, καὶ ἐκαθαρεύσθαι. καὶ ἐμβριμῶσάμε-
 νος αὐτῷ, δι' ἑαυτοῦ ἐβίβαλε αὐτόν. καὶ λίπε
 αὐτῷ. ὅρα μὴδὲν μὴδὲν εἶπης, ἀλλὰ ὕπαγε,
 σε αὐτὸν δεῖξιν ὅτι ἰδὲ, καὶ προσέτι γινώσκου
 τοῦ καθαρισμοῦ σου, ὃν προσέταξε μωσῆς εἰς
 μαρτύριον αὐτοῖς. ὁ δὲ ὑπελθὼν, ἤρξατο κη-
 ρύσσειν πολλὰ, καὶ διαφημίζειν τὸν λόγον, ὥστε
 μηκέτι αὐτὸν διώκασι φαυδῶς εἰς πόλιν ἐ-
 σελθεῖν, ἀλλ' ὕψωσεν ὁ δῆμος τὸ πνεῦμα, καὶ ἤρ-
 χοντο πρὸς αὐτὸν πανταχόθεν. καὶ πάλιν
 ἐσπῆλθεν εἰς καπὸν ἑσθλὰς δι' ἡμερῶν, καὶ
 ἤκούσθη ὅτι εἰς οἶκόν ἐβι. καὶ δι' ἑαυτοῦ συνηχου-
 νον πολλοί, ὥστε μηκέτι χωρεῖν, μὴδὲ τὰ πρὸς
 πλὴν ἴσταν, καὶ ἐλάλη αὐτοῖς τὸν λόγον. καὶ
 ὄντων πρὸς αὐτόν, παραλυτικὸν φέροντες,
 αἰρούμενον ὑπὸ πτεσάρον. καὶ μὴ δυναμί-
 νον προσεγγίσαι αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπεσέ-
 γασαν πλὴν σέγλιω ὅπου ἦν, καὶ ὑπορύξαιτες χα-
 λῶσαι τὸν κράββατον ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς κα-
 τέκατο. ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πλὴν πίστευ αὐτῶν, λέ-
 γει ὅτι παραλυτικῶ. τέκνον, ἀφίωνταί σοι αἱ
 ἁμαρτίαι σου. ἦσαν δὲ ἕντες τῇ γραμματέ-
 ων ἡ καὶ ἡμετέροι, καὶ ἀγρολογίζόμενοι ἐν
 ταῖς καρδίαις αὐτῶν. τί ἔπος ἔτω λαλεῖ
 βλασφημία; ἢ τίς δύναται ἀφαιρῆαι ἁμαρ-
 τίας, εἰ μὴ ὁ θεός; καὶ δι' ἑαυτοῦ ἐπιγινώσκων ὁ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἰησοῦς δὲ πνέματι αὐτοῦ, ὅτι ἔτις αὐτοῖς ὁμο-
 λογίζον· ἐν αὐτοῖς, εἶπεν αὐτοῖς· ἵνα ταῦτα ὁμο-
 λογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; τί ὄβριον δύκο
 πώτορον εἶπεν δὲ παραλυτικῷ, ἀφείωνται σοί
 αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἶπεν, ἔγειρε καὶ ἄρον τὸν
 κράββατον, καὶ πορεύσεται; ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι
 ἰσχύει ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφείωναι ὑμῶν
 τὰς ἁμαρτίας, λέγει δὲ παραλυτικῷ· σοί
 λέγω, ἔγειρε καὶ ἄρον τὸν κράββατον σου, καὶ
 ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου· καὶ ἡμέρηθι διδάσας,
 καὶ ἄρας τὸν κράββατον ἰσχυλῆθαι ἐναντίον
 πάντων, ὥστε ἰσχύσασθαι πάντας, καὶ δοξάζειν
 τὸν θεόν, λέγοντας, ὅτι ἔδεδε ποτε ἔτις εἰδο-
 μέν. καὶ ἰσχυλῆθαι πάλιν παρὰ τὴν θά-
 λασσαν, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς αὐ-
 τόν, καὶ ἐδίδασκεν αὐτούς. καὶ παρὰ τῶν, εἰ-
 δέν λθόν τὸν τῷ ἀλφαῖς καλεσθέντα ὑπὸ τὸ
 πλῶνον, καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. καὶ
 αἰκασὶς ἠκολούθησεν αὐτῷ. καὶ ἐγένετο ἐν δὲ
 κατακείμενον αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ
 πολλοὶ πλῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ συναγέμε-
 νοι δὲ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. ἦσαν ἦ
 πολλοί, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ. καὶ οἱ γραμ-
 ματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι ἰδόντες αὐτὸν ἐδί-
 οντα μὲν τῇ πλῶνι καὶ ἁμαρτωλῶν, ἐ-
 λέγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. τί, ὅτι μὲν τῇ
 πλῶνι

τελωκῶν· καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ πίνει·
 καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς. ὃ χρεῖον
 ἔχουσιν οἱ ἱσχυόμενοι ἰατρῶν, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔ-
 χοντες. ὃ γὰρ ἥλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ
 ἁμαρτωλούς εἰς μετένοian. καὶ ἦσαν οἱ μα-
 θηταὶ Ἰωάννης καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων ἠνσεύ-
 οντες, καὶ ὀργίζονται, καὶ λέγουσιν αὐτῷ.
 Διὰ τί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννης, καὶ οἱ τῶν φα-
 ρισαίων ἠνσεύουσιν, οἱ δὲ σοὶ μαθηταὶ ὃ ἠνσεύ-
 ονσι; καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. μὴ δυνάμειται
 οἱ υἱοὶ τοῦ θυμῶνος, ἐν ᾧ ὁ θυμῶς μετ' αὐ-
 τῶν ὅτι, ἠνσεύειν; ὅταν χρόνον μεθ' ἑαυτῶν ἔ-
 χουσι τὸν θυμῶνα, ὃ δυνάμει ἠνσεύειν. ἐλθόντων
 δὲ ἡμῶν, ὅταν ἀπαρτῇ ἀπὸ αὐτῶν ὁ θυμ-
 ῶς, καὶ τότε ἠνσεύουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡ-
 μῶναις. καὶ ὅδεῖς ὑπὲρ βλημα ῥάκους ἀγνά-
 φος ὑπὲρ ἀπὸ ὑπὲρ ἱματίῳ παλαιῷ. εἰ δὲ μὴ,
 αἶρει τὸ πλήρωμα αὐτοῦ τὸ καινὸν τῷ πα-
 λαιῷ, καὶ χειρόν χρίσμα γίνεται. καὶ ὅδεῖς
 βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκὸν παλαιόν. εἰ δὲ
 μὴ, ῥήσκει ὁ οἶνος ὁ νέος ὅν ἀσκόν, καὶ ὁ οἶ-
 νος ἐκχεῖται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀφροῦνται, ἀλλὰ οἶ-
 νον νέον εἰς ἀσκὸν καινόν βλητέον. καὶ ἐγένετο
 παραπορεύεσθαι αὐτὸν τοῖς ἑβδασι διὰ
 τῶν ἀποδείμων. καὶ ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐ-
 τοῦ ὁδὸν ποιεῖν, ἕλλοντες ὅν σάχμας, καὶ οἱ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Φαρισαῖοι ἔλιπον αὐτῷ. ἰδὲ ἔτι ποῖσιν οὐ βίς
 ἔββασιν ὅτι ἔββισι. καὶ αὐτὸς ἔλιπον αὐ-
 τῶν. ὅτε ποτε ἀνέγνωτε ἔτι ἐποίησε, διαβίῃ, ὅτε
 χρεῖαι ἔχον, καὶ ἐπείνασεν αὐτὸς, καὶ οἱ μὲν
 αὐτῷ; πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τῆς δεῦρ ὡς
 ἀβιάθαρ ἀρχιερέως, καὶ τὸν ἀρ' αὐτοῦ τὸν προ-
 δέσεως ἔφαθον, ὅτι ἔββισι φαγεῖν ἀμὴν βίς
 ἰδούσι, καὶ ἔδωκε καὶ βίς σὺν αὐτῷ ὅτι; καὶ ἔλι-
 πον αὐτῶν. τὸ ἔββατον δὲ τὸν ἄνθρωπον ἐχέ-
 νει, ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲ τὸ ἔββατον. ὥστε κύ-
 ριός ἐστιν ὁ υἱὸς τῆς ἀνθρώπου καὶ τῆς ἔββατον.
 3 καὶ εἰσῆλθεν πάλιν εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἰδὲ
 ἔκαστος ἄνθρωπος ἰζηρομμένον ἔχον τὴν χεῖρα.
 καὶ παρετήροισεν αὐτὸν εἰς βίς ἔββασι διαπραθύ-
 σαι αὐτὸν, ἵνα κατηγόρησάν αὐτῶν. καὶ λέγει
 ὁ ἄνθρωπος, ὅτι ἰζηρομμένον ἔχον τὴν χεῖ-
 ρα. ἔχει εἰς τὸ μέτρον. καὶ λέγει αὐτῶν. ἔββισι
 βίς σάββατον ἀγαθοποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι;
 ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀρκετεῖναι; οἱ δὲ ἐσώπων. καὶ
 πάλιν βλεψάμενος αὐτὸν μετ' ὀργῆς, συλν-
 πόμενος ὡς τῇ παρώσει τὸν καρδίᾳ αὐ-
 τῶν, λέγει ὁ ἄνθρωπος. ἔκτενον τὴν χεῖρα
 σου, καὶ ἰδέτεναι. καὶ ἀρκετεῖναι τὴν χεῖρα
 αὐτῶν ὡς ἡ ἄλλη. καὶ ἰδελοῖντες οἱ φα-
 ρισαῖοι, διδόντες μετὰ τῆς ἡρώδαιων συμβού-
 λιον ἐποίησαν κατ' αὐτῶν, ὅπως αὐτὸν ἀρκετεῖ-
 σαι. καὶ ὁ

σι. καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνιχώρησε μετὰ τῆν μαθητῶν
 αὐτῶ πρὸς τὴν θάλασσαν. καὶ πολὺ πλῆθος
 ἄρ' τ' γαλιλαίᾳς ἠκολούθησεν αὐτῷ, καὶ ἄρ' τ'
 τ' ἰσθαίᾳς, καὶ ἄρ' ἰεροβόλῳ, καὶ ἄρ' τ'
 ἰλυσμαίᾳς, καὶ πέραν τῆ ἰορδάνου, καὶ οἱ περὶ
 τὴν ἰσθμὸν καὶ σιδῶνα πλῆθος πολὺ, ἀκούοντες ὅ-
 τε ἐποίει, ἦλθον πρὸς αὐτόν. καὶ εἶπεν τοῖς μα-
 θηταῖς αὐτῶ, ἵνα ἀποστείλῃ προσηκόντων αὐ-
 τῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν. πολ-
 λὰς γὰρ ἐδεράπλυσεν, ὥστε ἐδιπλίπεν αὐτῷ,
 ἵνα αὐτῶ ἄψων) ὅσοι εἶχον μαίετας. καὶ τὰ πνύ-
 ματα τὰ ἀκράθιστα, ὅτ' αὖ αὐτὸν ἐδεύρα,
 προσέπιπεν αὐτῷ, καὶ ἔκραζε λέγοντα, ὅτι σὺ
 εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς, ἵνα
 μὴ αὐτὸν φανερὸν ποιήσωσι. καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ
 ὄρος, καὶ προσκαλεῖ) ὅς ἦσαν αὐτός. καὶ ἀ-
 πῆλθον πρὸς αὐτόν. καὶ ἐποίησε δώδεκα, ἵνα
 ᾤσιν μετ' αὐτῶ, καὶ ἵνα ἀρξέλη αὐτοῖς κηρύ-
 σσιν, καὶ ἔχιν ἕξασιν δευτερεύειν ταῖς νόμους,
 καὶ ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια. καὶ ἐπέθηκε τῷ σί-
 μωνι ὄνομα πέτρον, καὶ ἰάκωβον τὸν τοῦ ζεβε-
 δαίου, καὶ ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ ἰακώβου, καὶ ἐπέ-
 θεκεν αὐτοῖς ὀνόματα βοαιδργεῖς, ὅ ὕμιν, υἱοὶ
 βροντῆς, καὶ ἀνδρείαν, καὶ τίλιππον, καὶ βαρθαλο-
 μαῖον, καὶ μαθθαῖον, καὶ θωμᾶν, καὶ ἰάκωβον τὸν
 τοῦ ἀλφαίου, καὶ θασδαιῖον, καὶ σίμωνα τὸν καλε-
 σίππῳ, καὶ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

νίπῳ, καὶ ἰσθάνῃ ἰσκαριώτῳ, ὃς καὶ παρέδωκεν
 αὐτόν. καὶ ὁ ῥῆξεν εἰς οἶκον. καὶ συνῶρχον πάλιν
 ὄχλος, ὥστε μὴ διώκαθ' αὐτοὺς μήτε ἄρβυλα
 φαγεῖν. καὶ ἀκρόβαντες οἱ παρ' αὐτῷ, ἐβήλησαν
 κρατῆσαι αὐτόν. ἔλεγον γὰρ ὅτι ἐβίβη, καὶ οἱ
 γραμματεῖς οἱ ἀπ' ἰεροβόλων καὶ καταβάν-
 τες, ἔλεγον, ὅτι βεελζεβὺλ ἔχει, καὶ ὅτι οὐκ ἐστὶ
 ἄρχοντι τῇ δαιμονίῳ ἐκβάλλει τὰ δαιμό-
 νια. καὶ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς, οὐ παρε-
 βολαῖς ἔλεγεν αὐτοῖς. πῶς διώκατε σατανᾶς
 ὑποταγὰν ἐκβάλλειν; καὶ ἐὰν βασιλεία ἐφ' ἑαυτῷ
 μὲν ᾖ, ὃ διώκεται σαθῆναι ἢ βασιλεία ἐ-
 κείνη. καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ' ἑαυτῷ μὲν ᾖ, ὃ δύ-
 ναται σαθῆναι ἢ οἰκία ἐκείνη. καὶ εἰ ὁ σατανᾶς
 ἀνίστη ἐφ' ἑαυτόν καὶ μεμbrisται, ὃ διώκατε σα-
 θῆναι, ἀλλὰ τέλος ἔχει. οὐ διώκατε οὐδὲ τὰ
 σκότη τῷ ἰακωβ, εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ
 διαρπάσαι, ἐὰν μὴ προῶτον τὸν ἰακωβ δῆσῃ, καὶ
 τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει. ἀμὴν λέγω
 ὑμῖν, ὅτι πάντα ἀφεθήσονται τὰ ἁμαρτήματα
 τοῖς υἱοῖς τῇ ἀνθρώπων, καὶ βλασφημίαι,
 ὅσας ἂν βλασφημήσωσιν. ὃς δ' ἂν βλασφημήσῃ
 εἰς τὸ πνῦμα τὸ ἅγιον, οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰ-
 ῶνα, ἀλλ' ὀνόμαζ' ὅτι αἰωνίως κείσεως. ὅτι ἔλε-
 γον, πνῦμα ἀκάθαρτον ἔχει. καὶ ὁ ῥῆξεν ἢ μή-
 τηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοί, καὶ ἔβω ἐσώτες, ἀπέστει-
 λαν πρὸς

λαι πρὸς αὐτὸν φωνοῦντες αὐτὸν, καὶ ἐκάθητο
 ὄχλος πολλὸς αὐτόν. εἶπον δὲ αὐτῷ. ἰδοὺ ἡ μήτηρ
 σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἰσχυροῦσί σε. καὶ ἀπεκρί-
 νη αὐτοῖς, λέγων. τίς ὅστις ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀ-
 δελφοί μου; καὶ περιβλεψάμενος εὐκύνκλω πε-
 ρὶ αὐτὸν μαθηταὺς καθεήμενους, λέγει. ἰδοὺ ἡ
 μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου. ὅς γ' αὖ ποιήσῃ
 θέλημα τοῦ θεοῦ, ὅς ἐστις ἀδελφός μου, καὶ ἀδελφή
 μου, καὶ μήτηρ ὅστις. καὶ πάλιν ἤρξατο διδάσκειν 4
 παρὰ τῆς θαλάσσης. καὶ συνήχθη πρὸς αὐτὸν
 ὄχλος πολλός, ὥστε αὐτὸν ἐμβαίνειν εἰς τὸ πλοῖ-
 ον, καθίσαι δὲ ἐν τῇ θαλάσσῃ. καὶ πᾶς ὁ ὄχλος
 πρὸς τῆς θαλάσσης ἐπὶ τῇ γῆς ἰὼν, καὶ ἐδίδασκεν
 αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλὰς, καὶ ἔλεγεν αὐ-
 τοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. ἀκούετε. ἰδοὺ ἰσχυ-
 ρεύει ὁ σπείρων τὸ σπείρειν. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπεί-
 ρειν, ὃ μὲν ἔπασσε παρὰ πλὴν ὁδοῦ, καὶ ἤλθεν τὰ
 πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγεν αὐτό. ἄλ-
 λο δὲ ἔπασεν ἐν τῇ πεδυνῇ, ὅπου ἔκ ἐχέως
 γίνω πολλὴν, καὶ δι' αὐτὴν ἰσχυρὰν τειλε θάλασσα μὴ
 ἔχειν βάθος γῆς. ἡλίος δὲ ἀνατείλαντος, ἐκαυ-
 μάθη, καὶ θάλασσα μὴ ἔχειν ῥίζαν, ἰσχυρὰν θῆ.
 καὶ ἄλλο ἔπασεν εἰς τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβη-
 θεν αἱ ἀκάνθαι, καὶ συνέπνιξαν αὐτό, καὶ καρ-
 πὸν ἐκ ἔδωκε. καὶ ἄλλο ἔπασεν εἰς τῆς γίνω πλὴν
 καλῶν, καὶ ἐδίδοσαν καρπὸν αἰσβαίνοντα καὶ
 αὐξάνον-

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

αὐξάνονται, καὶ ἔφθον ἐν τριάκοντα, καὶ ἐν
 ἰζήκοντα, καὶ ἐν ἑκατόν. καὶ ἔλεγεν. ὁ ἔχων
 ὧτα ἀκούειν, ἀκούετω. ὅτε δὲ ἐγένετο κρατα-
 μόνας, ἠρώτησεν αὐτὸν οἱ πᾶσι αὐτὸν σὺ θῖς
 δεκά τὴν παραβολὴν, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς.
 ὑμῖν δέδοται γινῶσαι τὸ μυστήριον τῆ βασιλείας τοῦ
 θεοῦ, ἡκαίτοις δὲ θῖς ἔξω ἐκ παραβολαῖς τὰ
 πάντα γίνεσθαι, ἵνα βλέποντες βλέπωσι, καὶ μὴ
 ἴδωσι, καὶ ἀκούοντες ἀκούωσι, καὶ μὴ συνιῶ-
 σι, μήποτε ἐκζητήσωσι, καὶ ἀφελῇ αὐτοῖς τὰ
 ἁμαρτήματα. καὶ λέγει αὐτοῖς. ἔκ οἶδατε
 τὴν παραβολὴν ταύτην; καὶ πῶς πάρεστι τὰς
 παραβολὰς γινώσκετε; ὁ ἀπεύρων τὸν λόγον
 ἀπεύρει. ἔτσι δὲ εἰσιν οἱ παρὰ τὴν ὁδὸν ὅπου
 ἀπεύρεται ὁ λόγος, καὶ ὅτ' ἂν ἀκρόωσιν, δι-
 δέως ὁρῶν ὁ σατανᾶς, καὶ αἰρῇ τὸν λόγον
 τὸν ἐσπαρμένον ἐκ τῆς καρδίας αὐτῶν. καὶ
 ἔτσι εἰσιν ὁμοίως, οἱ ἐκ τῆς περὶ τὴν ἀπειρόμε-
 νοι, οἱ ὅταν ἀκρόωσιν τὸν λόγον, διδέως μετὰ χει-
 ρὸς λαμβάνουσιν αὐτὸν, καὶ ἔκ' ἔχουσι ῥίζαν ἐν
 ἑαυτοῖς, ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν. εἴτα γινόμε-
 νης θλίψεως ἢ διωγμοῦ ἀφ' τὸν λόγον, διδέως
 σκατοδαλίζον. καὶ ἔτσι εἰσιν, οἱ εἰς τὰς ἀκρό-
 ντας ἀπειρόμενοι, ἔτσι εἰσιν οἱ τὸν λόγον ἀκρό-
 οντες, καὶ αἱ μὲν γίνονται τῷ αἰῶνος τούτου, καὶ ἡ
 ἀπάτη τῷ πλάττει, καὶ αἱ πᾶσι τὰ λοιπὰ ἐκ
 θυμίας

θυμῖαι εἰσπορεύονται συμπνίσουσι τὸν λό-
 γον, καὶ ἄκαρπος γίνεται. καὶ ἔτι εἰσιν, οἱ
 ἔτι τῇ γῇ πλὴν καὶ τοῦ ἀπαιρέτες, οἱ ἕντες ἀ-
 κέσθαι τὸν λόγον καὶ παραδέχονται, καὶ καρπο-
 φορεῖσιν, οὐ τελειοῦνται, καὶ ἐν ἰσχύοντα, καὶ οὐ
 ἐκκατὸν. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς. μήτις ὁ λυχνίος ὀρ-
 χῶται ἵνα ἑπὶ τὸν μόδιον τεθῇ, ἢ ἑπὶ πλὴν
 κλίνῃ; ἢ ἵνα ἑπὶ πλὴν λυχνία ἑπὶ τεθῇ; ἢ
 γὰρ ὅτι τί κρυπτόν, ὃ ἐὰν μὴ φανερωθῇ, ἔτι ἐ-
 γένετο ἀκρυφόν, ἀλλ' ἵνα εἰς φανερὸν ἔλθῃ.
 εἴ τις ἔχει ὦτα ἀκούειν, ἀκούτω. καὶ ἔλεγεν αὐ-
 τοῖς. βλέπετε ἵνα ἀκούετε. οὐ γὰρ μέτω μετῴτε,
 μετῴθησεν ὑμῖν, καὶ προσεθήσεν ὑμῖν τοῖς ἀκού-
 σιν. οὐ γὰρ ἂν ἔχῃ, δοθήσεν αὐτῷ. καὶ ὅς τις
 ἔχει, καὶ ὃς ἔχει, ἀρθήσεν ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ἔλεγεν.
 ἔτι ὅτι ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. ὡς ἐὰν ἄνθρωπος
 βάλλῃ τὸν σπόρον ἐπὶ τῇ γῇ, καὶ καθύλη καὶ
 ἐγέρῃ νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ ὁ σπόρος βλαστῇ,
 καὶ μηκύνῃ ὡς τις οἶδεν αὐτός. αὐτομάτη
 γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ, πρῶτον ἰσχύει, εἶτα σά-
 χυν, εἶτα πλήρη σῖτον οὐ γὰρ σάχυν. ὅταν δὲ πα-
 ραστῶ ὁ καρπός, διδέως ἀκρὲς ἔτι σφρίπα-
 ρον, ὅτι παρέσκηκεν ὁ θερισμός. καὶ ἔλεγε. τίς
 ὁμοιωθήσεται τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ; ἢ οὐ ποία
 παραβολὴ παραβάλλωμεν αὐτῷ; ὡς κόκ-
 κος σιγάτω, ὅς ὅτ' ἂν σπαρῇ ἐπὶ τῇ γῇ, με-
 κρότορος

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

κρότορος πάντων τῇ σαρμάτων ὅτι τῇ
 ὡδὶ τῇς, καὶ ὅτ' ἂν παρῇ, ἀναβαίνει, καὶ γί-
 νεται πάντων τῇ λαχάνων μείζων, καὶ ποιεῖ
 κλάδους μεγάλους, ὥστε διώκεται ὑπὸ πλὴν
 σκιαὶ αὐτῆς τὰ πετεινά τῆ ἔρχοντο κατασκην-
 οῦν. καὶ τοιαύταις παραβολαῖς πολλαῖς ἐ-
 λάλει αὐτοῖς τὸν λόγον, καὶ ὡς ἐδιώκειτο ἀκρό-
 ει. χερεῖς δὲ παραβολῆς ἐκ ἐλάλει αὐτοῖς.
 καὶ οἱ δὲ τοῖς μαθηταῖς αὐτῆς ἀπέλυε πᾶν-
 τα. καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁφείας
 γηομενίης. διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν. καὶ ἀφέν-
 τες τὸν ὄχλον, παραλαμβάνουσιν αὐτὸν ὡς ὡδὶ
 ἐν τῷ πλοίῳ. καὶ ἄλλα δὲ πλοιάρια ὡδὶ μετ' αὐ-
 τῆς. καὶ γίνεται λαίλαψ ἀνέμου μεγάλη. τὰ δὲ
 κύματα ἐπέβαλεν εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε αὐτὸ ἥ-
 δη κινεῖσθαι. καὶ ὡδὶ αὐτὸς ὡδὶ τῇ πρύμνῃ,
 ὡδὶ τὸ πρὸς κεφάλαιον καὶ θυρότων. καὶ διεγεί-
 ρουσιν αὐτὸν, καὶ λέγουσιν αὐτῷ. διδάσκαλε,
 τί μίλει τοι ὅτι ἀρρλύμεθα; καὶ διεκερθεὶς ἐπε-
 τίμησε τοῖς ἀνέμοις, καὶ εἶπε τῇ θαλάσσῃ. σιώ-
 πα, πεφίμωτο. καὶ ἐκόπασεν ὁ ἀνέμος, καὶ
 ἐγένετο γαλήνη μεγάλη, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. τί δε-
 λοὶ ἐσε ἔτι; γὰρ ἐκ ἔχετε πίσιν; καὶ ἐφο-
 βήθησαν φόβον μέγαν, καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλ-
 λήλους. τίς ἄρα ἔτος ὅστις, ὅτι καὶ ὁ ἀνέμος καὶ
 ἡ θαλάσσα ὑπακούουσιν αὐτῷ; καὶ ἡλθουσιν
 εἰς τὸ

εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης εἰς πλὴν χώρας
 τῇ γαδαριῶν. καὶ ὁ βελιδόνι αὐτῷ ἐκ
 τῆς πλοῖα, διδύως ἀπὸντησεν αὐτῷ ἐκ τῇ
 μνημείων ἀνθρώπου ἐν πνύματι ἀκαθάρ-
 τῳ, ὃς πλὴν κατόικησεν εἶχον ἐν τοῖς μνημεί-
 οῖς. καὶ ἔπε ἀλύσεσιν ἔδειξεν ἡδυνάτω αὐτὸν
 δῆσαι, διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις πέδαις καὶ
 ἀλύσεσι δεδεῖσθαι, καὶ διαποᾶσθαι ὑπὸ αὐτῶν τὰς
 ἀλύσεις, καὶ τὰς πέδας σιωπετεῖσθαι, καὶ
 ἔδειξεν αὐτὸν ἴσμεν δαμάσθαι. καὶ διὰ παντὸς
 τυκτὸς καὶ ἡμῶρας οὗ τοῖς ὄρεσι καὶ οὗ τοῖς μνή-
 μασι καὶ κρηάτων, καὶ κατὰ κόπῳ ἐαυτὸν
 λίθοις. ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦ ἀπὸ μακρόθεν, ἔσφα-
 με, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ, καὶ κρηάτας φω-
 τῇ μεγάλῃ εἶπεν. τί ἐμοὶ καὶ σοὶ Ἰησοῦ ἢ τῆ
 θεοῦ τῆς ὑψίστης; ὀρκίζω σε τὸν θεόν, μή με βαθε-
 νίσῃς. ἔλεγε γὰρ αὐτῷ. ὁ βελιδε εἰς πνύματι
 ἀκαθάρτον ἐκ τῆς ἀνθρώπου. καὶ ἐπερώτα αὐ-
 τόν. τί σοὶ ὄνομα; καὶ ἀπεκρίθη λέγων. λεγὼν
 ὄνομά μοι, ὅτι πολλοὶ ἴσμεν. καὶ παρεκάλε-
 σεν αὐτὸν πολλὰ, ἵνα μὴ αὐτὸν ἀφείλῃ. ὁ βελιδε
 γὰρ. καὶ ἐκεί πρὸς τὰ ὄρη ἀγέλην χοίρων
 μεγάλην βοσκομένην. καὶ παρεκάλεισεν αὐτὸν
 πάντες οἱ δαίμονες, λέγοντες. πέμψον ἡμᾶς
 εἰς τὰς χοίρας, ἵνα εἰς αὐτὸν εἰσέλθωμεν. καὶ
 ἐπετίθει αὐτοῖς διδύως ὁ Ἰησοῦς. καὶ ὁ βελιδόν-
 τα ταῖς

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

τα τὰ πνύματα τὰ ἀκάθαρτα, εἰσῆλθοντες
 εἰς τὸν χοῖρον. καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τὴν
 κρημνὴν εἰς τὴν θάλασσαν. ἦσαν δὲ ὡς διχίλιοι,
 καὶ ἐπνίγνεν αὐτὴν ἡ θάλασσα. οἱ δὲ βόσκοντες
 αὐτὸν χοῖρον, ἐφυγον, καὶ ἀνήγειλαν εἰς πλὴν πό-
 λιν καὶ εἰς αὐτὸν ἀγρὸς. καὶ βῆλθον ἰδεῖν ἵδρι
 ὁ κτηνὸς, καὶ ὄρσαν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. καὶ θεω-
 ρῶσι τὸν δαιμονιζόμενον καὶ θημένον καὶ ἰμα-
 τισμένον, καὶ σωφρονεῖντα τὸν ἐχνηκότα τὸν λε-
 γῶνα, καὶ ἐφοβήθησαν. καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς
 οἱ ἰδόντες, πῶς ἐχρήζετο ὁ δαιμονιζομένης, καὶ
 πῶς τῇ χοῖρον. καὶ ἤρξατο παρακαλεῖν
 αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπὸ τῆς οἰκίας αὐτῶν. καὶ
 ἐμβαίνας αὐτοῦ εἰς ὁπλοῖον, παρεκάλει αὐ-
 τὸν ὁ δαιμονιθεὶς, ἵνα ἔμετ' αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἰησοῦς
 οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν, ἀλλὰ λέγει αὐτῷ. ὕπαγε
 εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς αὐτοὺς σου, καὶ αἰάττει-
 λον αὐτοῖς ὅτι ὁ κύριος πεποίηκε καὶ ἡλέησέ
 σε. καὶ ἀπῆλθε καὶ ἤρξατο κηρύσσειν αὐτῇ
 δεκάπολιν ὅτι ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ πάν-
 τες ἐθαύμαζον. καὶ διαπεράσαντες τὴν Ἰερου-
 σαλὴν εἰς ὁπλοῖον πάλιν εἰς τὸ πόδιον, συνήχθη ὁ
 ὄχλος πολὺς ἑπ' αὐτὸν, καὶ ἔτι παρακαλεῖν τὴν θά-
 λασσαν. καὶ ἰδοὺ ὄρσαν εἰς τῇ ἀρχισυνα-
 γῶν, ὀνόματι ἰάφερος, καὶ ἰδὼν αὐτὸν, πίπτει
 πρὸς αὐτοῦ πόδας αὐτοῦ, καὶ παρεκάλει αὐτὸν
 πολλὰ

πολλὰ, λέγων, ὅτι ὁ θουάτειόν μου ἐξαίτως
 ἔχει, ἵνα ἐλθὼν ὑπὸ θῆς αὐτῷ τὰς χεῖρας, ὅ-
 πως σωθῇ, καὶ ζήσεται. καὶ ἀπῆλθεν μετ' αὐ-
 τῷ, καὶ ἠκολούθη αὐτῷ ὄχλος πολὺς. καὶ σιω-
 θλίβον αὐτόν. καὶ γινώσκουσιν ὅτι ἐρύσει αἵ-
 ματος ἔτι δώδεκα, καὶ πολλὰ παθούσα ὑπὸ
 πολλῶν ἰατρῶν, καὶ δαπανήσασθαι τὰ ἐαυτῆς
 πάντα, καὶ μηδὲν ὠφελῆσθαι, ἀλλὰ μάλλον
 εἰς τὸ χεῖρον ἐλθούσα, ἀκούσασθαι παρὰ τοῦ Ἰη-
 σοῦ, ἐλθούσα εἰς ὃν ὄχλῳ ὀπίσθεν, ἤφατο τῷ
 ἱματίῳ αὐτοῦ. ἔλεγε δ', καὶ τῇ ἱματίῳ
 αὐτοῦ ἄψωμαι σωθήσεται. καὶ διότι οὗτος
 ἤρξανθην ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ἔγνω
 ὅτι σώματι, ὅτι ἰατρὰ ἀπὸ τῆς μαίστιδος. καὶ δι-
 ούτως ὁ Ἰησοῦς ὑπογινώσκων ἐν αὐτῷ πλὴν ὅτι αὐ-
 τὴ διώκον ἔβλεπεν, ὑποστράφει εἰς ὃν ὄ-
 χλῳ, ἔλεγε. τίς μου ἤφατο τῇ ἱματίῳ; καὶ
 ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. βλέπεις τὸν
 ὄχλον σιωθλίβοντά σε, καὶ λέγεις, τίς μου ἤφα-
 το; καὶ παρὰ βλέπεις ἰδεῖν πλὴν τοῦτο πεποιη-
 χῆται. ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ δέμουςα, εἰδὼσα
 ὅτι γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἤλθεν καὶ προσέπεσεν αὐ-
 τῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαι πλὴν ἀλήθειαν. ὁ δὲ εἶ-
 πεν αὐτῇ. οὐ γὰρ τοῦτο, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. ὑ-
 παγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς μαίστιδος
 σου. ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ὅρ' ἔχον ἀπὸ τοῦ ἀρχι-
 12 i συναγω-

σιωναῶν λέγοντες ὅτι ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανε. τί ἔτι σκύλλεις τὸν διδάσκαλον; ὁ δὲ ἰησοῦς
 δι' ἑαυτοῦ ἀκούσας τὸν λόγον λαλᾷ μὲν, λέγει
 ὃ ἀρχισιωναῶ. μὴ φοβᾶ, μόνον πῖς θυε. καὶ
 ὅτι ἀφ᾽ ἧκεν ἑδῖνα αὐτῷ συνακολουθεῖν εἰ μὴ
 πέρσον καὶ ἰακώβον καὶ ἰωάννην τὸν ἀδελφόν
 ἰακώβου. καὶ ὄρχηται εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχιου-
 ναῶν, καὶ θεωρεῖ θόρυβον καὶ κλαίοντας
 καὶ ἀλαλάζοντας πολλά. καὶ εἰσελθὼν λέ-
 γει αὐτοῖς. τί θορυβεῖσθε καὶ κλαίετε; τὸ παι-
 δίον ὅτι ἀπέθανεν, ἀλλὰ καὶ ζεύδει. καὶ κα-
 τεγέλων αὐτοῦ. ὁ δὲ ἐκβαλὼν ἅπαντας, πα-
 ραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ παιδὸς καὶ τὴν μη-
 τῆρά, καὶ ἔνθ' μετ' αὐτοῦ, καὶ εἰσπορεύεται ὅπου
 ἔστι τὸ παιδίον ἀνακείμενον, καὶ κρατῆρας τῆς
 χειρὸς τοῦ παιδὸς, λέγει αὐτῇ. Ταλιθὰ, κοῦ-
 μι, ὃ ὅτι μεθελύθω μὲν, τὸ κοράσιον, ὅτι
 λέγω, ἔγειρε. καὶ δι' ἑαυτοῦ ἀνίστη τὸ κοράσιον καὶ
 παρῆλθε. καὶ ἔτι τῶν δώδεκα, καὶ ἰζήσθησαν
 ἑκαστὸν μετὰ αὐτοῦ. καὶ διεκίλευ αὐτοῖς πολλά,
 ἵνα μηδεὶς γινῶσκει τὸ τοιοῦτον. καὶ εἶπε δοθῆναι αὐτῇ
 6 φαγεῖν. καὶ ἰζήθησαν ἐκείθεν, καὶ ἦλθεν εἰς
 πλὴν πατρίδα αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖσιν αὐτῷ
 οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἡγομνίσαντες ἑαββά-
 ζον, ἥρξατο ἐν τῇ σιναγωγῇ διδάσκειν. καὶ πολ-
 λοὶ ἀκούοντες, ἰζεπλήσαντο λέγοντες. πόθεν
 οὗτος

ζούτω ταῦτα; καὶ ἕς ἡ ἑσπέρια ἡ δαδῆσα αὐ-
 τῶ; ὅτε καὶ διωάμενος ζισαῦθ' ἔλα τῇ χειρῶν αὐ-
 τοῦ γίγονθ'; ἔχ' ἔως ὅστις ὁ πέκτων, ὁ υἱὸς μαρί-
 ας, ἀδελφὸς δὲ ἰακώβου καὶ ἰωσή καὶ ἰσάα, καὶ
 σίμωνος; καὶ ἔκ εἰσιν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὡς
 πρὸς ἡμᾶς; καὶ ἰσκαριωτὰς ἔστιν αὐτῶ. ἔλε-
 γε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, ὅτε ἔκ' ὅστις προφήτης ἀλι-
 μως, εἰ μὴ αὐτῇ πατερίδι αὐτοῦ, καὶ αὐτοῖς συγγε-
 νέσι, καὶ οὐ τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. καὶ ἔκ' ἡδυνάτω ἐκεῖ
 ἔσθ' ἡμᾶς διωάμενος ποῖσται, εἰ μὴ ὁλόχους ἀρ-
 ρώσοις ὡς ταῖς χεῖρας ἐξερράπτουσε. καὶ
 ἐθαύμαζε ἔλα τ' ἀπίσταν αὐτῶν. καὶ ποδὶ καὶ
 γε ταῖς κώμας κύκλω, διδάσκων. καὶ προσκα-
 λείταί τιν' ὁδὸν κα, καὶ ἡρξάτω αὐτῶν ἀχρεέλην
 ὁδοῦ, καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἰχθυσίαν τῇ πεδυμά-
 των τῇ ἀκαθάρτων. καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς
 ἵνα μηδεὶν αἵρωσιν εἰς ὁδόν, εἰ μὴ ῥαβδὸν μόνον,
 μὴ πέραν, μὴ ἄρτον, μὴ εἰς πλὴν ζώνην χαλκόν,
 ἀλλ' ὑποδεξιμένους θανάτῳ, καὶ μὴ εὐδύναται
 δύο χειτῶνας. καὶ ἔλα γὰρ αὐτοῖς. ὅπου ἐὰν εἰ-
 σέλθῃτε εἰς οἰκίαν ἐκεῖ μὴ ἐλθετε, ἕως αὐτῶν ἰδέλ-
 θῃτε ἐκεῖθεν. καὶ ὅστις ἐὰν μὴ δέξονθ' ὑμᾶς, μηδὲ
 ἀκούσωσιν ὑμῶν, ἐκ πορθοόμηνος ἐκεῖθεν, ἐκλι-
 νάξατε τὸν χυτῶν τὸν ἑσπέρια καὶ τῇ ποδῶν ὑ-
 μῶν εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. ἀμὲν λέγω ὑμῖν,
 αὐτῶν περὶ ἔσται ἑσθμοῖς ἢ τομῶν εἰς αὐτῶν
 12 ii κρίσεως,

κρίψεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. Καὶ ἔβηλθόντες ἐκ ἡ-
 ρουδοῦ, ἵνα μεθανοήσωσι· καὶ δαιμόνια πολλὰ ἔβ-
 βαλλον, καὶ ἤλθον ἐλαλεῖν πολλὰς ἀρρώστους, καὶ
 ἐθάρσυνον. Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς ἡρώδης.
 φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ. καὶ ἔλε-
 γη, ὅτι ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη, καὶ
 ὅτι τὸ εὐαγγέλιον αἰδωάμενος ἐν αὐτῷ. ἄλλοι
 ἔλεγον, ὅτι ἡλίας ὄζει. ἄλλοι δὲ ἔλεγον, ὅτι προ-
 φήτης ὄζει, ἢ ὡς ἓς τῶν προφητῶν. Ακούσας δὲ
 ὁ ἡρώδης εἶπεν, ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα ἰωάννῃν,
 ὅπως ὄζει. αὐτὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν. Αὐτὸς γὰρ
 ὁ ἡρώδης ἀρρετίλας, ἐκράτησε τὸν ἰωάννῃν, καὶ
 ἔδησεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ ὅτι ἠρώδης δαπνῶν
 γυναικα φιλιπποῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, ὅτι αὐ-
 τῷ ἐγάμησεν. ἔλεγε γὰρ ὁ ἰωάννης ὅτι ἡρώδης, ὅτι
 ὅτι ἔξισι τοῖς ἔχουσιν τὴν γυναῖκα τῷ ἀδελφῷ σου.
 ἡ δὲ ἡρώδης αἰεὶ ἔχων αὐτῷ καὶ ἠθέλει αὐτὸν
 ἀρκτεῖναι, καὶ ὅτι ἠδυνάτο. ὁ γὰρ ἡρώδης
 ἐφοβᾶτο τὸν ἰωάννῃν, εἰδὼς αὐτὸν ἀσφα-
 κατον καὶ ἅγιον, καὶ σιωπῆσαι αὐτόν. καὶ
 ἀκούων αὐτοῦ παλλὰ ἐποίει, καὶ ἠδέως αὐτοῦ
 ἤκουε. καὶ γιομελὴς ἡμῶν δὲ καί ῥα ὅτε
 ἡρώδης τοῖς γιομελοῖς αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίει τοῖς
 μεγίστοις, καὶ τοῖς χιλιάρχοις, καὶ τοῖς πρῶ-
 τοις τῆς γαλιλαίας, καὶ εἰσελθούσης τῆς θυ-
 γατρὸς αὐτῆς τῆς ἠρωδίας, καὶ ὀρχηθαιμῆς
 καὶ ἀρί-

καὶ ἀρεῶν δ' ἡρώδης, καὶ τοῖς συνανακει-
 μένοις, εἶπεν ὁ βασιλεὺς δ' κορραΐω. αἰτή-
 σον με ὅταν θέλῃς, καὶ δώσω σοί. καὶ ὡμο-
 σεν αὐτῇ, ὅτι ὅταν με αἰτήσῃς, δώσω σοι, ἔ-
 ως ἡμέρας τ' βασιλεύωσιν μου. ἡ δὲ ἰζελθοῦ-
 σα, εἶπεν τῇ μητρὶ αὐτῆς. τί αἰτήσῃς; ἡ
 δὲ εἶπεν. πλὴν κεφαλῆς ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ
 καὶ εἰσελθοῦσα ἀξιώσας μετὰ πρηνείας πρὸς
 τὸν βασιλέα, ἠτήσασκε λέγεσθαι. θέλω ἵνα
 μοι δῶς ἰζωτῆς ἐνθ' ἡνίκά τι πλὴν κεφαλῆς
 ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. καὶ τοῦ δούλου τοῦ
 βασιλέως, ὅτι ἡ δούλῃς αὐτῶν αἰτεῖται
 καὶ ἀξιώσας ἀπεστείλας ὁ βασιλεὺς ἀπεκουλὰ
 τῶρα, ἐκέλευσεν ἀνελθῆναι πλὴν κεφαλῆς
 αὐτοῦ. ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν
 τῇ φυλακῇ, καὶ παρέθηκε πλὴν κεφαλῆς αὐ-
 τοῦ ἐνθ' ἡνίκά τι, καὶ ἔδωκεν αὐτῇ δ' κορρα-
 οῖω, καὶ τὸ κορραΐον ἔδωκεν αὐτῇ τῇ μητρὶ
 αὐτῆς. καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,
 ἤλθον καὶ ἔρχον τὸ πρῶτον αὐτοῦ, καὶ ἔθι-
 καν αὐτὸν ἐν τῇ μητρὶ. καὶ σὺν ἄλλοις οἱ ἀ-
 ποστόλοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀπῆλθαν αὐτῷ
 πάντες, καὶ ὅτε ἐπλήθυν, καὶ ὅτε ἐδίδασκεν.
 καὶ εἶπεν αὐτοῖς. Δούτε ὑμεῖς αὐτοὶ καὶ ἰδίαν
 εἰς ὅλην τὴν γῆν. καὶ ἀναπαύσασθε ὁλίγον.

ἦσαν γὰρ οἱ ὀρχόμενοι καὶ οἱ ὑπακούοντες πολ-
 λοι, καὶ εὖ φαγεῖν ἠνκαίρου. καὶ ἀπῆλθον
 εἰς ὄρημον ὅπου ὦ πλοῖον κατέδρα. καὶ εἶδον
 αὐτοὺς ὑπακούοντας τοῖς ὄχλοι, καὶ ἐπέγνωσαν
 αὐτὸν πολλοί. καὶ περὶ ἅρ' πασῶν τῶν πῶ-
 λων συνέδραμον ἐκεῖ, καὶ προῆλθον αὐτοὺς,
 καὶ συνῆλθον πρὸς αὐτόν. καὶ ἰδελθὼν εἶδεν
 ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπὶ
 αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποι-
 μένα, καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς πολλά. καὶ
 ἦδη ὥρα πολλῆς γηιομένης, προσελθόντες
 αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγουσιν, ὅτι ὄρη-
 μὸς ἔστιν ὁ ὅρος, καὶ ἦδη ὥρα πολλή. ἀφῆλθον
 αὐτὸν, ἵνα ἀπελθόντες εἰς ὅν κύκλῳ ἄρτους,
 καὶ κώμας, ἀγορεύσωσιν ἐαυτοῖς ἀρτοὺς. καὶ εἰ-
 φάτωσιν, ἔκ ἔχουσιν. ὁ δὲ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐ-
 τοῖς. δοτε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. καὶ λέγουσιν
 αὐτῷ. ἀπελθόντες ἀγορεύσωμεν ἥτοι καθεύ-
 δηκαίῳ ἀρτοῖς, καὶ δώμεν αὐτοῖς φαγεῖν.
 ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς. πέντε ἀρτοὶ ἔχωμεν, ὑπά-
 γετε καὶ ἴδετε. καὶ γνώτες, λέγουσι. πέντε, καὶ
 δύο ἰχθύας. καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς ἀνακλιθῆναι
 πάντας συμπόσια συμπόσια ὡς ὁ ὅς ἤκουον
 χόρτω. καὶ ἀνέπεσαν πρῶτα πρῶτα, αὐτὰ
 ἑκατὸν καὶ αὐτὰ πεντήκοντα. καὶ λαβὼν ὅσ' ἐπέ-
 τε ἀρτοὺς καὶ ὅσ' ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν
 οὐρανόν,

ἔρχον, ἀλόγησε. καὶ κατέκλασε τὸν αὐτὸν,
 καὶ εἰδὼν τοὺς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα παρὰδω-
 σιν αὐτοῖς, καὶ τὸν οὐρανὸν ἰχθύας ἐμβρίσει πάντας. καὶ
 ἔφατον πάντες καὶ ἔχοντάς τινες, καὶ ἦσαν κλα-
 σμάτων δώδεκα καὶ κοίτης πλήρης, καὶ ἔκ τῶν
 ἰχθύων. καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες ὥσπερ πεντακίχ-
 λιοι ἄνθρωποι. καὶ διέως ἐκάγκασε τὸν μα-
 θητὰς αὐτοῦ ἐμβῆσαι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προά-
 γειν εἰς τὸ πῶρρον πρὸς βηθσαΐδα, ὥς αὐτὸς
 ἀφλύσῃ τὸν ὄχλον. καὶ ἔκ τῆς ἀμέλειας αὐτοῖς,
 ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσηύκατος. καὶ ὁ φίλος
 γυνὸς αὐτοῦ, ὡς τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης
 καὶ αὐτὸς μόνος ὦν τῆς γῆς. καὶ εἶδεν αὐτοῦ βα-
 ραντισμὸν αὐτοῦ ἐν τῇ θαλάσσῃ. καὶ ὁ αἰετός ἐ-
 ναΐλος αὐτοῖς. καὶ πῶρρον τεταρτῶν φυλακῆς τῆς
 πυκνῆς ὁρῆς πρὸς αὐτοῦ, πειπατῶν ὦν τῆς
 θαλάσσης, καὶ ἦεν περιλθὼν αὐτοῦ. οἱ δὲ
 ἰδόντες αὐτὸν πειπατῶντα ὦν τῆς θαλάσ-
 σης, ἐδόξαν φαντασμά ἐσθι, καὶ ἀνέκραξαν. πάν-
 τες δὲ αὐτὸν εἶδον, καὶ ἐταράχθησαν. καὶ διέως
 ἐλάλησε μετ' αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς. Ταρσέ-
 τε. ἐγὼ εἰμι. μὴ φοβεσθε. καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοῦ
 εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐκόπασεν ὁ αἰετός, καὶ λίαν ἐκ-
 περιεσθ' ἐν αὐτοῖς θίσκοντο, καὶ ἐθαύμαζον. ὁ
 γὰρ σιωπῆ καὶ ὦν τοῖς ἀρτοῖς. ὡς γὰρ αὐτῶν ἡ
 καρδιά πεπρωμένη. καὶ ὡς πῶρροντες, ἡλ-
 λον ὦν

7 Ἰὼν ἰδὼ πλὴν γυνὴν γυνεῶν, καὶ προσωμύ-
 αθησαν. καὶ ἰδὲ λελθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ ταβύρου, δι-
 δέως ἐπιγόντες αὐτὸν, περιδραμόντες ὅλυν
 τῷ περὶ χροὸν ἐκείνῳ, ἤρξαντο ἰδίῳ τοῖς κρη-
 βάτοις αὐτὸν λακύναις ἔχοντες ἀδελφοὶν, ὅπου
 ἤκαον ὅτε ἐκεῖ ὄντι. καὶ ὅρου αὐτὸν εἰσεκδοῦν εἰς κώ-
 μαν, ἢ πώλιν, ἢ ἀγρὸν, οἱ ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθεν
 τὸν ἀφένοντα. καὶ παρεκάλουν αὐτὸν, ἵνα καὶ
 τὸ κρησπέδον τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἀφαιρῇ. καὶ
 ὅτε αὐτὸν ἤπτοντο αὐτοῦ, ἐσώσαντο. καὶ σινα-
 σοντὸν πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι, καὶ ἱερεῖς τῇ
 γραμματικῇ ἐλθόντες ἀπὸ ἰεροσολύμων. καὶ
 ἰδόντες ἱερεῖς τῇ μαθητῶν αὐτοῦ κοινὰς χει-
 ρας, τῷ ὄντι, ἀκίπτοις, ἐστίοντες ἀρτους, ἐμί-
 ψαντο. οἱ δὲ φαισαῖοι καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, ἐὰν
 μὴ πύμῃ νίψωνται τὰς χεῖρας, οὐκ ἐστίον, κρα-
 ζῶντες πλὴν παρεκδοῦν τῇ πρεσβυτέρῳ καὶ
 ἀπὸ ἀγορῆς, ἐὰν μὴ βαπτίσωνται, οὐκ ἐστίον. καὶ
 ἄλλα πολλά ὅτι, αἱ παρέλαβον κρατεῖν, βα-
 πτισμὸς ποτηρίου καὶ ἑσῶν καὶ χαλκίων, καὶ κλι-
 νῶν ἔπειτα ἐπὶ τὸ πρῶτον αὐτῶν οἱ Φαρισαῖοι καὶ
 οἱ γραμματεῖς. ἀλλὰ οἱ μαθηταὶ οὐκ ἐπει-
 παζούσι κατὰ πλὴν παρεκδοῦν τῇ πρεσβυτέ-
 ρῳ, ἀλλὰ ἀκίπτοις χερσὶν ἐστίοντες καὶ ἀρτον; ὁ
 δὲ ἀποκριθεὶς ἔφη αὐτοῖς, ὅτι καλῶς παρεφύ-
 πτυσεν ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῇ ὑποκρίσει, ὡς
 καὶ κρα-

» γέγραπ). ἔξω ὁ λαὸς τοῖς χεῖλεσί με ἱμαῖ, ἡ δὲ
 » καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ· μαίττω
 » δεσέονται με, διδάσκοιτες διδασκαλίας, ἐν
 » τάλματα ἀνθρώπων· ἀφείτε ἅ τ' ἐβλήω
 τῷ θεῷ, ἡρπάτε τὴν παράδοσιν τῇ ἀνθρώ-
 πων, βαπτισμοὺς ξύων, καὶ πετηρίων, καὶ ἄλλα
 παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε· καὶ ἔλεγεν
 αὐτοῖς· καλῶς ἀκριτεῖτε τ' ἐβλήω τῷ θεῷ,
 » ἵνα τ' παράδοσιν ὑμῶν τηρήσῃτε· μωσοῦς ἅ
 » εἶπεν· ἱμαῖ τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα
 » σου· καὶ ὁ καταλογίζων πατέρα ἢ μητέρα, θανάτω
 τελευτάτω· ὑμεῖς δὲ λέγετε, ἐὰν εἴπῃ ἀνθρώπου
 ὅτι πατὴρ καρδίας, ὁ θεὸς, ὁ θεὸν ὁ ἐὰν ἴδῃ ἐμὲ, ὥφει-
 ληθῆς· καὶ ἐὰν εἴπῃ αὐτῷ ὅτι ποιῆσαι ὅτι
 πατὴρ αὐτοῦ ἢ τῇ μητρί αὐτοῦ, ἀκύνειτε τὸν λό-
 γον τοῦ θεοῦ· τῇ παραδόσει ὑμῶν ἢ παραδίδωκα-
 τε· καὶ παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε· καὶ
 προσκαλεσάμενος πάντας τὸν ὄχλον, ἔλεγεν
 αὐτοῖς· ἀκούετε με πάντες καὶ σιωπῆτε ὡς ὅτι
 ἴδω θεὸν τῶ ἀνθρώπου εἰσπορευόμενον εἰς αὐτόν,
 ὃ δυνάτ' αὐτὸν καίνῃσαι, ἀλλὰ πᾶς ἐκπορευό-
 μενα ἀπ' αὐτοῦ, ἐκείνῳ ὅτι τὰ κοινὰ πάντα τῶν
 ἀνθρώπων· εἰ τις ἔχει ὥτα ἀκούειν, ἀκούτω· καὶ
 ὅτε εἰσῆλθὲν εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἐπηρώτων
 αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τῆς παραβολῆς·
 καὶ λέγει αὐτοῖς· ὅπως καὶ ὑμεῖς ἀσυνέποιόιστε, ὅ-
 ροῖτε,

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

νοεῖτε, ὅτι πᾶν ὃ ὕψωθεν εἰσπορεύόμενον εἰς
 τὸν αἰθέρα, ὃ δύνει αὐτὸν κοινῶσαι, ὅτι ἐκ εἰ-
 σπορεύει αὐτὸ εἰς τὴν καρδίαν, ἀλλ' εἰς πλὴν κοι-
 λίαν, καὶ εἰς τὸν ἀφιδρωτὸν ἐκπορεύει, ἐκκαθαί-
 ρον πάντα τὰ βρώματα; ἔλεγε δὲ ὅτι ὃ ἐκ
 τοῦ αἰθέρα ἐκπορεύόμενον, ἐκείνο κοινοῖ τὸν
 αἰθέρα. ἔσωθεν γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῆς αἰ-
 θρώπων οἱ δολογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύον-
 ται. μοιχεύει, πορνεία, φόνοι, κλοπαί, πλεο-
 νεσίαι, πονηρίαι, δόλος, ἀσελγεία, ὀφθαλμὸς
 πονηρὸς, βλασφημία, ὑπερηφανία, ἀφροσύ-
 νη. πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπο-
 ρεύεται, καὶ κοινοῖ τὸν αἰθέρα. καὶ ἐκείθεν
 αἰσάσας, ἀπῆλθεν εἰς τὰ μετέωρα τύραν καὶ σι-
 δωνος. καὶ εἰσελθὼν εἰς οἰκίαν, ὃ δὲ ἐκεῖ
 ἦτο, καὶ ἐκείθεν ἡ γυνὴ ἡλκωτὴ. ἀκούσας τῆς
 γυνὴς πάλαι αὐτῆς, ἥς εἶχεν ὁ θυγατρὶς αὐτῆς
 πνύμα ἀκάθαρτον, ἐλθὼν προσέπεσε πρὸς
 αὐτὴν πύλας αὐτῆς. ὡς δὲ ἡ γυνὴ ἡλκωτὴς, συρο-
 φοῖνισται ὁ γένει, καὶ ἡρώτα αὐτὸν, ἵνα ὃ δει-
 μόνιον ἐκβάλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς. ὁ δὲ ἰη-
 σοῦς εἶπεν αὐτῇ. ἄφες πρῶτον ἡρεταθῆναι
 τὰ τέκνα. ὃ δὲ καλὸν εἶδε λαθεῖν τὸν ἀρβύλον τῆς
 τέκνης, καὶ βαλεῖν τοὺς κλωκίους. ἡ δὲ ἀπεκεί-
 θη καὶ λέγει αὐτῷ. Ναὶ κύριε. καὶ ἔτι τὰ κλωκία
 ὑπὸ κατωτῆς ὑπερῆς ἐσθίει ἀπὸ τῆς ψυχῆς
 τῆς

τῇ παιδίῳ· καὶ εἶπεν αὐτῇ· ὁ γὰρ ἔστιν ὁ λό-
 γον, ὅτι παῖς. ἔβελήλυθε δὲ δαιμόνιον ἐκ τῆς θυγα-
 τρός σου· καὶ ἀπελθὼν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, ἄρε
 τὸ δαιμόνιον ἔβελήλυθες, καὶ πλὴν θυγατέρος
 βεβλήμενόν ἐστι τῆς κλῆνης· καὶ πάλιν ἔβελ-
 θὼν ἐκ τῇ οἰκίᾳ τῆς κλῆνης καὶ σιδῶτος, ἦλθεν πρὸς
 πλὴν θάλασσαν τῆς γαλιλαίας, αὐτὰ μένον τῇ
 οἰκίᾳ δεκαπόλεως· καὶ φέρονται αὐτῷ κωφὸν
 μογλῆλον· καὶ παρακαλοῦσιν αὐτόν, ἵνα ἰδῇ-
 ῃ· αὐτὸς πλὴν χειρὸς καὶ ἀκροαβόμηνος αὐ-
 τὸν ἀπὸ τῆς ὄχλης καὶ οἰκίας, ἔβαλε τὴν δακτύ-
 λον αὐτοῦ εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ, καὶ πῆσεν, ἡ ψαῶ
 τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν ὄρα-
 κόν, ἐκέκρεν, καὶ λέγει αὐτῷ· ἐφφαθά, ὅ ὅτι, δια-
 νοήσῃς· καὶ διὰ τὴν διανοήσῃς αὐτὸς αἰ ἀ-
 κροῦν, καὶ ἐκλύθη ὁ δεσμός τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ
 ἐλάλει ὁρῶν· καὶ διεσείλατο αὐτοῖς, ἵνα μη-
 δεὶ εἴπωσι· ὅτι δὲ αὐτὸς αὐτοῖς διεσείλατο,
 πολλοὶ πῶλας τὸν ἐκέρυσαν· καὶ ἔπαρ-
 τῶν πῶλας ἔβελήλυθον, λέγοντες· καλῶς
 πάντα ἐπετίθει, καὶ οὗ κωφὸς ποιεῖ ἀκροῦν,
 καὶ οὗ ἀλαλέει λαλεῖν· ἐν ἐκείναις ταῖς
 ἡμέραις πολλοὶ ὄχλοι ὄντες, καὶ μὴ ἐχόν-
 τες ἰσχυροῦς, προσκαλεσάμενος ὁ ἰησοῦς οὐκ
 ἐμάθηται αὐτοῖς, λέγει αὐτοῖς· ἀλλὰ χηρὰί με
 ἰδοὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέρας τρεῖς προσέ-

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

νῦν μοι, καὶ ἔκ ἐχθροὺς ἰσφάτωσι. καὶ ἐὰν ἀφ-
 λύσω αὐτοὺς ἡσέως εἰς οἶκον αὐτῶν, ἐκλινθήσονται
 ἐπὶ τῇ ὁδῷ. τινὲς δὲ αὐτῶν μακρόθεν ἤ-
 κισιν. καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς οἱ μαθηταὶ
 αὐτοῦ. πᾶν τούτων διωκόμενοι ὡς ὅτε χερτα-
 σται αὐτῶν ἐκ δυνάμεως; καὶ ἐπερώτα αὐτοὺς.
 πόθεν ἔχετε αὐτοὺς; οἱ δὲ εἶπον. ἐπὶ τῇ. καὶ πα-
 ρήπειλε ὅτι ὅλως ἀπαποσεῖν ἐμεῖς τῇς. καὶ λα-
 βὼν τοὺς ἐπὶ τῇ αὐτοῦ, ἀνελθὼν ἐκλασε καὶ
 ἐδίδακτο τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα παρὰ τοῦτο,
 καὶ παρέδωκεν ὅλως. καὶ εἶχεν ἰσχύδιον ὀλί-
 γον, καὶ ἀλλοτρίως εἶπε παρὰ τοῦτο καὶ αὐτοί.
 ἔφαθον δὲ καὶ ἐχερτασθήσονται, καὶ ἦσαν πε-
 ρισσώματα κλασμάτων ἐπὶ τῇ ἀνείδῃ. ἦ-
 θεν δὲ οἱ φαρισαῖοι, ὡς περὶ αὐτοὺς, καὶ ἀπέ-
 λυσαν αὐτοὺς. καὶ ἀνέβη εἰς τὸ πλοῖον
 μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς τὰ μαρ-
 θαλμακία. καὶ ἔβησαν οἱ φαρισαῖοι, καὶ
 ἤρξαντο συζητεῖν αὐτῷ, ἐκβῶντες παρὰ αὐτοῦ
 σημεῖον ἀρτῶν ἐρᾶν, πειράζοντες αὐτόν. καὶ
 ἀνέειπεν αὐτοῖς ὅτι πρὸς μαίαν αὐτοῦ λέγει. ἢ ἢ γε-
 νῆα αὐτοῦ σημεῖον ἐκζητεῖ; ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
 εἰ δοθήσεται τῇ γῆναι ταύτη σημεῖον. καὶ ἀφῆκε
 αὐτοὺς ἐμὲς πάλιν εἰς πλοῖον, ἀπῆλθεν εἰς τὸ
 πέραν. καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν αὐτοὺς, καὶ εἰμὴν
 ἵνα αὐτοὺς ἐκ εἶχον μετὰ αὐτῶν ἐπὶ τῷ πλοῖον.

καὶ

καὶ εἰς πλὴν κώμῳ εἰσέλθης, μηδὲ εἴπῃς τινὶ ἐν
 τῇ κώμῃ. καὶ ἔβηλθεν ὁ ἰησοῦς καὶ οἱ μαθη-
 ταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας καιθερίας τῆς Φιλιπ-
 πᾶς. καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπιβόησαν οἱ μαθηταὶ αὐ-
 τοῦ, λέγων αὐτοῖς. τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι
 εἶπαι; οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν. ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν.
 καὶ ἄλλοι ἡλίαν, ἄλλοι δὲ ὅτι τῆς πρεσβυτέρων. καὶ
 αὐτοὺς λέγει αὐτοῖς. ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶ-
 ναι; ἀπεκρίθη δὲ ὁ πέτρος, λέγων αὐτῷ. σὺ εἶ
 ὁ χριστός. καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα μηδὲν λέ-
 γωσι τοῦτο αὐτῷ. καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς,
 ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ ἁ-
 πόκρυμασθῆναι ἀπὸ τῆς πρεσβυτερίας, καὶ τῆς
 ἀρχιερείας, καὶ τῆς γραμμάτειας, καὶ ἀρχικλῆ-
 σθῆναι, καὶ μετὰ τῶν ἡμετέρων ἀνάσθῃ. καὶ παρέρ-
 σια τὸν λόγον ἐλάλει. καὶ προσλαβόμενος
 αὐτὸν ὁ πέτρος, ἤρξατο ὑπομιμᾶν αὐτῷ. ὁ δὲ ἐ-
 πισηφείς καὶ ἰδὼν οὖν μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐπετί-
 μισε αὐτὸν λέγων. ὕπαγε ὀπίσω μεθετα-
 νᾶ, ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τῶδε θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἁν-
 θρώπων. καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον συν-
 ὅμιλος μαθηταῖς αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς. ὅστις θέ-
 λει ὀπίσω με ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάτω ἑαυτὸν
 καὶ ἁρπάτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθήτω
 μοι. ὅς γὰρ ἂν θέλῃ πλὴν ψυχῆς αὐτοῦ σῶσαι,
 ἀπολλύσει αὐτόν. ὅς δ' ἂν ἀπολλύσῃ πλὴν ψυχῆς
 αὐτοῦ

αὐτῷ ἐνικεν ἑμῶ καὶ τῷ διαφιλίᾳ, ὥς σώσει
αὐτὸν. τί γὰρ ὀφείλει αἰθρῶπος ἐὰν κερδή-
σῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ πλὴν ψυ-
χῇ αὐτῷ; ἢ τί δώσει αἰθρῶπος αἰτάλλαγμα
τῆς ψυχῆς αὐτῷ; ὅς γὰρ ἂν ἐπαιαυθῇ με, καὶ
ἐμὸν λόγον ἐν τῇ γλῶσσῃ ταύτῃ τῇ μοι-
χαλίᾳ καὶ ἀμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τῷ αἰθρῶ-
που ἐπαιαυθῇ αὐτὸν, ὅταν ἔλθῃ ἐν
τῇ ὁρῇ τῷ πατρὶ αὐτῷ μετὰ τῶν ἀγγέλων
τῶν ἁγίων. καὶ ἔλεγε αὐτοῖς. ἀμὲν λέ 9
γω ὑμῖν, ὅτι εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐσκηκότων, οἱ
τινες ἔμῃ γύονται θανάτῳ ἕως ἂν ἴδωσι τὴν
βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἐληλυθῆσαν ἐν δυνάμει. καὶ
μεθ' ἡμῶν ἔβ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν
πέτρον καὶ τὸν ἰάκωβον, καὶ τὸν ἰωάννην, καὶ
ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν
μόνας. καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν,
καὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶ ἐγένετο σιλβόντα, λευ-
κὰ ὡς χιών, ὅσα γὰρ οὐκ ἔστι δύ-
ναμις λαλῆσαι. καὶ ἔφθην αὐτοῖς ἡλίας σὺν μωσῇ,
καὶ ἦσαν συλλαλῶντες μετ' Ἰησοῦ. καὶ ἀρχει-
θεὶς ὁ πέτρος λέγει μετ' Ἰησοῦ. ῥαββί, καλὸν ὅτι
ἡμεῖς ὧδε εἴμεθα, καὶ ποιήσωμεν σκηνάς τρεῖς,
σοὶ μίαν, καὶ μωσῇ μίαν, καὶ ἡλίᾳ μίαν.
οὐ γὰρ ἔδει τί λαλήσῃ. ἦσαν γὰρ ἐκφο-
βοί. καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐκασκιάσθαι αὐτοὺς.
καὶ ἦλθεν

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

καὶ ἦλθεν φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα. Ὁ υἱὸς
 ὅστις ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός. αὐτὸς ἀκούετε. καὶ ἰδοὺ
 πῶς παρὰ τὸν πατέρα μου, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ εἰσὶν,
 ἀλλ' ἢ τὸν Ἰησοῦν μόνον μετὰ ἑαυτῶν. Κατα-
 βαίνοντων δὲ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, διετίλατο
 αὐτοῖς, ἵνα μηδενὶ δηγήσων) ἃ εἶδον, εἰ μὴ ὅτι
 αὐτὸς ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεφελῶν ἀΐσῃ. Καὶ τὸν
 λόγον ἐκράτησεν πρὸς ἑαυτοῦς, συζητοῦντες,
 ἵνα ὅτι ἐκ νεφελῶν ἀΐσῃ; καὶ ἐπὶ πρῶτων αὐ-
 τῶν λέγοντες, ὅτι λέγουσιν οἱ γραμματεῖς, ὅτι
 ἡλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον. ὁ δὲ ἀρχιερεὺς εἶπεν
 αὐτοῖς. ἡλίας μὲν ἐλθὼν πρῶτον ἀρχαῖς ἅ-
 παντα. καὶ πῶς γὰρ γραπταὶ ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ τοῦ
 ἀνθρώπου, ἵνα πολλὰ πάθῃ καὶ ἰσχυρευθῇ. ἀλ-
 λά λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡλίας ἐλήλυθε, καὶ ἐποίη-
 σεν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησεν, καθὼς γὰρ γραπταὶ
 ἐπ' αὐτόν. καὶ ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητάς, εἶ-
 δειν ὄχλον πλῆυν παρὰ αὐτοῦς, καὶ γραμμα-
 τεῖς συζητῶντας αὐτοῖς. καὶ διότι πᾶς ὄχλος
 ἰδὼν αὐτὸν ἰξεδυαμμένη, καὶ περιεργαίαι,
 ἠσυχάζοντο αὐτόν. καὶ ἐπὶ πρῶτον τοῦ γραμ-
 ματεῖς. ἵνα συζητῇτε πρὸς αὐτὸν; καὶ ἀρχι-
 ερεὺς εἰς ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν. Διδάσκαλε ἡμεῖς
 τὸν υἱόν σου πρὸς σε, ἔχοντα πνεῦμα ἁλῶν,
 καὶ ὄρου ἂν αὐτὸν καταλάβῃ, ῥῆσας δὲ αὐτόν, καὶ
 ἀφείξῃ, καὶ τείξῃ τὸν ὁδόντας αὐτοῦ, καὶ ξηραί-
 νεται.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ.

κεντα. καὶ ἔειπεν τοῖς μαθηταῖς σου, ἵνα αὐτὸ
 ἐκβάλωσιν καὶ ἐκ ἱερῶν ὁ δὲ ἀρχιερεὺς αὐ-
 τῶν ἀνέβη ἐν γλώσσῃ ἀπίστῃ, ὥς ποτε πρὸς ἡμᾶς
 ἐβόων, ὥς ποτε ἀνέφομαι ὑμῶν; φέρετε
 αὐτὸν πρὸς με. καὶ ἐνέγκουσιν αὐτὸν πρὸς αὐ-
 τόν· καὶ ἰδὼν αὐτὸν δι' ἡρώδους πνέυμα, ἐκπρό-
 ρεψε αὐτόν, καὶ πεσὼν ἐκείνῳ τῇ ῥῆσι ἐκνήετο
 ἀφ' οὗτος ὥστε ἐπικράτησε τὸ κατόρθον αὐτοῦ,
 πάλιν χρόνος ἕξιν, ὃς ὅτε γένηεν αὐτῷ, ὁ δὲ
 εἶπεν· παῖδες μου. καὶ πολλὰς αὐτὸν καὶ εἰς
 πυρρὰ ἔβαλε, καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀφελῇ αὐτὸν.
 ἀλλ' οἱ τί δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν σπλαγχν-
 οῦν· ἐφ' ἡμᾶς· ὁ δὲ ἰησοῦς ἐστὶν αὐτῷ· εἰ
 δυνάσαι· πῶς εἶπες, πάντα δύναται· ἐπὶ
 ἐμοὶ ὅτι καὶ δι' ἡρώδους κρᾶναι ὁ πατήρ σου· πε-
 ρὶς καὶ ὁ δεικνύων ἔλεος· πῶς κύνει. βοήθη-
 σαν τῇ ἀπορίᾳ· ἰδὼν δὲ ὁ ἰησοῦς, ὅτι ἐκείνου
 φέρεται ὄχλος, ἐπέταξε εἰς πνέματι εἰς ἀκα-
 θάρτητος λέγων αὐτῷ· τὸ πνέμα εἰς ἀλάστον καὶ
 κωφόν, ἐπεὶ οὐκ ἔστιν αὐτῷ· ἔβη δὲ ἐξ αὐτοῦ, καὶ
 μικροῦ ἐισέλθης εἰς αὐτόν. καὶ κρᾶν, καὶ
 πολλὰ ἀπαράξαν αὐτόν, ἔβη δὲ. καὶ ἐχίετο
 ὥς ἐκ κρᾶτος, ὥς τε πολλὰς λέγειν, ὅτι ἀπέστα-
 ρεν· ὁ δὲ ἰησοῦς κρᾶν αὐτόν τῇ χειρὶ, ἢ
 χειρὶ αὐτόν, καὶ ἀνέστη. καὶ εἰσελθόντα αὐ-
 τὸν εἰς οἶκον, οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπρωτῶν αὐ-
 τὸν κατ'

EXAGGERATION

τὸν κατ' ἰδίαν, ἀλλ' ἡρεῖς ὅτι ἰδανήθημεν ἐν
 βαλαῖν αὐτοῦ· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἔφαθ' ὁ
 υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑψιθῆναι, εἰ μὴ οὐ προσωχῇ ἡ
 σαρξ· καὶ ἐκείθεν ὑψιθῆναι, πέρα τοῦ οὐρανοῦ
 εἰς τὴν γαλιλαίαν, καὶ ἐκεῖ ἔσται ἡμεῖς τὴν ἡμέραν.
 ἐδίδασκεν ἡ οὖν μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ ἐλθὼν
 αὐτοῖς· ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παρεδίδωκεν αὐτοῖς
 χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀρκετεῖν αὐτοὺς, καὶ
 δεῖν ταῖς, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ αἰκισθῆναι· οἱ δὲ
 ἠγόοντο ῥῆμα, καὶ ἐφοβούντο αὐτὸν ἐπιδρωτῆ-
 σαι. Καὶ ἡλθὼν εἰς κηπὸν ἑστῆκεν, καὶ αὐτῇ τῇ ὁ-
 ρᾷ ἡλιόμορφος, ἐπὶ ῥῶτον αὐτοῦ, ὡς ἐν τῇ ὁδοῦ
 πρὸς ἑαυτὸν σπλογγέλας· οἱ δὲ ἐσώπων. Πρὸς
 ἀλλήλους ἡ δὲ λέγειν αὐτοῖς ἐν τῇ ὁδοῦ ἵνα
 καὶ καθίσθαι, ἐφώνησε τοῦ δώδεκα, καὶ λέγει
 αὐτοῖς· εἰ ὡς δὲ λέγει πρῶτος εἶναι, ἔσται πάντων
 ἡγεῖς, καὶ πάντων ἀρχὸς. καὶ ἡμεῖς ὡς ἔσται-
 σθαι, ἔσθαι αὐτὸν ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ ὡς ἔσθαι
 ἡμεῖς αὐτὸν, εἶπεν αὐτοῖς. ὅς ἐστι αὐτῶν
 τοῦτον παιδίον· ἐξῆλθεν ὡς ὁ νόμος μου, ἐ-
 μέλει μοι. Καὶ ὅς ἐστι ἐμὲ ἐξῆλθεν, ἐκ ἐμὲ ἐ-
 λθῆναι, ἀλλὰ τὸν ἀρξέμεν αὐτὸν με. ἀπεκρίθη δὲ
 αὐτῷ ἰωάννης, λέγων· διδάσκαλε, εἰδόμενόν τι-
 να οὐκ ὡς ὁ νόμος σου, ἐκ βάλλοντα δοῦλον σου;
 ὅς ἐκ ἀκολούθει ἡμῖν, καὶ ἐκκαλῆσαι με αὐ-
 τὸν, ὅτι ἐκ ἀκολούθει ἡμῖν. ὁ δὲ ἰωάννης εἶπεν·

καὶ καλῶς τε καὶ τὸν πόδις γὰρ ὄβιν, ὃς ποιεῖ
 σε διαίκεται ἐνδὶ τῷ ὀνόματί μου, καὶ διευνοῦ
 σέταται γὰρ καὶ κολοῦνται με. ὃς γὰρ τὸν ἔβιν
 καὶ ὑμῶν, ἵππιδ' ὑμῶν ὄβιν. ὃς γὰρ αὐτὸν πο-
 τισα ὑμῶν ποτῆριον ὕδατος ἐν ὀνόματί μου ὅτε
 χειροῦ ἐστὶ ἀμὴν λέγει ὑμῖν, ὅτι μὴ ἀπολέσεται
 τοῖς μαθόντων αὐτοῦ. καὶ ὃς ἐκαστὸν ἀποδείξω αὐτῷ
 τῷ μικρῶν πάντων πνεύματος ἐν ἐμῇ, καὶ ὅτι
 ὄβιν αὐτῷ ἀλλοιὸν εἰς πόδα καὶ τῷ λήθους μὴ γιν-
 κὸς πρὸς τὸν ἰσχυρὸν αὐτῷ καὶ βέβαιον ἐν
 εἰς τῷ δαίμονι καὶ ἐνδὶ ἐκαστὸν ἀποδείξω
 καὶ χεῖρας σου ἐκτείνω αὐτῷ καὶ καλὸν οἶον
 καὶ καλὸν εἰς τῷ ζῶντι εἰσελθῶν, ἢ τὰς δύο χεῖ-
 ρας ἔχοντα, ἀπὸ τῷ εἰς τῷ γένει, εἰς
 τὸ πῦρ εἰς ἄσβεστον, ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν
 εἰς πελιδνῶν, καὶ τὸ πῦρ εἰς σβέννυται. καὶ ἐὰν
 ὁ πόνος σου σκανδαλίζῃ σε, ἐκτείνω αὐτόν.
 καὶ καλὸν οἶον σε εἰσελθῶν εἰς τῷ ζῶντι χειλὸς
 ἢ τὸν δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς πῦρ
 γένει, εἰς τὸ πῦρ εἰς ἄσβεστον, ὅπου ὁ σκώληξ
 αὐτῶν εἰς πελιδνῶν, καὶ τὸ πῦρ εἰς σβέννυται.
 καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζῃ σε ἐκ-
 βαλε αὐτόν. καὶ καλὸν οἶον, μονόφθαλμος
 εἰσελθῶν εἰς τῷ βασιλείαν τοῦ θεοῦ, ἢ δύο
 ὀφθαλμούς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τῷ γε-
 νει τῷ πῦρος, ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν εἰς πε-
 λιδνῶν,

I

II

ΛΟΥΤΩ,

λαύται, καὶ τὸ πῦρ ὁσβοῖνται. γὰρ γὰρ
 πνεῦ ἀλιοθήσεται, καὶ πᾶσα θυσία ἀλὶ ἀ-
 λιοθήσεται. καλὸν εἰ ἄλας. ἐὰν δὲ τὸ ἄ-
 λας αἰκλον γίνηται, εἰ ἔτι αὐτὸν ἀρτύ-
 σετε; ἔχετε εἰς ἑαυτοῖς ἄλας, καὶ ἐρίω-
 10 θήτε εἰς ἀλλήλοις. κακὴ δὲ ἀνάστασις, ἐρ-
 χεται εἰς τὰ ὄρια τῆς ἰσδαίας. ὅθεν τὸ πῦρ αὐ-
 τῷ ἰορδάνῃ. καὶ συμπερθεύονται πάλιν ὄχλοι
 πρὸς αὐτὸν, καὶ ὡς εἰώθη πάλιν ἰσθλασθῆναι αὐ-
 τῷ, καὶ προσελθόντες φαρισαῖοι, ἐπιρώ-
 τῶσιν αὐτὸν, εἰ ἔστιν αἰσθητὴ γυναικὴ ἀρ-
 λύσαι, περρίζοντες αὐτόν. ὁ δὲ ἀπεκρίθη, εἰ-
 πὼν αὐτοῖς. τί ὑμῖν ἐντέλλαι μωσῆς; οἱ δὲ
 εἶπον. μωσῆς ἐπέτελλε βιβλίοις ἀρχαῖς γρά-
 φαι, καὶ ἀρλύναι. καὶ ἀπεκρίθη. ὁ Ἰησοῦς,
 εἰπὼν αὐτοῖς. πρὸς τί πῶς σκληροκαρδία ὑμῶν
 ἔρχεται ὑμῖν τί πῶς ἐβλήθη τὸ πῦρ. ἀπὸ δὲ
 ἀρχῆς κτίσεως ἀρσεν καὶ θήλυ ἐποίησεν αὐ-
 11 τὸν ὁ θεός. ἵνα κεν ζύτῃ καὶ ταλείψῃ αὐθρο-
 12 πος τὸν πατὴρα αὐτοῦ, καὶ τὸν μητῶρα, καὶ
 13 προσκολληθῇ πρὸς τὸν γυναικα αὐτοῦ,
 14 καὶ ἑσὶν οἱ δύο εἰς ἓν. ὥς τε ἓν ἔστι
 σῶμα, ἃ ἀλλὰ μία σάρξ. ὁ ὅτι ὁ θεός συνέζευξεν,
 αὐθροπος μὴ χωρίζτω. καὶ εἰ τῇ οἰκίᾳ πάλ-
 λιν οἱ μαθεῖται αὐτοῦ πῶς τὸ αὐτοῦ ἐπιρώ-
 τηται αὐτόν. καὶ λέγει αὐτοῖς. ὅς ἐστι ἀρλύν-
 σθαι τὸν γυ-

ὅτι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ἢ γαμήσιον ἄλλω, μι-
 χήται ἐπ' αὐτήν. καὶ ἡ γυνὴ ἐκρύβη τὸν
 αἰσθρα αὐτῆς, ἢ γαμήσιον ἄλλω, μιχήσῃ. καὶ
 προσέφθον αὐτῷ παιδία, ἵνα ἄψῃ αὐτῶν.
 οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς προσφθόνσι.
 ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγανάκτησεν, ἢ εἶπεν αὐτοῖς,
 ἄφες τὰ παιδία ὀρχασθ' πρὸς με, μὴ κω-
 λήνῃ αὐτά. τῇ γὰρ τοῖς τῶν ὅτιν ἡ βασιλεία
 τοῦ Θεοῦ. ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ὅς ἐάν μὴ δέξῃ τὴν
 βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, ὁ μὴ εἰσελθῇ
 εἰς αὐτήν. καὶ ἐγκαλιζόμενος αὐτά, ἔ-
 θις τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτά, ἀιλόγησεν αὐτά.
 καὶ ἐκπορευόμενος αὐτοῦ εἰς ὁδόν, προσθα-
 μένῃ εἰς, ἢ συνωπτήσας αὐτόν, ἐπρώτα αὐ-
 τῷ. διδάσκαλε ἄγαθε, τί ποιήσω ἵνα ζώω
 αἰώνιον κληρονομήσω; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ.
 ὕμιν λέγεις ἄγαθόν; ἀδελφὲς ἀγαθὸς εἰ μὴ ὅτι
 ὁ Θεός, τὰς ἐντολάς οἶδας; μὴ μοι χεύσῃς. μὴ
 φαρῖσαίης. μὴ κλέψῃς. μὴ ψευδομαρτυρήσῃς.
 μὴ ἁποστασῇς. ὕμεις τὸν πατέρα σου καὶ τὴν
 μητέρα. ὁ δὲ ἀπεκρίθη εἶπεν αὐτῷ. Διδάσ-
 καλε, ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότη-
 τός μου. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ, ἠγάπη-
 σεν αὐτόν, ἢ εἶπεν αὐτῷ. σὺ σοὶ ὕσθῃ. ὕπα-
 γε, ὅτι ἔχεις πώλητον, καὶ ὅτι τοῖς πτωχοῖς; ἢ
 ὅτις θησαυρὸν σὺ ἔχεις ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο ἀκολούθη-

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Запись

ζαῖο αἰώνιοι. πολλοὶ δὲ ἔχοντες πρῶτον ἔρα-
 ζει, καὶ οἱ ἔρατοι πρῶτον. ἦσαν δὲ οἱ τῇ ὁδῷ
 ἀναβαίνοντες εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὑπὸ προά-
 των αὐτοῦ Ἰησοῦς, καὶ Ἰσαμβῆβ, καὶ ἄκο-
 λος θούνης ἐφοβήντο. καὶ παρελαβὼν ὁ Ἰη-
 σοῦς πάλιν τὸν δῶδεκα, ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν
 τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν, ὅτι ἰδοὺ ἀνα-
 βαίνοντες εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
 που παρεσθῆσεται τοῖς ἀρχιερεῖσι, καὶ τοῖς
 γραμματέυσιν, καὶ κατακτενεῖ αὐτὸν θανά-
 τῳ, καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι, καὶ
 ἐμπαξέουσιν αὐτῷ, καὶ μαστιγώσουσιν αὐτόν, καὶ
 ἐμψύχουσιν αὐτῷ, καὶ ἄρχετεῖν αὐτόν, καὶ τῇ
 τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. καὶ προσαρθύσει
 αὐτῷ ἰάκωβος καὶ ἰωάννης οἱ υἱοὶ ζεβεδαίου, λέ-
 γοντες. Διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὁ ἕνα ἀιτή-
 σωμεν ποιήσης ὑμῖν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. ὅτι θέ-
 λετε ποιῆσαι με ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ. ὅτι
 ἡμῖν, ἵνα εἷς ἐκ δεξιῶν σου, καὶ εἷς ἐξ ἀνωτέρων
 σου καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
 αὐτοῖς. ἅτε οἶδατε ὅτι αἰτεῖσθε. διώκατε πλεονέ-
 κτητον ὁ ἐγὼ πίνω; καὶ εἰ βάπτισμα ὁ ἐγὼ βα-
 πτίζομαι βαπτισθῆναι; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ. δύ-
 νάμεθα. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς. ὅτι μὴ ποτή-
 ριον ὁ ἐγὼ πίνω πίειν, καὶ ὁ βάπτισμα ὁ ἐγὼ
 βαπτίζομαι βαπτισθῆσθαι. εἰ δὲ καθέσται ἐκ

δεξιῶν μου καὶ ἐν ἀντιμέτωγόν μου, καὶ ἐβόησεν ἐμὸν
 δοῦναι, ἀλλ' οὐκ ἠδύνει με. καὶ ἀκούσαντες
 οἱ δὲ καὶ ἤρξαντο ἀγανακτεῖν πρὸς ἰακώβον
 καὶ ἰωάννην. ὁ δὲ πικρὺς προσκαλεσάμενος αὐ-
 τοὺς, λέγει αὐτοῖς. οἶδατε ὅτι οἱ δοκῶντες ἀρ-
 χεῖν τῇ ἐβδόμῃ καὶ τὰ κυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ
 μεγάλοι αὐτῶν καὶ τὰς σιμάζουσιν αὐτῶν ἔχει-
 τω δὲ ἔσται σὺ ὑμῶν, ἀλλ' ὅς ἐστι ὑμῶν θεὸς
 γινέσθω μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται δεσπότης ὑμῶν καὶ
 ὅς ἐστι θεὸς ὑμῶν γινέσθω πρῶτος, ἔσται πάν-
 των δούλος. καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὅτι ἦλ-
 θε ἀφ' οὐρανοῦ, ἀλλὰ δεσποῦναι, καὶ δοῦ-
 ναι πρὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντι πολλοῖς.
 καὶ ὁρᾷ οἱ εἰς ἰδοριχὸν καὶ ἐκπορευομένον αὐτοῦ
 ἀπὸ ἰδοριχῶ, καὶ τῇ μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ ὄχλου
 ἰκανοῦ, υἱὸς Τιμαίου βαρβάρου οὗ τυφλὸς ἐ-
 καὶ θῆκε παρὰ τὴν ὁδὸν προσκυτῶν. καὶ ἀ-
 κούσας ὅτι Ἰησοῦς ὁ ναζαρεῖός ἐστιν, ἤρξαντο κρα-
 ζεῖν καὶ λέγειν. ὁ υἱὸς δαβὶδ Ἰησοῦ ἐλέησάν με καὶ
 ἐπέλεμνον αὐτῷ σπῆλαι, ἵνα σιωπήσῃ. ὁ δὲ παλ-
 λῳ μαῖλον ἐκράζει. ἡ δὲ δαβὶδ ἐλέησάν με καὶ
 σῶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτὸν φωνηθῆναι. καὶ φω-
 νῶσιν τὸν τυφλόν, λέγοντες αὐτῷ. Θάρσει ἔχει
 ραι, φωνεῖ σε. ὁ δὲ ἀφ' ὧν ἐξ ἰμαλίου αὐτοῦ
 αἰσῶν ἦλθεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. καὶ ἐκ χει-
 ρὸς λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. ἂν θέλῃς ποιῆσαι σοί;
 ὁ δὲ τυ-

ὁ δὲ τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ· ῥαββί, ἵνα αὐαδέ-
 ψαι. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ. ὕπαγε, ἡ πίστις σου
 σέσωκέ σε, καὶ διδώς ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολού-
 θη ᾧ ἰησοῦ ἐν τῇ ὁδῷ. . . . καὶ ὅτε ἐγγίξουσιν 11
 εἰς ἰόρδαν σαλήμ, εἰς βηθφαγή ἢ βηθανίαν πρὸς
 ἔσθρος τῇ ἐλαιῳν, ἀρσελλεῖ διὰ τῇ μαζῇ
 πῶν αὐτῶν, καὶ λέγῃ αὐτοῖς. ἔσθχετε εἰς πλὴν
 κώμην πλὴν κατέναντι ὑμῶν, καὶ διδώς εἰ-
 σιποῦντες εἰς αὐτὴν, διρῃσετε πῶλον δι-
 δεμμένον, ἐφ' οὗ ἔδειξ ἀνθρώπων κεκάθικεν. λύ-
 θητες αὐτὸν ἀγάγετε. καὶ ἐάν τις ὑμῶν εἴπῃ
 τί ποιῆτε οὗτο, εἴπατε, ὅτι ὁ κύριος αὐτῷ χρεώ-
 σαί ῥαι, καὶ διδώς αὐτὸν ἀρσελλεῖ ὧδε. Ἀπὸ λ-
 ογαρίου ἢ ἀπὸ πῶλον διδεμμένον πρὸς πλὴν θύ-
 ραν ἴξω ἡμεῖς τὸ ἀμφοδόν, καὶ λύουσιν αὐτόν.
 καὶ τινες τῇ ἐκῇ ἐσκότων, ἔλινον αὐτοῖς.
 τί ποιῆτε λύοντες τὸν πῶλον; οἱ δὲ εἶπον αὐ-
 τοῖς καὶ τὴν ἐντεῖλαβ ὁ ἰησοῦς, καὶ ἀφῆκεν
 αὐτούς. καὶ ἤγαγον τὸν πῶλον πρὸς τῇ ἰη-
 σοῦ, καὶ ἐπέβαλον αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν,
 καὶ ἐκάθισεν ἐπ' αὐτόν. πολλοὶ δὲ τὰ ἱμά-
 τια αὐτῶν ἔσφραξαν εἰς πλὴν ὁδόν. ἄλλοι δὲ σι-
 βάδας ἔκοπτον ἐκ τῇ δένδρων, καὶ ἐσρώννουν
 εἰς πλὴν ὁδόν. καὶ οἱ προάγοντες, καὶ οἱ ἀκο-
 λουθοῦντες, ἔκραζον, λέγοντες. ὡς ποῖα, δι-
 λογημένος ὁ δὲ γέμελος ἐν ὀνόματι κυρίου, δι-
 λογη-

λογημένη· ἢ ὀρχαμένη· βασιλεῖα· εἰς ὁρόμην
 ἡ κυεῖς τῷ πατρὶ· ἡ καὶ γεννᾷ, ὡς αὐτὸς εἰς
 τοῖς υἱοῖς· καὶ εἰσπλῖναι εἰς ὑδροσόλουμα· ὃ
 κύριος καὶ εἰς τὸ ἵδρον, ἢ ποταμὸν· φαμένους
 πάντα, ὅφιν· ἢ ὅτι· ὅτι· ὅτι· ὅτι· ὅτι· ὅτι·
 εἰς βασιλείαν μετὰ τῇ δαδὲκα· καὶ τῇ ἐπὶ
 αὐτοῖς· ὅτι· ὅτι· ὅτι· ὅτι· ὅτι· ὅτι· ὅτι·
 ἰπτάσας· καὶ ἰδὼν· συκὴν μακράν· ἔχον-
 τιν φύλλον, ἦλθεν εἰς αὐτὴν· ὅτι· ὅτι· ὅτι·
 καὶ ἰδὼν· ὅτι· ὅτι· ὅτι· ὅτι· ὅτι· ὅτι·
 λα· ὅτι· ὅτι· ὅτι· ὅτι· ὅτι· ὅτι· ὅτι·
 ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· μήποτε ἐκ τοῦ αἵ-
 ὄνα μηδὲς καρπὸν φέρει· ἢ ἡκούον οἱ μα-
 θηταὶ αὐτοῦ· καὶ ὀρχοῦν· εἰς ὑδροσόλουμα, ἢ
 εἰσελθὼν· ὁ ἰησοῦς εἰς τὸ ἵδρον, ἤρξατο ἐκβάλλ-
 λην· ὅτι· ὅτι· ὅτι· ὅτι· ὅτι· ὅτι· ὅτι·
 ῥῶ· ἢ τὰς ἰαπεζας τῇ κορυβιστῇ, ἢ τὰς καὶ
 δέσφας τῇ πωλῶν· τὰς ποταμὸν· καὶ
 πέτρι· ἢ ὅτι· ὅτι· ὅτι· ὅτι· ὅτι· ὅτι· ὅτι·
 ὅτι· ὅτι· ὅτι· ὅτι· ὅτι· ὅτι· ὅτι· ὅτι·
 „ γέγραπται, ὅτι· ὁ οἶκος μου οἶκος προσευχῆς
 „ κληθήσεται· πάντες οἱ ἔθνεσιν; ὑμεῖς δὲ ἐπορεύσθε
 αὐτὸν ἀπὸ λαοῦ λαῶν· καὶ ἡκούον οἱ γραμ-
 ματεῖς, καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ ἐξήθων πάντες
 αὐτῷ ὀφθαλμοῖς· ἐφοβῶντο αὐτὸν, ὅτι· πᾶς
 ὁ ὄχλος ἐξέπληντο· ὅτι· τῇ διδαχῇ αὐτοῦ·
 καὶ

ὑμῖν οὐ ποία ἔξοχα ταῦτα παρὰ τὰ βάρβις-
 μα ἰωάννη· ἢ ἔρχετο ὡς, ἢ ἢ αὐθρόπων;
 ἀρχαί μὲν μοι. καὶ ἐλογίζοντο πρὸς ἑαυ-
 τοὺς λέγοντες· εἰαὶ εἰπωμεν, ἢ ἔρχετο, ἢ ἔρα;
 ἀλλ' τί ᾗ ἐκ ὠδισέν (αὐτῷ). ἀλλ' εἰαὶ εἰ-
 πωμεν, ἢ αὐθρόπων, ἐφοβήθη τὸν λαόν.
 ἅπαντες γὰρ ἔχον τὸν ἰωάννην, ὅτι ὄντως προ-
 φήτης ἦν· καὶ ἀρχαί μὲν περὶ λέγουσι ὅτι Ἰη-
 σοῦς ἐκ οὐδαμῶς. καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀρχαί μὲν, λέ-
 γει αὐτοῖς· εἰδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν οὐ ποία ἔξοχα
 12 ταῦτα παρὰ. καὶ ἤρξατο αὐτοῖς οὐ παρὰ-
 βολαῖς λαλῶν. Ἀμπελῶνα ἐφύτωσαν αὐθρό-
 πος, καὶ φθιέθηκε φραγμὸν, καὶ ὤρυεν ἑσπα-
 λιώιον, καὶ ἐκοσδόμισε πύργον, καὶ ἔξεδόθη
 αὐτὸν κωρῶν, καὶ ἀπεδόμισε. καὶ ἀπέστει-
 λε πρὸς αὐτὸν κωρῶν ὅτι καὶ ῥῶ δοῦλον, ἵνα
 παρὰ τοῦ κωρῶν λάβῃ ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ
 ἀμπελῶνος. οἱ δὲ λαβόντες αὐτὸν ἔδειραν,
 καὶ ἀπέστειλαν κενόν. καὶ πάλιν ἀπέστειλε πρὸς
 αὐτοὺς ἄλλον δοῦλον, καὶ ἐκείνον λιθοβολήσαν-
 τες ἐκεφαλαιώσαν, καὶ ἀπέστειλαν ἡμιωμέ-
 τον. καὶ πάλιν ἄλλον ἀπέστειλε, καὶ ἐκεῖνον ἀπέ-
 κτειναν, καὶ πολλὰς ἄλλας, αὐτὸ μὲν δέροντες,
 αὐτὸ δὲ ἀποκτείνοντες. ἔτι δὲ ἑῷ ἄνδρα ἕνα ἔχον ἀ-
 γαπὴν αὐτοῦ, ἀπέστειλε καὶ αὐτὸν πρὸς αὐτοὺς
 ἔχον, λέγων, ὅτι εἴ τι ἀπὸ τὸν υἱόν μου, ἐκεί-
 νος δὲ

θεὸς ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἀκούσατε καὶ ἑταί-
 ρος καὶ ἑταίρας, καὶ τὰ τῶ· θεὸς δὲ ἰησοῦς καὶ ἐθελή-
 μασεν ἰπὶ αὐτῶ· καὶ ὅτε ἦσαν ἐν βαλδομικῇ
 πρὸς αὐτὸν, αἱ ἡμέραι λέγουσιν αὐτῶ· μὴ εἴη,
 καὶ ἐκπρώτησεν αὐτὸν, λέγοντες· ἀκούσατε
 λέ, μωσοῦς ἐγχαίρει ἡμῖν, ὅτι ἰσχυρὸς ἀδελ-
 φός ἐστι θεός, καὶ καὶ ταλαίην καὶ αὐτὸν, καὶ
 πύλα μὴ ἀφῇ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφός αὐτοῦ τὴν
 γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἰβανισθῇ αὐτὸν· καὶ ἐ-
 δελφῶ αὐτοῦ· εἶπα ἀδελφοί· ἦσαν καὶ ὁ πρεσ-
 βυς ἔλαβεν γυναῖκα, καὶ ἀφῆκε αὐτὸν ἐκ ἀφῆ-
 κε αὐτὸν, καὶ ὁ δυνάστης ἔλαβεν αὐτὸν, καὶ
 ἀπέθανε, καὶ αὐτὸς ἀφῆκε αὐτὸν· καὶ
 ὁ τείβος ἀφῆκε αὐτὸν· καὶ ἔλαβον αὐτὸν οἱ ἱπτά,
 καὶ ἐκ ἀφῆκεν αὐτὸν· καὶ ἔλαβον αὐτὸν οἱ ἱπτά,
 καὶ ἀπέθανε καὶ ἡ γυναῖκα· εἰ τῶ ὅτι αὐτὸς ἀφῆκε, ὅτι
 αὐτὸς ἀφῆκε, τῶ αὐτῶν ἔσται γυναικὸς· ἱπτά
 ἔχον αὐτὸν γυναῖκα· καὶ ἀφῆκεν θεὸς ὁ ἰη-
 σοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· ὅ· ἀφῆκεν αὐτὸν αὐτὸν, μὴ
 εἰδότες τὰς γραφάς, μηδὲ τὴν δυνάμειν τῶ
 θεοῦ· ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν αἰασθῶσιν, ὅτε γαμή-
 σιν, ὅτε γαμήσονται, ἀλλ' εἰσὶν ὡς ἀγγέλαι οἱ οὐ-
 ροῖς ὑπερκοῖς· πρὸς δὲ τῶν νεκρῶν, ὅτι ἐγείρονται,
 ἐκ ἀνέγνωτε αὐτὴν βίβλιν μωσοῦς, ἐν τῶ βί-
 βλιν ὡς εἶπεν αὐτῶ ὁ θεός, λέγων· ἐγὼ ὁ θεός
 ὁ ἀβραάμ, καὶ ὁ θεός ἰσαάκ, καὶ ὁ θεός ἰακώβ·
 ἐκ

ἔκ τινος τοῦ πικροῦ, ἀλλὰ τοῦ ὀνείδου· ὑμεῖς
 οὐ πολὺ ἐπὶ τούτοις. καὶ προσελθὼν εἰς τὴν
 ῥοχμικπὴν ἀνέβας αὐτῷ ἀνέβη αὐτῶν,
 εἰδὼς ὅτι καὶ αὐτοῖς ἀπεκείδη, ἐπεὶ ὥτι
 αὐτὸν παῖς ὄντι πρῶτη σπέντων ἐβλήθη
 αὐτῷ. ἰησοῦς ἀπεκείδη αὐτῷ, ὅτι πρῶτη πα-
 ρὰ τῇ ἐβλήθη. ἄντι ἰσραὴλ κύριος ὁ θε-
 ῶς ὑμῶν κύριος εἰς ὅτι καὶ ἀγαπήσιν κύρι-
 ον τὸν θεόν σου ὡς ἰσραὴλ τῆς καρπίας σου,
 καὶ ὡς ἰσραὴλ τῆς ψυχῆς σου, καὶ ὡς ὅτι τῆς
 ἀγαπᾷς σου, καὶ ὡς ὅτι τῆς ἰσραὴλ σου αὐ-
 τῷ πρῶτη ἐβλήθη καὶ αὐτὸν τρέχει ἑαίμα αὐ-
 τῷ. ἀγαπήσιν τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν.
 μαίρων ὄντων ἄλλοι ἐβλήθη ἐκ ὅτι καὶ εἰπὼν
 τῷ ὀνείδου· καὶ ὡς ὀνείδου καὶ
 ἐκ ἀλλοτρίων ἀπὸς, ὅτι εἰς ὅτι θεός, καὶ
 ἐκ ὅτι ἄλλας πλημμελῶν καὶ ἀγαπᾷ αὐτὸν
 ὡς ὅτι τῆς καρπίας, καὶ ὡς ὅτι τῆς σπέντων, καὶ
 ὡς ὅτι τῆς ψυχῆς, καὶ ὡς ὅτι τῆς ἰσραὴλ καὶ τῆς
 ἀγαπᾷ τὸν πλησίον ὡς σεαυτὸν ἐβλήθη ὅτι πα-
 τὴρ τῇ ὀνείδου καὶ τῷ, καὶ ὡς ὀνείδου.
 καὶ ὁ ἰησοῦς εἰπὼν, ὅτι καὶ ὡς ἀπεκείδη, εἰ-
 πὼν αὐτῷ. ὁ μακρὸν εἰ ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ
 θεοῦ. καὶ εἰς ἐκ ὅτι ἐτόλμα αὐτὸν ἐπερω-
 τῆσαι. καὶ ἀπεκείδη ὁ ἰησοῦς ἔλθων, διδά-
 σκων αὐτὸν ὡς λέγει οἱ ῥοχμικπῆς,
 ὅτι

ὅτε ὁ Χριστὸς υἱὸς ὅτι δαβὶλ; αὐτὸς γὰρ δαβὶλ
 ἔπειν ἐκ πνύματι ἀγίῳ. ἔπειν ἐκ κύριος ὅτι κν
 εἶπω μιν, καὶ τοῦ ἐκ δεξιῶν μιν, ἵνα ἐκ δεξιῶν
 ἐχθρὸς τοῦ, ἔπειν πόδιον τῆς πνύμας τοῦ. Αὐτὸς
 ὅτι δαβὶλ λέγει αὐτὸν κύριον. καὶ πόδιον υἱὸς αὐ-
 τοῦ ὅτι; καὶ ὁ πολὺς ὄχλος ἤκουον αὐτὸν ἰδεῖν
 καὶ ἰκεῖν αὐτοῖς ἐκ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ. βλέπε-
 τε ἅπαρ τῆς γρομμυατίας, τῆς θυλόντων ἐκ
 στολαῖς περιπατεῖν, καὶ ἀσπασμούς ἐκ ταῖς
 ἐργασίας, καὶ πρῶτα θεοφάνειας ἐκ ταῖς συ-
 ναγωγαῖς, καὶ πρῶτα κλισίας ἐκ τοῖς δειπνοῖς.
 οἱ καὶ παθόντες ταῖς οἰκίαις τῆς γρομμυατίας, καὶ
 προφάνειας μακρὰ προσηνυμίας, ἔδει λή-
 ψαι τὸν πόδιον πρὸν κρίμα. καὶ καθίστε ὁ ἰ-
 σὺς καὶ πνύματι τῆς γρομμυατίας, ἵνα ὁρῶντες
 ὁ ὄχλος βάλλει χαλκὸν εἰς τὴν γρομμυατίαν
 καὶ πολλοὶ πλῆθεις ἐβάλλον πολλὰ. καὶ ἐκ-
 δεῖν τὴν γρομμυατίαν, ἐβαλεν πᾶσι τοῖς, ὁ
 ὅτι κνύματις. καὶ προσηνυμίας τῆς μα-
 θηταῖς αὐτοῦ, λέγει αὐτοῖς. ἀμὲν λέγω ὑμῖν,
 ὅτι ἡ γρομμυατία ἡ πᾶσι πλῆθεις πάντων βέ-
 βληκε τῆς βαλλόντων εἰς τὴν γρομμυατίαν.
 πάντες γὰρ ἐκ τῆς πνύμας αὐτοῖς ἐβα-
 λον, αὐτὴ δὲ ἐκ τῆς ὑποφάνειας αὐτοῦ πνύματις
 ὅτι εἶχον ἐβαλεν, ὅλον τὸν βίον αὐτοῦ.
 13 Καὶ ἐκ πνύματις αὐτοῦ ἐκ τῆς ἰσχύος, λέγει
 αὐτῷ

αὐτῶ εἰς τῇ μαθητῶν αὐτοῦ. διδάσκαλε,
 ἴδε πόταρι λίθοι, καὶ πόταπαὶ οἰκοδομαί.
 καὶ ὁ ἰησοῦς ἀρχεὶ θείας εἶπεν αὐτῶ. βλέπεις
 ταῦτας τὰς μεγάλας οἰκοδομάς; ἢ μὴ ἀ-
 φειθῇ λίθος ἐπὶ λίθου, ὃς ἢ μὴ καταλυθῇ.
 καὶ κατασκευάσῃ αὐτοῦ εἰς τὸ ὄρος τῇ ἐλαιῶν
 καὶ κτίσῃ τὸ ἱερόν, ἐπὶ πρώτων αὐτὸν κατ' ἰδί-
 αν πέτρας καὶ ἰακώβος, καὶ ἰωάννης, καὶ αἰσθέ-
 ρας. εἶπεν ἡμῖν, πότε ταῦτα ἔσται; καὶ τί τὸ
 σημεῖον ὅτ' αὐτὸς πάντα ταῦτα σιωπελέ-
 σθαι; ὁ δὲ ἰησοῦς ἀρχεὶ θείας αὐτοῖς, ἡρξάμενος λέ-
 γειν. βλέπετε, μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ. πολλοί
 γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ ὑμᾶς ὁνόματι μου, λέγοντες,
 ὅτι ἰδοὺ εἰμι, καὶ πολλὰς πλανήσουσιν. ὅτ' αὐ-
 τοὶ ἀκούσῃτε πολέμων καὶ ἀποάσῃ πολέμων,
 μὴ θροῖσθαι. δεῖ γὰρ γενέσθαι, ἀλλ' ἔγωγε τὸ πέλ-
 λος. ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βα-
 σιλεία ἐπὶ βασιλεία. καὶ ἔσονται σεισμοὶ κα-
 τὰ πόλεις, καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ ταραχαί.
 ἀρχαὶ ὧσιν ταῦτα. βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἑαυ-
 τοὺς. παραδώσουσιν γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια
 καὶ εἰς συναγωγάς. δαρήσασθε, καὶ ἐπὶ ἡγε-
 μόνων καὶ βασιλέων ἀχθήσασθε ὅτι κεν ἐμοῦ εἰς
 μαρτυρίον αὐτοῖς. καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη
 δεῖ προῦν κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον. ὅτ' αὐ-
 τοὶ ἀγαθῶσιν ὑμᾶς παραδιδόντες, μὴ πτομε-

m

i

ειμνάτε

εμνᾶτε ἡ λαλήσατε, μὴ μελετᾶτε, ἀλλ' ὁ
 ἰαὶ δοθῇ ὑμῖν αἱ ἐκείνη τῇ ὥρᾳ, ἔστω λαλεῖ-
 τε. οὐ γὰρ ἔσε ὑμεῖς οἱ λαλῶντες, ἀλλὰ τὸ
 πνῶμα ὁ ἅγιον. παρεδωκεῖ δὲ ἀδελφὸς ἀ-
 δελφὸν εἰς θάνατον. καὶ πατὴρ τέκνον, καὶ ἐ-
 παναστήθονται τέκνα ἐπὶ γοναῖς, καὶ θανατω-
 σουν αὐτοὺς. καὶ ἔσονται μεθυσμένοι ὑπὸ
 πάντων ὧν ὁ ὄνομαί μου. ὁ δὲ ὑπομένει εἰς
 τέλος, ἔστος σωθῆσθαι. ὅτ' αὖ δὲ ἴδῃτε τὸ βδέ-
 λυμα τὸ ὀρμητικῶς, εἰ ῥηθὲν ὑπὸ δακτύλῳ
 τοῦ πρεσβυτέρου, εἰς ὅπου εἰ δεῖ, ὁ ἀναγγεῖται,
 νοεῖτω. τότε οἱ ἐν τῇ ἰσχυρίᾳ, φωνήεντες εἰς
 τὰ ὄρη. ὁ δὲ ἐπὶ τῷ δώματι, καὶ καταβαίνων
 εἰς πύλιν οἰκίαν, μὴ εἰσελθὲν ποτὶ ἄλλο τι ἐν
 τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ ὁ εἰς τὰς ἀρχὰς ἐν, καὶ
 ἐπὶ τῇ ἀρχῇ τῶν ὀπίσσω, ὁ ἀρχὴν ἰματίου
 αὐτοῦ, καὶ δὲ τὰς αἰ γὰρ ἐξουσίαις, καὶ ταῖς
 δηλασταῖς αὐτῶν αἰς τὰς ἐκείναις. πρε-
 σβύτερος δὲ ἵνα μὴ χλίνται ἡ φυγὴ ὑμῶν χει-
 μαῖνος. ἔστω γὰρ αἱ ἐκείναις ἐκείναις θλίψις,
 αἷα εἰ γὰρ ἐξουσίᾳ ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως, ἡς
 ἐκτίσεν ὁ θεὸς ἕως τοῦ νῦν, καὶ εἰ μὴ χλίνται.
 καὶ εἰ μὴ κύριος ἐκολόβωσε τὰς ἐκείναις, ἐκ
 αὐτῶν ἡ πᾶσα ἔστω. ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ ἐκτε-
 λῶν, ὅς ἐξελέξατο, ἐκολόβωσε τὰς ἐκείναις.
 καὶ τότε ἰαὶ ὑμῶν εἶπεν. ἰδὸν ὦδε ὁ χειρὸς,
 ἰδὸν ἐκᾶ,

ἰδοὺ ἐκῆ, μὴ πῆσθίετε. Ἐκρηθῆ(ον) ἡ φωνὴ
 χριστοῦ καὶ φωνοῦ πεφῆται, καὶ δώσουσι ἀν-
 μαῖα καὶ τόρατα, πρὸς τὸ ἀρχαῖον εἰδω-
 τὸν, καὶ τὸ ἐκλεκτὸν. ὑμεῖς δὲ βλέπετε. ἰδοὺ
 πρὸς ἡμῖν πάντα. ἀλλ' οἱ ἐκείνοις
 ταῖς ἡμέραις μετὰ τὴν θλίψιν ἐκείνην ὁ ἥλιος
 σκοτιοῦται, καὶ ἡ σελήνη ἔσθωσιν τὸ φῶς
 αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέρες τῶ οὐρανοῦ ἔ(ον) ἐκπύου-
 ρες, καὶ αἱ διωάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, σπασ-
 θή(ον)ται. καὶ τότε ὄψ(ον) τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώ-
 που ὄψ(ον) μετὰ τὴν κεφαλὴν μετὰ διωάμειαν
 πολλῆς καὶ οὐκ ἐκείνης. καὶ τότε ἀρχεῖ τὸ ἄγγε-
 λον αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ τὸ ἐκλεκτὸν αὐ-
 τοῦ ἐκ τῶν πνευμάτων ἀνέμων, ἀπὸ ἀκρῶς
 ἕως ἀκρῶς οὐρανοῦ. ἀπὸ δὲ τῆς σκῆης μα-
 λὰ τὴν παραβολὴν. ὅταν αὐτῆς ἦδη ὁ κλάδος
 ἀπὸ τοῦ ὄφους γίνῃται, καὶ ἐκφυῖ τὰ φύλλα, γινώ-
 σκετε, ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν. οὕτως καὶ ὑμεῖς
 ὅτ' αὖ ταῦτα ἴδητε γινόμενα, γινώσκετε, ὅτι
 ἐγγὺς ἐστὶν ἡ ἡμέρα τοῦ υἱοῦ. ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι
 ἔ(ον) μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, μέχρις ἔ(ον) πάν-
 τα ταῦτα γίνῃ. ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελθ-
 (ον), οἱ δὲ λόγοι μου ἔ(ον) μὴ παρέλθωσι. ποῦ δὲ
 τὸ ἡμῶν ἐκείνης, καὶ τῆς ὥρας ἔδειξαι οὐδεὶς
 οἶδεν, οἱ ἀγγελοὶ οἱ ἐν οὐρανῷ, οἱ δὲ ὁ υἱὸς, εἰ μὴ
 ὁ πατήρ. βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε καὶ προ-

σένχωθε. ἔκ οἶδατε ἅ ποτε ὁ καιρὸς ὕειν. ὥς
 αἰθρῶπος ἀπρόδημος ἀφείς πλὴν οἰκίας αὐτοῦ,
 καὶ δοῦς τοῖς δούλοις αὐτοῦ πλὴν ἰσχύσαν, καὶ
 ἐκείτω τὸ ὄργον αὐτοῦ. καὶ ἔφθνη ἡρωρῶν εἰς τεί-
 λαθ ἵνα γρηγορή. γρηγορεῖτε ἔν. ἔκ οἶδατε
 γὰρ ποτε ὁ κύριος τῆ οἰκίας ὄρχετο ὅφει ἢ με-
 θυνκίς, ἢ ἀλεξοφωφίας, ἢ πρῶι, μὴ ἐλθὼν
 ἰσχυφης, ἀρχὴ ὑμᾶς καθύδοντας. ἃ δὲ ὑμῖν
 14 λέγω, πᾶσι λέγω, γρηγορεῖτε. Ἡν δὲ εἰς πάχα,
 καὶ τὰ ἄξυμα μετὰ δύο ἡμέρας. καὶ ἐλθὼν οἱ
 ἀρχιδραῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, πῶς αὐτοὺς
 εἰ δούλω κρατήσαντες ἀρχτείνωσιν. ἔλεγον δὲ,
 μὴ εἰ τῇ ἰορτῇ, μὴ ποτε ἰορτός ἔσται τῷ
 λαῷ. καὶ ὄντος αὐτοῦ εἰ βηθανία εἰ τῇ οἰ-
 κία σίμωνος τῷ λεπεῶ, κατακειμένους αὐ-
 τῷ, ἦλθεν γυνὴ ἔχουσα ἀλάβασρον μύρον τὰ
 ὄν πσιχῆς πολυτελῆς, καὶ συντείλατο τὸ
 ἀλάβασρον, κατέχευε αὐτοῦ κατὰ τῆ κεφα-
 λῆς. ἦσαν δὲ ἱερεῖς ἀγανακτοῦντες πρὸς ἑαυτῶν
 καὶ λέγοντες. εἰς τί ἢ ἀπώλετα αὐτῇ τῷ μύρον
 γέγονεν; ἠδυνάτω γὰρ ἑῷ πρᾶθῆναι ἐπάνω
 τριακοσίων δηναρίων καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς.
 καὶ εἰς βειμῶντος αὐτῇ. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν. ἀφε-
 τε αὐτῇ. τί αὐτῇ κόπους παρέχετε; καλὸν
 ὄργον εἰργάσατο εἰς ἐμὲ. πάντως ἅ τῶν πτω-
 χῶν ἔχετε μετ' ἑαυτῶν, καὶ ὅταν θέλητε
 δωρεάδε

διαΰαδε αὐτοὺς δι' ποιῆσαι, ἐμὲ δὲ ὅ πάντοτε
 ἔχετε. ὃ εἶχον αὐτὴν ἐποίησα. πρέλαβε μνεί-
 σαι μου ὃ σῶμα εἰς τὸν ἀνταγιασμόν. Ἀμὲν
 λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον
 ἔσται εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ὃ ἐφάρησεν αὐτὴν,
 λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον αὐτῆς. Καὶ ὁ
 ἰσθας ὁ ἰσκαριώτης εἰς τῇ δώδεκα ἀπῆλθε
 πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, ἵνα παραδῷ αὐτὸν αὐ-
 τοῖς. οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν, καὶ ἐπηγγέλαν-
 το αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι. καὶ ἐζητεῖ πῶς θύ-
 καίρας αὐτὸν παραδῷ. Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέ-
 ρᾳ τῇ ἀζύμῳ, ὅτε τὸ πάχα ἔθυον, λέγουσιν
 αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. ποῦ θέλεις ἀπελ-
 θόντες ἐβιμάσωμεν, ἵνα φάγῃς ὃ πάχα; καὶ
 ἀκρτέλλει δυνὸ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει
 αὐτοῖς. Ἐπάγετε εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀπαντήσεται
 ὑμῖν ἀνθρώπος κερήμενον ὑδατος βαταζών. ἀ-
 κολυθήσεται αὐτῷ, καὶ ὅρου ἐὰν εἰσέλθῃ, εἴπατε
 ᾧ οἰκοδεσπότῃ, ὅτι ὁ διδάσκαλος λέγει. ποῦ
 ὄστι τὸ κατάλυμα, ὅρου ὃ πάχα μετὰ τῇ μα-
 θητῶν μου φάγω; καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει ἀνώ-
 γον μέγα, ἐσρωμλῖον, ἐβιμον. ἐκεῖ ἐβιμά-
 στατε ἡμῖν. καὶ ἔβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,
 καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, καὶ εὗρον καθὼς εἶ-
 πεν αὐτοῖς, καὶ ἠβίμασαν ὃ πάχα. καὶ ὁ φίας
 γνομλῆς δρ'χετ' μετὰ τῇ δώδεκα. καὶ αἰα-

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

κηλυόντων αὐτῶν καὶ ἐσθιόντων, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς·
 ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰς ὅσον ὑμῶν παρὰ δώσει
 με, ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ. οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖ-
 σθαι, καὶ λέγειν αὐτῷ, εἰς καὶ εἰς. μή τι ἐγώ;
 καὶ ἄλλος, μή τι ἐγώ; ὁ δὲ ἀπεκρίθη εἰπὼν αὐ-
 τοῖς· εἰς ἐκ τῆν δώδεκα, ὁ ἐμβαπτόμενος μετ'
 ἐμοῦ εἰς τὸ τρυβλίον. ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
 ὡς ἀγὶ καὶ θῶς μέγαρα πᾶσι τοῖς αὐτοῦ· οὐ-
 αὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' ὃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
 που παρὰ δίδω. καλὸν γὰρ αὐτῷ, εἴ ἔκ ἐλ-
 λήσῃ ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖνος. καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν
 λαβὼν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἀρτόν, εὐλογήσας ἔκλασε,
 καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ εἶπε· λάβετε, φάγε-
 τε, τοῦτο ὅστις ἐσθίει τὸ σῶμά μου. καὶ λαβὼν τὸ ποτή-
 ριον, εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς. καὶ ἔπιον ὅσ-
 τοι αὐτοῦ πάντες. καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτο ὅστις πί-
 νει τὸ καὶνὸν ἀγίου, τὸ ποτὶ πολλ-
 ῶν ἐκκληνομένων. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔκ ἐ-
 σθίει καὶ πίω ἐκ τοῦ κληνίου τοῦ ἀμώλου, ἕως τοῦ
 ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πῖνω καὶνὸν ἐν τῇ
 βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. καὶ ὑμνήσαντες ὕμνησας
 εἰς τὸ ὄρος τῆν ἑλαιῶν. καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰη-
 σοῦς, ὅτι πάντες σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοί ἐν
 τῇ νυκτὶ ταύτῃ, ὅτι μέγαρα πᾶσι. πατάξω
 τὸν πυλῶνα, καὶ διασκορπισθήσονται τὰ πρόβα-
 τα. ἀλλὰ μὲν ἐκ τῆς ἡμέρας ταύτης μετὰ ὑμᾶς
 εἰς πᾶν γὰρ

εἰς πλὴν γαλιλαίας. ὁ δὲ πῆδρος ἔφη αὐτῷ. καὶ εἰ πάντες σκάνδαλισθήσονται, ἀλλ' ἔκ ἐγώ. καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. ἀμὲν λέγω σοι, ὅτι σὺ σήμερον ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, πρὶν ἢ δὲ ἀλέκθῃς φωνῆσαι, σὺς ἀπαρνήσῃ με. ὁ δὲ ἐκ πῆδρος τοῦ ἔλεγε. μᾶλλον ἐὰν με δὲ ἢ σωαχθῇς εἰς σοι, ἢ μὴ σε ἀπαρνήσῃμαι. ὁμοθυμῶν δὲ καὶ πάντες ἔλεγον. καὶ ὁρῶντες εἰς χωρίον ὅπου ὀνομαζομένη ἐστὶν, καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. καθίθετε ὧδε ἕως ἀπελθῶν προσεύξομαι. καὶ παραλαμβάνει τὸν πῆδρον καὶ τὸν ἰάκωβον, καὶ ἰωάννην μετ' αὐτοῦ, καὶ ἤρξατο ἐκθαμβεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν. καὶ λέγει αὐτοῖς. πῶς ἔσονται ὅτι ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου. μένετε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε. καὶ ἀπελθὼν μικρὸν, ἔπεσεν ἑμὴ τῇ γῆς καὶ προσήνυχεν, ἵνα εἰδῶ ὅτι ὅτι παρήλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα. καὶ ἔλεγε. ἀββὰ ὁ πατήρ, πάντα διωκτά σοι, παρτίσκει τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα. ἀλλ' ὅτι ἔγωγε θέλω, ἀλλὰ τί σὺ. καὶ ὁρῶντες καὶ διεύθυνον αὐτοὺς καὶ θεύδοντας. καὶ λέγει ὁ πῆδρος. σίμων καὶ θεύδεις; ἔκ ἰσχυρὰς μίαν ὥραν γρηγορεῖσαι; γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε ἵνα μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν. ὅτι ὡς πνῦμα πειρασμόν, ἡ δὲ ἄρεξ ἀδηνής. καὶ πάλιν ἀπελθὼν προσήνυχεν, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπὼν. καὶ ἰσχυρῶς διεύθυνον αὐτοὺς

πάλιν καὶ θύοντο· ἦσαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ
 αὐτῶν βεβαρημένοι, καὶ ὅκ ἤδῃ ἔειπεν αὐτῷ
 ἀρκεῖσθε. καὶ ὄρχηζο ὁ τρίτον, καὶ λέγει αὐ-
 τοῖς. καθύστε εἰς λοιπὸν καὶ ἀπαυνεσθε. ἀ-
 πόχει. ἦλθεν ἡ ὥρα. ἰδοὺ παρὰδίδεται ὁ υἱὸς
 τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῇ ἀμαρτω-
 λῷ. ἐγείρεσθε, ἀσωμεν. ἰδοὺ ὁ παρὰδιδούς με
 ἤγγικε. καὶ διότις ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντες παρὰ-
 γίνεσθαι ἴσθαις εἰς ὃν τῇ δώδεκα, καὶ μετ' αὐ-
 τοῦ ὄχλου πολὺς μετὰ μαχαίρων καὶ ξύλων
 παρὰ τῇ ἀρχιδρέω καὶ τῇ γραμματέω
 καὶ τῇ πρεσβυτέρω. δίδωκε δὲ ὁ παρὰδι-
 δούς αὐτὸν σύσσημον αὐτοῖς, λέγων. ὃν αὐτὸν
 λήσω, αὐτὸς ὄξει, κρατήσατε αὐτὸν καὶ ἀπα-
 γάγετε ἀσφαλῶς. καὶ ἔλθων, διότις προσελ-
 θὼν αὐτῷ, λέγει αὐτῷ. ῥάβδον ῥάβδον, καὶ
 κατεθέλησεν αὐτόν. οἱ δὲ ἐπέβαλον ἐπ' αὐ-
 τὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.
 εἰς δὲ ἕως τῇ περισηκότων σφαγέμενος πλὴν
 μαχαιρῶν, ἐπαίσε τὸν δούλον τῆς ἀρχιδρέως,
 καὶ ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ ὄχιον. καὶ ἀρκεῖσθαι
 ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς. ὥς ἡμεῖς λησὴν ἔζηλθετε
 μετὰ μαχαίρων καὶ ξύλων συλλαβεῖν με. καὶ
 θημύρα ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς οὐ ὅτι ἰδὼ διδάσ-
 κων, καὶ ὅκ ἐκράτησάν με. ἀλλ' ἵνα πλη-
 ρωθῶσιν αἱ γραφαί. καὶ ἀφέντες αὐτὸν πάν-
 τες ἔφυ-

τες ἔφυγον· καὶ εἰς ἓς νεανίσκος ἠκολούθει
 αὐτῷ ποδὶ βιβλημενός σινδόνα ἐκτὶ γυμνῶ,
 καὶ κρατοῦσιν αὐτὸν οἱ νεανίσκοι, ὃ δὲ κατα-
 λιπὼν πάλιν σινδόνα, γυμνὸς ἔφυγεν ἀπ' αὐ-
 τῶν. καὶ ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν ἀρ-
 χιδιέα. καὶ συνδράχονται αὐτῷ πάντες οἱ ἀρ-
 χιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς.
 καὶ ὁ πῶτος ἀπὸ μακρόθεν ἠκολούθησεν αὐτῷ,
 ἕως ἵσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως. καὶ ὡς
 συγκαθήμενος μετὰ τῇ ὑποκριτῶν καὶ θόρ-
 μαινόμενος πρὸς τὸ φῶς. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ
 ὅλον τὸ συνέδριον ἐζητήσαν κατὰ τὸ Ἰησοῦ μαρ-
 τυρεῖαι, εἰς τὸ θανατώσαι αὐτόν, καὶ ἔχθουσιν.
 πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτῶν,
 καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρεῖαι ἔκ ἤσαν. καὶ ἕως αἰα-
 σάντες ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτῶν λέγον-
 τες, ὅτι ἡμεῖς ἠκούσαμεν αὐτῶν λέγοντος, ὅτι ἐγὼ
 καταλύσω τὸν ναὸν τοῦτον καὶ τὴν χειροποίητον, καὶ
 ἐν τριῶν ἡμέρῶν ἄλλον ἀχειροποίητον οἰκοδο-
 μήσω. καὶ ὅδε ὅπως ἴσῃ ὡς ἡ μαρτυρεῖα αὐ-
 τῶν. καὶ ἀνίστας ὁ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ μέσον ἐπι-
 ρώτησε τὸν Ἰησοῦ λέγων. ἔκ ἀπαιτεῖς ὅδε; ἢ
 οὐκ οὐ καταμαρτυροῖς; ὃ δὲ ἐσιώπα, καὶ ὅ-
 δε ἀπεκρίνατο. πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς ἐπηρώτα
 αὐτόν, καὶ λέγει αὐτῷ. σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ
 θιλογιῶ; ὃ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν. ἐγὼ εἰμι. καὶ ὅτε
 αὐτὸν

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ἰδε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καὶ θρόνον ἐκ δεξιῶν
 τοῦ θυνάμεως, καὶ ὀρθόμενον μετὰ τῇ νεφε-
 λῶν τοῦ ὕψους. ὁ δὲ ἀρχιερεὺς διαρρήξας τὸν
 χιτῶνα αὐτοῦ, λέγει· ἢ ἔτι χρῆται ἔρχομενο
 μαρτύρων; ἠκούσατε τῆς βλασφημίας. ἢ
 ὑμῖν φαίνεται; οἱ δὲ πάντες κατέκειραν αὐτὸν
 εἰς τὸν αἶον θανάτου. καὶ ἤρξαντο ἱνὲς ἐμπύφει
 αὐτῷ, καὶ παύει καλὴν πλὴν τὴν πρὸς αὐτὸν,
 καὶ κολαφίζουσιν αὐτὸν, καὶ λέγουσιν αὐτῷ. προ-
 φητεύον. καὶ οἱ ἄποηρέερα πίστευσαν αὐτὸν
 ἔδαλλον. καὶ ὅτε τὸ πῆρσεν αὐτὸν αὐτὸν κα-
 τὰ, ὁρῶν μία τῇ παιδισκῶν τοῦ ἀρχιερέ-
 ως, καὶ ἰδὼν τὸν πῆρσεν θερμαίνον, ἐμ-
 βλέψατο αὐτῷ, λέγει· καὶ σὺ μετὰ τοῦ ναζα-
 ρηνεῖς Ἰησοῦ ἦσθα. ὁ δὲ ἠρνήσατο, λέγων· οὐκ οἶδα
 ὅτε ἰδίσταμαι ἢ λέγεις. καὶ ἔβηλθεν ἔξω εἰς
 τὸ προαύλιον, καὶ ἀλέκτωρ ἐφώνησε· καὶ ἡ
 παιδίσκη ἰδὼν αὐτὸν, πάλιν ἤρξατο λέγειν
 τοῖς παρεστηκόσιν, ὅτι ἔστιν ἐξ αὐτῶν ὅστις. ὁ δὲ
 πάλιν ἠρνεῖτο. καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν οἱ πα-
 ρεστώτες ἔλεγον ὅτι πῆρσεν. ἀληθῶς ἔξ αὐτῶν
 εἶ. καὶ γὰρ γαλιλαῖος εἶ, καὶ ἡ λαλιά σου ὁμοιά-
 ζει. ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθεματίζειν καὶ ὀμνύειν, ὅτι
 οὐκ οἶδα τὸν ἀνθρώπον ὅστις ὄν λέγετε. καὶ ἐκ
 δευτέρου ἀλέκτωρ ἐφώνησε· καὶ ἀνέμνησεν ὁ
 πῆρσεν τὸν ῥήματος ὅτι εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι
 πρίν

πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, οἷς ; ἀπαρτήσθ' με-
 ρίς. καὶ ἑωδάλων ἔκλαιε. καὶ διηγάς 15
 ἑωθὶ εἰς πρῶτ' συμβόλιον ποιήσαντες οἱ ἀρχι-
 εῖς μετὰ τῇ πρεσβυτέρων καὶ γραμματέ-
 ων, καὶ ὅλον εἰς συνέδριον, δέξαντες τὸν Ἰησοῦν
 ἀπῆνεγκαν καὶ παρέδωκαν αὐτῷ πλάτιν. καὶ
 ἐπρωτότησεν αὐτὸν ὁ πιλᾶτος. σὺ εἰ ὁ βασιλεὺς
 τῇ Ἰσθαίῳ; ὁ δὲ ἀρκηδεὶς εἶπεν αὐτῷ. σὺ
 λέγεις. καὶ κατηγόρεον αὐτοῦ οἱ ἀρχιερεῖς
 πολλά. ὁ δὲ πιλᾶτος πάλιν ἐπρωτότησεν αὐ-
 τὸν, λέγων. ἔκ ἀρκείῃς ἔδειν ; ἵδε πόσα σὺ
 καταμαρτυροῖσιν. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔκ' ἐλὶ ἔδειν
 ἀπεκείδη, ὥστε θαυμάζειν τὸν πιλᾶτον.
 κατὰ δὲ ἰορτῇ ἀπέλυσεν αὐτοῖς εἴα δέσμι-
 ον, ὃν πορ ἡβῶντο. ἐπεὶ δὲ ὁ λεγόμενος βα-
 ραββᾶς, μετὰ τῇ συσασιασῶν δεδεμμένος, οἱ
 ἄλλοι εἰ τῇ σάσει φόνον πεποιήκασι. καὶ αἰαβοῦ-
 σαι ὁ ὄχλος, ἡρξάτο αἰτεῖσθαι, καὶ οὕτως αἰεὶ ἐφί-
 αυτοῖς. ὁ δὲ πιλᾶτος ἀπεκείδη αὐτοῖς, λέγων.
 θέλετε ἀφλύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῇ Ἰσ-
 θαίῳ ; ἐγίνωσκε γὰρ ὅτι οὗτος φθόνον παρεδε-
 δώκεν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς
 ἀνέσειβαν τὸν ὄχλον, ἵνα μάλλον τὸν βαραβ-
 βᾶν ἀφλύσῃ αὐτοῖς. ὁ δὲ πιλᾶτος ἀρκηδεὶς
 πάλιν, εἶπεν αὐτοῖς. τί ἂν θέλετε ποιήσω, ὃν λέ-
 γετε βασιλέα τῇ Ἰσθαίῳ; οἱ δὲ πάλιν ἔκρα-
 ξαν.

ξαι. σκάνρωσον αὐτόν. ὁ δὲ πιλᾶτος ἔλεγεν αὐ-
 τοῖς. τί ἂν κακὸν ἐποίησεν; οἱ δὲ ἀδελφοὶ τῆς
 ἑκροῦξαι. σκάνρωσον αὐτόν. ὁ δὲ πιλᾶτος βαλὼ-
 μένος ὅτι οὐκ ἔμελλεν ἵκανὸν ποιῆσαι, ἀπέλυσε
 αὐτοῖς τὸν βαρὰββᾶν, καὶ παρέδωκε τὸν Ἰησοῦν
 φραγελλώσας, ἵνα σκάνρωσῃ. οἱ δὲ στρατιῶται
 ἀπὸ γὰρ αὐτὸν ἔσω τὴν αὐλῆς, ὃ ὅστις πραίτω-
 ριον, καὶ συγκαλῶσιν ὅλιον πλὴν ἀπεῖρχει, καὶ
 εὐδύνουσιν αὐτὸν πορφύραν, καὶ ὑποδύναται
 αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον, καὶ ἤρξαν-
 το ἀπαύξασθαι αὐτόν. Καί τινες βασιλεῦ τῶν Ἰου-
 δαίων. Καὶ ἐτυπῆσαν αὐτὸν πλὴν κεφαλῆν καὶ
 λάμῳ, καὶ ἐνέπυνον αὐτῷ. καὶ τιθέντες τὰ γό-
 νατα προσέκλινον αὐτῷ. καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν
 αὐτῷ, ἔβλεδυσεν αὐτῷ πλὴν πορφύραν, καὶ ἐνέ-
 δυσεν αὐτὸν τὰ ἱμαῖα τὰ ἴδια. καὶ ἔβλεψαν
 αὐτὸν, ἵνα σκάνρωσωσιν αὐτόν, καὶ ἀπαρδύνουσι
 παροδόντα ἵνα σίμωνα κυριναῖον, ὃς ἦν ῥώμι-
 κος ἀπὸ ἀγροῦ, τὸν πατὴρ αὐτοῦ ἀλεξάνδρου καὶ ῥό-
 φου, ἵνα ἄρῃ τὸν σκαυρὸν αὐτοῦ. καὶ φέρουσιν αὐτὸν
 ὑπὸ γαλτοῦ τὸ πᾶν, ὃ ὅστις μεθέρμιον ὀμνυον,
 κρηνίσ τὸ πᾶν. καὶ ἐδίδου αὐτῷ πιεῖν ἰσχυρ-
 νομένον αἶνον. ὁ δὲ οὐκ ἔλαβε. καὶ σκάνρωσαν-
 τες αὐτόν, δεμῶνιζον τὰ ἱμαῖα αὐτοῦ, βάλ-
 λοντες κλῆρον ἐπ' αὐτὰ, ὡς ἔστιν ἄρῃ. ὡς δὲ ὤ-
 ρα τεῖτη καὶ ἐσκάνρωσαν αὐτόν. καὶ ὡς ἔστιν ἡ
 ἑκρο-

γραφὴ τ' αἰτίας αὐτῶ ὡς ἡ γραμμὴν. ὁ
 ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ. καὶ
 σὺν αὐτῷ σαυροῖσι δύο λεγάς, οἷα ἐκ δεξιῶν, καὶ
 οἷα ἐξ ἀντιμέτω αὐτῶ. καὶ ἐπληρώθη ἡ γρα-
 φή, ἡ λέγουσα. καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη. καὶ οἱ
 περὶ τὸν θρόνον ἐβλασφήμουν αὐτόν, καὶ ἔν-
 τες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λίποντες· ὅτι ὁ
 καταλύων τὸν ναόν, καὶ ἐν τέλει ἡμετέρας οἰ-
 κοδομιῶν, σῶσον σεαυτὸν, καὶ καταβά ἀπὸ τοῦ
 σταυροῦ. Ὁμοίως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαιζόντες
 πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῆς γραμματέων, ἔλε-
 γον. ἄλλος ἕσωσεν, ἑαυτὸν ὃ διὰ τοῦτο σῶσαι. ὁ
 Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν
 ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πισθίσωμεν.
 καὶ οἱ συνσταυρωμένοι αὐτῷ ἀνείδον αὐ-
 τόν. ἡγομένους δὲ ὥρας ἑκτῆς, σκότος ἐγένετο.
 ἐφ' ὅλῳ πλὴν γῆν, ἕως ὥρας οἰνάτης. καὶ τῇ
 ὥρᾳ τῇ οἰνάτῃ ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ,
 λέγων. ἐλωὶ ἐλωὶ, λαμὰ βάβαθαί, ὃ ὅτι με-
 θερμικωθόμενον, ὁ θεὸς μου, ὁ θεὸς μου, εἰς τί
 με ἐγκατέλιπες; καὶ τινες τῶν παρεστηκότων
 ἀκούσαντες, ἔλεγον. ἰδοὺ ἡλίας φωνεῖ. ὁραμὼν
 δὲ εἰς, καὶ χρίσας αὐτὸν ὄψας, πωθεῖς τε καὶ
 λάμῳ, ἐπόρριζεν αὐτόν, λέγων. ἄφετε, ἴδωμεν
 εἰ ὁρῶμεν ἡλίας καθελεῖν αὐτόν. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀ-
 φεὶς φωνῇ μεγάλῃ, ἔβη πνεύσε. καὶ ὃ κατα-
 πύματα

πέποισμα τῷ ναὶ ἐχίσατο εἰς δύο ἀπὸ αὐτῶν
 ἕως καὶ τῷ, ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων ὁ παρῆσθηκός
 ἐξείλετο αὐτῷ, ὅτε ἕκαστος κρείσσας ἐξέπρω-
 σεν, εἶπεν. ἀληθῶς ὁ αὐθράπος ἔχει ὑὸς υἱὸς θεοῦ.
 ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες, ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦ-
 σαι, αἱ αἷς υἱὸς μαρεῖα ἢ μαγδαλινῇ, καὶ
 μαρεῖα ἢ τῷ ἰακώβῳ τῷ μικρῷ, καὶ ἰωσὴφ μῆ-
 τρος, καὶ θελώμην, αἱ καὶ ὅτε υἱὸς αἱ τῇ γαλι-
 λαίᾳ, ἠκολούθησαν αὐτῷ, καὶ δεικνόντων αὐτῷ, καὶ
 ἄλλαι πολλαὶ αἰσιν αἰσιν αὐτῷ εἰς ἱε-
 ροσόλυμα. καὶ ἦδη ἡφίστο γηνομένης, ἐπὶ
 υἱὸς παρθενικῇ, ὃς ἐστὶν προστάβων, ἦλθεν ἰω-
 σήφ ὁ ἀπὸ ἀριμαθαίας ἀρχιερέων βασι-
 τῆς, ὃς καὶ αὐτὸς υἱὸς προσδεχόμενος πρὸς βα-
 σιλείᾳ τῷ θεῷ, πολυμήτῳ εἰσπλάσσει πρὸς πλά-
 τῳ, καὶ ἐτήλας τὸ σῶμα τῷ ἰησοῦ. ὃς δὲ πλά-
 τῳς ἐθαύμασεν, εἰ ἦδη τέθνηκε. καὶ προσκα-
 λιστάμενος τὸν κεντυρίωνα ἐπηρώτησεν αὐ-
 τόν, εἰ πάλαι ἀπέθανε. καὶ γὰρ ἀπὸ τῷ κεν-
 τυρίωνος, ἐδωρήσατο τὸ σῶμα ᾧ ἰωσήφ. καὶ
 ἀπορρίψας σινδόνα καὶ καθελὼν αὐτὸν εἰλκυσ-
 τῇ σινδόνι. καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ,
 ὃ υἱὸς λελαθήμενον ἐκ τῆς πέτρας, καὶ προ-
 σκύλισε λίθον ὑπὲρ τῷ θύρῳ τῷ μνημείῳ.
 ἡ δὲ μαρεῖα ἢ μαγδαλινῇ καὶ μαρεῖα ἰω-
 16 σὴν ἐθεώρουν πῶς ἔσται. καὶ ἀρχι-
 νομήν

τομὸν τῷ βαβυλῶνι, μαρτίαν ἢ μαρτυρίαν ἢ
 μαρτίαν ἢ κώδων καὶ θαλάμῳ, ἡγοράσαι ἀρώ-
 ματα ἵνα ἐλθούσῃ αὐτοὶ φάσιν αὐτόν. καὶ
 λίαν πρῶτῃ τῆς μᾶς βαβυλῶν δὲ γίνονται αὐτῷ
 ὁ μνημεῖον ἀνατεῖλαι τῷ κλίμα, καὶ ἐλ-
 γον πρὸς ἑαυτοὺς. ὥς ἀφηνάσκει ἡμῶν τὸ
 λῆθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημεῖου, καὶ ἀναβλέ-
 ψασαι, θεωροῦσιν ὅτι ἀρκεκύναισται ὁ λίθος.
 ὡς ἡ μέγας σφόδρα. καὶ ἐξελθούσῃ εἰς
 ὁ μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καὶ θήλυον ἐν
 τοῖς δεξιοῖς τοῦ βαβυλῶνι καὶ τῷ λουκίῳ,
 καὶ ἐξελθούσῃ. ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς. μὴ
 ἐκθαμβείσθε. ἡκούω ζητεῖτε τὸν καθαρισμὸν
 τὸν ἐκ νεφελῶν. ἡ γὰρ θη. ὅτι ὅτι. ὡς. ἴδε
 ὁ τόπος ὅπου ἔθηκεν αὐτόν. ἀλλ' ἔπαυ-
 τε, εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτῶν καὶ τῷ πέ-
 τρῳ, ὅτι πρῶτῃ ὑμᾶς εἰς πλὴν γαλιλαίας.
 ἐκεῖ αὐτοὶ ὄψεσθαι, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. καὶ
 ἐξελθούσῃ ταχὺ ἐφυγον ἀπὸ τοῦ μνημεῖου. εἶ-
 χον δὲ αὐτοὺς τρόμος καὶ ἐκστασις, καὶ οὐκ ἔ-
 δυν αἶπεν. ἐφοβῶντο γάρ. Ἀναστὰς δὲ πρῶτῃ
 πρῶτῃ σαββάτου, ἐφαίνετο πρῶτον μαρτίαν τῇ
 μαρτυρίᾳ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἐπ' αὐτὸν δαιμό-
 νια. ἐκείνη πορεύεσθαι ἀπὸ τῆς τοῖς μετ' αὐ-
 τῷ γηομενίοις πεινροῦσι καὶ κλαίειν. καὶ
 κείνοι ἀκούοντες, ὅτι ζῇ καὶ ἐθαλάσσει ἔτι
 αὐτῆς,

αὐτῆς, ἠπίκνουν· μετὰ δὲ ταῦτα διῶσιν ἰς αὐ-
 τῶν πόλιν παύσονται, ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορ-
 φῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρούς· καὶ κἄντοι ἀ-
 πελθόντες ἀπῆλθαν τοῖς λοιποῖς· ὅδε ἐκεί-
 νοις ἐδήσειεν· ὕδρον ἀνακείμενοις αὐτοῖς τοῖς
 ἑσθλὰ ἐφαιδρώθη, καὶ ἀνείσισε πλὴν ἀπιστῶν
 αὐτῶν, καὶ σκληροκαρδίων, ὅτι τοῖς θεα-
 γμασιν αὐτῶν ἐγρηγόριον, ὅτι ἐδήσειεν,
 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον
 ἅπαντα, κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάντι τῇ
 κτίσει· ὁ πιστεύων καὶ βαπτισθεὶς σωθήσε-
 ται, ὁ δὲ ἀπισθὴς κατακριθήσεται· ση-
 μεῖα δὲ τοῖς πιστεύουσι ταῦτα παρεκολου-
 θήσει· ἐν ᾧ ὄνοματί μου δαιμόνια ἐκβα-
 λῶσι, γλώσσαις λαλήσουσι καὶ αἰεὶς, ὅφεις
 αἰρῶσι, καὶ θανάσιμόν τι πίωσιν ὃ μὴ αὐ-
 τοῖς βλάψει· ἐν δὲ ἀερώσους χεῖρας ἐπιθήσου-
 σι, καὶ καλῶς ἰέουσιν· ὁ μὲν δὲ κύριος με-
 τὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς, ἀνελήφθη εἰς τὸν ὄ-
 ραν, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ· ἐκεῖ-
 νοι δὲ ἰσχυροὶ, ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τὸ
 κυεῖν σωθῆναι, καὶ τὸν λόγον βεβαιῶν-
 τος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων.

Ἀμὲν.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ ΑΓΙΟΝ
 Θ'ΑΓΓΕΛΙΟΝ. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

ΓΕΙΔΗΓΕΡ πολλοὶ ἐπε-
 χείρησαν ἀνατάξασθαι δή-
 ησιν πᾶσι τῇ πεποληρο-
 φορημένῳ οὐ ἡμῖν πραγ-
 μάτων, καθὼς παρέδωκεν
 ἡμεῖς οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτοῖς καὶ ἡμεῖς γε-
 νομένοι τῷ λόγῳ, ἔδοξε καὶ μοι παρεκλογῆ-
 σθαι ἀπὸ πάντων ἀκριβῶς καθεξῆς τοῖς χρό-
 ναις κρατῆσαι θεοφιλεῖ, ἵνα ἐπιγνῶς πᾶσι ὧν
 κατηχηθῆς λόγων πλὴν ἀσφαλῆσαι. Ἐγένετο
 οὖν ταῖς ἡμέραις ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῷ Ἰε-
 ρουσαλὴμ, ἰδρὸς ἕως ὀνόματι ζαχαρίου, ὃς ἐ-
 φημερίας ἀβιά. καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῆς
 θυγατέρος ἀαρῶν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐλι-
 θεία. ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφοτέρωθεν οἱ ὄντες τῷ
 θεῷ, πόρνοι οὐκ ἦσαν πάντες ταῖς ἐντολαῖς
 καὶ δικαιώμασι τοῦ κυρίου ἀμειψόμενοι. καὶ ἔκλυον
 αὐτοῖς τέκνον, καθ' ὅτι ἡ ἐλizabeth ἐκείνη
 καὶ ἀμφοτέρωθεν προβεβηκότες οὐκ ἦσαν ἡμέραις
 αὐτῶν ἦσαν. ἐγένετο δὲ οὐκ ἔλαττον αὐτὸν
 οὐκ ἦσαν ταῖς ἐφημερίας αὐτοῦ ἐκείνη τῷ θε-
 ῷ, καὶ τὰ ἔσχατα τῷ ἰδρατεῖα, ἔλαττον τῷ θυ-
 μιᾷ, εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ κυρίου, καὶ

n i

πάντα

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

πᾶν τὸ πλῆθος τῆ λαοῦ προσευχόμενος
 ἴδω τῇ ὥρᾳ τῆ θυμιάματος. ὡφθη δὲ αὐτῷ
 ἄγγελος κυρίου, ἑστὼς ἐκ δεξιῶν τῆ θυσιασταίας τῆ
 θυμιάματος. καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδὼν,
 καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. εἶπε δὲ πρὸς
 αὐτόν ὁ ἄγγελος. μὴ φοβῆσαι Ζαχαρία, [διότι εἰ-
 σηκούσθαι ἡ δέησίς σου, καὶ ἡ γυνή σου ἐλισσάβηθ
 γυνήσεται υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ
 ἰωάννην, καὶ ἔσται χαρὰ σοι, καὶ ἀγαλλίασις,
 καὶ πολλοὶ ἐν τῇ γυνήσεται αὐτοῦ χαρήσονται].
 ἔσται γὰρ μέγας ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου, καὶ οἶνον καὶ σί-
 κερα οὐ μὴ πίη. καὶ πνεύματος ἁγίου πλη-
 ῤθήσεται ἐπὶ ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πολ-
 λὰς τῶν ὑδάτων ἰσχυρὰ ἐπιστρέψει πρὸς κύριον
 τὸν θεόν αὐτῶν. καὶ αὐτὸς προσελθὼν ἐν ὀφ-
 θαλμοῖς αὐτοῦ εἰς πνεύματι καὶ δυνάμει ἡλίου, ἐμ-
 στρέψει καρδίαν πατρός, καὶ τέκνα, καὶ
 ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων, ἑτοιμάσει κυ-
 ρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον. καὶ εἶπε Ζαχα-
 ρίας πρὸς τὸν ἄγγελον. καὶ τὰ ἔγω γινώσκω
 ὅτι· ἐγὼ γὰρ εἰμι πρεσβύτερος, καὶ ἡ γυνή μου
 προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς. καὶ
 ἄρχειθαι ὁ ἄγγελος, εἶπεν αὐτῷ. ἐγὼ εἰμι γα-
 βριήλ ὁ παριστηκὼς ἐν ὀφθαλμοῖς τοῦ θεοῦ, καὶ ἀ-
 πεσάλλω λαλῆσαι πρὸς σε, καὶ δυνάμει ἁγίᾳ
 δοῦναι σοι ταῦτα. καὶ ἰδὼν ἔσθ' σιωπῶν, καὶ μὴ
 διανοήσας

διασκέψους λαλήσται ἄχρι ἧς ἡμῶν ἡγήνηται
 ταῦτα, αὐτὸν δὲ ἐκ ἡδίστου(ς) τοῖς λόγοις μου,
 οἱ ἄνθρωποι πληρωθή(ον)τ' εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν.
 καὶ ἰδοὺ ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν ζαχαρίαν, καὶ
 ἐθαύμαζον αὐτὸν ὅτι χρονίζεν αὐτὸν αἰ ὅτι γὰρ.
 ἔβλεπον δὲ ἐκ ἡδυστά(ς) λαλήσται αὐτοῖς. καὶ
 ἐπέγνωσαν, ὅτι ὁ πᾶσιαν ἑώρακεν αὐτὸν ὅτι γὰρ.
 καὶ αὐτὸς ἰδοὺ δεικνύων αὐτοῖς καὶ δέμναι κω-
 φός· καὶ ἐχέει ὡς ἐπληρώθη(ον) αὐτὸν αἰ ἡμῶν ἡ-
 γήνηται αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
 μετὰ δὲ ταῦτα τὰς ἡμέρας συνέλαβεν ἐλι-
 θείητ' ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ παρήκρυεν ἐαυτῇ
 μήνασ' ὡς τε λέγουσιν, ὅτι ἔτι μοι περὶ ἡμέρας
 ὁ κύριος αὐτῆς, αἷς ἐπεὶ δὲ ἀφελὲν τὸ ὄ-
 σφός μου ἐκ αὐθρόποις. αὐτὴ δὲ ὅτι μὲν τῷ ἔκτῳ
 ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος ζαβειὴλ ὑπὸ τοῦ θεοῦ εἰς
 πόλιν τὴν γαλιλαίας, καὶ ὄνομα ναζαρέτ, πρὸς
 παρθένον μεμνησεν μὲν τὴν ἀνδρί, ὡς ὄνομα ἰω-
 σὴφ, υἱὸς οἴκου δαβὶδ, καὶ εἰς ὄνομα τὴν παρθένον
 μαριάμ. καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτήν,
 εἶπεν· χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ κύριος μετὰ σοῦ,
 ἡλογημένη σὺ αἰ γυναιξίν. ἡ δὲ ἰδοῦσα, δε-
 τεράχθη ἐν ᾧ ὅτι λόγῳ αὐτοῦ καὶ διελογίζετο,
 ποταπὸς εἴη ὁ ἀσπασμὸς ἔξω. καὶ εἶπεν ὁ ἄγγε-
 λος αὐτῇ· μὴ φοβῆσθαι μαριάμ. θύεις γὰρ χάριν
 παρὰ τοῦ θεοῦ. καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ, αἰ γαστήρ, καὶ

n

ii

πέξ

τέξῃ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.
 ὅς ἐστι μέγας, καὶ υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται,
 καὶ δώσει αὐτῷ κύριος ὁ θεὸς τὸν θρόνον δαδὶ
 τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει ἐν αὐτῷ τὸν οἶκον
 ἰακώβ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὸ βασιλεῖα αὐ-
 τοῦ ἔκ ἐστι τέλος. εἶπεν δὲ μαριὰμ πρὸς τὸν
 ἄγγελον. πῶς ἐστὶ ὅτι, ἐπεὶ αὐδρα ἔγινώ-
 σκα; καὶ ἀρχεὶθεις ὁ ἄγγελος, εἶπεν αὐτῇ. πνεύ-
 μα ἅγιον ἐπελάσει ἐν σοί, καὶ διώαμις ὑ-
 ψίστου ὑποσπιάσει σοί. διὸ καὶ ὁ γινώμενον ἅ-
 γιον, κληθήσεται ὅς θεός. καὶ ἰδοὺ ἐλπίσβει
 ἡ σου γενήσεται, καὶ αὐτὴ σιωπήσῃ καὶ υἱὸς αὐ-
 τῆς. καὶ ὁ σὺ μὲν ἔκτος ὅτιν αὐτῇ τῇ
 καλεσμένης σείρα, ὅτι ἔκ ἀδυνατήσας πύρα
 ὅτι θεῷ πάν. ῥῆμα. εἶπεν δὲ μαριὰμ. ἰδοὺ ἡ
 δοῦλη κυρίου, γίνεθαι μοι κατὰ τὸ ῥῆμα σου.
 καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος. Ἀναστὰς
 δὲ μαριὰμ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐπορεύ-
 θη εἰς πλὴν ὄρεινόν μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν ἰσ-
 δα, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον ζαχαρίου, καὶ ἡ-
 σπάσθαι πλὴν ἐλπίσβει. καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκου-
 σεν ἡ ἐλπίσβει τὸν ἀσπασμὸν τὸ μαριὰμ, ἐ-
 σκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς. καὶ
 ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου ἡ ἐλπίσβει, καὶ αὐ-
 φώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν. ὁλογμηλὺς
 σὺ ἐν γυναιξί, καὶ ὁλογμηλὺς ὁ καρπὸς τῆς
 κοιλίας

κοιλίσῃ σου· καὶ πόθεν μοι εἶδεν, ἵνα ἔλθῃ ἡ
 μήτηρ τοῦ κυρίου μου πρὸς με; ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐχέ-
 κει ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου,
 ἐσκίρτησα εἰς ἀγαλλιάσει· βρέφος εἰς τῇ κοι-
 λίᾳ μου· καὶ μακαρία ἡ πισεύσασα, ὅτι ἔσται
 τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ κυ-
 ρίου· καὶ ἔτι μακαρία ἡ μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου
 τὸν κύριον· καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἰδοὺ
 εἶδεν· καὶ πῶ σωθῆναι μου, ὅτι ἐπέβλεψεν ἰδοὺ
 πῶ ταπεινώσιν τὸ δούλης αὐτοῦ. ἰδοὺ ἂν ἀπὸ
 τοῦ νῦν μακαριοὶ με πάντες αἱ γυνεαί. ὅτι
 ἐποίησέν μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ
 ὄνομα αὐτοῦ· καὶ εὐλεος αὐτοῦ εἰς γυνεὰν καὶ
 γυνεὰν τοῖς φοβεσμένοις αὐτόν· ἐποίησε κράτος
 αὐτοῖς βραχίονι αὐτοῦ, διεκρόρπισεν ὑπόρηφάς
 αὐταῖς καὶ ἐξήρατό αὐτὰν· καθεῖλε δυνάστας
 ἀπὸ θρόνων καὶ ἤψωσε ταπεινούς· περνώντας αὐ-
 τὰν ἐποίησεν ἀγαθῶν, καὶ πλεονάζοντάς αὐτὰς
 ἐπέστειλε κενούς· ἀντελάβρετο ἰσραὴλ παιδὸς αὐ-
 τῷ· μνησθῆναι ἐλέου· καθὼς ἐλάλησε πρὸς
 τὸν παντὸς ἡμῶν εἰς ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρ-
 ματι αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα· ἐμῆνε δὲ μακαρία
 σὺ αὐτῇ ὥσπερ μῆνας τρεῖς, καὶ ἔπαυσεν
 εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς· τῇ δὲ ἐλίσσεται ἐπλήσθη
 ὁ χάρις τοῦ περὶ αὐτήν, καὶ ἐγένετο ἡ γέννησις
 καὶ ἦσαν οἱ πατέρες οἱ οὐδὲ οἱ καὶ οἱ συγγενεῖς αὐ-
 τῆς, ὅτι

τῷ ὅτι ἐμεγάλυνε κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ'
 αὐτῆς, καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. καὶ ἐγένετο οὖν
 τῇ ὁδοῦ ἡμῶν, ἡλθον πορευομένην τὸ παι-
 δίον, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ ἡδὲ ὃ ὀνόματι τῷ πατρὸς
 αὐτοῦ Ζαχαρίαν. καὶ ἀπεκρίθη ἡ μήτηρ αὐ-
 τῆς, εἰπὼν. ὅχι, ἀλλὰ κληθήσεται ἰωάννης. καὶ
 εἶπον πρὸς αὐτὴν, ὅτι οὐδεὶς ὅστις ἐκ τῆς συγγε-
 νείας σου, ὃς καλεῖται ὃ ὀνόματι τούτου. εὐαγγέλιον
 δὲ ὃ πατεὶ αὐτοῦ, τὸ, ὅτι αὐτὸς γενεὶ καὶ εἰσάγει
 αὐτόν. καὶ αἰτήσας πινακίδιον ἐγράφε, λέ-
 γων. ἰωάννης ὅστις τὸ ὄνομα αὐτοῦ. καὶ ἔθαψ-
 μαζαν πάντες. ἀνέλαβεν δὲ τὸ σῶμα αὐτοῦ
 παραχρῆμα, καὶ ἠγάπησα αὐτοῦ, καὶ ἐλά-
 λη ὁλοπῶν τὸν θεόν. καὶ ἐγένετο ἡδὲ πάντας
 φόβος αὐτοῦ πορευομένους αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῆς
 ὁρμῆς τῆς ἰσχυρίας διελαλεῖν πάντα τὰ ῥή-
 ματα ταῦτα. καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαν-
 τες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες. ὅτι ἔρχεται
 παιδίον ἔσται, καὶ χεὶρ κυρίου ἔσται μετ'
 αὐτοῦ. καὶ Ζαχαρίας ὁ πατήρ αὐτοῦ ἐπλήσθη
 πνεύματος ἁγίου, καὶ περιέφθηνεν λέγων. Εὐλό-
 γητός κύριος ὁ θεὸς τῶ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπέσκέψα-
 το καὶ ἐποίησε λύτῳσιν ὃ λαὸν αὐτοῦ. καὶ ἡγάρε
 κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν ὃ οἶκος θαβίσθαι τοῦ
 παιδὸς αὐτοῦ, καὶ ὡς ἐλάλησε διὰ στόμα-
 τος τοῦ ἁγίου τῶν ἀπ' αἰῶνος προφητῶν
 αὐτοῦ,

αὐτοῦ, σωτηρίαν ἔξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χει-
 ρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς. ποιῆσαι ἔ-
 λκος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι
 διαθήκης ἀγίας αὐτοῦ. ὅρκον ὃν ὤμοσε πρὸς
 Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν,
 ἀφόβως ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυθι-
 νάσας, λατρεύειν αὐτῷ, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιο-
 συνῇ ἐνώπιον αὐτοῦ πάσαις ταῖς ἡμέραις τῆς
 ζωῆς ἡμῶν. καὶ σὺ παιδίον περὶ φήτης ὑψί-
 σου κληθήσῃ. περπορεύσῃ γὰρ πρὸ πρεσβύ-
 του κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδὸν αὐτοῦ, τοῦ δοῦ-
 ναι γνώσιν σωτηρίας ὅτι λαῶ αὐτοῦ, ἐν ἀ-
 φέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ σπλάγχνα ἐ-
 λείων θεῶ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπισκέψατο ἡμᾶς
 ἀναβολὴ ἔξ ὑψους, ἐδηφῆναι τοῖς ἐν σκοτει-
 καὶ σκιᾷ θανάτου καὶ θημελίοις, τῷ κατεν-
 θῆναι τὸ πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης. Τὸ δὲ
 παιδίον ἠύξανε καὶ ἐκραταιῶτο πνύματι,
 καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις, ἕως ἡμέρας αἰα-
 δεῖν αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραήλ. Ἐχλίνετο
 δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἔζηλθε δόγ-
 μα παρὰ καίσαρος αὐγούστου, ἀρχαρχάφει-
 ναι πᾶσι τὴν οἰκουμένην. αὕτη ἡ ἀρχαρχε-
 φὴ πρώτη ἐχλίνετο ἡγεμονθόντος τῆς συνεί-
 ας κυρλίως. καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀρχ-
 αρχάφειναι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ἀνέβη δὲ καὶ ἰωσήφ ἀπὸ τῆς γαλιλαίας, ἐκ
 πόλεως ναζαρέτ, εἰς τὴν ἰσδαίαν, εἰς πόλιν
 δαβὶλ, ἧς καλεῖται βηθλέєм, διὰ τὸ εἶναι
 αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατρὸς δαβὶλ, ἀρ-
 χιερεῖν σὺν μαριὰμ τῇ μεμνησευμένη
 αὐτῷ γυναικὶ, ὅση ἐγκύω. ἐγένετο δὲ ὡς
 εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήθυνον αἱ ἡμέραι
 τῆς τεκεῖν αὐτῷ. καὶ ἔπεσε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν
 πρωτότοκον, καὶ ἐπαργάνωσεν αὐτὸν, καὶ ἀ-
 ἐκλινεν αὐτὸν ὡς τῇ φάτνῃ, διότι ἦν ὡς
 ὄνος ὡς καταλύματι. καὶ ποιμένες ἦσαν
 ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀρχυλῶντες, καὶ φυ-
 λάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ὡς τὴν ποι-
 μνίαν αὐτῶν. καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου ἐπέστη αὐ-
 τοῖς, καὶ δόξα κυρίου περιέλαμψεν αὐτοὺς, καὶ
 ἐφοβήθησαν φόβον μέγα. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ
 ἄγγελος. μὴ φοβεῖσθε. ἰδοὺ γὰρ διαγγελλίζομαι
 ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἧς ἔσται παντὶ τῷ λα-
 ῷ, ὅτι ἐγέννηται ὑμῖν σήμερον σωτὴρ, ὃς ὄντι χει-
 ρὸς κύριος, ἐν πόλῃ δαβὶλ. καὶ εἶδε ὑμῖν τὸ
 σημεῖον. ὄψεσθε βρέφος ἐπαργανωμένον,
 κείμενον ἐν φάτνῃ. καὶ ἰζαΐφνης ἐγένετο
 σὺν τῷ ἄγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρα-
 νίων, αἰνούντων τὸν θεόν, καὶ λεγόντων. δόξα ἐν
 ὑψίστοις θεῷ, καὶ ἐν τῇ γῆ εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις
 ἀγαπώμενοις. καὶ ἐγένετο, ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν
 εἰς τὸν

Digitized by Google

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ἡ δὲ οὐ νεοσσὺς παλιστῶν. καὶ ἰδοὺ ἐν αὐθροῳ
 ἐν ἰσραὴλ, ὃ ὄνομα σιμεὼν. καὶ ὁ αὐθροῳ
 ἔως δικαίος καὶ ἀγαθός, προσεχόμενος πα-
 ρακλήσιν τοῦ ἰσραὴλ, καὶ πνύμα ἅγιον ἐν
 αὐτῷ. καὶ ἐν αὐτῷ κεχηρματισμένον ὑπὸ
 τοῦ πνύματος τοῦ ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν
 ἢ ἴδῃ τὸν Χριστὸν κυρίαν. καὶ ἦλθεν ἐν ᾧ πνύ-
 ματι εἰς τὸ ἱερόν. καὶ ἐν ᾧ εἰσαγαγὲν εὐ-
 γένειαν τὴν παιδίον Ἰησοῦν, τὸ ποιῆσαι αὐτὸν κα-
 τὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου πατρὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς
 ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ εὐλό-
 γησε τὸν Θεόν, καὶ εἶπεν. Νῦν ἀρχαῖς τὸν δοῦ-
 λόν σου δεῖσθαι κατὰ τὸ ῥῆμα σου ἐν εἰρήνῃ.
 ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡ-
 γίζεσθαι κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λα-
 ῶν, φῶς εἰς ἀρχαῖς ἐθνῶν, καὶ δοξαῖαν λαῶ
 σου ἰσραὴλ. καὶ ἐν ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ
 θουμαζόντες ἐπὶ τοῖς λαλοῦσιν πατρὶ αὐ-
 τοῦ. καὶ θαύμαζεν αὐτοὺς σιμεὼν, καὶ εἶπε πρὸς
 μαριὰμ τὴν μητέρα αὐτοῦ. ἰδοὺ ἔως καὶ εἰς
 πᾶσιν, καὶ ἐνέστασιν πολλῶν ἐν ᾧ ἰσραὴλ, καὶ εἰς
 σημεῖον ἀντιληφόμενον. καὶ ἐν αὐτῇ τῇ
 ψυχῇ διελέγετο ῥομφαία, ὅπως ἂν ἀρχαῖς
 φθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί. καὶ
 ἐν αὐτῇ προσήκει θυγάτηρ φαρισαίου φυλῆς
 αἰσῆ. αὐτὴ ἡγερέθη καὶ ἐν ἡμέραις πολλαῖς,
 ζήσασα

Digitized by Google

οἱ ἀκούοντες αὐτὸ ἰδοὺ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ . καὶ ἰδόντες αὐτὸν ὀβρισησάμενοι . καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπε . τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν ὅτως ; ἰδοὺ ὁ πατήρ σου κατὰ ὁδὸν ὁμιλοῦν ἐξηκούμεν σε . καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς . τί ὅ, τί ἐζητεῖτέ με ; ἔκ ἡδευτε , οὐκ ἐστὶς τὸ παῖός μου δεῖ εἶναι με ; καὶ αὐτοὶ ὅτι οὐκ ᾔδεισαν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς . καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν καὶ ἦλθεν εἰς ναζαρέτ , καὶ ὡς ἔσποτασόμενος αὐτοῖς . ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ δεκτικῆς πάντων τῶν ῥημάτων ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς . καὶ ἰησοῦς προέκοπτε βολὰ καὶ ἡλικία καὶ χάρις παρὰ πάντας καὶ ἀνθρώπους .

3 Εἰ ἔπει δὲ πεντηκαεσχάτω τῇ ἡγεμονίας τιβεριῶ καίσαρος, ἡγεμονεύοντος ποινίῳ πιλᾶτου τῷ ἰσθαίῳ, καὶ πετάρχῳ αὐτοῦ τῷ γαλιλαίῳ ἡρώδῳ, αὐτῶν δὲ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ πετάρχῳ αὐτοῦ τῷ ἰβυραίῳ καὶ τραχενήϊδος χώρας, καὶ λεβανίῳ τῷ ἀβιληνῆς πετάρχῳ αὐτοῦ, ἐπ' ἀρχιερέων αὐτῶν καὶ καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα θεοῦ ἰωάννῳ τῷ τῷ ξαχαρίᾳ ὃς ἦν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν πλὴν ὁδοῦ χωρὶς τῆς ἰορδάνης, κηρύσσων βάπτισμα μετάνοιᾳς εἰς ἅφῃσιν ἀμαρτιῶν, ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λέγων ἡσυχίαν τῷ περὶ ἡμῶν, λέγοντος φωνὴ βοᾶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν

ὁδὸν κυεῖν, θύειας ποιῆτε τὰς τείβας αὐτῶ.
 πᾶσα φάραγξ πληρωθήσε', καὶ πᾶν ὄρος καὶ
 βυθὸς ταπεινωθήσε'. καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς
 θύειαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας, καὶ
 ὅτι πᾶσα σάραξ ἐσωθήκει τῷ θεῷ. ἔλινον
 οἱ τοῖς ἐκπερυομενίοις ὄχλοις βαπτισθῆναι
 ἐπὶ αὐτῷ. φησὶν ἡμεῖς ἐχθρῶν, ἵνα ἐπιδει-
 ξοῖ ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς; ποιῶ-
 ῖτε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας, καὶ μὴ
 ἀρχέσθε λέγειν οἱ αὐτοῖς, πατέρα ἔχοντες τὸν
 ἄβραάμ. λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι διώα' ὁ θεὸς ἐκ
 τῆς λίθου τῶν ἐγγείων τέκνα εἰς ἄβραάμ.
 ἦδη δὲ καὶ ἡ ἀξίη πρὸς τὴν ῥίζαν τῆς δένδρων
 κείται. πᾶν οὖν δένδρον, μὴ ποιεῖ καρπὸν καὶ
 λόγον, ἐκκόπτε' καὶ εἰς πῦρ βάλλε'. καὶ ἐπρω-
 τῶν αὐτῶν οἱ ὄχλοι, λέγοντες. ἵνα οὖν ποιῶμεν;
 ἀπεκρίθης δὲ λέγει αὐτοῖς. ὁ ἔχων δύο χιτῶ-
 νας, μεταδότη' εἰς τὸν μὴ ἔχοντα, καὶ ὁ ἔχων βρώ-
 ματα, ὁμοίως ποιεῖτω. ἡλθον δὲ καὶ πελώ-
 ραι βαπτισθῆναι, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν. διδά-
 σκαλε, ἵνα ποιῶμεν; ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς. μὴ
 δὲ πλεονεκτεῖτε διατεταγμένον ὑμῖν πράσ-
 σετε. ἐπρωτῶν δὲ αὐτόν καὶ γρατυόμενοι,
 λέγοντες. καὶ ἡμεῖς ἵνα ποιῶμεν; καὶ εἶπε πρὸς
 αὐτούς. μηδὲνα ὀφείσετε, μηδὲ συκοφαντή-
 σθε, καὶ ἀρχέσθε τοῖς ὀφωνίοις ὑμῶν. πρὸς
 οὐκ ὄντας

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

δοκῶντες δὲ τῷ λαῷ, καὶ δαδολαζομένων πάν-
 των εἰ ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ ἰωάννου,
 μήποτε αὐτὸς εἴη ὁ Χριστός, ἀπεκρίνατο ὁ ἰωάν-
 νης ἅπασιν λέγων. ἐγὼ μὲν ὕδατος βαπτίζω ὑμᾶς,
 ὁ ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου, ὃς ἐκ εἰμὲ ἰκανὸς
 λύσαι τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδημάτων αὐτοῦ,
 αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνύματι ἁγίῳ καὶ
 ὕδατι, ὃς ὁ πῦρον εἰ τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ δαδου-
 ρεῖ τὸν ἄλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σῖτον εἰς
 τὸν ἀκροθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχρῳ κατακαύ-
 σει τὸν ἄσβεστον. πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἕτερα
 παρεκαλῶν, διηπέλιξε τὸν λαόν. ὁ δὲ ἠρώ-
 δης ὁ τετραάρχης, ἐλεγχόμενος ὑπὸ αὐτοῦ
 ὡς ἠρωδιάδης τῆς γυναικὸς τοῦ ἀδελφοῦ
 αὐτοῦ, καὶ ὡς πάντων, ὃν ἐποίησε πονηρῶς
 ὁ ἠρώδης, προσέθηκε καὶ ἑτοῖον ὡς πᾶσι, καὶ κα-
 τέκλεισε τὸν ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ. ἐγένετο δὲ
 εἰς τὸ βαπτισθῆναι ἅπαντα τὸν λαόν, καὶ ἰησοῦν
 βαπτισθέντα καὶ προσευχόμενον, ἀνέωχθη-
 ναι τὸν ἔρχον, καὶ καταβῆναι ἐν πνύματι
 ἐν ἁγίῳ σωματικῶς εἶδει ὡς τὸ πνεῦμα ὡς
 ὡς αὐτὸν, καὶ φωνὴν ἐκ τοῦ ἔρχοντος ῥημάτων
 λέγουσαν. σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰ-
 σὶ ἡνδοκῆσαι. καὶ αὐτὸς ἰὼ ὁ ἰησοῦς ὡς ἐ-
 τῶν φιάκοντα ἀρχόμενος ὢν, ὡς εἰορμίζετο
 υἱὸς ἰωσήφ τοῦ ἡλεί, τοῦ μαθαί, τοῦ λαοῦ, ὃς
 μελχι,

μελχι, τοῦ ἰακώβ, τοῦ ἰωσήφ, τοῦ ματταθίᾳ,
 τοῦ ἀμώς, τοῦ καούμ, τοῦ ἰσλί, τοῦ καδγέ, τοῦ
 μακάθ, τοῦ ματταθίᾳ, τοῦ σεμεί, τοῦ ἰωσήφ,
 τοῦ ἰσάακ τοῦ ἰωαννᾶ, τοῦ ῥηοῖα, τοῦ ζοροβάβελ,
 τοῦ θελαθιήλ, τοῦ νειρ, τοῦ μελχι, τοῦ ἀλδὶ, τοῦ
 ποσσέμ, τοῦ ἐλμαδάμ, τοῦ ἡρ, τοῦ ἰησοῦ, τοῦ ἐλιέ
 φερ, τοῦ ἰωρήμ, τοῦ μαθθᾶ, τοῦ λαβὶ, τοῦ σιμεὼν,
 τοῦ ἰσάακ, τοῦ ἰωσήφ, τοῦ ἰωνάμ, τοῦ ἡλιακῆμ,
 τοῦ μελιᾶ, τοῦ μελωάμ, τοῦ μαθθαθᾶν, τοῦ κα-
 θαν, τοῦ δαβίδ, τοῦ ἰεσσαί, τοῦ ὀβηλ, τοῦ βοῶς, τοῦ
 θελμων, τοῦ ιακωβ, τοῦ ἀμμιναδάβ, τοῦ ἀρχιμ,
 τοῦ ἰωραμ, τοῦ ἰσβῶμ, τοῦ φαρίς, τοῦ ἰσάακ, τοῦ ἰα-
 κώβ, τοῦ ἰσάακ, τοῦ ἀβραάμ, τοῦ θαρρά, τοῦ γα-
 χὼρ, τοῦ θερᾶχ, τοῦ ῥαχαῦ, τοῦ φαλεκ, τοῦ ἰβέρ,
 τοῦ θελα, τοῦ καϊνᾶν, τοῦ ἀρφαξάδ, τοῦ σὴμ, τοῦ
 νῶε, τοῦ λάμειχ, τοῦ μαθουθᾶλ, τοῦ εἰώχ,
 τοῦ ἰαρίδ, τοῦ μαλελεήλ, τοῦ καϊνᾶν, τοῦ
 εἰώς, τοῦ σὴθ, τοῦ ἀδάμ, τοῦ θεῶ. 4

4
 καὶ πνεύματος ἁγίου πλήρης, ἐπέσειπεν ἀπὸ
 τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἤγετο εἰς τὸ πνεῦμα εἰς τὴν
 ὁρμήν, ἡμῶς πατερᾶκοντα περὶ ζόμενος
 ἐπὶ τῷ θρόνῳ, καὶ ἔκ ἐφαλμῶν εἶπεν αἱ ταῖς
 ἡμῶς ἐκείναις. καὶ συνεπληρώσων αὐτῶν,
 ὅσοι ἐπείνασεν. εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ ἀρχιδόλος.
 εἰ γὰρ εἰς τὸ θεῶ, εἶπε δὲ λίθῳ ζύτῳ ἵνα
 γένηται ἀρῶς. καὶ ἀπεκρίθη ἰησοῦς πρὸς
 αὐτόν

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

αὐτὸν λέγων· γέγραπται, ὅτι ἐκ ἐπ' αὐτῷ
μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐνθ' παντὶ ῥή-
ματι θεῷ. καὶ αἰαγαπῶν αὐτὸν ὁ ἀρχιδιόλογος
εἰς ὄρος ὑψηλόν, ἐδείξεν αὐτῷ πάσας τὰς βα-
σιλείας τῆς οἰκουμένης ἐν σιμῇ χρόνῳ, καὶ εἶπεν
αὐτῷ ὁ ἀρχιδιόλογος· τοῖς δώσω τὴν ἰσχύαν ταύ-
την ἅπασι, ἢ τὴν δοῦναι αὐτῶν, ὅτι ἐμοὶ πα-
ραδέδοται, καὶ ὧς ἐὰν θέλω δίδωμι αὐτῷ. σὺ
δ' ἐὰν προσκυνήσῃς ἐνώπιόν μου, ἔσται σου πάν-
τα. καὶ ἀρκεθεὶς αὐτῷ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· ὑπά-
γε ὀπίσω μου σατανᾶ· γέγραπται γάρ·····
» σκυνήσεις κύριον τὸν θεόν σου, καὶ αὐτῷ μό-
» νῳ λατρεύσεις. καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς ἰερουσα-
» λὴμ, καὶ ἐποίησεν αὐτὸν ἐνθ' ὅτι πειρῶντος τῷ ἱε-
» ρεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, βάλε σε-
» αὐτὸν ἐπὶ τὴν θάλασσαν· γέγραπται γάρ·····
» ἀγγέλοις αὐτὸς ἐπιτελεῖ τὰς ἐντολὰς σου, τὸ διαφυ-
» λάξαι σε, καὶ ἐνθ' ἱερῶν ἁρξοῖ σε, μή ποτε
» προσκλῇς πρὸς λίθον τὸν πῦρ σου, καὶ ἀρ-
» κηθεῖς εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι εἶρηται· ἐκ ἐκ
» πειράσεις κύριον τὸν θεόν σου· ἢ συντελέσας
πάντα πειρασμὸν ὁ ἀρχιδιόλογος ἀπέστη ἀπ' αὐ-
τῷ ἄχρι καιρῶ. καὶ ὑποέγραψεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ
διωάμει τῷ πνύματι εἰς τὴν γαλιλαίαν, καὶ
φῆμιν ἔβηλθε καὶ ὅλης τῆς περιχώρου περι-
αὐτῷ. καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν αὐτοὺς συναγω-
γαῖς

χαῖς αὐτῶν, ὁδεύόμενος ἑπὶ πάντων, καὶ
 ἦλθεν εἰς πλὴν γαζαρέτ, ὃ ἡνὶ πεθραμμένος.
 καὶ εἰσῆλθε κατὰ τὸ εἶωδος αὐτῶ ἐν τῇ ἡμέ-
 ρᾳ τῇ ἑβδόμῃ εἰς πλὴν σινατωγῆν, καὶ ἀνέ-
 σκη αὐαγῶναι. καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον
 ἡσυχίας τῷ προφήτῃ. καὶ ἀναπύξας ὁ βιβλίου,
 » εἶρε τὸν τόπον, ὃ ἡνὶ γεγραμμένον. γινώμα
 » κυρίως ἐπ' ἐμὲ, ὃ ἐκεῖν ἐχρίσε με, ἀναγελίξω-
 » ὅσαι πῶχρῃς ἀπέσαλκέ με, ἰάσασθαι τὸν σιν-
 » τε τεμμελύνους τῇ καρδίᾳ, κηρύξαι αἰχμα-
 » λώτοις ἀφίσην, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ὅσοι-
 » σείλαι πεθραυσμένους ἐν ἀφίσει, κηρύξαι ἐν-
 » αὐτὸν κυρίως δεκθῆναι. καὶ πύξας ὁ βιβλίου,
 ὅσοι δὲ ἑπὶ τῇ, ἐκάθισε. καὶ πάντως
 ἐν τῇ σινατωγῇ οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀπενίξον-
 τες αὐτῷ. ἤρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτοὺς, ὅτι
 σήμερον πεπολήρωθ' ἡ γραφὴ αὐτῇ ἐν τοῖς ὡ-
 σὶν ὑμῶν. καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ, καὶ
 ἐθαύμαζον ὑπὲρ τοῖς λόγοις τῶν χειρῶν, τοῖς ἐκ-
 πορευομένοις ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ. καὶ ἔλε-
 γον. ὅχι ὁτός ὅστις ὁ υἱὸς ἰωσήφ; καὶ εἶπε πρὸς
 αὐτούς. πάντως ὁρᾷτέ μοι πλὴν παρεβολῆν.
 ταύτην. ἰατρὲ θεράπευον σεαυτὸν. ὅτι ἐ-
 κούθιστον γινόμενα ἐν τῇ καρδίᾳ μου, παύ-
 σον καὶ ὡς ἐν τῇ πατρίδ σου. εἶπε δὲ, ἀμὲν
 λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔδειξεν προφήτης δεκθῆναι ὅτι
 ο ἰ ἐν τῇ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

αὐτῇ πατείδι αὐτοῦ. ἔτι· ἀληθείας δὲ λέγω
 ὑμῖν, πολλὰ χεῖρα ἦσαν εἰς ταῦς ἡμέρας ἡλίας
 εἰς ἣν ἰσραήλ, ὅτε ἐκλείδῃ ὁ ἔρχων ἐντὶ ἐπι-
 τεῖα καὶ μῆνας ὅς, ὡς ἐχθρὸς λιμὸς μέγας
 ἐντὶ πάντα πλὴν γυνῶ, καὶ πρὸς ἐδεμίαν αὐτῶν
 ἐπέμφθῃ ἡλίας, εἰμὴ εἰς ἄρεφθα τῷ σιδηῶτος
 πρὸς γυναικὰ χεῖρα. καὶ πολλοὶ λεπεῖοι ἦ-
 σκεν ἐντὶ ἐλισσάμεν τῷ περὶ τοῦ εἰς ἰσραήλ,
 καὶ ἔδειξεν αὐτῶν ἐκαθαρίσθαι, εἰμὴ νεμαῖς
 ὁ σύρος. καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ εἰς
 τῇ συναγωγῇ, ἀκούοντες ταῦτα. καὶ ἀνίσταν-
 τες, ἔββαλον αὐτὸν ὅς, ὡς τῷ πόλει, καὶ ἦγα-
 γον αὐτὸν ἕως ὀφρύος τῷ ὄρει, ἐφ' ὃ ἡ πόλις
 αὐτῶν ὠκοδόμητο, εἰς ὃ κατακεκομῆσται αὐ-
 τὸν. αὐτὸς δὲ δεκλῶν διὰ μέσον αὐτῶν ἐπα-
 ρέει. καὶ κατήλθεν εἰς καπὸν ἑστῆς πόλιν
 τῇ γαλιλαίᾳ, καὶ ἐν διδάσκων αὐτοῦς εἰς τοῖς
 σαββάσι. καὶ ἔξτεπλῆσσοντο ἐντὶ τῇ διδαχῇ
 αὐτοῦ, ὅτι εἰς ἔξτεπλῆσσαν αὐτοῦ. καὶ εἰς
 τῇ συναγωγῇ ἐν ἀνθρώποις, ἔχον πνύμα δαι-
 μονίᾳ ἀκαθάρτου, καὶ ἀνέκραξε φωνῇ μεγάλῃ,
 λέγων· ἔα, ἵνα ἡμῖν καὶ τοῖς ἰησοῦ ναζαρενέ; ἡλ-
 λες ἀφ' ἡμῶν; οἶδά σε ἵνα εἶ, ὁ ἅγιος τῷ
 θεῷ. καὶ ἐπέμψεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς λέγων.
 σιμάθητι, καὶ ἔξελθε ἔξ αὐτοῦ. καὶ εἶ-
 ψεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον εἰς μέσον, ἔξελθας
 ἀπ' αὐ-

ἄπο' αὐτοῦ, μηδὲν βλάβαν αὐτόν. καὶ ἔχε-
 ντο θάμβος ὑπὸ πάντας, καὶ συνελάλουν
 πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες. τίς ὁ λόγος τούτος;
 ὅτι ἐν ἱερασίᾳ καὶ διωάμει ὑποτάσσεται τοῖς ἁ-
 καθάρτοις πνεύμασι, καὶ ὑβρίζονται; καὶ
 ὑπερβύβῃ ἡχρὶ αὐτοῦ εἰς πάντα τό-
 πον τὴν οὐρανὴν. ἀσασαὶ δὲ ἐκ τῆς συνα-
 γῆς, εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν σίμωντος. ἡ πεν-
 θερά δὲ τῆς σίμωντος καὶ συνερχομένη πεν-
 τῶν μεγάλων, καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν περὶ αὐ-
 τῆς. καὶ ὑποτάσσας ἐπὶ αὐτῆς, ἐπετίμησε
 αὐτῇ πεντῶν, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν. καὶ παρα-
 χρῆμα ἀνέστασε, δοκῶν αὐτοῖς. διωόντος
 δὲ τῶν ἡλίων, ἅπαντες ὅσοι εἶχον ἀδενδόντας
 νότοις ποικίλαις, ἤγαγον αὐτοὺς πρὸς αὐ-
 τόν. ὁ δὲ ἐνὶ ἑκάστῳ αὐτῶν τὰς χεῖρας ὑπο-
 θέκας, ἐθεράπευσεν αὐτοὺς. Ἐξήρχετο δὲ καὶ
 δαιμόνια ἅπασι πολλοῖν, κραζόντων καὶ λέγον-
 των, ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. καὶ ὑπο-
 τιμῶν, ἐκ εἰς αὐτὰ λαλεῖν, ὅτι ἠδειςταὶ
 τὸν Χριστὸν αὐτὸν εἶναι. Γενομένης δὲ ἡμέ-
 ρας ὑπελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἔρημον τόπον, καὶ
 οἱ ὄχλοι ἐζήτουν αὐτόν, καὶ ἦλθον ἕως αὐ-
 τοῦ, καὶ κατεῖχον αὐτόν ὥστε μὴ πορεύεσθαι
 ἀπὸ αὐτῶν. ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, ὅτι καὶ
 ταῖς ἐτοίμαις πόλεις διαγγελλίσταται με-

5 δεῖ πρὸ βασιλείας τῆς θεοῦ, ὅτι εἰς ταῦτα ἀπε-
 σταλμαι. καὶ ὡς κηρύσσων ἐν ταῖς συναγω-
 γαῖς τῆς γαλιλαίας. Ἐξήνευ δὲ οἱ ὅτι τὸν ὄ-
 χλον ἐδιδάκει αὐτῷ, τῷ ἀκούειν τὸν λόγον
 τῆς θεοῦ, καὶ αὐτὸς ὡς ἐστὶς παρὰ πρὸς λίμνην
 γινεσάρετ. καὶ εἶδε δύο πλοῖα ἐστῶτα παρὰ
 πρὸς λίμνην. οἱ δὲ ἁλιεῖς ἀρχαίτες ἀπὸ αὐ-
 τῶν, ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα. ἐμβὰς δὲ εἰς αὐ-
 τῶν πλοίων, ὃ ὡς τῷ σίμωνος, ἠρώτησεν αὐ-
 τὸν, ἀρχὴ τῆς ἡμέρας ἐπειραγαγεῖν ὀλίγον. καὶ καθί-
 θεις ἐδίδασκεν ἐκ τῶν πλοίων τὸν ὄχλον. ὡς δὲ
 ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν σίμωνα. ἐ-
 πειράγαγε εἰς τὴν βάθρον, καὶ χαλάσθε τὰ δι-
 κτυα ὑμῶν εἰς ἄρχαν. καὶ ἀρχηθεὶς ὁ σί-
 μων, εἶπεν αὐτῷ. ἑδυστάτα, δι' ὅλης τῆς τυ-
 κτὸς κοπιᾶζοντες ἔδην ἐλάβομεν, ἐνθὶ δὲ ὅτι
 ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον. καὶ ἔταρ ποιῶ-
 ντες, συνέκλεισαν πλῆθος ἰχθύων πολὺ.
 διδρῆγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν. καὶ κενύου-
 σαν τοῖς μετόχοις, τοῖς οἱ ὅτι ἐτόρω πλοῖον, τῷ
 ἐλθόντας συλλαβέειν αὐτοῖς. καὶ ἤλθον, καὶ
 ἔπλησαν ἀμφοτέρω τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζε-
 σθαι αὐτά. ἰδὼν δὲ σίμων πέσος, προσέπεσε
 τοῖς γόνασιν τῷ Ἰησοῦ λέγων. Ὁρίσθε ἀπὸ ἐμοῦ,
 ὅτι ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς εἰμι κύριε. θάμβος γὰρ
 ἐγενήθη αὐτῷ, καὶ πάντας οὖν σὺν αὐτῷ,
 ἐνθὶ τῇ

ἐὼς τῇ ἄγρᾳ τῇ ἰχθύων, ἣ σινέλαβον. ὁμοί-
 ως δὲ καὶ ἰάκωβον καὶ ἰωάννην ὕς ζεβεδαί-
 ος, οἱ ἦσαν κοιτωνοὶ δὲ σίμωνι. καὶ εἶπε πρὸς
 τὸν σίμωνα ὁ Ἰησοῦς. μὴ φοβῆ, ἀπὸ τῆς νῦν ἀν-
 θρώπους ἔσσι ζωζῶν. καὶ καταγαγόντες τὰ
 πλοῖα ἐὼς τὴν γῆν, ἀφέντες ἅπαντα ἠκολού-
 θησαν αὐτῷ. καὶ ἐγένετο οἱ δὲ εἶν' αὐτὸν οἱ
 μαῶ τῇ πόλει, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς πλήρης λέ-
 πτας, καὶ ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν πεσὼν ἐὼς πρόσω-
 πον, ἐκέλευσεν αὐτοῦ, λέγων. κύριε, ἐὰν θέλῃς,
 διώκω με καὶ θασαίσει. καὶ ἐκτείνω τὴν
 χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ, ἐπών. θέλω, καὶ θασεί-
 σθαι. καὶ διθέως ἡ λέπτα ἀπῆλθεν ἀπ' αὐ-
 τοῦ. καὶ αὐτὸς παρήγει αὐτῷ, μηδενὶ εἰ-
 πεῖν, ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον σεαυτὸν τῷ ἰδρωῖ,
 καὶ προσέειπε πρὸς τὸν καὶ θασισμὸν σου,
 καὶ θῶς προσέταξε μαωῆς εἰς μαρτύριον αὐ-
 τοῦ. διήρχετο δὲ μάλλον ὁ λόγος πρὸς αὐ-
 τοῦ, καὶ συνέχοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκούειν, καὶ
 θροῦν ἐκείνου. αὐτὸς δὲ λιπὼν ὑποχωρῶν εἰς ταῖς ὁρή-
 μιν, καὶ προσευχόμενος. καὶ ἐγένετο οἱ μαῶ
 τῇ ἡμέρᾳ, καὶ αὐτὸς λιπὼν διδάσκων, καὶ ἦ-
 σαν καὶ θῆμενοι φαρισαῖοι καὶ νομοδιδάσκα-
 λοι, οἱ ἦσαν ἐκκλησιαστές ἐκ πάσης κώμης τῆς
 γαλιλαίας καὶ ἰσθαδαίος καὶ ἰδραβαλὴμ. καὶ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

διαύαμις κυρίῳ ὡς εἰς ἰᾶσθαι αὐτοῦ. καὶ
 ἰδοὺ αἱ δυνεὶ φέροντες ἐπὶ κλίνης αἰθρώπον,
 ὃς ὡς παρὰ λευμύος, καὶ ἐξήλθον αὐτὸν εἰ-
 σενεγμῆν, καὶ θῆναι ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ μὴ
 δύροντες πῶς εἰσένεγκασιν αὐτὸν διὰ τὸν ὄ-
 χλον, ἀναβαίτες ἐπὶ τὸ δῶμα, διὰ τῶν κερσά-
 μων καθεῖκον αὐτὸν σὺν ᾧ κλινιδίῳ εἰς τὸ μέ-
 ρον ἐμπροσθεν τοῦ Ἰησοῦ. καὶ ἰδὼν πλὴν πίστιν αὐ-
 τῶν, εἶπεν αὐτοῖς. αἰθρώπε, ἀφένταί σοι αἱ
 ἁμαρτίαι σου. καὶ ἤρξαντο θαυματολογεῖσθαι οἱ
 γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι, λέγοντες. ὅς
 ἔστιν ὁ θεός, ὃς λαλεῖ βλασφημίαν; ὅς διώ-
 ται ἀφένταί ἁμαρτία, εἰ μὴ ὁ μόνος ὁ θεός;
 ἐπιγινώσκεις δὲ ὁ Ἰησοῦς τὸν θαυματολογισμὸν αὐτῶν,
 ἀκριβεῖς εἶπε πρὸς αὐτούς. τί θαυματολογε-
 ῖτε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; τί ἔστιν ὁ νόμος
 τοῦτον εἰπεῖν, ἀφένταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου,
 ἢ εἰπεῖν, ἔχεις καὶ ποδὶ πατάει; ἵνα δὲ εἰσῆ-
 τε, ὅτι ἰδοὺ ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ αἰθρώπου ἐπὶ τῆς
 γῆς ἀφένταί ἁμαρτία, εἶπε ᾧ παραλυτι-
 κῷ. σοὶ λέγω, ἔχεις καὶ ἄρξαι τὸ κλινιδί-
 ον σου, πορεύεαι εἰς τὸν οἶκόν σου. καὶ παραχρῆ-
 μα ἀνάστας ἐνώπιον αὐτῶν, ἄρξας ἐφ' ᾧ κα-
 τέκλει, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, δοξάζων
 τὸν θεόν. καὶ ἕκαστος ἔλαβον ἅπαντας, καὶ
 ἐδόξαζον τὸν θεόν, καὶ ἐπολήθησαν φόβῳ, λέ-
 γοντες,

γιντες,

γυναικες, ὅτε εἶδοντο περὶ δόξα σήμερον· καὶ
 μετὰ ταῦτα ἔβηλθεν, καὶ ἐθαύμαζον πλὴ-
 ον, ὀνόματι λένειν, καὶ θήμενον ἐν δὲ τῷ πε-
 λωσίον, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἀκολούθη μοι. καὶ κα-
 ταλιπὼν ἅπαντα αἰτήσεις, ἠκολούθησεν αὐ-
 τῷ. καὶ ἐποίησε δοχὴν μεγάλην λένεις αὐτῷ
 ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἦν ὄχλος τελωνῶν πα-
 λύς, καὶ ἄλλων, οἳ ἦσαν μετ' αὐτῶν κατὰ
 καίμενοι. καὶ ἐγένοντο οἱ γραμματεῖς καὶ
 οἱ φαρισαῖοι πρὸς αὐτὸν μαθηταίς αὐτοῦ, λέ-
 γοντες. διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρ-
 τωλῶν ἐσθίει καὶ πίνει; καὶ ἀπεκρίθας ὁ Ἰη-
 σοῦς, εἶπε πρὸς αὐτοὺς. οὐ κρίναι ἔχουσιν οἱ ὑ-
 γαινοῦντες ἰατρᾶ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. ἵνα
 ἐλθὼντα καλέσωι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτω-
 λους οὐκ ἐθέλουσι. οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν. διὰ
 τί οὐ μαθηταὶ Ἰωάννου κτενέουσι πυκνά, καὶ θε-
 σεις ποιεῖ; ὁμοίως καὶ οἱ τῶν φαρισαίων, οἱ δὲ
 οἱ ἐσθίει καὶ πίνουσιν. ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς
 μὴ διακρίνετε τὸν ἄνθρωπον τῷ ἔμφαντος, οὐδ' ὁ κρυφ-
 ος μετ' αὐτῶν ἐστίν, φοβησάμενος τὸν ἄνθρωπον; ἐλάττω δὲ
 ἡμέραν, καὶ ὅταν ἀπαρξῆτε ἀπ' αὐτῶν ὁ νου-
 θετός, τότε κηρύσσουσιν οἱ ἐκείνους ταῖς ἡμέ-
 ραις· ἔλεγε δὲ καὶ περὶ τοῦ πρὸς αὐτοὺς, ὅτε
 εἶδον ἐν δὲ βλεψαίμα ἰμασίου κινῶν ἐν δὲ βάλλει
 ἐν δὲ ἱερῶν πηλασίον, εἰ δὲ μή γε, καὶ εἰ καὶ

χιζι; κὶ ὁ παλαιὸς ἁ συμφωνεῖ τὸ ἰσχυρῶς
 ἀπὸ τοῦ καινοῦ. κὶ ἄδεις βάλλει οἶνον νέον εἰς
 ἀσκούς παλαιούς, εἰ δὲ μή γε, ῥήξει ὁ νέος οἶνος
 τὸν ἀσκόν, κὶ αὐτὸς ἐκχυθήσεται, καὶ οἱ ἀσκοὶ
 ἀφελῶνται. ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκούς καινούς
 βλητέον, κὶ ἀμφοτέρωτερον σωτηρεῖν. καὶ ἄδεις
 πῶς παλαιὸν, θύθως θέλει νέον. λέγει γὰρ ὁ
 6 παλαιὸς χρηστότερός ἐστιν. Εὐχέτω δὲ εἰ
 σε βδελύσσεται διὰ τὸ πρῶτον διὰ τὸ δεύτερον αὐ-
 τὸν διὰ τὴν ἀπορίαν, καὶ ἔλελλον οἱ μαθηταὶ
 αὐτοῦ τὸν σάκεον, κὶ πόδιον, φάροντες τοὺς
 χροῖ. Ἰνὲς δὲ τὴν Φαρισαίων εἶδον αὐτοῖς. ἔ-
 ποιῆτε, ὅς ἐκ ὕδατος ποιοῦν οὐ τοῖς σάββατοι. καὶ
 ἀρχιερεῖς πρὸς αὐτοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς. ἔδε το-
 το ἀνέγνωτε, ὅ ἐποίησε δαβὶδ, ὅποτε ἐπείνα-
 σεν αὐτὸς, κὶ οἱ μὲν αὐτοῦ ὄντες, ὡς εἰπὼν θεῶ
 εἰς τὸν οἶκόν τοῦ θεοῦ, κὶ τὸν ἀρ' αὐτὸν τ' πρὸς θεο-
 ῶς ἔλαβε καὶ ἔφαγε καὶ ἔδωκε καὶ ἔδωκε μετ'
 αὐτοῦ, ὅς ἐκ ὕδατος φαγεῖν, εἰ μὴ μόνον αὐτὸν ἰδρ-
 οῖς; καὶ ἔλεγον αὐτοῖς, ὅτι κύριός ἐστιν ὁ θεὸς τῆ
 ἀνθρώπου κὶ τῶ βδελύσσεται. Εὐχέτω δὲ καὶ εἰ
 τῶ βδελύσσεται εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς πλὴν σινα-
 γῇν κὶ διδάσκειν. καὶ ἡμεῖς αὐτὸν ἀνέβημεν, καὶ
 ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ ἔκρηξε. Γοαρτήσαντες οἱ
 ῥαμμαπεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, εἰ οὐκ ἔστι σεβ-
 βάτω θεοῦ πᾶσι ἵνα ἄνωσι κατηρεῖαν
 αὐτοῦ.

αὐτῷ· αὐτὸς δὲ ἤδει τὸν θαλασμιόναυτον,
 καὶ εἶπεν ὅτι ἀνθρώπων ὧς ἐκράνεν ἡ τῆς χειρὸς.
 ἔχειται, καὶ σῆθι εἰς τὸ μέτρον· ὁ δὲ αἰκαστὴς ἔσθι.
 εἶπεν δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτοὺς· ἐπερωτήσω ὑ-
 μᾶς, ἵνα ἴδῃτε τοὺς στίβους, ἀγαθοποιῆσαι ἢ
 κακοποιῆσαι, ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀφελῆσαι; καὶ πε-
 ριβλεψάμενος πάντας αὐτοὺς, εἶπεν ὅτι ἀν-
 θρώπων· ἐκτεκοντὶ τὴν χειρὰ σου· ὁ δὲ ἐπαίνεσεν
 αὐτὸν, καὶ ἀρετὰς αὐτοῦ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑψίστης ὡς
 ἡ ἄλλη· αὐτοὶ δὲ ἐπλήθυνον αἰοίαν, καὶ διε-
 λάλουν πρὸς ἀλλήλους, ἵνα αὐτοὶ ποιήσονται ὅτι Ἰη-
 σοῦς. ἔρχετο δὲ ὁ παῖς ἡμετέρος πάντας, ἡ-
 ἡλθὲν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι, καὶ καὶ ὁ θύνα-
 κτοράων ἐν τῇ προσευχῇ τῷ θεῷ· καὶ ὅτε ἐ-
 κέκοιτο ἡμέρας, προσεφώνησε τοὺς μαθητάς αὐ-
 τοῦ· καὶ ἐκλεξάμενος αὐτὸν αὐτῶν δώδεκα, εἰς
 καὶ ἀρετὰς ἐνόμασε, σίμωνα, ὃν καὶ ὠνό-
 μασε πέτρον, καὶ ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ,
 ἰάκωβον καὶ ἰωάννην, θίλιππον, καὶ βαρτο-
 λομαῖον, ματθαῖον, καὶ θωμᾶν, ἰσκαριώτην τὸν
 ἀλφάειον, καὶ σίμωνα τὸν καλεσμένον ζη-
 λώτην, ἰάκωβον, καὶ ἰσκαριώτην, ὃς καὶ ἐχρήζετο προδοῦς· καὶ καταβὰς μετ'
 αὐτῶν, ἔσθι μετ' αὐτῶν πεδινῶν, καὶ ὄχλος μα-
 θητῶν αὐτοῦ καὶ τῶν ἡγετῶν πάντων τῶν λαῶν ἀπὸ
 πάσης τῆς ἰουδαίας καὶ ἰερουσαλὴμ, καὶ τῆς
 παρα-

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

παραλίς τύρῃ καὶ σιδῶνος, οἱ ἦλθον ἀκῶσαι
 αὐτῶ, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῆς νόσου αὐτῶν, καὶ
 οἱ ὀχλόμενοι ὑπὸ πονημάτων ἀκαθάρτων,
 καὶ ἐθροπύοντο. καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζητεῖ ἀ-
 πηλασαι αὐτῶ, ὅτι διάκρισις παρ' αὐτῶ ἰζήρχε-
 το, καὶ ἰατο πάντας. καὶ αὐτὸς ἐπάρας τὸν
 ὀφθαλμὸν αὐτῶ εἰς τὸν μαθητῆν αὐτῶ, ἔλε-
 γε. μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρῳ δοῖν ἡ
 βασιλεία τοῦ θεοῦ. μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν,
 ὅτι χορτασθήσεσθε. μακάριοι οἱ κλαίοντες
 νῦν, ὅτι γελάσετε. μακάριοι ἐγὼ, ὅτι ἂν μισή-
 σωσιν ὑμεῖς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἀφορίσωσιν ὑ-
 μᾶς, καὶ ὀνειδίσωσι, καὶ ἐξβαλεῖσιν τὸ ὄνο-
 μα ὑμῶν ὡς πονηρὸν ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώ-
 που. χαίρειτε εἰ ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ καὶ σιωπή-
 θετε. ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πλὺς εἰς ζωῆς ἐ-
 ρενοῖς. κατὰ ταῦτα γὰρ ἐπαῖον ζωῆς προ-
 φήταις οἱ πατέρες αὐτῶν. ὅτι καὶ ὑμῖν
 τοῖς πτωχοῖς, ὅτι ἀπέχωτε πλὴν παρακλή-
 σιν ὑμῶν. οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἐμπεπλησμένοι,
 ὅτι πεινάσετε. οὐαὶ ὑμῖν, οἱ γελῶντες νῦν,
 ὅτι πειθήσεσθε καὶ κλαύσετε. οὐαὶ ὑμῖν,
 ὅταν καλῶς ὑμᾶς εἰπωσιν οἱ ἄνθρωποι. Κα-
 τὰ ταῦτα ἢ ἐπαῖον ζωῆς ἡμετέροις προφήταις
 οἱ πατέρες αὐτῶν. ΑΛΛ' ὑμῖν λέγω τοῖς
 ἀκούουσιν, ἀγαπάτε τὸν ἐχθρὸν ὑμῶν, κα-
 λῶς

ὥς ποιεῖτε τοῖς μετέουσιν ὑμᾶς, διλογεῖτε
 αὐτὸ κατὰρμενός ἐστι ὑμᾶς, καὶ προσεύχω-
 μεν ὑπὲρ τῶν ἐπιπρεζόντων ὑμᾶς. ὅτι τυ-
 πτοντὰ σε ἐνδὶ πλὴν σαλῶνα, πάρεχω καὶ πλὴν
 ἄλλω. καὶ ἀπὸ τοῦ αἵροντός σου τὸ ἱμάτι-
 ον, καὶ τὸν χιτῶνα μὴ κωλύσης. παντὶ δὲ
 ὅτι αἰδῶνός σε δίδου. καὶ ἀπὸ τοῦ αἵροντός ταί-
 σά, μὴ ἀπαίτει. καὶ καὶ οὕτως θέλετε ἵνα
 ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖ-
 τε αὐτοῖς ὁμοίως. καὶ εἰ ἀγαπᾶτε αὐτὸν ἀ-
 πάντας ὑμᾶς, ποῖα ὑμῖν χάρις ἐστὶ; καὶ
 γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ αὐτὸ ἀγαπῶντας αὐτοὺς
 ἀγαπῶσι. καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῇτε αὐτὸ ἀγα-
 θοποιῶντας ὑμᾶς, ποῖα ὑμῖν χάρις ἐστὶ;
 ἢ ἂν οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιῶσι. καὶ ἐὰν
 δανείζητε πρὸς ὧν ἐλπίζετε ἀρχλαβεῖν, ποῖα ὑ-
 μῖν χάρις ἐστὶν; ἢ ἂν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρ-
 τωλοῖς δανείξωσιν, ἵνα ἀρχλαβῶσι ταῖς ἴσαι.
 ὅτι ἐὰν ἀγαπᾶτε αὐτὸν ἐχθροὺς ὑμῶν, καὶ ἀ-
 γαθοποιεῖτε ἢ δανείζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες,
 καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς, καὶ ἔσεσθε
 ὑποὶ τῷ ὑψίστῳ, ὅτι αὐτὸς χρηστὸς ἐστὶν ἐνδὶ αὐ-
 τοῦ ἀγαθίου καὶ τοῦ κακοῦ. Γίνεσθε οὖν οἰκτιρῶ-
 νες, καθὼς καὶ ὁ πατήρ ὑμῶν οἰκτιρῶν ἐστὶν. μὴ
 κείνετε, ἢ μὴ κείνητε. μὴ καταδικάζετε,
 καὶ ὁ πατήρ καταδικάζει. ἀπλάνετε, ἢ ἀπλάν-
 ητε.

λυθῆσθε.

ληθῆσεσθε· Δίδετε, καὶ ὁδησέσθ' ὑμῖν· μέγα
 καλὸν πεπιεσμένον, καὶ σεσαλευμένον, καὶ
 ὑπερῆχονόμιον δύνανται εἰς τὴν κόλπον
 ὑμῶν· ὃ γὰρ αὐτῷ μέγας ὡς μετρίαι, αἴτιμι-
 διθῆσεται ὑμῖν· ἅπερ δὲ παραβολῇ αὐτοῖς.
 μήτις διώκεται τυφλὸς τυφλὸν ὁδηγῆν; οὐχὶ
 ἀμφοτέρω εἰς βόθυνον πεσούτω; οὐκ ἔστι μα-
 θητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ· καὶ τη-
 ρούμενος δὲ πῶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ.
 τί δὲ βλέπεις ὃ κέρφος ὃ οὐδ' ὀφθαλμῷ τῷ
 ἀδελφοῦ σου, πλὴν δὲ ὁδὸν πλὴν οὐδ' ἰδίᾳ ὀφ-
 θαλμῷ ὃ καταινοεῖς; ἢ πῶς διώκοντα λέγει
 ὃ ἀδελφῷ σου, ἀδελφε, ἀφες ἐκβαλῶ ὃ κέρ-
 φος ὃ οὐδ' ὀφθαλμῷ σου, αὐτὸς πλὴν οὐδ' ὀφ-
 θαλμῷ σου ὁδὸν ὃ βλέπει; ὑποκρινά-
 ῃς ἐκβαλεῖς πρῶτον τὴν ὁδὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου,
 καὶ τότε δεξιὰς ἐκβαλεῖς ὃ κέρφος ὃ οὐδ' ὀφθαλμῷ
 τῷ ἀδελφοῦ σου· ὃ γὰρ ἔστι δέν-
 δρον καλόν, ποιεῖν καρπὸν ἁγίον· ὃ δὲ δέν-
 δρον ἁγίον, ποιεῖν καρπὸν καλόν· ἕκαστος
 γὰρ δένδρον ἐκ τοῦ ἰδίου καρποῦ γινώσκεται· ὃ
 γὰρ ἔστι ἀγαθὸν συλλέγουσι σύκα, ὃ δὲ ἐκ βαι-
 τοῦ φησὶ σκνολίον· ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ
 τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέ-
 ρει ὃ ἀγαθόν, καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ
 πονηροῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει
 ὃ πονη-

ἔποιήσαν. ἐκ γὰρ τῶν ποταμῶν καὶ τῶν
 ὄρεων λαλεῖ ὁ κόσμος αὐτῶν. ἡ δὲ μετὰ ταῦτα κύ-
 ρει, καὶ ὁ ποιῶν αὐτὴν λέγει. πᾶς ὁ ὄντων κόσμος πρὸς
 μεν, καὶ ἀκούει μετὰ τῶν λόγων, καὶ ποιῶν αὐ-
 τὴν, ἡ ποιεῖ αὐτὴν ὅτιν ὁμοίος. ὁμοίος
 ὅστις ἀνθρώπων οἰκοδομῶντι οἰκίαν, ὃς ἐσκαφε-
 καὶ ἐδάθυει, καὶ ἐποίησε θεμέλιον ἐπὶ τῷ πέ-
 τρῳ. πλημμύρης δὲ γνομένης, προσέρρηξεν
 ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔκλυσε σα-
 λῶσαι αὐτὴν. πεθεμελίωθ' γὰρ ἐπὶ τῷ πέ-
 τρῳ. ὁ δὲ ἀκούων, καὶ μὴ ποιῶν, ὁμοίος ὅστις
 ἀνθρώπων οἰκοδομῶντι οἰκίαν ἐπὶ τῷ γῆν χω-
 εῖς θεμέλιον, ἢ προσέρρηξεν ὁ ποταμὸς, καὶ δι-
 σάως ἔπεισε, καὶ ἐγένεθ' ὁ ῥῆγμα τῆς οἰκίας ἐ-
 κείνης μέγα. Ἐπεὶ δὲ ἐπλήρωσε πάντα τὰ ῥή-
 ματα αὐτῶν εἰς τὰς ἀκοὰς τῶν λαῶν, αἰσθάνθη
 εἰς καὶ πόρτα αὐτῶν. ἐκάλοντάς τε αὐτοὺς δεῖνος δοῦλος
 καὶ κῶς ἔχον, ἡμέλει τελευτῶν, ὃς εἶπεν αὐτῷ ὁ
 ἡγεμὼν. ἀκούων δὲ πᾶσι τῶν ἱεροῦ, ἀπέστειλε πρὸς
 αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν ἱουδαίων, ἱερωτῶν αὐ-
 τῶν, ὅπως ἐλθόντες ἀρπάξωσιν τὸν δοῦλον αὐτῶν. οἱ
 δὲ παρακληθέντες πρὸς τὸν ἱεροῦ, παρεκά-
 λον αὐτὸν ἀποσταίως, λέγοντες, ὅτι ἄξιός ἐστις
 ὃς περὶ ἐξέλθῃς. ἀγαπᾷ γὰρ ὁ ἔθνος ἡμῶν, καὶ
 τὴν συναγωγὴν αὐτοῦ οἰκοδομήσιν ἡμῶν. ὁ δὲ ἱε-
 ρὸς ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς. ἦδη δὲ αὐτῶν ἔμε-
 λεν

κρὸν ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἐπέμψα πρὸς
 αὐτὸν ὁ ἐκατόνταρχος φίλος, λέγων αὐτῷ.
 κύριε, μὴ σκύλας. ἔγωγὰ εἰμι ἱκανὸς ἵνα ὑπὸ
 τῷ σέγμα μὲ εἰσέλθῃς. διὰ ἃ δὲ ἐμαυτὸν ἡξί-
 ωσα πρὸς σε ἔλθεῖν, ἀλλὰ εἶπε λόγῳ, καὶ ἰα-
 θήσεται ὁ παῖς μου. καὶ γὰρ ἐγὼ ἀνθρώ-
 πος εἰμι ὡς καὶ Ἰησοῦς ταπεινός, ἔχων
 ὡς ἐμαυτὸν σκλάβους, καὶ λέγω βούτω, ἐπ-
 ρέθῃ, καὶ πορεύεται, καὶ ἄλλῳ, ὅρῃ, καὶ
 ὁρῇται, καὶ ὃ δούλω μου, ποίησον ὅσα,
 καὶ ποιεῖ. ἀκούεις δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, ἐ-
 θαύμασεν αὐτόν. καὶ γραφεὶς, ὃ ἀκολού-
 θουν αὐτῷ ὅλῳ εἶπε. λέγω ὑμῖν, ἃ δὲ εἶ-
 ῖ ἰσραὴλ τοῖς ἐν τῇ πόλει οὖτοι. καὶ ὡς
 ἐξήλθοντες οἱ πεμφθέντες εἰς τὸν οἶκον, ὤ-
 ρον τὸν ἀδικοῦντα δούλον ὑψαίνοντα. καὶ ἐ-
 γένετο οὐ τῇ ἐξῆς ἐπορεύετο εἰς πόλιν καλεσμέ-
 νην ναῖν. καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθη-
 ται αὐτοῦ ἱκανοί, καὶ ὄχλος πᾶς. ὡς δὲ
 ἤγγισε τῇ πόλει τῆς πόλεως, καὶ ἰδὼν Ἰησοῦς
 μίξετο πεθνηκὸς υἱὸς μοναχῆς τῇ μητρὶ αὐ-
 τῇ. καὶ αὐτὴ ὑπὸ χερός, καὶ ὄχλος τῆς πό-
 λεως ἱκανὸς σὺν αὐτῇ. καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ κύ-
 ριος ἐσπλαγχνίσθη αὐτῇ, καὶ εἶπεν αὐτῇ.
 μὴ κλαῖναι. καὶ προσελθὼν, ἥψατο τῆς ὤτης. οἱ δὲ
 βασιζόμενοι ἔστησαν, καὶ εἶπε. Νεανίσκη, οἱ λέ-
 γω,

τω, ἐγέρθη· καὶ ἀνέκαθισεν ὁ νεκρὸς, καὶ ἤρ-
 ξατο λαλεῖν, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐ-
 τῷ. ἔλαβεν δὲ φόβος πάντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν
 Θεόν, λέγοντες, ὅτι πρῶτης μέγας ἐγέγερ-
 ται ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ Θεὸς τὸν
 λαόν αὐτῷ. καὶ ἔβηλθεν ὁ λόγος εἰς αὐτὸν
 τῇ ἰσθαίᾳ πᾶσι αὐτῷ, καὶ ἐπὶ πάσι τῇ πόλει
 χόρῳ. καὶ ἀπήγειλαν ἰωάννη οἱ μαθηταὶ
 αὐτοῦ πᾶσι τῶν ζώντων. καὶ προσκαλι-
 σάμενος δύο τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ ἰω-
 ἀννης, ἔπεμψε πρὸς τὸν Ἰησοῦν, λέγων· σὺ εἶ
 ὁ ὀρθόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν; παρα-
 γνόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες, εἶπον· ἰω-
 ἀννης ὁ βαπτιστὴς ἀπέσταλκεν ἡμᾶς πρὸς σε,
 λέγων· σὺ εἶ ὁ ὀρθόμενος, ἢ ἄλλον προσδο-
 κῶμεν; ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ ἐθεράπευσεν πολ-
 λὰς ἀπὸ τόσων, καὶ μαζίων, καὶ πνευματίων
 πονηρῶν, καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχραίσατο τὸ βλέ-
 πειν. καὶ ἀρχιερεὺς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς.
 Γοργυθῆντες ἀπαγγείλατε ἰωάννῃ, ἃ εἶδετε καὶ
 ἤκαθετε, ὅτι τυφλοὶ αὐτὰ βλέπουνσι, χωλοὶ
 ποδὶ πατοῦσι, λεπροὶ καθαίρονται, κωφοὶ
 ἀκούουσιν, νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ διαψεύζονται,
 καὶ μακαρίου ὄψιν, ὅς ἐσὶν καὶ μὴ σκανδαλι-
 σθῆναι ἐμοί. ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων
 ἰωάννης, ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς ὄχλους πε-
 ρὶ ἰωάννου.

εἰ ἰωάννης . τί βεληλύθατε εἰς τὴν ὄρην μου
 θεάσασθαι ; καὶ λαμὼν ὑπὸ ἀέμου σπυγνύ-
 μενον ; ἀλλὰ τί βεληλύθατε ἰδεῖν ; ἀνθρώπου
 εἰ μαλακοῖς ἱματίοις ἡμφιεσμένον ; ἰδοὺ οἱ
 εἰ ἱματισμῷ εἰσδέξω , καὶ ρυφῇ ὑπὸ ἄρχον-
 τες , οἱ τοῖς βασιλείοις εἰσὶν . ἀλλὰ τί βεληλύ-
 θατε ἰδεῖν ; προφήτην ; καὶ λέγω ὑμῖν , καὶ
 πρὸς τὸν πρόφētην . ἔπος ὅτι πρὸς ἔμε
 „ γράψαι . ἰδοὺ ἐγὼ ἀρσέλλω τὸν ἄγγελόν μου
 „ πρὸ προσώπου σου , ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν
 „ σου ἔμπροσθέν σου . λέγω γὰρ ὑμῖν . μείζων οἱ
 „ Ἰησοῦς γυναικῶν προφήτης ἰωάννης τῷ βα-
 „ πτίστῃ ὁδεῖς ὅτι . οὗτος δὲ μικρότερος οἱ τῇ βασι-
 „ λεῖα τῷ θεῷ , μείζων αὐτῷ ὅτι . καὶ πᾶς ὁ λαὸς
 „ ἀκούσας καὶ οἱ πλῶνται ἐδικαίωσαν τὸν θεόν ,
 „ βαπτισθέντες ἐν βάπτισμα ἰωάννης . οἱ δὲ φα-
 „ ρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ τὴν βασιλίαν τῷ θεῷ
 „ ἠθέτησαν εἰς ἑαυτοὺς , μὴ βαπτισθέντες ὑπὸ
 „ αὐτῷ . εἶπε δὲ ὁ κύριος . τίς ὃν ὁμοιώσω τοῖς
 „ αἰθρώποις ἢ ἡμεῖς ταύτης , καὶ τίς εἰσὶν ὁμοι-
 „ οἱ ; ὁμοιοὶ εἰσι παιδίοις τοῖς οὐκ ἀγαθοῖς καὶ θη-
 „ μελύοις , καὶ προσφωνοῦσιν ἀλλήλοις , καὶ λέγου-
 „ σιν . ἡνλήθαμεν ὑμῖν , καὶ ὅκωρξάμεθα , ἰθὺς
 „ ἡνλήθαμεν ὑμῖν καὶ ὅκωρξάμεθα . ἐλήλυθε
 „ γὰρ ἰωάννης ὁ βαπτιστής , μήτε ἄρτον ἐσθίουσαν ,
 „ μήτε οἶνον πίνων , καὶ λέγετε , δαιμόνιον ἔχει .
 „ ἐλήλυθεν

ἐλάλουν ὁ υἱὸς τῶ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων,
 καὶ λέγετε. Ἰδοὺ ἀνθρώπος φάγος καὶ οἶνοπό-
 τής, πλεονῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν, καὶ
 ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς
 πάντων. ἡρώτα δὲ τις αὐτὸν τῷ φαρισαίῳ,
 ἵνα φάγῃ μετ' αὐτοῦ. καὶ εἰσελθὼν εἰς πλὴν οἰ-
 κίαν τῶ φαρισαίου ἀνεκλίθη. καὶ ἰδοὺ γυνὴ
 εἰς τῇ πόλει, ἥ τις ἐκ τῶ ἁμαρτωλῶν, ἐδιγνώσκει
 ὅτι αἰάκη· εἰς τῇ οἰκίᾳ τῶ φαρισαίου, κομίσασα
 ἅλᾳ βαττον μύρον, καὶ σᾶσαι παρὰ τοῦ πό-
 δας αὐτοῦ ἐπίσω κλαίει· ἡρξάτο βρέχειν
 τοῦ πόδας αὐτοῦ τοῖς δάκρυσι, καὶ ταῖς θειξί-
 τ' κεφαλῆς αὐτῆς ῥέμασσε, καὶ κατεπίλει
 τοῦ πόδας αὐτοῦ, καὶ ἤλειφε ὅ μύρον. ἰδὼν
 δὲ ὁ φαρισαῖος ὁ καλεῖσθαι αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ
 ὅτι, λέγων. ἔως εἰ ἐκ προφήτης, ἐγίνωσκαι αὐ-
 τὸν καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ, ἥ τις ἄπτεται αὐτοῦ, ὅτι
 ἁμαρτωλὸς ὅστις. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶ-
 πε πρὸς αὐτόν. Σίμων, ἔχω σοι τι εἰπεῖν. ὁ δὲ
 ἔφη. διδάσκαλε εἰπὲ. δύο χρεωφιλές ἦεν
 δανειστὴν ὑπὲρ, ὁ εἰς ὧφίλει δινάριον πεντακό-
 σια, ὁ δὲ ἑτέρος πεντήκοντα. μή ἐχόντων δὲ
 αὐτῶν ἀποδοῦναι, ἀμφοτέρους ἐχαίρει. τίς
 οὖν αὐτῶν εἰπὲ πλεονῶν αὐτὸν ἀγαπήσει;
 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ σίμων εἶπεν. ὅτι πλεονῶν
 ὅτι ὧ πλεονῶν ἐχαίρει. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ.

ὁρθῶς ἔκεινασ· καὶ γραφαὶς πρὸς τὴν γυν-
 ναῖκα, ἥ σίμωνι ἔφη. βλέπεις ταύτην τὴν
 γυναικα; εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὅπως
 εἰδῇ ὅτι πόδας μου ἔκ ἔδωκας, αὕτη δὲ θῆ-
 σε δάκρυον ἐβρέξε μου ὅτι πόδας, καὶ ταῖς θε-
 ξί τῃ κεφαλῇ αὐτῆς ἰβρίμαξε. Θέλημά μοι
 ἔκ ἔδωκας, αὕτη δὲ ἀφ' ἧς εἰσῆλθον, ὃ θέλω
 πε καταχειλῶμαι μου ὅτι πόδας. ἐλαίω τὴν
 κεφαλὴν μου ὃτι ἠλειψας, αὕτη δὲ μύρω ἠ-
 λειψέ μου ὅτι πόδας, ὃ χρεὼν λέγω σοι, ἀφίων-
 ται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί, ὅτι ἠγά-
 πησε πολὺ. ὧ δὲ ὀλίγον ἀφίει, ὀλίγον ἀγα-
 πῶ. εἶπε δὲ αὐτῇ. ἀφίωνταί σου αἱ ἁμαρ-
 τία· καὶ ἤρξαντο οἱ συμμακάριοι λέγειν
 οὐ ἰσχυροὶ. τίς ἔως ἔστιν, ὃς καὶ ἁμαρτίας
 ἀφίησιν; εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυναικα. ἡ πίστις
 8 σου σέσωκέ σε. πορεύου εἰς εἰρήνην. Καὶ ἐ-
 γίνετο οὐδ' ἡ καθεξῆς, καὶ αὐτὸς διώκεν κατὰ
 πόλιν καὶ κώμην κηρύσσων καὶ διαφιλῶμε-
 νος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, καὶ οἱ δώδεκα αὐ-
 τοῦ, καὶ γυναῖκες ἱεροὶ αἱ ἦσαν περὶ τρεῖς
 πενμυρία ἀπὸ πνθυμάτων πονηρῶν καὶ ἀ-
 δειφῶν, Μαρία ἡ καλεσμένη μαγδαλινη,
 ἀφ' ἧς δαιμόνια ἐπὶ αὐτὴν ἐβεληλύθη, καὶ ἰωάν-
 νης γυνὴ ζουζᾶ, ἐδιδόπου ἡρώδου, καὶ ἑν-
 ῶνα, καὶ ἑτέροις πολλαί, αἱ ἱεροὶ διηκόουσαι
 αὐτοῦ

αὐτοῖς ἀπὸ τῆς ὑπαρχούτων αὐταῖς. Συ-
 νιώντες δὲ ὄχλος πολλῶς, καὶ τῆς κατὰ πό-
 λιν ὡδὶ πορεύομενων πρὸς αὐτὸν, εἶπε ἀγ-
 παραβολῆς. Εξῆλθεν ὁ ἀπαύρων τῶ ἀπαύ-
 ρου τὸν ἀπὸρον αὐτοῦ, καὶ εἰς τὸ ἀπαύρειν αὐ-
 τὸν, ὃ μὲν ἔπεισε παρὰ πλὴν ὁδὸν, καὶ κα-
 τεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τῶ ἔργου κα-
 τέφαγεν αὐτό. καὶ ἔτορον ἔπεισεν ὡδὶ πλὴν
 πείραν, καὶ φωνὴ ὤρησεν δὲ ἀγὰρ τὸ μὴ ἔ-
 χεῖν ἰκμαῖδα. καὶ ἔτορον ἔπεισεν εἰ μίση τῆς
 ἀκαθαρσίας, καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἀκαθαρταὶ ἀ-
 πέπιξαι αὐτό. καὶ ἔτορον ἔπεισεν ὡδὶ πλὴν
 γῆν πλὴν ἀγαθὴν, καὶ φωνὴ, ἐποίησε καρ-
 πὸν ἐκκαίνονται πλοκάμινα. ταῦτα λέγων ἐφώ-
 ρα. ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκούτω. Επηρώ-
 των δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγον-
 τες, ὥς εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη. ὁ δὲ εἶπεν.
 ὑμῖν δέδοται γινώσκειν τὰ μυστήρια τῆ βασι-
 λείας τῶ θεοῦ, τοῖς δὲ λοιποῖς εἰ παραβο-
 λαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι, καὶ ἀκού-
 οντες μὴ σιγηῶσιν. ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραβο-
 λή. ὁ ἀπὸρος ὅστις ὁ λόγος τῶ θεοῦ. οἱ δὲ πα-
 ρὰ πλὴν ὁδὸν, εἰσὶν οἱ ἀκούοντες. εἶπεν δὲ ἔ-
 ρχεται ὁ ἀγὰρ βολος, καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀ-
 πὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πισεύσωσι-
 περὶ αὐτοῦ. οἱ δὲ ὡδὶ τῆς πείρας, οἱ ὅτι αὐ-
 τὸν ἀκούσας

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ἀκούουσι μὲν χαρὰς ἔχοντες τὸν λόγον,
καὶ ἔτι εἰς αὐτὸν ἔρχονται, οἱ πρὸς καιρὸν πι-
στεύουσι, καὶ ἐν καιρῷ περὶ αὐτοῦ ἀκούονται.
τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκαὶνθας περὶ αὐτοῦ, ἔτι εἰσιν οἱ ἀκού-
οντες, καὶ ἑκὼν μὲν καὶ πλῆθος, καὶ
ἡδονῶν τῶν βίᾳ πορευόμενοι συμπνίζονται, καὶ
ἐπελεπομένοι. τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, ἔτι εἰ-
σιν, οἱ ἕως ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ ἀκού-
οντες τὸν λόγον κατέχουσιν, καὶ καρποφο-
ροῦσιν ἐν ἑαυτοῖς. οὐδεὶς δὲ λύχρον ἄλλας
καλύπτει αὐτὸν σκεῖν, ἢ ἑκὼν καὶ κλίνης ἔ-
στησιν, ἀλλ' ὡς λυχνίασ' ὡς ἴδωσιν, ἵνα οἱ
εἰσπορευόμενοι βλέπωσι τὸ φῶς. ἐπεὶ γὰρ ὅτε
κρυπτόν, ὃ ἐφανερόν γινώσκεται, ἐπεὶ ἀφ' κρυ-
φου, ὃ ἐγνωσθήσεται, καὶ εἰς φανερόν ἔλθῃ.
βλέπετε ὅτι πᾶς ἀκούετε. ὅς γὰρ ἐὰν ἔχη, δο-
θήσεται αὐτῷ. καὶ ὅς ἐὰν μὴ ἔχη, καὶ ὃ δο-
κᾷ ἔχειν, ἀρῇθήσεται ἅπασαν αὐτοῦ. περιγίνο-
το δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ, καὶ οἱ ἀδελφοί αὐ-
τοῦ, καὶ ἐκ ἡδυνάσθησαν αὐτῷ ἀλφει-
τὸν ὄχλον, καὶ ἀπῆλθεν αὐτῷ λεγόντων.
Ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἐστῆσαν ἔξω,
ἰδεῖν σε θέλοντες. ὁ δὲ ἀπεκρίθας εἶπε πρὸς
αὐτούς. μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου ἔτι εἰ-
σιν, οἱ τὸν λόγον τῶν θεῶν ἀκούοντες καὶ ποιῶ-
ντες αὐτόν. καὶ ἐγένετο οὐ μὲν τῇ ἡμέρᾳ,
καὶ αὐ-

καὶ αὐτὸς ἀνέβη εἰς πλοῖον, καὶ οἱ μαθηταὶ
 αὐτοῦ. καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. Διέλθωμεν εἰς
 τὸ πέραν τῆς λίμνης, καὶ ἀνήχθησαν. Πλεόντων
 δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσε, καὶ κατέβη λαίλαψ ἀνέ-
 μων εἰς τὴν λίμνην, καὶ συνεπληρώθη, καὶ
 ἐκινδυνώθουν. Προσελθόντες δὲ διήμιραν αὐ-
 τὸν λέγοντες. Επιστάτα, ἡδιστάτα, ἀφλύνει-
 θα. ὁ δὲ ἐκρθεὶς ἐπέμνησε ὅτι ἀνέμω καὶ ὅτι
 κλύδωνι τὸ ὕδατος, καὶ ἐπαύσαντο, καὶ ἐχέειν θα-
 λήην· εἶπε δὲ αὐτοῖς. ὦ ἄνθρωποι, τίς ἐστὶν ἡ πίστις ὑμῶν;
 φοβηθέντες δὲ ἐθαύμαζον λέγοντες πρὸς
 ἀλλήλους. Τίς ἄρα ἔπος ὅστις, ὅτι καὶ τοῖς
 ἀνέμοις ἐπιτάσσει καὶ ὅτι ὕδατι, καὶ ὅτι ἔπα-
 κούσῃ αὐτῷ; καὶ κατέπλυνον εἰς τὴν χε-
 ρα τῆς σταυροῦ, ἧς ὅστις αὐτὴ πέρα τῆς
 γαλιλαίας. Ὑψελθόντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τῆς
 γαλιλαίας, ἔπλυνον αὐτῷ ἀμφότες ἐκ τῆς πάλ-
 ως, ὅς ἐστιν δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱερῶν. καὶ
 ἱμάτιον ἐκείνου ἐκένθησε, καὶ αὐτοὶ οἰκίαν ἐκ
 ἑμεῶν, ἀλλ' οἱ τοῖς μνήμασιν. Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰη-
 σοῦ καὶ ἀνακράξας προσέειπεν αὐτῷ, καὶ
 φωνὴ μεγάλη· εἶπε. ὦ ἰσοῦ καὶ τοῖς ἱεροῦ ἡ
 τέλει σου ὦ ἰσοῦ; Δόξα σοι μὴ με βασιλεί-
 σης, παρὲν γὰρ ὅτι πνύματι ὅτι ἀκα-
 θάρτου ὕψελθαι ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. πολλοῖς ἄ-
 χρόνις συνεπείκει αὐτόν, καὶ ἐδυσμάτο

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ἀλύσει, καὶ πάλαι φυλασσόμενος, καὶ δι-
 αρέμασεν τὰ δαιμόνια, ἡλαυνεῖ ἑκπὸ τοῦ δαι-
 μονος εἰς τὰς δῆμους. ἐπρώτησε δὲ αὐτὸν
 ὁ Ἰησοῦς, λέγων· τί σοι δεῖν ὀνομα; οὗ δὲ εἶ-
 πε· λέγων, ὅτι δαιμόνια πολλά ἐσπλῆθεν εἰς
 αὐτόν. καὶ παρεκάλει αὐτόν, ἵνα μὴ ἐπι-
 τάξῃ αὐτοῖς εἰς πλὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν· λέ-
 οὖν καὶ ἡ ἀγέλη χρίων ἱκανῶν βοσκομένων
 αὐτῷ ὄρει. καὶ παρεκάλει αὐτόν, ἵνα ἐπι-
 βῇ αὐτοῖς, εἰς ἱκεῖντες εἰσελθεῖν, καὶ ἐπι-
 βῇ αὐτοῖς· ἰβληθόντα δὲ τὰ δαιμόνια
 ἑκπὸ τοῦ ἀνθρώπου, ἐσπλῆθεν εἰς τὸν χρίον,
 καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τὸ κρημνὸν εἰς
 πλὴν λίμνης, καὶ ἀπεπνίγη. ἰδόντες δὲ οἱ βο-
 σκοντες ὃ μέγλημένον, ἔφυγον, καὶ ἀπὸ γ-
 γίλων εἰς πλὴν πόλιν, καὶ εἰς τὸν ἀγρὸν·
 ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ μέγληνός, καὶ ἦλθον πρὸς
 τὸν Ἰησοῦν, καὶ θύρον κατήμηνον τὸν ἀνθρώ-
 πον ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἰβληκύνθαι, ἱμα-
 τισμῶν καὶ σωφρονούντων, παρὰ τὸν πό-
 δας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν· ἀπὸ γίγλων
 δὲ αὐτοῖς, καὶ οἱ ἰδόντες πῶς ἐσώθη ὁ δαι-
 μονιθεὶς, καὶ ἠρώτησαν αὐτόν, ἅπαν τὸ πλῆ-
 θος τῆς περιχώρου τῆς γαδαρενῶν, ἀπελ-
 θεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχε-
 ταν· αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ἐπέστρε-
 ψεν.

ἦεν. Ἐδίδετο δὲ αὐτοῦ ὁ αἶψ, ἀφ' ὃ ἰβελι-
 κύθαι τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ. ἀπέ-
 λυσεν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων. Ἀποστείλον
 εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγήσῃ ὅσα ἐποίησέν σοι
 ὁ Θεός. καὶ ἀπῆλθεν καθ' ὅλιον πρὸς πόλιν
 κηρύσσων, ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. Ἐγένετο
 δὲ εἰς τὸν ἄποστείλαι τὸν Ἰησοῦν, ἀπε-
 δέξατο αὐτὸν ὁ ὄχλος. ἦσαν γὰρ πάντες πρεσ-
 βυτέρους αὐτόν. καὶ ἰδοὺ ἦλθεν αἶψ, ὃς
 νομα ἰάκωβος, καὶ αὐτὸς ἀρχὴν τῆς συνα-
 γῆς ἑστῆς. καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς πό-
 δας τοῦ Ἰησοῦ, παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν
 εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ὅτι θυγάτηρ μονογενὴς
 ἐστὶν αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώδεκα, καὶ αὕτη ἀπέ-
 θησκει. εἰ δὲ ὃς ἑστῆς αὐτόν, οἱ ὄχλοι
 συνέπιπτον αὐτόν. καὶ γυνὴ ἔσται εἰ ῥῦσαι
 αἷματός ἀπ' ἐτῶν δώδεκα, ἥτις εἰς ἰα-
 τὴν προσεναλώσασα ὅλον τὸν βίον, ἔκ ἰα-
 σεν ἑστῆς θανάτου θνήσκει, προσελθοῦ-
 σα ὀπίθεν, ἥφατο τῇ κρητέδου τοῦ ἱμα-
 τὸς αὐτοῦ, καὶ παραχρῆμα ἔσθη ἡ ῥῦσις τοῦ
 αἵματος αὐτῆς. καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς. Τίς ὁ
 ἀφάμελός μου; ἀνίσταμεν δὲ πάντων, εἶ-
 πεν ὁ πᾶς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ. ὠδυσάτα,
 οἱ ὄχλοι συνέχονσί σε, καὶ ἀφθλίβου, καὶ λέ-
 γεις; τίς ὁ ἀφάμελός μου. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ἦλθετό μου τις . ἐγὼ γὰρ ἔγωγι διαύαμην ἵ-
 ελθούσας ἀπ' ἐμοῦ . Ἰδοῦσαι δὲ ἡ γυνὴ, ὅτι
 ἐκ ἑλκε, ῥέμουνσαι ἦλθε, καὶ πρὸς αὐτῶν
 αὐτῶν, δι' ἡμῶν αἰτίαν ἦλθετο αὐτῶν, ἀπὸ
 γαίης αὐτῶν ἀνθρώπων παντὸς τῷ λαῷ, καὶ ὡς
 ἰάσθαι παρὰ χεῖμα . Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ . Θάρ-
 σει θυγάτηρ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε . πορεύ-
 εῖς εἰρηνώλῳ . ἔτι αὐτῶν λαλῶντος, ὁ ἄρχων
 τις παρὰ τῷ ἀρχιεπισκόπῳ, λέγων αὐτῶν,
 ὅτι πέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου, μὴ σκύλλῃ τοῖς
 διδάσκαλον . Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας, ἀπεκρί-
 νη αὐτῶν λέγων . μὴ φοβῶ, μόνον πίστευε καὶ
 σωθήσεται . ἔλθων δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, ἐκ ἀφῆ-
 κεν εἰσελθεῖν ἑξῆς, εἰ μὴ πέρρον καὶ ἰάκω-
 βον καὶ ἰωάννην, καὶ τὸν πατῆρα τῆς παι-
 δος καὶ τὴν μητέρα . ἔκλαιον δὲ πάντες καὶ
 ἐκόπτοντο αὐτήν . Ὁ δὲ εἶπε . μὴ κλαίετε, ἐκ
 ἀπέθανεν, ἀλλὰ καὶ ζεύδει . καὶ κατέχευεν
 αὐτῶν, εἰδότες, ὅτι ἀπέθανεν . αὐτὸς δὲ ἐκβα-
 λὼν ἕβω πάντας, καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς
 αὐτῆς, ἐφώνησε λέγων . ἡ παῖς ἐκείνη, καὶ ἐ-
 πέρριψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη παρὰ
 χεῖμα . καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι φαγεῖν .
 καὶ ἔβρισαν οἱ ἄνθρωποι αὐτῆς . ὁ δὲ παρήγγι-
 λεν αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός .

Συγκαλε-

Συγκαλεσάμενος δὲ τὸν δῶδεκα μαθη- 9
 τὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δυνάμειν καὶ ἐξου-
 σίαν ὑπὲρ πάντων τῶν δαιμόνιων, καὶ νόθους θερε-
 πθεῖν. καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν
 βασιλείαν τοῦ θεοῦ, καὶ ἰαῖσθαι τὸν ἀσθενήσαντα.
 καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς. Μηδὲν αἵρετε εἰς τὴν
 ὁδὸν μή τι ἐσθῆν, μή τι πίνειν, μή τι ἀρῶν,
 μή τι ἀργύριον, μή τι ἀνάδναι χιτῶνας ἔχειν.
 καὶ εἰς οὗτοὺς ἀντιοκίαν εἰσελθόντες, ἐκείθεν ἔρχε-
 σθε. καὶ ὅπου ἂν μὴ δεξιω-
 ται ὑμᾶς, ἐξορξάμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκεί-
 νης, καὶ τὸν κοινοβόλον ἀπὸ τῆς πόλεως ὑμῶν
 ἀφ' ἑνὸς ἀπὸ εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτοὺς. Εξορ-
 ξάμενοι δὲ διήρχοντο κατὰ τὰς κώμας, διαγ-
 γελίζόμενοι καὶ θεραπεύοντες πανταχού.
 ἤκουσε δὲ ἡρώδης ὁ τετραάρχης τὰ γινόμενα
 ὑπὸ αὐτοῖς πάντα, καὶ διηπόρει ὅτι οὐ λέγε-
 σθαι ὑπὸ ὀνόματι, ὅτι ἰωάννης ἐγγίστορ ἐκ νεκρῶν,
 ὑπὸ ὀνόματι δὲ, ὅτι ἡλίας ἐφάνη, ἄλλων δὲ, ὅτι
 πρῶτης εἰς τῶν ἀρχαίων ἀνέστη. καὶ εἰπὼν
 ἡρώδης. Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα. τίς δὲ ὅστις
 ἔτις τοῦτο εἶπεν ἄκρῳ τοιαῦτα. καὶ ἐζήτει
 ἰδεῖν αὐτόν. καὶ ὑποσχεθέντες οἱ ἀρχιστολοι
 διηγγέλλοντο αὐτῷ ὅτι ἐποίησαν. καὶ παραλα-
 βὼν αὐτοὺς, ὑπέσχετο κατ' ἰδίαν εἰς τὸν
 ὄρμον πόλεως καλαμίνης βυθισθῆναι. οἱ δὲ
 ὄχλοι

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ὄχλοι γνόντες, ἠκολούθησαν αὐτῷ. καὶ δεξιόμε-
 νος αὐτοῦ, ἐλάλη αὐτοῖς πρὸς τῆς βασιλείας
 τοῦ θεοῦ, καὶ τὸν χρόνον ἔχοντας θεραπείας
 ἰᾶσθαι. καὶ ἡμέρας ἡμέρας κλίνειν. προσελθόν-
 τες δὲ οἱ δώδεκα, εἶπον αὐτῷ. ἀπόλυτον τὸν ὄ-
 χλον, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κύκλῳ κώμας
 καὶ τὸν ἀγρὸν, καταλύσωσι καὶ θύωσιν ὑπο-
 σίτισμόν, ὅτι ὡς οἱ ὀρέμω τόπω ἰσμέν. εἶπε δὲ
 πρὸς αὐτοῦς. ὅτι αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. οἱ δὲ
 εἶπον. ὅτι εἰσὶν ἡμῖν πλείω ἢ πέντε αἶνοι, καὶ
 δύο ἰσθύνες, εἰ μή τι πορεύμενοι ἡμᾶς ἀγορά-
 σωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν ἵνα βρώμετα.
 ἦσαν γὰρ ὡσεὶ αἶθρες πεντακίχλιοι. εἶπε δὲ
 πρὸς τὸν μαθητὰς αὐτοῦ. καὶ τακλίνετε αὐ-
 τοὺς κλισίας ἀπὸ πεντήκοντα. καὶ ἐποίησαν ὅ-
 πως, καὶ κατέκλιναν ἅπαντας. λαβὼν δὲ
 τὸν πέντε αἶνους, καὶ τοὺς δύο ἰσθύνες, ἀνα-
 βλέψας εἰς τὸν ὄχλον, διλόγησεν αὐτοὺς, καὶ
 κατέκλασε, καὶ εἰδὼν τοῖς μαθηταῖς πα-
 ρεῖν θέναι ὃ ὄχλῳ. καὶ ἔφαγον, καὶ ἔχρησά-
 νθησαν πάντες. καὶ ἦρθη ὁ πρὸς αὐ-
 τοῖς κλασμάτων κόφινος δώδεκα. καὶ ἔγει-
 ρε οἱ ὅτι εἶν' αὐτὸν προσευχόμενον κατα-
 μέναι, συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταί. καὶ ἐπι-
 ρώπησεν αὐτοὺς λέγων. ἵνα με λέγῃσιν οἱ
 ὄχλοι εἶναι; οἱ δὲ ἀρχιερεύς εἶπον. ἰωάννην
 τὸν βαπτί-

τὸν βαπτιστὴν, ἄλλοι δὲ ἡλίαν, ἄλλοι δὲ, ὅτι πρὸς
 φήτης ἕως τῇ ἀρχαίᾳ ἀνέστη. εἶπε δὲ αὐτοῖς.
 ὑμεῖς δὲ ἵνα με λέγετε εἶναι; ἀρκεῖ δὲ
 πέτρος εἶπε. τὸν χεῖρον τῷ θεῷ. ὁ δὲ ἐπι-
 ῥήματις αὐτοῖς, παρέθηκεν μηδενὶ εἰπεῖν τῷ-
 θ, εἰπὼν, ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ
 παθεῖν, καὶ ἀρθεῖν καὶ ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ
 σβυτέρου καὶ ἀρχιδύειν καὶ γραμματέ-
 ων, καὶ ἀρχεταιθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέ-
 ρᾳ ἐγερθῆναι. ἔλεγε δὲ πρὸς πάντας. εἰ
 ἕως θέλῃ ὀπίσω με ἐλθεῖν, ἀπαρνησάμενος
 ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ
 ἡμῶν, καὶ ἀκολουθήτω μοι. ὅς γὰρ ἂν
 θέλῃ πλὴν ψυχῆς αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολλύσει αὐ-
 τὸν. ὅς δ' ἂν ἀπολλύσῃ πλὴν ψυχῆς αὐτοῦ
 ζήσῃ. ὅς γὰρ ὅτι σῶσαι αὐτὸν. ἔτι γὰρ ὡφε-
 λῆται ἄνθρωπος κερδῆσαι τὸν κόσμον ὅλον,
 ἑαυτὸν δὲ ἀπολλύσας, ἢ ζημιωθείς; ὅς γὰρ
 ἂν ἐπαιωνηθῇ με, καὶ τοὺς ἐμὸν λόγους,
 ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαιωνηθήσεται,
 ὅταν ἔλθῃ εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ τῷ πατρί,
 καὶ τῇ ἀγίᾳ ἀγγελίᾳ. λέγω δὲ ὑμῖν ἀ-
 ληθῶς, εἰς ἡμέρας τῇ ὁδοῦ ἐσκησώμεθα, ὅτι ἔτι
 μέλλονται σταυρῶν, ἕως ἂν ἴδωσι πλὴν βασι-
 λείᾳ τοῦ θεοῦ. ἐγὼ δὲ μετὰ ὑμῶν λόγους θύβους
 ὡς ἡμέραι ὀκτώ, καὶ παραλαβὼν τὸν πέτρον
 καὶ ἰωάν-

καὶ ἰωάννην καὶ ἰάκωβον, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος πε-
σεύκαθ· καὶ ἐγένετο αὐτῷ ὅτι προσεύκατο αὐ-
τῷ, τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἔτορον, καὶ ὁ ἰμα-
τισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ὡς χιτῶν· καὶ ἰδὼν αὐ-
τοὺς δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἱ ἕνα ἦσαν με-
σῆς καὶ ἡλίας· οἱ δὲ φθίνοντες αὐτῷ δόξαν, ἔλεγον πρὸς
αὐτὸν, ὡς ἐμελλε πληροῦν αὐτὸν ἰδεῖν γε-
λήμ· ὁ δὲ πρὸς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, ἦσαν βεβα-
ρημένοι ὑπνω· διαγρηγορήσαντες δὲ εἶδον πρὸς
αὐτὸν, καὶ οὗτοι δύο ἀνδρες οὗτοι συνεσῶ-
νται αὐτῷ· καὶ ἐγένετο αὐτῷ ὅτι διαχωρίζεσθαι
αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ, εἶπεν ὁ πρὸς πρὸς τὸν ἰη-
σοῦν· ὡς αἶψα, χαλὸν ὅστιν ἡμεῖς ἔδε εἶναι, καὶ
ποιήσωμεν σκηνὰς τρεῖς, μίαν σοί, καὶ μωσῆ
μίαν, καὶ μίαν ἡλίας, μή εἰδὼς ὁ λέγει· ταῦ-
τα δὲ αὐτῷ λέγοντες, ἐγένετο νεφέλη, καὶ ἐπε-
σκέσθη αὐτοὺς· ἐφοβήθησαν δὲ αὐτῷ ὅτι ἐκεί-
νος εἰσελθεῖν εἰς τὴν νεφέλην· καὶ φωνὴ ἐγένε-
το ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· ὁ υἱός μου
ὁ ἀγαπητός, αὐτῷ ἀκούετε· καὶ αὐτῷ ὅτι ἡλίας
πρὸς φωνὴν, ἀνέβη ὁ ἰησοῦς μόνος· καὶ αὐτοὶ
ἐσάγησαν, καὶ εὐχόμενοι ἀπῆλθαν αὐτῶν εἰς ταῖς
ἡμέρας ἐκεῖν· ἐν ἑωρθέκασι· ἐγένετο δὲ αὐτῷ
ἐξ ἧς ἡμέρας, καὶ πελάσσοντες αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους,
σωλύτησεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς· καὶ ἰδὼν ἀνὴρ
ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἀνέβηκε, λέγων· ἀδελφέ μου, τίς
μαί σου·

μοι ἔσθι, ἵνα ἴδῃς τὸν υἱόν μου, ὃς μοι
 ποθέεις ὅτι μοι, καὶ ἵδῃς πνῆμα λαμβάνει αὐ-
 τόν, καὶ ἰσχυρῶς κρατεῖ, καὶ απαράσσει αὐ-
 τόν μετὰ ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ μόγις ἀπ' αὐτοῦ
 σωτῆριον αὐτόν. καὶ ἐδήλουν τῇ μαθητῶν
 ὅτι, ἵνα ἐκβάλλωσιν αὐτόν, καὶ ἐκ ἡδυνήθησαν.
 ἀπεκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν. ὦ ὧν ἀπίστος
 καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε ἔσται πρὸς ὑμᾶς,
 καὶ ἀνέξομαι ὑμῶν; προσέειπε ὁ υἱὸς
 τοῦ. ἔτι δε προσερχομένης αὐτοῦ, ἔρρηξεν αὐτόν
 εἰς δαίμονιον, καὶ συνεσπάραξεν. ἐπέμνησε
 δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι πνῆμα ἔκαστάρτω, καὶ ἰά-
 σαιτο τὸν παῖδα, καὶ ἀπέδωκεν αὐτόν ὅτι πα-
 ρεῖ αὐτοῦ. ἰσχυρῶς δὲ πάντες ἔτι τῇ με-
 γαλειότητι τοῦ θεοῦ. πάντων δὲ θαυμαζόντων
 ἔτι πάνσιν οἷς ἐποίησεν, εἶπε πρὸς τοὺς μαθη-
 τὰς αὐτοῦ. θέατε ὑμεῖς αἵ τὰ ὥτα ὑμῶν ὅτι
 λόγους θύετε. ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πα-
 ραδίδοαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων. οἱ δὲ ἠγνόουν
 τὸ ῥῆμα τούτου, καὶ ἡ παράκλησις αὐτῶν ἦν
 αὐτῶν, ἵνα μὴ αἰδωνὶ αὐτό. καὶ ἐφοβήθη
 ὁρῶσθαι αὐτόν πάλιν τὸ ῥῆμα τούτου. Εἰ-
 σήλθε δὲ ἀγαλλογισμοὶ εἰς αὐτοὺς, ὅτι ἦν αἱ
 μέζοντες αὐτῶν. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἰδὼν τὸν ἀγαλλογι-
 σμὸν τῶν καρδιῶν αὐτῶν, ἐλάλῃσεν αὐτοὺς.
 εἶπεν αὐτοῖς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς.

ὅτι ἰατῆρ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ὅς ἐάν δέξηται ἑὸν ὄνομα
 ἔμειναι, ἐμὲ δέχεται. καὶ ὅς ἐάν ἐμὲ δέξηται,
 δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με. ὁ γὰρ μικρότε-
 ρος ἐστὶ πάντων ὑμῶν ἡ ἀρχὴ, ὅς ἐστι μέ-
 γας. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰωάννης, εἶπεν. ἔδω-
 κέντα, εἰδομένον ἵνα ἔδωκ' ὄνομα ἑαυτοῦ ἐκ-
 βάλλοντα τὰ δαιμόνια, καὶ ἐκωλύθημεν
 αὐτὸν, ὅτι ἔκ ἀκλυσθεί μεθ' ἡμῶν. καὶ εἶπε
 πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς. μὴ κωλύετε. ὅς γὰρ ἔκ
 ὅδε καὶ ὑμῶν, ἡ ἀρχὴ ἡμῶν ὄζειν. ἐγένετο δὲ οὗ-
 τῳ συμπληρῶσαι τὰς ἡμέρας τῆς ἀναλήψε-
 ως αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὁ πρῶτον αὐτοῦ ἐστει-
 λει τὸ πλοῖον εἰς ἰβήρα, καὶ ἀπέστει-
 λεν ἀγγέλους πρὸς πρῶτον αὐτοῦ. καὶ πα-
 ρουθέντες, εἰσῆλθον εἰς κώμην σαμαρειτῶν,
 ὥστε ἐδιδάσκει αὐτῷ. καὶ ἔκ ἐκεῖθεν αὐ-
 τὸν, ὅτι ὁ πρῶτον αὐτοῦ ὡς πλοῖον εἰς
 ἰβήρα. ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἰα-
 κώβος καὶ Ἰωάννης, εἶπον. κύριε, θέλεις ἑπαινε-
 τῶν κατεβῆναι ἀπὸ τῆς ἑρῆρας, καὶ ἀναλῶ-
 σαι αὐτοῖς, ὥς καὶ ἡλίας ἐποίησε; γραφεὶς
 δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐπέμνησεν αὐτοῖς, καὶ εἶπεν. ἔκ οὗ-
 δατε οἷον πνύματός ἐστι ὑμεῖς. ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀν-
 θρώπου ἔκ ἡλίου ψυχὰς ἀνθρώπων ἀρρί-
 σται, ἀλλὰ σῶσαι. καὶ ἐπαρῆλθεν εἰς ἑπτα-
 κώμην. ἐγένετο δὲ πορευομένων αὐτῶν ἐπὶ τῇ
 ὁδῷ,

ὁ δὲ εἰπὼν τις πρὸς αὐτόν· ἀκολούθησόν μοι ὅσον
 ἂν ἀπέρχῃ κύριε· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· αἱ
 ἀλώπεκες φωλεῖς ἔχουσιν, καὶ τὰ πετεινὰ
 τῆς ἐρήμου κατασκηνώσουσιν, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
 που, οὐκ ἔχει πουτὴν κεφαλὴν κλίνῃ· εἶπε δὲ
 πρὸς ἱερόδωρον· ἀκολούθει μοι· ὁ δὲ εἶπε· κύριε,
 ὑποδέξου μοι ἀπελθόντι πρῶτον θάψαι τὸν
 πατέρα μου· εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀφίς τὸν
 νεκρὸν θάψαι τὸν ἑαυτοῦ νεκρὸν, σὺ δὲ ἀ-
 πελθὼν ἀγγέλλει τῷ βασιλεῖ τῆς Σεῦ·
 εἶπε δὲ καὶ ἱερόδωρος· ἀκολούθησόν μοι κύριε,
 πρῶτον δὲ ὑποδέξου μοι ἀρτισταῖς τοῖς
 εἰς τὸν οἶκόν μου· εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς·
 ἔλαίς ὑποβαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἄρ-
 τρον, καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω, εὗρετός ὤν
 εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Σεῦ. 10
 Μετὰ δὲ ταῦ-
 τα ἀνέδειξεν ὁ κύριος καὶ ἑπτὰ ἑβδομήκον-
 τα, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἀνά δύο πρὸς πόλιν
 καὶ τόπον ὅπου ἔμελλεν
 αὐτὸς ὁρῆσαι· ἐλεγεν ὅτι πρὸς αὐτοὺς· ὁ μὲν
 θεισμός ἐστίν, οἱ δὲ ὀργὰ ὀλίγοι· δέησθε ὅτι
 τῷ κυρίῳ τῷ θερισμῷ, ὅπως ἐκβάλλῃ ὀργάτας
 εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ· ὡς ἀγέτε, ἰδοὺ ἐγὼ ἀρ-
 τέλλω ὑμᾶς, ὡς ἀρνὰς ἐν μέσῳ λύκων· μὴ βα-
 ρύνετε σαλάνιον, μὴ πῆραν, μηδὲ ὑποδήματα
 καὶ μηδὲν κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσασθε· εἰς ἡμέραν
εἰκίαν

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

οἰκίαν εἰσερχηθε, πρῶτον λέξετε. εἰρήνη ᾧ οἴκῳ
 ζύτω, καὶ ἐὰν ἢ ἐκεῖ υἱὸς εἰρήνης, ἑπαιναπαύσε)
 ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν. εἰ δὲ μήγε, ἐφ' ὑμᾶς
 αἰακάμεϛ. εἰ αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μλύετε ἐσθίον-
 τες καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶν. ἄξιός ἑ ὁ δρ-
 γάτης τῷ μαθῆ. αὐτῷ ὅδε. μὴ μεταβαίνετε ἐξ
 οἰκίας εἰς οἰκίαν. καὶ εἰς λυ' αὐ πόλιν εἰσερχη-
 θε, καὶ δέχονται ὑμᾶς, ἐσθίετε τὰ παρα-
 θέμενα ὑμῖν, καὶ δεραπένετε ἐν' αὐτῇ
 ἀδελφεῖς, καὶ λέγετε αὐτοῖς. ἤπικεν ἐφ' ὑμᾶς
 ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. εἰς λυ' αὐ πόλιν εἰσερχη-
 θε, καὶ μὴ δέχονται ὑμᾶς, ἐξελθόντες εἰς
 τὰς πλατείας αὐτῆς, εἴπατε, καὶ τὸν κοινορ-
 τὸν, τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν
 ἀφραμασόμεθα ὑμῖν. πολλὸν ὅσον γινώσκετε,
 ὅτε ἤπικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. λέγω
 ὑμῖν ὅτε ὁδοῖς εἰς τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκτό-
 τῆρον ἔσται, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. καὶ οἱ χροα-
 ζεῖν, καὶ οἱ βοηθεῖσθαι, ὅτε εἰ εἰ τῇ ῥῳ καὶ σιδῶ-
 νι ἐγένοντο αἱ διωάμεις, αἱ χηρόμεναι εἰς ὑ-
 μῖν, πάλαι αὐ εἰ ἐκκῶ καὶ αποδοῶ καὶ θε-
 μελῶναι, μετενόησαν. πολλὸν τῇ ῥῳ καὶ σιδῶνι
 ἀνεκτότῆρον ἔσται εἰς τῇ κείσῃ, ἢ ὑμῖν. καὶ σὺ
 καὶ πόρνα ἄνθρωπος, ἡ ἕως τοῦ ἔργου ὑψωθεῖς, ἕως
 ἀδουκαταβιβασθῇ. ὁ ἀκῶν ὑμῶν, ἐμὲ ἀ-
 κῶν, καὶ ὁ ἀδεπῶν ὑμᾶς, ἐμὲ ἀδεπῇ, ὁ δὲ
 ἐμὲ ἀδε-

ἐμὲ ἀθετῶν, ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με·
 ὑποτίθεται δὲ οἱ ἐβδόμηκοντα μετὰ χαρῶν,
 κέχρηται. κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσου
 σοι ἡμῖν εἰ ἢ ὀνόματί σου. εἶπε δὲ αὐτοῖς· ἐ-
 θεώρου τὸν σατανάν ὡς ἄστραπην ἐκ τοῦ οὐρα-
 νῶν πέσοντα. ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἰξουσίαν
 τοῦ πατεῖν ἐπὶ πάντων ὕδατων, καὶ σκορπίων, καὶ
 ἐπὶ πάντων τῶν διώκων τὸ ἐχθρῶν, καὶ οὐδεὶς
 ὑμᾶς ὃ μὴ ἀδικήσει. πάλιν εἰ βύτω μὴ χαί-
 ρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῶν ὑποτάσσεται,
 χαίρετε δὲ, ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη
 ἐν βιβλίῳ τῶν ζωνοῦν. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάθη ὁ
 ἢ πνεύματι τοῦ ἱησοῦς, καὶ εἶπεν. Ἰσομολογού-
 μοι εἰ πάντες κύριε τὸ ἐχθρῶν καὶ τῇ γῆς, ὅτι
 ἀπέκρινται ταῦτα ἅπαρ σοφῶν καὶ συνετῶν,
 καὶ ἀπέκρινται αὐτὰ νηπίοις. καὶ ὁ πα-
 τὴρ, ὅτι ὅπως ἐγὼ εὐδοκίᾳ ἐμπροσθεν σου.
 πάντα παρέδοθαι μοι ὑποτῶν πατὴρ μου, καὶ
 οὐδεὶς γινώσκει ἢς ὅστις ὁ υἱός, εἰ μὴ ὁ πατήρ, καὶ
 ἢς ὅστις ὁ πατήρ, εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ ὃ ἐὰν βούληται
 ὁ υἱός· ἀρχαλύνεται. καὶ γραφεὶς πρὸς τοὺς μα-
 θηταίς, καὶ λέγει· εἶπε. μαθηταί οἱ ὀφθαλ-
 μοί, οἱ βλέποντες, ἃ ὑμεῖς βλέπετε. λέγω γάρ
 ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἠθέλη-
 σαν ἰδεῖν, ἃ ὑμεῖς βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον, καὶ ἀ-
 κούσαι, ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν. καὶ ἰδοὺ

νομικός ἕως ἀνίστη, ἐκπεριβάλων αὐτὸν, καὶ λέ-
γων· διδάσκαλε, τί ποιῶν ζωὴν αἰώνιον κλη-
ρονομήσω; ὃ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· οὐ δύναμαι τὴν
χὴν ἡρατῆσαι; πῶς ἀναγνώσκεις; ὃ δὲ ἀπεκρί-
θη· εἶπεν· ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ὁ-
λης τῆς καρδίας σου, καὶ ὁλης τῆς ψυχῆς
σου, καὶ ὁλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ὁλης τῆς δι-
ακονίας σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν.
εἶπε δὲ αὐτῷ· ὁρθῶς ἀπεκρίθης. ἔτι τί καὶ
ζήσῃ; ὃ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτὸν, εἶπε πρὸς
τὸν ἱερεῖα· καὶ ἕως ὅτε μὴν πλησίον; ὁ πάλαι
βῶν δὲ ὁ ἱερεὺς, εἶπεν· ἀνθρώπος ἕως καὶ τέλει
καὶ ἄρ' ἰδὼν ἡμῶν εἰς ἰδρυχὸν, καὶ ληστὰς πε-
ριέπαινον, οἳ καὶ ἔβριζον αὐτόν, καὶ πληγὰς ἐ-
πιθέντες, ἀπῆλθον ἀφ' αὐτοῦ ἡμεῖς αὐτὸν ἔχον-
τες. καὶ τότε συγκυνείαμεν δὲ ἰδρυχὸς ἕως καὶ τέ-
λει· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ ἰδὼν αὐτόν, αὐτὸν
παρῆλθεν ὁμοίως δὲ καὶ λαοὶ τῆς γλῶσσης,
καὶ τότε τὸν τόπον ἐλθὼν, καὶ ἰδὼν, αὐτὸν παρῆλ-
θεν. ὁμοίως δὲ ἕως ὁδοῦν ἡλθεν καὶ πρὸς αὐ-
τόν, καὶ ἰδὼν αὐτόν, ἐσπλάγχθη, καὶ προσελ-
θὼν κατέδρασε τὰ ἱσχυόμενα αὐτοῦ, ἐντε-
ρων ἑλκυστὸν καὶ οἶνον. ἀντιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐν ὁ-
δῷ ἰδὼν κτήνος, ἤγαγεν αὐτόν εἰς περικυψίαν,
καὶ ἐπεμείλην αὐτῷ καὶ ἔδωκε πλὴν αὐτοῦ ὅτι
ἐλθὼν, ἐκβαλὼν δύο θηρία ἐδωκε, ὅτι πρὸς

ὁδοῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ὠδμηλήθητι αὐτοῦ,
 καὶ ὅτι καὶ πρὸς δαπανήσῃς, ἐγὼ εἰ δὲ ἐπανδρ-
 χωῶδαί με, ἀποδώσω σοι. Ἦς δὲ ἐν βύτῳ τειχῶν
 ὁδοῦσαι πολλοὶοι γινώσκει τὸ ἐμπροσθέντος εἰς
 αὐτὸν ληστὰς, ὁ δὲ εἶπεν. ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ'
 αὐτοῦ. εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. ἔρθῃς, καὶ συ-
 ποίῃ ὁμιλῶν. Ἐχρήσθη δὲ εἰς τὸ πορεύεσθαι αὐ-
 τόν, καὶ αὐτὸς ἀποπλάνη εἰς κώμην Ἰνα. γυνὴ
 δὲ ἦς, ὁκώματι μαρτυρεῖται, ἵνα δέξασθαι αὐ-
 τὸν εἰς τὸν οἶκόν αὐτῆς. καὶ τῆδε ἡ ἀδελ-
 φὴ καὶ ἀδελφὸν μαρτυρεῖται, ἢ καὶ παρακαλεῖται
 ἵνα παρὰ αὐτὸν πόδας τῷ Ἰησοῦ, ἤκουε τὸν
 λόγον αὐτοῦ. ἢ δὲ μαρτυρεῖται ἀδελφὸν αὐ-
 τοῦ καὶ ἀδελφὸν αὐτοῦ. αὐτὸς δὲ εἶπε. κύ-
 ριε, ἐμὴν ἴθι, ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνον με
 κατέλειπε ἀφ' ἑκόντων; εἶπε δὲ αὐτῇ, ἵνα μοι
 συνακτιλέσται. ἀρχεῖ δὲ εἶπεν αὐτῇ
 ὁ Ἰησοῦς. μαρτυρεῖται, μαρτυρεῖται μαρτυρεῖται, καὶ
 τυρεῖται ἀπὸ πολλὰ. εἰς δὲ ἔτι χρεία. Μα-
 ρτυρεῖται αὐτὸν ἔχοντα μαρτυρεῖται ἔχοντα, ἥτις
 ἐκ ἀφαιρέσθαι αὐτὸν αὐτῆς. Καὶ ἐ-

II

καὶ αὐτὸς

q

ii

οταν προ-

οταν προσύχητε, λέγετε. γάτορ ἡμῶν ὁ σὺ
 ζῆς ἔρχοις, ἀγιαθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέ-
 τω ἡ βασιλεία σου, γνηθήτω τὸ θέλημά σου
 ὡς ἐν ἔργῳ, καὶ ἰδοὺ τὸ γῆς. τὸν ἀρβύλον
 ἡμῶν τὸν ἰδιόσιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέ-
 ραν, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν.
 καὶ ἡ αὐτοῖ ἀφίενται παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν.
 καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
 ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. καὶ εἶπε πρὸς
 αὐτούς. ὥς ἔξ ὑμῶν. Ἰζὺ φίλον, καὶ πορεύσεθ
 πρὸς αὐτὸν μεθυσκίον, καὶ εἶπε αὐτῷ. φίλε,
 χρῆσόν μοι τρεῖς ἀρβύλους, ἐπειδὴ φίλος μου πα-
 ρεχθήναι ἔξ ὁδοῦ πρὸς με, καὶ ὅτι ἔχω ὁ πα-
 ρεχθήσω αὐτῷ, καὶ κείνος ἔστω δὲ ἀρκυεὶς
 εἶπεν. μή μοι κόπους παρέχει. ἦδη καὶ δύρεα κέ-
 κληται, καὶ τὰ παιδία μου μετ' ἐμοῦ εἰσὶν ἐν
 πόλει. εἰσὶν ὅτι δύναμαι ἀναστὰς θάψασθαι σου.
 λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ ὁ δώσει αὐτῷ ἀρκυεὶς, καὶ γὰρ
 τὸ εἶναι αὐτοῦ φίλον, ἔσται τὸ αἰετοῦ αὐτῷ
 τὰ ἐκρυεὶς, δώσει αὐτῷ ὅσον χύζει. αὐτὸς ἡ-
 μῖν λέγω. αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν, ζη-
 τεῖτε καὶ δοθήσεται, κρούετε καὶ ἀνοίξεται ὑμῖν.
 πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν δι-
 εἰσιν, καὶ ὁ κρούων ἀνοίγεται. τίνα δὲ ὑμεῖς
 τὸν πατέρα καί πᾶσι ὁ υἱὸς ἀρβύλου καὶ λάβει
 ἰδοὺ δώσει αὐτῷ. καὶ ἡ γὰρ ἰχθυὶς καὶ αὐτὸς ἰχθύος
 ὅτι ἰδοὺ

ὅταν ἀποδώσει αὐτῷ, ἢ καὶ ἐὰν αἰτήσῃ ὧν,
 μὴ ἀποδώσει αὐτῷ σκορπίον, εἰ δὲ ὑμεῖς πο-
 νηροὶ ὑπαρῆγοντες, οἶδατε ἀγαθὰ δοῦναι
 διδοῖναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσω μᾶλλον ὁ πα-
 τὴρ ὁ ὢν ἄρχων δώσει πνεῦμα ἅγιον τοῖς αἰ-
 ζῶσιν αὐτόν. καὶ ὡς ἐκβάλλων δαιμόνιον, καὶ
 αὐτὸν ὡς κωφόν. Ἐγένετο δὲ τὸ δαιμόνιον ἰδὲν
 ἰσχυρὸς, ἐλάλησεν ὁ κωφός, καὶ ἐθαύμαζον οἱ ὄ-
 χλοι. Ἦντες δὲ ὢν αὐτῶν εἶπον. οὐ βεελζεβὺλ
 ἀρῆντι τῇ δαιμονίῳ ἐκβάλλει τὰ δαιμό-
 νια· ἔσονται δὲ πειράζοντες, σημεῖον παρ' αὐ-
 τοῦ ἐξήβου ὢν ἄρχων. αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν
 τὰ σχενοήματα εἶπεν αὐτοῖς. πᾶσα βασιλεία
 ἐφ' ἑαυτὴν ἀσμεδριθεύει (δρῆμον), καὶ οἶκος
 ὡς οἶκον πίπτει. εἰ δὲ καὶ ὁ θεὸς ταναῖς ἐφ' ἑαυ-
 τὸν διεμεδρίσθη, πῶς σαθήσει ἡ βασιλεία αὐ-
 τῶν; ὅτε λέγετε οὐ βεελζεβὺλ ἐκβάλλει με τὰ
 δαιμόνια. εἰ δὲ ἐγὼ οὐ βεελζεβὺλ ἐκβάλλω
 τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν οὐ ἔτι ἐκβάλλουσιν;
 ὅρα ὅτι κείται ὑμῶν αὐτοῖς ἔσθον. εἰ δὲ οὐ δε-
 κνύλω θεὸς ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἐ-
 φθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, ὅταν ὁ
 ἰσχυρὸς καὶ δυνατὸς φησὶ πᾶσι ἐαυτοῦ
 αὐλῇ, οὐ εἰρήνη ἐστὶ τὰ ὑπαρῆγοντα αὐτοῦ.
 ἐπὶ πάντας δὲ ὁ ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθὼν νικᾷ
 αὐτόν, πᾶσι παρατρίβει αὐτοῦ αἶρει, ἐφ' ἣν ἐπε-

ποίθι, καὶ τὰ σκύλα αὐτοῦ λησθῶσιν. ὁ
 μὴ ὦν μετ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ ὅσιν, καὶ ὁ μὴ συ-
 νάγων μετ' ἐμοῦ, σκορπίζη. ὅταν τὸ ἀκράτα-
 ρον πνεῦμα ὑβέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, δι-
 ῥήχεται δι' αὐτόφωτον ὅπων, ζητῶν ἀνάπαι-
 σιν, καὶ μὴ θείσκον, λέγει. ἔως ἵνα εἰς
 τὸν οἶκόν μου, ὅθεν ὑβήλθον. καὶ ἔλθον, θύ-
 ρεισκει σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον.
 τότε παρδύεται, καὶ παραλαμβάνει ἐπ' αὐ-
 τὸν πνεῦματα πονηροτάτα ἐαυτοῦ, καὶ εἰ-
 σελθόντα καθικεῖ ἐκεῖ. καὶ γίνεται τὰ ἔ-
 ρατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα τῇ πρῶ-
 των. Ἐγένετο δὲ ἐν ᾧ λέγειν αὐτὸν ταῦτα,
 ἐπάρχεται ἡ γυνὴ φωνῶν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἰ-
 πειν αὐτῷ. μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσα-
 σά σε, καὶ μασοὶ ὅς ἐθήλασας. αὐτὸς δὲ εἶ-
 πε. μετ' ἐμοῦ, μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λό-
 γον τοῦ θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν. τῇ
 δὲ ὄχλου ἐπαθροίζομένων, ἤρξατο λέγειν.
 ἡ γυνὴ αὕτη πονηρὰ ὅτι, σημεῖον ζητεῖ, καὶ ση-
 μεῖον ὃ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ ὅ σημεῖον ἰωάννα τοῦ
 προφήτου. καθὼς γὰρ ἐγένετο ἰωάννα σημεῖον
 τοῖς νινυβίταις, ὅπως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
 που τῇ γυναικὶ ταύτῃ. βασίλισσα γὰρ ἐγερθή-
 σεται ἐν τῇ κείσῃ μετὰ τῇ αἰσχροῦ τῇ γυναικὶ
 ταύτης, καὶ κατακρινεῖ αὐτήν, ὅτι ἦλθεν ἐκ
 τῇ πόρᾳ-

τῶν πόδαίτων τῆς αἰκῆς αὐτοῦ πρὸς τὸν ὄχλον το-
 λομῶνος, καὶ ἰδοὺ πλείονι ὄχλῳ. αὐτοὶ δὲ
 αἰσθύνονται αἰσθήσειν ἐν τῇ κείσῃ με-
 τὰ τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ κατακρινθῶ-
 σιν αὐτῶν, ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰω-
 νᾶ, καὶ ἰδοὺ πλείονι ὄχλῳ. οὐδεὶς δὲ λυ-
 χνιον ἄφας εἰς κρυπτόν τίθεισιν, ὅδε ἔσθ' ὅτι
 μύδιον, ἀλλ' ἵνα πρὸς λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰσπο-
 ρθόμενοι, ὅπως βλέπωσιν. ὁ λύχνος τοῦ
 σώματος ὅστις ὁ ὀφθαλμός. ὅταν ᾖ ὁ ὀφθαλ-
 μός σου ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καὶ ὅλον τὸ σῶμά σου φω-
 τεῖνόν ᾖ. ἔσθ' ὅτι πονηρός ἔστι, καὶ τὸ σῶ-
 μά σου σκοτεινόν ᾖ. σκόπει ὁ, μὴ τὸ φῶς
 τὸ ἐν σοί, σκότος ᾖ. Εἰ ὁ δὲ σῶμά σου ὅ-
 λον φωτεινόν, μὴ ἔχῃ τι μέρος σκοτεινόν,
 ἔσθ' ὅτι φωτεινόν ὅλον, ὡς ὅταν ὁ λύχνος τῇ ἀ-
 στραπὶ φωτίζει σε. ἐν δὲ ᾧ λαλήσας, ἤρ-
 ωτα αὐτὸν φαρισαῖος τις, ὅπως ἀρίστην παρ'
 αὐτῷ. εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν. ὁ δὲ φαρισαῖ-
 ος ἰδὼν ἐθαύμασεν, ὅτι ὁ πρῶτον ἐβαπτίσ-
 ατο πρὸς τὴν ἀρίστην. εἶπε δὲ ὁ κύριος πρὸς αὐ-
 τόν. Νῦν ὑμεῖς οἱ φαρισαῖοι τὸ ἔξωθεν τοῦ
 ποτηρίου, καὶ τοῦ πηκτός καθαρίζετε, τὸ δὲ
 ἔσωθεν ὑμῶν ἡμεῖς ἀρπαγῆς καὶ πονη-
 ρίας. ἄφρονες. ὅχι ὁ πείνας τὸ ἔξωθεν, καὶ
 τὸ ἔσωθεν ἐποίησε; γὰρ τὰ εἰδόντα δοῦτε

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ἐλεημοσιώῃ, καὶ ἰδὼν πάντα καθαρὰ ὑμῶν
 ὄναι. ἀλλ' ἔτι ὑμῶν ὄντων φαρισαίοις, ὅτι ἀκα-
 θαροῦτε τὸ πνεῦμα καὶ τὸ πνεῦμα, καὶ
 πᾶν λάχανον, καὶ παροδύνατε τὴν κρίσιν,
 καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ. ταῦτα ἴδετε ποιῆ-
 σαι, καὶ κἀκεῖνα μὴ ἀφαιεῖσθαι. ἔτι ὑμῶν ὄντων φα-
 ρισαίοις, ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρῶτον καὶ δευτέραν
 αἰσὶν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ οὐκ ἀποδοτέας αἰ-
 ταῖς ἀγροαῖς. οὐαὶ ὑμῶν γραμματεῖς καὶ
 φαρισαῖοι ὡς κείται, ὅτι ἐστὶν ὡς ταῖς μνημεῖαις
 τὰ ἀδελφὰ, καὶ οἱ ἄνθρωποι περιπατοῦν-
 τες ἐπ' αὐτῶν οὐκ οἶδασιν. Αποκριθεὶς δὲ τις
 τῶν νομικῶν, λέγει αὐτῷ. Διδάσκας, ταῦ-
 τα λέγων καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις. ὁ δὲ εἶπε. καὶ
 ὑμῶν τοῖς νομικοῖς ἔτι, ὅτι φορτίζετε τοὺς
 ἄνθρώπους φορτία δυσβάστακτα, καὶ αὐτοὶ
 οὐκ ἐπὶ τῇ δακτύλῳ ὑμῶν ἔτι προσθήκετε ὄντων
 φορτίοις. ἔτι ὑμῶν, ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰς μνη-
 μεῖας τῶν προφητῶν, οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν
 ἀπέκτειναν αὐτούς. ἀλλὰ μαρτυρεῖτε καὶ
 συνδοκᾶτε τοῖς ὄντοις τῶν πατέρων ὑμῶν,
 ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπέκτειναν αὐτούς, ὑμεῖς δὲ
 οἰκοδομεῖτε αὐτῶν τὰς μνημεῖας. Διὰ τοῦτο
 καὶ ἡ σοφία τοῦ θεοῦ εἶπεν. ἀρσελῶ εἰς αὐ-
 τοὺς προφῆτας καὶ ἀρσελῶ, καὶ τῶν αὐ-
 τῶν ἀρκενέσοι καὶ διώξεσθαι, ἵνα ἐκζητη-
 θῇ ὁ

Θῆ δ' αἷμα πάντων τῇ προφητῶν, ἔκ-
 χαυόμενον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, ἀπὸ τῆς
 γένεως ταύτης, ἀπὸ τοῦ αἵματος ἄβελ, ἕως
 τοῦ αἵματος ζαχαρίου, τὸ ἀπολομένον με-
 ταξὺ τοῦ θυσιάζειν καὶ τοῦ οἴκου. Ναὶ λέγω ὑ-
 μῖν, ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τοῦ γένους ταύτης. ἔ-
 σαι ὑμῖν τοῖς νομοκοῖς, οἵτις ἤρξατε πλὴν κλεῖδα
 τοῦ νόμου, αὐτοὶ δὲ ἐκ εἰσῆλθετε, καὶ οὐκ εἰσερ-
 χομένους ἐκωλύετε. Λέγοντες δὲ αὐτῷ ταῦ-
 τα πρὸς αὐτοὺς, ἤρξατο οἱ νομικοὶ καὶ οἱ φα-
 ρισαῖοι δεινῶς ἐνέχειν, καὶ ἀρρομίζειν αὐτὸν
 πᾶσι πλεόνων, ἐνεδρόντες αὐτὸν, ζητοῦντες
 διεκδοῦσά τι ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἵνα κατα-
 γράσωσιν αὐτὸν. 12
 τῇ μυριάδι τῶ ὄχλου, ὥς καταπατεῖν
 ἀλλήλους, ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς μαθητάς
 αὐτοῦ. πρῶτον, προσέχωτε ἑαυτοῖς ἀπὸ τοῦ ζύ-
 μης τῇ φαρισαίων ἢ τοῦ ὄχλου ἐσωόχευς. ἔ-
 διν δὲ συγκαλυμμένον ὄσιν, ὃ ἐκ ἀρκυ-
 φθήσεται, καὶ κρυπτόν ὃ ἐξ γνωθήσεται· αἶθ' ὅτι
 ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἶπατε, ἐν φωτὶ ἀκηκοθή-
 σεται, καὶ ὃ πρὸς ἑσὺς ἐλάλησθε ἐν τοῖς τα-
 μείοις, κηρυχθήσεται ἐν τῇ δαμάτει. λέ-
 γω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου, μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ
 τῆς ἀρχαιότητος τοῦ σώματος, καὶ μετὰ ταῦτα
 μὴ ἔχοντων πωλεῖσθαι τὸν τιμίον. ἀρ-
δείξω

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

δείξω δὲ ὑμῖν ἵνα φοβηθῆτε. φοβήθητε τὸν
 μὴ δὲ ἀρκτεῖναι ἰσχύσιν ἔχοντα ἐμβαλεῖν
 εἰς τὴν γέεναν. καὶ λέγω ὑμῖν, ὅστις φοβήθη-
 τε. ὅχι πάντε σφαθία πωλεῖ ἀσφαλείων δύο,
 καὶ εἰ ἰδὲ αὐτῶν ἕκ ὅστις ἐπιληλυσμένον ἐνό-
 πιον τῷ θεῷ. ἀλλὰ καὶ αἱ κρίσεις τῆς κεφα-
 λῆς ὑμῶν πᾶσαι ἡρέθμω. μὴ οὖν φοβεῖσθε.
 πολλῶν σφαθίων διαφέρετε. λέγω δὲ ὑμῖν, πᾶς
 ὃς ἀνὴρ ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῆς αἰ-
 θρώπων, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσῃ αὐ-
 τῷ ἔμπροσθεν τῆς ἀγγέλων τῷ θεῷ. ὁ δὲ ἀρ-
 νησάμενός με ἐνώπιον τῆς αἰθρώπων, ἀπαρ-
 νηθήσεται ἐνώπιον τῆς ἀγγέλων τῷ θεῷ. καὶ
 πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἁ-
 φιθήσεται αὐτῷ, ὃς δὲ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα
 βλασφημήσῃ, ἕκ ἁφιθήσεται. ὅταν δὲ
 περισφύρωσιν ὑμᾶς ἐν ταῖς συνάγωγαῖς καὶ
 ταῖς ἀρχαῖς, καὶ ταῖς ἰσχυσίαις, μὴ μδριμνᾶτε,
 πῶς ἢ ἡ ἀκρολογήσῃ, ἢ ἡ εἴπητε. ὅ γὰρ ἅγι-
 ον πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ,
 ἃ δεῖ εἰπεῖν. εἴπω δὲ ὑμῖν αὐτῷ ἐκ τοῦ ὅχλου.
 διδάσκοντες εἴπω δὲ ἀδελφῷ με μδρίσασθαι
 μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν. ὁ δὲ εἴπει αὐτῷ.
 ἀνθρώπε, ἵς με κατέκτισε δικαιοσύνην ἢ μδρίσῃ
 ἐφ' ὑμᾶς. εἴπω δὲ πρὸς αὐτοῦς. ὁρᾶτε καὶ
 φυλάσσετε ἀπὸ τῆς πλεονεξίας, ὅτι ἕκ ἐν
 ὅ

ὃ παρῴντων τινὶ ἢ ζωὴ αὐτῶ ὅστις ἐκ τῆς
 παρῴντων αὐτῶ. Εἶπε δὲ παραβολὰν
 πρὸς αὐτοὺς, λέγων. Ἄνθρωπον τινὸς πω-
 σὶς ἀφῆκεν ἡ χώρα, καὶ διελογίζετο εἰ
 ἐαυτῷ, λέγων. Ὅτι ἐκ ἔχω ποῦ συ-
 νάξω τὸν καρπούς μου; καὶ εἶπε, ἔδοξεν ποιή-
 σαι. καὶ πρὸς τοὺς ἀρχαίους, καὶ μείζο-
 ντας οἰκοδομήσας, καὶ συναγαγεῖν ἐκεῖ πάντα τὰ
 χυλίσματα μου, καὶ τὰ ἀγαθὰ μου, καὶ ἐρῶ
 τῇ ψυχῇ μου. ψυχὴ ἔχει πολλὰ ἀγαθὰ κεί-
 μενα εἰς ἔτη πολλά. ἀναπαύεσθαι, φάγεσθαι,
 ἀφραίνεσθαι. εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ θεός. ἄφρων, ταύ-
 τη τῇ νυκτὶ πῶς ψυχὴν σου ἀπαιτοῦσιν ἀφῆ-
 κες; ἃ δὲ ἠδίστατος, ἔτι ἔσται; ὅπως ὁ θη-
 ζαυρίζων ἐαυτῷ, καὶ μὴ εἰς θεὸν πωλῶν.
 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτῶ. Διὰ τούτων
 ὑμῶν λέγω. μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν ὥστε
 φάγητε, μὴ δὲ σώματι, ὅτι ἐκδύσεται. ἡ ψυ-
 χὴ πλεονέκτης ἐστὶν τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα
 τὸ ἐκδύσεται. κατανοήσατε τοὺς κόρακας,
 ὅτι οὐ σπείρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν, οἷς ἐκ ὕψους τα-
 μείον, οὐδὲ ἀρχαίη, καὶ ὁ θεός τρέφει αὐ-
 τοὺς. πόσω μάλλον ὑμεῖς διαφέρετε τῇ πετει-
 νῶν; τίς δὲ ὑμῶν μεριμνῶν διὰ τοῦτο προσέτι-
 ναι ἑαυτῷ πῶς ἡλιθίως αὐτῶ πῆχυν ἔνα; Εἰ
 ὅτι ὅτι ἐλάττω διατάσσεται, ὅτι πᾶσι τῶν λοι-
 πῶν

πῶν μὲριμνᾶτε ; κατανοήσατε τὰ κρεῖνα πῶς
 αὐξάνει· ὅς κοπιᾷ, ὅδε γήθη. λέγω δὲ ὑμῖν· ὅς
 σπορομῶν εἰ πάση τῇ δόξῃ αὐτῷ παριβόλει·
 ὡς εἰ ζύτων. εἰ δὲ τὸν χεῖρον εἰ δὲ ἀγρῷ σήμε-
 ρον ὄντα, καὶ αὐριον εἰς κλίβαλον βαλλόμενον
 ὁ θεὸς ὅπως ἀμφιένυσι, πόσω μάλλον ὑμεῖς
 ὀλιγόπιστοι ; καὶ ὑμεῖς μὴ ζητῆτε ἕψαλγετε,
 ἢ ἕπιπτε, καὶ μὴ μετεωρίζεσθε. ταῦτα γὰρ
 πάντα τὰ ἔθνη τῷ κόσμῳ ὑποζητεῖ. ὑμῶν δὲ
 ὁ πατὴρ οἶδεν ὅτι χρῄζειτε ζύτων· γλιῶζητεῖ-
 τε πλὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, καὶ ταῦτα πάντα
 προσεθήσεται ὑμῖν. μὴ φοβᾶσθε μικρὸν πό-
 μιον, ὅτι διόδοκησεν ὁ πατὴρ ὑμῶν δοῦναι ὑ-
 μῖν πλὴν βασιλείαν. πωλήσατε τὰ ὑποκείμενα
 τὰ ὑμῶν, καὶ δοτε ἐλεημοσύνην. ποιήσατε
 ἑαυτοῖς βαλάντιον μὴ παλαιόμενον, θησαυ-
 ρὸν ἀνέκλιπτον εἰς τοὺς ἔσχατοὺς, ὅπου κλέπτει
 ὁκ ἐγίγνη, ὅδε σῆς διαφθείρη. ὅπου γὰρ ὅστις ὁ
 θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν ἔσται.
 ἔστωσαν ὑμῶν αἱ ὀφθαλμοὶ παρὲν ὁπρύνει, καὶ
 οἱ λύχνοι καϊόμενοι, καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώ-
 ποις προσδεχόμενοι τὸν κύριον αὐτῶν, πότε
 αἰαλύσει ἐκ τῆς γαμοῦ, ἵνα ἔλθωντος καὶ κρε-
 σεντος, διδύως ἀποίξωσιν αὐτῷ. μακάριοι οἱ
 δοῦλοι ἐκείνοι, ὅς ἐλθὼν ὁ κύριος εὕρησιν γρη-
 γοῦντας. ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὅτι παριζώσεται
 καὶ

ἐλθὲν ἀπαλῆναι αὐτοὺς, καὶ παρελθὼν ἀλγυ-
 κῆσαι αὐτοὺς, καὶ ἰὰν ἔλθῃ εἰ τῇ δευτέρᾳ φυ-
 λακῇ, καὶ εἰ τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ, ἢ ὕ-
 μῃ ἔτιως, μακάριοί εἰσιν οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι.
 Ἰδοὺ δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ἴδῃ ὁ οἰκοδεσπότης
 ποῖα ὥρα ὁ κλέπτης ὀρχῶν, ἐρηχθῆσκει αὐ-
 τῷ, καὶ ἔκ αὐτῷ ἀφῆκε διορυγῶναι τὸν οἶκον αὐτοῦ.
 καὶ ὑμεῖς ἔν γινώσκετε ἰδοὺ, ὅτι ἡ ὥρα ἔσθι-
 καί τε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὀρχῶν. Εἶπε δὲ αὐτῷ
 ὁ πέτρος· κύριε, πρὸς ἡμᾶς πῶς παρεβολῶν
 ταῦτα λέγεις, ἢ καὶ πρὸς πάντας; Εἶπε δὲ ὁ
 κύριος· τίς αὖτις ὁ πῶς οἰκοδεσπότης καὶ
 φρόνιμος, ὅς περ ταῖς ποιεῖ ὁ κύριος αὐτοῦ τὸ
 πῶς αὐτοῦ, τῷ δίδοναι εἰ καὶ τῷ ἔσθι μέ-
 ριον; μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὅς, ἐλθὼν
 ὁ κύριος αὐτοῦ, θύμῃσιν ποιῇται ἔτιως· ἀληθῶς
 λέγω ὑμῖν, ὅτι αὐτοῦ πᾶσι ζωὴ ὁ ἐσθίων αὐ-
 τῷ καὶ ταῖς ποιεῖ αὐτοῦ. Εἰ δὲ θέλῃ ὁ δοῦλος
 ἐκεῖνος εἰ τῇ κερδαίᾳ αὐτοῦ, χρονίσῃ μὲν ὁ κύ-
 ριος ὀρχῶναι, καὶ αὐξήσεται τὴν τιμὴν τοῦ παῖ-
 δος καὶ τὰς παροψίας, ἔσθισιν τε καὶ πίνουσιν
 καὶ μεθύουσιν, ἥτις ὁ κύριος τῷ δούλῳ ἐκείνῳ
 εἰ ἠμόρῃ ἢ ἔσθισι δοκᾷ, καὶ εἰ ὥρα ἢ ἔσθι-
 γινώσκει, καὶ διχονομίῃσιν αὐτὸν, καὶ ἔσθι μέρος
 αὐτοῦ μὲν τῶν ἀπίστων θήσεται· ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦ-
 λος ὁ γινώσκων τὸ θέλημα τοῦ κυρίου αὐτοῦ, ἢ μὴ
 ἰδοὺ.

ἐπιμαίσεις, μὴδὲ ποιήσεις πρὸς τὸν δούλου
 αὐτοῦ, δαράσαι πολλὰς. ὁδὲ μὴ γινώσκεις, παῖδες
 δὲ ἄξια πλῆκῶν; δαράσεται ὁλίγας· περὶ τὴν δὲ
 ψὲς ὁδὸν πολὺν, πολὺν ζητηθήσεταί· παρ' αὐτοῦ,
 καὶ ὧς παρὲν ὧς πολὺ, ποδωσώτορον αἰτή-
 σουσιν αὐτόν· πῶς ἢ λῶσιν βαλάνους πλὴν γῆν,
 καὶ ἢ δέλω εἰ ἦδη αἰήθη; βαπτισμα δὲ ἔ-
 χει βαπτισθῆναι, καὶ πῶς συνήλθοντες ἕως οὗ
 πελιδνῇ; δοκίμει; ὅτε αἰρήνῃ παρεχόμενον
 δοῦναι εἰς τὴν γῆν; ἔχει λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἢ δα-
 μόριον. ἔσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν πάντες οἱ
 οἴκω ἐνὶ δαμομορσιμένοι, ὥς αὐτὸς διδοίτω, καὶ
 δύο αὐτὸς τρεῖς· δαμομορσθήσεται πατήρ ἐφ' υἱόν,
 καὶ υἱὸς αὐτὸς πατήρ, μήτηρ αὐτὸς θυγατήρ, καὶ ἀδελφά-
 τής αὐτὸς μητὴρ, πενθερά αὐτὸς πλὴν νύμφῃ αὐ-
 τῆς, καὶ νύμφῃ αὐτὸς τῇ πενθερᾷ αὐτῆς. ἔλε-
 γε δὲ καὶ τοῖς ὁχλοῖς· ὅταν ἴδῃτε πλὴν κεφαλῶν
 αἰὰ τέλει· ἀπὸ οὐνοῦ, δι' ἑσέως αἰέτε, καὶ
 ὄμβρος ὀρθῶν, καὶ γῆν ὀρθῶς, καὶ ὅταν τὰ ὄν-
 τία πάντα, λήξετε, ὅτε καύσαντες ἔσονται, καὶ ζή-
 τετε· ἵνα περσῶν, εἰς πύσκαπιν τῆς γῆς καὶ
 τοῦ ἔργου· οὐδὲ περσῶν μύξεν, ὅταν δὲ καίρου
 ἔσονται πᾶς, εἰς ὀκνηρότητα, ἔσονται καὶ αὐτὸς ἐκ
 τῶν οὐρανῶν, εἰς ἀνέμους, ὡς γὰρ ἔσονται ἄγρι-
 μενὰ τὰ ἀνέμους· ὅταν αὐτὸς ἀφ' οὐρανοῦ, εἰς τὴν οὐρανὸν
 ὁδὸς ὀρθῶς ἀπὸ ἀνέμων αὐτῶν, μήτε

καὶ μετασύρει σε πρὸς τὸν κριτὴν, καὶ ὁ κρι-
τὴς σε παραδῶ ᾧ πράκτορι, καὶ ὁ πράκτωρ
καταβήσῃ εἰς φυλακὴν. λέγω σοι ὅτι μὴ ἐξέλθῃς
ἐκεῖθεν ἕως ὅτι καὶ εἰ ἔχῃς λεπτὸν ἄχρως.

Γαρηῆσαν δὲ ἔτις αἱ αὐτῷ ᾧ καιρῷ ἀ- 13
παγγέλλοντες αὐτῷ πρὸς τῇ γαλιλαίᾳ,
ὅτι τὸ αἷμα παλαῖος ἔμειε μετὰ τῇ θυ-
πῶν αὐτῶν. καὶ ἀρχιερεῖς ὁ ἱερεὺς, εἶ-
πεν αὐτοῖς. Δοκεῖτε, ὅτι οἱ γαλιλαῖοι εἴ-
δεσθαι ἡμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς γαλιλαίους
γίνονται, ὅτι τοιαῦτα πεπίνδαται; ἔχει λέγω
ὑμῖν, ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῇτε πάντες ὁμοίως ἀχ-
ρῶς ἀφελείδε. ἢ ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ ὀκτώ, ἐφ'
οἷς ἔπεσεν ὁ πύργος αἱ δὲ σιλωάμ, καὶ ἀ-
πέκτεινον αὐτούς. Δοκεῖτε, ὅτι εἴδεσθαι ὀφεί-
λει ἡ γένεσις παρὰ πάντας ἀνθρώπους τοὺς
καταδικαζόμενους αἱ ἰδρυμέναι; ἔχει λέγω ὑμῖν,
ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῇτε πάντες ὁμοίως ἀχ-
ρῶς. ἔλεγε δὲ ταύτῃ τὴν παραβολὴν
συχῶν εἰς αὐτὸν ᾧ ἀμπελῶνι αὐτοῦ πεφυ-
τευμένῳ, καὶ ἦλθε καρπὸν ζητῶν αἱ αὐτῇ,
καὶ ἔχοντες εἶπε δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν.
Ἰδοὺ τεία ἐστιν ὅραμα ζητῶν καρπὸν αἱ τῇ
συχῇ ταύτῃ, καὶ ἔχοντες. ἔκκλησαν αὐ-
τὴν ἵνα ἔλθῃ τὴν γῆν κατὰργεῖ. ὁ δὲ ἀρ-
χιερεὺς, λέγων αὐτῷ. Κύριε, ἀφες αὐτὴν καὶ
εἰς τὸν

ἔδωκε ἔως ὅτου σκάψω παρὰ αὐτῶν, κα-
 βάλω κοπρίαν, καὶ μὲν ποιήσῃ καρπὸν, εἰ δὲ
 μή γε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψῃς αὐτῶν. Ἦν δὲ δι-
 δάσκων αὐτοὺς μετὰ τῶν σωματικῶν οἱ τοῖς ῥήμα-
 σι. καὶ ἰδὼν γυνὴ μετὰ πνύμα ἔχουσα ἀδα-
 νεῖας ἐπὶ τῇ δεκά καὶ ὀκτώ, καὶ μετὰ συγκύπτουσα
 καὶ μὴ διακλύνη ἀνακύναι εἰς τὸ παντελές.
 ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς προσεφώνησε, καὶ εἶπεν
 αὐτῇ· γύναι, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἀσθενείας σου.
 καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας, καὶ πα-
 ραχρῆμα αὐτῷ ἦν καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν.
 Αποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος ἀγανακτῶν,
 οὐκ ἔβριβεν ἐν τῇ δεκά καὶ ὀκτώ, ἔλεγε
 δὲ ὅτι· ἡμεῖς εἰσιν οἱ αἵς δεῖ ὀργάζε-
 σθαι. οἱ ταύταις δὲ ὀργαζόμενοι διερχόμενοι,
 καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τῇ σαββάτῳ. ἀπεκρίθη δὲ
 αὐτῷ ὁ Κύριος, καὶ εἶπεν· ἄποκριταί, ἔκα-
 στος ὑμῶν οὗτος ἔβριβεν ἐν τῇ δεκά καὶ ὀκτώ,
 ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης, καὶ ἀπαγαγὼν πο-
 τίει; ταύτων δὲ θυγατέρας ἀβραάμ εἶναι, καὶ
 εἰς τὸν Θεὸν ἰδοὺ δεκά καὶ ὀκτώ ἐπὶ τῇ,
 οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τοῦ τοῦ τῇ ἡ-
 μέρᾳ τῇ σαββάτῳ; καὶ ταῦτα λέγοντος αὐ-
 τοῦ καὶ παρόντος πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ.
 καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχειρει αὐτῇ πᾶσι τοῖς ὀ-
 δοξοῖς τοῖς γινόμενοις ὑπὸ αὐτοῦ. Εἶπε δὲ·
 ὁ Κύριος

Ὑπὶ ὁμοία ὅτιν ἡ βασιλεία τῷ θεῷ, καὶ Ὑπὶ ὁ-
 μοιώσω αὐτῷ; ὁμοία ὅτι κόκκω σινάπεως,
 ὅτ' λαβὼν ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς κῆρον ἐαυτοῦ,
 καὶ ἤνευσε, καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα, καὶ
 ταῖς πετεινὰς τῷ ἔργῳ κατεσκύνωσεν οἱ τοῖς
 κλάδοις αὐτοῦ. καὶ πάλιν εἶπε. Ὑπὶ ὁμοιώσω
 πῶς βασιλείαν τῷ θεῷ; ὁμοία ὅτι ζύμη, ἣν λα-
 βὼν γυνὴ ἐκρύψεν εἰς ἀλδύρα ἑτά τεῖα,
 ἕως ἃ ἐξημάλθῃ ὅλον. καὶ διαπορεύετο καὶ ταῖς
 πόλεις καὶ κώμας, διδάσκων, καὶ πορεύας
 ποιήμενος εἰς ἰσραὴλ. εἶπε δὲ ἰς αὐτῷ.
 κύριε, εἰ ὀλίγοι οἱ σιζάμενοι; ὁ δὲ εἶπε πρὸς
 αὐτοὺς. ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν εἰς τῆς σελήνης
 πόλιν, ὅτε πολλοὶ, λέγω ὑμῖν, ζητήσουσιν εἰ-
 σελθεῖν, καὶ ἔκ' ἰσχύουσιν. ἀφ' ἃ αὐτὸς ἐγενήθη
 ὁ οἰκοδομότης, καὶ ἀπεκλείσθη πῶς θύρας,
 καὶ ἀρξέτωδε ὕψω ἑστῆται, καὶ κρᾶν πῶς θύ-
 ρων, λέγοντες, κύριε, κύριε, ἀνοίξον ἡμῖν, καὶ
 ἀπεκλεισθὲς ἀπεῖν ὑμῖν, ἔκ' οἶδα ὑμᾶς, πόθεν
 ἐστὲν ὅτι ἀρξέτωδε λέγειν. ἐφάραμεν ἐνώπιόν
 σου, καὶ ἐαυτοῦμεν, καὶ οἱ ταῖς πηλατείαις ἡ-
 μῶν ἐπιδόξατο. καὶ ἀπεῖν. λέγω ὑμῖν, ἔκ' οἶδα
 ὑμᾶς πόθεν ἐστὲν. ἀρξέτωδε ἀπὸ ἐμοῦ πάντες ὅτι
 γένοιτο τὸ ἀδικίας. ἐκεῖ ἐστὶ ὁ κλαυθμὸς καὶ
 ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν ὀφείλωτε ἀβρα-
 ἡμ καὶ ἰσαὰκ καὶ ἰακώβ, καὶ πάντας τοὺς προ-
 γόνους

φήτας οὐ τῇ βασιλείᾳ τῶ θεοῦ, ὑμᾶς δὲ ἐκ-
 βαλλομένους ἔξω. καὶ ἤρξαντο ἀπὸ αἰαβλῶν
 καὶ δυσμῶν καὶ βορρᾶ καὶ νότου, καὶ αἰα-
 κλιθῆναι οὐ τῇ βασιλείᾳ τῶ θεοῦ. καὶ ἰδὼν
 εἰσὶν ἔρχεσθαι οἱ ἔσονται πρῶτοι, καὶ εἰσὶν πρῶτοι οἱ
 ἔσονται ἔρχεσθαι. ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ προσήλθον
 ἱερεῖς φαρισαῖοι, λέγοντες αὐτῷ. Ἰβελζε
 πορεύου ἐντεῦθεν, ὅτι ἡρώδης θέλει σε ἀρκτεῖ-
 ναι. καὶ εἶπεν αὐτοῖς. πορεύσεντες εἶπατε
 τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ. ἰδὼν ἐκβάλλω δαιμό-
 νια, καὶ ἰάσεις ὡδὶ πελῶ σήμερον καὶ αὔριον, καὶ
 τῇ τρίτῃ τελειῶμαι. πολλὸν δεῖ με σήμερον
 καὶ αὔριον καὶ τῇ ἑχμηνίᾳ πορεύεσθαι, ὅτι ἔτι
 οὐδέποτε περὶ ἡμέρας ἀφελῆσθαι ἔξω ἰδρυθῆ-
 λήμ. ἰδρυθῆλῃμ, ἰδρυθῆλῃμ, ἢ ἀρκτείνεσθε
 οὐκ περὶ φήτας, καὶ λιθοβολᾶτε οὐκ ἀπεραι-
 μένους πρὸς αὐτὴν, ποσάκις ἠθέλησα ὡδὶ-
 σιναῖσαι τὰ τέκνα σου, ὃν λόγον ὁρῶντες οὐκ ἔκα-
 νες τοῦτο. ἰδὼν ἀφ' ἑνὸς οἴκου ὑμῶν δραπε-
 τὴν λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἐμὴ ἴδωτε ἔως αὐτοῦ ἡμέρας ὅτε
 εἶπητε, διλογημένος ὁ ἐργάτης οὐκ ὁνομαζέ-
 14 κηται. καὶ ἐλθέτω ὁ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς
 οἶκόν σου τῇ ἀρχόντων τῇ φαρισαίων ἑξ
 βάτω φακίῃν ἀρῶν, καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρα-
 τηρέμενοι αὐτόν. καὶ ἰδὼν αἰθρῶπις ἕως
 ὑδρωπι-

ὑποβώπικας ἐμπροσθεν αὐτοῦ. καὶ ἄρχει-
 θείς οἱ ἰησοῦς, εἶπε πρὸς τοὺς τομικοὺς καὶ φα-
 ρισαῖους, λέγων. εἰ ὕψιστον εἰς ὃ σαββάτω θε-
 ραπείαν, οἱ δὲ ποιήσασιν. καὶ ἐπιλαβό-
 μενος ἤρξατο αὐτὸν, καὶ ἀπέλυσε. καὶ ἀ-
 ποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς, εἶπε. τίνος ὑμῶν ὁ-
 σος ἢ βῆς εἰς φρέαρ ἐμπιπείτω καὶ ἐκ δι-
 θύως ἀντασπάσει αὐτὸν εἰ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαβ-
 βάτου; καὶ ἐκ ἰσχυρὰν αὐτὰ ποιεῖσθαι αὐ-
 τῷ πρὸς ταῦτα. ἔλεγε δὲ πρὸς τοὺς κεκλη-
 μένους παρεμβολῆς ἐπέχειν, πῶς τὰς προ-
 θηκυσίας ὀβελίζοντο, λέγων πρὸς αὐτοὺς.
 ὅταν κληθῇς ἑσὶς τις εἰς γάμους, μὴ κα-
 τακληθῇς εἰς πρῶτην παρεμβολήν, μήποτε ἐν-
 τιμότορός σου ἢ κεκλημένος ἔσῃ αὐτοῦ,
 καὶ ἐλθὼν ὁ σὺ καὶ αὐτὸν καλέσας, εἰπὼν σοι,
 οὗτος θύτῳ τόπον, καὶ τότε ἀρξῇ μετ' αἰσχύ-
 ρους τὸν ἑσέο τόπον κατέχειν. ἀλλ' ὅταν
 κληθῇς, προθυθείς ἀνάστρεσε εἰς τὸν ἑσέο
 τόπον, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ κεκληκός σου, εἰπὼν
 σοι, φίλε, προστινάβηθι ἀντιότρον. τότε ἔ-
 σται σοι ὁδὸς εὐώπιον τῇ συναισθητικῇ
 σοι, ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπεινωθήσε-
 ται, καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.
 ἔλεγε δὲ καὶ ὃς κεκληκός αὐτὸν, ὅταν
 πῶς ἀρίστη ἢ δεῖπνον, μὴ φῶναι τοὺς φί-

λαὸν σου, μηδὲ ζῶντας ἀδελφούς σου, μηδὲ τὸ
 σπέρμας σου, μηδὲ χεῖρας πτωχείας, μή
 ποτε καὶ αὐτοὶ σε ἀντικαλίσωσι, καὶ γίν-
 ται σοι αὐταπόδομα, ἀλλ' ὅταν ποῖς δο-
 χὴν, καὶ πωλῶνς, ἀναπέρου, χολῶς, τυ-
 φλῶς, καὶ μακάριος ἔσῃ, ὅτε ἔκῃ χροῖσιν αὐ-
 ταποδύωαί σοι. αὐταποδοθήσεται γὰρ σοι ἐν
 τῇ ἀναστάσει τῇ δικαίᾳ. ἀκούσας δὲ Ἰησὺς τῇ
 συνουσιακειμένῳ ταῦτα, εἶπεν αὐτῷ. Μακά-
 ριος ὁς φάσκει ἀρῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ.
 Οὗτος δὲ εἶπεν αὐτῷ. ἄνθρωπος τις ἐποίησε δεῖ-
 πνον μέγα, καὶ ἐκάλεσε πολλούς. καὶ ἀπέστειλε
 τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου, εἰπεῖν τοῖς
 κεκλημένοις, ὅτι ἔρχομαι, ὅτε ἢ οὐκ ἔστι μακάριον
 εἶναι πάντας. καὶ ἤρξαντο ἀρᾷ μᾶλλον παραιτεῖσθαι πάν-
 τες. ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ. ἄρχον ἡγέσθαι, καὶ
 ἔχω ἀνάγκην ὑπελθεῖν, καὶ ἰδεῖν αὐτόν. ὅρα-
 τῷ σε, ἔχω με παρητημένον. καὶ ἑτέρος εἶ-
 πε, ξύγη βοῶν ἡγέσθαι πάντε, καὶ πορεύο-
 μαι δοξάζοντάς σε. ὅρα τῷ σε ἔχω με
 παρητημένον, καὶ ἑτέρος εἶπε. γενομένη ἡ
 γάμος, καὶ λείπει ὁ δυνάστης ἔλθαι. καὶ
 παρακλημένος ὁ δούλος ἐκείνος, ἀπέβηλε
 τὸν κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. τότε ὀργισθεὶς ὁ οικο-
 δεσπότης, εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ. ὕψιστε τα-
 χύως εἰς τὰς πωλείας καὶ εἰς τοὺς ἐνδομους τῆς πόλεως,
 καὶ αὐτοῖς

Digitized by Google

ἔτι καθίθης πρῶτον βαλάντιαι, αἱ διωκτοὶς
 ὄντιν οἱ δέκα χιλιάσιν ἀπαντήσαι ἡμεῖς αἱ-
 κοσι χιλιάδων ὀρχημύω ἐπ' αὐτόν; αἱ δὲ μὴ
 γε, ἔτι αὐτοῦ πρὸς ὄντος, πρεσβεῖαι ἀρρεῖλαι
 ὁρῶνται τὰ πρὸς εἰρήνῃ. ἔτις ὅτι πᾶς ἡ ὑ-
 μῶν, ὅς ἐκ ἀρρεῖται πᾶσι τοῖς ἐαυτοῦ
 ὑπαρξουσιν, ἔτι δυνάται μου εἶναι μαθητῆς.
 καλὸν τὸ ἅλας ἰαί δε ἔτι ἅλας μαρτυρῆσαι
 ἔτι ἀρτυρῆται; ἔτι εἰς γλῶ, ἔτι εἰς κοπρί-
 αι δὲ θετόν ὄντι. ἔτι βάλλουσιν αὐτοῖς ὁ ἔχων
 15 ὥτα ἀκούει, ἀκονέτω. ἔτι δὲ ἐγγίζοντες
 αὐτῷ πάντες οἱ πλῶνται καὶ οἱ ἀμαρτω-
 λοὶ ἀκούειν αὐτοῦ. καὶ δευτέρως οἱ φαρ-
 σαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς, λέγοντες, ὅτι ἔτι
 ἀμαρτωλὸς πρὸς δεῖχον, καὶ συνοδίᾳ αὐτοῖς.
 εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς πᾶν παραβολῶν ταύτης,
 λέγων. ἔτι ἀνθρώπος ἡ ὑμῶν ἔχων ἐκαστὸν
 πρὸς δεῖχον, καὶ ἀρρεῖται οἱ ἔτι αὐτῶν, ἔτι
 ταῖς αἰπῆς τὰς οἰκονομῆσαι οἱ τῷ ὀνόματι,
 καὶ πορεύεται ἔτι τὸ ἀρρεῖται ἔτι αὐτοῖς
 ὄντι; καὶ ὁρῶν ἔτι ἔτι αὐτοῖς ἔτι αὐτοῖς
 ὄντι χαίρων, καὶ ἔτι αὐτοῖς ἔτι αὐτοῖς
 ὄντι φίλος καὶ ὄντι γέγονας, λέγων αὐτοῖς.
 συγχάρητέ μοι, ὅτι ὄντι τὸ πρὸς δεῖχον μου τὸ
 ἀρρεῖται. λέγω ὑμῖν ὅτι ἔτι αὐτοῖς ἔτι
 οἱ ἔτι ἔτι αὐτοῖς ἔτι αὐτοῖς ἔτι αὐτοῖς,
 ἢ ἔτι αὐτοῖς

ἢ ἐὰν εὐσηκοντασιν ἐὰν δικαίοις οἱ ἄνθρωποι ἔχρηνται
 αὐτοὶ ἐχρυσὸν μετανοήσας. Ἡ ἡγεσία γυνὴ δὲ δραχμὰς
 ἔχουσα δέχεσθαι, ἐὰν ἀφελείῃ δραχμὴν μίαν, ἔ-
 χεσθαι ἀπὸ τοῦ λύχνου, καὶ ἄλλοι πλὴν οὐκ ἔχουσιν, καὶ ζη-
 τεῖ αὐτὴ μελῶς, ἕως ὅτου θύροι. καὶ θύρῃ συγ-
 καλεῖται τὰς φίλας καὶ τὰς γείτονας,
 λέγουσα. συγχάρετέ μοι, ὅτι θύρον πλὴν δραχ-
 μῶν, ἢ ἀπώλεσα. ὅπως λέγω ὑμῖν, χα-
 ρὰ γίνεται ἐνώπιον τοῦ ἁγίου καὶ τοῦ θεοῦ ἐ-
 πί αὐτῶν ἁμαρτωλῶν μετανοούντων. εἶπε δέ.
 Ἄνθρωπος ἦν εἶχε δύο υἱοὺς, καὶ εἶπεν ὁ νεώ-
 τερὸς αὐτῶν ὅτι πατερί. πάντες δὲ οἱ υἱοὶ
 ἐαυτὸν βάλλον μόρος τῆς ἐσέας. καὶ διείλετο
 αὐτοῖς τὸν βίον καὶ μετ' ἑπομένως ἡ μόρος
 συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱός, ἀπεδή-
 μησεν εἰς χώραν μακρὰν, καὶ ἐκεῖ ἐκασκόρ-
 πισε πλὴν ἐσέας αὐτοῦ, ζῶν ἀσώτως. διαπε-
 νήσας δὲ αὐτοῦ πάντα, ἐχλὶς λιμὸς ἰσχυ-
 ρὸς καὶ τὰ πλὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρ-
 ξατο ὑποδραμεῖν, καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη εἰς
 τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης. καὶ ἔπει-
 νεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βοσκαὶν χί-
 ρας. καὶ ἐπεθύμει γμίσαι πλὴν κοιλίας
 αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων, ὧν ἥδιον οἱ χίρ-
 ροι. καὶ ὁ δὲ εἰς ἐξιδόν αὐτῶν. εἰς ἐαυτὸν δὲ

r

iii

ἐλθὼν,

ἐπιμαίεσθε, μὴδὲ ποιεῖτε πρὸς τὰς ψυχὰς
 αὐτῶν, ἀρεσάμενοι πολλὰς· ὁ δὲ μὴ γινώσκει, παύεσθε
 δὲ ἀξία πηλητῶν; εὐαρεσέσθαι ὁλίγας· πᾶσι δὲ
 ὧς ἐσθλὰ πολὺ, πολὺ ζητήσατε παρ' αὐτῶν,
 καὶ ὧς περισσεύει πολὺ, πωλεσάτωσαν αἰτέ-
 ρουσιν αὐτοὺς· πῦρ ἤλθοι βαλεῖται πῦρ γίνω,
 καὶ ἔτι θέλω εἰ ἦδη αἰήφθαι; βαπτισμα δὲ ἔ-
 χει βαπτισθῆναι, καὶ πᾶς συνέλθουσε ἕως τῆς
 πελειᾶς; δοκίετε; ὅτι εἰρήνην παρεχόμενον
 δοῦναι οὐ τῇ γῇ; ἔχει λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἢ ὁ θ-
 μούριον· ἔρχεται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν πάντες εἰ
 οἴκω ἐνὶ θυμαμφορίαι· ὅπως αὖτις δύσκει, καὶ
 δύο ἑαδὲ τρεῖς θυμαμφορήσονται πατρὶς ἐφ' ὑμῶν,
 καὶ υἱὸς ἑαδὲ πατρί, μήτηρ ἑαδὲ θυγατρί, καὶ ἀδελφά
 τῆς ἑαδὲ μητρί, πᾶσι δὲ ἑαδὲ πῦρ νύμφων αὐ-
 τῶν, καὶ νύμφη ἑαδὲ τῇ πᾶσι δὲ αὐτῶν· ἔλε-
 γε δὲ καὶ ὅτις ὀχλοῖται· ὅταν ἴδῃτε πῦρ νεφέλων
 αἰατέλων ἔρχεσθαι ἀπὸ νοτιῶν, δι' ἡμέρας λίγετε,
 ὁμίλος δὲ ἔρχεται καὶ γινώσκουσιν, καὶ ὅταν πᾶσι
 πύοντες, λίγετε, ὅτι καὶ οὐρανὸς ἔσται, καὶ γί-
 νεται· ἔρχεται, εἰς πύοντες τῆς γῆς καὶ
 τῶν ἐρημῶν· οὐδὲ ποδομύζων, οὐδὲ καίρας
 ἔδραν πᾶσι, εἰς ὁρμαίνετε; ἔλεγε καὶ ἑαδὲ ἐσθ-
 λῶν εἰς πύοντες· εἰς ἀνέμων; ὅτι γὰρ ἔσται ἀγῶ-
 μεν τῶν ἀντιδίκων· ἔσται ἀντιδίκων, εἰ τῇ ὁδοῦ
 ὁδὸς ὁρμαίνετε ἀπὸ ἀντιδίκων ἀπ' αὐτῶν, μήτε

ε κατεταύρε σε πρὸς τὸν κριτὴν, καὶ ὁ κρι-
 τὴς σε παραδῶ ᾧ πράκτορι, καὶ ὁ πράκτωρ
 ε βάλε εἰς φυλακὴν. λέγω σοι ὅτι μὴ ἐξέλθῃς
 καὶ θένει ἕως ὅτι καὶ εἰς ἔλαβον λεπτὸν ἀφ' ὧν.

Γαρηῆσαν δὲ ἴκτες εἰς αὐτῷ ᾧ καιρῷ α- 13
 παγγέλλοντες αὐτῷ πρὸς τῇ γαλιλαίῳ,
 ὅτι τὸ αἷμα πλαῖνός ἐστι μετὰ τῇ θυ-
 κῶν αὐτῶν. καὶ ἀρχιερεῖς ὁ ἱερεὺς, εἶ-
 πον αὐτοῖς. δοκεῖτε, ὅτι οἱ γαλιλαῖοι εἰς
 ἡμερῶν τοῦ παρὰ πάντας τοὺς γαλιλαίους
 γέγονε, ὅτι διακρίνεται πεπνυργῶν; ἔχῃ λέγω
 ὑμῖν, ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῇτε πάντες ὁμοίως ἀφ-
 ἑαυτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ. ἢ ἡμεῖς οἱ δέκα καὶ ἑπτὰ, ἐφ'
 ὧν ἔτασαν ὁ πύργος εἰς ᾧ σιλωάμ, καὶ ἀ-
 πώκτειναι αὐτοὺς. δοκεῖτε, ὅτι εἰς ὅφελος
 ταῖς ἐγένοντο παρὰ πάντας ἀνθρώπους τοὺς
 καὶ διὰ τὰς εἰς ἡμεῖς ἡμεῖς; ἔχῃ λέγω ὑμῖν,
 ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῇτε πάντες ὁμοίως ἀφ-
 ἑαυτοῦ. ἔλεγε δὲ ταύτῃ τῷ παραβολῇ.
 συκῆν εἶχε ἡς εἰς ᾧ ἀμπελῶνι αὐτῷ πεφυ-
 τεν μέλι, καὶ ἦλθε καρπὸν ζητῶν εἰς αὐτὴν,
 καὶ ἔχ' ὄρεα. εἶπε δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν.
 ἰδοὺ τείνα ἔτι δὲ θέλω καρπὸν εἰς τῇ
 συκῇ ταύτῃ, καὶ ἔχ' ὄρεα. ἔκκλησεν αὐ-
 τὸν. ἵνα ἔλθῃ καὶ γίνῃ κατεργασμένος. ὁ δὲ ἀφ-
 ἑαυτοῦ, λέγει αὐτῷ. κύριε, ἔφες αὐτῷ καὶ
 ἔτι

ἔειπεν ὁ Ἰησοῦς ἕως οὗ οὐ σκάψω τὸ ἐν αὐτῷ, καὶ
 βάλω κοπρίαν, καὶ μὲν ποιήσω καρπὸν, εἰ δὲ
 μή γε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψω αὐτῷ. Ἦν δὲ δι-
 δάσκων αὐτῷ μὲν τῇ συνάγωγῃ οἱ τοῖς ῥέββα-
 σι. καὶ ἰδὼν γυνὴ ἡ πνύμα ἔχουσα ἀδα-
 νείας ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ ἡ συζυγία αὐτῆς
 καὶ μὴ διακέλευν ἀνακύναι εἰς τὸ παντελές.
 ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς προσεφώνησε, καὶ εἶπεν
 αὐτῇ· γύναι, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἀδανείας
 σου. καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας, καὶ πα-
 ραχρῆμα ἀνέστη καὶ ἐδοξάζει τὸν Θεόν.
 Αποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος ἀγανακτῶν,
 οὗτος ὁ ῥέββας ἐδεράπιδεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε
 ὁ ὄχλος. ὅτι ἡμέρας εἰσὶν αἱ αἷς δεῖ δοξάζει-
 σθαι. οἱ πάντες δὲ ὀρθόμυλοι διερχομένης,
 καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τῇ σαββάτῳ. ἀπεκρίθη δὲ
 αὐτῷ ὁ κύριος, καὶ εἶπεν. ὥσπερ ταῦτα, ἔκα-
 στος ὑμῶν ὁ ῥέββας ὁ λῆει τὸν βῆν αὐτῷ,
 ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης, καὶ ἀπαγαγὼν πο-
 τίει; ταῦτα δὲ συζυγία ἀβραάμ ὁ πατήρ, ἡ
 ἰδοὺ ὁ ῥέββας ἰδὼν δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη,
 οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τοῦ τοῦ ἡ-
 μέρας τῇ σαββάτῳ; καὶ ταῦτα λέγοντες αὐ-
 τῷ καὶ τοῖς ἀκούουσιν πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ.
 καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχειρει αὐτῷ πᾶσι τοῖς εἰ-
 δομένοις εἰς γινόμενοις ὡς αὐτῷ. Εἶπε δὲ

Ἰη

Ὑπὶ ὁμοία ὄβιν ἡ βασιλεία τῷ θεῷ, καὶ ὕπὶ ὁ-
 μοιώσω αὐτῷ; ὁμοία ὄβι κόκκῳ σινάπεως,
 ὁ λαβὼν ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς κῆρον ἐαυτοῦ,
 καὶ ἠνέκαε, καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα, καὶ
 πάντες πετεινὰ τῷ ἔρχοντο κατεσκήνωσεν ἐν βίῃ
 κλάδοις αὐτοῦ. καὶ πάλιν εἶπε. Ὑπὶ ὁμοιώσω
 πάλιν βασιλείαν τῷ θεῷ; ὁμοία ὄβι ζύμῃ, ἡν ἡ λα-
 βὼσα γαλὴν ἀέκρυσεν εἰς ἀλδύρεσσι ἑτά τεύα,
 ἕως ὅτε ἐζυμώθη ὅλον. καὶ διαπορεύετο καὶ τὰς
 πόλεις καὶ κώμας, διδάσκων, καὶ πορεύας
 ποίοντο εἰς ἰσραὴλ. εἶπε δὲ ἕως αὐτῶ.
 κύριε, εἰ ὀλίγοι οἱ σιζάμενοι; ὁ δὲ εἶπε πρὸς
 αὐτούς. ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν
 ταύτην, ὅτι πολλοί, λέγω ὑμῖν, ζητούντες εἰ-
 σελθεῖν, καὶ οὐκ ἰσχύουσιν. ἀφ' ὅτε αὐτὸς ἐμερῆ
 ὁ οἰκοδομῆται, καὶ ἀρχικλίσου πάλιν θύρεσσιν,
 καὶ ἀρξέσθαι ἕως ἑσπέραι, καὶ κρῖναι πάλιν θύ-
 ραν, λέγοντες, κύριε, κύριε, ἀνοίξον ἡμῖν, καὶ
 ἀνοίξεθαι ἄρτι ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς, πόθεν
 ἐστὲν ὅτε ἀρξέσθαι λέγειν. ἰφάρομεν ἐν ὥπῳ
 σου, καὶ ἐν ὥπῳ, καὶ οἱ ταῖς πλάταις ἡ-
 ρέσθαι ἐν ὥπῳ. καὶ ἄρτι. λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα
 ὑμᾶς πόθεν ἐστὲν. ἀρξέσθαι ἀπὸ ἐμοῦ πάντες ὅτι
 γὰρ τὰς ἀδικίας. ἐκεῖ ἐστὶν ὁ κλαυθμὸς καὶ
 ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν ὁφείδετε ἀβρα-
 ᾶμ καὶ ἰσαὰκ καὶ ἰακώβ, καὶ πάντας τοὺς προ-
 φήτας

φήτας αὖ τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ, ὑμᾶς δὲ ἐκ-
 βαλλομένους ἔξω. καὶ ἤρξαντο ἀπὸ αἰαθλῶν
 καὶ δυσμῶν καὶ βορρᾶ καὶ νότου, καὶ ἀνα-
 κλιθῆναι αὖ τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. καὶ ἰδὼν
 εἰσὶν ἔχρατοι οἱ ἔσονται πρῶτοι, καὶ εἰσὶν πρῶτοι οἱ
 ἔσονται ἔχρατοι. Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ προσήλθον
 ἱερεῖς φαρισαῖοι, λέγοντες αὐτῷ. Ἰβλ. θε καὶ
 πορεύου ἐπεὶ ἔρχεται, ὅτι ἡρώδης θέλει σε ἀρκετεῖ-
 ναι. καὶ εἶπεν αὐτοῖς. πορεύσιντες εἴπατε
 τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ. ἰδὼν ἐκβάλλω δαιμό-
 νια, καὶ ἰάσεις ἐπιτελῶ σήμερον καὶ αὔριον, καὶ
 τῇ τρεῖτι πελειᾶμαι. πολλὴν δεῖ με σήμερον
 καὶ αὔριον καὶ τῇ ἐχθρῇ πορεύεσθαι, ὅτι ἔτι
 οὐδέποτε προφήτῃ ἀρρήτιας ἔξω ἰδρυθῆ-
 λήμ. Ἰδρυθλήμ, ἰδρυθλήμ, ἢ ἀρκετείνεσθε
 τοὺς προφήτας, καὶ λιθοβολᾶτε τοὺς ἀποστα-
 μένους πρὸς αὐτὴν, ποσάκις ἠθέλησα ἐπι-
 σιωπᾶν τὰ τέκνα σου, ὃν τόπον ὄρεσις πλὴν ταύ-
 τῃς νοστιάς ἕως τὰς πύργους, καὶ ἔτι ἠθέλη-
 σατε. ἰδὼν αὖτε ὁ οἶκος ὑμῶν δραχμῆς.
 λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἐμὴ ἴδητε ἕως αὐτοῦ ἡμέ-
 ρῃς, ἀλλογμένους ὁ δὲ ῥέμενος αὐτοῖς οὐκ ὀνομάζε-
 14 κνεία. καὶ ἐλθόντες εἰς ἰερὴν αὐτῶν εἰς
 οἶκόν τινος τῇ ἀρχόντων τῇ φαρισαίων βα-
 βᾶτῳ φαγεῖν ἄρτον, καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρα-
 τηρέμενοι αὐτόν. καὶ ἰδὼν αἰθρῶς ἕως ἡμέ-
 ρῃς

ὑδρώπικας ἐμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ ἄρχει-
 θείς οἱ ἰουδαῖοι, εἶπε πρὸς τοὺς ῥομικοὺς καὶ φα-
 ρισαῖους, λέγων· εἰ ὕψιστον εἶ ὃ σαββάτω δε-
 ραπνύει, οἱ δὲ ἰούχασαι· καὶ ἐπιλαβό-
 μενος ἤκρετο αὐτὸν, καὶ ἀπέλυσε· καὶ ἀ-
 ποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς, εἶπε· τίνας ὑμῶν ὁ-
 ροὺς ἢ βῆς εἰς φρέαρ ἐμπιπείτω καὶ ἔκ δι-
 δέως αὐτὸν ἀσπείρῃ αὐτὸν εἰ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαβ-
 βάτου; καὶ ἔκ ἰσχυρὰν αὐτὰ ποκείσθηναι αὐ-
 τῷ πρὸς ταῦτα· ἔλεγε δὲ πρὸς τοὺς κεκλη-
 μένους παρεβολῶν ἐπέχων, πῶς τὰς πρω-
 τῶκλησίαις ὁμιλέησθε, λέγων πρὸς αὐτοὺς·
 ὅταν κληθῇς ἐπὶ τινος εἰς γάμους, μὴ κα-
 τακληθῇς εἰς πλὴν πρωτῶκλησίαν, μήποτε ἐν-
 τιμωτόρός σου ἢ κεκλημένος ᾖ αὐτοῦ,
 καὶ ἐλθὼν ὁ σὺ καὶ αὐτὸν καλέσας, ὅρα εἶ-
 δὼς δύνῃς τόπον, καὶ τότε ἀρξῇ μετ' αἰσχύ-
 νης τὸν ἑχέσθαι τόπον κατέχειν· ἀλλ' ὅταν
 κληθῇς, πορευθεὶς ἀνάσπε εἰς τὸν ἑχέσθαι
 τόπον, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ κεκληκὼς σε, εἶπῃ
 σοι, φίλε, προσανάβηθι αὐτόθρον· τότε ἔ-
 σται σοι ὁδὸς αὐτόθρον τῇ συναισθημένῳ
 σοι, ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἐαυτὸν, ταπεινώσεται,
 καὶ ὁ ταπεινῶν ἐαυτὸν, ὑψωθήσεται.
 ἔλεγε δὲ καὶ ὃ κεκληκὼς αὐτὸν, ὅταν
 πωρὶς ἀρίστη ἢ δεῖπνον, μὴ φῶναι τοὺς ἐλ-
 λῆς σου,

λαὸν σου, μηδὲ τοὺς ἀδελφοὺς σου, μηδὲ τὰ
 συγγενεῖς σου, μηδὲ χεῖρας πτωχείας, μή
 ποτε καὶ αὐτοὶ σε ἀντικαλίσωσι, καὶ γλῆν-
 ται σοὶ αὐταποδομαί, ἀλλ' ὅταν ποιῇς δο-
 χὴν, καὶ ἐν πτωχείᾳ, ἀναπύρῃς, χεῖρας, τυ-
 φλῆς, καὶ μακάριος ἔσῃ, ὅτι ἔχεις ἔχουσιν αὐ-
 ταποδομαί σοι. αὐταποδοθήσεται γὰρ σοὶ ἐν
 τῇ ἀναστάσει τῇ δικαίᾳ. μέκοντας δὲ ἱς τῇ
 σινοσκακευμένῳ ταῦτα, εἶπεν αὐτῷ. μακά-
 ριος ὁς φάμεν ἄρ' ἔστι ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ.
 αὐτὸς δὲ εἶπεν αὐτῷ. ἀνθρώπος τις ἐποίησε δεῖ-
 πνον μέγα, καὶ ἐκάλεσε πολλὰς. καὶ ἀπέστειλε
 τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου, εἰπεῖν τοῖς
 κεκλημένοις, ὅτι ἔρχομαι, ὅτι ἡ ἕλξη ἐστὶν πλη-
 ρῆ. καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παρεκτεῖναι πάν-
 τες. ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ. ἀγρόν ἡγήρασα, καὶ
 ἔχω ἀνάγκην ὑπελθεῖν, καὶ ἰδεῖν αὐτόν. ὁρῶ-
 τῷ σε, ἔχω με παρεκτεμνόν. καὶ ἑτέρος εἶ-
 πε, ξυλὴν βωὴν ἡγήρασα πέντε, καὶ πορεύο-
 μαι δοκεμαῖσαι αὐτά. ὁρῶ τῷ σε ἔχω με
 παρεκτεμνόν. καὶ ἑτέρος εἶπε. γυναικὴ ἔ-
 γημα, καὶ ἀπὸ τοῦ οὐκ ἐδυνάμην εἰσελθεῖν. καὶ
 παρακλησάμενος ὁ δούλος ἐκεῖνος, ἀπήγγελε
 ὃ κενεῖ αὐτοῦ ταῦτα. τότε ὁ ἡγεμὴς ὁ οἰκο-
 δεσπότης, εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ. ὑπελθε τα-
 χέως εἰς τὰς πλάτειας καὶ εἰς τοὺς ὁδοὺς,
 καὶ εἰς

καὶ οὐ πῶλούς, καὶ αἰκλήρων, καὶ χολῆς,
 καὶ τυφλῶν εἰσάγαγε ὧδε· καὶ εἶπεν ὁ δοῦ-
 λος· κύριε, γέροντες ὡς ἐπέταξας, καὶ ἐπι-
 θῆκας ὧδε· καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δούλον·
 ἔξελθε εἰς τὰς οὐδὺς καὶ φραγχεύον, καὶ αἰ-
 σῶμα ἔσθ' εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου,
 λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἄδεις· οὐ γὰρ αἰσθῶν ἐκεί-
 νων οὐκ ἐκκλημενύων γένοσθαι μου τὸ δεῖ-
 πναι· πολλοὶ γὰρ εἰσι κληβί, ὀλίγοι δὲ ἐκλε-
 κτοί· συνεπερθέοντο αὐτῷ ὄχλοι πολλοί,
 καὶ τραφεῖς ἕως πρὸς αὐτοὺς· εἰ τις δὲ ἤχεται
 πρὸς με, καὶ οὐ μισεῖ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ
 τὴν μητέρα, καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ τέκνα,
 καὶ οὐ ἀδελφόν, καὶ τὰς ἀδελφάς, ἔτι δὲ
 καὶ τὴν ἐαυτοῦ ψυχὴν, ὃ δυνάται μου μα-
 ρτυῆσθαι· καὶ ὅστις οὐ βαστάσει τὰς σταυροῦς αὐ-
 τῷ, καὶ ὃς ἔχεται ὀπίσθ' μου, ὃ δυνάται μου
 εἶναι μαρτυρῆς· τις γὰρ ὅδε ὑμῶν, θέλων
 πύργον οἰκοδομῆσαι, ὃν οὐκ ἔχει καθίστας
 ἡμεῖς· πῶς ἀκταίνω, εἰ ἔχει τὰ εἰς ἀπερ-
 ρισμοί, ἵνα μὴ πῶτε θένῃς αὐτοῦ θεμέλιον,
 καὶ μὴ ἱερὸν τὸς ἐκτελέσαι, πάντες οἱ θεοὶ
 οὕτως ἀρξάνται ἐμπαῖλαι αὐτῷ, λέγοντες·
 ὅτι ὅτις ὁ αὐτοῦ πῶς ἤρξατο οἰκοδομῆσαι, καὶ οὐκ
 ἴσταν ἐκτελέσαι· ἢ τίς βασιλεὺς πορευό-
 μενος συμβαλεῖν ἐπὶ τῶν βασιλέων εἰς πόλεμον,

ἔχει καθίσας πρῶτον, βυλύνεται, αἱ διωκτοὶς
 ὅστις αὐτὸν δέκα χιλιάσιν ἀπαντήσας, ὅμως αἱ-
 κούσι χιλιάδων ὄρεα μελύνω ἵπῳ αὐτόν; αἱ δὲ μὴ
 γε, ἔτι αὐτῷ πρὸς ὄντος, πρεσβεῖαι ἀρσεύουσιν
 ὁρώται τὰ πρὸς εἰρήνῃ. ὅπως ἂν πᾶς ἡ ὑ-
 μῶν, ὅς ἐκ ἀρτεύεται πᾶσι τοῖς ἐκ αὐτῶν
 ἑστάρχουσιν, ὅς διώκεται μου εἰς μαθητής.
 καλὸν τὸ ἅλῃσιν αὐτὸν καὶ ἄλλας μωρανθῇ αὐ-
 τῷ ἀρτυθήσεται; ὅτε εἰς γλῶσσαν, ὅτε εἰς κοπρί-
 ας αὐτῶν ὅστις. ἔτι βάλῃσιν αὐτῷ, ὅς ἔχει
 15 ὅτε ἀκούειν, ἀκούειν. Ἦσαν δὲ ἐγγίζοντες
 αὐτῷ πάντες οἱ πλῶται καὶ οἱ ἀμαρτω-
 λοὶ ἀκούειν αὐτῶν, καὶ ἐκ τῶν γυναικῶν οἱ φαρι-
 σαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς, λέγοντες, ὅτι ὅτι
 ἀμαρτωλὸς πρὸς δέχεται, καὶ συνεισὶν αὐτοῖς.
 εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς πάλιν παραβολὰν ταύτην,
 λέγων. Ὡς αὐθρόπος ἡ ὑμῶν ἔχει ἐκ τῶν
 πρὸς αὐτῶν, καὶ ἀρτεύεται αὐτῶν, ὅς κα-
 τὰ λέγει τὰ οἰκονομικὰ οἱ τῷ ὄντι,
 καὶ πορεύεται ἡδὴ τὸ ἀρτεύεται ὡς αὐτῶν
 ὅς; καὶ οὕτως ἡδὴ ἡδὴ τῶν ὄντων ἔσται
 ὅς χείρων, καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον συγκατα-
 ὅς εἰλῃ καὶ ὅς γίνεται, λέγων αὐτοῖς.
 συγχαίρει μοι, ὅτι οὕτως τὸ πρὸς αὐτῶν
 ἀρτεύεται. λέγω ὑμῖν ὅτι ὅπως χεῖρα ἔσται
 αὐτῶν ὅτι οὕτως ἡδὴ οἱ ἀμαρτωλοὶ μεγαλοῦνται,
 ἢ ἡδὴ οἱ οἰκ-

ἢ ἐὰν εὐσηκονταενέα δικαίοις οἱ ἴνες ἔχρην
 αὐτῶν ἐχρυσὸν μετανοίας. Ἡ ἴς γυνὴ δραχμας
 ἔχρυσον δέκα, ἐὰν ἀφελῇσθαι δραχμὴν μίαν, ἔ-
 χλ' ἀπ' αὐτῆς λύχνον, καὶ λαροῖ τὴν οἰκίαν, καὶ ζη-
 τεῖ ἐνθ' ἑαυτῇ, ἕως ὅτου θυροὶ καὶ θυρῶν συγ-
 καλεῖται τὰς φίλας καὶ τὰς γείτονας,
 λέγουσαι. συγχάρητέ μοι, ὅτι θυρον τὴν δραχ-
 μὴν, ἢ ἀπώλετο. ἔτι λέγω ὑμῖν, χα-
 ρὰ γίνεται ἐνώπιον τοῦ ἀγγέλου τοῦ θεοῦ ἐ-
 πί αὐτῶν ἁμαρτωλῶν μετανοούντων. εἶπε δέ.
 Ἄνθρωπος ἴς εἶχε δύο υἱοὺς, καὶ εἶπεν ὁ νεώ-
 τερὸς αὐτῶν ὅτι πατερί. πάντες δόσμοι τοῦ
 πατρὸς βάλλοντες μόρος τῆς ἐσίας. καὶ διείλετο
 αὐτοῖς τὸν βίον καὶ μετ' ἑπομένως ἡ μόρος
 συναγαγὼν ἀπαντα ὁ νεώτερος υἱός, ἀπεδή-
 μισεν εἰς χώραν μακρὰν, καὶ ἐκεῖ ἐκκορύ-
 πισε τὴν ἐσίαν αὐτοῦ, ζῶν ἀσώτως. δαπα-
 νήσας δὲ αὐτοῦ πάντα, ἐχλ' ἐλθὼν λιμὸς ἰσχυ-
 ρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκεῖνην, καὶ αὐτὸς ἤρ-
 ξατο ὑποφέρειν, καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη εἰς
 τὴν πολιτὴν τῆς χώρας ἐκεῖνης. καὶ ἐπεμ-
 νεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βοσκαὶ χρί-
 ρας. καὶ ἐπεθύμει γμίσαι τὴν κοιλίαν
 αὐτοῦ ἀπὸ τῆς κεραλίας, ὥν ἥδιον οἱ χρί-
 ροι. καὶ ὁ δὲ εἶς ἐδίδου αὐτῷ. εἰς ἑαυτὸν δὲ

ἰλθὼν, εἶπε· πόθοι μίῃσι τοῦ πατρὸς μου
 ποδωλεύουσιν αὐτῶν, ἐγὼ δὲ λιμῶ ἀχρά-
 λυμαι. αἰσὰς πορεύομαι πρὸς τὸν πα-
 τέρ· α μου, ἰκαὶ ὁρᾷ αὐτῷ· πάτερ, ἡμαρ-
 τὸν εἰς τὸν ἔρχον καὶ εὐώπιόν σου, καὶ ὅτι ἐ-
 γὼ εἰμὶ ἄξιός κληθῆναι υἱός σου· ποίησόν με ὡς
 εἶπες τῇ μίῃ σου. καὶ αἰσὰς, ἦλθε πρὸς
 τὸν πατὸρ αὐτοῦ· ἐτι δὲ αὐτῷ μακρὰν
 ἀπέχοντος, εἶδεν αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ· καὶ ἰ-
 σπλαχνίαθη, καὶ δακρυῶν ἔπεσεν ἐπὶ τοῦ
 ὤμου αὐτοῦ, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.
 εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν
 ἔρχον καὶ εὐώπιόν σου, καὶ ὅτι ἐγὼ εἰμὶ ἄ-
 ξιός κληθῆναι υἱός σου· εἶπε δὲ ὁ πατήρ πρὸς
 τοῦ δούλου αὐτοῦ· ὁρᾷ ἔγχετε πλὴν σολιῶ
 πλὴν πρῶτον, καὶ εὐώσατε αὐτόν, καὶ ὁδο-
 δακτύλιον εἰς πλὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἑποδη-
 ματα εἰς τοῦ πόδας, καὶ ἐνέγκαντες τὸν μῶ-
 ρον τὸν σιπυτὸν ἴδσατε, καὶ φαγόντες ἀφ-
 ραιθῶμεν, ὅτι ἔστος ὁ υἱός μου νεκρός ἐγὼ, καὶ
 ἀνέστη, καὶ ἀπλωλῶς ἐγὼ, καὶ ὁρᾷ, καὶ
 ἡρξάμενος ἀφραίνεσθαι· ἐγὼ δὲ ὁ υἱός αὐτοῦ ὁ
 πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ὁρᾷ μένος
 ἤλπισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν,
 καὶ προσκαλεσάμενος εἶπεν τῇ παιδων αὐ-
 τῷ, ἰπαυθαίνετο ἵνα εἴη ταῦτα· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ,
 ὅτι ὁ ἀδελ-

ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦκε, καὶ ἔδωκεν ὁ πατήρ σου
 τὸν μισθόν σου σκεπτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν
 ἀπέλαβον. ὁρῶσαί μοι, καὶ ἔκρινε λέγει εἰσελ-
 θεῖν. ὁ δὲ πατήρ αὐτοῦ βεβαίως παρεκάλει
 αὐτόν. ὁ δὲ ἀρχαῖος, εἶπε δὲ πατρί· ἰδοὺ
 τοῦτα ἐπὶ δουλεύω σοι, καὶ ἔδωκεν αὐ-
 τῷ σου πενήτην, καὶ ἐμοὶ δὲ ποτὶ ἐσθλόν
 παρ' ἑαυτοῦ, ἵνα μετὰ τῇν ψυχῇ σου διαφύγῃς
 αὐτόν. ὅτι δὲ ὁ υἱός σου εἶς ὁ κενταυροφάγος σου
 εἶναι βίον μετὰ πορνῶν, ἤλθην, ἐκδύνας αὐτῷ
 τὸν μισθόν σου σκεπτόν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τίλ-
 λον, εὐ πάντες μετ' ἐμὸς εἰ, καὶ πάλιν καὶ
 ἐμοὶ θεοὶ εἰναι. ἐφώνησεν δὲ, καὶ χερσὶν αὐ-
 τοῦ, ὅτι ὁ ἀδελφός σου εἶς κεντὰυρος, καὶ ἀνέ-
 λησε, καὶ ἀρχαῖος αὐτόν, καὶ οὐδέ ποτε. 16
 γε δὲ καὶ πρὸς αὐτὸν μαθηταὶ αὐτοῦ. ἀνθρῶ-
 πος ἕως αὐτοῦ πολλοί, ὅς εἰχον οἰκονόμον, καὶ
 εἶς διεβλήθη αὐτῷ, ὡς ἀφροσύνην τὰ
 αὐτῷ ἀρχόντα αὐτοῦ, καὶ φωνήσας αὐτόν, εἶ-
 πεν αὐτῷ· τί ἔστιν ἀκρῶς σοὶ σου; ἀφροσύ-
 νην λόγον τῆς οἰκονομίας σου. ἔγχαρ' οὐκ ὄπισ-
 θον οἰκονομεῖν εἶπε δὲ ἐν αὐτῷ ὁ οἰκονόμος.
 τί ποιήσω; ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαιρῆται τὴν
 οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ. σιμά πῃ δὲ κείνῳ, ἐπα-
 τεῖν αἰσχρονομίαν. ἔγνω ἡ ποιήσω ἵνα ὅταν
 μετασταθῶ τῇ οἰκονομίᾳ, δέξωταί με εἰς τοῦ
 οἴκου

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

οἴκους αὐτῶν . καὶ προσκαλίσσάμενος εἷς ἕκαστον τῆν χρεωφαιετῶν τῷ κυρίῳ ἑαυτοῦ, ἔλεγε ᾧ πρῶτῳ . πόσον ὀφείλεις ᾧ κυρίῳ μου ; ὁ δὲ εἶπεν . ἑκατὸν βάτους ἑλαία . καὶ εἶπεν αὐτῷ . δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ καθίσθαι περὶ τῶν χρέων γράψον πενήτηκοντα . ἔπειτα ἑτέρῳ εἶπεν . σὺ δὲ πόσον ὀφείλεις ; ὁ δὲ εἶπεν . ἑκατὸν κόρους σίτου . καὶ λέγει αὐτῷ . δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ γράψον ὀγδοῦκοντα . καὶ ἐπεκράσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας, ὅτι φρονίμως ἐποίησεν . ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι ἢ τὸν αἰῶνα τῆς φωτὸς εἰς τὴν γλῆσσαν αὐτῶν εἰσὶ . καὶ ὑμεῖς λέγω, παύσατε ἑαυτοῖς αἰσῶντες ἐκ τοῦ μαμαωνᾶ τῆς ἀδικίας, ἵνα ὅταν ἐκλήπητε, δέξασθαι ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς . Ὁ πιστὸς εἰ ἐλαχίστω, καὶ εἰ πολλῷ πιστὸς ὅστις, καὶ ὁ εἰ ἐλαχίστω ἀδικός, καὶ εἰ πολλῷ ἀδικὸς ὅστις . εἰ δὲ εἰ ᾧ ἀδίκῳ μαμαωνᾶ πιστοὶ ὅτι ἐγένεθε, τὸ ἀληθινὸν ἵς ὑμῶν πιστεύετε ; καὶ εἰ εἰ ᾧ ἀλλοτεῖῳ πιστοὶ ὅτι ἐγένεθε, τὸ ὑμέτερον ἵς ὑμῶν δώσει ; ὅστις οἰκώτης δυνάται δεῖν κυρίαις δουλεύειν . ἢ ἢ τὸν οὐρανὸν μετρήσεις, καὶ τὸν ἔσχατον ἀγαπήσεις, ἢ ἐκὸς αὐτοῦ ξίεται, καὶ τῷ ἐτέρῳ κατὰ φρονίμους . οὐ δύνασθε δεῖν δουλεύειν καὶ μαμαωνᾶ . ἤκουσι δὲ ταῦτα

ταῦτα πάντα καὶ οἱ φαρισαῖοι ἀλαργυ-
 ροὶ ὑπερέχοντες, καὶ ὑβριμυκτίζον αὐτούς.
 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὑμῖς ἐστε οἱ δικαιοῦντες ἑαυ-
 τούς ἐνώπιον τῆς ἀνθρώπων, ὁ δὲ θεὸς γινώ-
 σκει τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι τὸ οὐκ ἀνθρώποις
 ὑψιφίλον, βέλνυγμα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἔσιν. ὁ κό-
 μος καὶ εἰ πεσφῆται ἕως ἰωάννου· ἀπὸ τότε
 ἢ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀναγγέλλεται, καὶ πᾶς εἰς
 αὐτὴν βιάζεται· ἀποπάντορον δ' ὅστις τὸν ἄ-
 ρχον καὶ τὴν γῆν περιλαβεῖν, ἢ τὴν νόμον μέ-
 νει κεραίασσειν. πᾶς ὁ ἀφ' ἑλίου πρὸς γη-
 νοῦσιν αὐτῷ, καὶ γαμιῶν ἐπέχει, μοιχεύει.
 καὶ πᾶς ὁ ἀφ' ἑλίου μελύνει ἀπὸ αἵματος γα-
 μιῶν, μοιχεύει. ἄνθρωπος δὲ τις τοῦ πλάσιος,
 καὶ οὐκ ἐκ νόμου πορεύεται καὶ βύσσον, ἀν-
 φρεϊτόριον καὶ κνέρι λαμπρῶς. πῶχρος
 δὲ τις τοῦ πλάσιος λαζαρος, ὃς ἐβίβλετο πρὸς
 τὸν πυλῶνα αὐτοῦ ἡλικιωδύος, καὶ ἰδοὺ θυ-
 μῶν ἡρπυγιάδῃ καὶ ἀπὸ τῆς ψυχῆς τῆς πι-
 πτόντων ἀπὸ τῆς φρενὸς τοῦ πλάσιος. ἀλλὰ καὶ
 οἱ κύνες ἐφ' ἡμέρας ἀπέληγον τὰ ἔλκη αὐ-
 τοῦ. ἐγένετο δὲ ἀπὸ θανάτου πῶχρος καὶ ἀπε-
 κχεύεται αὐτὸν ὑπὸ τῆς ἀγγέλου εἰς τὸν κόλ-
 πον ἀβραάμ. τότε θανὲν δὲ καὶ ὁ πλάσιος, καὶ ἐ-
 ταψατο, καὶ οἱ ἐφ' ἡμέρας παρὰ τὸ οὐδ' ἔλκεα
 αὐτοῦ, ὑπὸ ἡμέρας καὶ βαθεύουσιν, ὅρα τὸν ἀβραάμ
 ἀπὸ

ἀπὸ μακρόθεν, καὶ λάζαρον οἱ ὅτις κόλῳι
 αὐτῷ, καὶ αὐτὸς φωνήσας, εἶπε. Πάτερ ἁ-
 βραάμ, ἐλίσσον με, καὶ πέμψον λάζαρον, ἵνα
 βάψῃ εἰς ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὑδατοῦ, καὶ
 καταψύξῃ τὴν πληγῶν μου, ὅτι ὀδυνοῦμαι
 οἱ τῇ φλογὶ ταύτῃ. Εἶπε δὲ ἁβραάμ. Τέκ-
 νον, μνησθήτω ὅτι ἀπέλαβες τὰς ἀγαθὰς σου
 οἱ τῇ ζωῇ σου, καὶ λάζαρος ὁμοίως τὰ κα-
 κά. νῦν δὲ ὁδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυ-
 νᾷσαι. καὶ ἰδοὺ. πᾶσι θύοις μεταξὺ ἡμῶν
 καὶ ὑμῶν χάριμα μέγα ἐστραπταί, ὅπως οἱ
 δούλοί σου δευῖναι εἰς τὴν πρὸς ὑμᾶς,
 μὴ διαύωγῃ, μηδὲ οἱ ἐκείθεν πρὸς ὑμᾶς δευ-
 πόρῳσιν. Εἶπε δὲ. ἱρωτῶ ὃν σε πάτερ, ἵνα πέμ-
 ψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου. ἔχει γὰρ
 πέντε ἀδελφοὺς, ὅπως διαδοικῇ αὐτοῖς,
 ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἐλθῶσιν εἰς τὸν τόπον οὗτος
 τῆς βασιλείας. Δίχθῃ αὐτῷ ἁβραάμ· ἔρχου
 μουσέα καὶ θύς προσφίτας, ἀκονθίσαντες αὐ-
 τῶν. Ὁ δὲ εἶπεν. Οὐ γὰρ πάτερ ἁβραάμ, ἀλλὰ
 ἱάνης ἀπὸ νεκρῶν πορεύσθῃ πρὸς αὐτοὺς, με-
 τεισόμενοι. Εἶπε δὲ αὐτῷ. Εἰ μωσέως καὶ
 τῆς προσφίτων δὲ ἀκούσιν, ὅτι ἐγὼ ἵκνομαι
 17 κρῶν ἀκούει, τεισόμενοι. Εἶπε δὲ πρὸς θύς
 μαθηταίς· ἀνέστητε ὅτι, μέλλουσιν ταῖς σκεπ-
 ῶντα, καὶ εἰς αὐτὸν ἔρχεσθαι. ἡσυχία αὐτῷ, εἰ
 μύλος

μύλος οἰκὸς ποδί κείται ποδὶ τὸν βράχιλον
 οὕτως, καὶ ἔρρηπται εἰς πλὴν θαλάσσαν, ἢ ἵνα
 σκαυδαλίῃ οἶα τῇ μικρῶν ζύτων. πρὸς
 χύτε ἐαυτοῖς. ἵνα δὲ ἀμάρτη εἰς σέ ὁ ἀδελ-
 φός σου, ἀδελφεύειν αὐτῷ, καὶ ἵνα μετανοή-
 σῃ, ἄφες αὐτῷ. καὶ ἵνα ἐπ' ἡμέρας τ' ἡμέρας
 ἀμάρτη εἰς σέ, καὶ ἐπ' ἡμέρας τῆς καίρας ἐπι-
 στρέψῃς ὡς σέ, λίσσῃς, μετανοῶ, ἀφήσεις αὐτῷ.
 καὶ εἶπον οἱ ἀρχαῖοι ὅτι κενεῶ. φρόνιμοι ἡμῖν
 πῆστιν. Εἶπεν δὲ ὁ κύριος. εἰ ἔχετε πίστη ὡς κόκ-
 κον σπένδοντες, ἐλέγετε ὅτι τῇ συκαμίνῳ ταύ-
 τη, ἐκείρω θύλακα καὶ φυτεύθω ἐν τῇ θαλάσ-
 σῃ, καὶ ἡσπύκησεν ἂν ὑμῖν. ἴδετε ὅτι ὑμεῖς
 δοῦλον ἔχετε ἀρροτριῶντα ἢ ποιμαίνοντα, ὅς
 εἰσελθόντα ἐκ τοῦ ἀγροῦ, ἐρεῖ. δι' ἑσέως περιελ-
 θὼν ἀνάπαυσε, ἀλλ' ἔχει ἔρῃ αὐτῷ, ἰδοὺ μοι
 ὅτι δειπνήσω, καὶ ποδίζω σάκευτος ἀφ' ἐμοῦ.
 ἴδετε μοι. ἴδετε φάγω καὶ πίω, καὶ μὴ ταῦτα
 φάγεσθαι καὶ πῖναι σὺ; μὴ χεῖρον ἔχει ὅτι λέ-
 λω ἐκείνῳ, ὅτι ἰδοὺ μοι τὰ ἀφ' ἐμοῦ χεῖρα αὐ-
 τῷ; ἔδοκίμω. ὅπως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ποιήσῃτε
 πάντα τὰ ἀφ' ἐμοῦ χεῖρα ὑμῖν, λέγετε, ὅτι
 δοῦλοι ἀχρεῖοί ἐσμεν, ὅτι ὁ ὠφείλομεν ποιῆ-
 σαι, πεποιθήκαμεν. καὶ ἐχέτω οἱ ὅτι πορθέ-
 νει αὐτὸν εἰς ἰδρυσταλήν, καὶ αὐτὸς διήρχε-
 ται ὅτι μέλουσιν αὐτοῖς καὶ γαλιλαίας. καὶ
 αἰσερ-

εἰσερχομένους αὐτῷ εἰς ἕνα κώμην, ἀπὸ τῆς
 αὐτῷ δέκα λεπτῶν αἰσθῆσις, οἱ ἱσθῆσι πόρρω-
 θεν. καὶ αὐτοὶ ἔρχον φωνῶν, λέγοντες. Ἰησοῦς
 ὡδισάτα, ἐλύνον ἡμᾶς. καὶ ἰδὼν, εἶπεν αὐ-
 τοῖς. πορὺ θέντες ὡδιδείξατε αὐτοὺς τοῖς ἱε-
 ρῶσι. καὶ ἐγένετο, ὅτι ὅτε ἔπαυον αὐτοὺς ἐκα-
 θαλείσθαι. εἰς δὲ ἕξ αὐτῶν ἰδὼν, ὅτι ἰάθη,
 ἔπαυσεν, μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν
 θεόν, καὶ ἔποιεν ὡδὶ πρόσθεν παρὰ τοῖς
 πόδας αὐτοῦ, ἀνακλινόντων αὐτῷ. καὶ αὐτὸς ὡς
 σωματείτης. ἔκκειτο δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν.
 ἔχιδες οἱ δέκα ἐκαθαλείσθαι; οἱ δὲ εἰπὼν;
 ἔχιδες ὡδιδεῖν ἔπαυσεν. δοξάζων δὲ
 ὁ θεὸς, εἰμὴ ὁ ἀλλογενὴς ἔσθαι. καὶ εἶπεν αὐ-
 τῷ. αἰσθῆσις πόρρω, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. ἐ-
 περωτηθεὶς δὲ ὡς τῇ φαρμακείᾳ, πότε ὅρ-
 χεται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, ἀπεκρίθη αὐτοῖς
 καὶ εἶπεν. ἔκ ὅρχεται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ
 μετὰ παρατηρήσεως, ἔκ ἔρχονται, ἰδοὺ ὡς, ἡ
 ἰδοὺ ἐκεῖ. ἰδοὺ γὰρ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἐν τῷ
 ὑμῶν ἔστιν. εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς. ἐλθί-
 σονται ἡμέρας, ὅτε ὡδιδυμήσετε μέαν τῇ
 ἡμῶν τοῦ ἡτοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν, καὶ ἔκ ὅρ-
 χεται. καὶ ἔρχονται ὑμῖν, ἰδοὺ ὡς, ἰδοὺ ἐκεῖ. μη-
 ἀπέλθῃτε, μηδὲ διώξῃτε. ὡς ὅρ γὰρ ἡ ἀσθῆσις
 πῇ ἡ ἀσθῆσις ἐκ τῆς ὡς ὅρ ἐρχομένων εἰς πᾶν
 ὡς

ἔσται ἔργον λάμπει, ὅπως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ
 θρόνου ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτῇ. πρῶτον δὲ δεῖ
 αὐτὸν πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι
 ὑπὸ τῆς γενέας ταύτης. καὶ καθὼς ἐγένετο
 ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ νῶε, ὅπως ἔσται καὶ ἐν
 ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. ἄριστον, ἐπι-
 ον, ἐλάμην, ὀξυκαμίζοντο, ἄχρι ἥς ἡμέρας
 ἰσχυρὰ γενεῶν εἰς πλὴν κιβωτὸς, καὶ ἡλθεν
 κατακλυσμὸς, καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας. ὁ-
 μοίως καὶ ὡς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις λῶτ.
 ἰσχυρὸν, ἐπιον ἡ γένηται, ἐπώλετο, ἐφύπνουν,
 ἠκοσδομῶν. ἡ δὲ ἡμέρα ὅτε ἡλθεν λῶτ ἀπὸ σοδο-
 μων, ἔβριξε πῦρ καὶ θεῖον ἀπ' ἔργου, καὶ
 ἀπώλεσεν ἅπαντας. κατὰ ταῦτα ἔσται, ἡ
 ἡμέρα ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀρχαλειψέται.
 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὅς ἐστι ὁ υἱὸς τοῦ δαίμονος
 ὅς, καὶ τὰ σκῆλη αὐτῇ ἐν τῇ οἰκίᾳ, μὴ κα-
 ταβάτω ἄραι αὐτά. καὶ ὁ οἶκος ὅς ἀγρῶ ὁμοί-
 ως μὴ ὑψιφάτω εἰς τὰ ὀπίσω. μνημονθεῖ-
 τε τὸ γυναικὸς λῶτ. ὅς, ἐὰν ζητήσῃ πλὴν ψυ-
 χὴν αὐτῇ σῶσαι, ἀφελίσει αὐτὴν, καὶ ὅς ἐὰν ἀ-
 παλίσῃ αὐτὴν, ζωογονήσῃ αὐτὴν. λέγω ὑμῖν,
 ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἔσονται δύο ὑπὸ κλίνης
 μίαν, ὁ εἷς παραληφθήσεται, καὶ ὁ ἑτερος ἀφε-
 θήσεται. δύο ἔσονται ἀλήθευσαι ὑπὸ τὸ αὐτό.
 ἡ μία παραληφθήσεται, καὶ ἡ ἑτέρα ἀφεθήσεται.
 καὶ ἀρ-

18 καὶ ἀφ' ἑνὸς θέντες λέγουσιν αὐτῷ. ποῦ κύνει;
 ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. ὅπου ὁ σῶμα, ἐκεῖ συναχθή-
 σονται καὶ οἱ ἄγγελοι. Εἰπέ δὲ καὶ περὶ
 βολῆς αὐτοῖς πρὸς ὃ δεικνύει πάντες προσέ-
 χουσαι, καὶ μὴ ἐκκακεῖν, λέγων. Κεῖνός τις ἦ-
 λω ἐν ἡμῖν πόλει, τὸν θεὸν μὴ φοβόμενος, καὶ
 ἀνθρώπου μὴ ἀντιπόμενος. Χίρρα δὲ ἦν ἡ
 τῇ πόλει ἐκείνῃ, καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτὸν, λέ-
 γουσα. ἔκδικησόν με ἀπὸ τοῦ ἀδικήσαντός με. καὶ
 οὐκ ἠθέλησεν εὐδοῖν χρόνον. μετὰ δὲ ταῦτα εἶ-
 πεν ἐν ἑαυτῷ. εἰ καὶ τὸν θεὸν οὐ φοβέμαι,
 καὶ ἀνθρώπων οὐκ ἐντρέφωμαι, διότι ὁ παρὶ
 χεῖν μοι κόπον πλὴν χίρρα ταύτην, ἐκδικήσω
 αὐτήν, ἵνα μὴ εἰς τέλος ἀρχημεν ἐν τῇ πό-
 λει. εἶπε δὲ ὁ κύριος. ἀκούσατε ἡμεῖς οὗ κεῖνός τις
 ἀδικήσας λέγει. ὁ δὲ θεὸς ἀρῇ ποιήσει πλὴν ἐκ-
 δίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν βουόντων πρὸς
 αὐτὸν κλέρας καὶ νυκτός, καὶ κραυγῶν θυμῶν
 ἐπ' αὐτοῖς; λέγω ὑμῖν, ὅτι ποιήσει πλὴν ἐκδική-
 σιν αὐτῶν ἐν ταῖς. πολλὰ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
 που ἐλθὼν ἄρξαι δύνει πλὴν πῆσιν ἡδὲ τῇ γῆ;
 εἶπε δὲ καὶ πρὸς ἱνακας οὗτοι περὶ τούτων ἐφ'
 ἑαυτοῖς, ὅτι εἰσὶ δίκαιοι, καὶ ἴδυσθὲν τὰς βύ-
 λους, πλὴν περὶ βολῆς ταύτης. Ἀνθρώποι
 δύο ἀνέβησαν εἰς ὃ ἵδρον προσεύξασθαι. ὁ εἰς
 φαρισαῖος, καὶ ὁ ἕτερος τελῶνης. ὁ φαρισαῖος

σαθεὶς

παθῶς, πρὸς αὐτὸν ταῦτα προσέειπεν· ὁ
 θεὸς ἀγαθὸς σοι, ὅτι ἔκ εἰμι ὡπὶρ οἱ λοί-
 πωι τῇ αἰσχροῦ, ἀρπαγῆς, ἀδικίας, μοιχείῃ
 καὶ ὡς εἶδες ὁ τελώνης. καὶ ἐν ὅτῃ τῷ βαβυ-
 λῶνι, ὡς εἶδες καὶ τὰ πάντα ὅσα ἔπαυμαι· καὶ ὁ
 τελώνης μακρόθεν ἐστὶς, ἔκ ἡμετέρας δὲ αὐ-
 τῷ ὀφθαλμοῖς εἰς τὸν ὄρατον ἔπαυαι, ἀλλ' ἐτι-
 πῆκεν εἰς τὴν στήθεα αὐτοῦ, λέγων· ὁ θεὸς ἰλάσθη-
 τί με, ὁ ἀμαρτωλῷ. λέγω ὑμῖν, κατέβη ἔ-
 ρος δικαιοσύνης εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἢ ἐκεί-
 νος, ὅτι πᾶς ὁ υἱὸς ἀνθρώπου, πομπὴν ποιῶν
 ὁ δὲ περὶ αὐτὸν, ὑποκαταλαμβάνεται. προσέ-
 φηκεν δὲ αὐτῷ καὶ τὰ βαβυλῶνι, ἵνα αὐτῷ
 ἐκπληθύνῃ. ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταί, ἐπετίμη-
 σαν αὐτῷ· ὁ δὲ ἰησοῦς προσκατακείμενος αὐ-
 τοῖς εἶπε· ταῖς παιδίαις ὀρχασθαι πρὸς
 μὲν, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά. τῇ γὰρ εἰσ-
 τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. ἀμὲν λέγω ὑ-
 μῖν, ὅτι ἐὰν μὴ ἐξέλθῃ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ
 εἰς ταῖς παιδίαις, οὐκ ἐλεύσεται εἰς αὐτήν. καὶ ἐπι-
 κήρυξεν ἡμετέραν αὐτὸν, λέγων· διδάσκα-
 λε ἀγαθέ, ἡ ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρο-
 νομήσω; εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· ἡμετέρας
 ἀγαθὴ; εἰς ἀγαθὸς, εἰ μὴ εἰς ὁ θεός.
 τοῖς οὐφθαλμοῖς οἴδεις· μὴ μοιχεύσης, μὴ φο-
 ρήσῃς, μὴ κλέψῃς, μὴ ψευδομαρτυρήσῃς, ἡ-
 μα τοῖς

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

μα τὸν πατέρα σου, καὶ τὸν μητέρα σου. ὁ δὲ
εἶπε. ταῦτα πάντα ἐφυλάξαμεν καὶ νότη-
τος μου. ἀκούεις δὲ ταῦτα ὁ ἰησοῦς, εἶπεν αὐ-
τῷ. ἔτι εἴ σοι λείπει. πάντα ὅσα ἔχεις πώ-
λησον, καὶ ἄλθ' ὁδοῦ πτωχοῖς, καὶ ἔλθ' εἰς ἑπὶ
ἐμὸν καὶ ἔσθ' ἐμῷ, καὶ ἐγὼ ἀκολουθήσω σοι. ὁ δὲ ἀ-
κούσας ταῦτα, πόδ' ἔλπιος ἔχεν. εὐ γὰρ
πλούσιος ὀφείδετο. ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ ἰησοῦς πε-
εἶλντον ῥυθμίζοντες, εἶπε. πῶς δύνασαι οἱ
ταῖς χήμασι ἔχοντες, εἰσελθεῖν εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ θεοῦ. ὁκοπώτερόν γὰρ ὅτι κτή-
μιλλον ἀλγὺν ἔρριπτεν ὁ βασιλεὺς εἰσελθεῖν,
καὶ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν.
εἶπεν δὲ οἱ ἀκούοντες. καὶ τίς δύναται σω-
θῆναι; ὁ δὲ εἶπε. τὰ ἀδύνατα παρὰ τοῦ
θεοῦ, δυνατὰ ὅτι παρὰ τοῦ θεοῦ. Εἶπε δὲ ὁ
ἄνθρωπος. ἰδὼν ἡμεῖς ἀφῆκαμεν πάντα, καὶ ἠκολο-
υῖμεν σοι. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. ἀμέμω λεί-
πω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς ὅστις ὅς ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ
ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ γυναικα, ἢ τέκνα ἐπὶ
τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ, ὅς οὐ μὴ ἀρλᾷ πολ-
λα πλάσιον αὐτοῦ καὶ καὶ ἐν τῷ καιρῷ, καὶ οἱ
αἰῶνες αἰῶνος. ὁ δὲ ἄνθρωπος ἔειπεν αὐτοῖς. ἰδὼν αὐτὸν
βαίνοντα εἰς ἰερὸν οὐλόμενον, καὶ πλεῖστον
πάντα τὰ κεχρημένα ἀλγὺν τὴν κεφα-
λὴν, καὶ

πῶς, ὃ ἡὖ τῷ ἀνθρώπῳ. παρεδιδόσε· γὰρ
 ὧς ἴθιαι, καὶ ἱμπτύθησεται, καὶ ὑβριδι-
 σεται, καὶ ἱμπύθησεται, καὶ μασιπώσεται· ἀ-
 πακτεῖσιν αὐτόν, καὶ τῇ ἡμῶς τῇ τείτῃ
 αὐασιῇ. καὶ αὐτοὶ ἐν ἐνὶ τῶν σωῆται, καὶ
 καὶ ὁ ῥῆμα ἔστω κεκρυμμένον ἀπὸ αὐτῶν,
 καὶ ἐκ ἐνὶ τῶν τοῦ λεγόμενα. Εἰς τὸ δὲ
 οὐδὲ ἐξέλεον αὐτοὺς ἰδὲν, τυφλὸς ὡς ἐ-
 καὶ τῶν παρὰ τὴν ὁδὸν πρὸς αὐτῶν· ἀκούσας
 δὲ ἄλλοι ἀπὸ τοῦ λεγόμενα, ἐπὶ αὐτῶν ἔ-
 ἔστω· ἀπὸ τῆς γαλίας αὐτῶν, ὅτι ἰησοῦς οὐκ ἐ-
 ρεῖστος παρὸν ἔσται. καὶ ἐβόησε λέγων· ἰησοῦ
 ἡμεῖς δαβὶν, ἐλέησόν με. καὶ οἱ πρὸς αὐτῶν ἐ-
 πὶ αὐτῶν αὐτῶν, ἵνα σωθῇσιν· αὐτὸς δὲ πολ-
 λῶς μάλλον ἔκραζε λέγων· ἡμεῖς δαβὶν, ἐλέ-
 ῶν με. ταῦτα δὲ ὁ ἰησοῦς, ἐκέλευσεν αὐτόν
 ἀρχῆναι πρὸς αὐτόν· ἐλθόντος δὲ αὐτοῦ ἐ-
 παρώτρυνεν αὐτόν, λέγων· ἦ τοι θέλεις ποιῆσαι;
 εἰ δὲ εἴπῃ· κενεῖ ἵνα ἀνέβλεψω. καὶ ὁ ἰησοῦς ἔ-
 πων αὐτῷ· ἀνέβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέ-
 σε, καὶ παρεχῆμα ἀνέβλεψε, καὶ ἡκολούθη-
 σεν αὐτῷ δεξιῶν τὸν δεξιόν. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν,
 ἔθαυκεν αὐτόν· ὃ δὲ αὐτῶν. καὶ εἰσελθὼν διήρχε-
 ται ἰδὲν· καὶ ἰδοὺ αὐτῶν ὀνόματι καλεῖσθαι
 ῥαφαῆλ, καὶ αὐτὸς καὶ ἀρχιερέων, καὶ ἄλλοι
 καὶ ἄλλοι, καὶ ἐλπίει ἰδεῖν τὸν ἰησοῦν ἔσθαι,
 καὶ ἐκ

καὶ ἐκ ἰδιώματος τῷ ὄχλῳ, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ
 μικρὸς ἦν. καὶ προδραμὸν ἔμπροσθεν, ἀνέ-
 βη καὶ συνεκοροῦσθαι, ἵνα ἴδῃ αὐτόν, ὅτε δι'
 ἐκείνου ἔμελλε διδρῆχθαι. καὶ ὡς ἡλθὼν ἐβί-
 βη τὸν πόρον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν αὐτόν,
 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. Ζαχαῖε, ἀπεῦσαι κα-
 τὰ βῆθι. σήμερον γάρ τοι ὁ οἶκος σου δεῖ με
 μεῖναι. καὶ ἀναβὰς κατήβη, καὶ ἑστηκὲς ἐξέ-
 βη αὐτὸν χαίρων. καὶ ἰδόντες ἅπαντες δι-
 γασμῶν λέγοντες, ὅτι παρὰ ἀριστοτελῶ
 αἰσθαι. εἰσῆλθε κατὰ αὐτόν. σταθὺς δὲ Ζα-
 χαῖας εἶπε πρὸς τὸν κύριον. ἰδοὺ τοὶ ἱμάσιοι
 τῆς ἐπιτάφην μου κύριε δίδωμι. τίς πῶ-
 ρός, καὶ εἴ τιος ἔστι κοφαιήσας, ἀφ' ἧς ἴδω-
 μεν τετραπλῆν. εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς,
 ὅτε σήμερον σωθείς ὁ οἶκος σου ἐν ῥῆματι,
 καθ' ὅτι καὶ αὐτὸς υἱὸς ἀβραάμ ὄντι. καὶ δι-
 γαστὰ υἱὸς τῷ αἰθρώπῳ ζήτῳσας καὶ σώσας
 τὸ ἀφελωλός. ἀκούοντες δὲ αὐτῶν ταῦτα,
 πῶθις εἶπε παρὰ βάλαν, ἀλλὰ τὸ ἔργον αὐ-
 τὸ κείνῳ ἰσχυροῦσθαι, καὶ δοκεῖν αὐτῷ, ὅτι
 παρὰ χημὸς μέλλει ἡ βασιλεία τῶ θεοῦ αἰα-
 φαικῶσαι. εἰπόντων, αἰθρῶς πρὸς ἡρώδους ἐ-
 παρόντι εἰς γαστήρ αὐτοῦ λαβῆναι. ἐαυτῷ
 βασιλεῖαν, καὶ κτισθῆναι. καὶ ἰσχυρὸς δὲ
 ἦν καὶ δούλος ἐαυτοῦ, ἔθηκεν αὐτῷ δὲ καὶ
 μῆσος, καὶ

μναῖς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς. πραγματεύ-
 σθε με ἕως ὁρῶμαι. οἱ δὲ πολίται αὐτοῦ
 ἐμίθουν αὐτόν, καὶ ἀπέστειλαν πρεσβείαν
 ὁπότε αὐτοῦ, λέγοντες. ἔδελομεν ὅτι σε
 βασιλεύσασαι ἐφ' ἡμᾶς. καὶ ἐλθέ σὺ ὅτι ἐπα-
 νελθεῖν αὐτοὺς λαβόντα πλὴν βασιλείαν, καὶ
 εἶπε φωνηθῆναι αὐτῷ τὸν δούλον ζύτουν,
 οἷς ἔδωκε τὸ ἀργύριον, ἵνα γνῶ, τίς τις
 πραγματεύσαιο. παρελήντο δὲ ὁ πρῶτος,
 λέγων. κύριε, ἡ μναῖ σου προσεργάσαιο δέκα
 μναῖς. καὶ εἶπεν αὐτῷ. οὐ ἀγαθὸν δούλε,
 ὅτι σὺ ἐλαχίστῳ πιστὸς ἐγένυσθαι, ἵσθι ἰσχυροὶ ἔ-
 χον ἐπὶ ἑκατὸ πόλειων. καὶ ἦλθεν ὁ δεύ-
 τερὸς λέγων. κύριε, ἡ μναῖ σου ἐποίησε πέντε
 μναῖς. εἶπε δὲ καὶ ζύτῳ. καὶ σὺ γένυσθαι ἐπὶ
 ἑκατὸ πόλειων. καὶ ἰσχυρὸς ἦλθεν, λέγων.
 κύριε ἰδοὺ ἡ μναῖ σου, ἣν εἶχον ἐκκρεμύλῳ σὺ
 συνδεδείκω. ἐφοβόμην γὰρ σε, ὅτι ἄνθρωπος
 αὐστηρὸς εἶ, αἶρεις ὃ ἔκ' ἐθηκες, καὶ θεί-
 ζεις ὃ ἔκ' ἐσπειρες, λέγει δὲ αὐτῷ. ἐκ τῆς σά-
 ματος σου κενώσας σε πακρὸν δούλε. ἴδεις, ὅτι
 ἐγὼ ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἰμι, αἶρων ὃ ἔκ' ἐθηκες
 καὶ, καὶ θείζων ὃ ἔκ' ἐσπειρα. ἀλλ' ἔκ' ἐ-
 ἔδωκα τὸ ἀργύριόν μου ἵνα γράψαι, καὶ
 ἐγὼ ἐλθὼν σὺν τόκῳ αὐτὸν παραλαβῶ; καὶ
 τοῖς παριστάουσιν εἶπεν. ἄρχετε ἀπ' αὐτοῦ πλὴν

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

μὴν, καὶ ὁδὸν δὲ ταῖς δέκα μῆσιν ἔχοντι. καὶ
 εἰποι αὐτῷ, κύριε, ἔχει δέκα μῆσιν. λέγω γὰρ
 ὑμῖν, ὅτι παντὶ δὲ ἔχοντι ὁδοθήσεται, ἀπὸ δὲ τῆς
 μὴ ἔχοντος, καὶ ὁ ἔχει, ἀρθθήσεται ἀπὸ αὐτοῦ.
 πολλὴ γὰρ ἡ χρεὼς μου ἐκείνου, οὗ μὴ θελή-
 σαιταῖς με βασιλεύσαι ἐπὶ αὐτοῖς, ἀλλά γε πε-
 ῶδε, καὶ κατασφραξάτε ἑμπεδοθεῖν μου. καὶ
 εἰπὼν ταῦτα, ἐπορεύθη ἑμπεδοθεὶς ἀναβαί-
 νων εἰς ἱεροσόλυμα. καὶ ἐρχόμενος ὡς ἤγγικεν εἰς
 βηθφαγήν καὶ βηθαίαν πρὸς τὸ ὄρος δὲ καλεόμε-
 νον ἐλαιῶν, ἀπὸς ἐφλιδύο τῇ μαθητῶν αὐ-
 τῷ εἰπὼν. Ἐσάγετε εἰς τὴν κέντην κώμην,
 οἱ ἅ ἐστωροθύμνοι, ἀρήσατε πῶλον δεδεμέ-
 νον, ἐφ' ὃν εἰδὲς πάνποτε ἀνθρώπων ἐκείσε.
 λύσετε αὐτὸν ἀλλάγετε. καὶ ἐὰν τις ὑμῶν
 ὁρώται, ἀλλ' οὐ λύνετε, ὥτως ὁρᾷτε αὐτῷ,
 ὅτι ὁ κύριος αὐτοῦ χρεὼς ἔχει. ἀπελθόντες δὲ
 οἱ ἀπεσταλμένοι, ὄρουν καθὼς εἶπεν αὐτοῖς.
 λυόντων δὲ αὐτῶν τὸν πῶλον, εἶπον οἱ κύριοι
 αὐτοῦ πρὸς αὐτοὺς, τί λύνετε τὸν πῶλον; οἱ
 δὲ εἶπον. ὁ κύριος αὐτοῦ χρεὼς ἔχει. καὶ ἤ-
 γαγον αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. καὶ ἐκείνους
 τῶν ἐαυτῶν τὰ ἱμάτια ὑπὸ τὸν πῶλον, ἐπε-
 βίβαζον τὸν Ἰησοῦν. πορεύομενοι δὲ αὐτοῦ ὑ-
 περσώνηνοι τὰ ἱμάτια αὐτῶν οἱ τῇ ὁδῷ. ἐγ-
 γίζοντες δὲ αὐτοῦ ἤδη πρὸς τὴν καταβάσει τῇ
 ὁρῶν τῇ

ὅρας τῇ ἐλαδίῳ, ἤρξατο ἅπαν ὁ πληθὺς
 τῇ μαθητῶν χαίροντες αἰεὶ τὸν θεὸν φω-
 τὴν μεγάλην πρὸς πάντων, ὡς εἶδον διευκρινῶν,
 λέγοντες, ἀλλογαμύας ὁ ὀρθόμενος βασιλεὺς
 εἰ ὀνόματι κυρίου. εἰρήνη εἰ ἔρχεται, καὶ δόξα
 εἰ ὑψίστοις. καὶ ἔτι τῇ φαισθαίῳ ἀπὸ τοῦ
 ὄχλου εἶπον πρὸς αὐτόν· διδάσκαλε, ἰδιότημη-
 σον τοῖς μαθηταῖς σου. καὶ ἀρκευθεὶς, εἶπε
 αὐτοῖς. λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν εἴδῃ σωπῆσαις,
 οἱ λίθοι κινεσθήσονται. καὶ ὡς ἤγισται, ἰδὼν
 πάλιν πόλιν, ἐκλαυσεν ἐπ' αὐτῇ, λέγων, ὅτι
 εἰ ἔγνων καὶ νῦν, καὶ γὰρ εἰ τῇ ἡμέρᾳ σου ταύ-
 τη τὰ πρὸς εἰρήνῳ σου, νῦν δὲ ἐκρύβη ἀπὸ
 ὀφθαλμῶν σου, ὅτι ἤξουσιν ἡμέραι ἐπὶ σε, καὶ
 πρὸς ἐκείνους οἱ ἐχθροί σου χεῖρα καὶ σοι, καὶ
 πρὸς ἐκείνους σουσί σε, καὶ σιωπήσῃ σε πάντο-
 τε, καὶ ἐκείνους σουσί σε, καὶ τὰ τέκνα σου εἰς τοί-
 κας καὶ ἀφίσσουσι εἰς τοὺς λίθους ἐπὶ λίθῳ, αὐτὸ ὡς
 ἔγνων τὸν καιρὸν τῆς ἰδιότητος σου. καὶ
 εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱδρὸν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τὸ
 πάλιντας εἰς αὐτῷ καὶ ἀπορράζοντας, λέγων
 αὐτοῖς· γέγραπται, ὁ οἶκός μου, οἶκος πρην-
 χῆς ὄσιν, ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐπρήξατε σπηλαιον-
 ληστῶν. καὶ ἰδὼν διδάσκων τὸ κατ' ἡμέραν εἰ-
 ἰδὼν. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς
 ἐξήκουσαν αὐτὸν ἀφ' ὧν, καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ

λαὸν, καὶ ὅχι θύεισιν, ὅτι πίπισται το λαὸς
 γὰρ ἅπας ὑπερέμας, αὐτῷ ἀκούων.

20 καὶ ἔρχετο εἰς μίαν τῇν κηφάρνικαίνας
 διδάσκοντάς αὐτὸν τὸν λαὸν εἰς ὃ ἰδὼν, καὶ δι-
 αγκλιζομένης, ἐπέστησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
 γραμματεῖς συνῶν τοῖς πρεσβυτέροις, καὶ εἶ-
 πον πρὸς αὐτὸν, λέγοντες· εἰπὲ ἡμῖν, εἰ ποία
 ὑξασία ταῦτα ποιεῖς; ἢ τίς ἐστιν ὁ δούς σοι
 τὴν ὑξασίαν ταύτην; Αποκριθεὶς δὲ εἶπε πρὸς
 αὐτούς· Ερωτήσω ὑμᾶς καὶ ὑμεῖς ἀποκριθήτε, καὶ
 εἰπάτε μοι· τὸ βάπτισμα ἰωάννου ἢ ὑξασίαν
 ἢ ὑξασίαν ἀνθρώπων; οἱ δὲ συνελθόντες πρὸς
 ἑαυτοὺς λέγοντες, ὅτι καὶ εἰπωμεν ὑξασίαν ὑξασί-
 αν, ὅρα· ἀλλ' ἵνα ὅτι ἐκ ἐκείνου ἔσται αὐτῷ;
 καὶ δὲ εἰπωμεν, ὑξασίαν ἀνθρώπων, πᾶς ὁ λαὸς κα-
 ταλιθάσει ἡμᾶς. πεπεισμένος γὰρ ὅτι ἰω-
 ἀννῷ προσήτιον εἶναι. καὶ ἀποκριθεὶς ἔφη
 μὴ εἰδέναι πόθεν. καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
 ὅρα ἐγὼ λέγω ὑμῖν, εἰ ποία ὑξασία ταῦ-
 τα ποιεῖ. ἤρξατο δὲ πρὸς τὸν λαὸν λέγειν
 τὴν παραβολὴν ταύτην. Ἄνθρωπος τις ἐ-
 φύτευεν ἀμπελῶνα, καὶ ὑξείδατο αὐτὸν
 γεωργούς, καὶ ἀπεδήμησε χρόνους ἰκατὸς. καὶ
 εἰς καιρῷ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργούς δοῦ-
 λον, ἵνα ἀρᾷ τοῦ κερποῦ τοῦ ἀμπελῶνος δώ-
 σιν αὐτῷ. οἱ δὲ γεωργοὶ δέξαιτες αὐτόν,
 ὑξαπ-

ἔβαπτεν αὐτὸν κενόν. καὶ προσέειπε· ἔτι πέμ-
 ψαι ἔτι ῥοὺν δούλον. οἱ δὲ καὶ κενόν δείραντες
 καὶ αἰνάζοντες, ἔβαπτεν αὐτὸν κενόν. καὶ
 προσέειπε· πέμψαι τείζον. οἱ δὲ καὶ ἔειπεν· Ἰα-
 μαρίδαίτε, ἔξβαλον. αὐτὸν δὲ ὁ κύριος τῷ ἀμ-
 πελῶνι· πενήσω; πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀ-
 γαπητόν. ἵσως ἔειπεν· ἰδόντες αὐτὸν πῶς ἴδον-
 τες δὲ αὐτὸν οἱ μαρτοί, διελογίσαντο πρὸς ἑαυ-
 τούς, λέγοντες· ὅπως ὅστις ὁ κληρονόμος, αὐτὸν
 ἀρχαί τινες αὐτὸν, ἵνα κληρὸν γένηται ἢ κληρο-
 νομία. καὶ ἐκβάλλοντες αὐτὸν ἔξω τῷ ἀμπε-
 λῶνος, ἀπέκτειναν. ἢ ὅτι ποιήσει αὐτῷ ὁ κύ-
 ριος τῷ ἀμπελῶνος; ἐλεύσεται καὶ ἀρχαίσει
 αὐτὸν μαρτοὺς βύβους, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶ-
 να ἄλλοις. ἀκούοντες δὲ, εἶπον· μὴ γένοιτο. ὁ δὲ
 ἐμβλέψας αὐτοῖς, εἶπε· ἢ ὅτι ὅτι καὶ γεγραμμέ-
 νον ἔστι· λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδο-
 μῶντες, ἔσθ' ἐχρήσθη εἰς κεφαλὴ γωνίας; πᾶς
 ὁ πεσὼν ἐπ' ἐκείνον τὸν λίθον, σωθῆκαί ῥησεται,
 ἐφ' ὃν δὲ ἀσπίς, λιπμήσει αὐτόν. καὶ ἐζήτη-
 σαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐπιβου-
 λῆν ἐπ' αὐτὸν ταῖς χεῖρας αὐτῇ τῇ ὥρᾳ,
 καὶ ἐφάρσατο τὸν λαόν· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς
 αὐτὸν πᾶν παρὰ τοὺς αὐτοὺς εἶπε. καὶ πα-
 ρεστησαντες, ἀπέστειλαν ἐγκυκλίους, ἵνα
 κληρονομήσας αὐτὸν δικαίως εἶναι, ἵνα ἐπιτά-
 βωνται

βω) αὐτῷ λόγῳ, εἰς τὸ παραδοῦναι αὐτὸν τῇ
 ἀρχῇ ἢ τῇ βυσσίᾳ τῷ ἡγεμόνος. καὶ ἐπὶ πρῶ-
 τηται αὐτὸν, λέγοντες. διδάσκαλε, οἶδαμεν
 ὅτι ὁρθῶς λέγεις καὶ διδάσκεις, ἢ ἔλαμβάν-
 οντες πρὸς ὁπῶν, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας πῶς ὁλοῦ-
 τῷ θεῷ διδάσκεις. Ἰβισιν ἡμῖν καίτοι φόρον
 δοῦναι, ἢ ἔ; κατανοήσας δὲ αὐτῶν πῶς πα-
 ρεργίαν, εἶπε πρὸς αὐτοὺς. ἔμε περρίζετε;
 ἡδιδείξατέ μοι πλυνάριον. ὕνος ἔχει εἰκόνα ἢ
 ἡδιδραφίῳ; ἀπεκρίθητες δὲ εἶπον. καίτοι
 ρος. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. ἀπόδοτε τὸν τιμὴν τοῦ καί-
 τοι, καίτοι, καὶ τὰ τῷ θεῷ, ὃ θεῷ. καὶ
 ἔκ ἰσχυρῶν ἡδιδραφίῳ αὐτῷ ῥήματα ἵνα-
 ὕνοι τῷ λαῷ. καὶ θαυμάζοντες ἡδιδ τῇ ἀπε-
 κρίσει αὐτοῦ, ἡδιδραφίῳ. προσελθόντες δὲ ὕνοι
 τῷ βασιλεὺς καίτοι, οἱ αὐτῶν λέγοντες ἀνάστα
 μὴ εἶναι, ἐπὶ πρῶτηται αὐτὸν, λέγοντες. διδά-
 σκαλε, μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν, ἵνα τις ἀδελ-
 φὸς ἀποθάνῃ, ἔχων γυναικα, καὶ ἔξ ἄπε-
 κτος ἀποθάνῃ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ
 πῶς γυναικα, καὶ Ἰβισιν ἀπὸ τοῦ ἀδελφῶ
 αὐτοῦ. ἐπὶ ἅ ὃν ἀδελφοὶ ἦσαν, καὶ
 ὁ πρῶτος λαβὼν γυναικα, ἀπέθανεν ἄπεκ-
 νος. καὶ ἔλαβεν ὁ δεύτερος πῶς γυναικα, ἢ
 ἔξ ἄπεθανεν ἄπεκτος. ἢ ὁ τρίτος ἔλαβεν
 αὐτῶν ἄθεντως. ἄθεντως δὲ ἢ οἱ ἐπὶ ἅ, ἢ
 ἔ κα-

ἢ κατέλιπον τέκνα; ἢ ἀπέθανον. ὕπερον πάν-
 των ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή. εἰ τῇ δὲ ἀναστά-
 σει ἕνος αὐτῶν γίνεται γυνή; οἱ γὰρ ἐπὶ αὐ-
 τὸν αὐτὴν γυναικας. καὶ ἀρχιερεῖς, εἰπὼν
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος ζήτου χα-
 μᾶσι καὶ ἐκχαρίσκονται, οἱ δὲ κατὰ ξιῶντες
 τοῦ αἰῶνος ἐκείνους τυχεῖν, καὶ τῆς ἀναστά-
 σεως τῇ ἐκ νεκρῶν, ὅτε χαμᾶσι, ὅτε ἐκχαρί-
 σκον. ὅτε δὲ ἀποθανεῖν ἔτι διώκει. ἱερεῖοι
 γὰρ εἰσι, καὶ οἱ υἱοὶ εἰσι τοῦ θεοῦ, τῇ ἀναστάσε-
 ως υἱοὶ ὅντες. ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροί, ἢ μω-
 σῆς ἐμνῆσκει ἡμεῖς τῷ βάβυ, ὡς λέγει κύριος τὸν
 θεὸν ἀβραάμ καὶ τὸν θεὸν ἰσαάκ καὶ τὸν
 θεὸν ἰακώβ. οὗτος δὲ οὐκ ὅτι νεκρῶν, ἀλλὰ ζών-
 των. πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν. ἀρχιερεῖς τε
 δὲ ἕτεροι τῇ γραμματείων, εἰπον. διδάσκαλε,
 καλεῖς εἰπας. οὐκ ἔτι δὲ ἐτόλμων ἐπερωτᾶν
 αὐτὸν ὅτι. εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς. πῶς λέγουσιν
 τὸν κρείσσον ὑμῶν Δαβὶδ εἶναι, ἢ αὐτὸς Δαβὶδ
 λέγει εἰ βίβλω φαλκῶν. εἶπεν ὁ κύριος ὅτι κυ-
 ρεῖ με, καθὼς ἐκ δεξιῶν με, ἕως ἃν θῶ τὸν ἐ-
 χθρὸν σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Δαβὶδ δὲ
 κύριον αὐτὸν καλεῖ, ἢ πῶς ὑὸς αὐτοῦ ὄσιν; ἀκῶ-
 οντος δὲ παντὸς τοῦ λαοῦ, εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐ-
 τοῦ. προσέχωτε ἀπὸ τῆς γραμματείων τῇ θε-
 λόντων ἀδελφατεῖν οἱ σοφαῖς, ἢ φιλοσόφων
 ἀσπασ-

ἀποκομὴς ἐν ταῖς ἀγροαῖς, καὶ πρωτοκα-
 θερίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ πρωτοκλι-
 θίας ἐν τοῖς δείπνοις. οἱ κατεπίθουσιν τοὺς οὐ-
 κίας τῇ χερσὶν, καὶ προσέκει μακροῦ προ-
 σούρου, ἔδει λήψον τὸν ποδιστόπορον κείμεν.
 21 Ἀναβλέψας δὲ εἶδε τοὺς βάλλοντας τὰ δῶ-
 ρα αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον πλεσίους. εἶδε
 δὲ ἵνα καὶ χεραὶ πενιχραὶ βάλλουσιν ἐκεῖ δύο
 λεπτὰ, καὶ εἶπε. ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι καὶ χε-
 ρα καὶ πῶχ' αὐτῇ πλεῖστοι πάντων ἔβαλον. ἅ-
 πάντες γὰρ ἔβουν ἐκ τοῦ ποδιστοπόρου αὐτοῦ
 ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ, αὐτῇ δὲ ἐκ τοῦ
 ὑπερήμαθ' αὐτῆς ἅπαντες τὸν βίον, ὃν εἶχον
 ἔβαλε. ταῦτα λέγων ἐφώνη. ὁ ἔχων ὦτα ἀ-
 κούειν, ἀκούτω. καὶ τικῶν λέγοντων πρὸς τὸ
 ἰδεῖν, ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ἀγαθήμασι κεκόσ-
 μηται, εἶπε. ταῦτα ἃ θεωρεῖτε, ἐλθόντες
 ἡμέρας ἐν αἷς ἐκ ἀφ' ἡμέρας λίθος ἐνδὲ λί-
 θω ὅς ἐστι καὶ ταλυνθήσεται. ἐπερώτησαν δὲ
 αὐτὸν, λέγοντες. διδάσκαλε, πότε ἔν ταῦ-
 τα ἔσται; καὶ ἔδωκε σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦ-
 τα γίνασθαι; ὁ δὲ εἶπε. βλέπετε μὴ πλανηθῇ-
 τε. πολλοὶ γὰρ ἐλθόντες ἐνδὲ ἔδωκεν ὁ νόμος
 μὲν, λέγοντες, ὅτι ἐγὼ εἰμι. καὶ ὁ καιρὸς ἤγι-
 κε. μὴ ἔν παραθῇτε ὀπίσω αὐτῶν. ὅταν δὲ
 ἀκούσῃτε πολέμου, καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πλου-
 θῇτε.

Gen

θεν εἰς αὐτὸν, ὅτε ἡμέραι ἐκδικήσεως αὐτοῖς
 εἰσι, τὸ πάλιν θῆναι πάντα τὰ γέγραμμένα
 ὑμῖν ἐπὶ ταῖς εἰς γαστρί ἐχάσεσι, καὶ ταῖς θυ-
 λαφύσεσι καὶ ἐκέναις ταῖς ἡμέραις. ἔσται ἡ
 ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὀργὴ ἐπὶ
 λαῶν θύτῳ. καὶ πεθῶνθ' ὁμοῦ μαχαίρας,
 καὶ σιφωροῦ καὶ ὀπίσθ' εἰς πάντα τὰ ἔθνη.
 καὶ ἰσχυρὰ ἔσται πείρουμένη. ἀπὸ ἐθνῶν
 ὅχρι πλεονάσωσι καίροι ἰσχυροί. καὶ ἔσται σπ-
 μαῖα ἐπὶ πύργοις καὶ σελήνῃ καὶ ὅστροις καὶ ἐπὶ
 τῆς γῆς συναχὰ ἐθνῶν, οἱ ὀφρεῖα, ἡχέουσιν θάλασ-
 σος καὶ σπύλα, ὅσον μύχοντων ἀνθρώπων ὅσον φό-
 βος καὶ προσδοκίαις τῆς ἐπὶ πείρουμένης τῇ
 οἰκουμένης. αἱ γὰρ διανομίαις τῆς ὀργῆς ἔσ-
 λανθῶσιν. καὶ τότε ὁφείλουται ὅτι ἦν τὸ ἀνθρώ-
 πον ὁρῶμενον ἐπὶ νεφέλῃ μετὰ διανομίας καὶ
 ὁδοῦ πολλῆς. Ἀρχομένην δὲ θύτῳ γενέσθαι,
 ἀνακύνεσθε καὶ ἐπύρεσθε τὰς κεφαλὰς ὑ-
 μῶν, διότι ἐγγὺς ἡ ἀρχὴ ἔσται ὑμῶν. καὶ
 εἴπω παραβολὰν αὐτοῖς. ἴδετε πλὴν συκλὴν καὶ
 πύργον καὶ δένδρον, ὅταν πλεονάσῃ ἡ δὴ, ἐλ-
 ποιτες αὐτῶν, γινώσκετε ὅτε ἡ δὴ ἐγγ-
 γὺς ἔσται ὑμῶν ὅταν. ἔπω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδῃτε
 ταῦτα γινώμενα, γινώσκετε ὅτε ἐγγὺς ἔσται
 ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτε ὃ
 μὴ παρελθόν ἐστιν ἡ γλῶσσα αὐτοῦ ὡς αὐτὸν πάντα γί-
 νηται.

σιταται· ὁ ἄρατος καὶ ἡ γῆ περιλεύσονται, οἱ δὲ
 λόγοι μου οὐ μὴ περιέλθωσι. Τρυσέχετε δὲ ἑαυ-
 τὰς, καὶ ποτε βαρυνθῶσι· ὑμεῖς αὖ καρδίαι
 οὐ κραυγὰς καὶ μίσθον ἢ μετάνοιαν βιά-
 καίς, ἢ αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἔλθῃ· ἢ ἡμέρα
 ἐκείνη ὥς παγὶς γ' ἐπιλεύσεται ἐπὶ πάντας τὸν
 κόσμον· ὡς ἔειπεν πάλαι τὸ γῆς· αἰ-
 γρησθεῖτε ὅτι οὐ παντὶ καιρῷ, δόμνοι, ἵνα
 μεταφύγητε ἐκφυγαῖν ταῦτα πάντα τὰ
 μέλλοντα γίνασθαι, ἢ σταθῆναι ἑμπεσάει τῷ
 ἡμῶν αἰσθητῶν. Ἡ δὲ ταῖς ἡμέραις οὐδ' ἰδρῶ
 διδάσκων, τὰς δὲ νύκτας ὕδρ' ἔμενος ἐνλί-
 ζετο αὐτῷ ὁρος τὸ καλῶμενον Ἰλαίῳ· καὶ
 πᾶς ὁ λαὸς ἄρθρει πρὸς αὐτόν, οὐδ' ἰδρῶ ἀ-
 κούων αὐτόν. Ἡσίοι δὲ ἡ ἑορτὴ τῇ ἀζύμῳ, zz
 λεγούμην πάσχα· καὶ ἐξήκουσιν οἱ ἀρχιερεῖς
 καὶ οἱ γραμματεῖς, τὸ πῶς ἀτίλωσιν αὐ-
 τόν· ἐφοβήθη γὰρ τὸν λαόν· εἰσὶν γὰρ δευ-
 τὰς αἰῶνες ἰδοὺν τὸν ἐδικαλωμένον ἰσκαριώ-
 ταν, ὅτι ἐκ τῶ ἀριθμοῦ τῇ δώδεκα· καὶ
 ἀπελθὼν ἀνελάλησε τοῖς ἀρχιερεῖσι καὶ
 γραμματέσι, ὅτι πῶς αὐτὸν παρεσθῆναι αὐτοῖς· ἢ
 ἐκέρχαι, ἢ συνέθεντο αὐτῷ ἀγνώριον δοῦ-
 ναι· ἢ ὕψω μόλῳσαι, καὶ ἐξήκει δικαιοσύνη
 ὅτι παρεσθῆναι αὐτόν αὐτοῖς ἀπὸ ὄχλου. Ἡ δὲ
 καὶ ἡμέρα τῇ ἀζύμῳ, οἱ δὲ ἔδει θύεσθαι τὸ
 πάσχα

παύσαι, καὶ ἀπέστειλε πέντε καὶ ἑκατὸν,
 εἰπὼν. πορευθέντες ἐδοιμάτε καὶ ἡμῶν εἰς πα-
 ῦσαι, ἵνα φάγωμεν καὶ ἡμεῖς εἰπαὶ αὐτῷ. πού τις
 ἔστι ἐδοιμάσμεν; ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. ἰδοὺ ἐ-
 σελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν, συναντήσιν
 ὑμῖν ἄνθρωποι κερσάμενοι ὑδάτι βασιλεύων,
 σκόλλουσι θύρασι αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν. εἰσπο-
 ρεύονται, καὶ ἔρεϊτε ὅτι οἰκοδομήσατε τὴν οἰκίαν.
 λέγεται οὐδὲν ἀσφαλτος, πού τις ἐστὶ καὶ τέλει-
 μα, ὅπου εἰς παύσαι μετὰ τῇ μαθητῶν μα-
 φάτω; καὶ ὁ αὐτός ὑμῖν δείξει ἀνέμους μέγας ἐ-
 σφωμένους, ἐκ τῶν ἐδοιμάτε. ἀπὸ τῶν μαθητῶν δὲ,
 ἄνθρωποι κερσάμενοι αὐτοῖς, καὶ ἐδοιμάτε
 εἰς παύσαι. καὶ ὅτε ἐγένετο κέρως ἐκείνη,
 καὶ οἱ ἀνέμους ἐκείνοι σπῆσαν αὐτῶν καὶ ἔπει-
 πον αὐτούς. Ἐπὶ θυμῷ ἐπεθύμησε ὁ αὐτός
 εἰς παύσαι φάγειν μετ' ὑμῶν πρὸ τοῦ με πε-
 θῆναι. λέγει γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἐὰν ἐλθὴ εἰς με φάγω-
 ῃς αὐτῶν, ἕως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ
 τοῦ θεοῦ. καὶ δεξιμὸς ποτήριον, ἀγχαρισ-
 τῆς εἶπεν. ἀράγετε τῶν, καὶ ὁ αὐτός εἶπεν εἰς
 ἑαυτούς. λέγει γὰρ ὑμῖν, ὅτι εἰ μὴ πίω ἐκ
 τοῦ φλημῶτος τῆς ἀμπελῆς, ἕως ὅτου ἡ βασι-
 λεία τοῦ θεοῦ ἔλθῃ. καὶ λαβὼν αἶνον, ἀγχα-
 ριστῆς ἔκρασε, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγον-
 τας τὸ ὅτι εἰς σῶμα μου, ὃ ἔδωκε ὑμῶν διδο-
 μένοι,

λατάνῳ ἀγγέλου ὑμῶν, τὸ συνιάσαι εἰς
 τὸν αἶθρ. ἐγὼ δὲ ἐδάμην πρὸς τοῦ, ἵνα μὴ ἐκ
 λάτῃ ἡ πῖσις σου. καὶ οὐ ποτε ἐνδυσάμενος,
 σῆρεξον τὸν ἀδελφόν σου. ὁ δὲ εἶπε, αὐτῷ.
 ἀνέε, μὲν τοῦ ἐτοιμὸς εἶμι καὶ εἰς φυλακὴν
 καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι. ὁ δὲ εἶπε, λέγω σοι
 πῶτε, ὅ μὴ φανήσῃ σὺ ἄνθρωπον ἀλίκτωρ, πρὶν
 ἢ τοῖς ἀπειθήσας μὴ εἰδέναι με. καὶ εἶπε, αὐ-
 τῷ. ὅτε ἀπέστειλα ὑμῶν ἀπὸ βαλάντιον καὶ
 πέρας καὶ ὑποδημάτων, μὴ ἵσως ὑστέρησαι
 τι; οἱ δὲ ἀπαι. ὁ δὲ εἶπε, εἶπε τὸ αὐτῷ. ἀλλὰ
 εἰ μὴ ἔχῃ βαλάντιον ἀράτω, ὁμοίως καὶ πε-
 ραι, καὶ ὁ μὴ ἔχῃ, πάλιν αὐτῷ ἱμάτιον αὐτῷ,
 καὶ ἀποβάτω μάχαιραν. λέγω γὰρ ὑμῖν,
 ὅτι ἐν τῷ ὅτε γένηται, δεῖτε λαλοῦναι
 οἱ ἐμοί, καὶ μετὰ ἀνθρώπων ἐλογιάσθαι. καὶ γὰρ
 τὰ πρὸς ἐμὴν, τέλος ἔχει. οἱ δὲ εἶπαν, κύριε
 ἰδοὺ μάχαιραν ἔχεις δύο. ὁ δὲ εἶπε, αὐτῷ.
 ἰκανὸν ὅτι. καὶ ἀνελθὼν ἐπορεύθη καὶ τοὺς
 ἑλθόντας εἰς τὸ ὄρος τῆς ἰλαμῶν. ἠκούσαντες δὲ
 αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταί. ἡρόμενος δὲ αὐτῷ
 τόπου, εἶπε αὐτοῖς. προσέχωτε μὴ ἀσελεῖν
 εἰς παρεσμίον. καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη ἀπὸ
 αὐτῶν ὥστε λίθον βολίον. καὶ θίξας τὸν
 ἑκτα πρὸς ἑαυτὸν, λέγων γὰρ, ὁ βόλας
 παρῶν.

παρρησιαῖν τὸ ποτήριον ἔδωκεν ἀπ' ἐμοῦ. Πλὴν
 μή εἰς θέλημα μου, ἀλλὰ τὸ σὸν γινώσκω. ὦφθη
 δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ' ὕψους οὐρανῶν αὐτόν.
 καὶ χιμόμηνος οὐ ἀγωνία, ἐκτενέσθρον προ-
 σπύχων. Ἐχίετο δὲ ὁ ἰσθρὸς αὐτοῦ ὡσεὶ θρόν-
 ος. αἵματός τε καταβαίνοντες ἔαθ' πλὴν γλαῦ.
 καὶ αἰματὶς ἀπ' ἧς προσευχῆς, ἐλθὼν πρὸς
 τοῦ μαρτυρῆσαι αὐτοῦ, ὅτι αὐτοῦ κοιμῶντες
 ἔσονται ἀπ' ἧς λύπης, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. Τί κα-
 θέσθε τε; ἀναστάντες προσεύχασθε, ἵνα μὴ ἀ-
 σέληθῃτε εἰς παρανομίαν. ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλῶν-
 τος, ἰδοὺ ὄχλος, καὶ ὁ λεγόμενος ἰσθρὸς εἰς
 τοῦ ὁδοῦ καὶ προέρχων αὐτῶν, καὶ ἦλθον εἰς
 τοῦ ἰησοῦ χαίρειν αὐτόν. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ.
 ἰσθρὸς, χαίρεμαί σοι ὦν ἦν τὸ αἰθρῶπον παρα-
 δίδωκεν, ἰδοὺντες δὲ οἱ παῖδες αὐτόν εἰς ἰσθρὸν,
 ἀποκινῶν. κύνει, εἰ παταξομεν οἱ μιαχαι-
 ρας, καὶ ἐπαταξομεν εἰς ἡς ὁ αὐτῶν τὸν δοῦλον
 τοῦ ἀρχιερέως, ἢ ἀφ᾽ ἡλ οὐ αὐτοῦ τὸ εἰς εἰς δεξι-
 ὦν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς, εἶπεν. ἔατε ἰσθρὸν
 ὦν. καὶ ὁ λεγόμενος τὸ ὦν αὐτοῦ, ἰσθρὸς
 αὐτόν. εἶπεν δὲ ὁ ἰησοῦς πρὸς τοῦ παραχ-
 κομῶντος ἐπ' αὐτόν ἀρχιερέως καὶ στρατη-
 γούς τοῦ ἰσθρὸ καὶ πρεσβυτέρους. ὡς ἔαθ' ἡμ-
 σὶν ἀφ᾽ ἡμῶν μετὰ μιαχαιρῶν ἢ ξύλων;
 εἰ δὲ οὐκ
 τ ii καὶ ἡμῶν

ἤσθ' ἡμῶν ὄντος μου μετ' ὑμῶν οὐκ ἴδω,
 ἔκ θ' ἰδέσθαι τε τοὺς χεῖρας ἐπ' ἐμὲ, ἀλλ' αὐ-
 τῇ ὑμῶν ἔστιν ἡ ὥρα, καὶ ἡ ἰσχύς τῆς σκότους.
 συναβρόντες δὲ αὐτὸν ἤγαγον, καὶ εἰσῆγαγον
 αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τῆς ἀρχιερέως. ὁ δὲ πέτρος
 ἠκολούθει μακρόθεν. ἀφάντων δὲ τῶν ἐν μέ-
 σῳ τῆς αὐλῆς, καὶ συγκαθιζόντων αὐτῶν, ἐκά-
 θισεν ὁ πέτρος ἐν μέσῳ αὐτῶν. ἰδοὺ δὲ αὐτὸν
 παύσκει τις καὶ ἡμῶν πρὸς τὸ φῶς, καὶ ἀ-
 παύσκει αὐτῷ εἶπεν καὶ ἔδωκε αὐτῷ ἰδῆναι.
 ὁ δὲ ἠρώσας αὐτὸν λέγων γύναι, ἔκ οἶδά σου
 τὸν. καὶ μετὰ βραχὺ ἔτιδος ἰδοὺ αὐτὸν, ἔφη
 καὶ σὺ θ' αὐτῶν εἶ. ὁ δὲ πέτρος εἶπεν. ἀνθρώ-
 πε, ἔκ εἰμὶ. καὶ ὁ ἰσχυρὸς ὡς ὥρα μετὰ ἄλ-
 λους. ἡ δὲ δι' ἡμέρας, λέγων. ἐπ' ἀληθείαν καὶ
 ἔδωκε μετ' αὐτοῦ ἰδῆναι. καὶ ἡ γαλιλαῖος ἔβη εἶ-
 πε δὲ ὁ πέτρος. ἀνθρώπε, ἔκ οἶδά σου λέγεις. καὶ
 πᾶσα χεῖρά σου ἐν λαλῶντος αὐτοῦ, ἐφώνησεν
 ἀλέκτωρ. καὶ σφαίς ὁ κύριος οὐκ ἐβλήθη δὲ
 πέτρω. καὶ ἡ ἀπεμνήσθη ὁ πέτρος τῆς λόγου τῆς κη-
 ραίας, ὡς εἶπεν αὐτῷ, ὅτι πρὶν ἀλέκτωρ φωνῆ-
 σαι, ἀπαρνήσῃ με τρίς. καὶ θηλάσων. ἔδωκε ὁ
 πέτρος, ἐκλαυσεν πικρῶς. καὶ οἱ ἄλλοι οἱ συ-
 νήγοντες τὸ ἵδιον, οὐκ αἶζον αὐτῷ, ἀπὸ τῆς
 καὶ πόλεως ἀνέστη αὐτὸν, ἡνίκα πρὸς αὐτοῦ
 τὸ πρῶ-

οὐκ ἐπὶ σωπῶν, καὶ ἐπὶ πρῶτον αὐτὸν, λέγοντες.
 ἐρῶ φητέν τινι, ὅτι οὗτος ὁ παῖς αὐτῶν σέ; καὶ ἔπαυσε
 πολλὰ βλασφημοῦντες ἑλέξαντες αὐτόν. καὶ
 ὡς ἐλθὼν ἐκ ἡμερῶν, σιωήθη τὸ πρὸς συντόρειαν τῶν
 λαῶν, ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς, καὶ αἰνέχα-
 ρον αὐτόν εἰς δὲ σιωὴν αὐτῶν, λέγοντες. Εἰ
 σὺ εἶ ὁ Χριστός; εἰπὲ ἡμῖν. εἶπε δὲ αὐτοῖς λέγων
 ὑμεῖς εἴπατε, ὅτι μὴ πιστεύετε, ἐὰν δὲ κὴ ὀρώσῃσω,
 ὅτι καὶ ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς ἀκούετε. ἀλλ' ὅτι οὐκ
 ἔσται ὁ υἱὸς τῆς ἀνθρώπου καὶ θεοῦ υἱὸς ἐκ δεξιῶν
 καὶ ἀριστερῶν τῶν θεῶν. εἶπον δὲ πάντες. σὺ ἐν
 οὐρανῷ υἱὸς τοῦ θεοῦ; ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφη. ὑμεῖς
 λέγετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. οἱ δὲ εἶπον. τί ἔτι χρεῖσται
 ἔργον μαρτυρεῖσθαι; αὐτοῖς γὰρ ἠκούσαντες
 ὅτι τῶν σημείων αὐτοῦ. Καὶ αὐτὰς τὰς ἀποκρίσεις
 τὰς ταύτας αὐτοῖς, ἠγάθη αὐτοὶ ὡς τὸν πι-
 λᾶτον. ἠρξαιτο δὲ καὶ τηρεῖν αὐτοῦ, λέγοντες.
 βούτον ἀνθρώπου διεσφύροντα τὸ ἔθνος, καὶ κω-
 λύνοντα καίτοι φόρον δίδοναι, λέγοντα ἐ-
 σωτὴν τοῦ Χριστοῦ βασιλείαν εἶναι. ὁ δὲ πιλᾶτος ἐ-
 πηρώθησεν αὐτόν, λέγων. σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν
 Ἰουδαίων; ὁ δὲ ἀρχιερεὺς αὐτῶν, ἔφη. σὺ λέ-
 γεις. ὁ δὲ πιλᾶτος εἶπε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς
 καὶ τοὺς ὄχλους. ὅτι οὐκ εἶδον αὐτὸν εἰς
 ἀνθρώπου βύτῳ. οἱ δὲ ἀποκρίθησαν, λέγοντες, ὅτι
 αἰσείδω

αἰασεῖς τὸν λαόν, διδάσκων καθ' ὅλης τῆς
 ἰσραήλ, ἀρχαῖος ἀπὸ τῆς γαλιλαίας ἕως
 ὧδε. πιλᾶτος δὲ ἀκούσας γαλιλαίας, ἐπιρρώ-
 τησεν, εἰ ὁ ἄνθρωπος, γαλιλαῖός ἐστι. καὶ ἐδω-
 γνῆς ὅτι ἐκ τῆς ἰσραήλ ἡρώδου ἐστίν, ἀπέπεμ-
 ψεν αὐτὸν πρὸς ἡρώδην, ὅτε καὶ αὐτὸν εἰς ἡ-
 ρώδης ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, ἐχάρη λίαν. εὖ δ' ἔ-
 λων ἔβη ἰνα εἶδε αὐτόν, ὅτε τὸ ἀκούσας πλ-
 λὰ πᾶσι αὐτοῦ, καὶ ἥλπιζε ἵνα σημῖον ἰδεῖν
 αὐτὸν αὐτοῦ γινόμενον. ἐπιρρώτησε δὲ αὐτόν εἰ
 λόγος. ἰκανοῖς. αὐτὸς δὲ ἔδωκεν ἀπεκρίνασθαι
 αὐτῷ. εἰς τὴν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμμα-
 τεῖς θέλοντες κατηγορεύειν αὐτοῦ. ἐξ ἑθνησίων
 δὲ αὐτὸν ὁ ἡρώδης σὺν τοῖς στρατιώταις αὐ-
 τοῦ, καὶ ἑμποῖος, πᾶσι βαλὼν αὐτόν ἐδῆτα
 λαμπράν, ἀπέπεμψεν αὐτόν εἰς πλάτω. ἐχ-
 ροντο δὲ φίλοι ὁ, πε πλάτος καὶ ὁ ἡρώδης εἰς αὐ-
 τῷ τῷ ἡμῶν μετ' ἀλλήλων. πρὸς πᾶσαν δ' εἰ
 ἔχοντες ὅτε πρὸς ἑαυτούς. πιλᾶτος δὲ συγκα-
 λεσάμενος τοὺς ἀρχιερεῖς, καὶ τοὺς ἀρχόντας,
 καὶ τὸν λαόν, εἶπε πρὸς αὐτούς. Προσώμα-
 τέ μοι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, ὡς ἀφ' ἑστέ φοντα
 τὸν λαόν, καὶ ἰδοὺ ἐπὶ εἰώπιον ὑμῶν ἀπακρί-
 ναι, ἔδωκεν ἄνθρωποι οἱ εἰς τὸν ἄνθρωπον τούτῳ αἰ-
 ῶν κατη-

ὧν κατηγγράφη καὶ αὐτῶν. ἀλλ' ἔτι κ' ἠρώδης.
 αὐτὸς ἐπεμψα γὰρ ὑμᾶς πρὸς αὐτὸν, καὶ ἰδοὺ ἔ-
 ρχεν ἄξιον θανάτου ὅστις πεπραγμένον αὐτῷ. παι-
 δεύσας ὅτι αὐτὸν ἀφελύσω. αἰσάμενος δὲ εἰχὼν
 ἀφελύξην αὐτοῖς κατὰ ἰορτῆς οἷα. ἀνέκραξαν δὲ
 παμπόληται, λείοντες. αἱρεῖ ἔστιν, ἀφελύσων δὲ
 ἡμῶν βαρβαροῦ, ὃς ἕως ταῦτα δέχεται ἡμᾶς ὡς
 μελὴν ἐν τῇ πόλει, καὶ φότον, βιβλημενὸς εἰς
 φυλακίαν. πάλιν ὅτι ὁ πιλαῦτος προσεφώνησε,
 θέλων ἀφελύσαι τὸν Ἰησοῦν. οἱ δὲ ἐφώνησαν λέ-
 γοντες· σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν. ὁ δὲ τίθεται
 πρὸς αὐτούς. τί ἂν κακὸν ἐποίησεν ἔθες; οὐ-
 δὲν αἰτίον θανάτου ἔσθ' ὅτι αὐτῷ. παιδεύσας
 ὅτι αὐτὸν ἀφελύσω. οἱ δὲ ἐπέκρινον φωναῖς με-
 γάλαις, αἰζύμενοι αὐτὸν σταυρωθῆναι, καὶ καλε-
 ομενοι αἱ φωναὶ αὐτῶν καὶ τῷ ἀρχιερεὶ. ὁ δὲ
 πιλαῦτος ἐπέκεινεν ῥήματα ὅτι αἵτημα αὐτῶν.
 Ἀπέλυσε δὲ τὸν δέχεται καὶ φότον βιβλημε-
 νόν αὐτῷ φυλακίαν ὅτι ἡβούλωτο, τὸν δὲ Ἰησοῦν πε-
 ρίδωκε ὅτι θελόμενος αὐτῶν. καὶ ὡς ἀπήγαγον
 αὐτόν, ἀδελφεοὶ αὐτοῦ σίμωνος ἱεροῦ κυρηναίου
 ἐρχόμενος ἀπ' ἀγροῦ, ἐπέθηκεν αὐτῷ τὸν σταυ-
 ρὸν φέρειν ὅτι αὐτὸν τῷ Ἰησοῦ. ἠκολούθη δὲ αὐ-
 τῷ πλὴν πλῆθος τῶ λαοῦ, καὶ γυναικῶν, αἱ
 καὶ ἐκτόποιον καὶ ἐθελούσαν αὐτόν. Στραφεὶς δὲ

πρὸς αὐτάς· ὁ ἰησοῦς εἶπε· οὐγαὶ πόδες ἰδοὺ
 ἔλθῃ, μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμὲ, πολλὴν ἔτι με-
 τὰς κλαίετε, καὶ ἰδοὺ τὰ πόδια ὑμῶν, ὅτι
 ἰδοὺ ὁρίζεται ἡ πόλις, εἰ αἶς ὁρᾷ, μακρο-
 ρεῖαι αἱ στήθεϊ, καὶ κολίαι αἱ ἐκ ἐλπίσιν, καὶ
 ρυαῖοι οἱ ἐκ ἐλπίσιν. τότε ἀρχόνται λέ-
 γον τοῖς ὄρεσι· πείσετε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τοῖς βασι-
 οῖς, καλέσατε ἡμᾶς, ὅτι εἰ εἰς ὃ ὑμεῖς ἐνέ-
 ταῦτα ποιεῖτε, εἰς ὃ ἐνέμεναι ἔλκεται; ἀρ-
 χὸν δὲ καὶ ἑτοῖροι δύο μακροχρόνιοι αὐτῷ
 αἰσιν ἐλπίσαι. καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἰδοὺ τὸν τό-
 πον τὸν καλόμενον κρανίον, ἐκεῖ ἐστάναι αὐ-
 τόν, καὶ οὐ μακροχρόνιοι, ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν,
 ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. ὁ δὲ ἰησοῦς ἔλεγε· πάντες
 ἄφες αὐτοῖς· ἡ γὰρ οἶδασι ὅτι ποιεῖτε. Διαμύ-
 ζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔβαλον κλη-
 ρον, καὶ εἰσῆκε ὁ λαὸς θεωρῶν. ὁ δὲ ἐμνη-
 σεν δὲ καὶ οἱ ἀρχόντες σὺν αὐτοῖς, λέγοντες·
 ἄλλος ἔσωσε, σώσει τὸν ἑαυτὸν, εἰς τὸν ὅτι ὁ
 κρείστος, ὁ τῷ θεῷ ἐκλεκτός. οἱ ἐπαιζον δὲ αὐτῷ
 καὶ οἱ τραυλῶται προσερχόμενοι, καὶ ὅσους
 προσφύροντες αὐτῷ, καὶ λέγοντες· εἰ σὺ εἶ
 ὁ βασιλεὺς τῆς ἰσραὴλ, σώσον σεαυτὸν. καὶ
 ἡ ὑπογραφή γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ γραμ-
 μασι ἐλληνικοῖς, καὶ ῥωμαϊκοῖς, καὶ ἑβραί-
 κοῖς.

ποῖς. οὐτόστιν ὁ βασιλεὺς τῇ Ἰδαίᾳ. εἰς
 δὲ τῇ κριμαδύντῳ καὶ κέρτῳ, ἰδὼσφῃμ
 αὐτὸν, λέγων, εἰ σὺ εἰ ὁ Χρῆστος, σῶσον σεαυτὸν καὶ
 ἡμᾶς. Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ἰσδὸς, ἐπὶ ἑλπίμα αὐ-
 τῷ, λέγων. οὐδὲ φοβῆσθαι σὺ τὸν θῆον, ὅτι εἰ δὲ
 αὐτῷ κέρματι εἶ, καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως, ἄξια
 γὰρ ὦν ἐπὶ ἀφ᾽ αὐτοῦ ἀπολαμβάνομεν, εἰς δὲ
 εἰς ἄβαν ἐπὶ ἀφ᾽ αὐτοῦ, καὶ ἔλεγε δὲ ἰησὺς. μὴ
 ἀπὸ μὲν κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ
 σου. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰησὺς, ἀμὲν λέγω
 σοι, σήμερον μετ' ἐμῶν ἔσθαι ἐν τῇ παρθεῖ-
 σι. καὶ δὲ ὡς ὡς ἔκτι, καὶ σήμερον ἐγὼ
 ἐφ' ὅλῳ τῷ γλῶσσο ὡς ὡς αἰνέτης. καὶ ἰ-
 σχυρίσθη ὁ ἥλιος. καὶ ἐχρίσθη τὸ κατὰ πᾶ-
 ντασμα τῶν νεφελῶν, καὶ φωνήσας φωνῇ με-
 γάλῃ ὁ ἰησὺς, εἶπε. γὰρ τὸ εἰς χεῖρας σου πα-
 ραθήσεται τὸ πνεῦμά μου. καὶ ταῦτα εἰπὼν,
 ἐξέπνευσεν. Ἰδὼν δὲ ὁ ἰκατόνταρχος τὸ γλῶ-
 σσον, ἰδὼσας τὸν θῆον, λέγων. ὅντως ὁ αἰ-
 θρώδης εἰς δὲ δίκαιος κύριε. καὶ πάντες οἱ συμ-
 παρθεῖντες ἔχοντες τὸν θῆον, τὸν θῆον τῶν
 πάντων, θωροῦντες τὰ γλῶσσοι, τὸν θῆον
 ἐαυτῶν τὰ εἰς δὲ, ὡς ὡς εἰς δὲ. εἰς δὲ
 πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτῷ μακρόθεν, καὶ γυναι-
 κες αἱ συνακοῦσθαι αὐτῷ ἐκ τῆς γα-
 λιλίας

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

λιλαιάς ὁρῶσαι ταῦτα· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνό-
 ματι ἰωσήφ, βυθουτῆς, ὑπαρχὸν ἀνὴρ ἀγα-
 θὸς καὶ δίκαιος· ὃς ἐκ κυρίου συγκατατεθεί-
 μένος τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει αὐτῶν, ἀπὸ
 ἀριμαθαίας πόλεως τῇ Ἰουδαίῳ, ὃς καὶ πρὸ
 σεδέχου καὶ αὐτοῦ πρὸ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ· ὃς
 πρὸσελθὼν ᾧ πλάτῳ, ἠτήσεν ὃ σῶμα
 τοῦ Ἰησοῦ· καὶ παραλὼν αὐτὸ οὐκ ἐτίλιξεν αὐ-
 τὸ σίνδονι, καὶ ἐθηκεν αὐτὸ ἐν μνήματι λα-
 ξυτῷ, ὃ ἐκ κυρίου εἰδὼς εἰσεὶς κείνου· καὶ
 ἡμέρα κυρίου παρεσκευή, καὶ σάββατον ἐπέφα-
 σκε· κατακοιμηθεῖσθαι δὲ γυναῖκες αἱ ἑ-
 νες ἦσαν συνελθούσαι αὐτῷ ἐκ τῆς γαλιλαί-
 ας, ἐδεάσαντο τὸ μνημεῖον, καὶ ὡς ἐπέστη τὸ
 σῶμα αὐτοῦ· ὑποστρέψασαι δὲ, ἠδύνασαν
 ἀρώματα καὶ μύρα, καὶ τὸ μὲν σάββατον
 24 ἡσυχάζον κατὰ τὴν ἐντολήν· τῇ δὲ
 μιᾷ τῇ σαββάτῳ ὀρθρὰ βαθεῖος, ἡλθουσιν
 εἰς τὸ μνημεῖον, φέρονται αὐτὸ ἠδύνασαν ἀρώ-
 ματα, καὶ ἴσθις σὺν αὐταῖς· ὅρῳ δὲ τὸν λί-
 θον ἀρκεκυνλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημεῖου, καὶ ἐ-
 σελθόντες εἰς ὅρῳ ὃ σῶμα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ·
 καὶ ἐκένεον οἱ ᾧ ὁλοκαύσαι αὐτὰς πᾶσι
 τούτοις, καὶ ἰδοὺ δύο ἄνδρες ἐπέστησαν αὐταῖς
 οἱ ἐδιδάσκοντες ἁγίας γραφάς· ἐκφόβω δὲ ἡνο-
 μέναι

μένων αὐτῶν, καὶ κλίνουσιν εἰς πρόσσωπον αἰς τὴν
 γλῶττιν, ἀπὸν πρὸς αὐτοὺς. ὁ δὲ ζητεῖτε, τὸν ζῶντα
 μετὰ τῆς νεκρῶν; οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἡγήσθη.
 κηρύσσετε ὅτι ἐλάλησεν ὑμῖν, ἵνα ἴσῃ οἱ τῇ γαλι-
 λαίᾳ, λέγων. ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πε-
 ριδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, ἀκουστω-
 λῶν, καὶ συνωθῆναι, καὶ τῇ τελευτῇ ἡμέρας
 ἀποκτεῖναι. καὶ ἐμνήσθη τὴν ἐκμυστήριον αὐ-
 τοῦ. καὶ ἔπειτα λέγει αὐτοῖς ὅτι μνηστέον, ἀπὸ γα-
 λαίαν πάντα ταῦτα εἰς οὐρανόν, καὶ πάντα
 τοῖς ποιητοῖς. ἰδοὺ δὲ ἡ μαγδαλινὴ μοῖρα, καὶ
 ἰωάννα, καὶ μαρία ἰακώβου, καὶ αἱ κοιταὶ
 οὗτοι αὐταῖς, αἱ ἔλαβον πρὸς τοὺς ἀποστόλους
 ταῦτα. καὶ ἐφάνησαν εὐώπιον αὐτῶν, ὥσπερ
 ἄνθρωποι ἐκμυστήριον αὐτῶν, καὶ ἠπίσταντο αὐ-
 τοῖς. ὁ δὲ πρὸς αὐτάς ἐδραμεν εὐδοκίαν εἰς μνη-
 στέον, καὶ παρεκλήσας, βλέπει τὰ ὀνόματα κα-
 μέναι μόναι, καὶ ἀπῆλθεν, πρὸς ἑαυτὸν θαυ-
 μάζων εἰς μετάνοιαν. καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν
 πορευόμενοι· οἱ αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἐ-
 πέχοντες σκευὰς ἐξήκοντα ἀπὸ ἰερουσαλὴμ, καὶ
 ὁνομαζόμενοι, καὶ αὐτοὶ ὁμιλοῦντες πρὸς ἀλλή-
 λους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων ζούτων.
 καὶ ἐγένετο οἱ ὁμιλεῖν αὐτοῖς καὶ συζητεῖν,
 καὶ αὐτὸς ὁ ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς.

οἱ δὲ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκράδυνον τῷ μὲν
 ἰδὼν αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς·
 Τίνας οἱ λόγοι ἔβρι, ὅς ἀντιβόλλεσθε πρὸς ἀλ-
 λήλους πῶς παύετε, καὶ ἐπεὶ σκυνθροί ;
 Απακριδίως δὲ εἰς, ὃ ὄνομα κλητόπαις, εἶπε
 πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἰδρυσα-
 λήμ, καὶ ἔτι· ἔγνων τοὺς γλωσσικὰς οἱ αὐτῇ,
 εἰπαῖς ἡμέρας ταύταις ; καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
 Ποῖα ; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· τὰ πῶς· Ἰησοῦ τῷ
 ναζωραίου, ὅς ἐγένετο ἀνὴρ περὶ τῆς, διακα-
 ρὸς οἱ ὄντως καὶ λόγος· εἰσὶν οἱ τῷ θεῷ, καὶ
 παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅπως τί ποιήσωκασι αὐτῷ
 οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἡμῶν εἰς κέρ-
 μος θανάτου, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. ἡμεῖς δὲ
 ἠλπίσαμεν ὅτι αὐτὸς ἔστιν ὁ μέλλων λυτῶσαι
 ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἰσραὴλ. Αλλὰ γε σὺ πάντοις θύβεις
 τείπῃ ταύτῃ ἡμέραν ἀγὴ σάμφορον, ἀφί-
 ᾧ ταῦτα ἐγένετο. Αλλὰ καὶ γυναικὲς ἡ-
 κες ἔβρι ἡμῶν θύεσθαι ἡμᾶς, γλωσσικὰς ὀρ-
 θεῖσαι ἰδὼν ὅτι μνημεῖον, καὶ μὴ θύεσθαι τὸ
 σῶμα αὐτῷ ; ἦλθον, λείψουσιν, καὶ ὁπτα-
 σίας ἀγέτωσαν ἰσχυρύνειν, οἱ λείψουσιν αὐτὸν
 ζῶν· καὶ ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τῇν αὐτῇ ἡμῶν ἰδὼν
 τὸ μνημεῖον, καὶ θύρον ἔτις, καθὰς καὶ αἱ
 γυναικὲς εἶπον, αὐτὸν δὲ ἔτι εἶδον. καὶ αὐ-
 τὸς

τῆς εἰσελθόντος αὐτοῦ. ὁ ἀκούων καὶ βροδεῖς
 τῇ καρδίᾳ τῇ πνεύει μὴ πᾶσι, οἷον ἐλα-
 λῶν οἱ πλεονῶντες. οὐχὶ ταῦτα ἔδει παρθεῖν
 τὸν κρείσσον, καὶ ἀσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐ-
 τοῦ; καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ μεσοῦ καὶ ἀπὸ
 πάντων τῶν πλεονῶν, διηρμήνευσεν αὐτοῖς
 οἱ πᾶσι, τὰς γραφάς τὰς περὶ αὐτοῦ.
 καὶ ἤρριξεν εἰς τὴν κώμην ὃς ἐπορεύοντο, καὶ
 αὐτὸς προσηκούσας πορεύετο πορεύεσθαι. καὶ
 περιεβλέποντες αὐτὸν, λέγοντες, μένον μεθ' ἡ-
 μῶν, ὅτι πρὸς ἐσπέρην ὄσιν, καὶ κεκληκεν ἡ
 ἡμέρα. καὶ ἀπῆλθεν τὸ μέγα σὺν αὐτοῖς. καὶ
 ἐγένετο οἱ ὅτι ἤρξατο κλιθεῖν αὐτὸν μετ' αὐ-
 τῶν, λαβὼν τὰς ἀρβύλας αὐτοῦ, καὶ κλάζας,
 ἐπεδίδου αὐτοῖς. αὐτῶν δὲ διανοήσαντες οἱ ὅφ-
 θαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτὸν, καὶ αὐτὸς
 ἀφανὲς ἐγένετο πρὸς αὐτοὺς. καὶ εἶπον πρὸς
 ἀλλήλους· αἰχὴν καρδίας ἡμῶν κωλύει
 ἡμεῖς οἱ ἡμεῖς, ὡς ἐλάλει ἡμεῖς οἱ τῇ ὁδοῦ, καὶ
 ὡς διηγήσατο ἡμῶν τὰς γραφάς, καὶ ἀνέστη-
 ντες αὐτῇ τῇ ὁδῷ, εὐσεβήσαντες εἰς Ἱερουσα-
 λὴμ, καὶ ἀποσταθροισμένους ἔδωκεν αὐτοῖς.
 καὶ ἔτι αὐτοῖς, λέγοντες, ὅτι ἡμέρη ὃ
 κρείσσοντες, καὶ ὡφθη σήμερον. καὶ αὐτοὶ
 ὄψιν ἔχοντες τὴν ὁδόν, καὶ ἐγνώθη αὐ-
 τοῖς

θίς οὐ τῇ κλάσει τῶ ἀρτῷ· ταῦτα δὲ αὐ-
 τῶν λαλόντων, αὐτὸς ὁ ἰησοῦς ἔστη ἐν μέσῳ
 αὐτῶν, καὶ ἔρχετο αὐτοῖς. εἰρήνη ὑμῖν· τῶν
 θείων δὲ καὶ ἐκφοβοὶ γινόμενοι, ἐδόκασαν
 πνῦμα θωρᾶν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί πετα-
 ραγμένοι ἐστέ, καὶ ὅτι ἔλαττοισιμοὶ ἀ-
 ναβαίνετε οὐ ταῖς καρδίαις ὑμῶν; ἴδετε
 ταῖς χεῖρσιν μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐ-
 τὸς ἐγώ εἰμι. ἁψαθήτε με καὶ ἴδετε, ὅτι
 πνῦμα σάρκα καὶ ὅσα ἔκ ἐχει, καὶ θῶς ἐ-
 μέθωρατε ἔχοντα. καὶ αὐτὸν εἰπόν, ἐπέ-
 δεῖξεν αὐτοῖς ταῖς χεῖρσιν καὶ τοὺς πόδας. ἔτι
 δὲ ἀπιστοῦντες αὐτῶν ἄχρι τοῦ χεῖρας καὶ θαν-
 μαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς· ἔχετε λαβράκιον
 οὐδὲν· ὅτι ἐπέδωκεν αὐτῷ ἰησοῦς ὁ πῶς
 μέρος, καὶ ἄρτον μελισσῶν καὶ μέλιτος· καὶ λαβὼν,
 ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. εἶπεν δὲ αὐτοῖς· ὅτι
 οἱ λόγοι, ὅς ἐλάληθε πρὸς ὑμᾶς ἐν ᾧ σὺν
 ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γε-
 γραμμένα οὐ τῷ νόμῳ μαρτυρίας, καὶ προφη-
 τείας, καὶ ψαλμοῖς τῶν ἐμῶν· τότε διήνοι-
 ξεν αὐτῶν τὰ ὀφθαλμοὺς τῆς συνειδήσεως· καὶ ὁρᾶς,
 καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι ἔπειτα γέγραπται, καὶ
 ἔτιωσιν ἰδοὺ πνεῦμα τὸν ἁγίον, καὶ ἀναστήσει
 ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ἀνηγχοῦνται
 ὡς

ἰδοὺ ὅτι ὁ νόμος αὐτῷ μετανοοῖται καὶ ἄφισιν
 ἑμαρτύρων εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον
 ἐκ τοῦ ἱερουσαλὴμ. ὑμεῖς δὲ ἐστέ μάρτυρες βύ-
 των. καὶ ἰδοὺ ἐν ὁρμαίνῳ τὴν ἐπαγγελίαν
 τῷ πατρὶός μου ἐφ' ὑμᾶς. ὑμεῖς δὲ καθίθα-
 τε οἱ τῇ πόλει ἱερουσαλὴμ, ἕως ὅτι οὐ δύσπασι
 διαύαμιεν ὑμῶν. Εξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἕως
 ἕως εἰς βηθάνιαν, καὶ ἐπάρχετο τὰς χεῖρας
 αὐτῶν, διλόγισεν αὐτοὺς. καὶ ἔχεν οἱ
 ὅτι διλογαῖν αὐτὸν αὐτοὺς, δέξαι ἀπ'
 αὐτῶν, καὶ ἀντιφέρειν εἰς τὸν ἔ-
 ραγόν. καὶ αὐτοὶ προσκαυή-
 θαντες αὐτὸν, ἔπεισαν
 αὐτὸν εἰς ἱερουσαλὴμ
 μετὰ χειρῶν μεγα-
 λης, καὶ ἦσαν δι-
 παντοὶ οἱ ὅτι
 ἱερῶ αἰνῶν-
 τες καὶ δι-
 λογοντες
 τὸν θε-
 όν.
 Ἀμήν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ
ΙΩΑΝΝΗΝ.

ΑΝ ΑΡΧΗ ὡς ὁ λόγος,
 καὶ ὁ λόγος ὡς πρὸς τὸν
 θεόν, καὶ θεὸς ὡς ὁ λόγος.
 ἔως ὡς εἰ ἀρχῇ πρὸς τὸν
 θεόν. πάντα δι' αὐτοῦ ἐγέν-
 ητο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο ἃ ἐκ εἰ, ὃ γέ-
 νηται. εἰ αὐτῷ ζωὴ ὡς, καὶ ἡ ζωὴ ὡς τὸ φῶς τῇ
 αἰσθητῶν, καὶ τὸ φῶς εἰ τῇ σκοτίᾳ φαίνεται, καὶ ἡ
 σκοτία αὐτὸν ἔκκεν. ἐγένετο αἰσθητὸς
 ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ ἰωάν-
 νης. ἔως ἤλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ
 περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ.
 ἔκ ὡς ἡ ζωὴ ἐκ φωτός, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ πε-
 ρὶ τοῦ φωτός. ὡς τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει
 πάντα αἰσθητὸν ὄντα εἰς τὸν κόσμον.
 Εἰς τὸν κόσμον ὡς, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο,
 καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν ἔκκεν. εἰς τὰ ἴδια ἤλθεν,
 καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν ἔκκεν. ὅσοι δὲ ἔλαβον
 αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἰσχύον τέκνα θεοῦ γέ-
 νηται, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, οἱ ἔκ
 τῆς αἰματῶν, ἔκκεν ἐκ θελήματος θεοῦ, ἔκκεν
 ἐκ θελήματος αἰσθητοῦ, ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐγενήθη-
 σαν. καὶ ὁ λόγος θεὸς ἐγένετο, καὶ ἐσκήνω-
 σεν εἰς ἡ-

υ

ι

σεν εἰς ἡ-

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

σεν οὐ ἡμῖν, καὶ ἐθαλάμεθα πλὴν δοξαῖν αὐτοῦ,
 δοξαῖν ὡς μονογενὲς παρὰ πατρός, πλήρης χά-
 ρις καὶ ἀληθείας. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ
 αὐτοῦ, καὶ κέκραγε λέγων. Ἔως ἡνὶκ ἐγὼ, ὁ
 ὀπίσω μου ῥηθὲν, ἐμπροσθέν μου γέγονεν,
 ὅτι πρῶτός μου ἦν. καὶ ἐκ τῆς πληρώματος
 αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν αἰτὶ
 χάριτος, ὅτι ὁ νόμος διὰ μωσέως ἐδόθη, ἡ χάρις
 καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο. οὐκ
 ἔδεξαι ἑώρακε πᾶποτε. ὁ μονογενὴς υἱὸς ὁ ὢν
 εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς, ἐκεῖνος ἐξηγήσατο. καὶ
 αὕτη ὅστις ἡ μαρτυρία τοῦ ἰωάννου, ὅτι ἀπέστα-
 λαι οἱ ἰσχυροὶ ἐξ ἱεροσολύμων ἰδρεῖς καὶ λυί-
 ταις, ἵνα ῥωτήσωσιν αὐτὸν. σὺ τίς εἶ; καὶ ὁμο-
 λόγησε, καὶ ἔκ ἡγήσατο. καὶ ὁμολόγησεν, ὅτι
 ἔκ εἰμι ἐγὼ ὁ Χριστός. καὶ ἠρώτησαν αὐτόν. τί
 εἶ; ἡλίας εἶ σὺ; καὶ λέγει. ἔκ εἰμι. ὁ προφή-
 τας εἶ σὺ; καὶ ἀπεκρίθη. ὄχι. εἶπον οὖν αὐτῷ. τίς
 εἶ, ἵνα ἀρχομεν δοῦναι τοῖς πείρασιν ἡμᾶς;
 ἡ λέγεις περὶ σεαυτοῦ; ἔφη. Εγὼ φωνὴ βοῶν-
 τος οὐ τῇ ῥήμῳ, ἀλλ' ὡς πλὴν ὁδὸν κυρίου
 καὶ ὡς εἶπεν ἡσαΐας ὁ προφήτης. καὶ οἱ ἀ-
 πεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν φαρισαίων. καὶ ἠρώ-
 τησαν αὐτόν, καὶ εἶπον αὐτῷ. τί εἶ βαπτίζεις εἰ
 σὺ ἔκ εἶ ὁ χριστός, ἔπε ἡλίας, ἔπε προφήτης;
 ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰωάννης, λέγων. ἐγὼ βα-
 πτίζω οὐ

πίζω ἐν ὕδατι, μέγας δὲ ὑμῶν ἔσται ὁ ὑ-
 μῆς ἐκ οὐδαμῶς. αὐτὸς ὅστις ὁπλισάμενος
 ὡς ἐμπροσθέν μου γέγονεν, ἔγωγε ἐκ
 ἐμὲ ἀξίος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τῷ ὑ-
 ποδήματός. Ταῦτα εἰς βηθαβαρᾶ ἐχί-
 ζε πόραι τῷ ἰορδάνῃ, ὅπου καὶ ἰωάννης βα-
 πτίζων. Τῇ ἐπαύριον βλέπει ὁ ἰωάννης τὸν Ἰη-
 σοῦ δὲ ῥομφαλὸν πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει. ἴδε ὁ
 ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ αἵρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσ-
 μου. Ἐξ ὅθεν πάλιν ἔγωγε εἶπον. ὁπλισάμε-
 νος αἶψα, ὡς ἐμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι
 πρῶτός μου καὶ, καὶ ἐγὼ ἐκ ἡδυν αὐτοῦ. ἀλλ'
 ἵνα φανερωθῇ ὅτι ἰσραὴλ, ἀπὸ ἑσθῆρ ἡλθού-
 ῃς ἐγὼ οἱ δὲ ὕδατι βαπτίζων. καὶ μαρτύρησαν
 ἰωάννης, λέγων, ὅτι περὶ αὐτοῦ εἶπα καὶ
 ταβαῖνον ὥσπερ πάλαι εἶπα ὑμῖν, καὶ ἔ-
 μαντο ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐγὼ ἐκ ἡδυν αὐτοῦ, ἀλλὰ
 πάλαι με βαπτίζειν ἐν ὕδατι, ἐκείνός μου
 εἶπεν. ἐφ' ὃν αὐτὸς ἰσχυρὸς πνεῦμα καὶ θαυμά-
 σιον καὶ μέγαν ἐπ' αὐτόν, ὅστις ὅστις ὁ βα-
 πτίζων οἱ πνεύματι ἁγίῳ. καὶ ἐώρακα καὶ
 μαρτύρησα, ὅτι ὅστις ὅστις ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. Τῇ
 ἐπαύριον πάλιν εἰσῆκει ὁ ἰωάννης, καὶ ἐκ τῶν μα-
 ρτυρῶν αὐτοῦ δύο. καὶ ἐμβλέψας ὁ ἰησοῦς
 πάλαι αὐτοῦ, λέγει. ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ.

u ii

καὶ ἡκούσαν

καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ οἱ δύο μαθηταὶ λαλῶντες,
 καὶ ἠκολούθησαν ᾧ Ἰησοῦ. γραφαὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς,
 καὶ διαθέμενος αὐτοὺς ἀκολουθῶντας, λέ-
 γει αὐτοῖς. Ἦ ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ. ῥαβ-
 βεῖ, ὃ λέγεται ὀρμυλιδόμλον, διδάσκαλε,
 ποῦ μένεις; λέγει αὐτοῖς. ὄρχωδε καὶ ἴδετε.
 ἦλθοι καὶ εἶδον ποῦ μένει, καὶ παρ' αὐτῷ.
 ἔμειναν πλὴν ἡμάρταν ἐκείνῳ. ῥῆμα δὲ κυῖ ὡς δε-
 κατέτη. κυῖ αἰσθρέας ὁ ἀδελφὸς σίμωνος πέτρος,
 εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννη,
 καὶ ἀκολουθήσαντων αὐτῷ. διείσκει ἔξως πρῶ-
 τος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον σίμωνα, καὶ λέγει αὐ-
 τῷ. θάρκαμεν τὸν μεσσίαν, ὃ ὄκι μεθ' ὀρμυλ-
 ιδόμλον, Χριστός. καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰη-
 σοῦν. ἐμβλέψας αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε. σὺ εἰ σί-
 μων ὁ υἱὸς Ἰωάννα, σὺ κληθήσῃ κηφᾶς, ὃ ὀρμη-
 νούει πέτρος. τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς
 ἐξελθεῖν εἰς τὴν γαλιλαίαν, καὶ διείσκει Θέλιπ-
 πον καὶ λέγει αὐτῷ. ἀκολούθει μοι. κυῖ δὲ ὁ Θέλιπ-
 πος ἀπὸ βηθσαῖδα ἐκ τῆ πόλεως αἰσθρέας καὶ
 πέτρος. διείσκει Θέλιππος τὸν μαθαιάην, καὶ
 λέγει αὐτῷ. ὃν ἔρχετο μεσσης σὺ ᾧ νόμῳ, καὶ
 οἱ προφηταὶ, θάρκαμεν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰω-
 σὴφ τὸν ἀπὸ ναζαρέθ. καὶ εἶπεν αὐτῷ. μαθα-
 τιά. ἐκ ναζαρέθ διώαται ἢ ἀγαθὸν εἶπεν;
 λέγει αὐτῷ Θέλιππος. ὄρχου καὶ ἴδε. εἶδεν
 ὁ Ἰησοῦς

ὁ Ἰησοῦς τὸν ναθαναήλ ὁρχόμενον πρὸς αὐ-
 τόν, καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν, ἦν ἀληθῶς ἰσραη-
 λίτης, οὗ ὡς σόλος ἐκ ὧν· λέγει αὐτῷ ναθα-
 ναήλ, πόθεν με γινώσκεις; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς,
 καὶ εἶπεν αὐτῷ, πρὸ τῆς σε θίλιππον φωνῆσαι
 ὄντα ὑπὸ τὴν συκῇ, εἶδόν σε. ἀπεκρίθη να-
 θαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ, ῥα ββαί, σὺ εἶ ὁ υἱὸς
 τοῦ θεοῦ, σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ ἰσραήλ. ἀπεκρί-
 θη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ, ὅτι εἶπόν σοι, εἶ-
 δόν σε ὑπὸ τῇ συκῇ, πισθεύεις, μέγα
 ζύτων ὄφει. καὶ λέγει αὐτῷ, ἀμὲν ἀμὲν λέ-
 γω ὑμῖν, ἀπ' αὐτοῦ ὅτι ἔμελλε τὸν ἔρχοντα ἀκρωτό-
 τα, καὶ οὗτος ἀγγέλος τοῦ θεοῦ ἀναβαίνοντα
 καὶ κατεβαίνοντας ἰδεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώ-
 που. Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγε-
 νεῖτο ἐκεῖ καὶ τῇ γαλιλαίᾳ, καὶ ἦν ἡ μήτηρ
 τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ· ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μα-
 θῆται αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον. καὶ ὑστέρησεν
 οἶνον, λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν, οἶνον
 οὐκ ἔχουσιν. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, τί ἐμοὶ καὶ σοί·
 γυναικί, ἔπειτα ἔκει ἡ ὥρα μου. λέγει ἡ μήτηρ αὐ-
 τῷ τοῖς ἀφ' ἑκόντοισι. ὅτε αὖ λέγει ὑμῖν, ποιήσα-
 τε. ἔστι δὲ ἐκεῖ ὑδρία λίθιναι ὅσες καίμεναι
 κρατὰ τὸν καθαρισμὸν τῇ ἰουδαίᾳ, χωρεῖ-
 σαι αἰῶναι μετρηταὶ δύο, ἢ τρεῖς. λέγει αὐτοῖς ὁ
 Ἰησοῦς, γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος. καὶ
 ἔγεμισαν

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ἐγένετο αὐταῖς ἕως αὐτοῦ. καὶ λέγει αὐτοῖς·
 ἀντλήτε περὶ αὐτοῦ, καὶ φέρετε εἰς ἀρχιτεκλί-
 νον, καὶ λυγμένας δὲ ἐγούσας τὸ ἀρχιτε-
 κλινος τὸ ὕδωρ οἶνον γεγενημένον, καὶ οὐκ ἔ-
 δει πόθεν ἔστιν, οἱ δὲ δούλοισι ἠδείσαν. οἱ λυ-
 τληκότες τὸ ὕδωρ, φωνεῖ τὸν θυμὸν τοῦ ἀρχι-
 τεκλινος, καὶ λέγει αὐτῷ· πᾶς ἄνθρωπος
 πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον ἴδῃσι, καὶ ὅταν με-
 θυσῶσι, τότε τὸν ἐλάσσων. σὺ τετήρηκας τὸν
 καλὸν οἶνον ἕως ἀρτί. Ταύτην ἐποίησε πλὴν
 ἀρχὴν τῆς σημεῖων ὁ Ἰησοῦς ἐν κέντρῳ τῆς γαλι-
 λαίας, καὶ ἐφαιδρῶσε πλὴν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ
 ἀδελφῶν αὐτοῦ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. μετὰ
 τούτων κατέβη εἰς καπερνάουμ αὐτὸς καὶ ἡ μή-
 τηρ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οἱ μα-
 θηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖ ἔμειναν ἑξαπλάσις ἡμέρας.
 καὶ ἐγένετο ὡς τὸ πάρεσι τῶν ἰσραηλίων, καὶ ἀνέβη
 εἰς ἰδρὸσόλυμα ὁ Ἰησοῦς, καὶ αἶρεκεν εἰς ἰδρῶ
 οὗ πωλῶντας βοᾶς καὶ πρόβατα καὶ τὰ οὐ-
 σόρῳ, καὶ οὗ κερμαῖς ἀκαθάρτους. καὶ
 ἐποίησεν φραγέλιον ἐκ χοινίσου, πάντας θύετα
 λεν ἐκ τῆς ἰδρῶ, τὰ τε πρόβατα καὶ τὰ βοᾶς,
 καὶ τῆς κολυβιστῶν θύεχε εἰς κέρμα, καὶ τὰς
 ἰαπεζὰς ἀνέστρεψε, καὶ τοῖς τὰς πόρτας πω-
 λῶσιν, εἶπεν· ἀρκεταῦντα εἰσθῆναι, καὶ μὴ
 ποιᾶτε τὸν οἶκον τῆς πατρὸς μου, οἶκον ἐμπορείας.

Εὐηλόγηται

Εμνήσθησαν δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ὅτι γράμ-
 μίον ἔστιν. ὁ ἥλιος τῆς οἴκου σου κατέφαγέ με.
 ἀπεκρίθησαν ἔν οἱ Ἰσδαῖοι, καὶ εἶπον αὐτῷ.
 τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα ποιεῖς;
 ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. λύσατε
 τὸν ἰσθμὸν τούτου, καὶ σὺν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐ-
 τόν. εἶπον ἔν οἱ Ἰσδαῖοι. πῶς ἀκούεται καὶ ἴδ-
 ῃς ἐπὶ σὺν ὁδοδομήσῃ ὁ ἄνθρωπος ὅτος, καὶ σὺ σὺν τρι-
 σὶν ἡμέραις ἐγερῇς αὐτόν; ἐκεῖνος δὲ ἔλεγε
 περὶ τῆς σαρκὸς τοῦ σώματος αὐτοῦ. ὅτε ἂν ἡγέρθῃ
 ἐκ νεκρῶν, ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ὅ-
 τι ἔστω ἔλεγε, καὶ ἠπίστευσαν τῇ γραφῇ, καὶ
 ἔτι τότε ὡς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς. ὥς δὲ ἦν αἱ ἡμέραι
 αὐτοῦ ἐπὶ τῇ πόλει, πολλοὶ ἠπίστευσαν
 εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, θεωροῦντες αὐτὸν τὰ
 σημεῖα ἃ ἐποίει. αὐτὸς δὲ ὁ Ἰησοῦς οὐκ ἠπίστευσεν
 ἐν αὐτῷ αὐτοῖς, ὅτι ὅτι αὐτὸν γινώσκοντες,
 καὶ οὐκ ἔχοντες εἶχον, ἵνα ἴδωμεν μαρτυρίαν
 περὶ τοῦ ἀνθρώπου. αὐτὸς γὰρ ἐγινώσκε, ὅτι ἦν
 ὁ ἀνθρώπος. Ἦν δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῆς φαρισαί-
 ων, ἡκούδης ὄνομα, ἀφ' ἧν τῆς Ἰσδαίας. ὅτος
 ἦλθεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς, καὶ εἶπεν αὐτῷ.
 ῥαββί, οἶδα μὲν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐλήλυθας δι-
 δάσκαλος. ὁ δὲ εἰς τὰ ταῦτα τὰ σημεῖα διώκει
 ποιεῖν, ἃ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ἦ ὁ θεὸς μετ' αὐ-
 τοῦ. ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἀμήν

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἄνωθεν, ὃ
 δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. λέγει
 πρὸς αὐτὸν ὁ νικόδημος. πῶς δύναται ἄνθρω-
 πος γεννηθῆναι ἑξ ὕδατος ὧν; μὴ δύναται εἰς τὴν
 κοιλίαν τοῦ μητρὸς αὐτοῦ δεύειν, καὶ
 γεννηθῆναι; ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς. ἀμὴν ἀμὴν
 λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἕξ ὕδατος καὶ
 πνεύματος, ὃ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βα-
 σιλείαν τοῦ θεοῦ. τὸ γε γεννημένον ἐκ τοῦ ὕδατος,
 ἄρα ὄψι, καὶ τὸ γε γεννημένον ἐκ τοῦ πνεύμα-
 τος, πνεύμα ὄψι. μὴ θαυμάσης, ὅτι εἶπόν σοι,
 ὅτι δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν. ὃ πνεύμα
 ὁρῶν θέλει πνεῖ, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ'
 οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται, καὶ ποῦ ὑπάγει. ὅτως
 ὄψι πᾶς ὁ γε γεννημένος ἐκ τοῦ πνεύματος. ἀ-
 πεκρίθη νικόδημος, καὶ εἶπεν αὐτῷ. πῶς δύναται
 ταῦτα γενέσθαι; ἀπεκρίθη ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐ-
 τῷ. σὺ εἶ ὁ διδάσκαλος τοῦ ἰσραὴλ, καὶ ταῦτα ὃ
 γινώσκεις; ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι οὐκ οἶδα μὲν λα-
 λέμεν, καὶ ὃ ἑωράκαμεν μαρτυροῦμεν, καὶ τὴν
 μαρτυρίαν ἡμῶν ὃ λαμβάνετε. εἰ τὰ ὡς εἶπα-
 ἔγωγε ὑμῖν, καὶ ὃ πιστεύετε, πῶς ἐὰν εἶπω τὰ
 ἐπερχόμενα πιστεύσκη; καὶ ὃ δεῖς ἀναβέβηκει
 εἰς τὸν οὐρανόν, εἰ μὴ ὃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατα-
 βὰς, ὃ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὃ ὧν ἐν ᾧ ὃ ὁ
 οὐρανός. καὶ καθὼς μεσσης ὑψώσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ
 ὁρῇ,

ἐρήμῳ, ἕως ἵνα φανῇ αὐτῷ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
 θρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόλη-
 ται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. ἕως γὰρ ἡγά-
 πησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν
 μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν
 μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. ὃ γὰρ ἀ-
 πώτερος ἄνθρωπος ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον,
 ἵνα κείνη τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσ-
 μος δι' αὐτοῦ. ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, ὃ κείνη, ὃ
 δὲ μὴ πιστεύων, ἡδὴ κέκερται, ὅτι μὴ ἐπίστευεν
 καὶ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ.
 αὐτὴ δὲ ὅτι ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς
 τὸν κόσμον, καὶ ἡγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μάλ-
 λον τὸ σκότος, ἢ τὸ φῶς. ὡς γὰρ πονηρὰ αὐ-
 τῶν τὰ ἔργα. πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσσων,
 μισεῖ τὸ φῶς, καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς,
 ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα. ὃ δὲ ποιεῖ τὴν
 ἀλήθειαν, ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερω-
 θῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὅτι ἐν θεῷ ὅτι ἐργασμέ-
 να. μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ ἰησοῦς καὶ οἱ μαρ-
 τυροὶ αὐτοῦ εἰς τὴν ἰερουσαλήμ, καὶ ἐκεῖ
 διετίβημεν αὐτῶν, καὶ ἐβάπτισεν. ἦν δὲ καὶ
 ἰωάννης βαπτίζων ἐν αἰνῶν ἐγγὺς τοῦ ἑλθαί,
 ὅτι ὕδατος πολλὰ ἐκεῖ. καὶ παρεγίνοντο καὶ
 ἐβαπτίζοντο. οὕτως γὰρ ἐβλήμενος εἰς τὴν
 φυλακὴν ὁ ἰωάννης. ἔρχετο δὲ ζήτησις ἐκ Ἰερου-
 σαλὴμ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

μοι. ἡ τῶν ἰωάννου μετὰ ἰσθαίων πῶς καὶ ἡ
 εἰσομῆ. καὶ ἡ λῆσιν πρὸς τὸν ἰωάννην, καὶ εἶπεν
 αὐτῷ. ῥαββί ὃς ἐστὶ μετὰ σου πέραν τῆς ἰορδάνου,
 ὡς σὺ μεμαρτύρηκας, ἴδε ἔξως βαπτίζα,
 καὶ πάντες ὀρίζονται πρὸς αὐτόν. ἀπεκρίθη
 ἰωάννης καὶ εἶπεν. ὅτι δυνάτατι ἀνθρώπου λαμβάνει
 ἡν ὁδεῖ, ἵνα μὴ ἢ δεδομμένον αὐτῷ ἐκ τῆς ἔρα
 νος. αὐτοὶ ὑμεῖς μαρτυρεῖτε, ὅτι εἶπον, ὅτι εἰ μὴ
 ἐγὼ ὁ χριστός, ἀλλ' ὅτι ἀπεσταλμένος εἰμι ἔμ
 προθεῖν ἐκείνους. ὁ ἔχων τὴν νύμφην, νυμφίος
 ὄζειν. ὁ δὲ φίλος τῆς νυμφεύς ὁ ἱσχυρὸς καὶ ἀκ
 ων αὐτῆς, χαρὰ χαίρει ὅτι πῶς φωνεῖ τῆς νυμ
 φεύς. αὐτὴ ὅτι ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ πεπληρώται.
 ἡ καὶ οὐδεὶς αὐξάνει, ἐμὲ δὲ ἐλατύνει. ὁ αὐτῶ
 δυν ὀρίζμενος, ἐπάνω πάντων ὄζειν. ὁ ὢν ἐκ
 τῆς γῆς, ἐκ τῆς γῆς ὄζει, καὶ ἐκ τῆς γῆς λα
 λαῖ. ὁ ἐκ τῆς ἔραντος ὀρίζμενος, ἐπάνω πάντ
 ὄζει, καὶ ὁ ἰσχυρὸς καὶ ἡκιστός, ὅτι μαρτυ
 ρεῖ, καὶ πῶς μαρτυρεῖται αὐτῷ ὁδεῖς λαμβά
 νει. ὁ λαβὼν αὐτῶ πῶς μαρτυρεῖται, ἰσχυρ
 γισαι, ὅτι ὁ θεὸς ἀληθὴς ὄζειν. ὅτι γὰρ ἀπεστ
 λει ὁ θεός, τὰ ῥήματα τῆς θεῆς λαλεῖ. ὁ
 γὰρ ἐκ μέγας δίδωσιν ὁ θεός ὅτι πνεῦμα. ὁ
 πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱόν, καὶ πάντα δίδωκεν
 αὐτῷ τῇ χειρὶ αὐτῶ. ὁ πισθύνει εἰς τὸν υἱόν, ἔχει
 ζωὴν αἰώνιον. ὁ δὲ ἀπειθῶν ὅτι υἱῷ, ὅτι ὁφε

τα

γαί ζωῆν, ἀλλ' ἡ ὁρμή τῆς θεῆς μένει ἐπ' αὐ-
 τόν. ὡς δὲ ἔγνω ὁ κύριος, ὅτι ἤκουον οἱ φα- 4
 ρισαῖοι, ὅτι ἰησοῦς πολεῖοντας μαθηταὺς ποιεῖ,
 καὶ βαπτίζει, ἡ Ἰωάννης, καί τι γὰρ ἰησοῦς αὐ-
 τὸς οὐκ ἐβαπτίζει, ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἀφ' ἧ
 κε πλὴν ἰσθαιῖαν, καὶ ἀπὸ ἡλθε πάλιν εἰς πλὴν
 γαλιλαίαν. ἔδει δὲ αὐτὸν διέρχουσαν δεξιὰ τῆς
 βεμαρίας. ὅρχει δὲ εἰς πόλιν τῆς βεμαρίας, λε-
 γομένην συχάρ, πλεόντων τῶν χειρῶν, ὃ ἔδωκεν
 Ἰακώβ Ἰωσήφ ὃς ὑψώ αὐτὸ. ἐν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τῆς
 Ἰακώβ. ὃ δὲ ἰησοῦς κεκοπιακὸς ἐκ τῆς διδι-
 ρίας, ἐκαθίστηεν ὅπως ἔωθι τῇ πηγῇ. ὦρα ἐν ᾧ
 σεί ἐκ τῆς. ὅρχει γὰρ ἐκ τῆς βεμαρίας αὐτῆς
 σαρκοφάγος. λέγει αὐτῇ ὁ ἰησοῦς. ὁδὸς μοι πιαίν.
 οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπελθόντες ἦσαν εἰς πλὴν
 πόλιν, ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι. λέγει δὲ αὐ-
 τῷ ἡ γυνὴ ἡ βεμαρίας. πῶς σὺ ἰσθαῖος εἶ,
 παρ' ἐμὲ πιαίν αἰτεῖς ὅπως γυναικὸς βεμα-
 ραῖδος; ὃ γὰρ οὐκ ὤντα ἰσθαῖοι βεμα-
 ραῖτες. ἀπεκρίθη ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῇ. εἰ
 ἤδεις πλὴν πόλεως τῆς θεῆς, καὶ τίς ἐστιν ὁ λέ-
 γων σοι, ὁδὸς μοι πιαίν, σὺ εἶπες ἡτήσας αὐτὸν, καὶ
 ἔδωκεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ὕδωρ ζῶν. λέγει αὐτῷ ἡ γυ-
 νή. κἄν, ὅτε αὐτῆς ἔχεις, καὶ ὃ φρέαρ
 ἐστὶ βαθεῖον. τίς δὲ ἔχει τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; μὴ
 σὺ μαρτυρεῖς τὸ πατὴρ ἡμῶν ἰακώβ, ὃς ἔδω-

κεν

καὶ ἡμῖν ἔφραρ, καὶ αὐτὸς ὕψ. αὐτῷ ἔπι,
 καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῷ, καὶ τὰ θρέμματα αὐτῷ;
 ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῇ. πᾶς ὁ
 πίνων ἐκ τῆς ὕδατος ζύβου, διψήσει πάλιν.
 ὃς δὲ ἀν. πίνῃ ἐκ τῆς ὕδατος ἧς ἐγὼ δώσω αὐτῷ,
 ἔμῃ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ ἔστω ὁ δῶ-
 σω αὐτῷ, γνήσεται εἰ αὐτῷ πηγὴ ὕδατος
 ἀλλομενέως εἰς ζωὴν αἰώνιον. λέγει πρὸς αὐ-
 τὴν ἡ γυνὴ. κύριε, σὺ μοι ἔδωκ' ὕδωρ, ἵνα μὴ
 διψῶ, μὴ δὲ ἐρχομαι εἰςθάδε αἰτλᾶν. λέγει
 αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς. ὕπαγε, φώνησον τὸν ἀνδρα σου,
 καὶ ἐλθέ εἰςθάδε. ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ, καὶ εἶ-
 πεν αὐτῷ. ἔκ' ἔχω ἀνδρα. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰη-
 σοῦς. καλῶς εἶπας, ὅτι ἀνδρα ἔκ' ἔχω. πεί-
 τε γὰρ ἀνδρας ἔχως, καὶ νῦν ὃν ἔχεις, ἔκ'
 ὅστις σου ὁ ἀνὴρ. ἔδωκ' ἀληθεὶς ἀρκας. λέγει
 αὐτῷ ἡ γυνὴ. κύριε, θεωρῶ ὅτι πρῶφίτης
 εἶ σὺ. οἱ πατέρες ἡμῶν εἰ ᾧ ὅρα ζύτω πρῶ-
 σκυῶνται, καὶ ὑμῖς λέγετε, ὅτι εἰ ἰεροβόλυ-
 μοις ὅστις ὁ πόσις, ὅπου δεῖ προσκυμῆναι. λέγει
 αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς. γινώσκεις πῶς σὺ μοι, ὅτι ὁρᾷ
 ζύτω, ὅτι εἶπες ὅτι ὁρᾷ ζύτω, ὅτι εἶπες ὅτι ἰε-
 ροβόλυμοις προσκυμῶσιν, ὅτι παῖς. ὑμῖς πρῶ-
 σκυῶσιν ὅτι οἶδατε, ἡμῖς προσκυμῶμεν ὅ-
 οἶδαμεν, ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῆς ἰσχυρίας ὅστις.
 ἀλλ' ἐρχεται ὅρα καὶ νῦν ὅστις, ὅτι οἱ ἀλη-
 θινοὶ

υἱοὶ προσκυνῶνται προσκυνοῦντες ὃ πατρὶ
 καὶ πνθίματι καὶ ἀληθείᾳ. καὶ γὰρ ὁ πατὴρ
 βιβλὺς ζητεῖ τὸν προσκυνῶντα αὐτόν. πνθί-
 ματι ὁ θεός, καὶ τὸν προσκυνῶντα αὐτόν,
 καὶ πνθίματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. λέ-
 γει αὐτῷ ἡ γυνή. οἶδα ὅτι μισίας δὲ ῥηται,
 ὁ λεγόμενος Χριστός. ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀ-
 ναγγελεῖ ὑμῖν ἅπαντα. λέγει αὐτῇ ὁ ἰησοῦς.
 ἐγὼ εἰμι ὁ λαλῶν σοι. καὶ ὡς ζῶντες ἤλθομεν
 οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμαζον ὅτι με-
 ταγγυναικός ἐλάλει. εὐδείς μιν βίβλιν εἶπε, ἢ
 ζητεῖς ἢ ἢ λαλεῖς μετ' αὐτῆς; ἀφῆκεν ὁ
 πλὺν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ γυνή, καὶ ἀπῆλθεν εἰς
 πλὺν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις. Δύτε,
 ἴδετε ἄνθρωπον, ὃς εἶπέν μοι πάντα ὅσα ἐποι-
 ῆκε. μή τίς ἐστὶς ὁ Χριστός; ἤλθομεν ὁ ἐκ
 τῆς πόλεως, καὶ ἤρξατο πρὸς αὐτόν. καὶ δε-
 ῖ μετὰ τὸν ἡρώτων αὐτόν οἱ μαθηταί, λέ-
 γοντες. ῥα ββὲ φάγε. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς.
 Εγὼ βρώσιν ἔχω φαγεῖν, καὶ ὑμεῖς οὐκ οἶδα-
 τε. ἔλεγον ὁ οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους.
 μή τις ἤνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν; λέγει αὐτοῖς ὁ
 ἰησοῦς. ἐμὸν βρώμα ἐστίν, ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα
 τοῦ πατρός μου, καὶ πληρώσω αὐτὸ
 τὸ ῥῆμα. εἰ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἔλε τεράμνη-
 τόν ἐστι, καὶ ὁ θερισμός ῥηται; ἰδοὺ λέγω
 ὑμῖν

ὑμῖν· ἐπάρχετε οὖν ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, καὶ
 θεάσθε τὰς χώρας, ὅτι λυκαί εἰσι πρὸς
 θεισμόν ἡδὴ· καὶ ὁ θείων μισθὸν λαμβά-
 νει, καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἡ
 καὶ ὁ σπείρων ὁμῶς χαίρει, καὶ ὁ θείων· οἱ
 γὰρ ζῶντες ὁ λόγος ὅστιν ὁ ἀληθινός, ὅτι ἄλλος
 ὅστιν ὁ σπείρων, καὶ ἄλλος ὁ θείων. ἐγὼ ἀπέ-
 σταλα ὑμᾶς θείων, ὃ ἔχ ὑμεῖς κεκοπιάκα-
 τε· ἄλλοι κεκοπιάκασι, καὶ ὑμεῖς εἰς τὴν κό-
 πον αὐτῶν εἰσεληλύθατε· ἐκ δὲ τῆς πάλειος ἐ-
 κείνης πολλοὶ ἐπίστυθεν εἰς αὐτὸν τῇ ἑμα-
 ρετῶν διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικὸς μαρτυρή-
 σης, ὅτι εἶπέν μοι πάντα ὅσα ἐπρόβλεψεν ὅτι ἦλ-
 θον πρὸς αὐτὸν οἱ ἑμαρῶνται, ἡρώτων αὐτὸν
 μέναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέ-
 ρας· καὶ πολλῶν πλείους ἐπίστυθεν διὰ τὸν λό-
 γον αὐτοῦ, τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον, ὅτι ἐκ ἑλ-
 λῆς πλὴν σιὴν λαλίαν πιστεύομεν· αὐτοὶ δὲ ἀπε-
 κόσμεν, καὶ οἶδαμεν, ὅτι ἔπος ὅστιν ἀληθῶς ὁ
 σωτὴρ τοῦ κόσμου ὁ Χριστός· μετὰ δὲ τὰς δύο
 ἡμέρας ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν
 γαλιλαίαν· αὐτοὶ γὰρ Ἰησοῦς ἑμαρτύρουν,
 ὅτι προφήτης οὗ τῇ ἰδίᾳ πατερίδι τιμὴν ἔκ-
 ῃχει· ὅτε ὅτι ἦλθεν εἰς τὴν γαλιλαίαν, ἐπέ-
 ξαντο αὐτὸν οἱ γαλιλαῖοι, πάντα ἑωρακότες,
 ἃ ἐποίησεν οὗ ἰδρυθῆναι οὗ τῇ ἑορτῇ· καὶ
 αὐτοὶ

ὡς γὰρ ἦλθον εἰς πλὴν ἑορτήν. ἦλθεν δὲ ὁ
 Ἰησοῦς πάλιν εἰς πλὴν κανᾶ τῆς γαλιλαίας, ὅπου
 ποίησε τὸ ὕδωρ οἶνον. καὶ λέγει τῆς βασιλικῆς,
 ὅτι ὁ υἱὸς ἡδένει αὐτὴν καὶ πόρνα ἐστίν. ὅτι
 οἱ Ἰησοῦς ἦλθον ἐκ τῆς ἰσδαρίας εἰς πλὴν
 αλιλαίας, ἀπῆλθεν πρὸς αὐτὸν, καὶ ἡρώτα
 αὐτόν, ἵνα καταβῇ, καὶ ἰάσῃ αὐτὸν τὸν υἱόν.
 ἡμελλε γὰρ ἀκρωθῆσθαι. εἶπεν δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς
 αὐτόν. καὶ μὴ σημεῖα καὶ τόξατα ἴδῃτε, ὅτι
 καὶ πισθίσητε. λέγει πρὸς αὐτόν ὁ βασιλικός.
 κύριε καταβῇ πρὶν ἀκρωθῆναι τὸ παιδίον
 μου. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. πορεύου. ὁ υἱὸς Ἰου
 ζῆ. καὶ ἐδίδευσεν ὁ ἀνθρώπος ὅτι λόγῳ ὡς
 ἔπειν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπορεύετο. ἦδη δὲ
 αὐτὸν καταβαίνοντες, οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἀπῆν-
 τησαν αὐτῷ, καὶ ἀπήγγειλαν λέγοντες, ὅτι
 ὁ παῖς Ἰου ζῆ. ἐπύθετο δὲ πρὸς αὐτῶν πλὴν
 ὄραν, εἰ ἢ καμφοτόρον ἔχον. καὶ εἶπεν αὐ-
 τῷ, ὅτι χεῖρες ὄραν ἐβδόμῳ ἀφῆκεν αὐτόν
 ὁ πυρετός. ἔγνω δὲ ὁ πατήρ, ὅτι εἰ ἐκείνη τῇ
 ὥρᾳ λέγει, εἰ ἢ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ὁ υἱὸς
 Ἰου ζῆ. καὶ ἐδίδευσεν αὐτόν, καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ
 ὅλη. ὅτι πάλιν δυνάτορον σημεῖον ἐποίησεν ὁ
 Ἰησοῦς ἐλθὼν ἐκ τῆς ἰσδαρίας εἰς πλὴν γαλι-
 λαίας. μετὰ ταῦτα λέγει ἑορτὴ τῇ ἰσδαρίᾳ,
 καὶ αἰνέσκει ὁ Ἰησοῦς εἰς ἰδρὸσόλυμα. ὅτι δὲ αὐτοῖς
 ἰδρὸσ-

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ἰδὺς οὖν τοὺς ἐπὶ τῇ περὶ βαλὲν κολυμβήθρα,
 ἢ ὡς τοὺς ἐν τῇ ἐκείνῃ βηθεσδα, πέντε σὺν
 ἑξήκοντα. οἱ ταύταις κατέκειτο πολλῶν πο-
 λὺν τῆς ἀδελφότητος, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν,
 ἐκ δὲ τῶν ἐκείνων πλὴν τῶν ὕδατος κίνησιν. ἄγγελος ἦ
 καὶ τοῦ καὶ τοῦ κατέκειτο οἱ τῇ κολυμβήθρα
 καὶ ἐταράσσεν τὸ ὕδωρ. ὁ δὲ πρῶτος ἐμῶς
 μετὰ πλὴν ταράχῃ τῶν ὕδατος, ὑγιὲς ἐγένετο, ὃ
 οὐδέποτε κατέκειτο νοσήματι. ὡς δὲ τις αὐθρο-
 πος ἐκεῖ, τεινάζοντα καὶ ὁκτὼ ἔτη ἔχον οἱ τῇ
 ἀδελφείᾳ. ἔδοξεν ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατὰ κείμενον, καὶ
 γινῶσκον οὐ πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ.
 οὐδέ τις ὑγιὲς γινώσκεις; ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀδε-
 λφός. κύριε, αὐθροπὸν ὃν ἔχω, ἵνα ὅταν ταρά-
 χῃ τὸ ὕδωρ, βάλλῃ με εἰς πλὴν κολυμβήθραν.
 οἱ ὧς δὲ ὁρῶμαι ἐπὶ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ κα-
 ταβαίνει. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. ἔγειραι, ἄρον
 τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπατεῖ. καὶ δι-
 δέως ἐγένετο ὑγιὲς ὁ αὐθροπός, καὶ ἔρε τὸν
 κράββατόν αὐτοῦ, καὶ περιπατεῖ. ὡς δὲ σάβ-
 βατον οἱ ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ. ἔλεγον δὲ ἰσραῖοι
 ὅτι περὶ τῆς ἐκείνης. σάββατον ὅστις, ὃν ἔχει
 τοῖς ἄραι τὸν κράββατόν. ἀπεκρίθη αὐτοῖς. ὁ
 ποιήσας με ὑγιᾶν, ἐκείνός μοι εἶπεν, ἄρον τὸν
 κράββατόν σου, καὶ περιπατεῖ. ἡρώτησαν δὲ
 αὐτόν. τίς ὁ αὐθροπός; ὁ εἰπὼν τοῖς, αἶρον
 τὸν

τὸν κράββατόν σου, καὶ παύεται; ὁ δὲ ἰα-
θεὶς ἐκ ἧδε ἵς ὅτιν. ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἔβριθυσεν
ὄχλῳ ὄντος ἐν τῷ πῶ. μετὰ ταῦτα θύεισκέ αὐ-
τὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν ᾧ ἰδρῶ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἴδε
ὑγιὲς γέγονας, μηκέτι ἀμάρτανε, ἵνα μὴ χει-
ρον ἡ τοι γένηται. ἀπῆλθεν ὁ ἀνθρώπος, καὶ
ἀνήγειρε θίς ἰσρααίους ὅτι Ἰησοῦς ὅτιν ὁ ποιή-
σας αὐτὸν ὑγιῆ. καὶ διὰ τοῦτο ἰδὼκον τὸν
Ἰησοῦν οἱ ἰσρααῖοι, καὶ ἐζήθουν αὐτὸν ἀρ-
χτεῖναι, ὅτι ταῦτα ἐποίει ἐν ἑσθλάτῳ. ὁ δὲ
Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς. ὁ πατήρ μου ἕως
ἀρῆ ὀργάζεται, καὶ ὀργάζομαι. διὰ τοῦτο
ἐν μᾶλλον ἐζήθουν αὐτὸν οἱ ἰσρααῖοι ἀρχτεῖ-
ναι, ὅτι ἔ μόνον ἔλεγε τὸ σαββατον, ἀλλὰ καὶ
πατόρ' αὐτοῖς ἰδίον ἔλεγε τὸν θεόν, ἵσον ἑαυτῷ
ποιοῦν ᾧ θεῷ. ἀπεκρίνατο ὁ Ἰησοῦς καὶ
εἶπεν αὐτοῖς. ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἔ διαύα-
ται ὁ υἱὸς ποιεῖν ἅφ' ἑαυτοῦ ὅσα ἐθέλει, ἵαν μὴ
ἡ βλέπει τὸν πατόρ' αὐτοῖς ποιοῦντα. ἅ γὰρ ἅς
ἐκείνος ποιεῖ, ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ.
ὁ γὰρ πατήρ φιλεῖ τὸν υἱόν, καὶ πάντα δεί-
κνυσιν αὐτῷ, ἅ αὐτὸς ποιεῖ, καὶ μείζονα τού-
των δείξει αὐτῷ ὀργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε.
ὡσαύτ' ἡ ὁ πατήρ ἐγείρει τούς νεκρούς, καὶ ζωο-
ποιεῖ, ὅπως καὶ ὁ υἱὸς ὅς θέλει ζωοποιεῖ. ὅδε ἡ
ὁ πατήρ κτείνει ὅσα ἐθέλει, ἀλλὰ πῶ κτείνει πάν-

Γεν δ' ἔδωκε ᾧ υἱῷ, ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν υἱόν,
 καὶ θῶς τιμῶσι τὸν πατέρα. ὁ μὴ τιμῶν τὸν
 υἱόν, ὁ καὶ τὸν πατέρα τὸν πέμψαντα αὐ-
 τόν, ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον
 οὗτος ἀκούων καὶ πιστεύων ὁ πέμψαντί με, ἔχει
 ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλ-
 λά μετὰ βέβαιον ἐκ τῆς θανάτου εἰς τὴν ζω-
 ῆν. ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔρχεται ὥρα,
 καὶ νῦν ὅστιν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούονται τῆς φω-
 νῆς τῆς υἱοῦ τοῦ θεοῦ, καὶ οἱ ἀκούοντες ζήν-
 ται. ὡσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυ-
 τῷ, ὅπως ἔδωκε καὶ ᾧ υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυ-
 τῷ, καὶ ὅσους ἔδωκεν αὐτῷ καὶ κρίσιν ποι-
 εῖν, ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ὅστιν. μὴ θαυμάζετε τοῦ-
 το, ὅτι ἔρχεται ὥρα, ἐν ᾗ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνη-
 μείοις ἀκούονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκπο-
 ρεύονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς ἀνά-
 στασιν ζωῆς, οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες,
 εἰς ἀνάστασιν κρίσεως. ὁ δυνάμει ἐγὼ ποιεῖν
 ἅπαντα ἐμαυτῷ ὅτι. καὶ θῶς ἀκούω, κρίνω, καὶ ἡ
 κρίσις ἡ ἐμὴ δίκαια ὅστιν. ὅτι ὁ ζητῶ τὸ θέ-
 λημα τοῦ πατρὸς, ἀλλὰ τὸ θέλημα τῆς πέμψαν-
 τός με πατρὸς. ἵνα ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυ-
 τοῦ, ἡ μαρτυρία μου οὐκ ὅστιν ἀληθείας. ἄλλος
 ὅστιν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ, καὶ οἶδα ὅτι
 ἀληθείας ὅστιν ἡ μαρτυρία, ὡς μαρτυρεῖ περὶ
 ἐμοῦ.

ἐμῶ. ὑμεῖς ἀπέσταλκατε πρὸς ἰωάννην, καὶ με-
 μαρτύρηκε τῇ ἀληθείᾳ. ἐγὼ δὲ ἔπαρξα ἀν-
 θρώπου πλὴν μαρτυρίαν λαμβάνω, ἀλλὰ ταῦ-
 τα λέγω, ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε. ἰκῆνος γὰρ ὁ λύ-
 χρος ὁ καυόμενος καὶ φαίνων, ὑμεῖς δὲ ἡγε-
 λήθετε ἀγαλλισασθῆναι πρὸς ὄραν εἰ ὃ φῶτὶ
 αὐτοῦ. ἐγὼ δὲ ἔχω πλὴν μαρτυρίαν μείζω τῆς
 ἰωάννου. τὰ γὰρ ὄρα ἃ ἔδωκέ μοι ὁ πατήρ,
 ἵνα κλειώσω αὐτὰ, αὐτὰ τὰ ὄρα ἃ ἐγὼ
 ποιῶ, μαρτυρεῖ πᾶσι ἐμῶ, ὅτι ὁ πατήρ με
 ἀπέσταλκε. καὶ ὁ πέμψας με πατήρ, αὐτὸς
 μεμαρτύρηκε πᾶσι ἐμῶ. ὅτε φωνῶ αὐτοῦ
 ἀκηκόατε πάνποτε, ὅτε εἶδος αὐτοῦ ἑώρακα-
 τε. καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ ὃν ἔχετε μένον-
 τα εἰ ὑμῶν, ὅτι ὃν ἀπέσταλκεν ἰκῆνος, ζῶντα
 ὑμεῖς ἔπιστεύετε. ἔρθυνατε ταῖς γραφαῖς, ὅ-
 τι ὑμεῖς δοκεῖτε εἰ αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔ-
 χειν, καὶ ἰκῆνοι εἰσιν αἱ μαρτυροῦσαι πε-
 ρὶ ἐμῶ, καὶ ἔθελειτε ἔλθειν πρὸς με, ἵνα
 ζωὴν ἔχητε. δόξαν παρὰ ἀνθρώπων ἔλαμ-
 βάνω. ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὑμᾶς, ὅτι πλὴν ἀγάπης
 τῆς θεοῦ ὃν ἔχετε εἰ ἐαυτοῖς. ἐγὼ ἐλήλυθα
 εἰ ὃ ὀνόματι τῆς πατρὸς μου, καὶ ἔλαβάνε
 τέ με. καὶ ἄλλος ἔλθῃ εἰ τῷ ὀνόματι τῷ ἰ-
 σίδω, ἰκῆνον λήψαδε. πᾶς διώκαδε ὑμεῖς πι-
 πῦσαι, δόξαν παρὰ ἀλλήλων λαμβάνοντες,
 καὶ πλὴν

ἢ πλὴν δοῦναι πλὴν παρὰ τῶ μόνου θεοῦ ζητεῖ-
τε; μὴ δοκεῖτε, ὅτι ἐγὼ κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς
τὸν πατέρα; ὅστιν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν μωσοῦς,
εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπίκατε. εἰ γὰρ ᾤπιστεύετε μω-
σῇ, ᾤπιστεύετε αὐτῷ ἐμοί. ποῦ γὰρ ἐμοῦ ἐκείνος
ἔρχεται. εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου γράμμασιν ἐπι-
σθύνετε, πῶς τοῖς ἐμοῖς ῥήμασι πισεύετε;

6 Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς
θαλάσσης τῆς γαλιλαίας τῆς τιβεριάδος, καὶ ἠ-
κολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς, ὅτι ἐώρων αὐτῷ
τὰ σημεῖα, ἃ ἐποίει ἐν τῇ ἀδελφάντῳ.
Ἀπῆλθεν δὲ εἰς ἓ ὅρος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθισεν
μετὰ τῇ μαθητῶν αὐτοῦ. Ἦν δὲ ἐγγὺς ἐπαύ-
ρα ἡ ἑορτὴ τῇ ἰσθαίῳ. Ἐπάρει ὁ Ἰησοῦς
τὸν ὀφθαλμὸν, καὶ θεωρῶν τοὺς ὄχλους ὁ-
χλος ὁρῶν πρὸς αὐτὸν, λέγει πρὸς τὸν φίλιπ-
πον. πόθεν ἀρχοῦμαι ἀρᾶν, ἵνα φάγωσιν
οὗτοι; τὸ δὲ εἶπε περὶ αὐτοῦ. αὐτὸς γὰρ
ᾔδει ὅτι ἐμελλε ποιεῖν. ἀπεκρίθη αὐτῷ φίλιπ-
πος. δεκάσιον δινάρειον ἀρᾶν ἔκ ἀρχῶν
αὐτοῖς, ἵνα ἕκαστος αὐτῶν βραχὺ τι λάβῃ.
λέγει αὐτῷ εἰς ἐκ τῇ μαθητῶν αὐτοῦ ἀν-
δρέας ὁ ἀδελφὸς σίμωνος πέτρος. ὅστις παιδά-
ριον οὗ ὄνομα, ὃ ἔχει πέντε ἀρᾶς κρητίνες, καὶ
δύο ὀφείλια, ἀλλὰ ταῦτα τί ὅστιν εἰς τοσού-
τος; εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς, ποιήσατε τὸν αἰθρῶντος
αἰάτω-

x iii

Esu!

Εγώ εἰμι, μὴ φοβᾶσθε. Ἦλθον ὅτι λαβὼν αὐ-
 τὸν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ διΐκως τὸ πλοῖον ἐγέ-
 νετο ὡς τὸ γῆς εἰς ἣν ἔστην. τῇ ἐπαύριον
 ὁ ὄχλος ὁ ἱσκηὺς πόρῳ τὸ θαλάσσης ἰδὼν
 ὅτι πλοιάριον ἄλλο ἢ καὶ ὡς ἐκεί, εἰμὴ αὐτὸ ἐκείνο
 εἰς ὃ ἐβήσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἐσυνέ-
 σπλυνε βίβας μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοι-
 ἀριον, ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπῆλ-
 θον· ἀλλὰ διὸ ἦλθε πλοιάρια ἐκ τιβεριάδος ἐς
 γῆς τῶ τόπου, ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον, ἀναιρεσά-
 ζαντες τὸ κτεῖος. ὅτε ἦν εἶδεν ὁ ὄχλος, ὅτι Ἰησοῦς
 ἦν ἐκεῖ, ἐβήσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐβή-
 σαν καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ πλοιάρια, καὶ ἦλθον εἰς
 καπὸρνάεμ, ζηζυῦπες τὸν Ἰησοῦν. καὶ διῆρ-
 πες αὐτὸν πέραν τῆς θαλάσσης, εἶπον αὐτῷ.
 ῥαββί, πότε ὧδε ἔρχεαι; ἀπεκρίθη αὐτοῖς
 ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ζη-
 τεῖτέ με, ὅτι ὅτι εἰδετε σημεῖα, ἀλλ' ὅτι ἐφάγε-
 τε ἐκ τῆς ἄρτων καὶ ἐχρητάσθητε. ἐργάζεσθε
 μὴ πλὴν βρωσιν πλὴν ἀκλινυμένῳ, ἀλλὰ τὸ μέ-
 νον εἰς ζωὴν αἰώνιον, ὃς ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
 ὑμῖν δώσει. εἶπεν γὰρ ὁ πατήρ ἐσφράγισεν ὁ
 θεός. εἶπεν ὅτι πρὸς αὐτὸν, ἵνα ἐπισμεῖ, ἵνα δῶγα-
 ζώμεθα τὰ ὄντα τῶ θεοῦ; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ
 εἶπεν αὐτοῖς. Ζυγὸς ὅτι τὸ ὄντα τῶ θεοῦ, ἵνα πι-
 βεύητε εἰς ὃν ἀπέστειλον ἐκεῖνος. εἶπον ὅτι αὐτῷ.
 καὶ εἶπεν

τί ἔν ποιῆς σὺ σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσω-
 μεν σοι; τί ὀρχάζῃ; οἱ πατέρες ἡμῶν ἔμα-
 να ἔφαζον ἐκ τῆ ὀρήμῳ, καὶ οὕτως ὄσιν γε-
 γραμμένοι. ἀρῶν ἐκ τῆ ὄραντος ἔδωκεν αὐ-
 τῷ φαγεῖν. εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀ-
 μὴν λέγω ὑμῖν· ἔμεωσῃς δὲ δώκεν ὑμῖν τὸν ἀρ-
 ῶν ἐκ τῆ ὄραντος, ἀλλ' ὁ πατήρ μου δίδωσιν ὑ-
 μῖν τὸν ἀρῶν ἐκ τῆ ὄραντος τὸν ἀληθινόν. ὁ γὰρ
 ἄρτος τῆ θεῆς ὄσιν ὁ καταβάλλων ἐκ τῆ ὄραντος
 καὶ ζῶν διὰ τῆς ἡμέρας. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτόν.
 κύριε, πάντες οὗτοι ὑμῖν τὸν ἀρῶν ἔδωκαν. εἶπε
 δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ εἰμι ὁ ἀρῶς τῆ ζωῆς. ὁ
 ὀρχόμενος πρὸς με ἔμὴ πεινάσῃ, καὶ ὁ πιστεύ-
 ων εἰς ἐμὲ ἔμὴ διψήσῃ πώποτε. ἀλλ' εἶπεν ὑ-
 μῖν, ὅτι καὶ ἐωράκατέ με, καὶ ἔπιστεύετε.
 πάντες οὗτοι δίδωσί μοι ὁ πατήρ, πρὸς ἐμὲ ἡμέρας καὶ
 τὸν ὀρχόμενον πρὸς με, ἔμὴ ἐκβάλλω ἔξω. ὅτι
 καταβέβηκα ἐκ τῆ ὄραντος, ἔχων ἵνα ποιῶ τὸ
 θέλημα τοῦ πατρὸς, ἀλλὰ τὸ θέλημα τῆς πέ-
 φαντός με. ἔδωκε δὲ ὅτι τὸ θέλημα τῆς πέ-
 φαντός με πατρός, ἵνα πάντες οὗτοι δίδωκέ μοι
 καὶ ἀρχίωσιν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ
 ἡμέρᾳ. ἔδωκε δὲ ὅτι τὸ θέλημα τῆς πέ-
 φαντός με, ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν υἱὸν
 καὶ πιστεύων εἰς αὐτόν, ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον,
 καὶ ἀναστήσῃ αὐτὸν ἐγὼ τῇ ἡμέρᾳ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ἐλθόντων δὲ οἱ Ἰσδαῖοι πρὸς αὐτὸν, οἳ εἶπεν,
 οἳ ἐγὼ εἶμι ὁ ἀρβς ὁ καταβάς ἐκ τοῦ ἔρχεσθαι.
 καὶ ἔλεγον. οὐχ ἔσθις ὅτιν Ἰησοῦς, ὁ υἱὸς Ἰω-
 σὴφ, ὃς ἡμεῖς οἶδαμεν τὸν πατὴρα καὶ πλὴν μη-
 τέρα; πῶς δὲ λέγεις, οἳ ἐκ τοῦ ἔρχεσθαι κατα-
 βάς; ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν
 αὐτοῖς. μὴ γινώσκετε μετ' ἀλλήλων. ἔδειξεν δὲ
 ἵνασται ἐλθεῖν πρὸς με, καὶ μὴ ὁ πατήρ ὁ πέ-
 φας με ἐλκύνει αὐτόν. καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐ-
 τὸν αἰ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. ἔστι γε γράμμενον αἰ-
 τοῖς προφῆταις. καὶ ἔσονται πάντες διδακ-
 τοὶ τοῦ θεοῦ. πᾶς δὲ ὁ ἀκούσας παρὰ τοῦ πα-
 τρός καὶ μαθὼν, ὁρχεται πρὸς με, ὅτι ἔ-
 λε τὸν πατὴρα ἵνα ἰδῶκεν, εἰμὴ ὁ ὢν πα-
 ρὰ τοῦ θεοῦ. ἔσθις ἰδῶκεν τὸν πατὴρα. ἀμὴν
 ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πισθύνων εἰς ἐμὲ ἔχει ζω-
 ῆς αἰώνιον. ἐγὼ εἶμι ὁ ἀρβς τῆς ζωῆς.
 οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον ὃ μάννα αἰ τῇ
 ἐρήμῳ καὶ ἀπέθανον. ἔσθις ὅτιν ὁ ἀρβς ὁ ἐκ
 τοῦ ἔρχεσθαι καταβαίνων, ἵνα ἵνα ἵνα αὐτὸν φά-
 γῃ καὶ μὴ ἀποθάνῃ. ἐγὼ εἶμι ὁ ἀρβς ὁ ζῶν, ὁ
 ἐκ τοῦ ἔρχεσθαι καταβάς. καὶ ἵνα ἵνα φάγῃ ἐκ τοῦ
 ζῶντος ἀρβου, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ὁ ἀρ-
 βς δεὸν ἐγὼ δώσω, ἢ πατέρα μου ὅτιν, ἵνα ἐγὼ δώ-
 σω ὑμῖν τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς. Εἰπάτε δὲ
 πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰσδαῖοι, λέγοντες. πῶς
 διώκεται

διώκεται ἕως ἡμῶν δοῦναι πλὴν ἄρκα φαγεῖν;
 εἶπεν ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀλλὸ ἀμὲν λέγω ὑμῖν,
 ἐὰν μὴ φάγητε πλὴν ἄρκα τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου,
 καὶ πίνητε αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν εἰς
 ἑαυτοῖς. ὁ πόγων μου πλὴν σάρκας, καὶ πίνων
 μου τὸ αἷμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἐγὼ ἀνα-
 στήσω αὐτὸν τῇ ἑσχάτῃ ἡμέρᾳ. ἢ ἢ ἄρξαι μου
 ἀληθῶς ὅτι βρώσας, καὶ τὸ αἷμά μου ἀληθῶς
 ὅτι πόσις. ὁ πόγων μου πλὴν ἄρκα, καὶ πίνων
 μου τὸ αἷμα, εἰ ἔμοι μὲν, καὶ ἐγὼ εἰ αὐτῷ.
 καὶ θῶς ἀπέστειλέ με ὁ πατήρ, καὶ ἐγὼ ζῶ διὰ
 τὸν πατέρα, καὶ ὁ πόγων με, καὶ κεῖνος ζήσει
 δι' ἐμέ. ὅτις ἔστιν ὁ ἀρτός ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κα-
 ταβὰς, ὃ καὶ θῶς ἔφαγον οἱ πατέρες ὑμῶν
 τὸ μάννα καὶ ἀπέθανον. ὁ πόγων τοῦτον τὸν
 ἀρτόν, ζήσει εἰς τὸν αἰῶνα. ταῦτα εἶπεν. οἱ
 συναγωγαὶ διδάσκοντες καὶ ὑπεριεμά. πολλοὶ
 οὖν ἀκούσαντες ἐκ τῆς μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπον.
 ἀκλήρος ὅστις ἔσθι ὁ λόγος. ὅς διώκεται αὐτοῦ
 ἀκούειν; εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς οὐκ ἑαυτῷ, ὅτι ἤγγι-
 ζοντες πρὸς τὸν οὐρανὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπεν αὐ-
 τοῖς· ἔδοξε ὑμῶς σκοπεῖν; εἰάν ἔν θεώρητε
 τὰ ἔργα τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου ἔστι
 πνεῦμα; τὸ πνεῦμα ὅτι τὸ ζωοποιεῖν, ἢ ἄρξαι
 οὐκ ὀφείλει εἶναι. τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑ-
 μῖν, πνεῦμα ὅτι καὶ ζωὴ ὅτιν, ἀλλ' εἰσὶν ὅτι

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ὑμῶν ἕως οἱ ὅτι πιστεύουσιν. Ἦδει γὰρ ὅτι ἀρχὴς
 ὁ Ἰησοῦς, ἕως εἰσὶν οἱ μὴ πιστεύοντες, καὶ ἕως ὅτου
 ὁ παρὰ δώσω αὐτόν. καὶ ἔλεγε. Διὰ τούτου
 αἶρηκα ὑμῖν, ὅτι ὅτι δεικνύεται εἰσελθεῖν πρὸς
 με, ἐὰν μὴ ἢ δεδουμένον αὐτῷ ἐκ τῆς πατρὸς μου.
 ἐκ τούτου πολλοὶ ἀπῆλθον τῇ μαθητῶν αὐ-
 τῷ εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἔκ ἑνὸς μετ' αὐτοῦ παρέ-
 μιν. ἔπειτα οὖν ὁ Ἰησοῦς τοῖς δώδεκα. μή
 καὶ ὑμεῖς θέλετε ῥηπαίειν; ἀπεκρίθη ὅτι αὐ-
 τῷ οἰμῶν πέρος. κύριε, πρὸς ἕνα ἀπελυσθή-
 μεθα; ῥήματα ζωῆς αἰωνίου ἔχεις, καὶ ὑμεῖς πε-
 πιστεύκαμεν καὶ ἐγνώκαμεν, ὅτι σὺ εἶ ὁ χριστὸς
 ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζώντος. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ
 Ἰησοῦς, ὅτι ἐπὶ ὑμᾶς οὐκ ἔδωκεν ὁ θεὸς ὅτι
 καὶ ὅτι ὑμῶν εἰς δόξαν ὅτι; ἔλεγε δὲ τὸν
 ἰσχυρὸν οἰμῶντος ἰσχυριώμεν. ὅτος δὲ ἡμεῖς
 αὐτὸν παρὰ δίδοναι, εἰς ὃν ἐκ τῇ δώδεκα.

7 καὶ παρεκάλει ὁ Ἰησοῦς μετὰ ταῦτα οἱ
 τῇ γαλιθαίᾳ. ὅτι ἡμεῖς οἱ τῇ ἰσραὴλ πε-
 ρεπατεῖν, ὅτι ἐξήκου αὐτόν οἱ ἰσραῖτιοι ἀκρ-
 κτεῖναι. ὡς δὲ ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ τῇ ἰσραὴλ, ἡ
 σκηνωπία. εἶπον ὅτι πρὸς αὐτόν οἱ ἀδελφοί
 αὐτοῦ, μετέβηθι ἀπὸς θεοῦ, καὶ ὑπάγε εἰς πα-
 τὴρ ἰσραὴλ, ἵνα καὶ οἱ μαθηταί σου θεωρήσω-
 σι τὰ ὄργα σου ὅτι ποιῇς. ὅτι γὰρ οἱ κρυπτὰ
 τῇ ποιῇ, καὶ ζητεῖ αὐτὸς ὅτι παρρησία εἶναι.
 εἰ ταῦτα

εἰ ταῦτα ποιεῖς, φανέρωσον σεαυτὸν ὡς κόσμος.
 ἔδε γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐδίδεσκον εἰς αὐτόν. λέ-
 γει ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς ἔπω πά-
 ρεισιν, ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμέτερος πάντοτε ἔστιν ἐπι-
 μος. ἔδυνάτω ὁ κόσμος μισεῖν ὑμᾶς· ἐμὲ δὲ με-
 σεῖ, ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ, ὅτι τὰ ὀρθὰ
 αὐτοῦ ποιῶν ἔστιν. ὑμεῖς ἀνέβητε εἰς τὴν ἱερ-
 οσόμην ταύτην. ἐγὼ ἔπω ἀναβαίνω εἰς τὴν ἱερ-
 οσόμην ταύτην, ὅτι ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς ἔπω πεπολή-
 ρω. ταῦτα δὲ εἰπὼν αὐτοῖς, ἔμεινεν ἐν τῇ γαλι-
 λαίᾳ. ὥς δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ὅτε
 καὶ αὐτὸς ἀνέβη εἰς τὴν ἱεροσόμην, ἔφαιδρως
 ἀλλ' ὥς ἐκ κρυπῆος. οἱ ἔν ἱερουσαλὴμ ἐκίβησαν αὐ-
 τὸν ἐν τῇ ἱερουσῇ, καὶ ἔλεγον. ποῦ ἔστιν ἐκεῖνος; καὶ
 τοῖς πολλοῖς περὶ αὐτοῦ λέγοντο ἐν τοῖς ὄχλοις.
 οἱ μὲν ἔλεγον, ὅτι ἀγαθὸς ἔστιν, ἄλλοι δὲ ἔλε-
 γον, ἔ, ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον. ἔδει μὲν οὖν
 παρρησια εἰλάλη περὶ αὐτοῦ διὰ τὸν φόβον
 τῆς ἱερουσαλὴμ. ἡ δὲ τῇ ἱερουστῇ μετόπισθε, ἀνέβη
 ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν καὶ ἐδίδασκε, καὶ ἐθαύμα-
 ζον οἱ ἱερουσαλινοὶ, λέγοντες. πῶς ἔπος γράμματα
 οἶδεν μὴ μεμαθηκώς; ἀπεκρίθη αὐτοῖς
 ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν. ἡ ἐμὴ διδασχὴ ἔκ ἔστιν ἐμῇ,
 ἀλλὰ τὴν πέμψαντός με. ἐὰν τις θέλῃ τὸ θέλη-
 μα αὐτοῦ ποιῆν, γνώσεται περὶ τῆς διδα-
 χῆς, πότφοι ἐκ τῆς διδασχῆς, ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ
 λαλῶ.

ἔαν δὲ δώκε ᾧ υἱῷ, ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν υἱόν,
 καὶ οὕτως τιμῶσι τὸν πατέρα. ὁ μὲν τιμῶν τὸν
 υἱόν ὁ τιμᾷ τὸν πατέρα τὸν πέμψαντά αὐ-
 τόν. ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ τὸν λόγον
 μὴ ἀκούων καὶ πιστεύων ᾧ πέμψαντί με, ἔχει
 ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλ-
 λά μετεβίβηκεν ἐκ τῆς θανάτου εἰς τὴν ζω-
 ῆς. ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔρχεται ὥρα,
 καὶ νῦν ὅστιν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούονται τῆς φω-
 νῆς τῆς υἱοῦ τοῦ θεοῦ, καὶ οἱ ἀκούοντες ζήτοι-
 νται. ὡσπερ γὰρ ὁ πατήρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυ-
 τῷ, ὥτως ἔδωκε καὶ ᾧ υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυ-
 τῷ, καὶ ὅσους ἠθέλησεν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ κρίσιν ποι-
 εῖν, ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ὅστις. μὴ θαυμάζετε τοῦ-
 το, ὅτι ἔρχεται ὥρα, ἐν ᾗ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνη-
 μείοις ἀκούονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκπο-
 ρεύονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς ἀνά-
 στασιν ζωῆς, οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες,
 εἰς ἀνάστασιν κρίσεως. ὁ δυνάμει ἐγὼ ποιεῖν
 ἅπαντα ἐμαυτῷ ὅτι. καὶ οὕτως ἀκούω, κρίνω, καὶ ἡ
 κρίσις ἡ ἐμὴ δίκαια ὅστις. ὅτι ὁ ζητῶ ὁ θέ-
 λημα ὁ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τὸ πέμψαν-
 τός με πατὴρ. ἵνα ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμοῦ
 τὰ, ἡ μαρτυρία μὴ ὅτι ὅστις ἀληθείας. ἄλλος
 ὅστις ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ, καὶ οἶδα ὅτι
 ἀληθείας ὅστις ἡ μαρτυρία, ἡ μαρτυρεῖ περὶ
 ἐμοῦ.

ἐμῶν. ὑμεῖς ἀπέσταλκατε πρὸς ἰωάννην, καὶ με-
 μαρτύρηκε τῇ ἀληθείᾳ. ἐγὼ δὲ ἔπαρξα ἀν-
 θρώπου πλὴν μαρτυρίαν λαμβάνω, ἀλλὰ ταῦ-
 τα λέγω, ἵνα ὑμεῖς σπουδῇτε. ἰκαίνοσιν ὡς ὁ λύ-
 χρος ὁ καιόμενος καὶ φαίνων, ὑμεῖς δὲ ἤθε-
 λήσατε ἀγαλλισθῆναι πρὸς ὥραν εἰ ἢ φωτὶ
 αὐτοῦ. ἐγὼ δὲ ἔχω πλὴν μαρτυρίαν μείζω τῆς
 ἰωάννου. τὰ γὰρ ὅρῳ ἃ ἔδωκέ μοι ὁ πατήρ,
 ἵνα κτελέσω αὐτά, αὐτὰ τὰ ὅρῳ ἃ ἐγὼ
 ποιῶ, μαρτυρεῖ πᾶσι ἐμῶν, ὅτι ὁ πατήρ με
 ἀπέσταλκε. καὶ ὁ πέμφας με πατήρ, αὐτὸς
 μεμαρτύρηκε πᾶσι ἐμῶν. ὅτε φωνῶ αὐτοῦ
 ἀκηκόατε πάνποτε, ὅτε εἶδος αὐτοῦ ἐώρακα-
 τε. καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ ὅκ' ἔχετε μένον-
 τα εἰ ὑμῖν, ὅτι ὃν ἀπέσταλκεν ἰκαίνοσιν, ζύτω
 ὑμεῖς ἔπιστεύετε. ἐρθύνετε τὰς γραφὰς, ὅ-
 τι ὑμεῖς δοχεῖτε εἰς αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔ-
 χειν, καὶ ἰκαίναί εἰσιν αἱ μαρτυροῦσαι πε-
 ρὶ ἐμῶν, καὶ ἔθελετε ἐλθεῖν πρὸς με, ἵνα
 ζωὴν ἔχητε. δόξαν παρὰ ἀνθρώπων ἔλαμ-
 βάω. ἀλλ' ἐγνώκα ὑμᾶς, ὅτι πλὴν ἀγάπης
 τῆς θεοῦ ὅκ' ἔχετε εἰς ἑαυτοῖς. ἐγὼ ἐλήλυθα
 εἰ ἢ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἔλαμβάνε-
 τε με. ἰὰ ἄλλος ἔλθῃ εἰς τὴν ὀνόματι τοῦ ἰ-
 σίδω, ἰκαίνοσιν λήψαδε. πῶς διώκαδε ὑμεῖς πι-
 πῦσαι, δόξαν παρὰ ἀλλήλων λαμβάνοντες,
 x ii καὶ πλὴν

ἢ πλὴν δοῦναι πλὴν παρὰ τὸ μόνον θεῶς ἐζητεῖ-
τε; μὴ δοκεῖτε, ὅτι ἐγὼ κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς
τὸν πατέρα; ὅτιν οὐ κατηγορῶν ὑμῶν μωσῆς,
εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπίκατε. εἰ γὰρ ᾤδισεν τε μω-
σῆς, ᾤδισεν τε ἄνθρωποι μοί. ποῦ γὰρ ἐμοῦ ἐκείνος
ἐχρησάμενος. εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου γραμμασις ἐπι-
στύετε, πῶς τοῖς ἐμοῖς ῥήμασι πιστεύετε;

6 Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς
θαλάσσης τῆς γαλιλαίας τῆς τιβεριάδος, καὶ ἠ-
κολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς, ὅτι ἐώρων αὐτῷ
τὰ σημεῖα, ἃ ἐποίει ὡς τῇ ἀδελφότητι.
Ἀπῆλθεν δὲ εἰς ἓξ ὅρος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθισεν
μετὰ τῇ μαθητῶν αὐτοῦ. Ἦν δὲ ἐγγὺς ἓξ πά-
ρχαι ἡ ἑορτὴ τῇ ἰσθαίῳν. Ἐπάρχας ὦν ὁ Ἰησοῦς
ὅν οὐ φθαλμὸς, καὶ δεκάμενος ὅτι πολὺς ὄ-
χλος ὄρχηται πρὸς αὐτόν, λέγει πρὸς τὸν φίλιπ-
πον. πόθεν ἀναρπάσωμεν ἄρτους, ἵνα φάγωσιν
οὗτοι; τὸ δὲ ἔλεγε πειράζων αὐτόν. αὐτὸς δὲ
ᾔδει ὅτι ἐμελλε ποιεῖν. ἀπεκρίθη αὐτῷ φίλιπ-
πος. δεκάσιον δινάρειον ἄρτοις ἔκ ἄρχῃσιν
αὐτοῖς, ἵνα ἐκαστος αὐτῶν βραχύ τι λάβῃ.
λέγει αὐτῷ εἰς ἐκ τῇ μαθητῶν αὐτοῦ ἀν-
δρέας ὁ ἀδελφὸς σίμωνος πέτρος. ὅτι παιδά-
ριον ὡς ὧδε, ὃ ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους, καὶ
δύο ὀψάρια, ἀλλὰ ταῦτα τί ὅτιν εἰς τοσού-
τους; εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς. ποιήσατε ὅτιν ἀνθρώπων
αἰάτω-

αὐτὰπεσεῖν· ὡς δὲ ῥέβες πολὺς αὐτῷ τῷ πῶ.
 αὐτίπεσον ὅτι οἱ αἰσθῆτες τὸν ἀριθμὸν ὥσπερ πεν-
 τακχιλίοι. ἔλαβε δὲ αὐτὸν ἄρβυς ὁ Ἰησοῦς, καὶ
 θυγατρὸς αὐτοῦ δίδωκε τοῖς μαθηταῖς· οἱ δὲ
 μαθηταὶ τοῖς αὐτῶν κλημένοις ὁμοίως καὶ ἐκ τῆς
 ὀφθαλμῶν ὅσων ἤμελλον· ὡς δὲ ἀνέπλησθησαν,
 λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτῶν· συναγάγετε τὰ
 ποδῶν ὑμῶν κλάσματα, ἵνα μὴ ἴα ἀφ-
 λῇ· συνέλαβον ὅτι καὶ ἐκέλευεν δωδεκά κοφί-
 νους κλασμάτων ἐκ τῆς πέντε ἀρτῶν τῆς κρε-
 θίνων, ἃ ἐπὶ δόξασεν τοῖς βιβρωκόσιν, οἱ δὲ
 αὐθροποι ἰσθύντες ὅ ἐποίησε σημεῖον ὁ Ἰησοῦς,
 ἔλεγον, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ὁ προφήτης, ὁ
 δὲ ῥέβυς εἰς τὸν κόσμον· Ἰησοῦς δὲ γινώσκων, ὅτι
 μέλλουσιν εὐχῆσθαι, καὶ ἀρπάξαι αὐτὸν, ἵνα
 ποιήσωσιν αὐτὸν βασιλέα, ἀνέχεσθαι πάλιν
 εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος· ὡς δὲ ὀφθαλμοὶ ἐκέλευον, καὶ
 τέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτῶν ἐπὶ πλὴν θάλασ-
 σαν, καὶ ἐμβάτες εἰς τὸ πλοῖον, ἤρχοντο πεί-
 ραι τὴν θαλάσσης εἰς καὶ πόντον, καὶ σκο-
 τίαι ἦσαν ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἔκ ἐκλήθη πρὸς αὐτοῦς ὁ
 Ἰησοῦς, ἥτις θαλάσσης ἀνέμω μεγάλῃ πνέοντος
 διεγείρετο· ἐληλακότες δὲ ὡς σταδίους εἰκοσι-
 πέντε ἢ ἰσάκοντα, θεωροῦσι τὸν Ἰησοῦν ποδι-
 πατοῦντα ἐπὶ τῇ θαλάσσης, καὶ ἐγγὺς τῶν πλοίων
 γινόμενον, καὶ ἐφοβήθησαν· ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς·

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Εγώ εἰμι, μὴ φοβᾶσθε. Ἦθελον ὅτι λαβόντες αὐ-
 τὸν εἰς τὰ πλοῖον, καὶ θύρας τὰ πλοῖον ἐγέ-
 νετο ὡς τὸ γῆς εἰς ἣν ἔστην. τῇ ἐπαύριον
 ὁ ὄχλος ὁ ἱσχυρῶς πόρῳ τὴ θάλασσης ἰδὼν
 ὅτι πλοιάριον ἄλλο ἔκ τῶ ἐκεί, εἰμὴ ἐκείνο
 εἰς ὃ ἐβήσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἐσυνέ-
 σπλυνε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ πλοῖ-
 αριον, ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπῆλ-
 θον· ἀλλὰ δεῖ ἦλθε πλοιάριον ἐκ τιβεριάδος ἐν
 γῆς τῆς τόπου, ὅθου ἔφαγον τὸν ἄρτον, ἀναιρεσά-
 ραντες τὸ κνέριον. ὅτε ὅτι εἶδεν ὁ ὄχλος, ὅτι Ἰησοῦς
 ἔκ τῶ ἐκεί, ἐβόη οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐβή-
 σαν καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ πλοιάρια, καὶ ἦλθον εἰς
 καπὸρνάκον, ζηζυῦντες τὸν Ἰησοῦν. καὶ θύρας
 πρὸς αὐτὸν πέραν τῆς θαλάσσης, εἶπον αὐτῷ.
 ῥαββί, πότε ὧδε ἔστησας; ἀπεκρίθη αὐτοῖς
 ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ζη-
 τεῖτέ με, ὅτι ὅτι εἰδετε σημεῖα, ἀλλ' ὅτι ἐφάγε-
 τε ἐκ τῆς ἄρτων καὶ ἐχρητάσθητε. ἐργάζεσθε
 μὴ πλὴν βρωσιν πλὴν ἀκρηνυμένον, ἀλλὰ τὸ μέ-
 νον εἰς ζωὴν αἰώνιον, ὃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
 ὑμῖν δώσει. εἶπεν γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν ὁ
 θεός. εἶπεν ὅτι πρὸς αὐτὸν, ἵνα ἐπισμεν, ἵνα ὁρῶ-
 ζώμεθα τὰ ὅσα τῷ θεῷ; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ
 εἶπεν αὐτοῖς. Τοῦτό ἐστι τὸ ὅριον τῷ θεῷ, ἵνα πι-
 στεύητε εἰς ὃν ἀπέστειλον ἐκεῖνος. εἶπον ὅτι αὐτῷ.
καὶ ὅτι

τί ὃν ποιῆς σὺ σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσω-
 μεν σοι; τί ὀρθάζεις; οἱ πατέρες ἡμῶν ἔμα-
 να ἔφαζον ἐκ τῆ δόξης, καθὼς ὄσιν γε-
 γραμμένον. ἀρᾶν ἐκ τῆ ἔριδος ἔδωκεν αὐ-
 τοῖς φαγεῖν. εἶπεν ὃν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. ἀμὴν ἀ-
 μὴν λέγω ὑμῖν· ἔμεως δὲ δώκεν ὑμῖν τὸν ἀρᾶ-
 ν ἐκ τῆ ἔριδος, ἀλλ' ὁ πατήρ μου δίδωσιν ὑ-
 μῖν τὸν ἀρᾶν ἐκ τῆ ἔριδος τὸν ἀληθινόν. ὁ γὰρ
 ἄρτος τῆ ζωῆς ὅστις ὁ καταβαίνων ἐκ τῆ ἔριδος
 καὶ ζῶν διδῶς τὸν κόσμον· εἶπον ὃν πρὸς αὐτόν.
 κύριε, πᾶντο δὲς ὑμῖν τὸν ἀρᾶν τούτον. εἶπε
 δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. ἐγὼ εἰμι ὁ ἀρᾶς τῆ ζωῆς. ὁ
 ὀρθόμενος πρὸς με ἔμὴ πεινάσῃ, καὶ ὁ πισθύ-
 ων εἰς ἐμὲ ἔμὴ διψήσῃ πώποτε. ἀλλ' εἶπον ὑ-
 μῖν, ὅτι καὶ ἑώρακα τέ με, καὶ ἔπιστεύετε.
 πᾶν ὁ δίδωσί μοι ὁ πατήρ, πρὸς ἐμὲ ἤξει· καὶ
 τὸν ὀρθόμενον πρὸς με, ἔμὴ ἐκβάλλω ἔξω· ὅτι
 καταβέβηκα ἐκ τῆ ἔριδος, ἔχ' ἵνα ποιῶ τὸ
 θέλημα τοῦ ἐμῶν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέ-
 φαντός με. τούτῳ δὲ ὄστι τὸ θέλημα τοῦ πέ-
 φαντός με πατρὸς, ἵνα πᾶν ὁ δίδωκέ μοι
 μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτὸ τῇ
 ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. τούτῳ δὲ ὄστι τὸ θέλημα τοῦ
 πέφαντός με, ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν υἱόν
 καὶ πιστεύων εἰς αὐτόν, ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον,
 καὶ ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ἐξηγῆσαν ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι πάλιν αὐτῷ, ὅτι εἶπεν,
 ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ ἀρῶς ὁ καταβάς ἐκ τῆς ἔρανθ.
 καὶ ἔλεγον. οὐχ ἔπός ὅστιν Ἰησοῦς, ὁ υἱὸς Ἰω-
 σὴφ, ὃς ἡμεῖς οἶδα μὲν τὸν πατὴρα καὶ πῶς μη-
 τέρα; πῶς ὅτι λέγεις, ὅτι ἐκ τῆς ἔρανθ κατα-
 βάς; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν
 αὐτοῖς. μὴ γινώσκετε μετ' ἀλλήλων. εἰδότες δύ-
 νασαι ἐλθεῖν πρὸς με, καὶ μὴ ὁ πατήρ ὁ πέμ-
 ψας με ἐλκύνῃ αὐτόν. καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐ-
 τὸν ἐν τῇ ἑσχάτῃ ἡμέρᾳ. ἔστι γε γραμμένον ἐν
 τοῖς προφήταις. καὶ ἔχονται πάντες διδακ-
 τοὶ τῆς θείας. πᾶς ὅτι ἀκούσας παρὰ τῆς πα-
 τρός καὶ μαθὼν, ὀφείλει πρὸς με, ὅτι ὅ-
 τι τὸν πατὴρα ἵς ἰσχύει, εἰμὶ ὁ ὢν πα-
 ρὰ τῆς θείας. ἔως ἰσχύει τὸν πατὴρα. Ἀμὴν
 ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πισθὼν εἰς ἐμὲ ἔχει ζω-
 ῆς αἰώνιος. ἐγὼ εἰμι ὁ ἀρῶς τῆς ζωῆς.
 οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον ὃ μάννα ἐν τῇ
 ἐρήμῳ καὶ ἀπέθανον. ἔπός ὅστις ὁ ἀρῶς ὁ ἐκ
 τῆς ἔρανθ καταβαίνων, ἵνα ἵς ἰσχύει αὐτῷ φα-
 γῇ καὶ μὴ ἀποθάνῃ. ἐγὼ εἰμι ὁ ἀρῶς ὁ ζῶν, ὁ
 ἐκ τῆς ἔρανθ καταβάς. καὶ ἵς φαγῇ ἐκ τοῦ
 τοῦ ἀρῶς, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ὁ ἀρῶς
 ζῶν ὃν ἐγὼ δώσω, ἡ σάρξ μου ὅστις, ὡς ἐγὼ φά-
 σω ὑπὲρ τῆς τῆς κόσμου ζωῆς. Εἰπάτω ὅτι
 πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες. πῶς
 δυνάται

διώκεται ἕως ἡμῶν δεῦκα πλὴν ἑρκα φαλαῖν;
 εἶπεν ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν,
 ἐὰν μὴ φάγητε πλὴν ἑρκα τὸ υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου,
 καὶ πίνετε αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν εἰς
 ἑαυτοῖς. ὁ πόσις μου πλὴν σαρκος, καὶ πίνων
 μου τὸ αἷμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἐγὼ ἀνα-
 στήσω αὐτὸν τῇ ἑσχάτῃ ἡμέρᾳ. ἢ ἂν ἑρξ μου
 ἀληθῶς ὅτι βρώσις, καὶ τὸ αἷμα μου ἀληθῶς
 ὅτι πόσις. ὁ πόσις μου πλὴν ἑρκα, καὶ πίνων
 μου τὸ αἷμα, οὐ ἐμοὶ μόνον, καὶ ἐγὼ αὐτῷ.
 καὶ ὡς ἀπέσταλέν με ὁ πατήρ, καὶ ὡς ὁ πατήρ
 ζῶν ἐστίν, καὶ ὁ πόσις με, καὶ ἐγὼ ζήσω διὰ
 τοῦ ἐμοῦ. ὅτις ἔστι ὁ ἀρτός ὁ ἐκ τοῦ ἑρκα κα-
 τὰ βῆλο, ὃ καὶ ὡς ἐφαγεν οἱ πατέρες ὑμῶν
 τὸ μάννα καὶ ἀπέθανον. ὁ πόσις τοῦτον τὸν
 ἀρτόν, ζήσει εἰς τὸν αἰῶνα. ταῦτα εἶπεν· οἱ
 σιναίτις διδάσκων οὐ κατενόησαν. πολλοὶ
 ἔν ἀκούσαντες ἐκ τῆς μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπον.
 ἀκλήροισιν ἕως ὁ λόγος. ὅτις διώκεται αὐτοῦ
 ἀκούειν; εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς οὐκ ἐαυτῷ, ὅτι ἡ γῆ
 ζῶσι πᾶσι τοῦτον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπεν αὐ-
 τοῖς· ὅτι ὑμεῖς σκατοδαλίζετε; ἐὰν ἔν θεώρητε
 τὰ υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου ἡ
 πνεῦμα; τὸ πνεῦμα ὅτι τὸ ζωοποιεῖν, ἢ ἑρξ
 οὐκ ἀφίλει εἶναι. τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑ-
 μῖν, πνεῦμα ὅτι καὶ ζωὴ ὅτιν, ἀλλ' εἰσὶν ὅτι

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ὑμῶν ἄνδρες οἱ ὅτι πιστεύετε. Ἦδει γὰρ ὅτι ἀρχῆς
 ὁ Ἰησοῦς, ἄνδρες εἰσὶν οἱ μὴ πισεύοντες, καὶ ἔτι
 ὁ παραδώσει αὐτόν. καὶ ἔλεγε. Διὰ τούτων
 εἰρηκα ὑμῖν, ὅτι ὅδεῖς δύναται εἰσελθεῖν πρὸς
 με, εἰ μὴ ᾧ δόδωμένον αὐτῷ ἐκ τῆς πατρὸς μου.
 ἐκ βύτου πολλοὶ ἀπῆλθον τῇ μαθητῶν αὐ-
 τῷ εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἔκ ἑνὸς μετ' αὐτοῦ παρέ-
 στέβουν. εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τοῖς δώδεκα. μή
 καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπαίτι; ἀπεκρίθη ὅτι αὐ-
 τῷ σίμων πέτρος. κύριε, πρὸς ἕνα ἀπελευσέ-
 μεθα; ῥήματα ζωῆς αἰώνιας ἔχεις, καὶ ἡμεῖς πε-
 πιστεύκαμεν καὶ ἐγνώκαμεν, ὅτι σὺ εἶ ὁ χριστὸς
 ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζώντος. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ
 Ἰησοῦς, ὅτι ἐπὶ ὑμᾶς ὁ δώδεκα ἱελεξάμην,
 καὶ ὅτι ὑμῶν εἷς ἀγέβολός ἐστι; ἔλεγε δὲ τὸν
 ἰσδαὶρ σίμωνος ἰσκαριώτην. ὅτος ἦ ἡμελλεν
 αὐτὸν παραδίδοι, εἰς ὃν ἐκ τῶν δώδεκα.

7 καὶ παρεπάτει ὁ Ἰησοῦς μετὰ ταῦτα εἰς
 τὴν γαλιθαίαν. καὶ ἦ ἡμελλεν εἰς τὴν ἰσδαίαν πε-
 ριπατεῖν, ὅτι ἐξήθουν αὐτόν οἱ ἰσδαῖοι ἀπο-
 κτεῖναι. ὡς δὲ ἔγγος ἡ ἑορτὴ τῇ ἰσδαίῳ, ἡ
 σκηνωπηγία. εἶπον ὅτι πρὸς αὐτόν οἱ ἀδελφοί
 αὐτοῦ, μετέβηθι εἰς τὴν γαλιθαίαν, καὶ ὑπάγε
 εἰς πλάτῃ ἰσδαίαν, ἵνα καὶ οἱ μαθηταί σου θεωρήσω-
 σιν τὰ ὄργα σου ἃ ποιεῖς. ὅδεῖς γὰρ εἰ κενήσῃ
 τὴν ποίαν, καὶ ζητεῖ αὐτὸς εἰς παρερησία εἶναι.
 εἰ ταῦτα

αἱ ταῦτα ποιῆς, φαίρωσον σεαυτὸν ὃν κόσμῳ.
 ἔδε γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐδίδοντο εἰς αὐτόν. λέ-
 γει ὅτι αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς. ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς ἔγω πά-
 ρεστιν, ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμέτερος πάντοτε ὕσιν ἐπι-
 μοι. ἔδε διὰ τοῦτο ὁ κόσμος μισεῖν ὑμᾶς· ἐμὲ δὲ με-
 σεῖ, ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ, ὅτι τὰ ὄντα
 αὐτοῦ ποιῶντα ὕσιν. ὑμεῖς ἀνέβητε εἰς τὴν ἰορ-
 τὴν ταύτην. ἐγὼ ἔγω ἀναβαίνω εἰς τὴν ἰορ-
 τὴν ταύτην, ὅτι ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς ἔγω πεπλή-
 ρω. ταῦτα δὲ εἰπὼν αὐτοῖς, ἐμῆνεν ἐν τῇ γαλι-
 λαίᾳ. ὡς δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ὅτε
 καὶ αὐτὸς ἀνέβη εἰς τὴν ἰορτὴν, ἔδε φαιδρῶς
 ἀλλ' ὡς ἐν κρυπτῷ. οἱ ὅτι ἰσδαὼοι ἐξήκουον αὐ-
 τὸν ἐν τῇ ἰορτῇ, καὶ ἔλεγον. ποῦ ὕσιν ἐκεῖνος; καὶ
 ῥησμός πολὺς περὶ αὐτοῦ τὸ ἐν τοῖς ὄχλοις.
 οἱ μὲν ἔλεγον, ὅτι ἀγαθὸς ὕσιν, ἄλλοι δὲ ἔλε-
 γον, ἔδε, ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον. ἔδε μὲν οὖν
 παρρησία ἐλάλη περὶ αὐτοῦ διὰ τὸν φόβον
 τῆς ἰσδαίᾳς. ἡ δὲ τῇ ἰορτῇς μεθύσης, ἀνέβη
 ὁ ἰησοῦς εἰς τὸ ἵδρον καὶ ἐδίδασκε, καὶ ἐθαύμα-
 ζον οἱ ἰσδαὼοι, λέγοντες. πῶς ἔπος ῥημάτων
 οἶδεν μὴ μεμαθηκώς; ἀπεκρίθη αὐτοῖς
 ὁ ἰησοῦς καὶ εἶπεν. ἡ ἐμὴ διδαχὴ ἔδε ὕσιν ἐμὴ,
 ἀλλὰ τὸ πέμψαντός με. ἵνα ἵς θέλη τὸ θέλη-
 μα αὐτοῦ ποιῆν, γινώσκται περὶ τῆς διδα-
 χῆς, πότεροι ἐκ τῶν θεῶν ὕσιν, ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ
 λαλῶ.

λαλῶ. ὁ ἄφ' ἐαυτοῦ λαλῶν, πλὴν δόξαν πλὴν
 ἰδίαν ζητεῖ, ὁ δὲ ζητῶν πλὴν δόξαν τῷ πᾶσι φαίν-
 ῶς αὐτὸν, ὅπως ἀληθὴς ὅτι, καὶ ἀδικία ἐν αὐ-
 τῷ ἔκ ὅσιν. ὁ μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον,
 καὶ ὁδεῖς ὅτι ὑμεῖς ποιεῖτε τὸν νόμον; ἢ με ζητεῖ-
 τε ἀρχατεῖναι; ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ εἶπε.
 δαιμόνιον ἔχεις. ἢς σε ζητεῖ ἀρχατεῖναι;
 ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς. οὐ δρῶσι
 ἐποίησα, καὶ πάντες θαυμάζετε. οὐ γὰρ ἔγωγε μω-
 σῆς δέδωκεν ὑμῖν πλὴν τοῦ τοῦ βιβλίου, ὅτι ὅτι ἐκ
 τοῦ μωσέως ὅσιν, ἀλλ' ἐκ τῆς πατρίδος, καὶ οὐ
 βλαβάρω τοῦ τοῦ τέμνετε ἀνθρώπων. εἰ τοῦ τοῦ
 βιβλίου λαμβάνετε ἀνθρώπων ἐν σαββάτῳ, ἵνα μὴ
 λυθῇ ὁ νόμος μωσέως, ἐμοὶ χαλάτε, ὅτι ὅλοι
 ἀνθρώπων ὑμεῖς ἐποίησατε ἐν σαββάτῳ; μὴ κεί-
 νετε κατ' ὅψιν, ἀλλὰ πλὴν δικαίαν κρίσιν κρί-
 νετε. ἔλεγον ὅτι ἱερεῖς ἐκ τῆς ἰεροσολυμιτῶν.
 ὅτι ὅτι ὅσιν ὅτι ζῆτοῦσιν ἀρχατεῖναι; καὶ ἰδοὺ
 παρρησία λαλεῖ, καὶ ὁδεῖ αὐτῷ λέγουσι. μή-
 ποτε ἀληθῶς ἐγνώσαν οἱ ἀρχιερεῖς, ὅτι ὅτι ὅτι
 ὅτι ἀληθῶς ὁ χριστός; ἀλλὰ ἔγωγε οἶδα μὲν πό-
 θεν ὅσιν. ὁ δὲ χριστὸς ὅταν δρῶνται, ὁδεῖς γι-
 νώσκω πόθεν ὅσιν. ἔκραξεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς οὐ γὰρ
 ἰδρῶ διδάσκων, καὶ λέγων. καὶ με οἶδατε, καὶ
 οἶδατε πόθεν εἰμὶ, καὶ ὅτι ἐμὲν ἐκ ἐλ-
 λουθα, ἀλλ' ὅτι ἀληθινὸς ὁ πᾶσι φωνῶν με, ὅτι ὑμεῖς
 ὅτι οἶδατε.

ἦκε οἶδατε. ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτὸν, ὅτι παρ' αὐτοῦ
 ἦμι, καὶ καὶνός με ἀπέστειλεν. ἐξήβαιον ὃν αὐ-
 τὸν πιάσαι, καὶ ὅδεῖς ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸν
 ταῖς χεῖρας, ὅτι ἔγω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.
 πολλοὶ δὲ ἐκ τοῦ ὄχλου ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν, καὶ
 ἔλεγον, ὅτι ὁ χριστὸς ὅταν ἔλθῃ, μὴ ἔτι πλείο-
 να σημεῖα θύτων ποιήσει ὢν ἔθες ἐποίησεν; ἢ
 κουνῶν οἱ φαρισαῖοι τὸ ὄχλον ῥηγνύοντος πε-
 ρὲς αὐτοῦ ταῦτα, καὶ ἀπέστειλαν οἱ φαρισαῖοι
 καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ὑποκρίτας, ἵνα πιάσωσιν αὐ-
 τὸν. εἶπεν ὃν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. ἔτι μικρὸν χρό-
 νον μεθ' ὑμῶν εἰμί, καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα
 μου. ζητήσατέ με καὶ ἔχ θύρησατέ με, καὶ
 ὅπου εἰμι ἐγὼ, ὑμεῖς ἔθωμάδε ἐλθεῖν. εἶπον
 ὃν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἑαυτοὺς. ποῦ ἔθες μέλλει
 πορεύεσθαι, ὅτι ἡμεῖς ἔχ θύρησομεν αὐτόν; μὴ
 εἰς πλὴν ὁδοῦ ἔστιν ἡμεῖς ἐλλείπων μέλλει πο-
 ρεύεσθαι, καὶ διδάσκῃν ὅτι ἐλλείπων; τίς ὅστις
 ἔπος ὁ λόγος ὃν εἶπε, ζητήσατέ με, καὶ ἔχ θύ-
 ρήσατέ με, καὶ ὅπου εἰμι ἐγὼ, ὑμεῖς ἔθωμάδε ἐλ-
 θεῖν; Εἰ δὲ τῇ ἐχράτη ἡμῶρα τῇ μεγάλῃ τῇ
 ἑορτῇ, εἰσῆλθε ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔκραξε, λέγων. ἐάν-
 τις διψᾷ, ἐρχώμεθα πρὸς με καὶ πινέτω. ὁ πι-
 νύων εἰς ἐμὲ καὶ θὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ
 ἐκ τῆ κοιλίας αὐτοῦ ῥέουσιν ὕδατος ζῶντος.
 εἶπεν δὲ εἶπε πάλιν τὸ πνεῦμα ἅγιον, ὃ ἐμελλοῦς
 λαμβάνειν

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

λαμβάνει οἱ πισεύοντες εἰς αὐτόν. ἔγω γὰρ μετὰ
 πνεύμα ἁγίου, ὅτε ὁ Ἰησοῦς ἐδέξατο.
 πολλοὶ γὰρ ἐκ τῶ ὄχλου ἀκούοντες τὸν λόγον, ἔ-
 λεγον, ἔτος ὅστις ἀληθῶς προφήτης. ἄλλοι ἔλε-
 γον, ἔτος ὅστις ὁ χριστός. ἄλλοι δὲ ἔλεγον· μή γάρ
 ἐκ τοῦ γαλιλαίᾳς ὁ χριστός δοῦνται; ἔχῃ ἡ
 γραφή εἶπεν, ὅτι ἐκ τῶ σπέρματος δαβὶδ,
 καὶ ἀπὸ βηθλεὲμ τῆς κώμης, ὅπου μετὰ δαβὶδ,
 ὁ χριστός δοῦνται; ἄρτι οὖν ἐπὶ ᾧ ὁ ὄχλος ἐγέ-
 νετο δι' αὐτόν. ἱερεῖς δὲ καὶ ἠγεῖον ἦν αὐτῶν πιά-
 σαι αὐτόν, ἀλλ' ἐδείξεν ἐπέβλεψεν ἐπ' αὐτοὺς
 τὰς χεῖρας. ἦλθον γὰρ οἱ ἱερεῖς πρὸς αὐ-
 τὸν ἀρχιερεῖς καὶ φαρισαῖον, καὶ εἶπον αὐτοῖς
 ἐκείνοι. ἀλλ' ἵνα ἡγάγετε αὐτόν; ἀπεκρίθη-
 θαι οἱ ἱερεῖς. ἐδέξατο ἔτι ἑτέρως ἐλάλῃς
 αὐτοῦ, ὡς ἔβλεπε ὁ αὐθροπός. ἀπεκρίθησαν
 γὰρ αὐτοῖς οἱ φαρισαῖοι. μή καὶ ὑμεῖς πεπλά-
 νησθε; μή τις ἐκ τῆς ἀρχόντων ἐπίσειπεν εἰς
 αὐτόν, ἢ ἐκ τῆς φαρισαίων; ἀλλ' ὁ ὄχλος ἔ-
 βλεπε ὅτι μὴ γινώσκον τὸν νόμον, ἐπὶ τῇ αἰσχρο-
 ταίᾳ. λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτόν, ὁ ἐλθὼν
 νυκτὸς πρὸς αὐτόν, εἰς ᾧ ἦν αὐτῶν. μή ὁ νό-
 μος ἡμῶν κρίνει τὸν αὐθροπόν, καὶ μὴ ἀκούσῃ
 παρ' αὐτοῦ πρότερον, καὶ γινώσκῃ ποιῆσαι; ἀ-
 πεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῶν. μή καὶ σὺ ἐκ τοῦ
 γαλιλαίᾳς εἶ; δοῦναι καὶ ἴδε, ὅτι προφή-
 της ἐκ τοῦ

ης ἐκ τῆς γαλιλαίας ἐκ ἐγγίκεται. καὶ ἐπο-
 ρεύθη ἐκείνος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Ἰησοῦς δὲ
 πορεύθη εἰς τὸ ὄρος τῆς ἐλαιῶν. ὁρθεὶς δὲ πάλιν
 παρεγένετο εἰς τὸ ἵδρυον, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρ-
 χετο πρὸς αὐτόν. καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐ-
 τοὺς. φέρονται δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρι-
 σαῖοι πρὸς αὐτὸν γυναικαὶ αἰ μοιχεύει κατε-
 κτείναντες, καὶ στήσαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ, λέ-
 γουσιν αὐτῷ. διδάσκαλε, αὕτη ἡ γυνὴ κα-
 τεκίληφθῃ ἐπ' αὐτὸν φῶρον μοιχευομένην. αἱ δὲ
 ὅτι νόμος Μωσῆς ἡμῖν οὐκ ἐπέτατο ταύτας
 λιθοβολεῖν. σὺ δὲ τί λέγεις, ὅτι δὲ ἐ-
 λειπὼν πειράζοντες αὐτόν, ἵνα ἔχῃσι κατακα-
 τήναι αὐτόν. ὁ δὲ Ἰησοῦς κατακύνψας, ὅτι δα-
 κτύλῳ κατέγραψεν εἰς τὴν γῆν. ὡς δὲ ἐπέμε-
 νον βρώτωντες αὐτόν, καὶ ἀνακύνψας, εἶπε
 πρὸς αὐτοὺς. ὁ αἰμαμάρτυρος ὑμῶν πρῶτος τὸν
 λίθον ἐπ' αὐτὴν βαλλέτω. καὶ πάλιν κατα-
 κύνψας ἔγραψεν εἰς τὴν γῆν. οἱ δὲ ἀκούοντες
 ἤρξαντο εἰς καθέως, ἀρχέμενοι ἀπὸ τῆς πρεσ-
 βυτέρων, καὶ κατελείφθη μόνος ὁ Ἰησοῦς, καὶ
 ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ ἑστῶσα. ἀνακύνψας δὲ ὁ Ἰησοῦς,
 καὶ μεθ' ἑαυτοῦ θεαγόμενος πάλιν τὴν γυναῖκα, εἶ-
 πεν αὐτῇ. ἡ γυνὴ, ποῦ εἰσὶν ἐκεῖνοι οἱ κατήγο-
 ροί σου; ὅδεῖς σε κατέκρινεν; ἡ δὲ εἶπεν. ὅδεῖς
 κύριε. εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς. ὅδε ἐγὼ σε κατακρίνω.
 πορεύου

πορεύεσθαι καὶ μηκέτι ἀμαρτάνει. πάλιν ὁ Ἰη-
 σούς αὐτοῖς ἐλάλησε, λέγων. Εγὼ εἰμι τὸ φῶς
 τοῦ κόσμου. ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί, ὃς μὴ πόδι πα-
 τήσει εἰς τὴ σκοτίαν, ἀλλ' ἕξει τὸ φῶς τῆ ζωῆς.
 εἶπον ὁ αὐτῷ οἱ φαρισαῖοι. σὺ ποῦ δὲ σε αὐ-
 τῷ μαρτυρεῖς. ἡ μαρτυρία σου ὅτι ἐστὶ ἀλη-
 θής. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς. καὶ
 ἐγὼ μαρτυρῶ ποῦ ἐμαυτοῦ, ἀληθής ὅτις
 ἡ μαρτυρία μου, ὅτι οἶδα πόθεν ἦλθον, καὶ
 ποῦ ὑπάγω. ὑμεῖς δὲ ὅτι οἶδατε πόθεν ὁρῶ
 μαι, καὶ ποῦ ὑπάγω. ὑμεῖς κατὰ πλὴν ἔρε-
 κα κρίνετε, ἐγὼ ὅς κρίνω ὁδόν. καὶ ἐὰν κρί-
 νω δὲ ἐγὼ, ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθής ὅτις, ὅτι μὴ
 νος ὅτι εἰμὶ, ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ μου με πα-
 τήρ. καὶ εἰ ὅτι νόμος δὲ ὅτι ὑμῖν γέγραπται,
 ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθής ὅτις.
 ἐγὼ εἰμι ὁ μαρτυρῶν ποῦ ἐμαυτοῦ, καὶ μαρ-
 τυρεῖ ποῦ ἐμοῦ ὁ πατήρ μου με πατήρ. ἔλε-
 γον ὁ αὐτῷ. ποῦ ὅτις ὁ πατήρ σου; ἀπεκρί-
 θη Ἰησοῦς. ὅτι ἐμὲ οἶδατε, ὅτι τὸν πατέρα
 μου. εἰ ἐμὲ ἤδειτε, καὶ τὸν πατέρα μου ἤ-
 δειτε αὐτόν. Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησεν
 ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν γαλοφυλακίαν, διδάσκων εἰς τὸ
 ἰδρῶ. καὶ ὅδε ἰδὼς ὡρίσθη αὐτόν, ὅτι ἔπαι ἐκ-
 λύθη ἡ ὥρα αὐτοῦ. εἶπεν ὁ πάλιν αὐτοῖς ὁ
 Ἰησοῦς. Εγὼ ὑπάγω καὶ ζητήσατέ με, καὶ οὐ
 τῇ ἀμαρτίᾳ

τῇ ἁμαρτίᾳ ὑμῶν ἀρθανείαδε . ὅπου ἐγὼ ὑ-
 παίτω, ὑμεῖς δὲ διώκαδε ἐλθεῖν . ἔλεγον δὲ οἱ ἰσ-
 δαῖοι, μὴ ἢ ἀρθευεῖ ἑαυτὸν, ὅτι λέγει, ὅτι
 ὅθου ἐγὼ ὑπάτω, ὑμεῖς δὲ διώκαδε ἐλθεῖν;
 καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ὑμεῖς ἐκ τῆς καὶ τῶ ἐσέ, ἐγὼ
 ἐκ τῆς αὐτῆς εἰμί. ὑμεῖς ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἐσέ,
 ἐγὼ δὲ ἐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου . εἶπον δὲ ὑ-
 μῖν, ὅτι ἀρθανείαδε σὺ ταῖς ἁμαρτίαις ὑ-
 μῶν . ἑὰν γὰρ μὴ πισεύσῃς ὅτι ἐγὼ εἰμι, ἀ-
 ρθανείαδε σὺ ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν . ἔλεγον
 δὲ αὐτῷ . σὺ τίς εἶ ; καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
 σοῦς, πλὴν ἀρχῆν ὅτι καὶ λαλῶ ὑμῖν . πολ-
 λὰ ἔχω πρὸς ὑμῶν λαλεῖν καὶ κεῖναι, ἀλλ'
 ὁ πῆμας με ἀληθεύει, καὶ γὰρ ἃ ἤκουσα παρὰ
 αὐτοῦ, ταῦτα λέγω εἰς τὸν κόσμον . ὅτι ἔγνω-
 θαι ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῖς ἔλεγει . εἶπεν δὲ
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, ὅταν ὑψώσῃτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀν-
 θρώπου, τότε γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ
 ἀπὸ ἐμαυτοῦ ποιῶ ἔργον, ἀλλὰ καθὼς εἶδον
 εἶ με ὁ πατήρ μου, ταῦτα λαλῶ, καὶ ὁ πῆμας
 με, μετ' ἐμοῦ ὅτι . ὅτι ἀφ᾽ ἡμέτερον μόνον
 ὁ πατήρ, ὅτι ἐγὼ τὰ ἔργα αὐτοῦ ποιῶ πάν-
 ῶτε . ταῦτα αὐτὸς λαλῶντες πολλοὶ ἐπίστευ-
 θαι εἰς αὐτόν . Εἰλεκεν δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς
 πεπισυνκότας αὐτῷ ἰσδαρίους . ἑὰν ὑμεῖς μά-
 ρητε εἰς τὸν λόγον ὃς ἐμῷ, ἀληθεῶς μαρτυρεῖ

μὴ ἐστὲ, καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλή-
 θεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς. ἀπεκρίθηθεν αὐτῷ·
 σποδύμα ἄβρα ἁμίσμοι, καὶ ἔδινί δεδυσλάν-
 καμιν πῶποτε. πῶς σὺ λέγεις ὅτι ἐλεύθεροι
 γινώσεσθε; ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμείνω
 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρ-
 τίαν, ἀδελός ἐστι τῆς ἁμαρτίας, ὁ δὲ ἀδελός ἐ-
 μέλει αὐτῇ οἰκίᾳ εἰς τὴν αἰῶνα, ὁ υἱὸς μεμύ-
 εις εἰς τὴν αἰῶνα. ἰαὺ ὅτι ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσας,
 ὅντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε. οἶδα ὅτι σποδύμα ἄβρα
 ἁμίσμοι, ἀλλὰ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ λό-
 γος ὁ ἐμὸς ἐ χωρεῖ αὐτῷ ὑμῖν. ἐγὼ δὲ ἐώρακα
 πατέρα ᾧ πατρί μου, λαλῶ, καὶ ὑμεῖς ὅτι ἐω-
 ράκατε πατέρα ᾧ πατρί ὑμῶν, ποιεῖτε. ἀπε-
 κρίθηθεν καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὁ πατὴρ ὑμῶν ἄ-
 βρα ἁμίσμοι. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· εἰ τέκνα τῶ
 ἄβρα ἁμ ἦτε, τὰ ὅρκα τῶ ἄβρα ἁμ ἐποιεῖτε.
 νῦν δὲ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι ἀνθρώπου ὅς
 τὴν ἀλήθειαν ὑμῖν λαλάσκα, διὸ ἤκασι πα-
 ρὰ τῆς θεῆς. ἔδωκεν ἄβρα ἁμ ἔκ ἐποίκων, ὑμεῖς
 ποιεῖτε τὰ ὅρκα τῶ πατρὸς ὑμῶν. εἶπον ὅτι αὐ-
 τῷ· ἡμεῖς ἐκ παρτείας ἐ μεγληνήμεθα. οὐκ πε-
 πόρα ἐχόμεν τὴν θεόν. εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
 εἰ ὁ θεὸς πατὴρ ὑμῶν διὸ, ἡγάπατε ἀνέμέ. ἐγὼ
 δὲ ἐκ τῆς θεῆς ἐβῆλθον καὶ ἤκω. οὐδὲ γὰρ ἐπ' ἐ-
 μου τὸ ἐλήλυθα, ἀλλὰ ἐκ αἰνός με ἀπέστειλε.

Δ/ε' ζ

Ἀλλ' ἔτι πάλιν λαλίαν πάλιν ἐμὴν ὅτι γινώσκετε, ὅτι
 ὁ δυνάστης ἀκούει τὸν λόγον τὸν ἐμὸν. ὑμεῖς ἐκ
 πατρὸς τῷ δαδὸν ἐστέ, καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις
 τῷ πατρὶ ὑμῶν θέλετε ποιεῖν. ἐκεῖνος αὐθρο-
 κτόνος ἐστὶν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ οὐ τῇ ἀληθείᾳ ὅτι
 ἔσκηεν; ὅτι ὅτι ὅτι ἀληθὴς οὐ αὐτῷ. ὅταν
 λαλῇ ὁ φῶς, ἐκ τῆς ἰσότητος λαλεῖ, ὅτι φῶ-
 σος ὅτι, καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ἐγὼ δὲ ὅτι πάλιν
 ἀληθεύω λέγω, ὅτι πιστεύετε μοι. ἵνα ὅτι ὑμῶν
 ἐλίσχει με πάλιν ἀμαρτίας; εἰ δὲ ἀληθεύω
 λέγω, Ἀλλ' ἔτι ὑμεῖς ὅτι πιστεύετε μοι; ὁ ὅτι ἐκ
 τῷ θεῷ, τὰ ῥήματα τῷ θεῷ ἀκούει. Ἀλλ'
 ὅτι ὑμῶν ὅτι ἀκούει, ὅτι ἐκ τῷ θεῷ ὅτι ἐστέ.
 ἀπεκρίθησαν ὅτι οἱ ἰσδαῖοι καὶ εἶπον αὐ-
 τῷ. ὅτι καλῶς λέγουμεν ὑμῶν, ὅτι θεμαρ-
 τίας εἶσθε, καὶ δαιμόνιον ἔχετε; ἀπεκρίθη
 ἰησοῦς· ἐγὼ δαιμόνιον ὅτι ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν
 πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς ὅτι τιμάτε με. ἐγὼ
 δὲ ὅτι ζητῶ πάλιν δοῦναι μου. ὅτι ὁ ζητῶν καὶ
 κείνην· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἵνα τὸν
 λόγον τὸν ἐμὸν τηρήσῃ, θάνατον ὅτι μὴ θά-
 νος εἰς τὸν αἰῶνα. εἶπον ὅτι αὐτῷ οἱ ἰσδαῖοι.
 ὅτι ἐγὼ καὶ μεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις. Ἀβρα-
 ᾶμ ἀπέθανε, καὶ οἱ προφῆται, καὶ σὺ
 λέγεις, ἐὰν ἵνα τὸν λόγον μου τηρήσῃ, ὅτι μὴ
 θάνατος θάνατον εἰς τὸν αἰῶνα. μὴ σὺ

μὲς ἐσέ, καὶ γνώσεσθε πλὴν ἀλήθειαν, καὶ ἢ ἀλ-
 θεία ἐλευθέρωσιν ὑμᾶς. ἀπεκρίθησαν αὐτῷ·
 σπέρμα ἀβραάμ ἐσμεν, καὶ ἐν τῇ δεξιᾷ κα-
 καμεν πάνποτε. πῶς οὖν λέγεις ὅτι ἐλευθέρω-
 σήσεσθε; ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμεί-
 νην λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρ-
 τίαν, ἀδελφός ἐστι τῆς ἀμαρτίας, ὁ δὲ ἀδελφός
 μελέει οὐ τῇ οἰκίᾳ εἰς τὴν αἰῶνα, ὁ υἱὸς μελέει
 εἰς τὴν αἰῶνα. εἰ δὲ ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθέρωσιν,
 ὅπως ἐλευθέροι ἔσεσθε. οἶδα ὅτι σπέρμα ἀβρα-
 ᾶ ἐστέ, ἀλλὰ ζητεῖτέ με ἀποκτείνειν, ὅτι ὁ λό-
 γος ὁ ἐμὸς ὃς χωρεῖ οὐ ὑμῖν. ἐγὼ δὲ ἐώρακα
 πατέρα ᾧ πατρί μου, λαλῶ, καὶ ὑμεῖς οὐκ ἐω-
 ράκατε πατέρα ᾧ πατρί ὑμῶν, ποιεῖτε. ἀπε-
 κρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀ-
 βραάμ ἐστι. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· εἰ τέκνα τῶ
 ἀβραάμ ἦτε, τὰ ὄντα τῶ ἀβραάμ ἐποιεῖτε.
 νῦν δὲ ζητεῖτέ με ἀποκτείνειν ἀνθρώπον ὅς
 πλὴν ἀλήθειαν ὑμῖν λαλάσκα, διὸ ἢ καὶ πα-
 ρὰ τῷ θεῷ. εἶπεν ἀβραάμ· ἐκ ἐποίησαν ὑμεῖς
 ποιεῖτε τὰ ὄντα τῶ πατρὸς ὑμῶν. εἶπεν ὁ αὐ-
 τῷ· ἡμεῖς ἐκ παρνείας ὃς με γέννη μεθα. οὐκ πα-
 τὴρ ἔχοντες τὸν θεόν. εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
 εἰ ὁ θεὸς πατὴρ ὑμῶν διὸ, ἢ γὰρ περὶ ἀνέμε. ἐγὼ
 γὰρ ἐκ τῶ θεοῦ ἐγενήσθαι καὶ ἤκω. οὐδέ γὰρ ἀπὸ
 μου τὸ ἐλήλυθα, ἀλλὰ ἐκ αἰῶνος με ἀπέστειλε.

Δλζ

Διὰ τὴν λαλίαν τὴν ἐμὴν ὃ γνωσκιτε, ὅτι
 ὃ διαβάσει ἀκούει τὸν λόγον τὸν ἐμὸν. ὑμεῖς ἐκ
 πατρὸς τῷ διαβόλῳ ἐστέ, καὶ τὰς ἐπιθυμίας
 τῷ πατρὶ ὑμῶν θέλετε ποιεῖν. ἐκεῖνος αἰθρῶς
 κτόνος ἐστὶν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ οὐ τῇ ἀληθείᾳ ὅχι
 ἔσηκέν, ὅτι οὐκ ὄσιν ἀλήθεια οὐ αὐτῷ. ὅταν
 λαλῇ τὸ ψεύδος, ἐκ τῆς ἰστορίας λαλῇ, ὅτι ψεύ-
 σης ὄσιν, καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν
 ἀλήθειαν λέγω, ὃ πιστεύετε μοι. ἵς ὅτι ὑμεῖς
 ἐλέγχετε με πρὸς ἀμαρτίας; εἰ δὲ ἀληθείαν
 λέγω, Διὰ τὴν ὑμεῖς ὃ πιστεύετε μοι; ὁ δὲ ἐκ
 τῷ θεῷ, τὰ ῥήματα τῷ θεῷ ἀκούει. Διὰ
 τούτων ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε, ὅτι ἐκ τῷ θεῷ οὐκ ἐστέ.
 ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπον αὐ-
 τῷ. ὃ καλῶς λέγουμεν ἡμᾶς, ὅτι θεομαρ-
 τισ εἶσιν, καὶ δαιμόνιον ἔχεις; ἀπεκρίθη
 ἰησοῦς· ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν
 πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς ἠτιμάσατέ με· ἐγὼ
 δὲ ὃ ζητῶ τὴν δόξαν μου. ὄσιν ὁ ζητῶν καὶ
 κείταται· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἵς τὸν
 λόγον τὸν ἐμὸν τηρήσῃ, θάνατον ὃ μὴ θά-
 νος εἰς τὸν αἰῶνα. εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι.
 οὐκ ἐγνώκαμεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις. ἀβρα-
 ᾶμ ἀπέθανε, καὶ οἱ προφῆται, καὶ σὺ
 λέγεις, ἐὰν ἵς τὸν λόγον μου τηρήσῃ, ὃ μὴ
 γίνεσθαι θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα. μὴ σὺ

μέλλω εἶ τῷ πατρὶς ἡμῶν ἀβραάμ, ὃς ἵς ἀπέ-
 θανεν; καὶ οἱ προσφῆται ἀπέθανον. ἵνα σε αὐ-
 τὸν σὺ ποιῇς; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς. ἐὰν ἐγὼ δοξά-
 ζω ἑμαυτὸν, ἢ δοξάμην ὅτι ὅστιν. ὅστιν ὁ πατήρ
 με, ὁ δοξάζων με, ὃν ὑμεῖς λέγετε, ὅτι θεὸς
 ὑμῶν ὅτι, καὶ ὅτι ἐγνώκατε αὐτόν. ἐγὼ δὲ οἶ-
 δα αὐτόν, καὶ ἐὰν εἶπω, ὅτι ὅτι οἶδα αὐτόν,
 ἕομαι ὅμοιος ὑμῶν ψεύστης, ἀλλ' οἶδα αὐ-
 τόν, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ. ἀβραάμ, ὁ
 πατήρ ὑμῶν ἠγαλλιάσατο, ἵνα ἴδῃ πλὴν ἡμέ-
 ραν πλὴν ἐμὴν, καὶ εἶδε, καὶ ἐχάρη. εἶπον ὅτι
 οἱ Ἰσραῖλοι πρὸς αὐτόν. πενήτη κοῖτα ἔτι ἔ-
 πα ἔχεις, καὶ ἀβραάμ ἐώρακας; εἶπεν αὐ-
 τῷ ὁ Ἰησοῦς. ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, πρὶν
 ἀβραάμ γενέσθαι, ἐγὼ εἰμι. ἦραν ὅτι λίθους,
 ἵνα βάλωσιν ἐπ' αὐτόν. Ἰησοῦς δὲ ἐκρύβη καὶ
 9 ὑἱ ἡλίου ἐκ τῷ ἰδρῶ. Καὶ παρέρων ὁ Ἰη-
 σοῦς, εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς, καὶ
 ἠρώτησεν αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγον-
 τες. ῥαββί, ἵς ἡμάρτην, ἔσθι ἢ οἱ γονεῖς
 αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γνηθῇ; ἀπεκρίθη ὁ Ἰη-
 σοῦς. ἔπε ἔσθι ἡμάρτην, ἔπε οἱ γονεῖς αὐτοῦ,
 ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ῥήματα τῷ θεῷ ἐν αὐ-
 τῷ. ἐμὲ δεῖ ῥησάειν τὰ ῥήματα τῷ πέμψαν-
 τός με, ἕως ἡμέρας ὅστιν. ῥῆμα γὰρ νῦν ὅτι ἔδειξεν
 διὰ τὸ ῥησάειν. ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾖ, φῶς
 εἰμι!

εἰ μὴ τῷ κόσμῳ. ταῦτα εἰπὼν, ἐπῆυσε χαρὰν,
 καὶ ἐποίησε πλὸν ἐκ τῷ πένθηματι, καὶ ἐπέ-
 χρισε τὸν πλὸν ὡς ὅτι οὐκ ὀφθαλμοὺς τῷ τυ-
 φλῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ὕπαγε, ρίψαι εἰς πλὴν
 κολυμβήθραν τῆς σιλωάμ, ὃ δρμυδαῖον ἀπε-
 σταλμένος. ἀπῆλθεν ὁ καὶ ἐνίψατο, καὶ ἤλ-
 θε βλέπων. οἱ ὅν γαίθρες καὶ οἱ θεωροῦντες
 αὐτὸν εἰς πρότερον, ὅτι πῶχρός μιν, ἔλεγον.
 ἔχ' ἑτὸς ὅσιν ὁ καλεσθήμενος, καὶ προσαιτῶν;
 ἄλλοι ἔλεγον, ὅτι ἑτὸς ὅσιν, ἄλλοι δέ, ὅτι ὁ-
 μοιος αὐτῷ ὅσιν. ἐκεῖνος ἔλεγεν, ὅτι ἐγὼ εἶ-
 με. ἔλεγον ὅν αὐτῷ. πῶς ἠνεώχθησάν σου οἱ
 ὀφθαλμοί; ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν.
 αἰθρῶπος λεγόμενος Ἰησοῦς, πλὸν ἐποίησε,
 καὶ ἐπέχρισέ με ὅτι ὀφθαλμοὺς, καὶ εἶπέ
 μοι. ὕπαγε εἰς πλὴν κολυμβήθραν τῆς σιλω-
 ᾶμ, καὶ ρίψαι. ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψάμε-
 νος, ἀνέβλεψεν. εἶπον ὅν αὐτῷ. ποῦ ὅστις
 ἐκεῖνος; λέγει. ἔκ οἶδα. ἄρυσιν αὐτὸν πρὸς
 ὅτι φαρισαῖος τὸν ποτε τυφλόν. μὲν δὲ σάβ-
 βατον, ὅτε τὸν πλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ
 ἀνέωξεν αὐτῷ ὅτι ὀφθαλμοὺς. πάλιν ὅν ἡ-
 ρώτων αὐτὸν καὶ οἱ φαρισαῖοι, πῶς ἀνέ-
 βλεψεν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. πλὸν ἐπέθηκε
 μοι ὡς ὅτι ὀφθαλμοὺς, καὶ ἐνίψαμιν καὶ
 βλέπω. ἔλεγον ὅν ἐκ τῆς φαρισαίων ἡγίας.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ἔβρι· ὁ αὐθροῦς ἔκ· ἔστι παρὰ τῷ θεῷ, ὅτε τὸ
 ἐπέβρετον τὸ τηρεῖ. ἄλλοι δὲ ἐλεγον· πῶς δύ-
 ναι αὐθροῦς ἀμαρτωλὸς βιαῦτα σημεῖα
 ποιῆν; καὶ χίσμα ἡ οὐ αὐθροῦς. λέγουσι δὲ
 τυφλῷ πάλιν. σὺ ἔτι λέγεις πρὸς αὐτὸν, ὅτε
 ἡνοίξῃ σου τοὺς ὀφθαλμούς; ὁ δὲ εἶπεν, ὅτε προ-
 φήτης ἔστιν· ἔκ· ἐλάττειν ἔν· οἱ ἰσθαῖοι πρὸς
 αὐτὸν, ὅτε τυφλὸς ἦν καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου
 ἐφώνησεν ἔν· ῥηθεῖς αὐτὸν τῷ ἀναβλέψαντος.
 καὶ ἡρώτησεν αὐτοὺς, λέγοντες· ἔπος ἔστιν ὁ
 υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτε τυφλὸς ἐγεν-
 ῆθη; πῶς ἔν· ἀρῇ βλέπει; ἀπεκρίθησεν
 αὐτοῖς οἱ ῥηθεῖς αὐτὸν καὶ εἶπον· οἶδαμεν ὅτε
 ἔπος ἔστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν, καὶ ὅτε τυφλὸς ἐγεν-
 ῆθη, πῶς δὲ νῦν βλέπει, ἔκ· οἶδαμεν, ἢ ἕως
 ἡνοίξεν αὐτὸν ἔν· ὀφθαλμούς, ἡμεῖς ἔκ· οἶδα-
 μεν· αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ὁρώμεν ἔκ·
 αὐτὸς πρὸς αὐτὸν λαλήσει. ταῦτα εἶπον οἱ
 ῥηθεῖς αὐτὸν, ὅτε ἐφοβῶντο ἔν· ἰσθαῖος. ἡ δὲ ἡ-
 σιωπῆσεν οἱ ἰσθαῖοι, ἵνα ἰάν· ἕως αὐτὸν ὁ-
 μολογήσῃ· χεῖρον, ἀχρυσωτάως γένηται. ὅτε
 ἔδωκε οἱ ῥηθεῖς αὐτὸν εἶπον, ὅτε ἡλικίαν ἔχει,
 αὐτὸν ὁρώμεν ἔκ· ἐφώνησεν ἔν· ἐκ· διὰ τὸν
 τὸν αὐθροῦς, ὃς ἡ τυφλὸς, καὶ εἶπον αὐ-
 τῷ· ὃς δόξαν δὲ· θεῷ· ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτε ὁ αὐ-
 θροῦς ἔβρι· ἀμαρτωλὸς ἔστιν. ἀπεκρίθη ἔν·
 ἕκ· αὐτος

ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· εἰ ἁμαρτωλὸς ὄντιν ἐκ οἶδα.
 εἰ οἶδα, ὅτε τυφλὸς ὢν, ἀρ' ἔτι βλέπω· εἶπον
 ἔτι αὐτῷ πάλιν· τί ἐποίησέ σοι; πῶς ἤνοιξέ
 σου τὸν ὀφθαλμόν; ἀπεκρίθη αὐτοῖς· εἶπον
 ὑμῶν ἦδη, καὶ ἐκ ἡμέτερας· τί πάλιν θέλε-
 τε ἀκῶν; μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτῷ μα-
 ρτυρεῖν ἡλιθίως; ἐλοιδόρησαν ἔτι αὐτόν, καὶ
 εἶπον· σὺ εἰ μαθητὴς ἐκείνου, ἡμεῖς δὲ τί μω-
 σέως ἐσμὲν μαθηταί; ἡμεῖς οἶδα μὲν, ὅτι μω-
 σὴ· ἐλάλησαν ὁ θεός, ἔδοξεν δὲ ἐκ οἶδα μὲν πῶς
 γινώσκῃ· ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος, καὶ εἶπεν
 αὐτοῖς· εἰ γὰρ βύτω τὸ θαυμαστόν ὄντιν, ὅτε
 ὑμεῖς ἐκ οἶδατε πῶς γινώσκῃ, καὶ ἀνέωξέ με
 τὸν ὀφθαλμόν· οἶδα μὲν δὲ, ὅτι ἁμαρτωλῶν
 ὁ θεός ἐκ ἀκῶν, ἀλλ' ἐὰν τις θεοσεβὴς ᾖ,
 καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ, βύβω ἀκῶν· ἐκ
 τῆς αἰῶνος ἐκ ἡμέτερας, ὅτε ἤνοιξέ τις ὀφθαλ-
 μόν· τυφλὸς γὰρ γεννημένος· εἰ μὴ ἡμεῖς πα-
 ρεῖθε, ἐκ ἡδιώτατον εἶναι ἔδει· ἀπεκρίθη-
 σαν καὶ εἶπον αὐτῷ· εἰ ἁμαρτίαι σὺ ἐξη-
 νήθης ὅλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; καὶ βέ-
 βαλον αὐτόν· βέβω· ἡκούσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι βέβη-
 λον αὐτόν· βέβω, καὶ διῶν αὐτόν εἶπεν αὐτῷ· σὺ
 πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ; ἀπεκρίθη ἐκεῖνος,
 καὶ εἶπε· καὶ τίς ὄντιν κύνει, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐ-
 τόν; εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἰώρακας

αὐτὸν, καὶ ὁ λαλῶν μετὰ τούτου, ἐκείνός ὄζειν. ὁ δὲ
 ἔφη. πισθύνω κύριε, καὶ προσεκύνῃσιν αὐτῷ.
 καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς. εἰς κείμενός ἐγὼ εἰς τὸν κόσ-
 μον ἔδωκα τὴν ἡλθόν, ἵνα οἱ μὴ βλέποντες βλέπω-
 σι, καὶ οἱ βλέποντες τυφλοὶ γένωνται. καὶ ἔ-
 χουσαν ἐκ τῆς φαρισαίων ταῦτα, οἱ ὄντες
 μετ' αὐτῶ, καὶ εἶπον αὐτῷ. μὴ καὶ ἡμεῖς τυ-
 φλοὶ ἐσμεν; εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. εἰ τυφλοὶ
 ἦτε ὅτε ἂν εἴχατε ἁμαρτίαν. νῦν δὲ λέγετε,
 ὅτι βλέπομεν. ἡ δὲ ἁμαρτία ὑμῶν μέλει.

- 10 Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος
 διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλήν τῆς προβάτων,
 ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλοτρίῳ, ἐκεῖνος κλέπτει
 ὄζειν καὶ ληστὴς. ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας,
 ποιμὴν ὄζει τῆς προβάτων. τότε ὁ θυρωρὸς
 ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωτὸς αὐτοῦ ἀκροῖ,
 καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ
 ὁρμάει αὐτά. καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκ-
 βάλλῃ, ἐμπεσόντων αὐτῶν πορεύεσθαι, καὶ τὰ πρό-
 βατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν
 αὐτοῦ. ἀλλοτρίω δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ
 φύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασιν τῆς ἀλλοτρίου
 φωνῆς. ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐ-
 τοῖς ὁ Ἰησοῦς. ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν, ἵνα τίς ἐ-
 λαλῆ αὐτοῖς. εἶπεν ὅτι πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς.
 ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῆς
 προβά-

προβάτων. πάντες ὅσοι πρὸ ἐμοῦ ἤλθον, κλεί-
 ται εἰς καὶ λησται, ἀλλ' ἐκ ἡκιστα αὐτῶν τὰ
 πρόβατα. ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα. δι' ἐμοῦ εἰσέλ-
 σελθῆτε, σωθήσεσθε, καὶ εἰσελεύσεσθε καὶ ὁ βελούσε-
 ται, καὶ νομὴν ἀθήσει. ὁ κλέπτης ἐκ ὄψεως,
 εἰμὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ, καὶ ἀφελείσῃ. ἐγὼ ἤλ-
 θον, ἵνα ζωὴν ἔχωσι, καὶ πᾶσαν ζωὴν ἔχωσιν. ἐγὼ
 εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς πλὴν
 ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκεν ὑπὲρ τῆς προβάτων·
 ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ ἐκ τῶν ποιμῶν, ὃς ἐκ εἰς τὰ
 πρόβατα ἵσταται, θεωρεῖ τὸν λύκον ὀρέμενον,
 καὶ ἀλείπει τὰ πρόβατα, καὶ φύγει, καὶ ὁ
 λύκος ἀρπάξῃ αὐτὰ, καὶ σκορπίζει τὰ πρό-
 βατα. ὁ δὲ μισθωτὸς φύγει, ὅτι μισθωτὸς ὄστιν,
 καὶ ὁ μέλει αὐτῷ πρὸς τῇ προβάτων. ἐγὼ
 εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμά,
 καὶ γινώσκονται ὑπὸ τῆς ἐμῆς. καθὼς γινώ-
 σκει με ὁ πατήρ, καθὼς γινώσκω τὸν πατέρα,
 καὶ πλὴν ψυχὴν μου ἔθηκεν ὑπὲρ τῆς προ-
 βάτων. καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ ἐκ ὄψεως
 ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης, καὶ ἐκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν,
 καὶ τῆς φωτὸς μου ἀκούσουσι, καὶ γνήσεται
 μία ποίμνη, καὶ εἷς ποιμὴν. διὰ τοῦτο ὁ πατήρ
 με ἀγαπᾷ, ὅτι ἐγὼ ἔθηκεν πλὴν ψυχὴν μου,
 ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν. ὁ δὲ αἶρεται αὐτὴν
 ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλ' ἐγὼ ἔθηκεν αὐτήν ἀπ' ἐμοῦ
 ζῶ. ἔτι-

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

25. Ἔξοισαν ἔχει θεῖναι αὐτῶν, καὶ ἔξοισαν
 ἔχει πάλιν λαβεῖν αὐτῶν. ταῦτ' αὖτε, πῶς εἰ-
 λικὸν ἔλαβον παρὰ τοῦ πατρὸς μου. χάρισμα ἔν
 πάλιν ἐχρίετο ἐν τοῖς ἰσδαίοις διὰ τοῦ λό-
 γου τούτου. ἔλεγον δὲ πολλοὶ ἔξ αὐτῶν.
 δαιμόνιον ἔχει, καὶ μαίνεται. ὅτι αὐτοὺς ἀκού-
 ετε; ἄλλοι ἔλεγον. ταῦτα τὰ ῥήματα ἔκ
 ὅτι δαιμονιζομένης. μὴ δαιμόνιον διαΐταται
 τυφλῶν ὀφθαλμούς; αὐοίγειν; ἐχρίετο δὲ τὰ
 ἔγκαινία ἐν ἰεροσολύμοις, καὶ χειμῶν ἰσθῶς,
 καὶ πῶς περὶ τοῦ Ἰησοῦς ἐν ᾧ ἰδρῶς ἐν τῇ σα-
 ῶν ὁλομοῦνος. ἐκύκλωσαν ἔν αὐτὸν οἱ ἰσ-
 δαῖοι, καὶ ἔλεγον αὐτῷ. ἕως ποῦτε τῶν ψυ-
 χῶν ἡμῶν αἵρεις; εἰ σὺ εἶ ὁ χριστός, εἰπὲ ἡμῶν
 παρρησίαν. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. εἰ ποτε
 ὑμῶν, καὶ ἐπισθύνετε. τὰ ὅσα ἃ ἐγὼ ποιῶ
 ἐν ᾧ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου, ταῦτα μαρ-
 τυρεῖ πῶς ἐν ἐμοί, ἀλλ' ὑμεῖς ἐπισθύνετε, ὅτι
 ἐκ ἐσθὲ ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν, καὶ θῶς εἰ-
 πον ὑμῶν. τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῷ φωνῆς
 μου ἀκούει, καὶ γινώσκω αὐτὰ, καὶ ἀκολου-
 θοῦσίν μοι, καὶ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς,
 καὶ ἐν μὴ ἀπώλονται εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἐκ
 ἀρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρὸς μου. ὁ πα-
 τὴρ μου ὃς δίδωκε μοι, μείζων πάντων ὅτι, καὶ
 οὐδεὶς διαΐταται ἀρπάξαι ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πα-
 τρὸς μου.

Ἰός μου· ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ εἰ ἐσμεν· ἐβάστα-
 θεν ὃν πάλιν λίθους οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα λιθάσω-
 σιν αὐτόν· ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πολλὰ
 καλὰ ὅρξα ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τῆς πατρὸς μου·
 διὰ ποῖον αὐτῶν ὅρξην λιθάζετε με; ἀπε-
 κρίθη αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· πῶς
 καλὸν ὅρξου ἔλιθάσομεν σε, ἀλλὰ πῶς βλα-
 σφημίας, καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος εἶ, ποῖς
 σε αὐτὸν θεόν· ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ὅτι
 ὅτι γεγραμμένον εἰ ᾧ νόμῳ ὑμῶν· ἐγὼ εἶ-
 πα, θεοὶ εἰσε; εἰ ἐκείνου εἶπε θεὸς, πρὸς
 αὐτὸν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐγένετο, καὶ ἔδιώα-
 ται λυθῆναι ἡ γραφή, ὃν ὁ πατήρ ἐγίασε
 καὶ ἀπέστειλε εἰς τὸν κόσμον, ὑμεῖς λέγετε
 ὅτι βλασφημίας, ὅτι εἶπον, ὅς τῷ θεῷ εἰμὶ;
 εἰ ἔποιώ τὰ ὅρξα τῆς πατρὸς μου, μὴ πιστεύ-
 τέ μοι· εἰ δὲ ποιῶ, καὶ ἐμοὶ μὴ πισεύητε, τίς
 ὅρξοις πισεύσατε, ἵνα γνῶτε, καὶ πισεύση-
 τε, ὅτι εἰ ἐμοὶ ὁ πατήρ κατὰ ἐν αὐτῷ· ἐξή-
 του πάλιν αὐτὸν πιάσαι, καὶ ἔβηλθεν
 ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν καὶ ἀπῆλθεν πάλιν
 πόρῃ τοῦ ἱεροῦ εἰς τὸν ὄμιλον, ὅπου ἦν ἰω-
 ἀννης ἡ πρῶτον βαπτίζουσα, καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ·
 καὶ πολλοὶ ἤλθον πρὸς αὐτόν, καὶ ἔλεγον,
 ὅτι ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησεν ἔδιν, πάντες
 δὲ ὅσα εἶπεν ἰωάννης πῶς ἐλύτου, ἀληθῆ ἦν·
 καὶ ἐμάρτυ-

11 καὶ ἐδίδευσεν πολλοὶ ἐκ αὐτῶν. Ἡ δὲ
 ἡς ἀδελφῶν Λάζαρος ἀπὸ βηθανίας ἐκ τῆς καί
 μης μαρείας καὶ μαίρηθας τῆς ἀδελφῆς αὐ-
 τῆς. ὡς δὲ μαρεία ἢ ἀλείψατο τὸν κύριον μύ-
 ρω, καὶ ἐκμάξασα τὸν πόδας αὐτοῦ ταῖς θε-
 ξίν αὐτῆς, ἥς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἠοδένει. ἀπέ-
 σειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν, λέ-
 γουσαι. κύριε, ἴδε ὃν φιλεῖς, ἀδελφεῖ. ἀκούσας
 δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν. αὕτη ἡ ἀδελφή ἐκ ὅσων πρὸς
 θάνατον, ἀλλ' ἐπὶ τῇ σόξῃ τῇ θεῷ, ἵνα δε-
 ξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ δι' αὐτῆς. ἡ γὰρ παρὰ δὲ ὁ Ἰη-
 σοῦς πλὴν μαίρηθας καὶ πλὴν ἀδελφῆς αὐτῆς, καὶ
 τὸν Λάζαρον. ὥς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀδελφεῖ, τότε
 ἢ ἐμῆνεν ἐν τῷ ὡς ὡς δύο ἡμέρας. ἔπειτα
 μετὰ τῶν λέγων τῶν μαθηταῖς. ἀπομειν εἰς πλὴν
 ἰσδαίαν πάλιν. λίσουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί.
 ῥα βεῖ, νῦν ἐξήβου σε λιθάσαι οἱ ἰσδαῖοι, καὶ
 πάλιν ἐπαγάγεις ἐκεῖ; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς. ἔχι
 δὴ καὶ εἰσιν ὥραι τῇ ἡμέρᾳ; ἐὰν ἡς πῶδε
 πατεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἔ' προσκόπῃ, ὅτι σ' φῶς
 τῷ κόσμῳ τούτου βλέπει. ἐὰν δὲ ἡς πῶδε
 πατεῖ ἐν τῇ νυκτὶ, προσκόπῃ, ὅτι σ' φῶς ἐκ ὅσων
 ἐν αὐτῷ. ταῦτα εἶπε, καὶ μετὰ τῶν λέγει αὐ-
 τῷ. Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται, ἀλλὰ
 πορεύομαι, ἵνα ὑψυπνήσω αὐτόν. εἶπον οὖν οἱ
 μαθηταὶ αὐτοῦ. κύριε, εἰ κεκοίμηται, σωθή-
 σεται. εἰρή-

σεται. εἶρηκαί τε ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὴν θαναζὺν
 αὐτοῦ. ἱκανοὶ δὲ ἰδοῦσαν, ὅτι πρὸς τὴν κοιμήσεως
 τῆς ὑπὸς λείψ. Τότε ἦν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς.
 πατέρησιν. Λάζαρος ἀπέθανε, καὶ χαίρω δι' ὑ-
 μᾶς, ἵνα πισεύσητε, ὅτι ἐκ ἡμῶν ἐκεῖ. ἀλλ' ἄ-
 γωμεν πρὸς αὐτόν. εἶπεν ἦν θωμαῖς ὁ λεγόμε-
 νος δίδυμος, τοῖς μαθηταῖς. ἄγωμεν καὶ ἡ-
 μῖς ἵνα ἀρχθαύωμεν μετ' αὐτοῦ. ἐλθὼν ἦν ὁ
 Ἰησοῦς, ὄρεν αὐτόν πλάτρεας ἡμῶν ἡδὴ
 ἔχοντα αἰψὸν μνημεῖον. Ἦν δὲ ἡ βηθαίνα ἐγγὺς
 τῇ ἰδρυοσλύμων ὡς ἀπὸ σαδίων δεκαπέντε.
 καὶ πολλοὶ ἐκ τῇ ἰσθαίῳ ἐληλύθεισαν πρὸς
 τὰς πρὸς μαρθα καὶ μαρεία, ἵνα παραμυ-
 θήσονται αὐταῖς πρὸς τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν.
 ἡ ἦν μαρθα, ὡς ἠκούσαν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ὄρχεται,
 ὡς ἠώτησεν αὐτῷ. μαρεία δὲ αἰψὸν οἴκῳ ἐκασ-
 θέλει. εἶπεν ἦν ἡ μαρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν. κύ-
 ρει, αἰ ἦς ὡς, ὁ ἀδελφός μου ἐκ ἀνέτεθνήκει.
 ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅρα αὐτὸ αἰτήσῃ τὸν Θεόν,
 δώσει σοι ὁ Θεός. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς. αἰαση-
 σεται ὁ ἀδελφός σου. λέγει αὐτῷ μαρθα. οἶ-
 δα ὅτι αἰασησεται αἰ τῇ αἰασάσει αἰ τῇ ἐχά-
 τῃ ἡμῶν. εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς. ἐγὼ εἶμι ἡ ἀν-
 αίστασις καὶ ἡ ζωὴ. ὁ πισθύνων εἰς ἐμὲ, καὶ ἀρχ-
 θάνῃ, ζήσεται. καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πισθύνων
 εἰς ἐμὲ, ὃ μὴ ἀρχθαίῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Πιστεύεις
 ὅτι; λέ-

ἔειπεν ; λέγα αὐτῷ. καὶ κύνει ἐπὶ πεπνυσθί-
 κα, ὅτι σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὁ εἰς τοὺς
 κόσμον ἐρχόμενος. καὶ ταῦτα εἰπούσα, ἀ-
 πῆλθε καὶ ἐφώνησε μαρίαν πλὴν ἀδελφὴν
 αὐτῆς, λέγουσα. ὁ διδασκαλὸς πάρε-
 ρθι, καὶ φωνεῖ σε. ἐκείνη ὡς ἤκουσεν, ἐχειρέται
 ταχὺ, καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν. ἔπειτα δὲ ἐκ-
 λύθη ὁ Ἰησοῦς εἰς πλὴν κώμην, ἀλλ' ἰὼν οὐκ ἔ-
 πω, ὅπου ἔσπῃνται αὐτῷ ἢ μαίεσθαι. οἱ δὲ
 Ἰσδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ
 παρεμυθούμενοι αὐτῇ, ἰδόντες πλὴν μαρί-
 αν, ὅτι ταχέως ἀνέστη καὶ ἔβηλθεν, ἠκολούθη-
 σαν αὐτῇ λέγοντες, ὅτι ἔσπῃ εἰς τὸ μνη-
 μεῖον, ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ. ἢ ἔνι μαρίᾳ ὡς ἦλθε
 ὅπου ἰὼν ὁ Ἰησοῦς, ἰδοῦσα αὐτόν, ἔπεσεν αὐτῷ
 πρὸς τοὺς πόδας, λέγουσα αὐτῷ. κύριε, εἰ ἦς ὧ-
 δε, ἔκ αὐτὸ ἀπέθανέ μου ὁ ἀδελφός. Ἰησοῦς δὲ ὡς
 εἶδεν αὐτὴν κλαίοντα, καὶ ὅτι συνελθόν-
 τας αὐτῇ Ἰσδαῖοι κλαίοντες, οὐκ ἐβριμήθη
 ὅτι πνύματι, καὶ ἐτάραξεν ἑαυτὸν, καὶ
 εἶπε. πῶς πεθόκητε αὐτόν; λέγουσιν αὐτῷ.
 κύριε, ὅπου καὶ ἴδε. ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς. ἔλε-
 γον δὲ Ἰσδαῖοι. ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτόν. Ἰνὲς δὲ
 ἐξ αὐτῶν εἶπον. ἔκ ἡδυνάτω ἕτος ὁ ἀσπίξας
 τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ τυφλοῦ, ποιῆσαι ἵνα καὶ
 ἕως μὴ ἀρθῇ; Ἰησοῦς δὲ πάλιν ἐμβριμά-
 μενος οἱ

μένος οἱ αὐτῷ, ὁρᾷται εἰς τὸ μνημεῖον.
 ὡς δὲ ἀπῆλαιον, καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐ-
 τῷ. λέγει ὁ Ἰησοῦς· ἀράτε τὸν λίθον. λέγει αὐ-
 τῷ ἡ ἀδελφὴ τῆ πεθνηκόως μάρθα· κύριε,
 ἤδη ὄζει· τεταρταῖος γὰρ ὄστι, λέγει αὐτῇ ὁ
 Ἰησοῦς· ἐκ εἰπόν σοι, ὅτι ἐὰν πισεύσῃς, ὅψι πλὴν
 ὁξέαι τῆ θανάτου; ἤρξαν ὅν τὸν λίθον, ὃ ἦν ὁ πε-
 θνηκὼς καίμενος. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔρε· ἄν' ὀφθαλ-
 μούς αὐῶ, καὶ εἶπε· πάτερ, ἀγαπήσω σοι, ὅ-
 τι ἤκουσάς μου· ἐγὼ δὲ ἤδωκα, ὅτι πάντο-
 τέ μου ἀκούεις, ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸς
 περιεσῶτα εἶπον, ἵνα πισεύσωσιν, ὅτι σὺ με ἀ-
 γάσεις. καὶ ταῦτα εἰπὼν, φωνῇ μεγάλῃ
 ἐκράνυσε. δάδαρε, ἀδύρο Ἰζω. καὶ Ἰζήλθεν
 ὁ πεθνηκὼς δεξιμένος τοὺς πόδας καὶ τοὺς χεῖ-
 ρας κρείας, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ἐνδοαίῳ πε-
 ρεδέδεξο. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· λύετε αὐτόν,
 καὶ ἀφετε ἐπάγειν· πολλοὶ γὰρ ἐκ τῆ Ἰου-
 δαίας οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν μαρίαν, καὶ θάνα-
 τῶν οἱ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐδήσαντες εἰς αὐ-
 τόν. ἄνεις δὲ Ἰζ αὐτῶν ἀπῆλθον πρὸς τοὺς
 φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς ὅτι ἐποίησεν ὁ Ἰη-
 σοῦς· συνήγαγον γὰρ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φα-
 ρισαῖοι συνέδριον, καὶ ἔλεγον· ἔποιε μὲν,
 ὅτι ἔδωκε ὁ ἄνθρωπος πολλὰ σημεῖα ποιεῖν;
 ἐὰν ἀφωμύνη αὐτὸν ὅτως, πάντες πισεύ-
 σουσιν

Ουσιν εἰς αὐτόν, καὶ ἐλθόνται οἱ ῥωμαῖοι,
 καὶ ἀρῶσιν ἡμῶν καὶ τὸν τόπον, καὶ τὸ ἔθνος.
 εἰς δὲ ἕως ἑξ αὐτῶν καὶ ἀφ' αὐτοῦ ἀρχιερέως ὡς
 τῷ αἰαυθῷ ἐκείνῳ, εἶπεν αὐτοῖς. ὑμεῖς ὅτι οἱ
 οὐκ ἔδει, ὅτι ἀγαθὸν ὅτι συμφέρει ἡ-
 μῖν, ἵνα εἰς αὐθροπὸς ἀφ' αὐτοῦ ὑποδῶ τῷ λαῷ,
 καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀφ' αὐτοῦ. ὅτι δὲ ἀφ'
 αὐτοῦ ὅτι εἶπεν, ἀλλὰ ἀρχιερέως ὡς τῷ αἰ-
 αυθῷ ἐκείνῳ, προεφήτευσεν ὅτι ἐμὲλλον ὁ Ἰη-
 σοῦς ἀφ' αὐτοῦ ὑποδῶ τῷ ἔθνει, ὅτι ὑποδῶ τῷ
 ἔθνει μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τῷ θεῷ τὰ
 δικοκορπισμῶν, συναγάγῃ εἰς αὐτόν. ἀπὸ ἐκεί-
 νης ὅτι ἡμῶν συναβελούσιν, ἵνα ἀφ'
 κτείνωσιν αὐτόν. Ἰησοῦς ὅτι, ὅτι ἐν πατρὶσὶ
 πατρὶσὶ αὐτοῖς ἰσχυροῖς, ἀλλὰ ἀπὸ τῶν
 ἐκείνων εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῷ ὄρει, εἰς ἐ-
 φραῖμ λεζαμύνῃ πόλιν, καὶ ἐν δὲ τῷ
 μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ὡς δὲ ἐγγὺς τὸ πα-
 ρα τῶν ἰσχυρῶν, καὶ ἀνέβησαν πολλοὶ εἰς ἱε-
 ροσόλυμα ἐκ τῆς χώρας πρὸ τῶν παρῶν, ἵνα
 ἀγνίσωσιν αὐτοῦ. ἐξήκουσεν ὁ Ἰησοῦς καὶ
 ἔλεγον μετ' ἀλλήλων, αὐτὸς ὅτι ἰδὼν ἐσκηκότες. ὅτι
 οὐκ ἔδει ὑμῖν, ὅτι ὅτι ἐλθὼν εἰς τὴν ἱερὴν πόλιν, ἐξ-
 ὡς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι
 οὐκ ἔδει, ἵνα ἐκείνους γινώσκῃ, μὴ οὐκ, ὅπως
 12 πείσῃ αὐτόν. Οὗτος Ἰησοῦς πρὸ ἑξ ἡ-
 μῶν

μερῶν τῶ παλαιῶ ἡλθεν εἰς βηθανίαν, ὅπου ἐπὶ
 Λαζάρου ὁ πεθνηκώς, ὃν ἤγειρον ἐκ νεκρῶν.
 ἔπορεύον ἔν αὐτῷ δεῖπνον ἔκει, καὶ ἡ μαθήτρια
 Σαβώνη· ὁ δὲ Λάζαρος εἰς τὴν σάκεφον αὐτῶν
 ἐκείνην αὐτῷ. ἡ δὲ μαθήτρια λαβὼσα λίαν μύρον
 θυάρετον πιστικῆς πολυτίμου, ἥλειψε τὸ πόδες
 τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἰξέμαξε ταῖς θείαν αὐτῆς τὸ
 πόδες αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὁσ-
 μῆς τοῦ μύρου. λέγει δὲ εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν
 αὐτοῦ, Ἰούδας σήμενος ἰσχυρώτης, ὁ μέλλων
 αὐτὸν παραδοῦναι. Διὰ τὴν ἑξῆς τὸ μύρον
 οὐκ ἐπράθη τριακοσίαι δηνάρια, καὶ ἰδοὺ
 πωλοῖς; εἶπε δὲ ἑξῆς, ὅτι οὐκ ἐπὶ τῇ πω-
 λῇ ἐπὶ αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτῃς τὸ, καὶ ἔ-
 γλωσσόκομον εἶχες, καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβά-
 σαζον. εἶπεν δὲ ὁ Ἰησοῦς. ἄφες αὐτῷ. εἰς τί
 ἡμεῖς αὐτῷ οὐκ ἐταπαινοῦμεν πεπνυργηκέν αὐτό.
 οὐδὲ πωλοῦς ἢ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν,
 ἐμεῖ δὲ ὅτι πάντοτε ἔχετε. ἔγνω δὲ ὄχλος πολὺς
 ἐκ τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐκεῖ ὅτι. καὶ ἡλθον ὁ δὲ
 τὸν Ἰησοῦ μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον
 ἴδωσιν, ὃν ἤγειρον ἐκ νεκρῶν. ἐβλαβίσθη δὲ οἱ
 ἀρχιερεῖς, ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀρχτείνω-
 σιν, ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ἐπὶ ἡμῶν τῶν Ἰουδαί-
 ων, καὶ ἰσχυροὺς εἰς τὸν Ἰησοῦ. τῇ ἐπαύριον,
 ὄχλος πολλὸς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτήν ἀκούσαι-
 τες, ὅτι

τα, ὅτε ὄψαται οἱ Ἰησοῦς εἰς ἰορσοβανμορ, ἔλα-
 βον τὰ βακία τῆς φαρίσκων, καὶ ἔβησαν εἰς
 ὑπαιθροῖν αὐτῶν, καὶ ἔκραζον. ὡς αὐτὰ, δι-
 δογματὸς ὁ δὲ νόμος εἰ ὁ νόμος τε κρεῖσσ ὁ
 βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. οὕτως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἀνέστη
 ἐκείθισεν ἐπ' αὐτὸν, καὶ εἶπε γερουσίαν.
 22) μὴ φοβῆσθαι τὸν θάνατον. ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσ-
 23) ραὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ πάντες ὄντες. ταῦτα
 δὲ ἔκ' ἐγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι πρῶτον,
 ἀλλ' ὅτε ἰδοὺ ἡμεῖς Ἰησοῦς, ὅτι ἐμνήσθησαν ὅ-
 τι ταῦτα ἔειπεν αὐτῷ γερουσία, καὶ
 ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ. ἐμαρτύρει δὲ ὁ ὄχλος
 ὅτι μετ' αὐτοῦ, ὅτι τὸν Λάζαρον ἐφώνησαν
 ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ ἔγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.
 24) Ἄρα οὖν καὶ ἐπὶ αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι
 ἔμελλεν εἶναι αὐτὸν πεποικημένοι ὁ σήμερις. οἱ
 δὲ φαρισαῖοι εἶπεν πρὸς ἰησοῦς. θεωρεῖτε, ὅ-
 τι οὐκ ὠφελεῖτε ἑαυτοὺς; ἰδοὺ ὁ κόσμος ὁπίσω αὐτοῦ
 ἀπῆλθεν. ἦσαν δὲ τινες ἑλλήνες ἐκ τῆς αἰκ-
 βανόντων, ἵνα προσκυνήσωσαν αὐτῷ ἐπεὶ
 εἶδε ὅτι προσήλθον ἀλγίστως ὅτι ἀπὸ βιβρα-
 δα τῆς χαλιλαίας, καὶ ἡρώτων αὐτῶν, λέγου-
 πες. κύριε, θέλω μεν ποῦ Ἰησοῦ ἰδεῖν. ὄψα-
 ται εἰς ἡμεῖς καὶ λέγει ὅτι ἀνδρεία, καὶ πάλιν
 ἀνδρεία καὶ εἰς ἡμεῖς λέγουσι ὅτι Ἰη-
 σοῦ. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς, λέγων. ἔλ-
 λου.

λυθὲν ἢ ὥρα, ἵνα ὁδοῦσθε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.
 ἀλλ' ὅτι λίαν ἔμεν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τῆ σί-
 του πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος
 μέλει. ἡμεῖς δ' ἀφθαίε, πολὺν καρπὸν φέρει.
 ὁ σπείρων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀφελίσει αὐτήν.
 καὶ ὁ μεσὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ
 ζήτει, ὅς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν. ἐὰν
 ἐμοὶ ἀφικανῇ τις, ἐμοὶ ἀκολουθήτω, καὶ ὅπου
 εἰμι ἐγώ, ἐκεῖ καὶ ὁ δούλος ὁ ἐμὸς ἔσται. καὶ
 ἐὰν ἴδῃς ἐμοὶ ἀφικανῇ, ἡμάρτυρε αὐτὸν ὁ πατήρ.
 καὶ ἡ ψυχὴ μου τεθήσεται. καὶ ἵνα εἶπω,
 πάντες σῶσάν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης. ἀλλὰ
 δεῖ εἶναι ἡλθοῦν εἰς τὴν ὥραν ταύτην. πάντες
 ὁδοῦσθε ὅτι ὁ ὄνομας. ἡλθεν ὁ φωνὴ ἐκ τοῦ
 ἔργου καὶ ὁδοῦσθε καὶ πάλιν ὁδοῦσθε. ὁ δὲ
 ὄχλος ὁ ἐστὼς καὶ ἀκούσας, ἔλεγε βροντῶν γε-
 γασκέναι. ἄλλοι ἔλεγον. ἄγγελος αὐτῷ λελά-
 ληκεν. ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν. ὃ δὲ ἐ-
 με στήναι φωνὴ γέγραπται, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. νῦν
 κείσε ὅτι τῷ κόσμῳ ζήτην. νῦν ὁ ἀρχὸν τοῦ
 κόσμου τούτου ἐμβληθήσεται ὑπὸ τοῦ υἱοῦ. καὶ γὰρ ἐὰν
 ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἐλκύσω πρὸς
 ἑμαυτόν. εἶπεν δὲ ἔλεγε, σημαίνων ποίω θα-
 νάτω ἡμελεῖ ἀφθνήσκειν. ἀπεκρίθη αὐ-
 τῷ ὁ ὄχλος. ἡμεῖς ἡκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι
 ἀρχαῖος μέλει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ πῶς σὺ λέγεις,
 δεῖ ὑψω-

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; ἵνα ὅσοι
 εἶδον αὐτὸν εἰπὼν ὅτι αὐτοῦ ὁ υἱὸς τοῦ
 ἀνθρώπου. ἔτι μικρὸν χρόνον εἰσὶ μεθ' ὑμῶν ὅτι.
 παρὲς ταῦτα ἔως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκο-
 τίαι ὑμᾶς καὶ ταλάβῃ. καὶ ὁ παρὲς ταῦτα οὐ
 τῇ σκοτίᾳ, ὅτι οἶδε ποῦ ἑστάναι. ἔως τὸ φῶς
 ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτός γένη-
 σθε. ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν
 ἐκρύβη ἀπὸ αὐτῶν. ὅτε οὖν συνέβη
 περιηκτόζος ἐμπεσεῖν αὐτῶν, ὅτι ἐκείθεν εἰς
 αὐτὸν, ἵνα ὁ λόγος ἡκούσῃ τοῦ προφήτου πα-
 ρωλῆ, ὃν εἶπε. κύριε, τίς ἐκείθεν εἰς τὴν οἰκίαν ὑ-
 μῶν; καὶ ὁ βραχίονας κυρίου ἔστι ἀπεκαλύ-
 φθῃ; ἀλλ' ὅτε ἐκ ἐκείθεν εἰς τὸν οἶκόν σου, ὅτι πεί-
 λιν εἶπεν ἡσυχίας. περὶ φλογὸς αὐτῶν ὅτι ὁ-
 φθαλμοὺς, καὶ περὶ πόδας αὐτῶν πῦρ καί-
 ρει, ἵνα μὴ ἴδωσι τίς ὀφθαλμοῖς, καὶ νοήσῃ
 τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐκείθεν εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ ἰάσῃται
 αὐτοὺς. ταῦτα εἶπεν ἡσυχίας, ὅτι ἵκεν πᾶν ὁ
 ξαν αὐτῶν, καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτοὺς. ὅμως
 μὲντοι καὶ ἐκ τῆς ἀρχῆς τῶν πολλῶν ἀκούσαν-
 τες εἰς αὐτὸν, ἀλλὰ ἀλλ' ὅτι φαρισαῖοι καὶ ὅσοι
 ὁμολόγησαν, ἵνα μὴ ἀποσταλέτω γίνονται.
 ἡγάπησαν γὰρ πῦρ ὁξείαν τῇ ἀνθρώπων μάλ-
 λον, ἢ πῦρ πῦρ ὁξείαν τῆς ζωῆς. Ἰησοῦς δὲ ἔκρα-
 ξεν καὶ εἶπεν. ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ὁ πιστεύων εἰς
 ἐμὲ,

ἐμὲ, ἀλλ' εἰς τὸν πέμψαντά με. καὶ ὁ θε-
 ρων ἐμὲ, θεράτῃ τὸν πέμψαντά με. ἐγὼ φῶς
 εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πισεύων εἰς
 ἐμὲ, οὐ τῇ σκοτίᾳ μὴ μὲν. καὶ εἰ τις μου ἀ-
 κούσῃ τῶν ῥημάτων, καὶ μὴ πισεύσῃ, ἐγὼ οὐ κεί-
 νω αὐτόν. οὐ γὰρ ἤλθον ἵνα κείνῳ τὸν κόσμον,
 ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον. ὁ ἀθετῶν ἐμὲ καὶ
 μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματα μου, ἔχει τὸν κεί-
 νον αὐτόν. ὁ λόγος ὃν ἐλάλησεν, ἐκεῖνος κει-
 νῷ αὐτῷ οὐ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ, ὅτι ἐγὼ ὅτε ἐμοὺ
 ζῶν ἐλάλησα, ἀλλ' ὁ πέμψας με πατήρ,
 αὐτός μοι οὐβλήν ἔδωκε, ἵνα εἴπω καὶ τί λαλή-
 σω. καὶ οἶδα, ὅτι ἡ οὐβλή αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιος
 ἐστίν. ἃ ὅτε λαλῶ ἐγώ, καθὼς εἶρηκέ μοι ὁ πα-
 τὴρ, οὕτως λαλῶ. 13
 Πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τῆς πα-
 ραιεσίως ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐλήλυθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα
 ἵνα μετὰ τὴν τῶν κόσμων ζύτου πρὸς τὸν πα-
 τῆρα, ἀγαπήσας οὐκ ἴδῃται ζῶν οὐδ' ἐν κόσμῳ,
 εἰς τέλος ἡγάπησεν αὐτοῦς. καὶ δείπνα χλο-
 μύων, τῶν ἀφ' ὧν ἤδη βεβληκότος εἰς πλὴν
 παρὰ τὴν ἰσχυρίαν, ἵνα αὐτοὺς
 παρασθῇ, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς, ὅτι πάντα δέδωκεν
 αὐτῷ ὁ πατήρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ θεοῦ
 ἔστῃ λαθεῖν, καὶ πρὸς τὸν θεὸν ὑπαγαγεῖται, ἐγείρε-
 ται ἐκ τῶν δειπνῶν, καὶ ἔλθουσιν ταῖς ἱματίαις, καὶ
 λαβὼν λινθόν, διέλυσεν ἐαυτόν. εἶτα βάλλει

ὕδωρ εἰς τὸν νιπτήρα, καὶ ἤρξατο νίπην αὐτὸν πο-
 δας μαθητῶν, καὶ ἐκμάσαιν ὃ λυλῖω, ὡς αὐ-
 τοῦ διζωσμοῦ. ὁρᾷται ὅτι πρὸς οὐρανὸν ἀνέβη,
 καὶ λέγει αὐτῷ ἱεῖνος. κύριε, σὺ μου νίπῃς
 αὐτὸν πόδας; ἀπεκρίθη ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ.
 ὁ ἐγὼ ποιῶ, σὺ ὅτι οἶδας ἀρτι, γνώσκεις μὲν
 ταῦτα. λέγει αὐτῷ πέτρος. ὅτι μὴ νίψῃς αὐ-
 τὸν πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ
 ἰησοῦς. ἐὰν μὴ νίψω σε, ὅτι ἔχεις μόρος μετ'
 ἐμοῦ. λέγει αὐτῷ οὐρανὸν πέτρος. κύριε, μὴ αὐ-
 τὸν πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας, καὶ
 πλὴν κεφαλῶν. λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς. ὁ λαὸς
 μέλος ὅτι χρεῖται ἔχει καὶ αὐτὸν πόδας νίψασθαι,
 ἀλλ' ὅτι καθαροὺς ὅλους, καὶ ὑμεῖς καθαροί
 ἐσε, ἀλλ' ὅτι πάντες. ἤδει γὰρ τὸν παρ-
 οντὸν αὐτὸν. ἀλλ' ὅτι εἶπεν. ὅτι πάντες
 καθαροί ἐσε. ὅτι ὅτι αὐτὸν πόδας αὐτῶν,
 καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἀναπεσίων, πάλιν
 εἶπεν αὐτοῖς. γνώσκετε ὅτι ἀπεποίηκα ὑμῖν;
 ὑμεῖς φωνεῖτέ με ὁ διδάσκαλος καὶ κύριος, καὶ
 καλῶς λέγετε. εἰ μὲ γὰρ. εἰ ὅτι ἐγὼ εἶπα ὑ-
 μῶν αὐτὸν πόδας ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκαλος,
 καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπην αὐτὸν πο-
 δας. ὡς δειγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν, ἵνα κα-
 θως ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῇτε.
 ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅτι δούλος μέλων
 τῷ κυρίῳ

ὁ κύνει αὐτοῦ, ὃς ἀρσενος μείζων τοῦ
 πέμψαντος αὐτόν. εἰ ταῦτα οἴδατε, μοι ἐν-
 ροῖ ἐσεῖν καὶ ποιῆτε αὐτά. ὃ πᾶσι πάντων
 ὑμῶν λέγω, ἐγὼ οἶδα ὅς ἐστιν ἀγαπῶν, ἀλλ'
 ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ. ὃ ῥῶπών μετ' ἐμοῦ
 τὸν ἀρτόν, ἐπὶ ἡμεῖς πῶς πόρναν αὐ-
 τοῦ. ἀπ' ἀρτί λέγω ὑμῖν περὶ τοῦ χυιάσαι,
 ἵνα ὅταν χυιῖται, πισθῆσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι.
 ὁ ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν ὁ λαμβάνων ἐκ τῆς
 γῆς πέμψω, ἐμὲ λαμβάνει. ὁ δὲ ἐμὲ λαμβά-
 νων, λαμβάνει καὶ τὸ ἀρσενίον με. ταῦτα
 εἰπὼν ὁ ἰησοῦς ἐταράχθη ὃ πνεύματι, καὶ
 ἐμαρτύρησε, καὶ εἶπεν. ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑ-
 μῖν, ὅτι εἰς ὃς ὑμῶν παραδώσει με. ἐβλε-
 πον ὅτι εἰς ἀλλήλους οἱ μαρτυροῦνται, ἀρσενί-
 ον πᾶσι ἵνα λείγῃ. ἦν δὲ αἰκκαμυλνός εἰς τὴν
 μαρτυρίαν αὐτοῦ οἱ ὅτι κολῶν τῷ ἰησοῦ, ὃν ἡ-
 γάπα ὁ ἰησοῦς. ἔδει ὅτι τούτω σίμων πέτρῳ
 πονηράσαι, τίς ἂν εἴη πᾶσι ὃ λέγει. ὡς πε-
 σὼν δὲ ἐκεῖνος ὡς τὸ σῆμα τῷ ἰησοῦ, λέγει
 αὐτῷ. κύριε, τίς ὅστις; ἀρσενίοντα ὁ ἰησοῦς.
 ἐκεῖνος ὅστις, ὃ ἐγὼ βάψας τὸ ψωμίον ὡς
 δώσω. καὶ ἐμβάψας τὸ ψωμίον, δίδωσιν
 ἰσοῦς σίμωνος ἰσκαριώτη. καὶ μετὰ τὸ ψωμί-
 ον τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ σατανᾶς. λέ-
 γει ὅτι αὐτῷ ὁ ἰησοῦς. ὁ πωεῖς, πῶς τὰ χιόν.

ἔειπεν αὐτῷ. ἵνα γάρ σε ἴδω, ὅτι λέγει αὐτῷ ὁ Ἰη-
 σοῦς, ἀγόρασον, ὥν χρῆται ἱερὸν εἰς πλὴν ἰορ-
 πλῶν, ἢ τοῖς πτωχοῖς ἵνα τὶ δῶ. λαβὼν ὅν τὸ
 ψωμίον ἐκείνος, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς. ἰδὼν δὲ τὸ
 ὅτι ὅν ἔβηλθεν, λέγει ὁ Ἰησοῦς. νῦν ἰδοξάσθην
 ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ θεὸς ἰδοξάσθην ἐν αὐ-
 τῷ. εἰ ὁ θεὸς ἰδοξάσθην ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ υἱὸς
 δοξάσει αὐτὸν ἐν αὐτῷ, καὶ ἀνδρὲς δοξά-
 σει αὐτόν. πενήτα, ἔτι μικρόν μεθ' ὑμεῶν εἰ-
 μί. ζητήσατέ με, καὶ καθεὺς εἰπὼν τοῖς ἰσχυρί-
 οῖς, ὅτι ὅπου ἑστέ ἐγώ, ὑμεῖς ἔδιωκαδε ἐλ-
 θεῖν, καὶ ὑμῖν λέγω ἀρ' ἔτι. ἐν πολλῷ καινίῳ δε-
 σόμε ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθεὺς
 ἀγάπησεν ὑμᾶς, ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλ-
 λήλους. ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες, ὅτι ἐ-
 γὼ μοι μαρτυρεῖ ἐστὶν, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλ-
 λήλοις. λέγει αὐτῷ σίμων πέτρος. κύριε,
 ποῦ ἑστέ ἐγώ, ἔδιωκαδε αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.
 ὅπου ἐγώ, ἑστέ ἐγώ, ἔδιωκαδε μοι νῦν ἀκο-
 λαθήσῃς, ὕδατον δὲ ἀκολουθήσεις μοι. λέ-
 γει αὐτῷ ὁ πέτρος. κύριε, ἀλλ' ἵνα ἔδιωκα-
 μαί σοι ἀκολουθήσῃς ἀρ' ἔτι; πλὴν ψυχῆς μου
 ἑσθ' ὅπου θήσῃς. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.
 τί ψυχῆς σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις; ἀμὲν ἀμὲν
 λέγω σοι,

Λέγω σοι, ὃ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσει, ἕως οὗ ἀπαρ-
 νήσῃ με τρεῖς. Καὶ εἶπε τοῖς μαθηταῖς 14
 αὐτοῦ. μὴ ταρρασίδω ὑμῶν ἡ καρδία. πι-
 στεύετε εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πισθύνετε. οὐ γὰρ τῇ
 οἰκίᾳ τῷ πατρὸς μου μοναὶ πολλαὶ εἰσιν. εἰ δὲ
 καὶ, εἴποι αὐτὸς ὑμῖν. πορεύομαι ἐτοιμάσαι τόπον
 ὑμῖν. καὶ ἐὰν παρῇ, ἐτοιμάσει ὑμῖν τόπον,
 πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς
 ἑαυτὸν, ἵνα ὅπου εἰμι ἐγώ, καὶ ὑμεῖς ᾤεσθε. καὶ
 ὅθεν ἐγὼ εἰπάω, οἴδατε, καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε. λέ-
 γει αὐτῷ θωμάς. κύριε, ὅκ οἶδα μὲν ποῦ
 εἰπάγεις, καὶ πῶς διυνάμεθα πλὴν ὁδοῦ εἰδέ-
 σθαι; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ
 ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ. ὁ δὲ εἰς ἔρχεται πρὸς τὸν
 πατέρα, εἰ μὴ δι' ἐμοῦ. εἰ ἐγνώκατέ με, καὶ τὸν
 πατέρα μου ἐγνώκατε αὐτόν, καὶ ἀπ' αὐτοῦ γινώ-
 σκετε αὐτόν, καὶ ἑώρακατε αὐτόν. λέγει αὐ-
 τῷ Φίλιππος. κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα
 καὶ ἀρκεῖ ὑμῖν. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. τοσού-
 τον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ ὅκ ἐγνώκας με
 Φίλιππε. ὁ ἑώρακώς ἐμὲ, ἑώρακε τὸν πατέ-
 ρα. καὶ πᾶς σὺ λέγεις, δεῖξον ὑμῖν τὸν πατέ-
 ρα; ὃ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ εἰ ὃς πατεὶ, καὶ ὁ πα-
 τὴρ εἰ ἐμοὶ ὅτι; τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν,
 ἀπὸ ἑαυτοῦ οὐ λαλῶ. ὁ δὲ πατήρ ὁ εἰς ἐμοὶ
 μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ῥήματα. πιστεύετε μοι, ὅτι
 ἐγὼ εἰ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ἐγὼ εἰ δὲ παῖς, καὶ ὁ πατήρ ἐμὸς ὄντιν. εἰ δὲ μὴ
 ὄντιν ταῦτα ὁρῶντες αὐτὰ πιστεύετε μοι. ἀλλ' ἵνα ἰδῶτε
 λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, τὰ ὁρῶντα ἃ ἐγὼ φη-
 ῶ, καὶ κείνος ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει,
 ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα μετὰ πορεύομαι, καὶ
 ὁ, τι αὐτὸς αἰτήσῃ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιή-
 σω, ἵνα δοξασθῇ ὁ πατήρ ἐν ᾧ ἔγωγε. ἵνα ἅπαντες
 αἰσθῇτε ἐν ᾧ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω. ἵνα ἀγα-
 πᾶτέ με, ταῖς ἐπιτολαῖς ταῖς ἐμοῖς τηρήσαί τε.
 καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα, καὶ ἄλλον πα-
 ρέκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένη μεθ' ὑμῶν
 εἰς τὸν αἰῶνα, τὸ πνεῦμα τὸ ἀληθὲς, ὃ ὁ κόσ-
 μος οὐ δύναται λαβεῖν, ὃν οὐ θεωρεῖ αὐτό,
 οὐδὲ γινώσκει αὐτό. ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτό,
 ὃν πατήρ ὑμῶν μέλει, καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται. οὐκ ἀ-
 φήσω ὑμᾶς ὀρφανούς, ὁρῶμαι πρὸς ὑμᾶς.
 ἔτι μικρόν, καὶ ὁ κόσμος με οὐκ ἔτι θεωρεῖ, ὑ-
 μεῖς δὲ θεωρεῖτέ με, ὃν ἐγὼ ζῶ, καὶ ὑμεῖς ζή-
 σεσθε. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμᾶς,
 ὃν ἐγὼ εἰ δὲ παῖς μου, καὶ ὑμεῖς ἐμὸι, καὶ
 ἐγὼ ἐν ὑμῖν. ὁ ἔχων τὰς ἐπιτολάς μου καὶ τη-
 ρῶν αὐτάς, ἐκεῖνος ὄντιν ὁ ἀγαπῶν με. ὁ δὲ ἀ-
 γαπῶν με, ἀγαπηθήσεται ἐξ ὧν τὰ τέκνα
 μου, καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτόν, καὶ ἐμφανί-
 σω αὐτῷ ἐμαυτόν. λέγει αὐτῷ ἰούδας, οὐκ
 ὁ ἰσκαριώτης. κύριε, τί γέγονεν, ὃν ὑμῶν
 μέλει

καὶ ἐλθὼς ἑμφανίζειν σεαυτὸν, καὶ ὅχι ὡς
 κω; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἰαὺ ἴς
 ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει, καὶ ὁ πατήρ
 μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλθού-
 μεθα, καὶ μονήσῃ παρ' αὐτῷ εὐφροσύνη. ὁ μὴ ἀ-
 γαπᾷ με, τοὺς λόγους μου ὃς τηρεῖ, καὶ ὁ λό-
 γος ὃν ἀκούετε, ὃς ὅτιν ἐμὸς, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα
 τὸς με παρὸς. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ'
 ὑμῖν μέντοι. ὁ δὲ παρακλητός τὸ πνεῦμα ὃς ἀ-
 γιστῶν, ὃ πνεῦμα ὁ πατήρ ἐν ᾧ ὁ νόμος μου, ἐ-
 κεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα, καὶ ὑπομνήσει ὑ-
 μᾶς πάντα ὅσα εἶπον ὑμῖν. εἰρήνη ἁπλῶς
 καὶ ὑμῖν, εἰρήνη πάντοτε ἐμὴ δίδωμι ὑμῖν. ὃς καὶ
 θῶς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. μὴ
 ταρσάσθω ὑμῶν ἡ καρδία, μηδὲ δειλιάτω.
 ἡκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν, ἵνα ἴσῃ καὶ ὁρ-
 γησθε πρὸς ὑμᾶς. εἰ ἡγαπᾷτέ με, ἔχρη-
 στε αὐτῷ, ὅτι εἶπον, ἐρχέσθωμαι πρὸς τὸν πατέρα,
 ὅτι ὁ πατήρ μείζων μου ὅτι. καὶ νῦν εἶρηκα ὑ-
 μῖν πρὶν γενέσθαι, ἵνα ὅταν γενῇ, πιστεύσητε. ὃς
 ἐν ἑλλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν. ὁρᾷ γὰρ ὁ τῷ
 κόσμῳ βύτου ἀρχῶν, καὶ ἐν ἐμοὶ ὃς ἔχει ὅτιν.
 ἀλλ' ἵνα γινῶ ὁ κόσμος, ὅτι ἀγαπᾷ τὸν πατέρα
 καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατήρ, ὅπως ποιῶ,
 ἐγείρεθε, ἀφωμεν ἐν τεύθει. Εἰ μὲν ἡ ἀμ 15
 πῆλος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ μαρτυρῶν ὅτι.

πάν

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

πάν κλήμα εἰ ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἶρα
 αὐτὸ, καὶ πᾶν καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτὸ,
 ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. ἤδη ὑμεῖς καθαροὶ
 ἐστε διὰ τὸν λόγον, ὃν λελάληκα ὑμῖν. μείνετε
 εἰ ἐμοί, καὶ ἐγὼ εἰ ὑμῖν. καὶ ὡς τὸ κλήμα ἔ-
 διώκεται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ
 μένῃ· οὕτως ἡ ἀμπελὶς, ὅπως ἔδει ὑμεῖς εἰναι μὴ
 εἰ ἐμοὶ μένητε. ἔγω εἰμι ἡ ἀμπελὶς, ὑμεῖς
 τὰ κλήματα. ὁ μὲν οὖν ἐμοί, καὶ ἐγὼ αὐτῷ
 ἔτος φέρει καρπὸν πολὺν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ ἔ-
 διώκεται ποιεῖν ἔδει. ἐὰν μὴ τις μένῃ ἐμοί,
 ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλήμα, καὶ ἔρηται, καὶ
 σιμώσουσιν αὐτὰ, καὶ εἰς τὸ πυρὸς βάλλουσι, καὶ
 καίεται. ἐὰν μένητε ἐμοί, καὶ τὰ ῥήματά
 μου εἰ ὑμῖν μένῃ, ὅσα ἐγὼ θέλητε αἰτήσεσθε, καὶ
 ῥηθήσεται ὑμῖν. ἐν τούτῳ ἰδοξεάσθην ὁ πατήρ
 μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρῃτε καὶ ῥηθήσεσθε
 ἐμοὶ μαθηταί. καὶ ὡς ἠγάπησέ με ὁ πατήρ,
 καὶ ἐγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς. μένετε οὖν τῇ ἀγάπῃ
 τῇ ἐμῇ. ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσῃτε, με-
 νήτε οὖν τῇ ἀγάπῃ μου, καὶ ὡς ἐπὶ ταῖς ἐντο-
 λάς τῷ πατρὶ μου τηρήκα, καὶ μὲν αὐτοῦ
 εἰ τῇ ἀγάπῃ. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἡ
 χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ. αὐτὴ ἐστὶν ἡ εὐλογία ἡ
 ἐμὴ, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καὶ ὡς ἠγάπη-
 σε ὑμᾶς, μείζονα ταύτης ἀγάπῃ ἔδεξις ἔχει,
 ἵνα τις

να τις τῶν ψυχῶν αὐτοῦ θῇ ἐπὶ τῇ θέλῳ
 αὐτοῦ. ὑμῶς θελοί μου ἐστέ, ἵνα ποιῇτε ὅσα ἐπέ-
 ρατέλλομαι ὑμῖν. οὐκ ἔτι ὑμᾶς λέγω δούλους,
 ὅτι ὁ δούλος οὐκ οἶδε τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος. ὑ-
 μᾶς δὲ ἔρρηκε θέλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα
 πατέρα τοῦ πατρὸς μου, ἐγνώρισα ὑμῖν. ἔτι ὑμεῖς
 με θηλείξατε ἀλλ' ἐπὶ θηλειάμην ὑμᾶς, καὶ
 ἐθῆκα ὑμᾶς, ἵνα ὑμεῖς ἀγαπήτε, καὶ καρπὸν
 φέρετε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένη, ἵνα ὁ, τι ἂν
 αἰτήσῃτε τὸν πατέρα ἐν ᾧ ὀνόματί μου, δοθῇ
 ὑμῖν. ταῦτα ἐπέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε
 ἀλλήλους. εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε
 ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. εἰ ἐκ τῷ κόσ-
 μου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δε-
 ῖκ τῷ κόσμῳ οὐκ ἐστὶ, ἀλλ' ἐπὶ θηλειάμην
 ὑμᾶς ἐκ τῷ κόσμῳ, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσ-
 μος. μημνηθεῖτε τῷ λόγῳ, οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν.
 οὐκ ἔστι δούλος μαίρων τῷ κυρίου αὐτοῦ. εἰ ἐμὲ
 ἐδίωξαν, καὶ ὑμεῖς διώξεσιν. εἰ τὸν λόγον μου
 ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. ἀλλὰ
 ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὀνο-
 ματί μου, ὅτι οὐκ οἶδασι τὸν πέμψαντά με. εἰ-
 μή ἤλθον, καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἀμαρτίαν ἣν
 εἶχον. ἵνα δὲ πείθῃσιν ἔτι ἔχουσι πᾶσι τὰ ἀ-
 μαρτία αὐτῶν. ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν πατέρα
 μου μισεῖ. εἰτὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς
 ἃ οὐδεὶς

αὐτοὺς ἄλλος πεποιήκειν, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον.
 ἐγὼ δὲ καὶ ἑώρακα σὺ καὶ μεμισήκασαι, καὶ ἐμὴν
 καὶ τὸν πατέρα μου. ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λό-
 γος, ὁ γεγραμμένος ἐν ᾧ νόμος αὐτῶν, ὅτι ἐμέ-
 σθέν με θωρεῖάν. ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παρὰ κλητός,
 ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦ πνεύματος
 καὶ ἀληθείας, ὁ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐ-
 κείνος μαρτυρήσιν περὶ ἐμοῦ. καὶ ὑμεῖς δὲ μαρ-
 τυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστέ. Ταῦτα
 16 λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκαιοδολιαθῆτε. ἄνθρω-
 ποι γὰρ ποιοῦσιν ὑμᾶς, ἀλλ' ὁρᾶτε ὥρα,
 ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνων ὑμᾶς, οὐδὲ λατρεῖν
 προσφέρειν ᾧ θεῷ. καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὑ-
 μῖν, ὅτι οὐκ ἐγνώσαν τὸν πατέρα, οὐδὲ ἐμὴν ἀλ-
 λά ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ
 ὥρα, μνημονεύετε αὐτῆς, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν.
 ταῦτα δὲ ὑμῖν ἄρτις οὐκ εἶπον, ὅτι μετ' ὑ-
 μῶν ἤμην. νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά
 με, καὶ οὐκ οἶδ' ὅτε ὑμῶν ὁρώταί με, ἀλλ' ὑποκί-
 νησις. ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα
 μὴ πλεονέχωσιν ὑμῶν πρὸς καρδίαν. ἀλλ'
 ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν. συμφέρει ὑ-
 μῖν, ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω. ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω,
 ὁ παρὰ κλητός οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς.
 ἐὰν δὲ θρηνῶ, πέμψω αὐτὸς πρὸς ὑμᾶς
 καὶ ἐλθὼν ἐκείνος ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ
 τῆς ἀμαρτίας

ἁμαρτίας, καὶ πρὸς δικαιοσύνης, καὶ πε-
 ρὶ κρίσεως. πρὸς ἁμαρτίας μὲν, ὅτι ἔπι-
 στύντες εἰς ἐμὲ. πρὸς δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς
 τὸν πατέρα ἑστάνω, καὶ ἐκ ἐμοῦ θεωρεῖτέ
 με. πρὸς δέ κρίσεως, ὅτι ὁ ἀρχὸν τὸ κόσ-
 μου τούτου κέκεται. ἐγὼ πολλὰ ἔχω λέ-
 γειν ὑμῖν, ἀλλ' ὃ διὰ τοῦ βασιλεῖος ἀρτί. ὅ-
 ταν δὲ ἔλθῃ ἡκαιὸς τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας,
 ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πάντας τὰς ἀληθείας. ὃ
 γὰρ λαλήσει ἀφ' ἐαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα αὐτὸ ἀκούσῃ,
 λαλήσει, καὶ τὰ ὀρθόμενα ἀπαγγελά ὑμῖν. ἕκα-
 στος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τῶ ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀπαγ-
 γελά ὑμῖν. πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατήρ, ἐμὰ ὄντι.
 ὃ δὲ ἔδωκεν εἶπεν, ὅτι ἐκ τῶ ἐμοῦ λήψεται, καὶ
 ἀπαγγελά ὑμῖν. μικρὸν καὶ ὃ θεωρεῖτέ με, καὶ
 πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθε με, ὅτι ἑστάνω πρὸς
 τὸν πατέρα. ἔσονται ἐκ τῆς μαθητῶν αὐτοῦ
 πρὸς ἀλλήλους. ὃ δὲ ἔδωκεν, ὃ λέγει ἡμῖν, μι-
 κρὸν καὶ ὃ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψε-
 σθε με, καὶ ὅτι ἐγὼ ἑστάνω πρὸς τὸν πατέρα;
 ἔλεγον ὅτι. ἔδωκεν ὃ δὲ ἔδωκεν, ὃ λέγει, τὸ μικρὸν; ἐκ οἷδα
 μεν τί λαλεῖ. ἐγὼ ὅτι οἱ ἰουδαῖοι, ὅτι ἡμετέρον αὐ-
 τὸν ὀφείψασαι, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. πρὸς τούτον ζη-
 τᾶτε μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον, μικρὸν καὶ ὃ
 θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψε-
 σθε με; ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι κλαύσετε
 καὶ θρήνη-

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται.
 ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε, ἀλλὰ ἡ λύπη ὑμῶν εἰς
 χαρὰν γινήσεται. ἡ γυνὴ ὅταν τίκτη, λύπῃ
 ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς; ὅταν δὲ γινή-
 σῃ ὁ παῖς, ἔκ ἐτι μνημονεύει τῆς θλίψεως ὅτι
 πῶς χαρὰν, ὅτι ἐγενήθη ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσ-
 μον. καὶ ὑμεῖς οὕτως λύπητι μεν νῦν ἔχετε, πάλιν
 δὲ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρ-
 δια, καὶ πῶς χαρὰν ὑμῶν ὁ δαίμων αἶρει ἀπὸ
 ὑμῶν. καὶ ὅτι ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσατε
 ὅθεν. ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅσοι αὐτὴν
 σιτησὶν τὸν πατέρα, οἱ δὲ ὀνόματί μου, δάσει
 ὑμῖν. ἕως ἄρτι ἔκ ἔστησατε ὅθεν οἱ δὲ ὀνόμα-
 τί μου. αἰτεῖτε, καὶ λήψετε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν
 ᾖ πεπληρωμένη. ταῦτα οἱ παροιμίαις λε-
 λάληκα ὑμῖν. ὅραται ὥρα, ὅτε ἔκ ἐτι οἱ πα-
 ροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρέρησά περὶ
 τῆς πατρὸς ἀναβήσω ὑμῖν. καὶ ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ οἱ
 πῶς ὀνόματί μου αἰτήσεσθε. καὶ ἔτι λέγω ὑμῖν
 ὅτι ἐγὼ ὁρώ τῶν ἐν πατέρᾳ πᾶσι ὑμῶν. ἄν-
 τὸς γὰρ ὁ πατήρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ
 πεποιθήκατε, καὶ πεπιστεύκατε, ὅτι ἐγὼ πα-
 ρὰ τοῦ Θεοῦ ἔμεινα. ἔμεινον παρὰ τοῦ πα-
 τρός καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον πάλιν ἀφί-
 ημι τὸν κόσμον, καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέ-
 ρα. λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. ἰδοὺ νῦν
 παρέρησά

παρρησίᾳ λαλεῖς, καὶ παροιμίαις οὐκ ἔμελλες
 γὰρ νῦν οἶδαμεν, ὅτι οἶδας πάντα, καὶ οὐ χρεί-
 σαι ἔχεις, ἵνα ἴς σε ὁρῶταί. ἐν ζύτῳ πισύο-
 μεν, ὅτι οὐκ ἔστι βῆμα. τις ἀπεκρίθη αὐτοῖς
 ὁ ἱησοῦς. ἀλλ' ἐπιστεύετε. ἰδοὺ ὁρᾷ ὥρα καὶ
 νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκερπιαθῇτε ἕκαστος εἰς τὰ
 ἴδια, καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε. καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι
 ὁ πατήρ μετ' ἐμοῦ ἐστὶ ταῦτα λελάληκα ὑ-
 μῖν, ἵνα οὐ ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε. οὐδ' κόσμῳ
 θάψιν ἔχετε, ἀλλὰ θάρσειτε, ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ
 τῶν κόσμων. Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ ἱησοῦς, καὶ ἐ- 17
 πήρε τὸν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ
 εἶπε πάντες, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, ὁρξασὼν ὁ
 υἱὸς, ἵνα καὶ ὁ υἱὸς σου δοξάσῃ σε. καθὼς ἔδωκας
 αὐτῷ βίαν καὶ δόξαν. Ἐρχομαι, ἵνα πάντες ὁ ἔδω-
 κας αὐτῷ, δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. αὐτὴ
 δὲ βίη καὶ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μὴ-
 νοῦν ἀληθινόν, τὸν καὶ ὁ ἀπεσταλτάς ἱησοῦς χρι-
 στός. ἰδὼ σε ἰδοῦν ἡμεῖς τὴν γῆν, καὶ ὁ ὅτι ἐπελ-
 ῶσε, ὁ δὲ δώκας μοι ἵνα κρίνω. καὶ νῦν ὁρξασὼν
 καὶ οὐ πάντες παρὰ σε αὐτῷ τῇ δόξῃ, ἢ αἶσαν,
 πᾶν τὸν κόσμον ἐγὼ παρὰ σοί. ἐφανέρωσά
 σοι τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις, καὶ δὲ δώκας μοι ἐκ
 τῆς γῆς. σοὶ ἦσαν, καὶ ἐμοὶ αὐτῷ δέδωκας, καὶ
 τὸν κόσμον σου πετηρήκασι. νῦν ἔγνωσαν, ὅτι
 πάντα ὅσα δέδωκας μοι, παρὰ σου ἔστιν ὅτι
 τὰ ῥηόμενα ἃ δέδωκας μοι, δέδωκα αὐτοῖς,
 Α ἰ καὶ αὐ-

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς, ὅτι πα-
 ρὰ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ὠδύσενται, ὅτι σὺ με ἀπέ-
 σειλας. ἐγὼ παρὰ αὐτῶν ὄρω. καὶ παρὰ τοῦ
 κόσμου ὄρω, ἀλλὰ περὶ ὧν δίδωκάς μοι, ὅτι
 σοὶ εἰσι, καὶ τὰ ἐμὰ πάντα ἐξ ὅτι, καὶ τὰ ἐξ-
 ἐμὰ, καὶ διδύσκειν οὐ αὐτοῖς, καὶ ἐκ ἐμοῦ
 οὐ ἐκ κόσμου, καὶ εἶπεν οὐ ἐκ κόσμου εἰσι, καὶ ἐπὶ
 πρὸς σε ὁρῶμαι. πάντες ἄγε, τήρησον αὐτὸν
 οὐ ἐκ ὀνόματί σου, ὅς δίδωκάς μοι, ἵνα ὧσιν οὐ
 καὶ ὡς ὑμεῖς. ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν οὐ ἐκ
 κόσμου, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς οὐ ἐκ ὀνόματί σου. ὅς
 δίδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἔξ αὐτῶν ἀ-
 πώλει εἰμὴ ὁ υἱὸς τοῦ ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ
 πληρωθῇ. νῦν δὲ πρὸς σε ὁρῶμαι, καὶ ταῦτα
 λαλῶ οὐ ἐκ κόσμου, ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν πᾶσι
 ἐμὴν πεπληρωμένην οὐ αὐτοῖς. ἐγὼ δίδωκα αὐ-
 τοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτοὺς,
 ὅτι ἐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου καὶ ὡς ἐγὼ ἐκ
 ἐκ τοῦ κόσμου. ἐκ ὄρω, ἵνα ἀρῶς αὐτοὺς
 ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ
 πονηροῦ. ἐκ τοῦ κόσμου ἐκ εἰσὶ, καὶ ὡς ἐγὼ ἐκ
 τοῦ κόσμου ἐκ εἰμὶ. ἀγίασον αὐτὸν οὐ τῆς ἀλη-
 θείας σου. ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθεια ἐστίν. καὶ ὡς ἐμὴ
 ἀπέσειλας εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἀπέσειλα αὐ-
 τὸν εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐπὶ αὐτῷ ἐγὼ ἀγα-
 ζῶ ἐμαυτὸν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὧσιν ἡγιασμένοι οὐ ἀ-
 ληθείας. καὶ παρὰ τούτων δὲ ὄρω μόνον, ἀλλὰ
 καὶ παρὰ τῶν πεισυσάντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν
 εἰς ἐμὴ,

εἰς ἐμὲ, ἵνα πάντες ἐν ᾧ σὺ, καθὼς σὺ πάτερ ἐν
ἐμοί, καὶ ἐν ᾧ σὺ, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ᾧ σὺ, ἵνα
ὁ κόσμος πιστεύσῃ, ὅτι σὺ με ἀπέστειλας· καὶ ἐγὼ
πάντῃ δόξα καὶ δόξα καὶ δόξα μοι, δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα
ᾤσιν ἐν, καθὼς ἡμεῖς ἐν ἐσμέν. ἐγὼ ἐν αὐτοῖς,
καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ᾤσιν πεπελατωμένοι εἰς ἐν, καὶ
ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος, ὅτι σὺ με ἀπέστειλας, καὶ
ἡγάπησας αὐτοὺς, καθὼς ἐμὲ ἡγάπησας. πά-
τερ, ὅς δέδωκας μοι, θέλω ἵνα ὅπου ἐγὼ,
καὶ οἱ ἄλλοι ᾤσιν μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν
πάντῃ ἐμῇ, καὶ ἐδωκας μοι, ὅτι ἡγάπησας με πρὸ
καταβολῆς κόσμου. πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσ-
μος σε ἐκ ἐγὼ, ἐγὼ δὲ σε ἐγνων, καὶ ἔδοξε ἐγνώσθαι,
ὅτι σὺ με ἀπέστειλας, καὶ ἐγνώρισας αὐτοῖς τὸ ὄνο-
μα σου, καὶ γνωρίσω, ἵνα ἡ ἀγάπη καὶ ἡγάπησας
με, ἐν αὐτοῖς ἦ, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτοῖς. Ταῦτα εἶ- 18
πὼν ὁ Ἰησοῦς, ἔβηλθεν σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐ-
τῷ πόρῳ τῷ χειμαρρῷ τῇ κέντρων, ὅπου καὶ
κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐ-
τῷ. ἤδει δὲ καὶ ἰσθὰς ὁ παραδιδούς αὐτὸν, τὸν
θεῖον, ὅτι πολλάκις συνήχθη ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ
τῇ μαθητῶν αὐτοῦ. ὁ ἔν ἰσθὰς λαβὼν πάν-
τας ἀπείρα, καὶ ἐκ τῇ ἀρχιδρέων καὶ φαειναί-
ων ὑψηλότητας, ὄρχεται ἐκεῖ μετὰ φαίδι καὶ
καμπύλων καὶ ὄρων. Ἰησοῦς ἔν εἰδὼς πάν-
τα ταῖς ὀρχήμενα ἐπ' αὐτὸν, ἔβηλθον ἀπὸ
αὐτοῖς. τίνα ζητεῖτε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἰησοῦ τὸν ναζωραῖον. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. ἐ-
 γὼ εἰμι. εἰσήκη δὲ καὶ ἰδοὺς ὁ παραδιδούς αὐ-
 τὸν, μετ' αὐτῶν. ὡς δ' εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι ἐγὼ εἰ-
 μι, ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἐπεσον χαμαί.
 πάλιν δ' αὐτοὺς ἐπηρώτησε. ὕνα ζητεῖτε; οἱ
 δὲ εἶπον. Ἰησοῦ τὸν ναζωραῖον. ἀπεκρίθη ὁ Ἰη-
 σοῦς. εἶπον ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ εἰμι. εἰ δ' ἐμὲ ζητεῖτε,
 ἄφετε βύτους ὑπάγειν, ἵνα πληροθῇ ὁ λόγος
 ὃν εἶπεν, ὅτι ὅς δέδωκάς μοι, ὃκ ἀπώλειτε. καὶ
 αὐτῶν ὁ δέναι. σίμων δ' ἐπεὶ πρὸς ἔχον μάχα-
 ραν, ἀλκυσεν αὐτὸν, καὶ ἐπαυσεν τὸν τῷ ἀρχι-
 δρέως δοῦλον, καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὄριον τὸ
 δεξιόν. καὶ δὲ ὄνομα δὲ δοῦλω μάλχος. εἶπεν
 δ' ὁ Ἰησοῦς δὲ πρὸς αὐτόν. βάλε τὴν μάχαρά σου
 εἰς τὴν θήκην. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ δέδωκέ μοι ὁ πατήρ,
 καὶ μὴ πίω αὐτό; ἢ δ' ἀπεῖρα καὶ ὁ χιλιάρχος
 καὶ οἱ ὑποκριταὶ τῇ ἰσθαλείᾳ συνέλαβον τὸν Ἰη-
 σοῦν, καὶ ἐδήσαν αὐτόν, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν
 πρὸς αὐτὸν πρῶτον. καὶ ἔπειθ' ὁ πρεσβύτερος τῶν καὶ ἄλλων,
 ὅς ἐστιν ἀρχιδρέως τῶν ἐπισκεπτῶν ἐκείνους. καὶ δὲ καὶ
 ἄλλος ὁ συμβαλὼν τοῖς ἰσθαλείοις, ὅτι συμφέ-
 ρει αὐτῷ ἀνθρώπον ἀφ' ἑαυτοῦ ὑποδύναι τὸν λαόν. καὶ
 κατέθετο δὲ ὁ Ἰησοῦς σίμων πρὸς ἑαυτόν, καὶ ἄλλους
 μαθητάς. ὁ δὲ μαθητὴς ἐκεῖνος καὶ γνωστὸς δὲ
 ἀρχιδρέως, καὶ συνεβόησαν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς πλάγιον
 τῶν ἀρχιδρέως. ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν εἰσήκη πρὸς τὴν θύ-
 ραν ἵδω. καὶ ἦλθεν δ' ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος, ὅς ἐστιν
 γνωστὸς

γνωστὸς ὢν ἀρχιδιᾶ, καὶ εἶπε τῇ θυρωρῷ, καὶ
 εἰσάγαγε τὸν πέτρον. λέγει ἔν ἡ παιδίσκεν ἡ θυ-
 ρωρὸς ὢν πέτρω. μή καὶ σὺ ἐκ τῆς μαθητῶν εἶ-
 τῶ ἀνθρώπου τούτου; λέγει ἐκείνος. ὅκ εἰμί. εἰσῆ-
 κεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται, αἰθρηκαὶ
 περικνηκότες, ὅτε ψύχρος ἦν, καὶ ἐθερμαίνοντο.
 ἦν δὲ μετ' αὐτῶν ὁ πέτρος ἕως καὶ θερμαινό-
 μενος. ὁ δὲ ἀρχιδιᾶς ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦ πε-
 ρεὶ τῆς μαθητῶν αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς διδαχῆς
 αὐτοῦ. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. ἐγὼ παρρησια-
 ἐλάλησα ὢν κόσμῳ. ἐγὼ πάντες ἐδίδαξα αὐτῇ
 συναγωγῇ, καὶ αὐτῷ ἰδρῷ, ὅθου πάντες οἱ Ἰουδαῖοι
 σινοῦνται, καὶ αὐτὸς κρυπῶ ἐλάλησα ἑδὲν. ἵνα με
 ἐπιδρωτῆς, ἐπιδρώτησιν ὅτι ἀκηκοότας ἵνα ἐλά-
 ληται αὐτοῖς. ἴδε ἔθι οἶδασιν ἅ ἐγὼ εἶπον. ταῦ-
 τα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος, εἰς τῆς ὑποκριτῶν πα-
 ρησιακῶς ἔειπεν. ῥάπισμα δὲ Ἰησοῦ, εἰπὼν. ἔ-
 πως ἀρκεῖν ὢν ἀρχιδιᾶ; ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ
 Ἰησοῦς. εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον πρό-
 τῶ καὶ ἐγὼ εἰ δὲ καλῶς, ἵνα με δέξῃς; ἀπεστείλον
 αὐτὸν ὁ αἴνασ' δεδεμένον πρὸς καὶ ἄφαι τὰς
 ἀρχιδιᾶς. ἦν δὲ σίμων πέτρος ἕως καὶ θερμαι-
 νόμενος. εἶπον ἔν αὐτῷ. μή καὶ σὺ ἐκ τῆς μα-
 θητῶν αὐτοῦ εἶ; ἠρνήσατο ἐκείνος, καὶ εἶπεν. ὅκ εἰ-
 μί. λέγει εἰς τῆς δούλων τῶ ἀρχιδιᾶς συγ-
 γλητός, ὃς ἀπέκοψε πέτρος ὃ ὄλιον. ὅκ ἐγὼ σε
 εἶδον αὐτῷ ὢν κήτω μετ' αὐτοῦ; πάλιν δὲ ἠρνή-

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

σαβ ὁ πῆλτος, καὶ δι' ἑξέως ἀλέκτωρ ἐφώκη-
 σεν. ἄκουσιν ὃν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ καὶ ἁφ' εἰς τ
 πραιτώριον. ὡς δὲ πρῶτα. καὶ αὐτὸς ἔκ ἐπισλ-
 λον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μανθῶσιν, ἀλλ'
 ἵνα φάγωσι τὸ πᾶσα. ἐξῆλθεν ὃν ὁ πιλάτος
 πρὸς αὐτὸν Ἰβζω, καὶ εἶπε. ἵνα κατηγορίας φέρῃ
 τε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου βύτου; ἀπεκρίθη, καὶ
 καὶ εἶπον αὐτῷ. εἰ μὴ ὡς κακοῦτος, ἔκ αὐτοῦ
 παρεδωκαμεν αὐτόν. εἶπεν ὃν αὐτῷ ὁ πιλά-
 τος. λάβετε αὐτόν ὑμεῖς, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑ-
 μῶν κρίνατε αὐτόν. εἶπον ὃν αὐτῷ οἱ ἰσθαῖοι.
 ἡμῖν ἔκ Ἰβζω ἀρχικτεῖναι ὑδὲνα. ἵνα ὁ λόγος
 τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ, ὃν εἶπε σημαίνων τῷ ὄντι
 τὰ τῷ ἡμελλεν ἀρχθῆσθαι. εἰσῆλθεν ὃν εἰς τὸ
 πραιτώριον πάλιν ὁ πιλάτος, καὶ ἐφώκησεν τὸν
 Ἰησοῦν, καὶ εἶπεν αὐτῷ. σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς ἰου-
 δαίας; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς. ἀφ' ἑαυτοῦ σὺ τοῦ
 β' λέγεις, ἢ ἄλλοι τοι εἶπον περὶ ἐμοῦ; ἀπεκρίθη
 ὁ πιλάτος. μή τι ἐγὼ ἰσθαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ
 σὺν, καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκαν σε ἐμοί. τί
 ἐποίησας; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς. ἡ βασιλεία ἡ
 ἐμὴ ἔκ ὅσων ἐκ τοῦ κόσμου βύτου. εἰ ἐκ τοῦ κόσ-
 μου τούτου ὡς ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ῥα τῆς
 αὐτοῦ οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο, ἵνα μὴ παρεσθῶ τοῖς
 ἰσθαῖοις. νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ ἔκ ὅσων εἶ-
 πεῖται. εἶπεν ὃν αὐτῷ ὁ πιλάτος. ἔκοῦν βα-
 σιλεὺς εἶ σὺ; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς. σὺ λέγεις,
 ὅτι βασιλεὺς εἰμι ἐγώ, ἐπὶ αἰς τοῦ β' γέννημαι,
 καὶ αἰς

καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρ-
 τυρήσω τῇ ἀληθείᾳ. πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας,
 ἀκούει μου τῆς φωνῆς. λέγει αὐτῷ ὁ πηλᾶξ. τί
 ὅστις ἀλήθεια; καὶ τοῦτο εἰπὼν, πάλιν ἔζηλθεν
 πρὸς τοὺς ἰσδαίους, καὶ λέγει αὐτοῖς. ἐγὼ εἶμι μί-
 ας αἰτίαν θείσκω εἰς αὐτῷ. ὅτι δε σωθήσεται ὑ-
 μῖν, ἵνα εἴα ὑμῖν ἀφελύσω εἰς τὸ πάχος. βέλε-
 δε ὅτι ὑμῖν ἀφελύσω τὴν βασιλείαν τῇ ἰσδαί-
 ων; ἐκράνυχαθεν ὅτι πάλιν πάντες, λέγοντες.
 μὴ τοῦτο, ἀλλὰ τὸν βαρεββαῦ. ὡς δὲ ὁ βα-
 ρεββᾶς ληψὶς. τότε ὅτι ἔλαβεν ὁ πηλᾶξ 19
 τὸν ἰησοῦν, καὶ ἐμασίπασεν. καὶ οἱ στρατιῶται πάλι
 ξαντες, ἔφαιον ἔξ ἀκρεθῶν ἐπὶ θηκαν αὐτῷ
 τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβα-
 λον αὐτόν, καὶ ἔλεγον. χαῖρε ὁ βασιλεῦς τῇ
 ἰσδαίω. καὶ ἐδίδου αὐτῷ ῥαπίσματα ἔζηλ-
 θεν ὅτι πάλιν ἔβω ὁ πηλᾶξ, καὶ λέγει αὐτοῖς.
 ἴδε ὅτι ὑμῖν αὐτὸν ἔβω, ἵνα γινώτε, ὅτι εἰ αὐτῷ
 εἶμι μίαν αἰτίαν θείσκω. ἔζηλθεν ὅτι ἰησοῦς
 ἔβω, φορῶν τὸν ἀκάνθινον ἔφαιον, καὶ τὸ πορφυ-
 ροῦν ἱμάτιον, καὶ λέγει αὐτοῖς. ἰδοὺ ὁ ἀνθρώπος.
 ὅτι ὅτι εἶδον αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἱερεῖς
 ἐκράνυχαθεν, λέγοντες. σάβωον, σάβωον. λέ-
 γει αὐτοῖς ὁ πηλᾶξ. λάβετε αὐτόν ὑμεῖς, καὶ
 στυρώσθε. ἐγὼ δὲ ἔχθισκα εἰς αὐτῷ αἰτίαν.
 ἀπεκρίθη αὐτῷ οἱ ἰσδαῖοι. ἡμεῖς νόμον
 ἔχουσι, καὶ κατὰ νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀφελύσθαι,

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ὅτε ἑαυτὸν τὸν υἱὸν θεοῦ ἐφώτισεν. ὅτε ὅτι ἔκου-
 σαν ὁ πιλαῶς ᾤδεν τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβή-
 θη. καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν, καὶ λέ-
 γει· ἰησοῦ. πόθεν εἶ αὐτός; ὁ δὲ ἰησοῦς ἀπεκρί-
 νη· ἐγὼ κοινὸν αὐτῷ. λέγει· ὅτι αὐτῷ ὁ πιλαῶς. ἐ-
 μοί τί λαλεῖς; ἐκ οἷός σε ὅτι ἰβηστὴν ἔχουσιν ἐ-
 ποίησέν σε, καὶ ἰβηστὴν ἔχεις ἀπολύσαι σε; ἀπεκρί-
 νη ὁ ἰησοῦς. ἐκ εἰχλὸς ἰβηστὴν ἔδε μέαν κατ'
 ἐμῷ, εἰ μὴ ὡς τοι δοκεῖ. ἀνέωθεν. ὁ δὲ ᾤδεν ὅ
 περαιοῖσιν με τοι μέλλοντα ἀμαρτίαν ἔχει. ἐκ
 τούτου ἐζητεῖ ὁ πιλαῶς ἀπολύσαι αὐτόν. οἱ δὲ
 ἰσχυροὶ ἐκραζον, λέγοντες. ἐὰν ᾤδεν ἀπολύσεις,
 οὐκ εἰσέλως τὸ καίσαρος. πᾶς ὁ βασιλεὺς αὐτοῦ
 πᾶσι, ἀντιλέγει· καί τισι. ὁ δὲ πιλαῶς ἀκού-
 σας ᾤδεν τὸν λόγον, ἡγάγη ἰβηστὴν ἰησοῦν, καὶ
 ἐκτίθει αὐτὸν τῷ βήματι εἰς τὸν λεγόμενον
 λεγόμενον, ἐβραϊστὴν βαβυλῶνα. καὶ δεῖπνον
 σκεῖν τὸ πᾶσι, ὡς δὲ ὡσεὶ ἑκτὴ, καὶ λέγει· τίς
 ἰσχυροῖς. ἰδὲ ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. οἱ δὲ ἐκράζον·
 βασιλεῦ. ἄρον, ἄρον, σκώρων αὐτόν. λέγει αὐτοῖς
 ὁ πιλαῶς. τὸν βασιλεὺς ὑμῶν σκώρων; ἀπε-
 κρίθη· οἱ ἀρχιερεῖς, ἐκ ἐχθροῦ βασιλεὺς
 εἰ μὴ καίσαρα. τότε ὅτι παρέδωκεν αὐτόν
 αὐτοῖς, ἵνα σκώρων. παρέλαβον δὲ τὸν
 ἰησοῦν, καὶ ἀπήγαγον, καὶ βαστάζοντες αὐ-
 τὸν αὐτοῦ ἰβηστὴν εἰς τὸν λεγόμενον χραγίθ
 τόπον, ὃς λέγεται ἐβραϊστὴν γαλβῶ, ὅπου αὐτὸν
 ἐσταύρω-

ἑσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο ἐπέθεν
 καὶ ἐπέθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν. ἔρχοντο δὲ καὶ
 Ἰτίλον ὁ πιλάτος, καὶ ἔθηκεν ἐν τῷ σταυροῦ. ὡς
 δὲ γεγραμμένον. Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὁ Βασι-
 λεύς τῇ Ἰσρααίων. ὧν τοι ὃν ἐν Ἰτίλον πολλοί
 ἀνέγνωσαν τῇ Ἰσρααίων, ὅτι ἐγὼς ὡς τὸ πόλι-
 ως ὁ τόπος, ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς. καὶ ὡς γε-
 γραμμένον ἐβραϊστὶ, ἐλληνιστὶ, ῥωμαῖστὶ. ἔλεγον
 ὃν δὲ πιλάτος οἱ ἀρχιερεῖς τῇ Ἰσρααίων. μὴ
 γράφει, ὁ βασιλεὺς τῇ Ἰσρααίων, ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος
 εἶπε, βασιλεὺς ἔμμε τῇ Ἰσρααίων. ἀπεκρίθη ὁ
 πιλάτος. ὁ γὰρ γράφα, γέγραφα. οἱ δὲ ἑβραῖοι
 ὅτι ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ ἱμάτια
 αὐτοῦ, καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, ἐκάς ὡς γρα-
 πτωτὴ μέρος, καὶ ὃν χιτῶνα. ὡς δὲ ὁ χιτῶν ἄρα-
 φος ἐκ τῇ ἀνῶθεν ὑφαντὸς δι' ὅλου. εἶπον οὖν
 πρὸς ἀλλήλους, μὴ κρίσωμεν αὐτὸν, ἀλλὰ λά-
 χωμεν πῶς αὐτοῦ τίνος ἔσται, ἵνα ἡ γραφὴ
 πληρωθῇ ἢ λέγουσαι. διμερίσαντο τὰ ἱμάτια
 μου ἐαυτοῖς, καὶ ἐν τῷ ἱματισμῷ μου ἔβαλον
 κλήρον. οἱ μὲν ὃν ἑβραῖοι ταῦτα ἐποίησαν.
 εἰσῆλθον δὲ παρὰ ὃν σταυρῶ τῷ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ
 αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῇ μητρὸς αὐτοῦ μαρία ἡ
 τῷ κλεωπά, καὶ μαρία ἡ μαγδαλινή. Ἰησοῦς ὃν
 ἰδὼν τὴν μητέρα καὶ ὃν μαθητὴν παρεστῶτα,
 ὃν ἡγάπα λέγει τῇ μητρὶ αὐτοῦ. γυναιξὶ ἰδοὺ ὁ υἱός
 σου. εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ. ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. καὶ
 ἀπ' ἐκεῖ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ἅπα' ἐκείνης τ' ὥρας ἔλαβον ὁ μαθητὴς αὐτοῦ
 εἰς τὰ ἰδίᾳ. μετὰ δ' αὖτε ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι πάντες
 ἤδη πετέλειται, ἵνα τελεσθῇ ἡ γραφή, λέγει. δι
 ψῶ. σκεῦος ὃν ἔκλεβ' ὅξος μεσόν. οἱ δὲ πληθεύοντες
 ἀπόπον' ὅξος καὶ ὑσώπῳ περιθέντες, προσκύν
 κειν αὐτῷ καὶ σάμαλι. ὅτε δ' ἔλαβεν τὸ ὄξος ὁ Ἰη
 σοῦς, εἶπε. πετέλειται. καὶ κλίνας πλὴν κεφαλῶν
 παρέδωκε δ' πνύμα. οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἐπεὶ πα
 ρεσκύνκοντο, ἵνα μὴ μείνῃ ὑπὸ τῷ σταυροῦ τὰ σώ
 ματα αὐτοῦ σαββάτω. ἡ δὲ μεγάλη ἡμέρα ἐ
 κείνη τῷ σταββάτῳ, ἠρώτησαν τὸν πῖλᾶτον, ἵνα
 κατεγώσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρῶσιν. ἡλ
 λου δ' οἱ στρατιῶται, καὶ τῷ μὲν πρώτῳ κατέ
 αξαν σκέλη, καὶ τῷ ἄλλῳ τῷ συσχυρωθέντι αὐ
 τῷ. ὑπὸ δὲ τῷ Ἰησοῦ ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐ
 τὸν ἤδη πεθιμκότεν, καὶ κατέαξαν αὐτῷ τὰ σκέ
 λη, ἀλλ' εἰς τῇν στρατιωτῶν λόγχην αὐτῷ πλὴν
 πλῆθυσαν ἐνέξεν, καὶ δυνάμεις ἐβλήθη αἷμα καὶ ἵ
 δωρ. καὶ ὁ ἑωρκακὸς μεμαρτύρηκε, καὶ ἄληθη
 ἡ αὐτοῦ. ὅτι ἡ μαρτυρία, καὶ ἀκαίριος οἶδεν ὅτι
 ἄληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πισδύσσητε. ἐγένετο δ'
 ταῦτα, ἵνα ἡ γραφή πληρωθῇ. ὁμοῦν δ' οὖν
 διδόνετε ἅπα' αὐτῷ. καὶ πάλιν ἐτέρᾳ γραφῇ λέ
 γει. ὅσον τ' αὖτε ὃν ἐξελκύντησαν μετὰ δὲ ταῦτα
 ἠρώτησε τὸν πῖλᾶτον ὁ ἰωσήφ ὁ ἀπὸ ἀριμα
 θαίας, ὁ μαθητὴς τῷ Ἰησοῦ, κεκρυμμένος
 δὲ ὅτι ἐν φόβῳ τῇν Ἰουδαίων, ἵνα ἄρῃ τὸ σώ
 μα τῷ

μα τῷ ΙΗΘΥ. καὶ ἐπέβηεν ὁ πιλαῶς. ἦλθε δὲ
καὶ νικόδημος, ὁ ἐλθὼν πρὸς ἐν ΙΗΘΥ νυκτὸς
ἐπρωῶτον, φέρων μύγμα μύρνης καὶ ἄλοις ὥσπερ
λίθρας ἑκατόν. ἔλαβον οὖν ἐπὶ τῷ σώματι τῷ ΙΗΘΥ,
καὶ ἔθηκεν αὐτὸς ἐν ὀνόμοις μετὰ τῇ ἀρώμα-
των, καθὼς ἔθος ὅτι τοῖς ἰσραηλίοις αὐταφά-
ζεν. καὶ οἱ οὗτοι τόπον ὅπου ἐσανρώθη, κήπος,
καὶ οὐ τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν, ἀλλ' ὡς εἶπε
ἐκεῖνοι ἐπέβηεν καὶ ἐβήθη τὴν παρασκευὴν τῇ ἰσ-
ραηλίων, ὅτι ἐγγὺς καὶ τὸ μνημεῖον, ἔθηκεν ἐν ΙΗ-
ΘΥ. Τῇ δὲ μετὰ τῇ ἀρώματων μαρία ἡ 20
μαγδαλὴν ὁρῶσα πρῶτον, σκοτείας ἔτι ἔσσης
εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὸν λίθον ἡρμῶνον ἐκ
τῷ μνημεῖον. ἴσχει οὖν καὶ ὁρῶσα πρὸς σίμωνα πέ-
τρον, καὶ πρὸς ἐν ἄλλον μαθητὴν, ὃν ἐμίση ὁ ΙΗ-
ΘΥς, καὶ λέγει αὐτοῖς. ἤρασαν κύριον ἐκ τῷ μνη-
μεῖον, καὶ οὐκ οἶδαμεν ὅπου ἔθηκεν αὐτόν. ἐξῆλθεν
οὖν ὁ πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς, καὶ ἤρξαντο εἰς τὸ
μνημεῖον. ἔτι εἶχον δὲ οἱ δύο ὁ μὲν, καὶ ὁ ἄλλος μα-
θητὴς πρόσβασι τάχιον τῷ πέτρῳ, καὶ ἦλθε
πρωῶτος εἰς τὸ μνημεῖον. καὶ παρακύψας βλέπει
κείμενα τὰ ὀστέα, καὶ μέντοι εἰσῆλθεν. ὁρῶσα οὖν
σίμων πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς
τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὀστέα κείμενα, καὶ
ἐβουλόρετο, ὅτι καὶ ὁ κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ
μετὰ τῇ ὀστέων κείμενον, ἀλλὰ χερεὶς αὐτοῦ
τυλιγμένον εἰς ἑῷ τόπον. τότε οὖν εἰσῆλθεν
καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς, ὁ ἐλθὼν πρωῶτος εἰς τὸ
μνημεῖον,

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

μνημεῖον, καὶ εἶδε καὶ ἐπίσθυσεν. ἔειπεν γὰρ ἦν δει-
 ξαν πτωχὸν χειρὶν, ὅτε δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀνα-
 στήναι. ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μα-
 θηταί. μαρία δὲ εἰσήκεν πρὸς τὸ μνημεῖον κλαί-
 ῃ· ἔειπε. ὡς ὅτι ἐκλαίει, παρέκλυεν εἰς τὸ μνη-
 μεῖον, καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καὶ δε-
 ζομένους ἕνα πρὸς τὴν κεφαλὴν, καὶ ἑῷα πρὸς
 τοὺς πόσιν, ὅπου ἔειπεν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. καὶ
 λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι. Γύναι, τί κλαίεις; λέ-
 γει αὐτοῖς. ὅτι ἤρξαν τὸν κύριόν μου, καὶ ἐκ οἶδα αὐτὸν
 εἶπεν αὐτόν. καὶ ταῦτα εἰπούσας, ἐστράφη εἰς
 τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα καὶ ἐκ-
 ῖναι. ὅτε ὁ Ἰησοῦς εἶπεν. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς. γύ-
 ναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; ἐκεῖνη δοκούσας ὅτι ὁ
 κηπουρὸς εἶπεν, λέγει αὐτῷ. κύριε, εἰ σὺ ἐβάστα-
 ξας αὐτόν, εἰπὲ μοι πῶς αὐτόν ἔβηκας, καὶ πῶς αὐ-
 τὸν ἄρῃ. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς. μαρία. στραφῆ-
 σαι ἐκεῖνη, λέγει αὐτῷ. ῥαββουή, ὃ λέγεται δι-
 δασκαλε. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς. μή μου ἄπει-
 ῖν γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου. πο-
 ρεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ εἰπὲ αὐτοῖς.
 ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑ-
 μῶν, καὶ θεόν μου καὶ θεόν ὑμῶν. ὁρᾷ δὲ μαρία
 ἡ μαγδαλινὴ ἀναγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς
 ὅτι ἑώρακε τὸν κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.
 ἔσθης οὖν ὁφείλας τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνῃ τῇ μετὰ τῇ
 σαββάτων, καὶ τῇ ἡμέρᾳ ἐκκλησιασμένων, ὅπου
 ἦσαν οἱ μα-

ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον
 τῷ Ἰησοῦ· ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον,
 καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν· καὶ ᾄδων· ἔδει-
 ξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ πλὴν πλυνθεὶς αὐτοῦ.
 ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταί, ἰδόντες τὸν κύριον· εἶ-
 πεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· εἰρήνη ὑμῖν· κα-
 θὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς.
 καὶ ᾄδων· εἰπὼν, οἰκονομήσατε, καὶ λέγει αὐτοῖς· λά-
 βετε πνεῦμα ἅγιον· αἳ ἂν ῥησὶν ἀφ᾽ ἡμῶν τὰς ἀμαρ-
 τίας ἀφίενται αὐτοῖς· αἳ ἂν ῥησὶν κρατῆτε, κεκρα-
 τῶν. Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα ὁ λεγόμε-
 νος δίδυμος, ἔκλυε μετ' αὐτῶν, ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰη-
 σοῦς· ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· ἰωρᾶ
 καμὲν τὸν κύριον· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἐὰν μὴ ἴδω
 αἰτῆσαις χεῖρας αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ
 βάλλω διδάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων,
 καὶ βάλλω πλὴν χεῖρά μου εἰς πλὴν πλυνθεὶς αὐ-
 τοῦ, ἔσθ' μὴ πίσεισω· καὶ μεθ' ἡμῶν ὅκτω πάλ-
 λιν ἦσαν ἔσθ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς
 μετ' αὐτῶν· ὁρᾷται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κε-
 κλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶ-
 πεν· εἰρήνη ὑμῖν· εἶτα λέγει ᾧ Θωμᾶ· φέρε
 τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖρας μου, καὶ
 φέρε πλὴν χεῖρά σου καὶ βάλλε εἰς πλὴν πλυνθεὶς
 μου, καὶ μὴ γίνῃς ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός· ἀπεκρίθη
 ὁ Θωμᾶς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός
 μου· λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὅτι ἰώρακάς με Θω-
 μαῶ πε

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

μα, πεπίσθυκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ
 πιστεύοντες. πολλὰ μὲν ἔνι καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίη-
 σεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῆς μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ
 οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῇ βιβλίῳ τούτῳ. ταῦ-
 τα δὲ γέγραπται, ἵνα πισθούσῃτε, ὅτι ὁ Ἰησοῦς
 ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πισθού-
 21 τε ζωήν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Μετὰ
 ταῦτα ἐφάνερωσεν ἑαυτὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς
 ἐν τῇ θαλάσσῃ τῆς Ἰβηρίας. ἐφάνερωσε
 δὲ οὕτως. ἦσαν ὁμοῦ σίμων πέτρος καὶ θωμᾶς,
 ὁ λεγόμενος δίδυμος, καὶ ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ κα-
 σα τῆς γαλιλαίας, καὶ οἱ τῷ ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι
 ἐκ τῆς μαθητῶν αὐτοῦ δύο. λέγει αὐτοῖς σί-
 μων πέτρος. Ἐπάγω ἀλιθεῖν. λέγουσιν αὐτῷ.
 ὁρῶμεθα καὶ ἡμεῖς σὺ σοι. ἤρξαντο καὶ ἀν-
 ἔβησαν εἰς τὸ πλοῖον διδύς, καὶ ἐκαίον τῇ πυ-
 ρὴν ἐπὶ τὰ ἰσθμῶν. πρῶίης δὲ ἤδη γενομένης, ἔσ-
 ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν ἀλιγαλὸν, καὶ μὲν τοὶ ἤδεισαν
 οἱ μαθηταί, ὅτι Ἰησοῦς ὅτι. λέγει αὐτοῖς ὁ
 Ἰησοῦς. παιδία, μή τι προσφάμιον ἔχετε; ἀπε-
 κείσθησαν αὐτῷ. καὶ ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. βάλλετε
 εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τῶν πλοίων τὸ δίκτυον, καὶ ἀν-
 ῥήσατε. ἔβαλον ἔνι, καὶ οὐκ ἔτι αὐτὸ ἐλκύσαν
 ἴσχυον ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. λέγει ἔνι ὁ
 μαθητὴς ἐκαίτος, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς τῷ πέτρῳ.
 ὁ κύριός ἐστι. σιμων ἔνι πέτρος ἀκούσας, ὅτι ὁ κύ-
 ριός ἐστι, τὸν ἐπεκέντησε διζώσαντα, λέγει γυμ-
 νός,

ρός, καὶ ἔβαλον ἑαυτοὺς εἰς τὴν θάλασσαν. οἱ
 δὲ ἄλλοι μαθηταὶ ὅσοι αὐτῶν ἦλθον. ἔχοντες
 ἄρτον μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηγῶν
 διακυσίων, σύροντες τὸ δίκτυον τῇ ἰσχύϊ. ὡς
 ἔτι ἀπέβησαν εἰς τὴν γλῶττιν βλέπουσιν ἀνθρα-
 κίδα κειμένην, καὶ ὀφθαλμοὺς ἐπικείμενον καὶ
 ἄρτον. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. ἀνέγκατε ἀπὸ τῆς
 ὀφθαλμῶν ὧν ἐπιάσατε νῦν. ἀνέβη σίμων πέτρος,
 καὶ ἔλκυσε τὸ δίκτυον ὑπὸ τῆς γῆς, μετὸν ἰσχύ-
 ῳν μεγάλων ἡμετέρον πεποιηκὸς ταπεινῶν. καὶ ὅ-
 σον ὄντων, ἔκτελθον τὸ δίκτυον. λέγει αὐ-
 τοῖς ὁ Ἰησοῦς. ἰδοὺτε ἀρτίστατε. ἔσθιτε καὶ ἐτόλ-
 ματε τῇ μαθητῇ ἰζεταῖσαι αὐτοὺς, σὺν ἑ-
 αὐτοῖς, εἰδότες ὅτι ὁ κύριός ἐστιν. ὅρῃται ἔτι ὁ Ἰη-
 σοῦς, καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον, καὶ δίδωσιν αὐ-
 τοῖς, καὶ τὸ ὀφθαλμοὺς ὁμοίως. ἔτι ἤδη τείνον
 ἐφ' ἑαυτῶν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ,
 ἡμετέροις ἐκ νεκρῶν. ὅτε ἔτι ἡρεῖσθαι, λέγει ὁ
 σίμων. πέτρος ὁ Ἰησοῦς. σίμων ἰωαννᾶ, ἀγαπᾷς
 με πλεόντων; λέγει αὐτῷ. ναὶ κύριε,
 σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ. βόσκει τὰ
 ἄρτια μου. λέγει αὐτῷ πάλιν ἰδοὺτερον. σίμων
 ἰωαννᾶ ἀγαπᾷς με; λέγει αὐτῷ. ναὶ κύριε, σὺ
 οἶδας ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ. ποιμαίνει τὰ
 πρόβατά μου. λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον. σί-
 μων ἰωαννᾶ, φιλεῖς με; ἐλυπήθη ὁ πέτρος,
 ὅτι ἔπειν αὐτῷ τὸ τρίτον, φιλεῖς με, καὶ ἔπειν
 αὐτῷ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

αὐτῷ. κύριε, σὺ πάντα οἶδας σὺ γινώσκεις ὅτι
 φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. βόσκει τὰ πρό-
 βατά μου. ἀμὲν ἀμὲν λέγω σοι, ὅτε ἤς νεώτε-
 ρος ἐξώνυκός σε αὐτὸν, καὶ ποδὶς πατέρις ὄρου ἡδε-
 λεις. ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενέῃς τὰς χεῖράς σου,
 καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου ἔθελεις. ἔδω-
 κεν δὲ εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει δι-
 θεόν. καὶ ἔδωκεν εἰπὼν λέγει αὐτῷ. ἀκολουθή μοι.
 ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ πῆλός, βλέπει τὸν μαθητὴν,
 ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπε-
 σεν εἰς τὸ δεῖπνον ἐκείνῳ τὸ σῆμα αὐτοῦ. καὶ εἶπε.
 κύριε ἕως ὅστις ὁ παρὰ διδούς σε; εὖ τον ἰδὼν ὁ
 πῆλός λέγει τῷ Ἰησοῦ. κύριε ἕως δὲ ἕ; λέγει αὐ-
 τῷ ὁ Ἰησοῦς. ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν, ἕως ὅρ-
 μαί, τί πρὸς σε; σὺ ἀκολουθεῖ μοι. ἐξῆλθεν ὁ
 λόγος ἕως αὐτοῦ ἀδελφούς, ὅτι ὁ μαθητὴς
 ἐκεῖνος ἐκ ἀποθνήσκου. καὶ ἐκείπεν αὐτῷ ὁ Ἰη-
 σοῦς ὅτι ἐκ ἀποθνήσκου, ἀλλ' ἐὰν αὐτὸν θέλω μέ-
 νειν ἕως ὅρμαί, ἕως πρὸς σε; ἕως ὅστις ὁ μαθη-
 τὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ θύτων. καὶ γράφας ταῦ-
 τα, καὶ οἰδαμεν ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία
 αὐτοῦ. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν
 ὁ Ἰησοῦς, ἀλλ' ἐὰν γράφῃ καὶ αὐτὸν, ἔστι αὐ-
 τὸν οἶμαι εἶναι κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφό-
 μενα βιβλία.

Ἀμὲν.

ΕΡΗΜΕΙΣ ΤΩΝ ΑΡΟ-
ΣΤΟΛΩΝ.

ΟΝ ΜΕΝ πρῶτον λόγῳ
ἐπηγάμην τοῦ πάντων
ὁ θεόφιλε, ὃν ἤρξατο ὁ ιη-
σοῦς ποιῆν τε καὶ διδάσκειν,
ἄχρι ἧς ἠρόρας, ἀπειλάμε-
νος τοῖς ἀποστόλοις, διὰ πνύματός ἀγίου, ὃς
ἐβελίξατο, ἀνελύφθη, οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυ-
τὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτόν, οἱ πολλοὶς
τελευτήσας, δι' ἡμῶν πατερῶν τε ὁπτα-
τόμενος αὐτοῖς, καὶ λέγων τὰ τοῦ πα-
τρός σου θεοῦ καὶ συνελιζόμενος παρήγγι-
λετο αὐτοῖς, ἀπ' ἰδρυθῆναι μὴ χωρίζεσθαι,
ἀλλὰ πορεύεσθαι πρὸς ἰερουσάλημ τὸν πατέρα,
ἐν ᾧ μένωσιν, ὅτι ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν
ἐν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν πνύματι ἁ-
γίῳ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμύρας. οἱ μὲν
ἐν καταστάσει ἐπρωτόν αὐτόν, λέγουσιν.
καὶ εἰς τὸ χρόνον οὗτον ἀρρηκτικαίης πρὸς
βασιλεῖα Ἰουδαίας, εἰσελθὲ πρὸς αὐτούς. ἔχ-
οντες δὲ πνεῦμα χρόνον ἢ καὶ ἄλλον ὅς ὁ πα-
τήρ ἐστις θεὸς τῇ ἰδίᾳ ὁμοῦς, ἀλλὰ λήψατο
ἀνέμεναι πνεῦμα ἁγίου πνύματος ἐπ'
ὑμᾶς, καὶ ἔσται μοι μάρτυρες ὅτι ἰδρυθῆ-
καί

B

i

λήμ, καὶ

λήμ, καὶ οὐ πάση τῇ ἰσχυρίᾳ, καὶ ἑσμερῆα,
 καὶ ἕως ἔρχετο πρὸς αὐτὸν. καὶ ταῦτα εἰπὼν, βλε-
 πόντων αὐτῶν ἐπὶ ἑρδῇ, ἡ κεφαλὴ ὑπέλα-
 βον αὐτὸν ἀπὸ τῆς ὀφθαλμῶν αὐτῶν. καὶ
 εἰς ἀπεκρίναντες ἦσαν εἰς τὸν ἕρπονιν πορευομέ-
 νος αὐτοῦ, καὶ ἰδὼν αἰσθροὺς δύο παρῆσαν
 αὐτοῖς ἐν ἑσθρῇ λαλῶν, οἳ καὶ εἶπον. αἰσθροὺς γα-
 λακταῖοι, οἳ ἐκείνη ἐμβλέποντες εἰς τὸν ἕρ-
 πον, ἔβλεπον Ἰησοῦς, ὁ ἀναληφθεὶς ἀπὸ ὑμῶν εἰς
 τὸν ἕρπονιν, ὅπως ἐλθόντα ὃν ἴδοντες ἐκείθεν
 αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν ἕρπονιν. τότε ὑπέ-
 σταντο εἰς ἰσθρὸν ἑλθόντες ἀπὸ ὅπου τὸ κελεῖ-
 νος ἐλθόντος, ὃ ἔστιν ἐκ γένος ἰσθρῶν λαλῶν. σκεββά-
 θου ἔχοντες ἀδελφὰ καὶ ὅτι εἰσὶν ἰσθρὸν αὐτῶν εἰς τὸ
 ἰσθρῶν ὃ ἦσαν κατεμύοντες, ὃ, πρὸς τὸν
 καὶ ἰσθρῶν, καὶ ἰσθρῶν καὶ αἰσθρῶν, ἐλ-
 ληπτοὺς ἡ δολοφονίας, βαρύνοντες ἡ μαι-
 σθρῶν, ἰσθρῶν ἀδελφὰ καὶ αἰσθρῶν ὃ ἐκεί-
 νος, ἡ ἰσθρῶν ἰσθρῶν. ἔβλεπον πάντες ἦσαν ἔχον-
 καὶ τὸν αὐτὸν ὁμαδιμοῦν τῇ τῶν αὐτῶν ἡ
 τῇ δέσει σὺ γὰρ καὶ καὶ μακάρι τῇ μητρὶ
 τῇ ἰσθρῶν, καὶ αὐτοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. καὶ οὐ
 ταῖς ἡμέραις ταύταις αἰσθρῶν τῇ τῶν αὐ-
 τῶν τῇ μακάρι τῶν, εἶπον, ὡς πρὸς ἑρπὸν
 τῶν ἰσθρῶν ὡς ἰσθρῶν ἀδελφοῖς ἀ-
 δελφοί, ἔδει τῶν αὐτῶν τῇ τῶν αὐτῶν,
 ὡς πρὸς

ἡμεῖς ἀποδοῦναι τὸ ἅγιον Δῶρον τῷ
 βασιλεῖ, καὶ ἰδοὺ τῶν ἡγεμόνων ὁδοῦν τοῖς
 συναγαγόντων τὸν Ἰησοῦν, ὅτι κατηρθμηνεῖος ἡ
 σκευὴ ἡμῶν, καὶ ἔλαχε τὸν κληῖρον τῆς βασιλείας
 ταύτης. ὅτι ἡμεῖς ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐκ τῶν με-
 τὰ τὴν ἀποκρίσιν, καὶ πρὶν τῆς ἡγεμονίας ἐλά-
 κησεν ἡμεῖς, καὶ ὑπετάγη πάντα τὰ ἀσπασίχοντα
 αὐτῷ, καὶ γινώσκοντες ἡμεῖς πάντες τοῖς καθ' ἡμᾶς
 ἀποδοῦναι τὸν Ἰησοῦν, ὥστε κληθῆναι τὸ χεῖρον ἐκ
 τοῦ ἰδίου ἀσπασίχοντος αὐτῶν ἀκελδαμαῖ, τα-
 πείσι, χεῖρον αἵματός. καὶ γινώσκοντες γὰρ εἰς
 βασιλείαν ἡμεῶν. καὶ ἡμεῖς τὴν ἡμέραν αὐτῶν
 ὁρμήσας, καὶ μὴ ἔστω ὁ καθ' ἡμᾶς εἰς αὐτῇ, καὶ
 τὴν ἀποδοῦναι αὐτῷ λάβοι ἔστω. δεῖ ἔν
 συναγαγόντων ἡμῶν ἀποδοῦναι εἰς πάντι χρόνῳ,
 εἰς τὸ ἔστω καὶ ἡμεῖς τὴν ἡμέραν ὁ κύριος Ἰη-
 σοῦς, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς βασιλείας ἡμεῶν
 ἕως τῆς ἡμέρας, ἡμεῖς ἀποδοῦναι ἀπὸ ἡμῶν, μαρ-
 τυροῦντες τὴν ἀποδοῦναι αὐτῷ ἡμεῖς ὅτι ἡ-
 μῶν ὅτι τῶν καὶ ἔστω δύο, ἡμεῖς τὸν
 καὶ ἡμεῖς βασιλείαν, ὅς ἐκκληῖται ἡμεῖς,
 καὶ ἡμεῖς, καὶ πρὸς ἡμεῖς, ἡμεῖς. οὐ
 κύριος ἡμεῖς γινώσκοντες πάντων, ἀποδοῦναι ὅτι ἡ-
 μεῖς ἐκ τῶν δύο, ὅτι λαβόντες τὸν κληῖρον
 τῆς βασιλείας ταύτης καὶ ἀποδοῦναι, ἡμεῖς πε-
 ρεβὴ ἡμεῖς πορθεῖν αἰς τὸν ἔστω τὸν ἰδίον.

καὶ ἔδωκαν κλήρον αὐτῶν, καὶ ἔπεισε ὁ κλη-
ρος ὑπὲρ μαθίαν καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ
2 τῇ εὐδελῇ ἀρχαίων. καὶ ἐν ᾧ συμπλη-
ροῦσαι πλὴν ἡμῶν τῷ πεντηκότης, ἦσαν ἅπαν-
τες ὁμοθυμαδὸν ὑπὲρ τὸ αὐτό. καὶ ἐγένετο
ἄφνω ἐκ τῶ ἔρχαντο ἦχος, ὡς ἂν φέρομεν
πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλοιτον οἶκον,
ὃ ἦσαν καὶ θήμιοι. καὶ ὡφθῆσαν αὐτοῖς ὁρ-
μυρίζομεναι γλώσσαι ὥσπερ πυρὸς, ἐκείθισέ
τε ἐφ' ἑα ἕκαστον αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν ἅ-
παντες πνύμαζος ἀγῆα, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν
ἐπὶ ῥαῖς γλώσσαις, καὶ ὡς ὅτι πνύμαζος ἐδίδου
αὐτοῖς ἀρχοφθῆναι. ἦσαν δὲ ὡς ἰδρυσαίμε
καὶ ἰσχυροὶ ἰσχυροί, αἰσθῆς διλαλαῖς ἀρ-
παγὸς ἔθους τῇ ἑαπὸ τὸν ἔρχαντο. γλῶσ-
της δὲ τῷ φωνῆς ταύτης, σιωπῇ δὲ τὸ πλῆθος,
καὶ σιωπῇ δὲ, ὅτι ἴκοντο εἰς ἕκαστον τῇ ἰδίᾳ
Διγλῆκτῳ λαλοῦντων αὐτῶν. ἦσαν δὲ
πάντες καὶ ἐθαύμαζον, λέγοντες πρὸς ἀλλή-
λους. ὅτι ἰδοὺ πάντες ἑβί εἰσιν οἱ λαλοῦντες
γαλιλαῖοι; καὶ πᾶς ἡμᾶς ἀκούομεν ἕκαστος
τῇ ἰδίᾳ Διγλῆκτῳ ἡμῶν ἐν ᾧ ἐγενήθημεν;
παῖδες, καὶ μῆδοι, καὶ ἐλαμίται, καὶ οἱ κα-
τοικοῦντες πλὴν μεσοποταμίας, ἰσθαῖας τε καὶ
καππαδοκίας, πόντοι καὶ πλὴν αἰσῶν, φρυγί-
αι τε καὶ παμφυλίας, αἰγυπτιοὶ, καὶ τὰ μέγιστα
τῷ λιβύ-

τ' λιβύης τῆς κατὰ κυρήνιν, καὶ οἱ ὑποδουλοῦ-
 ντες ῥωμαῖοι, ἰσδαυῖοί τε καὶ προσέλυτοι, κρη-
 νες καὶ ἄρχαι, ἀκούοντες λαλοῦντων αὐ-
 τῇ ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλῆα
 τοῦ θεοῦ. ἰζίσαντο δὲ πάντες, καὶ διηπόρουσιν,
 ἄλλος πρὸς ἄλλον λέγοντες. ὅτι ἂν θέλοι ἑὸν
 εἶναι ἱερότεροι δὲ χλευάζοντες, ἔλεγον. ὅτι γλυ-
 κούς μεμισωμένους εἰσὶ. σταθεὶς δὲ πρὸς σὺν τοῖς
 εὐδοκῆ, ἐπὶ ἤρετι φωνῶν αὐτοῦ, καὶ ἀπεφθέγγε-
 ται αὐτοῖς. αἱ δὲ ῥες ἰσδαυῖοι, καὶ οἱ κατεδικα-
 ντες ἰδρύσασθαι ἡμᾶς πάντες, ἑὸν ὑμῖν γινώσκον ἔ-
 σται, καὶ ἐνωτίσθαι τὰ ῥήματά μου. ὅτι ὡς
 ὑμεῖς ὑπαλαμβαίνετε, ὅτι μεθύσατε. ὅτι γὰρ
 ὄρα τείτη τ' ἡμῶν. ἀλλὰ τὸ τοῦτο, ὅτι εἰ-
 ρηνεύοντες διὰ τοῦ προφήτου ἰωάνη. καὶ ἔσται ὅτι
 πᾶς ἰσραὴλ ἡμῶν, λέγει ὁ θεός, ἐκ χειρὸς
 ἀπὸ τοῦ πνέματος μου ἔσθαι πᾶσαν σάρκα, καὶ
 προφητεύουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν, καὶ αἱ θυγα-
 τὲς ὑμῶν, καὶ οἱ καλίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὅ-
 ψοντες, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐν-
 πνικαθήσονται. καὶ ὅτι ἔσθαι τοὺς δούλους μου, καὶ
 ἔσθαι τὰς δούλας μου ἐκ ταῖς ἡμετέρας ἐκεί-
 ναις ἐκ χειρὸς ἀπὸ τοῦ πνέματος μου, καὶ προ-
 φητεύουσι, καὶ δώσω τὰ ῥήματα ἐν ᾧ ἔρχομαι
 αἶψα, καὶ σπμῆα ἔσθαι τ' ἡμετέρας, αἶμα καὶ
 πῦρ, καὶ αἱ τμήματα καὶ πῦρ. ὁ ἥλιος μεσση-

„ φήσεται εἰς σκότος, καὶ ἡ σελὴν εἰς αἶμα,
 „ πρὶν ἢ ἔλθῃ τὴν ἡμέραν κυεῖν τὴν μεγάλην
 „ καὶ ὑποφανῇ. καὶ ἔσται, πᾶς ὃς ἐστὶ ὑποκαλέ-
 „ σθεται τὸ ὄνομα κυεῖν, σωθήσεται. ἀδελφοί, ἰσ-
 „ ραηλῖ, ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦτον. Ἰησοῦς
 „ τὸν ταξάρχον, ἀδελφοί ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἀπὸ δεξι-
 „ μένου εἰς ὑμᾶς διωκόμενοι καὶ τὸράσι καὶ σημεί-
 „ οῖς, οἷς ἐποίησε δι' αὐτοῦ ὁ θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν,
 „ καὶ θῶς καὶ αὐτοὶ οἶδατε, ὅτι τὴν ὡρίσμένην βῆ-
 „ λην καὶ προγνώσει τὸν θεὸν ἐκδοτοὶ λαβόντες
 „ ὅλας χειρὶν αὐτόμων, προσήξαίτε ἀνείλετε,
 „ ὃν ὁ θεὸς αἰέτησε, λύσεις τὰς ὁδοὺς τοῦ θανά-
 „ του, καὶ θοῦ ἐκ τῆς διωκτικῆς κρατεῖας αὐτοῦ
 „ ἔτι αὐτῶν. δαβὶδ ἡ λέξις εἰς αὐτόν. πτωρὸς
 „ μὲν τὸν κύριον ἐνώπιόν μου ὅλας παντός, ὅτι ἐκ
 „ δεξιῶν μετόπισθ' ἵνα μὴ θάλασσῃ. ὅλας τὸν θάνατον
 „ θῆν ἡ καρδία μου, καὶ ἡ γαλλιά μου ἡ γλῶσσά
 „ μου. ἔτι καὶ ἡ ἰσχύς μου κατασπινώσεται ἐπὶ
 „ ἐλπίδι, ὅτι ἐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου
 „ εἰς ἄδου, ὅτι δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν ὅλας φθο-
 „ ράν. ἐγνώριζέ μοι ὁδοὺς ζωῆς, πληρώσεις με
 „ ἀφροσύνης μετὰ τὸν πτωχόν σου. ἀδελφοί, ἀ-
 „ δελφοί, ἴδον ἐπεὶ μετὰ παρρησίας πρὸς ὑμᾶς
 „ πρὸς τὸν πατέρα τοῦ δαβὶδ, ὅτι καὶ ἐπελάττε-
 „ σε, καὶ ἐτάφη, καὶ ἐμνήμα αὐτοῦ ὅτι ἐν ἡμῶν
 „ ἔχει τὴν ἡμέραν ταύτης. προφήτης ὃν ἔπαρ-
 „ χον, καὶ ἐ-

χεῖν, καὶ εἰδὼς, ὅτι ὀρκω ὤμουν αὐτῷ ὁ θεὸς
 ἐκ καρπῶ τ' ὀσφύος αὐτοῦ, τὸ κατὰ ἔρεκα,
 αἰσθήσειν τὸν χριστὸν, καὶ καθίστα ἑαυτὸν τῷ θρόνῳ
 αὐτοῦ, περιστῶν ἐλάλησε πρὸς τὴν αἰσαίστως
 τῷ χριστῷ, ὅτι ἐκ ἔγχεα πλήρη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ
 εἰς ἄσθον, καὶ ἡ ἔρεξ αὐτοῦ εἶδε. ἀναφθαρσέν. τῷ
 θεῷ τὸν ἱεθεῖον αἰσθήσειν ὁ θεός, καὶ πάντες ἡμεῖς
 ἵσμεν μαρτυρεῖς. τῇ δεξιᾷ ἦν. τῷ θεῷ ὑψω-
 θεῖς, πλὴν καὶ ἐπαγγελίαν τῷ ἁγίῳ πνεύματι
 ὡς λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς, θέλει ἔχειν ὁ νῦν
 ὑμῖν βλέπετε καὶ ἀκούετε. καὶ ἡ βασιλεία ἀνέβη
 εἰς αὐτὸν ἔρχαν. λέγει δὲ αὐτός. εἶπεν ὁ κύρι-
 ος ὁ κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν
 θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.
 ἀσφαλῶς ἦν γνωστέον πᾶσι οἴκος ἰσρα-
 ῆλ, ὅτι κύριον καὶ χριστὸν αὐτὸν ὁ θεός ἐποίησε τῷ
 θεῷ τὸν ἱεθεῖον, ὃν ὑμεῖς ἱσανθρώσατε. ἀκούσαν-
 τες δὲ καὶ ἐκνύγησαν τῇ καρδίᾳ, εἶπον τε πρὸς
 τὸν πᾶν καὶ αὐτοὺς ἀχρυσόλαν. ἡ ποιή-
 θεν αὐτοὺς ἀδελφοί; πᾶντος ἔφη πρὸς αὐ-
 τοὺς. μετανόησατε, καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος ὑ-
 μῶν ἑαυτὸν ὡς ὀνόματι ἱεθεῖον χριστοῦ εἰς ἄφεσιν
 ἁμαρτιῶν, καὶ λήψατε πλὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου
 πνεύματος. ὑμῖν γὰρ ὅτιν καὶ ἐπαγγελία καὶ ζωὴς
 τέκνοις ὑμῶν, καὶ πᾶσι τοῖς εἰσμακρῶν, ὅ-
 ους ἂν προσκαλίσσεται κύριος ὁ θεός ὑμῶν.

ἐτόρῳις τε λόγοις πλείοσι δεμαρτύριζο καὶ
 παρεκάλει λένων. σὺ δὲ τε ἀπὸ τῆς γλῆσ̃ τῆς
 σκολιᾶς ταύτης. οἱ μὲν δὲ ἀσμενίως ἀπὸ δεξιά
 μὲνοι τὸν λόγον αὐτοῦ, ἐβαπτίσθησαν, καὶ
 προσετίθησαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχὰς ὡ-
 σεὶ τειχιλίας. ἦσαν δὲ προσκαρτόροῦντες
 τῇ διδαχῇ τῆς ἀκροπόλεως καὶ τῇ κοινωσίᾳ, καὶ
 τῇ κλάσει τῶ ἀρῶν, καὶ ταῖς προσευχαῖς.
 ἐγίνετο δὲ πάσι ψυχῇ φόβος, ἑλλά τε τόρᾳ-
 τα καὶ σημεῖα διὰ τῆς ἀκροπόλεως ἐγίνετο.
 πάντες δὲ οἱ πιστεύοντες ἦσαν ὡς τὸ αὐτὸ, καὶ
 εἶχον ἅπαντα κοινὰ, καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰς
 ὑπαρξείας ὡς ἑνὸς, καὶ δεμόριζον αὐτὰ
 πᾶσι, καθὼς αὐτοὶ χρεῖαν εἶχον. καθ' ἡμέραν
 τε προσκαρτόροῦντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱε-
 ρῷ, κλῶντές τε καὶ οἶκον ἀρῶν, μετελάμβανον
 τὸν Ἰωφῆν, ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἀφιλότητι καρδί-
 ας αἰνοῦντες τὸν θεόν, καὶ ἔχοντες χάριν πρὸς
 ὅλον τὸν λαόν. ὁ δὲ κύριος προσεΐδεν αὐτοὺς
 3 ζομένους καθ' ἡμέραν τῇ ἐκκλησίᾳ. ὡς δὲ
 αὐτὸ δὲ πέτρος καὶ ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱε-
 ρόν, ὡς πλὴν ὄραν τὴν πρὸς θυγατέρα τὴν ἐν ἡμέ-
 ρᾳ αὐτῇ, χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ
 ὑπαρῶν, ἐβαστάζετο, ὃν εἶδον καθ' ἡμέ-
 ραν πρὸς πλὴν ὄραν τὸ ἰδὲ πλὴν λεγομένην
 ὠραίαν, τὸ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῆς
 αὐτοῦ

αἰσχρονομίαν εἰς τὸ ἰδρὸν. ὃς ἰδὼν πέτον ἢ
 ἰωάννῳ μέλλοντας εἰσέναι εἰς τὸ ἰδρὸν, ἠρώτα
 ἐλεημοσύνην λαβεῖν. ἀπενίστας δὲ πένθος εἰς
 αὐτὸν σιωπῶν Ἰωάννης, εἶπε. βλέποντες εἰς ἡμᾶς. ὁ
 δὲ ἐπεὶ ἔχον αὐτοῖς, προσδοκῶν ἢ παρ' αὐτῶν
 λαβεῖν. εἶπε δὲ πένθος. ἀργύριον καὶ χρυσίον ἔχ
 ἔπαρχει μοι, ὁ δὲ ἔχω, βῦτό σοι δίδωμι. αἱ δὲ
 οὐνόματι Ἰησοῦ χριστοῦ τὰ ἰαζομένα, ἔγειραι ἢ
 περιπατεῖ. ἢ κρατύνει αὐτὸν τὸ δεξιᾶς χει-
 ρός, ἢ γαίρει. παραχρῆμα δὲ ἐσερεώθησαν αὐτοῦ
 αἱ βάσεις καὶ τὰ σφυρά. καὶ ἰθαλλόμενος
 ἔστη ἢ περιπατεῖ, ἢ εἰσῆλθε σιωπῶν αὐτοῖς εἰς τὸ
 ἰδρὸν περιπατῶν καὶ ἀλλόμενος ἢ αἰνῶν ἐν
 θεόν. ἢ εἶδεν αὐτὸν πᾶς ὁ λαὸς ποδὶ παύω-
 νται καὶ αἰνοῦνται ἐν θεόν, ἐπεμίνωσκόν τε
 αὐτὸν, ὅτι ἔβας ἡμεῖς ὁ πρὸς πλὴν ἐλεημοσύνην καὶ
 θημιενος ὑπὸ τῇ ὥρᾳ πύλῃ τῷ ἰδρῶ. καὶ
 ἐπλήσθησαν θαύματος ἢ ἐκστάσεως ὑπὸ τῷ
 συμβεβηκότι αὐτῷ. κρατοῦντες δὲ τῷ ἰαζέντες χυ-
 λῶν τὸν πέτον ἢ ἰωάννῳ, σιωπῶντες πρὸς αὐ-
 τοῖς πᾶς ὁ λαὸς ὑπὸ τῇ σοφίᾳ τῇ καλῶ μὲν σο-
 λομώνος, ἐκθαμβοί. ἰδὼν δὲ ὁ πένθος, ἀπεκεί-
 τατο πρὸς τὸν λαόν. ἄνδρες ἰσραηλῖται, τί θαυ-
 μάζετε ὑπὸ τῷ τῷ, ἢ ἡμῖν ἢ ἀπενίζετε, ὡς
 ἰδίᾳ δυνάμει ἢ θυσίᾳ πεποιηκόσι τῷ περιπα-
 τεῖν αὐτόν; ὁ θεὸς ἀβραάμ καὶ ἰσαάκ καὶ
 ἰακώβ,

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

αὐτῷ. κύνει, σὺ πάντα οἶδας σὺ γινώσκεις οὐ
 φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. βόσκει τὰ πρό-
 βατὰ μου. ἀμὲν ἀμὲν λέγω σοι, ὅτε ἥς κενώ-
 ρος ἐζώνῃς σεαυτὸν, καὶ ποδὶς πατέεις ὄρου ἡθε-
 λεις. ὅταν δὲ γρησῇς, ἐκτενῆς τὰς χεῖρας σου,
 καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ ὀίσει ὅπου ἔθελεις. Ἐδὼρ
 δὲ εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει ἐν
 θεόν. καὶ Ἐδὼρ εἰπὼν λέγει αὐτῷ. ἀκολουθή μοι.
 ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ πῆλός, βλέπει τὸν μαθητὴν,
 ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπε-
 σεν ἐπὶ τῷ δεῖπνῳ ἐπὶ τὸ σῆμα αὐτοῦ. καὶ εἶπε.
 κύνει ἴς ἔστιν ὁ παραδιδούς σε; βύτην ἰδὼν ὁ
 πῆλός λέγει τῷ Ἰησοῦ. κύνει ἔστις δὲ ἔτι; λέγει αὐ-
 τῷ ὁ Ἰησοῦς. ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν, ἕως ἂν ῥη-
 μαί, τί πρὸς σε; σὺ ἀκολουθεῖ μοι. ἐξῆλθεν ἔτι
 ὁ λόγος ἔστις εἰς τοὺς ἀδελφούς, ὅτι ὁ μαθητὴς
 ἐκεῖνος ἐκ ἀποθνήσκῃ. καὶ ἐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰη-
 σοῦς ὅτι ἐκ ἀποθνήσκῃ, ἀλλ' ἐὰν αὐτὸν θέλω μέ-
 νειν ἕως ἂν ῥημαί, ἔτι πρὸς σε; ἔτις ἔστιν ὁ μαθη-
 τὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ βύτων. καὶ γράφας ταῦ-
 τα, καὶ οἰδαμεν ὅτι ἀληθὴς ἔστιν ἡ μαρτυρία
 αὐτοῦ. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν
 ὁ Ἰησοῦς, ἀλλ' ἵνα ἐὰν γράφῃ καθ' ἑκάστην αὐ-
 τὸν οἶμαι ἐν κόσμῳ χωρῆσαι τὰ γραφό-
 μενα βιβλία.

Αμὲν.

ΕΡΜΕΙΣ ΤΩΝ ΑΡΟ-
ΣΤΟΛΩΝ.

ΟΝ ΜΕΝ πρῶτον λόγῳ
ἐπισημαίνω πρὸ πάντων
ὦ θεόφιλε, ὃν ἤρξατο ὁ Ιη-
σοῦς ποιᾶν τε καὶ διδάσκειν,
ἄχρι ἧς ἡμέρας, οὐ τελευτή-
σας τοῖς ἀποστόλοις, διὰ πνεύματος ἁγίου, ὅς
ἐξηλέξατο, ἀνελύφθῃ, οἷς καὶ παρέστησαν ἐκ-
τός τοις ζῶνται μὲν τὸ παθεῖν αὐτὸν, οἱ πολλοὶς
τελμαίνουσιν, οἱ ἡμέρων καταργηκότες ὅπῃ
νόμος αὐτοῖς, καὶ λέγων τὰ πρὸ τῆς βασι-
λείας τοῦ θεοῦ καὶ συναλιζόμενος παρήγγι-
λοι αὐτοῖς, ἀπὸ ἰεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι,
ἀλλὰ πορεύεσθαι πρὸς Ἱερουσαλὴμ τὸν παῖδα,
ἐν ᾧ ἐκείνῳ μου, ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν
ἐν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε εἰς πνεῦμα ἁ-
γίου, μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. οἱ μὲν
ἐν καὶ τὸν πρῶτον αὐτὸν, λέγουσι.
καὶ ἐπὶ τὸν χρόνον οὗτον ἐκρηκυσσάντης πρὸς
βασιλείαν τοῦ Ἰσραὴλ, εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς. ἔχ
ὑμεῖς ἐν ἡμέρᾳ χρόνον ἢ καιρὸν, ὅς ὁ πα-
τήρ, ἐξ ἐξουσίας τῆς ἰσχύος, ἀλλὰ λήψεσθε
ἐκαστὸν ἐκ ὑμῶν τὸν ἁγίον πνεῦμα τοῦ ἐν
ὑμῖν, καὶ ἐκαστὸς μὲν ἑαυτοῦ εἴπε ἰδοὺ ἐγώ

B i

λήμ, καὶ

λήμ, καὶ οἱ παῖσι τῇ ἰσθαίᾳ, καὶ Σεμαραΐα,
 καὶ ἕως ἐρχάτο τῆ γῆς. καὶ ταῦτα εἰπὼν, βλε-
 πόντων αὐτῶν ἐπὶ ῥῆθι, καὶ νεφέλη ὑπέλα-
 βον αὐτὸν ἀπὸ τῆς ὀφθαλμῶν αὐτῶν. καὶ
 ἕως ἀπεγίναντες ἦσαν εἰς τὸν ἔρχον πορευομέ-
 νος αὐτοῦ, καὶ ἰδὼν αἰσθροὺς δύο παρρησῆκει
 αὐτοῖς ἐν ἑαυτῇ λυγρῇ, οἱ καὶ εἶπον. αἰσθροὺς γα-
 λακῆαι, οἱ ἐστὶν ἐμβλέποντες εἰς τὸν ἔρχ-
 ον, ἕως ὅτι ἰκασὺς, ὁ ἀναληφθεὶς ἀπὸ ὑμῶν εἰς
 τὸν ἔρχον, ἔπος ἐλάσει ὃν ἴδωκε ἐνδεάσασθε
 αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν ἔρχον. τότε ὑπέ-
 στανται εἰς ἰσθμὸν ἀπὸ ὅπου τὸ καλεσμέ-
 νον ἐλακώτας, ὃ ἔστιν ἐγγὺς ἰσθμῷ σελήνης. καὶ βλά-
 βη ἔχοντες ἀλλήλους, ὅτι εἰσὶν ἄλλοι αἰετῶντες εἰς τὸ
 ὑπερῶρον ὃ ἦσαν καταμύοντες, ὃ, τέ περὶ τὸς
 καὶ ἰακώβους, καὶ ἰωάννης καὶ αἰσθροὺς, αἰ-
 λυπῶντες καὶ θωμᾶς, βαρθολομαῖος καὶ ματ-
 θαῖος, ἰακώβος ἀλφαῖος καὶ σίμων ὁ ξυλο-
 τῆς, καὶ ἰσθμὸς ἰακώβου. ἔτι πάντες ἦσαν ἔχον-
 τες καρδοῦντες ὁμαδιμασθὲν τῇ ὑπερῶν καὶ
 τῇ δέσει σὺ γὰρ ἀπὸ καὶ μαθῶν τῇ μητρὶ
 τῷ ἰησοῦ, καὶ αὐτοῖς ἀδελφοῖς ἀπὸ τῶν καὶ αἰ-
 ταῖς ἡμέραις ταύτας αἰσθροὺς περὶ τὸς ἀλ-
 σῶν τῇ μαθητῶν, εἶπεν, ὡς περὶ ἄλλους ἐνομα-
 τῶν ἐστὶν αὐτὰ ὡς ἕνα ἐν ἑαυτῇ αἰσθροῖς ἀ-
 δελφοί, ἔδει πλεονάζειν αὐτῶν χρονοῦ καὶ
 ὡς περὶ

ἡμεῖς ἀγαπᾶμεν τοὺς μακαρίους καὶ ἁγίους ἀδελφούς
 διαβίαν, τοὺς ἰσχυροὺς καὶ ἡρόδοτος οὐκ ἔστιν ἡ
 συλλαβὴ τοῦ ἰσχυροῦ, οὗ κατηριθμημένος ἡ
 σὺν ἡμῖν, καὶ ἔλαχε τὸν κληρὸν τῆς διακονίας
 παύλου. ὅς μὲν ἐκείνην ἔχει χειρὶ ἐκ τῆς με-
 τὰ τὴν ἀδελφείαν, καὶ πρὸς τὴν ἡρόδοτος ἐλά-
 κησε μέγας, καὶ ἐβλάστη πάντα τὰ ἀσπασίματα
 αὐτῶν, καὶ γινώσκοντες ἡμεῖς πάντες τοὺς καθικοῦ-
 σαι ἰσχυροὺς ἡμεῖς, ὥστε κληθῆναι τὸν χειρὶ ἐκ
 κατὰ τὴν ἰδίαν ἀσπασίαν αὐτῶν ἀκελαιαῖς, τε-
 τίσι, χειρὶ ἀδελφῶν. καὶ γινώσκοντες γὰρ οἱ βί-
 βλοι καὶ αὐτῶν. καὶ ἐκείνῳ ἡ ἐπαυλὶς αὐτῶν
 ἔφη, καὶ μὴ ἔστω ὁ καθικοῦν οἱ αὐτῇ, καὶ
 τὰς ἀσπασίαν αὐτῶν λάβοι ἑτοῖρος. δεῖ ἔν-
 συνελεύουσιν ἡμῖν αἰσθῆναι οἱ πάντες χρόνῳ,
 οἱ ὅτι ἐστὶν καὶ ἡ ἐβλάστη καὶ ἡμεῖς ὁ κύριος ἰσ-
 χυρός, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς βαπτίσματος ἰσχυροῦ
 ἕως τῆς ἡμετέρας, ἡς ἀνελήφθη ἀπὸ ἡμῶν, μαρ-
 τυροῦν τῆς ἀκασίας αὐτῶν γινώσκοντες σὺν ἡ-
 μῖν ὅτι τῶν καὶ ἐστὶν δύο, ἰσχυροὶ τῶν
 καὶ ἐστὶν βαρβαροὶ, ὅς ἐπεκλήθη ἰσχυρός,
 καὶ μακάριος, καὶ προσευξάμενοι, ἔποντο. οὗ
 κύριος καρδία γινώσκοντες πάντων, αἰσθῆναι ὅτι ἐβ-
 λῆσθε ἐκ τῶν δύο, οἱ λαβόντες τὸν κληρὸν
 τῆς διακονίας ταύτης καὶ ἀκασίας, ὅς ἡς πε-
 ρέβη ἰσχυροὶ πορευθῆναι εἰς τὸν ὅρον τὸν ἴδιον.

B ii

καὶ ἔδω-

καὶ ἔδωκαν κλήρον αὐτῶν, καὶ ἔπεισεν ὁ κλη-
 ρος ὑπὲρ μαθίαν καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ
 2 τῇ εὐδελῇ καὶ ἀρσένῳ. καὶ ἐν ᾧ συμπλη-
 ρῶσαι πλὴν ἡμῶν τὸ πεντηκότης, ἦσαν ἅπαν-
 τες ὁμοθυμαδὸν ὑπὲρ τὸ αὐτό. καὶ ἐγένετο
 ἄφω ἐκ τῶ ἔρχαντο ἦχος, ὡς ἂν φέρομεν
 πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον,
 ὃ ἦσαν καὶ θήλυοι. καὶ ὡφθησαν αὐτοῖς ὀφ-
 ροκίς ὁμοθυμαδὸν ὡς ἂν πνεύματι, ἐκείθεν
 τε ἐφ' οὗ ἐκείθεν αὐτῶν, καὶ ἐπλήρωσεν ἅ-
 παντες πνεύματι ἅγια, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν
 ἑαυτοῖς ὡς ἂν, καὶ ὡς ἂν πνεύματι ἐκείθεν
 αὐτοῖς ἀρροφθῆναι. ἦσαν δὲ ἐν ἰσραὴλ
 καὶ ἡραῖοι, ἰσραῖοι, αἰσῆς ὁμοθυμαδὸν
 πάντος ἔθους τῇ ἑαυτοῦ τὸν ἔρχαντο. ἡρα-
 νης δὲ τὸ φωνῆς ταύτης, σιωπῇ δὲ τὸ πνεύματι,
 καὶ σιωπῇ δὲ, ὅτι ἡκούοντες ἐκείθεν τῇ ἰδίᾳ
 ἀφ' ἑαυτῶν λαλοῦντων αὐτῶν. ἦσαν δὲ
 πάντες καὶ ἑαυτοῖς, λέγοντες πρὸς ἀλλή-
 λους. ἐκ ἰσραὴλ πάντες ἐβίβουν οἱ λαλοῦντες
 ἡραῖοι; καὶ πᾶς ἡμᾶς ἀκούομεν ἐκείθεν
 τῇ ἰδίᾳ ἀφ' ἑαυτῶν ἡμῶν ἐν ἡ ἐκείθεν
 πᾶσι, καὶ μῆδοι, καὶ ἑλαμίται, καὶ οἱ ἡρα-
 τοκοῦντες πλὴν μεσοποταμίας, ἰσραὴλ τε καὶ
 ἡραποδοκίαν, πόνοι καὶ πλὴν αἰσῆς, φρυγί-
 αι τε καὶ παμφυλίας, αἰγυπτιοί, καὶ τὰ μέρη
 τὸ λιβύ-

τ' λιβύης τῆς κατὰ κυρήνῳ, καὶ οἱ ἐκκλησιαστικῶν
 τες ῥωμαῖοι, ἰσδαυοὶ τε καὶ πρῶσινοι, κρη-
 τες καὶ ἄραβες, ἀκρόασι λαλοῦντων αὐ-
 τῷ ταῖς ἡμετέροις γλώσσαις τὰ μεγαλῆα
 τοῦ θεοῦ. ἰδὲσαντο δὲ πάντες, καὶ διηπόρουν,
 ἄλλος πρὸς ἄλλοι λέγοντες. τί ἂν θέλοι εἶπε
 εἶναι; ἰσδοῖοι δὲ χλευάζοντες, ἔλεγον. οὐ γλῶ-
 κους μιμνησμένους εἰσίσταθαι δὲ πέποιθός σου τοῖς
 εἰδέναι, ἐπεὶ ἡμεῖς τὴν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπεφθέγγ-
 ξατο αὐτοῖς. αἰσθύνονται ἰσδαυοὶ, καὶ οἱ ἐκκλησι-
 αστικῶν ἰσραηλῆες ἅπαντες, εἶπεν ὑμῖν γνωστὸν ἔ-
 σται, καὶ ἐγνωτίσατε τὰ ῥήματα μου, ὅτι ὡς
 ὑμεῖς ἑσπασαμθαίετε, εἶπεν μεθύσατε. ὅτι γὰρ
 ὡρα τείτη τ' ἡμῶν. ἀλλὰ τὸ τοῦτο ὅτι, ὅτι εἰ-
 ρηνεύοντες διὰ τοῦ πρῶτον ἰωάν. καὶ ἔσται οὐ
 „ ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς ἡμετέροις, λέγει ὁ θεός, ἐκκλησι-
 „ ἀπὸ τοῦ πνεύματος μου εἰδὲ πᾶσαν σάρακα, καὶ
 „ πρῶτον ἐκκλησιάζουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν, καὶ αἱ ἰσραη-
 „ λῆες ὑμῶν, καὶ οἱ καλίσκοι ὑμῶν ὁρᾶτε ὅ-
 „ τι, καὶ οἱ πρῶτον ἐκκλησιάζουσιν ὑμῶν ἐνύπνια ἐν-
 „ πνιαθήσονται. καὶ εἰ εἰδὲ τοὺς δούλους μου, καὶ
 „ εἰδὲ τὰς δούλας μου οἱ ταῖς ἡμετέροις ἐκεί-
 „ ναις ἐκκλησιάζουσιν ἀπὸ τοῦ πνεύματος μου, καὶ πρῶ-
 „ τῶν ἐκκλησιάζουσιν, καὶ δώσω τὰ ῥήματα ἐν ᾧ ἔρανον
 „ αἶψα, καὶ σημεῖα εἰδὲ τ' ἡμετέροις, αἶμα καὶ
 „ πῶν, καὶ αἱ τμήματα καὶ πῶν. ὁ ἥλιος μεσση-
 B iii φήσεται

„ φήσεται εἰς σκότος, καὶ ἡ σελὴν εἰς αἶμα,
 „ πρὶν ἢ ἔλθῃ πλὴν ἡμῶν κυεῖν πλὴν μεγάλῳ
 „ καὶ ὑποφανῇ. καὶ ἔσται, πᾶς ὃς ἐὰν ὑποκαλέ-
 „ σθται τὸ ὄνομα κυεῖν, σωθήσεται. αἱ δὲ ἰσ-
 „ ραηλῖται ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦτοῦ. ἰδοὺ
 „ τὸν βασιλέα, αἱ δὲ ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἀπὸ δεξι-
 „ μένου εἰς ὑμᾶς διωκόμενοι καὶ τόρασι καὶ σημεί-
 „ οῖς, οἷς ἐποίησε δι' αὐτοῦ ὁ θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν,
 „ καὶ θῶς καὶ αὐτοὶ οἶδατε, ἔδωκεν τῇ ὀλισμῇ βε-
 „ λῆ καὶ προγνώσει τοῦ θεοῦ ἐκδοτοὶ λαβόντες
 „ ὅλα χεῖράν ἀνθρώπων, προσήγαγετε αἰεῖτε,
 „ ὃν ὁ θεὸς αἰέτησε, λύτρεται ὡς ἴνα σὺ θανά-
 „ τῳ, καὶ θοῦ ἐκ τοῦ διωκτοῦ κρατεῖται αὐτοῦ
 „ ἔτι αὐτῶν. βαβίλ ἡ λίξη εἰς αὐτὸν. προεῖ-
 „ μνω τὸν κύριον ἐνώπιόν μου ὅλα παντός, ὅτι ἐκ-
 „ δεξιῶν μετῴζει, ἵνα μὴ θάλασσῳ ὅλα τὰ ἐξ οὐφρα-
 „ τῶν ἡ καρδία μου, καὶ ἡ γαλλιά ἐξ ἡ γλώσσῃ
 „ μου. ἔτι δὲ καὶ ἡ ἄρξ μου κατασπινώσεται ἐπὶ
 „ ἑλπίδι, ὅτι ἐκ ἐγκαταλείψει τὴν ψυχὴν μου
 „ εἰς ἄδου, ὅτι δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν ὅλα φθο-
 „ ράν. ἐγνώριζέ μοι ὁδοὺς ζωῆς, πληρώσεις με
 „ ἀφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου. αἱ δὲ ἰσ-
 „ ραηλοὶ, ἴδον ἐπεὶ μετὰ παρρησίας πρὸς ὑμᾶς
 „ πρὸ τοῦ πατεράρχου βαβίλ, ὅτι καὶ ἐπλάτυ-
 „ σε, καὶ ἐτάφη, καὶ ἐμνήμα αὐτοῦ ὅτι ἐν ἡμῶν
 „ ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης. πεφήτης ὅτι ἔτι ἀρ-
 „ χον, καὶ ἐ-

χριν, καὶ εἰδὼς, ὅτι ὁρκω ἔμισεν αὐτῷ ὁ θεὸς
 ἐκ καρπῶν τῆς ἀκρύου αὐτοῦ, τὸ κατὰ ἔρεαν,
 αἰκισθεὶς τὸν χριστόν, καὶ καθίστα ἑαυτὸν τῷ θρόνῳ
 αὐτοῦ, περιστῶν ἐλάλησε πρὸς τὴν ἀκαταίεως
 τῷ χριστῷ, ὅτι ἐκ ἐγκατελήφθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ
 εἰς ἄδου, καὶ ἡ ἔρεξ αὐτοῦ εἶδε θλαφθῆρα. τῷ
 θεῷ τὸν Ἰησοῦ αἰκισθεὶς ὁ θεός, καὶ πάντες ἡμεῖς
 ἐσμεν μαρτυρεῖς. τῇ δεξιᾷ ἦν τῷ θεῷ ὑψω-
 θεὶς, τιμὴ καὶ ἐπαγγελία τῷ ἁγίῳ πνεύμα-
 τος λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς, ὅτι ἔχει ἑαυτὸν ὁ ἦν
 ὑμεῖς βλέπετε καὶ ἀκούετε. καὶ ἡ διαβίαι ἀνέβη
 εἰς οὐρανὸν ἔρχεσθαι. λέγει δὲ αὐτός· εἶπεν ὁ κύρι-
 ος ᾧ κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν
 θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.
 ἀσφαλῶς ἔν γινωσκέτω πᾶς οἶκος Ἰσρα-
 ῆλ, ὅτι κύριον καὶ χριστόν αὐτόν ὁ θεός ἐποίησε τῷ
 θεῷ τὸν Ἰησοῦ, ὃν ὑμεῖς ἱκανώσατε, ἀκούσαν-
 τες δε κατενύγηται τῇ καρδίᾳ, εἶπον τε πρὸς
 τὸν πᾶν καὶ οὐκ οἰκιστὴς ἀχρυσόλου. ἡ ποιή-
 θεὶς αἰσθητὴς ἀδελφοί; πᾶντος ἔφη πρὸς αὐ-
 τοὺς· μετανόησατε, καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος ὑ-
 μῶν ἑαυτὸν ᾧ ὀνόματι Ἰησοῦ χριστοῦ εἰς ἄφεσιν
 ἁμαρτιῶν, καὶ λήψετε τὴν δωρεάν τῷ ἁγίῳ
 πνεύματι. ὑμῖν γὰρ ὅτιν καὶ ἐπαγγελία καὶ ζωὴς
 τέκνοις ὑμῶν, καὶ πᾶσι τοῖς εἰσμαχρῶν, ὅ-
 ους ἂν προσκαλίσπται κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.

ἐτόρῳις τε λόγοις πλείοσι δεμαρτύρει· καὶ
 παρεκάλει λήγων. σὺ δὲ ἄρ' ἔχ' ἡμεῖς τῆς
 σκολιᾶς ταύτης. οἱ μὲν δὲ ἀσμοῦς ἀφ' ἑξέ-
 μνοι τὸν λόγον αὐτοῦ, ἐβαπτίσθησαν, καὶ
 προσετίθησαν εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνη ψυχὰς ὡ-
 σεί τειχιλία. ἦσαν δὲ προσκαρτόροῦντες
 τῇ διδαχῇ τῆς ἀκρόασι καὶ τῇ κοινωνίᾳ, καὶ
 τῇ κλάσει τῶ ἀρ' ἔχ'· καὶ ταῖς προσευχαῖς.
 ἐγένετο δὲ πάσι ψυχῇ φόβος, ὅλῳ τε τόρῳ-
 τα καὶ σημεῖα διὰ τῆς ἀκρόασι ἐγένετο.
 πάντες δὲ οἱ πισθύνοντες ἦσαν ὑπὸ τὸ αὐτὸ, καὶ
 εἶχον ἅπαντα κοινὰ, καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰς
 ὑπαρξείας ὑπὸ πρᾶσκον, καὶ δεμοῖνον αὐτὰ
 πᾶσι, καθὼς αἱ τὶς χρεῖαν εἶχον. καθ' ἡμέραν
 τε προσκαρτόροῦντες ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ ἱε-
 ρὸν, κλῶντές τε καὶ οἶκον ἀρ' ἔχ'· μετελάμβανον
 τὸ φῶς, οἱ ἀγαλλιάσει καὶ ἀφιλότητι καρδί-
 ας αἰνοῦντες τὸν θεόν, καὶ ἔχοντες χάριν πρὸς
 ὅλον τὸν λαόν. ὁ δὲ κύριος προσεῖπεν τῷ ἄν-
 3 ζομένῳ καθ' ἡμέραν τῇ ἐκκλησίᾳ. ὑπὸ τὸ
 αὐτὸ δὲ πέτρος καὶ ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱε-
 ρόν, ὑπὸ πῶ ὄραν τὴν πρὸς θυγῆς τῆς ἐνάτης.
 καί τις αἰὲρ χυλὸς ἐκ κοιλίας μικρὸς αὐτῶ
 ὑπαρξέων, ἐβαστάζετο, ὃν εἶδον καθ' ἡμέ-
 ραν πρὸς πῶ ὄραν τῶ ἰδρὸς πῶ λευκὸν
 ὄραν, τῶ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῆς
 αἰων-

εἰσπορευομένων εἰς τὸ ἵδρον. ὃς ἰδὼν πέτρην καὶ
 ἰωάννῳ μέλλοντας εἰσελθεῖν εἰς τὸ ἵδρον, ἠρώτα
 ἐλεημοσύνην λαβεῖν. ἀπετίνας δὲ πέτρος εἰς
 αὐτὸν σιωπῶν ὁ ἰωάννης, εἶπε. βλέπον εἰς ἡμᾶς. ὁ
 δὲ ἐπαύχων αὐτοῖς, προσδοκῶν ἢ παρ' αὐτῶν
 λαβεῖν. εἶπε δὲ πέτρος. ἀργύριον καὶ χρυσίον ἔχ
 ἔπαύχετο μοι, ὃ δὲ ἔχων, βούτο σπιδίδωμι. οἱ δὲ
 ἀνόματι Ἰησοῦ χριστοῦ τῷ ἰακώβῳ, ἔγειραι καὶ
 περιπάτει. καὶ κρατῖστας αὐτὸν τῷ δεξιᾷ χει
 ρὸς, ἤγειρε. παραχρῆμα δὲ ἐσερεώθησαν αὐτοῦ
 αἱ βάσεις καὶ τὰ σφυρὰ. καὶ ἰσχυρόμενος
 ἔστη καὶ περιπάτει, καὶ εἰσῆλθε σιωπῶν αὐτοῖς εἰς τὸ
 ἵδρον περὶ πατῶν καὶ ἀλλόμενος καὶ αἰνῶν ἐν
 θεόν. καὶ εἶπεν αὐτὸν πᾶς ὁ λαὸς πᾶσι παύω
 νται καὶ αἰνοῦνται ἐν θεόν, ἐπεμίσκον τε
 αὐτὸν, ὅτι ἔδωκεν αὐτῷ ὁ πρὸς πᾶσι ἐλεημοσύνην καὶ
 δυνάμει ἐν τῇ ὥρᾳ τῇ πύλῃ τῷ ἵδρῳ. καὶ
 ἐπλήσθησαν θαύματος καὶ ἐκστάσεως ὡς ὅτι ὁ συμ
 βεβηκότι αὐτῷ. κρατοῦντος δὲ τῷ ἰακώβῳ χρο
 λῶν τὸν πέτρην καὶ ἰωάννῳ, σιωπῶντες πρὸς αὐ
 τοὺς πᾶς ὁ λαὸς ὡς ὅτι τῇ σοφίᾳ τῇ καλῶς μελέῃ σο
 λομῶτος, ἐκ θαύματος. ἰδὼν δὲ ὁ πέτρος, ἀπεκρί
 νας πρὸς τὸν λαόν. ἄνδρες ἰσραηλῖται, τί θαυ
 μάζετε ὡς ὅτι τὸ τῷ, ἢ ἡμῖν ἢ ἀπενίζετε, ὡς
 ἰδίᾳ δυνάμει ἢ θάσσεια περιηκόσι τῷ περιπα
 τεῖν αὐτόν; ὁ θεὸς ἀβραάμ καὶ ἰσαάκ καὶ
 ἰακώβ,

ἰακῶς, ὁ θεὸς τῇ πατέρων ἡμῶν ἐδόξασε ἐν
 πατρὶ αὐτοῦ ἰησοῦ, ὃν ὑμεῖς παρεδώκατε καὶ
 ἡγήσασθε αὐτὸν κατὰ πρόσωπον πλάζον, κεί-
 ναν ὡς ἐκείνους ἀπολύειν. ὑμεῖς δὲ ἐν ἁγίον καὶ δī
 καίον ἡγήσασθε, καὶ ἡγήσασθε ἀνδρα φονέα
 χειροκτονεῖν ὑμῖν, τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆ ζωῆς ἀπε-
 κτείνετε, ὃν ὁ θεὸς ἡγάγει ἐκ νεκρῶν, ὃς ἡμεῖς
 μαρτυροῦμεν, καὶ ὡδὶ τῇ πίστει τοῦ ὀνόμα-
 τος αὐτοῦ ὡς τὸν ὃν θεωρεῖτε καὶ οἶδατε, ἐσερέωσθε
 τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἡ πίστις ἡ δī αὐτοῦ, ἵδωκα
 αὐτὸν πῶς ὁλοκληρεῖται ταύτῃ ἀπέναντι πάν-
 των ὑμῶν. καὶ νῦν ἀδελφοί οἶδα, ὅτι κατὰ ἁγ-
 νοίαν ἐπράξατε, ὡσπερ καὶ οἱ ἀρχόντες ὑμῶν.
 ὁ δὲ θεὸς ἀπεκατέστηκεν ὅλας σωματικὰς πάν-
 των τῇ προφητῶν αὐτοῦ, παθεῖν ἐν χριστῷ,
 ἐπλήρωσεν ὥτως. μετανοήσατε ἐν καὶ ἐπιστρέ-
 ψατε εἰς τὸ ὁλοκληρῶσαι ὑμῶν ταῖς ἁμαρ-
 τίας, ὅπως ἂν ἔλθωσι χειροὶ αἰαφύξιας ἀπὸ
 προσώπου τοῦ κυρίου, καὶ ἀποστείλῃ ἐν προκεκρη-
 ρυγμένῳ ὑμῖν ἰησοῦ χριστῷ, ὃν δεῖ ἔργον
 μετὰ δέκαται ἄχρι χρόνων ἀποκαταστάσεως
 πάντων, ὃν ἐλάλησεν ὁ θεὸς ὅλας σωματικὰς πάν-
 των ἀγίων αὐτοῦ προφητῶν, ἀπὸ αἰῶνος. μαρ-
 τῆς μετὰ γὰρ πρὸς τοῦ πατρὸς εἶπεν, ὅτι προ-
 φητίῳ ὑμῖν αἰασήσει κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐκ
 τῇ ἀδελφῶν ὑμῶν, ὡς ἐμέ, αὐτοῦ ἀκούσατε
 κατὰ πάν-

„ καὶ πάντα ὅσα ἂν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς· ἔ-
 „ σται δὲ, πᾶσαι ψυχαὶ ἃς ἂν μὴ ἀκούσῃ τῆς προ-
 „ φητείας ἐκείνου, ἵνα σκοθεύθῃσιν ἐκ τῆς λαοῦ.
 καὶ πάντες οἱ περὶ φῆται ἀπὸ σαμαθῆλ,
 καὶ τῆν καὶ θεῶν ὅσοι ἐλάλησαν καὶ κατήγ-
 γειλαν ταῖς ἡμέραις ταύταις· ὑμεῖς ἐσὲ υἱοὶ τῆς
 προφητῶν, καὶ τῆς διαθήκης, ἧς δέδετο ὁ θεὸς
 πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν, λέγων πρὸς Ἀβραάμ.
 „ καὶ εἰ ὅτι ἀνδράμαί σου ἐυλογηθήσονται πᾶσαι
 „ ταὶ παῖσαι τῆς γῆς· ὑμῖν προῶτον ὁ θεὸς ἀνέστη-
 σαις ἐν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦ, ἀπὸ τέλει αὐτῶν
 ἐυλογῶντα ὑμᾶς εἰ ὅτι ἀποστρέφειν ἔκλειπον
 ἀπὸ τῆς ἐπιτηδεύων ὑμῶν. λαλόντων δὲ αὐτῶν 4
 πρὸς τὸ λαόν, ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ ἰδρεῖς, καὶ
 ὁ στρατηγὸς τῆς ἰδρου, καὶ οἱ σαλτακαῖοι δια-
 ποιούμενοι ὅτι ἐδιδάσκουν αὐτοὺς τὸν λαόν, καὶ
 κατεγγέλλειν αὐτοὺς Ἰησοῦ πλὴν αἰάσαν πλὴν ἐκ
 τῶν κρῶν, καὶ ἐπέβαλον αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ
 ἔδειξαν εἰς τήρησιν εἰς πλὴν ἄνευον. ὡς δὲ ἐσπύρα
 ἦσαν πολλοὶ δὲ τῆς ἀκροατῶν ἐν λόγον ἐπίστυ-
 λαν, καὶ ἐγλήθη ὁ αἰθμός τῆς αἰσθῶν ὥστε ἡ
 λιάδης πέντε· ἐγένετο δὲ ἐπὶ πλὴν ἄνευον σιωπῆ-
 θῆναι αὐτῶν ὅτι ἀρχοντας καὶ πρεσβυτέρους
 καὶ γραμματεῖς εἰς ἰδρυσταλήμ, καὶ ἄνους ἐν ἀρ-
 χιδρέα, καὶ καϊάφαι, καὶ ἰωάννου, καὶ ἀλέξαν-
 δρον, καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιδραλίκῃ· καὶ
 στήσαν-

σήσαντες αὐτοὺς αἱ δὲ μέσῳ ἑταυθάροντο· αἱ
 ποῖα δυνάμει, ἢ αἱ ποῖω ὀνόματι ἐποιήσατε
 ταῦτα ὑμεῖς; πότε πέτρος πληθεὺς πνύμαζος
 ἦρχε, εἶπε πρὸς αὐτοὺς· ἀρχόντες τῷ λαῷ καὶ
 πρεσβύτεροι τῷ Ἰσραὴλ, εἰ ἡμεῖς σήμερον αἰα-
 κεινόμεθα ὑμῶν διδράχαις ἀνθρώπων ἀσθενῶν,
 αἱ τίνι ἔστος σέσωσαι, γινώσκοντες πάντας ὑμῶν,
 καὶ παντὶ δὲ λαῷ Ἰσραὴλ, ὅτι αἱ δὲ ὀνόματι
 Ἰησοῦ χριστοῦ τῷ ναζωραίου, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσα-
 τε, ὃν ὁ θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, αἱ τῷ ἔστω ἔστος
 παρέστηκεν αἰώπιον ὑμῶν ὑγιῶν· ἔστος ὅστις ὁ λί-
 θος ὁ Ἰβηθηνθεὺς ὑφ' ὑμῶν τῇ οἰκοδομίᾳ
 των, ὁ γινόμενος εἰς κεφαλὴν ὡς πύργου, καὶ ὃς ὅστις
 αἱ ἄλλω ἔδεικνυται ἡ σωτηρία· ἔπε γὰρ ὀνομαζόμενος
 ἔπερον ὑπὸ τὸν ἔρχοντὸν τὸ δεδομένον αἱ ἀνθρώ-
 πους αἱ ὧς δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς· θεωροῦντες δὲ τὴν
 τῷ πέτρῳ παρέρησαν καὶ ἰωάννην, καὶ κατὰ λα-
 βόμενοι, ὅτι ἀνθρώποι ἀγράμματα εἰσὶ καὶ ἰδιώ-
 ται, ἐθαύμαζον, ἐπεγίνωσκον τε αὐτοὺς, ὅτι
 σὺ τῷ Ἰησοῦ ἦσθαι, ὅτι δὲ ἀνθρώποι βλέποντες
 σὺ αὐτοῖς ἐσῶτα τὸν τε θεωροῦμεν, ὅ-
 τι εἶχον αἰτεῖσθαι· κελύοντες δὲ αὐτοὺς
 ἔξω τῷ συνεδρίῳ ἀπελθεῖν, συνεβάλον πρὸς
 ἀλλήλους, λέγοντες· τί ἐρήσομεν τοῖς ἀνθρώ-
 ποις τούτοις; ὅτι μὲν γὰρ γινώσκοντες ἡμεῖς ὅτι
 οἱ αὐτῶν, πάντες τοῖς καὶ δικαῖον ἰδρυσά-
 λην

λῆμ φαιδρὸν, καὶ ὁ δυνάμεθα ἀρνήσασθαι.
 ἀλλ' ἵνα μὴ ὑμεῖς πλείον διανεμηθῆτε εἰς τὸν λαὸν
 ἀπειλῇ ἀπειλησώμεθα αὐτοῖς, μηκέτι λα-
 λῆτε ὑμεῖς ὅτι ὀνόματι ζούτῳ μηδενὶ ἀνθρώπων.
 καὶ καλίσσαντες αὐτοὺς, παρήγειλαν αὐτοῖς,
 ὅ, καὶ θόλος μὴ φθιέσθαι, μηδὲ διδάσκων ὑμεῖς
 ὅτι ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ. ὁ δὲ πέτρος καὶ ἰωάννης ἀ-
 πικριθέντες, πρὸς αὐτοὺς εἶπον. εἰ δὲ κρισιόν
 ἔστιν οὐνόπιον τῷ θεῷ, ὑμῶν ἀκούειν μάλλον
 ἢ τῷ θεῷ, κείνατε. ὁ δυνάμεθα ἢ ὑμεῖς ἂν εἰ-
 σδυμεν καὶ ἡκούσαμεν, μὴ λαλῆτε. οἱ δὲ προ-
 σπειλησάμενοι ἀπέλυον αὐτοὺς, μηδὲν θύ-
 ρισκοιτες, ὅ, πῶς κολάσωνται αὐτοὺς διὰ τὸν
 λαόν, ὅτι πάντες ἐσθλάζοντες τὸν θεόν ὑμεῖς ὅτι γε γινώ-
 ριστε. ἱππῶν γὰρ ὑμεῖς πλείονος πλεονέκοντα ὁ
 ἀνθρώπος, ἐφ' ὃν ἐγγόνει ὁ σημεῖον τοῦτο τὸ ἰα-
 σείας. ἀπολυθέντες δὲ ἦλθον πρὸς τοὺς ἰδίους,
 καὶ ἀπήγειλαν ὅσα πρὸς αὐτοὺς οἱ ἀρχιερεῖς
 καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπον. οἱ δὲ ἀκούοντες ὁ-
 μοθυμασθὲν ἤσαν φωνὴν πρὸς τὸν θεόν, καὶ εἶ-
 πον. δέσποτα, σὺ ὁ θεός, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανόν
 καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάν-
 ται τὰ ἐν αὐτοῖς, ὁ διὰ σώματος δακτύλου πα-
 ρούτος σου εἰπών. ἵνα ἡ ἐφρύξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ
 ἐμελέτησαν κενά; παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς
 γῆς, καὶ οἱ ἀρχιερεῖς συνήχθησαν ὑμεῖς ὅτι αὐτὸ κα-
 τὰ τῆς

22 τὰ τῷ κυρίῳ, καὶ κατὰ τὸ χρῖσθαι αὐτοῦ. σωθή-
 χηται γὰρ ἐπὶ ἀληθείας ὡς τὸ ἅγιον παῖδά
 σου Ἰησοῦν, ὃν ἔχρισται, ἠρώδης τε καὶ πόντιος
 πιλάτος συνῆθησαν καὶ λαοὶς Ἰσραὴλ, ποιῆσαι
 ὅσα ἡ χεὶρ σου, καὶ ἡ βουλὴ σου προέβηκε γενέσθαι.
 καὶ τὰ νῦν κύριε ἐπιδὲ ὡς τὰς ἀπειλὰς αὐ-
 τῶν, καὶ ὅς τοι δοῦλοι σου μετὰ παρρησίας
 πάσης ἀκλαιν ἐν λόγῳ σου, οἳ ὅτι πλὴν χειρὸς
 σου ἐκτείνειν σε εἰς ἴασις καὶ σκμῆα καὶ τέρα-
 τα γίγνηται διὰ τὸ ὀνόματός τοῦ ἁγίου παιδός
 σου Ἰησοῦ. καὶ δεηθέντων αὐτῶν ἰσχυρόν ἐστι
 τόπος οἳ ὧν ἦσαν συνήγμετοί, καὶ ἐπαλήθευται ὅτι
 πάντες πλούματός ἁγίου, καὶ ἐλάλουν ἐν λό-
 γῳ τοῦ θεοῦ μετὰ παρρησίας. τὸ δὲ πλήθος τῶν
 πισθυούντων κυνὶ καὶ καρδίᾳ καὶ ψυχῇ μιᾷ.
 καὶ ὅτι εἰς τὴν ὑπαρχόντων αὐτῶν, ἔλε-
 γον ἴδιον εἶναι, ἀλλ' ὡς αὐτοῖς ἀπαιτὰ κατὰ
 καὶ μεγάλη δυνάμει ἀπεδίδομεν τὸ μαρτυρεῖ-
 ον οἱ ἀπόστολοι τῇ ἀναστάσεως τοῦ κυρίου Ἰησοῦ,
 χάρις τε μεγάλη κυνὶ ὡς πάντας αὐτοῦ. ὅτι
 γὰρ οὐδὲν ἔστι ὑπάρχον οὐ αὐτοῖς. ὅτι γὰρ
 κτήνεις χρεῖων ἢ οἰκῶν ὑπάρχον, πωλοῦν-
 τες ἔφερον τὰς τιμὰς τῇ πιπρασκαμνίᾳ,
 καὶ ἐτίθεντο παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων.
 διεδίδου δὲ ἕκαστος κατὰ ὅτι αὐτοῖς χρεῖαι εἶ-
 χον. Ἰωάννης δὲ ὁ ὡς πληθεὶς βαριάδας ὑπὸ
 τῇ ἀπὸ

τῇ ἀποστόλῃ, ὃ ὄντι υἱὸς παρακλησεως,
 λαίτης, κύριος δὲ γένει, ὑπάρχοντος αὐ-
 τῷ ἀγροῦ, πώλησας ἤνεγκε τὸ χηῖμα, καὶ
 ἔθηκε παρὰ τοῦ πόδας τῇ ἀποστόλῃ.
 ἄνθρωπος δὲ τις αἰανίτης ὀνόματι συν σαρραφείρῃ τῇ
 ταύταις αὐτοῦ ἐπώλησε κτήματα, καὶ εὐοσφίσα-
 το ἀπὸ τῆς ἑμῆς, συνελθὼν καὶ τῷ γυναι-
 κὶ αὐτοῦ, καὶ ἔνεγκας μέρος τι παρὰ τοῦ
 πόδας τῇ ἀποστόλῃ ἔθηκεν. εἶπε δὲ πέτρος.
 ἀνατὰ, ἀλλὰ τί ἐπλήρωσεν ὁ σατανᾶς τὴν
 καρδίαν σου, φθύναι σε εἰς πνῆμα τὸ ἅγιον,
 καὶ εὐοσφισαί σε ἀπὸ τῆς ἑμῆς. ἵ χρεῖς; ἔ-
 χε μέλον σοι ἑμὲ, καὶ πράξαι εἰς τὴν οὐκ ἔχου-
 σιν ὑπὸ ἡμῶν; τί οὖν ἔσθαι εἰς τὴν καρδίαν σου τὸ
 πρᾶγμα τοῦτο; ἔκ ἐφύστα ἀνθρώπου, ἀλλὰ δὲ
 θεῷ. ἀκούων δὲ αἰανίτης τοῦ λόγου τούτου,
 πεσὼν ἔβριψεν. καὶ ἐγένετο φόβος μέγας
 ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούντας ταῦτα. αἰα-
 νίτης δὲ αὐτῶν πρώτοισι συνείληται αὐτῶν, καὶ
 ἐξορέγκαι τις ἔστασαν. ἐγένετο δὲ ὡς ὥρων
 τειῶν διάσημα, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μὴ εἰ-
 σῆα εἰς μετὰ τοῦ, εἰσῆλθεν. ἀπεκρίθη δὲ αὐτῇ
 ὁ πέτρος. εἰπέ μοι, εἰ το σούτον τὸ χρεῖον ἀπέδο-
 δες; ἡ δὲ εἶπε. ναὶ, τούτου. ὃ δὲ πέτρος εἶπε
 πρὸς αὐτήν. τί οὖν συνεφωνήθη ὑμῖν πε-
 ραίνει εἰς πνῆμα κρείττον; ἰδοὺ οἱ πόδας τῇ
 σταίντων

θαλάσσιον ἐν ἄνδρα σου, ὡς τῇ θύρᾳ, καὶ
 ἰσοῦσιν σε. ἔπεισε δὲ παραχρῆμα παρὰ τοῦ
 πόδας αὐτοῦ, καὶ ἰβήνυσεν· εἰσελθόντες δὲ οἱ
 νεανίσκοι, ὄψρον αὐτὴν νεκράν, καὶ ἰβηνέγκαντες
 ἔθαψαν πρὸς τὴν ἄνδρα αὐτῆς. καὶ ἐγένετο φό-
 βος μέγας ἐφ' ὅλην τὴν ἐκκλησίαν καὶ ὡς
 πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα. διὰ δὲ τῆς χα-
 ρῶν τῆς ἀποστόλων ἐγένετο σημεῖα καὶ τέρατα
 ἐν τῷ λαῷ πολλὰ, καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἄπαν-
 τες ἐν τῇ συνασσομένῳ. τῇ δὲ λοίπῳ θάλασ-
 σι πτόλμας κολλᾶσαι αὐτοῖς, ἀλλ' ἐμεγάλυνον
 αὐτὸν ὁ λαός. μᾶλλον δὲ προσέειπεν πισθί-
 οντες ὅτι κινεῖται πλήρη αἰσθῶν τε καὶ γυναι-
 κῶν, ὥς κατὰ τοὺς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς
 ἀδελφεῖς, καὶ πιδέσθαι ὡς κλινῶν καὶ κρεβ-
 βάτων, ἵνα ὀρθώμεναι θέωσιν καὶ ἡ σῶσις ἐπι-
 κλῶσθαι ἐπὶ αὐτῶν. σωήσας δὲ καὶ τὸ πλῆ-
 θος τῆς πόλεως εἰς ἰδρυσαλήν, φέρον-
 τες ἀδελφεῖς καὶ ὄχλος μέγας ἐπὶ πηλομάταις
 ἀκαθάρτων, οἱ ἵπτοι ἐδερατωμένοι ἄπαντες.
 αἰαστὰς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν αὐ-
 τῷ, ἡ δὲ αἵρεσις τῆς σαδουκαίων, ἐπὶ πλῶν
 θύρῃσιν, καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτῶν
 ὡς τὸν ἀποστόλῃ, καὶ ἔδειξον αὐτοὺς ἐν τι-
 ρήσει δημοσίᾳ. ἀπέλτος δὲ κινεῖται. ἀφ' ἧς ἡ νύκτας
 ἠνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, ἵνα γὰρ ὡς αὐ-
 τοὺς, εἴπει.

οὗ, εἶπε. προθύεσθε, καὶ σαθύνετε λαλεῖτε ἐν
 ᾧ ἰδρῶ ᾧ λαῶ πάντα τὰ ῥήματα τῆ ζωῆς
 ταύτης. ἀκούοντες δὲ εἰσῆλθον ὑπὸ τὸν ὄρ-
 θρον εἰς τὸ ἰδρὸν, καὶ ἐδίδασκον. παραχρη-
 μένος δὲ ὁ ἀρχιδρὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, συνε-
 κάλεσαν τὸ συνέδριον καὶ πᾶσαν τὴν χρε-
 σίαν τῇ ὑπὸ ἰσραήλ, καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὸ
 δεσποτήριον ἀχαιῶσαι αὐτοῦ. οἱ δὲ ὑπεκρί-
 νοντο παραχρημέτοι, ὅτι ὄρον αὐτοῦς ἐν τῇ
 φυλακῇ, αἰσχυρέσαντες δὲ ἀπήγγειλαν, λέγον-
 τες, ὅτι τὸ μὲν δεσποτήριον θυρομὲν κεκλεισ-
 μένον ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ, καὶ οὗ φύλακας
 ἔχω ἑσώτας πρὸ τῇ θυρῶν. αὐοίξαντες δὲ, ἔ-
 σω ἔδεικα θυρομὲν. ὡς δὲ ἤκουσαν οὗ λόγου
 τούτου ὁ, τε ἰδρὺς καὶ ὁ στρατηγὸς τῷ ἰδρῷ καὶ
 οἱ ἀρχιδρῆς, διηπόρουσιν περὶ αὐτῶν, ὅτι αὐ-
 τοῖς εἶπε. παραχρημέτος δὲ τις ἀπήγγει-
 λον αὐτοῖς, ὅτι ἰδοὺ οἱ ἄνδρες ὅς ἐδεσθε ἐν τῇ
 φυλακῇ, εἶσιν ἐν τῷ ἰδρῷ ἑσώτες καὶ διδάσκον-
 τες τὸν λαόν. τότε ἀπελθὼν ὁ στρατηγὸς σὺν
 τοῖς ὑπεκρίνεταις, ἤγαγεν αὐτοῦς ἔμφρα βίαν.
 ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν, ἵνα μὴ λιθωθῶσιν.
 ἀγαγόντες δὲ αὐτοῦς ἔστησαν ἐν ᾧ συνέδριῳ.
 καὶ ἐπερώτησεν αὐτοῦς ὁ ἀρχιδρὺς λέγων. ἔ
 παραγγελία παρεγγείλαμεν ὑμῖν, μὴ δι-
 δάσκοντες ἐντὶ ᾧ ὀνόματι ζύτω; καὶ ἰδοὺ πε-
 ς i πληρώ-

πληρώκατε πλὴν ἰσραὴλ τῆς διδασκείας ὑ-
 μῶν, καὶ βάλετε ἐπαγγελίαν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἵ-
 μα τῷ ἀνθρώπου ζύτου. ἀρκεῖται δὲ ὁ πᾶ-
 ρος καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, εἰπὼν. πειθαρχεῖν δεῖ θε-
 ῷ μάλλον, ἢ ἀνθρώποις. ὁ θεὸς τῇ πατρίδι
 ἡμῶν ἠγάρεν Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς διεχειρίσασθε
 κρεμάσαντες ὑπὲρ ξύλου. ζῦτον ὁ θεὸς ἀρχι-
 γέν καὶ σωτὴρ ὃς ἔσωσε τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, δοῦ-
 ναι μέγαλοισιν ὡς ἰσραὴλ, καὶ ἀφείσιν ἀμαρτι-
 ῶν. καὶ ἡμεῖς ἐσμὲν αὐτοῦ μαρτυρεῖς τῇ ἐν-
 μαρτίᾳ ζύτου, καὶ τὸ πνεῦμα δὲ εἰς ἄγιοι, ὃ
 ἔδωκεν ὁ θεὸς τοῖς πειθαρχοῦσιν αὐτῷ. οἱ δὲ
 ἀκούσαντες διεπρίοντο, καὶ ἐβλάθοντο ἀνελθόν-
 τες αὐτοῦ. αἰσθὰς δὲ τις οὐ ὡς συνεδρίῳ φαρι-
 σαῖος ὀνόματι γαμαλιήλ, τομοδιδασκαλὸς
 ἦμος παντὶ ὡς λαῷ, ἐκέλευσε ἵδω βραχύ-
 τι ἢ ἀρκεῖσθαι ποιῆσαι, εἰπὼν τε πρὸς αὐ-
 τοὺς. ἀνδρες ἰσραηλῖται, προσέχετε ἑαυ-
 τοῖς ὑπὲρ τοῖς ἀνθρώποις ζύτοις, τί μέλλετε
 πράσσειν. πρὸ γὰρ ζύτων τῇ ἐκδορᾷ αἰέτι
 θεουδᾶς, λέγων εἶναι ἵνα ἑαυτὸν, ὡς προσ-
 κολληθῇ ἀριθμὸς ἀνδρῶν ὡσεὶ τετρακοσίω,
 ὃς ἀνέστη, καὶ πάντες οὗτοι ἐπείθοντο αὐτῷ,
 ἐκλήνθησαν καὶ ἐχρήνοντο εἰς ἕδραν. μετὰ ταῦτα
 αἰέτι ἰσθᾶς ὁ γαλιλαῖος οὐ ταῖς ἡμέραις τῆς
 ἀρχιεραφῆς, καὶ ἀπέστρεψε λαὸν ἱκανὸν ὅπτιον
 αὐτοῦ, καὶ

αὐτῷ, καὶ αἶνος ἀπαλείβ, καὶ πάντες ὅσοι ἐπέ-
 λθοιτο αὐτῷ, δισκορπίσθησαν. καὶ τὰ νῦν
 λέγω ὑμῖν, ἐκφάνητε ἀπὸ τῆς αἰθρώπων ζύτων,
 καὶ ἱάσθετε αὐτοὺς, ὅτι ἐὰν ἢ ἢ αἰθρώπων
 ἢ βουλὴ ἢ ἀπὸ ὁρῶν ἔσται, καταλυθήσεται,
 αἱ δὲ ἐκ θεοῦ ὄντι, ὅτι διώαδε καταλύσκει αὐ-
 τὸ, μήποτε καὶ θεομάχοι διέρεθῃτε. ἐπέ-
 σθησαν δὲ αὐτῷ, καὶ προσκαλιζόμενοι αὐ-
 τὸν ἐκφάνοντες, δείραντες παρήγγιλαι μὴ λα-
 λῆναι ἑαυτοὺς ὡς ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέλυ-
 σαν αὐτούς. οἱ μὲν δὲ ἐπορεύοντο χαίροντες
 ἀπὸ προσώπου τοῦ συνεισφύσας, ὅτι ἑαυτοὺς τοῦ ὀνό-
 ματος αὐτοῦ κατηξιώσθησαν ἀτιμαδοῦναι,
 παύσαι τε ἡμῶν οἱ ὅτι ἰδρῶ, καὶ κατ' οἶκον ἐκ
 ἐπαύοντο διδάσκοντες, καὶ διαγγελιζόμενοι Ἰη-
 σοῦν τὸν χριστόν. 6 Εἰ δὲ ταῖς ἡμέραις ταύ-
 ταις πληθυνούσων τῆς μαθητῶν ἐχρήσ-
 τοῦσμός τῆς ἐλλειψῶν πρὸς αὐτὸν ἐβραίου,
 ὅτι παρεκτεροῦντο αὐτῷ τῇ διακονίᾳ τῇ κατη-
 μένῃ αὐτοῖς χεῖραι αὐτῶν. προσκαλιζόμενοι
 δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῆς μαθητῶν, εἶπον.
 ἐκ αἰσίου ὅτι ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον
 τοῦ θεοῦ, διακονῶν ἰσχυρίσασθαι. ἐπισκέψατο δὲ ὅτι
 ἀδελφοί ἀκούσας ἢ ὑμῶν μαρτυρομένης ἐ-
 πίστα, πλήρεις πνεύματος ἁγίου καὶ χάριτος, αὐ-
 καταστήσαντες ἑαυτοὺς τῇ χρείᾳ ταύτης. ἡμεῖς δὲ
 C ii τῇ πρ-

τῇ προσευχῇ, καὶ ἀγκυρία τῷ λόγῳ προσ-
καρτέρησεν. καὶ ἤρσαν οἱ λόγοι εὐώπιοι
παντὸς τοῦ πλήθους, καὶ ἐβελέξατο Στέφανος
ἀνδρα πλήρη πίσεως καὶ πνύματός ἀγίου, καὶ
φίλιππον, καὶ πρόχρον, καὶ νικάνορα, καὶ
ἱμῶνα, καὶ παρμενῶν, καὶ νικόλαον προσ-
κλῶν αἰλιόχῳ, ὃς ἔσκηεν εὐώπιον τῷ ἄρ-
σώλῳ, καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς
τὰς χεῖρας. καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἤνθαιε, καὶ
ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν οὐ ἰδὼν
σταλὴν σφόδρα, πολὺς τε ὄχλος τῶν ἰδόντων
ὑπήκουον τῇ πίσει. Στέφανος δὲ πλήρης πίσε-
ως καὶ δυνάμεως ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα με-
γάλα ἐν τῷ λαῷ. ἀνέσκηεν δὲ ἱνῆς τῶν ἐκ τῆς
ισταγωγῆς, τῆς λεγομένης λιδοβύνων, καὶ κυρη-
ναίων, καὶ ἀλεξανδρέων, καὶ τῶν ἀπὸ κελικίας,
καὶ ἀσίας, συζητοῦντες ὧς στεφάνῳ, καὶ ἔκισ-
τον ἀνίστασθαι τῇ σοφίᾳ, καὶ τῷ πνύματι ᾧ
ἐλάλει. τότε ἐπέβαλον ἄνδρας, λέγοντας,
ὅτι ἀκηκόαμεν αὐτοῦ λαλοῦντος ῥήματα
βλάσφημα εἰς μωσῆν καὶ τὸν θεόν, συνεκίτη-
σάν τε τὸν λαόν καὶ αὐτὸν πρεσβυτέρους καὶ ὄντας
χρημματαῖς, καὶ ἐπιστάντες συνήρπασαν αὐ-
τόν, καὶ ἤγαγον εἰς τὸ συνέδριον, ἔστην τε μαρ-
τυρας Ἰουδαῖς, λέγοντας. ὁ ἄνθρωπος ἕτος ἔ-
παύεται ῥήματα βλάσφημα λαλῶν καὶ τὰ
τῷ τόπῳ

τῶν πάντων τῶ ἀγίου πνεύματος καὶ τῆς ἐκκλησίας. ἀκηκόα-
 μεν γὰρ αὐτοῦ λέγοντος, ὅτι ὁ ἰησοῦς ὁ ναζω-
 ραῖος εἶς καὶ ταλύνει τὸν τόπον τούτον, καὶ ἀλ-
 λαξεί τὰ ἔθνη, ἃ παρέδωκεν ἡμῖν μαθήσασθαι. καὶ
 ἀπειθήσαντες εἰς αὐτὸν ἅπαντες οἱ καθιζόμενοι
 ἐν τῷ σινεδρίῳ, εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς εἰ
 πρόσωπον ἀγγέλου. Εἶπε δὲ ὁ ἀρχιερεὺς· εἰ 7
 ἄρα ταῦτα ὥτως ἔχει; ἐπεὶ ἔφη· ἀδελφοί ἀδελ-
 φοί καὶ πατέρες, ἀκούσατε. ὁ θεὸς τῆς δόξης ὡφ-
 θη δὲ παρὶ ἡμῶν Ἀβραάμ, ὅτι ἐν τῇ μεσο-
 παταμίᾳ, πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν χαρρὰν,
 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· ἐξέλθε ἐκ τῆς γῆς σου, καὶ
 ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ δεῦρο εἰς γῆν ἡμεῖς
 δείξω. τότε ὑψελθὼν ἐκ γῆς χαλδαίων, κατῴ-
 κησεν ἐν χαρρὰν. καὶ ἐκείθεν μετὰ τὸ ἀποθανεῖν
 τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετώκησεν αὐτὸς εἰς τὴν γῆν
 τὰν πάλιν, εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε, καὶ ἐκ
 ἐδώκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν αὐτῇ, ὅτε βῆ-
 μα ποδῶν, καὶ ἐπιηγάτατο αὐτῷ δοῦναι
 εἰς κατὰρχωσιν αὐτῶν, καὶ τῶ ἀνέρι ματι
 αὐτοῦ μετὰ αὐτόν, ὅτι ὄντος αὐτοῦ τέκνον. ἐλά-
 λησε δὲ ὥτως ὁ θεός, ὅτι ἔσται ὁ ἀποδύμα αὐ-
 τοῦ πατέρος αὐτοῦ ἐν γῇ ἀλλοτεία, καὶ δουλώ-
 σονται αὐτῷ, καὶ κακώσουσιν ἐν τῇ περὶ αὐτοῦ
 καὶ ὁ θεὸς ὡς ἐὰν δουλεύσῃ, κρινῶ ἐγώ, εἶπεν
 ὁ θεός. καὶ μετὰ ταῦτα ὑψελθόντων, καὶ λαβόν-
 τος τοῦ

C iii

τοῦσι μοι

Οὐοί μοι οὐ ᾧ τόπω ζύτω. καὶ ἔδωκεν αὐ-
 τῷ Δαυιδάκην ποδάρχη, καὶ ἔδωκεν ἐλπίσας
 τὸν ἰσαάκ, καὶ ποδάρχη αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ
 τῇ ὁδοῦ, καὶ ὁ ἰσαάκ τὸν ἰακώβ, καὶ ὁ ἰακώβ
 οὐ δώδεκα πατεράρχας, καὶ οἱ πατεράρ-
 χαι ἐκλήθησαν τὸν ἰωσήφ, ἀπέδοντο εἰς αἴγυ-
 πτον. καὶ ἔω ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐξείλετο
 αὐτὸν ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ, καὶ ἔδω-
 κεν αὐτῷ χάριν καὶ θλίψιν ἐναντίον φαραῶ
 βασιλέως αἰγύπτου, καὶ κατέσκησεν αὐτὸν ἡσού-
 μενον ἐπ' αἴγυπτον, καὶ ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ.
 ἦλθεν δὲ λιμὸς ἐφ' ὅλην γῆν αἰγύπτου, καὶ
 χαναάν, καὶ θλίψις μεγάλη, καὶ ἔχθιστον χρε-
 τάσματα οἱ πατέρες ἡμῶν. ἀκούσας δὲ ἰα-
 κώβ ὅττα οἶτα ἐν αἰγύπτῳ, ἐξαπέστειλε ζῆν
 πατρός αὐτοῦ πρῶτον, καὶ οἱ ᾧ δευτέρῳ ἀνε-
 γνωρίσθη ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ φανε-
 ρὸν ἐγένετο ᾧ φαραῶ τὸ γένος τοῦ ἰωσήφ. ἔσχε-
 σείλας δὲ ἰωσήφ μετεκαλίστατο τὸν πατέρα
 αὐτοῦ ἰακώβ, καὶ παῖσαν τὴν συγγένειαν αὐτοῦ ἐβό-
 μήκοντα πέντε ψυχαῖς. κατέβη δὲ ἰακώβ
 εἰς αἴγυπτον καὶ ἐτελεύτησεν αὐτὸς καὶ οἱ πα-
 τέρεις ἡμῶν, καὶ μετέθηκεται εἰς σὺν χεῖμα, καὶ ἐτε-
 θησαν αὐτοὶ ἐν μνήματι, ὡς ᾤχετο ἁβραάμ ἡ-
 μῆς ἀργυρεῖς παρὰ τῶν υἱῶν ἑταίρων οἱ σὺν χεῖμα.
 καὶ οὕτως δὲ ἤγγισεν ὁ χρόνος τὸ ἐπιτελεῖσθαι, ὡς ὁ

μοσεὶ ὁ

μοσει ὁ θεὸς ὃς ἀβραάμ, ἠνέσεν ὁ λαὸς καὶ
 ἐπληθύνθη ἐν αἰγύπτῳ, ἄχρις ὃς ἀνέστη βασι-
 λεὺς ἐτόρος, ὃς ἔκ ἤδει τὸν ἰωσήφ. ὁ δὲ κατα-
 θαράμενος τὸ γένος ἡμῶν, ἐκάκωσε τὰς πα-
 τέρων ἡμῶν, τὴν ποιῆν ἔκθετα τὰ βρέφη αὐ-
 τῶν, εἰς τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι. οὐ γὰρ καιρῷ ἐλθὼν ἡ-
 ῖθι μενύσῃς, καὶ ἰὼ ἀσέως ὃς θεῷ, ὃς ἀνιστάμε-
 νων αὐτοῦ. οἷον τὸ πατρὸς. ἐκτεθνήσκου-
 δε αὐτὸν ἀείλειβ αὐτὸν ἢ θυγάτηρ φαράω,
 καὶ ἀνιθρέψατο αὐτὸν ἐαυτῇ εἰς υἱόν, καὶ ἐ-
 παιδεύθη μενύσῃς πάσῃ σοφίᾳ αἰγυπτίων, ἐν
 δε δυνάτῃς ἐν λόγῳ καὶ ἐν ἔργῳ αὐτῷ. ὡς δὲ
 ἐπληρῶτο αὐτῷ πενταετηρικῆς χρόνος,
 ἀνέβη ἰδοὶ πρὸς τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ἐπισηκέψα-
 σθαι τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ τὰς ὑψὺς ἰσραήλ. καὶ
 ἰδὼν ἵνα ἀδικέμενον, ἡμίνατο, καὶ ἐποίη-
 σεν ἐκδοκίαν ὃς καταποκαμύω, πατάξας
 τὸν αἰγυπτίον. οὐ μὲν δὲ συνιέναι τοὺς ἀδελ-
 φούς αὐτοῦ, ὅτι ὁ θεὸς διὰ χειρὸς αὐτοῦ δι-
 δωσὶν αὐτοῖς σωτηρίαν. οὐ γὰρ ὁ σωῆκεν. τῇ
 τε ἐπιδοκίᾳ ἡμῶν ὥφθη αὐτοῖς μακαρίοις,
 καὶ συνήλασαν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην, εἰπὼν-
 τας ἀδελφοί ἐστε ὑμεῖς, ἵνα τί ἀδικεῖτε
 ἀλλήλους; ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον, ἀπάσαιβ
 αὐτὸν, εἰπὼν. ἵς σε κατέσχευ ἀργύριον καὶ
 δικαιοσύνη ἐφ' ἡμᾶς; μὴ ἀνελθὼν με σὺ θελῶν,
 ὃν ἴδω.

FRÄZEREI

ΕΚ ΤΩΝ ΑΙΩΛΩΝ-

100 ἐκ τῆς ἀδελφῶν ὑμῶν, ὡς ἐμὲ, αὐτοῦ ἀκέραι-
 ας. ὅπως ἔστιν ὁ γενόμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ
 ἐρήμῳ, μετὰ τὸ ἀγγέλλειν τὸ λαλοῦντος αὐτῷ
 ἐν ᾧ ὁρᾷ σινᾶ, καὶ τῇ πατόρει ἡμῶν, ὅς ἐδέξα-
 το λόγον ζῶντα δοῦναι ἡμῖν, ὥς ἔκ ἡθέλη-
 σαν ἡ πόλις γενέσθαι οἱ πατόρες ἡμῶν, ἀλλ'
 ἀπαύσαντο καὶ ἐστράφησαν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν
 101 εἰς αἴγυπτον, εἰπόντες ὅτι ἀαρώ. ποιήσου ἡμῖν
 102 θεῶς, οἱ προπορεύοντες ἡμῶν. ὁ γὰρ μαυ-
 103 ρῆς ἔδωκε, ὅς ἐξήγαγον ἡμᾶς ἐκ γῆς αἰγύπτου, ἐκ
 104 οἰδαμεν ἔτι γίνεσθαι αὐτῷ. καὶ ἐμωχροποιήσαντο
 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ αἰτήσαντο θυσίαν
 105 ὅτι εἰδὼς, καὶ θύφρανοντο ἐν τοῖς ὅροις τῆς
 χειρῶν αὐτῶν. ἔστρεψε δὲ ὁ θεός, καὶ παρέδωκε
 106 κεν αὐτοὺς λατρεύειν τῇ στρατιᾷ τῆς ἔρανος, κα-
 107 θῶς κήρυκται ἐν βίβλῳ τῆς προφητῶν. μὴ
 108 σφάγη καὶ θυσιάσῃ προσιλέγματος μοι ἔτι
 109 πεσκέρατον ἐν τῇ ἐρήμῳ οἴκος ἰσραὴλ; καὶ
 110 αὐτελάβετε πλὴν σκηνῶν τῆς μαλᾶς, καὶ τὸ ἄστρον
 111 τῆς θεῆς ὑμῶν ἐμφάν, οὗ τύπος ὅς ἐποίησα-
 112 τε προσκυνεῖν αὐτοῖς. καὶ μετοικίω ὑμᾶς ἐπὶ
 113 κείνῃ βαβυλῶνος. ἡ σκηνὴ τῆς μαρτυρίας ὑ-
 114 τοῖς πατέράσιν ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς διε-
 τάξατο ὁ λαλῶν ὅτι μοσὴ ποιήσει αὐτῷ κα-
 115 τὰ ἐν τύπῳ, ὃν ἐωράκει ὑμεῖς καὶ αἰτήσαντο δια-
 116 δεξιᾶν οἱ πατόρες ὑμῶν μετὰ ἰησοῦ ἐν τῇ
 117 καὶ ταχέσει

καταχώσει τῶν ἐθνῶν, ὧν ἔξωσεν ὁ θεὸς ἀπὸ
 προσώπου τῶν πατέρων ἡμῶν, ἕως τῶν ἡμε-
 ρῶν Δαβὶδ, ὃς ἄρτι χεῖρ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, καὶ
 ἐκτίσας αὐτῷ σκηνώματα τῷ θεῷ Ἰακώβ. Σα-
 λομών δὲ ᾠκοδόμησεν αὐτῷ οἶκον, ἀλλ' ἔτι ὁ
 ὑψιστος ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, καὶ οὕτως
 ὁ προφήτης λέγει. ὁ ἔρχόμενος μοι θρόνος, ἢ δὲ
 „ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου. ποῖον οἶκον αἰ-
 „ κοδομήσετε μοι, λέγει κύριος, ἢ ὡς τόπος τῆς κα-
 „ ταπαύσεώς μου; ἔτι ἢ χεὶρ μου ἐποίησε ταῦ-
 „ τα πάντα; σκελετοὶ ἀγγέλων καὶ ἀπερείτη μὲν
 „ τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς ὤσιν, ὑμεῖς αἰεὶ ὃ πνεῦμα
 ἔν τῷ ἁγίῳ ἀντιπίπτετε, ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν,
 καὶ ὑμεῖς. ἵνα τῶν προφητῶν ἔτι ἐδίδαξαν οἱ
 πατέρες ὑμῶν; καὶ ἀπέκτειναν οὖν προκαταρ-
 γήλαι τας. ποδὶ τῷ ἐλθούσῳ τοῦ δικαίου, ἔτι νῦν
 ὑμεῖς προδοῦν καὶ φονεῖς γεγέννηκε, οἱ ἔτι ἐλά-
 βετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς ἀγγέλων, καὶ ἔτι
 ἐφυλάξατε. ἐκκλίνοντες δὲ ταῦτα διεπρίοντο
 ταῖς καρδίαις αὐτῶν, καὶ ἐβρύχθη οὖν ὁ δό-
 νος αὐτῶν ὑπὸ αὐτῶν. ὑποάρχοντες δὲ πλήρεις
 πνεύματος ἁγίου, ἀττίσεις εἰς τὸν ἔρχομενον, εἰδὲ
 δοῦναι θεῷ, καὶ ἰσχυρῶς ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ,
 καὶ εἰπὲν ἰσχυρῶς θεῷ οὖν ἔρχομενος ἀναγκά-
 νους, καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἐκείνου
 τοῦ θεοῦ. κραῖναιτες δὲ φωνῇ μεγάλῃ, συνεχῶς
 ταῦτα ὥτα

τὰ ὧτα αὐτῶν, καὶ ὥρμηθεν ὁ μαθημαδὸν ἐπ'
 αὐτὸν, καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τὴ πόλιν ἐλίσσο-
 δόλου, καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια
 παρὰ τὸ πόδας νεανίᾳ καλῶς μελὺς σκύνε,
 καὶ ἐλίσσοδόλου τὸν στέφανον ἐπικαλέμενον,
 καὶ λέγοντα· κύριε Ἰησοῦ δεξαι τὸ πνεῦμά,
 μου. οἷς δὲ τὰ γόνατα, ἔκραξε φωνῇ μεγά-
 λῃ· κύριε, μὴ σήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύ-
 ταν· καὶ ἔειπὼν, ἐκοιμήθη. Σαῦλος δὲ ἰὼ 8
 σιωπῶντων τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ. ἐγένετο δὲ οἱ
 ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διωγμὸς μέγας ἐπὶ τὴν ἐκ-
 κλησίαν τὴν οἱ ἱεροσολύμοις, πάντες τε διεσ-
 πέρησαν κατὰ τὰς χώρας τῆς Ἰουδαίας καὶ σα-
 μαρείας, πάλιν τῇ ἀποστόλῃ. σιωπώμενοι δὲ
 τὸν στέφανον ἄνδρες θύλακες, καὶ ἐποιήσαντο κο-
 πῆς ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν. Σαῦλος δὲ ἐλυμαίνετο
 τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ τὸν οἶκον εἰσπορεύόμε-
 νος, σύρων τε ἄνδρας καὶ γυναῖκας, παρεδίδοκ-
 εις φυλακὴν. οἱ μὲν δὲ διασπαρείτες διήλθον
 δι' ἀγγελοῦς τοῦ λόγον. φίλιππος δὲ κατελ-
 θὼν εἰς πόλιν τῆς σαμαρείας, ἐκήρυσεν αὐτοῖς
 ἐν χρίστῳ. προσεῖχον δὲ οἱ ὄχλοι τοῖς λευμοῖς
 ὑπὸ τοῦ φίλιππου ὁ μαθημαδὸν εἰς τὴν ἀ-
 κούειν αὐτοῦ, καὶ βλέπειν τὰ σημεῖα ἃ ἐποί-
 οι ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. πολλοὶ
 δὲ παρὰ

δε παραλελυμένοι καὶ χελοὶ ἰθὺραπαύθη-
 σαν. καὶ ἐγένετο χαρὰ μεγάλη ἐν τῇ πόλει ἐκεί-
 νῃ. ἀνὴρ δὲ ἕως ὀνόματι σίμων πρὸς πᾶσαν οὖν
 τῇ πόλει μαγύων, καὶ ἰζηίων ὁ ἔθνος τῶν σα-
 μαρείας, λέγων εἶναι ἑαυτὸν μέγαν, ὥς περ
 σείρειν ἀπὸ μικρῶς ἕως μεγάλου, λέγοντες. οὗτος
 ὅστις ἡ δύναμις τῶν θεῶν ἡ μεγάλη. προσείρει
 δὲ αὐτῷ, ὅτι τὸ ἱκανῶς χρόνῳ ταῖς μαχίαις
 ἰζηισακείαι αὐτοῦ. ὅτε δὲ ἐπίσθυσεν τῷ φι-
 λίππῳ, διαφελισομένῳ ταῖς πόσιν τῶν βασιλεί-
 ας τῶν θεῶν, καὶ τῶν ὀνόματος τῶν ἰησοῦ χριστοῦ,
 ἐβαπτίζοντο ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες. ὁ δὲ σί-
 μων καὶ αὐτὸς ἐπίσθυσεν, καὶ βαπτισθεὶς ὑπὸ προ-
 καρπερῶν ὧν φιλίππῳ, θεωρῶντες δύναμεις καὶ
 σημεῖα γινόμενα, ἰζηισατο. ἀκούοντες δὲ οἱ οὖν
 ἰεροδολύμοις ἀπόστολοι, ὅτι δέδεχτο ἡ σαρμαρέας
 ἐν λόγῳ τῶν θεῶν, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτοῦ τὸν
 πέτρον καὶ ἰωάννην, οἵ τινες καταβάντες πρὸς
 κήσαντο τοὺς αὐτῶν, ὅπως λάβωσι πνεῦμα
 ἅγιον. ὅπου δὲ ἦν ἐπὶ ὅσιν αὐτῶν ἐπιπεπῶ-
 κος, μόνον δὲ βεβαπτισμένοι ἔσθοντες εἰς τὸ
 ὄνομα τῶν χριστοῦ ἰησοῦ. τότε ἐπέλυσεν ταῖς
 χεῖρας ἐπὶ αὐτοὺς, καὶ ἐλάβαν πνεῦμα
 ἅγιον. δεσπόμνος δὲ ὁ σίμων, ὅτι ὅτι τῶν ἐπι-
 θέσεως τῶν ἀποστόλων δίδοται τὸ πνεῦμα ὡς
 ἅγιον, προσλήψαντες αὐτοὺς χρήματα, λέγει.

τότε

Λόγε καὶ μοι πλὴν ὕψιστον ταύτην, ἵνα ὦ ἐὰν ἐ-
 πιθῶ ταῖς χεῖρας, λαμβάνῃ πνεῦμα ἅγιον.
 Εἶπός δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν. τὸ ἀργυρίον σου σὺν
 τοῖς εἰς ἀπώλην, ὅτι πλὴν δωρεὰν τῆς θεοῦ ἐξ
 μὲτος οὐκ χρημάτων κτᾶσθαι. ἐκ ὅτι τοῖς μόνις
 οὐκ κληῖρος αὐτῷ λόγῳ τέτω. ἡ γὰρ καρδία
 σου οὐκ ὅτι διδοῖς αὐτόπιον τῆς θεοῦ. μετανόησον
 ὅτι ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτης, καὶ δέδηκται τῆς
 θεοῦ, εἰ ἀρὰ ἀφειδήσεται τοῖς ἐπίνοιαι τῆς
 καρδίας σου. εἰς γὰρ χυλὴν πικρίας καὶ σὺν-
 δεσμον ἀδικίας ὁρῶ σε ὄντα. ἀποκλειθεὶς δὲ ὁ
 σίμων, εἶπε. δέδηκται ὑμεῖς ἅπαρ ἐμὴ πρὸς
 τὸν κύριον, ὅπως φησὶ ἐπέλθῃ ἐπ' ἐμὲ ὡς
 εἰρήκατε. οἱ μὲν ὅτι διαμαρτυράμενοι καὶ λα-
 λήσαντες τὸν λόγον τῆς κυρίας, ἅπαρ ἔγραφον εἰς
 ἰερουσαλήμ, πολλὰς τε κώμας τῇ ἑμαρτί-
 τῇ ἀνελίξαν. ἄγγελος δὲ κυρίας ἐλάλησεν
 πρὸς φίλιππον, λέγων. αἰάσθηθι, καὶ πορεύου κα-
 τὰ μεσημβρίαν ἵνα πλὴν ὁδόν, πλὴν καταβαί-
 νῃς ἀπὸ ἰερουσαλήμ εἰς γάζαν, αὐτῇ ὅτιν ὁρῶ
 μου. καὶ αἰάσας ἐπορεύθη. καὶ ἰδὼς αὐτὴν αἰθίοϋ,
 αἰνῶντος, διωάσης καὶ δάκνης τῆς βασιλείας αἰ-
 θιόπων, ὅς τινι ἵνα πείσης τὴν γάζης αὐτῆς ὁ ἐ-
 ληλύθει προσκυλήσων εἰς ἰερουσαλήμ, τινι τε
 ἅπαρ ἔγραφον καὶ κατέδημιλος ἵνα τῆς ἀρμα-
 ζος αὐτῆς, καὶ ἀνέγινωσκε τὸν προφήτην ἡσα-
 ῖαν. εἶπε

ίαι. εἶπε δὲ τὸ πνῦμα ᾧ ἐμίσηται. πρὸ-
 σελθε, καὶ κολλήσῃς ᾧ ἄρματι ζύντω·
 προσφραμῶν δὲ ὁ ἐμίσητος, ἤκουσεν αὐτῶ
 ἀναγινώσκοντες ἐν προφῆτῳ ἡσαΐαι, καὶ εἶπεν.
 ἄρα γε γινώσκεις ἃ ἀναγινώσκεις; ὁ δὲ εἶπε.
 πῶς γὰρ ἂν διωαίμην, ἐὰν μὴ ἴς ὁδηγήσῃ
 με; παρεκάλεισέ τε τὸν ἐμίσητον ἀναβά-
 ται καθίσαι σὺν αὐτῷ. καὶ δὲ πᾶσι τῇς
 ᾧ γροφῆς ὡς ἀνέγνωσεν, ὡς αὐτῇ. ὡς πρὸ-
 βάζον ὡς σφραγιστὴν ἤχην, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐ-
 αὐτίον τῶ κείροντος αὐτὸν ἄφρονος, ὅπως ἐκ
 λυοίγῃ τὸ σῶμα αὐτοῦ. ἐκ τῇ ταπεινώσει αὐ-
 τοῦ ἡ κρείσσει αὐτῶ ἡρῶν. πῶς δὲ γινώσκῃ αὐ-
 τοῦ ἴς ὁδηγήσεται; ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς
 ἡ ζωὴ αὐτοῦ. ἀπεκρεθείς δὲ ὁ θνήσκων ᾧ ἐ-
 μίσηται, εἶπε. τί μοι σὺ, πᾶσι ἴσους ὁ προ-
 φῆτης λέγει ὅτι, πᾶσι ἐαυτοῦ, ἢ πᾶσι ἐτέρω
 τινός; ἀποίξασθαι δὲ ὁ ἐμίσητος τὸ σῶμα αὐ-
 τοῦ, καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς γροφῆς ταύ-
 τῃς, ἐκείνη ἐλίσσεται αὐτῷ ἐν Ἰησοῦ. ὡς δὲ ἐπο-
 ρεύοντο κατὰ πῶ ὁδὸν, ἤλθον ἐπὶ ἡ ὕδαρ,
 καὶ φησὶν ὁ θνήσκων. ἰδοὺ ὕδαρ, ἡ κωλύει με
 βαπτισθῆναι; εἶπε δὲ ὁ ἐμίσητος. εἰ πιστεύεις
 ἐν ὅλῃς τῇ καρδίᾳ, ἔξοδον. ἀπεκρεθείς δὲ εἶπε.
 πιστεύω ἐν ὑμῶν τῶ θεῷ εἶναι τὸν Ἰησοῦν χριστόν. καὶ
 ἐκέλευσε σιῶσαι τὸ ἄρμα. καὶ κατέβησαν ἀμ-
 φότεροι

φόντοροι εἰς τὸ ὕδωρ, ὃ, τε Θέλιππος καὶ ὁ Δινῶ-
 ρος, καὶ ἐβάρησαν αὐτόν. ὅτε δὲ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ
 ὕδατος, πρῶτον κυρίου ἤρπασε τὸν Θέλιππον,
 καὶ ἔκείνην αὐτὸν ἔκελλε ὁ Δινῶρος. ἐπορεύετο
 γὰρ πρὸς ὁδὸν αὐτοῦ χαίρων. Θέλιππος δὲ δι-
 εβήθη εἰς ἄλωτον, καὶ διόρρημνος, ἀνηγγέλizeτο
 ταῖς πόλεις πάσης, ἕως τοῦ ἐλθῆναι αὐτὸν εἰς και-
 σάρειαν. ὁ δὲ Σαῦλος ἦν ἐμπνέων ἀπει- 9
 λῆς καὶ φόντος εἰς τοὺς μαθητάς τοῦ κυρίου, προ-
 σελθὼν τῷ ἀρχιερεῖ, ἠτήσατο παρὰ αὐτοῦ ἐπι-
 στολὰς εἰς διαμασκόν. πρὸς ταῖς σιναγωγάς,
 ὅπως ἐκείνην ἡμερὰν τὸ ὄνομα ὄντας ἀνδρας τε
 καὶ γυναῖκας, δεδεμένους ἀγάθῃ εἰς ἰδρυθῆναι ἡμ-
 εῖς δὲ τῷ πορεύεσθαι, ἐγένετο αὐτὸν ἐγγίζειν τῇ δια-
 μασκῷ, καὶ ἰδρυμένης πρυμνασθεῖν αὐτὸν
 φῶς ἀπὸ τοῦ ἔργου, καὶ πεσὼν ὑπὸ τῷ γυνῷ ἡ-
 κασε φωνῇ, λέγοντα αὐτῷ. Σάαλ θάαλ, τί με
 διώκεις; εἶπε δὲ. τίς εἰ κύριε; ὁ δὲ κυριος εἶπε.
 ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις. σκληρόν σοι πρὸς
 κέντρα λακτίζειν. ἴμενων τε καὶ θαμβῶν εἶπε.
 κύριε, τί με θέλεις ἐπιπῆσαι; καὶ ὁ κύριος πρὸς
 αὐτόν. ἀνάστηθι, καὶ ἐσελθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ
 λαληθήσεται σοι, τί σε δεῖ ποιεῖν. οἱ δὲ ἀν-
 δρες οἱ σινοδεύοντες αὐτῷ εἰσηκείσαν ἄνκοι,
 ἄκοντες μὲν τὸ φωνῆς, μηδὲνα δὲ θεωρῶντες.
 ἔχερθε δὲ ὁ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς, ἀπεφγμένον
 τε τῇ

τε τῇ ὀφθαλμῶν αὐτῷ, ὅθεν ἐβλεπε. χει-
 ρα γὰρ αὐτῷ, εἰσὶν εἰς δαμασ-
 κόν. καὶ ἡμεῖς δὲ αὐτῷ, μὴ βλέπων, καὶ ἐκ
 ἐφαγεν, ὅθεν ἐπικεν. ἡμεῖς δὲ ἵς μαθητῆς ἐν δα-
 μασκῷ, ὀνόματι αἰανίας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν
 ὁ κύριος ἐν ὀρχήματι. αἰανία. ὁ δὲ εἶπεν. ἰδοὺ
 ἐγὼ κύριε. ὁ δὲ κύριος πρὸς αὐτόν. ἀναστὰς πο-
 ρεύθη ἐν τῷ ῥυμίῳ πλὴν καλῶς ἐμὲν δὲ
 θείαν, καὶ ζήτησεν ἐν οἰκίᾳ ἰδοὺ, Σαῦλον ὀνό-
 ματι ταρσέα. ἰδοὺ γὰρ πρὸς δὲ καὶ εἶδον
 ἐν ὀρχήματι ἄνδρα ὀνόματι αἰανίαν εἰσελθόν-
 τα, καὶ ἐπὶ τὴν αὐτῶν χεῖρα, ὅπως ἀνα-
 βλέψῃ. ἀπεκρίθη δὲ αἰανίας. κύριε, ἀκήκοα
 ἀπὸ πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρός τούτου, ὅτι κακὰ
 ἐποίησε τοῖς ἁγίοις σου ἐν ἱερὺ σαλῆμ, καὶ ὡς
 ἔχει ὑβρίσας παρὰ τῇ ἀρχιερέων, δῆσαι
 πάντας τοὺς ἐπικαλεμένους τὸ ὄνομά σου. εἶπε
 δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ κύριος. πορεύου, ὅτι σκεδὺς ἐκ-
 λογῆς μοι ὄσιν ἔθες, τὸ βασιλεῖν τὸ ὄνομά μου
 ἐν ὅππῳ ἐθνῶν καὶ βασιλείων, ὧν τε ἰσχυρὰ.
 ἐγὼ δὲ ὑποδείξω αὐτῷ, ὅτι αὐτὸν ὑποδὲ
 τὸ ὄνοματός μου παθεῖν. ἀπῆλθεν δὲ αἰανίας,
 καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἐπιθεὶς ἐπὶ
 αὐτὸν τὰς χεῖρας, εἶπε. Σαῦλ ἀδελφε, ὁ κύ-
 ριος ἀπέσταλκέ με ὁ ὀφθαλμοὶ τοῖς ἐν τῇ ὁδῷ ἔχον-
 τιν, ὅπως ἀναβλέψῃς, καὶ πληρώῃς πνεύματι
 τοῖς ἁγίοις.

τος ἁγίου, καὶ δι' ἑαυτοῦ ἀπέπεσον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὥσπερ λεπίδες, ἀνέβλεψάν τε, καὶ αἰσάς ἐβαπτίσθη, καὶ λαβὼν τροφὴν οἴσχεσαι ἐκέλευε. ὁ σαῦλος μὲν τῇ ἐν δαμασκῷ μαθητῶν ἡμέρας ἑνᾶς καὶ δι' ἑαυτοῦ οἱ ταῖς σωματικαῖς ἐκέρνασε τὸν χριστὸν, ὅτε ἑτὸς ἔστιν ὁ ἦρς τῷ θεῷ. ἔβρισαν δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες, καὶ ἔλεγον. ἔχ' ἑτὸς ἔστιν ὁ πορθητὴς ἐν ἰερουσαλὴμ τὸν ἐπιχειροῦντα τὸ ὄνομα τοῦτο, καὶ ὥδε εἰς τοῦτο ἐλήλυθεν, ἵνα δεδεμένους αὐτοῦ ἀγάγῃ ἐκεῖ τὸν ἀρχιερεῖς; σαῦλος δὲ μάλλον ἐβόων καὶ σιγῶν τὸν ἰσθαίνας, τὸν κερτοκῶντα ἐν δαμασκῷ, συμβιβάζων ὅτε ἑτὸς ἔστιν ὁ χριστός. ὡς δὲ ἐπληροῦντο ἡμέραι ἰκαναί, συνεδρεύσαντες οἱ ἰσθαῖοι ἀνελθόντες αὐτόν. ἐγνώσθη δὲ ὅτι σαῦλος ἢ ἐπιβελήσων τῶν παρετήρου τε τὰς πύλας ἡμέρας τε καὶ νυκτός, ὅπως αὐτὸν ἀνέλωσι. λαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταί, νυκτός, κερτήσαντες αὐτὸν τῷ πείλῳ, χαλάσαντες αὐτὸν ἀνείδον. παραχρῆμα δὲ ὁ σαῦλος ἐν ἰερουσαλὴμ, ἐπειράτο κολλᾶσθαι τοῖς μαθηταῖς, καὶ πάντες ἐφοβοῦντο αὐτὸν, μὴ πιστεύοντες, ὅτι ἔστι μαθητής. βαρνάβας δὲ ἐπιλαβόμενος αὐτὸν, ἤγαγε πρὸς τὸν ἀποστόλον, καὶ δηγήσατο αὐτοῖς, πῶς ἐν τῇ ὁδοῦ αὐτὸς ἐν κύριον, καὶ ὅτι ἐλάλησεν αὐτῷ,

D i

καὶ πῶς

καὶ πᾶς ὁ δαμασκῶ ἐπαρένοισατο εἰς τὸ ὄ-
νόματι τοῦ Ἰησοῦ. καὶ μετ' αὐτῶν αἰσχροθυό-
μενος εἰς ἰδρυθλήμ, καὶ παρένοισατο μέλλους εἰς
τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. ἐλάλητε καὶ συνε-
ξήτει πρὸς αὐτὸν ἐκκλησιαστές. οἱ δὲ ἐπεχείρουν
αὐτὸν ἀνελθεῖν. ἰδιγόντες δὲ οἱ ἀδελφοί, κα-
τήγαγον αὐτὸν εἰς καισάρειαν, καὶ ἔβαψαν αὐ-
τὸν εἰς ταραβόν. αἱ μὲν γὰρ ἐκκλησίαι καὶ πό-
λεις τῆς ἰσθαλείας καὶ γαλιλαίας καὶ θεμα-
ρείας εἶχον ἐριώλω, οἰκοδομοῦμενοι καὶ πο-
ρευόμενοι εἰς φόβον τοῦ κυρίου, καὶ τῇ παρακλή-
σει τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐπληθύνοντο. ἐγένετο
δὲ πότερον διδραχμὴν ὅλην πάντων, κατελ-
θεῖν καὶ πρὸς αὐτὸν ἁγίον, τοὺς κατοικοῦντας
λύσειαν. οὗτοι δὲ ἐκείνῳ ἀνθρώπῳ ἴνα, αἰναιῶς
ὀνόματι, ἔξ ἑτῶν ὀκτὼ κατακέμενον ἰδι-
κρεβάτω, ὅς μιν παραλελυμένος, καὶ ἄπει-
αυτῷ ὁ πότερος. αἰναιῶς, ἰσθαιί σε ὁ Ἰησοῦς χρι-
στός. ἀνάστηθι, καὶ στῆσον σε αὐτῷ. καὶ διδούς
αὐν ἑστη: καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες
λύσειαν καὶ τὸν ἀσάφωνα, οἱ ἴνες ἐπέστρεψαν
εἰς τὸν κύριον. αἱ ἰσθαιί δὲ ἴς μιν μαθηταίς
ὀνόματι ταβιθά, ἣ διδραμνομένη λέγεται
δορυχαίς. αὕτη μιν πλήρης ἀγαθῶν ὄρων καὶ
ἐλεημοσιων ὧν ἐποίησεν. ἐγένετο δὲ εἰς ταῖς ἡμέ-
ραις ἐκείναις, ἀδινῆσαι αὐτῷ ἀσθμαίν.
λαβόντες

λαύραιτες δὲ αὐτῶν, ἔθηκαν αὐτὸν ἐπὶ τὸ δρόμῳ. ἔγ-
 γυς δὲ ἔσσης λύσιδος τῇ ἰσότητι, οἱ μαθηταὶ ἀ-
 κούσαντες ὅτι πῆξος ἔστιν ἐν αὐτῇ, ἀπῆλθαν
 πρὸς αὐτόν, παρεκαλοῦντες, μὴ ὀκνήσαι δι-
 ελθεῖν ἕως αὐτῶν. ἀκούσας δὲ πῆξος, συνῆλθεν
 αὐτοῖς. οὗτοι παρεχόμενον, αἰτήσαντες εἰς τὸ ὑ-
 ποδρόμον, καὶ παρέστη ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χί-
 ραι κλαύσαι, καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶ-
 νας καὶ ἱμάτια, ὅσα ἐφόρει αὐτῶν ἔχει ἡ δο-
 κίη. ἐλθόντων δὲ ἔβλεψεν πάντας ὁ πῆξος, θύει-
 τὰ ἰσότητα προσύψατο. καὶ ἐπιδείξας πρὸς
 τὸ σῶμα, εἶπε. ταδὶθα, ἀνάστηθι. ἡ δὲ ἤνοιξε τοὺς
 ὀφθαλμούς αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα τὸν πῆξον, αἰεκά-
 θισε. ὁ δὲ αὐτῇ χεῖρα, ἀνέσθεν αὐτῷ. φω-
 τήσας δὲ τοὺς ἀγónες καὶ τὰς χίρας, παρέσθεν
 αὐτῶν ζῶσαν. γινώσκοντες δὲ ἐγλίετο καθ' ὅλης τῆς
 ἰσότητος, καὶ πολλοὶ ἐπιδείκνυντο αὐτῷ τὸν κύρι-
 ον. ἐγλίετο δὲ ἡμῶν ἰκαρὰς μέναι αὐτοῖς
 ἐν ἰσότητι, παρὰ ἡμῖν σίμωνι βυρσεῖ. 10
 Αὐτὸς δὲ ἐκ αἰσαρείας, ὀνόματι κορνήλιος, ἑκα-
 τὸντάρχης ἐκ ἀπείρης τῆς καλαμίνης ἰταλι-
 κῆς, θύσεβης καὶ φοβέμενος τὸν θεὸν σὺν παν-
 τὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ποιῶν τε ἐλεημοσύνας
 πολλὰς τῷ λαῷ. καὶ δούμενος τῷ θεῷ ἀφ' ὅ-
 παντός, εἶδεν ἐν ὁράματι φανερῶς, ὥσπερ
 ἔρχεται ἐνάντιον τῆς ἡμῶν, ἄγγελον τῷ θεῷ

D

ii

εἰσελθόν-

εἰσελθόντα πρὸς αὐτόν, καὶ εἰπόντα αὐ-
 τῷ· κορινθίαι. ὁ δὲ ἀπετίνας αὐτῷ, καὶ ἔμφο-
 βος γινόμενος, εἶπε· τί ὅτι κύνει; εἶπε δὲ
 αὐτῷ· αἱ προσευχαί σου καὶ αἱ ἐλεημο-
 σuña σου ἀνέβησαν εἰς μνημόσυνον εἰώπι-
 ον τῷ θεῷ. καὶ νῦν πέμψον εἰς Ἰσραὴλ ἀν-
 δρας καὶ μετὰπεμφαι σίμωνα τὸν ἐκδι-
 καλόμενον πένρον· ἔξως ξοικίει παρὰ Ἰη-
 σίμωνι βυρσεῖ, ὃ ὄξιν οἰκία παρὰ θαλάσ-
 σαι. ἔπος λαλήσει σοι, ἵνα σε δεῖ ποιῆν· ὡς δὲ
 ἀπῆλθεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ὃ κορινθίως,
 φωνήσας δύο τῇ οἰκετῶν αὐτοῦ, καὶ δρατιώ-
 τιν ῥοσεβῆ τῇ προσκαρτοδουώτῳ αὐτῷ,
 καὶ ὕμνησάμενος αὐτοῖς ἅπαντα, ἀπέσταλκε
 αὐτοὺς εἰς πλὴν Ἰσραὴλ. τῇ δὲ ἐπαύριον ὁδοιπο-
 ρουῶτων ἐκείνων καὶ τῇ πόλει ἐπιζόντων, ἀνέβη
 πένρος ἐκείνου τὸ δῶμα προσεύξασθαι, πρὸς ὃν
 ἔρχαν ἐκ πλὴν. ἐχλίνε δὲ πρῶτος, καὶ ἦγε-
 λε μέγας. παρὰ σκυδαζόντων δὲ ἐκείνων, ἐ-
 πέπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἔκστασις, καὶ θεωρεῖ τὸν
 ἔρχον ἀνέωγμένον, καὶ καταβαῖνον ἐπ' αὐ-
 τὸν σκυδός ἵνα ὡς ὁ θόνις μεγάλῳ, πλεονεξῶν
 ἀρχαῖς δεδεμένον, καὶ καθιέμενον ἐκείνῳ τῇ
 γῆς, εἰ ὃ ἑπῆρχε πάντα τὰ τεράπεδα τῇ
 γῆς, καὶ τὰ θηρία, καὶ τὰ ὄρεα, καὶ τὰ
 πετεινὰ τῷ ἔρχῳ. καὶ ἐχλίνε φωνὴ πρὸς
 αὐτόν.

αὐτὸν ἀνίστασθαι πάλιν, ἵνα καὶ φάγῃ. ὁ δὲ πάλιν
 εἶπε· μηδαμῶς χύρει, ἔτι ἔδωκεν ἔφα-
 γεν πάντες κοινῇ ἢ ἀκράβατον. καὶ φωνή πα-
 λιν ἐκ θυτοῦ πρὸς αὐτόν. ὁ δὲ θεὸς ἐκαστὸν
 εἶπε, σὺ μὴ κοίνα. ὅτε δὲ ἐρχέσθαι ἰδὼν τρεῖς,
 καὶ πάλιν ἀνελήφθη τὸ σκῆνος εἰς τὸν ἔρχο-
 ντα. ὡς δὲ αἱ ἐκ τῶν θυτοῦ ὁ πείρος, ἡ αὖ
 εἶπεν τὸ ἔρχομα ὁ αὐτὸς, καὶ ἰδὼν αἱ ἀνδρες οἱ ἀ-
 πιστάμενοι ἀπὸ τῆς κορινθίας, διόρωθήσαντες
 τῇ οἰκίᾳ σίμωνος, ἐπέστησαν ἰδὼν τὸν πῦ-
 λωκα, καὶ φωνήσαντες, ἐπαυθαίοντο εἰ σίμων
 ὁ ἐδικαλόμενος πείρος αὐτῶν ἐκζητεῖται. τῷ
 δὲ πάλιν αὐτοῖς μιμήσθαι τὸν ὄραματος,
 εἶπεν αὐτῶν πνύμα. ἰδὼν ἀνδρες ζητῶσά σε,
 ἀλλὰ κίεσθαι κατὰ βῆθι, καὶ πορεύσασθαι αὐ-
 τῶν, μηδὲν ἀλγαιόμενος, διότι ἐγὼ ἀπιστά-
 καὶ αὐτῶν. καταβὰς δὲ πείρος πρὸς αὐ-
 τῶν ἀνδρας, τῆς ἀπιστάμεν ἂν ἀπὸ τῆς κορινθίας
 πρὸς αὐτόν, εἶπεν. ἰδὼν ἐγὼ εἰμὲ ὃν ζητεῖτε·
 τίς ἢ αἰτία δι' ἣν πέρισε; οἱ δὲ εἶπον· κοριν-
 θίος ἐκαστὸν τάρχης, ἀνὴρ δικαίος καὶ φοβέ-
 μενος τὸν θεόν, καὶ μαρτυρούμενος περὶ τοῦ
 ὁλοῦ τῷ ἔθνει τῇ ἰσραήλ, ἐρημαία ἐστὶν ἡ
 πόλις ἡμεῶν ἀγία, μετὰ τὴν φασαδίαν αἰς τὸν
 οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἀκούσαι ῥήματα παρὰ τοῦ
 ἀσκαλεσίμενος ἐν αὐτῶν, ἵστασε. τῇ δὲ ἐ-

D

iii

πάνου

πάντων ὁ γέρονς ἤρχεσθαι σὺν αὐτοῖς, καὶ τῆς
 τῆς ἀδελφῶν τῆν ἀρχὴν ἰσότητος συνῆλθον αὐ-
 τῷ. καὶ τῇ ἐπαύριον εἰσῆλθον εἰς τὴν κατὰ
 ῥαββί. ὁ δὲ Κορινθίος τῷ πρεσβυτέρῳ αὐτῶν,
 ἀντιπαλαιστὴς τῶν συγγενῶν αὐτοῦ, καὶ τῶν
 ἀσθενεῶν ἑλάσας. ὡς δὲ ἐχέμεν εἰσελθεῖν
 τὸν γέροντα, συναγέρχουσιν αὐτῷ ὁ Κορινθίος, πε-
 σὼν ὡς τὸ πόδας προσέκαυνεν. ὁ δὲ γέρονς
 αὐτὸν ἤγειρε, λέγων. ἀνέστη, καὶ αὐτὸς ἀνθρώ-
 πος εἰμι. καὶ συνομιλῶν αὐτῷ, εἰσῆλθε, καὶ
 διείσκει συνακληθῆντας πολλοὺς, ἔφη τε
 πρὸς αὐτούς. ὑμεῖς ὡς οὖν, ὡς ἀδελφοί μου
 ὅστις ἀπὸ τοῦ Ἰσραὴλ κολλᾷ ἢ προσέρχεται ἀλ-
 λοφύλῳ. καὶ ἔχον ὁ θεὸς ἐδείξει, μηδεὶς κοινὸς
 ἢ ἀκάθαρτος λέγειν ἀνθρώπων. εἰδὼ καὶ ἀσθενε-
 τῶς ἡλθον μετὰ πεμφθεῖς. πᾶσι βασιλοῦσιν ἐν, τί
 νικῶμεν περὶ τῆς ἀρετῆς, καὶ ὁ Κορινθίος ἔ-
 φη. ἀρχὴν τῆς ἡμετέρας μέχρι ταύτης τῆς
 ῥαββί ἡμῶν ὑμῶν, καὶ τὴν ἀνάπλωσιν τῆς
 συγγενείας ἐν ᾧ οἶκός μου, καὶ Ἰσὺν ἀνὴρ ἐστὶν
 ἐνώπιόν μου ἐν ᾧ ἡ λαμπρότης, καὶ φησὶ Κορ-
 νήλιε, εἰσηκούσθη σου ἡ προσέλευσις, καὶ αὐτὸς ἐκείνου
 σπῶσαι σου ἐμὴν ἀποστολὴν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. περ-
 φύον ἐν αἰσίοπῳ, καὶ μετὰ ἀλλοῖς ὁμιλῶν, ὡς
 ἐν καλῷ γέροντι. ὅς ἐστιν ἐν οἴκῳ ὁμιλῶ-
 νος βυρσέως πατρὸς Ἰσραὴλ, ὅς παρὰ γινώ-
 μινος λα-

μένος λαλήσει σοι. ἔξω τῆς οἰκίας ἐπέμψα πρὸς
 σε, σὺ τε καλῶς ἐποίησας παρὰ χυμένους.
 νῦν οὖν πάντες ἡμῖς εὐώπιοι τῷ θεῷ πάρεσ-
 μεν, ἀκούσαι πάντα τὰ προσεταγμένα
 σοι ὑπὸ τοῦ θεοῦ. ἀκούσας δὲ γέτος ὁ σάμας,
 εἶπει· ἐγὼ ἀληθείας καταλαμβάνομαι, ὅτι
 ἔκ ἐστὶν προσευχή πῆν ὁ θεός, ἀλλ' οὐ πάντ' ἐστὶν
 οὗτος ὁ φοβούμενος αὐτὸν καὶ ὀρᾷζόμενος δι-
 κασιωγῇ, ἀλλ' οὐκ αὐτὸν ἔχει. τὸν λόγον οὖν ἀν-
 τίσταται τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ, ἀναστίζόμενος εἰς
 οὐρανὸν Ἰησοῦ χριστοῦ, ὅστις ἐστὶ πάντων κύρι-
 ος. ὑμῖς οἴδατε ὅτι χυμένον ἔφημα καὶ ὁ-
 λῆς τῆς ἰσραήλ, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῆς γαλι-
 λαίας, μετὰ τοῦ βάπτισμα ὃ ἐκήρυξεν ἰωάν-
 νης, καὶ οὖν τὸν ἀπὸ ναζαρέθ, ὡς ἔχρισεν αὐ-
 τὸν ὁ θεός πνεύματι ἁγίῳ καὶ δυνάμει,
 ὃς διῆλθεν ἀνθρώπων καὶ ἰώμενος πάντας.
 οὗτοι καὶ διακονοῦντες ὑπὸ τοῦ λαοῦ βό-
 λῳ, ὅτι ὁ θεός ἐδίδου αὐτῷ καὶ ἡμῖς ἰσχυ-
 ροῦμεν πάντων ὧν ἐποίησεν ὅτι τῇ χεί-
 ρι τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ ἰουδαῖοι καὶ οἱ ἰερῶσαι ἡμῶν, ὅτι αὐτῶν
 λαὸν κριμάσαντες ὑπὸ ξύλῳ. ἔδωκεν ὁ θεός ἡ-
 γιαν τῇ τείτῃ ἡμῶν, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς
 ἐμφανῆ χρίσιν ὃ πάντ' ἐξ ἡμῶν, ἀλλὰ μαρ-
 τυροῖς τοῖς πρὸς χειροτονιάντας ὑπὸ τοῦ θε-
 οῦ καὶ οἱ τινες σινοφρόνους καὶ σινοπρί-
 μους αὐ-

ΠΡΑΞΕΙΣ

μισοῦσιν αὐτῷ, μὴδὲ τὸ αἰσῆσαι αὐτὸν ἐκ νε-
 κρῶν· καὶ παρήγγειλον ἡμῖν κηρύξαι ὅτι λαῶ
 καὶ Ἀγγεμαρτύραται, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ ὠρι-
 σμένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ χειρὸς ζώντων καὶ νεκρῶν.
 Τότε πάντες οἱ προφῆται μαρτυροῦσιν, ἅ-
 φισιν ἁμαρτιῶν λαβάντες τὸ ὄνομα τοῦ
 κυρίου πάντα τὸν πισεύοντα εἰς αὐτόν· ἐν λαλοῦν-
 τος τοῦ πνεύματος ταῖς ῥήματι ταῦτα, ἐπέπρεσε
 πνεῦμα τὸ ἅγιον ὑμᾶς πάντας ἀκούοντας
 τὸν λόγον· καὶ ἐξέστησαν οἱ ἐκ περιεργίας πιστοί,
 ὅσοι συνήλθον ὅτι πνεῦμα, ὅτι καὶ ὑμᾶς τὰ ἔθνη
 ὁμοῦ τὸ ἅγιον πνεῦμα ἐκκέχυται· ἤκουον γὰρ
 αὐτῶν λαλόντων ἡλώσεις καὶ μεγαλυνόν-
 ται τὸν Θεόν· τότε ἀπεκρίθη ὁ πνεῦμος· τίς
 τὸ ὕδωρ κωλύσει διῶσθαι ἡμᾶς, τὸ μὴ βαπτί-
 σθῆναι ἐν ὕδατι, οἱ ἡμεῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔλα-
 βον καθὼς καὶ ἡμεῖς; προσέταξί τε αὐτοὺς
 βαπτισθῆναι οἱ ὅτι ὄνομα τοῦ κυρίου· τότε ἡ-
 ρώτησαν αὐτὸν ὑπομαίνειν ἡμῶν ἡγάσας.
 II ἤκουσαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοί οἱ
 ὅτι κατὰ τὴν ἰσχυρίαν, ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξαντο
 τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· καὶ ὅτε ἀνέβη πνεῦμος εἰς
 ἡρώδην, διεκρίνοντο πρὸς αὐτόν οἱ ἐκ περι-
 εργίας, λέγοντες, ὅτι πρὸς αὐτοὺς ἀκροβυ-
 σία ἔχοντες εἰσῆλθες, καὶ συνίφακες αὐτοῖς.
 ἀρξάμενος δὲ ὁ πνεῦμος, ἐξέτεκε αὐτοῖς κα-
 τὰ τὸν Θεόν,

θεῆς, λέγων, ἰδοὺ ἡμῶν εἰ πόλει ἰσχυρῇ προ-
 σευχόμενος, καὶ εἶδον εἰ ἐκτάσει ὄραμα, κα-
 τὰ βαῖνον σκοπὸς πῶς ὁ δόνημα μέγα, τίς-
 θερσὼν ἀρχαῖς καθεμελίῃ ἐκ τῷ ἔργον, καὶ ἡλ-
 θεν ἄχρις ἐμοῦ· εἰς λυγρὰ, ἀτενίσας, καὶ πελάου, καὶ
 εἶδον τὰ τε ἰατρὰ τῆς γῆς καὶ τὰ ἡμέρα, καὶ τὰ
 ὄρατα, καὶ τὰ πετεινὰ τῷ ἔργον· ἤκουσα δὲ
 φωνῆς λεγούσης μοι, αἰσθάνεσθε, ἡμεῖς καὶ φά-
 γε· εἶπον δὲ· μηδαμῶς κύριε, ὅτι πᾶν κοινὸν ἡ
 ἀκαθάρτων· ἀλλ' ὅτε εἰσῆλθον εἰς τὸ σῶμα μου.
 ἀπεκρίθη δὲ μοι φωνὴ ἐκ δευτέρου ἐκ τῷ ἔργον·
 ἃ ὁ θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ κοίμῃ· ἔτι δὲ
 ἐγὼ εἶπα· τίς, καὶ πάλιν αὐτοκράτης ἄπαν-
 τε εἰς τὸν ἔργον· καὶ ἰδὼν ἄρσενος ἰεὺς αὐ-
 θρὺς ἐπέστη ἡμεῖς πλὴν οἰκίαν εἰς ἡμῶν, ἀπε-
 σαλμένοι ἄφ' ἡμεῶν πρὸς με· εἶπε δὲ μοι
 ὁ πνεῦμα, σιγηθῆναι αὐτοῖς, μηδὲ ὁμιλεῖν ὁ-
 μενοι. ἡμεῖς δὲ σιωπῶντες καὶ οἱ ἀδελφοί ἡ-
 ῶν, καὶ εἰσῆλθοντες εἰς τὸν οἶκον τῷ αὐτοῦ, ἀ-
 πῆλθεν τε ἡμεῖς, πῶς εἶδε τὸν ἄγγελον εἰς ὃ οἱ
 καὶ αὐτῶν, σαθύνονται καὶ ἀπὸνται αὐτῶν· ὁρᾷ-
 λον εἰς ἴστωρ αὐτοῦ, καὶ μετὰ ταῦτα σιμῶνται
 τὸν ἡμεῶν καὶ ἡμεῖς πᾶσι ὡς λαλήσει· ῥήματα
 πρὸς σε, οἱ οἱ σιμῶνται σὺ, καὶ πᾶς ὁ οἶκος σου.
 εἰ δὲ ὁ ἀρχιερεὺς με λαλήσιν, ἐπὶ σε ὁ πνεῦμα
 μου ὅτι ἄξιον ἐστὶ αὐτοῦ, ὡς αὐτῶν καὶ ἐφ' ἡμῶν εἰ
 ἀρχῇ,

κλησίασ' πρὸς τὸν θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ. ὅτε δὲ
 ἐμελλεν αὐτὸν προάγειν ὁ κήρυξ, τῇ νυκτὶ ἐ-
 κείνῃ. ὁ πῆξος κοιμώμενος μεταξὺ δύο
 στρατιωτῶν, διεμελὺς ἀλύσει δυνσὶ, φύλακές
 τε πρὸ τ' ἡύρας ἐτήρουσι πλὴν φυλακῆς. καὶ
 ἰδὼς ἄγγελος κυρίως ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν αὐ-
 τῷ οἰκῆματι. πατάξας δὲ πλὴν πλυνθῆναι τῷ
 πῆξῳ, ἤγειρεν αὐτὸν, λέγων. αἰάσαι σε τάχει.
 καὶ ἔβησεν αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν,
 αἰσθῆναι δὲ ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν. περιζώσαι, καὶ
 ὑποόδησαι τὰ χιτῶνά σου. ἐβρίκασε δὲ ἔτι.
 καὶ λέγει αὐτῷ. πωδολογῶν δὲ ἰματίον σε, καὶ
 ἀκολουθεῖ μοι. καὶ ἔβησεν ἡκολούθει αὐτῷ, καὶ
 ἔκ τῃς ἡμέρας, ὅτε ἀληθὲς ὅτι δὲ γινόμενον ὅλα τὰ ἀγ-
 γέλια. ἰδοὺ δὲ ὄραμα βλέπειν. δεκνόντες
 δὲ πρῶτον φυλακὴν καὶ δευτέραν, ἤλθον ὑπὸ
 πλὴν πύλιν πλὴν σιδηρῶν, πλὴν φέρουσι εἰς πλὴν
 πόλιν, ἥτις αὐτομάτῃ ἡνοίχθη αὐτοῖς. καὶ ἔβη-
 σαντες πρὸς τὴν ῥῆμιν μίαν, καὶ ἀφ' ἧς αὐ-
 τῷ ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ὁ πῆξος γινώ-
 κωνος αὐτῷ αὐτῷ, αἶπεν. νῦν οἶδα ἀληθῶς, ὅτι
 ἔβησεν ἡ κυρία τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἔβη-
 λετό με ἐκ χειρὸς κήρυκος, καὶ πάσης τ' προσ-
 δοκίας τῆς λαοῦ τῆς ἰσραήλ. συνήλθον τε ἡλ-
 θεν ὑπὸ πλὴν οἰκίαν μαρτίαν, τὴν μητὸς ἰωάν-
 νη. τὴν ἐπικαλεσμένην μαρτίαν, ἥτις ἵκανοί
 συνθηροῖσιν.

σκυθρωποισμοί· καὶ προσθυγμοὶ· κρέου-
 ζες δὲ τὸ πᾶν πλὴν θύραν τὸ πύλωνος, προ-
 σπῆλθε παιδίον· ἔπαυσεν, ὀνόματι ῥόδη,
 καὶ ἐπιγῆθε πλὴν φωνῇ τὸ πᾶν, ἀπὸ τῆς χα-
 ρῆς ἧς ἤνοιξε ἐν πύλωνα, εἰς δὲ ἀμῶσα δὲ ἀ-
 πῆλθαι ἐστῆναι ἐν πύλῳ πρὸ τῶ πύλωνος.
 οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπον· μαίνη· ἢ δὲ δι' ἀχρεΐας
 ὥπως ἔχειν. οἱ δὲ ἔλεγον· ὁ ἄγγελος αὐτῶν ὅτι·
 ὁ δὲ πᾶν ἐπέμυε κρέων· αἰοίξαιτες δὲ εἶδον
 αὐτὴν, καὶ ἔβρισαν. κατὰ σείθους δὲ αὐτῆς τῇ
 χειρὶ σιγῇ, διηγήσατο αὐτοῖς, πῶς ὁ κύριος
 αὐτὴν ἔβριση ἐκ τῆς φυλακῆς. εἶπε δὲ· ἀπαγ-
 γείλατε ἰακώβω καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα· καὶ
 ἔβελθὼν ἐφωβύθη εἰς ἑτόρον τόπον· γνομύνες
 δὲ ἡμέρας, πλὴν πᾶν ἄρως ἐκ ὀλίγου οὐ τοῖς στρα-
 τώταις, ἵνα ἄρα ὁ πᾶν ἐγίγνετο· ἡρώδης δὲ ἐπι-
 ζητήσας αὐτὴν, καὶ μὴ εὑρών, ἀτακείνας τὸν
 φύλακα, ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι· καὶ κατελ-
 θὼν ἀπὸ τῆς ἰσθμίας εἰς τὴν καισαρείαν διέτει-
 βον. πλὴν δὲ ὁ ἡρώδης θυμομαχῶν τυραγνοῖς καὶ σι-
 δονίοις· ὁμοθυμαδὸν δὲ παρήλθον πρὸς αὐτὴν,
 καὶ πείσαντες βλάσαν τὸν ὡτὶ τὸ κοιτῶνος τὸ
 βασιλείως, ἠδῶντο εἰρήνῳ, διὰ τὸ εὐφραίνει
 αὐτῶν πλὴν χόρην ἀπὸ τῆς βασιλικῆς. τακτῇ
 δὲ ἡμῶν ὁ ἡρώδης ἐνδεσμένους ἐστῆναι βασι-
 λικῶν, καὶ καθεύδων ὡτὶ τὸ εὐμαρῶς, ἐδημηγό-
 ρει πρὸς

13 ρει πρὸς αὐτοὺς. ὁ δὲ δῆμος ἐπεφώνει, θεῶ φαι-
 νή, καὶ ἔκ αὐθρόπα. παρὰ χῆμα δὲ ἐπάτα-
 ξεν αὐτὸν ἄγγελος κήρυξ, αὐτὸς ὡς ἔκ ἰδωκε δό-
 ξαν δὲ θεῶ, καὶ γλῶσσος ἀκὼλ κὼ βρωῶς,
 ἰδέψεν. ὁ δὲ λόγος τῷ θεῷ ἤνξατε καὶ ἐπὶ
 θυμῷ. βαρναβας δὲ καὶ σαῦλος ἑπὶ ἑστει-
 ραν εἰς ἰερὸν θάλαμον, πληρώσαντες τὴν διακο-
 νίαν, συμπαραλαβόντες καὶ ἰωάννην, εἰς ἐπι-
 κληθέντα μαρκον. ἦσαν δὲ ἕντες ἐν αὐτοῖς
 χεῖρας κατὰ τὴν ὅσων ἐκκλησίαν προφῆται καὶ
 διδάσκαλοι, ὅ, τε βαρναβας καὶ σίμων κα-
 λῶντος Νίχορ, καὶ Δάμιος ὁ κυριωαῖος Μα-
 νακίῳ τε κήρυξ τῷ πετράρχῳ συντροφος,
 καὶ σαῦλος. λειβυρῶντων δὲ αὐτῶν δὲ
 κυρίῳ, καὶ νησθόντων, εἶπε τὸ πνῦμα εἰς
 ἅγιον. ἀφορίσατε δῆμοι τὸν βαρναβαν, καὶ
 εἰς σαῦλον εἰς εἰς ὅσον ὁ προσέκλημαι
 αὐτοῦ. τότε νησθόντες καὶ προσενξάμενοι,
 καὶ ἐπιθέντες τὰς χεῖρας αὐτοῖς, ἀπέλυον.
 εἰς τοὺς μὲν εἰς ἐκπεμφθέντες ἑπὶ τῷ πνῦμα
 ὡς τῷ ἁγίῳ, κατῆλθον εἰς τὴν σελεύκειαν. κα-
 κῆθεν δὲ ἐπέπλυσαν εἰς τὴν κύπρον. καὶ
 γλῶσσος ἐν θάλαμῳ, κατῆλθον εἰς λόγον
 τῷ θεῷ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῇ ἰερουσαλὴμ. εἰ-
 ρην δὲ καὶ ἰωάννην ἑπὶ κήρυξ. διελθόντες δὲ
 τὴν ἰωνίαν ἄχρι πάφου ὅσον ἐκείνην ἀνδραγατῶν
 291 ἰδοὺ δὲ

τοι. ἡ δὲ προφητὴ ἰσααὶον, ὡς ὁτομα βαρε-
 σς, ὅς ἐστιν αὐτῷ αὐτῷ πατέρω δόρυ. αὐτὰρ αὐτῷ
 φέρουσιν τῷ ἔθρῳ προσκαλιτάμοις. βαρύν-
 σαι καὶ σαῦλον, ἐπεζήτησαν ἀκρόαται. ἡ δὲ λαογ-
 γὴ δὲ αὐτῷ αὐτῷ το δὲ αὐτῷ ἐκλύμας ὁ γιὰ γρ,
 ὅπως γὰρ μεθόμιλυνότα δὲ ὁτομα αὐτῷ,
 ζῆτῶν διακρίψαι τὸν αὐτῷ πατέρω ἀπὸ τῆς πί-
 σεως. Σαῦλος δὲ ὁ καὶ Παῦλος, πλῆθος πρὸ-
 ματος ἀγίᾳ, καὶ ἀπερίστες αἰεταὶ, ἔπειτα.
 ὡς πλῆθος πρὸς δόρυ καὶ πᾶσις ἐκδοτε-
 γέας. ἡ δὲ διαβολῶν, ἐχθρὲ πᾶσις δικαιο-
 σωμης, ὅς πᾶσις διακρίψων τὰς ὁδὸς κυ-
 ρίᾳ τὰς διθείας. καὶ ἵπῳ ἰδίᾳ χεῖρ τῷ κυρίᾳ ἐ-
 πίσε, καὶ ἴση τυφλὸς μὴ βλέπων δὲ ἥλιον ἄ-
 χρι καιρῶ. παραχρῆμα δὲ ἐπέπεσε ἐπ' αὐ-
 τῷ ἀχλὺς καὶ σκοδός, καὶ πόδια αὐτοῦ ἐζήτην χει-
 ραποῦς. τότε ἰδὼν ὁ αὐτῷ πατέρω τὸ μεγυρὸς
 ἐπίσθαι, ἐκπληροσόμενος ἐπὶ τῇ διδαχῇ τῷ
 κυρίᾳ. ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ τῆς πᾶσις οἱ πᾶσι
 εἰς Παῦλον, ἥλθον εἰς πόρῳ τῷ παμφυ-
 λίας. ἰωάννης δὲ ἀποχωρήσας ἀπὸ αὐτῶν,
 ἐπέστρεψεν εἰς ἰεροσόλυμα. αὐτοὶ δὲ διελθόν-
 τες, ἀπὸ τῆς πόρῳς περιέγοντο εἰς αἰλιόχει-
 αι τῆς πᾶσις, καὶ εἰσελθόντες εἰς πύσιν αὐτῶν
 γινώσκοντες τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῳ, ἐκάθισαν. μετὰ
 δὲ πύσιν ἀνέγνωσαν τὸ νόμον καὶ τῇ προφητῶν,
 ἀπέσειλαν

ἀπὲς ἰδὼν οἱ ἀρχιερεῖς πρὸς αὐτὸν, λί-
 γητις. ἄνδρες ἀδελφοί, εἰ ὅτι λόγος εἰ ὑμῶν
 παρακλήσεως πρὸς τὸν λαόν, λέγετε. αὐαῖς
 δὲ παῦλος καὶ κατασείρας τῇ χειρὶ, εἶπεν. ἄν-
 δρες ἰσραηλῖται, καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν θεόν, ἀ-
 κούσατε. ὁ θεὸς τῷ λαῷ τόνον ἐβελίξατο οὐ
 πατόρας ἡμῶν, καὶ τὸν λαόν ὑψώσεν ἐν τῇ πα-
 ροικίᾳ εἰ γὰρ αἰγύπτῳ, καὶ μετὰ βραχίονος
 ὑψηλοῦ ἐβήκαμεν αὐτὸν ἐξ αὐτῆς, καὶ ὡς περὶ
 ῥακονταὶ τῷ χρόνῳ ἐδοξόρησαν αὐτὸν ἐν τῇ
 ἐρήμῳ, καὶ καθελὼν ἐθνη ἐπὶ αὐτὸν εἰ γὰρ χαναναί,
 κατεκληρονόμησεν αὐτοῖς τὴν γῆν αὐτῶν. καὶ
 μετὰ ταῦτα ὡς ἐπεσι περὶ αὐτοῖς καὶ περὶ τῆς
 ταῖς, ἔδωκεν αὐτοῖς, ἕως σιμωνῆ τῷ προφήτῳ.
 καὶ εἶπεν. κατεβίβας βασιλεία, καὶ ἔδωκεν αὐ-
 τοῖς ὁ θεὸς τὸν σαδὸν υἱὸν κίς, αἰσθὰς ἐκ φυλῆς
 βοιαμῶν, ἐπὶ τῇ περὶ αὐτοῖς. καὶ μετὰ τῆς
 αὐτῶν, ἡγεῖται αὐτοῖς τὸν δαβὶδ εἰς βασι-
 λεία, ὃ καὶ εἶπε μαρτυρήσας. ἄνθρωπον δαβὶδ τὸν
 τῷ ἱεσταί, αἰσθὰς καὶ τὰ τῷ καρδίᾳ μου, ὃς ἐπι-
 ῥήσει πάντα τὰ θελήματα μου. οὗτος ὁ θεὸς
 ἀπὸ τῶν ἀνέμων καὶ ἐπαγγελίας ἡγάγετο
 ἰσραὴλ σωτῆρα ἰησοῦν, περὶ ἡμεῶν ἰωάννης
 πρὸ προσώπου τοῦ εἰσὶν αὐτοῦ δόξα με-
 τανοίας τοῦ ἰσραὴλ. ὡς δὲ ἐπλήρης ὁ ἰωάννης
 τὸν δρόμον, ἔλεγε. ἵνα με ἀπονοήτε εἶπεν· καὶ
 εἰμὶ ἐγώ,

μὲ ἐγὼ, ἀλλ' ἰδοὺ ὁρᾷ μετ' ἐμὲ, ὅτι ἐγὼ ἀμὲν
 ἄξιός τ' ἐστίν· ἵνα τῇ πόδι τὸν λύσω. αὐτοὶ δὲ
 ἀδελφοί, υἱοὶ γλίσσου ἀβραάμ, καὶ οἱ οἱ υἱοὶ
 φοβέμενοι τὸν Θεόν, υἱοὶ τοῦ λόγου τῆς σωτηρίας
 αὐτοῦ τῆς ἀποστάλης. οἱ γὰρ καὶ δικαιοῦτες οἱ
 ἰσχυροὶ ἡμῶν, καὶ οἱ ἀρχαῖοι αὐτῶν ἔδεικναι ἀ-
 γνοῦντες, καὶ τὰς φωνὰς τῇ προφητῶν,
 τὰς καὶ τὰ πᾶν ἐβόων ἀναγνωσκομένους,
 κείναιτες ἐπλήρωσαι, καὶ μηδὲ μίαν αἰτίαν
 διακρίναι δυνάμενοι, ἡγήσαντο Πιλάτον ἀναιρε-
 θέναι αὐτόν. ὡς δὲ ἐπέλειπον ἅπαντα τὰ πε-
 ρὶ αὐτοῦ κήρυγμα, καὶ θελόντες ἀπὸ τῆ
 φύσεως, ἔθηκεν εἰς μνημεῖον. ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν
 αὐτόν ἐκ νεκρῶν, ὃς ὡφθη ἐν δὲ ἡμέρας τῶν
 ἡμερῶν συναγαγόντων αὐτὸν ἀπὸ τῆ γαλιλαίας
 εἰς ἱερουσαλήμ, οἱ πρὸς εἰς μαρτυρεῖς αὐτοῦ
 πρὸς τὸν λαόν. καὶ ἡμῶς υἱοὶς διακρίνομε-
 ναί τινος πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ ἐπαγγελίαν γε-
 νομένην, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε
 τοῖς τέκνοις αὐτῶν, ἡμῶν ἀναστήσας Ἰησοῦν, ὡς
 καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ εὐαγγελίζονται. υἱὸς
 μου εἰ σὺ, ἐγὼ σὺ μόνον κληθήσῃς. ὅτι δὲ
 ἀνέστη αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, μηκέτι μέλλοντα
 ἐπιτρέψαι εἰς διαφθοράν, ὅπως εἴρηκεν, ὅ-
 τι δώσω ὑμῖν τὰ ὅσα διαβίβηται πιστά. διὸ
 καὶ οἱ ἐπὶ τῷ λόγῳ. ὅτι δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν
 Ε ἰ διαφθο-

Δι' αφορμὰν. ὁ δὲ μὲν γὰρ ἰδίᾳ χυλῶ ὑ-
 πηρετήσας, τῇ τῷ θεῷ βουλῇ ἐκοιμήθη, καὶ
 προσέτιθη πρὸς τοὺς πατρίδας αὐτοῦ, καὶ εἶ-
 δε δι' αφορμὰν. ὃν δὲ ὁ θεὸς ἤγειρεν, ἔκ εἶδε
 ἀφορμὰν. γινώσκοντες ἔσω ὑμῶν ἀδελφεοὺς ἀδελ-
 φοί, ὅτι διὰ τοῦτο ὑμῶν ἄφεις ἀμαρτιῶν κα-
 ταπέλλει· καὶ ἀπὸ πάντων, ὧν ἔκ ἡδυνήθητε
 εἰς τὸ νόμῳ μωσαίῳ δικαιωθῆναι. ἐν τούτῳ
 πάντες ὁ πισθύνει δικαιοῦν. βλέπετε οὖν μὴ ἐπι-
 θῆτε ἐφ' ὑμᾶς, καὶ εἰρημνύον ἐν τοῖς περὶ ταῖς
 ἡμέραις ὑμῶν, καὶ θαυμάσατε, καὶ
 ἀφανίσθητε, ὅτι ὅταν ἐπὶ ὀργαζομαι ἐν ταῖς ἡ-
 μέραις ὑμῶν, ὧς καὶ μὴ πισεύσητε, ἐὰν τις ἐκ δε-
 κται ὑμῶν. Ἡγορῶντες δὲ ἐκ τῆς συναγωγῆς τῇ
 Ἰουδαίων, παρεκάλουν τὰ ἔθνη, εἰς τὴν μαζὴν
 ἐμβαλεῖν λαλῆσαι αὐτοῖς τὰ ῥήματα.
 κυθείσης δὲ τῆς συναγωγῆς, ἠκολούθησαν πολλοὶ
 τῇ Ἰουδαίων καὶ τῇ σεβομένῳ προσκλή-
 των· ὃς Παῦλος καὶ τῷ Βαρνάβῳ, οἱ ἦσαν
 προσλαλοῦντες ἐπειθὺς αὐτοῦ ἐνδιμενέμεν
 τῇ χρείᾳ τῷ θεῷ. ὃς περὶ ὀργμῶν σταβάτω
 ἡρώδης πᾶσι ἢ πόλιν συνήχθη ἀκοῦσαι τὸν λό-
 γον τῷ θεῷ. ἰδόντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι τοὺς ὄχλους,
 ἐπλήσθησαν ζήλου καὶ ἀντέλεγον, τοῖς ἑσπέρῃ
 Παῦλος λεγομένοις ἀντιλέγοντες καὶ βλασ-
 φημοῦντες. παρῆντο αὐτοῖς δὲ ὁ Γαῦλος καὶ
 ὁ Βαρνάβας

[illegible]

εὐδοκίᾳ σπικᾶ καὶ τόρα τα γινεαζ δεχ' τῇ χει-
 ρῶν αὐτῶν. ἐλάθη δὲ ἐπὶ πλῆθος τ' πόλειος, καὶ
 οἱ μὲν ἦσαν σὺν τοῖς ἰσθαίοις, οἱ δὲ σὺν τοῖς ἀρχ-
 εῖς. ὥς δὲ ἐγένετο ὁρμὴ τῇ ἐνιόδῳ τε καὶ ἐκ-
 θύειων σὺν τοῖς ἀρχιερεσὶ αὐτῶν, ὑβρίσαι καὶ
 ἀποδολεῖσαι αὐτὸν, σωμασθῆναι κατὰ φύσιν αἰ-
 τὰς πόλεως τ' ἀνυπακοῆς ἀνίστασθαι καὶ ἀδύνατον, καὶ
 τὴν πείρωσιν, καὶ ἡμεῖς ἦσαν διακλιζόμενοι καὶ
 ἡμεῖς αὐτοὶ οἱ ἀνίστασθαι ἀδύνατος τοῖς ποσὶν ἐκ-
 θύει, χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ. καὶ ἀρ-
 χον, ὃς ἐδύποτε πᾶσι πᾶσι. ἔως ἤκουσαι
 τὸ πᾶν λαλοῦντος, ὃς ἀπενίχας εἰς αὐτὸν καὶ
 ἰδὼν, ὅτι πίστιν ἔχει τῷ σωθῆναι, εἶπε μεγάλη
 τῇ φωνῇ. Οἱ λέγουσιν αὐτῷ ὀνόματι τῷ κυρίου
 Ἰησοῦ, ἀνίστασθαι, ἵνα τὸν πόδα σου ὀρθώσῃς.
 καὶ ἤλκετο καὶ πᾶσι πᾶσι. οἱ δὲ ὄχλοι ἰδόν-
 τες ὃ ἐποίησεν ὁ παῦλος, ἐπύρραν τὴν φωνὴν
 αὐτῶν ἀνυπακοῇ, λέγοντες. οἱ θεοὶ ὁρμῶσιν
 αὐτῶν ἀνθρώποις κατὰ βῆσαν πρὸς ἡμᾶς, ἐκ-
 λουπτὸν τὸν μὲν βασιλέα, Δία, τὸν δὲ παῦ-
 λον, Ἑρμῖον, ἐπειδὴ αὐτὸς λέγει ὁ ἡγεμὴν τῆ
 λαοῦ. ὃ δὲ ἰδὼν τὸν Διόν, τὸν ὄντως πρὸς τὴν πό-
 λεως αὐτῶν, ταύρας καὶ σέμματα ἵνα τὸν πᾶ-
 λῶν αὐτῶν. οἱ γὰρ, σὺν τοῖς ὄχλοις ἡμεῖς αὐτοὶ
 δε. ἀκούοντες δὲ οἱ ἀρχιερεὶ βασιλέας καὶ
 παῦλος, δεχόμενοι τὰ ἱμάτια αὐτῶν,
 ἀσπασάμενοι εἰς τὸν ὄχλον, κράζοντες καὶ λέ-
 γοντες. αἱ-

297 π. αἱ.

εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, ἵνα ταῦτα ποιῆτε, καὶ ἡμεῖς ὅμοι
 σπαθῶμεν ὡς οἱ ὑμῶν ἀδελφοὶ, διακρίνομενοι
 ὑμᾶς, ἀπὸ πάντων τῶν μαθητῶν ὑποδείκναι
 καὶ τοῦ θεοῦ τὸν ζῶντα, ὃς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν
 καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ
 οὐρανοῦς, ὃς οἱ ταῖς περὶ ἡμετέρας χηλαῖς
 ἔλασε πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς
 αὐτῶν. καὶ ὅτι ἐκ ἀμαρτυροῦ ἑαυτὸν ἀ-
 φῆκεν ἀγαθοποιῶν, ἐργάζων κρῖν ὑπὲρ δι-
 στῶν, καὶ καιροῦ καὶ καρποφόρου, ἐμπιπλῶν
 τροφῆς καὶ ἀφροσύνης ταῖς καρδίαις ἡμῶν.
 καὶ ταῦτα λέγοντες, μόλις κατέπαυσαν οὗ-
 ὅχλους τὸ μὴ δύειν αὐτοῖς. ἐπὶ λαὸν δὲ ἀπὸ Ἀν-
 τιοχείας καὶ Ἰκονίου Ἰσθαῖοι, καὶ πλείοντες
 οὗ ὅχλος, καὶ λιθάσαντες τὸν Παῦλον, ἔσυ-
 ρον ὅσον τὸ πῶλον, νομίζοντες αὐτὸν πεθάν-
 ναι. κληθεῖσιν δὲ αὐτὸν τῶν μαθητῶν,
 αἰσθάνοντες οἱ πᾶντες τὴν πόλιν. καὶ τῇ ἐπαύ-
 ρειον ὁξυλάσαντες ὁ Βαρνάβας εἰς Δόδραν.
 διακρίνομενοι οἱ τε τὴν πόλιν ἐκείνην, καὶ μα-
 θητεύσαντες ἱκανοὶ, ἐπέστρεψαν εἰς τὴν
 Λύστραν καὶ Ἰκόνιον καὶ Αντιόχειαν, ὑποδεί-
 ξοντες ταῖς ψυχαῖς τῶν μαθητῶν, καὶ παρα-
 χαλῶντες ἐμμελῆς τῇ πίσει, καὶ ὅτι διὰ
 πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν
 βασιλείαν τοῦ θεοῦ. χειροτονήσαντες δὲ αὐτοῖς

πρὸς βυτόρων ἡστ' ἐκκλησίαν, ἔρξαμεν ξάμι-
 τοι καὶ νηστειῶν, περὶ θείῳ αὐτῷ ᾧ κρείφεις
 οὐ πεπιστεύκατε. καὶ οὐκ ἔλασαν πρὸς τὴν πρὸς
 αὐτὴν ἡλθοῦντες πομφύλλου, καὶ ἐλάλησαντες αὐ-
 τοῖς τὸν λόγον, κατέβησαν εἰς ἀττάλειαν,
 κακεῖθεν ἀπέπλουν εἰς ἀντιόχειαν, ὅθεν
 ἦσαν παραδεδομένοι τῇ χερί τῃ δεῦρ εἰς τὸ
 εὐαγγέλιον ἐπληρώσαντες, παραχρυσόμυλοι δὲ καὶ
 σωαγατόντες τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀνήγειλαν ὅσα ἐ-
 ποίουν ὁ θεὸς μετ' αὐτῶν, καὶ ὅτι ἤνοιξε τοῖς
 ἔθνεσι θύραν πίστεως, διήτειβοι δὲ ἐκείνους χρό-
 νον ἐκ ολίγου σὺν τοῖς μαθηταῖς. καὶ ἦ-
 ντες κατελάσαντες ἀπὸ τῆς ἰερουσαλῆμ ἐδίδασκον
 οὓς ἀδελφοὺς, ὅτι ἐὰν μὴ ποδὶ τέμνηται ᾧ ἔ-
 σται μωσέως, οὐ δύναται σπασθῆναι. χρυσόμυλος
 ὦν στασεως καὶ συζητήσεως ἐκ ολίγης ᾧ Γαῦ-
 λω καὶ ᾧ Βαρνάβᾳ πρὸς αὐτοὺς, ἑταῖρος αἰκ-
 βαρίην Γαῦλον καὶ Βαρνάβαν, καὶ ἦν τις ἄλ-
 λος ὅς αὐτῶν πρὸς οὓς ἐκέρταται καὶ πρὸς
 βυτόρων εἰς ἰερουσαλήμ, ποδὶ τῷ ζητήματι
 τῷδε. οἱ μὲν οὖν προσημειότες ἑσπὸς τῇ ἐκ-
 κλησίᾳ, διήρχοντο πρὸς φοινίκην καὶ σταμνά-
 ρων, ἐκδηγούμενοι πρὸς ἐκκλησίαν τῇ ἐ-
 θνῶν, καὶ ἐποίουν χάριν μεγάλην, πᾶσι τοῖς
 ἀδελφοῖς. παραχρυσόμυλοι δὲ εἰς ἰερουσαλήμ,
 ἀπεδέχθησαν ἑσπὸς τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ ἐ-
 πόλῳ

ποσόνων καὶ τῇ πρεσβυτέρων, ἀνέγειλαν
 τε ὅτε ὁ θεὸς ἐποίησε μετ' αὐτῶν. ἔβανεν
 οὖν καὶ ἡμεῖς τῇ ἀπὸ τ' αἰρέσεως τῇ φαρι-
 σαίᾳ τῇ πεπισκυκότων, λέγοντες, ὅτι δεῖ πε-
 ρεμένῳ αὐτοῦ, παραγγέλλειν τε τηρεῖν τὰς
 νόμους Μωσέως. σιωπήθησαν δὲ οἱ ἀρχεσκοποι καὶ
 οἱ πρεσβύτεροι ἰδεῖν πῶς τὸ λόγον τούτου.
 πολλῆς δὲ συζητήσεως γινομένης, ἀνέστης Γέ-
 ρος εἶπε πρὸς αὐτοῦ. ἀνδρες ἀδελφοί, ὑμεῖς
 ἐπίστασθε, ὅτι ἀπὸ ἡμερῶν ἀρχαίων ὁ θεὸς
 καὶ ἡμῖν ἐβελέξατο, διὰ τὸ σῶματός μου ἀ-
 κούσαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ διαφιλίᾳ, καὶ
 πιστεῦσαι. καὶ ὁ καρδιογνώστης θεὸς ἐμαρτύ-
 ρησεν αὐτοῖς, δοὺς αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον,
 καὶ ταῦτα καὶ ἡμῖν, καὶ ἔθεν διέκρινε μετὰ ἡ-
 μῶν τε καὶ αὐτῶν, τῇ πίστι καὶ καθαρίσας ταῖς
 καρδίαις αὐτῶν. νῦν ὅν τί περρίζετε τὸν
 θεόν, ἐπιθέσθαι ζυγὸν ἐπὶ τὸν Ἰάκωλον τῇ
 μαθητῶν, ὃν ὅτε οἱ πατέρες ἡμῶν, ὅτε ἡ-
 μεῖς ἰσχυρομένῳ βασιλεύει, ἀλλὰ διὰ τὸ χρε-
 ῖς τοῦ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ πιστεύομεν σωθῆναι
 καθ' ὃν λόγον καθεῖνοι. ἰσχύσει δὲ πᾶν τὸ πῶς
 ἔλας, καὶ ἡκουον Βαρνάβαν καὶ Παύλον, ἐξηκουμέ-
 νων ὅτε ἐποίησαν ὁ θεὸς σημεῖα καὶ τόρατα ἐν
 τοῖς ἔθνεσι δι' αὐτῶν. μετὰ δὲ ἐσιγήσας αὐτοῦ,
 ἀπεκρίθη Ἰάκωβος, λέγων. ἀνδρες ἀδελφοί,
 ἀκούσατε

ἀκούσατέ μου. Συμμεῶν ἐβήγησάτο, καθὼς πρῶ-
 ζον ὁ θεὸς ἐπεσκέψατο λαβῆναι ἐξ ἐθνῶν, λα-
 ὄν ὡς ὃ ὀνόματι αὐτοῦ. καὶ τότε συμφω-
 νῶσιν οἱ λόγοι τοῦ προφητῶν, καθὼς γέγρα-
 πται. μετὰ ταῦτα ἀναστρέψω καὶ αἰοικοδο-
 μέσω τὴν οἰκὴν τοῦ δαβὶδ, τὴν πεπρωμένην, καὶ
 τὰ κατεσκευασμένα αὐτῆς αἰοικοδομήσω, καὶ
 αἰορθώσω αὐτήν, ὅπως αὐτὴ ἐκζητήσωσιν οἱ καὶ
 τὰ λοιποὶ τοῦ αἵματος τοῦ κύριου, καὶ πάν-
 τε τὰ ἔθνη ἐφ' οὗ ὡς ἐκκληται τὸ ὄνομα
 μου ἐπ' αὐτῶν, λέγει κύριος, ὁ ποιεῖν ταῦτα
 πάντα. γινώσκοντες ὅτι αἰδνός ἐστι ὁ θεὸς πάν-
 τε τὰ ὄντα αὐτοῦ. διὸ ἐγὼ κρῖνω, μὴ παροιο-
 χλεῖν τοῖς ἀπὸ τοῦ ἐθνῶν ὡς ἐξέφθασιν ὡς
 τὸν θεόν, ἀλλὰ ὡς ἐξέλασε αὐτοῖς τὸ ἀπέχε-
 σθαι ἀπὸ τοῦ ἀλισγημάτων τοῦ εἰδώλου, καὶ
 τῆς πορνείας, καὶ τῆς πνικτοῦ, καὶ τῆς αἵματός. μου
 οἷς ἂν ἐκ γυναικῶν ἀρχαίων κατὰ πόλιν οὗ κα-
 ρύσσονται αὐτὸν ἔχει οὐ ταῖς συνήθους καὶ
 τὰ πάντες ἐβόων ἀναγνωσκόμενος. ὅτε ἔδο-
 ξε τοῖς ἀρχιερεῶσι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις σὺν ὅλῃ
 τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐκλεξαμένους ἀνδρας ἐξ αὐτῶν
 πέμψαι εἰς ἀντιόχειαν σὺν Γαύλῳ καὶ Βαρνά-
 βᾳ, ἰδοὺ τὸν ὡς ἐκκλησίου Βαρνάβαν, καὶ
 Σίλαν, ἀνδρας ἡγαμέδους οἱ τοῖς ἀδελφοῖς, γρά-
 φαντες διὰ χειρὸς αὐτῶν τάδε. οἱ ἀρχιερεῖς
 καὶ οἱ πρε-

καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἀδελφοί, τοῖς κατὰ τὴν
 Ἀντιόχειαν καὶ Συρίαν καὶ Κιλικίαν ἀδελφοῖς τοῖς
 Ἰερουσαλὴμ, χαίρειν. ἐπειδὴ ἡ χάρις μετὰ πάντας
 ὑμῶν ἰσχυροῦται, ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις,
 ἀσκηνοῦντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν, λέγοντες
 περὶ μετᾶς, καὶ τηρεῖν ἐν νόμῳ, οἷς ὁ θεὸς
 ἐλάλει, ἵνα ἴδωμεν ἡμῖν γνησίους ὁμοθυμα-
 δῶν, ἐκκλησαμένους ἀνδρας πέμψαι πρὸς ὑ-
 μᾶς, σὺν τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν Βαρνάβᾳ καὶ
 Παύλῳ, ἀνθρώποις παρὰ δεδωκόσι τὰς ψυχὰς
 αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰη-
 σοῦ χριστοῦ. ἀπεστάλαμεν οὖν Ἰσίδαν καὶ Σίλαν
 καὶ αὐτοὺς ὡς λόγος ἀπαγγέλλοντας τὰ αὐτά.
 Ἰδοὺ γὰρ ὅτι ἀγνοοῦμεν καὶ ἡμῖν, μηδὲν
 πλείον· ἐπιβιβασθαι ὑμῖν βάρος, πλεονέκτην
 ἐπάναγκες θύτων, ἀπέχεσθαι εἰδωλοθύτων
 καὶ αἵματος, καὶ πνικτός, καὶ πορνείας, ὅς ὃν
 διατηροῦντες ἑαυτοὺς, οὐ πράξετε. ἔρρωθε. οἱ
 κυριοὶ ὅτι ἀπολυθέντες, ἦλθοι εἰς ἀντιόχειαν, καὶ
 συναγαγόντες ὅσον πλῆθος, ἐπέδωκαν πρὸς ἐπι-
 στήλῃ. αἰαγόντες δὲ ἐχάρησαν ὡς τῇ παρα-
 κλήσει. Ἰσίδας τε καὶ Σίλας, καὶ αὐτοὶ προ-
 φητεῖαν, πολλὰ λόγους παρεκάλεσαν τοὺς
 ἀδελφούς, καὶ ἐπεισέθεσαν. ποιήσαντες δὲ χρό-
 νον, ἀπελύθησαν μετ' εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελ-
 φῶν πρὸς τὸν ἀποστόλῃ. Ἰδοὺ δὲ ὅτι Σίλας ἐπι-

μῆναι

μαίνει αὐτῷ· Γαῦλος δὲ καὶ Βαρνάβας δίδου-
 σιν αὐτὸν αἰτιολογίας, διδάσκοντες καὶ διαπειλόμε-
 νουι μετὰ καὶ ἐτόρῳ πολλῶν τὸν λόγον τῷ
 κρείττω· μετὰ δὲ ἕνασ' ἡμέρας εἶπε Γαῦλος
 πρὸς Βαρνάβαν· ἐπιστρέψαντες δὴ ἐπισκεψώ-
 μεθα τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν κατὰ πάρευν πύ-
 λιν, εἰ αὖς κατηγέλαμεν ἐν λόγῳ τῷ κρε-
 ίττῳ, πῶς ἔχουσιν; Βαρνάβας δὲ ἐβουλόσα-
 το συμπαραλαβεῖν τὸν Ἰωάννην, ὃν καλε-
 ούμενον Μάρκον· Γαῦλος δὲ ἤρξατο ἀποστάν-
 ται ἀπὸ αὐτῶν ἀπὸ παμφυλίας, καὶ μὴ
 συνελθόντα αὐτοῖς εἰς τὸ ὄρῳ, μὴ συμπαρα-
 λαβεῖν ἑῶν· ἐγένετο δὲ παρενοχλῆσις, ὥστε ἀπο-
 χειρῶναι αὐτοὺς ἀπὸ ἀλλήλων, τὸν τε Βαρ-
 νάβαν παραλαβόντα ἐν Μάρκῳ ἐκπλεῖσαι
 εἰς Κύπρον· Γαῦλος δὲ ἐπιλεξιόμενος Σίλαν,
 ὃς ἦλθε παρενοχλῆσις τῇ χερσὶ τῷ· δεῦρ' ἔπο-
 ῖτο τῷ ἀδελφῷ· διήρχετο δὲ πρὸς Συρίαν καὶ κί-
 16 κίαν ἐπισκεύων τὰς ἐκκλησίας· Κατὶώ-
 τησε δὲ εἰς Διδύμειον καὶ Λύστραν, καὶ ἰδὼς μαθη-
 τὴν ἑστῶτα ἐκεῖ, ὀνόματι Τιμόθεος, υἱὸς γυναι-
 κὸς Ἰσθαίρας πιστῆς, πατρὸς δὲ ἑλλήνου· ὃς
 ἐμαρτυρεῖτο ἔσθ' ὅτι ἰσχυροὶς καὶ ἰσχυρὸς
 ἀδελφῶν· ἔσθ' ὅτι ἦλθεν ὁ Γαῦλος σὺν αὐ-
 τῷ ὄρῳ, καὶ λαβὼν πᾶσι πρὸς αὐτοὺς
 εἶπε· ὁ Ἰσθαίρας, ὁ ὢν ὅντας οἱ ὄντες τὸν
 17 τοῖς·

τοις. ἴσθαι γὰρ ἅπαντες τὸν πατέρα αὐτοῦ
 ὅτι ἐλλοιὶ ἔσται ἡρχὸν. ὡς δὲ διεφθάρουσιν αἱ πό-
 λεις, παρεσθίον αὐταῖς φυλάσσειν τὰ δόγ-
 ματα, τὰ κεκευμένα ὑπὸ τῆς ἀποστόλων
 καὶ τῆς πρεσβυτέρων τῆς ἐκκλησίας. αἰ-
 μὲν δὲ ἐκκλησία ἐσθίον τῇ πίσει, καὶ ἔπει-
 εῖσθον δὲ ἀριθμῶ κατ' ἡμέραν. διελθόντες
 δὲ πρὸς φρυγίαν καὶ πρὸς γαλατικὴν χώραν, κω-
 λυθέντες ὑπὸ τοῦ ἀγίου πνεύματος λαλήσας
 τὸν λόγον ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἐλθόντες κατὰ πρὸς μυ-
 σίαν, ἐπερχόμενοι κατὰ πρὸς βιθυνίαν προδύ-
 ναι, καὶ ἐκείθεν αὐτὸν εἰς πνῆμα. πα-
 ρελθόντες δὲ πρὸς μυσίαν, κατέβησαν εἰς τρω-
 αδα. καὶ ὄραμα εἶδον τὸν κυρτὸν ὡφθῆναι ὑπὸ
 λαῶ. αὐτὸς ἦς ἐκ μακεδόνων ἕως, παρακαλῶν
 αὐτοὺς, καὶ λέγων, διαβάς εἰς μακεδονίαν,
 εὐαγγελισθε ὑμῖν. ὡς δὲ τὸ ὄραμα εἶδον, δι' ἧς
 ἐκπλήξαμεν ἡμεῖς ἐλθεῖν εἰς τὴν μακεδονίαν, συμβι-
 βάζοντες, ὅτι προσκέκλην ἡμᾶς ὁ κύριος δι-
 αγγελίσασθαι αὐτοῦ. αἰαχθέντες δὲ ἀπὸ τῆς τρωά-
 δος, δι' ἧς εὐρομήθεμεν εἰς σαμοθράκιον, τῇ τε
 ἐπιστολῇ εἰς νεάπολιν, ἐκείθεν τε εἰς θελίπωρον,
 ἢ ἕως ὅτι πρῶτη τῆς μορίδος τῆς μακεδονίας πό-
 λιν, κολώνια. ἡμεῖς δὲ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει διατί-
 σοιτες ἡμέρας ἑκάς, τῇ τε ἡμέρᾳ τῆς ἑβδό-
 των ἐβήλασμεν ἔξω τῆς πόλεως παρὰ πο-
 ταμόν,

ταμὸν, ὃ εἰσμίξει πρὸς θυμὸν αὐτῶν, καὶ κατὰ
 θάρσος ἐλαλᾷ μετὰ ταῖς συνελθούσαις γυναι-
 ξί. καὶ οὗς γυνὴ ὀνόματι λυδία πορφύρεα-
 λισ πόλειος θυατείρων, σεβομένη τὸν θεόν,
 ἤκουσεν, ἧς ὁ κύριος διδάσκει πρὸς καρδίαν πρὸς
 σέχην τοῖς λαλομένοις ὑπὸ τοῦ Γαύλου. ὥς δὲ
 ἐβαπτίσθη καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, παρεκάλεισε λέ-
 γουσα. εἰ κεκείνη τέ με πιστὴν ὅτι κυρίῳ εἶναι,
 ἰστέλλονται εἰς τὸν οἶκόν μου μένατε. καὶ πα-
 ρεβιάζετο ἡμεῖς. ἐγένετο δὲ θρονομενῶν ἡ-
 μῶν εἰς προσκυλῶν, παιδίσκῳ ἵνα ἔχουσιν
 πνῦμα πύθωνος, ἀπαντήσας ἡμῖν, ἧς ὁρᾷ
 οἶον πολλὴν παρεῖχε τοῖς κυρίοις αὐτῆς μα-
 τθομενῶν. αὐτὴ κατακόλυσθαι δὲ Γαύ-
 λῳ καὶ ἡμῖν, ἔκραζε λέγουσα. ὅτι οἱ ἄνθρω-
 ποι δούλοι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσιν, οἱ ἕως κα-
 ταγέλλουσιν ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας. ὅτε δὲ ἐπὶ
 εἰς αὐτὴν πολλὰς ἡμάρτας. διαπονηθεὶς δὲ ὁ Γαῦ-
 λος, καὶ ἐπιστρέψας, ὅτι πνῦμα ἐθεώπε. παρεκ-
 γέλλω σοι εἰ ὅτι ὀνόματι Ἰησοῦ χριστοῦ. ἔβηλθεν
 ἀπὸ αὐτῆς. καὶ ἔβηλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. ἰδόν-
 τες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς, ὅτι ἔβηλθεν ἡ ἐλπίς τῆς
 ὁρᾷσας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι τὸν Γαῦλον καὶ
 ἐν σίλῳ, ἐλκυσαν εἰς πλὴν ἀγροῦν ὑπὸ τῷ ἀρ-
 χιερέϊ, καὶ προσελατύντες αὐτὸν τοῖς στρα-
 τηγῶσι, εἶπον. ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν
 ἡμῶν

ἡμῶν πῶς πόλιν, Ἰσθαῖοι ἕως ἀρχαῖτες, καὶ κα-
ταγέλασαν ἔσθῃ, ἃ ἂν ἔξισιν ἡμῖν παραδ-
χῆσθαι, ὅτι φαίεν, ῥωμαίοις ὅσι. καὶ σιωπῆσθαι ὁ
ὄχλος κατ' αὐτῶν. καὶ οἱ στρατηγοὶ παρέρ-
ξαστες αὐτῶν τὰ ἱμάτια, ἐκέλευον ῥαβδίσειν,
πολλὰς περὶ ἐπιθήκας αὐτοῖς. πολλὰς, ἐβαλον
εἰς φυλακὴν, παραπέλαιτες δὲ δεσμοφύλα-
κα, ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτοὺς, ὅς παραπέλαι-
τοι αὐτῶν ἀληφῶς, ἐβαλον αὐτοὺς εἰς πῶς ἴσοι
πύργον φυλακῆς, καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν ἰσφα-
λίσκτο εἰς ὃ ξύλον. κατὰ δὲ ὁμισιούκτιον
Γαῦλος καὶ Σίλας πρὸς θυμὸν υἱοῦ αὐτοῦ
θεοῦ. ἐπικρατῶν δὲ αὐτῶν οἱ δέσμοι. ἄφρων
δὲ σφοδρὸς ἐγένετο μέγας, ὥστε θάλασσαν αὐτῶν
θεμέλια τῶν δεσμοτικῶν ἀνέωχρησάν τε πα-
ραχρῆμα αὐτῶν θύραι παῖσαι, καὶ πάντων τὰ
δεσμά ἀνέσθῃ. ἔφυγος δὲ γινόμενος ὁ δεσμοφύ-
λαξ, καὶ ἰδὼν ἀνέωχμῆας τὰς θύρας τῆς φυ-
λακῆς, ἀποσάμενος μάχαιραν, ἐμελλεν ἐ-
κτερεῖν αὐτοὺς, νομίζων ἐκπεφυγῆναι τοὺς
δεσμούς. ἐφώνησε δὲ φωνὴ μεγάλη ὁ Γαῦλος,
λέγων. μηδὲν πράξῃς σεαυτῷ κακόν. ἅπαντες
γαρ ἴσοι ἐσθ' αὐτῶν. αὐτίκας δὲ φῶτα, εἰσεπή-
δησε. καὶ ὁ ἄστρομος γινόμενος προσέειπε δὲ
Γαυλῶ καὶ δὲ Σίλα καὶ πρεσβυτέρων αὐτοῦ ἔξω,
ἔφη κύνες, ἡμεῖς θᾶτα φαίεν, ἵνα σωθῶ. οἱ δὲ εἶπον.
πίστευσον

πῖς θύσιν ἔδωκε τὸν κύριον ἰησοῦν, καὶ σωθήσονται οὐ
 καὶ οἱ οἶκός σου. καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ ἐν λόγοις τῶν
 κυρίων, καὶ πᾶσι τοῖς οἰκίᾳ αὐτῶν. καὶ πα-
 ραλαβὼν αὐτοὺς οἱ ἐκείνη τῇ ὥρᾳ τὸν κύριον, ἐ-
 λασάν ἀπὸ τῆς πόλεως, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτοὺς,
 καὶ οἱ αὐτοὶ πάντες παραχρημασίαν, ἀνταγαγόν-
 τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, παρέθηκεν ὄρε-
 ζαν, καὶ ἡγαλῆσεν, παινοῖν τε πεπιστευκῶς ἐ-
 στῶν. ἡκούσαν δὲ γυναικῶν, ἀπέστειλαν οἱ στρα-
 τηγῶν τὸν ῥαββίον, λέγοντες. ἀπολύθητε τὸν
 αὐτῶν ἄνθρωπος. ἀπήγαγε δὲ οὗτος τοὺς στρα-
 τηγῶν τὸν ῥαββίον, ἵνα ἀπολυθῇ. καὶ
 ἐν ῥημάτων, προέειπεν ἐν εἰρήνῃ. ὁ δὲ ῥαβ-
 βίος ἔφη πρὸς αὐτοὺς. Διότι οἱ ἡμεῖς δημοσίαι
 ἀνταγαγόντες, αὐτῶν ἄνθρωπος ῥαββίος ἐστὶν
 ὡς ἡμεῖς, ἐβαλον εἰς φυλακὴν, καὶ νῦν λάβετε
 ἡμεῖς ἐκβάλλουσιν, ὅτι γὰρ, ἡμεῖς ἐλθόντες
 αὐτοὶ ῥαββίον ἔταξαν. ἀνέειπεν δὲ τοῖς στρα-
 τηγῶν οἱ ῥαββίον τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ
 ἐφοβήθησαν, ἀχέσαντες ὅτι ῥαββίος εἰσὶ, καὶ
 ἐλθόντες παρεκάλεσαν αὐτοὺς, καὶ ῥαββίον
 τῶν ἡρώτων ῥημάτων τὸν πόλεως. ῥημάτων
 δὲ ἐκ τῆς φυλακῆς, εἰσῆλθον εἰς τὴν λυδίαν.
 καὶ ἰδόντες τὸν ἀδελφὸν παρεκάλεισαν αὐ-
 τοὺς, καὶ ῥημάτων. Διότι οἱ τὸν ἀμ-
 φίβωλον

Φίπολιν καὶ ἀφ' Ἀλβανίαν, ἤλθον εἰς Θεσσαλο-
 νίκην, ὅπου ἦν ἡ συνάγωγὴ τῇ Ἰσλαίῳ. κα-
 τὰ δὲ τὸ εἰωθὸς εἶπε Παῦλος, εἰσὶν ἡμεῖς πρὸς αὐ-
 τοὺς, καὶ ὑμεῖς σάββατα τρία δεκάμεθ' αὐτοῖς
 ἐκ τῆς ἡμετέρας, διανοίγων καὶ παρακινεῖμε-
 νος, ὅτι τὸν χρόνον ἔσθ' ἡμεῖς παρθεῖν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ
 νεκρῶν, καὶ ὅτι ὁ Χριστὸς ὅστις ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς, ὃν ἐγὼ
 καὶ ταγγέλλω ὑμῖν, καὶ ἡμεῖς ἐξ αὐτῶν ἐπε-
 ῴθημεν, καὶ προσεκληρώθημεν ἐν ταύτῃ καὶ τῷ
 εἴδει, τῇ πεσομένῳ ἐλλύῳ πολὺ πλῆ-
 θος ἡνωμένων τε τῇ πρώτῃ καὶ ὀλίγαι. ζη-
 λῶντες δὲ οἱ ἀπειθοῦντες Ἰσλαῖοι, καὶ προ-
 λαβόμενοι τῇ ἀπορχίῳ ἡμεῖς ἀδελφοὶ πονη-
 ροί, καὶ ὀχλοποιῶντες, ἐκτρέφουσι τὴν πόλιν,
 ἐπιστάντες τε τῇ οἰκίᾳ τοῦ Θεοῦ, ἐξήθου αὐτοὺς
 ἀγαγὰν εἰς τὸν δῆμον. μὴ θυρόντες δὲ αὐτοὺς, ἐ-
 συρον τὸν Θεόν καὶ ἡμεῖς ἀδελφοὶ ὑμεῖς οὖν πο-
 λιτάρχαι, βδῶντες, ὅτι οἱ τὴν οἰκονομίαν αὐ-
 τοῦ Θεοῦ ποιοῦντες εἶμι, καὶ οὐδὲν πάρεστιν, ὅς τις ἔτι
 δίδεται ἰσχύων. καὶ εἴτοι πάντες ἀπέναντι
 τῇ δογματικῇ καὶ ἡμεῖς προάσσοι, βασιλεῖα
 λέγοντες ἑτοῖον εἶναι, Ἰησοῦ. ἐκτρέφεται δὲ τὸν
 ὄχλον καὶ τὸν πολίτην ἀκούοντας ταῦ-
 τα, καὶ λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ τοῦ Θεοῦ
 καὶ τῇ λοιπῇ ἀπέλυσαν αὐτοὺς. οἱ δὲ ἀδελ-
 φοὶ ἀπὸ τῆς νυκτὸς ἐξέμελλον τὸν τε

Παῦλον

παῦλον καὶ τὸν σίλαν εἰς βεῤῥόϊαν, οἵτινες πα-
 ραχλόμενοι, εἰς πλὴν συναγωγὴν ἀπῆλθον τῇ
 ἰσθαλείῳ. ἔτι δὲ ἦσαν οὐχλίεστροι τῇ οἱ θεο-
 σελονίχῃ, οἱ ἵνες ἐδέξαντο ἐν λόγῳ μετὰ πά-
 σης περὶ θυμίας, ἃ καὶ ἡμῶν ἀνακρίνοντες
 ταῖς γραφαῖς, εἰ ἔχει ταῦτα ἔπος. πολλοί
 μὲν ἐν ἑαυτῶν ἐπίστανται, καὶ τῇ ἐλλειψί-
 σθων γυναικῶν τῇ θυγατρὶν, καὶ αἰσφῶν ἐκ
 ὁλίγοι. ὥς δὲ ἔγνωσαν οἱ ἀπὸ τῆς θεοσελονίχης
 ἰσθαῖοι, οἳ καὶ οἱ τῇ βεῤῥόϊᾳ κατήγγελλε ἕως
 τοῦ παύλου ὁ λόγος τοῦ θεοῦ, ἦλθον καὶ καὶ σελα-
 οντες καὶ ταρσεστοντες ἐν ὄχλῳ. αὐτῶν δὲ τό-
 τε τὸν παῦλον ἑαπέσειλαν οἱ ἀδελφοί, εὐρα-
 αζ ὥς ἔωθι πλὴν θάλασσαν. ἕπεμνον δὲ ὁ, τε
 σίλας καὶ ὁ τιμόθεος ἐκᾶ. οἱ δὲ κρατιστῶντες
 ἐν παύλῳ, ἤγαγον αὐτὸν ἕως ἀθηνῶν. καὶ
 λαβόντες αὐτὸν πρὸς τὸν σίλαν καὶ τιμό-
 θεον, ἵνα ὥς τάχιστα ἔλθωσι πρὸς αὐτοὺς, ἔβ-
 ήσαν. οἱ δὲ ταῖς ἀθηναῖς ἐκδεχόμενοι αὐ-
 τὸν τοῦ παύλου, παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐ-
 τοῦ ἐν αὐτῷ, θεωροῦντος κατὰ ἰδίαν ἔσσαν
 πλὴν πόλιν. δηλέχετο μὲν ἐν οἱ τῇ συναγω-
 γῇ τοῖς ἰσθαῖοις καὶ τοῖς σεβομένοις, καὶ
 οἱ τῇ ἀγροῇ κατὰ πάσαις ἡμέραις πρὸς τὸν
 παρατυγχάνοντας. ἵνες δὲ τῇ ἐπιχερῶν
 καὶ τῇ στωϊκῶν φιλοσόφων, συνέβαλον αὐ-
 τῷ.

τῷ. καὶ ἄλλοις ἔλεγον. ἡ αὖ θέλει ὁ σαρμα-
 λόγος εἶδος λέγειν; οἱ δὲ. ξένων δαιμονίων δο-
 καὶ καταπείλεις εἶναι, ὅτι τὸν Ἰησοῦν καὶ πλὴν ἀ-
 νάσασιν αὐτοῖς ἀντιγελίζετε. ἡ δὲ λαβόμενοι
 τε αὐτοῦ, ἡ δὲ τὸν ἀρτίον πάρον ἡγάρον, λέγον-
 τες. διωάμεθα γινώσκει, ἡς ἡ καινὴ αὐτὴ, ἡ
 ἡ δὲ ὁ ὡ λαλῶμεν διδασκῶν; ἐκείνους γὰρ ἡ
 να εἰσφύρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν. βυλόμε-
 θα εἶναι γινώσκει, ἡ αὖ θέλοι ταῦτα εἶναι. ἀν-
 ναῖοι δὲ πάντες, καὶ οἱ ἡ δὲ δημοῦτες ξένοι,
 εἰς εἶναι ἡ τὸρον δὲ καίρου, ἡ λέγειν τι καὶ ἀκού-
 εἰν καινότερον. σαθεῖς δὲ ὁ Γαῦλος εἰ μίση τῷ
 ἀρτίῳ πάρον, ἡ φη. ἀνδρες ἀθληταῖοι, κατα-
 πάντα ὡς δεισδαίμονες εἶναι ὑμᾶς θεωρεῖ.
 διδρῶμενος γὰρ καὶ αἰαθεωρῶν τὰ σεβάσ-
 ματα ὑμῶν, θυρον καὶ βωμόν, εἰ ὡ ἐπεχέ-
 ρα πῶ. ἀγνώστω θεῷ. ὅν εἰν ἀγνοεῖτε δὲ σε-
 βᾶτε, εἶναι ἐπὶ καταγέλλω ὑμῖν. ὁ θεὸς ὁ
 ποιήσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ εἰ αὐτῷ,
 εἶδος εἶναι καὶ γῆς κύριος ἡ ἀρχὴν, εἰ αὖ
 χειροποιήτοις ναοῖς καθεῖκα, εἶναι ἡ δὲ χειρῶν
 αὐτῶν θεωρεῖται. προσδοκίμος ἡνός,
 αὐτὸς διδόνς πᾶσι ζωὴν καὶ πλοῦν καὶ τὰ πάν-
 τα, ἐποίησέ τε ἡς εἰς αἰμαῖς πᾶν ἡνός αὐ-
 τῶν, καθεῖκα ἡ δὲ πᾶν τὸν πρόσωπον τῷ
 F i γῆς, εἰ-

γῆς, οἰέσας πεπταγμένον καιρὸν καὶ ταῖς
 ὁροθεσίαις τῆς καθολικῆς αὐτῶν, ζητεῖν τοὺς
 κύριον, εἰ ἄρα γε φιλαφίησιν αὐτὸν, καὶ αἰροί-
 σιν, καὶ γε ἔμακρυν ἄρ' οὐδὲς ἐκείνου ἡμῶν
 ἕω ἀρχόντα. οἱ αὐτῷ γὰρ ζώμεν καὶ κετό-
 μεθα καὶ ἐσμεν, ὥς καὶ ἱνὲς τῇ καθ' ὑμᾶς
 ποιητῶν εἰρήκασιν. τῷ δ' καὶ γένος ἐσμεν. γένος
 οὖν ἕω ἀρχόντες τῷ θεῷ, ὃν ὀφείλομεν νομί-
 ζειν, χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ, ἢ λίθῳ χαράγματι τέχ-
 νης καὶ εἰδυμένης αἰσθρότης, ἔθνη οὖν εἶναι ὁ-
 μοιον. οὐ μὲν οὖν χρόνον τῷ ἀγνοίᾳ ὑποδρι-
 δὼν ὁ θεός, τὰ νῦν παραγέλλει τοῖς αἰσθρότοις
 πᾶσι πανταχρῶ μνησθῆναι, διότι ἐποίησεν ἡμετέραν,
 οἱ ἢ μέλλει κτείνειν πλὴν οἰκουμένην οἱ δακρυ-
 σιών, οἱ ἀνδρὶ ὡς ὤρισε, πίσιν παραχρῶν πᾶ-
 σιν, ἀνίστησιν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. ἀκούσαντες δὲ
 ἀνίστασιν νεκρῶν, οἱ μὲν ἐχθροὶ, οἱ δὲ εἰπότες,
 ἀκουσόμεθα σου πάλιν πρὸς τὸν. καὶ ἔτι οὗτος
 Γαῦλος ἔζηλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν. ἱνὲς δὲ αἰ-
 σθροὶ καλλήθοντες αὐτῷ, ἐπιδείκνυνται, οἱ οἷς καὶ
 Διονύσιος ὁ ἀρεοπαγίτης, καὶ γυνὴ ὀνόματι δά-
 18 μαρις, καὶ ἑτοῖοι σὺν αὐτοῖς. μετὰ δὲ
 ταῦτα χειροθετῶν Γαῦλος ἐκ τῇ ἀδελφῇ,
 ἦλθεν εἰς κόρινθον, καὶ αἰρῶν ἵνα ἰσθαιῖον, ὃ
 νόματι ἀκύλακ, πονηκὸν δὲ γένος, προσφάτως
 ἐληλυθότα

Ἰησοῦν ἀπὸ τῆς ἰταλίας, καὶ πρίσκιλλαν
 γυναικα αὐτοῦ, οἷον ὅτι ὁρᾷτε ταχύναι κλαυ-
 θιον, χρεΐσθε πάντας αὐτὸν ἰσθαιον ἐκ τῆς
 ῥώμης, προσήλθεν αὐτοῖς, καὶ οἷον ὁ μὲν τεχνὸν
 εἶναι, ἐμνεν παρ' αὐτοῖς καὶ εἰργάζετο. ἥσαν
 γὰρ σκηνωποιοὶ τῆς τέχνης. δεκτέον δὲ αὐτῇ
 σιναγωγῇ κατὰ πᾶν ἑβδομαζον, ἐπειδὴ τε ἰσ-
 θαίου καὶ ἰλλίνας. ὡς δὲ κατήλθον, ἀπὸ τῆς
 μακεδονίας ὁ, τε σίλας καὶ ὁ τιμόθεος, συ-
 νείχοντο πρὸς αὐτοὺς ὁ Γαῦλος, ὁ μαρτυρό-
 μενος τοῖς ἰσθαίοις τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν. αὐτι-
 τήσαντο μὲν δὲ αὐτῶν καὶ βλασφημώμενοι,
 ἐκείνα ἑαυτοῖς τὰ ἱμάτια εἶπε πρὸς αὐτοὺς.
 ὅτι αἶμα ὑμῶν ὑπὸ τῷ κεφαλῇ ὑμῶν κα-
 θαρὸς ἐγὼ ἀπὸ τῆς νῦν εἰς τὰ ἔθνη πορεύομαι.
 καὶ μετὰ τὸ ἐκεῖθεν, ἦλθεν εἰς οἰκίαν Ἰούδος, ὀνό-
 ματι Ἰάκχου, σεβομένου τὸν Θεόν, ὃς ἡ οἰκία ἐν
 σιναγωγῇ τῇ σιναγωγῇ. κείαντος δὲ ὁ ἀρ-
 χισιναγὸς ἠρώτησεν ὅτι κυρίως σὺ ὅλως ὅτι
 οἶκός σου, καὶ πολλοὶ τῶν κορινθίων ἀκούσαν-
 τες ἠρώτησαν καὶ ἐπαπείθοντο. εἶπε δὲ ὁ κύριος
 ὁ ῥόμας εἰς νυκτὶν ὅτι Γαῦλος. μὴ φοβῆ, ἀλλὰ
 λαλῇ, καὶ μὴ σιωπήσῃς, διότι ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ,
 καὶ οὐδεὶς ὑμῶν θήσεται σοι τὸ κακῶσαι σε,
 διότι λαὸς ἔστι μοι πολὺς εἰς τὴν πόλιν ταύτην.

ἔχασίσε περὶ αὐτὸν καὶ μιῶς Ἰβ, διδάσκων
 αὐτὸν τὸν λόγον τῷ θεῷ. Γαλλίανος δὲ αὐτο-
 πατερόνους τὸ ἀχαΐας, κατεπέσειθεν ὁμοθυ-
 μαδὸν οἱ ἰσθαῖοι ᾧ Γαύλῳ, καὶ ἤγαγον αὐ-
 τὸν ὡδὶ τὸ βῆμα, λέγοντες, ὅτι παρὰ τὸν νό-
 μον ἔβας ἀναπαύει τὸν αἰθρώτους σέβασθαι τὸν
 θεόν. μέλλοντες δὲ τῷ Γαύλῳ αὐοῖσθαι ὅτι σόμα,
 εἶπεν ὁ γαλλίων πρὸς τὸν ἰσθαῖον. εἰ μὲν ἦν
 ὡς ἀδίκημα ἢ ἡ ἐραδιόρημα πονηρὸν, ὡς ἰσ-
 θαῖοι κατὰ λόγον αὐτὸν ὡς ἀρόμιον ὑμῶν, εἰ δὲ
 ζήτημα ὅτι πρὸς λόγον καὶ ὀνομασίαν καὶ
 νόμον τῷ κατ' ὑμᾶς, ὅπως αὐτοῖ. κερτὴς ἢ
 ἐπὶ τούτων ἔβαστομαι εἶναι. καὶ ἀπὸ πλάσεως
 αὐτὸν ἀπὸ τῷ βήματος. ὡς λαβόμενοι δὲ
 πάντες οἱ ἑλλήνες σπιδέντω τὸν ἀρχισυνάγω-
 γον, ἐτυπῆσαν ἐμπροσθεν τῷ βήματι, καὶ ἔδω-
 κέν τῷ ᾧ γαλλίονι ἔμελλον. ὁ δὲ Γαῦλος ἔτι προσ-
 μένας ἡμῶρας ἰκανὰς, τοῖς ἀδελφοῖς ἀρχιτα-
 ξάμενος, ἔβη εἰς πλὴν σφίαι, καὶ σπὺ αὐ-
 τῷ πρίσκιλλα καὶ ἀκύνλας, κερσάμενος πλὴν
 κεφαλῇ αὐτὸν κεγχεαῖς. εἶχε γὰρ θυγίην. κα-
 πλώτησε δὲ εἰς ἔφεσον, κακείνου κατέλι-
 πον ἐκεῖ. αὐτὸς δὲ εἰσελθὼν εἰς πλὴν σπὺ ἀγω-
 γίῳ, διελέχθη τοῖς ἰσθαῖοις. ὁρώτωντων δὲ αὐ-
 τῶν ὡδὶ πλείονα χρόνον μέναι παρ' αὐτοῖς,
 ἔκ ἐπειθε-

οὐκ ἐπένδυσε, ἀλλὰ ἀπετάξατο αὐτοῖς, εἰ-
 πών· δεῖ με πάντως πρὶν ἰορτῇ πρὶν ὀρθ-
 ρεύειν ποῖσαι εἰς ἰδρὸσόλυμα, πάλιν δὲ ἀ-
 ντακάμψω πρὸς ὑμᾶς, τῷ δεῦθ' ἔλονται. καὶ
 αὐτῇ ἡμέρᾳ ἤρξεν ἐφίγον. καὶ κατελθὼν εἰς κα-
 θέριαν, αἰαβὰς καὶ ἀσπαράγμινος πρὶν ἐκ-
 κλισίαν, κατέβη εἰς αὐτιόχειαν. καὶ ποιήσας
 χρόνον ἡμέρας ἑπτὰ, διὀρθρῶμενος καὶ δεξιῇ τῇ
 γαλατικῇ χώρᾳ καὶ φρυγίᾳ, ἐδιδασκίον
 πάντας τοὺς μαθηταίς. ἰσθαῖος δὲ ἦν ἀκρ-
 λῶς ὀνόματι, ἀλεξανδρὸς δὲ ἦν ἡλὶς, ἀνὴρ λό-
 γιος, κατέπνευσεν εἰς ἐφίγον, διωκτὴς ὢν ἐν
 ταῖς γραφαῖς. ἔβη δὲ κατηχημένος πρὶν
 ὁδὸν τῷ κυρίῳ, καὶ ζέων δὲ πνύματι, ἐλάλει,
 καὶ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ πρὸς τὸ ἰησοῦ,
 ἐδιδάκμενος μόνον τῷ βάπτισμα ἰωάννου, ἔβη
 τε ἤρξατο παρέρυσσάκειν ἐν τῇ συναγωγῇ. αἱ
 κούφοντες δὲ αὐτοῦ ἀκύναι καὶ πρίσκιλλα,
 προσελάβοντο αὐτόν, καὶ ἀκρίβειον αὐ-
 τὸν ἐξέθεντο πρὶν τῷ δεῦθ' ὁδοῦ. βυλομενίς δὲ
 αὐτοῦ δεκθῆναι εἰς πρὶν ἀχαίαν, προσεφά-
 μιν οἱ ἀδελφοί· ἐγραψάν τοῖς μαθηταῖς
 ἀφ' ἑξῆς αὐτόν· ὅς παρὰ γινόμενος, συ-
 νεβάλετο πολὺ τοῖς πεπισθυκόσι διὰ τὸ χά-
 ρος. οὕτως γὰρ τοῖς ἰσθαῖοις διὰ κατη-

19 λέγει, δημόσια ὡς δεικνύς ἀφ' ἧν γρη-
 φῶν, εἶναι τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν. Ἐλθὲν δ'
 αἱ ὅτι τὸν ἀρχιερεῖν οἱ κερύνοντες, Γαῦλον δεκ-
 λῶντα τὰ αἰωτόδικα μόρη, ἐλθὼν εἰς ἐφε-
 ρον. καὶ θύρων ἑλθὼν μαθητάς, εἶπε πρὸς
 αὐτοὺς. εἰ πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πιστεύου-
 πες; οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν. ἀλλ' ἔδε εἰ πνεῦ-
 μα ἅγιον ὄντες, ἠκούσαμεν. εἶπε τε πρὸς αὐ-
 τοὺς. εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε; οἱ δὲ εἶπον. εἰς τὸ
 Ἰωάννην βάπτισμα. εἶπε δὲ Γαῦλος. Ἰωάννης
 μὲν ἐβάπτισεν βάπτισμα μετάνοιας, παντὶ ὅ-
 ῤα ὡς λέγων, εἰς τὸν ὄρθρῳ μετ' αὐτόν, ἵνα
 πισθώσωσι, τουτίς τε, εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν. ἀ-
 κούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
 κυρίου Ἰησοῦ. καὶ ὡς δὲ ἔλθον αὐτοῖς τὸ Γαῦ-
 λος τὰς χεῖρας, ἦλθεν τὸ πνεῦμα εἰς ἅγι-
 ον ἔσω' αὐτοὺς, ἐλάλοισιν τε γλώσσαις, καὶ
 ψαλμοῖς. ἦσαν δὲ οἱ πάντες αἰσθῆτες ὡ-
 σεί δεκάδυο. εἰσελθὼν δὲ εἰς πλὴν συναγω-
 γὴν, ἐπαρρησιαζέτο ὡς μὴ μὴ τρεῖς, ἀφ' ὧν
 λεγόμενος καὶ πείθων τὰ πᾶσι τὸ βασι-
 λείας τοῦ θεοῦ. ὡς δὲ πικρὸς ἐσκληρύνοντο καὶ
 ἠπείδον, κακολογῶντες πλὴν ὁδοῦ αἰώ-
 πιοι τοῦ πλῆθους, ἀρχαῖς ἀπ' αὐτῶν, ἀφώ-
 ρισεν οὖν μαθητάς, καθ' ἡμέραν ἀφ' ὧν
 λεγόμενος οὐκ ἔτι

μένος οὐ τῇ ἀρχῇ τυράννευ τινός. τὸ τοῦ θεοῦ
 ἐργάζομαι ὑμῶν ἐν τῇ δύσει, ὥστε πάντας οὖν καθε-
 κειμένους πρὸς ἡμᾶς, ἀκούσαι τὸν λόγον τοῦ
 κυρίου Ἰησοῦ, ἰσχυαίενται τε καὶ ἑλπίωσιν. οὐ-
 νήμας τε καὶ τὰς τυφύλας ἐποίει ὁ θεὸς διὰ
 τῆς χειρὸς Παύλου, ὥστε καὶ ὑμῶν οὖν ἀδε-
 ροὺς ὑμῶν ἐκτρέφειν ἀπὸ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ
 συνάγειν, ἢ σιμικίνθια καὶ ἀπαλλάσσειν
 ἀπὸ αὐτῶν τὰς νότους, τὰ τε πνέματα
 τὰ πονηρὰ ἐξορράττειν ἀπὸ αὐτῶν. ἐπεχεί-
 ρησαν δὲ τινες, καὶ ἀπὸ τῆς περικνημίστου
 ἰσχυαίαν ἐξορκιστῶν, ὀνομάζουσιν ὑμῶν οὖν ἐχον-
 τας τὰ πνέματα τὰ πονηρὰ, καὶ ὀνόματι τοῦ
 κυρίου Ἰησοῦ, λέγοντες· ὁρκίζομεν ὑμᾶς τὸν Ἰη-
 σοῦν, ὃν ὁ Παῦλος κηρύσσει. ἦσαν δὲ ἄνθρωποι
 σκληροὶ ἰσχυαίαν ἀρχιδρέως ἐπὶ αὐτοῖς, οἱ τοῦτο ποιῶν-
 τες. ἀρχαίαν δὲ καὶ πνέματα τὰ πονηρὰ, εἶπε.
 τὸν Ἰησοῦν γινώσκω, καὶ τὸν Παῦλον ἐπίσταμαι,
 ὑμεῖς δὲ ἄνθρωποι ἐστέ; καὶ ἐφαλλόμενος ἐπ' αὐτοὺς ὁ
 ἀνὴρ εἶπε· οὐ γὰρ ἐγὼ τοῦ πνέματος καὶ πονηροῦ, καὶ
 κατακυριεύουσιν αὐτῶν, ἰσχυαίαν καὶ αὐτῶν,
 ὥστε γυμνασθὲν καὶ περὶ αὐματισμῶν ἐκ-
 φυγεῖν ἐκ τοῦ οἴκου ἐκείνου. ὅτε δὲ ἐχρίετο γνω-
 ρὸν πάντων ἰσχυαίοις τε καὶ ἑλλήσι βίαι καὶ δεικ-
 ατῇ ἐφείγον, καὶ ἐπέπεσε φόβος ὑμῶν πάντας
 αὐτοὺς,

ΓΡΑΞΕΙΣ

αὐτῶν, καὶ ἐμεγαλύνει τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου
 Ἰησοῦ. πολλοὶ τε τῶν πεπιστευκότων ἤρχοντο
 ὁμομολογούμενοι καὶ ἀπαγγέλλοντες τὰς πρά-
 ξεις αὐτῶν. ἱκανοὶ δὲ τῶν τὰ πνεύματα πρά-
 ξαίων, συνήγαγες τὰς βίβλους κατέ-
 καιον ἐνώπιον πάντων, καὶ συνεψήφισαν τὰς
 ὑμῶν αὐτῶν, καὶ ὄρον ἀργεῖα μυριάδας
 πέντε, ὅπως κατὰ κράτος ὁ λόγος τοῦ κυρίου
 ἤνθει καὶ ἰσχυρῶς. ὥς δὲ ἐπληρώθη ταῦτα,
 ἔθηκε ὁ Γαῦλος ἐν ᾧ πνύματι, δεκθῶν πλὴν
 μακεδονίαν καὶ ἀχαΐαν, πορεύεσθαι εἰς ἰβη-
 ρίαν, εἰπὼν. ὅτι μετὰ τὸ γνέσθαι με ἐκεῖ, δεῖ
 με καὶ ῥώμῃ ἰδεῖν. ἀρξάμενος δὲ εἰς πλὴν μα-
 κεδονίαν δύο τῶν δευκαοκταίων αὐτῶν, ὑμώ-
 νηον καὶ ὄντα, αὐτοὺς ἐπέχε χρόνον εἰς πλὴν
 αἰσάν. ἐχλίνε δὲ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον τὰ
 ῥαχὺς ἐκ ὀλίγου πνεύματος τοῦ ὁδοῦ. δημήτριος
 γὰρ ὡς ὀνόματι, ἀργυροκόπος, ποιεῖν να-
 οὺς ἀργυρῶς ἀρτέμιδος, παρείχετο τοῖς πε-
 χύταις ὀργασίαις ἐκ ὀλίγου, ὥς συναθροίσθαι
 καὶ εὖ πνεύματι τὰ βλαύτα ὀργάταις, εἶπεν.
 ἄνδρες, ἐπίστασθε ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ὀργασίας
 ἡ δύσπορεια ἡμῶν ὄζει, καὶ θεωρεῖτε καὶ ἀκούε-
 τε, ὅτι ἔμνον ἐφίετον, ἀλλὰ ἡσυχὴν πείσας τὴν
 αἰσάν ὁ Γαῦλος ἔθηκε πείσας, μετέστη ἱκα-
 ρὸν ὄχλον,

τὸν ὄχλον, λέγων, ὅτι ἔχ' εἰς ἡμᾶς, οἵ τε χεῖρας
 γινόμενοι. ἔμνηστον δὲ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰη-
 σοῦς αἰς ἀπελεγμὸν ἐλθεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ
 μέγας θεὸς ἀρτίμεδος ἰδὼν αἰς ἑνὶ λογί-
 σθῆναι, μέλλειν τε καὶ καὶ θαιρεῖσθαι πῶς με-
 γαλειότατα αὐτῷ, ὡς ὅλη ἡ ἀσία καὶ ἡ οἰκου-
 μένη σέβει. ἀκούοντες δὲ καὶ γινόμενοι πᾶν-
 τος θυμῷ, ἔκραζον λέγοντες. μεγάλη ἡ ἀρτί-
 μεις ἐφιστάτω. καὶ ἐπλήσθη ἡ πόλις ὅλη. τὸ συγ-
 γράμματος, ὡρμησάν τε ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸν θεόν.
 οἱ συναρπάξαντες γάρον καὶ αἰείμαζον μα-
 κρόν αὖ, συνεκδήμας τῷ Παύλῳ. τῷ δὲ Παύ-
 λῳ βυλομένῳ εἰσελθεῖν εἰς τὸν δῆμον, ἔχ' ἔχον
 αὐτὸν οἱ μαθηταί. ἑνὲς δὲ καὶ τῷ ἀποαρ-
 χῶν, ὄντες αὐτῷ φίλοι, πέμψαντες πρὸς αὐ-
 τόν, παρεκάλουν, μὴ δοῦναι ἑαυτὸν εἰς τὸν θεόν.
 ἄλλοι μὲν δὲ ἄλλοι ἔκραζον, ὡς ἡ ἡκ-
 κησία συγκεχυμένη, καὶ οἱ πολλοὶ ἔχ' ἡλθ-
 ῶντος οὐκ οὐ συνεληλύθει. ἐκ δὲ τῶ ὄχλου
 προεβίβαθον Αἰλίανδρον προβαλόντων αὐ-
 τὸν τῷ Ἰσλαίῳ. ὁ δὲ Αἰλίανδρος κατασεί-
 σαι πῶς χεῖρας, ἢ θελόν ἀπολογεῖσθαι τῷ δῆ-
 μῳ. ἐπιγινόντων δὲ ὅτι Ἰσλαῖός ἐστι, φωνὴ ἐγένε-
 το μία ἐκ πάντων, ὡς ἑνὶ ὄρεϊ δύο κρα-
 ζόντων. μεγάλη ἡ ἀρτίμεις ἐφιστάτω. κατασεί-
 λας δὲ ὁ

λαὸς δὲ ὁ γραμματεὺς τὸν ὄχλον, φησὶν· ἄν-
 δρες ἐφείσοι, ἵς γὰρ ὅτι αὐθρόπος, ὅς ἐ γινώ-
 σκει πῶς ἐφείσων πόλιν, νεωκόρον ἔχει τῇ μι-
 γάλης θεᾶς ἀρτέμιδος καὶ τῇ διοπεῖν. αὐ-
 αὐτὴν ῥήτων ἐν ὄντων τόπων, δεόν ὅτιν ὑμᾶς
 κατεσκαμμένους ἔπαρχειν, καὶ μηδὲν προ-
 σέτε· πρόσκειν· ἡ γὰρ γὰρ οὐκ ἀνδρας τὰ
 οὐκ, ὅτε ἰεροσύνης, ὅτε βλασφημοῦντας
 πῶς θεῶν ὑμῶν. εἰ μὲν ἐν δημόσιος καὶ οἱ αὐτοὶ
 αὐτῶ τεχνῆται πρὸς ἵνα λόγον ἔχουσιν, ἀγ-
 ραῖοι ἄσπορ, καὶ αὐτὸν παῖς· εἰσιν· ἐγκαλεῖται
 ἔχει ἀλλήλοισι. εἰ δὲ ἡ πόλις ἐπὶ τῶν ἐπιζητεῖται
 ἐν τῇ ἐνόμῳ ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθῆσεται· καὶ
 γὰρ κινδυνώμεν ἐγκαλεῖσθαι σάσεως πε-
 ρὶ τῷ σάμῳ, μηδὲν αἰεὶς ἔπαρχειντος,
 πόλις δὲ διωκόμεθα δοῦναι λόγον τῷ συσρο-
 φῆς ταύτης. καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἀπέλυσε πῶς
 20 ἐκκλησίαν. μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι ἐν τῷ
 ρυβόν, προσκαλεσάμενος ὁ παῦλος οὐκ μα-
 θηταῖς, καὶ ἀπασταμένους, ἔβηλθεν πορεύε-
 σθαι εἰς πῶς μακεδονίαν. διελθὼν δὲ τὰ μόρ-
 ῃ καὶ, καὶ παρακαλέσας αὐτοὺς λόγῳ παλ-
 λῶ, ἦλθεν εἰς πῶς ἐλλάδα, ἐρήσεις τε μίῳας
 τρεῖς, ῥητομένης αὐτῷ ἐπιβελῆς ἔπαρ-
 ῃ λαοῖς μέλλοι ἀνάγειν εἰς πῶς σείαν, ἐ-
 χέει

γένετο γράμμη τῷ Ἐπιφάνειῳ διὰ Μακεδονίας.
 συνείπειτο δὲ αὐτῷ ἄχρι τῆς αἰτίας τοῦ πατρὸς πύρ-
 ρος βεβήροιαίος, Θεσσαλονικέων δὲ ἀρείσερχος,
 καὶ σκεῦος, καὶ γάιος Δορβασίος, καὶ Τιμόθεος,
 αἰσιανοὶ δὲ τυχεῖος καὶ Πρόβιος. ἔπειτα προ-
 ελθόντες, ἔμενον ὑμᾶς εἰς Τρωάδι. ὑμῖς δὲ
 ἐξεπορεύσαμεν μετὰ ταῖς ἡμέραις τῇ ἀξί-
 μων ἀπὸ Φιλίππων, καὶ ἡλθομεν πρὸς αὐ-
 τοὺς εἰς τὴν Τρωάδα ἄχρις ἡμερῶν πέντε, ἃ δι-
 ετείσαμεν ἡμέρας ἑπτά. οἱ δὲ τῇ μετὰ τῇ
 σαββάτων, συνηγουμένων τῇ μαθητῶν τῶ κλα-
 σσαρῶν, ὁ Παῦλος διελέγετο αὐτοῖς, μέλ-
 λων ἀξιοῦν τῇ ἐπαύριον, παρέπειν τε τὸν
 λόγον μέχρι μεσονυκτίου. ἦσαν δὲ λαμπάδες
 ἱκαναὶ οἱ ὧς ἑπιδόρω ἢ ἦσαν συνηγουμένοι.
 καὶ ἡμέρας δὲ ἕως νεανίας ὀνόματι τίτιχος
 ὡς τῆς θυεῖδος, καταφρόνους ὑπερβα-
 θεῖ, διαλέγουμνος τῷ Παύλῳ, ὡς πλείονος κα-
 πεχεῖς ἑπὶ τῷ ὑπνῷ, ἔπειτα ἀπὸ τῆς ἡμέ-
 ρας καὶ τῶ, καὶ ἡμεῖς νεκρός. καταβὰς δὲ ὁ Παῦ-
 λος, ἐπέπεισε αὐτῶν, καὶ συμπόρευσάν εἰπε.
 μὴ δορυβεῖσθε. καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ οἱ αὐτοῖς ὅσιν.
 αἰσθὰς δὲ κλάσας ἄρῶν καὶ γλυσάμενος, ἐφ' ἡ-
 κατόν τε ὁμιλήσας ἄχρι αὐγῆς, ἔπειτα ἀνῆλθεν.
 ἤγαγον δὲ τὸν παῖδα ζῶντα, καὶ περικλήθη-
 (ται ὁ

(α) ὁ ματρίως. ἡμεῖς δὲ προελθόντες ἰδοὺ εἰς
 πλοῖον, ἀνέχθημεν εἰς πλὴν ἁσσοῦ, ἐκεῖθεν μίλ-
 λοιτες ἀνὰ λαμβάνειν τὸν Γαῦλον. ὥτως δὲ ἰδὼν
 διαπεταγμένος, μέλλων αὐτὸς περὶ θάλασσαν. ὡς δὲ
 σπυρίδαλον ἡμῶν εἰς πλὴν ἁσσοῦ, ἀνὰ λαβόντες
 αὐτὸν, ἤλθομεν εἰς μετυλήνῃν, καὶ ἐκεῖθεν ἀπὸ
 πλοῦς ἔρχομεν, τῇ ἐπιστολῇ καὶ πτωτήσας αὐτῇ
 κρητὶς. τῇ δὲ ἐτόρῃ περιβάλομεν εἰς σά-
 μον, καὶ κείναις εἰς ὠκυμένην, τῇ ἐχθρῇ
 ἤλθομεν εἰς μίλητον. ἐκεῖ γὰρ ὁ Γαῦλος
 παραπλοῦσαι πλὴν ἐφίγον, ὥπως μὴ γνέσται
 αὐτῷ χρονοτριβῆσαι εἰς τὴν Ἀσίαν. ἔσθλα δὲ ἡ
 εἰς δυνάμειν αὐτῷ, πλὴν ἡμῶν τὴν πεντη-
 κοστὴς γνέσται εἰς ἰεροσόλυμα. ἀπὸ δὲ τῆς μελέ-
 τας πέντας εἰς ἐφίγον, μετεπαλίσθη δὲ πρὸς
 βυτόρῃς τῇ ἐκκλησίᾳ. ὡς δὲ παρεγένοντο
 πρὸς αὐτὸν, εἶπεν αὐτοῖς. ὑμεῖς ἐπίστασθε ἀπὸ
 πρώτης ἡμῶν, ἀφ' ἧς ἐπέβην εἰς πλὴν Ἀσίαν,
 πῶς μετ' ὑμῶν τὸν πάντα χρόνον ἐχθρόμην,
 δουλεύων ὅτι κρείων μετὰ πάσης ταπεινοφρο-
 σιᾶς, καὶ πολλῶν δακρύων καὶ πειρασμῶν,
 τῇ συμβάντων μοι εἰς ταῦς ἐπιβουλὰς τῇ
 ἰσλαίῳ, ὡς ὅσον ἔπειλά μιν τῇ συμ-
 φερόντων, τὴν μὴ ἀναπαύσασθαι ὑμῶν, καὶ διδά-
 ξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ καὶ κατ' οἴκους, διαμαρ-
 τυρόμενος

τυρόμενος ἰσλαίοις τε καὶ ἑλλήσι, πλὴν εἰς ὃν
 θεὸν μετένοιαν, καὶ πίστιν πλὴν εἰς τὸν κύριον
 ἡμῶν Ἰησοῦν. καὶ νῦν ἰδὼς ἐπὶ δεξιᾶς σου
 πνεύματι, περιδύομαι εἰς ἰδρυθῆλόν, τὰ οὗ
 αὐτῇ συναντήσονται μοι μὴ εἰδώς, πλὴν ὅτι
 τὸ πνεῦμα εἰς ἄγιον κατὰ πόλιν διαμαρτύ-
 ρεται, λέγων, ὅτι δεσπόμην καὶ θλίψεις μέ-
 νουσιν, ἀλλ' ἄλλου λόγον ποιῶμαι, ὅτι ἔχω
 πλὴν ψυχῆς μου ἡμίαντα ἐμαυτῷ, ὥς πελειῶ-
 σαι τὸν σρόμον μου μετὰ χαρᾶς, καὶ πλὴν δια-
 κονίας ὑπὸ ἑλαβοῦ παρὰ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ, δια-
 μαρτύρομαι εἰς ἀγαθόν τὸ χάριτος τοῦ θεοῦ.
 καὶ νῦν ἰδὼς ἐπὶ οἶδα, ὅτι ἔτι ὄψεσθε τὸ
 πρόσωπόν μου, ὑμεῖς πάντες οἱ οἱς διήλθον,
 κηρύσσων πλὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. διὸ μαρτύ-
 ρομαι ὑμῖν οὐ τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, ὅτι καθε-
 ρὸς ἐπὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος πάντων. εἰ δὲ ἔτι
 σιλάμεν ὑμῖν τὸ μὴ ἀναστῆναι παῖδας πλὴν
 βαλὼν τοῦ θεοῦ. προσέχωτε ὃν ἐαυτοῖς καὶ
 παντὶ τῷ ἑορμνίῳ, οὐ ὥς ὑμεῖς εἰς πνεῦμα τὸ
 ἄγιον ἐν δεξιᾷ ἐπισκόπου ποιμαίνειν πλὴν ἐκ-
 κλησίαν τοῦ θεοῦ, ὑπὸ ὁδοποιήσεσθε ἀπὸ τοῦ
 ἰδίου αἵματος. ἐπὶ γὰρ οἶδα ἔσθαι, ὅτι εἰσε-
 λθόντες μετὰ πλὴν ἁγιῶν μου λύκοι βαρεῖς
 εἰς ὑμᾶς, μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου. καὶ ἵδ
 ὑμῶν

ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες, λαλοῦν-
 τες δεξτραμμένῳ, τῷ ἀποσπᾶν τὸν μαθη-
 τὰς ὀπίσω αὐτῶν. διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύον-
 τες, ὅτι τειλείαν νύκτα καὶ ἡμέραν ἔκ ἐπαι-
 σάμην μὴ δακρύων νεφελῶν ἵνα ἔκλυσον.
 καὶ τὰ νῦν παρελθόντες ὑμᾶς ἀδελφοί ὅ-
 θεῷ, καὶ ὅτι λόγῳ τῷ χεῖρι αὐτοῦ ὅτι δυνα-
 μεύῳ ἐποικοδομῆσαι καὶ δοῦναι ὑμῖν κλη-
 ρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πάντιν. ἀργεῖς,
 καὶ χρυσῆς ἢ ἱματισμὸς ἑσπερίων ἐπεθύμησαι.
 αὐτοὶ δὲ γνώσκουσιν, ὅτι ταῖς χρείαις καὶ
 τοῖς ἑσθιέμενοις ἐμὸς ἔσθλητος αἱ χεῖρες
 αὐτοῦ. πάντα ἔσθλαξα ὑμῖν, ὅτι ἔτις κο-
 πιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῇ ἀδελφότη-
 τει, μνημονεύειν τε τῇ λόγων τῷ κυρίῳ Ἰησοῦ,
 ὅτι αὐτὸς εἶπε. μακάριόν ἐστι διδοῦναι μάλ-
 λον ἢ λαμβάνειν. καὶ ταῦτα εἰπὼν, θεῖς τὰ
 ῥήματα αὐτοῦ, σὺν πάντιν αὐτοῖς προσεύξατο.
 ἱκανὸς δὲ ἐγένετο κλαυθμὸς πάντων, καὶ ἐ-
 πιπεσόντες ὑπὸ τὸν βράχιον τῷ Παύλῳ, κα-
 τεφίλου αὐτὸν, ὁδωόμενοι μάλιστα ὑπὸ
 ὅτι λόγῳ, ὃ εἶρηκε, ὅτι ἔτι μέλλοις ἔ-
 σωσθαι αὐτὸν θεωρεῖν. πρὸς ἐπεμποι δεῖ αὐτὸν εἰς
 τὸ πλοῖον. οὕτως δὲ ἐγένετο ἀναχθῆναι ἡ-
 μᾶς ἀποσπᾶντας αὐτῶν, διησυσσο-
 μένους

μέγας ἤλθομεν εἰς πλὴν κῶν, τῇ δὲ ἐξῆς εἰς
 πλὴν ῥόδου, καὶ κεῖθεν εἰς πάταρον, καὶ διέρχοντες
 πολλοὶον διαπερῶν εἰς φοινίκην, ἐπιβάντες αὐτὴν
 θημεν. αἰάφανεός δὲ τὸ κύπερον, καὶ καταλι-
 πόντες αὐτὴν διώνυμον, ἐπλέομεν εἰς σείαν,
 καὶ κατήχθημεν εἰς τύρον. ἐκεῖσε ἦν ὁ πολλοῖ-
 ον ἀποφοριζόμενον τὸν τόμον. καὶ ἀνυρόντες
 μαθηταίς, ἐπεμείναμεν αὐτῷ ἡμέρας ἐπτά, ὅς
 τις ἐφ' ἐλάτῳ ἔλθοι διὰ τὸ πνέματός, μὴ ἀ-
 βραίνῃ εἰς ἰδρυθλήμ. ὅτε δὲ ἐγένετο ἡμῶς
 ἰζαρίσαι τὰς ἡμέρας, ἰζεληθόντες ἐκρυβόμε-
 θαι, προσεμπόντων ἡμῶς πάντων σὺν γυναι-
 ξὶ καὶ τέκνοις, ἕως ἔξω τῆς πόλεως, καὶ θέντες τὰ
 τόνατα ὑπὸ τῷ αἰγναλὸν προσδύξαμεθα. καὶ ἀ-
 σπασάμενοι ἀλλήλους, ἐπέβημεν εἰς τὸ πολλοῖ-
 ον. ἐκεῖνοι δὲ ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια. ἡμεῖς δὲ
 ἐν πολλοῦ διανύσαντες ἀπὸ τύρου, κατὰ τὴν
 σάμην εἰς πολυμαίδα, καὶ ἀσπασάμενοι
 οὗτοι ἀδελφοί, ἐμείναμεν ἡμέρας μίαν παρ' αὐ-
 τοῖς. τῇ δὲ ἐπαύριον ἰζεληθόντες οἱ ποδὶ ἐν
 γαῶλον, ἤλθομεν εἰς καισάρειαν, καὶ εἰσελθόντες
 εἰς τὸν οἶκον φιλίππου τὸν διακόνου ὄντος ἐκ
 τῆς ἐπτά, ἐμείναμεν παρ' αὐτῷ. ζύτω δὲ ἦ-
 θεν θυγατὶς παρθένος τέσσαρες προφητεύ-
 ον. ἐπιμεινόντων δὲ ἡμῶν ἡμέρας πλείους, κα-
 τὰ τὴν ἡμέραν

τῇ ἡμέρᾳ

τῆλθ' ἔτις ἀπὸ τῆς Ἰσρααίᾳσ' προφήτης, ὀνό-
 ματι ἄγαθος. καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἄ-
 ρας τὴν ζώνην τῆς Γαύλας, δέξας τε αὐτοῦ τὰς
 χεῖρας καὶ τὸν πόδας, εἶπε. τὰδε λέγει τὸ πνεύ-
 μα τὸ ἅγιον. ὅτι αἰσθρα ὁ ὅστις ἡ ζώνη αὐτῆ, ὅ-
 πως δῆσουσιν αὐτὸν Ἰσραηλῆμ Ἰσρααῖοι, καὶ πα-
 ραδώσουσιν εἰς χεῖρας ἐθνῶν. ὥς δὲ ἡκέλευ
 ταῦτα, παρεκάλει ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐτό-
 πιοι, τῆς μὴ ἀναβαίνειν αὐτὸν εἰς Ἰερουσαλήμ.
 ἀπεκρίθη τε ὁ Γαῦλος. τί ποιῆτε, κλαίοντες
 καὶ στυγνύοντες με τὴν καρδίαν; ἐγὼ γὰρ
 ὁ μόνον δεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν εἰς Ἰε-
 ρουσαλήμ ἐβίβας ἔχω ὑπὲρ τῆς ὀνόματος
 τῆς κυρίας Ἰησοῦ. μὴ πειθομένους δὲ αὐτοῦ, ἡσ-
 χάμεν, εἰπόντες. ὅτι θέλημα τῆς κυρίας γε-
 νήσθω. μετὰ δὲ ταῖς ἡμέρας ταύτας ἀποσκήνα-
 σάμενοι, ἀναβαίνομεν εἰς Ἰερουσαλήμ. στυλ-
 λον δὲ καὶ τῇ μαθητῶν ἀπὸ καισαρείας
 σὺν ἡμῖν, ἄρχοντες παρ' ὧν ἐκτιθώμεν, μι-
 σωνί ἡμῖν κυπρίῳ, ἀρχαίῳ μαθητῇ. χλο-
 μένῳ δὲ ἡμῶν εἰς Ἰεροσόλυμα, ἀσμένως ἐ-
 δέξαντο ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί. τῇ δὲ ἐπιστολῇ ἐ-
 σήει ὁ Γαῦλος σὺν ἡμῖν πρὸς Ἰάκωβον, πάν-
 τες τε παρεγένοντο οἱ πρεσβύτεροι. καὶ ἀπα-
 σάμενος αὐτοῦν ἔβη καὶ ἔκαθεν, ὡς
 ἐπίκειτο

ἐπαίνοσεν ὁ θεὸς οἱ βίῃς ἔθνεσι, διὰ τὸ ὀφειλόν-
 εἰς αὐτοῦ. οἱ δὲ ἀκούοντες, ἐδόξαζον τὸν κύ-
 ριον, εἰπόν τε αὐτῷ. θεοῦ αἱ ἀδελφεῖ, πόσαι
 μυνειάδες εἰσὶν ἰσχυαίων τῇ πεπιστευκότων. καὶ
 πάντες ἐκλωτὰ τῷ νόμῳ ὑπαρχουσι. καὶ τῇ
 χάριτι δὲ. πρὸς τοῦ, ὅτι ἀφρασίαν διδάσκεις
 ἀπὸ μακρόθεν, ὅν καὶ τὰ ἔθνη πάντας ἰσ-
 χυαίον, λέγει, μὴ πρὸς τὴν αὐτῶν τὰ πικ-
 ρα, μηδὲ βίῃς ἔθνεσι πρὸς πατεῖν. ἢ ἂν ὅδε;
 πάντως δεῖ πληθὺς συνηλθεῖν. ἀκούοντες
 γὰρ ὅτι ἐκλωτὰς. ὅτε ἂν ποιήσῃ, ὅ σοι λέ-
 γουσι. εἰσὶν ἡμῖν ἀδελφοὶ τέσσαρες δύχλιον ἔ-
 γρηταις ἐφ' ἑαυτῶν τὸ ἄν παραλαβὼν ἀγί-
 αθηται σὺν αὐτοῖς, καὶ διαπείνητον ἐπ' αὐτοῖς,
 ἵνα ἐνρήσων τὸ κεφαλὴν, καὶ γνώσι πάν-
 τες, ὅτι ὡς κατήχηται πρὸς τοῦ, ὅτε ὅδε,
 ἀλλὰ σοὶ χάρις καὶ αὐτὸς τὸν νόμον φυλάσσων.
 πρὸς δὲ τῇ πεπιστευκότων ἐθνεῶν ἡμεῖς ἱππεῖς
 λαμβάνουμεν, μηδὲν βίβιον τηρεῖν αὐτῶν,
 ἀλλὰ φυλάσσειν αὐτῶν τὸ, τε εἰδωλόθυτον καὶ
 εἰς αἵμα, καὶ πνικτὸν, καὶ πορνείαν. τότε ὁ
 παῦλος παραλαβὼν ὅν ἀδελφας, τῇ ἐ-
 γρηταις ἡμῶν σὺν αὐτοῖς ἀγιοθεῖς, αἰσὶν εἰς
 τὸ ἰσχυρὸν, διὰ τὸ γέλλων τὸν ἐκπλήρωσιν τῇ ἡ-
 μῶν τὸ ἀγιοσύνη, ἕως ὅτε προσήχθη ὑπὸ
 τοῦ

οὓς ἐκείνου αὐτῶν ἡ πρσοφορά· ὡς δὲ ἔμελλον αἱ ἐπὶ αὐτῶν αὐτῶν τελεῖσθαι, οἱ ἀπὸ τῆς ἁσίου ἰσδαῖοι διαβήμενοι αὐτὸν εἰς Ἰερὺ, συνέχον πάντα τὸν ὄχλον, καὶ ἐπέβαλον ταῖς χεῖρας ἐπ' αὐτὸν, κραζόντες· ἀποφρὲς ἰσραηλῖται, βοηθεῖτε· ὅτι ὅστις ὁ ἄνθρωπος, ὁ κατὰ τὸ λαὸν καὶ τὸ νόμον καὶ τὸ πᾶν τῶν πάντων πανταχῶς διδάσκων, ἐν τῇ καὶ ἑλληνιστῶν εἰσπάγει εἰς Ἰερὺ, καὶ κεκοίτωκε τὸν ἅγιον τόπον ἔδειξεν· ἡμεῖς ἄνθρωποι ἰσραηλῖται τὸν ἐφέσοι οἱ τῇ πόλει συν αὐτῷ, ὃν οἰόμενοι, ὅτι εἰς Ἰερὺ εἰσπάγει ὁ παῦλος· ἐκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη, καὶ ἐχέθη συνδρομὴ τῶ λαοῦ, καὶ ἠδολαβόμενοι τῶ παύλῳ, εἶλκον αὐτὸν ἕως τῶ Ἰερὺ, καὶ θύρας ἐκλείσθησαν αἱ θύραι· ζήλωται δὲ αὐτοῦ ἀρχατεῖναι, ἀνέβη φάσις δὲ χιλίαρχῳ τῷ αἰρείῳ, ὅτι ὅλη συγκίχεται ἰσραηλῆμα, ὅς τις αὐτῆς παραλαβὼν στρατιώτας καὶ ἐκείνους τάρχους, κατέσραμεν ἐπ' αὐτὸν· οἱ δὲ ἰσραηλῖται τὸν χιλίαρχον καὶ τοὺς στρατιώταις, ἐπαύθησαν τυπῶντες τὸν παῦλον· ἐγίστας δὲ ὁ χιλίαρχος ἐπελάβει αὐτὸν, καὶ ἐκέλευσε δεσφῆσαι αὐτὸν δυνεί, καὶ ἐπωθήναι τοῖς αἰεί, καὶ ἔτι περικκῶς· ἄλλοι δὲ ἄλλα ἔβουλον οἱ δὲ ὄχλοι·

εἰ δ' ὄχλῳ μὴ διαάμενος δε γῶναι τὸ ἀσφα-
 λές διὰ τὸν δόρυβον, ἐκέλευσεν ἄκαθ' αὐτὸν
 εἰς τὴν παρεμβολὴν. ὅτε δ' ἐχέζετο ἐπὶ τοῖς
 αἰαβαθμῶν, συνέβη βασιλεὺς αὐτὸν ἔχειν
 τῇ στρατιῶτιν, διὰ τὴν βίαν τῷ ὄχλῳ. ἠκολού-
 θησεν ἄρ' ὁ πολὺς τῶ λαοῦ, κραζόν. αἶρε, αὐτόν.
 μέλλων περὶ εἰσέλασθαι εἰς τὴν παρεμβολήν ὁ πραι-
 λος, λέγει δ' ἡλιαρχῶ. εἰ ὅστις μοι εἰπὴν πρὸς
 σε; ὁ δ' ἔφη. ἑλλωστὶ γινώσκεις; ἐκ ἀρκ' οὐ εἶ
 αἰγύπτιος, ὁ πρὸς τούτων τῇ ἡμερῶν αἰαβα-
 τώσας, καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτὸν πρὸς ἡμῶν τῶν
 ἱακκιχιλίων ἀνδρῶν τῇ σικαρίων; εἶπε δ' ὁ
 παῦλος. ἐγὼ ἀνθρώπος μὲν εἰμι ἰσθαῖος ταρ-
 σεύς, τῆς κελικίας ἐκ ἀσπῆμον πόλεως πολίτης.
 διόρμαι δ' ἐγὼ, ἐπὶ τούτῳ μοι λαλήσας πρὸς
 τὸν λαόν. ἐπὶ τούτῳ δ' αὐτῷ, ὁ παῦλος
 ἐστὼς ἐπὶ τῇ αἰαβαθμῶν, κατέσεισε τῇ χει-
 ρὶ δ' λαῶ. πολλῆς δ' σιγῆς γενομένης, προ-
 σέφεται τῇ ἑβραίδι ἀγλίκτῳ, λέγων.

Ἀδελφοί καὶ πατέρες, ἀκούσατέ με· 22
 πρὸς ὑμᾶς νῦν ἀφελόγησθε. ἀκού-
 σαιτες δ', ὅτι ἑβραίδι ἀγλίκτῳ προσφω-
 τοῖς αὐτοῖς, μάλλον παρέχον ἡσυχίαν. καὶ
 φησιν. ἐγὼ μὲν εἰμι ἀπὸ ἰσθαῖος, γεγενη-
 μένος ἐν ταρσῷ τῆς κελικίας, αἰατεῖσθε με-

κλέος δὲ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ παρὰ τοῦ πό-
 λης χαμαλίου, πεπαιδευμένος κατὰ ἀκρί-
 βειαν τὸ παρὼς νόμον, ζηλωτὴς ὑπαρ-
 χων τῷ θεῷ, καὶ πάντες ὑμεῖς ἐς σήμε-
 ρον, ὅς ταύτῃ πλὴν ὁδὸν εἰδὼς ἀχρι θανά-
 του, δεσμεύων καὶ παραδιδούς εἰς φυλακὰς
 ἀνδράσιν τε καὶ γυναῖκας, ὡς καὶ ὁ ἀρχι-
 ρεὺς μαρτυρεῖ μοι καὶ πᾶν τὸ πρεσβυτέρι-
 ον, παρ' ὧν καὶ ἡδιστοῦς δεξιόμοιός πρὸς
 τοῦ ἀδελφοῦ, εἰς δαμασκὸν ἐπερθεύμενος, ἄ-
 ξων καὶ τοῦ ἐκείσε ὄντος δεδεμένον εἰς ἰδρυ-
 τήν, ἵνα ἡμωρηθῶσιν. ἐλθέ δέ μοι πε-
 ρθουμένῳ καὶ ἐγγίζοντι τῇ δαμασκῷ πάλιν
 μεσημβρίαν ἡμέρας ἐκ τῷ ἔργου πάλιν
 εὐχαρίσαι φῶς ἰκανὸν πάλιν ἐμὲ, ἔπεισόν τε εἰς
 τὸ ἔδαφος, καὶ ἤκουσα φωνῆς, λεγούσης μοι.
 Σαὺλ σαὺλ, τί με διώκεις; ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην.
 Τίς ἐγώ; εἰπέτε μοι. ἐγὼ εἶμι Ἰησοῦς
 ὁ γαζαρχεὺς, ὃν σὺ διώκεις. οἱ δὲ σιωπῶντες ἐμοὶ ὄν-
 τες, ἔμην φῶς ἐκείθεν, καὶ ἔμφοβοι ἐ-
 λθόντες, πλὴν δὲ φωνῆς ἣν ἤκουον τῷ λα-
 λοῦντός μοι. εἶπον δέ. Τί ποιήσω κύριε; ὁ δὲ κύ-
 ριος πρὸς με. ἀνάστα πορεύου εἰς δαμασκόν,
 καὶ κεῖ θί λαληθήσεται πάλιν πάντων ὧν πέ-
 ταιχταί σοι ποιῆσαι. ὡς δὲ ἔκ αὐτοῦ βλεπὼν ἀπὸ
 τοῦ ὁδοῦ τῷ

ἡ δόξης τοῦ φωτός ἐκείνου, χειροπῶρον μίσητος
 ἐκ τῆς συνόχης μου, ἦλθον εἰς δεμαστο-
 κόν. αἰαγίασ' δέ τις, ἀνὴρ δύσεβης, κατὰ τὸν
 νόμον, μαρτυροῦμενος ἐκ πάντων τῆς κα-
 τοικουήτων ἰσθαλείας, ἔλθων πρὸς με καὶ ὑπα-
 σάς, εἰπὲ μοι. Ἐγὼ ἀδελφε, ἀνάβλεψον. κα-
 τὰ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀνέβλεψα εἰς αὐτόν. ὁ δὲ εἶ-
 πεν. ὁ θεὸς τῆς πατρίδος ἡμῶν προχειρίσας
 τὸ σε γινώσκει τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἰδεῖν τὸν
 δίκαιον, καὶ ἀκοῦσαι φωνῆν ἐκ τοῦ σώματος αὐ-
 τοῦ, ὅτι ἐστὶ μαρτυρῶν αὐτῷ πρὸς πάντας ἀν-
 θρώπους, ὡς ἐώρακας καὶ ἤκουσας καὶ νῦν ἴσ-
 μέλλεις; ἀσπασίς βιάσθαι καὶ ἀφύλασσαι τὰς
 ἀμαρτίας σου, ὑποκαταλείμενος τὸ ὄνομα
 τοῦ κυρίου. ἐγὼ δέ μοι ὑποστρέψαι εἰς ἱε-
 ρουσαλήμ, καὶ προσευχεμένῳ μου εἰ ᾧ ἰδῶν,
 γηέναι με εἰ ἐκστήσει, καὶ ἰδεῖν αὐτὸν λέγον-
 τά μοι. σπῶσιν καὶ ἔβελθε εἰς τὰ χεῖρ' ἐξ ἱε-
 ρουσαλήμ, διότι ὁ παρεχόμενος σου πλὴν μαρ-
 τυρεῖαι πρὸς ἐμοῦ. καὶ γὰρ εἶπον. κύριε, αὐτοὶ ἐ-
 πίσανται, ὅτι ἐγὼ ἡμῶν φυλακίζω καὶ δέρω·
 κατὰ τὰς συναγωγὰς τοῦ πισθυόχους ὑπα-
 σαι. καὶ ὅτε ἔβριχεν τὸ αἷμα σεφάρος τοῦ μαρ-
 τυρός σου, καὶ αὐτὸς ἡμῶν ἐφιστῶς καὶ συνουσι-
 κῶν τῇ αἰαγίσει αὐτοῦ, φυλάσσων τὰ ἱμα-

ἔα ὁ μετεῖως. ἡμεῖς δὲ προελθόντες ὡς
 πλοῖον, ἀνήχθημεν εἰς πλὴν ἄσπον, ἐκεῖθεν μέλ-
 λοιτες αἰαλαμβάνειν τὸν Γαῦλον. ὥτως ἂν ἴδῃ
 διατεταγμένος, μέλλων αὐτὸς περὶθεῖν. ὥς δὲ
 συνέβαλον ἡμῖν εἰς πλὴν ἄσπον, αἰαλαβόντες
 αὐτὸν, ἤλθομεν εἰς μετυλήνῃν, καὶ ἐκεῖθεν ἄθῃ
 πλῆθύντες, τῇ ἐπίστα κατὰ τὴν τάσιν αὐτῆς
 κρυφίως. τῇ δὲ ἐτόρῃ περιβάλομεν εἰς σά-
 μον, καὶ μέναιτες ἐν ῥωγυλλίῳ, τῇ ἐχθρῇ
 ἤλθομεν εἰς μέληρον. ἐκεῖ γὰρ ὁ Γαῦλος
 παρεπιδύσας πλὴν ἐφίγον, ὅπως μὴ γνῆται
 αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ ἀσίᾳ. ἑαυτοὺς ἂν
 εἰδιωκτὸν ἰὼν αὐτῷ, πλὴν ἡμῶν τῷ πεντη-
 κοστῇς γνέσθαι εἰς ἰδρυσόλυμα. ἀπὸ δὲ τῷ μελή-
 ρει πέμψας εἰς ἐφίγον, μετεκαλῆσθαι τὸν πρὸς
 βυτόρῃς τῷ ἐκκλησίᾳ. ὥς δὲ περιγέγοντο
 πρὸς αὐτὸν, εἶπεν αὐτοῖς. ὑμεῖς ἐπίσταδε ἀπὸ
 πρώτης ἡμῶν, ἀφ' ἧς ἐπέβην εἰς πλὴν ἀσίαν,
 πῶς μεθ' ὑμῶν τὸν πάντα χρόνον ἐγνώμην,
 δουλεύων ᾧ κυρίῳ μετὰ πάσης ταπεινοφρο-
 συνῆς, καὶ πολλῶν δακρύων καὶ πειρασμῶν,
 τῇ συμβάντων μοι ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς τῇ
 ἰσλαίῳ, ὥς ὅσον ὑποπειλάμην τῇ συμ-
 φερόντων, τῷ μὴ αἰσθῆναι ὑμῖν, καὶ διδά-
 ξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ καὶ κατ' οἴκους, διαμαρ-
 τυρόμενος

τυρόμενος ἰσλαίοις τε καὶ Ἕλλησι, πλὴν εἰς θεὸν
 μετανοοῖαν, καὶ πίστιν πλὴν εἰς τὸν κύριον
 ἡμῶν Ἰησοῦν. καὶ νῦν ἰδὲ ἐπὶ δεξιμένους ὧς
 πνύμεσθαι, φρεθόμεσθαι εἰς ἰδρυθλήμ, τὰ οὐ
 αὐτῇ συναντήσονται μοι μὴ εἰδώς, πάλιν ὅτι
 τὸ πνύμα εἰς ἅγιον καὶ τὰ πόλιν διαμαρτύ-
 ρεται, λέγων, ὅτι δεσμά με καὶ θλίψεις μέ-
 νουσιν, ἀλλ' ἑκτονὸς λόγον ποιεῖμαι, ὅτι ἔχω
 πλὴν ψυχῆ μου ὑμῖν ἐμαυτῷ, ὡς πληῶ-
 σαι τὸν δρόμον μου μετὰ χειρῶν, καὶ πλὴν δια-
 κονίας ὑμῶν ἔλαβον παρὰ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ, δια-
 μαρτύρουμαι εἰς θύγατρίον τῆς χείρως τοῦ θεοῦ.
 καὶ νῦν ἰδὲ ἐπὶ οἶδα, ὅτι ἐκ ἐπιόψεσθε τὸ
 πρόσωπόν μου, ὑμεῖς πάντες οἱ οἵς διήλθον,
 κηρύσσων πλὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. διὸ μαρτύ-
 ρομαι ὑμῖν οἱ τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, ὅτι καὶ θα-
 ρος ἐπὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος πάντων. ἐπεὶ ἔτι
 στείλαμένον ὑμῖν τὸ μὴ ἀναστῆναι πᾶσι πλὴν
 βαλὼν τοῦ θεοῦ. προσέχωτε ὅτι ἐαυτοῖς καὶ
 παντὶ τῷ ὄρεινόν, οἱ ὧς ὑμεῖς εἰς πνύμα τὸ
 ἅγιον ἐθεὶ ἐπισκόπους ποιμαίνειν πλὴν ἐκ-
 κλησίαν τοῦ θεοῦ, ὑμῶν ποδωποιοῦσα εἰς τὸ
 ἰδίᾳ αἵματος. ἐπὶ γὰρ οἶδα ὅτι, ὅτι εἰσε-
 λθόντες μετὰ πλὴν ἁγιῶν μου λύκοι βαρεῖς
 εἰς ὑμᾶς, μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου. καὶ ἔτι
 ὑμῶν

ὑμῶν αὐτῶν αἰκλῆσονται ἄσφρες, λαλοῦν-
 τες δεσφραμμένα, τῷ ἀποσπᾶν οὐ μαθη-
 τὰς ὀπίσω αὐτῶν. διὸ χρηγορεῖτε, μνημονθῶν-
 τες, ὅτι τεινίαν νύκτα καὶ ἡμέραν ἐκ ἐπαι-
 σάμιον μετὰ δακρύων ἰσθετῶν ἔνα ἔκαστον.
 καὶ τὰ νῦν παρὰ ἡμῶν ὑμᾶς ἀδελφοί, ὅ-
 θεῶ, καὶ ὅ λόγῳ τὸ χεῖρος αὐτῆς ὅ δυνα-
 μεύῳ ἐποικοδομῆσαι καὶ δοῦναι ὑμῖν κλη-
 ρονομίαν οὐ τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν. ἀργυρεῖς,
 καὶ χρυσεῖς ἢ ἱματισμοὺς ἐθνῶν ἐπεθύμησα.
 αὐτοὶ δὲ γινώσκετε, ὅτι ταῖς χεῖραις με καὶ
 τοῖς ὦσι μετ' ἐμοῦ ἐπεκρέτησαν αἱ χεῖρες
 αὐταί. πάντα ἐπέλαξα ὑμῖν, ὅτι ὅπως κο-
 πιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῇ ἀδελφότη-
 τει, μνημονθεῖν τε τῇ λόγων τῷ κυρεῖν ἡμῶν,
 ὅτι αὐτοὶ εἶπε. μακχαλέον ὅτι διδοῖναι μάλ-
 λον ἢ λαμβάνειν. καὶ ταῦτα εἰπὼν, θεὸς τὰ
 ῥήματα αὐτοῦ, σὺ πᾶπιν αὐτοῖς προσήγαγε.
 ἰκανὸς δὲ ἐγένετο κλαυθμὸς πάντων, καὶ ἐ-
 πιπεσόντες ὑπὸ τὸν βράχιον τῷ Παύλῳ, κα-
 τεφίλου αὐτὸν, ὁδωόμενοι μάλιστα ὑπὸ
 ὅ λόγῳ, ὃ εἶρηκε, ὅτι ἐκ ἑλὲ μέλλοις πρὸ
 σωτρὸν αὐτῷ θεωρεῖν. προέπεμπον δὲ αὐτὸν εἰς
 τὸ πλοῖον. 21 ὧς δὲ ἐγένετο ἀναχθῆναι ἡ-
 μᾶς ἀποσπᾶντας ἀπ' αὐτῶν, διηκυδρα-
 μήσαντες

μέγαντες ἤλθον εἰς πλὴν κων, τῇ δὲ ἐξῆς εἰς
 πλὴν ῥόδου, καὶ εἰς πάλταρα, καὶ θύροντες
 πλοῖον διαπερῶν εἰς φοινίκην, ἐπιβάντες αὐτῇ
 θημεν. αἰαφαιεύοντες δὲ τὴν κύπερον, καὶ καταλι-
 πόντες αὐτὴν θύοντες, ἐπλήρομεν εἰς στείαν,
 καὶ κατήχημεν εἰς τύρον. ἐκείσε δὲ πλὴν εἰς πλοῖ-
 ον ἀποφορρίζομεν τὸν τόμον. καὶ ἀνθρόντες
 μαθηταίς, ἐπεμείναμεν αὐτῷ ἡμέρας ἐπὶ ἅ, οἱ
 ἄνθρωποι δὲ πάλιν ἔλπον δὲ τὸ πνθίμας, μὴ αὐ-
 αδαίνην εἰς ἰδρυθλήμ. ὅτε δὲ ἐγένετο ἡμᾶς
 ἰζαρίσαι τὰς ἡμέρας, ἰζελλόντες ἐπερθόμε-
 θα, περὶ πάντων ἡμᾶς πάντων σὺν γυναι-
 ξὶ καὶ τέκνοις, ἕως ἔξω τὴν πόλει, καὶ δέντες τοῖς
 ἰσάτα ὡς ἐν αἰμαλὸν περὶ δὲ ἀμέθα. καὶ ἀ-
 σπασάμενοι ἀλλήλους, ἐπέβημεν εἰς τὸ πλοῖ-
 ον. ἐκείνοι δὲ ἔπερθησαν καὶ εἰς τὰ ἴδια. ἡμεῖς δὲ
 ἐν πλοῖν διανύοντες ἀπὸ τύρου, κατὰ τὴν
 σάμην εἰς πόλεμα ἰδα, καὶ ἀσπασάμενοι
 τὸν ἀδελφὸν, ἐμείναμεν ἡμέρας μίαν παρ' αὐ-
 τοῖς. τῇ δὲ ἐπαύριον ἰζελλόντες οἱ πλοῖ ἐν
 πάλιν, ἤλθον εἰς καισαρίαν, καὶ εἰσελθόντες
 εἰς τὸν οἶκον φιλίππου τὸν δὲ ἀκρίλιν οὐκ ἐκ
 τῇ ἐπὶ ἅ, ἐμείναμεν παρ' αὐτῷ. ζύτω δὲ ἡ-
 θυν θυγατέρες παρθένοι τέσσαρες προφητεύ-
 σαι. ἐπιμεινόντων δὲ ἡμῶν ἡμέρας πλείους, κα-
 τὰ τὴν ἡμέραν

τῆλθ' ἔτι ἀπὸ τ' ἰσλαΐας προφήτης, ὀνό-
ματι ἄγαθος. καὶ ἰλθὼν πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἄ-
ρας πρὸς τὸν ζώνην τῆς Γαύλας, δέξας τε αὐτοῦ τὰς
χεῖρας καὶ τὸν πόδα, εἶπε. τάδε λέγει τὸ πνεύ-
μα τὸ ἅγιον. ὅτι αἰσθρα ὅς ὄζει ἡ ζώνη αὐτοῦ, ὥ-
πως δηλοῦσι οἱ Ἰερουσαλήμ ἰσλαῖοι, καὶ πα-
ραδιδόντες εἰς χεῖρας ἐθνῶν. ὥς δὲ ἡκράμεν
ταῦτα, παρεκάλειμεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ αὐτό-
πιοι, τῷ μὴ ἀναβαίνειν αὐτὸν εἰς Ἰερουσαλήμ.
ἀπεκρίθη τε ὁ Γαῦλος. ἔτι ποιῆτε, κλαίοντες
καὶ στυγνύοντες με πρὸς καρδίαν; ἐγὼ γὰρ
ὅς μόνον δεδιῆμαι, ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν εἰς Ἰε-
ρουσαλήμ ἐθέλων ἔχω ὑπὲρ τῆς ὀνόματος
τῆς κυρίας Ἰησοῦ. μὴ πειθομένους δὲ αὐτῷ, ἡσυχά-
μεν, εἰπόντες. ὅς δὲ ἔλημα τῷ κυρίῳ γε-
νέσθω. μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἀφυσκάν-
σαντες, ἀνέβαινον εἰς Ἰερουσαλήμ. σινοῦλ-
λον δὲ καὶ τῇ μαθητῶν ἀπὸ καισαρείας
συνὴ ἡμῖν, ἄρχοντες παρ' ὧς ἐκινεῖσθαι, μνά-
σωνί ἔτι κυπρίῳ, ἀρχαίῳ μαθητῇ. χρο-
μέων δὲ ἡμῶν εἰς Ἰεροσόλυμα, ἀσμεύως ἐ-
δέξαντο ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί. τῇ δὲ ἐπιστολῇ ἐ-
σήει ὁ Γαῦλος συνὴ ἡμῖν πρὸς Ἰάκωβον, πάν-
τες τε παρεγένοντο οἱ πρεσβύτεροι. καὶ ἀσμε-
νέως αὐτῶν ὁρμήσθητο καθεὶ ἑκαστον, ὥς
ἐπύκνω

ἐπαίνοσιν ὁ θεὸς οἱ βίς ἔθνησι, διὰ τὸ ὁμοκονί-
 ας, αὐτοῦ. οἱ δὲ ἀκούοντες, ἐδέξαζον τὸν κύ-
 ριον, εἰπὼν τε αὐτῷ. θεοῦ αἰδελφε, πόσαι
 μεναιάδες εἰπὼν ἰσχυαίων τῇ πεπιστευκότων. καὶ
 πάντες ἐκλήρωται τὸ νόμον ὑπαρξουσιν. καὶ τῇ
 χητῆς δὲ πάλιν. ὅτι ἀχρηστία διδάσκεις
 ἀπὸ ματαίας, ὅτι καὶ τὰ ἔθνη πάντας ἰσ-
 χυαίων, λέγει, μὴ πάλιν αὐτὸν τὰ τέκ-
 να, μηδὲ βίς ἔθνησι πάλιν πατεῖν. ὅτι ἔθνη;
 πάντας δὲ πάλιν ἀνελθῇ. ἀκούοντες
 γὰρ ὅτι ἐκλήρωται. ὅτι ἔθνη πάλιν, ὅτι αἰ-
 ρων. εἰσὶν ἡμῖν ἀδελφοὶ τέκνα διὰ τὸ ἔ-
 λθαι ἐφ' ἑαυτῶν τὸ πάλιν παραλαβὼν ἀγί-
 ασι σὺ αὐτοῖς, καὶ δαπάνησον ἐπ' αὐτοῖς,
 ἵνα ἐνρήσῃ πάλιν κεφαλὴ, καὶ γινώσκει πάν-
 τες, ὅτι ὡς καὶ τῇ πάλιν. ὅτι ἔθνη, ὅτι αἰ-
 ρων, ὅτι αὐτὸς τὸν νόμον φυλάσσων.
 πάλιν δὲ τῇ πεπιστευκότων ἔθνη ἡμεῖς ἰσχυ-
 αίων κείναιτες, μηδὲν βίς τοι τηρεῖν αὐτὸν,
 αἰ μὴ φυλάσσει αὐτὸν τὸ, τε εἰδωλόθυτον καὶ
 εἰ αἶμα, καὶ πνικτόν, καὶ πορνείαν. τότε ὁ
 παῦλος παραλαβὼν ὅτι αἰσθασ, τῇ ἰ-
 ρων ἡμῶν σὺ αὐτοῖς ἀγιάζει, εἰσὶν εἰς
 τὸ ἰσχυρὸν, διὰ τὸ γέλλων πάλιν ἐκπλήρωσιν τῇ ἰ-
 μῶν τὸ ἀγισμόν, ἕως εἰς πρὸς τὸν ὑπὸ
 τοῦ θεοῦ ἐκεί-
 G i αὐτοῦ ἐκεί-

οὗτος ἐκείνου αὐτῶν ἡ προπορεία. ὥς δὲ ἱμελ-
 λον αἱ ἐπὶ ἡμῶν αἰσων τελεῖσθαι, οἱ ἄλλοι τὸ
 σῖμα ἰσοδαῖοι διαβήμενοι αὐτὸν εἰς τὸ ἰδρῶν,
 σιμῶν πάντα τὸν ὄχλον, καὶ ἐπέβαλσαν
 ταῖς χεῖρας ἐπ' αὐτὸν, κραζόντες. ἀκούσας ἰσ-
 ραηλῖται, βοηθεῖτε. ἔβριζεν ὁ ἄνθρωπος,
 ὁ κατὰ τὸ λαὸν καὶ τὸ νόμον καὶ τὸ πᾶν
 τῶν πάντας πανταχῶς διδάσκων, ἐν τῇ καὶ
 ἑλλήνων εἰσῆγαγὼν εἰς τὸ ἰδρῶν, καὶ κεκαίτω-
 κε τὸν ἅγιον τόπον ἑδερν. ἦσαν δὲ ἑωρεκό-
 ντες ἰόουμαν τὸν ἐφείστον οἱ τῇ πόλει σιμῶν αὐ-
 τῷ, ὃν αἰόμιζον, ὅτι εἰς τὸ ἰδρῶν εἰσῆγαγὼν ὁ
 παῦλος. ἐκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη, καὶ ἐχέ-
 ζε σωδρομὴ τῷ λαῷ, καὶ ἐδιδραμόμενοι τῷ
 παύλῳ, εἶλκον αὐτὸν ἔξω τῷ ἰδρῶν, καὶ οὐδέως
 ἐκλείσθησαν αἱ θύραι. ζήλωται δὲ αὐτοῦ
 ἀρχατεῖναι, ἀνέβη φάσις δὲ χιλίαρχῳ τὸ ἀπει-
 ρης, ὅτι ὅλη συγμείχεται ἰδρυθλήμ, ὅς ἐξ-
 αὐτῆς παραλαβὼν στρατιώτας καὶ ἐκείνο-
 τάρχους, κατέδραμεν ἐπ' αὐτοῦ. οἱ δὲ ἰδρυ-
 πες τὸν χιλίαρχον καὶ τοὺς στρατιώτας, ἐπαύ-
 ραν τὴν τύποντες τὸν παῦλον. ἐγίνετο δὲ ὁ χι-
 λίαρχος ἐπελάβειν αὐτῷ, καὶ ἐκέλευσε δε-
 θῆναι ἀλύσει διδυαί, καὶ ἐπαυθῆναι τοῖς αἰ-
 εῖν, καὶ ἔτι περὶ κινῶν. ἄλλοι δὲ ἄλλα ἔειπον
 οἱ δὲ ὄχλοι.

εἰ δὲ ὄχλῳ· μή τινα μὲν οὖν δεῖ γινώσκειν τὸ ἀσφα-
 λές· ὅτι τὸν θύρον, ἐκείνου οὐκ ἔστιν αὐτὸν
 εἰς τὴν παρεμβολήν. ὅτι δὲ ἐλθὼν εἰς τὴν
 αὐαβαθμῶν, σιμὴν βασιλείαν αὐτὸν ἐπὶ
 τῇ θραύσει, ὅτι πᾶσι βίαν τὸ ὄχλῳ. ἡκοῦ-
 θαι ἅς πολλὰς τῶν λαῶν, κρατοῦν. αἰρεῖ αὐτὸν.
 μέλλων περὶ εἰς ἑκάστην εἰς τὴν παρεμβολήν ὁ πρῶτος
 λῆξαι δὲ χιλιαρχῶν. ὁ δὲ ἔβριμει εἰπεῖν πρὸς
 αὐτὸν· ὁ δὲ ἔφη· ἡλλοῖσι γινώσκεις; ὅτι ἀρ' ἐγὼ εἰ
 αἰγυπῆσιος, ὁ πρὸς τούτων τῇ ἡμετέρῳ αἰατα-
 τώσας, καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτὸν πᾶσι δὲ ἡμῶν τῶν πε-
 ῖσαι χιλίων ἀνδρῶν τῇ σικαρίῳ; εἶπε δὲ ὁ
 παῦλος· ἐγὼ ἀνθρώπος μὲν εἰμι Ἰσθαῖος ταρ-
 σεύς, τῇ κελικίας ἐκ ἀσπῆμον πόλεως πολίτης.
 διοραὶ δὲ σου, ἐπὶ τῇ μοι λαλῆσαι πρὸς
 τὸν λαόν. ἐπὶ τῇ μοι αὐτῷ, ὁ παῦλος
 ἐπὶ τῇ αἰαβαθμῶν, κατέσεισε τῇ χει-
 ρὶ δὲ λαῶν. πολλῆς δὲ σιγῆς γενόμενης, προ-
 σέφοντι τῇ ἑβραϊδὶ ἀγέλει, λέγων.

Ἀδελφοί καὶ πατέρες, ἀκούσα- 22
 τέ μου τῇ πρὸς ὑμᾶς νῦν ἀρχολογίᾳ. ἀκού-
 θαι περὶ δὲ, ὅτι ἑβραϊδὶ ἀγέλει προσφω-
 τὰ αὐτοῖς, μάλλον παρὶσον ἡσυχίαν. καὶ
 φησιν· ἐγὼ μὲν εἰμι ἀπὸ Ἰσθαῖος, γεννη-
 μένος ἐν ταρσῷ τῆς κελικίας, αἰαπετα-
 μένος δὲ

κλέος δὲ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ παρὰ τοῦ πό-
 λης χαμαιλίκου, πεπαιδευμένος κατὰ ἀκρί-
 βειαν τὸ παρὼν νόμον, ζηλωτὴς ὑπαρ-
 χων τῷ θεῷ, καὶ θῶς πάντες ὑμεῖς ἐσὲ σήμε-
 ρον, ὅς ταύτῃ πλὴν ὁδὸν εἰδὼς ἀχρι θανά-
 του, δεσμούων καὶ παρὰ διδόνς εἰς φυλακὰς
 ἀνδράσιν τε καὶ γυναῖκας, ὡς καὶ ὁ ἀρχι-
 ρεὺς μαρτυρεῖ μοι καὶ πᾶν τὸ πρεσβυτέρη-
 ον, παρ' ὧν καὶ ἑλθιστολὰς δεξιόμοτος πρὸς
 τοῦ ἀδελφοῦ, εἰς δεμασκὸν ἐπερθεύμεν, ἄ-
 ξων καὶ τοῦ ἐκαστε ὄντας δεδεμένους εἰς ἰδρυ-
 τήν, ἵνα ὑμωρηθῶσιν. ἐλθέτω δέ μοι πε-
 ρθεύμεν καὶ ἐγγίζοντι τῇ δεμασκῷ πᾶσι
 μεσημβρίαν ὑπαίφνης ἐκ τῷ ἔργου πᾶσι
 σφάλλαι φῶς ἱκανὸν πᾶσι ἐμὲ, ἑπεσύν τε εἰς
 τὸ ἔδαφος, καὶ ἤκουσα φωνῆς, λεγούσης μοι.
 Γαῖα σαῖα, τί με διώκεις; ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην.
 Τίς εἰ κύνει; εἰπέ τε πρὸς με. ἐγὼ αἶμ Ιησοῦς
 ὁ γαζωρχῖος, ὃν σὺ διώκεις. οἱ δὲ σιωπῶντες ἐμοὶ ὄν-
 τες, ὅ μιν φῶς ἐδείξαντο, καὶ ἔμφοβοι ἐ-
 λθόντες, πλὴν δὲ φωνὴν ἐκ ἤκουσαν τῆ λα-
 λοῦντος μοι. εἶπον δέ. τί ποιήσω κύριε; ὁ δὲ κύ-
 ριος πρὸς με. ἀίετα πορεύεαι εἰς δεμασκόν,
 καὶ ἐὼς λαλήσῃ σεταί πᾶσι πάντων ὧν πέ-
 ται καὶ σοὶ ποιῆσαι. ὡς δὲ ἐκ αἰβλήτων ἀπὸ
 τοῦ δόξης τῆ

τὸ δόξης τῷ φωτὸς ἐκείνῳ, χειροῦ ζωγράφου
 ὑπὸ τῇ συνόκτων μοι, ἤλθον εἰς δαμασκ-
 κόν. ἀνάνιας δὲ ἦν, ἀνὴρ θύσεβης, κατὰ τοὺς
 νόμους, μαρτυροῦμενος ὑπὸ πάντων τῇ ἡε-
 δικούωντων ἰσθαίων, ἐλθὼν πρὸς με καὶ ὑψο-
 σάς, εἶπέν μοι. Γαῖλ ἀδελφε, ἀνάβλεψον. καί-
 γω αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀνέβλεψα εἰς αὐτόν. ὁ δὲ εἶ-
 πεν. ὁ θεὸς τῇ πατόρων ἡμεῶν προχειρήσα-
 τό σε γινώσκει τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἰδεῖν τὸν
 δίκαιον, καὶ ἀκοῦσαι φωνὴν ἐκ τοῦ σώματος αὐ-
 τοῦ, ὅτι ἔσθ' ἡμεῖς αὐτῷ πρὸς πάντας ἀν-
 θρώπους, ὡς ἐώρακας καὶ ἤκουσας. καὶ νῦν τί
 μέλλεις; ἀναστὰς βάψισαι καὶ ἀφλῇσαι τὰς
 ἁμαρτίας σου, ὑποκαταλείμενος τὸ ὄνομα
 τοῦ κυρίου. ἐγένετο δὲ μοι ὑποστρέφαι εἰς ἱε-
 ρουσαλήμ, καὶ προσευχόμενός μου εἰ ᾧ ἰδρῶ,
 γινώσκει με εἰ ἐκστῇ, καὶ ἰδεῖν αὐτὸν λέγον-
 τά μοι. σπῆσιν καὶ ἔλθω εἰς τὰ χεῖρ' ἱε-
 ρουσαλήμ, διότι ἔπαρξάνταί σου πλὴν μαρ-
 τυρεῖαι πρὸς ἐμοῦ. καί γ' εἶπον. κύριε, αὐτοὶ ἐ-
 πίσανται, ὅτι ἐγὼ ἡμῶν φυλακίζω καὶ δέρω·
 κατὰ τὰς συναγωγὰς αὐτῶν πισθύνοντας ὑψο-
 σε. καὶ ὅτε ἔβη χεῖρ τὸ αἷμα στεφάνου τοῦ μαρ-
 τυρός σου, καὶ αὐτὸς ἡμῶν ἐφιστῶς καὶ συνδου-
 κῶν τῇ ἀναιρίσει αὐτοῦ, φυλάσσων τὰ ἱμά-

ἵνα τῇ αἰαροῦντων αὐτῶν. καὶ εἶπε πρὸς με-
 πορώς, ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη μακρὰ ὑπερσελεύ-
 σε. ἤκουον δὲ αὐτῶν ἄχρι βύτου τῆς λόχου, καὶ
 ἐπὶ ῥαπτῶν φωνῶν αὐτῶν, λέγοντες. αἶρε ἀπὸ
 τοῦ γῆς τὸν βίβτον. ὃ γὰρ καθήκον αὐτὸν ζῶν.
 κρηζόντων δὲ αὐτῶν, καὶ ἐπιπόντων τὰ ἱμά-
 τια, καὶ κονιορτὸν βαλλόντων εἰς τὸν ἄδρα, ἐ-
 κέλευσεν αὐτὸν ὁ χιλιάρχης ἀγαθὰ εἰς πᾶν
 παρεμβολῶν, εἰπὼν, μάστιξιν ἀντιτάξασθαι αὐ-
 τόν, ἵνα ὡς γινώσκῃς αἰτίαν ὅπως ἐπεφύτου
 αὐτῷ. ὡς δὲ προέτεινον αὐτὸν βίβτον ἱμάσιν, εἶ-
 πε πρὸς τὸν ἐκώτα ἐκατόνταρχον ὁ παῦ-
 λος. εἰ αὐτῶν ῥωμαῖον καὶ ἀκατάκριτον
 ὄξισπ ὑμῖν μάστιξιν; ἀκούσας δὲ ὁ ἐκατόνταρ-
 χης προσελθὼν ἀπήγγειλε ᾧ χιλιάρχῳ, λέ-
 γων. ὄρα, ἵ μίλλης ποιῇ; ὁ δὲ αὐτῶν ὅς
 ῥωμαῖός ἐστι. προσελθὼν δὲ ὁ χιλιάρχης, εἶ-
 πει αὐτῷ. λέγε μοι, εἰ σὺ ῥωμαῖός εἰ; ὁ δὲ ἔ-
 φη. ναί. ἀπεκρίθη τε ὁ χιλιάρχης. ἐπὶ πολ-
 λὰ κεφαλαία πᾶν πολιτείας ταύτης ἐκτε-
 τάμεν. ὁ δὲ παῦλος ἔφη. ἐγὼ δὲ καὶ γε γέννη-
 μαί. ἀλλ' ὅπως ἔν' ἀπέστηται ἀπὸ αὐτῶν, οἱ μέλ-
 λοντες αὐτὸν ἀντιτάξιν. καὶ ὁ χιλιάρχης δὲ ἐ-
 φοβήθη, ὡς γινώσκων, ὅτι ῥωμαῖός ἐστι, καὶ ὅτι
 ὡς αὐτὸν δεδικώς. τῇ δὲ ἐπαύριον βολόμε-
 νος γινώσκει

σος γινώσκει τὸ ἱσχυαίως, ὅ, ἵε καὶ τιπορῆς πα-
 ρα τῇ ἰσχυαίῳ, ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ τῇ δε-
 μιῶν, καὶ ἐκέλευσεν ἐλθεῖν αὐτὸν ἀρχιερεὺς καὶ
 ὄλον τὸ συνεδρίον αὐτῶν. καὶ καταγαγὼν τὸν
 παῦλον, ἔστησεν εἰς αὐτὸν. Ἀπεκρίθας δὲ ὁ 23
 παῦλος εἰς συνεδρίῳ εἶπεν. ἄνδρες ἀδελφοί,
 ἐγὼ παρὶς συνεδρήσει ἀγαθῇ περὶ λίπυμαι εἰς
 θεῷ, ἀπὸ ταύτης τῇ ἡμέρας. ὁ δὲ ἀρχιερεὺς
 αἰσχροῦς ἐπέταξε τοῖς παρεσῶσιν αὐτῷ, τύ-
 πτειν αὐτὸν τὸ σῶμα. τότε ὁ παῦλος πρὸς αὐ-
 τὸν εἶπε. τύπτειν σε μέλλει ὁ θεὸς διότι κεκο-
 νιαμὲν. καὶ σὺ κἀθὼ κείνων με κατὰ τὸν
 νόμον, καὶ παρανομῶν κελούδς με τύπτεισθαι; οἱ
 δὲ παρεσῶτες εἶπον. τὸν ἀρχιερεῖα τῷ θεῷ λοι-
 ποῦ εἶπεν; ἔφη τε ὁ παῦλος. ἐκ ἡδὲν ἀδελφοί,
 ὅτι ὅστις ἀρχιερεὺς. γέγραπται γὰρ. ἀρῶνται
 τῷ λαῷ σου ἐκ δόξης κακῶς. γινῶσκει δὲ ὁ παῦλος,
 ὅτι τὸ αὐτὸ μὲρος ὅστις θεοδουκαίων, ὅ, δὲ ἔτορον
 φαρισαίων, ἐκράξον εἰς εἰς συνεδρίῳ. ἄνδρες
 ἀδελφοί, ἐγὼ φαρισαῖός εἰμι, υἱὸς φαρισαίου·
 ποδὶ ἐλπίδος καὶ ἀνείσεως νεκρῶν ἐγὼ κεί-
 νομαι. εἶδεν δὲ αὐτὸν λαλήσαντος, ἐγὼ ἐβόησα
 σις τῇ φαρισαίων, καὶ τῇ θεοδουκαίων,
 καὶ ἐχρίσθη ὁ πᾶνθος. θεοδουκαῖοι μὲν ἡ λέ-
 γονσι, μὴ εἶναι ἀνάστασιν, μηδὲ ἄγγελον, μή τε
 πνῦμα.

πνῶμα. Φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσι τὰ ἁμφό-
 τερὰ. ἐχέτω δὲ κραυγὴ μεγάλη, καὶ αὐτὰν-
 τες γραμματεῖς τῆς μόρας τῆς φαρισαϊκῆς,
 δευμάριον, λέγοντες. ἄλλοι κακὸν διείσομαι
 εἰ ὃ αὐτῷ πῶς ζῇ. εἰ δὲ πνῶμα ἐλάλη-
 σεν αὐτῷ ἢ ἄγγελος, μὴ δομαχῶμεν. πολλὰς
 δὲ ψομύνης σάσεως, διλαβηθεὶς ὁ χιλιάρ-
 χης, μὴ δεσποκῶν ὁ παῦλος ἔπαυτο αὐτῶν,
 ἐκέλευσε δὲ στρατιῶτα καταβιῶσαι καὶ ἀρπά-
 σαι αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν, ἄγειν τε εἰς πλὴν πε-
 ριβολιῶ. τῇ δὲ ὑπὸ τῆς νυκτὸς ὑπὸ τὴν αὐτῶν
 ὁ κύριος, εἶπε. θάρσει παῦλε. ὥς γὰρ δε-
 μαρτύρω τὰ πᾶσι ἐμοῦ εἰς ἰσχυρίαν, ὅ-
 πως σε δεῖ καὶ εἰς ῥῶμην μαρτυρῆσαι. ψο-
 μύνης δὲ ἡ μόρας, ποιήσαντες τινες τῶν ἰσθαί-
 ων συζητοῦν, αἰνεμαίτιον ἐαυτῶν, λέγον-
 τες, μή τε φαγῶν, μή τε πίνων, ἕως ὅτε ἀρκτεί-
 νωσι τὸν παῦλον. ἦσαν δὲ πλείον πεσσεύ-
 χοντα, οἱ ταύτῃ πλὴν σωμοσίου, πεποιηκό-
 τες. οἱ ὅτι πρὸς ἐλθόντες τοῖς ἀρχιερεῶσι καὶ
 τοῖς πρεσβυτέροις, εἶπον. αἰνεμαίτιον αἰνε-
 μαίτιον ἐαυτῶν, μηδενὸς γινώσκοντες, ἕως ὅ-
 τε ἀρκτείνωμεν τὸν παῦλον. νῦν δὲ ὑμεῖς ἐμ-
 φαίνατε ὃ χιλιάρχῳ καὶ ὃ συνεδρίῳ, ὅ-
 πως αὐτοῖς αὐτὸν καταγάγῃ πρὸς ἡμᾶς, ὥς
 μέλλοντας

μέλλοντας διαγινώσκει ἀκρεβέστερον τὰ πρὸς
 αὐτοῦ. ἡμεῖς δὲ πρὸ τῆς ἐγγίσεως αὐτοῦ, ἱδιμοί
 ἔσμεν τῷ ἀνελθεῖν αὐτόν. ἀκρόσας δὲ ὁ υἱὸς τῆς
 ἀδελφῆς παύλος τὸ εὐεδρον, παραχρυσόμενος
 καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν παρεμβολὴν, ἀπήγγειλε ὅτι
 παύλῳ. προσκαλισάμενος δὲ ὁ παῦλος ἔτα
 τῇ ἐκβαδόντῳ, ἔφη. ὦ καρδίαν ἔδωκεν ἃ
 πάναγε πρὸς τὸν χιλιάρχη. ἔχει γὰρ ἡ ἀπαί
 γῆλαι αὐτῷ. ὁ μὲν ὦν παραλαβὼν αὐτὸν ἤ
 γαγε πρὸς τὸν χιλιάρχη, καὶ φησιν. ὁ δέσμιος
 παῦλος προσκαλισάμενός με, ἠρώτησε τοῦ
 τὸν καρδίαν ἀγαθῶν πρὸς σε, ἔχοντάς ἡ λα
 λῆσαι σοί. ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς χειρὸς αὐτοῦ
 ὁ χιλιάρχης, καὶ ἀναχωρήσας κατ' ἰδίαν, ἔ
 παυθάνει, ἡ δὲ ὅτι ἔχεις ἀπαγγέλαι μοι; εἶπε
 δὲ, ὅτι οἱ Ἰσθαῖοι συνέθεντο τῷ ὀρωτῆσαι σε,
 ὅπως αὐτοῖον εἰς τὸ συνέδριον καταγάγῃς τὸν
 παῦλον, ὡς μέλλοντες ἡ ἀκρεβέστερον παυ
 θάνει πρὸς αὐτοῦ. σὺ ὦν μὴ πεισθῇς αὐτοῖς.
 εὐεδρῶσι γὰρ αὐτὸν ὅτι αὐτῷ ἄνδρες πολλοὶ
 πωσάροντα, οἱ ἡνὶς ἀνεδυμάτιζαν ἑαυ
 τὸν μή τι φαγεῖν μή τι πιεῖν, ἕως ἃ ἀνέλωσιν
 αὐτόν, καὶ νῦν ἱτοιμοὶ εἰσι προσδεχόμενοι
 τὸν ἀπὸ σοῦ ἐπαγγελίαν. ὁ μὲν ὦν χιλιάρ
 χης ἀπέλυσε τὸν καρδίαν, παραγγέλας, μη
 δὲν ἐκλα-

Δοὺ' ἐκλαλήσῃ, ὅτε ταῦτα εὐφάνιζες πρὸς
 με. καὶ προσκαλεισάμενος δύο ἱερεῖς τῇ ἡμέ-
 ρῃ ταύτῃ εἶπεν· ἰδοὺ μάλιστα τραυμάτιες δια-
 κοσίς, ὅπως πορεύωσιν ἕως καισαρείας, καὶ ἵπ-
 πεις ἐξοδηκόντες, καὶ δεξιοκλήεις διακοσίς,
 ἀπὸ τείτης ὥρας ἕως νυκτός, καὶ πλὴν πεπερα-
 σῆσαι, ἵνα ἐπιβιβάσθοντες ἐν παύλῳ διασω-
 σωσι πρὸς φίλικα τὸν ἡγεμόνα, γραφὰς ἐπιστο-
 λῶν πορεύεσθαι τὸν τύπον ἑαυτοῦ· κλαύδιος
 λυσίας δὲ κρατῖς ἡγεμόνι φίλικε χαίρειν. ἐν
 αὐτοῖς ἑαυτοῦ συλληφθέντες ἕως τῇ ἡμέρᾳ
 αὐτῇ, καὶ μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι ἕως αὐτῶν, ἐπι-
 σταὶς σὺν τῷ στρατάρχῃ Ἰβηλόμενῳ αὐτοῖς,
 μαθὼν ὅτι ῥωμαῖός ἐστι. βεβηλόμενος δὲ γινώ-
 σκει τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἐκείνου αὐτῶν κατέ-
 γαγον αὐτοὺς εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν, οἱ δὲ
 ἐγκαλέμενοι ποδὶ ζητημάτων τῷ νόμῳ αὐ-
 τῶν, μηδὲν δὲ ἄξιον θανάτου, ἢ δεσμῶν ἐγκα-
 μαίοντες. μετὰ δὲ μοι ἐπιβελῆς εἰς
 τὸν αὐτὸν μέλλειν ἔσεσθαι ἀπὸ τῇ ἡμέρᾳ
 αὐτῇ ἐπεμψα πρὸς σε, παραγγέλλας καὶ
 τοῖς κατηγόροις λέγειν τὰ πρὸς αὐτοὺς ἐπίστα-
 ῖν ῥήματα. οἱ μὲν δὲ τραυμάτιες κατὰ τὸ δια-
 τεταγμένον αὐτοῖς, ἀναλαβόντες τὸν παύλον
 ἤγαγον διὰ τῆς νυκτός εἰς τὴν αἰλιπατείδα.

τῇ δὲ

τῇ δὲ ἐπαύλειον ἐκέντες, οὐκ ἵππεύς πορθέαζ
 αὐτῷ, ἡπίεσσαν εἰς τὴν παρεμβο-
 λίαν, οἱ ἄλλοι εἰσελθόντες εἰς τὴν καὶ θέσαν, καὶ
 αὐτὸν πρὸς τὴν ἑσπέρην, ὃς ἡγεμόνι, παρίσ-
 θεν καὶ τὸν παύλον αὐτῷ. αἰαγὼς δὲ ὁ ἡγε-
 μών, καὶ ἐπιδρωτῆρας ἐκ ποίας ἐπαρχίας ὄντι,
 καὶ πυνθόμενις ὅτι ἀπὸ κελικίας, διακύνουμαι
 σου, ἔφη, ὅταν καὶ οἱ κατήγοροί σου παραγίνωνται,
 ἐκέλθωσιν τε αὐτὸν εἰς ὃν πρακτωρίω ἡρώδου
 φυλάσσειας. μετὰ δὲ πάντεσσι ἡμέρας κατέβη 24
 ὁ ἀρχιερὴς αἰαγὼς μετὰ τῶν πρεσβυτέρων
 καὶ ῥήτορος τόρτυλλου ἑνὸς, οἱ τινες οὐφάνι-
 θεν ὃς ἡγεμόνι κατὰ τὴν παύλου κληθέντος δὲ
 αὐτοῦ, ἡρξάμενος κατηγόρειν ὁ τόρτυλλος, λέγων.
 πολλῆς εἰρήνης τυγχάνοντες διὰ σου, καὶ κα-
 τορθωμάτων γινομένων τῷ ἔθνεϊ τῷ τῷ Διῷ
 τῷ ὅπως προνοίας, πάντα τε καὶ πανταχού ἀπο-
 δεχόμεθα, κράτιστε Φίλιππε, μετὰ πάσης ἀναι-
 σίας. ἵνα δὲ μὴ ἰδοὺ πλείον σε ἐγκόπῃ, παρὰ
 καλῶ ἀκοῦσαι σε ἡμῶν συντόμως τῇ σὴ
 ἐπιεικείᾳ. ὁρῶντες γὰρ τὸν αἴθερα τῶν λοι-
 μῶν, καὶ κινουῦντα πάντα τοῖς ἰσχυραῖς
 τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην, πρωτοστάτην
 τε τῷ τῷ ναυαρχαίῳ αἰρέσεως, ὅς καὶ τὸ ἰδὼν
 ἐπείρασεν βεβηλῶσαι, ὃν καὶ ἐκράτησεν,
 καὶ κα-

καὶ κατὰ τὸν ἡμέτερον νόμον ἡμελιόσταμι
 κείναι. παρελθὼν δὲ λυσίας ὁ χιλίαρχος,
 μετὰ πολλῆς βίας ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἀπήγα-
 γη, κελύων δὲ κατηγόρους αὐτοῦ ὄντας
 ἐπὶ σε, παρ' ὧν διωκὼν αὐτὸς ἀπακρίνας πᾶσι
 πάντων τούτων ἐπιγῶναι, ὡς ἡμεῖς κατηγό-
 ρημεν αὐτοῦ. συνέδρευτο δὲ καὶ οἱ ἰσλαῖοι,
 φάσκοντες ταῦτα ἔτι εἶναι. ἀπεκρίθη δὲ ὁ
 παῦλος, ῥύθνας αὐτοῦ τὸ ἡγεμόνος λέγειν. ἐκ
 πολλῶν ἐτῶν ὄντα σε κριτὴν ὅς ἐστιν τούτω ἐ-
 πιστάμενος, ἀνθυμότηρον τὰ πᾶσι ἐμαυτῷ
 ἀπολογῆμαι, διωκαμένους σου γῶναι, ὅτι ἔ-
 σθαι εἰσὶν μοι ἡμέτεροι ἢ δεκαδύο, ἀφ' ὧν
 αἰέτιω προσκυύησιν ἐν ἰερουσαλήμ. καὶ ὅτε
 ἐν ᾧ ἰδὼν ἄξιόν με πρὸς ἡμεῖς διαλεγόμενοι, ἢ
 ἐπισύνασιν ποιοῦντα ὅλα, ὅτε ἐν ταῖς συνα-
 γαγαῖς, ὅτε κατὰ πόλιν, ὅτε παρεστῆσιν με
 διαύαι, πᾶσι ὡς κατηγορήσῃ με. ὁμολογῶ δὲ
 τούτῳ σοι, ὅτι κατὰ πλὴν ὁδὸν, ὡς λέγουσιν αἰ-
 ρεῖς, ὅπως λαβὼν ὅς παρῶν ὅς θεῶν, πισθί-
 ων πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν νόμον καὶ τοῖς προφῆ-
 ταις χρηματισμοῖς, ἐλπίδα ἔχων εἰς τὸν θεόν,
 ὡς καὶ αὐτοὶ ἔδει προσδέχονται, ἀνάστασι-
 μέλλαν. ἔσεσθαι νεκρῶν, δικαίων τε καὶ ἀδίκων.
 ἐν τούτῳ δὲ αὐτὸς ἀσκήσας, ἀπρόσκοπον συνείδη-
 σιν ἔχει

σιν ἔχειν πρὸς τὸν θεὸν καὶ τὴν ἀνθρώπων δια-
 πεινότης. δι' ἐτῶν δὲ πλαιόνων παρεχόμενῳ,
 ἐλεημοσυνὰς ποιήσαντες ὅς ἐστιν ἡμεῖς καὶ προ-
 σφοδρὰς, οἱ οἷς δίδόν με ἡ γνησιότης οἱ δὲ
 ἰδρῶ, καὶ μετὰ ὄχλους, καὶ μετὰ θυρύβων. ἱνὲς δὲ
 ἀπὸ τῆς ἀσίας ἰσθαῖοι, οὗτοι δὲ ἐλθὼντες παρῆ-
 ναι καὶ καταγρῆν, εἴ τι ἔρχεται πρὸς με, ἢ αὐ-
 τῷ ἐπιτελεῖσθαι, εἴ τι δίδωμι οἱ ἐμὰ ἀδίκη-
 μα, σάντως με ἐλθὼν τῷ συνεδρίῳ, ἢ πρὸς με-
 ῶς ταύτῃ φωνῆς, ἥς ἐκέκραξα ἑστῶς οἱ αὐτοῖς,
 ὅτι πρὸς αἰαστάως περὶ ἐμὴν κείνομαι
 σήμερον ὑμῶν. ἀκούετε δὲ ταῦτα ὁ φῆ-
 λιξ, ἀνέβαλε αὐτὸν, ἀκρεβέσδρον εἰδὼς ταῖς
 πρὸς τὸν θεόν, εἰπὼν. ὅταν λυσίας ὁ χιλίαρ-
 χος καταβῇ, διαγνώσεται τὰ καθ' ὑμᾶς.
 διαταξάμενός τε ὅς ἐκατοντάρχη τηρεῖσθαι
 τὸν πεινῶν, ἔχειν τε ἄνεσιν, καὶ μηλοῖα κω-
 λύνειν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ ἑστειρεῖν, ἢ προσέρ-
 χεσθαι αὐτῷ. μετὰ δὲ ἡμέρας ἑκάστης παρεχ-
 ομένης ὁ φῆλιξ αὐτὸν δευσιλῆς τῇ γυναικὶ
 αὐτῇ, ὅση ἰσθαῖα, μετεπέμψατο τὸν πεινῶν,
 καὶ ἔκταν αὐτοῦ πρὸς τὸν εἰς χριστὸν πίστεως.
 διαλεγεμένους δὲ αὐτὸς πρὸς δικαιοσύνης καὶ
 ἐγκρατείας, καὶ τῷ κείματι τῷ μέλλοντος
 ἔσεσθαι, ἡμφοδὸς γινόμενος ὁ φῆλιξ, ἀπεκεί-
 νηται.

2η. 5

25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000
 1001
 1002
 1003
 1004
 1005
 1006
 1007
 1008
 1009
 1010
 1011
 1012
 1013
 1014
 1015
 1016
 1017
 1018
 1019
 1020
 1021
 1022
 1023
 1024
 1025
 1026
 1027
 1028
 1029
 1030
 1031
 1032
 1033
 1034
 1035
 1036
 1037
 1038
 1039
 1040
 1041
 1042
 1043
 1044
 1045
 1046
 1047
 1048
 1049
 1050
 1051
 1052
 1053
 1054
 1055
 1056
 1057
 1058
 1059
 1060
 1061
 1062
 1063
 1064
 1065
 1066
 1067
 1068
 1069
 1070
 1071
 1072
 1073
 1074
 1075
 1076
 1077
 1078
 1079
 1080
 1081
 1082
 1083
 1084
 1085
 1086
 1087
 1088
 1089
 1090
 1091
 1092
 1093
 1094
 1095
 1096
 1097
 1098
 1099
 1100
 1101
 1102
 1103
 1104
 1105
 1106
 1107
 1108
 1109
 1110
 1111
 1112
 1113
 1114
 1115
 1116
 1117
 1118
 1119
 1120
 1121
 1122
 1123
 1124
 1125
 1126
 1127
 1128
 1129
 1130
 1131
 1132
 1133
 1134
 1135
 1136
 1137
 1138
 1139
 1140
 1141
 1142
 1143
 1144
 1145
 1146
 1147
 1148
 1149
 1150
 1151
 1152
 1153
 1154
 1155
 1156
 1157
 1158
 1159
 1160
 1161
 1162
 1163
 1164
 1165
 1166
 1167
 1168
 1169
 1170
 1171
 1172
 1173
 1174
 1175
 1176
 1177
 1178
 1179
 1180
 1181
 1182
 1183
 1184
 1185
 1186
 1187
 1188
 1189
 1190
 1191
 1192
 1193
 1194
 1195
 1196
 1197
 1198
 1199
 1200
 1201
 1202
 1203
 1204
 1205
 1206
 1207
 1208
 1209
 1210
 1211
 1212
 1213
 1214
 1215
 1216
 1217
 1218
 1219
 1220
 1221
 1222
 1223
 1224
 1225
 1226
 1227
 1228
 1229
 1230
 1231
 1232
 1233
 1234
 1235
 1236
 1237
 1238
 1239
 1240
 1241
 1242
 1243
 1244
 1245
 1246
 1247
 1248
 1249
 1250
 1251
 1252
 1253
 1254
 1255
 1256
 1257
 1258
 1259
 1260
 1261
 1262
 1263
 1264
 1265
 1266
 1267
 1268
 1269
 1270
 1271
 1272
 1273
 1274
 1275
 1276
 1277
 1278
 1279
 1280
 1281
 1282
 1283
 1284
 1285
 1286
 1287
 1288
 1289
 1290
 1291
 1292
 1293
 1294
 1295
 1296
 1297
 1298
 1299
 1300
 1301
 1302
 1303
 1304
 1305
 1306
 1307
 1308
 1309
 1310
 1311
 1312
 1313
 1314
 1315
 1316
 1317
 1318
 1319
 1320
 1321
 1322
 1323
 1324
 1325
 1326
 1327
 1328
 1329
 1330
 1331
 1332
 1333
 1334
 1335
 1336
 1337
 1338
 1339
 1340
 1341
 1342
 1343
 1344
 1345
 1346
 1347
 1348
 1349
 1350
 1351
 1352
 1353
 1354
 1355
 1356
 1357
 1358
 1359
 1360
 1361
 1362
 1363
 1364
 1365
 1366
 1367
 1368
 1369
 1370
 1371
 1372
 1373
 1374
 1375
 1376
 1377
 1378
 1379
 1380
 1381
 1382
 1383
 1384
 1385
 1386
 1387
 1388
 1389
 1390
 1391
 1392
 1393
 1394
 1395
 1396
 1397
 1398
 1399
 1400
 1401
 1402
 1403
 1404
 1405
 1406
 1407
 1408
 1409
 1410
 1411
 1412
 1413
 1414
 1415
 1416
 1417
 1418
 1419
 1420
 1421
 1422
 1423
 1424
 1425
 1426
 1427
 1428
 1429
 1430
 1431
 1432
 1433
 1434
 1435
 1436
 1437
 1438
 1439
 1440
 1441
 1442
 1443
 1444
 1445
 1446
 1447
 1448
 1449
 1450
 1451
 1452
 1453
 1454
 1455
 1456
 1457
 1458
 1459
 1460
 1461
 1462
 1463
 1464
 1465
 1466
 1467
 1468
 1469
 1470
 1471
 1472
 1473
 1474
 1475
 1476
 1477
 1478
 1479
 1480
 1481
 1482
 1483
 1484
 1485
 1486
 1487
 1488
 1489
 1490
 1491
 1492
 1493
 1494
 1495
 1496
 1497
 1498
 1499
 1500
 1501
 1502
 1503
 1504
 1505
 1506
 1507
 1508
 1509
 1

κότες Ἰσλαῖοι, πολλὰ καὶ βαρὲα αἰτιάμα-
 ται φέροντες κατὰ τοῦ παύλου, ὅτι ἔκ ἴσχυος
 ἐπολεῖται, ἀπολογυμένους αὐτῷ, ὅτι ἔπε εἰς
 τὸν νόμον τῇ Ἰσλαίῳ, ἔπε εἰς τὸ ἰδρὸν, ἔπε εἰς
 καὶ ἄρα τι ἤμαρτον. ὁ φῆστος δὲ τοῖς Ἰσλαίοις
 θύλων χεῖρ καταδέδωκε, ἀποκρίθεις δὲ παύ-
 λῳ, εἶπε. δέλεις εἰς ἰδρὸσπύμα αἰαβάσ-
 τε καὶ ποδὶ τούτων κείνασαι ἐπὶ ἑμῶν; εἶπε δὲ
 ὁ παῦλος. ἔωθι τοῦ βήματος καίσαρος ἐ-
 σθῆς εἰμι, ὅτι μὴ εἴ κείνασαι. Ἰσλαῖος ἔδει
 ἡσυχάζειν, ὥς καὶ σὺ κάλλιον ἐπιγινώσκεις. εἰ-
 μέν γάρ ἀδικῶ, καὶ ἄξιον θανάτου πέπρα-
 χί τι, ὅτι παραιτῶμαι τὸ ἀποθανεῖν. εἰ δὲ ἔδει
 ζῆν ἂν ἔδει κατηγρησάμεν, ὅλεις με διώκει
 αὐτοῖς χεῖρσαι. καὶ ἄρα ἐπισημαίνομαι.
 ἔπειτα ὁ φῆστος συλλαλήσας μετὰ τοῦ συμβουλίου,
 ἀπεκρίθη καίσαρ ἐπικέκλησται. ἔωθι καί-
 σαρ παρῶν. ἡμῶν δὲ διακρινόμενοι τι-
 τῶν, ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς καὶ βερνίκης κα-
 τήντησαν εἰς καισάρειαν, ἀσκατόμενοι τὸν
 φῆστον. ὥς δὲ πλείους ἡμῶν δέτεται ἐ-
 καὶ, ὁ φῆστος δὲ βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ κα-
 τὰ τὸν παῦλον λέγων. ἀνὴρ ὅστις ἔδει κατὰ λι-
 χειμμένους ἢ πρὸ φίλικος δέσμιος, ποδὶ ὅτι γε-
 νομένους με εἰς ἰδρὸσπύμα, σὺ φάνησαι οἱ ἀρ-
 χιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῇ Ἰσλαίῳ, αὐτὸς
 μένοι κατ'

μὲνοι κατ' αὐτὸ δίκην, πρὸς τὸ ἀπεκρίθην,
 ὅτι ἐκ ἑξῆς ἐξ ὧς ῥωμαίοις χαρίζεσθαι ἵνα αὐ-
 θρωπον εἰς ἀπώλειαν, πρὶν ἢ ὁ κατηγόρευσεν
 κατὰ πρέσβειαν ἔχει ἅν' κατηγόρους, τότε κα-
 ἀπολογίας λαβὼι πρὸς τὸ ἐγκλήματος. συνε-
 λθόντων ὅν' αὐτῶν εἰσάδει, αἰαβόλιον μὲν
 μίαν παρσάμενον, τῇ ἐξῆς καθίστας ἐνθὶ τῷ
 βήματος, ἐκέλευσε ἀχθῆναι τὸν αὐθρα. πρὸς
 ὃ σαδύντες οἱ κατήγοροι, ἔδει μίαν αἰτίαν ἐπὶ
 φόρον ὡς ἑσπεύοντο. ἐπὶ, ζητήματα δὲ τὰ
 πρὸς τὴν ἰδίαν διανοήσεως εἶχον πρὸς αὐ-
 τὸν, καὶ πρὸς ἵκον τεθνηκότος, ὃν ἔφασκε
 ὁ παῦλος ζῆν. ἀπαρσάμενος δὲ ἐπὶ πρὸς
 τὸν ζήτησιν, ἔλεγον, εἰ βούλοιο παρδείξαι
 ἰδρὸς σελήμ, καὶ καὶ κρίνεσθαι πρὸς τούτων. ὃ
 δὲ παῦλος ἐπιμαλίστα μὲν, τηρηθῆναι αὐ-
 τὸν εἰς πρὸς τῷ σεβαστῷ διάγωσιν, ἐκέλευσε πε-
 ρεῖσθαι αὐτὸν, ἕως ὃς πέμψω αὐτὸν πρὸς καίσα-
 ρα. ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν φῆσιν ἔφη. ἐβλό-
 μιν καὶ αὐτὸς τῷ αὐθρώπῃ ἀκῶσαι. ὃ δὲ, αὐ-
 ριον φησὶν, ἀκῶσαι αὐτῷ. τῇ ὅν' ἐπ' αὐρὸν ἐλ-
 λόντος τὸ ἀγρίππα καὶ τὸ βόρρικής μετὰ πολλῆς
 φαντασίας, καὶ εἰσελθόντων εἰς τὸ ἀχροατή-
 ριον σὺν περὶ χίλις καὶ αὐθράσαι τῆς
 καπεξοχλῶ ὅσι τὴν πόλιν, καὶ κελεύεσθαι
 τὸ φῆσιν,

τῷ Φίλῳ, ἦλθεν ὁ παῦλος· καὶ φησὶν ὁ Φίλ-
 στος· ἀγρίῳ βασιλῷ, καὶ πάντες οἱ συμ-
 παροῦντες ἡμῶν ἀδελφοί, θεωρεῖτε τὸν, ὡδὲ
 ὁ πάντῃ πολὺν τῇ ἰσθαίᾳ οἷόν τι μοι,
 οὐ πὶ ἰσθολύμοις καὶ σιδάει, ὡδὲ βοῶντες
 μὴ δεῖν ζῆν αὐτὸν μηκέτι. ἐγὼ δὲ κατὰ λα-
 βόμενος μηδὲν ἄξιον θανάτου αὐτὸν πεπρα-
 γμένον, καὶ αὐτῷ δὲ τὸν ὡδὲ καλεσάμενον
 τὸν σεβασόν, ἔκρινεν ἀπελθεῖν αὐτόν, ὡδὲ
 ὁ ἀσφαλὲς ἔγραψαι ὁ κρείων ἐκ ἐχθ. διὸ
 πρὸς αὐτὸν ἐφ' ὑμῶν, καὶ μάλιστα ἐ-
 πί σου βασιλῷ ἀγρίῳ, ὅπως τ' αἰσχυ-
 σεως γλυμμένης, ὡς τι γράψαι. ἄλλοι γὰρ
 καὶ δοκεῖ πᾶσι τοῖς δούμοις, μὴ καὶ ταῖς κατ'
 αὐτῷ αἰδέσθαι. Ἀγρίῳ δὲ 26
 πρὸς τὸν παῦλον ἔφη· ὡδὲ γέρεται σοὶ ὑ-
 πόδ' αὐτῷ λέγειν· ὅτι ὁ παῦλος ἀπε-
 λοχῆτο ἐκτείναν τὴν χεῖρα· ὡδὲ πάν-
 τες ὡς ἰσθολύμοις αὐτῷ ἰσθαίᾳ βασιλῷ
 ἀγρίῳ, ἡμῶν ἐμάντον μακρείον, μέλ-
 λαν ὡς λογαῖται ὡδὲ σου σπύρον, μάλιστα
 γνώσκω ἅντα σε πάντων τῇ κατὰ ἰσθαί-
 σον, ἡ δὲν τε καὶ ζητημάτων· διὸ δεόμεαι σου,
 μακροθυμῶς ἀκοῦσά με· πῶς μὲν δὲ βί-
 ωσιν πῶς ἐκ νόστητος, πῶς ἀπ' ἀρχῆς γε-
 Η ἰ νομλίαν

καμύλιν· οὐδ' ἔθνη μετ' οὐ ἰδρυσσόμενοι, ἰ-
 σάσιν πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, περιγνώσκοντες με-
 αῖωθεν, ἐὰν θέλωσι μαρτυρεῖν, ὅτι κατὰ
 τὴν ἀκρεβειότητα αἵρεσιν τ' ἡμετέρους θρη-
 σκεύας, ἔζητα φαρμακείας· καὶ τῷ ἔτι ἐλ-
 πίδι τ' πρὸς τοὺς πατόρας· ἐπαγγελίας γε-
 ναμένης ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἔσθην κεινόμενος, εἰς
 τοῦτο δώδεκα φυλόν· ἡμεῶν οὐ ἐκτενείας· οὐκ
 ἴσται καὶ ἡμῶν λαβόντων, ἐλπίζει κατὰ-
 ἵσταται, τοῦτο ἔτι ἐλπίδος ἐγκαλῶμαι βα-
 σιλεὶ ἀγρίωτα, ὑπὸ τῇ ἰουδαίᾳ· ἵνα ἄπι-
 σται· κείνεται παρ' ὑμῶν, εἰ ὁ θεὸς τεκνέας ἐ-
 γείρει· ἐγὼ μὲν δὲ ἔδοξα ἐμαυτῷ πρὸς τοὺς ὁ-
 τάρους ἰησοῦ τοῦ ναζωραίου λαὸν πολλὰ εἰσα-
 ῖνα· προῖσαι, ὃ καὶ ἐποίησα οὐ ἰδρυσσόμενοι.
 καὶ πολλὰς τῇν ἀγίων ὑπὸ φυλακῆς καὶ
 κλείδας, τῷ παρὰ τῇν ἀρχιδιῶν ἔξοισαν
 λαβόντων, αἰσιν ἐμμένοντες αὐτοῖς, κατὰ τὸν γε-
 νῆφον· καὶ κατὰ πάσας τὰς συναγωγὰς πολ-
 λάκις ὑμῶν ἀντὶ τοῦ, ἐν ἁγίασματι διασφρα-
 γμῶν, τοῦτο ὡς πρὸς ἐμμένοντες αὐτοῖς,
 ἐδίδωκον ἕως καὶ εἰς τὰς ἑξῆς πόλεις· αὐτοῖς καὶ
 πορνοόμενος εἰς τὴν διαμαρτυρίαν μετ' ἔξο-
 σίας καὶ ἐπιστροφῆς τ' παρὰ τῇν ἀρχι-
 ερίω, ἡμῶν ἀγίων, βασιλεῖ, κατὰ τὴν
 οὐδὲν

ὁδοὶ εἶδον ἔργον· οὐδὲ πῶς λαμπρότητα
 τῆς ἡλίου περιλάμπαν με φῶς, καὶ οὐ σὺν
 ἐμοὶ περιουμύον· πάντων δὲ καταπισπόν-
 των ἡμῶν εἰς πῶς γινώσκουσα φωνὴ λα-
 λᾶσθαι πρὸς με, καὶ λέγουσα τῇ ἑβραϊστὶ ὁμο-
 λέκτω· σὰδλ ἄδλ, ἢ με δῶκεῖς; σκληρόν
 ὄντι πρὸς κέντρα λακνίζων. ἐγὼ δὲ εἶπον· τίς εἶ
 κύριε; ὁ δὲ εἶπεν· ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς, ὃν σὺ δῶ-
 κεις· ἀλλὰ ἀνάστη καὶ στήθι ἐνδὶ οὗ πόδας
 σου· εἰς οὗτο γὰρ ὡφθῆναι σοι, περὶ χειρὶσιν αὐ-
 τοῦ ἐπιπρὲν καὶ μαρτυρεῖν, ὡς τε εἶδες, ὡς
 τε ὀφθῆναι σοι, ὑπερβύμενός σε ἐκ τῆς λατρε-
 ιᾶς τῇ ἐθνῶν, εἰς οὗτο γὰρ σε ἀπεστέλλω, αὐτοῖ-
 ξας ὀφθαλμούς σου πρὸς τὸ ἐπιπρὲν ἀπὸ
 σκοτῆς εἰς φῶς, καὶ τὸ ὑπερβύμενός σε ἐκ τῆς λατρε-
 ιᾶς τῇ ἐθνῶν, τὸ λαβεῖν αὐτοῦ ἀφῆσιν ἁμαρ-
 τιών, καὶ κληρον εἰς τοῖς ἡγιασμένοις πίστε-
 τῇ εἰς ἐμέ· ὅθεν βασιλεῖ ἀγρίωτα, ὅς ἐστιν ὁ
 μέν ἀπειθήσας τῇ ἐργον ὁπτασία, ἀλλὰ τοῖς
 οὐ δαμάσκῳ πρῶτον, καὶ ἰεροβλύμοις, εἰς
 παῖσιν τε τῇ χώραν τὴν ἰσραήλ, καὶ τοῖς ἐθνε-
 σιν ἀπὸ πᾶν γένος μέγαλόν, καὶ ἐνδὶ στέφανον
 ἐνδὶ τῆς ἐθνῶν, ἅξια τὸ μέγαλόν· ὅρα πρὸς
 ὁπτασία καὶ βύτων με οἱ ἰσραῖται συλλαβό-
 μεν οὐκ ἐν ἰδρῶ, ἐπερὶ δὲ ἀγχιεῖσθαι.
 ἮΝ ἡ ἡμέρα

ὑποκυρίως ὃν τυγχόν τῆς παρὰ τοῦ θεοῦ,
 ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης ἔσθῃ, μαρτυρέ-
 μενος μικρῷ τε καὶ μεγάλῳ, ὅθεν ἐκτὸς λί-
 πων, ὧν τε οἱ προφῆται ἐλάλησαν μελλόντων
 γίνεσθαι, καὶ μυνῶν, εἰ παιδὸς ὁ χρι-
 στός, εἰ πρῶτος ὑπὸ ἀσάσεως νεκρῶν φῶς μέ-
 λαι ἡσυχάζουσιν ὅτι λαῶ καὶ τοῖς ἔθνεσι.
 ταῦτα δὲ αὐτῷ ἀκροβουμένῳ, ὁ φῆστος με-
 γάλῃ τῇ φωνῇ ἔφη. μαίνησθε. τὰ πολ-
 λά σε γράμματα εἰς μαίαν παροξύνει.
 ὁ δὲ ὅτι μαίνομαι φησὶ κράτιστε φῆσε, ἀλ-
 λά ἀληθείας καὶ σωφροσύνης ῥήματα ἀ-
 ποφθεγγομαι. ὑπὸσταται γὰρ πᾶσι τοῖς
 ὁ βασιλεὺς, πρὸς ὃν καὶ παρρησιαζόμενος
 λαλῶ. λανθανόν γὰρ αὐτόν τι τούτων, ὅτι πέ-
 ρομαι ὅθεν. ὅτι γὰρ ὅτι ἐν αἰωνία πεπραγμέ-
 νον ἔδωκε. πισθεὶς βασιλεὺς ἀγρίως τοῖς προ-
 φήταις; οἶδα ὅτι πισθεὶς. ὁ δὲ ἀγρίως
 πρὸς τὸν παῦλον ἔφη. εἰ ὀλίγω με πείθεις
 χριστιανὸν γινέσθαι. ὁ δὲ παῦλος αἶψα. ὁ-
 ξαίμινα αὐτῷ ὅτι θεῷ, καὶ εἰ ὀλίγω καὶ εἰ πολ-
 λῷ, ὅτι μόνον σε, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἀ-
 κούοντάς μου σήμερον, γινέσθαι τοῦτο, ὅ-
 ποῖος καὶ εἰμι, παρὲκ τῆς δεξιᾶς τοῦ
 τοῦ. καὶ ταῦτα εἰπόντος αὐτοῦ, ἀνέστη ὁ βα-
 σιλεὺς καὶ

σιλαῖς καὶ ὁ ἡγεμὼν, ἢ τε βορνίχη, καὶ οἱ
 συγκαθημένοι αὐτοῖς· καὶ ἀναχωρήσαντες,
 ἐλάλουν πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες, ὅτι ὁ
 θεὸς θανάτου ἄξιον ἢ δεσμῶν πρᾶσσει ὁ ἀνθρώ-
 πος· ὅδε· ἀγρίωνος δὲ ὃ φήσῃ· ἔφη· ἀφ-
 ῥελύσθαι ἐδυνάτω ὁ ἀνθρώπος ὅτος, εἰ μὴ ἐ-
 πεκέκλητο καὶ σαρὰ. ὧς δὲ ἐκείνη τῷ ἀ- 27
 πατώλει ἡμᾶς εἰς τὴν ἰταλίαν, παρεδίδωκε
 τὸν τε παῦλον καὶ τινας ἐτόδον δεσμώ-
 τας ἐκαθ' ἑαυτῶν, οὐνόματι ἰσλῶ, ἀπειρή-
 σεν βασιλῆος· ἐδιδάτε δὲ πολλοὶ ἀσβραμυτί-
 κῳ μέλλοντες πλεῖν οὐ κατὰ τὴν ἀσίαν τό-
 πους, αἰνέσαντες, ὅτος σὺν ἡμῖν ἀεισάρετον
 μακεδόνης θρασυλονικέως· τῇ τε ἐτόδῳ
 ἡσπέρασαν εἰς σιδῶνα· φιλιππῶν τε ὁ
 ἰάλιος δὲ παύλῳ χρησάμενος, ἐπέτελλε πρὸς
 τοὺς φίλους πορευθῆναι, ἐδιδάτε τὴν
 χεῖρ καὶ αἰετὸν ἀναχέειν, ὥστε πλεῖστοι
 τὴν ῥύπην, ἀφ' ἧς οὐκ αἵματος εἶναι οὐκ
 ἔστιν· τῷ τε πέλῳ δὲ κατὰ τὴν κελτική-
 αὶ καὶ παμφυλία· ἀφ' ἧς πλεῖστοι καὶ ἡ-
 δομένον εἰς μύρα τῆς λυκίας, καὶ αἱ θύραι
 δὲ ἐκατότακτος πλεῖστον ἀλῆσαν δρινόν, πλε-
 ον εἰς τὴν ἰταλίαν, ἐκείνη δὲ ἡμᾶς εἰς αὐ-
 τὰ· εἰ ἰκαταῖς δὲ ἡμῶν βραδὺ πλεῖστον
 Η iii πρὸς καὶ μύ-

πες, καὶ μόλις γινόμενοι κατὰ πλὴν κή-
 ρον, μὴ προσέωθες ἡμᾶς τῷ ἀνέμου, ἵνα
 πλοῦσαμεν πλὴν κρήνῃ κατὰ σαρματίαν.
 μόλις τε παραλεγχόμενοι αὐτῇ, ἤλθομεν
 εἰς τόπον τινά, καλέμενον καλὸν λιμέ-
 νας, ὃ ἐγγὺς εἰς πόλιν λαοαία. ἱκανῶς δ'
 χρόνον διαγνηομένους, καὶ ὄντες ἤδη ἐνδοφα-
 λῶν τῶ πλοῦς, διὰ τὸ καὶ πλὴν ἤσθαι ἤδη
 παρεληλυθέναι, παρέβη ὁ παῦλος, λέγων
 αὐτοῖς. ἄνδρες, θεωρῶ ὅτι μετὰ ὕβρεως καὶ
 πολλῆς ζημίας, ἔμνον τῷ φόρβῳ καὶ τῷ
 πλοίῳ, ἀλλὰ καὶ τῇ ψυχῇ ἡμῶν μέλλουσιν
 ἵστασθαι τὸν πλοῦν. ὁ δὲ ἐκατόνταρχος ὃς κο-
 βερνήτη καὶ ὃ ναυκλήρῳ ἐπέθηκε μάλ-
 λον, ἢ τοῖς ἑαυτοῦ παύλας λεγμένοις. αἰ-
 σθάνοντες δὲ τῷ λιμένος ἑσπάρχοντος πρὸς
 παραχειμασίαν, οἱ πλείονες ἐθεντο βαλὺν
 ἀναχθῆναι καὶ κείθεν, εἰ πως διασώσονται
 τήσαντες εἰς φοῖνικα παραχειμασάσαι, λιμέ-
 να τῆς κρήνης, βλέποντα κατὰ λίβα καὶ
 κατὰ χώρον. ἑσπάρχοντος δὲ νότου, ὁδ-
 ξαντες τὸ πρὸ δέσεως κεκρητικέσθαι, αἴαν-
 τες ἄσπον, παρελέχοντο πλὴν κρήνῃ. μετ'
 ὅσον δὲ ἔβαλε κατ' αὐτῆς ἀέρας τυφῶν
 νικῶν, ὁ καλέμενος ὀροκλύων. συναρπας-
 θέντες δ'

θέντες δὲ τὰ πλοῖα, καὶ μὴ δυναμένους ἀν-
 θρῶποις ὡς ἀνέμῳ, ὑποδύντες ἐφύροντο-
 ῖα. ἵππον δὲ ἔχοντες ὑποδρακόντες, καλεόμε-
 νον κλαύδιον, μόλις ἰσχύοντες πῶδε κρη-
 τεῖς γινέσθαι τὸ σκάφος, τῷ ἀράπῃ, βοκ-
 θείας ἐχρῶντο, ὑποξάνοντες τὸ πλοῖον,
 φοβούμενοί τε μὴ εἰς πῦρ ἀντήν ἐκπέσω-
 σι, χαλᾶντες τὸ σκάφος, ὥτως ἐφύροντο.
 σφοδρῶς δὲ χειμαζομένων ἡμῶν, τῇ ἰσχύϊ
 ἐκβολὴν ἐποιούμεν, καὶ τῇ τρίτῃ αὐτό-
 χειρες πῶς σκεδὴν τὰ πλοῖα ἐρεΐψαμεν. μὴ
 τε δὲ ἡλῖς, μὴ τε ἄστρων ὑπερφαινόντων ὑμῶν
 πλείονας ἡμέρας, χειμῶνός τε ὅκ ἐλίσχον
 ὑψηλαί, λοιπὸν πῶδε κρητέτο πᾶσα ἐλ-
 πὶς τὸ σωζέσθαι ἡμᾶς, πολλῆς δὲ ἀσιτίκῃ ὑ-
 παρχήσης, τότε σαθεὶς ὁ παῦλος εἰ μέγα
 αὐτῶν, εἶπεν. ἴδετε μὲν ὧς ἄνθρωποι περὶ αὐ-
 χίσανταί μοι, μὴ ἀνάγκη ἔχει τῆς κρη-
 τῆς, κερδοῦσά τε πῶς ὑβρίν τούτῳ καὶ τῇ
 ζημίᾳ. καὶ τὰ νῦν παραινέω ὑμᾶς δι-
 θυμᾶν. ἀρβολὴ γὰρ ψυχῆς ἡ δὲ μία ἔστι.
 εἰ ὑμῶν, πᾶσι τὰ πλοῖα. παρέστη γὰρ μοι
 τῇ νυκτὶ τούτῃ ἄγγελος τοῦ θεοῦ εἰμὶ, ὧ
 καὶ λατρεύω, λέγων. μὴ φοβῶμαι, καὶ
 καίτοι σε δεῖ παρεσιῦναι. καὶ ἰδοὺ κε-
 χεῖται

H iii

χείεται

χέριταί σοι ὁ θεὸς πάντας οὗς πλείοντας
 μέγα σου. διὸ ἀνθυμῆτε ἄνδρες. πισθίω γὰρ
 ὃ θεῶ, ὅτι ἔτιω ἔσται, καὶ ὃν ἐρόπων
 λελάλκται μοι. εἰς τῆτον δὲ τινα δεῖ ἡμᾶς
 ἐκπεσεῖν. ὥς δὲ πεσάρεσκαιδε καὶ τῶ νύξ ἐ-
 γήντο, ἀφροδρουμένα ἡμῶν ἐν ὃ ἄδρια
 κατὰ μέσον τῆς νυκτός, ἔπεισόν οἱ ναῦ-
 ται προέγειν ἵνα αὐτοῖς χόρται, καὶ βο-
 λίσαντες, ὄρον ὀργυῶσ' ἄκοσι, βραχὺ δὲ
 ἀφροσάντες, καὶ πάλιν βολίσαντες, ὄρους
 ὀργυῶσ' δεκάπεντε. φοβόμενοι τε μή πως
 εἰς τραχὺς ὄρους ἐκπέσωσιν, ἐκ πρύμνης εἰ-
 φαντες ἀγκύρας πένταρας, ἥντητο ἡμέ-
 ραν γινῆσαι. τῇ δὲ ναυτῶν ζηδιώτων φυ-
 γῆν ἐκ τοῦ πλοῖος, καὶ χαλασάντων τῶν σκά-
 φων εἰς τὴν θαλάσσαν, προφάσει ὥς ἐκ πρῶ-
 ρας μελλόντων ἀγκύρας ἐκτείνειν, εἶπεν ὁ
 παῦλος ὃς ἐκαθ' ἑαυτὸν καὶ τοῖς στρατιώ-
 ταις. ἵνα μὴ ἔτι μαινῶσιν ἐν ὃ πλοῖον, ἡ-
 μαῖς σωθῆναι ἔδιδάδε. τότε οἱ στρατιῶται
 ἀπέκοψαν τὰ χροῖα τῆς σκάφης, καὶ εἶα-
 ραν αὐτῶν ἐκπεσεῖν. ἄχρι δὲ ἔμελλεν ἡμέ-
 ρα γινῆσαι, παρεκάλει ὁ παῦλος ἅπαν-
 τας μετὰ λαβεῖν ἰσοφῆς, λίγων. πεσάρεσκαι-
 δε καὶ τῶ σῆμρον ἡμέραν, προσδοκῶντες ἄσι-
 δι δὲ

τοι διατελαῖτε, μηδὲν προσλαβόμενοι. διό-
 παρκαλῶ ὑμᾶς προσλαβεῖν τροφῆς. ἴδτε
 γὰρ πρὸς τὴν ὑμετέραν σωτηρίαν ἕως ἄρ-
 χῃ. ὁ δυνὸς γὰρ ὑμῶν θρίξ ἐκ τῆς κεφαλῆς
 πεσεῖται. εἰπὼν δὲ ταῦτα, καὶ λαβὼν ἄρ-
 τον, ὠχρεῖσθε. ὃ δὲ ὡς ὅτιον πάντων,
 καὶ κλάσας, ἤρξατο ἐσθίειν. οὗτοι δὲ γε-
 νόμενοι πάντες, καὶ αὐτοὶ προσελάβοντο
 τροφῆς. ἤμην δὲ ἐν τῷ πλοίῳ αἱ πᾶσαι
 ψυχαί, διακόσαι ἐβόδμηκοι τὰς. κορε-
 σθέντες δὲ τροφῆς, ἐκῆλθον τὸ πλοῖον, ἐκβαλ-
 λόμενοι εἰς τὴν θάλασσαν. ὅτε δὲ
 ἐκδρόα ἐγένετο, πλὴν γινῶσκ. ἐπεγίνωσκον,
 κόλπον δὲ τινα κατενόου ἔχοντα αἰγια-
 λόν, εἰς ὃν ἐβυλίσθαι εἰ δυνατόν, ἵδωσαι
 τὸ πλοῖον. καὶ τὰς ἀγκύρας τορμυλόντες,
 ἔβαν εἰς τὴν θάλασσαν, ἅμα αἰνήτες τὰς
 ζουκτηρίας τῇ πηδαλίῳ, καὶ ἐπάρχοντες
 τὸν ἀρτέμονα τῇ πνεύσει, κατεΐχον εἰς τὸν
 αἰγιαλόν. τορμυλόντες δὲ εἰς τόπον διθά-
 λασον, ἐπώκειλαν πλὴν καὶ. καὶ ἡμεῖς
 πρῶτα ὀρέσασθαι, ἕμενοι ἀσάλευτος, ἡ δὲ
 πρῶτα ἐλύνετο ὑπὸ τῆς βίας. τῇ κυμά-
 των. τῇ δὲ στρατιῶν βυλὴ ἐγένετο, ἵνα
 οὐκ ἐσθλάταις ἀποκτείνωσι, μή τις ἐκκο-
 λυμῇται

- λυμβήσας διαφύγει . ὁ δὲ ἐκαστόνταρξας
 βολόμενος διασῶσαι τὸν παῦλον , ἐκώλυ-
 σεν αὐτὸν τῷ βελήματι , ἐκέλευσέ τε αὐ-
 τὸν διωαμένους καλυμβᾶν , ἀπερρίψαντας πρῶ-
 τόν αὐτὸν ὑπὸ γλῶττι βυζιάει , καὶ τὸν λοιπὸν ,
 ὡς μὲν αὐτὸν στείνοι , αὐτὸν δὲ ὑπὸ ἵναι τῇ
 ἀπὸ τῶν πλοίων . καὶ ὥτως ἐγένετο πάντας
 28 διασωθέντας ὑπὸ γλῶττι . καὶ δια-
 σωθέντες , τότε ἐπέγνωσαν , ὅτι μελίτη ἡ
 ἡσὺς καλεῖται . οἱ δὲ βαρβάροι παρεῖ-
 ρον αὐτὸν τὴν τυχεῖσαν φιλανθρωπίαν ἡμῶν .
 αἰσφάντες γὰρ πύργον , προσελάβοντο πάν-
 τας ἡμᾶς . ἀλλὰ τὸν ἑστὸν τὸν ἐφιστῶτα , καὶ
 ἀλλὰ αὐτὸν ψύχας . συστρέφοντες δὲ τὸν παῦλον
 φρυγάνων πλῆθος , καὶ ἐπιθέντες αὐτὸν τῇ
 πύργῳ , ἐχιδνα ἐκ τῆς θόρυμης ὑψελθῶσα ,
 καὶ θῆκε τὸ χεῖρὸς αὐτοῦ . ὡς δὲ εἶδον οἱ βαρ-
 βάροι κρεμάμενον αὐτὸν θηρίον ἐκ τῆς χεῖρὸς
 αὐτοῦ , ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους : πάντως φο-
 νὸς ὅστις ὁ ἀνθρώπος ὅστις , ὃν διασωθέντα ἐκ
 τῆς θαλάσσης , ἡ δίκη ζωὴν ἔχον εἶασι . ὁ μὲν
 αὐτὸν ἀποινάξας αὐτὸν θηρίον εἰς τὸ πῦρ , ἐπαθεῖν
 ἔβλεπεν κακόν . οἱ δὲ προσδοκῶν αὐτὸν μέλ-
 λειν πέμπτασθαι , ἢ καταπίπτειν ἄφνω νεκρόν .
 αὐτὸν πολὺ δὲ αὐτῶν προσδοκῶντων , καὶ θεω-
 ρούωντων ,

ροῦντων μηδὲν ἄτοπον εἰς αὐτὸν γινόμενον,
 μετὰβαλλόμενοι ἔλεγον θεὸν αὐτὸν εἶναι. οὐ
 δὲ τοῖς πᾶσι τὸν τόπον ἐκείνον, ἡ πόρρω χει-
 ρία δὲ πρῶτω τῇ νήσῳ, ὀνόματι ποσλίω,
 ὃς ἀναδεξάμενος ἡμᾶς βραῖς ἡμέρας φι-
 λοφρόνως ἐξένισαν. ἐγένετο δὲ τὸν πατόρα τῷ
 ποσλίῳ πυρεθῶς καὶ δυσεντερία σιμωχέ-
 μενον κατακείμεναι. πρὸς ὃν ὁ παῦλος εἰ-
 σελθὼν καὶ προσευξάμενος, ἐπιθεὶς τὰς
 χεῖρας αὐτῷ, ἰάσατο αὐτόν. τότε δὲ γινο-
 μένους καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἔχοντες ἀδινείας
 οὐ τῇ νήσῳ, προσήρχοντο καὶ ἐθεραπεύον-
 το, οἱ καὶ πολλαῖς ἡμαῖς ἐίμηνον ἡμᾶς,
 καὶ ἀναρρομύσις ἐπέθεντο τὰ πρὸς πᾶν χρεί-
 ασι. μετὰ δὲ βραῖς μεμῶας ἀνήχθημεν οὐ πολὺ
 ὡ παρακεχειμακῶτι οὐ τῇ νήσῳ ἀλιξάν-
 δρῳ, παρασῆμῳ διοσκύροις. καὶ κατα-
 χύοντες εἰς συρακῶνας ἐπεμείναμεν ἡμέ-
 ρας βραῖς. ὁ δὲ πᾶσι μελῶντες κατὰ τὴν ἰα-
 μεν εἰς ῥῆγιον, καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν ἐπιγε-
 νομένους νότον, λιθοτροφεῖοι ἤλθομεν εἰς πο-
 τιόλως, ὃ δὲ ὄντες ἀδελφοί, παρεκλήθη-
 μεν παρ' αὐτοῖς ἐπιμεῖναι ἡμέρας ἑπτὰ, καὶ
 ἔτι εἰς πᾶν ῥῆγιον ἤλθομεν. καὶ κείθεν οἱ
 ἀδελφοὶ ἀκρόαοντες τὰ πᾶσι ἡμῶν, ἐβήλ-
 ρους

ἴδον εἰς ἀπάντησιν ἡμῶν, ἄχρις ἀπορίας φό-
 ρου, καὶ τειῶν ταβορῶν. ὅς ἰδὼν ὁ παῦ-
 λος, ἀναιρεῖσθαις ᾧ θεῷ, ἔλαβε θάρρος. ὅπερ
 δὲ ἠλθὼν εἰς ῥώμην, ὁ ἐκιστὸν ταρχῆς πα-
 ρέδωκε αὐτῷ δεσμίαις ᾧ στρατοπεδάρχῃ. τῷ
 δὲ παύλῳ ἐπεγράφη μέλει καθ' ἑαυτὸν,
 σὺν ᾧ φυλάσσοντι αὐτὸν στρατιώτῃ. ἐχέει-
 πο δὲ μετὰ ἡμῶν ὡς ἑαυτοῦ, συγκαλείσθαι
 τὸν παῦλον αὐτὸν ὄντας τῇ ἰσθαίᾳ πρῶ-
 τῶν συνεληφόντων δὲ αὐτῶν, ἔλεγε πρὸς
 αὐτοὺς. ἀδελφοί, ἐγὼ ἔδειξινα ὑμῖν ποι-
 ῆσαι ᾧ λαῷ. ἢ οἷς ἐδεσπόουσιν πατρώοις δεσ-
 μος ὅς ἱεροσολύμων παρεδόθην εἰς τὰς χεῖ-
 ρας τῇ ῥωμαίῳ, οἱ ἕνεκεν ἀδικεῖναι τίς με,
 ἐβέλοντο ἀπολύσαι, ἀλλ' οὐ μὴδὲ μίαν αἰ-
 τίαν θανάτου ὑπάρχειν ἐμῷ. αἰτιλε-
 γόντων δὲ τῇ ἰσθαίᾳ, ὑπαγκάσθην ἐπι-
 καλείσθαι καίσαρα, ὅτι ὡς τὸ ἔθνος με
 ἔχοντι κατηγορεῖται. ἀλλ' ταύτῃ ἐν πλὴν
 αἰτίᾳ παρεκάλειτο ὑμᾶς, ἰδεῖν καὶ προσ-
 λαλῆσαι. οἷον γὰρ τὸ ἐλπίδος τὸ ἰσχυρὸν
 πλὴν ἄλυσιν ταύτῃ πείναμαι. οἱ δὲ πρὸς
 αὐτὸν εἶπον. ἡμεῖς ὅτε γράμματα παρὰ
 σοῦ ἐδέξαμεθα ἀπὸ τῆ ἰσθαίας, ὅτε παρ-
 ρηχνομένους τις τῇ ἀδελφῷ ἀπήγαγον, ἢ
 ἐλάλησεν

ἐλάλησέ τοι· τοῦτο γὰρ ποιεῖς. ἀξιοῦμεν δὲ
 παρὰ σου ἀκῶσαι. ἃ φρονεῖς. τοῦτο μὲν γὰρ
 ἡ αἰρέσεως ταύτης, γινώσκοντες ὅτι ἡμῖν, ὅτι
 πανταχοῦ ἀντιλέγεται. ταξάμενοι δὲ αὐ-
 τῷ ἡμῶν, ἡκούσαμεν πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν ξενί-
 αιν πλείονες, οἱ δὲ ἐξελίχθη διαμαρτυρούμε-
 νος πρὸς βασιλείαν τοῦ θεοῦ, πείθων τε αὐ-
 τοὺς τὰ τοῦτο τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ τοῦ νόμου μου-
 σέως καὶ τῶν προφητῶν, ἀπὸ πρώτης ἕως ἐ-
 σσόδου. καὶ οἱ μὲν ἐπείθοντο τοῖς λεγο-
 μένοις, οἱ δὲ ἠπίσταντο. ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες
 πρὸς ἀλλήλους, ἀπελόντες, εἰπόντες τὸ παύ-
 λῳ ῥῆμα οὗτο· ὅτι καλῶς εἶπεν· πνεῦμα εἰς ἅ-
 γιον ἐλάλησεν διὰ τῶν προφητῶν πρὸς
 „ αὐτὸν πατόρασ ἡμῶν, λέγον· πορεύθητι
 „ πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ εἰπὲ· ἀκούετε ἀκού-
 „ σετε, καὶ ἔμῃ σιωῇτε, καὶ βλέποντες βλέ-
 „ ψετε, καὶ ἔμῃ ἰδίῃτε. ἐπαχύνθη γὰρ ἡ
 „ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὡσὶ βαρέ-
 „ ως ἤκουσαν, καὶ οὐκ ὁφθαλμοὺς αὐτῶν ἐ-
 „ κέμνουν, μήποτε ἴδωσι τοῖς ὁφθαλμοῖς,
 „ καὶ τοῖς ὡσὶ ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συ-
 „ νώσιν, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσωμαι αὐ-
 „ τοὺς. γινώσκοντες ὅτι ἐστὶν ἡμῖν, ὅτι τοῖς ἔθνεσιν
 ἀπεστάλην εἰς σωτήριον τοῦ θεοῦ, αὐτοὶ καὶ ἀ-
 κούοντες.

κέονται· καὶ ταῦτα αὐτῶν εἰπόντος, ἀ-
 πῆλθον οἱ ἰσδαῖοι, πολλὰ ἔχοντες οἱ ἐ-
 σωζοῖς συζήτησιν. ἔμεινε δὲ ὁ παῦλος σκέ-
 αν ὄλιν, εἰ ἰδίῳ μεθώματι. καὶ ἀπεδέχ-
 το πάντας τὸν εἰσπορευομένους
 πρὸς αὐτὸν, κηρύσσων πλὴν
 βασιλείαν τοῦ θεοῦ, καὶ
 διδάσκων τὰ τοῦ
 κυρίου Ἰησοῦ
 μετὰ πείρας·
 παρέχον-
 ας ἁ-
 κολύ-
 πως.

Αμὴν·

ΓΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

πρὸς Ῥωμαίους ὑποδηλῶν.

ΓΑΥΛΟΣ δούλος Ἰησοῦ Χρι-
 στοῦ, κλητὸς ἀπόστολος, ἀφω-
 σμικὸς εἰς εὐαγγέλιον θεοῦ,
 ὁ προεπιηέλατο διὰ τῶν
 προφητῶν αὐτοῦ ἐν γρα-
 φαῖς ἀγίαις, καθὼς τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ, τὸ γινόμε-
 νον ἐκ σπέρματος δαβὶδ, κατὰ ἔθνη, τὸ ἐ-
 ρειδέντος ὑπὲρ θεοῦ ἐν δυνάμει, κατὰ πνύμια
 ἀγιοσύνης, ἢ ἀκατάσχετος νικητῶν, Ἰησοῦ Χρι-
 στοῦ τὸν κυρίον ἡμῶν, δι' ἃ ἐλάβομεν χάριν καὶ
 ἀποστολήν, εἰς ἑπακοὴν πίστεως ἐν παντί τοῖς
 ἔθνεσιν, ὑποδὸν τὸ ὀνόματος αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐστε
 καὶ ὑμεῖς, κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ, πάντες τοῖς ἔσονται
 ἐν Ῥώμῃ, ἀγαπητοῖς θεοῦ, κλητοῖς ἀγίοις, χά-
 ρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν,
 καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Γράφω ὑμῖν διὰ χαρι-
 σῶς θεοῦ πατρὸς μου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὑποδὸν
 πάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ πίστις ὑμῶν καταγγέ-
 λει ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. μαρτυρῶ γὰρ μοι ὅτι
 ὁ θεὸς ἔλατρώω ἐν ὑμῖν πνύμια μου, ἐν ᾗ
 διαφείλω τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ, ὡς ἀδελφείᾳς μετὰ
 ὑμῶν ποιῶμαι πάντες ὡς ἐν τῇ προσευχῇ
 μου, θέλω, εἴ πως ἤδη ποτὲ διδοῦμαι

I i οἱ θεοῦ

οὐ δὲ θελήματι τῷ θεῷ, ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς.
 ὡς ποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑμᾶς, ἵνα ἡ μεσσηνὴ χεί-
 ρισμα ὑμῖν πνευματικόν, εἰς τὸ σπριχθῆναι
 ὑμᾶς, ὅπως δὲ ὅτι, συμπαρακληθῆναι ἐν ὑ-
 μῖν, ὅπως τὸ ἐν ἀλλήλοις πίστεως, ὑμῶν τε καὶ
 ἐμοῦ. Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελφοί,
 ὅτι πολλάκις προσθέμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς,
 καὶ ἐκωλύθη ἄχρι τῷ δεῦρο, ἵνα καρπὸν ἵνα
 ᾄω καὶ ἐν ὑμῖν, καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἐ-
 θνεσιν. ἔλθοιτε καὶ βαρβαροῖς, ὁμοῖς τε καὶ
 αὐτοῖς, ὁφειλέτης εἰμι. ὅπως τὸ κατ' ἐμὲ,
 πένθυμον, καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν ῥῶμῃ διαγγέλλου-
 σαι. ὅ γὰρ ἐπαυχόμεθα ὅς δι' ἀγγέλιον τῷ
 χριστῷ. διὸ αὖτις γὰρ θεῷ ὅτι εἰς σωτηρίαν
 παντὶ ὃ πιστεύοντι, ἰσχυαίω τε πρῶτον καὶ ἑλ-
 λωι. δικαιοσύνη γὰρ θεῷ ἐν αὐτῷ ἀνεκκαλύ-
 πτεται ἐκ πίστεως εἰς πίσιν, καθὼς γέγραπται.
 ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται. ἀποκαλύ-
 πτεται γὰρ ὁργὴ θεῷ ἀπ' ἔργων, ὡς πᾶσαι ἀ-
 σέβειαι, καὶ ἀδικίαι ἀνθρώπων, τῇ πλὴν ἀ-
 λήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεργάζοντων, διότι τὸ γνω-
 σθὲν τῷ θεῷ, φανερόν ὅτι ἐν αὐτοῖς. ὁ γὰρ θεὸς
 αὐτοῖς ἐφανερώσεται. τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ,
 ἀπὸ κτίσεως κόσμου, τοῖς ποιήμασι νοούμενα
 καταρρέει, ἢ περὶ αἰδίου αὐτοῦ δυνάμεις καὶ
 θεότης, εἰς τὸ εἶναι αὐτῶν ἀνακρογῆται, διότι
 γινώσκοντες τὸν

γινόντες τὸν Θεόν, ἔχ' ὡς Θεὸν ἐδοξάσαν ἢ ἀ-
 χαιρίσθαι, ἀλλ' ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διχα-
 λογισμοῖς αὐτῶν, καὶ ἐσκοιλίσθη ἡ ἀσυνέβης
 αὐτῶν καρδία. φάσκοντες εἶναι σοφοί, ἐμω-
 ράνθησαν, καὶ ἠλλαξάντων δόξαν τῷ ἀφθάρ-
 τῳ Θεῷ, ἐν ὁμοιωμάτι εἰκότος φθαρτοῦ ἀνθρώ-
 που, καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων καὶ ὀρέων-
 τῶν. διὸ παρέδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐν ταῖς
 ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν, εἰς ἀκα-
 θαρσίαν, τῷ ἀνιμάζοντι τὰ σώματα αὐτῶν
 ἐν ἑαυτοῖς. οἱ ἴπες μετήλλαξαν πρὸς ἀλήθειαν
 αὐτοῦ ἐν ᾧ ψεύδεται, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλά-
 τωσαν τῇ κτίσει, παρὰ τὸν κτίσαντα, ὃς ὄντως
 ἀλογητὸς εἰς αὐτὸ αἰῶνα, ἀμὴν. διὰ τοῦτο
 παρέδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς εἰς πάλιν ἀνιμίας.
 αἱ τε γὰρ θήλειαι αὐτῶν μετήλλαξαν πρὸς φυ-
 σικῶν χρησίων, εἰς πρὸς παρὰ φύσιν, ὁμοίως τε καὶ
 οἱ ἀρσενες, ἀφ' ὧν πρὸς φυσικῶν χρησίων τῆς
 θηλείας, ὕψικαύθησαν ἐν τῇ ὁρμῇ αὐτῶν
 εἰς ἀλλήλους, ἀρσενες ἐν ἀρσενεῖ πρὸς ἀσχημο-
 σιώνι κατ' ὁρμῆς, καὶ πρὸς ἀνιμιδίαν,
 ὡς ἴδωμεν τὴν πλάνης αὐτῶν, ἐν ἑαυτοῖς ἀφρ-
 λαμβαίνοντες. καὶ καθὼς ἐκ ἐδοκίμασαν
 τὸν Θεὸν ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐ-
 τοῖς ὁ Θεὸς εἰς ἀδοκίμον νοῦν, ποιεῖν τὰ μὴ
 καθεύκοντα, πεπληρωμένους πάσης ἀδικίας,
 I ii πορνείας,

πονηρία, πορνεία, πλεονεξία, κακία, μεσούς
 φθόνος, φόβος, δόλος, κακοηθεία, ψευ-
 δεισμός, καταλάβαν, θεοσυγείς, ύβρεις,
 ἐπιδρηφάναν, ἀλαζόνια, ἐφθρετάς κα-
 κῶν, γυνῶσιν ἀπειθεῖς, ἀσιωγῶν, ἀσιωγέ-
 ῶν, ἀσώρητους, ἀσπόνδους, ἀνελεήμονας. οἱ
 ἕντες τὸ δικαίωμα τῆς θεῆς ὑπογόντες, ὅτι οἱ
 τὰ βλαύτα πράσσοντες, ἄξιοι θανάτου εἶ-
 σιν, ἔ μόνον αὐτὰ ποιῶσιν, ἀλλὰ καὶ συνδυ-
 αζομένους βίβας πράσσουσι. Διὸ ἀναχρόνητος
 εἶ ὡς αὐτῶς πᾶς ὁ κείνων. ἐν ᾧ γὰρ κείναις
 τὸν ἔσθρον, σεαυτὸν κατακείνης. τὰ γὰρ αὐ-
 τὰ πράσσεις ὁ κείνων. οἶδα μὲν δὲ ὅτι ἔ κεί-
 μα τῆς θεῆς ὅτι κατὰ ἀλήθειαν ὑπὸ τῶν τὰ
 βλαύτα πράσσοντες. λογίζῃ δὲ ἔτι ὡς αὐτῶς
 πε, ὁ κείνων ὅτι τὰ βλαύτα πράσσοντες,
 καὶ ποιοῦν αὐτὰ, ὅτι σὺ ἐκφύξῃ τὸ κείμα
 τῆς θεῆς; ἢ τῆς πλάθου τῆς χρηστότητος αὐτοῦ,
 καὶ τῆς ἀνοχῆς, καὶ τῆς μακροθυμίας κα-
 ταφρονεῖς, ἀγνοῶν, ὅτι τὸ χρῆσθαι τῆς θεῆς εἰς
 μείνοιαί σε ἄγει; κατὰ δὲ πλὴν σκληρότη-
 τά σου, καὶ ἀμετανόητον καρδίαν, θηλαρεύεις
 σεαυτῷ ὀργῇ ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς, καὶ ἀρχαλὴ
 ἡεως δικαιοκρίσιος τῆς θεῆς, ὅς ἀποδώσει ἑκά-
 στῳ κατὰ τὰ ὅρα αὐτοῦ, βίβας μὲν καθ' ἕπο-
 μονίαν ὁρῶν ἀγαθοῦ δοῦναι καὶ τιμὴν καὶ ἀ-
 φθαρσίαν

φθαρσάντων ζήνῳσι, ζωὴν αἰώνιον, τοῖς δὲ ἡμετέροις, καὶ ἀπειθεῖσι μετὰ τῇ ἀληθείᾳ, παιδομαρτύροις δὲ τῇ ἀδικίᾳ, θυμὸς, καὶ ὀργή, θλίψις, καὶ στενοχωρία, ἡ δὲ πᾶσα ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου τῷ κατὰ ῥαξομενῶν τὸ κακόν, ἰσθαίῃ τε πρῶτον καὶ ἑλλένος. οὐδένα δὲ, καὶ ἡμῶν, καὶ εἰρήνῃ παντὶ τῷ ῥαξομενῶν τὸ ἀγαθόν, ἰσθαίῃ τε πρῶτον καὶ ἑλλένι. ὁ γὰρ ὅτι προσωποληψία παρὰ τῷ θεῷ. ὅτι γὰρ ἀνόμως ἡμαρτύνοντες, ἀνόμως καὶ ἀκροαυόμενοι, καὶ ὅτι ἐν νόμῳ ἡμαρτύνοντες, ἀπὸ νόμου κρινόμενοι. ὁ γὰρ οἱ ἀκροατοὶ τῷ νόμῳ δίκαιοι παρὰ τῷ θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιοῦντες τῷ νόμῳ δικαιοῦνται. ὅταν γὰρ ἔσθῃ τὰ μὴ νόμον ἔχοντα, φύσει τὰ τῷ νόμῳ ποιεῖν, ὁ δὲ νόμος μὴ ἔχοντες, ἐαυτοῖς εἶναι νόμος, οἱ ἕντες εἰδείκνυνται ὅτι ἔσθῃ τῷ νόμῳ γραπτοὶ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυροῦσιν αὐτῶν τῇ συνειδήσεως, καὶ μετὰ ἀλλήλων τῇ λογισμῶν κατηγορουμένων, ἢ καὶ ἀκροαυόμενοι, ἐν ἡμέτεροις ὅτι κρινῶν ὁ θεὸς τὰ κρυπτά τῇ ἀνθρώπων, κατὰ τὸ διαγγελίον μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. ἰδοὺ σὺ ἰσθαίῃς ἐπινομάζει καὶ ἐπαινεῖσθαι τῷ νόμῳ, καὶ καυχῆσαι ἐν θεῷ, καὶ μακάριος τὸ θέλημα, καὶ ὁ δόξα μακάριος τὰ ἀφρόνῳτα, κατὰ ῥαξομενῶν τῷ νόμῳ,

τῷ νόμῳ, πέποιθας τε σεαυτὸν ὁδηγῶν εἶναι
 τυφλῶν, φῶς τῷ εἰ σκότει, παιδευτῶν ἀ-
 φρόνων, διδάσκαλον νεπίων, ἔχοντα πλὴν μό-
 ρωσιν τῇ γνώσεως, καὶ τῇ ἀληθείας εἰ δὲ νό-
 μῳ. ὁ δὲ διδάσκων ἑτοῖον, σεαυτὸν ἔτι διδάσ-
 κεις. ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν, κλέπτεις. ὁ λεί-
 πων μὴ μοιχεύειν, μοιχεύεις. ὁ βδελυστόμενος
 τὰ εἰδωλα, ἰδρυσταῖς. ὅς εἰ νόμῳ καυχᾶ-
 σαι, ἀλλὰ τῇ παραβάσει τῷ νόμῳ τὸν θεὸν
 ὀνειδίζεις. ἔτι γὰρ ὄνομα τῷ θεῷ δι' ὑμᾶς
 βλασφημεῖται εἰ ζωὴς ἔθνησι, καθὼς γέγρα-
 πται. πῶς δὲ μὴ μὲν γὰρ ὠφελεῖ ἡμεῖς τὸν νόμον
 πράσσειν. ἡμεῖς δὲ παραβάτης νόμου ἡμεῖς, ἢ πε-
 ριδομένη σου ἀκροβυστία γέγονεν. ἡμεῖς δὲ ἢ ἀ-
 κροβυστία τὰ δικαιώματα τῷ νόμῳ φυλάσ-
 σῃ, ἢ ἢ ἀκροβυστία αὐτῷ εἰς περιδομένην λα-
 γνῆσται, καὶ κρινεῖ ἢ ἐκ φύσεως ἀκροβυ-
 στία, τὸν νόμον πελᾷ, σὲ, τὸν δὲ γράμμα-
 τος καὶ περιτομῆς παραβάτην νόμου; ἢ γὰρ
 ὁ εἰ δὲ φανερῶ ἰσχυρὸς ὄντι, ἢ δὲ ἢ εἰ δὲ φα-
 νερῶ εἰ σαρκὶ περιδομένη, ἀλλ' ὁ εἰ δὲ κενὴ
 ἰσχυρὸς, καὶ περιδομένη καρδίας, εἰ πνεύματι,
 ἢ γράμματι; ἢ ὁ ἑπαινος ἐκ ὑμῶν ἀνθρώπων,
 ἀλλ' ἐκ τῷ θεῷ. Τί δὲ τὸ περιδοσὲν τῷ ἰσ-
 χυρῷ; ἢ ἢ ἢ ὠφέλεια τῇ περιδομένης; πολ-
 λὴ κατὰ πάντα τρόπον. πρῶτον μὲν γὰρ,
 ὅτι ἡμεῖς

ὅτι ὠδισθῆναι τὰ λόγια τῆ θεοῦ. ἢ γὰρ, εἰ
ἠπίστανται τινες; μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν πλὴν πί-
στιν τῆ θεοῦ καταργήσει; μὴ γένοιτο. γινέσθω
καὶ ὁ θεὸς ἀληθὴς, πᾶς δὲ ἀνθρώπος ψεύστης,
» καθὼς γέγραπται. ὅπως αὖ δικαιοσύνης ἐν ᾧ
» λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν ᾧ κείνεσθαί σε.

Εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν, θεὸς δικαιοσύνην συ-
νίσῃς, ἢ ὁρῶμεν; μὴ ἄδικος ὁ θεός, ὁ ὠδισθε-
ρῶν τὴν ὀργήν; κατὰ ἀνθρώπων λέγω. μὴ γένοι-
το. ἐπεὶ πᾶς κενεῖ ὁ θεός τὸν κόσμον, εἰ γὰρ
ἀλήθεια ὅτι θεὸς ἐν ᾧ ἐμὴ ψεύσματος ἐπε-
ρίσσειεν εἰς πλὴν δόξαν αὐτοῦ, ἢ ἔτι κατὰ ὡς
ἁμαρτωλὸς κείνομαι, καὶ μὴ καθὼς βλασ-
φημούμεθα, καὶ καθὼς φασί τινες ἡμᾶς
λέγειν, ὅτι ποιήσωμεν τὰ κακά, ἵνα ἔλθῃ τὰ
ἀγαθά. ὦν τὸ κῆμα ἀδικόνδε. τί ἔν; προ-
ερχόμεθα; ὅ πάντως. προηλεείμεθα γὰρ ἵνα
δοίῃς τε καὶ ἐλλείψῃς πάντας ὑφ' ἁμαρτίαν
» εἶναι, καθὼς γέγραπται. ὅτι ὅστις δίκαιος, ὅδε
» εἷς, ὅστις ὁ σωτὴρ, ὅστις ὁ ἐκζητῶν τὸν θε-
» όν. πάντες ὑπέκλιναν, ἅμα ἠχοῦσθῆναι, ὅτι ἔ-
» σι ποιῶν χρηστότητα, ὅστις ἔως οὐός. τὰφος
» ἀνέωχμείος ὁ λαβύνη αὐτῶν, ταῖς γλώσ-
σαις αὐτῶν ἐδόλωσαν. ἵος ἀσπίδων ὑπὸ τὰ
χείλη αὐτῶν. ὦν τὸ σῶμα ἄρα καὶ πικρί-
ας γέμει, ὅτι οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέου αἷμα.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ

„ σπώτειμμαι, καὶ ταλαιπωρεῖα ἐν ταῖς ὁ-
 „ δοῖς αὐτῶν, καὶ ὁδὸν ἐρῶντος ἐκ ἔργων. ἐκ
 „ ὅτι φόβος θεῶ ἀπέναντι τῇ ὁφθαλμῶν αὐ-
 τῶν. οἶδα μὲν δὲ, ὅτι ὅτι νόμος λέγει, τοῖς ἐκ
 νόμον λαλεῖν, ἵνα πάντες σώμα φραγῇ, καὶ ὑ-
 πόδικος γίνῃται πᾶς ὁ κόσμος ὃν θεῶ, διότι
 ἡ δὲ ὁδὸν νόμου ἔσται δικαιοσύνη γίνεται πᾶσι σὰν
 ἐνώπιον αὐτοῦ. ἀλλὰ γὰρ νόμου ἐνδείγνυσθαι ἁ-
 μαρτίας. νυνὶ δὲ χρεῖς νόμου δικαιοσύνη
 θεῶ πεφανέρωται, μαρτυρεῖται μὲν ἐκ τῆ
 νόμου καὶ τῇ προφητῶν. δικαιοσύνη δὲ θεῶ
 ἀλλὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς πάντας, καὶ
 ἐν παντί, ὅτι πιστεύοντες. ἔσται γὰρ ὅτι ὁ
 σοφία. πάντες γὰρ ἡμαρτάνομεν, καὶ ὑποκαταστάμεθα
 τῇ δόξῃ τῆς θεῶ, δικαιοσύνην δὲ δωρεὰν τῇ αὐτοῦ
 χάριτι, ὅτι τῆς ἀπολυτῶσεως τῆς ἐκ Χριστοῦ Ἰη-
 σοῦ, ὃν προέθετο ὁ θεὸς ἰλασθῆναι, ἀλλὰ τῇ πί-
 στεως ἐκ ὅτι αὐτοῦ αἵματι, εἰς ἃ δείξει τῇ δι-
 καιοσύνης αὐτοῦ, ὅτι πᾶσι παρέσθαι τῇ προ-
 κληθέντων ἁμαρτημάτων, ἐκ τῆς ἀνοχῆς τῆς
 θεῶ, πρὸς ἃ δείξει τῇ δικαιοσύνης αὐτοῦ, ἐκ
 ὅτι νῦν καιρῶ, εἰς ὃ ἐστὶν αὐτὸν δίκαιον, καὶ δι-
 καιοῦντα τὸν ἐκ πίστεως Ἰησοῦ. Γὰρ ὅτι ἡ κατή-
 χησις; ἡ ἐκλείπει. ἀλλὰ ποῖος νόμος; τῇ δὲ ὁ-
 δῶν; ἔσται, ἀλλὰ ὅτι νόμος πίστεως. λογίζομεθα
 ὅτι πᾶσι δικαιοσύνην ἀπέναντι χρεῖς ὁδὸν νό-
 μου. ἢ ἰσ-

μὴ ἰσθαίων ὁ θεὸς μόνον; ἔχει δὲ καὶ ἐθνῶν;
καὶ καὶ ἐθνῶν. ἐπεὶ πόρ εἰς ὁ θεός, ὅς δικαιο-
σεσιν πωλεῖται ἐκ πίστεως, καὶ ἀκροβυστίας διὰ
τὴν πίσσεως. νόμον ὅν κατὰ γὰρ μὲν διὰ τὴν πί-
σεως; μὴ γένοιτο. ἀλλὰ νόμον συνιστάτομεν.

Τί ὅν ἐργάμεν διηκείαι ἀβραάμ τὸν πα-
τὴρα ἡμῶν κατὰ σάρκα; εἰ γὰρ ἀβραάμ ἦ
δύων ἰδικαιώθη, ἔχει καὶ χίμα, ἀλλ' ὅ
πρὸς τὸν θεόν. ἡ γὰρ ἡ γραφὴ λέγει; ἐπίσθ-
σε δὲ ἀβραάμ ὃ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς
δικαιοσύνην. τῷ δὲ ὀργαζομένῳ, ὁ μετὸς ὃ
λογίζεται κατὰ χεῖρα, ἀλλὰ κατὰ τὸ φά-
λμα. ὃ δὲ μὴ ὀργαζομένῳ, πιστεύοντι δὲ ἰδὲ
τὸν δικαιοῦνται τὸν ἀσεβῆ, λογίζεται ἡ πίστις
αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην. κατὰ πόρ καὶ δαβὶδ
λέγει τὸν μακαριστὸν τὸν ἀνθρώπου, ὃς ὁ θεός
λογίζεται δικαιοσύνην χεῖς ὀργῶν. μακα-
ριοι ὧν ἀφίθηται αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπε-
καλύφθηται αἱ ἀμαρτίαι. μακάριος ἀνὴρ,
ὃς ὃ μὴ λογίσσεται χύριος ἀμαρτίας. ὁ μακα-
ριστὸς ὅν ὅς, ἰδὲ πῶς πωλεῖται, ἢ καὶ ἰδὲ
πῶς ἀκροβυστίας; λέγουμεν γὰρ, ὅτι ἐλογίσθη
ὃ ἀβραάμ ἡ πίστις εἰς δικαιοσύνην. πῶς ὅν
ἐλογίσθη; οὐ πωλεῖται ὄντι, ἢ οὐ ἀκροβυστίας;
ἐκ οὐ πωλεῖται, ἀλλ' οὐ ἀκροβυστίας. καὶ σημεῖον
ἔλαβε πωλεῖται, σφραγίδα τὴν δικαιοσύνης
τὴν πίσσεως,

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ

τῆ πίσεως, τῷ εἰ τῇ ἀκροβυσσίᾳ, εἰς δ' εἶν' αὐτὸν
 πατόρ' α πάντων τῇ πισθυότων δι' ἀκροβυ-
 σίας, εἰς δ' λογιθῶναι καὶ αὐτοῖς πλὴν δικαιο-
 σιμῶν, καὶ πατόρ' α πωδωζομένης, τοῖς ἔκ ἐκ πε-
 ριζομένης μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς σοιχῶσι τοῖς ἴχνεσι
 τῆ πίσεως, τῷ εἰ ἀκροβυσσία τῷ πατρός ἡμῶν
 ἀβραάμ. ὅ γὰρ διὰ νόμον ἢ ἐπαγγελίᾳ ὃ ἀ-
 βραάμ, ἢ ὃ ἀποδύματι αὐτοῦ, δ' κληρονόμον
 αὐτὸν εἶν' τὸ κόσμον, ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης
 πίσεως. εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου κληρονόμοι, ἐκκεκένω-
 ται ἡ πίστις, καὶ κατήργηται ἡ ἐπαγγελία. ὁ γὰρ νό-
 μος ὀργιστὴς κατ' ὀργάνον. ὅ γὰρ ἔκ ὅτι νόμος, ὅ-
 δε παράδοσις. διὰ τοῦτο ἐκ πίσεως, ἵνα κα-
 τὰ χάριν, εἰς δ' εἶν' βεβαίαν πλὴν ἐπαγγελίαν
 παντὶ ὃ ἀποδύματι, ὅ ὃ ἐκ τῷ νόμον μόνον,
 ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίσεως ἀβραάμ, ὅς ὃ πα-
 τὴρ πάντων ἡμῶν, καὶ θωὴς μέγα πᾶσι, ὅτι
 πατόρ' α πολλῶν ἐθνῶν τέθεικται σε, κατέναν-
 τι, ὅ ἐπίσθυσεν θεῷ, τῷ ζωοποιού τος ὃν νε-
 κρῶς, καὶ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα, ὡς ὄντα.
 ὅς παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπίστευσεν, εἰς δ' με-
 νέσθαι αὐτὸν πατόρ' α πολλῶν ἐθνῶν, κατὰ δ'
 εἰρημύον. ὅπως ἔσται τὸ ἀποδύμα σου, καὶ μὴ
 ἀδενήσας τῇ πίστει, ὅ κατένόησε δ' ἐαυτοῦ
 σώματι ἡδὴ νεκρωμένον, ἐκατονταέτης πα-
 ρεσάρχων, καὶ πλὴν νέκρωσιν τῷ μέγα σου ἑ-
 ῶς, εἰς

ῥα σ', εἰς δὲ πλὴν ἐπαγγελίαν τῆς θεοῦ διηκρίθη
τῇ ἀπιστίᾳ, ἀλλ' οὐδυνάμωθη τῇ πίσει, διὸς
δοξάν ᾧ θεῷ, καὶ πληροφορηθεὶς, ὅτι ὁ ἐπι-
γλῆται, δυνατός ἐστι καὶ ποιῆσαι. διὸ καὶ ἐλογί-
σθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. ἐκ ἐγγραφῆς δὲ δι'
αὐτὸν μόνον, ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ δι'
ἡμῶς, οἷς μέλλει λογίζεσθαι, τοῖς πισεύουσιν ὡς
τὸν ἐγείραντα Ἰησοῦν τὸν κύριον ἡμῶν ἐκ νε-
κρῶν, ὃς παρεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα
ἡμῶν, καὶ ἠγέρθη διὰ τὴν δικαιοσύνην ἡμῶν.

Δικαιωθέντες ὅν ἐκ πίστεως, αἰρωμένω ἔχο-
μεν πρὸς τὸν θεόν, διὰ τῆς κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ
χριστοῦ, δι' ἧς καὶ πλὴν πλεοναγνῶ ἐσκήσαμεν
τῇ πίσει εἰς τὴν χάριν ταύτην, οἱ ἡ ἐσκήσαμεν καὶ
καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τῆς θεοῦ. ὁ μόν-
ον δὲ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα οἱ ταῖς θλίψεσιν,
εἰδότες, ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατὰργεῖ,
ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα. ἡ
δὲ ἐλπίς ἔκστατον ἐκτεταίνεται, ὅτι ἡ ἀγάπη τῆς θεοῦ ἐκ
κέχυται οἱ ταῖς καρδίαις ἡμῶν, διὰ πνεύ-
ματος ἀγίου τῆς δόξης ἡμῶν. ἐπὶ γὰρ χρι-
στῷ, ὅντων ἡμῶν ἀδικῶν κατὰ καιρὸν, ὑπὲρ
ἀσεβῶν ἀπέθανε. μόνις γὰρ ὑπὲρ δικαί-
ους ἀποθνήσκει. ὑπὲρ γὰρ τῆς ἀγαθῆς τάχ-
εις καὶ ταλμᾶ ἀποθνήσκειν. σωῖσθαι δὲ τὴν ἑαυτοῦ
ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ θεός, ὅτι ἐν ἀμαρτωλοῖς
ὄντων

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ

ὄντων ἡμῶν, χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε. πολ-
 λῶ ὢν μάλλον δικαιωθέντες νῦν εἰ ὅτι αἵμα-
 τι αὐτοῦ, σωθῆσόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆ ὀργῆς.
 εἰ γὰρ ἔχομεν ὄντες, κατηλλάγημεν ὅτι θεῶν ὄν-
 τες θανάτου τὸ ἢ αὐτοῦ, πολλῶ μάλλον κα-
 ταλλαγίτες σωθῆσόμεθα εἰ τῇ ζωῇ αὐτοῦ.
 ὃ μόνον δε, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα εἰ ὅτι θεῶν
 ὄντες τὸ κυρίως ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, δι' ὃ νῦν πλεον
 καταλλαγίαν ἐλάβομεν. Ἀλλ' ἴδετε, ὡς ὁ
 δι' εἰς ἀνθρώπων ἡ ἀμαρτία εἰς τὸν κόσμον
 εἰσῆλθε, καὶ Ἀλλ' ὅτι ἀμαρτία ὁ θάνατος,
 καὶ ὅπως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος δι-
 ῆλθεν, ἐφ' ὃ πάντες ἡμαρτον. ἄχρι γὰρ νόμος
 ἀμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ, ἀμαρτία δε ὅτι ἐλλο-
 γῆται, μὴ ὄντος νόμου. ἀλλ' ἐβασίλευσεν ὁ θά-
 νατος ἀπὸ ἀδάμ μέχρι μουσῆος, καὶ ἐπὶ τοῖς
 μὴ ἀμαρτήσαντας ἐπὶ ὅμοιωμάτι τῷ πα-
 ραβάσει ἀδάμ, ὅς ἐστι τύπος τοῦ μέλλοντος.
 ἀλλ' ὅτι εἰς τὸν παράπτωμα, ὅπως καὶ ὁ χρί-
 στος. εἰ γὰρ ὅτι ὁ εἰς παράπτωμα οἱ πολλοί
 ἀπέθανον, πολλῶ μάλλον ἡ χάρις τοῦ
 θεοῦ, καὶ ἡ δωρεὰ εἰς χάριτι, τῇ τῷ εἰς ἀν-
 θρώπων Ἰησοῦ χριστοῦ, εἰς τοῦ πολλὰς ἐπεδώκεν
 σε. καὶ ὅτι ὅς εἰς ἀμαρτήσαντες, ὃ δὲ ὁ
 χριστὸς μὲν γὰρ κρῖμα ὃς εἰς κατὰ κρι-
 μα, ὃ δὲ χάρις ἐκ πολλῶν παραπτωμά-
 των εἰς

των εἰς δικαίωμα. εἰ γὰρ ὅτι τὸ εὖος παρχήω
 μαζι ὁ θάνατος ἐβασίλευσε διὰ τὸ εὖος, πολ-
 λῶ μάλλον οἱ πῶν πωλευσάται τὸ χεῖρος καὶ
 τὸ θωριάς τὸ δικαιοσύνης λαμβάνοντες, οἱ ζῶν
 βασιλεύουσι διὰ τὸ εὖος Ἰησοῦ χριστοῦ. ἀρὰ ὅτι
 ὡς δι' εὖος παρχήωματος εἰς πάντας αἰθρώ-
 πους εἰς κατὰκειμα, ὅτω καὶ δι' εὖος δικαί-
 ωματος εἰς πάντας αἰθρώπους εἰς δικαίωσιν ζω-
 ῆς. ὡσπερ γὰρ διὰ τὸ παρχοῦς τὸ εὖος αἰ-
 θρώπον, ἀμαρτωλοὶ καθεστάνθησαν οἱ πολ-
 λοί, ὅπως καὶ διὰ τὸ ὑπακούς τὸ εὖος δίκαιοι
 κατεσταθῆνται οἱ πολλοί. νόμος δὲ παρει-
 σήλθεν, ἵνα πλεονάσῃ τὸ παρχήωμα. ὅτι
 ἐπλεονάσεν ἡ ἀμαρτία, ὑπερπερίσσευσεν
 ἡ χάρις, ἵνα ὡσπερ ἐβασίλευσε ἡ ἀμαρτία ἐπὶ
 τῷ θανάτῳ, ὅπως καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ
 δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ Ἰησοῦ χριστοῦ.
 τὸ κρεῖσσον ἡμῶν. τί ὅτι ὁ ἥμις; ἐπιμνησ- 6
 μιν τῇ ἀμαρτίᾳ, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ; μὴ
 γένοιτο. οἵτινες ἀπεθάνομεν τῇ ἀμαρτίᾳ, πῶς
 ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ; ἢ ἀγνοοῦτε, ὅτι ὅσοι ἐβα-
 πτίσθημεν εἰς χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐ-
 τοῦ ἐβαπτίσθημεν; συνετάφημεν ὅτι αὐτῷ διὰ
 τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὡσπερ ἡ-
 γόρησεν χριστὸς ἐκ νεκρῶν, διὰ τὸ ὁδοῦς τὸ πα-
 ρος, ὅτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς πωλυ-
 πατήσω-

πατήσωμεν. εἰ γὰρ σύμφυτοι γένναμεν τῷ ὁμο-
 ῳμαίᾳ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῇ ἀδικίᾳ·
 ὥς ἐσόμεθα, τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς
 ἡμῶν ἀνθρώπος συνεσκαυρώθη, ἵνα καταργηθῇ
 τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τῷ μηκέτι δουλεύειν
 ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ. ὁ γὰρ ἀποθάνων, δικαιά-
 ωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. εἰ δὲ ἀπεθάνομεν
 σὺν χριστῷ, πιστεύομεν, ὅτι καὶ συζήσομεν αὐ-
 τῷ, εἰδότες, ὅτι χριστὸς ἐγέρθη ἐκ νεκρῶν, ὅτι
 ἔτι ἀποθήσκει, θάνατος αὐτοῦ ὅτι ἔτι κυριεύει.
 ὁ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφ'
 ἅπασι. ὁ δὲ ζῇ, ζῇ διὰ θεῶ. ὥτως καὶ ὑμεῖς λογί-
 ζεσθε ἑαυτοὺς εἶναι, νεκροὺς μετὰ τῇ ἁμαρτίᾳ,
 ζῶντας δὲ διὰ θεῶ οἱ χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ὑ-
 μῶν. μὴ ὅτι βασιλεύτω ἡ ἁμαρτία οἱ διὰ θεῶ θνη-
 τῷ ὑμῶν σώματι, εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῇ οἱ
 ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ, μηδὲ παριστάνετε τὰ
 μέλη ὑμῶν, ὅπως ἀδικίᾳ τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀλ-
 λά παραστήσατε ἑαυτοὺς τῷ θεῷ, ὥς ἐκ νε-
 κρῶν ζῶντας, καὶ τὰ μέλη ὑμῶν, ὅπως δι-
 καιοσύνης τῷ θεῷ. ἁμαρτία γὰρ ὑμῶν ὅτι κυ-
 ρεύσει. ὅτι γὰρ ἐσεὶ ὑποτάσσοντο, ἀλλ' ὑποτάσσοντο
 τῷ θεῷ; ἁμαρτήσωμεν, ὅτι ὅτι ἐσμὲν ὑποτάσσοντο νό-
 μῳ, ἀλλ' ὑποτάσσοντο χάριτι; μὴ γένοιτο. ὅτι οἶδατε, ὅτι
 ὅτι παριστάνετε ἑαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοήν,
 οἱ τοῖς ἐσε, ὅτι ὑπακούετε, ἢ τοὶ ἁμαρτίας εἰς
 θάνατον,

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ

ἐλθὲν ἔρχεσθαι ὅτιν ἀπὸ τοῦ νόμου, τὸ μὴ εἶναι αὐτῶν
 μοιχαλίδας, γνησιότατοι αὐτοὶ ἐπὶ τῷ νόμῳ. ὥστε
 ἀδελφοί μου καὶ ὑμεῖς ἐθελήσατε ἵνα τὸ νό-
 μου ἔχετε τὸ σώματός τοῦ χριστοῦ, εἰς τὸ γνῆσθαι
 ὑμᾶς ἐπὶ τῷ νόμῳ, ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγέρθητε, ἵνα καρ-
 ποφορήσωμεν ὅτι θεῶν. ὅτι γὰρ ἡμεῖς ἐν τῇ
 σαρκί, τὰ παθήματα τῆς ἀμαρτίας, τὰ
 ἔχοντες τὸν νόμον ἐπὶ τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, εἰς
 τὸ καρποφορῆσαι ὅτι θεῶν. ναὶ δε κατηρ-
 γήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου, ἀποθανόντες ἐν ᾧ κα-
 τειχόμεθα, ὥστε δουλεύειν ἡμᾶς ἐν καινότη-
 τι πνεύματος, καὶ ἐν παλαιότητι γραμμάτων.
 ὅτι ὅτιν ὁ νόμος ἀμαρτία; μὴ γινώσκω. ἀλλ'
 ἵνα πῶς ἀμαρτίαν ἔκρινον, εἰ μὴ ἔχοντες τὸν νόμον.
 πῶς γὰρ ἐπιθυμία ἔκρινον, εἰ μὴ ὁ νόμος
 ἔλεγε, ἔκρινον ἐπιθυμίας. ἀφορμὴν δὲ λαβὼν
 ἡ ἀμαρτία ἔχοντες τὴν ἐπιθυμίαν, κατεργάσθη
 ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν. χρεῖς γὰρ νόμου,
 ἀμαρτία νεκρά. ἐγὼ δὲ ἔζων χρεῖς νόμου πο-
 τέ. ἐλθόντος δὲ τῆς ἐπιθυμίας, ἡ ἀμαρτία ἀνέζη-
 σεν, ἐγὼ δὲ ἀπέθανον. καὶ δύνει μοι ἡ ἐπιθυμία
 ἡ εἰς ζῶντα, αὐτὴ εἰς θάνατον. ἡ γὰρ ἀμαρ-
 τία ἀφορμὴν λαβὼν ἔχοντες τὴν ἐπιθυμίαν, ἔζη-
 πάτησέ με, καὶ δι' αὐτῆς ἀπέκτεινεν. ὥστε
 ὁ μὲν νόμος ἅγιος, καὶ ἡ ἐπιθυμία ἁγία καὶ δι-
 καία καὶ ἀγαθή. τὸ ὅτι ἀγαθόν, ἐμοὶ μέγιστον
 θάνατος,

θάνατος, μὴ γίνω. ἀλλ' ἡ ἀμαρτία, ἵνα φα-
 ῖν ἀμαρτία, διὰ τὸ ἀγαθοῦ μοι κατόρθω-
 ζομένη θάνατον, ἵνα γίνῃ κατ' ἐπιβολὴν
 ἀμαρτωλὸς ἡ ἀμαρτία διὰ τὸ εἶδλῃς. οὐ-
 δαμνὲν γάρ, ὅτι ὁ νόμος πνευματικὸς ὄναι.
 ἐπὶ δὲ σαρκικὸς εἰμι, πεπραμμένος ὑπὸ τῆς
 ἀμαρτίας. ὃ γὰρ κατόρθάζομαι, ὃ γινώσ-
 κω. ὃ γὰρ ὃ θέλω, εἴω πράσσω, ἀλλ' ὃ μὴ
 θέλω, εἴω ποίω. εἰ δὲ ὃ ὃ θέλω, εἴω ποίω, σὺν
 ᾧ νόμῳ, ὅτι καλὸς. καὶ δὲ ἐκ ἐμοῦ ἐπὶ
 κατόρθάζομαι αὐτὸ, ἀλλ' ἡ οἰκῶσα αἰ ἐμοὶ ἀ-
 μαρτία. εἶδα γάρ, ὅτι ἐκ οἰκῶ αἰ ἐμοὶ, ἐν τῇ
 ἐν τῇ σαρκί μου, ἀγαθόν. τὸ γὰρ θέλω πα-
 ρεχέσθαι μοι, τὸ δὲ κατόρθάζεσθαι ὃ καλόν,
 ἔχω δυνάμει. ὃ γὰρ ὃ θέλω ποίω ἀγαθόν,
 ἀλλ' ὃ ὃ θέλω κακόν, εἴω πράσσω. εἰ δὲ ὃ ὃ
 θέλω ἐπὶ, εἴω ποίω, ἐκ ἐμοῦ ἐπὶ κατόρθάζο-
 μαι αὐτὸ, ἀλλ' ἡ οἰκῶσα αἰ ἐμοὶ ἀμαρτία.
 Δυνάμει ἄρα τὸν νόμον ὃ θέλοντι ἐμοὶ ποι-
 εῖν ὃ καλόν, ὃ ἐμοὶ τὸ κακόν παρεχέσθαι.
 αὐνομήσομαι γάρ, ὃ νόμον τῷ θεῷ κατὰ τὸν ἴσον
 αὐτοῦ. βλέπω δὲ ἑτοῖον νόμον αἰ βίης μέ-
 λεισίν μου, αἰνεσθαι δυνάμει ὃ νόμον τῷ νό-
 μῳ, καὶ αἰχμαλωτίζονται με ὃ νόμον τῷ ἀ-
 μαρτίας, ὃ ὃ αἰ βίης μέλισί μου. παιδεί-
 ατος ἐπὶ αὐτοῦ, τίς με ἐνταῦθα ἐκ τῆς σῶ-
 ματος

μαζος τῷ θανάτῳ τῶν; ἀλλ' αἰεὶ ὃ θεὸς ἐξ
 ἰησοῦ χριστοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν. ἄρα ὃν αὐτὸς ἐπέ-
 ὃ μὲν νοὶ δουλεύω νόμῳ θεοῦ, τῇ δὲ σαρκὶ νό-
 8 μῳ ἁμαρτίας. οὐδὲν ἄρα νῦν κατένευ-
 μα ζωῆς οἱ χριστῷ ἰησοῦ, μὴ κατὰ σὰρκος περ-
 παύουσι, ἀλλὰ κατὰ πνεύμα. ὁ γὰρ νόμος τῷ
 πνεύματι τῆ ζωῆς οἱ χριστῷ ἰησοῦ ἡλὲν θέρω-
 σά με ἀπὸ τοῦ νόμου τῆ ἁμαρτίας, καὶ τοῦ θανά-
 τῳ. καὶ ἡ ἀδυναμία τοῦ νόμου οἱ ὡς κατένευεν ἄλλοι
 τῷ σαρκὶ, ὁ θεὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν πέμψας ἐν
 ὁμοιώματι σαρκὸς ἁμαρτίας, καὶ τοῦτο ἁ-
 μαρτίας κατέκρινε πλὴν ἁμαρτίας, ὡς τῷ
 σαρκὶ, ἵνα εἰ δικαίωμα τοῦ νόμου πληρῶται ἐν
 ἡμῖν, ζωῆς μὴ κατὰ σὰρκος περπατούμεν, ἀλ-
 λά κατὰ πνεύμα. οἱ δὲ κατὰ σὰρκος ὄντες,
 τὰ τῷ σαρκὶ φρονέουσιν, οἱ δὲ κατὰ πνεύμα,
 τὰ τῷ πνεύματι. καὶ γὰρ φρόνημα τῷ σαρ-
 κὶ, θάνατος. εἰ δὲ φρόνημα τῷ πνεύματι, ζωὴ
 καὶ εἰρήνη, διότι εἰ φρόνημα τῆς σαρκὸς ἔ-
 χετε εἰς θεόν. ὃ δὲ νόμος τῷ θεῷ ἐχ' ὑπα-
 τάσεται. καὶ ἡ ἀδυναμία. οἱ δὲ οἱ σαρκὶ ὄν-
 τες, θεῷ ἀρέσκει εἰ δύνανται. ὑμεῖς δὲ τὰ ἑαυτοῦ ἐν
 σαρκὶ, ἀλλ' οἱ πνεύματι, εἰ πορ πνεύματι θεὸς
 οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. εἰ δὲ τις πνεύμα χριστοῦ ἔχει, ἔχει
 εἰς ὃν ἐστὶν αὐτοῦ. εἰ δὲ χριστὸς ἐν ὑμῖν, καὶ χυλὸς
 σώματος περὶ ἁμαρτίας, εἰ δὲ πνεύμα
 ζωὴ διὰ δι-

must in d
 quidam
 quidam
 quidam
 quidam

ζωὴ δὲ δικαιοσύνη. εἰ δὲ τὸ πνεῦμα τὸ ἁγ-
 ρανθὸς ἐκ τοῦ ἐκ νεκρῶν οἴκῃ αὐτῶν, ὁ ἁγ-
 ρανθὸς τὸν χριστὸν ἐκ νεκρῶν, ζωοποιήσει καὶ τὰ θνητὰ
 σώματα ὑμῶν, ὅτι τὸ αἰοικουῶν αὐτοῦ πνεῦ-
 ματος αὐτῶν. ἀρὰ ὅτι ἀδελφοί ὁφείλετε ἵσμεν,
 ὅτι τῇ ἁγίᾳ, τὸ κατὰ ἁγίαν ἐστίν. εἰ ἂν κατὰ
 σάρκα ζῆτε, μέλλετε ἀποθνήσκειν. εἰ δὲ πνεύ-
 ματι τὰς πράξεις τὸ σώματός σας θανατῶντε, ζή-
 σετε. ὅτι ἂν πνεύματι θεοῦ ἁγίου, ἐξείσεσθε
 υἱοὶ θεοῦ. ὅτι ἡ ἐλπίς πνεῦμα δουλείας πα-
 λιν εἰς φόβον, ἀλλ' ἐλάβετε πνεῦμα υἱοθεσί-
 ας, αὐτὸ ὡς κρατοῦμεν, ἀβδὸν ὁ πατήρ. αὐτὸ δὲ
 πνεῦμα συμμαρτυρεῖ ὅτι πνεύματι ἡμῶν, ὅτι
 ἵσμεν τέκνα θεοῦ. εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι.
 κληρονόμοι καὶ θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ χριστοῦ,
 εἰ πόρ συμπαροῦμεν, ἵνα καὶ σιωποῦμεν αὐτῶν.
 λογίζομαι ἂν, ὅτι ἐκ ἁγίας τὰ παθήματα τὰ
 τοῦ καιροῦ, πρὸς τὴν μέλλουσαν δοξαίαν ἀρχαλῶ-
 φθησάμεν εἰς ἡμᾶς. ἡ δὲ ἀρχαρχαυδία τὴν κτί-
 σεως, τὴν ἀρχαρχαυδία τῆν ὑπὸ τῷ θεῷ ἀπεκ-
 δέχεται. τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑποτασσά-
 μεται, ὅτι ἐκείνη, ἀλλὰ ὅτι τὸν ὑποτασσάμεται ἐπὶ
 ἐλπίδι. ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλθὼν θεωροθήσεται ὅτι
 πρὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς, εἰς τὴν ἐλθὼν θεοῦ
 τὴν δόξης τῆν τέκνων τῷ θεῷ. οἶδαμεν γὰρ, ὅτι
 παῖς ἡ κτίσις συνεστάτω καὶ σωφρονέτω ἅχρι τῆς
 τοῦ. ὅ

κ

ii

τοῦ. ὅ

τῶν. ὃ μόνον δε, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ πῶς ἀπαρχίω-
 τῶ πνεύματος ἔχοντες; καὶ ἡμῖς αὐτοὶ εἰ ἐσ-
 θίς σεοῖσμεν, ὑποτάσσας ἀπεκδεχόμενοι, πῶς
 ἀφελύξωσιν τὸ σῶμα ἡμῶν. Τῇ γὰρ ἐλ-
 πίδι ἐσώθημεν. ἐλπίς δε βλεπομένη ἐκ ὧν
 ἐλπίς. ὃ γὰρ βλέπει τις, ἢ καὶ ἐλπίζει; εἰ δε ὃ
 βλέπωμεν, ἐλπίζομεν, οὐ ἔσονται ἀπεκδε-
 χόμεθα. ὡς αὐτῶς δε καὶ ὃ πνεῦμα σωσά-
 λαμβάνεται ταῖς ἀδυναμίαις ἡμῶν. τὸ γὰρ τί
 προσευξόμεθα κατὰ δεῖ, ἐκ οἴδαμεν, ἀλλ'
 αὐτὸ τὸ πνεῦμα ὑποτασσάμεθα ὑπὸ ἡ-
 μῶν, στεναγμοῖς ἀλαλήτοις. ὃ δε ὁρῶντων ταῖς
 καρδίαις, οἶδε τί ὃ φρόνημα τῶ πνεύματος,
 ὅτι κατὰ θεὸν οὐκ ἐκ τῆς ἐλπίδος ἀγίων. οἶ-
 δαμεν δε, ὅτι θεὸς ἀγαπᾷ τὸν θεόν, πάντας
 σωθῆναι εἰς ἀγαθόν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλη-
 τοῖς ὅσιν ὅτι οὐκ ἐκ τῆς ἐλπίδος, καὶ πρῶτος, συμ-
 μόρφον τῆ εἰκότος τῶ ἢ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι
 αὐτὸν, πρωτόγονον εἰ πολλοῖς ἀδελφοῖς. οὗτος
 δε πρῶτος, τῶν καὶ ἐκάλεισε, καὶ οὐκ ἐκ-
 λεισε, ζῶν καὶ ἰδικαίωσιν. τῶν δε ἰδικαίω-
 σε, τῶν καὶ ἰδοῦσε. τί γὰρ ὁρᾷμεν πρὸς
 ταῦτα; εἰ ὁ θεὸς ὑπὸ ἡμῶν, ἢ κατὰ ἡμῶν;
 ὅς γε τῶ ἰδοῦ ἢ ἐκ τῆς ἐλπίδος, ἀλλ' ὃ ὑπὸ ἡμῶν
 πάντων παρέστωκεν αὐτὸν, πῶς ὅχι καὶ σω-
 σάτω τὰ πάντα ἡμῶν χάριτι; τίς ἐγκα-
 λήσει κα-

λήσει κατὰ ἐκλεκτῶν θεῶ; θεὸς ὁ δικαίος.
 τίς ὁ κατακείμενος; χριστὸς ὁ ἀποθανών, μαλ-
 λον θεὸς καὶ ἐκ νεκρῶν, ὅς καὶ ὤσθη ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ,
 ὅς καὶ ἐντυγχάνει ὑμῶν. τίς ὑμᾶς κραί-
 σει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ χριστοῦ; θλίψις; ἢ πένθος;
 εἰς; ἢ διωγμός; ἢ λιμός; ἢ γυμνότης; ἢ κί-
 σθος; ἢ μάχη; καὶ ὡς κεραιαί. ὅτι
 ὡς ἐκείνη ὁ θάνατός μεθ' ὅλῳ πλὴν ὑμῶν, ἐλο-
 γήθημεν ὡς πρόβλημα σφαγῆς. ἀλλ' ἐν βύ-
 θος πάντων ὑποδουλώμεθα, ὅτι τῆς ἀγαπῆρας
 ὑμᾶς. πεπεισμαι γὰρ, ὅτι ἔπε θάνατος, ἔπε
 ζωὴ, ἔπε ἄγγελοι, ἔπε ἀρχαί, ἔπε δυνάμεις, ἔ-
 πε οὐρανοὶ, ἔπε μέλλοντα, ἔπε ὕψωμα, ἔπε
 βάθος, ἔπε τίς κτίσις ἐτόλμα διωχέσθαι ὑμᾶς
 χωρίσθαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ, τῆς ἐν χριστῷ
 ἰησοῦ ᾧ κυρίῳ ὑμῶν. 9 ἀλλήθως λέγω ἐν
 χριστῷ, ὃ φθόγγος, συμμαρτυρήσας μοι τὴν
 σιωπῇ ὡς μοι, ἐν πνέματι ἀγίῳ, ὅτι λήπη
 μοί ἐστι μεγάλη, καὶ ἀδελφότητος ὁδὸς ἡ τοῦ
 καρδίας μου. ἡνθέμην γὰρ αὐτὸς ἐπὶ ἀγάπῃ
 μα εἶναι ἀπὸ τοῦ χριστοῦ ὑποδὸν τῇ ἀδελφότητι
 μου, τῇ συνήθειᾳ μου κατὰ ἔρεαν, οἱ ἕντες
 αἰσιν ἰσχυρίζονται, ὧν ἡ ὑποθέσις, καὶ ἡ δόξα, καὶ
 αἱ ἀδελφότητες, καὶ ἡ νομοθεσία, καὶ ἡ λατρεία,
 καὶ αἱ ἐκπαιδεῖαι, ὧν οἱ πατέρες, καὶ ὅτι
 ὡς ὁ χριστός, ὃ κατὰ ἔρεαν, ὅτι ἐν παντί
κ ιιι θεὸς ὁλο-

Θεὸς ἀλόγητος εἰς τὸ αἰῶνα. ἀμήν. ἔχ
 οἶον δὲ, ὅτι ἐκπέπρωκεν ὁ λόγος τῷ Θεῷ. ἔ
 γαρ πάντες οἱ Ἰσραὴλ, ἔθνη Ἰσραὴλ. ἔδ' ὅτι εἰ-
 σὶ σαρρμα ἀβραάμ, πάντες τέκνα, ἀλλ' οὐ
 Ἰσραὴλ κληθήσεται. οἱ σαρρμα, θυπέσιν, ἔ
 τὰ τέκνα τ' ἑαυτοῦ, ταῦτα τέκνα τῷ Θεῷ,
 ἀλλὰ τὰ τέκνα τ' ἐπαγγελίας, λογίζεται εἰς
 σαρρμα. ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος ἔθης. κα-
 τὰ τὸν καιρὸν θυτον ἐλθόνταί, καὶ ἔσται
 τῇ ἑαυτοῦ υἱός. ἔ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ ἐβέκηθη
 Ἰσραὴλ εὐδοκίῳ ἐχρυσέ Ἰσραὴλ τῷ πατρὶ ἡμῶν.
 μή ποτε ἡ γνηθύντων αὐτῶν, μηδὲ πρᾶξαι
 τι ἀγαθὸν ἢ κακόν, ἵνα ἢ κατ' ἐκλογὴν τῷ
 Θεῷ πρὸ Θεοῦ μελὴ, ἔκ Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἐκ τῶ
 καλοῦτος, ἐρρήθη αὐτῇ, ὅτι ὁ μείζων δουλεύ-
 σαι ἔβ' ἐλάσσονι, καὶ θῶς γέγραπται. τὸν ἰακώβ
 ἡγάπησα, τὸν δὲ ἡγαυὴ ἐμίσησα. τί ἔν ὄν
 μεν; μὴ ἀδικία παρὰ τῷ Θεῷ; μὴ γνῶσι-
 το. τῷ γὰρ μωσῇ λέγει. ἐλέησω ὃν αὐτὸς ἐλεῶ,
 καὶ ἐκτενήσω ὃν αὐτὸς οἰκτείρω. ἄρα ἔν, ἔ
 τῷ θελοντός, ἔδὲ τῷ φέροντος, ἀλλὰ τῷ ἐ-
 λεούτος Θεῷ. λέγει γὰρ ἡ γραφή τῷ φα-
 ραῶ· ὅτι εἰς αὐτὸν ἔδωκεν ἰσχύειρά σε, ὅπως
 εἰδείξωμαι εἰ οἱ πλὴν δυνάμειν μου, καὶ ὅ-
 πως ἀγαθὴν ἔβ' ὄνομαί μου εἰ πάσι τῇ γῇ.
 ἄρα ἔν ὃν θέλει ἐλεᾶ, ὃν δὲ θέλει σκληρύ-
 νει. ὁρᾷς

τῆ. ὁρᾷς ὃν μοι. τί ἔτι μέμφει; ὅ γὰρ βελή-
 ματι αὐτοῦ τίς αὐτὸν ἴσκει; κλυοῦν γὰρ αὐτὸν
 ποτε, οὐ τίς εἶ, ὃ αὐτὰ πορευόμενος ὅδε θεῶ; καὶ
 ὁρᾷ τὸ πλοῦμα ὅδε πλοῦμα, τί με ἐποίησας
 οὕτως; ἢ ὅτι ἔχει ὑπερβαίνει τὸν πη-
 λῶ, ἐκ τῆ αὐτοῦ φερόμενος ποιῶται, ὃ μὲν
 εἰς τιμὰν σκῶτος, ὃ δὲ εἰς αἰμίαν; εἰ δὲ θέλων
 ὁ θεὸς εὐδείξαι τὴν δόξαν, καὶ γνωρίσαι
 τὸ δυνατὸν αὐτοῦ, λυγροῦσι πολλὰ μακρο-
 θυμῶν σκῶτη ὁργῆς καὶ τρυφῆς αἰς ἀπά-
 λειαν, καὶ ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλοῦτον τὴν δόξαν αὐ-
 τοῦ, ἵνα σκῶτη ἐλίσσῃ, ἃ προσβίβασεν εἰς δό-
 ξαν, οὐ καὶ ἐκάλεισεν ἡμᾶς, ὅ μόνον ὑπερ-
 βαίνει, ἀλλὰ καὶ ὑπερβαίνει, ὡς καὶ εἰ ὅσον ἐλέ-
 γει. καλέσω τὸν ὅσον μου, λαόν μου, καὶ τῶν
 ἡγαπημένων, ἡγαπημένων. καὶ ἔσται εἰς ὅ-
 ὅπως, ὅ ἐρρήθη αὐτοῖς, ὅ λαός μου ὑμεῖς, ἐκῶ
 κληθήσονται υἱοὶ θεοῦ ζώντος. ἡσυχία δὲ
 κρεῖττε ὑποδὲ τῆ ἰσχυρίας. ἵνα ὁ αἰετὶς τῆ
 ὑπὲρ ἰσχυρίας, ὡς ἡ ἄμμος τῆ θαλάσσης, τὸ καὶ
 τὰ λειμῶνα σπάρῃ. λόγον γὰρ συντελέσει
 καὶ συντέμνων εἰς δικαιοσύνην, ὅτι λόγον συν-
 τετμημένον ποιήσει κύριος ὑπὲρ τῆ γῆς. καὶ
 καθὼς προέφηκεν ἡσυχία. εἰ μὴ κύριος ἔ-
 βαλε ἡγάπησεν ἡμῖν ἀδέρμα, ὡς σόδομα
 αὐτὸ ἐχρήσθη, καὶ ὡς γόμορρα αὐτὸ ἠμολώθηται.

κ

iii

ὅτι ὁρᾷς

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ

τί ἐστὶν ὁ νόμος; ὅτι ἴδμεν τὰ μὴ διδόντα δι-
 καιοσύνην, κατέλαβεν δικαιοσύνην, δικαιο-
 σύνην δὲ πλὴν ἐκ πίστεως. ἰσραὴλ δὲ διώκων
 νόμον δικαιοσύνης, εἰς νόμον δικαιοσύνης ἤκ-
 ῃ ἐφθάσεν. ἀλλ' οὐκ ἐκ πίστεως, ἀλλ' ὡς
 ἔξ ὁρίων νόμου. προσέκοψαν γὰρ ὅτι λίαν τῷ
 10 προσκόμματος, καὶ οὕτως γέγραπται. ἰδοὺ
 τίθημι ἐν σὶ σὶ λίαν προσκόμματος, καὶ
 πέτρα σκιδάλλω. καὶ πῶς ὁ πισθύνων ἐπὶ
 αὐτῷ, ὃ κατακυριεύσεται. ἀδελφοί,
 ἢ μὲν θύομεν τῇ ἐμῇ καρδίᾳ, καὶ ἢ δὲ κ-
 σις ἢ πρὸς τὸν θεόν, ὑποφ' τῷ ἰσραὴλ ὅτι
 εἰς σωτηρίαν. μαρτυρῶ ἡμεῖς αὐτοῖς, ὅτι ξηλόν
 θεὸς ἔχουσιν, ἀλλ' ὃ κατ' ὠδή γινώσκουσιν. ἀγνοοῦ-
 πες γὰρ πλὴν τῷ θεῷ δικαιοσύνην, καὶ πλὴν
 ἰδίαν δικαιοσύνην ζητοῦντες σῆσαι, τῇ δικαιο-
 σύνῃ τῷ θεῷ ὃν ἔχουσιν ἐπιτάγῃ. τέλος γὰρ νό-
 μου χριστὸς εἰς δικαιοσύνην παντὶ ὃς πί-
 σθύνοντι. μωσῆς γὰρ γράφει πλὴν δικαιο-
 σύνην πλὴν ἐκ τῷ νόμῳ, ὅτι ὁ ποιήσας αὐτὰ
 αὐθροῦπος, ζήσεται ἐν αὐτοῖς. ἀλλ' ἐκ πίστεως
 δικαιοσύνη, ὅπως λίαν, μὴ ἔσῃς οὐ τῇ καρ-
 δία σου. τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν;
 τινὲς χριστὸν καταγαγεῖν. ἢ τίς καταβήσεται
 εἰς πλὴν ἄβυσσον; τινὲς χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀνα-
 γαγεῖν. ἀλλὰ τίς λέγει ἢ γραφή; ἐπὶ σὺς σου εἶ-
 μά ὅτι

μαί ἔστιν οὐδ' ὁ σῶμαί σου, καὶ οὐ τῇ καρδίᾳ
 σου. τίς τίς τὸ ῥῆμα τὸ πίστεως, ὃ κηρύσσουσιν
 ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς εἰς τὸν σῶμαί σου κύριον
 Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς εἰς τῇ καρδίᾳ σου, ὅτι ὁ
 θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ. καρδίᾳ
 γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, σῶματι δὲ ὁ-
 μολογᾶται εἰς σωτηρίαν. λέγει γὰρ ἡ γραφή.
 „ πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ, ὁ καταχέτω θή-
 σεται. ὁ γὰρ ἔστι δικτορὴ ἰσχυρὸς τε καὶ ἱλ-
 λικτος. ὁ γὰρ αὐτὸς κύριος πάντων, πλεόντων
 εἰς πάντας οὗ ἐπιχειροῦμεν αὐτόν. πᾶς γὰρ
 ὃς αὐτὸν ἐπιχειροῦται τὸ ὄνομα κυρίου, σωθήσε-
 ται. πᾶς γὰρ ἐπιχειροῦται, εἰς ὃν ὁ ἐπίστευεν;
 πῶς δὲ πιστεύουσιν, ὅς ἐκ ἡκούσαν; πῶς δὲ ἡκού-
 σαι χωρίς κηρύσσοντες; πῶς δὲ κηρύξουσιν, ἐὰν
 „ μὴ ἀποσταλέσιν ἡρώδης καὶ γραπταί. εἰς ὧραῖοι
 „ οἱ πόδες τῶν ἀγγελιστοῦν εἰρήναι, τῶν δι-
 „ αγγελιστοῦν τὰ ἔργα. ἀλλ' ὁ πάντες
 ἔτι ἡκούσαν τῶν ἀγγέλων. ἡκούσαν γὰρ λέγει.
 „ κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; ἄρα ἡ πίστις
 ἔξ ἀκοῆς, ἡ δὲ ἀκοὴ ἀπὸ ῥῆματός θεοῦ. ἀλλὰ
 λέγω, μὴ ἐκ ἡκούσαν; μενοῦνται εἰς πᾶσαν πλὴν
 γινώσκουσιν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πτε-
 ρατα τὸ εἰσμελὲς τὰ ῥήματα αὐτῶν.
 ἀλλὰ λέγω, μὴ ἐκ ἡκούσαν; πρὸς μου
 „ οὕτως λέγει. ἐπὶ παρακλήσω ὑμᾶς ἐπὶ ὅτι ἐ-
 θνή, ἐπὶ

- „ θνητῶν, ὡς ἔθνη ἀσιωγῶ παροργισθῶ ὑμᾶς. ἢ
 „ ἔλασθε ἀποδολμᾶ, καὶ λέγετε ἀράθων τοῖς ἐμὲ
 „ μὴ ζητῶσιν, ἐμφανὲς ἐν Ἰσραὴλ τοῖς ἐμὲ μὴ ἔσπε
 „ ρωτῶσι. πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγεις. ὅλως πλὴν ἢ
 „ μὲν ἔστιν ἔξεσταισαι τὰς χεῖρας μου πρὸς λαὸν
 II ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα. λέγω ὅτι,
 μὴ ἀπώσθῃς ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, μὴ γένοιτο.
 καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσραηλῆτις εἰμι, ἐκ σπέρματος
 ἀβραάμ, φυλῆς βενιαμὴν. ὅτι ἀπώσθῃς ὁ θεὸς
 τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὃν προσέγνω. ἢ ἔκ οἶδατε, οἱ ἰ-
 λία ἢ λέγεται ἡ γραφή; ὡς οὐ τυγχάνει τῷ θεῷ
 „ κατὰ τὸ Ἰσραὴλ, λέγων κύριε, ὅτι προφήταις
 „ σου ἀπέκτειναν, καὶ τὰ θυσιαστήρια σου κατέ-
 „ σκαψαν, καὶ τὸ ἑπιλείφθην μόνος, καὶ ζητῶσαι
 „ πλὴν ψυχῇ μου. ἀλλὰ ἢ λέγεις αὐτῷ ὁ χρημα-
 „ τισμὸς; κατέλιπον ἐμαυτῷ ἐπὶ ἀκαχίλεις ἄν-
 „ θρας, οἱ τινες ὅτι ἐκαμψαν τὸν τῇ βααλ. ἔ-
 πως ὅτι καὶ οὐ τῷ νῦν καιρῷ, λαῖμα κατὰ
 ἐκλογὴν χάνεις γέγονεν. εἰ δὲ χάνεις, ὅτι ἐπι-
 ῥῶσιν. ἐπεὶ ἢ χάνεις, ὅτι ἔτι γίνεται χάνεις. οἱ
 δὲ ῥῶσιν, ὅτι ἔτι ὄντι χάνεις. ἐπεὶ τὸ ῥῶσιν ὅτι
 ἐπι ὄντι ῥῶσιν. ἢ ὅτι, ὃ ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ, ὅτι
 ὅτι ἐπέτυχον, ἢ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχον, οἱ δὲ λοι-
 „ ποὶ ἐπαρώσθησαν, καὶ ὡς γέγραπται. ἔδωκεν
 „ αὐτοῖς ὁ θεὸς πνεῦμα κατανύξεως, ὁφθαλ-
 „ μὸς τῶ μὴ βλέπειν, καὶ ὅτι τῶ μὴ ἀκούειν, ὥς
 τῆς

» τῆς σῆμδρον ἡμέρας . καὶ δαβὶδ λέγει . γενη-
 » θήτω ἡ ἐξάρεξ αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ εἰς θή-
 » ραν, καὶ εἰς σκάνδαλον, καὶ εἰς αὐταπόδομα
 » αὐτοῖς . σκορπεθήτω οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τῷ
 » μὴ βλέπειν, καὶ ὁ ὤτος αὐτῶν διαπνεῖς σύγ-
 » κλητον . λέγω ὃν, μὴ ἔπαισιν, ἵνα πέσωσι; μὴ
 » γένοιτο . ἀλλὰ τῷ αὐτῶν παραπῆματι ἡ σω-
 » τηρία τοῖς ἔθνεσιν, εἰς τὸ παραζηλώσαι αὐτοῦ .
 εἰ δὲ ὁ παραπῆμα αὐτῶν πᾶς κόσμος,
 καὶ τὸ ἥτημα αὐτῶν πᾶς ἔθνος, πόσω μάλ-
 λον ὁ πλήρωμα αὐτῶν ὑμῖν ἂν λέγω τοῖς ἔθ-
 νουσιν, ἐφ' ὅσον μὲν εἰμι ἐγὼ ἐθνῶν ἀπόστολος,
 πλὴν διακονίαν μου δοξάζω, εἰ πως παραζηλώ-
 σω μετὰ πλὴν σάρκα, καὶ σώσω ἑνὸς ὅσων αὐτῶν .
 εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν καταλλαγὴ κόσμου,
 ὥς ἡ πρόσληψις, εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν; εἰ δὲ ἡ
 ἀπαρχὴ ἁγία, καὶ τὸ φύραμα . καὶ εἰ ἡ ῥίζα ἁ-
 γία, καὶ οἱ κλάδοι . εἰ δὲ ἕντες τῷ κλάδῳ ὁ ζε-
 κλάσθηται, σὺ δὲ ἀγρίελαος ὢν, εὐκριντεῖ-
 σθης ἐν αὐτοῖς, καὶ συγκοινωνὸς τῇ ῥίζῃ καὶ τῇ
 ὀτηθῇ τῇ ἐλαίας ἐγένετο, μὴ κατακαυχῶ τῷ
 κλάδῳ . εἰ δὲ κατακαυχᾷσαι, ὅσον τῇ ῥίζῃ
 βαστάζεις, ἀλλ' ἡ ῥίζα σε ὀρεῖς ὅτι . ὁ ζεκλάσθη-
 ται κλάδοι, ἵνα ἐγὼ ἐγκριντεῖσθω . καλῶς . τῇ
 ἀπιστίᾳ ὁ ζεκλάσθηται, σὺ δὲ πίσει ἔσθης . μὴ
 ὑψηλοφρονεῖς, ἀλλὰ φοβῶ . εἰ γὰρ ὁ θεὸς τῷ
 κατὰ φύ-

κατὰ φύσιν κλάδων ἔκ ἐφείβετο, μή πως ἔδε
 οὐ φείσεται. ἰδὲ δὲ χρηστότητα καὶ ἀφοβμίαν
 θεῷ. ἰδὲ μὲν οὖν πεσόντας, ἀποτρίμναι, ἰδὲ
 δὲ σὲ χρηστότητα, καὶ ἐπιμένειν τῇ χρηστότητι.
 ἰσχυρὰ καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ, καὶ ἐκείνοι δὲ, καὶ μὴ
 ἐπιμένωσι τῇ ἀπιστίᾳ, ἐγκυτεῖσθαι (οὐ). δυ-
 νατὸς γὰρ ὅστις ὁ θεὸς πάλιν ἐγκυτεῖσαι αὐ
 οὖν. εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῆ κατὰ φύσιν ὀξυκόπης ἀ-
 γριελαίᾳ, καὶ παρὰ φύσιν ὀξυτελείᾳ εἰς
 καλλιέλαιον, πρὶν μάλιστα εἶποι κατὰ φύ-
 σιν, ἐγκυτεῖσθαι (οὐ) τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ; ἔ γὰρ
 θέλω ὑμᾶς ἀγοῶν ἀδελφοί εἰς μυστήριον τῷ-
 θεῷ, ἵνα μὴ ᾔτε παρὲς αὐτοῖς φρόνιμοι, ὅτε παρῶ-
 σις ἀπὸ μέρους τῷ ἰσραὴλ γένησιν, ἀχρις ἔτι
 πληρώμα τῷ ἐθνικῷ εἰσαέλθῃ, καὶ ὅπως πᾶς
 ἰσραὴλ σωθήσεται, καὶ θὼς γένηται. ἡμεῖς ἐκ
 σῶν ὁ ἐν ὀνόματι, καὶ ἀποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ
 ἰακώβ. ἢ αὐτὴ αὐτοῖς ἢ παρὲς ἐμοῦ διαθήκη,
 ὅταν ἀφίλωμαι τοὺς ἀμαρτάνους αὐτῶν κατὰ
 μὲν ὅτι τὸ εὐαγγέλιον, ἰσχυροὶ δὲ ὑμεῖς, κατὰ
 δὲ ἐκλογῇ ἀγαπητοὶ διὰ τοῦ πατοδῶς. ἀμ-
 ταμέληται δὲ χαιρίσματος, καὶ ἡ κλήσις τοῦ θεοῦ.
 ὡσαύτως γὰρ καὶ ὑμεῖς ποτε ἠπειθήσατε ἐπὶ θεῷ,
 νῦν δὲ ἠλεήθητε τῇ τῶν ἀπειθείᾳ, ὅπως καὶ
 εἴποι νῦν ἐπειθήσεται τῷ ὑμετέρῳ ἐλπί, ἵνα καὶ
 αὐτοὶ ἐλεηθῶσι. συμείλῃ δὲ ὁ θεὸς οὖν πᾶν
 τὰς εἰς

τας εἰς ἀπειθειαν, ἵνα οὖν πάντας ἐλίσσῃ. ὁ
βάθος πλάτος καὶ σοφία καὶ γνώσις θεῶ,
ὡς αὐτεξοφύνηται τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ αὐτε-
ξιχνιάσαι αἱ ὁδοὶ αὐτῆς. τίς γὰρ ἐγὼ νοῦν κυ-
εῖς; ἢ τίς σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο; ἢ τίς προ-
έδωκεν αὐτῷ, καὶ αὐτὰ παιδοθήσεται αὐτῷ;
ὁ ὤν αὐτοῦ, καὶ οὐκ αὐτοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάν-
τα. αὐτῷ ἢ δόξα εἰς οὖν αἰῶνας. ἀμήν.

Γαρυκαλῶ οὖν ὑμᾶς ἀδελφοί, διὰ τὴν οἰκ 12
τηριάν τῶ θεῶ, παρεσπόμεναι τὰ σώματα ὑ-
μῶν, θυσιάαι ζώοντες, ἁγίαι, διάριστοι ὡς θεῶ,
τὴν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν καὶ μὴ συγκατα-
τίθειτε τῷ εἰδῶνι τῶν αἰσθημάτων, ἀλλὰ μεταμορφώθη-
τε τῇ ἀνακατανώσει τοῦ νοῦς ὑμῶν, εἰς ἐξοκίμαζον
ὑμᾶς, τί τὸ θέλημα τῶ θεῶ, εὐχαριστοὶ, καὶ διά-
ριστοι καὶ τέλειον. λέγω ἡ διὰ τὸ χάριτος τῆς
δοθεύουσας μοι, παντὶ ὡς ὅτι οὐ ὑμῖν, καὶ ἐποδρ
φρονεῖν, παρὲς ὃ δὲ φρονεῖν, ἀλλὰ φρονεῖν, εἰς τὸ
σωφρονεῖν, ἐκείτω ὡς ὁ θεὸς ἐμείρεται μέτρον πί-
στεως. καὶ θάπορ ἡ εἰς αὐτὸ σώματι μέλη πολλὰ
ἐχοντα, τὰ δὲ μέλη πάντα εἰς τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ἑα-
πράξιν, ὥστε οἱ πολλοὶ οὐ σώματα ἔσονται εἰς χρι-
στῷ, ὁ δὲ καὶ θεὸς, ἀλλὰ ἓξ καὶ ἓξ ἐχοντες δὲ χα-
ρίσματα καὶ τὰ τῶν χαρίων τῶν δοθέντων ὑμῖν
διαφορὰ, ἅπερ προφητεῖται καὶ τὰ τῶν αἰαλό-
γησαν τὸ πῖστος, ἅπερ διακατέχεται εἰς τὴν διακονίαν,
εἴτε

εἴτε ὁ διδάσκων ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, εἴτε ὁ πα-
 ρακαλῶν ἐν τῇ παρακλήσει, ὁ μετὰ διδῶν ἐν
 ἀπολότῃ, ὁ πρὸς ἀέμελος ἐν ἀντιθέσει, ὁ ἐλεῶν
 ἐν ἰλαρότῃ· ἢ ἁγὰ πᾶν ἀνὸς κείνος, ἀρξεντοῦ
 τὸς ἐφ' ἑαυτὸν, καλλώμενοι δὲ ἁγὰ, τῇ φι-
 λαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι, τῇ τιμῇ
 ἀλλήλους προσημέριοι, τῇ ἀντιθέσει μὴ ὀκνηροί,
 δὲ πρὸς μακρὰ ζήοντες, δὲ καὶ εὐδελῶντες,
 τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ ἐλπίδι ἐσθόμε-
 νοντες, τῇ πρὸς ἀντιθέσει προσημέριοι,
 ταῖς χρείαις τῇ ἀγίᾳ κοινωνοῦντες, τῇ φι-
 λοξυνίᾳ διώκοντες· διλογεῖτε ἑαυτοὺς διώκοντας
 ὑμᾶς, διλογεῖτε καὶ μὴ κατὰ ἐξουσίαν· χαί-
 ροντες μετὰ χαίροντων, καὶ κλαίοντες μετὰ κλαί-
 ῶντων· ὁ αὐτὸς εἰς ἀλλήλους φρονιῶντες, μὴ
 τὰ ὑφ' ἑαυτὸν φρονιῶντες, ἀλλὰ τοῖς ποτε-
 νοῖς οὐκ ἀπαγόμενοι· μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρὰ
 ἑαυτοῖς, μηδὲν κακὸν αἰτῇ κακοῦ ἀποδοῦν-
 τες, προσημέριοι καλὰ ἐν ὁπῶν πάντων αἰ-
 θρώπων· εἰ δὲ αὐτὸν, δὲ ὑμῶν, μετὰ πάντων
 αἰθρώπων εἰρήνοχοι· μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικεῖν
 ἀγαπήσει, ἀλλὰ ὅτε τόπον τῇ ὀργῇ· γέ-
 „ γραπταὶ γάρ· ἐκδίκεοις, ἐπὶ αὐτὰ πο-
 „ δώσω, λέγει κύριος, ἐὰν δὲ πεισῇ ὁ ἐχθρὸς σου,
 φάμενος αὐτόν· ἐὰν δὲ πεισῇ, πότιζε αὐτόν· ἔδωκε
 γὰρ ποιῶν, ἀθροῦς πνεύματος ἀποδοῦναι ὡς
 τῷ κεφα-

πῶς κεφαλὴν αὐτοῦ. μὴ νικῶ ὑπὸ τῷ κακῷ,
 ἀλλὰ νίκησιν οἱ ὅτι ἀγαθῶν ὁ κακόν. 13 Γὰρ
 ψυχὴ ὑβρισταίς ὑποδριχέσταις ὑποτασσέ-
 σθαι. ὅτι γὰρ ὅστις ὑβρίσκει, εἰ μὴ ἀπὸ θεοῦ. αἱ δὲ
 ὑβρίσται ὑβρίσται, ὑπὸ θεοῦ πεταγμέναι εἰσιν.
 ὥστε ὁ αὐτιτλασόμενος τῇ ὑβρίσει, τῇ τῷ θεῷ
 διαταγῇ ἀνθίσταται. οἱ δὲ ἀνθισταμένοι, ἐαυ-
 τοῖς κρίμασι λήθονται. οἱ γὰρ ἀφ' ἑαυτῶν ἔκ-
 εἰσι φόβος τῇ ἀγαθῶν ὁδῶν, ἀλλὰ τῇ κα-
 κῶν. θέλεις δὲ μὴ φοβεῖσθαι πῶς ὑβρίσταις; ὅ-
 τι ἀγαθὸν ποίῃς, καὶ ἴφαις ἔπαινον ὑβρίσταις.
 θεὸς γὰρ δίκαιός ἐστι. οἱ εἰς τὸ ἀγαθὸν ἐὰν δὲ
 ὁ κακόν ποιῇς, φοβῶ. ὅτι γὰρ εἰκὼ πῶς μά-
 χαιραν φορεῖ. θεὸς γὰρ δίκαιός ἐστι, ἰσοδικός
 εἰς ὁργὴν ὅτι κακόν πράσσοντι. διὸ ἀνάγκη
 ὑποτάσσεσθαι, ὅτι μόνον διὰ πῶς ὁργισθῇ, ἀλλὰ
 καὶ διὰ πῶς σιωπῇσιν. διὰ τοῦτο ἂν καὶ φόβος τε-
 λαῖται. καὶ οὐροῖς ἂν θεοὶ εἰσιν, εἰς αὐτοὺς ὅτι πᾶς
 σαρκοῦς ὁδῶν τε. ἀπόδοτε ὅτι πᾶσι τοῖς ὁφει-
 λῶν. ὅτι τὸν φόρον, τὸν φόρον. τῷ δὲ τέλος, τὸ τέ-
 λος. τῷ τὸν φόρον, τὸν φόρον. ὅτι πῶς ἡμῶν, πῶς
 ἡμῶν. μὴ καὶ ἡμῶν ὁφείλετε, εἰ μὴ τὸ ἀγα-
 θὸν ἀλλήλων. ὅτι γὰρ ἀγαθῶν τὸ ἐν τῷ ὁδοῦ, ὁδοῦ
 ἀπολύει, ὅτι ἂν, ὅτι μοιχόσταις, ὅτι φονέσταις,
 ὅτι κλέψαις, ὅτι φλυδμαρτυρίαις, ὅτι ἐπιθυ-
 μίαις, καὶ ὅτι ἐν τῷ ἐν τῷ, ὅτι ἐν τῷ ὅτι
 λόγῳ

λόγῳ αἰα κεφαλαιῶται, οὐ δ', ἀγαπήσεις τὸν
 πλησίον σου ὡς σεαυτὸν. ἢ ἀγάπη δ' πλησίον
 κακόν· οὐκ ἐργάζεται. πλήρωμα ἔστι νόμον, ἢ ἀγά-
 πη. καὶ ἔστι εἰδέναι, τὸν πατέρα, οὗ ὥρα ἡμεῖς
 ἦδη ἵδμεν· ἐκεῖ θῆται. καὶ γὰρ ἔγνωσαν ἡ-
 μῶν ἡ σωτηρία, ἢ ὅτι ἐπιστεύσαμεν. ἢ νῦν πρὸς
 ἐκείνους, ἢ δὲ ἡμεῖς ἡπίκεν· ἀποθώμεθα ὅτι τὰ
 ἐργὰ τῶ σκότους, καὶ οἰδοσώμεθα τὰ ὅσα
 τῶ φωτός. ὡς οὐ ἡμεῖς διημιμένως ποδοποι-
 ῶμεθα, μὴ κώμους καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ
 ἀσελγείαις, μὴ ἐρίδι καὶ ζήλῳ, ἀλλ' οἰκίσαν-
 δε τὸν κύριον Ἰησοῦν χριστόν. καὶ τὸ ἑκαστὸς πρὸς
 14 τοῖς μὴ ἐπιστάδε εἰς ἐπιθυμίασ. Τὸν δὲ ἀ-
 δεινοῦντα τῇ πίσει, πρὸς λαμβάνει, καὶ εἰς
 διακρίσεις διαλογισμῶν. ὅς μ' ἔπεισεν φανερῶν
 πάντα, ὅτι ἀδελφῶν, λάχονα ἐδίδα, ἀείδοντα,
 τὸν μὴ ἐπίοντα μὴ ἔξω θενείτω, καὶ ὁ μὴ ἐδίδα,
 ὅτι ἐπίοντα μὴ κρινέτω. ὁ θεὸς ἡμεῶν πρὸς
 σελάστω σὺ τῇ εἰ, ὁ κρινὼν ἐλλόττει οἰκά-
 τιν, τῷ ἰδίῳ κυρίῳ σέκει, ἢ πῖπῃ, σαθρὸς τε
 δὲ διώκει, γὰρ ὅτι ὁ θεὸς ἡμεῶν οὐ τὸν ὅς μὲν
 κρινέει ἡμεῖς παρ' ἡμεῶν, ὅς δὲ κρινέει πάντας
 ἡμεῖς. ἔλαστος οὐ δ' ἰδὲ τοῦ πληροφανεῖται.
 ὁ φρονέων πᾶν ἡμεῶν, κρινέει φρονέων καὶ ὁ φρο-
 νῶν τῷ ἡμεῶν, κρινέει φρονέων. ὁ ἰδὲ τῶν
 κρινέων ἐπὶ τῇ. ὁ χρεῖται ἡμεῶν καὶ ἡμεῖς ἰδὲ τῶν
 κρινέων

θεῶ, καὶ δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις. ἄρα οὐκ ἐστὶ
 τὸ εἰρήνης διακείμεν, καὶ τὰ τὸ οἰκοδομῆς, τὸ
 εἰς ἀλλήλους. μή τι ἐκεῖ βρώμας καὶ τάλιν
 τὸ εἶναι τῷ θεῷ. πάντα μὲν καταρχῇ, ἀλλὰ
 κακὸν ὃ ἀνθρώπων, ὃ δὲ προσκόμματος ἐ-
 στίον. καλὸν δὲ μὴ φαγεῖν κρέα, μηδὲ πίνειν
 οἶνον, μηδὲ εἰς ὃ ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει, ἢ
 σκανδαλίζει, ἢ ἀδικεῖ. σὺ πίστιν ἔχεις; καὶ τοῦ
 θέντος ἔχει σὺν ὅποιον τῷ θεῷ. μακαρίου ὁ μὴ
 κείνων ἑαυτὸν, εἰς ὃ δοκιμαζέται. ὃ δὲ δοκιμα-
 μένος, καὶ φάγη, καὶ κατέκει, ὅτε οὐκ ἐκ πί-
 σως. πάντες δὲ ὅτε ἐκ πίσεως, ἀμαρτία ὄντα.
 15 : Οφείλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ διωκτοί, καὶ ἀδική-
 μαται τῇ ἀδιανότῳ βαστάζειν, καὶ μὴ ἑα-
 νοῖς ἀρέσκειν. ἕκαστος τὸ ἡμῶν ὃ πλησίον ἀ-
 ρισκίτω εἰς τὸ ἀγαθόν πρὸς οἰκοδομίαν. καὶ
 γὰρ ὁ χριστὸς ἑαυτῷ ἠρέσεν, ἀλλὰ καθὼς
 ,, γέγραπται, οἱ ὀφεισμοὶ τῇ ὀνειδιστέῳ σε,
 ,, ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. ὅρα γὰρ προεγράφη; εἰς
 πλὴν ἡμετέρῃ διδασκαλίᾳ προεγράφη, ἵνα
 διὰ τὸ ὑπομονῆς καὶ τὸ παρακλήσεως τῇ
 γραφῇ πλὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. ὁ δὲ θεὸς τὸ
 ὑπομονῆς καὶ τὸ παρακλήσεως δὲ ἡμῶν τὸ
 αὐτὸ φρονεῖν εἰς ἀλλήλους. καὶ τὸ χριστὸν Ἰη-
 σὺν, ἵνα ὁμοθυμαδὸν εἰς εἰρήνην δεξιᾶς
 τοῦ θεοῦ, καὶ πατόρα τῷ κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ
 χριστῷ.

χρυσοῦ. διὸ προσλαμβάνετε ἀλλήλους, καθὼς
 καὶ ὁ χριστὸς προσελάβετο ἡμᾶς εἰς ὁδὸν θεοῦ.
 λέγω δὲ ἰησοῦν χριστὸν ἀφ' ἑκτονος μεληκῶσαι
 περιθεμῆς ὑπὸν ἀληθείας θεοῦ, εἰς τὸ βεβαι-
 ῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῇ πατρί. τὰ
 δὲ ἔθνη ὑπὸν ἐλπίου δοξάζουσι τὸν θεόν, κα-
 θὼς μέγαρα. ἀφ' ὧν ὁμομολογῶμαι
 ὅτι οἱ οἱ ἔθνησι, καὶ ὃ ὀνόματι σου φαλῶ. καὶ πα-
 λιν λέγω. ἀφ' ὧν ἔθνη μετὰ τῷ λαῷ αὐ-
 τοῦ. καὶ πάλιν. αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ
 ἔθνη, καὶ ἐπαινεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί. καὶ
 πάλιν ἡσυχίαστέ. ἔσται ἡ εἰς τὸ ἰσχυρῶν, καὶ
 ὁ ἀνίσταμενος ἀρχὴν ἐθνῶν, ἐπ' αὐτῷ ἔθνη
 ἐλπίζουσιν. ὁ δὲ θεὸς τῆς ἐλπίδος, πληρώσει ὑ-
 μᾶς πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης, οἱ ὧν πιστεύετε εἰς
 τὸ ποθεῖν εἶναι ὑμᾶς οἱ τῇ ἐλπίδι, οἱ διωκόμε-
 νοι πονηρίας ἀγίας. ἐπεὶ πεποιθὲς δὲ ἀδελφοί μου,
 καὶ αὐτὸς ἐγὼ ποθεῖν ὑμῶν, ὅτι καὶ αὐτοὶ μεσοί.
 ἐσε ἀγαθοσύνης, πεπληρωμένοι πάσης γνώ-
 σεως, διωκόμενοι καὶ ἀλλήλους ἰσχυρεῖν. ὁλ-
 κηρότορον δὲ ἔγραψα ὑμῖν ἀδελφοί ἀπὸ μέ-
 ρον, ὡς ἐπαναμνήσκων ὑμᾶς, ὅτι τῇ χάριτι
 τῇ δοθεῖσάν μοι ὑπὸ τῷ θεῷ, εἰς τὸ εἶναι με λει-
 βωρτὸν ἰησοῦ χριστοῦ εἰς τὰ ἔθνη, ἵδρυσθῶντα
 τὸ εὐαγγέλιον τῷ θεῷ, ἵνα γλήκῃ ἡ προσφορὰ
 τῇ ἐθνῶν ἀπὸ προσδεκτοῦ, ἡγιασμένη οἱ πνεύ-

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΓΡΟΣ

μαίει ἀγίῳ. ἔχω δὲ καύχησιν ἐν χειρῶ. ἰησοῦ
 τὰ πρὸς θεόν. ἔγωγὰρ ἐλμήσω λαλεῖν ὑμῶν ἔ-
 κατειργάσθαι χριστὸς δι' ἐμοῦ, εἰς ὑπακοὴν
 ἐθνῶν, λόγῳ καὶ ὄργῳ, ἐν δυνάμει σημείων καὶ τε-
 ράτων, ἐν δυνάμει πνύματός θεοῦ, ὥστε με ἀ-
 πό ἰερουσαλὴμ καὶ κύκλῳ μέχρι τῆ ἰλυνεικοῦ,
 πεπληρωκέναι εἰς θύαπ' ἐλίου τῶ χειρῶ. ἕτως
 δε φιλοῦ μόνον θύαπ' ἐλίζαθ, ἔχ' ὅπου ὠτο
 μάσθαι χριστὸς, ἵνα μὴ ἐπ' ἀλλότριον θεμέ-
 lion οἰκοδομῶ, ἀλλὰ καθεὺς κέχρηται. οἷς
 ἔκ ἀνηγέλη παρὰ αὐτοῦ, ὄφονται, καὶ οἱ ἔκ
 ἀκηκόασι σωθήσονται. διὸ καὶ ἐκκοπήμι τὰ
 πολλὰ τῶ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. νυνὶ δὲ μη-
 κέ' ἐν τόπον ἔχων ἐν τοῖς κλίμασι τῶ τοῖς, ἐπι-
 ποθίαν δὲ ἔχων, τῶ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ πολ-
 λῶν ἐτῶν, ὥς ἐὰν ἐρθῶμαι εἰς πλὴν ἀσπίαν,
 ἐλθόμεναι πρὸς ὑμᾶς. ἐλπίζω γὰρ διαερθεύ-
 μενος, θεάσασθαι ὑμᾶς, καὶ ὑφ' ὑμῶν πρῶτεν
 φθιῶναι ἐκεῖ, ἐὰν ὑμῶν πρῶτον ἀπὸ μέρους ἐμ-
 πλησθῶ. νυνὶ δὲ ἐρθόμεναι εἰς ἰερουσαλὴμ δια-
 κονῶν τοῖς ἀγίοις. διδύκηνται γὰρ μακεδονία καὶ
 ἀχαΐα, κοινωνίαν τινὰ ποιήσασθαι εἰς τοῦ πτω-
 χῶς τῶν ἀγίων τῶν ἐν ἰερουσαλὴμ. διδύκηνται
 γὰρ καὶ ὁφείλει αὐτῶν εἶσιν. εἰ γὰρ τοῖς πνύμα
 ἱκοῖς αὐτῶν ἐκοινώνησαν τὰ ἔθνη, ὁφείλῃσι καὶ
 ἐν τοῖς σαρκικοῖς λειτουργῆσαι αὐτοῖς. ἔδει δὲ
 ἐπιτελέ-

ἐπιτελείετε, καὶ σφραγισμένοι αὐτοῖς τὸν
καρπὸν τοῦ ἔργου, ἀπολείετε δι' ὑμῶν εἰς τὴν
σωτηρίαν. οἶδα δὲ, ὅτι ὁρῶμενος πρὸς ὑμᾶς,
εἰ πληρώματι λόγων τῆς διαφιλίας τῆς χριστοῦ
ἐλθόμεαι. παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί, ὅτι
τῆς κρείστος ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, καὶ διὰ τὴν ἀγάπης
τῆς πνέματός, συναγωνίσασθε μοι εἰς ταῖς πλο-
συχαῖς ὑποδρὸν ἐμοῦ, πρὸς τὸν θεόν, ἵνα ἔνδοξον
ὡς τῇ ἀπειθείᾳ μου εἰς τὴν ἰσχυρίαν, καὶ ἵνα ἡ
δοξακονία μου ἡ εἰς ἰδοξαστήν, ἀπὸ πρὸς δεξιὰς γε-
νητοῦ θεοῦ ἀγίοις, ἵνα εἰς χαρὰν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς,
ὅτι θελήματός θεοῦ, καὶ συναναπαύσωμαι ὑ-
μῶν. ὁ δὲ θεὸς τὴν εἰρήνην, μετὰ πάντων ὑμῶν.
ἀμήν. Σαυίστημι δὲ ὑμῶν φοίβῳ, πλὴν ἀδελ- 16
φῶν ὑμῶν, ὅτι ὁρῶμενος τὴν ἐκκλησίαν τὴν εἰς
κεντραῖς, ἵνα αὐτῶν προσδέξῃται εἰς κρείων,
ἀξίως τῇ ἀγίᾳ, καὶ παραστῇτε αὐτῇ εἰς ὃ αὐ-
τῶν χρεὶς πράγματι. καὶ γὰρ αὐτὴ προστάτις
πολλῶν ἐκλήθη, καὶ αὐτοῦ ἐμῶ. ἀσπάσασθε πρί-
σταν καὶ ἀκύλαν, ὅτι συνδράγας μου εἰς χριστῷ
Ἰησοῦ, οἵτινες ὑποδρὸν τὴν ψυχῆς μου τὸν ἐαυτῶν
τάχην ἑαυτῶν ἔθηκαν, οἷς ἔκ ἐκ μόνος ὀφείλει
εἶναι, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῇ ἐθνῶν, καὶ
πλὴν κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν. ἀσπάσασθε
ἐπαινετὸν τὸν ἀγαπητὸν μου, ὅς ὄσιν ἀπαρχὴ τὴν
ἀρχαίας εἰς χριστῷ. ἀσπάσασθε μαριὰμ, ἥτις
πολλὰ

πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς ἡμᾶς. ἀπαύραδε αἰσχροῖς
 κον καὶ ἰσνίαι, ὅν σου γενεῖς με, καὶ σωμαχιμαλῶ
 ὅν μου, οἱ ἱνές εἰσιν ἐπίσημοι εἰς τοῖς ἀφροῖς,
 οἱ καὶ πρὸ ἐμῶ γεγόνασιν εἰς χριστῷ. ἀπαύραδε
 ἀμωλίαν τὸν ἀγαπητὸν με εἰς κυρίῳ. ἀπαύραδε
 δε ἔρβανόν, τὸν σωδρόν ἡμῶν εἰς χριστῷ, καὶ σά
 χιω τὸν ἀγαπητὸν με. ἀπαύραδε ἀπελλιῶ,
 τὸν δοκιμὸν εἰς χριστῷ. ἀπαύραδε ὅν ἐκ τῆς
 αἰσροβέλας. ἀπαύραδε ἡρώδιονα τὸν σου γενῆ
 μου. ἀπαύραδε ὅν ἐκ τῆς ἰαρκίας ὅν ὄν-
 τας εἰς κυρίῳ. ἀπαύραδε ἰύφαιναν καὶ ῥυφώ-
 ραν, ταῖς κοπιώρας εἰς κυρίῳ. ἀπαύραδε πδρ-
 σίδα πῶ ἀγαπητῶ, ἥ ἕως πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς
 κυρίῳ. ἀπαύραδε ῥῆφον τὸν ἐκλεκτὸν εἰς κυ-
 ρίῳ, καὶ πῶ μητόρᾳ αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ. ἀπαύραδε
 ἀσύμερον, φλέποντα, ὀρμαῖν, παρρόβαν, ὀρ-
 μιῶ, καὶ ὅν σὺ αὐτοῖς ἀδελφός. ἀπαύραδε
 φιλόλογον, καὶ ἰσλίαν, νηρέα, καὶ τῇ ἀδελφῶ
 αὐτῶ, καὶ ὀλυμπᾶν, καὶ ὅν σὺ αὐτοῖς πάντας
 ἀγίους. ἀπαύραδε ἀλλήλους εἰς φιλήματι ἀ-
 γίῳ. ἀπαύραδε ὑμᾶς αἰ ἐκκλησία τῷ χριστοῦ.
 παρκαλαῶ δε ὑμᾶς ἀδελφοί, σκοπεῖν ὅν
 τὰς διχρασίας, καὶ τὰ σκάνδαλα, παρὰ πῶ
 διδαχῶ, ὡς ὑμεῖς ἐμάθετε, ποιῶντας, καὶ
 ἐκκλίνετε ἀπὸ αὐτῶν. οἱ γὰρ τοῖς τοῖς, ὅς κυ-
 ρίῳ ἰησοῦ χριστῷ ἔδιδούσιν, ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶ
 κοιλίᾳ,

κοιλίας, καὶ διὰ τὴν χρησολογίαν, καὶ βίολογίαν ἡ-
 απατώσι τὰς καρδίας τῶν ἀνείκων. ἡ δὲ ὑ-
 μῶν ὑπακοὴ εἰς πάντα ἀφίκετο. χαίρω οὖν
 ἐφ' ὑμῶν. θέλω δὲ ὑμᾶς σοφὸς μὲν εἶναι εἰς
 ἀγαθόν, ἀκόραιτος δὲ εἰς τὸ κακόν. ὁ δὲ θεὸς
 τῆς εἰρήνης συντελείει τὸν καταναλωτὴν τοῦ
 πόδας ὑμῶν, εἰς τὰ χεῖ. ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν
 Ἰησοῦ χριστοῦ μετ' ὑμῶν ἀμὲν. ἀσπάζονται ὑ-
 μᾶς τιμόμενος ὁ συνδρόμος μου, καὶ λῆκος, καὶ ἰά-
 σων, καὶ σωσίπατος, οἱ συγγενεῖς μου. ἀσπάζομαι
 ὑμᾶς ἐγὼ πόρτιος, ὁ γραφεύς τῆς ἐπιστολῆς εἰς
 κυρίω. ἀσπάζει ὑμᾶς γαίος ὁ ξένος μου καὶ τῆς ἐκ
 κλησίας ὅλης. ἀσπάζει ὑμᾶς δόξας, ὁ οἰκονό-
 μος τῆς πόλεως, καὶ κούρτος ὁ ἀδελφός. ἡ χάρις
 τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν
 ἀμὲν.

τῷ δὲ δυναμῶς ὑμᾶς σπεῖξαι κατὰ τὸ
 ἀγαθόν μου, καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ χριστοῦ, κα-
 τὰ ἀποκαλύψιν μυστηρίων, χρόνοις αἰωνίοις σε-
 σσημεύων, φανερωθέντες δὲ νῦν διὰ τὴν γρα-
 φὴν περὶ ἡμῶν, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου
 θεοῦ, εἰς ὑπακοὴν πίστεως, εἰς πάντα τὰ ἔθνη
 γνωριζέντες, μόνῳ σοφῷ θεῷ, διὰ Ἰησοῦ χρι-
 στοῦ, αὐτῷ ἡ δόξα εἰς εὐεχόμενον αἰῶνα. ἀμὲν.

Ἐγράφη ἀπὸ κορίνθου διὰ φοίβης τῆς
 ἀγαθῆς καὶ οὐ κατὰ χρεῖαν ἐκκλησίας.

14

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΟΡΙΝ-
ΘΙΟΥΣ ΠΡΩΤΗ.

ΑΥΛΟΣ κλητὸς ἀπόστολος
 Ἰησοῦ χριστοῦ, ἀπὸ θελήμα-
 τος θεοῦ, καὶ σωτέρος ὁ ἀ-
 δελφός, τῇ ἐκκλησίᾳ τῷ θε-
 ῷ, τῇ ὁσῇ οὐ κορίνθω, ἡγιασ-
 μένοις οὐ χριστῷ Ἰησοῦ, κληθεῖς ἁγίοις, συν πά-
 σι θεοῖς ὑποκαταμένοις τὸ ὄνομα τῷ κυρίῳ
 ἡμῶν Ἰησοῦ χριστῷ, οὐ παντὶ ὅτῳ, αὐτῶν πε-
 καὶ ἡμῶν· χαίρει ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ
 πατρὸς ἡμῶν, καὶ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ. ὁ χαρισμῶς
 ὃς θεῷ μου πάντοτε τὸν ὑμῶν, ὡς τῇ χά-
 ρει τῷ θεῷ, τῇ δοθείσῃ ὑμῖν οὐ χριστῷ Ἰησοῦ,
 ὅτι οὐ παντὶ ἐπὶ ἡμῶν τε οὐ αὐτῷ, οὐ παντὶ
 λόγῳ, καὶ πόση γνώσει, καθὼς ἔμαρτύρειται
 τῷ χριστῷ ἐβεβαιώθη οὐ ὑμῖν, ὥστε ὑμᾶς μὴ
 ὑποδραστὶς οὐ μηδὲν χαίρειν, ἀπεκδεχμέ-
 νων πρὸς ἀρχαίαν τῷ κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ
 χριστῷ, ὅς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἕως τέλους,
 ἀνεγκλήτους, οὐ τῇ ἡμῶν τῷ κυρίῳ ἡμῶν Ἰη-
 σοῦ χριστοῦ. πιστὸς ὁ θεός, ὅτι ἔκλήθητε εἰς κοι-
 νωνίαν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ χριστῷ τῷ κυρίῳ ἡ-
 μῶν. παρεκαλῶ δε ὑμᾶς ἀδελφοί, ἀπὸ τῷ
 ὀνόματι τῷ κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, ἵνα τὸ
 Μ i αὐτὸ λέ-

αὐτὰ λέγετε πάντες, καὶ μὴ ἢ εἰ ὑμῖν χρίσται-
 τα, ἢ τε δε κατηρησμένοι εἰ δὲ αὐτῷ τοῖ, καὶ
 εἰ τῇ αὐτῇ γνώμῃ. ἰδὲ δὲ γὰρ μοι παρὶ
 ὑμῶν ἀδελφοί μου, ἐκ τῆς γλῶσσης, ὅτι ἔειπες
 εἰ ὑμῖν εἰσι. λέγω δὲ ἑστῶς, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν
 λέγει. ἐγὼ μὲν εἰμι παύλος, ἐγὼ δὲ ἀρχιαν, ἐγὼ
 δὲ κηφᾶ, ἐγὼ δὲ χριστοῦ. μεμόριται ὁ χριστός;
 μὴ παύλος ἐσταυρώθη ἐκ τῶν ὑμῶν, ἢ εἰς τὸ ὄ-
 νομα παύλου ἐβάπτισθητε; διχραίστω δὲ θε-
 ῶς, ὅτι ἔδρα ὑμῶν ἐβάπτισται, εἰ μὴ κείανον καὶ
 γαῖον, ἵνα μή τις εἴπῃ, ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐ-
 βάπτισται. ἐβάπτισται δὲ καὶ τὸν σεφαιᾶ οἶκον. λοι-
 πὸν ἔκ οἷδα, εἰ ἕνα ἄλλον ἐβάπτισται. εἰ δὲ ἀ-
 πώστειλέ με χριστὸς βάπτισεν, ἀλλ' ἀναγγελίσε-
 αὶς, ἵνα εἰς θεοῦ λόγον, ἵνα μὴ κενώσῃ ὁ σταυ-
 ρὸς τοῦ χριστοῦ. ὁ λόγος γὰρ ὁ τῷ σταυρῷ, τοῖς
 καὶ ἀρχιανέμοις, μωρία ὄντι, τοῖς δὲ σωζομέ-
 νοις ὑμῖν, διωκόμεν. θεὸς ὄντι. γέγραπται γὰρ,
 „ ἀρχιαν τὴν θεοῦ τῇ σοφίᾳ, καὶ τὴν συνέ-
 „ σιν τῇ συνεκτικῇ ἀντιλήσει. πού θεός; πού
 γραμματεὺς; πού συνεκτικὴς τῷ αἰῶνος τῷ-
 ῶν; εἰ μὴ ῥαίνει ὁ θεὸς τὴν θεοῦ τῷ κόσ-
 μου τῷ; ἐπειδὴ γὰρ εἰ τῇ σοφίᾳ τῷ θεῷ, ἔκ
 ἔγω ὁ κόσμος διὰ τῆς θεοῦ τῷ θεῷ, ἀλλ' οὐδ'
 κησεν ὁ θεός, διὰ τῆς μωρίας τῷ κηρύγματι
 σωσαι τοὺς πιστεύοντας. ἐπειδὴ καὶ ἰσχυροὶ
 σημεῖα αἰ-

ἐν ἡμῶν αἰῶσι, καὶ ἑλλήνις θείαν ζήζουσιν.
 ἡμᾶς δὲ κηρύσσομεν χριστὸν ἱστανρωμένον, ἰσ-
 θαίοις μὲν σκαύδαλον, ἑλλήσι δὲ μωρίαν. αὐ-
 θίς δὲ βίβλητοῖς, ἰσθαίοις τε καὶ ἑλλήσι, χρι-
 στὸν θεὸν διδάμναι, καὶ θεὸν θεῖαν. ὅτι τὸ μα-
 ρὸν τῷ θεῷ σφωτόρον τῇ ἀνθρώπων ὄψι, καὶ
 τὰ ἀδελφεῖς τῷ θεῷ ἰσχυρότορον τῇ ἀνθρώπων
 ὄψι. βλέπετε γὰρ τὴν κλήσιν ὑμῶν ἀδελφοί,
 ὅτι ἔ πολλοὶ θεοὶ κατὰ ἔθνη, ἔ πολλοὶ δι-
 ταῖ, ἔ πολλοὶ ἀγγέλαι, ἀλλὰ τὰ μωραὶ τῷ
 κόσμῳ ἐξελίσσεται ὁ θεός, ἵνα οὗ θεοὺ κα-
 ταιαγῇ. καὶ τὰ ἀδελφεῖς τῷ κόσμῳ ἐξελίσσεται
 ὁ θεός, ἵνα καταιαγῇ τὰ ἰσχυρά καὶ τὰ ἀ-
 γλή τῷ κόσμῳ, καὶ τὰ ἐξουσιασμένα ἐξελίσσεται
 ὁ θεός, καὶ τὰ καὶ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα κα-
 ταργῇ, ὅπως μὴ καυχῇ παῖρα σὰρξ οὐώ-
 πιον τῷ θεῷ. ὅς αὐτῷ δὲ ὑμῶς ἴτε, εἰ χριστῷ Ἰη-
 σοῦ, ὅς ἐγγλήθη ἡμῖν θεῖα ἐκ τῷ θεῷ, δικαιο-
 σιών τε καὶ ἀγιασμός, καὶ ἀκρλύτωσις, ἵνα κα-
 ταιαγῇ, ὁ καυχόμενος, εἰ κυρίῳ καυχά-
 ῃτο. Καὶ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς ἀδελφοί, ἤλ-
 λον ἔ κατ' ἐπιδροχίῳ λόγον ἢ θεῖας, καταγ-
 χέλλων ὑμῖν ἔ μαρτύριον τῷ θεῷ. ἔ ἔχεινα
 τῷ ἀδελφῷ ἡμῶν, εἰ μὴ Ἰησοῦ χριστὸν, καὶ τῷ
 ἐστανρωμένον. καὶ ἐγὼ εἰ ἀδελφεῖς, καὶ εἰ φό-
 βος, καὶ εἰ φόβος πολλῷ ἐγγλήμῃ πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὁ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ

λόγους μου, καὶ τὸ κήρυγμά μου, ὅτι οἱ πενήτεις
 αἰθροπίνης θεάσασθαι λόγους, ἀλλ' οἱ ἀκροαταὶ
 πνύμας καὶ διανοίας, ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν καὶ
 ἡ οἰαία αἰθρώπων, ἀλλ' οἱ διανοαί. θεῶν
 θεῶν δὲ λαλῶμεν οἱ τοῖς πελείαις, θεῶν δὲ
 τῷ αἰῶνι τῷ, ὅτι τῇ ἀρχῇ τῶν αἰῶνι
 τῷ, τῇ κατὰ βουλήν, ἀλλὰ λαλῶμεν
 θεῶν θεῶν οἱ μυστήρια, τῶν ἀκροατηρίων,
 ὑποπείσας οἱ θεοὶ πρὸ τῇ αἰῶνι, εἰς δὲ
 ξαν ἡμῶν, ὑποπείσας τῇ ἀρχῇ τῶν αἰῶνι
 τῷ ἡγῶκεν, εἰ γὰρ ἡγῶκεν, ὅτι αὐτὸν κύνει-
 ον τὸ δόξης ἐκταύρωται. ἀλλὰ καὶ τῶν χερ-
 πται, ὅτι οφθαλμοὶ ὅτι εἶδε, καὶ οὐ ὅτι ἡκού-
 σε, καὶ οὐτὶ καρδίαν αἰθρώπου ὅτι αἶθε, ὅτι
 ἡτοίμασεν οἱ θεοὶ τοῖς ἀγαπῶσι αὐτόν. ἡμῶν δὲ
 οἱ θεοὶ ἀπεκάλυψε διὰ τῶν πνύμας οὐρανῶν.
 τὸ γὰρ πνύμα πάντα ὁρῶντα, καὶ τὰ βάθρα
 τῶν θεῶν. ἡμεῖς γὰρ οἶδεν αἰθρώπων, τὰ τῶν αἰθρώ-
 που, εἰ μὴ τὸ πνύμα τῶν αἰθρώπων τὸ οἱ αὐτῶν,
 ὅτι καὶ τὰ τῶν θεῶν, ὅτι οἶδεν, εἰ μὴ τὸ πνύ-
 μα τῶν θεῶν. ἡμεῖς δὲ τὸ πνύμα τῶν κόσμων
 ἐλάβομεν, ἀλλὰ τὸ πνύμα τὸ ἐκ τῶν θεῶν, ἵνα
 εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τῶν θεῶν χειροκείμενα ἡμῶν,
 ὅτι καὶ λαλῶμεν, ὅτι οἱ διδασκαλοὶ αἰθροπίνης θε-
 ασασθαι λόγους, ἀλλ' οἱ διδασκαλοὶ πνύματος ἀ-
 γίστου, πνύματι τοῖς πνύματι καὶ συγκρίνου-
 μεν. ψυχ-

πρὸς ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος ὃ δέχεται τὰ τῶ
 πνεύματος τῷ θεῷ· μωρία γὰρ αὐτῷ ὄντι, καὶ
 ὃ διώκεται γινώσκει, ὅτι πνευματικῶς αἰσχεύε-
 ται· ὁ δὲ πνευματικὸς αἰσχεύει μὲν πάντα,
 αὐτὸς δὲ ὑπὸ ὁσίων αἰσχεύεται. Ἦς γὰρ ἐγνώ-
 τοῦ κρείσσον, ὃς συμβιβάζει αὐτόν; ἡμεῖς δὲ
 τοῦ κρείσσον ἐχόμενοι· καὶ ἐγὼ ἀδελφοί, ἐκ
 ἡδυνήθην λαλήσαι ὑμῖν, ὡς πνευματικοῖς,
 ἀλλ' ὡς σαρκικοῖς, ὡς νηπίοις εἰς χριστόν· γὰρ
 ὑμεῖς ἐπὶ πόλιν, καὶ ὃ βρωμα· ὅπου ἂν ἡδυνή-
 θη, ἀλλ' ὅτε ἐπὶ τοῦ διώκατε· ἐπὶ γὰρ σαρκι-
 κῶς ἐστέ· ὁ δὲ εἰς ὑμῶν ἡλικία καὶ ἦες, καὶ δι-
 σταταί, ὅχι σαρκικοί ἐστε, καὶ κατὰ ἄνθρωπον
 ποιεῖτε; ὅταν γὰρ λέγω Ἦς, ἐγὼ μὲν εἰ-
 με παύλα, ἡλικία δὲ ἐπὶ ἀκλή, ὅχι σαρ-
 κικοί ἐστε; Ἦς ὅτι παύλος; Ἦς δὲ ἀκλήως,
 ἀλλ' ἡ δικαιοσύνη, οἱ ὧν ἐδυσχεύετε, καὶ ἕκαστος
 ὡς ὁ κύνειος ἐδωκεν· ἐγὼ ἐφύτευον, ἀκλήως
 ἐπὶ πόλιν, ἀλλ' ὁ θεὸς ἡξάνει· ὡς ὅτε ὁ φυ-
 τεύων ὄντι Ἦ, ὅτε ὁ πόλιν, ἀλλ' ὁ αὐξάνων θε-
 ὸς· ὁ φυτεύων δὲ, καὶ ὁ πόλιν, οἱ εἰσιν· ἕκαστος δὲ
 τὸν ἴδιον μετὸν λήψεται κατὰ τὸν ἴδιον κόπον·
 θεὸς γὰρ ἰσμεν σωδοί· θεὸς κέρμιον, θεὸς οἱ
 κοδομή ἐστε· κατὰ πᾶν κρίνει τῷ θεῷ, τὸ ὁδο-
 γαί μοι, ὡς θεὸς ἀρχιτεκτονῶν, θεμέλιον πέδι-
 κας, ἄλλος δὲ ἐπὶ κοδομή· ἕκαστος δὲ βλέπειτω
 πῶς ἐποι-

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ

πῶς ἐποικοδομῶ. Θεμέλιον γὰρ ἄλλοι οὐκ
 οἰκοδομοῦντες, παρὰ τὸν κάμνον, ὅς ἐ-
 στί ἰησοῦς χριστός. εἰ δὲ τις ἐποικοδομῶ ἐπὶ τὸν
 θεμέλιον ὅτιον, χρυσόν, ἀργύρον, λίθους ἡ-
 μέτερον, ξύλα, ῥέζον, καλάμιον, ἐκείνου τὸ ὄν-
 ται φανερὸν γινώσκειται, ἢ γὰρ ἡμέτερος δηλώ-
 σαι, ὅτι οὐ πνεῦμα ἀφραδύπτεται, καὶ ἐκείνου
 τὸ ὄντ' ὁποῖόν ἐστι, τὸ πῦρ δοκιμάσει. ὃ ἡ-
 νος τὸ ὄντ' ἔλθει, ὃ ἐποικοδομῶντες, μετὰ
 λήψεται. εἰ τις τὸ ὄντ' κατακαίεται,
 ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ σωθήσεται, ὥτως
 δέ, ὡς ἀπὸ πυρός. ἐκ οἶδά τε, ὅτι καὶ θεὸς
 ἐστὶν, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ θεὸν οἰκῶν οὐ ὑμῶν, εἰ
 τις τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ φθείρει, φείδει τοῦ-
 του ὁ θεός. ὁ γὰρ θεός τοῦ θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἱ
 τινα ἐπὶ ὑμῖν. μηδεὶς ἐαυτὸν θραπατεύ-
 τω, εἰ τις δοκῇ σοφός εἶναι οὐ ὑμῶν, οὐδὲ
 αἰῶνι ζῶντος μακρός γινώσκων, ἢ γινώσκων
 σοφός. ἢ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου ζήτου, μα-
 ρεῖα παρὰ θεῷ ἐστὶν. γινώσκων γὰρ, ὃ
 ὁρμητόμενος τὸν σοφόν οὐ τῇ παιδείᾳ αὐ-
 τῇ. καὶ πάλιν, κύριος γινώσκει τὸν ἀγα-
 νοῦμενον τῇ σοφίᾳ ὅτι εἰς μάταιον τῶ-
 τε μηδεὶς κευχάμενος οὐ ἀνθρώποις. πάν-
 τε γὰρ ὑμῶν ἐστὶν, εἴτε ἀνθρώποις, εἴτε ἀγγε-
 λοῖς, εἴτε κυρίως, εἴτε κόσμος, εἴτε ζῶν, εἴ-
 τε θάνατος

τε θάνατος, εἴτε κρίνεται, εἴτε μέλλοιται,
 πάντα ὑμῶν ὄσιν, ὑμῶς δὲ χριστοῦ, χριστὸς δὲ
 θεὸς. Οὕτως ἡμᾶς λογίζομαι ἄνθρωπος, 4
 ὡς ὑποκρίτας χριστοῦ, καὶ οἰκονόμους μυστη-
 ρίων θεοῦ. ὁ δὲ λοιπὸν ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκο-
 νόμοις, ἵνα πιστὸς τις ὑρεθῇ. ἡμεῖς δὲ εἰς ἐλα-
 χιστὸν ὄσιν, ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακρινώμεθα, ἢ ὑπὸ
 ἀνθρωπίνης ἡμῶν ἀνάσσει, ἀλλ' ὅχι ἡμεῖς αὐτὰ ἀνα-
 κρίνομεν. ὅτι γὰρ ἡμεῖς αὐτῶν σκώοιμεθα, ἀλλ' ὅχι
 ἐν ζῶντι δικαιώμεθα. ἐπεὶ δὲ ἀνακρίνομεν με,
 κύριός ὄσιν. ὥστε μὴ πρὸ κειρὸς τι κείνῃ,
 ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ κύριος, ὃς καὶ φωτίσει τὰ
 κρυπτὰ τοῦ σκοτοῦς, καὶ φανερῶσει τὰς βου-
 λὰς τῆς καρδίας, καὶ τότε ὁ ἔπαινος με-
 νήσεται ἐκείνῳ ἀπὸ τοῦ θεοῦ. ταῦτα δὲ ἀ-
 δελφοί μετρημαίετε εἰς ἡμεῖς, καὶ ἀ-
 πολλῶς, δι' ὑμᾶς, ἵνα ἐν ὑμῖν μάθῃτε, καὶ
 μὴ ὑποδὸς ὁ κέρχεται φρονεῖν, ἵνα μὴ, εἰς
 ὑποδὸς τοῦ κυρίου μὴ φουσιῶμε κατὰ τοῦ ἐτόρξ-
 τος γὰρ σὲ διακρίνει; ἢ δὲ ἔχεις, ὃ ὅχι ἐλα-
 βεις; εἰ δὲ καὶ ἔλαβεις, τί καυχᾶσαι, ὡς
 μὴ λαβὼν; ἢ δὲ κεκορισμένοι ἐστέ, ἢ δὲ ἐπὶ λυ-
 τήσασθε, χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε, καὶ ἄφι-
 λόγως ἐβασιλεύσατε, ἵνα ἡμῶς καὶ ὑμῖν συμ-
 βασιλεύσωμεν. δοκιμῶ γὰρ ὅτι ὁ θεὸς ἡμᾶς,
 οὗ ἀφ' ὧν ἐλάττω, ἀπὸ τοῦ θεοῦ ὡς ἔδειξεν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ

ιακόνων, ὅτι θάλασσαν ἐχλήθημεν ὅς κόσ-
 μω, καὶ ἀγγέλοις, καὶ ἀνθρώποις. ἡμεῖς μα-
 ροὶ διὰ χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν χριστῷ. ἡ-
 μεῖς ἀδελφεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί. ὑμεῖς εὐδοξοί, ἡ-
 μεῖς δὲ ἄντιμοι. ἄχρι τῆς ἀρχῆς ὥρας καὶ πεινῶ-
 μεν, καὶ διψῶμεν, καὶ γυμνητεύομεν, καὶ κολα-
 σιζόμεθα, καὶ ἀσπένδομεν, καὶ κοπιῶμεν ὀργα-
 ζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσὶ. λοιδωρόμενοι, θύλο-
 γῶμεν. διακόμενοι, ἀνεχόμεθα. βλασφη-
 μούμενοι, παρεκαλέμεν. ὡς πάλαι θάρ-
 μαται τὸ κόσμον ἐχλήθημεν, πάντων περι-
 ψήμας ἕως ἀρχῆς. ἐκ ἐξέπων ὑμᾶς γράφω
 ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ ἐσθελ-
 τῶ. ἵνα ἂν μυρίσθαι παιδαγωγὸν ἔχητε ἐν χρι-
 στῷ, ἀλλ' ὅς πολλὰν πατόρασ. ἐν γὰρ χριστῷ
 ἰησοῦ διὰ τῆς διακείας ἐπὶ ὑμᾶς ἐχλήθητε.
 παρεκαλῶ ὅτι ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε.
 διὰ τοῦτο ἐπέμψα ὑμῖν ἡμόθεον, ὃς ὅστι τέ-
 κνον μου ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν οἱ κυρίῳ, ὃς ὑμᾶς
 ἀναμνήσει τὰς ὁδοὺς μου, τὰς ἐν χριστῷ, κα-
 θὼς πανταχού ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκω.
 ὡς μὴ ὀργισθῆτε δὲ μοι πρὸς ὑμᾶς, ἐφυσώθη
 σάτιντις. ἐλθόμεναι δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶς,
 ἵνα ὁ κύριος θελήσῃ, καὶ γνώσῃτε ὅς τὸ κλό-
 ζον τῆν πεφυσιμένον, ἀλλὰ πῶς διώαμεν.
 ὅς γὰρ οἱ λόγος ἡ βασιλεία τῆς θεοῦ, ἀλλ' οἱ οὐ-
 νάμη. ἔ

τάμα. Ὑ θέλετε; οὐ ραβδῶ ἔλθω πρὸς ὑ-
μαῖς, ἢ οὐ ἀγάπῃ πνύματι τε πραότητος;

Οὕτως ἀκούεται εἰ ὑμῖν πορνεία, καὶ 5
ποιεῖσθαι πορνεία, ἢ τις εἴδῃ εἰ ὧς ἐθνήσιν ὀ-
νομάζεται, ὥς γυναικὶ ἵνα τῷ πατρὸς ἔ-
χειν. καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐσθε, καὶ ἔχ-
μαλλον ἐπειθήσατε, ἵνα ἴδωσθαι ἐκ μέσου
ὑμῶν, ὃ τὸ ὅρῳ εἶδῃ ποιήσας. ἐγὼ μὲν γὰρ,
ὡς ἀπὸν εἰ σώματι, παρὼν δὲ εἰ πνύμα-
τι, ἥδη κέκεκα ὡς παρὼν, τὸν ἔτι εἶδῃ καὶ
τόρξασάμενοι, εἰ εἰ ὀνόματι τῷ κυρίῳ ἡμῶν
Ιησοῦ χριστοῦ, συναχθέντων ὑμῶν καὶ τῷ ἐ-
μοῦ πνύματος, σὺν τῇ δυνάμει τῷ κυρίου
ἡμῶν Ιησοῦ χριστοῦ, παρεκδοῦναι τὸν τοῖς
εἰς ἑαυτὰ εἰς ὀλίθρον τὸ ἑρῆος, ἵνα εἰ πνύ-
ματι σωθῇ εἰ τῇ ἡμῶν τῷ κυρίῳ Ιησοῦ. ἔκκα-
λὸν εἰ καὶ ἡμῶν. ἔκκα οἶδατε, ὅτι μι-
κρὰ ζύμη ὅλον εἰ φέρεται ζυμοῖ; ἐκκαθάρατε
τε εἰ πῶ παλαιὰ ζύμη, ἵνα ἥτε νέοι φέ-
ραμα, καὶ ὡς ἐσθε ἄζυμοι. καὶ εἰ τὸ πάχος ἡ-
μῶν ὑποδῇ ἡμῶν ἐν τῷ χριστῷ. ὥς εὐοργάζω-
μεν, μὴ εἰ ζύμη παλαιὰ, μηδὲ εἰ ζύμη κα-
κίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' εἰ ἄζυμοις εὐλκεί-
νειας καὶ ἀληθείας. ἐχρησάτε ὑμῖν εἰ τῇ ἐπι-
στολῇ, μὴ συναναμίγνυσθαι πόρνοις, καὶ εἰ πάν-
τως ὧς πόρνοις τῷ κόσμῳ τῷ, ἢ ὧς πλεο-
νέκταις,

ἑκταίς, ἢ ἀρπαξίν, ἢ εἰδωλολάτραις. ἐπεὶ
 ὠφείλετε ἀρὰ ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελθεῖν. ἡμεῖς
 δὲ ἐρχομεθα ὑμῖν, μὴ συνωστίζεσθαι. καί
 τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος, ἢ πέρωνος, ἢ πλε-
 ονέκτης, ἢ εἰδωλολάτρης, ἢ λοιάδρος, ἢ μέ-
 θυσος, ἢ ἀρπαξ, ὃ βιάτω μὴδὲ συνωστίζαν.
 Ὡς γὰρ μοι οὐκ ἔξω κείναι; ἔχῃ οὐκ ἔσω ὑ-
 μῶς κείναι; οὐκ ἔξω ὁ θεὸς κείναι. Ἔξα-
ρχατε τὸν ποτηρὸν, ὥς ὑμῶν αὐτῶν.

- 6 Τολμᾷ τις ὑμῶν, πρᾶγμα ἔχων πρὸς
 τὸν ἱερόν, κείναι οὐδὲ τῇ ἀδίκῃ, καὶ
 ἔχῃ οὐδὲ τῇ ἀγίῃ; ἔκ οἴδατε, ὅτι οἱ ἅγιοι
 τὸν κόσμον κρινῶσι; καὶ εἰ οὐ ὑμῖν κείναι-
 ται ὁ κόσμος, αἰάξιοί ἐστε κριτῶν ἐλαχί-
 στων; ἔκ οἴδατε, ὅτι ἀγγέλους κρινῶμεν, μή-
 τι με βιωτικῶς βιάμεθα μὲν οὐκ κριτῶν ἐ-
 ἶναι ἔχητε, οὐκ ἔξω θνητῶν οὐ τῇ ἐκκλη-
 σίᾳ, τούτους καθίζετε. πρὸς εἰς ὅσον ὑμῖν
 λέγω. ὅπως ἔκ ὅσον οὐ ὑμῖν σοφός, ἔδῃ εἷς,
 ὃς διακρίνεται. Δισκρίναι ἀλλὰ μέθῃ τοῦ ἀ-
 δελφοῦ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ ἀδελφοῦ
 κείναι, καὶ ὅσον οὐδὲ ἀπίστων; ἢ οὐ μὲν
 οὐκ ὅλως ἥττημα οὐ ὑμῖν ὅσον, ὅτι κείμα-
 ται ἔχῃτε μετὰ ἑαυτῶν. Δισὲ ἢ ἔχῃ μάλ-
 λον ἀδικεῖτε; ἢ ἔχῃ μάλλον ἀποσερεῖτε;
 ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε, καὶ ἀποσερεῖτε, καὶ ταῦ-
 τα ἀδελ-

τὰ ἀδελφεοὶ· ἢ ἔκ οἶδατε, ὅτι ἄδικοι βασιλεί-
 ας θεοῦ ἐκκληρονομήσουσι; μὴ πῶλαι αὖτε. ἔπε-
 πόρνοι, ἔπε εἰσβολαῖται, ἔπε μοιχοί, ἔπε μα-
 λακοί, ἔπε ἀρσενικοί, ἔπε κλέπται, ἔπε πλε-
 ονέκται, ἔπε μέθυχοι, ἔπε λοίσδροι, ἔπε ἀρπαγες
 βασιλείας θεοῦ ἐκκληρονομήσουσι. καὶ ταῦτά
 τίκες ἦτε, ἀλλὰ ἀπελάσσεσθε, ἀλλὰ ἠγιάσητε,
 ἀλλὰ ἰδικαιώσητε. εἰ δὲ ὀνόματι τοῦ κυρίου Ἰη-
 σοῦ, καὶ εἰ δὲ πνέματι τοῦ θεοῦ ἡμῶν. πάντα
 μαρτυροῦν, ἀλλ' ἐκ πάντα συμφόρα. πάντα
 μαρτυροῦν, ἀλλ' ἐκ ἐνὶ ἑξοικαδύομαι ὑπο-
 ττος. τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ, καὶ ἡ κοιλία
 τοῖς βρώμασιν. ἡ δὲ θεὸς καὶ ταῦτῃ καὶ
 ταῦτα καταργήσει. ὃ δὲ σῶμα, ἐκ τῇ πορ-
 νείᾳ, ἀλλὰ δὲ πνεύματι, καὶ ὁ κύριος δὲ σώματι.
 ἡ δὲ θεὸς καὶ ὁ κύριος ἡγίαι, καὶ ἡμεῖς ἑξ-
 υμεῖς ἀπὸ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. ἔκ οἶδατε,
 ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη χριστοῦ ὄντι; ἄ-
 ρος ὅτι τὰ μέλη τοῦ χριστοῦ, πηήσω πόρνης
 μέλη; μὴ γένοιτο. ἢ ἔκ οἶδατε, ὅτι ὁ κολλώ-
 μινος τῇ πόρνῃ, εἰ σῶμα ὄντι; ἔστιται γὰρ,
 φησὶν, αἰδύς εἰς σῶμα καὶ μέαν. ὃ δὲ κολλώμενος
 τῷ κυρίῳ, εἰ πνέμα ὄντι. φησὶν τε τῇ πορ-
 νείᾳ. πᾶν ἁμαρτήμα, ὃ ἐστὶν ποιήσῃ ἀνθρώ-
 πος, ἐκ τῆς σωματικῆς ὄντι. ὃ δὲ περιδύω, εἰς
 τὸ ἰδίον σῶμα ἁμαρτάνει. ἢ ἔκ οἶδατε, ὅτι ὁ
 σῶμα

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ

σώμα ὑμῶν, ναὸς τοῦ ἁγίου ὑμῶν ἀγίου πνεύματος
 ὅστις, ὃς ἔχετε ἀπὸ θεοῦ, καὶ ἐκ ἐσῆ ἐαυτῶν; ἡτο
 ράσθητε γὰρ ὑμῶν. ὁδοῦσθε τε δὴ τὸν θεόν οἱ ὅ
 σῳματε ὑμῶν, καὶ οἱ ὅ πνεύματι ὑμῶν, ἃ
 7 πινά ὅτι τὸ θεῶ. Εὐρί δὲ ἂν ἐγράφατέ μοι,
 καλὸν αἰθρώπῳ, γυναικὸς μὴ ἀπῆλθαι. Διὰ
 δὲ τὰς πορνείας, ἐκείνος πλὴν ἐαυτοῦ γυναι
 κα ἔχων, καὶ ἐκείνη τὸν ἴδιον αἰσθρῶν ἔχων.
 τῇ γυναικὶ ὁ αἰσθρῶν πλὴν ὀφειλομένῳ ὄντοισιν
 ἀποδιδόντω, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ ὅτι αἰσθρῶν. ἡ
 γυνὴ τῷ ἴδιῳ σώματος ἐκ ἕξαστάζει, ἀλλ' ὁ
 αἰσθρῶν ὁμοίως δὲ καὶ ὁ αἰσθρῶν τῷ ἴδιῳ σώματι ἐκ
 ἕξαστάζει, ἀλλ' ἡ γυνὴ. μὴ ἀρσερεῖτε ἀλλή
 λους, εἰ μὴ πῶς ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν, ἵνα
 ἀλλάγητε τῇ νηθείᾳ, καὶ τῇ πρῶται, καὶ πάλ
 λιν ἑαυτὸ συνδράχῃτε, ἵνα μὴ πείραξη
 ὑμᾶς ὁ σατανᾶς. Διὰ πλὴν ἀκρῶσιαν ὑμῶν.
 τῷ δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην, ὃ κατ' ἐπίστα
 γνῶ. Δέλω γὰρ πάντας αἰθρώπους εἶναι, ὡς καὶ
 ἐμαυτὸν. ἀλλ' ἐκείνος ἴδιον χάρισμα ἔχει ἐκ
 θεοῦ, ὃς κεῖν ὅπως, ὃς δὲ ὅπως. λέγω δὲ τοῖς ἀγά
 μοις, καὶ τοῖς χήραις, καλὸν αὐτοῖς ὅστις; ἐαυ
 μένωσιν ὡς καὶ ἐγώ. εἰ δὲ ἐκ ἐγκρατίζονται, γὰ
 μιστὰ πῶσιν. κρείσσον γὰρ ὅτι χαμῆσαι, ἢ πῶ
 ρῶσαι. τοῖς δὲ μακροῖσι παραγγέλλω, ἐκ
 ἐγώ, ἀλλὰ κύριος, γυναικὶ ἀπὸ αἰσθρῶς μὴ
 χωριθῆναι

χειροθῆναι. καὶ δὲ καὶ χειροθῆ, μὴ ἐν τῷ ἄγα-
 μος, ἢ ὅτι αὐτοὶ καὶ ταλλαγήτω. καὶ αὐτοὶ δὲ,
 γυναῖκα μὴ ἀφαιροῦναι. ὅτι δὲ λοιποῖς ἐπὶ λέ-
 γω, ὅτι ὁ κύριος. αἱ δὲ ἀδελφοὶ γυναῖκα ἔχει
 ἄπιστον, ἢ αὐτὴ συνουδοῦν οἰκῆν μετ' αὐτῆς,
 μὴ ἀφαιρῶν αὐτήν. καὶ γυνή, ἢ τις ἔχει αὐτοὶ
 ἄπιστον, ἢ αὐτὸς συνουδοῦν οἰκῆν μετ' αὐτῆς,
 μὴ ἀφαιρῶν αὐτήν. ἡγιάσται γὰρ ὁ αὐτὸς ὁ ἄπι-
 στος οὐ τῇ γυναικί, καὶ ἡγιάσται ἡ γυνή ἢ ἄ-
 πιστος οὐ ὅτι αὐτοὶ. ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν
 ἀκατάρατα ὄντι, νῦν δὲ ἁγιά ὄντι. αἱ δὲ ὁ ἄπιστος
 χειρίζεται, χειρίζω. ὅτι δὲ λέλω ὁ ἀδελφὸς
 ἢ ἡ ἀδελφή οὐ ὅτις τοιοῦτος, οὐ δὲ εἰρήνη κέκλη-
 κεν ἡμεῖς ὁ θεὸς. τί γὰρ οἶδας γίνεσθαι, αἱ τὸν αὐ-
 τοὺς σώσεις; ἢ τί οἶδας αὐτοὺς, αἱ τὴν γυναῖκα
 σώσεις; αἱ μὴ ἔχουσιν ὡς ἐμδύσει ὁ κύριος, ἔχου-
 σιν ὡς κέκληκεν ὁ θεός, ὅπως παρρησιάζομαι.
 παρρησιάζομαι. πᾶν τὸ τεκμήλιόν τις ἐκλήθη, μὴ
 ἐπιστάτω. οὐ ἀκροβυστία τις ἐκλήθη, μὴ πε-
 ρετμήσθω. ἢ παρρησιάζομαι ὅτι δὲ, καὶ ἡ ἀκρο-
 βυστία ὅτι δὲ, ἀλλὰ τήρησις οὐβλῶν θεῶ.
 ἔχουσιν οὐ τῇ κλήσει, ἢ ἐκλήθη, οὐ ταύτη με-
 νέτω. ἀλλος ἐκλήθη, μὴ σοι μελέτω, ἀλλ' αἱ
 καὶ διατάσσεται ἐλπίς ὁ θεὸς γυνή, μάλλον χρῆ-
 σται. ὁ γὰρ οὐ κενώ κληθεὶς ἀλλος, ἀπελθὺ-
 θῶρος

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ

θρόνος κυρίως ὄντι. ὁμοίως καὶ ὁ ἐλευθερὸς κλη-
 θείς, ἀλλ' ὅς ἐστι χριστοῦ. ἡμεῖς ἡγοράσθητε, μὴ γί-
 νεσθε δούλοι αἰθρώπων. ἔλασθε ἐν ᾧ ἐκλήθη-
 ὁ ἀδελφοί, ἐν τῷ κυρίῳ παρὰ θεῷ. ὡς
 καὶ τῇ παρθενῶν ἐπιταγῇ κυρίως ὅτι ἔχου-
 γνῶμεν καὶ δίδωμεν, ὡς καὶ ἐκ μέρους ἀπὸ κυρίου
 πιστὸς εἶναι. νομίζω ὅτι ὁδοὺ καλὴν ἔσται ἀρχὴν
 διὰ τὴν οὐκ ἐστὶν αἰσῶμεν, ὅτι καλὸν αἰθρώ-
 πον, ὅς ὅτως εἶναι. δίδου γυναικί, μὴ ζητεῖ
 λύσιν. λύνουσι ἀπὸ γυναικός, μὴ ζητεῖ γυ-
 ναῖκα. καὶ καὶ ἡμεῖς, ὅτι ἡμαρτίαι. καὶ ἐὰν
 ἡμεῖς ἡ παρθενῶν, ὅτι ἡμαρτίαι. ἀλλ' ἡμεῖς καὶ τῇ
 σαρκὶ ὁδοῦ οἱ τοιοῦτοι. ἐγὼ καὶ ὑμῶν φείδο-
 μαι. ὁδοὺ καὶ φημι ἀδελφοί, ὁ καιρὸς συνιστά-
 μενός ἐστιν ὅλοιον, ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖ-
 κας, ὡς καὶ ἔχοντες ὦσι, καὶ οἱ κλαίοντες, ὡς
 καὶ κλαίοντες, καὶ οἱ χαίροντες, ὡς καὶ χαί-
 ροντες, καὶ οἱ ἀγοράζοντες, ὡς καὶ ἀγο-
 ρῶντες, καὶ οἱ χρώμενοι ἐν κόσμῳ τῷ τῷ, ὡς
 καὶ κατὰ χρώμενοι. παρὰ γὰρ ὁ κόσμος
 τῷ κόσμῳ τῷ. θέλω καὶ ὑμᾶς ἀμειβόμε-
 νον εἶναι. ὁ ἀγαπῶν μετρίως τὰ τῷ κυρίῳ, πῶς ἀ-
 ρίσει τῷ κυρίῳ. ὁ καὶ χαμῖδας μετρίως τὰ τῷ
 κόσμῳ, πῶς ἀρίσει τῇ γυναικί, καὶ μετρί-
 σαι. καὶ ἡ γυνὴ ἡ ἀγαπῶν καὶ ἡ παρθενῶν μετρίως
 τὰ τῷ κυρίῳ, ἵνα ἡ ἀγία καὶ σώματι καὶ
 πνέματι,

πνέματι καὶ ἀγαμίζεσθαι, μὴ μιτᾷ τὰ τῷ κόσ-
 μῳ, πῶς ἀρίσει ὃ ἀνδρὶ. ἔστι δὲ πρὸς τὸ ὑ-
 μῶν αὐτῶν συμφέρον λίσσασθαι, ὅχι ἵνα βρόχον ὑ-
 μῖν ἐπιβάλω, ἀλλὰ πρὸς τὸ ὁδοιποροῦν καὶ ὑπερέ-
 σθαι ὃ καὶ κρείων ἀποδιδωσάτω. εἰ δὲ ἴης ἀγα-
 μωνῶν ὡς πῶς παρὰ τὸν ἑαυτοῦ νομίζω, ἰαὺ καὶ
 ὑπερέκκω, καὶ ὅπως ὁφείλω γίγασθαι, ὃ θέλω
 ποιῆσαι, ὅχι ἀμαρτανῶς ἀγαμίζεσθαι. ὅς δὲ ἴση-
 κει ἑσθλὸς εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ, μὴ ἔχον αἰσ-
 χος, ὅτι καὶ δὲ ἔχον περὶ τῶ ἰδίῳ θελήματι, καὶ
 ὅτι κέκεναι εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ, τὸ πρῶτον τῷ
 ἑαυτοῦ παρὰ τὸν, καλῶς ποιῶ. ὡς ὅτι καὶ ἀγαμίζω
 καλῶς ποιῶ, ὃ δὲ μὴ ἀγαμίζω κρείσσον ποιῶ.
 ἰαὺ δὲ καὶ ἰσχυρῶς, ἐφ' ὅσον χρόνον ἔτι ὁ ἀνὴρ αὐτός.
 ἰαὺ δὲ καὶ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ αὐτός, ἔλθω θέρεσθαι ὅτι
 θέλω ἀγαμίζεσθαι, μόνον εἰ κρείων. μακροτέρως
 δὲ ὅτι, ἰαὺ ὅπως μένει, κατὰ τὸ ἑμὸν γνώ-
 μῳ. δοκῶ δὲ κατὰ πνέμα θεοῦ ἔχον. 8
 τῷ εἰδωλοθύτῳ οἶδαμιν, ὅτι πάντες γινώσκον
 ἔχον καὶ γινώσκον φουσι, καὶ ἀγαπῶ οἰκοδομῶ.
 εἰ δὲ ἴης δοκῶ εἰδέναι τι, ὅτι πῶς ἔλθω ἔγνωκεν,
 καὶ ὅτι δεῖ γινώσκει. εἰ δὲ ἴης ἀγαπᾷ τὸν θεόν,
 ὅτι ἔγνωκεν ὡς αὐτῷ. πῶς δὲ βρώσεως ὅτι
 τῷ εἰδωλοθύτῳ οἶδαμιν ὅτι ἔλθω εἰδωλοθ-
 υτῷ κόσμῳ, καὶ ὅτι ἔλθω θεὸς ἱσχυρὸς, εἰ μὴ εἰς.
 καὶ ἔτι εἰ πῶς εἰς λιτόμενοι θεοί, εἴτε οὐ ἔρκεν,
 εἴτε ὡς

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΤΣ

εἶπε ὡς τῇ γῆς, ὡς οὐρανὸς εἰς θεοὶ πολλοί, καὶ κύ-
 ριοι πολλοί, ἀλλ' ἡμῖν εἷς θεός, ὁ πατήρ, ὃς ἔ-
 στα πάντα, καὶ ἡμᾶς εἰς αὐτὸν, καὶ εἰς κύριος
 Ἰησοῦς χριστός, δι' ὃ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς δι' αὐ-
 τοῦ. ἀλλ' ἔκ οἱ πάντων ἡ γνώσις. τινὲς δὲ τῇ συ-
 νειδήσει τῶ ἐιδώλῳ ἕως αἴτι, ὡς εἰδωλόθυτον
 ἐπίστασι, καὶ ἡ συνειδήσις αὐτῶν ἀδικίης ἔσται,
 μολύνεται. βρώμα δὲ ἡμᾶς ἔπαρσις ὅ-
 θεῳ. ἔπε γὰρ ἐὰν φάγωμεν, τοῦτο σέβουμεν,
 ἔπε ἐὰν μὴ φάγωμεν, ὑπερέμεθα. βλέπετε δὲ
 μή πως ἡ ἰσχυσία ὑμῶν αὐτῇ πρόσκομμα γέ-
 νηται τοῖς ἀδελφοῖς. ἐὰν γὰρ ἴσῃ σέ, τὸν
 ἔχοντα γνώσιν, οἱ εἰδωλείω κατὰ κέμενον, ἔ-
 χῃ ἡ συνειδήσις αὐτοῦ ἀδικίης ὄντος, οἰκοδομη-
 θήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐπίστασι; καὶ ἀρ-
 λῆται ὁ ἀδελφῶν ἀδελφός, ὡς τῇ τῇ γνώσει,
 δι' ὃν χριστός ἀπέθανεν. ἔτις δὲ ἁμαρτάνον-
 τες εἰς τοὺς ἀδελφούς, καὶ τύπτοντες αὐτῶν τῇ
 συνειδήσει ἀδικεῖν, εἰς χριστὸν ἁμαρτάνετε.
 διότι ποῦ εἰ βρώμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν
 μου, ἔμὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν
 9 ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. οὐκ εἰμὶ ἀπό-
 στροφος; ἔκ εἰμὶ ἐλεύθερος; ἔχῃ Ἰησοῦς χριστὸν
 τὸν κύριον ἡμῶν ἰώρηται; ἔδ' ὄρω μόνον ὑ-
 μᾶς ἵνα οἱ κενώω; εἰ ἄλλοις ἔκ εἰμὶ ἀπόσ-
 τρος, ἀλλὰ γὰρ ὑμῖν εἰμι. ἡ γὰρ σφραγὶς τῇ ἐ-
 μῆς

μῆς ἀρχιερέως, ὑμᾶς ἐσεσθ' κυρίως. ἢ ἐμὴ ἀρχιε-
 ρεία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουν αὐτῇ ἐστίν. μὴ ἔκ ἐ-
 ρουλου ἐξουσία φαῖν καὶ πᾶν; μὴ ἔκ ἐρ-
 ουλου ἐξουσία ἀδελφῶν γυναῖκα ποδῶναι,
 ὥς καὶ οἱ λοιποὶ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τῶ
 κυρίου, καὶ κηφᾶς; ἢ μόνος ἐγὼ καὶ βαρνα-
 βας ἔκ ἐρουλου ἐξουσία τῶ μὴ ὀργάζεσθαι;
 τίς στραπὶνὶ ἰδίῳις ὀφθαλμοῖς ποτε; τίς φησὶ
 ἀμπελῶνα, καὶ ἐκ τῶ καρποῦ αὐτοῦ ἔκ ἐσθίει;
 τίς ποιμαίνει ποίμνιον, καὶ ἐκ τῶ γάλακτος
 τῷ ποιμένι ἔκ ἐσθίει; μὴ κατὰ ἀνθρώπον ταῦ-
 τα λαλῶ; ἢ ἔτι καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει; οὐ
 γὰρ ὃ μωσέως νόμῳ γέγραπται. ὁ ποιμα-
 νῶν βοῶν ἀλοῶνται. μὴ τῶν βοῶν μέλας ὢ-
 θεν; ἢ οἱ ἡμᾶς πάντως λέγει; οἱ ἡμᾶς γὰρ
 ἐρχόμεθα, ὅτε ὀφθαλμοῖς ἐπ' ἐλπίδι ὁ ἀροτει-
 ῶν, ἀροτεῖται, καὶ ὁ ἀλοῶν, ἐπ' ἐλπίδι τῶ
 μετέχει. εἰ ἡμᾶς ὑμῶν τὰ πνευματικά ἐ-
 σπείραμεν, μέγα, εἰ ἡμᾶς ὑμῶν τὰ θερκ-
 αὶ θείαμεν; εἰ ἄλλοι τῶν ὑμῶν ἐξουσία
 μετέχουσιν, ἢ μάλλον ἡμεῖς; ἀλλ' ἔκ ἐχρησά-
 μεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα ἐρ-
 ουλου, ἵνα μὴ ἐγκοπῶμεν ἵνα δοῦμεν ὃ διαπί-
 λω τῶ χρυσῷ. ἔκ οἶδατε, ὅτι οἱ τὰ ἰδρὰ ὀρ-
 γάζομενοι, ἐκ τῶ ἰδρὸς ἐσθίουσιν; οἱ ὃ θυσια-

σκεῖω προσερχόμενοι, ὥς θυσιασκεῖω συμ-
 μύζονται; ὅπως καὶ ὁ κύριος διέταξε, τοῖς
 τὸ ἀγαθὸν καταγγέλλουσιν, ἐκ τῆς ἀγαπῆ-
 λης τοῦ. ἐγὼ δὲ ὑμῖν ἐχρησάμην πάντων. ἐκ
 ἐχρησάμην δὲ πάντων, ἵνα ὅπως γένηται ἐν
 μοί. καλὸν γάρ μοι μάλλον ἀφ' ὅθεν, ἢ τὸ
 καύχημαί μόνον ἵνα ἡσυχάσω. ἐὰν γὰρ ἀγαπῶ-
 λίζωμαι, ἐκ ὅθεν μοι καύχημα. ἀνάγκη γάρ
 μοι ὑποτάξαι. καὶ γὰρ μοι ὁδὸν, ἐὰν μὴ ἀγαπῶ-
 λίζωμαι. εἰ δ' ἐκὼν ἔσται πράσσω, μισθὸν ἔχω.
 εἰ δὲ ἄκων, οἰκονομία πεπίστευμαι. τίς γὰρ μοι
 ὁδὸν ὁ μισθός; ἵνα ἀγαπητοῦ μου, ἀδελφόν
 μου θεῶν τὸ ἀγαθὸν τῷ κυρίῳ, εἰς τὸ μὴ
 καταχρησασθαι μετὰ τῇ ὑποστάσει μόνον εἰς τὸ ἀγαπῶ-
 λίζω. ἐλθέτω γὰρ ὅς ἐκ πάντων, πάντων ἐ-
 μαυτὸν ἐδούλωσε, ἵνα ὅς ἐκ πάντων, κερδή-
 σω. καὶ ἐλθὼν τοῖς ἰσραηλῶσι, ὡς ἰσραηλῶσι, ἵνα
 ἰσραηλῶσι κερδήσω. τοῖς ὑπὸ νόμον, ὡς ὑπὸ νό-
 μω, ἵνα ὅς ἐκ νόμον κερδήσω. τοῖς ἀνόμοις,
 ὡς ἀνόμος, μὴ ὡς ἀνόμος θεός, ἀλλ' ὡς νόμος χρε-
 στός, ἵνα κερδήσω ὅς ἐκ ἀνόμων. ἐλθὼν τοῖς ἀδελ-
 φοῖς ὡς ἀδελφῆς, ἵνα ὅς ἐκ ἀδελφῆς κερδήσω. τοῖς
 πάνσι γέγονα πάντες, ἵνα πάντως ἡμᾶς σώ-
 σω. ἔσται δὲ ποῖα λαὸς τὸ ἀγαθὸν, ἵνα
 συγκοινωνός αὐτοῦ γένωμαι. ἐκ οἴδατε, ὅτι
 οἱ εἰς τα-

οἱ ἐν σαρκὶ ἰσχυροί, πάντες μὲν ῥέχουσιν,
 εἰς δὲ λαμβανέτω βραβεῖον; ὅπως ῥέχῃτε,
 ἵνα καταλάβητε. πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος
 πάντα ἐγκρατεύεται. ἐκεῖνοι μὲν ὄν, ἵνα
 φθαρτὸν σέφανον λάβωσιν, ἡμεῖς δὲ ἀφθαρ-
 τοί. ἐπὶ βίῳ ὅπως ῥέχῃ, ὥς ἔκ ἀσκήσεως. 26
 ὅπως πυκνύω, ὥς ἔκ ἀσκήσεως. ἀλλ' ὑ- 2
 ποπιάξω μου τὸ σῶμα, καὶ δουλαγωγῶ, μή-
 πως ἄλλοις κηρύξω, αὐτὸς ἀσκήματος γέ-
 νωμαί. οὐ γὰρ δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀ- 10
 δελφοί, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ
 τῷ νεφέλῳ ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τὴν θα-
 λάσσης διήλθον, καὶ πάντες εἰς τὸν μωυ- 2
 σὴν ἐβαπτίσθησαν ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θα-
 λάσσῃ, καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρώμα πνευ- 3
 ματικὸν ἔφαγον, καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πνευ-
 ματικὸν ἔπιον πόμα. ἔπιον γὰρ ἐκ πνευ-
 ματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας. ἡ δὲ πέτρα
 ὁ χριστός. ἀλλ' ὅτι ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν 5
 οὐκ ᾔδεισαν ὅτι ὁ θεός· κατεσρώθησαν ἅ ἐν τῇ ὁρέ-
 μῃ. ταῦτα δὲ τῷ ἡμῶν ἐγνήθησαν, εἰς τὸ
 μή εἶναι ἡμᾶς ὑπὸ θυμηναὶς κακῶν, καθὼς καὶ
 οἱ ἄλλοι ἐπεθυμήσαν. μηδὲ εἰδωλολάτρει γίνε-
 σθαι, καθὼς ἔντες αὐτῶν, ὥς γέγραπται. ἐκάθι-
 σεν ὁ λαὸς φαγεῖν, καὶ πιεῖν, καὶ ἀνέστησαν παίζειν.

μὴ δὲ περιθώμεν, καὶ θῶς τινες αὐτῶν ἐπὶ
 ἔσθαι, καὶ ἔπειθαι εἰ μὴ ἡμῶς εἰκασθεῖς
 χηλιδῆς, μὴ δὲ ἐκπειράζωμεν τὸν χρυσόν, καὶ
 θῶς καὶ τινες αὐτῶν ἰξεπείραξαι, καὶ ὑ-
 πὸ τῆς ὀφείας ἀπάλοιστο, μὴ δὲ ῥηγνίσκω,
 καὶ θῶς ἕως αὐτῶν ἐρῶναι, καὶ ἀπα-
 λαιτο ὑπὸ τῆς ὀλοθρευτοῦ. ταῦτα δὲ πάντα ἰ-
 τυπικῶς συνίσταται ἐκείνοις, ἐχράφη δὲ πρὸς
 ἡμεῖς ἡμῶν, εἰς τὸ τὰ τέλη τῆς αἰώνιας
 κατανύττειν. ὥστε ὁ δοκῶν ἔσθαι, βλεπέτω
 μὴ πῶς. πειρασμός ὑμῶς ὅτι εἴληφαι, εἰ μὴ
 αὐθρόπινος. πιστὸς δὲ ὁ θεὸς ὅς ὅτι ἐκείνους ὑμῶς
 πειραδοῦναι, ὑπὸ ὁ δυνάσκει, ἀλλὰ ποιή-
 σει σὺν ᾧ πειρασμῷ καὶ πῶς ἐκβασί, τὸ
 δυνάσκει ὑμῶς ὑποσημεῖν. διότι ἀγα-
 πῆς μου φάσκετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρείας.
 ὡς φρονίμοις λέγω, κείνατε ὑμῶς ὁ φημι. τὸ
 ποτήριον τῆς ἀλογίας, ὁ δόλοῦμεν, ὅτι κοι-
 νωνία τῆς αἵματός τῆς χρυσοῦ ἔστι; τὸν ἀρῶν ὅτι
 κλωμεν, ὅτι κοινοῦ τῆς σώματος τῆς χρυσοῦ
 ἔστι; ὅτι εἰς ἀρῶν, οἱ σῶμα ἔσμεν οἱ πολλοί.
 οἱ γὰρ πάντες ἐκ τῆς αἰῶς ἀρῶν μετέχμεν.
 βλέπετε τὸν ἰσραὴλ καὶ τὰ σέρεα. ὅτι οἱ ἐ-
 σθόντες τὰς θυσιάς, κοινοῦ τῆς θυσιᾶς
 εἰσὶ; ἢ ἐν φημι, ὅτι εἰδωλόθυτον ἢ ἔστι; ἢ ὅτι
 εἰδωλόν

εἰδωλον τί ἐστι, ἄλλ' ὅτι ἡ δύει τὰ ἔθνη,
 δαιμονίοις δύει, καὶ ὁ θεῶν. ὁ θεὸς δὲ ὑμᾶς
 κοινῶν τῇ δαιμόνων γίνεσθαι. ὁ δὲ ὡς πο-
 τήριον κυεῖς πίνειν, καὶ ποτήριον δαιμονίων.
 ὁ δὲ ὡς ἀδελφὸς καὶ ἀδελφὸς κυεῖς μετέχει, καὶ βρα-
 τῆος δαιμονίων. ἢ παραζηλῶμεν τὸν κύρι-
 ον; καὶ ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐσμεῖ; πάντα μοι
 ἔστιν, ἄλλ' ὅτι πάντα συμφέρει. πάντα μοι
 ἔστιν, ἄλλ' ὅτι πάντα οἰκοδομεῖ. μηδεὶς τὸ ἐκ
 τοῦ θεοῦ ζητείτω, ἀλλὰ τὸ τῷ ἐτοῦ θεοῦ. πάν-
 τος εἰς μακέλλω πωλῶμεν, ἰδίετε, μηδὲν
 αἰσχρονοῦτες ἀλλὰ τὸ πᾶν σωείδουσιν. τὸ γὰρ
 κυεῖς ἢ γῆ, καὶ τὸ πᾶν σώμα αὐτοῦ. εἰ δέ τις
 καλεῖ ὑμᾶς τῇ ἀπίστῳ, καὶ θέλει πο-
 ρεύσθαι, πᾶν τὸ παραζηλῶμεν ὑμῖν, ἰδί-
 ετε, μηδὲν αἰσχρονοῦτες ἀλλὰ τὸ πᾶν σωείδουσιν.
 καὶ δέ τις ὑμῖν εἴπῃ, ἔδεξάμεθα τὸν θεόν,
 καὶ ἰδίετε, δι' ἡμῶν τὸν μὴ ἐκείνους, καὶ
 τὸ πᾶν σωείδουσιν. σωείδουσιν δὲ λέγω, ὅτι τὸ
 ἐκ τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ τὸ τῷ ἐτοῦ θεοῦ. ἵνα ἵ γὰρ ἢ ἡ-
 λα θεοῦ μὴ κείνηται ὑπὸ ἄλλης σωείδου-
 σεως; εἰ ἐνὶ χερσὶ μετέχω, ἢ βλασφημοῦ-
 μαι, ὑπὸ ὅτι ἐνὶ ἀχρεῖ; εἴπε ὅτι ἰδί-
 ετε, εἴπε πίετε, εἴπε ἢ ποιεῖτε, πάντα εἰς δό-
 ξαν τοῦ θεοῦ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ

ξαι θεὸς ποιεῖτε. ἀπρόσκοποι γίνεσθε, καὶ ἱε-
 ραίοις, καὶ ἑλλήσι, καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς θε-
 οῦ, καὶ ὡς κατὰ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω, μὴ ζη-
 τῶν τὸ ἑμαυτοῦ συμφέρον, ἀλλὰ τὸ τῶν
 II πολλῶν, ἵνα σωθῶσι. μιμηταί μου γί-
 νεσθε, καὶ ὡς κατὰ χριστοῦ. ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς
 ἀδελφοί, ὅτι πάντα μου μέμνησθε, καὶ κα-
 τὰς παρέδωκα ὑμῖν, τὰς παραδώσεις κα-
 τέχνητε. θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι παντὸς
 ἀνδρός ἡ κεφαλὴ, ὁ χριστὸς ὅστις. κεφαλὴ δὲ
 γυναικὸς, ὁ ἀνὴρ. κεφαλὴ δὲ χριστοῦ, ὁ θεός.
 πᾶς ἀνὴρ προσευχόμενος, ἡ προφητεύων,
 κατὰ κεφαλῆς ἔχων, καταιορῆναι τὴν κε-
 φαλήν αὐτοῦ. πᾶσα δὲ γυνή, προσευχ-
 ομένη ἡ προφητεύουσα ἀκατακαλύπτῃ τῇ κε-
 φαλῇ, καταιορῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτῆς.
 εἰ γὰρ ὅστις καὶ τὸ αὐτὸ τῇ ἐκκλησίᾳ. εἰ ἡ
 ἐκκλησία καταικαλύπτεται γυνή, καὶ κειράσθω.
 εἰ δὲ αἰχρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι ἢ ξυρᾶ-
 σθαι, καταικαλύπτῃ τὴν κεφαλὴν. αἰὲρ μὲν γὰρ ἐκ
 ὀφείλει καταικαλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν, εἰ-
 κλὼν καὶ ὁδὸς θεοῦ ἀρχόντων. γυνὴ δὲ ὁδ-
 οῦ ἀνδρός ὅστις. εἰ γὰρ ὅστις ἀνὴρ ἐκ γυναι-
 κὸς, ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀνδρός. καὶ γὰρ ἐκ ἐκ-
 τέρου ἀνδρὸς ἀφ' οὗ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ γυ-
 νή ἐκ τοῦ

τὴν δὲ τὸν αἶσρα. δὲ ἑστὶν ὁ φαίλα ἡ γυνὴ δὲ
 οἶον ἔχειν ὡς. τὸ κεφάλῃς αὐτῆς, δὲ τὸν αἶ
 μέλου. πάλιν ἔπε αἶσρ χειρὶς γυναικὸς, ἔπε
 γυνὴ χειρὶς αἶσρος οἱ κινεῖω. ὡς πῶρ ἂν ἡ γυ-
 νὴ ἐκ τῆ αἶσρος, ἔπως καὶ ὁ αἶσρ δὲ τὸ γυναι-
 κὸς, τὰ δὲ πάντα ἐκ τῆ δὲ. οἱ ὑμῖν αὐτοῖς
 κείνατε, πρέπον ὅτι, γυναικα ἀκατακάλυ-
 πτον εἶ. θεῷ προσεύχασθε; ἔδω. αὐτὴ ἡ φύσις
 διδάσκει ὑμᾶς, ὅτι αἶσρ καὶ ἐστὶν κομᾶ, ἀνιμῶ
 αὐτῶ ὅτι, γυνὴ δὲ ἐστὶν κομᾶ, ὁ δὲ αὐτῇ ὅτι;
 ὅτι ἡ κόμη αὐτῇ πᾶσι βολαίς δίδω. εἰ δὲ ἡ
 εὐκὴ θελήσῃ εἶναι, ἡμᾶς βουλήτω σιμῇ δει-
 αὐτὴ ἐκ μὲν, ὅτι αἱ ἐκκλησίαι τῆ δὲ. τῶ δὲ
 δὲ παρὰ γέλω ἔκ ἐπαίνων, ὅτι ἔκ εἰς εἰς κρᾶθ
 θε, ἀλλ' εἰς τὸ ἥτοι σιμῇ δει. πρῶτον μὲν
 γὰρ σιμῇ δει ὑμῶν οἱ τῇ ἐκκλησίᾳ,
 ἀκούω χρίσματος οἱ ὑμῖν ἑταρᾶν, καὶ μέ-
 ρος τι πιστεύω. δεῖ γὰρ καὶ αἰρέσεις οἱ ὑμῶν
 εἶναι, ἵνα οἱ ὁδοί μοι, φαιδρὸι χρίσται οἱ ὑμῶν.
σιμῇ δει ὅτι ὑμῶν ὡς τὸ αὐτὸ, ἔκ ὅτι
 κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν. ἕκαστος γὰρ τὸ ἴ-
 διον δεῖπνον προλαμβάνει οἱ δὲ φαγεῖν.
 καὶ ὅς μὲν πεινᾷ, ὅς δὲ μέλει. μὴ ἂν οἰκίασ-
 ῃ ἔχειτε εἰς τὸ ἰδίον καὶ πίνειν; ἢ τῆς ἐκκλη-
 σίας τῆ δὲ καὶ ταφροῖτε, καὶ κατακλύετε
 N iiii οὐ μὴ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ

οὐ μὴ ἔχοντες; τί ὑμῖν εἶπω; ἐπαινέσω
 ὑμᾶς εἰ ζῶτω; ἢ ἐπαινῶ. ἐγὼ γὰρ πα-
 ρέλαβον ἀπὸ τοῦ κυρίου, ὃ καὶ παρέδωκεν ὑ-
 μῖν, ὅτι ὁ κύριος ἰησοῦς εἰς τὴν νυκτὶν παρε-
 δίδωκε, ἔλαβον ἀρτόν, καὶ ἀγαγεῖντες ἔκλα-
 σε, καὶ εἶπε. λάβετε, φάγετε, τούτῳ μου εὐ-
 χριστῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλωμένον. ὅταν
 ποιῇτε εἰς πλὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. ὡσαύτως καὶ
 τὸ ποτήριον μετὰ εὐδοκίας, λέγων. τούτῳ
 τὸ ποτήριον ἡ καὶ ἡ ἀφ' ἧς εἰς ὃ ἐμὴν
 αἵματι. ὅταν ποιῇτε, ὅσακις ἐὰν πίνητε, εἰς
 πλὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. ὅσακις γὰρ ἐὰν ἐσθίητε
 τὸν ἄρτον τούτον, καὶ τὸ ποτήριον ὅταν πί-
 νητε, τὸν θάνατον τοῦ κυρίου καταγγέλλε-
 τε, ἄχρις ὃς ἂν ἔλθῃ. ὥστε ὅς ἂν ἐσθίῃ τὸν
 ἄρτον τούτον, ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ κυρίου
 ἀναξίως, ὁ ὅστις ἔσται τοῦ σώματος καὶ αἵ-
 ματος τοῦ κυρίου. δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος
 ἑαυτὸν, καὶ ὅπως ἐκ τοῦ ἁγίου ἐσθίῃ, καὶ
 ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω. ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πί-
 νων ἀναξίως, κρῖμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πί-
 νει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ κυρίου. ἀλλ'
 ὅταν εἰ ὑμῖν πολλοὶ ἀδυνεῖς καὶ ἀβέλῳτοι, καὶ
 κοιμῶνται ἰσχυροί. εἰ γὰρ ἑαυτοὶ διακρίνο-
 μεν, ὅτι αὐτοὶ κρινόμεθα. κρινόμενοι δὲ ὑπὸ τοῦ
 κυρίου παι-

κρείττοναι παιδευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν ᾧ κόσμῳ
 καταχειθώμεν. ὥς ἀδελφοί μου σὺνδρ-
 γήμενοι εἰς τὸ φαγεῖν, ἀλλήλους ἐκδέχεσθε.
 εἰ δέ τις πενήτης, οἷ οἶκῳ ἐσθιέτω, ἵνα μὴ εἰς
 κρεῖμα σὺνδρῇται. τὰ δὲ λοιπὰ, ὡς αὐτὸς ἔλ-
 θῃ, ἀναταξομαι. γὰρ δὲ τῷ πνεύματι 12
 ὑμεῖς ἀδελφοί, ὅς θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν. οἶδατε
 ὅτι ὅτε ἐγενήθη πρὸς τὰ εἰδωλὰ τὰ ἄφωνα,
 ὡς αὐτὸς ἦχε ἀπατόμενοι. διὸ γνωρίζω ὑμῖν,
 ὅτι ὅδεῖς ἐν πνεύματι θεοῦ λαλῶν, λέγει
 αἰσθηματικῶς. καὶ ὅδεῖς διώκεται εἰ-
 παὶν κύνες Ἰησοῦ, εἰ μὴ ἐν πνεύματι ἁγίῳ.
 διαιρέσεις δὲ χειρισμάτων εἰσὶ, τὸ δὲ αὐτὸ
 πνεῦμα. καὶ διαιρέσεις ἀγκυλῶν εἰσὶ, καὶ
 ὁ αὐτὸς κύριος. καὶ διαιρέσεις ἐνδρῆμα-
 των εἰσὶν, ὁ δὲ αὐτὸς ὅς ἐστι θεός, ὁ ἐνδρῶν τὰ
 πάντα ἐν πάνσιν. ἐκείνῳ δὲ δίδεται ἡ φανέ-
 ρωσις τοῦ πνεύματος, πρὸς τὸ συμφέρον. ὧ
 μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ πνεύματος δίδεται λό-
 γος σοφίας, ἄλλῳ δὲ λόγος γνώσεως, κα-
 τὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, ἐν τῷ ᾧ πίστις, ἐν ᾧ
 αὐτῷ πνεύματι, ἄλλῳ δὲ χεῖρματα ἰα-
 τρῶν, ἐν ᾧ αὐτῷ πνεύματι, ἄλλῳ δὲ ἐ-
 νδρῆματα διωκτικῶν, ἄλλῳ δὲ προφητεία,
 ἄλλῳ δὲ διακρίσεις πνευματικῶν, ἐν τῷ ᾧ ἡ

τῇ γλώσσῃ

τη γλώσσῃ, ἄλλω δὲ διερμηνεύει γλώσσῃ.
 πάντα δὲ ταῦτα εὐργεῖ τὸ αὐτὸ καὶ ἐκ αὐτοῦ πνεῦ-
 μα, ἀφ' οὗ ἰδία ἐκείνῳ, καὶ οὕτως βε-
 λείται. καὶ ἀπόρ γὰρ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὅτι, καὶ
 μέλη ἔχει πολλά, πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώ-
 ματος τοῦ αὐτοῦ, πάλιν ὄντα, αὐτοῦ ὅτι τὸ σῶμα,
 ὅτι καὶ ὁ χριστός. καὶ γὰρ αὐτοῦ ἐν πνεύματι
 ἡμεῖς πάντες εἰς αὐτὸ σῶμα ἐβαπτίσθημεν,
 ἢ ἵδαίνοι, ἢ ἑλλήνεις, ἢ ἑβραῖοι, ἢ
 ἰουδαῖοι, καὶ πάντες εἰς αὐτὸ πνεῦμα ἐπο-
 ῖσθημεν. καὶ γὰρ τὸ σῶμα ἐκ ὅτι αὐτοῦ μέλος,
 ἀλλὰ πολλά. ἐὰν εἴπω ὁ πᾶς, ὅτι ἐκ εἰμὶ
 χεῖρ, ἐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος, ἢ παρὰ τοῦ-
 το ἐκ ὅτι ἐκ τοῦ σώματος; καὶ ἐὰν εἴπω τὸ
 οὖν, ὅτι ἐκ εἰμὶ ὀφθαλμός, ἐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ
 σώματος, ἢ παρὰ τοῦτο ἐκ ὅτι ἐκ τοῦ σώμα-
 τος; εἰ ὅλον τὸ σῶμα ὀφθαλμός, ποῦ ἡ ἀκοή;
 εἰ ὅλον ἀκοή, ποῦ ἡ ὀσφρησις; ἡμεῖς δὲ ὁ θεὸς ἐ-
 θεβότα μέλη, αὐτοῦ ἔχουσιν αὐτῶν αὐτῶν σώ-
 ματι, καὶ οὕτως ἡδέλαιοι. εἰ δὲ ἡμεῖς τὰ πᾶν-
 τα αὐτοῦ μέλος, ποῦ τὸ σῶμα; ἡμεῖς δὲ πολλά μεν
 μέλη, αὐτοῦ δὲ σῶμα. καὶ ἐκ δυνάταται ὁ ὀφθαλ-
 μὸς εἰπεῖν τῇ χεὶρ, χρεῖαν σου ἐκ ἔχω, ἢ πό-
 λιν ἢ κεφαλὴ τοῖς ποσὶ, χρεῖαν ὑμῶν ἐκ ἔχω,
 ἀλλὰ πολλῶ μάλλον, τὰ δοκῶντα μέλη τοῦ
 σώματος

σώματος ἀδικήσθαι ὑπάρχειν, ἀναγκαῖα
 ἔστι, καὶ ἡ δοκιμὴ ἀτιμότητος εἰς τὸ σῶμα
 ἔσθαι, τούτοις τιμὴν παλαιστοτέραν παλαιότε-
 ρην. καὶ τὰ ἀσκήματα ἡμῶν, ἀσκημοσιώω
 παλαιστοτέραν ἔχει. τὰ δὲ ἀσκήματα ἡμῶν,
 ἡ χρεὶα ἔχει· ἀλλ' ὁ θεὸς συνεκέρχασεν τὸ σῶ-
 μα, ὃ ὑδροῦντι παλαιστοτέραν ὁδὸν τι-
 μίω, πᾶμ ἡ χάρις εἰς τὸ σῶμα, ἀλλὰ τὸ
 αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμνῶσι τὰ μέλη. ἢ
 εἴτε πάσχει εἰς μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ
 μέλη. εἴτε οὐκ ἀρξεται εἰς μέλος, συγχαίρει
 πάντα τὰ μέλη. ὑμεῖς δ' ἐπεὶ σῶμα χριστοῦ,
 καὶ μέλη ἐκ αὐτοῦ. καὶ ὅς κεν ἴδῃτο ὁ
 θεὸς εἰς τῇ ἐκκλησίᾳ, πρῶτον ἀποσάλψας, λαὸν
 πόρον προφῆτας, ἱστὸν διδασκάλους, ἔπειτα
 δυναμεις, ἔπειτα χειρίσματα ἰαμάτων, αὐ-
 τήντες, κυβερνήσεις, καὶ ἐν γλώσσοις καὶ πάν-
 τες ἀπόστολοι; καὶ πάντες προφῆται; καὶ πάντες
 διδασκαλοί; καὶ πάντες δυναμεις; καὶ πάν-
 τες χειρίσματα ἔχοντες ἰαμάτων; καὶ πάν-
 τες γλώσσαις λαλοῦσι; καὶ πάντες οὐκ ἐκ μὲν
 οὐκ; ζηλοῦτε δὲ τὰ χειρίσματα τὰ κρείττονα.
 καὶ ἔτι καὶ ὑπὲρ βολίω ὁδὸν ὑμῶν δείκνυ-
 μεν. Εἰς ταῖς γλώσσαις τῇ αἰσχροπῶν 13
 λαλῶ ἢ τῇ ἀγγέλω, ἀγῶνι δὲ καὶ ἔχω,
 μέγιστον

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ

γέγραφα χαλκός ἢ χρῶν, ἢ κύμβαλον ἀλαλά-
 ζον. καὶ ἰαὺ ἔχω προφητείας, καὶ εἶδον τὰ
 μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαι τὴν γνῶσιν, καὶ
 ἔχω πᾶσαι τὴν πίσιν, ὥστε ὅρη μεθιστά-
 ρειν, ἀγάπῃ δὲ μὴ ἔχω, ὅθεν εἰμι. καὶ ἐ-
 αὖ ψωμίον πάντα τὰ ὑποαίροντά μου,
 καὶ ἰαὺ παραδῶ τὸ σῶμα μου, ἵνα καὶ θύ-
 σωμαι, ἀγάπῃ δὲ μὴ ἔχω, ὅθεν ὠφιλῶ-
 μαι. ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρησένεται. ἡ
 ἀγάπη οὐ ζηλοῖ. οὐ πόρ πόρνευται, ὃ φυ-
 σιᾶται, ὃκ ἀγῆμονα, ὃ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ
 παροξύνεται, οὐ λογίζεται ὃ κακόν, ὃ χαί-
 ρει ὡς τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ.
 πάντα σέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει,
 πάντα ὑπομένει. ἡ ἀγάπη ὃ ἅπαντα ἐκπύπ-
 τει. ἅτε δὲ προφητεῖται κατὰ ρηθῆσονται,
 ἅτε γινώσκονται πάντες, ἅτε γνῶσις κατὰ ρ-
 ηθῆσονται. ἐκ μέρους γὰρ γινώσκομεν, καὶ
 ἐκ μέρους προφητεύομεν. ὅταν δὲ ἔλθῃ ὃ τέ-
 λειον, τὸ ἐκ μέρους κατὰ ρηθῆσεται. ὅτε ἡ-
 μῶν ἡμῶν, ἐλάλοισιν ὡς ἡμῶν, ἐφρόνοισιν
 ὡς ἡμῶν, ὡς ἡμῶν ἐλογίζομεν. ὅτε δὲ γέ-
 νῃ αὐτῇ, κατὰ ρηθῇ τὰ τῶν ἡμῶν. βλέπομεν
 γὰρ ἀρῶν δὲ ἰσότητος οἱ αἰτήματα, τότε δὲ
 πρὸς πρὸς πρὸς πρὸς. ἀρῶν γινώσκω ἐκ
 μέρους,

μέγας, τότε & ἐπιγνώσμαι, καὶ θὰς καὶ ἐ-
 πεγνώσω. νυνὶ δὲ μέγα πίσις, ἐλπίς, ἀγά-
 πη, τὰ τρία ταῦτα, μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγά-
 πη. Διώκετε πρὸς ἀγάπην, ζηλεῖτε δὲ τὰ 14
 πνευματικά, μάλλον δὲ ἵνα προφητεύητε. ὁ
 ἡ λαλῶν γλώσσας, οὐκ αὐθρόους λαλεῖ, ἀλλὰ
 ὡς θεῶ. ὅδεῖς ἡ αὐτοῦ ἀκούει, πνεύματι δὲ λα-
 λεῖ μυστήρια. ὁ δὲ προφητεύων, αὐθρόοις, λα-
 λεῖ οἰκοδομῶν, καὶ παρέρκλησις, καὶ παρέρ-
 μυθία. ὁ λαλῶν γλώσσας, ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ.
 ὁ δὲ προφητεύων, ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ. θέλω
 δὲ πάντας ὑμᾶς λαλεῖν γλώσσας, μάλλον
 δὲ ἵνα προφητεύητε. μείζων γὰρ ὁ προφητεύ-
 ων, ἢ ὁ λαλῶν γλώσσας, ἵνα οἱ μὴ διδρμω-
 θῇ, ἵνα ἡ ἐκκλησία οἰκοδομῶν λάβῃ. νυνὶ δὲ
 ἀδελφοί, ἐὰν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσας λα-
 λῶν, ἵνα ὑμᾶς ὠφελήσω, ἐὰν μὴ ὑμῖν λαλήσω,
 ἢ οὐκ ἀποκαλύψει, ἢ οὐκ γνώσει, ἢ οὐκ προφητεύει,
 ἢ οὐκ διδάσκει; ὁμοῦς τὰ ἄψυχα φωνῶν διδόν-
 τα, εἴτε αὐλὸς, εἴτε κηθάρα, ἐὰν διασολῶ
 τοῖς φθόγοις μὴ δῶ, πῶς γνωσθήσεται ὁ αὐ-
 λόμενος, ἢ τὸ κηθαριόμενος; καὶ γὰρ ἐὰν ἁ-
 δηλον σάλπιγγι φωνῶν δῶ, ἵνα παρέρσει δάσ-
 ται εἰς πόλεμον; ὅπως καὶ ὑμᾶς διὰ τὴν γλώσ-
 σης, ἐὰν μὴ ὁσέμωι λόγον δῶτε, πῶς γνωσθήσ-
 ται ὁ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ

ται ὁ λαλῶν; ἴσατε ἢ εἰς ἄδρα λαλοῦν-
 τες. Ἔραυτα, εἰ τύχοι, γένη φωνῶν ὅτιν αὖ
 κόσμῳ, καὶ ὅτιν ἄφωτον. ἰὰν ὅτι μὴ εἶδῃ
 πλὴν διῶκεν τὸ φωνῆς, ἴσθαι δὲ λαλοῦν-
 τι βαρβαρος, καὶ ὁ λαλῶν αὖ ἐμοὶ βαρ-
 βαρος. ὅπως καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ ζήλωται ἐσε πνύ-
 μάτων, πρὸς πλὴν οἰκοδομῶν τὸ ἐκκλησίαν
 ζητεῖτε, ἵνα παροτρυνήτε. διότι ὁ λαλῶν
 γλώσσῃ, προσενχέσθω, ἵνα διδρμῶν δὲ καὶ ἡ
 προσενχόμεν γλώσσῃ, τὸ πνύμα μὲς προσ-
 δέχεται, ὁ δὲ τὸς μὲν ἀκαρπὸς ὅτι. ἴα ὅτι;
 προσενχόμεν τῷ πνύματι, προσενχόμεν δὲ
 καὶ τῷ νοῖ. ἴα δὲ πνύματι, ἴα δὲ καὶ
 ὁ νοῖ. ἐπεὶ ἰὰν διλογίῃς τῷ πνύματι, ὁ αὖτα-
 πληρῶν τὸν τόπον τὸ ἰδιώτην, πῶς ὁρεῖ ὁ ἀμῶν,
 αὖθις τῇ σὴ διχαρισίᾳ; ἐπειδὴ, τί λέγεις, ὅτι οἱ-
 δε. σὺ μὲν ἡ καλῶς διχαρισεῖς, ἀλλ' ὁ ἱερός
 ὅτι οἰκοδομεῖται. διχαριστῶ τῷ θεῷ μὲς, πάν-
 τῶν ὑμῶν μᾶλλον γλώσσῃς λαλῶν. ἀλλ' αὖ
 ἐκκλησίαν θέλω πέντε λόγους. διὰ τὸ νοός μου
 λαλῆσαι, ἵνα καὶ ἄλλος κατηχίσω, ἢ μυρίους
 λόγους αὖ γλώσσῃ. ἀδελφοί, μὴ παιδία γίνεσθε
 ταῖς φρεσίν, ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζετε, ταῖς δὲ
 φρεσὶ τέλει γίνεσθε. αὖ δὲ νόμῳ γέγραπται, ὅτι
 αὖ ἱερός γλώσσῃς καὶ αὖ χείλεσιν ἱεροῖς λαλή-
 σω τῷ

ὡς πῶ λαῶ τέτα, καὶ ὅς' ὅτως εἶθε κέσονται
 με, λέγει κύριος. ὥστε αἱ γλώσσαι εἰς συμᾶν εἰ-
 σὶ, ὅς' ὅς' πνεύσων, ἀλλὰ ὅς' ἀπίστοις. ἡ δὲ προ-
 φητεία ὅς' ὅς' ἀπίστοις, ἀλλὰ ὅς' πιστεύουσιν. ἰαὺ
 ὅς' σωείλθῃ ἡ ἐκκλησία ὅς' ἐπιβανθ', καὶ πάν-
 τες λαλῶσιν γλώσσαις, εἰσελθῶσι δὲ ἰδιῶτῃ ἢ
 ἄπιστοι, ὅς' ὅς' οἱ, ὅς' μαίνομεν, ἰαὺ δὲ πάντες
 προφητεύουσιν, εἰσελθῶσι δὲ ἰς ἄπιστος ἢ ἰδιώ-
 τῃς ἐλέγχεται ὅς' πάντων, αἰσχύνηται
 ὅς' πάντων, τὰ κρυπτά τῇ καρδίᾳ αὐ-
 τῷ φανερὰ γίνεται, καὶ ὅς' πρὸς τῶν ὡς
 πρὸς πᾶν, προσκυώσει ὅς' θεῷ, ἀπαγγέλλων,
 ὅτι ὁ θεὸς ὅς' ὅς' ὅς' ὑμῶν ὅς' ὅς' ὅς' ὅς' ἀδελ-
 φοί, ὅς' σὺν σωδύρχει, ἰσχυρὸς ὑμῶν φαιλμὸν
 ἔχει, διδασκίῳ ἔχει, ἀποκαλύψιν ἔχει, γλώσ-
 σαι ἔχει, ὅς' μίμωσαι ἔχει. πάντα πρὸς οἰκο-
 δομίῳ γινώσκω, ὅς' γλώσσαι ἰς λαλῶ, κα-
 τὰ δύο, ἢ τὸ πλεῖστον τῶν, καὶ αὐτὰ μόρος,
 καὶ εἰς διδρμίνω. ἰαὺ δὲ μὴ ὅς' διδρμίνω-
 ὅς' σιγάτω ὅς' ἐκκλησία, ἰαὺ δὲ λα-
 λῶ καὶ ὅς' θεῷ. προφητεύει δὲ δύο ἢ τῶν
 λαλῶν, καὶ οἱ ἄλλοι ἀσκήνιτω. ἰαὺ δὲ ἄλλω ἀποκαλύψῃ καὶ θυμῶ, ὅς'
 πρὸς σιγάτω. διώκομεν δὲ καὶ ὅς' ὅς' πάντες
 προφητεύειν, ἵνα πάντες μακροθυώσι, καὶ πάντες
 παρακα-

παρεκαλῶνται, καὶ πνεύματα προφητῶν
 προφήταις ὑποτάσσεται. ὃ γὰρ ὅτι ἀκα-
 τασίασ' ὁ θεὸς, ἀλλ' εἰρήνης, ὡς οἱ πατέρες
 ταῖς ἐκκλησίαις τῇ ἀγάπῃ. αἱ γυναικες
 οἱ ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν. ὃ γὰρ ἐπιτρέ-
 πει αὐταῖς λαλεῖν, ἀλλ' ὑποτασσέσθωσαν,
 ὡς καὶ ὁ κύριος λέγει. εἰ δὲ τι μαινοῦ-
 νται θέλωσιν, ὡς οἶκω τοῦ ἰδίου αἵματος ἐπι-
 ρωτάτωσαν. ἀίχρὸν γὰρ ὅτι γενομένη οἱ ἐκ-
 κλησία λαλεῖν. ἢ ἀφ' ὑμῶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ
 ἔξηλθεν; ἢ εἰς ὑμᾶς μόνους κατετύπησεν; εἴ τις
 δοκεῖ προφήτης εἶναι, ἢ πνευματικός, ἐπιγινώ-
 σκέτω ἃ γράφω ὑμῖν, ὅτι κυεῖται οἱ το-
 λαί. εἰ δὲ τις ἀγνοῖ, ἀγνοαίτω. ὥστε ἀδελφοί
 μὴ ζηλοῦτε ὃ προφητεύει, καὶ τὸ λαλεῖν γλώσ-
 σαις μὴ κωλύετε. πάντα δὲ δι' ἀκριμῶνως, καὶ καρ-
 15, τὰ ταῖς γινώσκω. Γνωρίζω δὲ ὑμῖν ἀδελ-
 φοί τὸ διαγγέλιον, ὃ διηγγελισάμενον ὑμῖν, ὃ καὶ
 παρελάβετε, οἱ ὧ καὶ ἐσήκατο, δι' ὃ καὶ σώ-
 ζεσθε, ἵνα λόγῳ διηγγελισάμενον ὑμῖν εἰ κατέ-
 χετε, ἐκ τὸς εἰ μὴ εἰκὴ ἐπιστεύσατε. παρέδωκε
 γὰρ ὑμῖν οἱ πρόβους, ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι
 χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῇ ἁμαρτίᾳ ὑμῶν,
 κατὰ τὰς γραφάς, καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι
 ἐγήγερτο τῇ ἡμέρᾳ, τῇ τρίτῃ κατὰ τὰς γρα-
 φάς,

φᾶς, καὶ ὅτι ὥφθην κηφᾶ, εἶτα τοῖς δώδε-
 κα, ἔπειτα ὥφθην ἐπάνω πεντακκοίοις ἀδελ-
 φοῖς ἐφάπαξ, ὥς ὡς οἱ πλείονες μὲν ἔσονται
 ἀρτί, ἑνὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν. ἔπειτα ὥφθην
 ἰακώβω, εἶτα τοῖς ἀρχιερεῖς πάντων. ἔλαβον
 δὲ πάντων ὡσπερὶ ὃ ἐκ τρώματι ὥφθην κα-
 μοί. ἐγὼ γὰρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀρχιερέων,
 ὅς ἐκ εἰμὶ ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀρχιερεὺς, διότι
 ἐδίωξα πλὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ. χαίρει δὲ θεὸς
 εἰμὶ, ὁ εἰμι. καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ, ἣ
 κοινὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ ποδωστότορον αὐτοῦ
 πάντων ἐκοπίασα. ἐκ ἐγὼ δὲ, ἀλλ' ἡ χάρις
 τοῦ θεοῦ, ἡ σὺν ἐμοί. εἴτε ἐν ἐγὼ, εἴτε ἐκείνοι, ὅ-
 πως κηρύσσομεν, καὶ ὅπως ὠφελούμεθα. εἰ δὲ
 χριστὸς κηρύσσεται, ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται,
 πῶς λέγουσιν ἑνὲς οἱ ὑμῶν, ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν
 οὐκ ἔστι; εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστι, ὅθεν χρι-
 στὸς ἐγήγερται. εἰ δὲ χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, κε-
 νὸν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν, κοινὴ δὲ καὶ ἡ πί-
 στις ὑμῶν. οὐκ ἐπισκοποῦμεθα δὲ καὶ ψευδομαρτυ-
 ρίαις τοῦ θεοῦ, ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ
 θεοῦ, ὅτι ἤγειρε τὸν χριστόν, ὃν οὐκ ἤγειρεν, εἴ-
 ποδ' ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται. εἰ γὰρ νεκροὶ
 οὐκ ἐγείρονται, ὅθεν χριστὸς ἐγήγερται. εἰ δὲ χρι-
 στὸς οὐκ ἐγήγερται, ματαίᾳ ἡ πίστις ὑμῶν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ

ἔτι ἐκ τῶν ταύτης ἀμαρτιῶν ὑμῶν. ἄρα καὶ οἱ
 κοιμηθέντες ἐν χριστῷ, ἀπώλοντο. εἰ οὖν τῇ ζωῇ
 ταύτῃ ἐν χριστῷ ἠλπιότες ἐσμὲν μόνον, ἐλεφ-
 νότοιοι πάντων ἀνθρώπων ἐσμὲν. καὶ δεξι-
 σὸς ἐγίγμεται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῇ κα-
 κοιμημένων. ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ θά-
 νατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν.
 ὡς οὖν γὰρ ἐν ᾧ ἄδὰμ πάντες ἀφθνήσκου-
 σιν, ἔτι καὶ ἐν ᾧ χριστῷ πάντες ζωοποιηθή-
 σονται. ἕκαστος δὲ ἐν ᾧ ἰδίῳ τάγματι. ἀπαρ-
 χὴ χριστὸς, ἔπειτα οἱ τῷ χριστῷ ἐν τῇ παρ-
 σία αὐτοῦ. εἶτα τὸ τέλος, ὅταν παραδῶ τὴν
 βασιλείαν ᾧ θεῷ καὶ πατεῖ, ὅταν καταρ-
 γήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν, καὶ πᾶσαν ἰσχύσαν, καὶ
 διώκειν. δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν, ἄχρις ἃ
 αὐτῷ θῇ πάντα ὅν ἐχουσὶν ὑπὸ τὸν πόδα
 αὐτοῦ. ἕως ἡμέρας ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνα-
 τος. πάντα γὰρ ὑποτάσσονται ὑπὸ τοῦ πόδα
 αὐτοῦ. ὅταν δὲ εἴπω, ὅτι πάντα ὑποτάσσονται
 αὐτῷ, δηλοῖ, ἕως τῆς ὑποτάξεως αὐτῷ
 τὰ πάντα. ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ
 πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑποταγήσε-
 ται, ᾧ ὑποτάσσεται αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα καὶ
 ὁ θεὸς τὰ πάντα, ἐν πάνσιν. ἐπεὶ ἡ ποιήσου-
 σιν, οἱ βαπτιζόμενοι ὑποδύναντες τῇ νεκρῶν, εἰ
 ὅπως νε-

ὅπως νεκροὶ ἔκ ἐγείρονται; ἢ καὶ βαπτίζον-
ται ὑποὶ αὐτῶν; τί καὶ ἡμεῖς κινδυνόο-
μεν παῖσαι ὥραν; καὶ ἡμῶν ἀποθήσκω, καὶ
πάν ἡμετέρων καὶ ἡμεῖς ἀδελφοί, ὡς ἔχω σὺ
χριστῷ ἰησοῦ ὃ κρείττω ἡμῶν. εἰ κατὰ αὐθρο-
πὴν ἐλθοι μάχησαι σὺ ἐφίσω, ἢ μοι τὸ ὄφελος,
εἰ νεκροὶ ἔκ ἐγείρονται; φθάνω μὲν καὶ
πίσω μὲν. αὐτεῖόν γὰρ ἀποθήσκομαι. μὴ πῶτε
ᾠ τὰδε. φθίρετε σὺν ἡμῖν χριστὰ ὁμιλίας κακαί.
ἐκνήψατε δικαίως; καὶ μὴ ἀμαρτάνετε.
ἀγνοοῖτε γὰρ θεὸς τίνες ἔχουσιν. πρὸς αἰρο-
πὴν ὑμῶν λέγω. ἀλλ' ὁρᾷ τις πῶς ἐγείρονται
οἱ νεκροί; ποῖω θεὸς σώματα ὀρθοῦνται; ἀφρων-
σὺ ὁ ἀπείρεις ὃ ζωοποιεῖται, ἐὰν μὴ ἀπο-
θάνῃ. καὶ ὁ ἀπείρεις, ὃ τὸ σῶμα τὸ ἡμι-
σύνθετον ἀπείρεις, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, εἰ τύ-
χῃ, σίτου, ἢ ἕλκος τῷ λοιπῶν. ὁ δὲ θεὸς αὐ-
τῷ δίδωσι σῶμα, καθὼς ἠθέλησεν, καὶ ἐ-
καστῷ τῷ σωματικῷ ἰδίον σῶμα. ὃ πᾶ-
σαι ἑρξ, ἢ αὐτὴ σείρξ, ἀλλὰ ἄλλη ἢ ἑρξ
αὐθρώπων, ἄλλη δὲ ἑρξ κτιῶν, ἄλλη δὲ
πτερωτῶν, ἄλλη δὲ ἰχθύων. καὶ σώματα ἐπου-
ράσια, καὶ σώματα ὑδρικά. ἀλλ' ἐπὶ τὰ
μὲν ἢ τῷ ἐπουρανίῳ δόξα, ἐπὶ τὰ δὲ ἢ τῷ
ὑδατίνῳ. ἄλλη δόξα ἢ ἡλίου, καὶ ἄλλη δόξα

Ο ἱ

σελιῶν,

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ

σελίως, καὶ ἄλλη δόξα ἀσώρων. ἀσὴρ γὰρ
 ἀσώρος ἀφάρει εἰ δόξῃ. ὅτως καὶ ἡ αἰάσαι-
 σις τῇ νεκρῶν. ἀπείρει) οἱ φθορᾶ, ἐγείρεται
 εἰ ἀφθαρσία. ἀπείρει) εἰ ἀτιμία, ἐγείρεται
 εἰ δόξῃ. ἀπείρει) εἰ ἀδενία, ἐγείρεται εἰ δυ-
 νάμει. ἀπείρεται σῶμα ψυχικόν, ἐγείρεται
 σῶμα πνευμαλικόν. ὅτι σῶμα ψυχικόν, ἔ-
 στι καὶ πνευμαλικόν. ὅτως καὶ γέγραπται.
 „ ἐγλήθῃ ὁ πρῶτος ἀνθρώπος ἀδάμ εἰς ψυ-
 „ χὴν ζῶσαν, ὁ ἕνατος ἀδάμ εἰς πνεῦμα ζω-
 „ ποιῶν. ἀλλ' ὁ πρῶτος εἰς πνευμαλικόν, ἀλλὰ
 τὸ ψυχικόν, ἔπειτα εἰς πνευμαλικόν. ὁ πρῶτος
 ἀνθρώπος ἐκ γῆς χρεῖκος. ὁ δεύτερος ἀνθρώπος,
 κύριος ὅς ἐρχεν. οἷος ὁ χρεῖκος, τοῖς καὶ οἱ
 χρεῖκοί. καὶ οἷος ὁ ἐπ' ἐρχένιος, τοῖς καὶ οἱ ἐ-
 π' ἐρχένιοι. καὶ καθὼς ἐφορέθην πρὸ εἰκό-
 να τῷ χρεῖκῳ, φορέσωμεν καὶ πρὸ εἰκόνα τῷ
 ἐπ' ἐρχένιῳ. ἔδειξέ μοι φημι ἀδελφοί, ὅτι σὰρξ καὶ
 αἷμα βασιλείαν θεοῦ κληρονομήσαι εἰ δυνατόν,
 εἰ δὲ ἡ φθορὰ πρὸ ἀφθαρσίας κληρονομεῖ. ἰδὲ
 μυστήριον ὑμῖν λέγω. πάντες γὰρ εἰς κοιμηθῶ-
 μεθα, πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα, εἰ ὡς ὁ ἔσθω, εἰ
 ὅς ἐστι ὁ φθαλμῶν, οἱ τῇ ἐξότητι σάλπῃσι. ἔλ-
 πίσει ἡ γῆ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἀφθαρ-
 τοί, καὶ ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα. δεῖ γὰρ εἰ φθα-
 ρὲν ὁ κόσμος

τὸν ἑαυτοῦ οἰδύσασθαι ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν
 ἑαυτοῦ οἰδύσασθαι ἀθανασίαν. ὅταν δὲ ἀφθαρ-
 τὸν ἑαυτοῦ οἰδύσεται ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν
 ἑαυτοῦ οἰδύσεται ἀθανασίαν, τότε γενήσεται ὁ
 ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος. κατεπόθη ὁ θάνατος
 εἰς νίκης. οὐ γὰρ θάνατος ἐκείνου; οὐ γὰρ ἄ-
 νθρωπος; τὸ δὲ χάρις τῷ θανάτῳ, ἡ ἀμαρ-
 τία, ἡ δὲ διὰ αὐτῆς ἡ ἀμαρτία, ὁ νόμος. τῷ δὲ
 θεῷ χάρις, τῷ διδόντι ἡμῖν τὴν νίκην, διὰ τοῦ κυ-
 ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ. ὥς ἀδελφοί μου ἀγα-
 πητοί, ἰσραῆλι γένεσθε, ἀμετακίνητοι, ὑπο-
 στεύοντες αἱ ὅτι ὁ κύριος πάντες, εἰδότες,
 ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν ἔκ ἐστι κενὸς αἱ κυρίῳ.
 ὁ δὲ λόγος τῆς λογίας τῆς αἰς τὸν αἰῶνα, ὡς ὁ 16
 δὲ ταῖς ἐκκλησίαις τῆς γαλιλίας, ὅπως
 καὶ ὑμεῖς ποιήσατε. κατὰ μίαν ἐκδοάτω, ὅπως
 ἡμεῖς ὑμῶν παρ' ἐαυτῷ τιθέτω, ἡμεῖς νε-
 ζῶντες αὐτὸν διδοῦναι, ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω, τότε
 λογίαι γίνονται. ὅταν δὲ παρὰ γένωμαι,
 οὐ γὰρ ἐὰν ὁδοιμασίᾳ δι' ἐπιστολῶν, τῶν πάλαι
 φωνῶν ἀπενεγκῆν πάλιν χάριν ὑμῶν αἰς ἰσραὴλ
 αἰῶνα. ἐὰν δὲ ἡ ἀξίον τὸ καὶ ἐμὲ ἐπιδείξω, οὐ γὰρ ἐ-
 μοί ἐπιδείξω. ἐλθόντα δὲ πρὸς ὑμᾶς, ὅταν
 μακεδονίαν διέλθω. μακεδονίαν γὰρ διέρ-
 χομαι. πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχερὸν παρὰ γένωμαι, ἢ
 Ο iii καὶ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ

καὶ παραχειμάσω, ἵνα ὑμεῖς με προπέμψη-
τε, ὅτε ἐὰν πορεύσωμαι. ὅς θέλω γὰρ ὑμᾶς αὐ-
τὴν ἐν παρεόδῳ ἰδεῖν. ἐλπίζω δὲ χρόνον ἵνα ἐπι-
μῆναι πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὁ κύριος ἐπιβρέψῃ. Ἐ-
πιμυλῶ δὲ ἐν ἐφύσῳ ἕως τῆς πεντηκστῆς. Ζήτω
γὰρ μοι αἰέτωγε μεγάλη καὶ εὐδωγία, καὶ αὐτι-
κέμενοι πολλοί. ἐὰν δὲ ἔλθῃ τιμώμενος, ἐλ-
πέτε ἵνα ἀφόβως γένηται πρὸς ὑμᾶς. ὅς γὰρ
δύστην κυεῖσθαι ὀργάζεται, ὥς καὶ ἐγώ. μή τις ἂν
αὐτὸν ὑπερβύνησιν, προπέμψατε δὲ αὐτὸν εὖ
εἰρυν, ἵνα ἔλθῃ πρὸς με. ἐκδέχομαι γὰρ αὐ-
τὸν μετὰ τῶν ἀδελφῶν. πολλοὶ δὲ ἀπολλῶ τῶν ἀ-
δελφῶν, πολλὰ παρεκάλεισθαι αὐτὸν, ἵνα ἔλθῃ
πρὸς ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν. καὶ πάντως
ἐκ τῆς θέλησός μου, ἵνα νῦν ἔλθῃ. ἐλθούσεται δὲ,
ὅταν δέκαιρησιν. κηρύττειτε, σήκετε ἐν τῇ πί-
σει, ἀνδρίζεσθε, κραταίωσθε. πάντα ὑμῶν ἐν
ἀγάτῃ γινέσθω. παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελ-
φοί, οἵδατε πλὴν οἴκῳ σεφανά καὶ φερτυνάβου,
ὅτι ὅστιν ἀπαρχὴ τῆς ἀγαίας, καὶ εἰς διακονίαν
τοῖς ἀγίοις ἐταξαίεσθαι, ἵνα καὶ ὑμεῖς ἑτα-
τάσθῃτε τοῖς τοιούτοις, καὶ παντὶ ᾧ συμβροῦν-
τε καὶ κοπιῶντε. χαίρω δὲ ὡδὴ τῇ παρυσίᾳ σε-
φανά, καὶ φερτυνάβου, καὶ ἀρχαῖ καὶ, ὅτι ὅτι ὑμῶν
ὑπερημία, ὅτι αὐτὴν ἀπλήρωσαν. αἰέτω αὖτε γὰρ
τὸ ἐμὸν

τὸ ἑμὸν πνεῦμα, καὶ τὸ ὑμῶν. ἐπιγινώσκετε
 ὅτι οὗτοι βιάσθη. ἀπαύζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλη-
 σίαι τῆς Ἀσίας. ἀπαύζονται ὑμᾶς οἱ κυεῖς
 πολλὰ ἀκύλας καὶ πρίσκιλλα, σὺν τῇ κατ'
 οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ. ἀπαύζονται ὑμᾶς οἱ
 ἀδελφοὶ πάντες. ἀπαύσταδε ἀλλήλους οἱ
 φιλήματα ἀγία. ὁ ἀπακρυσμός τῇ ἡμῶν
 χειρὶ παύλας. ἔτις ὁ φιλεῖ τὸν
 κύριον Ἰησοῦν χριστόν, ἥτω αὐτὸ
 θεμα, μαρτὴν ἀθά. ἡ χεῖ 23
 εἰς τὸ κυεῖν Ἰησοῦν χρι-
 στοῦ μετ' ὑμῶν. ἡ ἀ- 24
 γάπη μὲν μετὰ πάν-
 των ὑμῶν οἱ
 χριστοῦ Ἰη-
 σοῦ.
 Ἀμήν.

Εἰς τὴν ἀρχὴν φιλήσωσιν ἀλλήλους
 φερβυνάτου καὶ ἀχαικοῦ
 καὶ ἡμοθέου.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several paragraphs and is mostly illegible due to the quality of the scan.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or a concluding statement. It is also illegible due to the scan quality.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ

ΠΡΩΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΑΓΓΕΛΟΣ ἀρχιεπίσκοπος ἐκ τοῦ
 χριστοῦ ἡμεῖς. ἡμεῖς, ἡμεῖς,
 καὶ ἡμεῖς, ὁ ἀδελφός, τῇ
 ἐκκλησίᾳ τῇ ἡμεῖς, τῇ ἡμεῖς οὐ
 κείνῳ σὺν τοῖς ἀγαθοῖς πάν-
 τας, τοῖς ἡμεῖς οὐ ὅλη τῇ ἀγαθῇ χάριτι ὑμῶν
 καὶ εἰρήνῃ ἀπὸ τοῦ ἡμεῖς πατρὸς ἡμῶν, καὶ κυρίου
 ἡμεῖς χριστοῦ. ὁ ἀδελφός, ὁ ἡμεῖς, καὶ πατὴρ
 τοῦ κυρίου ἡμῶν ἡμεῖς χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῇ οἰ-
 κουμένην, καὶ ἡμεῖς πάντας παρεκλήσεως, ὁ πα-
 ρεκαλῶν ἡμῶς ὑμῶν πᾶσι τῇ ἐλπίδι ἡμῶν,
 εἰς τὸ διδάσκειν ἡμῶς παρεκαλεῖν ὑμῶν οὐ
 πᾶσι διδάσκειν ἀλλὰ τὴν παρεκλήσεως, ἡς πα-
 ρεκαλόμεθα αὐτοὶ ἀπὸ τοῦ ἡμεῖς ὅτι καθὼς
 ἐδόξασθε τὰ παθήματα τοῦ χριστοῦ εἰς ἡ-
 μῶς, ὡς καὶ ἡμεῖς χριστοῦ ἐδόξασθε, καὶ ἡ πα-
 ρεκλήσις ἡμῶν. εἴτε διὰ τὴν ἐλπίδα ὑμῶν
 ὑμῶν παρεκλήσεως καὶ σωτηρίας, τὴν οὐ-
 ρανὴν καὶ τὴν ἐλπίδα τῇ αὐτῶν παθήμα-
 των, ὡς καὶ ἡμεῖς παρομῶν, καὶ ἡ ἐλπίς ἡ-
 μεῖς. βεβαίως ὑμῶν, εἴτε παρεκαλόμε-
 μεθα ὑμῶν τὴν ὑμῶν παρεκλήσεως καὶ σω-
 τήσεως εἰδότες, ὅτι ὡς αὐτοὶ κοινῶς ἐστὶ τῇ πα-
 θήματι,

P i

δημῶν,

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ

Δημοσίων, ὅπως καὶ τῆς παρεκλήσεως. ἔ-
 γαρ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοῖν ἀδελφοί, ὑπὸ
 τῇ θλίψεως ἡμῶν, τῆς γνομυλῆς ἡμῶν οἱ τῇ
 αἰσία, ὅτι καθ' ὑποβολὴν ἐβαρύνθημεν ὑ-
 πὸ δυνάμει, ὥστε ὅσον περιθῆναι ἡμᾶς καὶ
 τῷ ζῶν. ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν αὐτοῖς, τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ
 τῷ θανάτῳ ἐχόμενοι, ἵνα μὴ πεποιθότες ὦ-
 μεν ἐφ' αὐτοῖς, ἀλλ' ὡς ὅτι θεῷ ὅτι ἐκί-
 ροντε αὐτὸν νεκρῶν, ὅς ἐκ τηλικούτου θανάτου
 ἐξῆλθε ἡμᾶς, καὶ ῥύεται· εἰς ὃν ἡλπίσαν
 μεν, ὅτι καὶ ἐν ῥύσεται, σὺν πνεύματι
 καὶ ὑμῶν ὑπὸ ἡμῶν τῇ δέήσει, ἵνα ἐκ πολλ-
 λῶν προσάψαν, τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα, ὅσον πε-
 λῶν ἀχαιεσθῇ ὑπὸ ἡμῶν. ἔγερ καὶ ἡμῶν
 οἱ ἡμῶν αὐτῇ ὅτι, τὸ μαρτυροῦν τὸ σωματικόν
 οὐκ ἡμῶν, ὅτι οἱ ἀπολόγηται καὶ ἀντιθέσται
 θεῷ, ὅτι οἱ ὁμοῖα ὁμοῖα, ἀλλ' οἱ χρεῖται
 θεῷ ἀνεστράφημεν οἱ ὅτι κόσμῳ, ἀποδοτέ-
 ρως δὲ πρὸς ὑμᾶς. ἔγερ ἄλλα χροῖσται
 ὑμῶν, ἀλλ' ἢ ὅτι ἀναγινώσκετε, ἢ ἢ ὑμῶν ὡς
 κετε. ἐλπίζω δὲ, ὅτι καὶ ἔως τέλος ἀντιγνώ-
 σεσθε, καὶ ὡς ἢ ἐπὶ γινώσκῃ ἡμῶν ἀφ' ἑαυτοῦ,
 ὅτι καὶ ἡμῶν ὑμῶν ἔσται, καὶ ὅτι καὶ ὑ-
 μῶν ἡμῶν, οἱ τῇ ἡμῶν τῷ πνεύματι. καὶ
 ταύτη τῇ πεποιθῆσαι ἐβλόμην εἰς πρὸς ὑμᾶς,
 πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν, ἵνα ἀντιτάξω χάριτι ἡμῶν
 καὶ οἱ ὑ-

καὶ δι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς μακεδονίαν, καὶ
 πάλιν ἀπὸ μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς
 καὶ ἀφ' ὑμῶν περικυβερτῆσαι εἰς τὴν ἰσ-
 δαίαν. οὐδ' ὅτι βαλθούμενος, μή τι ἄρα τῇ
 ἐλκφείᾳ ἐκπράμην; ἢ ἂν βαλθόμαι, κα-
 τὰ ἔρεκα βαλθόμαι, ἵνα ἢ παρ' ἐμοὶ γέ-
 ναι, καὶ, καὶ, καὶ ὁ πρὸς θεὸν, ὅτι ὁ λό-
 γος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς ἐκ ἐγλήβετο καὶ, καὶ
 ὁ. ἐλθὲν θεὸς ἡμῶν ἰησοῦς ὁ χριστός, ὁ οὗ ὑμῶν
 δι' ἡμῶν κηρυχθεὶς, δι' ἐμοῦ καὶ σιλβανῶ καὶ
 ἡμοθέου, ἐκ ἐγλήβετο καὶ καὶ ὁ, ἀλλὰ καὶ οὗ
 αὐτῶν γέγονεν. ὅσοι γὰρ ἐπαγγέλιας θεῶν, οὗ
 αὐτῶν γέγονεν. δι' ὃ καὶ αὐτῶν ὁ ἀμὲν ὁ θεῶν,
 πρὸς ὁδοῦν δι' ἡμῶν. ἐλθὲν βιβλαίων ἡμᾶς
 σὺν ὑμῶν εἰς χριστόν, καὶ κρίνας ἡμᾶς, θεός,
 καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς, καὶ δόντ' ὅλον
 ἡμῶν. ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν θεόν ἐδικαλό-
 μαι ἐν τῇ πλὴν ἐμῇ ψυχῇ, ὅτι φοιτῶντος
 ὑμῶν, ἐκίλε ἡλῶν εἰς κόρινθον, ὅτι ὅτι κυρι-
 θάμενος ὑμῶν τὸ πνεῦμα, ἀλλὰ συνδύοι ἐσ-
 μεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν. τῇ γὰρ πίστις ἐσκήκα-
 πε. Εκεῖνα δὲ ἐμαντῶ ὅτι, ὅτι μὴ πάλιν
 ἐλθεῖν οὐ λύωμαι πρὸς ὑμᾶς. εἰ γὰρ ἐγὼ λυ-
 πῶ ὑμᾶς, καὶ ὡς ὅτι ὁ οὐφραίνων με, εἰ μὴ ὁ
 λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ; καὶ ἔρχεσθαι ὑμῶν ὅτι
 αὐτό,

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ

αὐτὸ ἵνα μὴ ἐλθὼν, λύπῃ ἰδῇ λύπῃ· ἄφ' ὧν ἴδῃ με χαίρειν, περὶ θῶς τε ἰδῇ πάντας ὑμᾶς, ὅτι ἢ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ὅτιν· ἐκ τῆς πολλῆς θλίψεως, καὶ συνοχῆς καρδίᾳς ἐρχομένη ὑμῖν, διὰ πολλῶν δακρύων, ὅχι ἵνα λυπηθῇτε, ἀλλὰ πρὸ ἀγάπῃς ἵνα γινώτε, ἐν ἔργῳ πειραστοτόως εἰς ὑμᾶς. εἰ δὲ ἴσῃτε λύπηκεν, ὅτι ἐμὲ λελύπηκεν, ἀλλ' ἀπὸ μέρους, ἵνα μὴ ἰδὼν βαρύνῃ πάντας ὑμᾶς. ἰσχυρὸν δὲ βιάστω ἢ ἰδὼν μίαν αὐτὴν, ἢ ἑπὶ τῇ πλειότῳ, ὥστε τὸν αἰὶον μάλλον ὑμᾶς χαίρειν, καὶ παρακαλεῖσαι, μὴ πως τῇ πειραστοτόρᾳ λύπη κατὰ ποθῇ ὁ βιάστω. διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς, κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην. εἰς τοῦτο γὰρ καὶ ἐρχομαι ὑμῖν, ἵνα γινώτε πρὸς ὅσον ὑμῶν, εἰ εἰς πάντα ἑπὶ ἡκοί ἔσε. ὧ δὲ ἡ χαίρειν, καὶ ἐγὼ· καὶ γὰρ ἐγὼ ὧ κεχαίρομαι, εἰ τι κεχαίρομαι δι' ὑμᾶς οὐ προσωπῶ χριστοῦ, ἵνα μὴ πλεονεκτῇ ἐν ὑμῖν ἑπὶ τῷ βραταῖ. ὅτι γὰρ αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀγνοῶμεν. ἐλθὼν δὲ εἰς 12 πρὸς Ἰωάδα, εἰς τὸν ἀπὸ ἡλίου. τῷ χριστοῦ, καὶ θύρας μοι ἀνεωγμένῃς οὐ κλείω, ὅτι ἔρχομαι 13 αἵτις δὲ πνύμαί μου, ὅτι μὴ ἀρεῖν με τίθει τὸν ἀδελφόν μου, ἀλλὰ ἀχρηστὰς ἀμείνους αὐτοῖς, ἵνα ἡλθον εἰς μακεδονίαν. ὅτι δὲ θεῶν χεῖρες, ὅτι πάντες θεοαμβδύοντες ἡμᾶς οὐ δὲ χριστῷ, καὶ πρὸς ὅσον

πλὴν ὁμοιωτὶς γνώσεως αὐτοῦ φανδροῦν, δι'
 ἡμῶν εἰς παντὶ ἔπω· ὅτι χριστοῦ δῶδία ἐσ-
 μεν· ὅτι θεοῦ, εἰς τοῖς σωζομένοις, καὶ εἰς τοῖς
 ἀφ' ἡμῶν, οἷς μὴ ὁμοιότητος θανάτου, εἰς θάνα-
 τον, οἷς δὲ ὁμοιότητος ζωῆς, εἰς ζωὴν. καὶ πρὸς ταῦτα
 τίς ἰκανός; ἔτι γὰρ ἐσμεν ὡς οἱ πολλοὶ κατὰ πλη-
 ουτες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ἀλλ' ὡς ὅτι εἰλικρινεῖας,
 ἀλλ' ὡς ἐκ θεοῦ, καὶ εἰς ὅτι οἰοντο τοῦ θεοῦ, εἰς χριστῷ
 λαλῶμεν. Ἀρχόμεθα πάλιν ἐαυτοὺς συνι- 3
 σάειν. ἢ μὴ χρίζομεν ὡς ἱεροσταντικῶν ὑπο-
 σολῶν πρὸς ὑμᾶς, ἢ ὅτι ὑμῶν συστατικῶν;
 ἢ ὑποσολὴ ἡμῶν, ὑμεῖς ἐστε, ἐπεγραμμένη ἐν
 ταῖς καρδίαις ἡμῶν, γνωσκομένη καὶ ἀναγι-
 γνωσκομένη ἐκ πάντων ἀνθρώπων, φανδρό-
 μενοι, ὅτι ἐστὶ ὑποσολὴ χριστοῦ, διακονηθεῖσα
 ὑφ' ἡμῶν, ἐπεγραμμένη, ὅτι μέλας, ἀλλὰ πνύ-
 ματι θεοῦ ζώντος, ὅτι εἰς πλάξιν λίθιναις, ἀλλ'
 εἰς πλάξιν καρδίαις θεοῦ. πεποιθήσιν δὲ
 τοιαύτην ἔχοντες· ὅτι τοῦ χριστοῦ πρὸς τὸν
 θεόν, ὅτι ὅτι ἀφ' ἑαυτῶν ἰκανοὶ ἐσμεν λογι-
 ζασθαι τι ὡς ὅτι ἑαυτῶν, ἀλλ' ἡ ἰκανότης ἡ-
 μῶν ἐκ τοῦ θεοῦ, ὅτι καὶ ἰσχύσεν ἡμᾶς διακόν-
 του καυῆς διαθήκης, ὅτι γράμματα, ἀλλὰ
 πνύματα. ὅτι γὰρ γράμμα ἀρκτείνει, ὅτι δὲ
 πνύμα ζωοποιεῖ. εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου
 εἰς γράμματα, εἰς τυπομένη ἐν λίθοις, ἐκ-

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ

ἡμεῖς ἐν δόξῃ, ὥστε μὴ διώκεσθαι ἀπειθεῖν. ὅτι
 ἡμεῖς ἰσραὴλ εἰς τὸ πρῶτον μωυσέως, ὅτι
 πλὴν δόξαν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ πλὴν κατὰ
 ῥυθμὸν, πῶς ἔχει μᾶλλον ἢ ἀσκησὶα
 τῷ πνεύματι ἔσται ἐν δόξῃ; εἰ γὰρ ἡ ἀσκη-
 σὶα τὴν κατακρίσεως δόξα, πολλῶ μᾶλλον
 περισσούει ἡ ἀσκησὶα τῆς δικαιοσύνης ἐν δόξῃ.
 καὶ γὰρ ὁ δόξαται τὸ δόξασιμόν ἐν ὅντι
 ὁ μὲν, οὐκ ἐν τῷ ὑποβάλλει δόξης. εἰ γὰρ
 ὁ κατὰ ῥυθμὸν, ἀσκησὶα, πολλῶ μᾶλ-
 λον τὸ μόνον, ἐν δόξῃ. ἔργον δὲ τοῦτο
 ἐλπίδα, πολλῶ παρρησία χρώμεθα, καὶ ὁ
 κατὰ πᾶν μωσῆς ἔδει κάλυμμα ὡς τὸ
 πρῶτον ἐαυτῶν, πρὸς τὸ μὴ ἀπειθεῖν. ὅτι
 ἡμεῖς ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τῷ κατὰ ῥυθμὸν.
 ἀλλ' ἐπὶ ῥῶθι τὰ νοήματα αὐτῶν. ἀλλ' ὅτι
 γὰρ τὸ σῆμα τὸ αὐτὸ κάλυμμα ὡς τῇ ἀ-
 ναγνώσει τὴν παλαιὰς διαθήκης μέλει, μὴ
 αἰακαλυπτόμενον, ὅ, ἡ ἐν χριστῷ κατὰ ῥυθ-
 μόν. ἀλλ' ἔως σῆμα, ἡμεῖς αἰαγνώσκε-
 ται μωσῆς, κάλυμμα ὡς πλὴν καρδίας
 αὐτῶν κεῖται. ἡμεῖς δ' αὖ ὡς ἔδει πρὸς
 χύριον, ὡς αἰρεῖται τὸ κάλυμμα. ὅ, ὁ χύ-
 ριος τὸ πνεῦμα ὅτιν. ὁ δὲ τὸ πνεῦμα κυρίως, ἐ-
 καὶ ἐλδοθεῖα. ἡμεῖς δὲ πάντες αἰακαλυμ-
 μένῳ πρῶτον πλὴν δόξαν κυρίως κατὰ πει-
 ρόμενοι

ξόκελοι, πῶ αὐτῶν εἰκόνα μεταμορφόμεθα
 ἀπ' οὐρα εἰς οὐρανόν, καθάπερ ἀπ' κρείττονος
 πλάσματος. Διὰ τούτων ἔχοντες πῶ ἀρχοντίας 4
 πάντων, καθὼς ἡλεήθημεν, ὅτι ἐγκακούμεν,
 ἀλλ' ἀπειπάμεθα τὰ κρητῆα τῆς αἰαμένης, μὴ
 περπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ, μηδὲ δολοῦντες
 τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τῇ φανέρωσει τῆς ἀ-
 ληθείας, συνιστῶντες ἑαυτοὺς πρὸς πάντας
 συνείδησιν ἀνθρώπων, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. εἰ δὲ
 καὶ ὅτι κεκαλυμμένον ἔσθ' ἀγαγέλιον ἡμῶν,
 εἰ ὅτις ἀποκαλυφθείς ὅτι κεκαλυμμένον, εἰ
 οἷς ὁ Θεὸς τοῦ αἰῶνος τέθεικε τυφλῶσαι τὰ νοή-
 ματα τῇ ἀπίστω, εἰς τὸ μὴ αὐχάσαι αὐ-
 τοὺς τὸν φωτισμὸν τοῦ διαφαιλίσαι τὴν οὐρανίαν
 τοῦ Θεοῦ, ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου. ὃ δὲ ἑαυ-
 τὸν κηρύσσεται, ἀλλὰ χεῖρον Ἰησοῦ κύνειον,
 ἑαυτὸν δὲ δούλον ὑμῶν ὁ Χρῖστος. ὅτι ὁ Θε-
 ος, ὁ εἰπὼν ἐκ σκοτῶν φῶς λάμψαι, ὁς ἔ-
 λαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, πρὸς φωτι-
 σμὸν τῆς γνώσεως τῆς οὐρανόθεν τοῦ Θεοῦ ἐν προ-
 σώπῳ Ἰησοῦ, Χριστοῦ. ἔχοντες δὲ τὸν θησαυ-
 ρὸν τῆς ἐξουσίας ἐν ὁσρανίοις σκεύουσιν, ἵνα ἡ ἐπιδερ-
 βολὴ τῆς δυνάμεως ἡ τοῦ Θεοῦ, καὶ μὴ ἡμῶν,
 εἰ πάντῃ ἐπιβόμβου, ἀλλ' ὃς σενοχωρέμε-
 νοι, ἀχρεῖς, ἀλλ' ὅτι ἀχρεῖς, διω-
 κόμενοι, ἀλλ' ὅτι ἐγκαταλειπόμενοι, κα-
 ταβαλ-

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΡΩΣ ΤΟΥΣ

ταβυλλόμενοι, ἀλλ' ἔκ ἀφ' ἑαυτῶν, πρὶν
 ὅτε πῶς νέκρωσιν τῷ Ἰησοῦ ἐν ᾧ σῶμα ἐπε-
 ρειφρόντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τῷ Ἰησοῦ ἐν ᾧ σώ-
 ματι ἡμῶν φανερῶσθῃ. αἰ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶν-
 τες, εἰς θάνατον παρεχόμεθα διὰ τοῦ Ἰησοῦ,
 ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τῷ Ἰησοῦ φανερῶσθῃ ἐν τῇ θνητῇ
 θεσφύτῃ ἡμῶν. ὥστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐκδρα-
 σται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦ-
 μα τῆς πίστεως, καὶ τὰ ἑξ ἑξακριβήσαντες, ἐπι-
 στεύετε, διὸ ἐλάλησατε, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν,
 διὸ καὶ λαλοῦμεν, εἰδότες, ὅτι ὁ ἐξείρεται τοὺς
 κύνειον Ἰησοῦ, καὶ ἡμᾶς σὺν Ἰησοῦ ἐκείνῳ, καὶ
 παρεστήσει σὺν ὑμῖν. τὰ γὰρ πάντα δι' ὑ-
 μᾶς, ἵνα ἡ χάρις πληθυνῆται, διὰ τῶν πολλο-
 ῶν πλὴν ἀχαιρείων τοῦ εὐαγγελίου εἰς πῶς δοξα-
 σθῇ θεῷ. διὸ ἔκ ἐγκακοῦμεν, ἀλλ' εἰ καὶ ὁ
 ἔξω ἡμῶν ἀνθρώπος διὰ φθίρεται, ἀλλ' ὁ ἐν-
 σὺν ἡμῶν ἀνακαίνετο ἡμῶν καὶ ἡμῶν. ὅτι
 παραντίκω ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως ἡμῶν καθ'
 ὑποβολὴν, εἰς ὑποβολὴν αἰώνιον βέ-
 ρος δόξης κατόρθάζεται ἡμῖν, μὴ σκοπιῶν-
 των ἡμῶν τὰ βλέπομενα, ἀλλὰ τὰ μὴ βλέ-
 πομενα. τὰ γὰρ βλέπομενα πρόσκαιρα,
 5 τὰ δὲ μὴ βλέπομενα, αἰώνια. οἶδαμεν
 ἅ, ὅτι ἐὰν ἡ ἐπιτομία ἡμῶν οἰκία τῷ σκηνῶν
 καταλυθῇ, οἰκοδομητὶς ἐκ θεοῦ ἔσται, οἰκία
 ἀχειροποίη-

[illegible]

- 13 ἴσας, καὶ ὁ καρδία εἶπε γὰρ ὁ θεσμολογῶν, θεῶν, ἐν
 14 τε σωφρονοῦμεν, ὑμῖν. ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ χρι-
 15 στοῦ σὺνέχει ἡμᾶς, κείνας τας εἰς, ὅτε εἰ εἰς
ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἄρα οἱ πάντες ἀ-
πέθανον, καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἵνα
 οἱ ζῶντες μηκέτι ἐαυτοῖς ζῶσιν, ἀλλὰ τῷ ὑ-
 16 πὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ ἐγὼ θέντι, ὥστε
ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν ὁδοῖα οἶδαμεν κατὰ σάρ-
κα. εἰ δὲ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα χρι-
 17 στον, ἀλλὰ νῦν οὐκ ἐν γινώσκουμεν. ὥστε εἰ. ἵς εἰ
χριστῷ, καὶ νῦν κτίσις, τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν,
 18 ἰδὼν γέγονε καινὰ τὰ πάντα. τὰ δὲ πάντα
ἐκ τοῦ θεοῦ, τὸ καταλλάξαι ἡμᾶς ἑαυτῷ
διὰ χριστοῦ, καὶ δοῖναι ἡμῖν πλὴν διανο-
 19 μίαν τὴν καταλλαγῆς, ὥς ὅτε. θεὸς ὡς εἰ χρι-
στῷ, κόσμοι καταλλάσσονται ἑαυτῷ, μὴ λογιζά-
μενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν, καὶ
θέμενος εἰ ἡμῖν τὸν λόγον τὴν καταλλαγῆς.
 20 ὑπὲρ χριστοῦ ὃν προσέθεντο, ὥς τὸ θεῶν παρὰ
καλοῦντος εἰ ἡμῶν. δεόμεθα ὑπὲρ χριστοῦ,
 21 καταλλάγητε τῷ θεῷ. τὸν γὰρ μὴ γόντα ἁ-
μαρτίαι, ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαι ἐποίησεν, ἵνα
ἡμεῖς γινώμεθα δικαιοσύνην τοῦ θεοῦ εἰς αὐτῷ.
 1 6 Συνδραγῶντες δὲ καὶ παρακαλῶμεν, μὴ
 2 εἰς κενὸν πλὴν χεῖρ τῷ θεῷ δεῖξαι ὑμᾶς. Δί-
 3 γει γὰρ. καὶ ὡς δεκτῷ ἐπήκουσάτε, καὶ εἰ ἡμῶν
 σωτηρίαν

σωτηρίας ἐβράβησάτε. ἰδὺν νῦν καιρὸς ἀν-
 τὶς ὑμῶν, ἰδὺν νῦν ἡμέραν σωτηρίας. μηδὲ
 μία ἐμὴ ἐκείνη διδόντες προσοπίμῳ, ἵνα μὴ
 μωμεθῇ ἡ διακονία, ἀλλ' οἱ πάντες συνιστάνου- 4
 ντες ἑαυτοὺς ὡς θεοὶ διάκονοι, οἱ ὑπομονῇ πολλῇ,
 οἱ θλίψεσιν, οἱ ἀνάγκαις, οἱ στενοχωρίαις, οἱ 5
 πληγαῖς, οἱ φυλακαῖς, οἱ ἀκαταστάσις, οἱ
 κόποις, οἱ ἀγρυπνίαις, οἱ νηστείαις, οἱ ἀγνοσίῃς 6
 οἱ γνώσει, οἱ μακροθυμίᾳ, οἱ χρηστότητι, οἱ
 ὑπομονῇ ἀγαθῇ, οἱ ἀγάπῃ ἀνυπακρίτῳ, οἱ λό-
 γῳ ἀληθείας, οἱ δυναμίᾳ θεοῦ, διὰ τῆς ὁ-
 πλῆως τῆς δικαιοσύνης τῆς δεξιᾶς καὶ ἀριστε-
 ρῶν, διὰ δόξης καὶ ἀληθείας, διὰ δυναμείας 7
 καὶ ἀφηνείας. ὡς πλάστοι, καὶ ἀληθεῖς. ὡς ἀ- 8
 γιοσύμενοι, καὶ ἐπιγνωσόμενοι. ὡς ἀποθνή-
 σκοντες, καὶ ἰδὺν ἐξάμεν. ὡς παιδευόμενοι, καὶ
 μὴ θανατούμενοι, ὡς λυπούμενοι, ἀεὶ δὲ χαί- 10
 ροντες. ὡς πτωχοὶ, πολλὰ δὲ πλεονέκτοντες. ὡς
 μηδὲν ἔχοντες, καὶ πάντα κατέχοντες. καὶ 11
 ὅσα ἡμεῶν ἀξίωκε πρὸς ὑμᾶς κορίνθιοι. ἡ
 καρδία ἡμεῶν πεπλάτυνται. ὁ στενοχωρεῖσθε οἱ 12
 ὑμῖν, στενοχωρεῖσθε δὲ οἱ τοῖς στενοχωρίαις ὑμῶν.
τί δὲ αὐτὴ ἀντιμεταδίδωμι, ὡς τέκνοις λέγω, πλεονέ- 13
 κτετε καὶ ὑμεῖς. μηδὲ γίνεσθε ἐπιδρομέωντες 14
 ἀπίστοις. ὥς γὰρ μετὰ τὴν δικαιοσύνην καὶ ἀνο-
 μίαν; ὥς δὲ κοινωγία φωτὶ πρὸς σκότος; ὥς δὲ 15
 συμφωνοῖς

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣΙΤΟΥΣ

συμφώτοις χριστῷ πρὸς βιλίαν; ἢ τίς μὲν
 πιστῷ μετὰ ἀπίστον; τίς δὲ συγμάται θεοῦ γὰρ
 θεὸς μετὰ εἰδώλων; ὑμεῖς γὰρ ἱκανοὶ θεῷ ἐσε
 ζῶν
 7 τος, καὶ θωὸς εἶπεν ὁ θεός. ὅτι οἰκίστησεν αὐ-
 8 τῷ, καὶ ἐμ τῷ πατήρ, καὶ ἐσομαι αὐτῶν
 9 θεός, καὶ αὐτοὶ ἐσονται μοι λαός. ἀλλ' ἐβλέπετε
 10 τε ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἀφορίσθητε, λέγα κύ-
 11 ριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἀπείθε, καὶ εἰςδέξο
 12 μαι ὑμᾶς, καὶ ἐσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ
 13 ὑμεῖς ἐσεσθε μοι εἰς υἱὸς καὶ συγκατάρα, λέ-
 7 γει κύριος πάντοτε. Ταύτας δὲ ἔχον-
 8 τες ταῖς ἐπαγγελίαις ἀγαπῶντες, καὶ θαρσύνω-
 9 μεν ἐαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμῶ σαρκὸς καὶ
 10 πνύματός, ἐπιπελοῦντες ἀμοσύνῃ καὶ φό-
 11 βῳ θεῷ. χερύστε ἡμᾶς. εὐδοκία ἡδονήματα,
 12 εὐδοκία ἐφθέρματα, εὐδοκία ἐπλεονεκτήσα-
 13 μεν. εὖ πρὸς κατὰ κρείσσιν λέγω. πειρήκηται γάρ,
 14 ὅτι οἱ ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐπεσθῆς. σιωποῦ-
 15 θαντες καὶ συζῶν. πολλὴ μοι παρρησία πρὸς ὑ-
 16 μᾶς, πολλὴ μοι καὶ ἡσυχία ἐπὶ ὑμῶν. πεπλή-
 17 ρωμαι τῇ περὶ κλήσει, ἐπὶ τῷ πνεύματι
 18 τῇ χειρὶ ἐπὶ πάντῃ τῇ θλίψει ἡμῶν. καὶ γὰρ
 19 ἡλθόντων ἡμῶν εἰς μακεδονίαν, εὐδοκίαν ἔχον-
 20 κεν αὖτις ἡ σὰρξ ἡμῶν, ἀλλ' οὐ πᾶσι τῇ θλίβῳ
 21 μενοι. ἔωθεν μάχαι, ἔωθεν φόβοι. ἀλλ' ὁ
 22 παρκαλῶν ὁ ταπεινός, παρκαλῶν ἡ-
 23 μᾶς ὁ

μὲν ὁ θεὸς αὐτῇ παρυσία ἔδωκε. ἡ μάκαρ δὲ αὖ
 τῇ παρυσία αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ αὐτῇ τῇ παρακλή
 σει, ἡ παρακλήθη ἐφ' ὑμῶν, αὐτὰς γὰρ ἡμῶν
 πλὴν ὑμῶν ἐπιπόθῃσιν, ὅτι ὑμῶν ὁδὸν ἔχοντες, ὅτι
 ὑμῶν ἔχοντες ἔχοντες ἐμοῦ, ὥστε με μάλλον χαρῇ
 ναί. ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς αὐτῇ ἐπιστολῇ,
 ὅτι μετὰ μέλομαι, εἰ καὶ μετὰ μελόμην. βλέπω
 γὰρ, ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη, εἰ καὶ πρὸς ὥραν, ἐ
 λύπησεν ὑμᾶς ἡμεῖς χαίρω, ὅτι ὅτι ἐλύπησθε,
 ἀλλ' ὅτι ἐλύπησθε εἰς μετάνοιαν. ἐλύπησθε
 γὰρ κατὰ θεόν, ἵνα αὐτὴ μηδὲν ζημιωθῇτε ὑ
 μῶν. ἡ γὰρ κατὰ θεὸν λύπη, μετάνοιαν εἰς
 σωτηρίαν ἀμείβετο κατὰ γὰρ λέγεται, ἡ δὲ
 τῷ κόσμῳ λύπη, θάνατον κατὰ γὰρ λέγεται. ἰδοὺ
 γὰρ αὐτὸς ὁ θεός, ὅτι κατὰ θεὸν λατρεύει ὑ
 μᾶς, πρὸς τὴν κατὰ γὰρ λέγεται αὐτὸς ὑμῶν ἀπουσίᾳ, ἀλ
 λά ἀπολογία, ἀλλὰ ἀγαπήσθαι, ἀλλὰ φό
 βον, ἀλλὰ ἐπιπόθῃσιν, ἀλλὰ ἔχοντες, ἀλλ' ἐκεί
 νων αὐτῇ παντὶ συνεισέτε ἐαυτοῦ ἀγνοεῖτε
 αὐτὸς πρὸς γὰρ λέγεται. ἔρχεσθαι καὶ ἔρχεσθαι ὑμῶν,
 ὅτι εἴτεκεν τῷ ἀδικήσαντες, ὅτι εἴτεκεν τῷ ἀδι
 κηθέντες, ἀλλ' εἴτεκεν τῷ φανερωθῆναι πλὴν
 ἀπουσίᾳ ὑμῶν πλὴν ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς
 αὐτοῦ τῷ θεῷ. Διὰ τοῦτο παρακαλέμεθα
 ὑμῶν τῇ παρακλήσει ὑμῶν, ὅτι ὅτι ὅτι
 μάλλον ἐχάρημεν ὑμῶν τῇ χαρᾷ ἔδωκε, ὅτι αὐτὸς
 πρὸς αὐτὸν

πᾶσι πανταὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὑ-
μῶν, ὅτι εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν κελεύχη-
μαί, ἢ κατηγόρησιν, ἀλλ' ὡς πάντα οἱ ἀλη-
θείας ἐλαλήσαμεν ὑμῖν, ἔγω καὶ ἡ κεύχη-
σις ἡμῶν ἡ ἐνδὶ ἕβου, ἀλήθεια ἐγλήθη. καὶ τὰ
ἐπ' αἵματι αὐτοῦ παριστοτόρως εἰς ὑμᾶς ὄσιν,
ἀταμνησκομένους πλὴν πάντων ἡμῶν ἕως α-
κοῦν, ὡς μετὰ φόβου καὶ φόβου ἐδέξαμεν αὐτόν.

- 8 χαίρω ὅτι οἱ πάντες διαφέρουσιν ἐν ὑμῖν. Γνω-
ρίζομεν δὲ ὑμῶν ἀδελφοί, πλὴν χαίρειν ἔχοντες,
πλὴν διδομένους οἱ τοῖς ἐκκλησίαις τῆς μακε-
δονίας, ὅτι οἱ πολλοὶ δοκιμῇ θλίψεως ἢ πε-
ρίστεως τῆς χάριτος αὐτῶν, καὶ ἡ κατὰ βά-
θους πῶς χαίρει αὐτῶν ἐπορίσασθαι εἰς τὸ
ἐπ' αὐτόν τὸ ἀπολόγητον αὐτῶν. ὅτι κατὰ δυνά-
μιν, μαρτυροῦν καὶ ὑπὲρ διώκων ἀνταρῶν,
μετὰ πολλῆς περιστάσεως δοκίμοι ἡμῶν, τῇ
χαρίτι καὶ πλὴν κοινῶν τῆς ὁμοκονίας τῆς εἰς
τὸν ἄλλον, ἀξιοῦν ὑμᾶς. καὶ ἡ καθὼς ἡλπί-
στομεν, ἀλλ' ἐαυτῶν ἔδοσαν πρῶτον ὅτι κυ-
εῖω, καὶ ἡμῖν ὅτι θελήματός θεοῦ, εἰς τὸ πα-
ρακαλεῖσαι ὑμᾶς τίτον, ἵνα καθὼς προσήρ-
ξατο, ἔτως καὶ ἐνδὶ πλείον εἰς ὑμᾶς καὶ πλὴν
χαίρει πάντων. ἀλλ' ὥσπερ οἱ πάντες ἐπ' αὐ-
τοῖς πεπίσκει, καὶ λόγῳ, καὶ γνώσει, καὶ πάσῃ αὐ-
τῇ, καὶ τῇ ὅτι ὑμεῖς οἱ ἡμῖν ἀγαπᾶτε, ἵνα καὶ
οἱ πάντες

αὐτοῦ τῇ τῇ χεὶρὶ περιεσθῆντε, ἔχει ἐπιτε-
 γνῶ λίτω, ἀλλὰ διὰ τὸ ἐτόρυν αὐτοῦ δῆς, καὶ
 τῇ ὑμῶν τορύν ἐξήλπισε γνῶσαι φανερώσων.
 γινώσκετε γὰρ τὴν χεὶρ τῆ κυρίας ἐκείνης ἐν ὧν
 χρυσῶν, ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπώχθησε πλῆθος ὧν, ἵνα
 ὑμῖς τῇ ἐκείνῃ πτωχεύατε πλεονήσητε καὶ γινώ-
 σκω εἰ ζούτω δίδωμι. ἔστω γὰρ ὑμῶν συμφεί-
 ραι, οἵ τινες εἰ μόνον τὸ κτείνουσι, ἀλλὰ καὶ εἰ θε-
 λουσιν προσηρξάμενοι ἀπὸ πόνου· καὶ εἰ καὶ εἰ-
 ποιῶσαι ἐπιτελέσονται, ὅπως καὶ θὰ πόνῃ· προ-
 θυμία τῆ θύλει, ἔτι καὶ τὸ ἐπιτελέσαι ἐκ
 τῆ ἔχει· εἰ γὰρ ἡ προθυμία πρόκειται, καὶ εἰ-
 ὅτι αὐτὸ ἔχει τὸ πρόσδεχθαι, ἔχει καὶ εἰ ἔχει.
 εἰ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἀγαθῶν, ὑμῶν δὲ θλίψεως, ἀλλ' ἵνα
 ἰσοπῶς οἱ δὲ πᾶσι καὶ ὑμῶν πᾶσι δύν-
 ματι εἰς ἐκείνους ὑστέριμα, ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων πε-
 ρισσώμα γινώσκῃς τὸ ὑμῶν ὑστέριμα, ὅπως γί-
 νηται ἰσότης, καὶ θῶς γέγραπται· ὅτι τὸν, ἐκίπλη-
 ὅτι οὐκ· καὶ ὁ δὲ ὀλίγον, ἐκίπληται ὅτι οὐκ· καὶ ὁ
 δὲ θύω, πᾶσι δίδωμι τὸ αὐτὸ ἀποδοῦναι ὑπὸ ὑ-
 μῶν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, ὅτι τῇ γὰρ παρὰ κλήσει
 ἐκείνῃ, ἀποδοῦναι ὅτι οὐκ· ἀρχὴν, καὶ θὰ
 ἔστω ἵνα πρὸς ὑμᾶς· σιωπῶντες καὶ ἐκεί-
 νῳ τὸν ἀδελφόν, ὅτι ὁ ἐπαίνοσ ἐν τῷ θεῷ
 ὅτι οὐκ· παρὰ τῇ ἐκκλησίᾳ· ἐκείνῃ δὲ καὶ
 ἡ καὶ χειροβανθείς ὑπὸ τῇ ἐκκλησίᾳ, σιωπῶν-
 τος

δημος

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ

19 ὁπρὸς ἡμῶν ἐν τῇ χείρῃ ταύτῃ, τῇδε κα-
 ταμεν ὑφ' ἡμῶν πρὸς τὴν τῶν κυρίων δόξαν,
 20 καὶ προθυμίαν ὑμῶν, ἐλλογούμενοι ἑαυτοὺς, μη-
 21 δὲ ἡμᾶς ἐκκαλεσάμενοι ἐν τῇ ἀδρότι ταύτῃ, τῇ
 22 δευκαμεν ὑφ' ἡμῶν προνοούμενοι ἡ καλὰ,
 23 ὅς μόνον ἐσώπιον κυρίων, ἀλλὰ καὶ ἐσώπιον αὐ-
 24 θρώπων. πρὸς τὴν ἐκκαλεσάμεν αὐτοὺς ἐν ἀδελφεί-
 25 ᾳ ἡμῶν, ὅτι ἐδοκίμασεν οἱ πολλοὶς ἐκκαλε-
 26 σάμεν αὐτοὺς ἐν τῇ ταύτῃ, ἀλλὰ πολλοὶ αὐτοὺς
 27 τὸν τρόπον, καὶ καὶ θήσει πολλὰ τῇ εἰς ὑμᾶς, ἔπε-
 28 λωδὸν ἔστιν, καὶ καὶ ἡμᾶς, καὶ εἰς ὑμᾶς σὺν δό-
 29 ξῃ, εἰτε ἀδελφοὶ ἡμῶν ἀποστολῆς ἐκκλησιῶν,
 30 ὅς καὶ χριστοῦ τῇ ἐν ὧν εἰδείν τὴν ἀγάπην ὑμῶν
 31 καὶ ἡμῶν καὶ ἡμῶν ὑμῶν, εἰς αὐτοὺς
 32 εἰδείξασθε καὶ εἰς σπέρμα πνεύματος ἐκκλησιῶν.
 33 Ἐν τῇδε γὰρ τῇ διακονίᾳ τῇδε εἰς αὐτοὺς καὶ
 34 ἡμᾶς καὶ ὑμᾶς ὅτι εἰς τὴν ἀγάπην ὑμῶν, ὅτι
 35 γὰρ πλὴν προθυμίας ὑμῶν, καὶ ἐπὶ τῇδε ὑμῶν
 36 καὶ ὑμῶν καὶ καὶ ὑμῶν, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 37 εἰς αὐτοὺς πόρνοι, καὶ ὅτι ὑμῶν ἡμῶν καὶ ὑμῶν
 38 καὶ ὑμῶν καὶ ὑμῶν, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 39 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 40 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 41 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 42 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 43 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 44 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 45 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 46 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 47 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 48 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 49 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 50 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 51 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 52 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 53 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 54 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 55 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 56 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 57 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 58 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 59 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 60 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 61 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 62 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 63 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 64 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 65 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 66 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 67 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 68 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 69 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 70 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 71 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 72 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 73 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 74 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 75 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 76 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 77 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 78 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 79 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 80 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 81 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 82 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 83 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 84 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 85 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 86 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 87 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 88 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 89 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 90 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 91 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 92 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 93 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 94 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 95 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 96 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 97 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 98 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 99 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία
 100 ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία, ὅτι ἀγάπη καὶ ἀρεσκεία

ὡς ὑμεῖς, ἐν τῇ ὑποτάσει ταύτῃ τῇ καυ-
 χήσεως. αἰαγκαῖον ἐν ἡγήσει, παρκα-
 λίσαι δὲ ἀδελφῶν ἵνα προέλθωσιν εἰς ὑ-
 μᾶς, καὶ προκαταρτίσωσι τὴν προκατη-
 γελμένην διλογίαν ὑμῶν, ταύτην ἐξίμην
 εἶναι, ὥς ὡς διλογίαν, καὶ μὴ ὡς πλεο-
 νεξίαν. ἔτι δὲ, ὁ ἀπείρων φειδομένως, φει-
 δομένως καὶ θείσει, καὶ ὁ ἀπείρων ἐπὶ δι-
 λογίαις, ἐπὶ διλογίαις καὶ θείσει. ἕκαστος
 καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ, μὴ ἐκ λύ-
 πης ἢ ἔξ ἀνάγκης. ἰλαρόν ἂν ὁδὸν ἀγαπᾷ ὁ
 θεός. διωκτὴς δὲ ὁ θεός πάντα χαίρει περισ-
 σεύσαι εἰς ὑμᾶς, ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πάντα
 αὐτάρκειαν ἔχοντες, πειρασθῆτε εἰς πάντα
 ὁρᾶν ἀγαθόν, καθὼς μέγα πᾶσι. ἐσκόρπι-
 σεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ
 μένει εἰς τὸν αἰῶνα. ὁ δὲ ἐκδηληκῶν ἀνδρ-
 ματὶ ἀπείρονι, καὶ ἄρτον εἰς βρώσιν, χρημῆ-
 σει, καὶ πληθύνει τὸν σῶμα ὑμῶν, καὶ αὐξήσει
 τὰ χυμώματα τῇ δικαιοσύνης ὑμῶν ἐν παν-
 τὶ πλεονάζοντες, πειρασθέντες εἰς πάντα ἀ-
 πόλητα, ἡ ἡς κατόργάζεται δι' ἡμῶν δι-
 χαιρίαν ἐν θεῷ. ὅτι ἡ ἀφικονία τῇ λειψυ-
 γίᾳ ταύτης ὁ μόνον ὅτι προελαπλήρυσται
 τὰ ὑδρήματα τῇ ἀγίᾳ, ἀλλὰ καὶ πειρα-
 σθέντες

Q i

σύνετα

σέυσσαι διὰ πολλῶν ἀνιχνυμένων ὧς θεῶν διὰ τὴν
 δοκιμῆς τὴν ἀκονίαν ταύτης, οὐδέποτε τὸν
 θεὸν ὑπὸ τῇ ὑποταγῇ τὴν ὁμολογίαν ὑμῶν
 εἰς τὸ ἀγαθόν τὸν χριστὸν, καὶ ἀπολόγηται τὴν
 κοινωνίαν εἰς αὐτὸν καὶ εἰς πάντας, καὶ αὐ-
 τῶν δέησει ὑπὲρ ὑμῶν ὑποτασσόμενοι ὑμῶν,
 διὰ τὴν ὑποτασσόμενοι χεῖρ τὴν θεῶν ἐφ' ὑ-
 μῖν. χαίρει δὲ ὧς θεῶν, ὑπὸ τῇ ἀνεκδιήτῳ
 αὐτοῦ δωρεᾷ. 10 Αὐτὸς δὲ ἐπὶ παύλῳ πα-
 ρακαλεῖ ὑμᾶς διὰ τὴν πραότητος καὶ ὑπο-
 εικείας τὸν χριστὸν, ὡς κατὰ πρόσωπον ἢ τα-
 πεινὸς εἰς ὑμῖν, ἀπὸν δὲ θαρρύνει εἰς ὑμᾶς. δο-
μαί δὲ τὸ μὴ παρῶν θαρρύνει τῇ πεποιθή-
 σει, ἢ λογίζομαι βολῆσαι, ὑπὸ ἡλικίας ὅτι
 λογισμένον ἡμᾶς, ὡς κατὰ σὰρκα περι-
 πατοῦντας. εἰ (αἰρετικὸν γὰρ περιπατοῦντες εἰς
 κατὰ σὰρκα στρατευόμεθα. τὰ δ' ὅπλα τὴν
 στρατείαν ἡμῶν εἰς αἰρετικά, ἀλλὰ διὰ ταῦτα
 ὧς θεῶν πρὸς καὶ θαύρεσιν ὁπλομάτων, δε-
 γισμὸς καὶ θαυροῦντες, καὶ πᾶν ὑψωμα ἐ-
 παιρομένον κατὰ τῆς γνώσεως τὸν θεόν, καὶ
 αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑποτα-
 κὴν τὸν χριστὸν, καὶ εἰ ἐβίμω ἔχοντες ἐκδι-
 κῆσαι πᾶν παρκαλῶ, ὅταν πληρωθῇ ὑ-
 μῶν ἡ ὑποτακὴ. ταῦτα κατὰ πρόσωπον βλέπε-
 τε. εἰ τις

ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΔΕΥΤΕΡΑ. 283

τε. ἢ τις πέποιθεν ἐαυτῷ χριστῷ εἶναι, ὅστις
 λογίζεσθαι πάλιν ἀφ' ἐαυτοῦ, ὅτι καθὼς αὐτὸς
 χριστὸς, ὅπως καὶ ἡμεῖς. ἐὰν τε γὰρ καὶ πε-
 ρισσόττον τι καυχώμεθα, τοῦτο τῆς ὑπερ-
 σίας ἡμῶν, ἧς ἔδωκεν ὁ κύριος ἡμῖν εἰς οἰκοδο-
 μίαν, καὶ ὅτι εἰς καταίρεσιν ὑμῶν, ὅτι κατα-
 ρυνθῆσθαι. ἵνα δε μὴ δοξάω ὡς αὐτὸς ἐκφοβῶν ὑ-
 μᾶς διὰ τῆς ὑποδοχῆς, ὅτι αἱ μὲν ὑποδοχαί,
 φησι, βαρεῖαι καὶ ἰσχυραί, ἡ δὲ παρυσία τῆς
 σώματος ἀδυναμίας, καὶ ὁ λόγος ὑπερβολῆς
 τοῦ. ὅστις λογίζεσθαι ὁ βλαβερὸς, ὅτι οἱ οἱ ἐσμεν
 διὰ λόγῳ διὰ ὑποδοχῆς ἀκρίβεις, βλαβερὸι καὶ πα-
 ρόντες διὰ ὁρῶν. ὅτι γὰρ ὁλοκλήρως ἐκτελεῖναι
 ἢ συμεῖναι ἐαυτοῦ πῶς τῆς ἐαυτοῦ σω-
 σανόντων, ἀλλὰ αὐτοὶ οἱ ἐαυτοῖς ἐαυτοὺς με-
 τοώμετες, καὶ συμεῖνοντες ἐαυτοῦ ἐαυτοῖς,
 ὅτι σωθῶσιν. ἡμεῖς δε ὅτι εἰς τὰ ἅμειψα καυχώ-
 σόμεθα, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τῆς κατανόσεως, ὅτι ἐ-
 μόρῃσιν ἡμῖν ὁ θεὸς μέτρον ἐπιθέσθαι ἄλλοι καὶ
 ὑμῶν. ὅτι γὰρ ὡς μὴ ἐπιπνεύμενοι εἰς ὑμᾶς,
 ἐπιπνεύμενοι ἐαυτοῦ. ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν
 ἐπιπνεύμενοι οἱ διὰ ἀγαθῶν τῆς χειρὸς, ὅτι
 εἰς τὰ ἅμειψα καυχώμενοι οἱ ἀλλοτείοις κό-
 πῃς, ἐλπίδα δὲ ἔχοντες, ἀναμετρήσεως τῆς πί-
 σεως ὑμῶν οἱ ὑμῖν, μεγαλοθυμῶσαι κατὰ πᾶν

Q ii

κατόνα

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ

κατόνα ὑμῶν, εἰς ποδλασίαν, εἰς τὰ ὑποδ-
 ἐκεῖνα ὑμῶν διαπελίθεαι, ὅκ σὶ ἀλλοτεί-
 ω κατόνι εἰς τὰ ἔθιμα καυχίθεαι. ὁ δὲ
 καυχόμενος, σὶ κρείω καυχάτω. ὁ γὰρ ὁ
 ἑαυτὸν σωισάμενος, ἐκείνός ἐστι δοκιμος, ἀλλ'
 ὃν ὁ κύριος σωίσῃσιν. 11 Οφείλον ἀνείχωδέ
 μου μικρόν ἢ ἀφροσιώης, ἀλλὰ καὶ ἀνέχω-
 δέ μου. ζήλω γὰρ ὑμᾶς θεῶ ζήλω. ἡρμού-
 μιω γὰρ ὑμᾶς σὶ ἀνδρὶ παρθένοισι ἀγνῶ
 παρραστῆσαι ὃ χριστῷ. Φοβῶμαι δὲ, μή πως
 ὡς ὁ ὅσις δὴαν ἰζηπάτησεν σὶ τῇ πανουργίᾳ
 αὐτοῦ, ὅτως φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν, ἀπὸ
 τῆ ἀπλότητος τῆς εἰς τὸν χριστόν. εἰ μὲν γὰρ ὁ
 ὀρθόμενος ἄλλον ἰησοῦν κηρύσσει, ὃν ὅκ ἐκ η-
 ρύξαμεν, ἢ πνῦμα ἑτόρον λαμβάνετε, ὃ ὅκ
 ἐλάβετε, ἢ διαγέλιον ἑτόρον, ὃ ὅκ ἐδέξαθε,
 χαλῶς κειίχεσθε. λογίζομαι γὰρ μηδὲν ὑ-
σώρηκέναι τῷ ὑποδὲ λίαν ἀχρυσόλων. εἰ δὲ καὶ
 ἰδιώτης ὢ λόγιω, ἀλλ' ὁ τῇ γνώσει, ἀλλ' σὶ
 παντὶ φανδρωθέντες σὶ πᾶσιν εἰς ὑμᾶς. ἢ
 ἀμαρτίαν ἐπιείησαι ἑμαυτὸν ταπεινῶν, ἵνα
 ὑμεῖς ὑψωθῆτε, ὅτι δωρεὰν ὁ θεὸς θεῶ διαγ-
 γέλιον διηπελίθεμιω ὑμῖν; ἄλλας ἐκκλησί-
 ας ἐσύληθε, λαβὼν ὀφώνιον πρὸς πᾶν ὑ-
 μῶν Διφκονίαν, καὶ πειρῶν πρὸς ὑμᾶς, καὶ
 ὑσώρηθεῖς

ὑσώρηθαις, ὃ κατενάρκυνθε ὑδενός. ὅ γὰρ ὑ-
 σώρημά μου προεκεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοί,
 ἐλθόντες ἀπὸ μακεδονίας. καὶ οἱ παντὶ ἀ-
 βαρῇ ἐμαυτὸν ὑμῶν ἐτήρηθε, καὶ τηρήσω.
 ἔστιν ἀλήθεια χριστοῦ ἐν ἐμοί, ὅτι ἡ καύχησις
 αὐτῇ ἐφραγίσσεται εἰς ἐμὲ ἐν τοῖς κλίμασι
 τῆς ἀχαΐας. Διὰ τοῦτο; ὅτι ἐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς;
 ὁ θεὸς οἶδεν. ὁ δὲ ποιεῶ, καὶ ποιήσω, ἵνα ἐκκό-
 ψω πρὸς ἀφορμὴν, τῇ δυνάμει ἀφορμὴν,
 ἵνα ἐν ᾧ καυχῶνται, διερεθῶσι, καθὼς καὶ ἡ-
 μεῖς. εἰ γὰρ τοῖς τοῖς ψευδοπροσέτοι, ὁρᾶται
 δόλιοι, μεταχηματίζόμενοι εἰς ἀκρόατον χρι-
 στοῦ. καὶ ἐθαυμάζον. αὐτὸς γὰρ ὁ καταναῶς
 μεταχηματίζεται εἰς ἀγγέλον φωτός. ὃ μέγα
 ἐστίν, εἰ καὶ οἱ διάκονοι αὐτοῦ μεταχηματίζονται,
 ὡς διάκονοι δικαιοσύνης, ὧν τὸ τέλος ἔστι
 κατὰ τὰ ὅρα αὐτῶν. πάλιν λέγω, μή τις
 με δοξᾷ ἄφρονα εἶναι, εἰ δὲ μή γε, καὶ ὡς ἄφρο-
 να δέξαδε με, ἵνα κατὰ μικρόν τι καυχήσω-
 μαι. ὁ λαλῶ, ὃ κατὰ κύριον λαλῶ, ἀλλ'
 ὡς ἐν ἄφροσύνῃ, ἐν ταύτῃ τῇ ἐπιπορεύσει τῆς
 καυχήσεως. ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ
 τὴν σαρκά, κατὰ καυχῆσθαι. ἡδὴ γὰρ
 ἀνέχωδε τῇ ἀφρόνῳ, φρόνιμοι ὄντες. ἀνέ-
 χωδε γὰρ, εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ, εἰ τις ὑμᾶς
 Q iii κατεπίαι,

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ

καταπίει, ἢ ἵς λαμβανῇ, ἢ τις ἐπαύρεται, ἢ
 τις εἰς πρόσωπον ὑμῶς ἔρει, κατὰ ἀλημίαν
 λέγω, ὡς ὅτι ἡμεῖς ἠδενή(α)μεν. εἰ ἔρ δ' αὖ ἵς
 ὁλμῶ, εἰ ἀφροσύνη λέγω, ὁλμῶ καὶ γὰρ. ἔ-
 βραῖοί εἰσι, καὶ γὰρ. ἰσραηλῖταί εἰσι, καὶ γὰρ. σαρ-
 μα ἀβραάμ εἰσι, καὶ γὰρ. ἀλφεινοὶ χριστοῦ εἰσι,
 παρὰ φρονῶν λαλῶ, ὑπὲρ ἐγώ, εἰ κόποις πε-
 ρισσοτέρως, εἰ πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, εἰ
 φυλακαῖς περισσοτέρως, εἰ θανάτοις ὀφθαλ-
 μίς, ὑπὸ ἰουδαίων πεντάκις. πεσπαράκοντα
 παρὰ μίαν ἔλαβον. τρεῖς ἑξάβδιον. ἅπασι
 ἑλιδάσθ, τρεῖς εἰς αὐτάγιστοι. νυχθήμερον εἰ ἔρ
 βυθῶ περὶ ἡμέρας, ὁδοιπορίαις ὀφθαλμίς, κινδύ-
 νοις ποταμῶν, κινδύνοις ληστῶν, κινδύνοις
 ἐκ γένου, κινδύνοις ὑπὲρ ἐθνῶν, κινδύνοις ἐν
 πόλει, κινδύνοις ἐν ὁρῇ, κινδύνοις ἐν θα-
 λάσσῃ, κινδύνοις ἐν ψευδαδέλφοις, ἐν κό-
 πῳ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀχρυσπνίαις πολλάκις, ἐν
 λιμῶ καὶ δίψῃ, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύ-
 χῃ καὶ γυμνότητι, χρεὶς τῇ παρεκτός, ἢ
 ὑποδούλασίς μου ἢ καὶ ἡμῶν ἢ μόριμνα πα-
 σῶν τῇ ἐκκλησιῶν. ἵς ἀδινῇ, καὶ ἐκ ἀδε-
 νῶ, ἵς σκατοδρίζεται, καὶ ἐκ ἐγὼ πυρεῖ-
 μαί, εἰ κανυχαῖται δεῖ, τὰ τ' ἀδινείας μου
 17 κανυχίζομαι. Ο θεός καὶ πατήρ τῶ κυ-
 εἰς ἡμῶν

εἰς ἡμῶν ἰκθῶν χριστοῦ οἶδεν, ὃ ὢν διλογητὸς
 εἰς τὴν αἰῶνα, ὅτι ἔψεύδομαι. οὐ δαμασκῶ
 κῶ ὁ ἐπαρχὴς ἀρετὰ τῆ βασιλείας ἐφρέ-
 ρει πλὴν δαμασκηνῶν πόλιν, πιάσαι με
 θέλων, καὶ διὰ θυνείδους εἰς σαργάνην ἐξα-
 λάσσω διὰ τῆς πείρους, καὶ ὑβρίζονταίς
 χεῖρας αὐτῆς. καυχᾶσθαι δὴ ἔσμεν μοι,
 ἐλθούσμαι γὰρ εἰς ὁπλισίαν καὶ ἀποκαλύ-
 ψεις κυρίου. οἶδα αὐτῶν ὅτι χριστῷ πρὸ ἐτῶν
 δεκατεσσάρων, εἴτε εἰ σώματι, ἔκ οἶδα, εἴτε
 ἐκ τῆς τῆς σώματος, ἔκ οἶδα, ὁ θεὸς οἶδεν, ἀρ-
 παγέντα τὸν τοῦτον ἕως ἡμεῶν ἔρχεν. καὶ οἶδα
 τὸν τοῦτον αὐτῶν, εἴτε εἰ σώματι, ἔκ οἶδα, εἴ-
 τε ἐκ τῆς τῆς σώματος, ἔκ οἶδα, ὁ θεὸς οἶδεν, ὅτε
 ἤρπαιεν εἰς τὸν παρὰ δεισιν, καὶ ἤκουσεν ἄρ-
 ρηματα, ἃ ἔκ ἐξόν αὐτῶν λαλῆσαι.
 ὑπὸ τῆς τοῦτον καυχῶμαι, ὑπὸ δὲ ἐμοῦ
 τοῦ ἔκ καυχῶμαι, εἰ μὴ εἰ ταῖς ἀδυναμίαις
 μου. ἐὰν γὰρ θελήσω καυχῶμαι, ἔκ ἔσομαι
 ἄφρων, ἀλήθειαν γὰρ ἔρω. φαίνομαι δὲ, μή-
 τις εἰς ἐμὲ λόγον, ὑπὸ ὃ βλέπει με, ἢ ἀκούει
 τι ὑπὸ ἐμοῦ. καὶ τῇ ὑπὸ βολῇ τῇ ἀποκαλύ-
 ψει ἵνα μὴ ὑποδράωμαι, ἐδόθη μοι σκό-
 λοψ τῇ θανάτῳ, ἅγιος σαταῖν, ἵνα με κολαφί-
 ζῃ, ἵνα μὴ ὑποδράωμαι. ὑπὸ τοῦτον τρεῖς
 τὸν κύριον

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ

τὸν κύριον παρεκάλεισαι, ἵνα ἀποσῇ ἀπ' ἐμοῦ,
 καὶ εἰρηνέ μοι . ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου . ἡ
 γὰρ δυνάμις μου ἐν ἀδυναμίᾳ πληῖσται .
 ἥδιστα ὅν μᾶλλον καυχώσομαι ἐν ταῖς ἀ-
 δυνείαις μου , ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ
 10 δυνάμις τοῦ χριστοῦ . διὸ διδοικῶ ἐν ἀδυναμί-
 αις , ἐν ὕβρεσιν , ἐν ἀνάγκαις , ἐν διωγμοῖς ,
 ἐν σενοχρείαις ὑπὲρ τοῦ χριστοῦ . ὅταν γὰρ ἀ-
 11 δυνῶ , τότε δυνατός εἰμι . γέγονα ἄφρων
 καυχώμενος . ὑμεῖς με ὑπαγκάσατε . ἐγὼ
 γὰρ ὥφελον ὑφ' ὑμῶν σωθήσασθαι . ἔδοξεν γὰρ
 ὑσώρῃσαι τῇ ἐπὶ ὑμῶν χάριτι ἀποστόλων , εἰ καὶ
 12 ἔδοξεν εἰμι . τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου κα-
 τειργάσθαι ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ ἐπομονῇ , ἐν σπ-
 13 μείοις καὶ τόράσι , καὶ δυνάμεισι . ἔγωγε οὖν
 ὃ ἠτήθητε ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας ,
 εἰμὶ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ ἔκατενάρχησα ὑμῶν ;
 14 χρεῖσαί μοι πλὴν ἀδικίας ταύτης . ἰδοὺ τῶν
 τεύχεων ἐτοίμως ἔχω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς ,
 καὶ ἔκατεναρκήσω ὑμῶν . ἔγωγε ζητῶ τὰ
 ὑμῶν , ἀλλ' ὑμᾶς . ἔγωγε ὀφείλει τὰ τέκνα
 τοῖς γονεῦσι θησανεῖν , ἀλλ' οἱ γονεῖς τοῖς
 15 τέκνοις . ἐγὼ δὲ ἥδιστα θαπανήσω καὶ ἐκδο-
 πανηθήσομαι ὑπὸ τῇ ψυχῇ ὑμῶν , εἰ
 καὶ πωλεῖσθε τὸν ἑαυτοῦ ἑαυτοῦ ἑαυτοῦ
 πᾶσαι

ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΔΕΥΤΕΡΑ. 286

πῶμαι. ἔστω δὲ, ἐγὼ ὅ κατεβάρησα ὑμᾶς,
 ἀλλ' ὑπαρχόντων παντὲρος, δόλω ὑμᾶς ἔλα-
 βον. μή ἵνα ὧν ἀπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς, οἱ
 αὐτοὶ ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς; παρεκάλει(θ) τι-
 ζόν, καὶ σωκαπέσειλα τὸν ἀδελφόν. μήτε ἐπλεο-
 νέκτησεν ὑμᾶς τίς; ὅ αὐτῷ πνύματι
 παθιεπατήσαμεν; ὅ τοῖς αὐτοῖς ἴχνησι; πάλιν
 δοκεῖτε, ὅτε ὑμῖν ἀπολογούμεθα; κατ' οὐ-
 νόπιοι τῷ θεῷ οἱ χριστῷ λαλῶμεν, τὰ δὲ
 πάντα ἀγαπῆτοί ἐπὶ τῷ ὑμῶν οἰκοδομῆς.
 φοβῶμαι γὰρ, μή πως ἐλθὼν, ὅχ οἷος θέλω
 εἶρε ὑμᾶς, καὶ γὰρ εἶρεθῶ ὑμῖν ὅσον ὅ θέλε-
 τε, μή πως ὀρεῖς, ζῆλοι, θυμοί, ὀριθεῖαι, κα-
 ταλαλιαὶ, ψιθυρισμοί, φνισώσεις, ἀκητα-
 σασίαι, μή πάλιν ἐλθόντα με ταπείνωσιν με ὁ
 θεός μου πρὸς ὑμᾶς, καὶ πενθήσω ἐν ἑλπίδι τῶν
 προμαρτηκότων, καὶ μὴ μετανοησάντων
 ὡς τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ πορνείᾳ, καὶ ἀσελ-
 γείᾳ ἢ ἑπραξάν. Ἰδοὺ ἵτιον ἔδωκα ὀρχομαι 13
 πρὸς ὑμᾶς. ὡς τὸ σώματος δύο καὶ τριῶν
 μαρτύρων σαθῆσεται πᾶν ῥῆμα. προείρη-
 κα καὶ προλέγω ὡς παρών, ὅς δούτορον, καὶ
 ἅπῃ νῦν γράφω τοῖς προμαρτηκόσι, καὶ
 τοῖς λοιποῖς πάνσιν, ὅτε ἐὰν ἔλθω εἰς ὅ πάλιν,
 ὅ φέσομαι. ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε, τῷ εἰ-
 μοὶ λα-

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ

μοί λαλοῦντες χριστῷ, ὃς εἰς ὑμᾶς ἐκ ἀδελφῶν,
 ἀλλὰ διωκεῖ ἐν ὑμῖν. καὶ γὰρ ἐσανρώθη
 ἐξ ἀδελφείας, ἀλλὰ ἔτι ἐκ διωάμεως θεῆς. καὶ
 γὰρ ἡμεῖς ἀδελφῶμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ἔτι
 μετὰ αὐτῷ ἐκ διωάμεως θεῆς εἰς ὑμᾶς. ἐ-
 αυστὸν περράζετε, εἰ ἔσε ἐν τῇ πίσει. ἐ αυ-
 στὸν δοκιμάζετε. ἢ ἐκ ἐπιγνώσκετε ἐ αυστὸν,
 ὅτι ἰησοῦς χριστὸς ἐν ὑμῖν ὄσιν, εἰ μὴ τι ἀδοκι-
 μοί ἔσε. ἐλπίζω δὲ, ὅτε γνώσεθε, ὅτι ἡμεῖς ἐκ
 ἰσμεν ἀδοκιμοί. ὀφείμιθα δὲ πρὸς τὸν θεόν,
 μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν μηδὲν, ἐκ ἵνα ἡμεῖς
 δοκιμοί φανερωμεν, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν
 ποιῆτε, ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδοκιμοὶ ὤμεν. ἐ γὰρ δύ-
 νάμεθα ἡμεῖς κατὰ τὴν ἀληθείαν, ἀλλ' ἐπὶ
 τῆς ἀληθείας. χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς
 ἀδελφῶμεν, ὑμεῖς δὲ διωκτοὶ ᾖτε. οὗτο δὲ καὶ
 ὀφείμιθα, πλὴν ὑμῶν κατέρτισιν. ἀλλ' ὅσον
 ταῦτα ἀπάν γράφω, ἵνα παρὼν, μὴ ἀφ-
 τόμως χρήσωμαι κατὰ πλὴν ἰδέσθαι, ὡς ἐ-
 δωκέ μοι ὁ κύριος εἰς οἰκοδομὴν, καὶ ἐκ εἰς
 καὶ θαίρεισιν. ἐ λοιπὸν ἀδελφοί χαίρετε, κα-
 ταρτίζετε, παρακαλεῖτε, ἐ αὐτὸ φρονεῖ-
 τε, εἰρυνεύετε, καὶ ὁ θεὸς τὴν ἀγάπης καὶ εἰ-
 ρηνῆς ἔσται μετ' ὑμῶν. ἀσπάσθε ἀλλήλους
 ἐν ἀγάπῃ ἀληθείας. ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἄ-
 γιοι

ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΔΕΥΤΕΡΑ. 287

γιοι πάντες . ἡ χάρις τῷ κυρίῳ Ἰησοῦ χριστῷ, καὶ
ἡ ἀγάπη τῷ θεῷ, καὶ ἡ κοινωνία τῷ ἁγίῳ
πνεύματι, μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ἀμήν.

Εἰς τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῶν ἐλπίστων τῆς μακεδονίας διὰ
Ἰῶν καὶ λουκᾶ.

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ ΕΠΙ-
ΣΤΟΛΗ ΠΑΥΛΟΥ.

ΑΥΛΟΣ ἀρχιεπίσκοπος, ἔκ ἀπ' I
ἀνθρώπων, ἔκ δὲ ἀνθρώπου,
ἀλλὰ διὰ τοῦ ἰησοῦ χριστοῦ, καὶ
διὰ πατρὸς, τῷ ἐγαίρειτος
αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ οἱ σὺν
ἐμοὶ πάντες ἀδελφοί, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς
γαλατίας, χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ τοῦ
πατρὸς, καὶ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, τῷ δο-
νῶν ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας ἡμῶν, ὅπως
ῥυτίξῃ ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἀνέσχετης αἰῶνος ποτη-
ρῆς, κατὰ τὸ θέλημα τῷ θεῷ καὶ πατρὶ ἡ-
μῶν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τὸν αἰῶνα τῷ αἰῶνι,
ἀμήν. Θυμολογῶ ὅτι ἔτι ταχέως μετέ-
θετε ἀπὸ τῆς καλῆς διδασκαλίας ὑμᾶς εἰς χεῖρε
χριστοῦ, εἰς ἑτόροιο δι' ἀγγελίον, ὃ ἐκ ὅσων ἄλλοι, εἰ-
μὴ ὕμεις εἰσίν, οἱ ταρασσόντες ὑμᾶς, καὶ θέ-
λοντες μετὰστῆναι τὸ δι' ἀγγελίον τῷ χριστῷ.
ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς, ἢ ἄγγελος ἢ ἄνθρωπος ἐρχο-
μεθα δι' ἀγγελίον ὑμῖν, παρ' ὃ ἀντιθέμεθα ὑμῖν,
ἀνάθεμα ἔστω. ὡς προφῆκαμεν, καὶ ἄρτι
πάλιν λέγω, εἴ τις ὑμᾶς δι' ἀγγελίον θέλει, παρ'
ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω. ἄρτι γὰρ ἀν-
θρώπους πείθω, ἢ τὸν θεόν; ἢ ζητῶ ἀνθρώ-
ποις ἀρτί-

R i

ποις ἀρτί-

ποῖς ἀρέσκειν; εἰ γὰρ ἐπὶ ἀνθρώποις ἤρεσκον,
 χριστῷ δοῦλος ἔκ αὐτῶν ἡμῶν. γνωρίζω δὲ ὑμῖν
 19 ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον ὅτι εὐαγγελισθὲν ἔπα-
 ρέναι, ὅτι ἔκ ὅσων κατὰ ἀνθρώπον. ἔδε γὰρ ἐ-
 γὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτό, ἔδε ἐ-
 δίδραχθην, ἀλλὰ δι' ἀφραγμένης ἰουδοῦς χρι-
 στοῦ ἠκούσατε γὰρ πῶς ἐμὴν ἀφραγμένην πο-
 τε. εἰ δὲ ἰσθαῖσιν, ὅτι καθ' ἑωδύβολον ἐ-
 δίδραχον πῶς ἐκκλησία τῶ θεοῦ, καὶ ἐπόρθεον
 αὐτῶν, καὶ πρὸς ἐκκοπήν εἰ δὲ ἰσθαῖσιν ὑ-
 πόδ' πολλῶν συνηλικιωτάς εἰ δὲ γένει μου,
 παρὰ αὐτοῦ ὡς ἐκκλησίας ἑωδύβολον τῶν πα-
 τερικῶν μου παρὰ δόσεων. ὅτε δὲ εὐδοκίησεν
 ὁ θεός, ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μικρός
 μου, καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ,
 ἀφραγμένην τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς ἐμοί, ἵνα εὐαγ-
 γηζώμαι αὐτὸν εἰς τοῖς ἔθνεσιν, δι' οὗτος ἔ-
 πρὸς ἐμὴν σαρκὶ καὶ αἵματι, ἔδε αἰνῶ-
 νος εἰς ἰεροσολύμα πρὸς τὸν πρὸ ἐμοῦ ἀφρα-
 γόλου, ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς ἀραβίαν, καὶ
 πάλιν ἑωδύβολον εἰς δαμασκόν. ἔπειτα
 μετὰ ἑπὶ τρία αἰνῶντος εἰς ἰεροσολύμα ἰσο-
 ρῆσαι πέντε, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡ-
 μόρας δεκάπεντε. ἔτορον δὲ τῶν ἀφραγῶν
 ἔκ εἶδον, εἰ μὴ ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τῶ κυ-
 ρίου. ἃ δὲ γράφω ὑμῖν, ἰδοὺ εἰώπων τῶ θεοῦ,
 ὅτι ἔμεν-

ὅτι ἔψεύδομαι. ἔπειτα ἦλθον εἰς τὰ κλί-
ματα τῆς σαρδίας καὶ τῆς κλικίας. ἤμην
καὶ ἀγνοῦμενος ὃ προσώπων ταῖς ἐκκλησί-
αις τῆς ἰσδαίας, ταῖς ἐν χριστῷ. μόνον δὲ ἀ-
κούοντες ἦσαν, ὅτι ὁ δῶκων ἡμᾶς ποτε, νῦν
διαφείζεται πρὸ πίστεως, ὡς ποτε ἐπέσθαι, καὶ
ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ τὸν θεόν. ε ε
ἔπειτα διὰ
κατασάρων ἐτῶν πάλιν ἀνέβην εἰς ἰσό-
πόλιν καὶ μετὰ βαρνάβαν, συμπαραβῶν
καὶ τίτον. ἀνέβην δὲ κατὰ ἀρχαίαν ὁδὸν, καὶ
αἰεθήμενος αὐτοῖς τὸ διαγέλιον, ὃ κηρύσσω ἐν
τοῖς ἔθνεσιν, κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δοκοῦσι, μή-
πως εἰς κενὸν φέρομαι, ἢ ἔσθωμαι. ἀλλ' ἔδε τι-
τος ὁ σὺν ἐμοί, ἐλλοιὶ ὢν, ἐπαγκάσθη πω-
τικῇ θῆναι, διὰ δὲ τοῦ παρελθόντος ψευδαδέλ-
φου, οἱ τινες παρεῖσθαι κατὰ σκοπήσαν
πρὸς ἡλίου θεοῖαν ἡμῶν, ὡς ἐχθρὸν ἐν χριστῷ
Ἰησοῦ, ἵνα ἡμᾶς καταδουλώσωνται, οἷς ἔδε
πρὸς ὄραν εἰς ἀμὲν τῇ ἐποταῇ, ἵνα ἡ ἀλή-
θεια τῆς διαφείας διαμάνη πρὸς ὑμᾶς. ἀπὸ
δὲ τῆς δοκουώτης εἶναι ἡμεῖς, ὅτι οἱ ποτε ἦσαν, ἔ-
δεν μοι διαφεί. πρὸς ὅσον αἰθρῶν θεός ἔ-
λαμβάνει. ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκοῦντες, ἔδεν προ-
βλεπεῖν, ἀλλὰ τὸνανίον, ἰδόντες, ὅτι πεπί-
στευμαι τὸ διαγέλιον τῆς ἀκροβυστίας, κα-
θὼς πρὸς τῆς πωλιταμῆς. ὁ γὰρ ἐπὶ γήρας
R ii πρὸς

πέρω εἰς Ἀχρυσολὺν τῆς παλιβομῆς, οἰήρη-
 σε καὶ μοὶ εἰς τὰ ἔθνη. καὶ γόντες πλὴν χείρ
 πλὴν δοθαῖν μοι, ἰάκωβος καὶ κηφᾶς καὶ
 ἰωάννης, οἱ δοκοῦντες σύλῳ εἶναι, δεξιὰς ἔδω-
 καν ἐμοὶ καὶ βαρναβᾶ κοινωνίας, ἵνα ἡμεῖς ᾤ-
 εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς πλὴν παλιβομῆς, μὴ-
 ρον τῇ πῶχων ἵνα μνημονόωμεν, ὃ καὶ ἐσ-
 πούδαμεν αὐτὸ εἶναι ποιῆσαι. ὅτε δὲ ἦλθες
 πέρος εἰς αὐτοχίαν, καὶ τὰ πρόσωπον αὐτῷ
 αὐτίκην, ὅτι κατεγνωσμένος ἦν. πρὸ τῆς γὰρ
 ἡλθὲν ἰνὰς ἀπὸ ἰακώβου, μετὰ τῇ ἐθιῶν
 σιωπῇ, ὅτε δὲ ἦλθον, ὑπέσπελλε καὶ ἀφώ-
 ριζεν ἑαυτὸν, φοβόμενος ὅτι ἐκ παλιβομῆς,
 καὶ συνυπεκρίθη αὐτῷ καὶ οἱ λοιποὶ ἰσ-
 θαῖοι, ὥστε καὶ βαρναβᾶς σιωπήσας αὐ-
 τῷ τῇ ὑποκρίσει. ἀλλ' ὅτε εἶδον, ὅτι ἐκ ὁρ-
 ῶν ποδῶν πρὸς πλὴν ἀλήθειαν τῆς ἀγαθελίας,
 εἶπον ὅτι πέρω ἐμπροσθεν πάντων. εἰ σὺ ἰσ-
 θαῖος ὑπαρῶν, ἐθνικῶς, καὶ ἐκ ἰσθαῖκῶς,
 ζῆς, πῶς τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις ἰσθαῖζαν;
 ἡμεῖς φύσει ἰσθαῖοι, καὶ ἐκ ἡμῶν ἐθνῶν ἀμειρ-
 τωλοὶ. εἰδότες δὲ, ὅτι ὁ δικαῖος ἀνθρώπος ἡμῶν
 ὁρῶν νόμον, ἐὰν μὴ ὅτι πίστεως ἰησοῦ χριστοῦ,
 καὶ ἡμεῖς εἰς χριστὸν ἰησοῦν ἐπίστευμεν, ἵνα
 δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως χριστοῦ, καὶ ἐκ ἡμῶν ὁρ-
 ῶν νόμον, ὅτι ὁ δικαιωθῆσεται ἡμῶν ὁρῶν
 νόμου πᾶ-

νόμον παῖθε σάρεξ. εἰ δὲ ξηδῶντες δικαιοδύναι ἐν χριστῷ, ἀνέστηκεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοὶ, ἄρα χριστὸς ἁμαρτίας ἀλφειος; μὴ γινώσκ. εἰ γὰρ ἂν κατέλυσα, ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἐμαυτὸν συνιστάνω. ἐγὼ γὰρ οὐκ ἔχω νόμον, νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα θεῷ ζήσω, χριστῷ συνεσθώσωμαι. ζῶ δὲ, ἐκ ἔτι ἐγὼ, ζῆ δὲ οὐ ἐμοὶ χριστός. ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐφ' ἑρηνὴ, ἐν πίστει ζῶ τῇ τῷ ἡμῶν θεῷ, τῷ ἀγαπῶντι με, καὶ παραδόντι ἐαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ. ἐκ ἀδεῶς πῶς χάρω τῷ θεῷ. εἰ γὰρ οὐκ ἔχω νόμου δικαιοσύνην, ἄρα χριστὸς δωρεὰν ἀπέδωκεν. Ὡς ἀνέβη γαλάται, τίς ὑμᾶς ἐβάσκακε, τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι; οἷς κατ' ὀφθαλμοὺς ἰκθῦς χριστὸς προεγράφη, οἱ ὑμῶν ἐστυρωμένος; ἔδοξε μόνον θεῷ μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν. ἢ ὅρων νόμον καὶ πνεῦμα ἐλάβετε, ἢ ἢ ἀκοῆς πίστεως; ἔτιως ἀνέβη ἐσε, οὐκ ἐξ ἀκλυστοῦ πνεύματος, νῦν ἑρηνὴ ὑμῶν πελάσσει; βουλῆται ἐπάθετε εἰκὴν, εἴ γε καὶ εἰκὴν. ὃ δὲ ὑμῶν ἑρηνῶν ὑμῶν καὶ πνεῦμα, καὶ οὐδὲν διωάμεις ἐν ὑμῶν, ἢ ὅρων νόμον, ἢ ἢ ἀκοῆς πίστεως; καὶ ὡς ἀβραάμ ἐδίδευσεν ὃν θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. γινώσκετε ἄρα, ὅτι οἱ ἐκ πίστεως, ἔτι εἰσιν υἱοὶ ἀβραάμ. περὶ οὗτου δὲ ἡ γραφή, ὅτι ἐκ πί-

σεως δικαιοῖ τὰ ἔθνη ὁ θεός, προσηγγιζέ-
 σθ' ἀβραάμ, ὅτι διλογηθῆνται ἐν τοῖς πάν-
 τα τὰ ἔθνη. ὥς οἱ ἐκ πίσεως διλογηθῶσι
 σὺν ᾧ πισῶ ἀβραάμ, ὅτι γὰρ ἔξ ὁρῶν νόμου
 εἶσιν, ἅπὸ κατάρθεν εἶσιν. γέγραπται γάρ.
 » ἰδικατάραθς πᾶς, ὅς ἐκ ἐμμένει ἐν πάσι
 » τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῇ βιβλίῳ τοῦ νόμου, τῷ
 » ποιῆσαι αὐτά. ὅτι δὲ ἐν νόμῳ ἔδειξεν δικαιοῦν
 » παρὰ τὸ θεῶν, δῆλον. ὅτι ὁ δίκαιος ἐκ πίσεως
 ζήσεται. ὁ δὲ νόμος ἔκ ἐστιν ἐκ πίσεως, ἀλλ' ὁ
 ποιήσας αὐτὰ ἀνθρώπος, ζήσεται ἐν αὐτοῖς.
 χρὶστὸς ἡμᾶς ἔξηγάραθεν ἐκ τῆς κατάρθεν
 τοῦ νόμου, γνόμενος ὑπὸ ἡμῶν κατάρθεν.
 » γέγραπται γάρ. ἰδικατάραθς πᾶς, ὁ κρι-
 » μέμενος ὑπὸ ξύλου, ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἢ διλο-
 γία τοῦ ἀβραάμ γνήσται ἐν χρῆσιν ἰησοῦ, ἵνα
 πᾶσι ἐπαγγελίαν τοῦ πνεύματος λάβωμεν διὰ
 τὴν πίσεως. ἀδελφοί, κατὰ ἀνθρώπον λέγω.
 ὅμως ἀνθρώπου κεκυρωμένῳ διαθήκῃ,
 ἔδειξεν ἀθετεῖν, ἢ ἰδικατάρασεται. ᾧ δὲ ἀ-
 βραάμ ἐρρέθησαν αἱ ἐπαγγελίαι, καὶ τῷ
 ἀβραάμ αὐτοῦ. ἔστι λέγει ἢ τοῖς ἀβραάμοις,
 ὡς ὑπὸ πολλῶν, ἀλλ' ὡς ἐφ' ἐνός, ἢ τῷ ἀβραά-
 μ αὐτοῦ, ὅς ἐστι χρῆστος. ἔστι δὲ λέγω διαθή-
 κῃ προκεκυρωμένῃ ὑπὸ τοῦ θεοῦ εἰς χρι-
 στόν, ὁ μὲν ἔτι τετρακόσια καὶ τετράκοντα
 ἔτη ἔτι

γεγονώς

μεθυσὸς νόμος, ἔκ· ἀκυροῖ εἰς τὸ καταργῆσαι
 τὴν ἐπαγγελίαν. εἰ γὰρ ἐκ νόμου ἡ κληρονο-
 μία, ἔκ· ἔτι δὲ ἐπαγγελίας. δὲ δὲ ἀβραάμ δὲ
 ἐπαγγελίας κεχάριται ὁ θεός. τί ἂν ὁ νό-
 μος; τῇ παραβάσει χάριν προσέτεθῃ,
 ἄχρει δ' ἔλθῃ τὸ σπέρμα, ὡς ἐπὶ ἡλῶ, ὁ γα-
 ταίς δὲ ἀδελφῶν οὐ χεῖρ μεσίτου. ὁ δὲ μεσί-
 τής, εἰς ἔκ· ὅτιν, ὁ δὲ θεός εἰς ὅτιν. ὁ δὲ νόμος
 καὶ τὰ τῇ ἐπαγγελίᾳ τῷ θεῷ; μὴ γένοιτο.
 εἰ γὰρ ἰδοῖτο νόμος, ὁ δυνάμενος ζωοποιῆ-
 σαι, ὅπως ἐκ νόμου ἡ ἀνὴρ ἡ δικαιοσύνη.
 ἀλλὰ συνώκλειται ἡ γραφή τὰ πάντα ὑπὸ
 ἀμαρτίας, ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως ἰησοῦ
 χριστοῦ ἰδοῖτο τοῖς πιστεύουσιν. πρὸ τῆς δὲ ἐλθούσης
 τῆς πίστεως, ὑπὸ νόμον ἐφραρχήμεθα, συγκα-
 κλισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ὁρκαλυ-
 φθῆναι. ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέ-
 γνηται εἰς χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθώμεθα.
 ἐλθούσας δὲ τῆς πίστεως, ἔκ· ἔτι ὑπὸ παι-
 δαγωγῇ ἴσμεν. πάντες γὰρ υἱοὶ θεοῦ ἐσμεν ὁδοῦ
 τῆς πίστεως εἰς χριστὸν ἰησοῦν. ὅσοι γὰρ ἐβαπτί-
 σθητε, χριστὸν ἐνδύσασθε. ἔκ· οὐκ οὐκ ἰσχυρὸς ἐσθὲ
 ἔλλω. ἔκ· οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ ἐλθούσας. ἔκ· οὐκ οὐκ
 ἀρῶν καὶ θῆλον. πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐσθὲ εἰς χρι-
 στὸν ἰησοῦν. εἰ δὲ ὑμεῖς χριστοῦ, ἄρα τὸ ἀβραάμ
 σπέρμα ἐστέ, καὶ ἐπαγγελίαν κληρονομήσατε.

R iii

λέγω δὲ,

4 Λέγω δε, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος ἦ-
 πιός ἔστιν, ἔστιν διαφέρει δούλῳ, κύριος παίν-
 των ὢν, ἀλλὰ ἑπὶ ἐπιτρόπους ἔστι καὶ οἰκο-
 νόμους ἄχρι τῆ περιουσίας τῆ πατρὸς· ἔτι
 καὶ ἡμῶς, ὅτε ἦμεν ἡπιοί, ἑπὶ τὰ σοιχεῖα
 τῆ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι, ὅτε δε ἡλθε
 τὸ πλήρωμα τῆ χάριτος, ἔξαπέστειλεν ὁ θεὸς
 τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ παρθένου, γε-
 νόμενον ἑπὶ νόμον, ἵνα τὸν ἑπὶ νόμον ἔξα-
 γράσῃ, ἵνα πᾶν ὑποδικάσῃ ἀρχαίῳ μεν. ὅ-
 τι δε ἔπε υἱοί, ἔξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα
 τῆ ἡμετέρας αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν, κηρύ-
 ζον ἀββᾶ, ὁ πατήρ. ὥστε ἔκ ἔτι εἰ δούλος,
 ἀλλ' υἱός. εἰ δε υἱός, καὶ κληρονόμος θεὸς διὰ
 χριστοῦ. ἀλλὰ τότε μὲν ἔκ εἰδότες θεόν, ἐ-
 δουλεύσατε τοῖς φύσει μὴ ἔσι θεοῖς, καὶ
 γνόντες θεόν, μᾶλλον δε γνωθέντες ἑπὶ
 θεῷ, πῶς ἐπιτρέφετε πάλιν ἑπὶ τὰ ἀσ-
 θεῖα καὶ πῶς σοιχεῖα, οἷς πάλιν αὐτῷ θεῷ
 δουλεύειν θέλετε; ἡμῶς παρατηρεῖτε ἡ-
 μιῶν, καὶ καιρὸν, καὶ εἰσενεῖν. φοβῶ-
 μαι ὑμᾶς, μή πως εἰκὴ κεκοπίακα εἰς ὑ-
 μᾶς. γίνεσθε ὡς ἐγώ, ὅτι κατὰ ὡς ὑμῶν, ἀ-
 δελφοί, θέλω ὑμῶν. ἔστιν με ἡδικήσατε.
 οἶδατε δε, ὅτι δι' ἀδελφείαν τῆς σαρκὸς θυ-
 κηλισάμεν ὑμῶν τὸ πρῶτον, καὶ τότε
 περιστομῶν

παρρησιόμουν, τὸν εἰς τῇ θερμείᾳ μου, ἔκ ἔβ-
 θενήσατε, ἔκ ἔβριπύσατε, ἀλλ' ὡς ἄπειλον
 θεῶν ἐδέξασθε με, ὡς χρῖστον Ἰησοῦν. ποῦ ἦν ὁ μα-
 κρεισμός ὑμῶν; μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν, ὅτι εἰ
 διανατὸν, καὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ ὑμῶν ἐβορύεσθε
 εἰς ἰδοῦναι με. ὥστε ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα, ἀλη-
 θεύων ὑμῖν; ζήλῳσιν ὑμᾶς ἔκαλως, ἀλλὰ
 ἐκκληῖσαι ὑμᾶς θέλωσιν, ἵνα αὐτοὶ ζήλῳτε.
 καλὸν δὲ εἰ ζήλῳσαι εἰ καλῶ πάντες, καὶ μὴ
 μόνον εἰ εἰς παρεῖναι με πρὸς ὑμᾶς. τεχνία
 μου, τοῦ πάλιν ὠδίνω, ἄχρεις εἰ μορφωθῇ χει-
 ρὸς εἰ ὑμῖν. ἢ θελον δὲ παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς
 αἴτι, καὶ ἀλλάξαι τὴν φωνήν μου, ὅτι ἀπορῶ-
 μαι εἰ ὑμῖν. λέγετέ μοι οἱ ὑπὸ νόμον θέλον-
 τες εἶναι, τὸν νόμον ἔκ ἀναγνώσκετε; γέγραπ-
 τὸν γὰρ, ὅτι ἀβραάμ δύο υἱὸς ἔχων, εἷς ἐκ τῶν παι-
 δίσκης, καὶ εἷς ἐκ τῶν ἐλευθέρων. ἀλλ' ὁ μὲν
 ἐκ τῶν παιδίσκησι, κατὰ σάρκα γένηται,
 ὁ δὲ ἐκ τῶν ἐλευθέρων, δι' ἐπαγγελίας, ἃ ἔ-
 να ἔστιν ἀληθινὸν ἔλεος. αὐταὶ γὰρ εἰσι δύο
 ἀγαθῆκαι, μία μὲν ἀπὸ ὄρεσιν αἰ, εἰς δι-
 λείαν γυνώσκει, ἡ ἕως ἔστιν ἄγαρ. τὸ γὰρ ἄγαρ,
 σινᾶ ὄρος ἔστιν εἰς τῇ ἀραβίᾳ, συσσιχεῖ δὲ τῇ
 πῶν ἰδρυσαμένη. δουλεύει ἂν μετὰ τῇ τέκνων
 αὐτῶν. ἢ δὲ αὖ ἰδρυσαμένη, ἐλευθέρων ἔστιν, ἡ ἕως
 ἔστι μήτηρ πάντων ἡμῶν. γέγραπται, γὰρ.
 οὐφραίνθη

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ

„ ὁφθαλμοὶ σείρα ἢ ἔκλυον, ῥῆξον καὶ
 „ βόηθον ἢ ἔκλυον, ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τ'
 „ ὁρῶντες μισῶντες, ἢ τ' ἐχθροὺς τὸν αὐτὸν. ἡμεῖς
 „ δὲ ἀδελφοί καὶ τὰ ἰσακὶ ἐπαγγελίας τέκνα
 „ ἐσμεν. ἀλλ' ὡσαύτως τότε ὁ καὶ τὰ σάρκα γεν-
 „ νηθεὶς, ἐδίωκε τὸν καὶ τὰ πνεῦμα, ὅπως καὶ
 „ νῦν. ἀλλὰ ἡ λέγει ἡ γραφή; ἐκβαλε πῶς πα-
 „ τὴρ καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς. ἔτι γὰρ μὴ κληρονο-
 „ μήσῃ ὁ υἱὸς τ' παιδείας μετὰ τῷ υἱῷ τ' ἐλθ-
 „ ῶντες, ἀλλὰ ἀδελφοί ἔκ ἐσμεν παιδείας
 „ τέκνα, ἀλλὰ τ' ἐλθῶντες. Τῷ ἐλθῶντι
 „ χριστῷ ἡμεῖς ἠλθῶντες. σήκετε οὖν καὶ μὴ
 „ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχωσθε. ἰδοὺ ἐγὼ παῦ-
 „ λος λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν πεισμένον, χριστὸς
 „ ὑμᾶς ἐλθὼν ὠφελήσει. μαρτυροῦμαι δὲ πάλ-
 „ λιν παντὶ ἀνθρώπῳ πεισμένον, ὅτι ὁφεί-
 „ λετε ὅλιν, ὅλον τὸν νόμον ποιῆσαι. κατηρη-
 „ σθητε ἀπὸ τῷ χριστῷ, οἵτινες ἐν νόμῳ δικαιο-
 „ ῦσθε, τ' χάριτος ἴξεσθε. ἡμεῖς γὰρ πνεῦμα-
 „ τὶ ἐκ πίστεως ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμε-
 „ θα. οἱ γὰρ χριστῷ ἰησοῦ, ὅτε πεισμένοι ἔμεν,
 „ ὅτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίστεως δι' ἀγάπης οἰκο-
 „ νομῶμεν. ἐστέχετε καλῶς, ὥστε ὑμᾶς ἀνέκοιτε,
 „ τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι; ἡ πεισμονὴ ἔκ ἐκ
 „ τῷ καλοῦσθαι ὑμᾶς. μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύ-
 „ ρμα ζυμῶ. ἐγὼ πείθομαι εἰς ὑμᾶς ἐν κυρίῳ, ὅτι
 „ ἐλθὼν

ἔτι ἄλλο φρονήσετε. ὁ δὲ ταράσσων ὑμᾶς,
 βασιάσει ὃ κεῖμαι, ὅστις ἂν ἦ. ἐγὼ δὲ ἀδελφοί,
 εἰ πῶς ἐβόησα ἔτι κηρύσσω, τί ἐγὼ δίδωμι;
 ἄρα κατήρηται τὸ σκαύδαλον τῷ σαρῶ. ὅφι
 λον καὶ ἀποκόψονται οἱ αἰασταβαῦτες ὑμᾶς.
 ὑμᾶς γὰρ ἐγὼ ἐλθὼν θεία ἐκλήθην ἀδελφοί,
 μόνον μὴ πλὴν ἐλθὼν θεία εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκί,
 καὶ, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις.
 ὁ γὰρ πᾶς κόμος οὐ οἷ λόγῳ πληρῶται, οἱ δὲ,
 ” ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου, ὡς σεαυτόν. εἰ δὲ ἀλ-
 λήλους δάκνετε καὶ κατεπίετε, βλέπετε μὴ
 ἑαυτοὺς ἀλλήλων ἀνάλωθῆτε. λέγω δὲ, πνύμα-
 ῖν πῶς πατεῖτε, καὶ ἐνθυμίασιν ἑαυτοὺς ὅτι μὴ
 πλείσθητε. ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμῶν κατὰ τὸ
 πνύμαζος, τὸ δὲ πνύμα κατὰ τὴν σαρκός.
 ταῦτα δὲ ἀντίκεινται ἀλλήλοις, ἵνα μὴ ἅπασι
 λητε, ταῦτα ποιῆτε. εἰ δὲ πνύμα ἡ ἀγάπη, ἔκ
 ἐσὲ ἑαυτοῦ νόμον. φανερὰ δὲ ὅτι τὰ ὄντα τὴν σαρ-
 κός, ἃ ἵνα ὅτι, μοιχεία, πορνεία, ἀκαθαρ-
 σία, ἀσέλγεια, εἰδωλολατεία, φαρμακεία,
 ἐχθραὶ, ὄφεις, ζῆλοι, θυμοί, ἐριθίαι, διχόνο-
 αὶ, αἰρέσεις, φθόνοι, φόνοι, μέθαι, κῶμοι, καὶ
 τὰ ὅμοια ταῦτα, ἃ πολλὰ ὑμῶν καὶ ὡς καὶ
 πρῶτον, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες, βασι-
 λείαν θεοῦ ὅτι κληρονομήσουσιν. ὁ δὲ καρπὸς τῆς
 πνύματος ὅτις, ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακρο-
 θυμία, χρη-

θυμία, χρηστότης, ἀγαθοσύνη, πίστις, πραότης
 ἐγκράτεια. κατὰ τῶν βιβίων ἐκ ὅσι νόμος.
 οἱ δὲ τῷ χριστῷ, πλὴν σάρκα ἐσάνθρωποι σὺν τοῖς
 παθίμασι, καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. εἰ ζῶμεν
 πνύματι, πνύματι καὶ σοιζώμεν μὴ γνώμε-
 θαι κενόδοχοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλή-
 6 λους φθονοῦντες. Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ πολλοί
 φθῇ ἄνθρωπος ὅτι ἐνὶ παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ
 πνύματικοί, καταρτίζετε τὸν βίβιον εἰ πνύ-
 ματι πραότιτος, σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πε-
 ραθῇς. ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ ὅπως
 αὐτοὶ πληρώσασθε τὸν νόμον τοῦ χριστοῦ. εἰ γὰρ δοκῇ
 τις εἶναι τι, μηδὲν ὦν, ἐαυτὸν φρεναπατά. ὅ-
 7 τε δὲ ὅσον ἐαυτοῦ δοκιμαζέτω· ἵκετος, καὶ τότε
 εἰς ἐαυτὸν μόνον ὅ καύχημα ἔξει, καὶ ὅτε εἰς τὸν
 ἱστόρον. ἵκετος γὰρ ὁ ἴδιον φορτίον βαστάσει. κα-
 νοναίτω δὲ ὁ καταχέμενος τὸν λόγον, πλὴν κατὰ
 χρῆμα ἐκπαῖσιν ἀγαθοῖς μὴ πλανᾶσθαι, θεὸς ὃ
 μνησθεῖται. ὁ γὰρ ἐὰν ἀσείρη ἄνθρωπος, ἔδωκεν
 καὶ θείσει, ὅτι ὁ ἀσείρων εἰς τὴν σάρκα ἐαυτοῦ,
 ἐκ τῆς σαρκὸς θείσει φθοράν. ὁ δὲ ἀσείρων εἰς
 ὅ πνύμα, ἐκ τοῦ πνύματος θείσει ζωὴν αἰώ-
 9 νιον. ὅτε δὲ καλὸν ποιῶντες μὴ ἐκκακοῦμεν. καὶ
 ὅτι γὰρ ἴδιον θείβωμεν, μὴ ἐκλυόμενοι. ἄρα
 ὅτι ὡς καιρὸν ἔχοντες, ὁρᾶζόμεθα τὸ ἀγαθὸν
 πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκέτας τῆς
 πίστεως

πίσεως. ἴδετε πηλίκους ὑμῶν ῥαμίμασιν ἔγρα-
ψαι τῇ ἐμῇ χειρί. ὅσοι θέλωσιν ἀπεσωπῆσθαι
οὐ θρηνῶν, ὅσοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς πεινῶν
ἄσαι, μόνον ἵνα ὅς σαρῶ τῷ χριστοῦ μὴ διώκων
ταί. ὅσοι γὰρ οἱ πεινῶντες αὐτοὶ νόμον
φυλάσσουσιν, ἀλλὰ θέλωσιν ὑμᾶς πεινῶν
ἄσαι, ἵνα οὐ τῇ ὑμετέρᾳ θρηνῶν καυχῶνται.
ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχῶν, εἰ μὴ οὐ τῷ σαρ-
ῶ τῷ κρείσσονι ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, δι' ὃ ἐμοὶ κόσ-
μος ἐκάνρωται, καὶ τῷ κόσμῳ. οὐ γὰρ χριστῷ
Ἰησοῦ, ὅτε πεινῶν ἡ ἰσχυρία, ὅτε ἀκροβυστία,
ἀλλὰ καὶ κτίσις. καὶ ὅσοι τῷ κρείσσονι ζύντω
συναίχουσιν, αἰετὶν ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἑλῖος, καὶ
ἡ δὲ ἰσχυρία τῷ θεῷ. τῷ λοιποῦ κόπους μοι
μηδεὶς παρεχέτω. ἐγὼ γὰρ τὰ στήματα τῷ
κρείσσονι Ἰησοῦ οὐ τῷ σώματι μου βαστάζω. ἡ χά-
ρις τῷ κρείσσονι ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ μετὰ τῷ πνεύ-
ματι ὑμῶν ἀδελφοί. Ἀμὴν.

Εἰς Γαλάτας ἔγραψεν ἀπὸ ῥώμης.

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ

ἑωδησολή.

ΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ χρι-
 στοῦ διὰ θελήματος θεοῦ, ὧς
 ἁγίοις πάνσιν ὧς ἔσιν οὐ ἐφεί-
 σω, καὶ πιστοῖς οὐ χριστῷ Ἰησοῦ,
 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ
 πατρὸς ἡμῶν, καὶ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ. ὁ λό-
 γος ὁ θεός, καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 χριστοῦ, ὁ ὁλοκλήτως ἡμᾶς οὐ πάσῃ ὁλοκλή-
 τως πνευματικῇ οὐ τοῖς ἐπουρανίοις χριστῷ, κα-
 θὼς ἀρεσκόμεθα ἡμᾶς οὐ αὐτῷ πρὸ καταβο-
 λῆς κόσμου, ἔτι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους
 κατὰ σὺν ἑσῶν οὐ ἀγάπῃ, προερίθης ἡ-
 μᾶς εἰς ἑσῶν διὰ Ἰησοῦ χριστοῦ εἰς αὐτὸν,
 κατὰ τὴν ἀνδράειαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ εἰς
 ἑπαινον δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ, οὐ ἢ ἐχαιρέτω-
 σιν ἡμᾶς οὐ ὅτι ἡγαπημένω, οὐ ὅτι ἔχουμεν τὴν
 ἀπολύτωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τῇ ἀφῆσιν
 τῶν παραπτωμάτων κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς χά-
 ριτος αὐτοῦ, ἧς ἐπερίσθυσεν εἰς ἡμᾶς, οὐ πάσῃ
 ὁφίᾳ καὶ φρονήσει, γνωρίζας ἡμῖν τὸ μυστήριον
 τοῦ θελήματος αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἀνδράειαν αὐτοῦ
 ὑπὸ πρὸς θεοῦ οὐ αὐτῷ εἰς οἰκονομίαν τῆς πλη-
 ρώματος τῆς καιρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι
 τὰ πάντα

τὰ πάντα ἐν ᾧ χριστῷ, τὰ τε ἐν ζωῇς ὕδασι,
καὶ τὰ ὑπὲρ τῆς γῆς ἐν αὐτῷ, ἐν ᾧ καὶ ἐκληρώ-
θημεν, προοιζάντες κατὰ πρόθεσιν, τὸ τὰ
πάντα ἐν ὁρτοῦντος, κατὰ πλὴν ἐσπλύνοντες ἡ-
μαίους ἐν ὕδατι τοῦ ὁροῦ, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἑπαίνον
δοξῆς αὐτοῦ, ᾧ προηλεκτότατοι ἐν ᾧ χριστῷ, ἐν
ᾧ καὶ ὑμεῖς ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας,
ἐξ ἀγαθίου τῆς σωτηρίας ὑμῶν, ἐν ᾧ καὶ πε-
πνευμένοι ἐσφραγίσθητε ᾧ πνεύματι τῆς ἐπαγ-
γελίας τῷ ἀγίῳ, ὅς ὁσιν ἀρετῶν τῆς κληρονο-
μίας ἡμῶν, εἰς ἀπολύτωσησιν τῆς δωρεᾶς ποιή-
σεως, εἰς ἑπαίνον τῆς δοξῆς αὐτοῦ. Ἀλλὰ ὡς
κατὰ ἀκούσαντες πλὴν καὶ ὑμᾶς πίστιν ἐν τῷ κυ-
ρίῳ Ἰησοῦ, καὶ πλὴν ἀγάπῃ πλὴν εἰς πάντας
τοὺς ἀγίους, ἐπαύομαι δι' αἰσίων ὑποδὸν ὑ-
μῶν, μνησθῆναι ὑμῶν ποισμῶν ὑπὲρ τῆς προ-
φυλακῆς μου, ἵνα ὁ θεὸς τῶν κυρίων ἡμῶν Ἰησοῦ
χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῆς δοξῆς ὅπου ὑμῖν πνεῦμα τοῦ
φίλου καὶ ἀποκαλύψεως, ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ,
πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμούς τῆς καρδίας ὑ-
μῶν, εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς, ὅτι ὅτι ἡ ἐλπίς τῆς
κληρονομίας αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ πλοῦτος τῆς δοξῆς τῆς κλη-
ρονομίας αὐτοῦ ἐν ζωῇς ἀγαθῶν, καὶ τίς ἐν ὑπερβάλ-
λον μέγεθος τῆς δυναμείας αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς, τοὺς
πιστεύοντες κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς
ἐκείνου αὐτοῦ, ἡ ἐνέργειαν ἐν ᾧ χριστῷ, ἐγείρας
αὐτόν

αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ καθίθης αὐτῷ ἐν δεξιᾷ ἑαυ-
 τῷ, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς, καὶ
 θυσίας καὶ διανάμειως, καὶ κυριότητος, καὶ παντὸς
 ὀνόματος ὀνομαζομένου, ὃ μόνον ἐν ᾧ αἰῶνι
 ζύτω, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. καὶ πάντα
 ὑπέταξεν ὑπὸ τοῦ πόδας αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν ἔδω-
 κε κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ, ἣ τις
 ὀρίσῃ σώμα αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τῶν τὰ πᾶν-
 τα ἐν πᾶσι πληρωμένων. Καὶ ὑμᾶς ὄντας
 νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι καὶ ταῖς ἀμαρτίαις
 ὑμῶν ἐν αἵς, ὅτε ἐπιδειπαθήκατε κατὰ τὸν
 αἰῶνα τῷ κόσμῳ ζύζου, κατὰ τὸν ἀρχόντα τῆ
 θυσίας τῷ ἀέρι, τῷ πνύματι, τῷ νῦν αἰρέτο-
 ῦτος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆ ἀπειθείας, ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς
 πάντες ἀνεστράφημεν ποτε, ἐν ταῖς ἐπιθυμί-
 αις τῆ σαρκὸς ἡμῶν, ποιοῦντες τὰ θελήματα
 τῆ σαρκὸς, καὶ τῇ ὁρμῇ δουλοῦν, καὶ ἡμεῖς
 τέκνα φύσει ὀργῆς, ὥς καὶ οἱ λοιποί. ὁ δὲ θεὸς
 πλεῖστος ὢν ἐν ἐλπίδι, ὅτι πλὴν πολλῶν ἀγάπων
 αὐτοῦ, ὃν ἡγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ὄντας ἡμᾶς νε-
 κροὺς τοῖς παραπτώμασι, συνεζωοποίησε τῷ
 χριστῷ, χεῖρ ἡμεῶν ἐν σωσμένῳ, καὶ συνήγαγε, καὶ
 συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν χριστῷ Ἰη-
 σοῦ, ἵνα ἐδείξῃ ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπιδεικνύ-
 οις τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆ χάριτος αὐ-
 τοῦ, ἐν χρηστότητι ἡμᾶς ἐν χριστῷ Ἰησοῦ. τῇ
 γὰρ χάριτι

γὰρ χεῖρ' ἐστὲ σεσωσμένοι διὰ τῆς πίστεως,
 καὶ ἔσθη ἐκ θεῶν ὑμῶν, θεὸς τὸ δῶρον, ἐκ θεῶν
 ὁρίων, ἵνα μὴ τις καυχῆσθῃ. αὐτοὶ γὰρ ἐσ-
 μέν ποιήματα, κτισθέντες ἐν χριστῷ Ἰησοῦ ἐν
 ὅροις ἀγαθοῖς, οἷς προηέλιμασεν ὁ θεός,
 ἵνα ἐν αὐτοῖς ὑποταγῶμεν. διὸ μνημο-
 νάετε, ὅτι ποτὲ ὑμεῖς τὰ ἔθνη ἐστέ, οἱ
 λεγόμενοι ἀκροβυστία, ὡς τὸ λεγόμενης πε-
 ριτομῆς ἐστὶ σαρκὲ χειροποιήτου, ὅτε ἦτε ἐν
 καὶ ἐκείνῳ, χεῖρς χριστοῦ, ἀπληροτεωμέ-
 νοι τῆς πολιτείας τῆς ἰσραήλ, καὶ ξείνοι τῇ
 ἀφ' ἑθνεῶν τὴν ἐπαγγελίαν, ἐλπὶδα μὴ ἔχον-
 τες, καὶ ἄθεοι ἐν κόσμῳ. νυνὶ δὲ ἐν χρι-
 στῷ Ἰησοῦ ὑμεῖς, οἱ ποτὲ ὄντες μακρὰν, ἐκ-
 τήθητε ἐγγὺς ἐν ᾧ αἵματι τοῦ χριστοῦ. αὐτὸς
 γὰρ ὄζειν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμ-
 φότερα ἐν, καὶ τὸ μυστήριον τοῦ φραγμοῦ
 λύσας, πλὴν ἔχθρας ἐν τῇ σαρκὲ αὐτοῦ, πόν-
 νόμον τῇ ἐντολῇ ἐν δόγμασι καὶ ταρχήσας,
 ἵνα ἑνὶ θύῳ κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ εἰς ἓα καινὸν
 αὐτῶρον, ποιεῖν εἰρῶν, καὶ ἀρκαταλλά-
 ξας ἑνὶ ἀμφοτέρω ἐν ἐνὶ σώματι ᾧ θεῷ διὰ
 τοῦ σαυροῦ, ἀρχτείνας πλὴν ἔχθρας ἐν αὐτῷ.
 καὶ ἐλθὼν ἐνηγγελίσατο εἰρῶν ὑμῖν, τοῖς μα-
 κρῶν, καὶ εἰρῶν τοῖς ἐγγύς, ὅτε δι' αὐτοῦ ἔχ-
 μεν τὴν προσηγορίαν οἱ ἀμφοτέροι ἐν ἐνὶ πνεύ-

μαίε πρὸς τὸν πατέρα . ἀρ' αὖ ἔνι ἑκέτι ἐς
 ξείνοι καὶ πάροικοι, ἀλλ' ἐς συμπολίτῃ τῇ ἁ-
 γίῳ καὶ οἰκείῳ τῷ θεῷ, ἐποικοδομηθέντες ἐ-
 πὶ ᾧ θεμελίῳ τῇ ἀκρόσῳ καὶ προφητῶν,
 ὅςτος ἀκρογωνιαίος αὐτοῦ Ἰησοῦ χριστοῦ, ἐν ᾧ
 πᾶσα οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη, αὐξοίται εἰς
 τὸν ἅγιον ἐν κυρίῳ, ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συναρμολο-
 μεῖσθε εἰς καθεκτικτῆριον τῷ θεῷ ἐν πνεύματι.

3 Τούτου χάριν ἐγὼ παῦλος ὁ δέσμιος τῷ χρι-
 στοῦ Ἰησοῦ ὑπὸ τῶν ὑμῶν τῇ ἐθνῶν πρεσβύτῳ, εἰ
 καὶ ἠκούσατε τῆς οἰκονομίας τῆς χάριτος τῷ θεῷ,
 τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς, ὅτι κατὰ ἀγκυρὰν
 ἡμεῖς ἐγνώρισεν μοι τὸ μυστήριον, καθὼς πρὶ-
 γραφαί ἐν ὀλίγῳ, πρὸς ὃ δυνάσθε ἀναγνώσ-
 κοντες νοῆσαι πῶς σώσῃ μοι ἐν ᾧ μυστηρίῳ
 τῷ χριστοῦ, ὃ ἐν ἐστέρας γενεαῖς ἐκ ἐγνωρί-
 σθη τοῖς ἡγίοις τῇ ἀνθρώπων, ὡς κἂν ἀπεκα-
 λύφθῃ τοῖς ἁγίοις ἀκρόσῳ αὐτοῦ καὶ προ-
 φηταῖς ἐν πνεύματι, εἰς τὰ ἔθνη συγκεκ-
 ρονόμα, καὶ σῶμα, καὶ συμμετέχον τῆς
 ἐπαγγελίας αὐτοῦ ἐν ᾧ χριστῷ, διὰ τῆς θύα-
 γελίας, ᾧ ἐκλήθη ἀλφειὸς κατὰ πῶς δο-
 ρεῖται τῇ χάριτι τῷ θεῷ, πῶς δοθῆσάν μοι κατὰ
 πῶς εὐδοκίαν τῆς δωρεῆς αὐτοῦ . ἐμοὶ
 ᾧ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων ἁγίων ἐδόθη ἡ χά-
 ρις αὕτη, ἐν ᾧ ἐθνῶν θύαγελίσθαι τὸν
 αὐτοχρησία-

αὐθιχὴν ἀποδοῦν ὑμῶν τῷ Χριστῷ, καὶ φωτίσαι
πάντας, ὥς ἡ κοινὴ τῆς μυστηρίου, τῆς ἁγίας
κρυμμένης ἀπὸ τῆς αἰωνίου εἰς ὃν θεὸς, τῷ
τοῦ πάντα κτίσαντι διὰ τοῦ Χριστοῦ, ἵνα γνω-
ρίσῃ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις οὐ-
ρανοῦ καὶ γῆς ἐκκλησίαν, ἡ πλη-
ροῦς ὡς τῆς δόξης, καὶ τὰ πνεύματα τῆς
αἰωνίου, ὡς ἐποίησεν εἰς Χριστῷ διὰ κυ-
ρίου ἡμῶν, εἰς ὃν ἡμεῖς πλὴν παρρησίας καὶ
πλὴν περιστολῆς οὐ περιθνήσκει, τῇ διὰ τῆς
πίστεως αὐτοῦ. διὸ αἰτούμαι, μὴ ἐκκαθεῖν οὐ
ταῖς θλίψεσί μου ὑμῶν, ἢ ὡς ἐστὶ δό-
ξα ὑμῶν. τὰς χεῖρας κάμπτω τὰ ἱστάμενά μου
πρὸς τὸν πατέρα τῆς κυρίου ἡμῶν Χρισ-
τοῦ, ὅς ἐστι πάτερ πατέρα εἰς ἁἰετοῖς καὶ ἡ
γῆς ὀνομάζεται, ἵνα δώῃ ὑμῖν κατὰ τὸν
πολλὸν τὸ δόξης αὐτοῦ, διωάμην κραταιωθῆ-
ναι διὰ τῆς πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἴσον αἰ-
σρωπῶν, καὶ δικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ τῆς πί-
στεως εἰς ταῖς καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἀγάπην ἐξ-
ωμύνοι καὶ περικυβερτούμενοι, ἵνα ἐξισχύσητε
καταλαβέσθαι σὺν πάνσι τοῖς ἁγίοις, τί τὸ
πολλὸν καὶ μῆκος καὶ βάθος καὶ ὕψος, γνω-
ναί τε πλὴν ὑπερβάλλειν τὴν γνώσεως ἀγά-
πης τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πληρωθῆτε εἰς πάν τὸ πλη-
ρωμα τῆς δόξης. ὃ δὲ δυναμυνώ ὑμῶν πάντα

S

ii

ποιῆσαι

ποιῆσαι ὑποδὲ ἐκ πόλεως, ὧν αἰζούμεθα ἢ
 νοῦμεν κατὰ τὴν δυνάμιν τὴν εὐδονομεύει
 εἰ ἡμῖν, αὐτῷ ἢ οὐκ εἰ τῇ ἐκκλησίᾳ εἰ χριστῷ
 Ἰησοῦ εἰς πάσας τὰς γλῆσσ τῷ αἰῶνος τῇ
 4 αἰῶνων. ἀμὲν. Παρακαλῶ ἔν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ
 δέσμιος εἰ κυρίῳ, ἀξίως ποδὶ πατήσαι τὴν κλή-
 σεως, ἥς ἐκλήθητε, μὲν πάσης ταπεινοφροσύ-
 νης καὶ πραότητος, μὲν μακροθυμίας, ἀνεχέ-
 μενοι ἀλλήλων εἰ ἀγάπῃ, ἀπονδύζοντες τη-
 εἶν τῇ εὐνοίᾳ τῷ πνεύματι εἰ ὅτι συνδέσμων
 τῇ εἰρήνης. εἰ σῶμα καὶ εἰ πνεῦμα, καὶ εἰ καὶ
 ἐκλήθητε εἰ μὲν ἐλπίδι τῇ κλήσεως ὑμῶν.
 εἰς κύριον, μία πίστις, εἰ βάπτισμα. εἰς θεόν
 καὶ πατέρα πάντων, ὁ ὢν πάντων καὶ ὢν
 πάντων, καὶ εἰ πάντες ὑμῖν. εἰ δὲ ἐκείνῳ ἡ-
 μῶν ἰδοῦν ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῇ δωρεᾷ
 τῷ χριστοῦ. διὸ λέγει. αἰαβὰς εἰς ὑψος ἡ χμα-
 11 λώτευσεν αἰχμαλωσίαν, ἔδωκε δόματα τοῖς
 12 αἰθρώτοις. τὸ δὲ ἀνέβη, ἵνα ἔξιν, εἰ μὴ ὅτι καὶ
 κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς
 γῆς; ὁ καταβὰς αὐτός ἐστι καὶ ὁ αἰαβὰς
 ὑποδράντων πάντων τῇ ὑφαιμάδι, ἵνα πληρώ-
 σῃ τὰ πάντα, καὶ αὐτὸς ἔδωκε, ὅτι μὲν ἐ-
 ποσόλυν, ὅτι δὲ πλοφίτας, ὅτι δὲ διαγγελι-
 στας, ὅτι δὲ ποιμνύας καὶ διδασκάλων, πρὸς
 τὸν καταρτισμὸν τῇ ἀγίᾳ εἰς ὅσον ἀλφ-
 κανίαν, εἰς

κοιλίας, εἰς οἰκοδομίαν τῷ σώματι τῷ χρι-
 στοῦ, μέχρι καταστήσωμεν οἱ πάντες εἰς πλὴν
 εὐσέβειαν καὶ πίστεως, καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τῷ
 ἡμῶν θεῷ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλι-
 κίας τῷ πληρώματι τῷ χριστοῦ, ἵνα μηκέτι
 ὡμεν νήπιοι κλυδωνιζόμενοι καὶ πρὸς φρό-
 νησιν παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας, οἱ τῇ
 κυρείᾳ τῶν ἀνθρώπων, ἐν πανουργίᾳ πρὸς πλὴν
 μεθοδεύοντες τὴν ψαλῆν. ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀ-
 γάπῃ, αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, ὅς
 ἐστιν ἡ κεφαλὴ, ὁ χριστός, ἐξ ὃς πᾶν τὸ σῶμα συ-
 ναρμολογούμενον, καὶ συμβιβазόμενον
 διὰ πάσης ἀφ᾽ ἧς τῆς ἐπιχρησίας, κατ' ἐνδύ-
 σιν ἐν μέτρῳ οὗς ἐκείνου μέτρον, πλὴν αὐξή-
 σιν τῷ σώματι ποιεῖται, εἰς οἰκοδομίαν ἑαυ-
 τοῦ ἐν ἀγάπῃ. τοῦτο ἐν λέγω καὶ μαρτυροῦ-
 μαι ἐν κυρείᾳ, μηκέτι ὑμεῖς πρὸς πρᾶξιν,
 καθὼς καὶ τὰ ἔθνη πρὸς πρᾶξιν ἐν ματαιό-
 τητι τῷ νοῷ αὐτῶν, ἐσκοτισμένοι τῇ ἀγ-
 νοίᾳ ὄντες, ἀπληροτεωμένοι τῇ ζωῇ τῷ θε-
 ῷ, ἀλλὰ πλὴν ἀγνοίαν πλὴν ἔχειν ἐν αὐτοῖς, ἀλλὰ
 πλὴν πάρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν, οἱ τινες ἀ-
 πληγυκότες, ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελ-
 γείᾳ, εἰς ὀργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεο-
 νεξίᾳ. ὑμεῖς δὲ ἔχ' ἔτιως ἐμάθετε τὸν χριστόν,
 ὃς καὶ αὐτὸν ἠκούσατε, καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδά-

λητε, καὶ θῶς ὄβιν ἀλήθεια εἴ ᾧ ἰησοῦ, ἀρ-
 θέσαι ὑμᾶς κατὰ τὴν πρῶτον αἰαστο-
 φωνὴν τὸν παλαιὸν αἰθρων, τὸν φθιρόμενον
 κατὰ τὰς ὑποθυμίας τῆς ἀπάτης, ἀναστ-
 εσαι δὲ ᾧ πνύματι τῷ τοῦ ὑμῶν, καὶ εἰδυ-
 εσαι τὸν καινὸν αἰθρων, τὸν κατὰ θεὸν
 κηδεύοντα εἰ δικαιοσύνη, καὶ ὁσιότητι τῇ ἀ-
 ληθείᾳ. διὸ ἀρθέμενοι εἰς ἡμῶν, λαλεῖ-
 τε ἀλήθειαν ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ,
 ὅτι ἐσμὲν ἀλλήλων μέλη. ὀργίζετε, καὶ μὴ ἀ-
 μαρτάνετε. ὁ ἥλιος μὴ ἐκιδέτω ὡς ᾧ
 παροργισμῷ ὑμῶν, μήτε δίδετε τόπον ᾧ ὀφ-
 θάλμῳ. ὁ κλέπτης, μηκέτι κλεπτέτω, μάλλον
 δὲ κοπιάτω ὀργαζόμενος εἰς ἀγαθὸν ταῖς χερ-
 σίν, ἵνα ἔχη μετὰ δίδοναι ᾧ χρεία ἐχθί. πᾶς
 λόγος ὁ πρὸς ἐκ τοῦ σώματος ὑμῶν μὴ ἐκ-
 πορεύεσθαι, ἀλλ' εἴ τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδο-
 μίᾳ τῇ χρείᾳ, ἵνα δῶ χάρις τοῖς ἀκούουσιν. καὶ
 μὴ λυπεῖτε τὸ πνύμα καὶ ἅγιον τῷ θεῷ, εἰ ὡς
 ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμῶν ἀκαλυψέως. πᾶ-
 ρα πικρία, καὶ θυμὸς, καὶ ὀργή, καὶ κραυ-
 γή, καὶ βλασφημία ἀρθῇτω ἀφ' ὑμῶν σὺν
 πάσῃ κακίᾳ. γίνεσθαι δὲ εἰς ἀλλήλους χριστοί,
 ἀσπλαγχοί, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, καὶ θῶς καὶ
 ὁ θεὸς εἰ χριστῷ ἐχαρίσατο ὑμῖν. γίνεσθαι ὅτι
 μιμηταὶ τοῦ θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπητὰ, καὶ πε-
 ριπατεῖτε

εἰπατεῖτε εἰ ἀγάπη, καὶ θῶς καὶ ὁ χριστὸς ἡ-
 γάπησεν ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ
 ἡμῶν πρὸς θάνατον καὶ θυσίαν ὃν θεῷ εἰς ὁσ-
 μίω ἀρώδιασ· πορνεία δὲ καὶ πάρε ἀκαθαρ-
 σία, ἢ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω εἰ ὑμεῖς,
 καὶ θῶς πρέπει ἀγίοις, ἢ αἰσχρότης, ἢ μω-
 ρολογία, ἢ ἀῤῥαπεία, τὰ ὅσα αἰνέκονται, ἀλ-
 λά μάλλον ἀκαθαρσία. ὅτι γὰρ ἴτε γινώσκον-
 τες, ὅτι πᾶς πόρνος, ἢ ἀκάθαρτος, ἢ πλεονέκ-
 τής, ὃς ὅτιν εἰδωλόλατρός, ὃς ἔχει κληρονομί-
 ας εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ χριστοῦ καὶ θεοῦ. μηδεὶς ὑ-
 μᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγους. ὅτι ταῦτα ἡ
 ὁρμή ἡ ὁρμή τοῦ θεοῦ ὡς ἡ ὁρμή τῆς ἀπει-
 θίας. μὴ ὅτι γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν. ἡ πε-
 γὴ τοῦ σκοθῶς, νῦν δὲ φῶς εἰς κρείων. ὡς τέκ-
 να φωτός περιπατεῖτε. ὅτι ἡ καρπὸς τοῦ φω-
 τὸς εἰς πείραν ἀγαθουσύνης καὶ δικαιοσύνης καὶ
 ἀληθείας, δοκιμάζοντες ὅτι ὅτιν διαρίστοι ὅτι
 θεῷ. καὶ μὴ συγκοινωνᾶτε τοῖς ὁρμαῖς τοῖς ἀ-
 καθάρτοις τοῦ σκοθῶς, μάλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε.
 τὰ ὅτι κρυφῇ γνώμῃ αἰσθάνονται αὐτῶν, αἰσχρόν
 ὅτι καὶ λέγει. τὰ δὲ πάντα ἐλέγχμενα ὡς
 τοῦ φωτός φανερῶνται. πᾶν ὅτι φανερῶμε-
 νον, φῶς ὅτι. διὸ λέγει. ἔγνων ὁ καθ' ὅσον, καὶ ἂν
 αἰσθάνονται ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ὡς φανῶσι τοῖς ὁ χριστός.
 βλέπετε ὅτι πᾶς ἀκαθάρτος περιπατεῖτε,

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΓΡΟΣ

μὴ ὡς ἄθροιοι, ἀλλὰ ὡς ὅφοι, ὁρατοὶ ὅτι
 μέντοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰ-
 σι. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ σωφ-
 ρόνες, τίς δὲ θέλημα τῷ κυρίῳ, καὶ μὴ μεθύσκε-
 δεοῖν, ἐν ᾧ ὅστις ἀσωτία, ἀλλὰ μάλλον πλη-
 ρῶθε ἐν πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλ-
 μοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς,
 ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν
 ᾧ κυρίῳ, ᾠχοῦντες πάντοτε ὑμῶν πάν-
 των, ἐν ὀνόματι τῷ κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ
 ᾧ δεῶ καὶ πατεὶ, ὑποτασσόμενοι ἀλλή-
 λοις ἐν φόβῳ κυρίου. αἱ γυναῖκες ὡς ἰδίοις
 ἀνδράσιν ὑποτασσάμεναι, ὡς ᾧ κυρίῳ, ὅτι
 αὐτὸς ὅτι κεφαλὴ τῆς γυναικὸς, ὡς καὶ ὁ χριστὸς
 κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας, καὶ αὐτὸς ὅτι ὁ σωτὴρ
 τῷ σώματι· ἀλλ' ὡς αὐτὸς ἡ ἐκκλησία ὑπο-
 τάσσεται ᾧ κυρίῳ, ὅπως καὶ αἱ γυναῖκες
 ὡς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν παντί. οἱ ἄνδρες ἀγα-
 πᾶτε τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας καθὼς καὶ ὁ
 χριστὸς ἠγάπησεν τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἑαυτόν
 παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἁγιά-
 σῃ, καθαρίσας ᾧ λόγῳ τῷ ὕδατι ἐν ῥήμα-
 τι, ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἐνδόξον τὴν
 ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν στίλβον, ἢ ῥυτίδα, ἢ τι
 τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ᾖ ἁγία, καὶ ἄμωμος.
 ὅπως ὁφείλοισιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυ-
 τῶν γυναῖ-

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ

ἐκ ψυχῆς, μετ' ὀνοίας, δουλοῦντες τῷ κυ-
 ρίῳ, καὶ ἔκ ἀνθρώποις, εἰδότες, ὅτι ἕκαστος ὁ ἴδιος
 ποιῶν ἀγαθόν, τοῦτο κομιᾶται παρὰ κυ-
 ρίου, εἴτε δούλος, εἴτε ἐλεύθερος. καὶ οἱ κύ-
 ριοι τὰ αὐτὰ φοιῶτε πρὸς αὐτὸν, αἰσίουτες τὴν
 ἀπειλήν, εἰδότες, ὅτι καὶ αὐτῶν καὶ ὑμῶν ὁ κύ-
 ριος ὅστιν ἐν ἀρχαίοις, καὶ πρὸς παλαιὰ ἔκ-
 ῥα παρ' αὐτοῦ. ὅσοι πὸν ἀδελφοί μου, οἱ διὰ κα-
 μοῦναι οὐ κυρίως, καὶ ἐν ᾧ κρείττει τὸ ἰσχυρὸς αὐ-
 τῷ. εὐδύναστε τὴν παροπαλίαν τῷ θεῷ πρὸς τὸ
 διώκατε ὑμᾶς σῆσαι πρὸς ταῖς μεθοδείαις τῷ
 διαβόλῳ, ὅτι ἔκ' ἐστὶν ἡμῖν καὶ πάλιν πρὸς αἵμα
 καὶ σάρακα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τοὺς
 ἰσχυροὺς, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τῷ σκοπῷ
 τῷ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς
 πονηρίας αὐτοῦ τοῖς ἰσχυροῦσι. ἀλλὰ τοῦτο αἰα-
 λᾷτε τὴν παροπαλίαν τῷ θεῷ, ἵνα δέσπον-
 τε αὐτῶν αἰῶνι τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ, καὶ ἀ-
 παντὶ κατ' ἐργασάμενοι σῆσαι. σῆτε οὖν καὶ
 ἐξωσάμενοι τὴν ὁσφύαν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ,
 καὶ ἐκδυσάμενοι τὸν θυμὸν τὸ δικαιωμένον,
 καὶ ἐκποδισάμενοι τὸν πόδα ἐν ἰτοιμασίᾳ
 τῷ ἀγαθῷ τὸ εἰρηνικόν, ἐν ᾧ πάντες ἀναβαί-
 νετε τὸν θυμὸν τῆς πίστεως, οἱ ᾧ διακονεῖτε πάν-
 τα τὰ βέλγη τῷ πονηρῷ τὰ πεπορωμένα σβέ-
 σαι, καὶ τὴν πόδα κεφαλὰς τῷ σπυρίτι
 ἀξιαδε,

δέξαθε, καὶ πᾶν μακάριον τῷ πνύματι,
ὃ ὅτι ἡμεῖς θεοῦ, διὰ πάσης προσευχῆς καὶ
δύσεως προσευχόμενοι εἰ παντὶ καιρῷ, εἰ
πνύματι, καὶ εἰς αὐτὸ ἐπαγρυπνοῦντες εἰ
πάση περισκοπήσει, καὶ δύνῃσι πάν-
των τῶν ἁγίων, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα μοι δοθῇ
λόγος εἰς ἀντίστασιν τοῦ σώματος μου εἰς παρρησίαν,
γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ διαγγίλῃ, ὑπὲρ ὃ
πρὸς θεῷ εἰ ἀλύσει, ἵνα παρρησιασώμαι εἰ
αὐτῷ, ὡς δεῖ με λαλῆσαι. ἵνα δὲ εἰδῇτε καὶ ὑ-
μεῖς τὰ κατ' ἐμὲ, ἵνα πείσῃ, πάντα ὑμῶν
γνωρίσει τυχερὸς ὁ ἀγαπῶνς ἀδελφός, καὶ πι-
στὸς δόξοτος εἰς κυρίῳ, ὃν ἐπεμψα πρὸς ὑμᾶς
εἰς αὐτὸ εἶναι, ἵνα γνῶτε τὰ πρὸς ἡμῶν, καὶ
παρηκολούθησιν ταῖς καρδίαις ὑμῶν. εἰρήνη τοῖς
ἀδελφοῖς καὶ ἀγάπῃ μετὰ πίστεως, ἀπὸ θεοῦ
πατρὸς καὶ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ. ἡ χάρις μετὰ
πάντων τῶν ἁγαπῶντων καὶ κύριον ἡμῶν Ἰη-
σοῦ χριστοῦ ἐν ἀφθαρσίᾳ ἀμην.

Ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης πρὸς Εφεσούς.

Διὰ τυχερῶν.

ΕΡΟΣ ΤΟΥΣ ΦΙΛΙΡΡΗ-
σας ἑδισολή.

ΑΥΛΟΣ ἡ τιμώμενος δο-
 λοι Ἰησοῦ χριστοῦ, πᾶσι τοῖς ἀ-
 γίοις ἐν χριστῷ Ἰησοῦ, τοῖς ὁ-
 σιν ἐν ἀγαπῇ, σὺν ἐπι-
 κόποις καὶ διακόνοις, χαίρει
 ὑμῖν καὶ εὐφρανέσθαι. ὁ θεὸς πατὴρ ἡμῶν, ἡ κυ-
 ρεῖς Ἰησοῦ χριστοῦ. ὁ χαίρει ὑμῖν ὡς ὁ θεὸς μετ' ὑμῶν ἐν
 τῇ μεγαλειότητι ὑμῶν, πάντες οἱ πόσι τῇ δόξῃ
 μου. ὑπὸ πάντων ὑμῶν, μετὰ χαρᾶς πλὴν ὅτι
 οὐκ ἐστὶν ποιεῖν, ἐν τῇ κοινότητι ὑμῶν εἰς τὸ
 διαφύγειν, ἀπὸ πρῶτος ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν,
 πεποιθὼς αὐτὸ εἶναι, ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑ-
 μῖν ὁ ἄγαθος, ἐπιτελέσει ἄχρις ἡμέρας
 Ἰησοῦ χριστοῦ, καὶ οὕτως ὅτι δίκαιον ἐμοὶ εἶναι φρο-
 νᾶν ὑπὸ πάντων ὑμῶν, διὰ τὸ ἔχειν με ἐν
 τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, οἷον τοῖς δεσμοῖς μου, ἡ οἷον
 τῇ ἀπολογίᾳ, καὶ βεβαιώσει τὸ διαφύγειν,
 συγκατακτάς μου τὸν χαίρειος πάντας ὑμᾶς
 ὄντας. μάρτυς γὰρ με ὁ θεὸς, ὡς ἐπι-
 ποθῶ πάντας ὑμᾶς οἷον ἀπλάγχθοις Ἰησοῦ χρι-
 στοῦ, καὶ εἶναι πρὸς ὑμᾶς, ἵνα ἡ ἀγάπη ὑ-
 μῶν ἐν τῷ μαῖνον καὶ μαῖνον ποδιστεύῃ οἷον
 ἐπιγνώσει ἡ πάσι αἰδοῖται, εἰς τὸ δοκιμα-
 ξῆναι

ζεν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ἥτε εὐκλεινῆς,
 καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμῶν χριστοῦ, πεπληρω-
 μένοι καρπῶν δικαιοσύνης, τῷ Δεῦ Ἰησοῦ
 χριστοῦ εἰς δόξαν καὶ ἑπαινον θεῷ. γινώσκον
 δὲ ὑμᾶς βέλομαι ἀδελφοί, ὅτι τὰ κατ' ἐ-
 μέ, μάλλον εἰς προκοπὴν τῆς διακονίας ἐλάλυ-
 θεν, ὥστε τὸν δεσμός μου φαιδρὺς εἰς χριστῷ γε-
 νῆσθαι εἰ ὅλῳ ᾧ πραγματεύω, καὶ τοῖς λοιποῖς
 πᾶσι, καὶ τὸν πλείονας τῷ ἀδελφῶν εἰς κυ-
 ρίῳ, πεποιθότας τοῖς δεσμοῖς μου, πειραστοτέ-
 ρως βολμῶν ἀφόβως τὸν λόγον τῆς θεῆς λαλεῖν.
 Ἰνὲς μὲν καὶ δεῦ φρόνον καὶ ἔειν, Ἰνὲς δὲ καὶ σὶ
 διδοκίαν, τὸν χριστὸν κηρύσσουσιν. οἱ μὲν δὲ δρι-
 σκίασ' τὸν χριστὸν καταγγέλλουσιν ἔχ' ἀγῶς,
 οἰόμενοι θλίψιν ἐλάττειν τοῖς δεσμοῖς μου, οἱ
 δὲ δὲ ἀγάπης, αἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογία τῆς
 διακονίας καίμαι. Ἦ γὰρ; πολλὴ παντὶ ἰσχύϊ,
 εἴτε προφάσει, εἴτε ἀληθείᾳ, χριστὸς καταγ-
 γέλλεται, καὶ εἰ τὸ πῶ χαίρω, ἀλλὰ καὶ χα-
 ρήθωμαι. οἶδα γὰρ, ὅτι τὸτό μοι ἀποβήσεται
 εἰς σωτηρίαν, Δεῦ τ' ὑμῶν δέσσεως καὶ ἐπι-
 χρηγίας τῆς πνύμαζος Ἰησοῦ χριστοῦ, κατὰ
 πλὴν ἀποκαρδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου, ὅτι εἰ
 ἐλθὼν αἰχμαλωθῶμαι, ἀλλ' εἰ πάσῃ παρέρη-
 σία, ὥς πάντοτε καὶ νῦν μεγαλυνθῆσθ' ἡμεῖς
 εἰς τὸ σῶμαί μου, εἴτε δεῦ ζωῆς, εἴτε δεῦ θανά-
 τῳ. ἐμοί

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ

του. ἔμοι γὰρ τὸ ζῆν χριστός, καὶ ὁ ἀποθανεῖν
 κέρδος. εἰ δὲ τὸ ζῆν εἰς θάνατον, τὸτό μοι καρπὸς
 ὄψου, καὶ ἔτι αἰρήσονται ὁ γινώσκω. σὺν ἔχ-
 μαι δὲ ἐκ τῆς θύρας, πλὴν ἐπιθυμῶ εἶναι εἰς ὁ
 αἰαλῶσαι, καὶ σὺν χριστῷ εἶναι, πολλῶν ἢ μάλλον
 κρείσσον, τὸ δὲ ἐπιμελῆσαι ἐν τῇ θάλασσῃ αἰαλῶσαι
 πόρον δι' ὑμᾶς. καὶ ἔτι περὶ θανάτου οἶδα, ὅτι με-
 νῶ καὶ συμπαραμηνῶ πάντιν ὑμῖν εἰς τὴν ὑμῶν
 προκοπὴν καὶ χαρὰν τῆς πίστεως, ἵνα τὸ καύ-
 χημα ὑμῶν πολλαπλασιασθῇ ἐν χριστῷ Ἰησοῦ ἐν ἔμοι,
 ὅθεν τῆς ἐμῆς παρρησίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς. μόν-
 ον ἀξίως τὸ διαφείλας τὸν χριστὸν πολιτεύεσθαι,
 ἵνα εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς, εἴτε ἀπὸν, ἀκού-
 σω τὰ ποιεῖ ὑμῶν, ὅτι σῆκετε ἐν ἐνὶ πνεύματι,
 μιᾷ ψυχῇ, σὺν ἀθλοῦντες τῇ πίστει τὸ διαφεί-
 λας, καὶ μὴ πῦρόμενοι ἐν κηλοῖ ἐν τῇ
 ἀντικειμένῳ, ἥτις αὐτοῖς μὲν ὄντιν ἐνδείξεις ἀ-
 ποδείας, ὑμῖν δὲ σωτηρίας, καὶ ἔτι ἀπὸ θανάτου,
 ὅτι ὑμῖν ἐχαίρειν τὸ ἐπὶ χριστῷ, ὁ μόνος τὸ
 εἰς αὐτὸν πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐπὶ αὐτοῦ
 πάσχειν, τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες, ὅτι ἴδετε ἐν
 ἔμοι, καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἔμοι. Εἴ τις ὅτι παρ-
 ρήκλῃσις ἐν χριστῷ, εἴ τις παραμύθιον ἀγάπης,
 εἴ τις κοινωνία πνεύματος, εἴ τις ἀσπλάγχνα καὶ
 οἰκτιρμοί, πληρώσατέ μου πλὴν χαρὰν, ἵνα ὁ
 αὐτὸ φρονῇτε, πλὴν αὐτῷ ἀγάπῃ ἔχοντες,
 σύμφυτοι,

σύμφυτοι, τὸ εἶ φρονοῦντες, μηδὲ κατὰ δρί-
 θειαν ἢ κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπεινοφροσύνῃ,
 ἀλλήλους ὑπομένοντες ὑποδέχοντας ἑαυτῶν, μὴ
 τὰ ἑαυτῶν ἔκαστος σκοραῖντες, ἀλλὰ καὶ τὰ
 ἑτέρων ἔκαστος. τοῦτο γὰρ φρονέω εἰ ὑμῖν,
 ὃ καὶ εἰ χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς εἰ μορφῇ θεῶ ἕσταρ-
 χον, ἔχον ἀρχαγμον ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ,
 ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε, μορφῇ δούλου λαβὼν,
 εἰ ὁμιώματι αἰθρώπων γνηόμενος, καὶ ὁμι-
 ματί θύρεθός ὡς αἰθροῦς, ἑταπείνωσεν ἑαυ-
 τόν, γνηόμενος ὑπηρέτης μέχρι θανάτου, θανά-
 τῳ δὲ σκυνθεῖ. διὸ καὶ ὁ θεὸς αὐτὸν ὑπερύψω-
 σε, καὶ ἔχει ἑαυτῷ ὄνομα, ὃ ὑπὲρ πάν-
 ὄνομα, ἵνα εἰ ὃ ὀνόματι Ἰησοῦ πάντες γόνυ κάμ-
 νῃ ἑπαινεθῶν, καὶ ἐπιγαῶν, καὶ καταχθονίων,
 καὶ πάντα γλῶσσαι ὁμολογήσῃ, ὅτι κύριος
 Ἰησοῦς χριστὸς εἰς δόξαν θεῶ πατρός. ὥστε ἀγαπᾷ
 ὁ ἰσχυρὸς, καὶ θεὸς πάντοτε ὑπακούσατε, μὴ ὡς
 εἰ τῇ παρουσίᾳ μου μόνον, ἀλλὰ καὶ νῦν πολλῶ
 μάλλον εἰ τῇ ἀπουσίᾳ μου, μετὰ φόβῳ καὶ
 τρόμῳ πρὸς ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζε-
 σθε. ὁ θεὸς γὰρ ὅστις ὁ οὐρανὸς εἰ ὑμῖν, καὶ
 τὸ θέλει, καὶ ὃ οὐραγῇ ὑπὲρ τῆς οὐδοκίας.
 πάντα ποιεῖτε χωρὶς γυγνομῶν, καὶ δια-
 λογισμάτων, ἵνα γένηθε ἀμεμπτοὶ καὶ ἀκέ-
 ραιοι, τέκνα θεῶ ἀμώμητα εἰ μίση γνῶσ-
 σκολιᾶς

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ

σκολιῶς καὶ διεστραμμένῃς, οἷς φαίνεται
 ὡς φωστῆρες οὐ κόσμῳ, λόγῳ ζωῆς ἐπέχοντες,
 εἰς καύχημα ἑμοὶ εἰς ἡμῶν Χριστοῦ, ὅτι ἐκ εἰς
 κενὸν ἔδραμον, ἔδει εἰς κενὸν ἐκοπίασθαι, ἀλλ'
 εἰ καὶ ἀποδόμαί ᾤδ' τῇ θυσίᾳ, καὶ λιβυρ-
 γία τῇ πίσεως ὑμῶν, χαίρω καὶ συγχαίρω
 πάνσιν ὑμῶν. ὅτι αὐτὸ καὶ ὑμεῖς χαίρετε, καὶ
 συγχαίρετέ μοι. ἐλπίζω δὲ οὐ κενεῶ Ἰησοῦ, τι-
 μόθειον ταχέως πέμψαι ὑμῶν, ἵνα κατὰ εὐφρο-
 νίαν, γνῶς τὰ πᾶσι ὑμῶν. ἔδειξά γὰρ ἔχω ἰσχύ-
 νου, ὅς τις γνησίως τὰ πᾶσι ὑμῶν μεριμνή-
 σει. οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζήτουν, ὅτι
 τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ. πλὴν δε δοκεμὶν αὐτοῦ γινώ-
 σκετε, ὅτι ὡς παρὶ τέκνον σὺν ἑμοὶ ἐδύλα-
 σεν εἰς τὸ διαγέλιον. τοῦτον μὲν ἔν' ἐλπίζω
 πέμψαι, ὡς αὐτὸ ἀπὸ τῶν πᾶσι ὑμῶν ἐξ αὐτοῦ.
 πέποιθα δὲ οὐ κενεῶ, ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως
 ἐλεύσεται. αἰαγμαῖον δὲ ἡγησάμεν, ἐπαφρό-
 διτον τὸν ἀδελφόν, καὶ συνδρόν, καὶ συστρα-
 τῶν μὲν, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον. καὶ λιβυρῶν
 τῆς χρείας μὲν, πέμψαι πρὸς ὑμᾶς. ἐπειδὴ
 ἐπιπεθῶν ἡμῶν πάντας ὑμᾶς, καὶ ἀδελφόντων,
 διότι ἡκούσατε, ὅτι ἡθέλησε. καὶ γὰρ ἡθέλησε
 παρακληθῆναι θανάτῳ, ἀλλ' ὁ Θεὸς ἡθέλησε
 αὐτὸν, ὅτι αὐτὸν δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐμὲ, ἵνα μὴ
 λυπῶ ᾤδ' λυπῶ ἡμεῖς. ἀποδοτέως οὕτως
 ἐπεμψα

ἔπεμψα αὐτόν, ἵνα ἰδόντες αὐτόν, πάλιν
χαρῆτε, καὶ ὡς ἀλυπότορος ὧ. προσδέχεσθε ὃν
αὐτόν σὺ κρείων, μετὰ πάσης χαρᾶς, καὶ ὅν δι-
έβους σῆλμονς ἔχετε, ὅτι διὰ τὸ ὄρτον τοῦ χριστοῦ
μέχρι θανάτου ἤγγισεν, παραβλαβόμενος
τῇ ψυχῇ, ἵνα πληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑπόδημα τὸ
πρὸς με λήθουργίας. τὸ λοιπὸν ἀδελφοί
μου, χαίρετε σὺ κρείων. τὰ αὐτὰ γράφει
ὑμῖν, ἐμοὶ μὲν ἐκ ὀκνηρόν, ὑμῖν δὲ ἐκ ἀσφα-
λῆς. βλέπετε ὅν καύσας, βλέπετε ὅν κα-
κούς ὀργάτας, βλέπετε τὸν καταβιβύ. ἡμεῖς
γὰρ ἐσμεν ἡ πόδιτομή, οἱ πνύματι θεῷ λα-
τρεύοντες, καὶ καυχόμενοι σὺ χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ
ἐκ σὺ σαρκὶ πεποιθότες, καὶ πρὸς ἐγὼ ἔχων
πεποίθησιν καὶ σὺ σαρκί. εἴ τις δοκεῖ ἄλλος
πεποιθέναι σὺ σαρκί, ἐγὼ μάλλον, πόδιτο-
μή ὀκταήμορος, ἐκ γένου ἰσραήλ, φυλῆς
βενιαμὴν, ἑβραῖος ἐξ ἑβραίων, κατὰ νό-
μον φαρισαῖος, κατὰ ζήλον διώκων πλὴν ἐκ-
κλησία, κατὰ δικαιοσύνην πλὴν σὺ νόμῳ, γε-
νόμενος ἀμεμπτος. ἀλλ' ἅτινά μοι ἔγω κέρδη,
ταῦτα ἤχημαι διὰ τὸν χριστὸν ζημίαν. ἀλ-
λά μὲν ὅν γε καὶ ἡμῶν πάντα ζημίαν εἶναι
διὰ τὸ ἐπιδέχθαι τῆς γνώσεως χριστοῦ Ἰησοῦ
τοῦ κρείου μου, δι' ὃν τὰ πάντα ἐζημιώθην,
καὶ ἡγοῦμαι σκύβαλα εἶναι, ἵνα χριστὸν
κερδήσω,

κερδίσω, καὶ διέρεθω ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχον ἐμὴν
 δικαιοσύνην πλὴν ἐκ νόμου, ἀλλὰ πλὴν διὰ πί-
 σεως Χριστοῦ, πλὴν ἐκ τοῦ δικαιοσύνην ἔδωκε τῇ
 πίσει, τὸ γινώσκειν αὐτόν, καὶ πλὴν διῶκεμεν τὸ
 αἰσθάνεσθαι αὐτοῦ, καὶ πλὴν κοινωνοῦμεν τῇ πα-
 θημάτων αὐτοῦ, συμμορφούμενος ὃ θανά-
 τῳ αὐτοῦ, εἴ πως καταστήσω εἰς πλὴν ἰσχυρά-
 σθαι τῇ νεκρῶν, ἔχοντες ἤδη ἔλαβον, ἢ ἤδη
 πεπλείωμαι, διώκω δὲ, εἰ καὶ καταλάβω,
 ἐφ' ᾧ καὶ καταλήφθην ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ.
 ἀδελφοί, ἐγὼ ἐμάντον ἔγωγε λογίζομαι κα-
 τειληφέναι, ἐπεὶ δὲ, τὰ μὲν ὀπίσω ἔδωκα θά-
 νόμῳ, τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος,
 κατὰ σκοπὸν διώκω, εἰς τὸ βραβεῖον τὸ αἰῶ-
 κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. ὅσοι οὖν τέ-
 λφοι ἔστω φρονῶμεν, καὶ εἴ τι ἐπορώς φρο-
 νήτε, καὶ ἔστω ὁ Θεὸς ὑμῶν ἀρχαλύνει.
 πολλὸν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν, τὸ αὐτὸ φρονεῖν, ὃ
 αὐτῷ σοιχεῖν κανόνι, συμμιμνῆται μου γί-
 νεσθε ἀδελφοί, καὶ σκοπεῖτε ὅτι ἔγωγε παρ-
 πατοῦντας, καθὼς ἔχωτε τύπον ἡμῶν. πολ-
 λοι γὰρ παρπατοῦσιν, οὐ πολλὰς ἐλέ-
 γον ὑμῶν, νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω, ὅτι ἔχοντες
 τὸ σωτῆρ τὸ Χριστοῦ, ὃν ὁ τέλος ἀπώλετα, ὡς
 ὁ Θεὸς ἡ κοιλία, καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνη
 αὐτῶν, οἱ τὰ ἐδίδχα φρονούντες. ἡμῶν γὰρ
 ὁ πολί-

τὸ πολίτευμα εἰ ἐρχοῖς ἑπαρῇ, ἵδ' ὦν
καὶ σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα, κύριον Ἰησοῦν
Χριστόν, ὃς μεταχηματίζει τὸ σῶμα τῆ ταπει-
νώσεως ἡμῶν, εἰς τὸ γνέσθαι αὐτὸ σύμμορ-
φον ᾧ σώματι τῆ δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν
ἐδούλευται τὸ διώκειν αὐτὸν καὶ ὑποτά-
ξαι ἑαυτῷ τὰ πάντα. Ὡσε ἀδελφοί μου 4
ἀγαπητοί καὶ ὑποτάκτοι, χαρὰ καὶ σέφανός
μου, ὅπως σήκετε εἰς κυρίῳ ἀγαπητοί. διουσίαν
παρκαλεῶ, καὶ συντόχῳ παρκαλεῶ, εἰ
αὐτὸ φροεῖν εἰς κυρίῳ. ἵνα δὲ ὁρῶν καὶ σε γνῶ-
σε σύζυγε, συλλαμβάνει αὐταῖς, αἱ ἱκετεῖς εἰ
ᾧ διαγελίῳ σωθήληται μοι, μετὰ καὶ κλη-
μεντος καὶ τῇ λοιπῶν σωδργῶν μου, ὦν τὰ
ἐνόματα εἰς βίβλῳ ζωῆς. χαίρετε εἰς κυρίῳ
πάντοτε, πάλιν ὁρῶ, χαίρετε. τὸ ὑποτακτικόν
ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις. ὁ κύρι-
ος ἐγγύς. μηδὲν μδριμνάτε, ἀλλ' εἰς παντὶ
τῇ προσεγγίῃ καὶ τῇ δέήσει μετὰ διχαριστίας
τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωρίζεσθαι πρὸς τὸν
θεόν. καὶ ἡ εἰρήνη τῷ θεῷ καὶ ἡ ὑποδρέχουσα
πάντα νοῦν, φρενήσει τὰς καρδίας ὑμῶν,
καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν εἰς Χριστῷ Ἰησοῦ. τὸ
λοιπὸν ἀδελφοί, ὅσα ὄντι ἀληθῆ, ὅσα σεμνὰ,
ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγαθὰ, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα δι-
φήμα, εἴ τις ἀρετὴ, εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα

λογίζεσθε, ἃ καὶ ἐμαῶς πε, καὶ παρελάβετε, καὶ
 ἠκούσατε, καὶ εἶδετε εἰ ἐμοί. ταῦτα πράσατε,
 καὶ ὁ θεὸς τῷ εἰρηνῆς ἔσται μεθ' ὑμῶν. ἐχαίρει
 δὲ εἰ κρείων μεγάλως, ὅτι ἤδη ποτὲ αἰνεθάλε-
 τε εἰς ὑμῶν ἐμῶν φρονεῖν, ἐφ' ᾧ καὶ ἐφρονεῖ-
 τε, ἡκαίρεσθε δὲ. ἔχ' ὅτι κατ' ὑστέρησιν λέγω.
 ἐγὼ γὰρ ἐμαῶν, εἰ οἷς εἶμι, αὐτάρκης εἶ-
 ναι. οἶδα καὶ ταπεινῶσθαι, οἶδα καὶ παρῶ-
 σεύειν, εἰ παντὶ καὶ εἰ πᾶσι μεμύνημαι, καὶ
 χρητάζεσθαι, καὶ πεινᾶν, καὶ παρῶσθαι,
 καὶ ὑστέρεσθαι. πάντα ἰσχύω εἰς ᾧ εἰδωλα μου
 ἔμε χριστῷ. πολλὴν καλῶς ἐποιήσατε, συγχοι-
 νωνήσαντές μου τῇ θλίψει. οἶδατε δὲ καὶ ὑ-
 μεῖς φιλιππηῖοι, ὅτι εἰ ἀρχὴ τῆς διακονίας,
 ὅτε Ἰβήλων ἀπὸ μακεδονίας, ἔδωκε μία μοι
 ἐκκλησίαν ἐκοινωνήσας εἰς λόγον δόσεως καὶ λή-
 ψεως, εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι. ὅτι καὶ εἰ θεασατο-
 νίκη, ἅπαξ καὶ δις εἰς πλὴν χρεῖαι μοι ἐπέμ-
 ψατε, ἔχ' ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα, ἀλλ' ἐπι-
 ζητῶ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον
 ὑμῶν. ἀπέχω δὲ πάντα καὶ παρῶσθαι. πε-
 πληρώμαι, διξάμενος παρὰ ἐπαφροδίτου,
 τὰ παρ' ὑμῶν εἰς ὁσμὴν δόσεως, θυσίαι δὲ κ-
 τλὴν δυνάμετον εἰς θεῷ. ὁ δὲ θεὸς μου πληρώ-
 σει πάντας χρεῖαι ὑμῶν, κατὰ τὸν πλοῦτον
 αὐτοῦ εἰς δόξαν, εἰς χριστῷ Ἰησοῦ. εἰς θεῷ καὶ
 πατρὶ ἡ-

πατεῖ ἡμῶν ἡ δόξα εἰς τὸν αἰῶνα τῷ αἰ-
 ῶνι. ἀμὲν. ἀπαύξατε πάντα ἅγιον εἰς χρι-
 στῷ Ἰησοῦ. ἀπαύζονται ὑμεῖς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀ-
 δελφοί. ἀπαύζονται ὑμεῖς πάντες ἅγιοι, με-
 λιστα καὶ οἱ ἐκ τῆς καίσεως οἰκίας.

ἡ χάρις τῆς κυρίας ἡμῶν Ἰη-
 σοῦ χριστοῦ μετὰ πάν-
 των ὑμῶν.
 ἀμὲν.

Εὐχάφην ἀπὸ ῥώμης δι'
 ἐπαφροδίτου.

ΠΡΟΣ ΚΟΛΑΣΣΕΙΣ ΕΠΙ-
ΣΤΛΗ ΠΑΥΛΟΥ.

Ι

Γ

ΑΥΛΟΣ ἀρχιστολος Ἰησοῦ
 χριστοῦ ὁ γὰρ θελήματος θεοῦ,
 καὶ ἡμῶν θεος ὁ ἀδελφός, τοῖς
 οὐ κολασταῖς ἀγίοις, καὶ πι-
 στοῖς ἀδελφοῖς οὐ χριστῷ, χεί-
 ρεις ὑμῶν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν,
 καὶ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ. δι' αἰρεσὶν ὑμῶν
 καὶ πατεῖ τῶν κυρίων ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ πάντοτε
 ὑπὸ ὑμῶν προσευχόμενοι, ἀκούοντες
 τῶν πρὸς ὑμῶν τῶν οὐ χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ τῇ ἀγά-
 πῃ τῶν εἰς πάντας τοὺς ἀγίους, ὁ γὰρ τῶν ἐλ-
 πίδων τῶν ἀρχιμενύων ὑμῶν οὐ τοῖς ἔρχοις,
 ἀλλὰ προσκυνεῖτε οὐ διὰ λόγον τῆς ἀληθείας τῆς
 διαγγελίας τῆς παρόντος εἰς ὑμᾶς, καθὼς καὶ οὐ
 παντὶ διὰ κόσμῳ ἐστὶ καρποφορῶμενον, καὶ
 αὐξανόμενον; καθὼς καὶ οὐ ὑμῖν, ἀφ' ἧς ἡμέ-
 ρας ἠκούσατε, καὶ ἐπεγνώσατε τῶν χειρῶν τοῦ θεοῦ
 οὐ ἀληθείας, καθὼς καὶ ἐμαίθετε ἀπὸ ἐπαφρᾶς
 τῆς ἀγαπῆς τοῦ σωτοῦ ἡμῶν, ὅς ἐστι πιστὸς ὑ-
 πὸ ὑμῶν ἀθέκτος τῶν χριστοῦ, ὁ καὶ δηλώ-
 σαι ἡμῖν τῶν ὑμῶν ἀγάπην οὐ πνύμεται.
 ἀλλὰ ἴδω καὶ ἡμεῖς ἀφ' ἧς ἡμῶν ἠκούσα-
 μεν, ὅτι παυόμεθα ὑπὸ ὑμῶν προσευχόμε-
 νοι καὶ

μύνοι καὶ αἰδύμυνοι, ἵνα πληρωθῇτε πλὴν ἐ-
 πίγνωσι τῆς θελήματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ
 καὶ σωίσει πνευματικῇ, ποδὶ πατήσαι ὑμᾶς
 ἐξῆς τῆς κυρίας, εἰς πᾶσαν ἀρίστην, ἐν παντί
 ὁρῶ ἀγαθῶ καρποφοροῦντες, καὶ αὐξανόμε-
 νοι ἐν τῇ ἐπιγνώσει τῆς θεῆς, ἐν πάσῃ δυνάμει
 δυναμύμυνοι, κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐ-
 τοῦ, εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν, μετὰ
 χαρᾶς ὑποχρεοῦντες ὅτι θεῶ καὶ πατρί, ὅτι ἵκα-
 νώσαντες ἡμᾶς εἰς πλὴν μερίδα τῆς κλήρος τῆς ἀ-
 γίων ἐν ᾧ φωτὶ, ὅς ἐξέσῃ ἡμᾶς ἐκ τῆς ὕψι-
 σίας τῆς σκότους, καὶ μετέσθεν εἰς πλὴν βασι-
 λείαν τῆς ὑψὺς τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, ἐν ᾧ ἔχμελο
 πλὴν ἀκλύτῳσι διὰ τῆς αἵματος αὐτοῦ, πλὴν
 ἄφισιν τῇ ἀμαρτίᾳ, ὅς ὄσιν εἰκὼν τῆς θεῆς τῆς
 ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως, ὅτι ἐν αὐ-
 τῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα, τὰ τε ἐν τοῖς ὕδασι,
 καὶ τὰ ἐν τῇ γῆ, τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα,
 εἴτε θρόνοι, εἴτε κυριότητες, εἴτε ἀρχαί, εἴτε
 ὕψιστοι. τὰ πάντα δι' αὐτοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν ἐκ-
 ῖνται, καὶ αὐτὸς ὄσι πρὸ πάντων, καὶ τὰ πάντα
 ἐν αὐτῷ συνέστηκε, καὶ αὐτὸς ὄσιν ἡ κεφαλὴ τῆς
 σώματος τῆς ἐκκλησίας, ὅς ὄσιν ἡ ἀρχή, πρωτό-
 τοκος ἐκ τῇ νεκρῶν, ἵνα γλήνῃ ἐν πάσιν αὐτὸς
 πρωτεύων, ὅτι ἐν αὐτῷ ἀνδύκησε πᾶν τὸ πληρω-
 μα καθικῆσαι, καὶ δι' αὐτοῦ ἀρκαταλλάξαι

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ

τὰ πάντα εἰς αὐτόν, εἰρωοθυήσας διὰ τῆς αἵ-
 ματος τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, δι' αὐτοῦ, εἴτε τὰ ὑπὸ
 τῆς γῆς, εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ ὑμᾶς πο-
 τε ὄντας ἀπηλοτειωμένους, καὶ ἐχθρὰν
 τῇ ἀγαθότητι ἐν τοῖς ὄφθουσιν τοῖς πονηροῖς. νυνὶ
 δὲ ἀρχικατήλαξεν ἐν τῷ σώματι τῆς σαρκὸς
 αὐτοῦ διὰ τῆς θανάτου, παρὰ τῆς ὑμᾶς
 ἀγίου, καὶ ἀμώμους, καὶ ἀνεγκλήτους κατ'
 εὐσέπιν αὐτοῦ, εἴ γε ἐπιμελύνετε τῇ πίσει πε-
 δεμειωμένοι καὶ ἰσχυροί, καὶ μὴ μετανι-
 νέμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τῆς διασκέδασης, ἣ
 κούρετε, τῆς κηρυχθείσης ἐν πάσῃ τῇ κτίσει, τῇ
 ὑπὸ τὸν οὐρανόν, ἣ ἐγνώμην ἐγὼ παῦλος διέ-
 κονος. νυνὶ χαίρω ἐν τοῖς παθήμασι ὑπὲρ ὑ-
 μῶν, καὶ ἀντανάποληρον τὰ ὑπερήματα τῇ
 θλίψεσιν τοῦ χριστοῦ ἐν τῇ σαρτί μου ὑπὲρ τῆς
 σώματος αὐτοῦ, ὃ ὅστις ἡ ἐκκλησία, ἥς ἐγνώ-
 μιν ἐγὼ διέκονος κατὰ πλὴν οἰκονομίαν τῆς
 θεῆς, πλὴν δοθεῖσάν μοι εἰς ὑμᾶς, πληρῶσαι
 τὸν λόγον τῆς θεῆς, ὃ μυστήριον τὸ ἀρκεκρυμμέ-
 νον ἀπὸ τῶν αἰώνων, καὶ ἄρτι τῇ γλῶσσῃ. νυνὶ
 δὲ ἐφανερώθη τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, οἷς ἠθέλησεν
 ὁ θεὸς γνωρίσαι, ἵνα ὁ πληθεύς τῆς δόξης τῆς μυ-
 στήσεως τούτου ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὃς ὅστις χριστὸς ἐν ὑ-
 μῖν, ἡ ἐλπίς τῆς δόξης, ὃν ἡμεῖς καταγγέλλο-
 μεν, καὶ θεοῦτες πάντα ἀνθρώπων, καὶ διδάσ-
 κοντες πάν-

κοιτες πάντα ἀνθρώπον ἐν πάσῃ ᾧφίᾳ, ἵνα πα-
 ραγέσωμεν πάντα ἀνθρώπον τέλειον ἐν χριστῷ
 Ἰησοῦ, εἰς ὃ καὶ καπιῶ, ἀγωνιζόμενος κατὰ πλὴν
 ἐνδράξαν αὐτοῦ, πλὴν ἐνδραυμνύων ἐν ἐμοὶ ἐν
 διατάμῃ. Θέλω ἂν ὑμᾶς εἰδέναι ἡλίκον ἀγῶ-
 να ἔχω ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ τῇ ἐν λαοδικείᾳ, καὶ
 ὅτι ἔχον ἐρωτάσαι τὸ πρόσωπόν μου ἐν σαρκί,
 ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν, συμ-
 βιβαδέντων ἐν ἀγάπῃ, καὶ εἰς πάντα πληροῦν
 τῇ πληροφορίᾳς τῇ σωτέως, εἰς ἐπίγνωσιν
 τῶν μυστηρίων τῶν θεῶν, καὶ πατρὸς καὶ τῷ χριστῷ,
 ἐν ᾧ εἰσι πάντες οἱ θεστυροὶ τῇ ᾧφίᾳ καὶ τῇ
 γνώσεως, ἀπόκρυφοι. Ἐγὼ δὲ λέγω, ἵνα μή τις
 ὑμᾶς παραλογίζῃ ἐν πιθανολογίᾳ. εἰ ἂν καὶ
 τῇ σαρκὶ ἄπειμι, ἀλλὰ ὅτι πνύματι σὺν ὑ-
 μῖν εἰμι, χαίρων καὶ βλέπων ὑμῶν πλὴν τά-
 ξιν, καὶ τὸ σῶμα τῇ εἰς χριστὸν πίσεως ὑμῶν.
 ὡς ὅτι παρελάβετε τὸν χριστὸν Ἰησοῦν τὸν κύ-
 ριον, ἐν αὐτῷ παθεῖτε, ἐξρίζομενοι καὶ
 ἐποικοδομούμενοι ἐν αὐτῷ, καὶ θεμελιόμενοι
 ἐν τῇ πίστει, καὶ ὡς ἐδιδάχθητε, παλασεύον-
 τες ἐν αὐτῇ ἐν δύναμει. βλέπετε, μή τις ὑ-
 μᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῇ φιλοᾧφίᾳ καὶ
 κενῆς ἀπάτης, κατὰ τῇ παραδόσιν τῇ ἀν-
 θρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τῷ κόσμῳ, καὶ ὅτι κα-
 τὰ χριστὸν, ὅτι ἐν αὐτῷ καὶ δικαίαν πᾶν τὸ πλήρω-
 μα τῇ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ

μα τῷ θεότητος σωματικῶς, καὶ ἐσεὶ αὐτῷ
 πεπληρωμένοι, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρ-
 χῆς καὶ ἰσχύος, αὐτῷ καὶ δουλετμήνητε δου-
 λῇ ἀχειροποιήτῳ αὐτῇ ἀπεκδύσει τὸ σῶμα
 τῷ τῷ ἀμαρτιῶν τῷ θεῷ, αὐτῇ δουλεῖτε
 τῷ χριστῷ, σωταφάντες αὐτῷ αὐτῷ βαπτί-
 σματι, αὐτῷ καὶ συνεκρίθητε ὡς τῷ πίστεως τῷ
 αὐτοῦ θεῷ, τῷ ἐκίρξαντες αὐτὸν ἐκ νε-
 κρῶν. καὶ ὑμᾶς νεκροὺς ὄντας τοῖς παραπτώ-
 μασι καὶ τῇ ἀκροβυστίᾳ τῷ θεῷ ὑμῶν, συνε-
 ζωοποίησαν σὺν αὐτῷ, χειροτάμνος ὑμῶν πᾶν
 τὰ τὰ παραπτώματα, ἰσαλείψας αὐτῷ καὶ
 ἡμῶν χειρογράφον, τοῖς δόγμασιν, ὃ ἡμεῖς ἔπι-
 ναύιον ἡμῶν, καὶ αὐτῷ ἡρεκεν ἐκ τοῦ μέθου, προ-
 σπλάνας αὐτὸν ὡς σαρκῶ, ἀπεκδυσάμενος τὰς
 ἀρχὰς καὶ τὰς ἰσχύας ἐδειγμάτισεν αὐτῷ παρ-
 ῥησίᾳ, θριαμβούχας αὐτῷ αὐτῷ. μὴ ὅτι ἡμεῖς
 ὑμᾶς κενέτω αὐτῷ βρώσει, ἢ αὐτῷ πόσει, ἢ αὐτῷ μόρει
 ἑορτῇ, ἢ γαμωσίᾳ, ἢ γαββάτων, ἃ ὅτι σκιά τῷ
 μελλόντων, τὸ δὲ σῶμα τῷ χριστῷ. μηδεὶς ὑμᾶς
 καταβραβεύειτω, θέλων αὐτῷ ταπεινοφροσύνη
 καὶ θρησκείᾳ τῷ ἀπείλων, ἃ μὴ ἐώρακεν ἐμὲ
 πύων, εἰ καὶ φυνάμενος ἔσθῃ τῷ νοῶς τῷ σαρκὸς
 αὐτῷ, καὶ ὡς κρατῶν τῇ κεφαλῇ, ἰσχύς αὐτῷ πᾶν τὸ
 σῶμα ὡς τῷ ἀφῶν καὶ συνδέσμων ἐπιχρη-
 σάμενον, καὶ συμβιβάζόμενον, αὐτῷ τῇ αὐξήσει
 τῷ θεῷ.

τῷ θεῷ. εἰ δὲ ἀπεθάνετε σὺν χριστῷ ἀπὸ τῆς
 σοικείων τῷ κόσμῳ, ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογ-
 ματίζετε; μὴ ἄψιν, μηδὲ γύψιν, μηδὲ θίγης, ἃ
 ὅτι πάντα εἰς φθορὰν τῇ ἀποκρίσει, κατὰ τὰ
 ἀτάλματα, καὶ διδασκαλίας τῇ ἀνθρώπων,
 ἃ ἵνα ὅτι λόγοι μὴ ἔχοντα βεβαίαν ἐν ἐλεοθερίᾳ
 σκέψιν καὶ ταπεινοφροσύνῃ, καὶ ἀφιδία σώμα-
 τος, ἃ καὶ ἡμῖν τινι, πρὸς πλησμονίαν τῷ θεῷ.

Εἰ δὲ σὺν ἡμῖν ὦντε ὡς χριστῷ, τὰ αὐτῶν ζητεῖ-
 τε, ὃ ὁ χριστὸς ὅτι ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ καθήμενος,
 τὰ αὐτῶν φρονεῖτε, μὴ τὰ ὑμῶν τῷ θεῷ. ἀπεθάνε-
 τε ἅ, καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ χριστῷ ἐν
 τῷ θεῷ. ὅταν ὁ χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ὑμῶν,
 τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δό-
 ξι. νεκρώσθε δὲ τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ὑμῶν τῆς
 γῆς, ὀργήν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν
 κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἥ τις ὅτιν εἰδωλολα-
 τεῖα, διὰ ἃ ὁ ὄψιν ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ὑμῶν ὡς
 τῷ ἀπειθείας, ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς δουλοπατήσατέ
 ποτε, ὅτε ἐζῆτε ἐν αὐτοῖς. νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ
 ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργὴν, θυμὸν, κακίαν, βλασ-
 φημίαν, αἰχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν.
 μὴ φθονοῦτε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν
 παλαιὸν ἀνθρώπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ,
 καὶ ἐκδυσάμενοι τὸν νέον, τὸν ἀκατακτάμενον
 εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτὸν,
 ὅπου ἔκ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ

ὅπου ἔκ ἐν ἑλλήνων καὶ ἰσθαῖος, παρθένων
καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, σκύνης, δούλος,
ἐλεύθερος, ἀλλὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι χριστός.
οὐδὲ γὰρ ὅτι ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ θεοῦ ἄγιοι καὶ ἡγα-
πημένοι, ἀπλάγχνα οἰκτιρμένων, χρηστότητα,
ταπεινοφροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν,
ἀνιχνεύοντες ἀλλήλων, καὶ χειρομέλουτοι ἐαυτοῖς,
ἵνα ἡς πρὸς ἑνα ἔχη μομφήν, καὶ θῶς καὶ ὁ χρι-
στὸς ἐκλείβῃ ὑμῖν, ὅπως καὶ ὑμεῖς. ὡς δὲ πᾶσι
δε τέτοις, πλὴν ἀγάπῃ, ἢ ἡς ὅτι σωθεῖσθε τῇ
πελαγότητι, καὶ ἡ ἐργασία τοῦ θεοῦ βραβεύετω
ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἡμῶν καὶ ἐκκλησίαν
τε ἐν ἐν σώματι, καὶ διχάριστοι γίνεσθε. ὁ λό-
γος τοῦ χριστοῦ οἰοκείτω ἐν ὑμῖν πλοσίως ἐν πᾶ-
σι σοφία, διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ἐαυ-
τοὺς, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευμα-
τικαῖς ἐν ψαλμῷ, ᾄδοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν
ὡς κυρίῳ. καὶ πᾶν ὁ αὐτὸ ποιῆτε ἐν λόγῳ ἢ ἐν ᾧ
γινώσκω, πάντα ἐν ὀνόματι κυρίου Ἰησοῦ, διχαι-
ροῦντες ὡς θεῶν καὶ πατρὶ δι' αὐτοῦ. αἱ γνωαῖ-
κες ὡς πατέρες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡς αὐτῶν
καὶ ἐν κυρίῳ. οἱ ἄνδρες ἀγαπάτε τὰς γνωαῖ-
κας, καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς. τὰ
τέκνα, ὡς ἀκούετε τοῖς κυρίῳ καὶ ταῖς πάντα.
ὅτι γὰρ ὅτι δι' ἀρεστον ὡς κυρίῳ. οἱ πατέρες
μὴ ὀργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἵνα μὴ ἀθυμώ-
σιν. οἱ

σιν. οἱ δούλοι ἑσπεύετε κατὰ πάντα τοῖς
κατὰ σάρκα κυρίοις, μὴ ὡς ὀφθαλμοδουλί-
α ὡς ἀνθρώποι, ἀλλ' ὡς ἀπολόγητι καρ-
δίας, φοβόμενοι τὸν Θεόν. καὶ πᾶν ὅ ἐάν ποίη-
τε, ἐκ ψυχῆς ὡς ᾧ κυρίῳ, καὶ ὡς
ἀνθρώποις, εἰδότες, ὅτι ἀπὸ κυρίου ἀπολήφε-
τε πλὴν αὐτὰ πόδισιν τῆς κληρονομίας. ὅτι γὰρ
κυρίῳ χριστῷ δουλεύετε. ὁ γὰρ ἀδικῶν, κο-
μιᾶται ὃ ἠδίκησε, καὶ ὡς ὅτι προσωποληψία.

Οἱ κύριοι ὡς δίκαιον καὶ πλὴν ἰσότητος ὡς 4
δούλοις παρέχωτε, εἰδότες, ὅτι καὶ ὑμεῖς ἔχου-
τε κύριον ὡς ἑσπεύετε. τῇ προσευχῇ προσκαρ-
τόνατε, χρηροῦντες ἐν αὐτῇ ὡς ἐν ἀγαθῇ,
προσευχόμενοι ἅμα καὶ ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ὁ Θε-
ὸς ἀπορίξῃ ἡμῖν θύραν τῆς λόγου, λαλήσας ὡς
ἐν ἡμῖν τῷ χριστῷ, δι' ὃ καὶ διδύμαι, ἵνα φανερώ-
σω αὐτῷ, ὡς δεῖ με λαλήσαι. ὡς σοφίᾳ ὑπο-
ταγεῖτε πρὸς τὸν ἑσπεύετε, τὸν καιρὸν ὡς ἀγαθὸν
μυροί. ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ὡς ἡαίρει ἅλα-
τι ἡρτυμένος, εἰδοίαι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἐν ἡαί-
ρῳ ἀποκρίνασθαι. τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνω-
ρίσει ὑμῖν τυχικός ὁ ἀγαπῶν ἀδελφός, καὶ
πιστὸς διάκονος καὶ σκῶδουλος ὡς κυρίῳ, ὃν ἑ-
πεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ ἑσπεύετε, ἵνα γνῶτε
τὰ ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ παρακαλέσθαι τὰς καρδίας
ὑμῶν, σκῶ ὁμοίῳ ὅτι πιστῷ καὶ ἀγαπῶν ἀ-
δελφῷ,

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ

θελφῶ, ὅς ὄβιν ἔβζ ὑμῶν, πάντα ὑμῖν γνωρίζοι
 τὰ ὧδε. ἀπαγγέλλω ὑμῶς ἀρίσταρχος ὁ σιναϊχ-
 μάλωτός μου, καὶ μαίρκος ὁ ἀνελπίος βαρνάβα,
 ποδὶ ἔλ λάβετε ἐν βλάσ· ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμῶς
 διέξαδε αὐτὸν, καὶ ἰησοῦς ὁ λεγόμενος ἰῆσους, οἱ ὅν
 τις ἐκ ποδολομῆς, ἔβζ μόνον σινδρόγοι εἰς τὴν βα-
 σιλίαν τῆς θεῆς, οἱ ἕντες ἐχρημάθησαν μοι παρενο-
 ρία. ἀπαγγέλλω ὑμῶς ἐπαφροῦς ὁ ἔβζ ὑμῶν δοῦ-
 λος χρυσοῦ, πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν
 ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα σῆτε τέλει καὶ πεπλη-
 ρωμένοι ἐν παντὶ θελήματι τῆς θεῆς. μαρτυ-
 ρῶ ἅ ἑαυτῷ, ὅτι ἔχει πολλὴν πόσιν ὑπὲρ ὑμῶν,
 καὶ τῇ ἐν λαοδικείᾳ, καὶ τῇ ἐν ἰδραπόλῃ. ἀ-
 παγγέλλεται ὑμῶς λσκάς ὁ ἰαῖος ὁ ἀγαπητός, καὶ
 δημαῖς. ἀπαγγέλλεται ἑὺ ἐν λαοδικείᾳ ἀδελ-
 φός, καὶ νυμφῶν, καὶ πλὴν κατ' οἶκον αὐτῶ ἐκ-
 κλησία, καὶ ὅταν ἀναγνωθῇ παρ' ὑμῶν ἡ ἐπι-
 στολή, ἐρίσσετε, ἵνα καὶ ἐν τῇ λαοδικέῳ ἐκκλη-
 σίᾳ ἀναγνωθῇ, καὶ πλὴν ἐκ λαοδικείας, ἵνα καὶ
 ὑμεῖς ἀναγνώτε, καὶ εἴπατε ἀρχίπρω, βλέ-
 πτε πλὴν διακονίαν ὑπὸ παρέλαβας ἐν κυρίῳ, ἵνα
 αὐτῷ πληροῖς. ὁ ἀσπασμός τῇ ἐμῇ χεὶρὶ
 παύλας. μνημονεύετε μου τῇν δεσμῶν. ἡ χάρις
 μετ' ὑμῶν. Ἀμὴν.

Εἰς τὴν ἀπό ἐρώμης διὰ τυχεροῦ καὶ οἰκισμοῦ

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ ΕΠΙ-
ΣΤΛΗ ΠΑΥΛΟΥ ΠΡΩΤΗ.

ΑΥΤΟΣ ΚΑΙ ΣΙΛΒΑΝΟΣ ΚΑΙ
 ΤΙΜΟΘΕΟΣ, Τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσ-
 σαλονικέων, εἰ θεῷ πατρὶ καὶ
 κυρίῳ ἸΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤῷ, χάρις ὑ-
 μῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πα-
 τρός ἡμῶν καὶ κυρίου ἸΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. ὁ χαιρεσού-
 μεν ὃ θεῷ πάντοτε ποιεῖ πάντ' ὑμῶν, μνεί-
 αι ὑμῶν ἐπιμένοντι ὡς τῇ προσευχῇ ἡμῶν,
 ἀδιαλείπτως μνημονύοντες ὑμῶν τῶ ὅτι οὗτος
 πίστεως καὶ τῶ κόπου τῆ ἀγάπης, καὶ τῆ ὑπο-
 μοχῆς τῆ ἐλπίδος τῶ κυρίου ἡμῶν ἸΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ,
 ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν, αἰδότες
 ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι ὡς θεὸς πλὴν ἐκλογῆς
 ὑμῶν, ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν ἔκ ἐλπίδος
 εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν δυνά-
 μεϊ, καὶ ἐν πνύματι ἁγίῳ, καὶ ἐν πληροφο-
 ρίᾳ πολλῇ, καθὼς οἶδατε, οἱ οὖν ἐλπίσθημεν ἐν
 ὑμῖν δι' ὑμᾶς. καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐ-
 λπίσθητε, καὶ τῶ κυρίῳ, δεξιόμενοι τὸν λόγον
 εἰς εὐρίππει πολλῇ μετὰ χαρᾶς πνύματος ἁγίου,
 ὥστε γινώσκει ὑμᾶς πάντες πάντοτε πιστεύσαντες
 ἐν τῇ μακεδονίᾳ καὶ ἐν ἀχαΐᾳ. ἀφ' ὑμῶν γὰρ
 ἤρξηται ὁ λόγος τῶ κυρίῳ, ὅς μόνον ἐν τῇ
 μακεδο-

μακεδονία καὶ ἀχαΐα, ἀλλὰ καὶ εἰ παι-
 τί τόπω, ἢ πίσις ὑμῶν ἢ πρὸς τὸν θεὸν ὑπελ-
 λυνθῇ, ὥστε μὴ χρεῖαι ἡμᾶς ἔχειν λαλεῖν ὑ-
 βί γὰρ τοῦτο ὑμῶν ἀπαγγέλλουσιν, ὁποῖαν εἴ-
 δον ἔαρχεσθαι πρὸς ὑμᾶς, καὶ πῶς ἐπεστέφειτε
 πρὸς τὸν θεὸν ἀπὸ τῆς εὐδοκίας, δουλεύοντες
 ζῶντες, καὶ ἀληθινῶς, καὶ ἀναμύειν τὸν υἱὸν
 αὐτοῦ ἐκ τῆς ἑρανίας, ὃν ἡγείσθαι ἐκ νεκρῶν, ἰ-
 σθῶν τὸν ἐνόμενον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς ὀργ-
 z μύνης. Αὐτοὶ γὰρ οἶδατε ἀδελφοὶ πῶς εἰ-
 σόδον ἡμῶν πῶς πρὸς ὑμᾶς, ὅτι ἔκινῃ γέ-
 νον, ἀλλὰ καὶ προπαθόντες καὶ ὑβριζέν-
 τες, καὶ ὡς οἶδατε εἰ φιλίπποις ἐπαρρησια-
 σάμεθα εἰς τὸν θεὸν ἡμῶν, λαλήσεται πρὸς ὑ-
 μᾶς ὁ ἀγγέλιος τῆς θεῆς εἰς πολλῶν ἀγῶνι. ἢ ἂν
 παρὰ κλησὶς ἡμῶν ἔκ ἐκ τολάνης, ἔδει ἵδμεν
 θαρσύναι, ἔπειτα εἰ δὲ ὡς, ἀλλὰ καὶ ὡς διδο-
 μάσμεθα ὑπὸ τῆς θεῆς πίσειν τινα εἰς ἀγγ-
 γέλιον, ἔτι πῶς λαλῶμεν, ἔκ ὥς αὐθρόποις ἀ-
 ρέσκοντες, ἀλλὰ ὅτι θεῶν, τῶν δοκιμάζοντι τὰς
 καρδίας ἡμῶν. ἔπειτα γὰρ ποτε εἰ λόγῳ κολα-
 κίας ἐχρήσθημεν, καὶ ὡς οἶδατε, ἔπειτα εἰ προ-
 φάσει πλεονεξίας, θεὸς μάρτυς, ἔπειτα ζητοῦ-
 ντες ἵδμεν αὐθρόπων δόξαν, ἔπειτα ἀφ' ὑμῶν, ἔπειτα
 ἀπὸ ἄλλων, διωτάμενοι εἰς ἑαυτοὺς εἶναι, ὥς χρι-
 στοῦ ἀπόστολοι, ἀλλ' ἐχρήσθημεν ἡπιοὶ εἰς μέσῳ
 ὑμῶν,

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ ΠΡΩΤΗ. 312
 ὑμῶν, ὡς αὐτὸς τροφὸς θάλαττα τὰ ἑαυτῆς τέκ-
 να, ὥπως ἡμερόμενοι ὑμῶν, διδοκοῦμεν με-
 ταδοῦναι ὑμῖν, ὃ μόνον τὸ διάγγελμα τῷ
 θεῷ, ἀλλὰ καὶ ταῖς ἑαυτῶν ψυχαῖς, διότι ἀ-
 γαπητοὶ ἡμῖν γεγνήκατε. μνημονεύετε γὰρ ἀ-
 δελφοί τὸν κόπον ἡμῶν, καὶ τὸν μόχθον. νυκ-
 τὸς γὰρ καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ
 μὴ ἐπιβαρῆσαι ὑμῶν, ἐκκρύξαμεν εἰς
 ὑμᾶς τὸ διάγγελμα τῷ θεῷ. ὑμεῖς μάρτυ-
 ρες καὶ ὁ θεός, ὡς ὁσίως, καὶ δικαίως, καὶ ἀ-
 μέμπτως ὑμῖν τοῖς πισεύουσιν ἐγνήθημεν,
 καὶ θάπορ οἶδατε, ὡς εἴα ἔκασον ὑμῶν, ὡς
 πατὴρ τέκνα ἑαυτοῦ, παρακαλοῦντες ὑ-
 μᾶς καὶ παραμυνοῦμενοι καὶ μαρτυροῦ-
 μένοι εἰς τὸ παρηπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως τῷ
 θεῷ, τῷ καλοῦντος ὑμᾶς εἰς τὴν ἑαυτοῦ βα-
 σιλείαν καὶ δόξαν. διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς διχα-
 ρισοῦμεν ὅτι θεῷ ἀδελφείπῳ, ὅτι παραλα-
 βόντες λόγον ἀκοῆς παρ' ἡμῶν τῷ θεῷ, ἐδέ-
 ξασθε τὸν λόγον ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ θῶς ὅτι
 ἀληθῶς λόγον θεῷ, ὅς καὶ ἐδιδόταί οἱ ὑ-
 μῖν τοῖς πισεύουσιν. ὑμεῖς γὰρ μνησθῆναι ἐγνή-
 θητε ἀδελφοί τῇ ἐκκλησίᾳ τῷ θεῷ, τῇ
 ὁσίων οἱ τῇ ἰσθαίᾳ, οἱ χριστῷ Ἰησοῦ, ὅτι ταυ-
 τὰ ἐπέθετε καὶ ὑμᾶς ὑπὸ τῇ ἰδίᾳ συμ-
 φυλιτῶν, καὶ θῶς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῇ ἰσθαίᾳ,
 V i τῇ καὶ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ

τῇ καὶ τὸν κύριον ἀρχιερατῶν ἰησοῦ,
 καὶ οὖν ἰδίῳ προφήταις, καὶ ἡμᾶς ἐκδιω-
 ξάτων, καὶ θεῶ μὴ ἀρεσκόντων, καὶ πᾶσις
 αἰθρώποις ἐναντίων, κωλυόντων ἡμᾶς τοῖς
 ἔργοις λαλῆσαι, ἵνα σωθῶσιν, εἰς τὸ ἀναπαύ-
 ρωσαι αὐτῶν ταῖς ἀμαρτίας πάντοτε. ἔφ-
 θασε δὲ ἐπ' αὐτοῦ ἡ ὀργὴ εἰς τέλος. ἡμεῖς δὲ
 ἀδελφοὶ ἀχρεφαιδίτες ἀφ' ὑμῶν πρὸς
 καιρὸν ὥρας προσώπων, ὃ καρδίᾳ, ποδασο-
 πόδως ἐπυσθάλαμεν τὸ πρόσωπον ὑμῶν
 ἰδεῖν εἰ πολλῇ ἐδιδυμέα. διὸ ἐπελάλαμεν
 ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, ἐγὼ μὲν παῦλος, καὶ ἄ-
 παξ καὶ δις, καὶ ἐπέκοψεν ἡμᾶς ἡ βαρ-
 βάρως. ὥς γὰρ ἡμῶν ἐλπίς, ἢ χαρὰ, ἢ σέφα-
 ρος καυχίσεως, ἢ ὅτι καὶ ὑμεῖς, ἐμπερατε-
 ῖς κυρίως ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, εἰ τῇ αὐτοῦ πα-
 ρουσίᾳ; ὑμεῖς γὰρ ἐστὲ ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ χαρὰ.
 3 Διὸ μηκέτι σέροντες διδοκήμεν κα-
 τὰ φθνήσκειν εἰ ἀθῆναις μόνοι, καὶ ἐπέμ-
 ψαμεν ἡμῶν τὸν ἀδελφόν ἡμῶν, καὶ ἀγα-
 θόν τῷ θεῷ, καὶ συνδράζον ἡμῶν εἰς τὸ δι-
 ακηρίω τῷ χριστοῦ, εἰς τὸ σπεῖσαι ὑμᾶς, καὶ
 παρακαλῆσαι ὑμᾶς πρὸς τὴν πίστιν ὑμῶν
 τὸ μηδένα σκάνδαλον εἰ ταῖς ἐλπίσι ταύ-
 ταις. αὐτοὶ γὰρ οἶδατε, ὅτι εἰς τούτῳ κάμεθα.
 καὶ γὰρ ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἦμεν, προελέγα-
 μεν ὑμῖν,

μὲν ὑμῖν, ὅτι μέλλομεν θλίβεσθαι, καὶ θῶς
 καὶ ἔλθῃ καὶ οἴδατε. ὁ γὰρ ἑὸς κατὰ μνηστῆ-
 ρων, ἔπεμψε εἰς ὑμῶν πλὴν πίστιν ὑμῶν,
 μήπως ἐπείρασεν ὑμᾶς ὁ πειράζων, καὶ εἰς
 κενὸν γλῆν ὁ κόπος ἡμῶν. ἀρτι δὲ ἐλθόντες
 ἡμεῖς πρὸς ὑμᾶς ἀφ' ὑμῶν, καὶ διαγ-
 γελισαμένους ἡμῖν πλὴν πίστιν, καὶ πλὴν ἀγάπην
 ὑμῶν, καὶ ὅτι ἔχετε μνηστῆρας ἡμῶν ἀγαθῶν πάν-
 τες, ὡς ἡμεῖς ἡμᾶς ἰδεῖν, καὶ ἀπόρ καὶ
 ἡμεῖς ὑμᾶς, ὁ γὰρ ἑὸς παρεκλήθημεν ἀδελ-
 φοί ἐφ' ὑμῖν, ὡς πάσῃ τῇ ἀνάγκῃ, καὶ θλίψῃ
 ἡμῶν, ὁ γὰρ ὑμῶν πίστεως, ὅτι νῦν ζῶμεν, ἐὰν
 ὑμεῖς σῆκητε ἐν κυρίῳ. τίνα γὰρ δύναται δύ-
 νάμεθα εἰς θεῷ ἀνταποδοῦναι πρὸς ὑμῶν
 ὡς πάσῃ τῇ χαρᾷ, ἢ χαίρομεν δι' ὑμᾶς
 ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ ἡμῶν, νυκτὸς καὶ ἡμέρας
 ὑποδρεκτοῦμεν δι' ὅμοιοι εἰς τὸ ἰδεῖν ὑμῶν
 εἰς πρόσωπον, καὶ καταρτίσαι τὰ ὑποθήματα
 τῇ πίστεως ὑμῶν. αὐτὸς δὲ ὁ θεὸς καὶ πατὴρ ἡ-
 μῶν καὶ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς χριστὸς κατενθῆ-
 ναι τῇ ὁδῷ ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς. ὑμεῖς δὲ ὁ κύρι-
 ος πλεονάσαι καὶ πωλεσέσθαι τῇ ἀγάπῃ εἰς
 ἀλλήλους, καὶ εἰς πάντας, καὶ ἀπόρ καὶ ἡ-
 μεῖς εἰς ὑμᾶς, εἰς τὸ σπεῖλαι ὑμῶν τὰς καρ-
 διας ἀμείψας ἐν ἀγιοσυνῇ ἔμπροσθεν τοῦ θε-
 οῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν, ἐν τῇ παρυσίᾳ τοῦ κυρίου ἡ-
 μῶν Ἰησοῦ

μῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, μετὰ πάντῃ τῇ ἁγίῳ αὐτοῦ.
 4 τὸ λοιπὸν ὧν ἀδελφοί, ὁρωτῶμεν ὑμᾶς
 καὶ παρακαλῶμεν ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ, καθὼς
 παρελάβετε παρ' ἡμῶν, τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς
 ποδωπατεῖν, καὶ ἀρῆσθαι θεῷ, ἵνα ποδω-
 σεύητε μᾶλλον. οἶδατε γὰρ τίνος παραγ-
 γλίας ἐδωκάμεν ὑμῖν διὰ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ.
 ἔδοξεν γὰρ ὅτι θέλημα τοῦ θεοῦ, ὁ ἁγιασμός
 ὑμῶν, ἀπέχουσαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας, ἐ-
 δίνει ἐκείσιν ὑμῶν τὸ ἐαυτοῦ σημεῖον καὶ τὴν
 ἐν ἁγιασμῷ καὶ ἡμῶν, μὴ εἶναι πάσαις ὑπο-
 μίαις, καθάπερ καὶ τὰ ἔθνη, τὰ μὴ εἰδόν-
 τα τὸν θεόν, τὸ μὴ ἐποδωβαίνειν καὶ πολε-
 νεκτεῖν ἐν ᾧ πράγματι τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ,
 διότι ἐκδικὸς ὁ κύριος ποδὶ πάντων βύπτως,
 καθὼς καὶ προείπαμεν ὑμῖν, καὶ δεμαρ-
 τυράμεθα. ὃ γὰρ ἐκάλεισεν ὑμᾶς ὁ θεὸς ἐ-
 πὶ ἁγιαθαρείᾳ, ἀλλ' ἐν ἁγιασμῷ. βιγαροῦ
 ὁ ἀθετῶν, ἐκ ἀνθρώπων ἀθετεῖ, ἀλλὰ τὸν
 θεόν, τὸν διδόντα αὐτοῦ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
 εἰς ὑμᾶς. ποδὶ δὲ τῇ φιλαδελφίᾳ, ὃ χρεία
 ἔχετε γράφειν ὑμῖν. αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς θεοδί-
 δακτοὶ ἐσε εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους. καὶ γὰρ
 ποιῆτε αὐτὸ εἰς πάντας τοὺς ἀδελφούς, τοὺς ἐν
 ὅλῃ τῇ μακεδονίᾳ. παρακαλῶμεν δὲ ὑμᾶς
 ἀδελφοί, ποδωσεύειν μᾶλλον καὶ φιλοπι-
 μᾶσθαι,

μεῖναι, ἵνα χαίρῃ καὶ πράσῃ τὰ ἴδια, καὶ
 ἐργάζεσθαι ταῖς ἰδίαις χερσὶν ὑμῶν, κα-
 θὼς ὑμῖν παρεγγέλαμεν, ἵνα ποδῶπατῆτε
 ἀσχημόνως πρὸς τὸν ὄχλον, καὶ μηδενὸς χρεῖαν
 ἔχητε. ὃ δέλομεν δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελφοί
 ποδῶ τῇ κεκαμημένῳ, ἵνα μὴ λυπῶσθε, κα-
 θὼς καὶ οἱ λοιποί, οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. εἰ
 γὰρ πισεύομεν, ὅτι ἰησοῦς ἀπέθανεν καὶ ἀνέ-
 στη, ὥτως καὶ ὁ θεὸς τὸν κοιμηθέντα ἀφ' τοῦ
 ἰησοῦ, ἄξει σὺν αὐτῷ. ἴδτε γὰρ ὑμῶν λέγο-
 μεν εἰ λόγῳ κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ πε-
 ριλαμπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ κυρίου, ὃ
 μὴ φθάσωμεν τὸν κοιμηθέντα, ὅτι αὐτὸς ὁ
 κύριος εἰ κελεύσῃ, εἰ φωνῇ ἀρχαγγέλου,
 καὶ εἰ βάλπιγι θεῷ καταβήσεται ἀπ' οὐ-
 ραν, καὶ οἱ νεκροὶ εἰ χριστῷ ἀναστήσονται πρῶ-
 τον, ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες, οἱ περιλαμπόμε-
 νοι, ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγυσόμεθα εἰ νεφέ-
 λαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ κυρίου εἰς ἀέρα, καὶ ὥ-
 τω πάντες σὺν κυρίῳ ἐσόμεθα. ὥσε παρα-
 καλεῖτε ἀλλήλους εἰ τοῖς λόγοις τούτοις.

Γόρι δὲ τῇ χρόνῳ καὶ τῇ καιρῶν ἀδελ-
 φοί, ὃ χρεῖαι ἔχετε ὑμῶν γράφεσθαι. αὐτοὶ
 γὰρ ἀκριβὲς οἶδατε, ὅτι ἡ ἡμέρα κυρίου, ὡς
 κλέπτῃς οἱ νυκτὶ, ὥτως ἐρχεται. ὅταν γὰρ λέ-
 γωσιν, εἰρήνῃ καὶ ἀσφάλει, τότε αἰφνίδιος

V iii αὐτοῖς

αὐτοῖς ἐφίσταται ὁλεθρὸς, ὥσπερ ἢ ὥσιν τῇ
 εἰ γαστρὶ ἐχρύσῃ, καὶ οὐ μὴ ἐκφύωσιν. ὑμεῖς
 δὲ ἀδελφοί, οὐκ ἔσεσθε εἰ σκοπέτε, ἵνα ἡ ἡμῶν ὑ-
 μαῖς ὡς κλέπτης καταλάβῃ. πάντες γὰρ ὑμεῖς
 υἱοὶ φωτός ἐστε, καὶ υἱοὶ ἡμέρας. οὐκ ἴσμεν
 νυκτὸς οὐδὲ σκοτοῦ. ἄρα οὖν μὴ καθεύδωμεν
 ὡς καὶ οἱ λοιποὶ, ἀλλὰ γρηγορώμεν καὶ νή-
 φωμεν. οἱ γὰρ καθεύδοντες, νυκτὸς καθεύ-
 δουσι, καὶ οἱ μεθυσκομόμενοι, νυκτὸς μεθύουσιν.
 ἡμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες, νήφωμεν, ἐνδύομε-
 νοὶ θώρακα πίστεως καὶ ἀγάπης, καὶ πε-
 κεφαλαιῶν ἐλπίδα σωτηρίας, ὅτι οὐκ ἔμελλε
 ἡμᾶς ὁ θεὸς εἰς ὀργὴν, ἀλλ' εἰς ὑποκαταστά-
 σωτηρίαν διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ,
 τοῦ ἀφ' ὁποῦντος ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα εἴτε γρηγο-
 ρώμεν, εἴτε καθεύδωμεν, ἅμα σὺν αὐτῷ
 ζήσωμεν. διὸ παρακαλεῖτε ἀλλήλους, καὶ οἰ-
 κοδομεῖτε εἰς τὸν κύριον, καθὼς καὶ ποιεῖτε. ὁρῶ-
 τώμεν δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί, εἰδέναι ὅτι κοπι-
 ῶντας εἰς ὑμῶν καὶ προΐσταμένους ὑμῶν οὐ
 κυρίως, καὶ νεκροῦντας ὑμᾶς, καὶ ἡγεῖσθαι
 αὐτοῦ ὑπὲρ ἐκποδιστοῦ εἰς ἀγάπην διὰ τὸ
 ὅτι ὁρῶντες αὐτῶν, εἰρωδύετε εἰς αὐτοῖς. παρακα-
 λῶμεν δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί, νεκροῦντας ὅτι ἀ-
 τὰκτοῦ, παραμυθεῖσθε ὅτι ὀλιγοψύχους, ἀν-
 τέχουσι τῇ ἀδελφῇ, μακροθυμεῖτε πρὸς
 πάντας

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ ΠΡΩΤΗ. 315
 πάντας. ὁρᾶτε, μή τις κακὸν αὐτὶ κακῷ ἔνι
 ἀποδοῖ, ἀλλὰ πάντες εἰς ἀγαθὸν διώκετε, καὶ
 εἰς ἀλλήλους, καὶ εἰς πάντας. πάντες χαίρι-
 τε, ἀδελφείᾳ προσεύχεσθε, οἱ παντὶ θυχα-
 ρισθεῖτε. ἔδοξεν ἡμεῖς εὐχρισθῆναι Ἰησοῦ
 εἰς ὑμᾶς. εἰς πνεῦμα μὴ σβέννυτε. προφητείας
 μὴ ὑψοῦσθε. πάντα δὲ δοκιμάζετε, εἰ κα-
 λὸν κατέχετε. ἀπὸ παντὸς εἵδους πονηρίας ἀπέ-
 χεσθε. αὐτοὶ δὲ ὁ θεὸς τὸ εἰρῆνης ἀγιάσαι ὑ-
 μᾶς ὁλοτελῆς καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν εἰς πνεῦμα
 καὶ ἡ ψυχὴ, καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως οἱ τῇ πα-
 ρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ τηρηθεῖν.
 πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς, ὃς καὶ ποιήσει. ἀδελφοί,
 προσεύχεσθε πάντες ὑμῶν. ἀσπάσασθε τοὺς ἀ-
 δελφοὺς πάντας οἱ φιλήματα ἀγία. ὁρκίζω ὑ-
 μᾶς τὸν κύριον, ἀναγνωθῆναι πᾶσι ἐπιστολῶν
 πατρὸς τοῦ ἀγίου ἀδελφοῖς. ἡ χάρις τοῦ κυρίου
 ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ μετ' ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς πρώτη ἐπιστολή
 ἀπὸ ἀθηνῶν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΠΟΛΟΓΟΥ
 ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΤΗΣ ΑΠΟΛΟΓΟΥ.

ΑΥΤΟΣ ΚΑΙ ΣΙΛΒΑΝΟΣ ΚΑΙ
 ΙΜΟΔΕΟΣ, ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ
 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΕΝ ΘΕΩ ΠΑΤΕΙ
 ΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΥΕΙΩ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙ-
 ΣΤΩ, ΧΑΙΕΙΣ ΥΜΙΝ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ
 ΑΠΟ ΘΕΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΥΕΙΩ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙ-
 ΣΤΟΥ. ΑΓΧΑΙΣΕΙΝ ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΟ ΕΝ ΘΕΩ ΠΑΝΤΟΤΕ
 ΠΩΡΙ ΥΜΩΝ ΑΔΕΛΦΟΙ, ΚΑΘΩΣ ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙΝ, ΟΤΙ
 ΕΠΙΔΡΑΥΞΑΝΤΕΣ Η ΠΙΣΤΙΣ ΥΜΩΝ, ΚΑΙ ΠΛΕΟΝΑΖΕΙ Η
 ΑΓΑΠΗ ΕΝΟΣ ΕΚΑΣΤΟΥ ΠΑΝΤΩΝ ΥΜΩΝ ΕΙΣ ΑΛΛΗ-
 ΛΟΥ, ΩΣΤΕ ΗΜΑΣ ΑΥΤΟΥ ΕΝ ΥΜΙΝ ΚΑΙΝΟΧΑΙΝΕΙ ΕΝ
 ΤΑΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΥ, ΕΠΙΔΡΑΥΝΤΕΣ ΤΗ ΕΠΙΣΤΟ-
 ΜΗΣ ΥΜΩΝ ΚΑΙ ΠΙΣΤΕΩΣ, ΕΝ ΠΑΝΤΙ ΘΕΩΣ ΔΙΩΓΜΟΙΣ
 ΥΜΩΝ, ΚΑΙ ΤΑΙΣ ΘΛΙΨΕΩΣ ΑΙΣ ΑΝΕΧΟΜΕ, ΕΝ-
 ΔΕΙΓΜΑ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΑΣ ΚΕΙΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΥ, ΕΙΣ ΤΗ
 ΚΑΤΑΞΙΩΘΗΝΑΙ ΥΜΑΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΗΣ ΘΕΟΥ,
 ΕΠΙΔΡΑΥΝΤΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΧΟΜΕ, ΕΠΙΔΡΑΥΝΤΕΣ ΔΙΚΑΙΟΝ ΠΑΡΧΟ-
 ΜΕΝ, ΑΥΤΑΠΟΔΟΥΝΑΙ ΘΕΩΣ ΘΛΙΒΕΤΕ ΥΜΑΣ,
 ΘΛΙΨΕΙ, ΚΑΙ ΥΜΙΝ ΘΕΩΣ ΘΛΙΒΟΜΕΝΟΙΣ ΑΓΓΕΛΟΙΣ
 ΜΕΤ' ΗΜΩΝ, ΕΝ ΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΚΥΕΙΩ ΙΗΣΟΥ
 ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΡΧΟΜΕΝΟΥ, ΜΕΤ' ΑΓΓΕΛΩΝ ΔΙΑΝΟΜΕΩΣ ΑΥΤΟΥ,
 ΕΝ ΠΩΡΙ ΦΛΟΓΗΣ, ΔΙΟΔΟΝΤΕΣ ΕΚΔΙΚΗΣΙΝ ΘΕΩΣ ΜΗ ΕΙ-
 ΔΩΣΙ ΘΕΟΝ, ΚΑΙ ΘΕΩΣ ΜΗ ΕΠΙΣΤΟΛΟΥΝΤΑΙ ΕΝ ΔΙΑΓ-
 ΧΕΙΩ

γελίω τῷ κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ χριστῷ· οἱ ἄνθρωποι δὲ
 κλυτὰ τεύχεα, ὅλιθοι αἰώνιοι, ἀπὸ προσώπου
 τοῦ κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰαυτοῦ αὐτοῦ,
 ὅταν ἔλθῃ εἰσδοξαθῆναι ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ,
 καὶ θαυμασθῆναι ἐν παντί τοῖς πισεύουσιν, ὅτι
 ἐπιστεύθη τὸ μαρτύριον ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς ἐν
 τῇ ἡμετέρᾳ ἐκείνῃ· εἰς ὃ καὶ προσευχόμεθα πάν-
 ῶτε πατρὶ ὑμῶν, ἵνα ὑμᾶς ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως
 ἡ θεὸς ἡμῶν, καὶ πληρώσῃ πάντας ὑμᾶς
 ἀγαθωσύνης, καὶ ὅσον πίστεως ἐν διανοίᾳ,
 ὅπως εἰσδοκᾶτε τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰη-
 σοῦ χριστοῦ ἐν ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῷ κρατᾶ-
 τὴν χάριν τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ χρι-
 στοῦ. Ερωτῶμεν δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί ἐν κυρίῳ
 παρρησίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, καὶ ἡμῶν
 ἐπισυναγωγῆς ἐπ' αὐτόν, εἰς ὃ μὴ ταχέως θε-
 λουσίτωκε ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοῦς, μήτε θροῖσθαι,
 μήτε ἀπὸ πνέματος, μήτε ἀπὸ λόγου, μήτε
 δι' ἐπιστολῆς ὡς εἰς ἡμῶν, ὡς ὅτε ἐνέστηκεν ἡ ἡ-
 μετέρα τῷ κυρίῳ· μή τις ὑμᾶς ὀξυπατήσῃ καὶ
 τὰ μηδεὶα τρόποι, ὅτε ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστα-
 σία πρῶτον, καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἀνθρώπος τῆς
 ἁμαρτίας, ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ὁ ἀντικείμενος
 καὶ ὑποδραρόμενος ἐν παντί λεγόμενον
 θεόν, ἢ σέβασμα, ὥστε αὐτόν εἰς τὸν ναὸν τοῦ
 θεοῦ, ὡς θεόν προσκίσει, ἀποδεικνύεται ἐαυτὸν
 ὁ ὄντως

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ

ὅτι ὅτι θεός. ὃ μνημονεύετε, ὅτι ἔτι ὦν πρὸς ὑ-
 μάς, ταῦτα ἔλεγον ὑμῖν; καὶ νῦν τὸ κρατέ-
 ρον οἶδατε, εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι αὐτὸν εἰς
 αὐτοῦ καιρῷ. ὃ γὰρ μυστήριον ἥδη κρύβεται
 τῇ αἰομίας, μόνον ὁ κρατέων ἀρτι ἔως ἐκ μέ-
 λου γλίσκει, καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνο-
 μος, ὃν ὁ κύριος ἀαλώσει ὃ πνύματι τῆ σό-
 ματος αὐτοῦ, καὶ καταργήσει τῇ ἐπιφαιείᾳ
 τῆς παρυσίας αὐτοῦ, ὃ ὅτι ἡ παρυσία κρατῇ
 ἀνδράγειαι τῇ σατανᾷ εἰ πάση δυνάμει καὶ ση-
 μείοις, καὶ τῶν ἀσθενούντων, καὶ εἰ πάση ἀπά-
 τη τῇ ἀδικίᾳ εἰς τοὺς ἀρχαίους, αὐτὸς ὡς
 πῶς ἀγάπῃ τῇ ἀληθείας ὃ ἐδέξατο, εἰς τὸ
 σωθῆναι αὐτοῦ. καὶ ἀλλὰ ὅτι πέμψει αὐτοῖς
 ὁ θεός ἀνδράγειαι πλάνης, εἰς ὃ πεισῶνται αὐτοῖς
 ὃς ψεύδει, ἵνα κερῶσι πάντες οἱ μὴ πεισῶνται
 τῇ ἀληθείᾳ, ἀλλὰ ἀποδοκίμαζοντες εἰ τῇ ἀ-
 δικίᾳ. ἡμεῖς δὲ ὀφείλομεν ἀνακαλεῖν ὃ θεὸς
 πάντες τῶν ὑμῶν ἀδελφοί ἡγαπημένοι ὑ-
 πὸ κυρίου, ὃ ἐλετο ὑμᾶς ὁ θεὸς ἀπὸ ἀρχῆς
 εἰς σωτηρίαν εἰς ἀγαθῶν πνύματος, καὶ πίσει
 ἀληθείας, εἰς ὃ καλεῖται ὑμᾶς ἀλλὰ τῇ ἀγα-
 γλίᾳ ἡμῶν, εἰς τὸ ποιῆσαι δόξης τῇ κυρίου
 ἡμῶν ἱεροῦ χριστοῦ. ἀλλὰ ὃ ἀδελφοί, σήκετε
 καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχα-
 τε, εἴτε ἀπὸ λόγου, εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν. αὐ-
 τὸς δὲ

πρὸς δὲ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς χριστὸς καὶ ὁ θεὸς
 καὶ πατὴρ ἡμῶν, ὁ ἀγαπήσας ἡμᾶς καὶ ὁδὸν
 παρὰ κλησιν αἰώνιαν, καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν
 χερί, παρακαλῆσαι ὑμῶν τὰς καρδίας,
 καὶ σπεῖξαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ὁρῶν καὶ λόγῳ
 ἀγαθῷ. Τὸ λοιπὸν, προσεύχεσθε ἀδελφαί 3
 πρὸς ἡμῶν, ἵνα ὁ λόγος τοῦ κυρίου ῥέχῃ καὶ δο-
 ξάζεται, καὶ πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἵνα ρυ-
 θωμὲν ἀπὸ τῆς ἀτόπων καὶ πονηρῶν ἀνθρώ-
 πων. ὃ δὲ πάντων ἡ πίστις. πιστὸς δὲ ὅστις ὁ κύ-
 ριος, ὃς σπεῖξει ὑμᾶς, καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ πο-
 νηροῦ. πεποιθασμεν δὲ ἐν κυρίῳ ἔφ' ὑμᾶς, ὅτι
 ἃ παραγγέλλομεν ὑμῖν, καὶ ποιεῖτε καὶ ποι-
 ῆσατε. ὁ δὲ κύριος κατενυθύνει ὑμῶν τὰς καρ-
 δίας εἰς πλὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ, καὶ εἰς πλὴν ὑ-
 πομονὴν τοῦ χριστοῦ. παραγγέλλομεν δὲ ὑμῖν
 ἀδελφοί, οἱ ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χρι-
 στοῦ, σέλλεσθε ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀτά-
 κτως πρὸς παῖδας, καὶ μὴ κατὰ τὴν παρά-
 δοσιν ὡς παρέλαβον παρ' ἡμῶν. αὐτοὶ γὰρ οἴ-
 δατε πῶς δεῖ μεμῆσθαι ἡμᾶς, ὅτι ἐκ ἡττακ-
 τήσασμεν οὗ ὑμῖν, ὅθεν δωρεὰν ἄρτον ἐφά-
 γομεν παρὰ τινος, ἀλλ' ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ
 ὑκτά καὶ ἡμῶν ὁρῶν ὁρῶντες, πρὸς ὅ μὴ ἐ-
 πιβαρῆσαι ἵνα ὑμῶν ἐκ ὅτι ἐκ ἐργασίαν ἔ-
 σίαι, ἀλλ' ἵνα ἑαυτὸν τύποι δώμεν ὑμῖν
 εἰς τὸ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ

εἰς τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς· καὶ γὰρ ὅτε ἤμελο
 πρὸς ὑμᾶς, τοῦτο παρεγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι
 εἴ τις ἔχει δόξαν ὀργάνου, μηδὲ ἐσθιέτω. ἀκούο-
 μεν γὰρ ἡμεῖς πολλοὺς παύοντας ἐν ὑμῖν ἀ-
 τάκτως, μηδὲ ὀργάνους, ἀλλὰ πολλοὺς ὀρ-
 γάνους. τοῖς δὲ τοιούτοις παρεγγέλλομεν
 καὶ παρακαλεῖμεν διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰη-
 σοῦ χριστοῦ, ἵνα μὲν ἡσυχίας ὀργάνοι, τὸν
 ἑαυτῶν ἄρτον ἐσθίσωσι· ὑμεῖς δὲ ἀδελφοί, μὴ
 ἐκκακήσῃτε καλοφροῦντες. εἰ δέ τις ἔχει ἕνα
 κοῦν ᾧ λόγῳ ὑμῶν, διὰ τὸ ἐπιστολῆς ἔσθην
 σημαίνει, καὶ μὴ συναγαμίγῃ αὐτῷ, ἵνα
 εἰσραπῇ, καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν ἡγήσῃ, ἀλλὰ ὡς
 δευτεῖτε ὡς ἀδελφόν· αὐτὸς δὲ ὁ κύριος τῆς ἐ-
 ριῶν δώῃ ὑμῖν πλὴν ἀριῶν διὰ τοῦ κυρίου
 παντὶ τρόπῳ· ὁ κύριος μὲν πάντων ὑμῶν· ὁ
 ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ παύλας, ὃ ἔστι σημαίνει
 ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ· ὅπως γράφω· ἡ χεὶρ τοῦ
 κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν.
 Ἀμὲν.

Ἐγράφη ἀπὸ ἀθηνῶν.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΤΙΜΟΘΕΟΝ
ᾠδισολὴ πρώτη.

ΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ χρι
στοῦ κατ' ἐπιταγὴν θεοῦ σω
τῆρος ἡμῶν, καὶ κυρίου Ἰη-
σοῦ χριστοῦ, τῷ ἐλπίδος ἡμῶν,
τιμωθῶ γνησίῳ τέκνῳ οὐ πί-
σει, χαίρει, ἔλεος, εἰρήνῃ ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡ-
μεῶν καὶ χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. κα-
θὼς παρεκάλεσέ σε προσμεῖναι οὐ ἐφίστω,
εὐεθλόμηνος εἰς μακεδονίαν, ἵνα παραστήλῃς
τισὶ μὴ ἐπιδιδασκαλαῖν, μηδὲ προσέχειν μύ-
θοις καὶ γενεαλογίαις ἀπράντοις, αἵ ἵνες
ζητήσεις παρέχουσι μάλλον, ἢ οἰκοδομίαν
θεοῦ πλὴν οὐ πίσει· ὃ δὲ τέλος τῷ παραστήλῃς
ὅστιν ἀγάπῃ ἐκ καρτερᾶς καρδίας, καὶ σωτη-
ρίᾳ ἀγαθῆς, καὶ πίσεως αὐτοκρίτου. ὧν
τινες ἀσχημένους, ὑπερβάλλοντες εἰς ματαιο-
λογίαν, θέλοντες εἶναι νομοδιδασκαλοὶ, μὴ νο-
οῦντες μήτε ἃ λέγουσι, μήτε πᾶσι ἵνων διαβε-
βαιούτων. οἵδαμεν δὲ, ὅτι καλὸς ὁ νόμος, ἐάν τις
αὐτῷ νομίμως χρῆται, εἰδὼς ὅτι δικαίῳ
νόμος ἔκεῖται, ἀνόμοις δὲ καὶ αὐτοπατάκταις,
ἁσεβέσι καὶ ἁμαρτωλοῖς, ἀνοσίοις καὶ βεβή-
λοις, παρολῶσις καὶ μητολῶσις, ἀδελφοφό-
ροις,

νοις, πόρνοις, αῤῥενοκοίταις, αἰσραποῖς, ἡ-
 ψεύταις, ἐπιόρκοις, καὶ ἅτι ἐτόρον τῇ ὑμῶν
 νύσῃ διδασκαλίᾳ αὐτίκειται κατὰ τὸ δὲ θύαφῃ
 λιον τῷ δόξης τῷ μακαρίῳ θεῷ, ὃ ἐπισεύθην
 ἐγώ. καὶ χάριν ἔχω ὃ οἰδυναμώμεθα με χρι-
 στῷ Ἰησοῦ ὃ κυρίῳ ἡμῶν, ὃ ἐπιστόν με ἠγάπα,
 θέμενος εἰς ἀγαθότητα, ὃν πρότορον ὄντα
 βλάστησαν, καὶ διώκων, καὶ ὑβριστῶν, ἀλλὰ
 καὶ ἠλεήθην, ὃ ἐ ἀνομῶν ἐπέμεινε ἐν ἀπιστίᾳ.
 ὑποδρεπλιόνασε δὲ ἡ χάρις τῷ κυρίῳ ἡμῶν με-
 τὰ πίσεως καὶ ἀγάπης τῷ ἐν χριστῷ Ἰησοῦ. πῖ-
 σος ὁ λόγος, καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὃ ἐν χρι-
 στῷ Ἰησοῦ ἠλθεν εἰς τὸν κόσμον ἀμαρτωλὺς
 σωσαι, ὃν προῶς εἶμι ἐγώ. ἀλλὰ ἀπὸ τῆς ἡ-
 λεήθην, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρώτῳ ἀδείξῃται Ἰησοῦς
 χριστὸς πρὸ πάντων μακροθυμία πρὸς ὑπο-
 τύπωσιν τῇ μελλόντων πιστεύειν ἐν αὐτῷ εἰς
 ζωὴν αἰώνιον. ὃ δὲ βασιλεὺς τῇ αἰώνων ἀφ-
 θάρτῳ, ἀοράτῳ, μόνῳ σοφῷ, θεῷ, τιμῇ, δό-
 ξα εἰς τὸν αἰῶνα τῇ αἰώνων. ἀμὴν. ταύτην
 πρὸ παραγγελίας παραγγέλλω τοι τέκνον
 τιμώμε, κατὰ τὰς προαποφάσεις ὑπὲρ σε προ-
 φητείας, ἵνα σφραγίσῃς ἐν αὐταῖς πρὸ καλῶν
 σφραγίσαι, ἔχων πίσιν καὶ ἀγαθῶν συνείδη-
 σιν, ὡς ἵνες ἀπώστατοι ποδὶ πρὸ πίσιν ἐ-
 σωθήσονται, ὃς ὅστις ὑμνῶν καὶ ἀλέξανδρος,
 ὃν παρέ-

οὐ παρέδωκα ὃ ἔλατ' αὐτῶν, ἵνα παιδευθῶσι
 μὴ βλασφημεῖν. Γαργαλῶ ὅτι πρῶτον z
 πάντων ποιᾶσαι θέσεις, προσευχαῖς, ὑμν-
 οῖς, ὕμνοις, ᾠδαῖς ὑπὸ πάντων αἰθρώπων, ὑ-
 πόδ' ὁμιλίῳ, καὶ πάντων τῇ αἰ ὑπόροχῃ
 ὄντων, ἵνα ἡρεμῶσι καὶ ἡσυχίᾳ ὅσον θέλωμεν οὐ
 πάσῃ θύσεσθαι καὶ σεμνότητι. Ἐστὶν γὰρ καλὸν
 καὶ ἀπόδεκτον εὐσέπιν τῷ σωτῆρι ἡμῶν θεῷ,
 ὃς πάντας αἰθρώπους θέλει σωθῆναι, καὶ εἰς
 εὐδὴ γωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. εἰς γὰρ θεός,
 εἰς καὶ μεσίτης θεὸς καὶ αἰθρώπων, αἰθρώ-
 πος χριστὸς Ἰησοῦς, ὁ δοὺς ἑαυτὸν ἀντὶ λυτροῦ ὑ-
 πόδ' πάντων, ὃ μαρτύριον καιροῖς ἰδίῳ, εἰς
 ὃ ἐπέστη ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος, ἀλήθειαν
 λέγω εὐ χριστῷ, ὃ ἡδύδομαι, διδάσκαλος ἐθνῶν
 οὐ πίσει καὶ ἀληθείᾳ. βάλωμαι ὅτι προσεύ-
 χων ὅτι αἰσθῶσι οὐ παντὶ τόπῳ, ἐπαίρον-
 τας οὐσίαις χεῖρας χεῖς ὀργῆς καὶ διαλογισ-
 μῶν. ὡς οὕτως καὶ τοὺς γυναῖκας οὐ κατὰ σολῆ
 κοσμίᾳ, μὲν αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης κοσμεῖν
 ἑαυτάς, μὴ οὐ πλέγμασιν, ἢ χρυσῷ, ἢ μαργα-
 ραῖταις, ἢ ἱματισμῷ ἐκτελεῖν, ἀλλ' ὃ πρέπει
 σωαξίν, ἐπαγγελίᾳ καὶ θεοσεβείᾳ δι' ἔργων
 ἀγαθῶν. Γυνὴ οὐ ἡσυχία μαρτυρεῖται οὐ πάσῃ
 ὑποταγῇ. διδάσκειν δὲ σωακὴν ὅτι ἐπιβέβω,
 ὅτι αὐθεντεῖν αἰσθῶσι, ἀλλ' εἶναι οὐ ἡσυχία. ἀ-
 δάμ π'

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ.

δὲ μὲν ἡ πρώτη ἐπὶ λαοῦ, εἶτα δὲ αὐτὸς ἐκ
 ἡπατήρη, ἡ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα ἐπὶ παραβά-
 σει γέγονε, σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας, ἐὰν
 μείνωσιν ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ καὶ ἀγιασμῷ
 3 μὲν σωφροσύνης. Γινώσκεις ὁ λόγος. εἴ τις ἐπισ-
 κοπῆς ὀρέγεται, καλὸν ὄργου ἐπιθυμεῖ. δεῖ οὖν
 τὸν ἐπίσκοπον ἀνέπιληπτον εἶναι, μῦσος γυναι-
 κὸς αἰσρα, νηφάλιον, σώφρονα, κόσμιον, φιλό-
 ξενον, διδασκτικόν, μὴ πάροινον, μὴ πολήκτιν,
 μὴ αἰχροκόρδην, ἀλλ' ἐπαικῆ, ἁμαχρον, ἀφι-
 λάργυρον, τῷ ἰδίῳ οἴκῳ καλῶς προϊστάμενον,
 τέκνα ἔχοντα ἐν ᾧ οὐκ ἔστιν ἡμι-
 νότηδες. εἴ δέ τις τῷ ἰδίῳ οἴκῳ προϊσῇ ἐκ οἴ-
 δε, πῶς ἐκκλησίας θεῶς ἐπιμελήσεται; μὴ νεό-
 φυτον, ἵνα μὴ τυφωθεῖς εἰς κρίμα ἐμπίση τῷ
 διαβόλῳ. δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μαρτυρίαν καλῶν
 ἔχειν ἀπὸ τῶν ἑξωθεν, ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμόν ἐμ-
 πίση καὶ παγίδα τῷ διαβόλῳ. διακόνους ὡσαύ-
 τως σεμένους, μὴ διλόγους, μὴ οἶνον παλλῶ προ-
 σέχοντες, μὴ αἰχροκόρδεῖς, ἔχοντας τὸ μυστή-
 ριον τῆς πίστεως ἐν καθαρότῃ σωφροσύνῃ. καὶ οἱ
 δὲ δοκιμαζέσθαι πρῶτον, εἶτα διακονεῖτω-
 σιν, ἀνέγκλητοι ὄντες. γυναῖκας ὡσαύτως
 σεμένας, μὴ διαβόλους, νηφάλιας, πιστὰς ἐν πα-
 σὶ. ὁἱ δὲ οἱ ἑξωθεν μῦσος γυναικὸς αἰσρες,
 τέκνων καλῶς προϊστάμενοι, καὶ τῶν ἰδίων
 οἴκων.

οἴκων. εἰ γὰρ καλῶς ἀγνοήσετε, βαθὺν
 ἐαυτοῖς καλὸν ποιοῦνται, καὶ πολλὰ
 παρέχονται ἐν πίσει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. ταῦτά
 οἱ γράφω, ἐλπίζων ἐλθεῖν πρὸς σε ταχέως.
 καὶ δε βραδυνῶ, ἵνα εἰδῇς πῶς δεῖ οὐ οἴκω
 θεῷ ἀσχετῶς, ἢ ὡς ὅτι ἐκκλησία θεοῦ ζῶν
 θεός, σύλος καὶ ἰσραελῶμα τῷ ἀληθείας. καὶ
 ὁμολογουμένως μέγα ὅτι τὸ τῷ δεσποτάσας μυ-
 στήριον. θεὸς ἐφαιδρώθη ἐν θεῷ, ἐδικαιώθη
 ἐν πνύματι, ὥφθη ἀγγέλοις ἐκκρύχθη ἔθνε-
 σιν, ὠδισεν ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ.

Τὸ δε πνύμα ἐκτὼς λέγει, ὅτι ἐν ὑποδοῖς 4
 καιροῖς ἀρρήτῳταί ἔντες τῆς πίσεως, προσέ-
 χοντες πνύμασι παλαίοις καὶ διδασκαλίαις
 δαιμονίων, ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, κε-
 καντηριασμοῖων πλὴν ἰδίαν σωείδῃσιν, κω-
 λυόντων γαμεῖν, ἀπέχεσθαι βρωμάτων, ἃ
 ὁ θεὸς ἔκτισεν, ἐς μετέληψιν μετὰ ἀναισθή-
 σις τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσι πλὴν ἀλήθειαν,
 ὅτι πᾶν κῆσμα θεῷ καλόν, καὶ ὅτι ἀρ-
 βληθὼν, μετὰ ἀναισθήσις λαμβανόμενον. ἀ-
 γιάζεται γὰρ διὰ λόγου θεοῦ καὶ ἐντελέως.
 ταῦτα ὑποβιβάζω τοῖς ἀδελφοῖς, κα-
 λὸς ἔσθι ἀγνοῶς Χριστοῦ Ἰησοῦ, ἀγρεφόμενος
 τοῖς λόγοις τῆς πίσεως, καὶ τῷ καλῇ διδασκαλί-
 ας, ἢ παρεκλόγησας. οὗ δε βιβλίον καὶ
 Χ i γραφόμεναι

γραῶδεις μύθους παραιζῶ, γίμναζε δὲ σε-
 αὐτὸν πρὸς ἀσέβεια. ἡ γὰρ σωματικὴ γυ-
 μνασία πρὸς ὀλίγον ἔστιν ὠφέλιμος, ἡ δὲ ἀ-
 σέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμός ὄσιν, ἐπαγ-
 γελίασ' ἔχουσα ζωῆς τ' ἑνὶ, καὶ τῆς μελ-
 λούσης. πιστὸς ὁ λόγος, καὶ πάσης ἀφροδυσ-
 ῆς ἄξιος. εἰς ἑὸν γὰρ καὶ κοπιῶμεν καὶ ὀνειδι-
 ζόμεθα, ὅτι ἠλπίσαμεν ὑμῖν θεῶ ζῶντι, ὃς
 ὄσι σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πι-
 στῶν. παρῆλθε ταῦτα καὶ δίδασκε. μηδεὶς
 σου τ' ἐνόητος καταφρονεῖτω, ἀλλὰ τύπος
 γίνε τῇ πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀκροφῇ, ἐν
 ἀγάπῃ, ἐν πιδύματι, ἐν πίστι, ἐν ἀγνείᾳ. ἕως
 ὀρθοῦμαι, πρόσθε τῇ ἀναγνώσει, τῇ πα-
 ρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ. μὴ ἀμέλει τὸ ἐν
 σοὶ χεῖσματος, ὃ ἐδόξη σοι διὰ πρὸς
 πείρασ' ὑμῶν ὑμῶν τῇ χειρὶ τῆς πρε-
 σβυτέρου. ταῦτα μελέτα, ἐν ταῖς ἰαῖς, ἵνα
 σου ἡ προκοπὴ φανερά ᾖ ἐν πάντι. ἔπειθε σε-
 αὐτὸν καὶ τῇ διδασκαλίᾳ. ὑμῶν αὐτοῖς.
 ἑὸν γὰρ ποιῶν, καὶ σεαυτὸν σώσεις, καὶ
 οἱ ἀκούοντάς σου. Πρεσβυτέρῳ μὴ ὑμῶν
 πλῆξῃς, ἀλλὰ παρακαλεῖ ὡς πατὴρ, νεω-
 τέρῳ ὡς ἀδελφῶν, πρεσβυτέρῳ ὡς μη-
 τέρῳ, νεωτέρῳ ὡς ἀδελφῶν ἐν πίστι ἀ-
 γνείᾳ. χεῖρας ἴμα, ταῖς ὅτις χεῖρας. εἰ δὲ
 ὡς χεῖρας

ὡς χήρα τέκνα ἢ ἔκθρονα ἔχει, μανθανέ-
 τωσαν πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον ἀσεβεῖν, καὶ
 ἀμειβάσθαι ἀφ' ἑαυτῶν τοῖς προγράνοις. τοῦ-
 το γὰρ ὅτι ἀποδεκτὸν ἀνὼπιον τοῦ Θεοῦ.
 ἢ δὲ ὥτως χήρα καὶ μεμονωμένη, ἥλπι-
 κεν ὡς τὸν Θεόν, καὶ προσμύει ταῖς δέησε-
 σιν, καὶ ταῖς προσευχαῖς νυκτὸς καὶ ἡμέρας,
 ἢ δὲ ἀπατάλωσαι, ζῶσα πέθνηκεν. καὶ ταῦ-
 τα παράγελλε, ἵνα ἀνέπίληπτοι ᾖσιν. εἰ δὲ ὡς
 τῇ ἰδίᾳ καὶ μάλιστα τῇ οἰκίᾳ ὃ πρῶ-
 τοῦ, πῶς πίσι ἤρηνται, καὶ ὅτι ἀπίστου χεί-
 ρων. χήρα καταλεχέσθω, μὴ ἔλαττον ἐπὶ τῷ
 ἐξήκοντα, γεννηθῆα εἰς ἀνδρὸς γυνή, ἐν ὁρ-
 γῇ καλοῖς μαρτυρεμένη, εἰ ἐκκροφόρη-
 σεν, εἰ ὑπεροδύχησεν, εἰ ἀγίων πόδας ἐνι-
 ψεν, εἰ θλιβομένοις ἐπήρκεσεν, εἰ παντὶ
 ὁρῶν ἀγαθῷ ἐπικολέσθησεν. νεώτεράς δὲ
 χήρας παραιτῶ. ὅταν γὰρ καταστρωιά-
 σωσι τῷ Χριστῷ, γαμῶν θέλῃσιν, ἔχουσιν κρι-
 μα, ὅτι πῶς πρῶτον πίσι ἠθέτησαν. ἅμα
 δὲ καὶ ἀργαὶ μανθάνουσιν ποδιδόχῃ μὲναι
 ταῖς οἰκίαις, ὃ μόνον δὲ ἀργαί, ἀλλὰ καὶ
 φλύαροι καὶ ποδιδόχοι, λαλῶσαι τὰ μὴ
 δεόντα. βάλωμαι ὃν νεώτεράς γαμῶν, τεκ-
 νογενεῖν, οἰκοδεσποτεῖν, μηδὲ μίαν ἀφορ-
 μὴν διδόναι τῷ ἀντικαμίνῳ, λοιδορεῖσθαι
 χείρας

χρίειν. ἤδη γὰρ ἔτις ἔξετάπηται, ὅπισθε τῷ θε-
 τανᾶ. εἴ τις πιστός, ἢ πιστὴ ἔχει χήρας, ἐπαρ-
 καίτω αὐταῖς, καὶ μὴ βαρεῖσθαι ἢ ἐκκλησίᾳ,
 ἵνα ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρκεσθῇ. οἱ καλῶς
 πρεσβύτες πρεσβύτεροι, διπλῆς ἡμῆς ἀξι-
 ὅσθωσαν, μάλιστα οἱ κοπιῶντες αἰ λόγῳ καὶ
 » διδασκαλίᾳ. λείπει γὰρ ἡ γραφή. ὁ τιμιώσεως
 » βοῦν ἀλοῶντα, καὶ ἄξιός ἐστι δόξα τῷ με-
 » θῷ αὐτοῦ. κατὰ πρεσβυτέρους κατηγρη-
 αὶ μὴ παραδέχου, ἐκτός ἐστι μὴ ἑστὶ δύο ἢ
 τριῶν μαρτύρων. οὗ ἀμαρτανόοντας αἰώ-
 πιον πάντων ἔλεγχω, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φό-
 βον ἔχωσι. ἀμαρτανόρομαι αἰώπιον τῷ
 θεῷ καὶ κυρίῳ Ἰησοῦ χριστῷ καὶ τῶν ἐκλεκτῶν
 ἀγγέλων, ἵνα ταῦτα φυλάξῃς χερεῖς προκει-
 μαῖος, μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσκλησιν. χή-
 ρας ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει, μηδὲ κοινῶναι ἀ-
 μαρτίαις ἄλλοτείαις. σεαυτὸν ἀγνόν τι-
 ρει. μηκέτι ὑποσπότει, ἀλλ' οἶνον ὀλίγον χρώ
 ἀπὸ τοῦ σώματός σου, καὶ τὰς πυκνάς σου
 ἀδεινάσας. πινὼν αἰσώπων αἱ ἀμαρτίαι
 πρόσδηλοί εἰσι, προάγουνται εἰς κρίσιν, ἡσὶ δὲ
 καὶ ἐπακολούθουσιν. ὡσαύτως καὶ τὰ κα-
 λὰ ὅσα πρόσδηλά εἰσι, καὶ τὰ ἄλλως ἔχον-
 6 τα, κρυβλυῖναι ὁ δυνάται. οἱ εἰσὶν ὑ-
 πό ζυγὸν δοῦλοι, οὗ ἰδίον δεσπότης παῖς
 ἡμῆς ἀξίον

ἡμῶς ἀξίον ἠγιάσας, ἵνα μὴ τὸ ὄνομα
 τοῦ θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημηῖται. οἱ
 δὲ πίσυνους ἔχοντες δευτέρους, μὴ καταφρο-
 νείτωσαν, ὅτι ἀδελφοί εἰσιν, ἀλλὰ μάλλον σπου-
 δαίτωσαν, ὅτι πιστοί εἰσι καὶ ἀγαπῶντες, οἱ τὸ
 θρόνον τοῦ αὐτοῦ λαμβανόμενοι. ταῦτα δι-
 δασκε καὶ παρακαλεῖ. εἰς ἐπιδροδιδασκα-
 λῆν, καὶ μὴ προσέρχεται ὑψαίνουσι λόγοις
 τοῖς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, καὶ τῇ κατ'
 ἀσέβειαν διδασκαλίᾳ, πετύφω, μηδὲν ὑπο-
 σάμνους, ἀλλὰ νοσῶν πᾶσι ζητήσεις καὶ λο-
 γισμαχίᾳς, ἵνα ὡς γίνεται φθόνος, ἔρις,
 βλασφημίαι, ἐπὶ τοιαῖς πονηραῖς, παρα-
 ρητεῖαι διφθαερμέναι. ἀνθρώπων τὸν
 νοῦν, καὶ ἀπειρημένον τὸ ἀληθείας, νο-
 μιζόντων περισμὸν εἶναι πᾶσι δισέβειαν. ἀ-
 φίστατο ἀπὸ τῆς ζωῆς. ὅτι δὲ περισμὸς μέ-
 γας ἢ ἀσέβεια μετὰ αὐταρχείας. ὅθεν γὰρ
 αἰσινέμα μὲν εἰς τὸν κόσμον, δῆλον ὅτι ὅθεν
 ἔστιν ἐκείνη πὶ διωάμεθα. ἔχοντες δὲ ἀγαθο-
 φάσ καὶ σκεπτάμεθα, τοῖς ἀρκεσθῶ-
 μεθα. οἱ δὲ βελόμνοι πλεονεῖν, ἐμπίπτε-
 σιν εἰς περισμὸν καὶ παγίδα, καὶ ὑποδυ-
 μίαν πολλὰς αἰσινέων καὶ βλάβας, αἵ
 ἡμῶς βυθίζουσιν εἰς ὄλεθρον, καὶ
 ἀπώλειαν. εἷς γὰρ πάντων τῶν κακῶν ὅστις

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΤΙΜΟΘΕΟΝ

ὑπόκληρη πρώτη.

ΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ χρι
 στοῦ κατ' ἐπιταγὴν θεοῦ σω
 τῆρος ἡμῶν, καὶ κυρίου Ἰη-
 σοῦ χριστοῦ, τῷ ἐλπίδος ἡμῶν,
 τιμωρὶ γνησίων τέκνων οὐ πεί-
 σει, χαίρει, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡ-
 μῶν καὶ χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. κα-
 θὼς παρεκάλεισέ σε προσμεῖναι οὐ ἐφείσω,
 εὐφροδύμενος εἰς μακεδονίαν, ἵνα παραγγείλῃς
 τοῖς μὴ ἐποροδιδασκαλεῖν, μηδὲ προσέχειν μύ-
 θοις καὶ γενεαλογίαις ἀπὸδράντοισι, αἵ ἵνες
 ζητήσεις παρέχουσι μάλλον, ἢ οἰκοδομίαν
 θεοῦ πλὴν οὐ πίσει· ὃ δὲ τέλος τῷ παραγγελίας
 ὅτι ἀγάπη ἐκ καρτερᾶς καρδίας, καὶ σωπα-
 δῆσεως ἀγαθῆς, καὶ πίσεως ἀνυποκρίτου. ὧν
 τινες ἀσχημέντοι, ὑπερβάπτεται εἰς ματαιο-
 λογίαν, θέλοντες εἶναι νομοδιδάσκαλοι, μὴ νο-
 οῦντες μήτε ἃ λέγουσι, μήτε ποδὶ ἵνων διαβε-
 βαιοῦν. οἵ τε μὲν δὲ, ὅτι καλὸς ὁ νόμος, ἵαντες
 αὐτῷ νομίμως χρῆται, εἰδὼς ὅτι δικαίῳ
 νόμος ἔκεῖται, ἀνόμοιοι δὲ καὶ ἀνυποτάκτοι,
 ἄσεβες καὶ ἀμαρτωλοὶ, ἀνοοιοὶ καὶ βεβή-
 λτοι, παρολῶναι καὶ μηδολῶναι, ἀσφοδ-
 νοις,

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ

νοις, πόρνοις, αῤσενοκοίταις, αἰδραποδισταῖς,
 ψεύταις, ἐπιόρκοις, καὶ εἴ τι ἔτοδον τῇ ὑγια-
 νούσῃ διδασκαλίᾳ αἰτίκειται κατὰ τὸ δὲ ἀγγελί-
 ον τὸ δόξης τῷ μακαρίῳ θεῷ, ὃ ἐπισεύθην
 ἐγώ. καὶ χαίρειν ἔχω ὃ οἰδυναμώθει με χρι-
 στῷ Ἰησοῦ ὃ κρείων ἡμῶν, ὅτι πιστὸν με ἠγάπησεν,
 θέμενος εἰς ἀγκαλίαν, τὸν πρότοδον ὄντα
 βλάστημον, καὶ διώκτην, καὶ ὑβριστήν, ἀλλὰ
 καὶ ἠλεήθην, ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα καὶ ἀπιστία.
 ὑποδρεπλιόνασε δὲ ἡ χάρις τῷ κρείῳ ἡμῶν με-
 τὰ πίσεως καὶ ἀγάπης. τὸ καὶ χριστῷ Ἰησοῦ. πι-
 στὸς ὁ λόγος, καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι χρι-
 στὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἀμαρτωλοὺς
 σωσαι, ὧν πρῶτος εἰμι ἐγώ. ἀλλὰ ἀπὸ τούτου ἡ-
 λεήθην, ἵνα καὶ ἐμοὶ πρῶτον εἰδείξῃται Ἰησοῦς
 χριστὸς πρὸ πάντων μακροθυμία πρὸς ὑπο-
 τύπωσιν τῇ μελλόντων πιστεύειν ἐπ' αὐτῷ εἰς
 ζωὴν αἰώνιον. ὃ δὲ βασιλεὺς τῇ αἰώνων ἀφ-
 θάρτῳ, ἀοράτῳ, μόνῳ σοφῷ θεῷ, τιμῇ, δό-
 ξα εἰς τὸν αἰῶνα τῇ αἰώνων. ἀμήν. ταύτην
 πρὸ παραγγέλλω παραγγέλλω καὶ τοῖς τέκνον-
 τιμόδε, κατὰ τὰς προαποδείξεις ὑπὲρ σε προ-
 φητείας, ἵνα στρατεύῃ καὶ αὐταῖς πρὸς καλὴν
 στρατείαν, ἔχον πίσιν καὶ ἀγαθὴν συνείδη-
 σιν, ὡς ἵνες ἀπώστατοι ποδοὶ πρὸς πίσιν αἰ-
 σωθήσονται, ὡς ὅστις ὑμνέσιος καὶ ἀλέξανδρος,
 τὸν παρὲν-

οὐ παρέδωκα ᾧ ἑταίρῳ, ἵνα παιδευθῶσι
 μὴ βλασφημεῖν. Γαργαλῶ δὲ πρῶτον z
 πάντων ποιῆσαι διήσεις, προσευχαῖς, ὑμ-
 ναῖς, ὕμνοις, ὑποδὲ πάντων αἰθρώπων, ὑ-
 ποδὲ βασιλείῳ, καὶ πάντων τῇ αἰ ὑποδροχῇ
 ὄντων, ἵνα ἡρεμῶσι καὶ ἡσυχίᾳ ὁρίσονται οἱ
 πάσῃ δούσεβίᾳ καὶ σεμνότητι. Ἰδοὺ γὰρ καλὸν
 καὶ ἀπόδεκτον εἰς ὅπιοι τῷ σωτῆρι ἡμῶν θεῷ,
 ὃς πάντας αἰθρώπους θέλει σωθῆναι, καὶ εἰς
 ὧν γνώσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. εἰς γὰρ θεός,
 εἰς καὶ μεσίτης θεὸς καὶ αἰθρώπων, αἰθρώ-
 πος χριστὸς Ἰησοῦς, ὁ δοὺς ἑαυτὸν αἰτίλυστρον ὑ-
 ποδὲ πάντων, ᾧ μαρτύριον καιροῖς ἰδίῳ, εἰς
 ὃ ἐτέθη ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος, ἀληθείαν
 λέγω οἱ χριστῷ, ᾧ ἡδύδομαι, διδάσκαλος ἐθνῶν
 οἱ πίσει καὶ ἀληθείᾳ. βύλομαι δὲ προσεύ-
 χασθαι ὅτι αἰθρᾶς οἱ παντὶ τόπῳ, ἐπαίρον-
 τας οὐκ ἔχουσας χεῖρας ὀργῆς καὶ διαλογι-
 μῶ. ὡς ἔντως καὶ ταῖς γυναικῶν οἱ κατὰ σὺν
 κοσμίᾳ, μὴ αἰδοῦν καὶ σωφροσύνης κοσμεῖν
 ἑαυτάς, μὴ οἱ πλεγμασιν, ἢ χρυσῷ, ἢ μαργα-
 ρίταις, ἢ ἱματισμῷ ἐρλυτελεῖ, ἀλλ' ὃ πρέπει
 σωαξίν, ἐπαγγελλομέναις θεοσέβειαι δὲ ἔργων
 ἀγαθῶν. Σωὴ οἱ ἡσυχίᾳ μαρτυρέτω οἱ πάσῃ
 ὑποταγῇ. διδάσκει δὲ σωακίᾳ ἐπιτίπτω,
 ἵνα αὐθιγὲν αἰθρῶς, ἀλλ' εἰν οἱ ἡσυχίᾳ. αἰ-
 δάμ ἡ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘ.

δαὲμ ἢ πρῶτος ἐπιδάσθῃ, εἴτα δὺα, καὶ ἄδὰμ ἔκ
 ἡπατήρῃ, ἡ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα ἐν παραβά-
 σει γέγονε, σωθήσεται δὲ διὰ τὸ τεκνογονίας, ἐὰν
 μείνωσιν ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ καὶ ἀγιασμῷ
 3 μὲν σωφροσύνης. Γιστὸς ὁ λόγος. εἴ τις ἐπισ-
 κοπὴς ὀρέγεται, ἡ ἀλφὶς ὄρου ἐπισθυμῇ. δεῖ ὅν-
 τος ἐπίσκοπον ἀνιπλήρητον εἶναι, μῦσος γυναι-
 κὸς ἀνδρα, νηφάλιον, σώφρονα, κόσμιον, φιλό-
 ξενον, διδακτικόν, μὴ πάροινον, μὴ πλῆκτεν,
 μὴ αἰχροκέρδῃ, ἀλλ' ἐπεικῇ, ἁμαρτιῶν, ἀφι-
 λάργυρον, τῷ ἰδίῳ οἴκῳ καλῶς προϊστάμενον,
 τέκνα ἔχοντα ἐν ἑσώτατῃ μὲν πάσης σεμ-
 νότητος. εἰ δὲ τις τῷ ἰδίῳ οἴκῳ προσῆται ἔκ οἴ-
 δι, πῶς ἐκκλησίας θεῶν ἐπιμελήσεται; μὴ νεό-
 φυτον, ἵνα μὴ τυφωθείς εἰς κρίμα ἐμπίσῃ τῷ
 διαβόλῃ. δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μαρτυρεῖν καλῶς
 ἔχειν ἀπὸ τῆς ἑξώτης, ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμόν ἐμ-
 πίσῃ καὶ παγίδα τῷ διαβόλῃ. διακόνους ὡσαύ-
 τως σεμένους, μὴ διλόγους, μὴ οἴνω πολλῷ προ-
 σέχοντας, μὴ αἰχροκέρδεῖς, ἔχοντας ὁ μυστή-
 ριον τοῦ πίστεως ἐν καθαρότῃ σωθήσεται. καὶ ὅτι
 δεῖ δοκιμαζέσθαι πρῶτον, εἴτα διακονεῖτω-
 σαι, ἀνέγκλητοι ὄντες. γυναικας ὡσαύτως
 σεμένους, μὴ διαβόλους, νηφαλίους, πιστὰς ἐν πα-
 σι. ὁ δὲ κληρονομοῖ μῦσος γυναικὸς ἀνδρες,
 τέκνων καλῶς προϊστάμενοι, καὶ τῶν ἰδίων
 οἴκων.

οἰκων. εἴχαρ' καλῶς ἀσκηνοῦντες, βαθμὸν
 ἑαυτοῖς καλὸν ποιοῦνται, καὶ πολλὰ
 παρρησίαν εἰ πείσῃ τῇ αὐτῇ Χριστῷ Ἰησοῦ. ταῦτά
 σοι γράφω, ἐλπίζων ἐλθεῖν πρὸς σε ταίχην.
 καὶ δε βραδυνῶ, ἵνα εἰδῇς πῶς δεῖ αὐτοὺς οἰκῶ
 θεῷ ἀσχετῶς, ἢ ὡς ὅτι ἐκκλησία θεῷ ζῶν
 τος, σύλος καὶ ἑσραϊσμός τ' ἀληθείας. καὶ
 ὁμολογουμένως μέγα ὅτι τὸ τ' ἀσχετῶς μυσ-
 τήριον. θεὸς ἐφαιδρώθη αὐτὸν θεῶν, ἐδικαιώθη
 αὐτὸν πνεύματι, ὥφθη ἀγγέλοις ἐκκλήθη ἔθνε-
 σιν, ἐδιδασκώθη αὐτὸν κόσμῳ, ἀνελήφθη αὐτὸν δόξα.

Τὸ δε πνεῦμα ῥητῶς λέγει, ὅτι αὐτὸ ὑποδείξει 4
 καιροῖς ἀκρίβηται ἡνίκα τῆς πίσεως, προσέ-
 χοντες πνεύμασι παλαίοις καὶ διδασκαλίαις
 δαιμονίων, αὐτὸν ἀποκρίσει ψευδολόγων, κε-
 καυτηριασμένων πλὴν ἰδίαν σωείδωσιν, κω-
 λυόντων γαμεῖν, ἀπέχουσαι βρωμάτων, αὐ-
 τοὺς θεὸς ἐκτίθει, εἰς μέγαλην μετὰ ἀνταρξί-
 ας τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσι πλὴν ἀλήθειαν,
 ὅτι πᾶν κίσμα θεῷ καλόν, καὶ ὅτι ἀκρί-
 βητον, μετὰ ἀνταρξίας λαμβανόμενον. ἀ-
 γιάζεται γὰρ διὰ λόγον θεῷ καὶ αὐτεξέως.
 ταῦτα ἀποκρίσει μετὰ τοῖς ἀδελφοῖς, κα-
 λὸς ἔσθ' ἀσκητος Χριστοῦ Ἰησοῦ, ἀντιφρόνως
 τοῖς λόγοις τῆς πίσεως, καὶ τ' καλῆς διδασκαλί-
 ας, ἢ παρηκολούθησας. οὗ δε βιβλίον καὶ
 X i γραφόμεναι

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ

γροῶδεις μύθους παραιῶν, γύμναζε δὲ σε-
 αὐτὸν πρὸς ἀσέβειαν. ἡ γὰρ σωματικὴ γυ-
 μνασία πρὸς ὀλίγον ἔστιν ὠφέλιμος, ἡ δὲ ἀ-
 σέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμός ἐστιν, ἐπαγ-
 γελίασ' ἔχουσα ζωῆς τ' ἡνῶ, καὶ τῆς μελ-
 λούσης. πιστὸς ὁ λόγος, καὶ πάσης ἀσφοδύτης
 ἄξιος. εἰς ἑὸν γὰρ καὶ κοπιῶμεν καὶ ὀνειδι-
 ζόμεθα, ὅτι ἠλπίσαμεν ὑμῖν θεῶ ζῶντι, ὅς
 ἔστι σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πι-
 στῶν. παρὰ πέλλε ταῦτα καὶ δίδασκε. μηδεὶς
 σου τ' ἐνόητος καταφρονεῖτω, ἀλλὰ τύπος
 γίνε τῇ πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀκταροφῇ, ἐν
 ἀγάπῃ, ἐν πιδύματι, ἐν πίστι, ἐν ἀγάπῃ. ἕως
 ὀρῶμαι, πρὸς ἑκὼ τῇ ἀγαγώσῃ, τῇ πα-
 ρακλήσῃ, τῇ διδασκαλίᾳ. μὴ ἀμέλει τὸ ἐν
 σοὶ χεῖσματος, ὃ ἐδόθη σοὶ διὰ προφη-
 τεῖας μετὰ ὑμῶν ὡς τῇ χειρὶ τῷ πρεσ-
 βυτέρῳ. ταῦτα μελέτα, ἐν τῷ ἴσθι, ἵνα
 σου ἡ προκοπὴ φαυλὴ ἢ ἐν πᾶσιν. ἔπεχε σε-
 αὐτῷ καὶ τῇ διδασκαλίᾳ. ὑμῖν μενὲ αὐτοῖς.
 ἑὸν γὰρ ποιεῖν, καὶ σεαυτὸν σώσεις, καὶ
 οὗ ἀκούοντάς σου. Πρεσβυτέρῳ μὴ ὑμῶν
 πολλήν, ἀλλὰ παρακαλεῖ ὡς πατέρᾳ, νεω-
 τέρῳ ὡς ἀδελφῷ, πρεσβυτέρῳ ὡς μη-
 τέρῳ, νεωτέρῳ ὡς ἀδελφῷ ἐν πάσῃ ἀ-
 γάπῃ. χεῖρας ἴμα, τὰς ὅντως χεῖρας. εἰ δὲ
 ἕως χεῖρας

ὧς χήρα τέκνα ἢ ἑκγόνα ἔχει, μανθανέ-
 τωσαν πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον ἀσεβεῖν, καὶ
 ἀμειβάσθαι ἀφροδίσματα τοῖς προγόνοις. τοῦ-
 το γὰρ ὅτι ἀποδεκτὸν εὐώπιον τοῦ θεοῦ.
 ἢ δὲ ὥτως χήρα καὶ μεμονωμένη, ἥλπι-
 κεν ἐπὶ τὸν θεόν, καὶ προσμύει ταῖς δέσε-
 σι, καὶ ταῖς προσευχαῖς νυκτὸς καὶ ἡμέρας,
 ἢ δὲ ἀπαταλῶσα, ζῶσα τέθνηκεν. καὶ ταῦ-
 τα παράφημι, ἵνα ἀντιλήπτοι ᾖσιν. εἰ δὲ ὧς
 τῷ ἴδιον καὶ μάλιστα τῷ οἰκείῳ ἔπρα-
 τοῖ, πῶς πίσιν ἤρκεται, καὶ ὅτιν ἀπίστου χεί-
 ρων. χήρα καταλεγάτω, μὴ ἑλαττον ἐπὶ τῷ
 ἐξήκοντα, γεννητὰ εἰς ἀνδρὸς γυνή, εὐδὲ-
 ροῖς καλοῖς μαρτυρεμένη, εἰ ἐκκροβόφη-
 σεν, εἰ ὑβρισθῇ, εἰ ἀγίων πόδας ἐτί-
 ηεν, εἰ θλιβομένοις ἐπήρκεσεν, εἰ παντὶ
 δόγῳ ἀγαθῷ ἐπικολάθησεν. νεώτεράς δὲ
 χήρας παραιτοῦ. ὅταν γὰρ καταστρωιά-
 σωσι τῷ χριστῷ, γαμεῖν θέλωσιν, ἔχουσιν κρι-
 μα, ὅτι πῶς πρῶτον πίσιν ἠθέτησαν. ἅμα
 δὲ καὶ ἀργαὶ μανθάνουσιν ποδιδόχουσαι
 ταῖς οἰκίαις, ἢ μόνον δὲ ἀργαί, ἀλλὰ καὶ
 φλύαροι καὶ ποδιδόχοι, λαλῶσαι τὰ μὴ
 δεόντα. βάλωμαι ὅν νεώτεράς γαμεῖν, τεκ-
 νογονεῖν, οἰκοδεσποτεῖν, μηδὲ μίαν ἀφορ-
 μὴν διδόναι τῷ ἀντικαμίνῳ, λοιδορεῖσθαι
 X ii χείρας

χείρην. ἤδη γὰρ ἔτις ὑπεδέξατο, ὅπισθε τῷ θε-
 τανᾷ. εἴ τις πιστός, ἢ πιστὴ ἔχει χήρας, ἐπαρ-
 κείτω αὐταῖς, καὶ μὴ βαρεῖσθαι ἢ ἐκκλησίᾳ,
 ἵνα ταῖς ὁτως χήραις ἐπαρκεσθῇ. οἱ καλῶς
 πρὸς τῶν πρεσβυτέρων, διωλῆς ὑμῶν ἀξι-
 ὅσθωται, μάλιστα οἱ καπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ
 διδασκαλίᾳ. λέγει γὰρ ἡ γραφή. ὁ ποιῶν
 βουῶν ἀλοῶνται, καὶ ἄξιός ἐστι δὲ γὰρ τῷ με-
 τῷ αὐτοῦ. κατὰ πρεσβυτέρους κατηγρε-
 αι μὴ παρεδέχθαι, ἐκτὸς αἱ μὴ ᾧ δὲ δύο ἢ
 τριῶν μαρτύρων. ὅν ἀμαρτάνοντας εὐ-
 πιον πάντων ἔλεγχω, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φό-
 βον ἔχωσι. ἀφ' αὐτῶν μαρτύρομαι εὐπιον τῷ
 θεῷ καὶ κυρίῳ Ἰησοῦ χριστῷ καὶ τῇ ἐκλεκτῶν
 ἀγγελῶν, ἵνα ταῦτα φυλάξῃς χεῖρας πρεσβυ-
 τέρων, μηδὲν ποιεῖν κατὰ πρόσκλησιν. χεῖ-
 ρας ταχέως μηδὲν ᾧ δὲ ἔσθαι, μηδὲ κοινῶναι ἀ-
 μαρτίαις ἄλλοτεταῖς. σεαυτὸν ἀγνὸν τί-
 ρει. μηκέτι ὑδροπότει, ἀλλ' οἶνον ὀλίγον καὶ
 ἀφ' ὃν σῶμα χεῖν σου, καὶ τὰς πυκνάς σου
 ἀδενείας. πινὼν αἰσχροῦ καὶ ἀμαρτίας
 πρόσκλητοί εἰσι, πρὸς ἀρῶσαι εἰς κείσιν, ὑποὶ
 καὶ ἐπακοῦσθαι. ὡσαύτως καὶ τὰ κα-
 λὰ ὅσα πρόσκλητά ἐστι, καὶ τὰ ἄλλως ἔχον-
 τα, κρυβῶσαι ὅσα διακταῖ. οἱ εἰσὶν ὑ-
 πό ζυγὸν δουλοὶ, ὅν ἰδίαν δεσπότης παῖς
 ὑμῶν ἀξίον

ἡμῶν ἀξίον ἠγιάσθαι, ἵνα μὴ τὸ ὄνομα
 τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημηται. οἱ
 δὲ πίστους ἔχοντες δευτέρους, μὴ καταφρο-
 νείτωσαν, ὅτι ἀδελφοί εἰσιν, ἀλλὰ μάλλον δου-
 λαίετωσαν, ὅτι πιστοί εἰσι καὶ ἀγαπῶντες, οἱ τῷ
 θύργειο αὐτὸ λαμβανόμενοι. ταῦτα δι-
 δασκε καὶ παρακάλει. εἴ τις ἐπιδροδιδασκα-
 λᾷ, καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι λόγῳ
 τοῖς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, καὶ τῇ κατ'
 εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ, τετύφωτο, μηδὲν ὠφελι-
 σάμενος, ἀλλὰ τοσῶν πᾶσι ζητήσεις καὶ λο-
 γωμαχίας, ὅς ὃν γίνεται φθόρος, ἔρις,
 βλασφημίαι, ἑσπέρια πονηραί, παρα-
 δεχόμεναι διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν
 νοῦν, καὶ ἀπειρημένων τῷ ἀληθείας, το-
 μιζόντων πεισμόν εἶναι πᾶσι εὐσεβείᾳ. ἀ-
 φίστατο ἀπὸ τῆς ζωῆς. ὅτι δὲ πεισμὸς μέ-
 γας ἢ εὐσέβεια μετὰ αὐταρκείας. ὅθεν γὰρ
 εἰσιν ἐγκαμνύει εἰς τὸν κόσμον, δῆλον ὅτι ὅθεν
 ὁ ἀνεγκαν πὶ δυναμίδια. ἔχοντες δὲ ἀγνο-
 φὰς καὶ σκεπάσματα, τοῖς ἀρκεσθῶ-
 μεθα. οἱ δὲ βελόμενοι πλετεῖν, ἐμπίπτου-
 σιν εἰς πεισμόν καὶ παγίδα, καὶ ὠλεθυ-
 μίαν πολλὰς αἰσχύνων καὶ βλαβερὰς, αἵ
 ἡμεῖς βυθίζομεν εἰς ὄλεθρον, καὶ
 ἀπώλεια. εἴσα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ὅτι

X

iii

ἡ εὐλαρ-

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ

ἡ φιλαργυρία, ἥς ἕνεκ οὐκ ἐξέλθομεν, ἀπε-
 πλανήθημεν ἀπὸ τῆς πίστεως, καὶ ἑαυτοὺς πε-
 ρείπειραν ὁμιλίαις πολλαῖς. σὺ δὲ ὡς ἀνθρώ-
 ποι τῶ θεοῦ, ταῦτα φέυγε. δίδωκε δὲ δικαιο-
 συνὴν, ἀσέβειαν, πῖσιν, ἀγάπην, ἐπομω-
 νίαν, πραΰτητα. ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς
 πίστεως, ὡς ἔλαβες τῆς αἰωνίου ζωῆς, εἰς ἣν καὶ
 ἐκλήθης, καὶ ὁμολόγησας πρὸς καλὴν ὁμολο-
 γίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων. παραγ-
 γέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ τοῦ ζωοποιού ὡς τα
 πάντα, καὶ ἰησοῦ ἰησοῦ, τοῦ μαρτυρήσαντος
 ὡς ποιεῖς πλάττει πρὸς καλὴν ὁμολογίαν,
 τηρεῖσαι σε πρὸς ἀβελὴν ἄσπιλον, ἀνεπίλη-
 πτον, μέχρι τῆς ἐπιφανεῖας τοῦ κυρίου ἡμῶν
 ἰησοῦ χριστοῦ, ὃς καὶ τοῖς ἰδίοις δείξει ὁ μακά-
 ριος καὶ μόνος διωκτής, ὁ βασιλεὺς τῶν βα-
 σιλευόντων, καὶ κύριος τῶν κυριευόντων, ὁ μόν-
 ος ἔχων ἀθανασία, φῶς οἰκῶν ἀπρόσβλυτον,
 ὃν εἶδεν ὁδεῖς ἀνθρώπων, ὃς δὲ ἰδεῖν δύναται,
 ὡς ἡμεῖς καὶ κράτος αἰώνιον. ἀμὴν. τοῖς πλε-
 σίοις ἐν ᾧ νῦν αἰῶνι παρὰ ἡμᾶς, μὴ ὑψη-
 λοφρονεῖν, μηδὲ ὑλπιεῖν ὡς πλεονάζον ἀ-
 δηλότητι, ἀλλ' ἐν ᾧ θεῷ ᾧ ζῶντι ᾧ παρέ-
 χοντι ἡμῖν πλεονάζον πάντα εἰς ἀρχαυσιαν,
 ἀγαθοδότην, πλεονάζον. οἱ δὲ ῥῆγας καλοῖς, δι-
 μερισθῶν εἶναι, κοινωνικοῖς, ἀκροθυστανοῦν-
 τας ἑαυ-

τὰς ἑαυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον,
 ἵνα ἐπιλάβωμαι τὸ ὄντως αἰώνιον ζωῆς. ὃ τιμὴ
 θεοῦ πλεονέκτημα κατὰ δίκην φύλαξον, ἐκτε-
 πόμενος τὰς βεβήλητον κακοφροσύνας, καὶ
 αἰτιθέσεις τὸ ψευδώνυμον γνώσεως,
 ὡς πῶς ἐπαγγελλόμενοι,
 ποδοὶ πλὴν πίστεως ἡσὺ
 χηθῶν. ἡ χάρις
 εἰς μέγα ὄν.
 ἀμήν.

Εἰς τὴν ἀρχὴν λαοδικείας, ἢ ἕως ὅδε μητροπό-
 λιν φρυγίας τὴν παλαιάν.

ΠΑΥΛΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΡΟΣ
ἡμόθεον ἐπίδοσλὴν αὐτοῦρα.

Ι

Γ

ΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ
χριστοῦ, διὰ θελήματος θεοῦ,
κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν
χριστῷ Ἰησοῦ, τιμωρὲν ἀγα-
πητῷ τέκνῳ, χάρις, ἔλεος, εὐ-
ερίη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς, καὶ χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυ-
ρίου ἡμῶν. χάριν ἔχω ὅτι θεῷ, ὃ λατρεύω ἀ-
πὸ προγόνων ἐκ καρτερᾶ συνήθειας, ὡς ἀ-
διάλειπτον ἔχω πρὸς τοὺς σου μνηστῆρας ἐκ τῶν
ἀποστόλων μου τυκτὸς καὶ ἡμάρτανος, ἐπιδοθῶν
σε ἰδεῖν, μεμνημένος σου τῇ δακρύων, ἵνα
χαρᾶς πληρωθῶ, ὑπομένειν λαμβάνω τὸ
ἐν σοὶ ἀνταρκτικὸν πίστεως, ἥτις ἐνέγκησε προ-
ῖν ἐν τῇ μαίμῃ σου λώιδι, καὶ τῇ μητρὶ
σου θινίῃ. πέπεισμαι δὲ, ὅτι καὶ ἐν σοὶ δι-
ωγὰς αἰτίαν ἀναμνησκώ σε, ἀναζωπυρεῖν τὸ
χάρισμα τὸ θεοῦ, ὃ ὄζειν ἐν σοὶ διὰ τὸ ἐπι-
δόσεως τῇ χειρὶ μου. ὃ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν
ὁ θεὸς πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως,
καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ. μὴ ὅτι ἐπαισ-
χυνθῆς ὡς μαρτύριον τῶν κυρίων ἡμῶν, μηδὲ
ἐμὲ, τὸν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπά-
σθαι ὅτι διὰ τὴν ἐπαγγελίαν κατὰ δυνάμιν θεοῦ τὸ
σώζαις

πᾶσι ἡμᾶς, καὶ καλεῖσθαι κλήσει ἁγία,
 ἡ κατὰ τὰ ὄργανα ἡμῶν, ἀλλὰ κατ' ἰδίαν πρὸς
 θεοῦ καὶ χάριτος, τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐκ χριστοῦ
 Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰωνίων, φανερωθεῖσαν δε
 νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τῆς σωτῆρος ἡμῶν Ἰη-
 σοῦ χριστοῦ, καταργήσας μὴ τὸ θάνατον, φω-
 τίσθαι δὲ ζωὴν, καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τῆς διαθή-
 λης, εἰς ὃ ἐπέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος, καὶ
 διδάσκαλος ἐθνῶν, δι' ἃ αἰτίαι καὶ ταῦτα
 πάχω, ἀλλ' ἐκ ἐπιμαρτύρομαι. οἶδα γὰρ, ὅτι
 πίσυμαι, καὶ πεπεισμαι, ὅτι δικαίος ἔστιν τὴν
 παρεχόμενα θήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνῳ
 τὴν ἡμέραν. Ἐποτύπωσιν ἔχω ὑγιαίνοντων
 λόγων, ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας ἐκ πίστεως καὶ ἀγά-
 πης, τῇ ἐκ χριστοῦ Ἰησοῦ. τὴν καλὴν παρεχα-
 ταθήκην φύλαξον διὰ τὴν πνύματος ἁγίου, τῆς
 ἐνοικουμένης ἐν ἡμῖν. οἶδας ἔστιν, ὅτι ἀπεστρά-
 φησάν με πάντες οἱ ἐκ τῆς ἀσίας, ὧν ἔστι φρύγε-
 λος καὶ Ὀρμολύτης. δὴ ἔλεος ὁ κύριος ὃς ὀνη-
 σιφόρος οἶκός, ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε, καὶ τὴν
 ἁλυσίν μου ἐκ ἐπιμαρτύρησεν, ἀλλὰ χυρόμενος
 ἐκ ῥώμης, ἀποτυχεῖν ἐξήτησέν με, καὶ ἄρ-
 σεν αὐτῷ ὁ κύριος ἄρσεν ἔλεος παρὰ κυρίου
 ἐκ ἐκείνης τῆς ἡμέρας. καὶ ὅτι ἐφίσω διηκό-
 νησε, βέλτιον σὺ γνώσκεις. Σὺ δὲ τέκνον
 μου, σὺ δὲ καὶ ἐκ τῆς χάριτος, τῇ ἐκ χριστοῦ Ἰη-
 σοῦ. καὶ ἡ

2

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ

Θῷ, καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρ-
 τύρων, ταῦτα παρὰ τοῦ πιστοῦς ἀνθρώπου, οἱ
 ἄνθρωποι ἵκανοὶ ἔσονται καὶ ἐτόρ' αὐτοὺς διδάξαι. οὐδὲ
 κακοπάθητον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ χρι-
 στοῦ. ὁ δὲ στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς
 τῷ βίῳ πραγματείαις, ἵνα ὅς στρατολογήσιν τι
 ἀρεῇ. ἐὰν δὲ καὶ ἀθλήῃ τις, ὅς τεφανῆται, ἐὰν
 μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. ὅτι κοπιῶντα γέροντον
 δεῖ πρῶτον τῇ καρπῶν μεταλαμβάνειν. νόει ἃ
 λέγω. δὴ γὰρ σοὶ ὁ κύριος συνείσιν οἱ παῖ-
 μνημόθυνοι Ἰησοῦ χριστοῦ ἐγγεγραμμένοι ἐκ νε-
 κρῶν, ἐκ ἀπορρήματος διαβίᾳ, κατὰ τὸ εὐαγγέ-
 λιον μου, οἱ ὧ κακοπαθῶν μέχρι δεσμῶν, ὡς
 κακοῦργος, ἀλλ' ὁ λόγος τῷ θεῷ ὅς δίδεται. διὰ
 τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τὸν ἐκλεκτὸν,
 ἵνα καὶ αὐτοῖς σωτηρίας τύχωσι, τὸ οἱ χριστῷ Ἰη-
 σοῦ, μετὰ δόξης αἰωνίᾳ. πιστὸς ὁ λόγος. εἰ γὰρ
 σιωποῦμεθα, καὶ συζητοῦμεν. εἰ ὑπομέ-
 νομεν, καὶ συμβασιλεύσομεν. εἰ ἀρτῶμεθα,
 καὶ ἐκεῖνος ἀρνήσεται ἡμᾶς. εἰ ἀπιστοῦμεν, ἐκ ἁ-
 νος πιστὸς μὲν εἰ, ἀρνήσασθαι ἑαυτὸν ὅς διώκε-
 -ται. ταῦτα ὑπομνήσκου, διὰ μαρτυρόμε-
 νος εὐώπιον τῷ θεῷ, μὴ λοισμαχεῖν, εἰς ὅσον
 χρήσιμον, ὡς καὶ καταστροφῇ τῇ ἀκρόντ'. αὐτὸ
 δαδὸν σεαυτὸν δοκιμασθῆναι ὅς θεῷ,
 ὁρᾷ πῶς ἀντιπαύχουτον, ὁρᾷ δοξομαζῶντα ὅτι
 λόγον τὸ

λόγον τ' ἀληθείας. ταῖς δὲ βεβήλας κενοφω-
 ρίας παροίσατο. ὡς πλεον γὰρ περὶ κόψουσιν
 ἀσεβείας, καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γὰρ αἰνὰ νο-
 μὲν ἔξει. ὧν ὅστιν ὑμνῶσι καὶ φιλητοί, οἱ ἡ-
 ρες παρὰ τὴν ἀλήθειαν ἠσώχθησαν, λέγοντες τὴν
 αἰσάσασιν ἡδὴ γεγονέναι, καὶ αἰσάρεται τὴν
 τινῶν πίσιν. ὁ μὲν τοι σφοδρὸς θεμέλιος τῆς θε-
 ῆς ἔστηκεν, ἔχων τὴν σφραγίδα ταύτης. ἐγὼ κύ-
 ριος εἰς ὄντας αὐτοῦ. καὶ ἀποστήτω ἀπὸ ἀδι-
 κίας πᾶς ὁ ὀνομάζων τὸ ὄνομα κυρίου. οἱ με-
 γάλαι δὲ οἰκίαι εἰς ὅτι μόνον σκεῦη χρυσᾶ καὶ ἀρ-
 γυρᾶ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα, καὶ ὀστράκην, καὶ ἄ-
 λῃ εἰς τιμὴν, ἃ δὲ εἰς ἀνίμια. ἐὰν ὅτι τις ἐκασ-
 θάρη ἐαυτὸν ἀπὸ βούτων, ἔσται σκεῦος εἰς ἡ-
 μῶν ἡγιασμένον, καὶ ὁ ὕψιστος εἰς ἀπότην, εἰς πάν-
 τας ὁ ἀγαθὸν ἡγιασμένον. ταῖς δὲ νεωτέροις
 καὶ ὡς θυμίας φθῆκε. δίδωκε δὲ δικαιοσύνην,
 πίσιν, ἀγάπην, εἰρήνην, μετὰ τῇ ὡς καλῶ-
 μένων τὸν κύριον ἐκ καρτερᾶς καρδίας. ταῖς
 δὲ μεωρῶν καὶ ἀπαυλῶν ζητήσεις παραι-
 τῶν, εἰδὼς, ὅτι χυνοῖσι μάχας. δοῦλον δὲ κυ-
 ρεῖ εἰς δεῖ μάχης, ἀλλ' ἡπιοῦν εἶναι πρὸς πάν-
 τας, διδασκτικόν, ἀνείκελον εἰς πραότητα,
 παιδεύοντα εἰς ἀντιληψιν θεμιτῶν, μή πο-
 τε δῶ αὐτοῖς ὁ θεὸς μείνοισιν εἰς ὡς γινώσκον
 ἀληθείας, καὶ αἰσάνηται ἐκ τῆς διαβολῆς
 παγίδος

3 παλίδος, ἐλωρημελῖοι ἕως αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκεί-
 νον θέλημα. Τὸ δὲ γίνωσκε, ὅτι εἰ ἐχού-
 ταις ἡμετέροις ἐν τῷ καιρῷ χαλεποῖ. ἔστι γὰρ οἱ ἀνθρώποι φίλαυτοι, φιλόπυργοι, ἀλα-
 ζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, ῥυδιῶντες ἅπας
 θεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόμοιοι, ἄσποροι, ἄσπονδοι, διὰ-
 βολοὶ, ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαδοι, πρε-
 δοῦται, πρεπετεῖς, τετυφωμελῖοι, φιλήδονοι
 μάλλον ἢ φιλόθεοι, ἐχόντες μόρφωσιν θύσε-
 ρείας, πλὴν δὲ διώκουν αὐτὸν ἡρημελῖοι, καὶ τὸ
 αὐτὸν ἀφρέπον. ἐκ τούτων γὰρ εἰσιν οἱ ἐδιδυόν-
 τες εἰς τὰς οἰκίας, καὶ αἰχμαλωτεύοντες τὰ
 γυναικεία σεσαρκωμένα ἁμαρτίαις, ἀγέ-
 μενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις, πάντες μαν-
 θάνοντα, καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθεί-
 ας ἐλθεῖν διωκόμενα. ὃν τρόπον δὲ ἰακῆς καὶ
 ἰαμβρῆς ἀπέστησαν μωῦσῃ, ὥτως καὶ εἴθε αὐτί-
 σανται τῇ ἀληθείᾳ, ἀνθρώποι καθεφθαρ-
 μελῖοι τὸν νοῦν, ἀδδνημοὶ πᾶσι πλὴν πίστιν, ἀλλ'
 οὐ προκρίνουσιν αὐτὴν πλεῖον. ἢ γὰρ αἰτία αὐτῶν
 ἔκδηλος ἔσται πάνσιν, ὥς καὶ ἡ ἐκείνων ἐγένετο.
 σὺ δὲ παρεκλήσθηκας μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ
 ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυ-
 μίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ, τοῖς διαγμοῖς,
 τοῖς παιθήμασιν, οἵά μοι ἐγένετο ἐν αἰτιολογίᾳ,
 ἐν ἰκονίᾳ, ἐν λύστροις, οἷς διαγμούς ὑπολύεγ-
 κα, καὶ

καὶ ἐκ πάντων με ἐρέύξαι ὁ κύριος. καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες θύσεως ζῆλον οἱ χριστοὶ ἰησοῦ, διωχθήσονται. πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι, καὶ ῥήγες προκόψονται ἐν τῷ χειρὶ. πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. οὐδὲ μὲν οἱ οἱς ἑμάθης, καὶ ἐπιστάθης, εἰδὼς παρὰ ἑνὸς ἑμάθης, καὶ οὐκ ἀπὸ βρέφους τὰ ἰδὲ γράμματα οἶδας, τὰ διωάμενά σε θύσαι εἰς σωτηρίαν ἀγαπίως, τῆς οἱ χριστοῦ ἰησοῦ. πᾶσα γραφή θεόπνευτος, καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον, πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδείαν τῆς δικαιοσύνης, ἵνα ἁγίος ᾖ ὁ θεὸς ἄνθρωπος πρὸς πάντας ὁρῶν ἀγαθὸν ὑπερηφανείας.

Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, καὶ τοῦ κυρίου ἰησοῦ, τοῦ μέλλοντος κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι δικαίως, ἀκαίρως. ἔλεγχον, περκαλίεσον, ἐπιτίμησον οἱ πάσαις μακροθυμίαις καὶ διδαχαῖς. ἔστι γὰρ καιρὸς, ὅτε τὸ ὑγιαίνουσας διδασκαλίας ἔκ ἀνέξονται, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἰδίαις ἐπιθυμίαις ἐπισωρεύουσι ἑαυτοῖς διδασκαλίας, κηρύττοντες καὶ ἀκούοντες, καὶ ἀπὸ μὲν τῶν ἀληθείας τὴν ἀκούω ἀκροάζονται, ἐν δὲ τῷ μύθῳ ἐκτραπήσονται. οὐδὲ γὰρ οἱ πᾶσι, κακοπαθήσονται, ὅρῶν ποιήσονται διαφύλαξον, τὴν

σου, πλὴν διακονίαν σου πληροφόρησον. ἐγὼ γὰρ
 ἤδη ἀπέδωκα, καὶ ὁ καιρὸς τῇ ἐμῇ ἀπαλύ-
 σεως ἐφύσθηκε. τὸν ἄγωνά σου καλὸν ἠγωνίσμηναι,
 τὸν δρόμον τετέλεικα, πλὴν πίστιν τετήρηκα,
 λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ τῷ δικαιοσυνῇς σέφα-
 ρος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέ-
 ρᾳ, ὁ δίκαιος κριτὴς, ὃ μόνον δεῖ μοί, ἀλλὰ καὶ
 πᾶσι τοῖς ἠγαπηκόσι πλὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.
 αὐτοῦ δασὺν ἐλθεῖν πρὸς με ταίχως. δημᾶς γὰρ
 με ἐγκατέλιπεν, ἀγαπήσεις τὸν νῦν αἰῶνα, καὶ
 ἐπορεύθῃ εἰς τεσσαλονίκην. κρήσῃς εἰς γαλα-
 τίας, τίτος εἰς δαλματίας. λευκάς ὄντι μόνος
 μετ' ἐμοῦ. μαίρην ἀναλαβὼν ἄγε μετὰ σε-
 αυτοῦ. ὄντι γὰρ μοι ὄψῃς εἰς διακονίαν. τυ-
 χικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς ἑφεσον. τὸν φαίλοντιον,
 ὃν ἀπέλιπον ἐν τρωάδι παρὰ κάρπῳ, δρῶ-
 μενος φόβῳ, καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα δὲ τὰς
 μεμβράνας. ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλὰ
 μοι καὶ ἐνεδείξατο, ἀποδώσει αὐτῷ ὁ κύριος
 κατὰ τὰ ὅρα αὐτοῦ, ὃν καὶ σὺ φυλάσσῃς.
 λίαν γὰρ αὐθίστηκε τοῖς ἡμετέροισι λόγοις. ἐν
 τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ ὤδεις μοι συμπαι-
 γνίζῃς, ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον. μή αὐ-
 τοῖς λογιζείῃς. ὁ δὲ κύριός μοι παρέστη, καὶ ἐν-
 διωκέμενός με, ἵνα δὲ ἐμοῦ ὃ κήρυγμα πληρο-
 φορηθῇ, καὶ ἀκούσῃ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐρ-
 ρύθῃ

ῥύθην ἐκ σόμαζος λείονος, καὶ ῥύσεται με
 ὁ κύριος ἀπὸ παντὸς ὀφθῆναι πονηροῦ, καὶ σώ-
 σει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπευρύνιον,
 ᾧ ἡ δόξα εἰς τὸν αἰῶνα τῶν αἰώνων, ἀμήν.
 ἄσπασται πρίσκα καὶ ἀκύλαν, καὶ τὸν ὄν-
 σφόρου οἶκον. ὄρατος ἔμεινον ἐν κορίνθῳ, ἰό-
 θιμον δε ἀπέλιπον ἐν μελήτῳ ἀδανοῦντα.
 ἀπὸνδασον πρὸ χειμῶνος ἐλθεῖν. ἀσπάζε-
 ται σε δὲ βελλος, καὶ πύδης, καὶ λῆνος, καὶ
 κλαυδίκα, καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες. ὁ κύριος
 ἰησοῦς χριστὸς μετὰ τῆς πνύματός σου. ἡ χάρις
 μετ' ὑμῶν. ἀμήν.

Ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης ἡ πρὸς τιμόθεον δευτέ-
 ρα, ὅτε παρέστη παῦλος ὃς καί σκαει
 νέρωγι ἐκ δευτέρου πάλιν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΕΙΣ ΤΙΤΟΝ
Γαύλος.

ΑΥΛΟΣ δούλος Θεοῦ, ἀπὸ
 τοῦ Θεοῦ καὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ
 πίσιν ἐκλεκτῶν Θεοῦ καὶ ἐπι-
 γνωσιν ἀληθείας, τῇ κατ' αὐ-
 σέβειαν ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰ-
 νίας, ἣν ἐπηγάλατο ὁ ἀφύσθητος Θεὸς πρὸ χρόνων
 αἰώνων, ἐφανερώσας δὲ καιροῖς ἰδίοις τὸν λόγον
 αὐτοῦ ἐν κηρύγματι, ὃ ἐδήσεύθην ἐγὼ κατ' ἐπι-
 ταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, ἵνα γινώσκω τέκ-
 νῳ κατὰ κοινὴν πίσιν, χάρις, ἐλεος, εἰρήνη ἀ-
 πό Θεοῦ πατρὸς, καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆ-
 ρος ἡμῶν. τούτου χάριν κατέλιπόν σε ἐν κρήτι,
 ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ καὶ καταστήσῃς
 κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγὼ σοι δεταξαί-
 μαι, εἰς ὅσιν ἀνέγκλητος, μιᾶς σωαικὸς ἀνὴρ,
 τέκνα ἔχων πιστὰ, μὴ ἐκ κατηγορίας ἀσελείας,
 ἢ ἀνυπότακτα. δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκ-
 κλητον εἶναι, ὡς Θεοῦ οἰκονόμον, μὴ αὐθάδη, μὴ
 ὀργίλον, μὴ πάροινον, μὴ πλῆκτον, μὴ αἰχρο-
 κόρδη, ἀλλὰ φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα,
 δίκαιον, ὁσίον, ἐγκρατῆ, αἰπὸν ῥήμιον τοῦ κα-
 τὰ πλὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου, ἵνα διακρίνῃ
 καὶ παρακαλῇ ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγια-
 νούσῃ, κατὰ

νόσῳ, καὶ οὗ αἰνέζονται ἐλέγχειν. εἰσὶ δὲ
 πολλοὶ αὐνπόταχοι, καὶ ματαιολόγοι, καὶ
 φροναπάται, μάλιστα οἱ ἐκ ποδολομῆς, οὗ
 δεῖ ἐπιδομίζειν, οἱ ἄλλοι οὖτος οἴκους αἰαζέ-
 πουσι, διδάσκοιτες ἅ μὴ δεῖ, αἰχρῶ κέρδους
 χεῖν. εἴ ποτε τις ἐξ αὐτῶν, ἴδιος αὐτῶν προ-
 φήτης. κρήτες αἰεὶ ψεύσται, κακαὶ θηρία, γα-
 » σῆρες ἀρίσται. ἡ μαρτυρία αὐτῶν ὅτιν ἄλη-
 θής. δι' ἡν αἰτίαν ἐλέγχε αὐτοὺς ἄχρετους,
 ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστει, μὴ πρὸς ἄλλους
 ἰσχυροῦς μύθοις, καὶ ἐβλαῖς ἀνθρώπων,
 ἀφροσύνης μύθων τῇ ἀλήθειαν. πάντα μὲν καὶ
 θάρσος τοῖς καθαροῖς, τοῖς δὲ μεμασμοῖς,
 καὶ ἀπίστοις ὅσον καθαρόν, ἀλλὰ μεμίσσεται
 αὐτῶν καὶ ὁ νόμος καὶ ἡ σωτηρία. θεὸν ὁ-
 μολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ὁρῶσις ἀρνούμεται,
 βέλυντες ὄντες καὶ ἀπειθεῖς, καὶ πρὸς πάν-
 ὁρῶν ἀγαθὸν ἀσθενεῖ. σὺ δὲ λάλει, z
 ἃ πρέπει τῇ ὑγιαίνουσιν διδασκαλίᾳ. πρεσ-
 βύταις, νεφελίαν εἶναι, σεμνὸν, σώφρονα,
 ὑγιαίνοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ἐπι-
 μοιᾳ. πρεσβύτερος ὡς αὐτῶς, οὐ καταστήμα-
 ῖς ἰσοπρεπείας, μὴ ἀβόλων, μὴ οἴῳ πολ-
 λῶς διδοντων, καλοδιδασκάλους, ἵνα σω-
 φρονίζωσι τὰς νέας, φιλακόφους εἶναι, φι-
 λότητες,

Υ

i

λοπέκτες,

λοτέκτες, σώφρονες, ἄγνοι, οἰκουρῆς, ἀγα-
 θὰς, ὑποτασσόμενάς τοῖς ἰδίοις ἀνδρά-
 σιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ βλασφημῆται.
 οὗ νεωτέρους ὡς ἄντως παρακαλεῖ σωφρο-
 νεῖν, πᾶσι πάντα σεαυτὸν παρεχόμενος τυ-
 ποὶ καλῶν ὅρων ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, ἀδιφ-
 φασίαν, σεμνότητα, λόγον ὑγίην, ἀκατά-
 γνωστον, ἵνα ὁ ὁμιλητὴς ἐν ἑαυτῷ, μηδὲν ἔ-
 χων πρὸς ἡμῶν λέγειν φαῦλον. δοῦλόν τι-
 οῖς δευόταις ὑποτάσσεται, ἐν πᾶσιν δου-
 αρέσους εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας, μὴ νοστι-
 ζομένους, ἀλλὰ πίστιν πᾶσιν ἐνδείκνυμένους ἀ-
 γαθῶν, ἵνα πρὸς διδασκαλίαν τοῦ σωτῆρος ἡ-
 μῶν θεοῦ κοσμήσιν ἐν πᾶσιν. ἐπεφάνη γὰρ ἡ
 χάρις τοῦ θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις,
 παιδευθεὶς ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησόμενοι πρὸς ἀ-
 σέβειαν καὶ τὰς κοσμητὰς ἐπιθυμίας, σω-
 φρόνως καὶ δικαίως, καὶ ὀπίθεως ζήσωμεν
 ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, προσδεχόμενοι πρὸς μακα-
 ρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφανέσαν τὴν δόξαν τοῦ με-
 γάλου θεοῦ, καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ,
 ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ἑαυτὸν
 ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ καθαρῶς
 ἑαυτῷ λαὸν ὑποδείξοι, ζήλωτον καλῶν ὅρων.
 ταῦτα λέγει, καὶ παρακαλεῖ, καὶ ἔλεγ-
 χε μὲν πά-

χω μετὰ πάσης ὑποταγῆς. μηδεὶς σου παρ-
 φρονεῖτω. ὑπομνήσκει αὐτῷ, ἀρχαῖς 3
 καὶ ἱερασίαις ἐποτάσσειν, πειθαρχεῖν,
 πρὸς πᾶν ὄργην ἀγαθὸν ἐβίμους εἶναι, μηδένα
 βλασφημεῖν, ἀμάχους εἶναι, ὑπεικῆς, πα-
 θεῖν ἐνδείκνυμλιν πρᾶότητα πρὸς πάντας
 ἀνθρώπους. ἡμεῖς γὰρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι,
 ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δουλοῦντες ὑπὸ θυ-
 μίαις, καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις, ἐν κακίᾳ καὶ
 φθόνῳ ὁρῶντες, συνηθί, μεθυστές ἀλλή-
 λως. ὅτε δὲ ἡ χρηστότης, καὶ ἡ φιλανθρωπία
 ἐπεφαίνε τῷ σωτῆρι ἡμῶν θεῷ, ὅς ἐκ ἡμῶν
 τῶν ἐν δικαιοσυνῇ, ὧν ἐποίησεν ἡμεῖς, ἀλ-
 λά κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς, ὁρῶ-
 ντες παλιγγενεσίαν, καὶ ἀνακαινώσεως πνέ-
 ματος ἁγίου, ὃ ἰσχύει ἐφ' ἡμᾶς πλεονείως,
 ὁρῶντες Ἰησοῦν χριστὸν τῷ σωτῆρι ἡμῶν, ἵνα δικαι-
 ωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι, κληρονόμοι γινώ-
 μεθα, κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου. πιστὸς ὁ λό-
 γος. καὶ παρὰ τούτων ἐλόμομαι σε ὁρᾶν ἐπι-
 στάειν, ἵνα φρονίζῃς καλῶν ὁρῶν προίσα-
 σαι οἱ πεπισευκότες ὧς θεῷ. ταῦτά ὅτι τὰ
 καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις. με-
 ρὰς δὲ ζητήσεις, καὶ γινεαλογίας, καὶ ἑ-
 ρεις, καὶ μάχας νομικὰς παρτίσας. εἰσὶ γὰρ
 Υἱὶ αἰωφελεῖς

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ

αἰωφελῆς καὶ μάταιαι . αἰριδικὸν αἰθρῶ-
πον μετὰ μίαν καὶ δυνάτῃν ἰσχυρίαν παρχει-
τῷ, εἰδὼς, ὅτι ἰδέσθαι οὐ βίβλος, καὶ ἁμαρ-
τάνη ὧν αὐθιγὰ κείνους . ὅταν πᾶσι φανερ-
τεμαὶν πρὸς σε καὶ τυχερὸν, ἀπούδατον ἐλθῶν
πρὸς με εἰς νικηπόλιν . ἐκεῖ γὰρ κέκεικα πα-
ραχειμαῖσαι . ζήτων τὸν νομικὸν καὶ ἀφελῶ
ἀπονεύειν πρὸς πᾶσι, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λεί-
πων . μακροθυμῶν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι, κα-
λῶν ὁρῶν προίκασαι εἰς τὰς ἀναγκαῖας
χρείας, ἵνα μὴ ὧσιν ἄκαρποι . ἀσπάζονται
σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες . ἀσπάζονται δὲ τι-
λοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει . καὶ χεῖς μετὰ πάντων
ὑμῶν . Ἀμὴν .

Εἰς τὴν νικηπόλιν
μακεδονίαν

ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ
 ΡΑΥΛΩ.

ΑΥΛΟΣ ΔΟΥΛΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΙΗ I
 ΘΟΥ ΚΑΙ ΤΙΜΟΘΕΟΣ Ο ΑΔΕΛ-
 ΦΟΣ, ΦΙΛΗΜΟΝΙ ΦΙΛΑΓΓΕΛΩ
 ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΩ ΗΜΩΝ, ΚΥ ΑΓΑ-
 ΠΗ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ, ΚΑΙ ΑΡ-
 ΧΙΩΝ ΦΙΛΗΜΟΝΙ ΗΜΩΝ, ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΑΤ'
 ΟΙΚΟΥ ΣΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, ΧΑΙΡΕΙΣ ΎΜΙΝ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ
 ΑΠΟ ΘΕΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ, ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΘΟΥ ΧΡΙ-
 ΣΤΟΥ. ΔΥΣΧΑΙΣΤΩ ΦΙΛΩ ΜΟΥ, ΠΑΝΤΟΤΕ ΜΝΕΙΣΘΗ
 ΣΟΥ ΠΟΙΣΜΕΝΟΣ. ΨΕΤΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗΝ ΜΟΥ, Α-
 ΚΟΥΩΝ ΣΟΥ ΠΛΗΡΗ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΗ ΠΙΣΤΕΩΣ, ΛΩ-
 ΧΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΙΗΘΕΩΝ, ΚΑΙ ΕΙΣ ΠΑΝΤΑΣ
 ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ, ΟΠΩΣ Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΣΟΥ
 ΑΓΟΡΗΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΕΙ ΨΕΤΕ ΓΝΩΣΕΙ ΠΑΤΕΡ ΑΓΑ-
 ΘΟΥ, ΤΩ ΕΙ ΎΜΙΝ ΕΙΣ ΧΡΙΣΤΟΝ ΙΗΘΕΩΝ. ΧΑΙΡΕΝ ΓΑΡ
 ΕΓΩ ΜΕΝ ΕΠΙΛΛΩ ΚΑΙ ΠΑΡΕΚΛΗΣΙΝ ΨΕΤΕ ΤΗΣ Α-
 ΓΑΠΗΣ ΣΟΥ, ΟΤΙ ΤΑ ΑΠΛΑΓΧΝΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΓΑ-
 ΠΗΣ ΣΟΥ ΔΙΔΩΝΕΙ ΣΟΥ ΑΔΕΛΦΕ. ΔΙΟ ΠΟΛΛΩ ΕΙ
 ΧΡΙΣΤΩ ΠΑΡΕΡΗΣΙΑΙ ΕΧΩΝ ΨΕΤΕ ΤΑΙΣ ΣΟΙΣ ΑΙΤΗΣ-
 ΕΙΣ, ΔΙΔΩΝΕΙ ΣΟΥ ΑΓΑΠΗΝ ΜΑΛΛΟΝ ΠΑΡΕΚΛΕ-
 ΛΩ, ΤΟΙΣΤΕΩΣ ΩΝ, ΩΣ ΠΑΥΛΟΣ ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ, ΝΥ-
 ΝΕΙ ΚΑΙ ΔΟΥΛΟΣ ΙΗΘΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. ΠΑΡΕΚΛΕΤΕ
Y iii σε πάλιν

σε παρὲς τῶ ἐμοῦ τέκνου, ὃν ἐχλίνησαι εἰ τοῖς
 δεσμοῖς μου, ὀνήσιμον, ᾧ ποτὲ τοῖ ἄρχησον,
 νικῶ δὲ τοῖ καὶ ἐμοὶ δὴ ἄρχησον, ὃν ἀπέπεμψα.
 σὺ δὲ αὐτὸν, ζυτίσι, τὰ ἐμὰ ἀπλάγχνα
 προσλαβῶ, ὃν ἐγὼ ἐβυλόμην πρὸς ἐμαυ-
 τὸν κατέχειν, ἵνα ἱκανὸς σου διακονῇ μοι εἰ
 τοῖς δεσμοῖς τῶ διαφιλίσ, χερεῖς δὲ τῆ σῆς
 γνώμης, ὅθεν ἡθέλησας ποιῆσαι, ἵνα μὴ ὡς
 κατ' ἀνάγκην εἰ ἀγαθὸν τοῦ ἡ, ἀλλὰ κα-
 τὰ ἐκούσιον. τάχα γὰρ διὰ τοῦτο ἐχει-
 ροῦ πρὸς ὦραν, ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχης,
 ἕκτερι ὡς δοῦλον, ἀλλ' ἱκανὸς δοῦλον, ἀδελ-
 φὸν ἀγαπητὸν, μάλιστα ἐμοί, πόσω δὲ μάλ-
 λον σοι καὶ εἰ ἱκανὸς, καὶ εἰ κυρίως; εἰ ὅν
 με ἔχεις κοινωνόν, προσλαβῶ αὐτὸν ὡς ἐ-
 μέ. εἰ δὲ τι ἡδίκησέ σε, ἢ ὀφείλει, τοῦτο ἐ-
 μοὶ ἐλλόχει. ἐγὼ παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ
 χερὶ. ἐγὼ ἀποτίσω, ἵνα μὴ λέγω τοῖ, ὅτι καὶ
 σε αὐτὸν μοι προσφείλεις. καὶ ἀδελφέ. ἐγὼ
 τοῖ ὀγαίμην εἰ κυρίως. ἀνάπαυσόν μου τὰ
 ἀπλάγχνα εἰ χριστῷ. πεποιθὼς τῇ ἑσπεί-
 ρῃ σου ἔγραψα τοῖ, εἰδὼς, ὅτι καὶ ἱκανὸς ὁ
 λέγω, ποιήσεις. ἅμα δὲ καὶ ἐτοιμαζέ με
 ξανά. ἐλπίζω γὰρ, ὅτι διὰ τῆς προ-
 σευχῆς ὑμῶν χειροθήσεται ὑμῖν. ἀπαύξον-
 ται σε,

παί σε ἐπαφρᾶς ὁ σωμαχμαλάωτός μου εἴ
 χριστῷ Ἰησοῦ, μάρκος, αἰεταρχος,
 δημᾶς, λυκαῖς, οἱ σωδὺργί
 μου. ἡ χάρις τῷ κυρίῳ
 ἡμῶν Ἰησοῦ χριστῷ
 μετὰ τῷ πνύ-
 ματι τοῦ
 ἁγίου.
 ἀμήν.

ΕΞΕΡΧΕΤΑΙ ἄρ' ἐξ ὧμης δι' ὀνησί
 μου οἰκέτον.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΑΠΟ-
 ΣΤΟΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΡΣΙΑΝ.

Ο ΛΥΜΕΡΩΣ καὶ πολυ-
 λόπως πάλαι ὁ θεὸς λαλή-
 ς τοῖς παῖσιν αἱ βίαι πε-
 φήταις, ἐπ' ἐσχάτων τῇ ἡ-
 μόρῳ τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν
 αἱ ὑψ., ὅτι ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' ἧς καὶ
 τὸ αἰῶνος ἐποίησεν. ὅς ὢν ἀπαύχασμα τῆς
 δόξης, καὶ χαρᾶς καὶ τῆς εὐδοκίας αὐτοῦ,
 φέρων τε τὰ πάντα ὡς ἡμεῖς τῆς δυναμεί-
 ως αὐτοῦ, δι' ἐαυτοῦ καὶ θαυμασιὸν ποιηθέντι-
 νος τῇ ἀμαρτίᾳ ἡμῶν, ἐκείσιν αἱ δεξιᾶς
 τῆς μεγαλοσύνης αἱ ὑψηλοῖς, βούτῳ καὶ
 πλάνῳ ἡμῶν τῇ ἀγγελίᾳ, ὅπως διαφω-
 τόρον παρ' αὐτῷ κεκληρονόμηκεν ὄνομα.
 Ἰνὶ γὰρ εἶπεν ποτὲ τῇ ἀγγελίᾳ, υἱός μου εἶ
 σὺ, ἐγὼ σήμερον γενήσῃς με; καὶ πάλιν.
 ἐπὶ ἐμοὶ αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἐ-
 σται μοι εἰς υἱόν. ὅταν δὲ πάλιν εἰσέλθῃς τὸν
 πρῶτόγονον εἰς τὴν οἰκονομίαν, λέγει καὶ περὶ
 κληρονομίας αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θεοῦ. καὶ
 πρὸς μεν τὸν ἀγγέλου λέγει. ὁ ποιῶν τὸν
 ἀγγέλου αὐτοῦ πνέματα, καὶ τὸν λείψανον
 αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. πρὸς δὲ τὸν υἱόν, ὁ
 Ζ ἰ θρόνος

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ

„ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τῷ αἰῶνος,
 „ ῥαβδὸς δυνάτης, ἡ ῥαβδὸς τῆ βασιλείας
 „ σου, ἡγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας αὐτο-
 „ μίαν, ὅθεν ἔδοξεν ἔχρισέ σε ὁ θεός, ὁ θεός σου ἐ-
 „ λαίον ἀγαλλιάσεως παρὰ τὸν μετῴχθους σου.
 „ καὶ σὺ κατ' ἀρχαίς κύνει πλὴν γλυῖ ἐδεμελίω-
 „ σαι, καὶ ὅρα τῇ χειρὶ σου εἶσιν οἱ ἔρανοί, αὐ-
 „ τοὶ ἀπολούω, σὺ δὲ διαμελύνεις, καὶ πάντες ὡς
 „ ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ ποδῶ-
 „ νόλαιον ἐλίξεις αὐτὸν, καὶ ἀλλαγήσονται.
 „ σὺ δὲ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου ἔκ ἐκλείψου-
 „ σι. πρὸς ἵνα δὲ τῇ ἀγγέλων εἰρηκί ποτε,
 „ κείνου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως αὐτοῦ θῶ τὸν ἐχθρὸν
 „ σου ὑποπόδιον τῇ ποδῶν σου; ἔτι πάντες
 „ εἰσὶ λειδουργικὰ πνύματα, εἰς διακονίαν ἀ-
 „ ποσελλόμενα, ἀλλὰ τὸν μέλλοντας κληρονο-
 „ μῆν σωθεῖαι; διὰ τοῦτο δεῖ ποδωροτέ-
 „ ρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσιν μή πο-
 „ τε παρερρύνωμεν. εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λα-
 „ λεθεὶς λόγος ἐγγὺς βέβαιος, καὶ πάντα πα-
 „ ράβασις καὶ παρεκκοὴ ἔλαβεν οὐδίκον με-
 „ τὰ ποδίσια, πῶς ἡμεῖς ἐκφθερώμεθα, τη-
 „ λικαύτης ἀμελήσαντες σωθεῖσθαι; ἥ τις ἀρ-
 „ χὴν λαβὼν λαλεῖται; ἀλλὰ τὸ κρεῖσσ, ὥστε
 „ τῇ ἀκουσθέντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη, σινο-
 „ πιμαρτυροῦντος τοῦ θεοῦ σημεῖοις τε καὶ τέ-
 „ ρεσι, καὶ

ρασι, καὶ ποικίλαις διωάμεσι, καὶ πνύμα-
 τος ἁγίου μύρισμοις, κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλη-
 σιν. ὁ γὰρ ἁγέλοις ἑπέταξε τὴν οἰκουμένην
 τὴν μέλλουσαν παρὶ ἡς λαλῶμεν. διημαρτύ-
 ρατο δὲ πονήεις, λέγων. ἡ ὄψιν ἀνθρώπου ὅτι με-
 μήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισημείη
 αὐτόν; ἡλάττωσας αὐτὸν βραχύ ἢ παρ' ἁγέ-
 λου, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐσεφανώσας αὐτόν, καὶ κα-
 τέστησας αὐτόν ὑπὲρ τὰ ὄρα τῶν χειρῶν σου.
 πάντα ἑπέταξας ὑποκάτω τῆς πηδῆς
 αὐτοῦ. καὶ ἡ δὲ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα,
 εἶπεν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον. νῦν δὲ ἔγωγε
 ὁρῶμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποπεταγμένα,
 τὸν δὲ βραχύ ἢ παρ' ἁγέλου ἡλάττωσεν
 βλέπομεν Ἰησοῦν εἶπεν δὲ πᾶσι μακάριον θανά-
 τόν, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐσεφανωμένον, ὅπως χάριτι
 θεοῦ ὑπερ πάντων ἰδύσθαι θανάτον. ἔπρεπε γὰρ
 αὐτῷ, δι' ὅτι τὰ πάντα, καὶ δι' ὅτι τὰ πάντα,
 πολλοὺν υἱὸς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν ἀρχι-
 τὸν τῆ σωτηρίας αὐτῶν, εἶπεν παθημάτων πε-
 λῶσαι. ὅτε γὰρ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι ἴδ-
 οῦσιν πάντες. δι' ἡν αἰτία ἐκ ἐπαρμένη ἀδελ-
 φος αὐτοῦ καλεῖται, λέγων. ἀπαγγέλω ὑμῖν ὅνομα
 σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ μέσω ἐκκλησίας ὑμῶν
 σωσέσθαι. καὶ πάλιν. ἐγὼ ἔβην περιθῶς ἐπ' αὐ-
 τῷ. καὶ πάλιν. ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἃ μοι

ἔδωκεν ὁ θεός· ἐπεὶ δὲ τὰ παιδία κεκοινώνηκε
 θερὸς καὶ αἵματός, καὶ αὐτὸς παρὰ πωλησίως
 μετέγωγ' τῇ αὐτῶν, ἵνα διὰ τῆς θανάτου κατα-
 γήσῃ τὸν ἑαυτοῦ ἔχοντα τῆς θανάτου, τυτί-
 σον διὰ βολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τὸν ὅτι φόβος θανα-
 τῆς διὰ πάντας τῆς ζωῆς αἰῶνος ἢ (ἐν δουλείᾳ).
 ὅ γὰρ δὴ ποὺ ἀγγέλων ὑπολαμβάνει, ἀλλὰ
 ἀνθρώπων ἀβραάμ ὑπολαμβάνει. ὁ θεὸς
 ὥφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆ-
 ναι, ἵνα ἐλεήμων γένῃ καὶ πιστὸς ἀρχιδού-
 τα πρὸς τὸν θεόν, εἰς ὃ ἰλάσκεσθαι τὰς ἁ-
 μαρτίας τῆς λαοῦ. οὐ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς
 πειρασμοίς, διὸ καὶ τοῖς πειραζομένοις βοη-
 θῆσαι. Οὐδὲν ἀδελφοί ἄγιοι, κλήσεως ἐ-
 πουραγίς μέγιστος, κατανοήσατε τὸν ἀρχι-
 λον καὶ ἀρχιδότα τὸ ὁμολογίαν ἡμῶν χρι-
 στὸν ἰησοῦν, πιστὸν ὄντα διὰ ποιήσαντι αὐτὸν, ὡς
 καὶ μαρτυρῶν ἐν ὅλῳ ὃ οἶκός αὐτοῦ. πλείο-
 νος γὰρ δόξης ἔως παρὰ μαρτυρίαν ἡμεῖς, καὶ
 ὅτι πλείονα ἡμεῖς ἔχει τῆς οἴκου, ὁ κατασκευά-
 σαις αὐτόν. πάντες γὰρ οἶκος κατασκευάζει ὑ-
 πό τινος. ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκευάζει, θε-
 ός. καὶ μαρτυρῶν ὅτι πιστὸς ἐν ὅλῳ ὃ οἶκός αὐ-
 τοῦ, ὡς θεράπων, εἰς μαρτύριον τῇ λαλη-
 θηγομένων. χριστὸς δὲ ὡς υἱὸς ἐν τῷ οἴκῳ
 αὐτοῦ, ὃ οἶκός ἐσμεν ἡμεῖς, ἐὰν πρὸς τὴν παρ-
 ῥησίαν,

ἐνοίαν, καὶ ὃ καύχημα τ' ἐλπίδος, μέχρι πέ-
 λου βιβαίαν καταχῶμεν. διὸ καὶ οὕτως λέγει
 " ὁ πνῦμα ὃ ἅγιον σήμερον ἐὰν τ' φωνῆς αὐ-
 " ὅν ἀκούσητε, μὴ σκληρύνετε τὰς καρδίας
 " ὑμῶν, ὥς εἰ ὃ παραπικρασμῶ, κατὰ πλὴν
 " ἡμῶν τῷ πειρασμῷ εἰ τῇ ὁρμῇ, ὃ ἐπείρα-
 " ζάν με οἱ πατόρες ὑμῶν, ἐδοκίμασάν με, καὶ
 " εἶδον τὰ ὄργα μου πειραζόμενα ἔτη. διὸ
 " προσώχθισα τῇ γυναικὶ ἐκείνῃ, καὶ εἶπον· αἰὲν ὡς
 " ἰὼν τῇ καρδίᾳ, αὐτοὶ δὲ ὅτι ἐγώ γε τὰς ὁ-
 " ρύς μου, ὥς ὡμοῖα εἰ τῇ ὁρμῇ μου· εἰ εἰσελεύ-
 " θον εἰς πλὴν κατὰ παυσίν μου. βλέπετε ἀδελ-
 " φοί, μὴ ποτε ἔσται ἐν ὑμῶν καρδία πονη-
 " ρὰ ἀπιστίας, εἰ ὃ ἀρσενῶν ἀπὸ θεοῦ ζῶν-
 " τος, ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς καὶ ἑκά-
 " στῶ ἡμῶν ἄχρις ὃ ὁ σήμερον καλεῖται, ἵνα
 " μὴ σκληρυνθῇ τις ἕξ ὑμῶν ἀπὸ τῆς τ' ἀμαρ-
 " τίας. μέτεχον γὰρ τῷ χριστῷ γεγόναμεν, ἐὰν
 " πρὸ πλὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως, μέχρι τέλος
 " βιβαίαν καταχῶμεν, εἰ ὃ λέμεθα· σήμε-
 " ρον ἐὰν τ' φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκλη-
 " ρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὥς εἰ ὃ παρα-
 " πικρασμῶ. πῶς γὰρ ἀκούσαντες παρεπί-
 " κρυσαν, ἀλλ' ὃ πάντες οἱ ὑπελθόντες ἕξ αἰ-
 " γωνίας ἀφ' αὐτοῦ. ἴσιν δὲ προσώχθισα πει-
 " ραζόμενα ἔτη; ὅτι ὅτις ἀμαρτήσας;
 Z iii ὡν τὰ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ

ὧν τὰ κῶλα ἔπασεν ἐν τῇ δόμῳ; ἴσι δὲ ὤ-
μοσεν, μὴ εἰσελθούσας εἰς τὴν κατὰ πᾶυσιν
αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἀπειθήσασιν; καὶ βλέπομεν,
ὅτι ἐκ ἡδυνήθησαν εἰσελθεῖν δι' ἀπίστια.

- 4 φοβηθῶμεν ὃν, μή ποτε καταλειθμενύης
ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατὰ πᾶυσιν
αὐτοῦ, ὅδε ἡ ἴσι ὑμῶν ὑπερηκέναι. καὶ γὰρ
ἴσμεν διηγγελισμένοι, καθάπερ καὶ οἱ ἄλλοι.
ἐκ ὧφίλησεν ὁ λόγος τῷ ἀκούῃς ἐκείνου, μὴ
συγκραμενύος τῇ πίσει τοῖς ἀκούουσιν. εἰς-
δράμεθα γὰρ εἰς τὴν κατὰ πᾶυσιν οἱ πι-
” στεύοντες, καθὼς εἶρηκε. ὡς ὡμασε ἐν τῇ
” ὁρῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατὰ πᾶ-
” σιν μου, καὶ τοῖς τῶν δόγων ἀπὸ καταβολῆς
κόσμου γνηθέντων. εἶρηκε γὰρ πού ποτε τῷ
” ἐβδόμῃς ἔτος. καὶ κατέπαυσεν ὁ θεὸς ἐν
” τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀπὸ πάντων δόγων αὐ-
” τοῦ. καὶ ἐν τούτῳ πάλιν. εἰ εἰσελεύσονται εἰς
” τὴν κατὰ πᾶυσιν μου. ἐπεὶ ὃν ἀφελείπεται
τινας εἰσελθεῖν εἰς αὐτὴν, καὶ οἱ πρόδρομοι
διηγγελισμένοι, ἐκ εἰσῆλθον δι' ἀπειθείαν,
πάλιν ἵνα δείξει ἡμέραν σήμερον ἐν σαβίβ
λέγων, μετὰ ποσούτον χρόνον καθὼς εἶρηται.
” σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ
” σκληρυνήτε τὰς καρδίας ὑμῶν. εἰ γὰρ αὐ-
” τὸν ἰησοῦς κατέπαυσε, ἐκ αὐτοῦ ποτε ἄλλης
ἐλάλη με-

ἐλάλει μὲν ταῦτα ἡμῶν. ἄρα ἀκρί-
 πεται σαββατισμός ὃς λαῶ τῷ θεῷ. ὁ γὰρ
 εἰσελθὼν εἰς τὴν κατὰ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ αὐ-
 τὸς κατὰ πνεῦμα ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, ὥς-
 ποδὲρ ἀπὸ τῆς ἰδίας οὗτος θεός. ἀπονομάσωμεν οὖν
 εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνῳ τὴν κατὰ πνεῦμα αὐτοῦ, ἵνα
 μὴ οἱ ὃς αὐτῷ τις ὑποδείγματι πέσῃ τῆς
 ἀπειθείας. ζῶν γὰρ ὁ λόγος τῷ θεῷ, καὶ
 οὐδὲν καὶ τομῶντος ὑπὸ πᾶσι μά-
 χαιραν δίστομον, καὶ διῆκνυμνος ἄχρι με-
 ρισμῶ ψυχῆς τε καὶ πνεύματος, ἀρμῶν τε
 καὶ μυστῶν καὶ χειρὶν ἀνδραγαθῶν καὶ
 ἀντιόων καρδίας, καὶ ἐκ ὅσων κλίσις ἀφαιρῆς
 ἀνώπιον αὐτοῦ. πάντα δὲ γυμνά καὶ περὶ α-
 χηλισμῶν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ πρὸς ὅς
 ἡμῖν ὁ λόγος. ἔχοντες ὅν ἀρχιερέα μέγα
 διελκνυθῆναι τὸν ἔργον τοῦ ἱεροῦ τῷ
 θεῷ, κρατῶμεν τὸ ὁμολογίαν. ὃ γὰρ ἔχ-
 ομεν ἀρχιερέα μὴ διακινῶμεν συμπαιδι-
 σαι ταῖς ἀδελφαῖς ἡμῶν, πεπειρασμένους
 δὲ κατὰ πάντα, κατ' ὁμοιότητα χοεῖς ἀ-
 μαρτίας. προσερχόμεθα ὅν μὲν παρρησί-
 ας ὃς ἑρπύς τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν
 ἔλεον, καὶ χάριν ὑπὲρ αἰσῶν εἰς ὅκαλον βοή-
 θειαν. Γὰρ ἡ ἀρχιερεὺς ἵδ' ἀνθρώπων λαμ-
 βανόμενος ὑπὸ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ

Z iiii

πρὸς τὸν

πρὸς τὸν θεόν, ἵνα προσφῶμεν δῶρα τε καὶ
 θυσίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, μετριοπαθεῖς
 δυνάμενος τοῖς ἀγνοῦσι καὶ πλανωμένοις,
 ἐπεὶ καὶ αὐτὸς πωλεῖν ἠδύνειαν. καὶ ὅτε
 ταύτῃ ὀφείλει, καθὼς πρὸς τὸ λαὸν, ὥ-
 τως καὶ πρὸς ἑαυτοῦ προσφῶμεν ὑπὲρ ἁ-
 μαρτιῶν. καὶ ὅτε ἑαυτῷ τις λαμβάνει πλὴν
 ἡμιῶ, ἀλλὰ ὁ καλῶς μενὼς ὑπὸ τοῦ θεοῦ, κα-
 θάπορ καὶ ὁ ἀαρών. ὥτως καὶ ὁ χριστὸς ὅτε
 ἑαυτὸν ἐδόξεσεν ὑποκύπτει ἀρχιερεὶς, ἀλλ' ὁ
 » λαλήσας πρὸς αὐτὸν, υἱὸς μου εἶσὺ, ἐγὼ σὴ-
 » μόνον γεγέννηκά σε. καθὼς καὶ εἰ ἐπὶ ῥῶ λέ-
 » γει. σὺ ἰδρύεις εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν
 » μελχισεδέκ. ὅς ἐστι ταῖς ἡμέραις τῷ θεῷ αὐ-
 τοῦ, δέσεις τε καὶ ἱκετηρίας πρὸς τὸν δυνά-
 μενον σώζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου μετὰ κρυψῆς
 ἰσχυρᾶς καὶ θαυμάσιας προσενέγκας, καὶ εἰ-
 θεοποιεῖς ἅπας τὴν οὐρανίαν, καὶ πόρ ὡς
 υἱὸς, ἑμαρτεν ἀφ' ὧν ἔπαυε πλὴν ὑπακούων,
 καὶ πεποιθεὶς ἐγένετο τοῖς ὑπακούουσιν αὐ-
 τῷ πᾶσιν, αἵματος σωτηρίας αἰωνίης, πρεσ-
 βυτεῖς ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀρχιερεὶς κατὰ τὴν
 τάξιν μελχισεδέκ. πρὸς ὃ πολλὸς ἡμῖν ὁ λό-
 γος, καὶ δυσερμηνεύτως λέγειν. ἐπεὶ ἰσχυροὶ γε-
 γόνατε ταῖς ἀκοαῖς. καὶ ἂν ὀφείλοντες εἶναι
 διδάσκαλοι ὅτε τὸν χρόνον, πάλιν χρειᾶται ἔχωτε
 τὸ διδάσκειν

τῷ διδάσκειν ὑμᾶς ἵνα τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς
τῇ λόγῳ τῷ θεῷ, καὶ μετὰ ταῦτα χρεῖαν ἔχοντες
γάλακτος καὶ ὅς σφραῖσιν τροφῆς. πᾶς γὰρ ὁ μετὰ
χωρὶς γάλακτος, ἄπειρος λόγου δικαιοσύνης, ἡ-
πιος γὰρ ὅστις τελείων δὲ ὅστις ἡ σφραῖς τροφῆς, τῇ
δὲ πλὴν ἔξιν τὰ αἰσθητικὰ γυμναστικά
ἐχόντων πρὸς δόξαισι καλῶς τε καὶ κακοῦ.

Διὸ ἀφύπτετον τῇ ἀρχῇ τῷ χριστῷ λόγον 6
ὡς πλὴν τελειότητα φερόμεθα, μὴ πάλιν
θεμέλιον καταβαλλόμενοι μετὰ τοῦ ἀπὸ νε-
κρῶν ὄντων, καὶ πίστεως ὡς θεῶν, βαπτισμῶν δι-
δαχῆς, ὡς θεοῦ τε χειρῶν, ἀναστάσεως τε νε-
κρῶν, καὶ κρείματος αἰώνιος. καὶ ὅτι ἐπὶ τῷ
ἐκείνῳ πρὸς ὡς ἐπὶ ὁ θεός. ἀδυνατον γὰρ ὅτι
ἄπαξ φωτιζέμεθα, γυμναζόμεθα τε τῆς σω-
φραῖας τῇ ἐπουρανίᾳ, καὶ μετόχους γινώσκον-
τες πνεύματος ἁγίου, καὶ καλὸν γυναιμέ-
τες θεῷ ῥῆμα, διδάμεις τε μέλουσιν αἰω-
νος, καὶ παραπεσόντας, πάλιν ἀνακαίνιζον
εἰς μετένοιας, ἀνακαυρώτας ἐαυτοῖς τὸν ὕον
τῷ θεῷ, καὶ παραδειγματίζοντας. καὶ γὰρ ἡ
πίστις τὸν ἐπὶ αὐτῇ πολλὰκις ὀρθόμηνον ὕον
τὸν, καὶ ἔκτετα βοτάνῳ δὲ θεῶν ἐκαίνοις, δὲ
τὸν καὶ κωφεῖ, μετὰ λαμβάνει θύλογίας ἀπὸ
τῷ θεῷ. ἐκφύσσει δὲ ἀκαίνοις, καὶ τειρόμενος,
ἀδύνατος, καὶ κατάρχει ἐπὶ τῷ, ἡς τὸ τέλος
εἰς καὶ οὖν.

εἰς καὶ σὺν. πεποιήμεθα δὲ πρὸς ὑμῶν ἀγα-
 πῆτοί, τὰ κρείττονα καὶ ἐχέμεν αὐτοθρείας,
 εἰ καὶ ἔτιω λαλῶμεν. ἔγχαρ' ἀδικος ὁ θεὸς
 ὠδὶ λαλῶν τῷ. ὁρῶν ὑμῶν, καὶ τῷ κόπου
 τ' ἀγάπης, ἧς ἐνδείξαδε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
 ἀφρονήσαντες τοῖς ἀγίοις, καὶ ἀφρονοῦντες.
 ὠδὶ θυμῶμεν δὲ ἐκείνον ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐν-
 δείκνυται ἀποδιδῶν πρὸς τὴν πληροφορίαν
 τ' ἐλπίδος ἄχρι τέλους, ἵνα μὴ γένη-
 ῃ, μιμηταὶ δὲ τῷ ὁρῶν πίστεως καὶ μακρο-
 θυμίας κληρονόμοι τῶν ταῖς ἐπαγγελίας.
 τῷ γὰρ ἀβραάμ ἐπαγγελάμενος ὁ θεός, ἐ-
 πὶ κατ' ἐλπίδος εἶχε μείζονος ὁμῶσαι, ὡμοσε
 καὶ ἐαυτοῦ, λέγων, ἢ μὴ ὁμολογῶν ὁμολογῶ-
 σω σε, καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε. καὶ ἔτιω
 μακροθυμήσας, ἐπέτυχεν τῆς ἐπαγγελίας.
 αὐτῶν ποιεῖν γὰρ κατὰ τῷ μείζονος ὁμῶ-
 σαι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀνυπολόγιστος πόδας, εἰς
 βεβαίωσιν ὁ ὅρκος. οἱ ὡς πρὸς ἀσπίδα βε-
 λόμενος ὁ θεός ὠδὶ δείξει τοῖς κληρονόμοις
 τ' ἐπαγγελίας τ' ἀμείβετον τῆς βελῆς αὐ-
 τοῦ, ἐμεσίτευσεν ὅρκῳ, ἵνα ἀφ' οὗτο πραγμα-
 τῶν ἀμείβετον, οἱ οἱς ἀδυνατῶν φεύσαντες
 θεόν, ἰσχυρὰν παρὰ κλησὶν ἐχέμεν, οἱ κατὰ-
 φρονήσαντες κρατῆσαι τῆς προκαμμένης ἐλπί-
 δος, ὡς ἄγνοον ἐχέμεν τ' ψυχῆς, ἀσφα-
 λῆ τε, καὶ

λῆπε, καὶ βιβαίαν, καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσω-
 τερὸν τῆς καταπετάσματος, ὅθεν πρὸς δρομὸς
 ὑποδ' ἡμῶν εἰσῆλθεν ἰησοῦς κατὰ τὴν τάξιν
 μελχιθεδὲκ, ἀρχιερεὺς γινόμενος εἰς τὸν αἰῶ-
 να. οὗτος γάρ ὁ μελχιθεδὲκ βασιλεὺς σαλήμ, 7
 ἰδρύς τῆς θεᾶς τῆς ὑψίστης, ὁ σωαντήρας Ἀβρα-
 ᾶμ, ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῆς βασιλείας,
 καὶ ἀλογίζεσθαι αὐτὸν, ὥς καὶ δεκάτῳ ἀπὸ πάν-
 των ἐμίεισεν Ἀβραάμ, πρῶτον μὲν ὁρμιωθυό-
 μενος βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἔπειτα δὲ καὶ βασι-
 λεὺς θελήμ, ὁ ὅστις, βασιλεὺς εἰρῆνης, ἀπάτωρ,
 ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος, μή τε ἀρχὴν ἡμερῶν
 μή τε ζωῆς τέλος ἔχων, ἀφωμοιωμένος δὲ τῷ
 ὑψίστῳ θεῷ, μέλει ἰδρύς εἰς τὰ διηνεκές. θεω-
 ρεῖται δὲ πληνός ὅτις, ὥς καὶ δεκάτῳ Ἀβραάμ
 ἔδωκεν ἐκ τῆς ἀκροθινίας ὁ πατεριάρχης. καὶ
 οἱ μὲν ἐκ τῆς ὑψίστης λαοὶ τὴν ἰδρατεῖαν λαμβά-
 νοντες, ἀλλοτρίως ἔχουσιν ἀφ' ἑαυτῶν τὸν λαόν
 κατὰ τὸν νόμον, τέττι, οὗ ἀδελφὸς αὐτῶν,
 καὶ πρὸς Ἰσραὴλ ἰσότης ἐκ τῆς οὐσίας Ἀβρα-
 ᾶμ. ὁ δὲ μὴ γενεαλογούμενος ὅτις αὐτῶν,
 δεκάτωκε τὸν Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἔχοντα
 ταῖς ἐπαγγελίαις ἀλόγηκεν. χεῖς δὲ πάσης
 ἀτιλογίας, τὸ ἑλαττον ὑπὸ τῆς κρείττο-
 νος ἀλογεῖται. καὶ ὧς μὲν δεκάτας ἀφ-
 ἑστήσκοιτες ἀνθρώποι λαμβάνουσιν. ἐκεῖ δὲ μαρ-
 τυρόμενος

τυρέμνος, ὅτε ζῇ, καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἀλ-
 γὰς ἀβραάμ καὶ λαὸν, ὃ δὲ καὶ τὰς λαμβάνων δὲ
 δεκάζεται. ἔτι γὰρ ἐν τῇ ὁσφύϊ τῷ πατρὸς
 ἡμῶν, ὅτε σωζώτησεν αὐτὸν ὁ μελχισεδέκ. εἰ γὰρ
 ἦν πελείωσις ἀλγὰς τῇ λαβίλικῃς ἰδρωσιῶν ἡμῶν,
 ὁ λαὸς γὰρ ἐπὶ αὐτῇ νομοθετήσας, ὥς ἔτι
 χρεῖα, κατὰ πλὴν τάξιν μελχισεδέκ ἔτορον
 αἰσάσας ἰδρία, καὶ ἔτι κατὰ πλὴν τάξιν ἀαρών
 λέκεται; μετὰ τὴν μελχισεδέκ γὰρ τῇ ἰδρωσιῶν,
 ἡ ἀνάγκη καὶ νόμον μετὰ τὴν γένεσιν. ἐφ'
 ὅν γὰρ λέκεται ταῦτα, φυλῆς ἔτορος με-
 τέστηκεν, ἀφ' ἧς ἔδει προσέσκηκε ὁ ἰσχυρὸς
 εἶπεν. πρόδηλον γάρ, ὅτι ἡ ἰδρία ἀνατέταλκεν
 ὁ κύριος ἡμῶν, εἰς ἡμῶν φυλῆν ἔδει πάλιν ἡ-
 ρωσιῶν μετὰ τὴν ἐλάλησεν. καὶ πάλιν ὁ ἔ-
 τορος ἔτι κατὰ δὴλόν ὅτι, εἰ κατὰ πλὴν ὁμοιό-
 τητα μελχισεδέκ αἰσάται ἰδρία ἔτορος, ὅς
 ἔτι κατὰ νόμον ἐν τῇ σαρκικῇ γένεσιν, ἀλ-
 λά κατὰ διώκων ζωῆς ἀκαταλύτως. μαρ-
 τυρεῖ γὰρ, ὅτι σὺ ἰδρία εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ
 πλὴν τάξιν μελχισεδέκ. ἀφ' ἧς μετὰ τὴν γί-
 νεται προαγωγὴς οἰκονομίας ἀλγὰς ἔτι αὐτὴ ἀδε-
 νὴς καὶ ἀσφαλὴς. ἔδει γὰρ ἐπελείωσεν ὁ νό-
 μος, ἐπεισάγει δὲ κρείττονος ἐλπίδος, δι' ἧς
 ἐγγίζομεν ὁ θεὸς, καὶ κατὰ ὅσον ἔχεις ὁρ-
 κωμοσίας. οἱ μὲν γὰρ χεῖς ὁρκωμοσίας εἰσὶν
 ἰδρία κατὰ

ἰδρῆς γε γινώτες· ὁ δὲ μὲν ὀρκωμοσίᾳ Διὸς
 τῷ λέγοντι πρὸς αὐτόν. ὥμοσε κύριος, καὶ ὁ
 μὲν μελὴν θήσεται, σὺ ἰδρὺς εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
 τὰ πῶν τάξιν μελχισεδὲκ· καὶ τὰ τοῦτον
 κρείττονος Διὸς θήκης γέγονεν ἔλθους Ἰησοῦς. καὶ
 οἱ μὲν παλείονες εἰσι γινώτες ἰδρῆς, διὰ δὲ θά-
 νάτῳ κωλύεσθαι παρεμύειν. ὁ δὲ Διὸς δὲ μέ-
 νει αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀπαρχάβατον ἔχει
 πῶν ἰδρωσιώων· ὁθεν καὶ σώζειν εἰς δὲ παντε-
 λῆς διώκεται, ὅτι παρερχομένου δὲ αὐτοῦ
 εἰς θεῶν, πάντες ζῶντες εἰς δὲ αὐτὴν γαίαν ὑπὸ
 αὐτῶν. τοιούτος δὲ ἡμῶν ἐπρεπὲν ἀρχιδρὺς,
 ὅποιος, ἄκρετος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ
 τῆς ἀμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος τῆς ἔρα-
 νῶν γινώμενος, ὅς ἐκ ἔχει καὶ ἡμῶν αἰά-
 κων, ὡς οἱ ἀρχιδρῆς, πρὸ τῶν ὑπὸ
 τῆς ἰδρῶν ἀμαρτωλῶν θυσίας αἰαφδρῶν, ἔπει-
 τα τῆς τῆς λαῶν. εἴθε δὲ ἐπρίκειν ἐφάπαξ, ἐαυ-
 τὸν αὐτὴν γὰρ. ὁ νόμος γὰρ αὐτῶν καὶ ἰ-
 σιὸν ἀρχιδρῆς, ἔχοντας ἀδένειαν. ὁ λόγος δὲ
 τῆς ὀρκωμοσίας τῆς μὲν τὸν νόμον, ὑὸν εἰς τὸν
 αἰῶνα πεπελῶμενον. κεφάλαιον δὲ ὡς
 τοῖς λεγομένοις. τοιούτον ἔχοντι ἀρχιδρῆς, ὅς
 ἐκείνους ἐν δεξιᾷ τῆς θρόνου τῆς μεγαλοσιῶν
 ἐν τοῖς ἔρανοῖς, τῆς ἀγίων λειτουργῶν, καὶ τῆς
 σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ὡς ἐπρίκειν ὁ κύριος, καὶ
 ἐκ αὐτῶν

ἔκ αὐθροπος. πᾶς γὰρ ἀρχιδρὺς εἰς τὸ πρὸς-
 φέρειν δῶρα καὶ θυσίας καθίσταται, ὃθεν
 ἀναγκαῖον ἔχειν ἢ καὶ εἶναι, ὃ προσενέγκῃ.
 εἰ μὲν γὰρ ἡ ὑπὸ ἡδὴ γῆς, ἔσθ' αὖτε ὑπὸ ἰδρύς, ὄντων
 τῶν ἰδρύων τῶν προσφρόντων κατὰ τὸν νό-
 μον τὰ δῶρα. οἱ ἄλλοι ἄποδείγματι καὶ σκιά
 λαβύσσι τῶν ἐπουρανίων, καὶ ὡς κεχημα-
 τισται μανίης, μέλλων ὑπὸ τελεῖν τῇ σκηνῇ.
 ὅρα γὰρ φησι, ποιήσης πάντα κατὰ τὸν τύ-
 πον τὸν δευτέρου. οἱ αὖτε ὅρα. ναὶ δὲ δευ-
 φορωτόρας τέτυκτο λειψουργίας, ὅσω καὶ κρείτ-
 τονός ἐστι δευτέρου μεσότης, ἢ ἡς ὑπὸ κρείττο-
 σιν ἐπαγγελίαις νομοθέτηται. εἰ γὰρ ἡ πρῶ-
 τη ἐκείνη ὑπὸ ἀμεμπτος, ἔκ αὖτε δευτέρου ἐξ-
 τεῖν τόπος. μεμφόμενος γὰρ αὐτοῖς λέγει. ἰ-
 δοὺν ἡμῶς δὲ γινώσκονται, λέγει κύριος, καὶ σω-
 τελέσω ὑπὸ τὸν οἶκον ἰσραὴλ, καὶ ὑπὸ τὸν οἶ-
 κον ἰσραὴλ, δευτέρου καὶ ἡμῶν, ἔκ αὖτε πᾶν
 δευτέρου ὑπὸ ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐ-
 τῶν αὖτε ἡμῶς ὑπὸ λαβομένης μου τῆς χει-
 ρὸς αὐτῶν, ἰσχυράκιον αὐτῶν ἐκ γῆς αἰγύ-
 πτου, ὅτι αὐτοὶ ἔκ αὖτε μέναι αὖτε τῇ δευτέρῃ
 μου, καὶ ἡμέτερος αὐτῶν, λέγει κύριος. ὅτι αὐ-
 τῇ ἡ δευτέρῃ, ὑπὸ δευτέρου αὖτε οἶκον ἰσ-
 ραὴλ μετὰ τὰς ἡμῶς ἐκείνας, λέγει κύριος,
 διδοὺς νόμους μου εἰς πᾶν ἰσραὴλ αὐτῶν, καὶ
 ὑπὸ κατ-

« ὡς καρδίας αὐτῶν ὡς γράψω αὐτοῖς, καὶ
 ἔσονται αὐτοῖς εἰς θεὸν, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι
 εἰς λαόν. καὶ ὅ μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸν πλη-
 « σίον αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέ-
 « πων, γνώθι τὸν κύριον, ὅτι πάντες εἰδὴθουσὶ με
 « ἅρ' ἡμεῖς αὐτῷ ἕως μεγάλῃ αὐτῶν, ὅτι ἰ-
 « λως ἔσονται ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ τῷ
 « ἀμαρτανῶν αὐτῷ, καὶ τῷ αἰσινῶν αὐτῶν
 « ὅ μὴ μνησθῶ ἐπὶ. οἱ δὲ λέγον καὶ νῦν, πεπα-
 λαίωκε τὴν πρῶτην. ὅ δὲ παλαιόμηνον καὶ
 ἡρώδοτος, ἐπὶ τὸν ἀφαισμοῦ. Εἶχε μὲν ὅν 9
 καὶ ἡ πρώτη δικαιοσύνη λαοφείας, τὸ, τε ἁ-
 γιον κοσμικόν. σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρῶ-
 τη, οὗ ἡ ἡ τε λυχνία, καὶ ἡ ἱάπελα, καὶ ἡ πρέθε-
 σις τῷ ἁγίῳ, ἡ τις λέγει ἁγία. μετὰ δὲ ὁ δού-
 τερὸν κατεπέτασμα σκηνῆς, ἡ λεγομένη ἁ-
 γία ἁγίων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον, καὶ
 τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης, ὡς κεκαλυμμέ-
 νη παύσει χρυσοῦ, οὗ ἡ σάμνος χρυσοῦ ἔχουσα
 ὁ μάννα, καὶ ἡ ῥάβδος ἀαρὼν, ἡ βλαστήσει, καὶ
 αἱ πλάκες τῆς διαθήκης. ὑποδράνω δὲ αὐτῆς
 χρυσοῦ μὲν ὁδῆς, κατεσκιάζοντα ὁ ἱλαστήριον,
 ὡς ὅτι ὅτι νῦν λέγον κατὰ μέρος. τού-
 των δὲ ὅπως κατεσκευασμένων, εἰς μὲν τὴν
 πρῶτην σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσάσιν οἱ ἱε-
 ρεῖς, τὰς λαοφείας ὡς τελοῦντες, εἰς δὲ τὴν
 δούτῳ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ

λατρεύει ἅπαξ τῷ εἰαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχι-
 ρεὺς, ὃ χεῖς αἵματός, ὃ προσφέρει ὑπὲρ
 ἑαυτοῦ, καὶ τῇ τῷ λαῷ ἀγνομάτων, ἵνα
 δηλοῦντος τῷ πνύματος τῷ ἁγίῳ, μήπω πε-
 φανερῶσαι πῶς τῇ ἁγίῳ ὁδόν, ἕτε τ' πρώ-
 τῃς σκηνῆς ἐχρύσης σάσιν. ἡ ἕς παρὰ βολὴν εἰς
 τὸν καιρὸν τὸν εἰσηκτότα, καὶ ὃν δῶρα τε καὶ
 θυσίαι προσφέρονται, μὴ διωάμεναι καὶ τὰ
 συνείδησιν τελειῶσαι τὸν λατρεύοντα, μόνον
 ὑπὲρ βρώμασι καὶ πόμασι, καὶ ἀφ' ὧροις
 βαπτισμοῖς, καὶ δικαιώμασι θεοῦ, μέχρι
 καιρῷ διορθώσεως ὑπὲρ κείμηναι. χριστὸς δὲ πα-
 ραχρημόμενος ἀρχιερεὺς τῇ μελλόντων ἀγα-
 θῶν, ἀφ' ὧ τ' μείζονος καὶ τελειοτέρως σκηνῆς,
 ὃ χειροποιήτου, τῷ πέσιν, ὃ ταύτης τ' κτίσεως,
 ὃ δὲ αἵματός φάτων καὶ μόχθου, ὃ δὲ τῷ
 ἰδίῳ αἵματι, εἰσῆλθεν ἐφ' ἅπαξ εἰς τὰ ἁγία
 αἰωνίαν λύτρωσιν διτάμενος. εἰ γὰρ τὸ αἷμα
 ταύρων, καὶ φάτων, καὶ ἀποδοὺς θαλάσσης,
 ἔαν ἕλθῃ τὸν κεκοινωμένους, ἀγιάζει πρὸς τὸ
 τ' σαρκὸς καὶ θανάτου, πόσω μάλλον ὃ αἷ-
 μα τῷ χριστοῦ, ὃς ἀφ' ὧ πνύματος αἰωνίῳ ἑ-
 αυτὸν προσήνεγκεν ἁμωμον ὃ θεῷ, καὶ θα-
 ρεῖ πῶς συνείδησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν ὄντων,
 εἰς ὃ λατρεύειν θεῷ ζῶντι. καὶ ὃ δὲ ἵνα κα-
 νὴς διαθήκης μεσίτης ὅσιν, ὅπως θανάτου γε-
 νομένους,

τομλὺς, εἰς ἀφελύξωσιν τῇ ἡμέτῃ τῇ πρώτῃ
 Διφθέρη παραβάσεων, πλὴν ἐπαγγελίαν λά-
 βωσιν οἱ κεκλημενοί, τὸ αἰώνιον κληρονομί-
 ας. ὅπου γὰρ διφθέρη, θάνατον ἀνάγκη φέ-
 ρεσθαι τῷ διφθεμελὺς. διφθέρη ἡ ἡμέτῃ νε-
 κροῖς βεβαία, ἐπεὶ μή ποτε ἰαγῇ, ὅτε ζῇ ὁ διφ-
 θεμελος. ὅθεν ἐστὶν ἡ πρώτη, χερεὶς αἵματος
 ἐγχεαίνισται. λαληθείσης γὰρ πάσης ἐν-
 λῆς κατὰ νόμον ὑπὸ μωϋσέως παντὶ ᾧ
 λαῶ, λαβὼν τὸ αἷμα τῇ μόσχων καὶ τρά-
 των, μετὰ ὕδατος καὶ ὀρίαν κοκκίναν καὶ ὑσώ-
 που, αὐτὸς τε βιβλίον καὶ πάντα τὸν λαόν
 ἔρράντισε, λέγων. ἔδοξεν τῷ αἵματι τῇ διφθέρης,
 ἧς ἐντείλατο πρὸς ὑμᾶς ὁ θεός. καὶ πλὴν σκη-
 νῶν καὶ πάντα τὰ σκεύη τῇ λειτουργίας
 ᾧ αἵματι ὁμοίως ἔρράντισεν. καὶ χροδὸν αἵ-
 ματι πάντα καθαρίζεται κατὰ τὸν νόμον,
 καὶ χερεὶς αἵματι καθαίρεται ὅτι γίνεται ἄφει-
 σις. ἀνάγκη ὅτι τὰ μὲν ὑποδείγματα τῇ
 ἐν τοῖς ἔρχοις, τῶν καὶ καθαρίζεσθαι, αὐτὰ
 καὶ τὰ ἐπουράνια, κρείττωσι θυσίαις παρὰ
 ταύταις. ὅτι γὰρ εἰς χειροποίητα ἅγια εἰσῆλ-
 θεν ὁ χριστός, ἀνέντυπα τῇ ἀληθινῶν, ἀλλ'
 εἰς αὐτὸν τὸν ἔρχον, τῷ ἐμφανισθῆναι ᾧ
 προσώπῳ τῷ θεῷ ὑποδρῆμας, ἐστὶν ἵνα πολ-
 λάκις προσφύγῃ ἐαυτὸν, ὡς ὁ ἀρχιδρύς

ΑΑ i

εἰσερχεῖ

εἰσέρχῃ εἰς τὰ ἅγια κατ' οἰαντὸν οἱ αἵ-
 ματι ἀλλοτεῖω, ἵπεί ἔδει αὐτὸν πολλάκις
 παθεῖν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. νῦν δὲ ἅ-
 παξ ὑπὸ σιωπῆς τῇ αἰώνῳ, εἰς ἀθέτη-
 σιν ἀμαρτίας, διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ πε-
 φαιδρώται. καὶ κατ' ὅσον ἀρκέεται τοῖς αἰ-
 θρώποις ἅπαξ ἀφθανεῖν, μὴ δὲ ἴδω κεί-
 σις, ὅπως καὶ ὁ χριστὸς ἅπαξ προσενηχθεὶς εἰς
 τὰ πολλὰν ἀνενγκεῖν ἀμαρτίας, ἐκ δευτέ-
 ρης χειρὸς ἀμαρτίας ὀφθῆσεται τοῖς αὐ-
 10 τὸν ἀπεκδεχόμενοις εἰς σωτηρίαν. Σημεῖον
 γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῇ μελλόντων ἀγαθῶν, ὅτι
 αὐτὸ πλὴν εἰκόνα τῇ πραγμάτων, κατ' οἰ-
 αντὸν ταῖς αὐταῖς θυσίαις ἅς προσφύε-
 σιν εἰς τὸ διωκεῖς, ὅδε ποτε διώκῃ τὴν προσ-
 φερόμεν πλειῶσαι, ἵπεί ὅτι αὐτὸς ἐπαύ-
 σαντο προσφύμενα, διὰ τὸ μηδὲ μίαν ἔ-
 χειν ἔτι σωματικῶν ἀμαρτιῶν τὴν λαβύον-
 τας, ἅπαξ κεκαθαρμένον, ἀλλ' οἱ αὐταῖς
 ἀνάμνησις ἀμαρτιῶν κατ' οἰαντὸν. ἀδιώα-
 ζον γὰρ αἷμα τούτων καὶ ἰσχύων ἀφαιρῆαι
 ἀμαρτίας. διὸ εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον,
 11 λέγει. Θυσίαι καὶ προσφορὰν ὅτι ἡθέλησας,
 12 σῶμα δὲ κατηρίσω μοι, ὁλοκαυτώματα
 13 καὶ πᾶσι ἀμαρτίας ὅτι θύσῃς, τότε εἶ-
 14 πον, ἰδοὺ ἤκω. οἱ κεφαλίδι βιβλίου γέγραπῇ
 πᾶσι ἐμοῦ,

„ πῶς ἐμοῦ, τὸ ποιῆσαι ὁ θεὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ.
 „ ἀνὰ τὸν αἰῶνα, ὅτι θυσιάαν καὶ προσφορὰν,
 „ καὶ ὅλοκαυτώματα, καὶ πῶς ἀμαρτίαν
 „ ἔκ ἡθελήκατε, ἔδε διδόντες, αἱ ἕντες κα-
 „ τὰ τὸν νόμον προσφύρονται, τότε εἰρηκεύ.
 „ ἰδοὺ ἤκω τὸ ποιῆσαι ὁ θεὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ
 „ ἀνὰ τὸν αἰῶνα, ἵνα τὸ δεύτερον γένηται, ἐν ᾧ
 „ θέλημα ἡγιασμένοι ἐσμεν, οἱ δὲ τὴν προσ-
 „ φορὰν τῶ σώματι τῷ Ἰησοῦ χριστῷ ἐφάπαξ.
 „ καὶ πᾶς μὲν ἰδὼς ἐσηκε καὶ ἡμῶν λη-
 „ θουργῶν, καὶ ταῖς αὐταῖς πολλαῖς προσφί-
 „ ρων θυσιάαν, αἱ ἕντες ἔδε ποτε διώκει πῶς
 „ εἰν ἀμαρτίας. αὐτὸς δὲ μέγα ἔπαρ ἀμαρ-
 „ τῶν προσενέγκας θυσιάαν, εἰς τὸ διωκεῖς ἐκ-
 „ θισεν ἐν δεξιᾷ τῷ θεῷ, τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμενος,
 „ ἕως πεθῶσιν οἱ ἔχθροι αὐτοῦ ἕως πόδιον τῷ
 „ ποδῶν αὐτοῦ. μετὰ τὴν προσφορὰν πετελείωκεν
 „ εἰς τὸ διωκεῖς τὸν ἀγαθομύτην. μαρτυρεῖ
 „ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. μετὰ τὴν πρ-
 „ οσηκέναι, αὐτὴ ἡ δεξιὰ, ἡ δεξιὰ, ἡ δεξιὰ
 „ πρὸς αὐτὸν, μετὰ ταῖς ἡμέρας ἐκείνας λέγει κύ-
 „ ριος, διδόντες νόμους μου ἐν τῇ καρδίᾳ αὐ-
 „ τῶν, καὶ ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῶν αὐτῶν ἐν τῇ δεξιᾷ
 „ ψα αὐτῶν, καὶ τῇ ἀμαρτίᾳ, καὶ τῶν αἰο-
 „ μῶν αὐτῶν τὸ μὴ μνησθῆναι. ὅπου δὲ ἄφεις
 „ τῶν, ἔκ ἐν προσφορὰ πῶς ἀμαρτίας.

ἔχοντες ὃν ἀδελφοὶ παρέχονται εἰς τὴν εὐ-
 δοκίαν τῇ ἁγίῳ ἐν ᾧ αἵματι τοῦ υἱοῦ ἐνεκαί-
 νουν ἡμῶν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν διὰ
 τοῦ καταπατάσματος, ζυτίσι, τῆς θεοῦ ἀσ-
 ζύτου, καὶ ἰδρία μέγαν ὑπὲρ τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ,
 προσερχόμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν
 πληροφορίᾳ πίστεως, ἐξῆλθισμένοι τὰς καρ-
 δίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς, καὶ λειψ-
 μένοι τὸ σῶμα, ὑδαὶ καὶ θάρσῳ, κατέχευον
 τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος, ἀκλινῇ· πιστὸς γάρ
 ὁ ἐπαγγελάμενος· καὶ κατανοώμεν ἀλλή-
 λων εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης, καὶ καλῶν ὅρων,
 μὴ ἐγκαταλιπόντες τὴν ὑποσυναγωγὴν ἐ-
 αὐτῇ, καθὼς ἔσθις ἡσὶν, ἀλλὰ παρακα-
 λώμετες, καὶ βούτω μάλλον, ὅσω βλέπετε
 ἐγγίσθαι τὴν ἡμέραν· ἐκονοσίως γὰρ ἀμαρ-
 τανόντων ἡμῶν μετὰ τοῦ λαβεῖν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν
 τῆς ἀληθείας, ἵνα ἐν τοῖς ἀμαρτιῶν ἀ-
 πολείψει θυσία, φοβερὰ δὲ ἡς ἐκδοχὴ κεί-
 σεως, καὶ πυρὸς ζῆλος ἐστίαν μέλλοντος οὗ
 ἔσθαι κρίσις. ἀδετήρες τις νόμον μαρτυρίας,
 χρεὶς οἰκτιρμῶν ὑπὲρ τοῦ θυοῦ ἢ τεισὶ μαρτυρίαν
 ἀφ' ἑαυτοῦ· πόσω δοκεῖτε χείρονος ἀξιωθῆ-
 σεται ἡμετέρας, ὁ τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ κατα-
 πατήσας, καὶ τὸ αἷμα τῆς διδασκαλίας κοινὸν
 ἡγοσάμενος, ἐν ᾧ ἡγιασθή, καὶ τὸ πνεῦμα τῆς
 χάριτος

χείρας οὐ βείσας; οἶδα μὲν γὰρ τὸν εἰπόντα,
 " ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ αὐτὰ ποδώσω, λέγει κύ-
 " εριος. καὶ πάλιν, κύριος κρινεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ.
 φοβερὸν ἔστι ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας θεοῦ ζώντος.
 ἀγαμὶν ἠσκήσατε δὲ τὰς πόδας ὑμῶν, οἱ
 αἰεὶ φωλαῖντες, πολλὰ ἄθλησιν ὑπομένετε
 παιδημάτων, ἔσται ἡ ὀνειδισμοῖς τε καὶ θλί-
 ψις δεκτέοι, ἔσται δὲ κοινωνοὶ τῇ ἔ-
 τως ἀστυρομελῶν γυναικῶν. καὶ ἂν τοῖς
 θεοῖς μου συνεπαθήτε, καὶ πᾶσι ἀρπαγῶν
 τῇ ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσε-
 δέξατε, γινώσκοντες ἔχειν οἱ αὐτοῖς κρείττο-
 να ὑπαρξῆν οἱ ἔργοις καὶ μὴ ἔσθαι. μὴ ἀρ-
 βάλητε ἐν πᾶσι παρρησίαν ὑμῶν, ἥ τις ἔχει
 ματαποδοσίαν μεγάλην. ὑπομονῆς ἂν ἔχω-
 τε χρεῖαν, ἵνα ἔσθαι δέλημα τῷ θεῷ ποιήσῃτε,
 " καμίσῃτε πᾶσι ἐπαγγελίαν. ἔτι γὰρ μικρὸν ὄ-
 " ρον ὅσον, ὁ ὀρθόμηνος ἥξει, καὶ ἔσθαι χρονίῃ. ὁ δὲ
 " δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται, καὶ ἐὰν ὑποσεί-
 " λῃ, ἔκ δὲ δοκεῖ ἡ ψυχὴ μου οἱ αὐτῷ. ἡμεῖς δὲ
 ἔκ ἐσμεν ὑποσολῆς εἰς ἀπώλειαν, ἀλλὰ πί-
 σεως εἰς σωτηρίαν ψυχῆς. Εἰ δὲ πίστις, II
 ἐλπιζομένων ὑποστάσις, πραγμάτων ἐλπίδος
 ἔσθαι βλεπομένων. οἱ ταύτη γὰρ ἐμαρτυρήθη-
 σαν οἱ πρεσβύτεροι. πίστις ἡ νοῦς κατηρέαθη
 οὐκ αἰῶνα ῥῆματι θεῷ, εἰς ἃ μὴ ἐκφανο-
 ῖται

Α Α iii

μὴ ὡς

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ

μύλων τὰ βλεπόμυνα γονεῖαι. πῖς δ' ὡλεό-
 να θυσιάαι ἄβελ παρὰ καὶ πρὸς πρὸς γινέ-
 θεῶν, δι' ἧς ἐμαρτυρήθη εἶναι δίκαιος, μαρ-
 τυροῦντος ὡς τοῖς δώροις αὐτοῦ τῷ θεῷ, καὶ
 δι' αὐτῆς ἀφ' ὧν ἐπὶ λαλεῖ. πῖς οὖν
 μετέβη τῷ μὴ ἰδεῖν θάνατον, καὶ ὅχ ὅ-
 ρισκεῖ, διότι μετέβηκεν αὐτὸν ὁ θεός. πρὸ δ'
 τ' μεταθέσεως αὐτοῦ μεμαρτύρηται ὁ κρη-
 κέναι δ' ἑαυτοῦ. χρεῖς δὲ πίσεως ἀδυνάτων ὅνα
 ρεῖσθαι. πισθῆσαι δ' δεῖ τὸν πρὸς ἐχθρούς
 δ' ἑαυτοῦ, ὅτι καὶ τοῖς ἐχθροῦσιν αὐτὸν ματα-
 ποδοῦντος γίνεται. πῖς δ' χρηματίζεις ὡς
 τῷ μηδέπω βλεπομένῳ, ὅλα βηθεῖς, κα-
 πεσκύαζε καὶ τὸν εἰς σωτηρίαν τῷ οἴκῳ. αὐ-
 τοῦ, δι' ἧς κατέκρινε τὸν κόσμον, καὶ τ' κατὰ
 πίσιν δικαιοσύνης ἐχθρὸς κληρονόμος. πῖς κα-
 λόμενος ἀβραάμ ὡς ἠκούσεν ἐξελθεῖν εἰς τὸν
 τόπον, ὃν ἠμέλλε λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν,
 καὶ ἐξῆλθε, μὴ ὡς ἀμέλῳ πού ὄντι. πῖ-
 σεις παρώκησεν εἰς γῆν τ' ἐπαγγελίας, ὡς ἀλ-
 λοτεῖαν, ὅτι σκηνᾶς καὶ τοικῆσαις μετὰ ἱσραὴλ
 καὶ ἰακώβ τῷ συγκληρονόμῳ τ' ἐπαγγελί-
 ας τ' αὐτῆς. ἐξεδέχετο γὰρ πλὴν τοῦ θεμι-
 λίστου ἔχουσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργ-
 ῆς ὁ θεός. πῖς καὶ αὐτὴν σὰρξ διδάμναι εἰς
 καταβολὴν ἀσώματου ἔλαβε, καὶ παρὰ
 καιρὸν

καιρὸν ἡλικίας ἐτεκε, ἐπεὶ πρὶν ἡγήσασθαι
ἐπαγγελίαν. διὸ καὶ ἀφ' οὗ ἐκλήθη-
σαν, καὶ ταῦτα νεκρώμενα, καθὼς τὰ ἄ-
λλα τῶ ἔργῳ ὃ πλῆθει, καὶ ὡς ἄμμος
ἢ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης ἢ ἀνείθ-
μητος. κατὰ πίσιν ἀπέθανον ὅτι πάντες,
μὴ λαβόντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ πόρρω-
θεν αὐτὰς ἰδόντες καὶ ἀπαγγέλλοι καὶ
ὁμολογήσαντες, ὅτι ξυνοί καὶ παρεπίδημοί εἰ-
σιν ὑπὲρ τῆς γῆς. οἱ γὰρ ζῶντες λέγοντες,
ἐμφανίζουσιν, ὅτι πατεῖδα ὑμῶν. καὶ εἰ-
μὲν ἐκείνης ἐμνημόνουν ἀφ' ἧς ἐβλήθησαν, εἰ-
ρην αὐτὸν καιρὸν ἀνακάμψαι. νῦν δὲ κρίτῃ
ὁρίσας, ζυγίσιν ἐπυρενίσας. διὸ ἐκ ἐπαχ-
νεται αὐτῶν ὁ θεός, θεός ὑμῶν καλεῖσθαι αὐ-
τῶν. ἡβίμασε γὰρ αὐτοῖς πόλιν. πίσει προ-
σηνήνοχον ἀβραάμ τὸν ἰσραὴλ περὶ ζόμλου,
καὶ τὸν μονογυνῆ προσέφθον, ὁ τὰς ἐπαγε-
λίας ἀναδέξάμενος, πρὸς ὃν ἐλαλήθη, ὅτι εὖ
ἵστα κληθήσεται. τοὶ ἀδέρμα, λογισάμε-
νος, ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν δυνατὸς ὁ θεός,
ὅθεν αὐτὸν καὶ εὖ παρεβολῇ ἐκομίσθη. πίσει
περὶ μελλόντων ἀλόγησεν ἵστα καὶ τὸν ἰακώβ
καὶ τὸν ἡσὺ. πρὸς ἵστα ἰακώβ ἀφθνήσκων, ἔκασον
τῇ ὑπὸν ἰωσήφ ἀλόγησε, καὶ προσεκύνησεν ὑπὲρ
ὃ ἄκρον τῷ ῥάβδῳ αὐτοῦ. πίσει ἰωσήφ τελευ-
τῶν, πρὸς

ΑΛ iii

τῶν, πρὸς

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ

τῶν, πῶδ' ἔ' Ἰζόδου τῇ ὑῶν ἰσραήλ ἐμνημό-
 νουσε, καὶ πῶδ' τῇ ὀσέων αὐτοῦ ἐντείλατο
 πίσει, μωϋσῆς γληνηθεῖς, ἐκρύβη τείμνητος
 ἔπ' τῇ πατοδῶν αὐτοῦ, διότι εἶδον ἀσείον
 εἰ παιδίον, καὶ ἐκ ἐφοβήθηθεν τὸ ἀγέταγ-
 μα τῆ βασιλείας. πίσει, μωϋσῆς μέγας γνό-
 μλος, ἠρνήσατο λέγεσθαι ὑὸς θυγατρὸς φα-
 ραῶ, μάλλον ἐλόμλος συγκακονχεῖσθαι ὃ
 λαῶ τῆ θεῆς, ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἀμαρτίας
 ἀφ' ἁυτοῦ, μείζονα πλῆστον ἠγχιέμλος τῇ
 ἐν αἰγύπτῳ θησαυρῶν, τὸν ὀνειδισμόν τῆ χρι-
 στοῦ. ἀπέβλεπε γὰρ εἰς πλὴν ματαφοδοσίαν.
 πίσει κατέλιπε αἰγύπτιον, μὴ φοβηθεῖς τὸν
 θυμὸν τῆ βασιλείας. τὸν γὰρ ἀόρατον ὡς ὄρων
 ἐκαρτόρησε. πίσει πεποίηκε εἰ πάχα καὶ
 πλὴν πρῶτον τῆ αἵματός, ἵνα μὴ ὁ ὀλο-
 θρύνων τὰ πρῶτοκα, θίγῃ αὐτῶν. πίσει δὲ
 διέβηθεν πλὴν ὀνυφραὶ θάλασσαν, ὡς ὄρα ξη-
 ραῖς, ἥς πᾶσαι λαβόντες οἱ αἰγύπτιοι, κατε-
 πόθηθεν. πίσει τὰ τεῖχη ἰδρυχὲ κατέπεσε,
 κυκλωθέντα ὡδ' ἐπὶ ἡμέρας. πίσει ῥαὰ
 ἢ πόρην εἰ σιωπάλετο τοῖς ἀπειθήσασιν, δε-
 ξαμένη ὅν κατασκόπους μετ' εἰρήνης. καὶ
 ἔ' ἐν λέγω; ὡδ' αἰετὶ γὰρ με διηκούμενον ὁ
 χρόνος πῶδ' μεδῶν, βαράκ τε καὶ ἀμφῶν,
 καὶ ἰεφθαί, δαβὶλ τε καὶ ἀμουήλ, καὶ τῇ
 πεφνητῶν,

προφητῶν, οἱ δὲ πίσεως κατηγωνίσαντο βα-
 σιλείας, ἐργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον
 ἐπαγγελιών, ἔφραξαν σώματα λεόντων, ἔσ-
 βησαν διώκων τωρὸς, ἐφυγον σώματα μα-
 χαίρας, ἐνεδίωκαν ὀφθαλμοὺς ἀπὸ ἀδενείας,
 ἐγλήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς
 ἐκλιναν ἀλλοτρίων, ἔλαβον γυναικας ἰσχυ-
 ράσεως ὧν νεκρῶν αὐτῶν. ἄλλοι δὲ ἐτυμ-
 πανίσθησαν, ὅς προσδέξάμενοι πλὴν ἀπολύτῳ
 σιν, ἵνα κρείττονος αἰαστάσεως τύχωσιν. ἑτοῖροι
 δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μασιγῶν πείραν ἔλαβον,
 ἐν δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς, ἐλιθάσθησαν, ἐ-
 πρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόβῳ μαχαίρας
 ἀπέθανον, ὡδὲ ἡλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγί-
 οῖς δούρμασιν, ὑπόδράμενοι, θλιβόμενοι, κα-
 κοχόμενοι, ὧν ἔκλυ' ἄξιός ἐστιν κόσμος, ἐν δὴρμύ-
 αῖς πλανώμενοι, καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις, καὶ
 ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς. καὶ ὅσοι πάντες μαρτυ-
 ρηθέντες διὰ τῆς πίσεως, ἔκ ἐκομίσαντο πλὴν
 ἐπαγγελίας, τῆς δὲ ὡδὲ ἡμῶν κρείττον' ἐ-
 προβλεψάμεν, ἵνα μὴ χερεὶς ἡμῶν πλειω-
 θῶσιν. Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς τοῦτον ἔχοντες 12
 ὡδὲ κείμενον ἡμῶν νέφος μαρτύρων,
 ὅγκον ἀποδείμενοι πάντα, καὶ πλὴν ὅπως
 εἰσάγον ἡμαρτίαν, δι' ἡπομονῆς ἴεχμεν τὸν
 προκείμενον ἡμῶν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸ
 πῆμα πίσεως ἀρ-

πίσεως ἀρχηγόν, καὶ πλειωπλὺν Ἰησοῦν, ὃς αὐτὶ τῷ προκείμενῳ αὐτῷ χαρᾶς, ὑπέμεινε σαυρόν, αἰσχύνης καὶ ταφρονήθας, οὗ δεξιᾶς τε τῷ θρόνῳ τῷ θεῷ ἐκείνῳ. ἀναλογίζεσθε γὰρ τὸν τοιαύτῳ ὑπομεμνηκότες ὑπὸ τῇ ἀμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ καμνῆτε, ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι. ἔπω μέχρις αἵματος ἀντεκρίθητε, πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι, καὶ ἐκλέληκα τῆς παρακλήσεως, ἥ ἕως ὑμῶν ὡς υἱοῖς διελέγεται. ἢ ἐμὲ μὴ ὀλιγόρως παιδείας κυρεῖς, μὴ δὲ ἐκλύεις ὑπὸ αὐτοῦ ἐλεγχόμενος. ὃν γὰρ ἀγαπᾷ κύριος, παιδεύει, μαστιγοῖ δὲ πάντα ὑόν, ὃν παραδέχεται. εἰ παιδεῖται ὑπομένετε ὡς υἱοῖς ὑμῶν προσφύεται ὁ θεός. ἕως γὰρ ὅστις υἱός, ὃν οὐ παιδεύει πατήρ; εἰ δὲ κυρεῖς ἐσε παιδείας, ἥς μέχρι γέγονας πάντες, ἄρα ἴσθαι ἐσὲ καὶ ἔχῃ υἱοί. εἴτα οὐ μὲν τῷ σαρκὸς ἡμῶν πατόρας εἶχμεν παιδευτάς καὶ ἐντρέπομεθα, ὅτι πολλῷ μάλλον ὑποταγασόμεθα ὅτι πατρὶ τῇ πνευματικῇ, καὶ ζήσομεν; οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, ἐπαίδευσαν, ὃ δὲ ὑπὲρ τὸ συμφέρον εἰς τὸ μεγαλαβεῖν τῆς ἀγνοίας αὐτῶν. πᾶσαι δὲ παιδεῖαι πρὸς μὲν τὸ παρὸν οὐ δοκῇ χαρᾶς εἶναι, ἀλλὰ λύπης, ὕσθρον δὲ καρπὸν αἰώνιον.

πὸν εἰρηνικὸν βίῃς δι' αὐτῆς γυμνασμεύοις
 ἀφ' ὧν δίδωσι δικαιοσύνης. διὸ τὰς παρειμυίας
 χεῖρας, καὶ τὰ παραλελυμένα ῥίνατα αἰ-
 ορθώσατε, καὶ ῥοχίας ὀρθὰς ποιήσατε βίῃς
 ποσὶν ὑμῶν, ἵνα μὴ τὸ χολὸν ἐκτραπῇ, ἵαθῇ
 δὲ μάλλον. εἰρυνώτω δώκετε μὲν πάντων, καὶ
 τὸν ἀγιασμόν, ὃ χρεὶς ὁδεὶς ὄψεται τὸν κύ-
 ριον, ὑποδοκῶντες, μὴ τις ὑποδῶν ἀπὸ τῆς
 χείματος τῆς θεῆς, μὴ τις εἴζα πικρίας, αἰὼ
 φύσσει ἐνόχλῃ, καὶ ἀπὸ ταύτης μαινώσιν
 πολλοί, μὴ τις πόρνος, ἢ βέβηλος ὡς ἡσαῦ, ὃς
 αὐτὴ βρώσεως μᾶλλον ἀπέδδοτο τὰ πρωτοτό-
 κια αὐτοῦ. ἴτε γὰρ, ὅτι καὶ μετέπειτα θέ-
 λων κληρονομήσει πλὴν θύλογίαν, ἀπέδδκε
 μάστιγιν. μετάνοίαν γὰρ τόπον ἔχ' ὅρει, καὶ
 πόρ' μὲν δακρύων ἐκζητήσεις αὐτῶν. ὃ δ'
 προσελήλυθατε ψηλαφώμεν ὅρει, καὶ κε
 κανυμένῳ πνεύματι καὶ γνώφῳ, καὶ σκοτῳ,
 καὶ θυλίῃ, καὶ σάλπιγγος ἤχῳ, καὶ φω-
 τὶ ἐν ἡμῶν, ἥς οἱ ἀκούοντες, παρεστήσαν-
 το προσελήλυται αὐτοῖς λόγον. ὃς ἐφόβον γὰρ
 ὃς δ' ἔλασσε λόμνον, καὶ θηρίον θίγῃ τῆς ὄρας,
 λιθοβοληθήσεται, ἢ βολίδι καταβέβηθήσεται,
 καὶ ὅπως φοβερὸν ἰὺ ὃ φανταζόμενον. μω-
 σῆς εἶπεν, ἐκφοβός εἰμι καὶ ἄτρομος· ἀλλὰ
 προσελήλυθατε σιών ὅρει, καὶ πόλιν θεῶν ζωνῶσα,
 ἰδρυμένη

ἰδὲ θάλημ ἐπουρανίῳ, καὶ μυριάσιν ἀγγέλων
 πανηγύρει, καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτότων ἐν ἔρα-
 νοῖς ἀπογεγραμμένων, καὶ κειτῇ θεῷ πάντων
 καὶ πνύμασι δικαίων τελειωμένων, καὶ ὅρα
 θήκης νέας μεσότης Ἰησοῦ, καὶ αἵματι ῥαντισ-
 μῶν, κρείττονα λαλοῦντι παρὰ τὸ ἄβελ. βλέ-
 πετε μὴ παραιτήσθε τὸν λαλοῦντα. εἰ γὰρ ἐ-
 κείνοι ἐκ ἐφύσον, τὸν ὡς γῆς παραιτησάμενοι
 χρηματίζοντα, πολλῶ μάλλον ἡμεῖς, οἱ τὸν
 ἀπὸ ἔρανδον ἀποστροφόμενοι, ὅτι ἡ φωνὴ πλὴν
 22 γινώσκοντες τότε, γινώσκοντες ἐπὶ πᾶσι, λέγων. ἔτι
 23 ἄπαξ ἐπὶ σείω, ὅτι μόνον πλὴν γῆν, ἀλλὰ καὶ τὸν
 ἔρανόν. ὅτι δὲ ἔτι ἄπαξ, δηλοῖ τῇ σελουμέ-
 νων πλὴν μετὰ θεοῖν, ὡς πεποιημένων, ἵνα μείνη-
 τὰ μὴ σελουόμενα. διὸ βασιλείαν ἀσάλευτον
 παραλαμβάνοντες, ἔχοντες χάριν, δι' ἧς λα-
 τρώμεν διάκριτως ὅτι θεῷ μετὰ αἰδοῦς καὶ δι-
 13 λαθείας. Καὶ γὰρ ὁ θεὸς ἡμεῶν πάντες κατα-
 ταλίσκον. ἡ φιλαδελοφία μενέτω. τὸ φιλοξε-
 νίας μὴ ὡς ἀλλοτρίαν δεξάμεθα. ὅρα ταύτης γὰρ ἔλα-
 λόντινες ἐκρίναντες ἀγγέλους. μεμνήσκατε
 τῇ δεσμίων, ὡς συνδεδεμένοι, τῇ κακονχο-
 μύων, ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι. ἕμιος
 ὁ γάμος ἐν πᾶσι, καὶ ἡ κοίτη ἀμείλιτος. πόρνος
 δὲ καὶ μοιχεύς κενεῖ ὁ θεός. ἀφελάργυρος ὁ ἰό-
 πος, ἀρκούμενοι τοῖς παρῶν. αὐτὸς γὰρ εἶρηκεν.
 ὅτι μὴ σε

„ ἔμῃ σε αὐτῷ, ὅς ἐστι μὴ σε ἐγκαταλείπω, ὥστε
 „ θάρρῃ οὕτως ἡμᾶς λέγειν, κύριος ἐμοὶ βοηθός,
 „ καὶ ὅς φοβῆθῃ ὁμοῦ μετ' ἐμοὶ ποιήσει μοι αὐτῶπος.
 μνημονεύετε τῶν ἡγεμενῶν ὑμῶν, οἱ ἱερεῖς ἐλά-
 λησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ὡς ἀναθεωροῦ-
 πες πλὴν ἐκβασιπὶ τῇ ἀνατροφῇ, μεμείσθε πλὴν
 πίστεν. Ἰησοῦς χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον, ὁ αὐτὸς καὶ
 εἰς τὸ αἰῶνα. διδασκαλίας ἐπικέλαις καὶ ξείναις
 μὴ παρὰ φρόνῃ. καλὸν ἂν χεῖρ βιβαιοῦ-
 σθαι πλὴν καρδίαν, ὅς βρώμασιν, ἐν οἷς ὅς ὥφει-
 λήθῃσαν οἱ παρὰ πειθήντες. ἔρχομεν θυσι-
 ασίαν, ὅς φαγεῖν ὅς ἐχρυσὸν ἔχουσιν, οἱ τῇ
 σκηνῇ λατρεύοντες. ὡς ἂν εἰσφύγῃ ζώων ὅς αἵ-
 μα παρὰ ἀμαρτίας, εἰς τὰ ἅγια ὅς τῷ ἀρχι-
 δρέως, τῶν τὰ σώματα κατὰ καίῃ ἐξω τῷ
 παρεμβολῇ. διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἀγάσῃ ὅς τῷ
 ἰδίῳ αἵματι τὸν λαόν, ἐξω τῷ πύλης ἐπαθε.
 ζήτω ἡμεῖς ὅς ὁμιλοῦμεθα πρὸς αὐτὸν ἐξω τῷ παρεμ-
 βολῇ, τὸν ὁνειδισμὸν αὐτῷ φέροντες. ὅς ἂν ἐχρ-
 μεν ὡς ἐμύσθῃ πόλιν, ἀλλὰ πλὴν μέλῃσθαι
 ἐπιζητοῦμεν. δι' αὐτῷ ὅς ἀναφύρομεν θυσίαν
 αἰνέσεως ὅς παντὶς ὅς θεῷ, θυτίσι καρπὸν
 χιλήων ὁμολογούντων ὅς ὀνόματι αὐτοῦ. τῷ
 δὲ ὁποιῶν καὶ κοινωνίας μὴ ὡς λαοὶ θάνεω.
 ζιανταὶς ἂν θυσίαις ὁμιλοῦνται ὁ θεός. πείθε-
 δε δὲ ζῆς ἡγεμενῶν ὑμῶν, καὶ ὡς εἴκετε. αὐ-
 τοῖς γὰρ

οἱ γὰρ ἀγρυπνεῖσιν ὑπὲρ τῆς ψυχῆς ὑμῶν,
 ὡς λόγον ἀποδόντες, ἵνα μὴ χάρις ᾖ ποι-
 ῶσι, καὶ μὴ σεοῦντες. ἀλυσιτελεῖς γὰρ ὑμῖν
 ᾖ. προσεύχεσθε ὑπὲρ ἡμῶν. περιθάμβη-
 σθε, ὅτι καὶ ἡμεῖς σὺν ὑμῖν ἐν παντί κα-
 λῶς θέλοντες ἀναστρέφεται. πολλοὺς τὸν τρόπον
 δὲ παρακαλῶ ᾡεῖσθαι, ἵνα τάχιον ἀποκα-
 τασταθῶ ὑμῖν. ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν
 ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα τῆς προβάτων τὸν μέ-
 γαν ἐν αἵματι δαυὶδ θήκης αἰῶνι, τὸν κύριον ἡ-
 μῶν ἰησοῦν, κατερίσκει ὑμᾶς ἐν παντί ὁρ-
 ῶν ἀγαθῶ, εἰς τὸ πειθεῖσθαι τὸ θέλημα αὐτοῦ,
 ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ θαύμαζον οὐνόπιοι αὐτοῦ,
 ὡς ἰησοῦ χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τὸν αἰῶνα.
 ἀμὴν. παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί, ἀνέχε-
 σθε τὸν λόγον τῆς παρακλήσεως. ἢ ἢ ὅτι βρα-
 χύων ἐπέσειλα ὑμῖν. γινώσκετε τὸν ἀδελφόν ἡ-
 μόν, θεὸν ἀπελευμενόν, μεθ' ἧς, ἐὰν τάχιον
 ὁρῇται, ὄψομαι ὑμᾶς. ἀσπάσθε πάντας
 τὸν ἡγουμένους ὑμῶν, καὶ πάντας τοὺς ἁγίους.
 ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀπὸ τῆς ἰταλίας. ἡ χά-
 ρις μὲν πάντων ὑμῶν. ἀμὴν.

Εἰσέφθην ἀπὸ ἰταλίας ὅτι τιμωθῆς.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

Ιακώβου καθολική.

ΑΚΩΒΟΣ Θεῷ καὶ κυρίῳ I
 Ἰησοῦ χριστῷ δοῦλος, ταῖς δὲ
I θεῇ φυλααῖς, ταῖς αὐτῇ τῇ δια-
 πορᾷ, χαίρειν. πάντα χα-
 ράν ἡγάθατε ἀδελφοί μου,
 ὅταν πειρασμοῖς πειρωθέντες ποιήλοις, γι-
 νώσκοντες, ὅτι ὁ δοκίμιον ὑμῶν τὸ πείρασος καὶ
 πόρραζεται ὑπομονῇ. ἡ δὲ ὑπομονὴ ὁρ-
 γον τέλειον ἐχέτω, ἵνα ᾖτε τέλειοι καὶ ὁλό-
 κληροι, αὐτὴ μὴ λειπόμενοι. εἰ δὲ τις ὑ-
 μῶν λείπεται ὁφείας, αἰτείτω παρὰ τῆς δι-
 δόντος Θεοῦ πάντα ἀπολῶς, καὶ μὴ ὀνειδίζον-
 τος, καὶ δοθῇσεται αὐτῷ. αἰτείτω δὲ αὐ-
 τὸς πίσει, μὴ δὲ ἀνδρακρινόμενος. ὁ γὰρ ἀνδρα-
 κρινόμενος, ὅμοιος κλυδῶνι θαλάσσης ἀνέμι-
 νομενῶ καὶ εἰπινομενῶ. μὴ γὰρ οἶδω
 ἀνθρώπος ἐκεῖνος, ὅτι λήψεται τι παρὰ τῆς
 κυρίας. ἀνὴρ δίψυχος, ἀκατάστατος αὐτὸς πάντας
 ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. καὶ χαίτω δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ τα-
 πεινὸς, αὐτὸς δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ. ὁ δὲ πλούσιος, αὐτὸς τῇ
 ταπείνωσει αὐτοῦ, ὅτι ὡς αἴθρως χέρτης παρελθύ-
 σε. ἀπέτειλε γὰρ ὁ ἥλιος σὺν τῷ καύσωνι, καὶ ἔβρι-
 ρανεν τὸν χέρτην, καὶ ὁ αἴθρως αὐτοῦ ἔβριπτεσε, καὶ ἡ
 δύπερεπεια

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

οὐ πρέπεια τῷ ἑαυτοῦ αὐτοῦ ἀπώλει. ἔτι
 καὶ ὁ πλάσιος οὐ ταῖς θείαις αὐτῷ μαρτυρί-
 σε. μακάριος αὐτὸς ὃς ἔσπομύει πειρασμόν,
 ὅτι δοκιμὸς γινόμενος λήψεται τὸν στέφανον τὸν
 ἡσ, ὃν ἐπηγγέλατο ὁ κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν
 μηδεὶς πειραζόμενος λεγέτω, ὅτι ἀπὸ θεοῦ πει-
 ράζομαι. ὁ γὰρ θεὸς ἀπειραστός ἐστὶ κακῶν, πει-
 ράζει δὲ αὐτὸς ἑκάστα. ἐκείνος δὲ πειράζεται,
 ἔσπο τὴν ἰδίαν ὑποψίαν βελκόμενος καὶ δε-
 λεζόμενος. εἴτα ἡ ὑποψία συλλαβῶσα
 ὑκτεῖ ἀμαρτίαν, ἡ δὲ ἀμαρτία ἀποτελεσθεῖσα
 ἀποκύνει θάνατον. μή πλανᾶσθε ἀδελφοί μου
 ἀγαπητοί. πάντα δοκίματε ἀγαθὰ, καὶ πᾶν δώρη-
 μα τέλειον, αἰσθάνεσθαι ὅτι καταβαίνει ἀπὸ τοῦ
 πατρὸς τοῦ φωτός, παρ' ὧν οὐκ οὐκ παρὰ λα-
 γή, ἢ φροπῆς ἀποσκήσματος. βρληθεὶς ἀπεκύν-
 ησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας, εἰς ὃ εἶπεν ἡμᾶς
 ἀπαρχὴν τινὰ τοῦ αὐτοῦ κτισμάτων. ὥστε ἀ-
 δελφοί μου ἀγαπητοί, ἔστω πᾶς αἰσθῶν τα-
 χὺς εἰς τὸ ἀκοῦσαι, βραδὺς εἰς τὸ λαλῆσαι,
 βραδὺς εἰς ὀργὴν. ὁρμή γὰρ αἰσθῶν, δικαιοσύ-
 νῃ θεῷ καὶ καταργάζεται. διὸ ἀποθέμενοι
 πᾶσαν ὑπαρίαν καὶ πονηρίαν κακίας, οὐ
 πρὸς τὴν δέξασθε τὸν ἐμφυτὸν λόγον, τὸν δινα-
 μένον σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν. γίνεσθε δὲ εὐση-
 ταὶ λόγον, καὶ μὴ μόνον ἀκροαταὶ παραλο-
 γισμένοι

γιζόμενοι ἑαυτοῦ, ὅτι εἴ τις ἀκροατὴς λόγου
 ὄντι καὶ ὁ ποιητὴς, ὅς ἐοικεν ἀνδρὶ κατανο-
 οῦντι τὸ πρῶτον τὴν συνέσεως αὐτοῦ ἐν ἐσώφῳ.
 κατενόησε γὰρ ἑαυτὸν καὶ ἀπελήλυθε, καὶ
 διδύως ἐπελάθετο ὁποῖος ἦν. ὁ δὲ παρακύν-
 ηται εἰς νόμον τέλειον ὃν τὸ ἐλθεῖν εἰς, καὶ
 παραμένει, ὅς ἐκ ἀκροατῆς ἐδιδραμο-
 νῆς γινόμενος, ἀλλὰ ποιητὴς ὄντι, ὅς τοις μα-
 κρείοις ἐν τῇ παιήσει αὐτοῦ ἔσται. εἴ τις δοκεῖ
 θρησκός εἶναι ἐν ὑμῖν, μὴ χαλινάτω τὸν γλῶσ-
 σον αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀπατῶν καρδίαν αὐτοῦ, τῆ-
 του μάταιος ἢ θρησκείας. θρησκεία καὶ θάραξ
 καὶ ἀμείαντος παρὰ τὸ θεῶ καὶ πατεῖ, αὐ-
 τὴ ὄντι, ἐδιδραμοῦ ὀρφανὸν καὶ χήραν
 ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖς
 ἀπὸ τοῦ κόσμου. Ἀδελφοί μου μὴ ἐν προ-
 σωποληψίαις ἔχετε πλὴν πίστιν τοῦ κυρίου ἡμῶν
 Ἰησοῦ χριστοῦ τῆς δόξης. ἐὰν γὰρ εἰσέλθῃ εἰς
 πλὴν συναγωγῆς ὑμῶν ἀνὴρ χρυσοδακτύλιος
 ἐν ἱδῆν λαμπρᾷ, εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτωχὸς ἐν
 ῥυπαρᾷ ἱδῆν, καὶ ἐδιδραμοῦτε ἐν τῷ
 φοροῦντι πλὴν ἱδῆν πλὴν λαμπρᾷ, καὶ εἶ-
 πητε αὐτῷ, σὺ κλέπτου ὡς καλῶς, καὶ ὅτι πτω-
 χῷ εἶπητε, σὺ σῆτι ἐκεί, ἢ κλέπτου ὡς ἕως τοῦ
 ὑποπόδιόν μου, καὶ ἐδιδραμοῦτε ἐν ἑαυτοῖς
 καὶ ἐγλήκατε κριταὶ δολογισμῶν πονηρῶν.

BB

i

ἀκούσατε

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ἀκούετε ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. ἔχ' ὁ θεὸς
 ἐξελίξατο τὸν πῶχον τῷ κόσμῳ τούτῳ, πλῆ-
 σσαν οὐ πίστι, καὶ κληρονόμους τῆ βασιλείας, ἧς
 ἐπηγγέλατο τοῖς ἀγαθοῖς αὐτόν; ὑμεῖς δὲ ἠ-
 τιμάσατε τὸν πῶχον. ἔχ' οἱ πλούσιοι κατα-
 διωκεύουσιν ὑμῶν, καὶ αὐτοὶ ἔλκουνσιν ὑμᾶς
 εἰς κειθήρια; ἔχ' αὐτοὶ βλασφημοῦσι τὸ κα-
 λὸν ὄνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ;
 εἰ μὲν οὖν νόμον πελεῖτε βασιλικὸν κατὰ τὴν γρα-
 φὴν, ἀγαπήσατε τὸν πτωχὸν τοῦ ὡς ἑαυτὸν,
 καλῶς ποιεῖτε. εἰ δὲ προσωποληπτεῖτε, ἅμαρ-
 τίαν ὀργάζεσθε, ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ νόμου,
 ὡς παραβάται. ὅς τις γὰρ ὅλον τὸν νόμον τηρή-
 σαι, πλείψει δὲ οὐκ οὐκ, γένοιτο πάντων εὐλογητός. ὁ
 γὰρ εἰπὼν, μὴ μοιχεύῃς, εἶπε καὶ, μὴ φονεύῃς.
 εἰ δὲ εἰς μοιχεύεις, φονεύεις δὲ, μέγας πα-
 ραβάτης νόμου. ἔτιως λαλεῖτε, καὶ ἔτιως ποι-
 εῖτε, ὡς δεῖ νόμον ἐλθεῖν θείας μέλλοντες κρί-
 νεσθαι. ἡ γὰρ κρίσις αἰείως ἢ μὴ ποιήσατε
 ἔλεος. καὶ κατακαυχᾶσθαι ἔλεον κρίσεως. ἢ εἰ
 ὄφελος ἀδελφοί μου, ἵνα πίστιν λέγῃ τις ἔχειν,
 ὁρᾷ δὲ μὴ ἔχει; μὴ δυνάται ἡ πίστις σῶσαι
 αὐτόν; ἵνα δὲ ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑ-
 πόρχωσι, καὶ λειπόμενοι ὡς τὸ ἐφημέριον Ἰο-
 φῆς, εἴπω δὲ ἵνα αὐτοῖς ἵδῃ ὑμῶν, ἵνα ἴδῃτε οὐ
 εἰρώμεν, θερμαίνεσθε καὶ χερσὶν ἰσχυρίζεσθε, μὴ δώτε
 δὲ αὐτοῖς

αὐτοῖς τὰ ἐπιτηδεύματα τοῦ σώματος, τί τὸ
 ὄφελος; ἔτι καὶ ἡ πίστις, ἐὰν μὴ ὀργὰ ἔχῃ,
 κενὸν ὄντι καθ' ἑαυτὴν. ἀλλ' ὀργὴ ἔστι. σὺ πίστιν
 ἔχεις, καὶ γὰρ ὀργὰ ἔχει. δείξόν μοι τὴν πίστιν τοῦ
 χεῖς τῶν ὀργῶν σου, καὶ γὰρ δείξω σοι ἐκ τῶν
 ὀργῶν μου πλὴν πίστεως μου. σὺ πιστεύεις, ὅτι ὁ
 θεὸς εἷς ὄντι; καλῶς ποιεῖς. καὶ τὰ θαυμάσια
 πιστεύεις, καὶ φεύγεις. θελήεις δὲ γινώσκειν ὅτι
 αὐθροῦ καὶ, ὅτι ἡ πίστις χεῖς τῶν ὀργῶν
 κενὸν ὄντι; ἀβραάμ ὁ πατὴρ ἡμῶν ὅτι ἦν
 ὀργῶν ἐδικαιώθη, ἀνέγκασεν ἱερεῖα τὸν υἱὸν
 αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιασεῖον; βλέπεις, ὅτι ἡ πί-
 στις σωθήσεται τοῖς ὀργῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ὀργῶν
 ἡ πίστις ἐπεληρώθη; καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφή, ἡ
 λέγουσα. ἐπίστευσε δὲ ἀβραάμ τῷ θεῷ, καὶ
 ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, καὶ ἔλεος θεοῦ
 ἐκλήθη. ὁρᾶτε βίνω ὅτι ἦν ὀργῶν δικαιοσύνη αὐ-
 θροῦ, καὶ ὅτι ἐκ πίστεως μόνον; ὁμοίως δὲ καὶ
 ῥαὰβ ἡ πόρνη, ὅτι ἦν ὀργῶν ἐδικαιώθη, ἑπο-
 ξαμένη τῷ κατασκευαστῇ, καὶ ἐτόρα ὁδῶν ἐκβα-
 λῶσα; ὡσαύτως γὰρ τὸ σῶμα χεῖς πνεύματος νε-
 κρόν ὄντι, ἔτι καὶ ἡ πίστις χεῖς τῶν ὀργῶν νε-
 κρὰ ὄντι. μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθαι ἀ-
 δελφοί μου, εἰδότες, ὅτι μέζον κείμα ληψόμε-
 θα. πολλὰ γὰρ πλάιοι μὲν ἄπαντες. εἰ ἔστι ἐν λό-
 γῳ ὁ πᾶς, ὅς ἐστι πᾶς ἀνὴρ, δυνατὸς χαλῆσαι
 BB ii πωγῆσαι

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

πωῆσαι καὶ ὅλον δ' σῶμα. ἰδὼν τῇ ἰσχύϊ
 χαλινῶν εἰς τὰ σώματα βάλλομεν, πρὸς τὸ
 πείθεσθαι αὐτὸν ἡμῖν, καὶ ὅλον τὸ σῶμα αὐτῶν
 μετέσμεν. ἰδὼν καὶ τὰ πλοῖα τηλικαῦτα ὄντα,
 καὶ ὑπὸ σκληρῶν αἰέμων ἐλαυνόμενα, μετέ-
 γειν ὑπὸ ἐλαχίστου πιδαλίσ, ὅπου αὐτὴ ἡ ὁρμή
 τοῦ αὐθιγόντος βέλη. ἔτι καὶ ἡ γλῶσσα με-
 κρὸν μέλος ὄβρι, καὶ μεγαλαυχεῖ. ἰδὼν ἡλικὸν πῦρ
 ἡλικὶ ὑλὶ ἀνάπιδ. καὶ ἡ γλῶσσα δ' πῦρ, ὁ κόσ-
 μος τ' ἀδικίαν, ἔτι καὶ γλῶσσα καθίσταται εἰ-
 ρεῖς μέλεσιν ἡμῶν, ἡ σπιλῆται ὅλον δ' σῶμα, καὶ
 φλογίζεται τὸν ἰσχυρὸν τ' ἡμέτερον, καὶ φλογιζο-
 μένη ὑπὸ τ' ἡμετέρας. πᾶσαι γὰρ φύσεις θηρίων
 τε καὶ πετεινῶν, ὀρεῶν τε καὶ οὐρανίων δα-
 μαίρει καὶ δεδάμασαι τῇ φύσει τῇ αὐθιγῶ-
 πιν. πῶς δὲ γλῶσσαι εὐδαίμονα αὐθιγῶ-
 πων δαμάσκει, ἀκατάχρηστον κακόν, μετὰ ἰσ-
 θαινατόφορον. εἰ αὐτῇ διλογίζομεν τὸν θεόν
 καὶ πατόρα, καὶ εἰ αὐτῇ καταρρώμεθα τὸν
 αὐθιγῶν, τὸν καὶ ὁμοίωσιν θεῶν ἡμετέρας.
 ἐκ τοῦ αὐτοῦ σώματος ἰσχυρῶς διλογία καὶ κα-
 τάρτα. ἔχει ἀδελφοί μου ταῦτα ἔτι γίνε-
 σθαι. μή τι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὁπῆς βρύει δ' γλυ-
 κὺ καὶ δ' πικρόν; μή δυνάται ἀδελφοί μου συ-
 κὴ ἐλαίαν ποιῆσαι; ἢ ἄμπελος σύκα; ἔτι
 εὐδαίμονα πηγὴ ἀλκόν καὶ γλυκὺν ποιῆσαι ὕδωρ.
 ὡς ὅτι

ἕως θανάτου καὶ ὑποσκήμων ἐν ὑμῖν; δεῖξάτω ἐκ
 τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ὄργανα αὐτοῦ, ἐν πράξι-
 νήτι θείῳ. εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε, καὶ
 εἰδέναι ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατακαυ-
 χαῖσθε, καὶ ψάλλετε κατὰ τὸ ἄληθειαν. ὅτι
 ὅτι αὐτῇ ἡ θεία αὐτὸν κατόρθωσεν, ἀλλ'
 ὑποταγὴς, ψυχικῆς, δαιμονιώδους. ὅπου γὰρ ζῆ-
 λος καὶ εἰδέναι, ἐκείνη ἀκαταστασία, καὶ πᾶν
 φανερὸν πρᾶγμα. ἡ δὲ αὐτὸν θεία, πρῶτον
 μὲν ἀγνὴ ὅτιν, ἔπειτα εἰρηνικῇ, ὑποτακτικῇ, ὑ-
 ποιῶν, μετὰ ἐλέου καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀ-
 δελφεύς καὶ ἀνυπόκριτος, καρπὸς δὲ τῆς δι-
 καιοσύνης ἐν εἰρῇ ἀσπείρεται τοῖς ποῖσιν
 εἰρῇ. ὅθεν πόλεμοι καὶ μάχαι ἐν ὑ- 4
 μῖν; ὅτι ἐπεὶ αὐτὸν, ἐκ τῆς ἡδονῆς ὑμῶν, τῆς
 στρατιωτικῆς ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν; ὑποτα-
 καίτε, καὶ ὅτι ἔχετε. Φθονεῖτε καὶ ζηλοῦτε, καὶ
 ὁδῶσθε ὑποτακτικῇ. μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε.
 ὅτι ἔχετε, ὅτι μὴ αἰτεῖσθε ὑμᾶς. αἰτεῖτε
 καὶ ὁ λαμβάνετε, διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα
 ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν διαπανθήσῃτε. μοιχαλὶ καὶ
 μοιχαλίδες, ὅτι οἴδατε, ὅτι ἡ φιλία τῷ κόσμῳ,
 ἔχουσα τὸ θεῖον ὅτιν; ὅς αὐτὸν οὐκ ἐβλήθη θείος
 εἶναι τῷ κόσμῳ, ἐχθρὸς τῷ θεῷ καθίσταται. ἡ δὲ δοκεῖ
 " πῶς οὐ κενὸς ἡ γραφὴ λέγει. πρὸς φθόνον ὑπο-
 " ποθεῖ τὸ πνῆμα, ὃ κατέκνησεν ἐν ἡμῖν. μέ- 5
 BB iii ζοῖα δὲ δι-

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

11 ζονα δε δίδωσι χάριν. δι' ὃ λέγει. ὁ θεὸς ὑποδύει
 φαύλους ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δε δίδωσι χάριν.
 ὑποτάγητε ὃν θεῷ, ἀνίστητε δε ὁρθοδύει,
 καὶ φύξεται ἀφ' ὑμῶν ἐλπίστε θεῷ, καὶ ἐπίει
 ὑμῶν. καὶ θάρετε χεῖρας ἀμαρτωλοὶ καὶ ἀ-
 γνίστε καρδίας διψυχοί. ταλαιπωρήστε
 καὶ πενήθετε καὶ κλαύετε. ὁ γέλως ὑμῶν εἰς
 πένθος μεταστραφείτω, καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν
 ταπεινώσθητε ἐνώπιον τοῦ κυρίου, καὶ ὑψώσει ὑ-
 μᾶς. μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων ἀδελφοί. ὁ
 καταλαλῶν ἀδελφόν, καὶ κείνον τὸν ἀδελφὸν
 αὐτοῦ, καταλαλεῖ νόμον, καὶ κείνῳ νόμον. εἰ δε
 νόμον κείνης, ὅκ εἰ ὀρθομένης νόμον, ἀλλὰ κερπής.
 εἰς ὅστιν ὁ νομοθέτης, καὶ κερπής ὁ διωόμενος σω-
 σται καὶ ἀφελείσται. σὺ δε ἴς εἰ, ὁ κείνων τὸν ἑτε-
 ρον; ἀγε νῦν οἱ λέγοντες, σήμερον καὶ αὔριον πο-
 ρυσώμεθα, εἰς πλῆθος τῆ πόλιν, καὶ ποιήσωμεν
 ἡμεῖς ἐναντιαντὶν ἡμεῖς, καὶ ἐμφορυσώμεθα, καὶ κερ-
 δηήσωμεν, οἱ ἴσιν ὅκ ἐνδύσασθε τὸ αὔριον.
 ποία γὰρ ἡ ζωὴ ὑμῶν; ἄτ μὲν γὰρ ἔσται ἡ πρὸς
 ὀλίγον φαινομένη, ἔπειτα δε ἀφανισομένη, ἀν-
 τὶ τοῦ λέγειν ὑμᾶς. ἐὰν ὁ κύριος θελήσῃ, καὶ ξή-
 σωμεν, καὶ ποιήσωμεν ὅσον ἢ ἐκείνο. νῦν δε
 καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονείαις ὑμῶν. πάντες
 καύχησις βλαύτη πονηρὰ ὅστιν. εἰδοὺ ὃν κα-
 λὸν ποιεῖν, καὶ μὴ ποιοῦν, ἀμαρτία αὐτῷ
 ὅστιν. Ἀγε νῦν οἱ πλάστοι, κλαύετε ὁλο-
 λύξοντες

λύζοντες ὑδὴ ταῖς ταλαιπωρίαις ὑμῶν
 ταῖς ἐπιδρῶμεν αἰσιν ὑμῶν. ὁ πλῆθος ὑμῶν σέ-
 σπασε, τὰ ἱμάτια ὑμῶν σπένδρωται γέγονε. ὁ
 χρυσὸς ὑμῶν, καὶ ὁ ἀργυρὸς καίωται, καὶ ὁ ἴος αὐ-
 τῶν εἰς μαρτύριον ὑμῶν ἔσται, καὶ φάγεται τὰς
 θύρας ὑμῶν, ὡς πῦρ. ἐθελονεῖσθε οὐ ἐχά-
 ταις ἡμέραις. ἰδοὺ ὁ μοῦθος τῷ δόξα τῶν τῷ
 ἀμνηστῶν ταῖς χώραις ὑμῶν, ὁ ἀπεσπρημένος
 ἀφ' ὑμῶν κρεῖται. καὶ αἰβοῦσιν τῷ θείῳ
 εἰς τὰ ὦτα κυεῖσθαι ὡς εἰσελκνύσασιν. ἐ-
 θυφέντες ὑδὴ τῇ γῆς, καὶ ἐσπαταλήσατε. ἐθρέ-
 ψατε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς οὐ ἡμέραι σφα-
 γῆς. κατεδικάσατε, ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον, ἐκ-
 αἵνισατε ὑμῶν. μακροθυμήσατε ἐν ἀδελ-
 φοῖς ἕως τῆς παροξιάσεως τῆς κυεῖσθαι. ἰδοὺ ὁ γεω-
 ργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μα-
 κροθυμῶν ἐπ' αὐτῷ, ἕως λάβῃ ὑμῶν πρῶ-
 τος καὶ ὄψιμος. μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς,
 στείξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ παροξία
 τῆς κυεῖσθαι ἤγγικε. μὴ σενάζετε κατ' ἀλλήλους
 ἀδελφοί, ἵνα μὴ κατακλεισθῆτε. ἰδοὺ ὁ κριτὴς
 πρὸς τῶν θυρῶν ἔστηκεν. ὑποδείγμα λαβεῖτε
 τῆς κακοπαθείας ἀδελφοί μου, καὶ τῆς μα-
 κροθυμίας οὐκ ἐπιφάνειας, οἱ ἐλάλησαν ὅτι
 ὀνόματι κυεῖσθαι. ἰδοὺ μακαρίζομεν οὐκ ὑ-
 πομείοντες. πᾶν ὑπομονὴν ἰὼς ἠκούσατε.

BB iiiii

καὶ τέλος

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

καὶ εἰ τέλος κυεῖς εἶδετε, ὅτι πολὺ σπλαγχνὸς
 ἔστιν ὁ κύριος καὶ οἰκτιρῶν. πρὸ πάντων δὲ ἀδελ-
 φοί μου, μὴ ὀμνύετε, μή τε τὸν ἔρχον μὴ τε
 πλὴν γινώ, μή τε ἄλλον ἢ τὸ ὄρκιον. ἦτω δὲ ὁ λόγος
 ὑμῶν εἰς αἰ, καὶ εἰς ἔ, ἵνα μὴ ὑποκρί-
 σιν πέσητε. κακοπαθεῖ ἵς ἐν ὑμῖν; προσευ-
 χώσω. διθυμῆ ἵς; ψαλλέτω. ἀδελφεῖ ἵς ἐν
 ὑμῖν; προσκαλεσθήσω ὅτι πρὸς ἐνδοξόν τ'
 ἐκκλησίαν, καὶ προσευξάμεθα ἐπ' αὐτοῖς,
 ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν ᾧ ὀνόματι τῷ κυ-
 ρίῳ. καὶ ἡ δύξις τ' πίστεως σώσει τὸν κράνοντα,
 καὶ ἐκρεῖ αὐτὸν ὁ κύριος, καὶ ἀμαρτίας ἡ περὶ
 κως, ἀφεθήσονται αὐτῷ. ὁμολογεῖτε οὖν ἀλλή-
 λους τὰ παραπτώματα ἐαυτῶν, καὶ ὁμολογεῖτε
 ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθήτε. πολλὰ ἰαχὴ δέησις
 δικαίᾳ ἐν ὁρῶν μελὴν. ἡλίασ' ἀνθρώπος ἐν ὁ-
 μοιοπαθείᾳ ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσήγατο
 τῷ μὴ βρέξαι, καὶ ἔκ' ἐβρέξε καὶ τὴν γῆν, ἐν-
 αυθὺν ἴεις καὶ μελῶς ἴς. καὶ πάλιν προσή-
 ξατο, καὶ ὁ ἔρχον ἐν τὸν ἔδωκε, καὶ ἡ γῆ ἐβλά-
 σθη τὸν καρπὸν αὐτῆς. ἀδελφοί μου, ἐὰν ἵς ἐν
 ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τ' ἀληθείας, καὶ ὑποστρέψῃ
 ἵς αὐτὸν, γινώσκέτω, ὅτι ὁ ὑποστρέψας ἀμαρ-
 τωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ, σώσει ψυχὴν αὐτοῦ
 ἐκ θανάτου, καὶ καλύψῃ πλάνης ἀμαρτίας.
 τῆς τῷ ἁγίῳ Ἰακώβῳ ὑποσολῆς τέλος.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

ἁγροῦλα Γέφυρα πρώτη.

ΕΤΡΟΣ Ἀπόστολος Ἰησοῦ χρι
 σου, ἐκλεκτοῖς παρεπιδη-
 μοις, διὰ σωρῶς πόνου, γα-
 λαΐας, καὶ παθοκίας, ἀσ-
 ρας καὶ βιθωΐας, κατὰ πρό-
 γνωσιν θεοῦ πατρὸς ἐν ἁγιασμῷ πνύματος,
 εἰς ἑσπεροκίω καὶ ῥαυτισμὸν αἵματος Ἰησοῦ
 χριστοῦ, χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη.
 Ἀδοκίμος ὁ θεός, καὶ πατήρ τοῦ κυρίου ἡμῶν
 Ἰησοῦ χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀνα-
 γνήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζωῆς δι' ἀναστά-
 σεως Ἰησοῦ χριστοῦ ἐκ νεκρῶν, εἰς κληρονομίαν
 ἁφθαρτὸν καὶ ἀμίαντον, καὶ ἀμάρτανον, τε-
 τηρημένον ἐν ἔσχατοις, εἰς ὑμᾶς οὗ ἐν δυνά-
 μεϊ θεοῦ φερρεμεύσας διὰ πίστεως, εἰς σωτη-
 ρίαν, ἐν ᾧ ἡμεῖς ἀποκαλυφθῶμεν ἐν καιρῷ ἡμέ-
 ρῳ, ἐν ᾧ ἡ ἀγαλλίασις, ὁ λῆξιν ἀρῆ, εἰ δέον ὅτι,
 λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, ἵνα τὸ
 δοκίμιον ὑμῶν τῇ πίστει, πολὺ ἡμετέρου
 χυσις τοῦ ἀπολυμένου, διὰ πυρὸς δε δοκι-
 μαζομένου, ὁρεθῇ εἰς ἔπαινον καὶ δόξαν καὶ
 τιμὴν, ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ χριστοῦ, ὃν ἔκαστος
 ἀγαπάτε, εἰς ὃν ἀρῆ μὴ ὁρῶντες, πιστεύον-
 τες δε,

πεις δε, ἀγαλλιάσθε χαρᾶν. ἀκηλαλήτω καὶ δεδω-
 ξασμένη, κερμιζόμενοι ὅς τέλος τῷ πείσεως ὑ-
 μῶν, σωτηρίαν ψυχῶν, ὡς ἡς σωτηρίας ὑ-
 ἐζήτησαν, καὶ ὑπεβύνησαν προφητῶν, οἱ ὡς τῷ
 εἰς ὑμᾶς χεῖρας προφητεύσαντες, ὁρῶντων-
 τες εἰς ἕνα, ἢ ποῖον καιρὸν ἐδηλώτο αὐτοῖς
 πνεῦμα χριστοῦ, προμαρτυρόμενον τὰ εἰς χρι-
 στὸν παθήματα, καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας,
 οἷς ἀποκαλύφθη, ὅτι ἐχὶ αὐτοῖς, ὑμῖν δὲ διη-
 κόνου αὐτὰ, ἃ νῦν ἀκηγέλην ὑμῖν, διὰ τῶν
 ἀγγελισμένων ὑμᾶς ἐν πνεύματι ἁγίῳ ἀπο-
 σταλόντι ἀπὸ ἑρμεν, εἰς ἃ ἐδιδουμοῦσιν ἄγγε-
 λοι παρακύναι. διὸ ἀνὰ ζωστέμενοι τὰς ὁσ-
 φύας τῷ ἀγνοίας ὑμῶν, ἐκφροντες, τελείως
 ἐλπίσατε ἐν τῷ πᾶσι φέρομεν ὑμῖν χεῖρι
 ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ χριστοῦ, ὡς τέκνα ἑπα-
 κοῆς, μὴ συζηματιζόμενοι ταῖς πρόδροις ἐν
 τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐδιδουμίαις, ἀλλὰ κατὰ τὴν
 καλίσαντα ὑμᾶς ἁγίον, καὶ αὐτοὶ ἁγιοὶ ἐν πά-
 σι ἀναστροφῇ γινέσθε, ὅτι ἐγὼ γέγραπται. ἁ-
 γιοὶ ἔσεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι. καὶ εἰ πατόρρα
 ἐδιδουμάσθε τὸν ἀπροσωπικῶς κείνοντα
 κατὰ τὸ ἐκείνου ὅρον, ἐν φόβῳ τὸν τῷ παροι-
 νίας ὑμῶν χρόνον ἀναστρέφετε. εἰδότες, ὅτι ἐ-
 φθαρτοῖς ἀργεῖω ἢ χρυσίῳ ἐλυβώσθητε ἐκ τῆς
 ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς παρὰ παρὰ ὁ-
 ρῶν, ἀλλὰ

ζου, ἀλλὰ ὑμῶ αἵματι ὡς ἄμνησ ἀμώμου
 καὶ ἀσπίλῃ χριστοῦ, πεινωσμένοις μὲν πρὸ
 καταβολῆς κόσμου, φαιδρωθέντες δι' ἡμῶν ἰσχύ-
 ας τῇ χρόνων δι' ὑμᾶς, οὗ δι' αὐτοῦ πιστεύον-
 τας εἰς θεόν, τὸν ἐγείροντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν,
 καὶ δοῦναι αὐτῷ ὄντα, ὥς πᾶν πίστιν ὑμῶν,
 καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς θεόν. τὰς ψυχὰς ὑμῶν
 ἡγνικόπεσιν ἐν τῇ ὑποτακῇ τῇ ἀληθείᾳ διὰ
 πλούτους, εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ
 καρτερῆς καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκ-
 πινῶς, ἀγαπῶμενοι ὡς ἐκ αὐτοῦ φθαρτῆς,
 ἀλλὰ ἀφθάρτου, διὰ λόγον ζῶντος θεοῦ, καὶ μέ-
 νοντες εἰς τὸν αἰῶνα. διότι πᾶσα σὰρξ, ὡς χόρ-
 τος, καὶ πᾶσα δοῦσα ἀνθρώπων ὡς αἴματος χόρτου.
 ἡμεῖς κρένθημεν καὶ χόρτος, καὶ ὡς αἴματος ἡμέτερου. καὶ δι-
 ὅτι ἡμεῖς κρεῖται μὲν εἰς τὸν αἰῶνα. ὅτι ὅτι
 τὸ ῥῆμα τοῦ θεοῦ ἀπεκρίθη εἰς ὑμᾶς. Απο- 2
 κρυφθέντες ἐν πᾶσι κακίαις, καὶ πάντα δόλοισιν,
 καὶ ὑποκρίσεις, καὶ φθόνους, καὶ πάσας κατα-
 λαλίας, ὥς ἀρτιγλήνητα βρέφη, τὸ λογικὸν ἄ-
 δολον γάλα ὑποποιήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐ-
 ξήσῃτε εἰς σωτηρίαν. ἐπὶ ἐκείνῃ οὖν ὡς
 σὺς ὁ κύριος, πρὸς οὗτον περὶ χόρτου λίαν
 ζῶντα, ὑποαὐτῶν μὲν ἀποδοκιμασ-
 μένους, παρὰ δὲ θεῷ ἐκλεκτὸν, ὡς ἡμῶν, καὶ αὐ-
 τοῦ ὡς λίαν ζῶντες ἐπικουροῦμεν, οἶκος πλου-
 μαλικός,

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

μαλ' ἄλλοις, ἰδράτευμα ἅγιον, αἰσέγκαι πνεύ-
 μαλ' ἁγίας θυσίας, δι' ἡμεῶν ἡμεῶν ἡμεῶν
 ἡμεῶν χριστοῦ. διό καὶ πεινέχει ἐν τῇ γραφῇ.
 ἰδοὺ ἡμεῖς ἐν σὺν λίσσον ἀκρογωνίατον, ἐκ
 λεκτὸν, ἐν ἡμῶν. καὶ ὁ πεινέων ἐπ' αὐτῷ, ὅ-
 μὴ καταιχλωτῇ. ὑμῶν δὲ ἡ τιμὴ τοῖς πεινέ-
 σιν. ἀπειθοῦσι δὲ λίσσον ὅν ἀπεδοκίμασαν οἱ
 οἰκοδομοῦντες, ὅτις ἐγλήθη εἰς κεφαλὴν τοῦ
 νείας. καὶ λίσσος πεισκόμματος, καὶ πείρα
 σκαιδέλτα, οἱ πεισκόπησι δὲ λόγῳ, ἀπειθοῦν-
 τες εἰς ὃ καὶ ἐπέστησαν. ὑμεῖς δὲ γένος ἐκλε-
 κτὸν, βασιλείον ἰδράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς
 εἰς πεισποίησιν, ὅπως τὰς ἀρετὰς ὑμῶν ἐκεί-
 τε τῷ ἐκ σκότου ὑμῶν καλέσαντες εἰς τὸ θαν-
 μαζὸν αὐτοῦ φῶς. οἱ ποτε ὁ λαὸς, νῦν δὲ λαὸς
 θεῶν. οἱ ὅτι ἐκ ἡλεημερίων, νῦν δὲ ἐλεηθέντες. ἀ-
 γαπτοί, παρεκαλῶ ὡς παροίκους καὶ πα-
 ρεπιδήμους ἀπέχω δε τῇ θρησκείᾳ ὑμῶν
 ὑμῶν, αἵ πινες σκατεύονται κατὰ τὴν ψυχῆς,
 πλὴν αἰσχροφιλῶ ὑμῶν ἔχοντες καλῶν ἐν τοῖς
 ἔθνεσιν, ἵνα ἐν ᾧ καταικαλῶσιν ὑμῶν ὡς κα-
 καριῶν, ἐκ τῇ καλῶν ὁρίων ἐποπτεύοντες, ὅ-
 ξάσωσι τὸν θεὸν ἐν ἡμῶν ἐκδοκίμῃς. ἔπα-
 τάγητε δὲ πάση ἀνθρώπινῃ κλίσει διὰ τὸν κύ-
 ριον, εἴτε βασιλεῖ ὡς ἐκδοκίμῃς, εἴτε ἡγεμόσιν
 ὡς δι' αὐτοῦ πεισμενέοις, εἰς ἐκδοκίμῃς καὶ
 κακαριῶν

κοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν. οἷον ὅπως ὅδε
 εἰ δέλημα τῷ θεῷ, ἀγαθοποιούτας τι-
 μοῦν τῇ τῇ ἀφρόνων αἰθρώπων ἀγνωσίαι, ὡς
 ἐλδοθεροί, καὶ μὴ ὡς ὑδικαλνυμμα ἔχοντες τῇ
 κακίας πλὴν ἐλδοθείαι, ἀλλ' ὡς δοῦλοι θεῷ.
 πάντας ὑμῖν τε, πλὴν ἀδελφότητα ἀγαπά-
 τε, τὸν θεὸν φοβεῖσθε, τὸν βασιλέα ὑμῶν. οἱ
 οἰκέται ὑποτασσόμενοι οὐ παντὶ φόβῳ
 τοῖς δεσπόταις, εἰ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ὑπὲρ
 δικέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς. ὅτι γὰρ χεί-
 ρεις, εἰ ἀπὸ συνείδησιν θεῷ ὑποφύει τις λύ-
 πος πάχων ἀδίκως. ἐπὶ γὰρ κλέος εἰ ἀμαρ-
 τάνοντες καὶ κολαζόμενοι ὑπομνεῖτε;
 ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιούτες, καὶ πάχοντες ὑπομε-
 νεῖτε. ὅτι ἡ χεὶρ παρὰ θεῷ. εἰς ὅτι ἡ ἐκ
 λήθητε, οἷον καὶ χεῖρ ἐπὶ τὸν ὑποδὸν ἡμῶν, ἡ-
 μῶν ὑπολιμπάνων ὑποχρημμόν, ἵνα ἐπακο-
 λωθῆσθε τοῖς ἰχνεσιν αὐτοῦ, ὡς ἀμαρτίαν ἐκ
 ἐποίησαν, εἰ δὲ δύνῃ δόλος οὐ τῷ σώματι αὐτοῦ,
 ὡς λοιδορέμενος ἐκ αὐτελοιδορεῖ, πάχων ἐκ
 ὑπείλει. παρεδίδου δὲ τῷ κρείοντι δικαίως. ὡς
 τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν αὐτοῖς αὐτὴν ἐγκειναι οὐ δὲ
 σώματι αὐτοῦ ὑπὲρ εἰς ξύλον, ἵνα ταῖς ἀμαρ-
 τίας ἀποχρησόμενοι, τῇ δικαιοσυνῇ ζήσωμεν,
 εἰ δὲ μάλωπι αὐτοῦ ἰάθητε. ἦτε γὰρ ὡς πρέ-
 βατα πλανώμενα, ἀλλ' ἐπεσφράφητε νῦν
 ὑπὸ τὸν

ἰδίῳ τὸν ἐπιμελῆα, καὶ ἰδίῳ σκοπῇ τῇ ψυχῶν
 3 ὑμῶν. Ὁμοίως αἱ γυναῖκες ἑποτασόμε-
 ναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα καὶ εἰ ἔτι ἀπειθῶ-
 σι ὅ λόγῳ, οὐκ ἔτι τῇ γυναικῶν ἀκαιοφῆς
 αὐτοῦ λόγον κέρδη θήσων, ἐκπιδέχοντες τὴν ἐν
 φόβῳ ἀγνὴν ἀκαιοφῆν ὑμῶν, ὣν ἔγω ἔχ' ὅ
 ἕξωθεν ἐκ παλοκῆς τειχῶν, καὶ παλαιόσεως
 χυσίῳ, ἢ εὐδύσεως ἱμαλίων κόσμος, ἀλλ' ὁ
 κρυπτός τ' καρδίας ἀνθρώπου ἐν ᾧ ἀφθάρ-
 τῳ, τὸ πρᾶγιος καὶ ἰσυχίᾳ πνύματός, ὃ ὄζει
 εὐώπιον τὸ θεῶ πολυτελές. ἔγω γὰρ ποτε καὶ
 αἱ ἅγαι γυναῖκες, αἱ ἐλπίζουσαι ἰδίῳ τὸν
 θεόν, ἐκόσμου ἑαυτὰς, ἑποτασόμεναι
 τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡς σπέρμα ἑπῆκουσε ὅ
 ἀβραάμ, κύριον αὐτὸν καλεῖσθαι, ἥς ἐχλήθητε
 τέκνα, ἀγαλλοποιῆσαι, καὶ μὴ φοβέμεναι, μη-
 δε μίαν πλῆσιν. οἱ ἀνδρες ὁμοίως σιωποῦ-
 ντες κατὰ γνώσιν, ὡς ἀδελφεῶ σκῶει ὅ γυ-
 ναικεῖω ἀφνέμοντες ἑμῇ, ὡς καὶ συγκληρονό-
 μοι, ἐκείνης χεῖρος καὶ ζωῆς, εἰς δ' μὴ ἐγκόπτει
 αὐτὰς πρῶτον καὶ ὑμῶν. δ' δὲ τέλος, πάντες
 ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, ἀγαπᾶσθαι
 ἑαυτοὺς, ταπεινόφρονες, μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ
 κακοῦ, ἢ λοιδόρειν ἀντὶ λοιδόρειας, τὸν αἰῶνα δε-
 δολογῶντες, εἰδότες ὅτι εἰς ἑὸν ἐκλήθητε, ἵνα
 11 δολογίαν κληρονομήσητε. ὅτι θέλων ζωὴν ἀ-
 γαπᾶν, καὶ

» Γαῶν, καὶ ἰδεῖν ἡμῶρας ἀγαθὰς, παυσάτω τῇ
 » γλῶσσῃ αὐτοῦ ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλη αὐτοῦ
 » τὴ μὴ λαλήσῃ δόλον. ἐκκλινάτω ἀπὸ κακοῦ,
 » καὶ ἐπινοήσῃ ἀγαθόν, ζητησάτω εἰρήνην, καὶ
 » διωξάτω αὐτὴν, ὅτι ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐν τῇ δι-
 » καίᾳ, καὶ ὅσα αὐτοῦ εἰς δίκην αὐτῶν, πρὸ-
 » σωπον δεῦρο ἐν τῇ ποιῶντας κακά. καὶ ἵς
 ὁ κακώσων ὑμᾶς, ἐὰν τὴ ἀγαθοῦ ζηλωταὶ
 γένητε; ἀλλ' εἰ καὶ πάσχιτε διὰ δικαιοσύνην,
 μακάριοι. τὸν δὲ φόβον αὐτοῦ μὴ φοβηθῆτε,
 μηδὲ ταραχθῆτε, κύριοι δὲ τὸν θεὸν ἀγαπάτε
 ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν. ἔτι μοι δεῦρο πρὸς ἀ-
 φροσίαν παντὶ ὃ αἰετοῦν ὑμᾶς λόγον ποιεῖ
 ὅτι ἐν ὑμῖν ἐλπίδος μετὰ πραύτητος καὶ φόβου,
 συνείδησιν ἔχοντες ἀγαθῶν, ἵνα ἐν ᾧ καταλα-
 λῶσιν ὑμῶν, ὡς κακοποιῶν, καταπιχυνθῶσιν
 οἱ ἐπιβιάζοντες ὑμῶν τῇ ἀγαθῶν ἐν χριστῷ ἀ-
 ναστροφῇ. καὶ τὸν ἄγαθοποιῶντας, εἰ θε-
 λοι ἔσθλημα τῷ θεῷ, πάσχει, ἢ κακοποιῶ-
 ντας ὅτι καὶ χριστὸς ἀπαξ ὑποδὸν ὑμῶν ἔπαθεν,
 δίκαιος ὑποδὸν ἀδίκων, ἵνα ὑμᾶς προεξαγάγῃ
 ὃν θεῷ, θανατωθεὶς μετὰ ἁμαρτίας, ζωοποιηθεὶς
 δεῦρο πνέματι, ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ κα-
 τακλεισμένοις πνέμασι πορευθεὶς, ἐκ-
 ρύξας, ἀπαμείβεσθε, ὅτε ἀπαξ ἐδέχετο ἢ
 τῷ θεῷ μακροθυμία, ἐν ἡμέραις τῷ κα-
 τασκευάζοντι καὶ βωτῇ, εἰς τὸ ὀλίγον, του-
 τῆς, ὁκτώ

πέσιν, ὁκτώ ψυχὰς δεσώσθην δι' ὑδάτος, ὃ
 καὶ ἡμᾶς αἰτίτυποι νῦν σωζοίμεθα βάπτισμα, ὃ
 σαρκὸς ἀποθέσις ῥύθου, ἀλλὰ συνήδησεως ἀ-
 γαθῆς ἐπερώτημα εἰς θεόν, δι' αἰσθήσεως
 Ἰησοῦ χριστοῦ, ὃς ὄντι ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ, ἔρρωθεν
 εἰς ἔρρωτον, ὑποταχίτων αὐτῷ ἀγγέλων καὶ
 ὑψιστῶν καὶ δυνάμεων. Χριστοῦ ὅν πατρὸς
 4 ὅς ὑποδὸν ἡμῶν ἔρρω, καὶ ὑμεῖς πλὴν αὐτοῦ
 οἰνοῖσιν ὁπλίστε, ὅτι ὁ πατὴρ ἐν σαρκί, πέ-
 παυται ἀμαρτίας, εἰς ὃ μὴκέτι αὐθρόπων
 ὑποθυμίαις, ἀλλὰ θελήματι θεοῦ, τὸν ὑπὸ
 λοιποὺ ἐν σαρκί βιώσας χρόνον. ἀρκεῖς γὰρ
 ὑμῖν ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τοῦ βίου, ὃ θελή-
 ματι τῷ ἐνὶ ἡμῶν κατόργασαται, ἔρρω μελὶς
 ἐν ἀσελγείαις, ὑποθυμίαις, οἰνοφλυγίαις,
 κώμοις, πόθις, καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρεί-
 αις. ἐν ᾧ ἐξορίζονται, μὴ συντρέχοντων ὑμῶν
 εἰς πλὴν αὐτοῦ τῷ ἀσώτῳ ἀνάγκῃ, βλασφη-
 μοῦντες, οἱ ἀποδιδόντες λόγον ᾧ ἐβόμῳ ἐ-
 χρίναι κεῖναι ζῶντας καὶ νεκροῦς. εἰς τοῦτο καὶ
 νεκροῖς ἐνηγγείλη, ἵνα κερῶσι μετὰ κατὰ αὐ-
 θρόπων ἔρρω, ζῶσι δὲ κατὰ θεὸν πνύματι.
 πάντων δὲ τὸ τέλος ἤπικε. σωφρονήσατε ὅν καὶ
 ἡψατε εἰς τὰς πρῶτας. πρὸ πάντων δὲ
 πλὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπῃ ἐκπεπῶ ἔχοντες. ὅτι
 ἀγάπη καλύπτει πολλῶν ἀμαρτιῶν. φιλόξε-
 νοι εἰς ἀλλη-

νοι εἰς ἀλλήλους αὐτοὺς ῥηνυσμῶν. ἔλαστος κα-
 θὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτὸν αὐτὸς δια-
 κονοῦντες ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χά-
 ρις θεοῦ. εἴ τις λαλῇ, ὡς λόγια θεοῦ. εἴ τις
 διακονῇ, ὡς ὅς ἰσχυρός, ἥς ῥηρηγῇ ὁ θεός,
 ἵνα εἰ πάνσι δοξάζηται ὁ θεός διὰ τοῦ Ἰησοῦ
 χριστοῦ, ᾧ ἔστιν ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος εἰς τὸν
 αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. ἀμήν. ἀγαπητοί, μὴ
 ἐκπίπτετε τῇ εἰς ὑμῶν πυρώσει, πρὸς πειρασ-
 μὸν ὑμῶν γινομένη, ὡς ξένοι ὑμῶν συμβαί-
 νοντες, ἀλλὰ καὶ κοινωνοὶ τοῖς τῷ χριστῷ πα-
 θήμασι, χαίρετε, ἵνα καὶ τῇ ἀρετῇ καλύ-
 ψαι τὴν δόξαν αὐτοῦ χαρῇτε ἀγαλλιώμενοι. αἱ
 ὀνειδίξεσθε εἰς ὀνόματι χριστοῦ, μακαριοί, ὅ-
 τι τὸ τῆς δόξης, καὶ τοῦ τοῦ θεοῦ πνεῦμα ἐφ'
 ὑμᾶς ἀναπάνεται. κατὰ μὴ αὐτοῦ βλασ-
 φημεῖται, κατὰ δὲ ὑμᾶς δοξάζεται. μὴ
 γὰρ τις ὑμῶν παρώτω ὡς φονδὺς, ἢ κλέπ-
 τῆς, ἢ κακοποιός, ἢ ὡς ἄλλοτριεπίσκοπος.
 εἰ δὲ ὡς χριστιανός, μὴ αἰχμαλώτῳ, δοξα-
 ζέτω δὲ τὸν θεόν εἰς τῷ μόνῳ τῷ τῷ, ὅτι ὁ
 καιρὸς τοῦ ἀρῆσθαι τοῦ κρείμα ἀπὸ τοῦ οἰ-
 κου τοῦ θεοῦ. εἰ δὲ πρῶτον ἀφ' ἡμῶν, ἵνα τὸ τέ-
 λος τῇ ἀπειθαυγῶν τῷ τοῦ θεοῦ διαφιλίῳ;
 καὶ εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβής
 καὶ ἁμαρ-

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

καὶ ἁμαρτωλὸς πεῦ φαίνεται ; ὥστε καὶ οἱ
 πάχοντες κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, ὡς πι-
 στῶ κτίσῃ παρακληθῆσθαι τὰς ψυχὰς αὐ-
 τῶν εἰ ἀγαθοποιῶν. Πρεσβυτέρους ὧν εἴ-
 5 οὐ ὑμῖν παρακαλῶ ; ὁ συμπρεσβύτερος, καὶ
 μαρτυρὸς τοῦ τοῦ χριστοῦ παθημάτων, ὁ καὶ
 τῆς μελλούσης ἀποκαλύψαι δόξης κοινο-
 νός, πειμάνετε τὸ εἰ ὑμῖν, ποιμνιοὶ τοῦ κυ-
 εῖος, ἐπισκοποῦντες μὴ ἀτακμασῶς, ἀλλ'
 ἐκουσίως, μὴ αἰχροκερδῶς, ἀλλὰ πρὸς
 μωσ, μηδὲ ὡς κατὰ κυριεύοντες τοῦ κλήρου,
 ἀλλὰ τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου. καὶ φα-
 νερῶνθέντες τοῦ ἀρχιποιμένου, κομιεῖσθε τὸν
 ἁμαρτανίον τῆς δόξης σέφανον. ὁμοίως νεώ-
 τороι ἑποτάγητε πρεσβυτέροις· πάντες δὲ
 ἀλλήλοις ἑποτασόμενοι, τῇ ταπεινοφρο-
 συνῇ ἐγκομβώσασθε, ὅτι ὁ θεὸς ἑπορηφά-
 νοις ἀντατάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.
 ταπεινώσθητε ὧν ἑποτὶ πλὴν κραταίαν χεῖρα
 τοῦ θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ εἰ καιρῷ ἐπισκοπῆς,
 πᾶσαν πλὴν μέμνηται ὑμῶν ἐκδιέρίξαντες ἐπὶ
 αὐτόν, ὅτι αὐτῷ μέλει πάντες ὑμῶν. κήρυξατε,
 κηρύξασθε, ὅτι ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος
 ὡς λέων ὠρθόμενος πάντας πατεῖ, ζήτων ἵνα
 κραταπῇ, ὃ ἀνίστητε σῶριοι τῇ πίσει, εἰδ-
 10 πεις, τὰ

πς, τὰ αὐτὰ τῇ παρημασίῳ τῇ ἐκός-
 μῳ ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι. ὁ δὲ
 θεὸς πάσης χάριτος, ὁ καλίστας ἡμᾶς εἰς τὴν
 αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν χριστῷ Ἰησοῦ, ὀλίγον
 παροῦσας, αὐτὸς καταρτίσας ὑμᾶς, σπεί-
 ξει, δυνάσει, διμελιώσει αὐτῷ ἢ δόξα καὶ εἰς
 κρείττος εἰς τὸν αἰῶνα τῇ αἰώνων. ἀμήν.
 ὁ δὲ σιλῶσαι ὑμῶν τὸ πνεῦμα ἀδελφῶν, ὡς λογι-
 ζομαι, δι' ὀλίγων ἐγράψα, παρακαλῶν καὶ
 ἐπιμαρτυρῶν ταύτῃ εἶναι ἀληθῆ χά-
 ριν τῷ θεῷ, εἰς ἣν ἐσηκαστε. ἀσπάζε-
 ται ὑμᾶς ἡ ἐν βαβυλῶνι συνε-
 κλητὴ, καὶ μαῖρκος ὁ υἱός μου.
 ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν
 φιλήματι τῆς ἀγάπης.
 εἰρήνη ὑμῶν πάνσι
 τοῖς ἐν χρι-
 στῷ Ἰησοῦ.
 ἀμήν.

ΠΕΤΡΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΕΠΙ-
στολή αὐτοῦ.

Ι

Σ

ΥΜΩΝ Γένητος δούλος καὶ
ἀρχιεπίσκοπος Ἰησοῦ χριστοῦ, τοῖς
ἰσχυμένοις ἡμῖν λαχοῦσι πίστιν
οὐ δικαιοσύνην τῷ θεῷ ἡμῶν,
καὶ σωτήρος Ἰησοῦ χριστοῦ, χά-
ρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πολλὰ ἐκ θεοῦ πα-
τρός καὶ Ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν, ὡς πάν-
τα ἡμῖν τῷ θεῷ διωάμεως αὐτοῦ, τὰ πρὸς
ζωὴν καὶ ἀσέβειαν δωρημένα, διὰ τὴν ἐπι-
γνώσεως τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς ἰδίᾳ δόξης καὶ
ἀρετῇ, δι' ὃν τὰ ἔμμεκα ἡμῖν καὶ μέγιστα ἐ-
παγγέλλεται δωρηταί, ἵνα διὰ τούτων
γένηθε θεῖα κοινωνοὶ φύσεως, ἀποφυγόντες
τὸν αἰκόσμον καὶ ἐπιθυμίαν φθορᾶς, καὶ αὐ-
τοὶ δὲ ἔστωσαν ἀποδιδόντες πάντα παρθενέγκαιτες,
ἐπιχρησίσθετε οὐ τῇ πίστι ὑμῶν πλὴν ἀρε-
τῇ, οὐ δὲ τῇ ἀρετῇ τῇ γνώσει, οὐ δὲ τῇ γνώσει
πλὴν ἐγκρατείας, οὐ δὲ τῇ ἐγκρατείᾳ πλὴν ὑ-
πομονῆς, οὐ δὲ τῇ ὑπομονῇ πλὴν ἀσέβειας, οὐ
δὲ τῇ ἀσέβειᾳ πλὴν φιλαδελφίας, οὐ δὲ τῇ φι-
λαδελφίᾳ πλὴν ἀγάπης. ταῦτα ἂν ὑμῖν ὑ-
παράξωσι καὶ πλεονάζοντα, ὅτι ἀγαπᾶτε ἀλλήλους
ἀκαίρως

ἀκαίρως καθίσταν εἰς πλὴν τῆς κυρίας ἡμῶν
 Ἰησοῦ χριστοῦ ὑπὸ γένεσιν. ὥς ἂν μὴ πάρεστι ταῦ-
 τα, τυφλὸς ἔστι, μυοπαζὼν, λήθην λαβὼν τῆς
 καθεύουσης τῇ πάλαι αὐτοῦ ἀμαρτωλίας.
 διὸ μάλλον ἀδελφοὶ ἀπουδάσατε ἵνα ὅτι τῇ
 καλῶν ὁρῶν βεβαίαν ὑμῶν τῇ κλήσιν καὶ ἐκλο-
 γῇ ποιῆθε. ταῦτα ἂν ἐπιθυμῶντες ὅ μὴ πᾶσι
 τέποτε ἔστω ἡ ψυχὰς ὑμῶν ὑποχρησθήσεται
 ὑμῶν ἢ εἴθεος εἰς τῇ αἰώνιον βασιλείᾳ τῆς κυ-
 ρίας ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ χριστοῦ. διὸ ἔκ ἀμε-
 λήσω ὑμᾶς ἀεὶ ὑπομνήσκων πρὸς τὸ
 καὶ πρὸς εἰδύτας, καὶ ἐπιεικῶς ἐν τῇ
 παρῶν ἀληθείᾳ. δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι ἐφ' ὅ-
 τον εἰμὶ ἐν τῷ ὧς σκηνώματι, διεγείρων
 ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει, εἰδὼς, ὅτι ταχυνή ὅτι
 ἡ ἀρχὴ τῆς σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ
 κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς χριστὸς ἐδήλωσέ μοι. ἀπο-
 δάσω δὲ καὶ ἑκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ πλὴν
 ἐμὴν ἕξοδον πρὸς τῶν μνημῶν ποιῆσαι. ὅ-
 γὰρ σεβασμιότοις μύθοις ὑποκαταστήσαν-
 τες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν πρὸς τῆς κυρίας ἡμῶν
 Ἰησοῦ χριστοῦ διώαμιν καὶ παρυσίαν, ἀλλ' ἐπὶ
 πᾶσι γνηθῆντες τῆς ἐκείνης μεγαλότητος.
 λαβὼν γὰρ παρὰ θεοῦ πατρὸς τιμὴν καὶ δό-
 ξαν, φωνῆς ἀνελθείσης αὐτῷ τοιαῦτα ὑπο-

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ἡς μεγαλοπρεπὲς δόξης, ὅτις ὅτις ὁ υἱός
 μου ὁ ἀγαπητός, εἰς ὃν ἐγὼ διδόκῃσα. καὶ
 ταύτῃ πῶς φωνῶ ἡμεῖς ἡκούσαμεν, ἵνα
 ἔρχαντο ἐν ἡμεῖς, σὺ αὐτῷ ὄντες ἐν ᾧ ὁ-
 ρεῖς ὁ ἀγίος. καὶ ἔρχομεν βιβαιοτόρον τὸν
 προφητικὸν λόγον, ὃ καλῶς ποιῆτε προ-
 σέχοντες, ὡς λύχνῳ φαίνοντι ἐν αὐχμηρῷ τό-
 πῳ, ἕως ὅτι ἡ ἡμέρα ἀφυστάσῃ, καὶ φωσφόρος
 ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, τοῦτο πρῶ-
 τόν γινώσκοντες, ὅτι πᾶσα προφητεία γρα-
 φῆς, ἰδίᾳς ὑπολήψεως ἔσται. ἔτι γὰρ θε-
 λήματι ἀνθρώπου ὑπέχθη ποτὲ προφητεία,
 ἀλλ' ὑποπνύματός ἀγίου φρόνιμοι, ἐλά-
 λησαν οἱ ἄγιοι θεοὶ ἀνθρώποι. z Εὐχρίνοντο
 δὲ καὶ ψευδοπροφῆται ἐν ᾧ λαῶ, ὡς καὶ ἐν ὑ-
 μῖν ἔσονται ψευδοδιδάσκαλοι, οἵτινες παρελ-
 θήσιν αἰρέσεις ἀπωλείας, καὶ τὸν ἀπορά-
 ζοντα αὐτῶν δευότῃ ἀρνησάμενοι, ἐπάγοντες
 ἐαυτοῖς ταχύνῃ ἀπώλειαν, καὶ πολλοὶ ὁμιλοῦ-
 σήσουσιν αὐτῶν ταῖς ἀσελγείαις. δι' οὗ ἡ ὁ-
 δὸς τῆς ἀληθείας βλασφημηθήσεται, καὶ ἐν πολλοῖς
 νεκρίαις πλάστοις λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύσονται, οἷς
 τὸ κρῖμα ἐκπαλαίηται ἀργαῖ, καὶ ἡ ἀπώλεια
 αὐτῶν ἔσται. εἰ γὰρ ὁ θεὸς ἀγγέλων ἀ-
μαρτυροῦντων ἐκ ἐφείθετο, ἀλλὰ σειραῖς
 ζόφου ταρ-

ζόφῳ ταραρώσας, παρέδωκεν εἰς χεῖσιν κα-
 λαρομύσας τηρεῖν, καὶ ἀρχαίς κόσμου ἐκίφει-
 ῖσθε, ἀλλὰ ὁδὸν τῷ δικαιοσυνῆς κήρυκα ἐφύ-
 λαξε, καὶ τακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπαίξας,
 καὶ πόλιν ὁσίων καὶ τομώρεας πεφρώσας
 καὶ τασσοφῆ κατέκρινεν, ὡς ὁδοδείγμα μελλόν-
 των ἀσεβεῖν πεθεικώς· καὶ δίκαιον λόγον κα-
 ταπονήμνον ὡς τὸ τῇ ἀθέσμων οὐ ἀσελ-
 γείᾳ ἀνίστασθαι, ἐξέρύσασθε. Ἐλέμματα γὰρ καὶ
 ἀκῆς ὁ δίκαιος ἐγκαθικῶν οὐ αὐτοῖς, ἡμῶν
 ὅς ἡμῶν ψυχῇ δικάσαν ἀνόμοις ὁμοῖς ἐβα-
 θάνισεν. οἶδε κύριος ἀσεβεῖς ἐκ πειρασμῶ
 ῥυεσθαι, ἀδίκους δὲ εἰς ἡμῶν κρείσεως κολα-
 ζομύσας τηρεῖν, μάλιστα δὲ τῷ ὀπίστω θερῶς
 οὐ ὡς θυμῶν μαρτυρῶν πορνομύσας, καὶ κυ-
 ριότητος καὶ ταφρονοῦντας· τολμηταὶ, αὐθά-
 δεις, ὁδοὶς ἐκείνουσι βλασφημῶντες, ὅπου
 ἄγγελοι ἰσχυροὶ καὶ δυνάμεις μέζοντες ὄντες, ἐφέ-
 ρουσι κατ' αὐτῶν παρὰ κυρίου βλάσφημους
 χεῖσιν. ἔτσι δὲ ὡς ἄλογα ζῶα φυσικὰ γε-
 ννημένα εἰς ἄλωσιν καὶ φθορὰν, οὐ οἷς
 ἀγνοῦσι βλασφημῶντες οὐ τῇ φθορᾷ αὐ-
 τῶν καὶ ταφθαρήσονται, κομίσμενοι με-
 τὰ ὁδοὶς ἀδικίας, ἡδονῇ ἡγούμενοι, πῶς οὐ ἡ-
 μῶν ῥυφῶν, ἀπίστοι καὶ μαῶν, οὐ ῥυ-
 φῶντες

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

φῶντες εἰ ταῖς ἀπάταις αὐτῶν, σιωπῶ-
 ζήμενοι ὑμῖν, ὁφθαλμοὺς ἔχοντες μεσοῦς
 μοιχαλίδος, καὶ ἀκαταπαύστου ἀμαρ-
 τίας, δολιζόμενοι ψυχὰς ἀσυνείκητων, καρ-
 δία γυμνασμένοι πλεονεξία ἔχοντες, κα-
 τάρως τέκνα, καταλείποντες τὴν διδασκῶ-
 ὶν, ἐπλανήθησαν, ὁμιλοῦντες τῇ
 ὁδοῦ τῷ βαλαάμ τῷ βοσὸς, ὃς μισθὸν ἀδι-
 κίας ἠγάπησεν, ἔλεγξιν δὲ ἔχων ἰδίᾳ πα-
 ρανομίας, ὑποζύγιον ἄφρων, εἰ αἰθρώπου
 φωνῇ φθιγγόμενον, ἐκώλυσε πρὸς τὴν προ-
 φητεῖαν παραφροσύνην. ὅτι εἰς πηγὰς αἰν-
 οῦ, νεφέλαι ὑπὸ λαίλαπος ἐλαυνόμε-
 ναι, οἷς ὁ ζόφος τῷ σκότειν εἰς αἰῶνα πε-
 τήρηται. ὑποδρόμια γὰρ ματαιότητος φθιγ-
 γόμενοι, δολιζόμενοι εἰς ἐπιθυμίας θερμὰς
 ἀσελγείας, οὗ ὀλίγως ἀρροφνόντες, οὗ εἰ
 πλάνη ἀναστροφόμενοι, ἐλθούσαν αὐτοῖς
 ἐπαγγελλόμενοι, αὐτοὶ δοῦλοι ὑπακούοντες
 τῆς φθορᾶς. ὡ γὰρ ἡς ἤτηται, τότῃ καὶ δεδού-
 λωται. εἰ γὰρ ἀποφυγόντες τὰ μίσματα
 τῷ κόσμῳ, εἰ ἐπιγνώσει τὸ κυρίον, καὶ σωτῆ-
 ρος ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, τότε τοῖς δὲ πάλιν ἐμ-
 ποδισθέντες ἡτῶνται, γίνονται αὐτοῖς τὰ ἔχεται
 χειρότερα τῇ πρώτῃ. κρείσσον γὰρ αὐτοῖς,
 μὴ ἐπεγνω-

μὴ ἐπεγνωκέναι πλὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης, ἢ
 ὑπογνώσιν, εἰς τὰ ὀπίσω ἀνακάμψαι ἐκ τῆς
 παραποδοθείσης αὐτοῖς ἀγίας ἐκβολῆς. συμβέ-
 βηκε δὲ αὐτοῖς τὸ τῆς ἀληθοῦς παροιμίας,
 κύνων ἐπιστρέφας ὑπὸ τὸ ἴδιον ἰζόδραμα, καὶ ὑς
 λαβὰς ἐκ τῆς κύλισμα βορβόρου. Ταύτῃ 3
 ἤδη ἀγαπητοὶ λαυτοὶ ὑμῶν γράφω ὑποσολι-
 λῶν εἰ αἶς διεκίρω ὑμῶν εἰ ἑπομένησει πλὴν
 ἀλικρινῆ δόξοιαι, μνηστῆραι τῇ πειρημέ-
 των ῥήμάτων ὑπὸ τῇ ἀγίᾳ προφητῶν, καὶ
 τῇ τῇ ἀκρόασι ὑμῶν ἐκβολῆς, τῇ κυρίᾳ καὶ
 σωτήρι, ἔδωκε πρῶτον γνώσκοντες, ὅτι ἐλθόν-
 ται ἐπὶ ἐσχάτου τῇ ἡμέρᾳ, ἐμπαύεται καὶ
 τὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν ὑποθυμίας πορευόμε-
 νοι, καὶ λέγοντες. ποῦ ὄσιν ἡ ἐπαγγελία τῆς πα-
 ρουσίας αὐτοῦ; ἀφ' ἧς γὰρ οἱ πατοῖς ἐκοι-
 μήθησαν, πάντα ἔτι διαμύει ἀπὸ ἀρχῆς
 κτίσεως. λαμβάνει γὰρ αὐτοὶ ἔδωκε δέλοντας,
 ὅτι ἔρχονται ἡμεῖς ἐκπαλαί, καὶ γῆ ὑβὶς ὑδα-
 τος, καὶ δι' ὑδατος συνιστῶνται ὅτι τῇ θεῷ λό-
 γῳ, δι' ὧν ὁ τότε κόσμος ὑδατι κατακλυδαίς
 ἀπώλετο. οἱ δὲ νῦν ἔρχονται καὶ ἡ γῆ τῷ αὐτῷ
 λόγῳ περικοινομένη εἰς πυρὶ τρεφόμενοι
 εἰς ἡμέραν κτίσεως καὶ ἀπολείας τῇ ἀσεβῶν
 αἰθρώπων. οὐ δὲ ἔδωκε μὴ λαμβάνετω ὑμᾶς
 ἀγαπητοὶ,

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ἀγαπητοί, ὅτι μία ἡμέρα παρὰ κυρίῳ ὡς χί-
 9 λια ἔτη, καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία. ἔρχο-
 μέναι κύριος τ' ἐπαγγελίας, ὡς ἴναι βραδύ-
 τητα ἡγοῦνται, ἀλλὰ μακροθυμεῖς ἐς ἡμᾶς
 μὴ βεβλόμενός τινασ' ἀπολείπει, ἀλλὰ πέν-
 10 τας εἰς μετένοιας χωρῆσαι. ἥξει δὲ ἡ ἡμέρα
 κυρίου ὡς κλέπτῃς, οἱ ἡ ἔρχοι μὲν ῥοιζή-
 δον περιλεύονται, σοιχεῖα δὲ καυθόμενα
 λυθῇσονται, καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ὄργανα.
 11 καὶ ταυκάσει. τῶν δὲ πάντων λυομένων,
 ποταμὸς δεῖ ἵσταρχειν ὑμᾶς οἱ ἁγίοις ἀ-
 12 ναστροφαῖς καὶ δόσεβείαις, προσδοκῶντας
 καὶ ἀποδόντας τὴν παρσίαν τ' τῷ θεῷ ἡ-
 μέρας, δι' ἡμῶν ἔρχοι πυρρῆμοι λυθῇσονται,
 13 καὶ σοιχεῖα καυθόμενα τήκεται. καὶ ἔρχοι
 ἔρχοι καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ
 μα αὐτῷ προσδοκῶμεν, οἱ οἱ δικαιοσύνη
 14 καὶ τοιαῦτα. διὸ ἀγαπητοί ταῦτα προσδοκῶν-
 τες, ἀνδράστε ἀσπιλοι, καὶ ἀμώμητοι αὐτῷ
 15 ὄντες θῆναι οἱ εἰρήνῃ. καὶ τὴν τῷ κυρίῳ ἡμῶν
 μακροθυμίαν, σωτηρίαν ἡγήσθε, καὶ τὴν καὶ
 ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς παῦλος καὶ τὰ
 16 τὴν αὐτῷ δοθέντων θείαν ἐχρησάμεν ὑμῖν, ὡς
 καὶ οἱ πᾶσι ταῖς ἐκκλησίαις λαλῶν οἱ
 αὐταῖς, πρὸς τῶν, οἱ οἱ εἰσι θυσιόνηται
 ἴνα, ἃ οἱ

τινα, ἃ οἱ ἁμαρτωιοὶ καὶ ἀσέβητοι ἐρεβλά-
 σον, ὡς καὶ ταῖς λοιπαῖς γραφαῖς, πρὸς τὴν
 ἰδίαν αὐτῶν ἀπάντησιν. ὑμεῖς δὲ ἀγαπήθῃτε ἀ-
 δελφοί προγινώσκοντες, φυλάσσετε, ἵνα μὴ ἀ-
 γίσμων πλανῆτε συναπαχθεῖτε, ἐκπέ-
 σπε τὸ ἴδιον σπείγμι, αὐξάνετε δεξι-
 αὶ χεῖρ, καὶ γνώσει τὸ κυεῖν
 ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ
 χριστοῦ. αὐτῷ ἡ δόξα
 καὶ νῦν καὶ εἰς
 ἡμῶν αἰῶνα
 ἰσως.
 Ἀμήν.

ἡ δὲ αὐτοῦ καὶ θαλερίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρ-
 τίας. ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν ἔκ ἐχμεν,
 ἡ αὐτοῦ πλησιάζει, καὶ ἡ ἀλήθεια ἔκ ὅσιν εἰ ἡ-
 μῖν. ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν,
 πιστὸς ὅστις καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρ-
 τίας ἡμῶν, καὶ καθαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
 ἀδικίας. ἐὰν εἴπωμεν, ὅτι ἔχ ἁμαρτήκαμεν,
 φθύνει ποιῶμεν αὐτόν, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἔκ
 ὅσιν εἰ ἡμῖν. z Τεκνία μου ταῦτα γράφω ὑ-
 μῖν, ἵνα μὴ ἁμαρτήτε, καὶ ἐὰν ἴς ἁμαρτή-
 τε, παρὰ κληθὲν ἔρχεσθαι πρὸς τὸν πατέρα, ἰη-
 σοῦ χριστὸν δίκαιον. καὶ αὐτοῦ ἰλασμός ὅστις
 πᾶσι τῇ ἁμαρτίᾳ ἡμῶν, ὅτι πᾶσι τῇ ἡμετέ-
 ρῳ δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ πᾶσι ὅλοις τῷ κόσμῳ. καὶ
 εἰ τότε γινώσκωμεν, ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτόν,
 ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. ἡ λέγων, ἐ-
 γνώκα αὐτόν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν,
 ψεύστης ὅστις, καὶ εἰ τότε ἡ ἀλήθεια ἔκ ὅσιν. ὅς ἂν
 αὐτὸν τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον, ἀληθῶς εἰ τότε ἡ ἀ-
 γάπη τῷ θεῷ τετελείωται. εἰ τότε γινώσκωμεν,
 ὅτι εἰ αὐτῷ ἐσμεν. ὁ λέγων εἰ αὐτῷ μὴ ἐστίν,
 ὁφείλει καὶ θῶς ἐκεῖνος πᾶσι πείσασθαι, καὶ αὐτοῦ
 ὅπως πᾶσι πείσῃ. ἀγαπήθη ἔκ ἐντολῶν και-
 νῶν γράφω ὑμῖν, ἀλλὰ ἐντολῶν παλαιᾶν, ἃ
 εἶχετε ἀπ' ἀρχῆς. ἡ ἐντολή ἡ παλαιὰ ὅστις ὁ
 λόγος, ὃν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς. πάλιν ἐντολῶν
 καινῶν γράφω

καινὸν γράφω ὑμῖν, ὃ ὅτιν ἀληθὲς ἐστὶ αὐτῷ,
καὶ ἐπὶ ὑμῖν, ὅτι ἡ σκοτία παρὰ γ', καὶ ἐφ' ὧς
τὸ ἀληθινὸν ἦδη φαίνεται. ὃ λέγων ἐπὶ ᾧ φωτὶ
εἶπεν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν, ἐπὶ τῇ σκοτίᾳ
ὅτιν ἔως ἀρῶ. ὃ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐπὶ
ᾧ φωτὶ μενύει, καὶ σκαίδαλον ἐπὶ αὐτῷ ἔκ ὅτιν.
ὃ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ σκοτίᾳ ὅτι,
καὶ ἐπὶ τῇ σκοτίᾳ πᾶσι πατεῖ, καὶ ἔκ οἷδε ποῦ
ἐπάγει, ὅτι ἡ σκοτία ἐνέφλωσε τὸν ὀφθαλ-
μοῦς αὐτοῦ. γράφω ὑμῖν τεκνία, ὅτι ἀφ' ἐμῶν
ὑμῖν αἱ ἀμάρτια διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. γρά-
φω ὑμῖν πατόρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρ-
χῆς. γράφω ὑμῖν νεανίσκοι, ὅτι νενηκήκατε τὸν
πονηρόν. γράφω ὑμῖν παιδία, ὅτι ἐγνώκατε
τὸν πατόρα. ἔγραψα ὑμῖν πατόρες, ὅτι ἐ-
γνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. ἔγραψα ὑμῖν νεανί-
σκοι, ὅτι ἰσχυροὶ ἐστέ, καὶ ὁ λόγος τῷ θεῷ ἐπὶ ὑμῖν
μενύει, καὶ νενηκήκατε τὸν πονηρόν. μὴ ἀγαπᾶτε
τὸν κόσμον, μηδὲ τὰ ἐπὶ ᾧ κόσμῳ. ἵνα ἵς ἀγα-
πᾶς τὸν κόσμον, ἔκ ὅτιν ἡ ἀγάπη τῷ πατρὶ ἐπὶ
αὐτῷ, ὅτι πᾶν ἐπὶ ᾧ κόσμῳ, ἡ ὑδρηθυμία τῆς
θερμότητος, καὶ ἡ ὑδρηθυμία τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἡ
ἀλαζονεία τῶν βίβων, ἔκ ὅτιν ἐκ τῷ πατρὶ, ἀλλ' ἐκ
τῷ κόσμῳ ὅτι. καὶ ὁ κόσμος παρὰ γ', καὶ ἡ ὑδ-
ρηθυμία αὐτοῦ. ὃ δὲ παιδὶν τὸ δέλημα τῷ θεῷ,
μενύει εἰς τὸν αἰῶνα. παιδία ἐχάτη ὥρα ὅτι,

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

καὶ καθὼς ἠκούσατε, ὅτι ὁ ἀντίχριστος ὄρχη, καὶ
 νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γέγονασιν. ὃθεν γινώσκο-
 μεν, ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἔστιν. ὁ ἡμῶν ὁ ἡλῶν,
 ἀλλ' ἐκ ἡμῶν ὁ ἡμῶν. εἰ γὰρ ἡμῶν ὁ ἡμῶν,
 μεμυήκειται αὐτὸς μετ' ἡμῶν, ἀλλ' ἵνα φανε-
 ρωθῶσιν, ὅτι ἐκ εἰσὶ πάντες ὁ ἡμῶν. καὶ ὑμεῖς
 χρίσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἁγίου, καὶ οἴδατε πάν-
 τα. ἐκ ἔρχεται ὑμῖν, ὅτι οἴδατε πλὴν ἀλή-
 θειας, ἀλλ' ὅτι οἴδατε αὐτὴν, καὶ ὅτι πᾶς
 ψεύδης ἐκ τοῦ ἀληθείας ἐκ ἔστιν. ὅτι ὁ ψεύ-
 σης, εἰ μὴ ὁ ἀρνήμενος, ὅτι ἰησοῦς ἐκ ἔστιν ὁ χρί-
 στός; ὅτι ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνήμενος τὸν
 πατέρα καὶ τὸν υἱόν. πᾶς ὁ ἀρνήμενος τὸν
 υἱόν, ὁδὲ τὸν πατέρα ἔχει. ὁ ὁμολογῶν τὸν υἱόν,
 καὶ τὸν πατέρα ἔχει. ὑμεῖς οὖν ὁ ἠκούσατε
 ἀπὸ ἀρχῆς, καὶ ὑμῖν μνῆτω. ἐὰν καὶ ὑμῖν μεί-
 νῃ ὁ ἀπαρχῆς ἠκούσατε, καὶ ὑμεῖς καὶ ὁ ἡμῶν, καὶ
 καὶ ὁ πατεὶ μνῆτε. καὶ αὐτὴ ἔστιν ἡ ἐπαγγελ-
 λία, ἧς αὐτὸς ἐπηγγέλατο ὑμῖν, πλὴν ζωὴν τῆς
 αἰώνιον. ταῦτα ἔρχεται ὑμῖν πρὸς τῶν
 πλανούντων ὑμᾶς. καὶ ὑμεῖς εἰς χρίσμα ὃ ἐ-
 λάβετε ἀπὸ αὐτοῦ, καὶ ὑμῖν μνῆτω. καὶ εἰ
 χρειαν ἔχετε, ἵνα τις διδάσκῃ ὑμᾶς, ἀλλ' ὥς
 εἰς αὐτὸ χρίσμα διδάσκῃ ὑμᾶς πρὸς πάντων,
 καὶ ἀληθείας ὅτι, καὶ ἐκ ἔστι ψεύδης. καὶ κα-
 θὼς ἐδίδαξαν ὑμᾶς, μνῆτε καὶ αὐτῷ. καὶ νῦν
 πενήτα μνῆτε καὶ αὐτῷ, ἵνα ὅταν φανερῶθῃ,

ἄνωγρον παρρησίαν, καὶ μὴ αἰσχυρῶς ἀπὸ
 αὐτοῦ εἰ τῇ παρρησίᾳ αὐτοῦ. καὶ εἰδὼτε ὅτι δί-
 καίος ἐστὶ, γινώσκετε, ὅτι καὶ πᾶς ὁ ποιεὶς τὴν
 δικαιοσύνην, ἐξ αὐτοῦ γενήσεται. Ἰδοτε πο- 3
 ταπλὴν ἀγάπῃ δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατήρ, ἵνα
 τέκνα θεῶν κληθῶμεν. ὁ γὰρ κόσμος οὐ
 γινώσκει ὑμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν. ἀγαπήσει,
 τῶν τέκνων θεῶν ἐσμεν, καὶ ὅπως ἐφανερώσῃ,
 τὴν ἐσόμεθα. οἶδαμεν δὲ, ὅτι ἐὰν φανερώσῃ,
 ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα, ὅτι ὁμοίωμα αὐτοῦ
 καθὼς ἐστὶ. καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύ-
 τῃ ἐπὶ αὐτῷ, ἀγνοῖ αὐτόν, καθὼς ἐκεῖνος
 ἀγνός ἐστι. πᾶς ὁ ποιεὶς τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὴν
 ἀνομίαν ποιεῖ, καὶ ἡ ἀμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία.
 καὶ οἶδατε, ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώσῃ, ἵνα τὰς ἀ-
 μαρτίας ἡμῶν ἄρῃ, καὶ ἀμαρτία εἰς αὐτὸν
 οὐκ ἐστὶ. πᾶς ὁ εἰς αὐτὸν μένων οὐκ ἀμαρτάν-
 νει, πᾶς ὁ ἀμαρτάνων οὐκ ἑώρακεν αὐτόν, οὐ-
 δε ἔγνωκεν αὐτόν. πενία, μηδεὶς πλανᾷ τὸν ὑ-
 μᾶς. ὁ ποιεὶς τὴν δικαιοσύνην, δίκαιός ἐστι, κα-
 θὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν. ὁ ποιεὶς τὴν ἀμαρτίαν
 ἐκ τῆς ὁδοῦ ἐστὶν, ὅτι ἀπὸ ἀρχῆς ὁ ὁδο-
 λος ἀμαρτανῆς. εἰς γὰρ ἐφανερώσῃ ὁ υἱὸς τοῦ
 θεῶν, ἵνα λύσῃ τὰ ὅρα τῆς ὁδοῦ. πᾶς ὁ
 γεννημένος ἐκ τοῦ θεῶν, ἀμαρτίαν οὐ ποιεῖ, ὅτι
 ἀπορρέμα αὐτοῦ εἰς αὐτὸν μένει, καὶ οὐ δύναται ἀ-
 μαρτάν-

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

μαρτυρήν, ὅτι ἐκ τῆς θεῆς γεννήθη. αὐτὸς τὸ
 φανερὰ ὅτι τὰ τέκνα τῆς θεῆς, καὶ τὰ τέκνα τῆς
 σαρκὸς. πᾶς ὁ μὴ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην, οὐκ
 ὄντι ἐκ τῆς θεῆς, καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν
 αὐτοῦ, ὅτι αὕτη ὄντι ἡ ἀγάπη, ὡς ἠκούσατε
 ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους. ἡ κα-
 θὼς καὶ ἐκ τῆς πονηρίας τοῦ, καὶ ἔσφαξε τὸν ἀ-
 δελφὸν αὐτοῦ. καὶ χάριν ἵενος ἔσφαξε αὐτοῦ;
 ὅτι τὰ ὄντα αὐτοῦ πονηρὰ τοῦ, τὰ δὲ τῆς ἀδελ-
 φῆς αὐτοῦ δίκαια. μὴ θαυμάζετε ἀδελφοί
 μου, εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. ἡμεῖς οἶδαμεν,
 ὅτι μεμαρτύρηκαμεν ἐκ τῆς θανάτου εἰς τὴν ζωὴν,
 ὅτι ἀγαπῶμεν τὸν ἀδελφόν. ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν
 ἀδελφόν, μὴδ' εἰ ὁ θανάτου. πᾶς ὁ μισῶν
 τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἀνθρώπουκτόνος ὄντι. καὶ
 οἶδατε, ὅτι πᾶς ἀνθρώπουκτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν
 αἰώνιον αὐτῷ μένειν. αὐτὸς τὸν ἐγνώκα-
 μεν πρὸς ἀγάπην, ὅτι ἐκεῖνος ὑποδὶς ἡμῶν τὴν
 ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκε. καὶ ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν
 ὑποδὶς τῆς ἀδελφῆς τὰς ψυχὰς ἡμετέρας.
 ὅς δ' αὖτ' ἔχη τὸν βίον τῆς κόσμου, καὶ θεωρῇ τὸν
 ἀδελφὸν αὐτοῦ χρεῖαν ἔχοντα, καὶ κλείσῃ τὰ
 σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπὸ αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τῆς
 θεῆς μένει ἐν αὐτῷ; τέκνιά μου μὴ ἀγαπῶ-
 μεν ὅτι λόγῳ, μηδὲ τῇ γνώσει, ἀλλ' ὁρῶ καὶ
 ἀληθείᾳ. καὶ αὐτὸς τὸν γινώσκωμεν, ὅτι ἐκ τῆς ἀλη-
 θείας ἐσμὲν, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ παρίσταμεν

ταῖς κα-

ταῖς καρδίαις ἡμῶν· ὅτι ἐὰν καταγνώσκῃ
 ἡμῶν ἡ καρδιά, ὅτι μείζων ὄστιν ὁ θεὸς τῆ καρ-
 διάας ἡμῶν, καὶ γνώσκῃ πάντα. ἀγαπητοί
 ἐὰν ἡ καρδιά ἡμῶν μὴ καταγνώσκῃ ἡμῶν,
 παρρησία ἐρχομένη πρὸς τὸν θεόν, καὶ ὁ ἐὰν
 αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι ταῖς
 ἐβλάσας αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀρετὰ ἐνώ-
 πιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. καὶ αὕτη ὄστιν ἡ ἐβλή αὐ-
 τοῦ, ἵνα πισθύνωμεν ἐν ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
 Ἰησοῦ χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, κα-
 θὼς ἔδωκεν ἐβλήν. καὶ ὁ τηρῶν ταῖς ἐβ-
 λάς αὐτοῦ, εἰ αὐτῷ μέλει, καὶ αὐτὸς εἰ αὐτῷ.
 καὶ εἰ τότε γνώσκομεν, ὅτι μέλει εἰ ἡμῖν,
 ἐκ τοῦ πνεύματος, ὃ ἡμῖν ἔδωκεν. Ἀγαπητοί,
 μὴ παντὶ πνεύματι πισθύνετε, ἀλλὰ δοκιμά-
 ζετε τὰ πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ θεοῦ ὄστιν, ὅτι πελ-
 λοὶ ψευδοπροφητῶν ἐξηληλύθασιν εἰς τὸν κόσ-
 μον. εἰ τότε γνώσκετε τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ.
 πάντες πνεύματα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν χριστὸν εἰ θεόν
 καὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ θεοῦ ὄσι. καὶ πάντες πνεύ-
 ματα ὃ μὴ ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν χριστὸν εἰ θεόν
 καὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ θεοῦ ἔκ' ὄσι. καὶ ἔτι ὄσι
 εἰ τὸ ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε, ὅτι ὄρχηται, καὶ νῦν
 εἰ ἐν κόσμῳ ὄστιν ἡδὴ. ὑμεῖς ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστε πε-
 νία, καὶ νουικήκατε αὐτόν, ὅτι μείζων ὄστιν ὁ εἰ
 ὑμῖν, ἢ ὁ εἰ ἐν κόσμῳ. αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσὶ.

4

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ὁ γὰρ ᾧ ἐκ τῆς κόσμου λαλᾷσι, καὶ ὁ κόσμος αὐ-
 τῶν ἀκούει. ἡμεῖς ἐκ τῆς θεῆς ἐσμεν. ὁ γινώσκων
 τὸν θεόν, ἀκούει ἡμῶν. ὅς ἐκ ὧν ἐκ τῆς θεῆς,
 ἐκ ἀκούει ἡμῶν. ἐκ τῆς θύτης γινώσκομεν τὸ πνεύ-
 μα τὸ ἀληθείας, καὶ τὸ πνεύμα τὸ πλάτης.
 ἀγαπήθη, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγά-
 πη ἐκ τῆς θεῆς ὅτι. καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν, ἐκ τῆς θεῆς
 μελήνη, καὶ γινώσκει τὸν θεόν. ὁ μὴ ἀγαπῶν,
 ἐκ ἔγω τὸν θεόν, ὅτι ὁ θεὸς ἀγάπη ὅτι. καὶ
 τούτῳ ἐφαιδρώθη ἡ ἀγάπη τῆς θεῆς ἐν ἡμῖν,
 ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ μονογενῆ ἀπέσταλκεν ὁ θεὸς
 εἰς τὸν κόσμον, ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ. καὶ ζῶ-
 τῳ ὅτι ἡ ἀγάπη, ἐκ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν
 τὸν θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ
 ἀπέστειλε τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἱλασμόν περὶ τῶν
 ἁμαρτιῶν ἡμῶν. ἀγαπήθη εἰ ὅπως ἠγάπη-
 σεν ἡμᾶς ὁ θεός, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλή-
 λους ἀγαπᾶν. θεὸν ὁδεῖς πῶποτε τεθέαται.
 καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν μέ-
 νει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τεκλειωμένη ὅτι ἐν
 ἡμῖν. καὶ τῷ γινώσκομεν, ὅτι ἐν αὐτῷ μέ-
 νομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τῆς πνεύμα-
 τος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν, καὶ ἡμεῖς τεθαύμε-
 θα καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλ-
 λεκε τὸν υἱὸν σωτῆρα τῆς κόσμου. ὅς αὖ ὁμολογή-
 σῃ, ὅτι ἰησοῦς ὅτι ὁ υἱὸς τῆς θεῆς, ὁ θεὸς ἐν αὐ-
 τῷ μένει

τῷ μὲν δὲ, καὶ αὐτὸς εἰς τὸ θεῶν, καὶ ἡμεῖς ἐγνώ-
 καμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τῷ ἀγάπῳ, ὡς
 ἔχει ὁ θεὸς εἰς ἡμῖν. ὁ θεὸς ἀγάπῃ ἐστίν. καὶ ὁ μέ-
 νων εἰς τὴν ἀγάπην, εἰς τὸ θεῶν μὲν, καὶ ὁ θεὸς
 εἰς αὐτῷ. εἰς τὴν πεπελαίωσιν ἡ ἀγάπῃ μεθ' ἡ-
 μῶν, ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς
 κρίσεως, ὅτι καὶ θὼς ἐκεῖνός ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἐσμεν
 εἰς τὸ κόσμῳ τῷ τῷ. φόβος ἐκ ἐστὶν εἰς τὴν ἀγά-
 πην, ἀλλ' ἡ πελαία ἀγάπῃ ἐξω βάλλει τὸν φό-
 βον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει. ὁ δὲ φοβούμενος
 ἐπεπελαίωσιν εἰς τὴν ἀγάπην. ἡμεῖς οὖν ἀγαπῶ-
 μεν αὐτὸν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς.
 ἵνα ἡμεῖς εἴπωμεν, ὅτι ἀγαπῶ τὸν θεόν, καὶ τὸν ἀδελφόν
 αὐτοῦ μισῶ, ψεύστης ἐστίν. ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν
 ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἑώρακε, τὸν θεόν ὃν ἐχέω-
 ρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν; καὶ ταύτῃ τῷ
 εἰδένῳ ἔχωμεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν
 θεόν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. γινώ-
 σκοντες οὖν, ὅτι ἡμεῖς οὖν ἐκ τῶν θεῶν γε-
 γνησιν. καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεγεννηθέντα, ἀ-
 γαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. εἰ δὲ
 τῷ γινώσκοντι, ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τῶν
 θεῶν, ὅταν τὸν θεόν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐπιτο-
 λὰς αὐτοῦ ποιῶμεν. αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ ἀγάπη,
 τῶν θεῶν, ἵνα τὰς ἐπιτολὰς αὐτῶν τηρῶμεν, καὶ αἱ
 ἐπιτολὰς αὐτοῦ βαρεῖαι ἐκ ἡμῶν, ὅτι πᾶν τὸ
 γεγεννημένον

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

γενηνημενόν ἐκ τοῦ θεοῦ, νικᾷ τὸν κόσμον καὶ
 αὐτὴ ὁδὸν ἡ νίκη, ἡ νικήσασθαι τὸν κόσμον, ἡ πί-
 στις ἡμῶν. ἵς ὁδὸν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰ μὴ ὁ
 πισεύων, ὅτι ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ; ἔπος ὁδὸν
 ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος ἰησοῦς χριστός,
 ἐκ τοῦ ὅτι ὕδατι μόνον, ἀλλ' ἐκ τοῦ ὅτι ὕδατι καὶ
 αἵματι. καὶ ὁ πνεῦμα ὁδοῦ τὸ μαρτυροῦν, ὅτι
 ὁ πνεῦμα ὁδὸν ἡ ἀλήθεια, ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ
 μαρτυροῦντες, ὁ πνεῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ ὁ
 αἷμα, καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ αὐτὸ εἰσιν. εἰ πλὴν μαρ-
 τυρεῖται τῷ ἀνθρώπῳ λαμβάνομεν, ἡ μαρ-
 τυρεῖα τοῦ θεοῦ μείζων ὁδὸν, ὅτι αὐτὴ ὁδὸν ἡ μαρ-
 τυρεῖα τοῦ θεοῦ, ὡς μεμαρτύρηκε πρὸς τὸν υἱὸν
 αὐτοῦ. ὁ πισεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, ἔχει πλὴν
 μαρτυρεῖται τῷ θεῷ ἐκ αὐτοῦ. ὁ μὴ πισεύων ὁ
 θεῷ, ψεύσῃ περὶ αὐτοῦ, ὅτι ὁ πεπίστευ-
 κεν εἰς πλὴν μαρτυρεῖται, ὡς μεμαρτύρηκεν ὁ
 θεὸς πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ. καὶ αὐτὴ ὁδὸν ἡ μαρ-
 τυρεῖα, ὅτι ζωὴ αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεός,
 καὶ αὐτὴ ἡ ζωὴ ἐκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ ὁδὸν. ὁ ἔχων τὸν
 υἱὸν τοῦ θεοῦ, ἔχει τὴν ζωὴν. ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ
 θεοῦ, πλὴν ζωὴν ἐκ ἔχει. ταῦτα ἔγραψα ὑ-
 μῖν τοῖς πισεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ,
 ἵνα εἰδῆτε, ὅτι ζωὴ αἰώνιον ἔχετε, καὶ ἵνα πι-
 σεύητε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ. καὶ αὐτὴ ὁδὸν
 ἡ παρρησία, ὡς ἔγραψα πρὸς αὐτοῦ, ὅτι ἐκ
 τοῦ αἰτώμε-

τι αἰτῶμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, ἀκούει
 ἡμῶν. καὶ ἐὰν οἶδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν, ὁ αὖ
 αἰτῶμεθα, οἶδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήμα
 τα, ἃ ἡτήκαμεν παρ' αὐτοῦ. ἐὰν τις ἴδῃ τὸν
 ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαις μὴ
 πρὸς θάνατον, αἰτήσῃ καὶ δώσῃ αὐτῷ ζωὴν
 τοῖς ἁμαρτάνουσι μὴ πρὸς θάνατον. ἔστιν ἁ
 μαρτία πρὸς θάνατον, ἣ πᾶσι ἐκείνης λέγω ἵ
 να ὀρώσῃ. πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία ἔστιν, καὶ
 ἔστιν ἁμαρτία ἣ πρὸς θάνατον. οἶδαμεν, ὅτι
 πᾶς ὁ γενηθεὶς ἐκ τῆς θεῆς ἔχει ἁμαρτάν
 ον, ἀλλ' ὁ γενηθεὶς ἐκ τῆς θεῆς τηρεῖ ἑαυτὸν
 καὶ ὁ πονηρὸς ἔχει ἁπείταται αὐτοῦ. οἶδαμεν ὅτι
 ἐκ τῆς θεῆς ἐσμεν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος αἶψά πο
 νηρῷ κείται. καὶ οἶδαμεν ὅτι ὁ υἱὸς τῆς θεῆς ἦκε,
 καὶ δέδωκεν ἡμῖν ὁμοιοῖαν, ἵνα γινώσκωμεν τὸν
 ἀληθινὸν θεόν. καὶ ἐσμεν αἶψά ἀληθινῶ, αἶψά
 τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἰσχυρῶ. ἔτις ἔστιν ὁ ἀληθινὸς
 θεός, καὶ ἡ ζωὴ αἰώνιος. πεχρία φυλάξατε
 ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν εἰδώλων. ἀμὲν.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΠΙ-
ΣΟΛΗ ΛΟΓΟΡΑ.

Ι

Ο

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ ἔκλεκ-
τῇ κυρίᾳ καὶ τοῖς τέκνοις
αὐτῆς, οὗ ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀ-
ληθείᾳ, καὶ ὅς ἐγὼ μόνος,
ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐγνωκό-
τες πλὴν ἀλήθειαν, διὰ πλὴν ἀλήθειαν πλὴν μέ-
νειν ἐν ἡμῖν, καὶ μετ' ἡμῶν ἔσται εἰς τὸν αἰῶ-
να, ἔσται μετ' ἡμῶν χάρις, ἔλεος, εἰρήνῃ,
παρὰ θεῶ πατρὸς, καὶ παρὰ κυρίᾳ Ἰησοῦ
χριστοῦ τῷ ἡμῶν πατρὸς, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀ-
γάπῃ. ἐχάρην λίαν, ὅτε διῆρξα ἐκ τῶν τέκ-
νων σου παρὰ τοῦτον ἐν ἀληθείᾳ, κα-
θὼς ἐβόλῃ ἐλάβομεν παρὰ τῷ πατρὶ. καὶ
νῦν δὲ πᾶσι σε κυρία, ὅς ὡς ἐβόλῃ χάριτος
καὶ καὶ νῦν, ἀλλὰ ὡς εἶχον ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα
ἀγαπῶμεν ἀλλήλους. καὶ αὕτη ὁρῶν ἡ ἀγά-
πη, ἵνα παρὰ τοῦτον καὶ τὰ πλὴν ἐν πολλῇ
αὐτοῦ. αὕτη ὁρῶν ἡ ἐβόλη, καθὼς ἠκούσατε
ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ παρὰ τοῦτον, ὅτι
πολλοὶ πλάστοι εἰσῆλθον εἰς τὸν κόσμον, οἱ μὴ
ὁμολογοῦντες Ἰησοῦν χριστὸν δὲ ἡμῶν ἐν ἡμῶν
καὶ. ὅτις ὁρῶν ὁ πλάστος καὶ ὁ ἀντίχριστος. βλέ-
πετε ἑαυτοὺς, ἵνα μὴ ἀφῶμεν ἃ εἰργασάμε-
θα, ἀλλὰ

θα, ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀφράβητε. πᾶς
 ὁ παραβαίνων καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διδα-
 χῇ τοῦ χριστοῦ, θεὸν ἔχει. ὁ μένων ἐν τῇ
 διδαχῇ τοῦ χριστοῦ, ἔσθι καὶ τὸν πατέρα καὶ
 τὸν υἱὸν ἔχει. εἴ τις ὁρᾷ ὅτι πρὸς ὑμᾶς, καὶ 10
 ταύτῃ διδαχῇ ἔφθρα, μὴ λαμβάνετε αὐ-
 τὸν εἰς οἰκίαν, καὶ χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε.
 ὁ γὰρ αὐτῷ λέγων χαίρειν, κοινωνεῖ τοῖς ὁρῶσι 11
 αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς. πολλὰ ἔχον ὑμῖν χαρ- 12
 φειν, ἔκ ἡβδλήθην ἀγὰρ χαρῶν καὶ μέλα-
 ρος. ἐλπίζω γὰρ εἰλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ σῶ-
 μα πρὸς σῶμα λαλήσαι, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν
 ᾖ πεπληρωμένη. ἀσπάζεται σε τὰ τέκνα 13
 τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτῆς.

Ἀμὲν.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ
ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΚΑΘΟΛΙΚΗ
ΨΑΛΤΗΡΙΣ.

Ο ΓΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ γαίῳ
 ὃ ἀγαπητῷ, ὃν ἐγὼ ἀγα-
 πῶ εἰς ἀληθείαν. ἀγαπητέ,
 πᾶσι πάντων δὲ ἡμεῖς σε
 δοξοῦνται, καὶ ὑμναίειν,
 καὶ θῶς δοξοῦνταί σου ἡ ψυχή. ἐχαίρων γὰρ
 λίαν δὲ ἡμετέρων ἀδελφῶν, καὶ μαρτυρούν-
 των σου τῇ ἀληθείᾳ, καὶ θῶς σὺ εἰς ἀληθείαν
 πᾶσι πατέεις. μεζοτέρων τούτων ἔκ ἔχω χα-
 ράν, ἵνα ἀκούω τὰ ἐμὰ τέκνα εἰς ἀληθείαν
 πᾶσι πατοῦντα. ἀγαπητέ πιστὸν ποιεῖς, ὃ
 ἐὰν ἐργάσῃ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ εἰς τοὺς ξέ-
 νους, οἱ ἐμαρτύρησάν σου τῇ ἀγάπῃ ἐνώπιον
 ἐκκλησίας, τοὺς καλῶς ποιήσεις, περὶ ἐμ-
 φας ἀξίως τῆς θεότητος. ὑποδὲ ἡ τῆς ὀνόματός
 αὐτοῦ ἐξῆλθον, μηδὲν λαμβάνοντες ἄλλ' ἢ τῇ
 ἐθνήδων. ἡμεῖς ὅν ὀφείλομεν ἀρραμβαίειν
 τοὺς ζῶντας, ἵνα σωθῶσι γινώμεθα τῆς ἀ-
 ληθείας. ἔγραψα τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' ὃ τι-
 λοπρωπύων αὐτῶν διοτρεφῆς ἔκ ὑποδείχ-
 ται ἡμᾶς. ἀλλ' ἔδοξεν ἐὰν ἔλθω, ἵνα ἐμνή-
 σω αὐτοῖς τὰ ἔργα ἃ ποιεῖ, λόγοις πονηροῖς
 φλυαρῶν

φλυαρῶν ἡμῶν, καὶ μὴ ἀρκούμενος ὑπὸ
 τῶν, ὅτε αὐτὸς ὑποδέχεται τὸν ἀδελφόν,
 καὶ τὸν βυλομένους κωλύει, καὶ ἐκ τῆς ἐκκλη-
 σίας ἐκβάλλει. ἀγαπήτε μὴ μιμοῦσθαι κα-
 κόν, ἀλλὰ ὅς ἀγαθόν. ὁ ἀγαθοποιὸν ἐκ τῶ
 θεοῦ ὄντι, ὁ δὲ κακοποιῶν ἔχ' ἐώρακε τὸν
 θεόν. δημητεῖω μαρτυρήται ὑπὸ πάν-
 των, καὶ ὑπὸ αὐτῆς τῆς ἀληθείας, καὶ
 ἡμεῖς δὲ μαρτυροῦμεν, καὶ οἶδατε, ὅτι ἡ
 μαρτυρία ἡμῶν ἀληθὴς ὄντι. πολλὰ εἶχον
 γράφειν σοι, ἀλλ' ὅς θέλω διὰ μέλανος καὶ κα-
 λάμου σοι γράψαι. ἐλπίζω δὲ δι' Θεὸν ἰδεῖν
 σε, καὶ σῶμα πρὸς σῶμα λαλήσωμεν. εἰρή-
 νη σοι. ἀσπάζονται σε οἱ φίλοι. ἀσπάζεσθαι
 φίλος κατ' ὄνομα.

Ἀμὲν

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΟΥΔΑ ΑΠΟ-
στόλου ἡθιστοῦ καὶ καθολικῆ.

ΟΥΔΑΣ ΙΗΘΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΘΟΥ-
 λος, ἀδελφὸς δὲ ἰακώβου, τοῖς
 ἰ
 ἰ
 καὶ ΙΗΘΥ ΧΡΙΣΤΩ ΠΕΤΗΡΗΜΕ-
 νοις, ΚΛΗΘΙΣ, ἔλεος ὑμῶν καὶ
 εἰρήνη καὶ ἀγάπη πληθυνθῆν. ἀγαπήσει, πα-
 ραν αὐτοῦ ποιέμενος χάριτι ὑμῶν παρὰ
 τῇ κοινῇ ἡμῶν σωτηρίᾳ, ἀνάγκη ἔχει χά-
 ριαι ὑμῶν, παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἀπαξ
 παραδοθείσῃ τοῖς ἁγίοις πίσει. παρεσιεύει
 γὰρ ἡμεῖς ἀνθρώποι, οἱ πάλαι προεχρημαμέ-
 νοι εἰς ἔσθῃν ὡς κεῖμα, ἀσεβεῖς, πλὴν τῶ θεοῦ ἡ-
 μῶν χάριτι μετατιθέντες εἰς ἀσέλγειαν, καὶ
 τὸν μόνον δεσπότην θεόν, καὶ κύριον ἡμῶν
 ΙΗΘΥ ΧΡΙΣΤΟΝ ἀρνέμενοι. ἔπομνησαι δὲ ὑ-
 μάς βάλομαι, εἰδότες ὑμᾶς ἀπαξ ἔσθῃ,
 ὅτι ὁ κύριος λαὸν ἐκ γῆς αἰγυπτίου σώσας, τὸ
 πλὴν τῆρον οὐ μὴ πισδύσαντας ἀπώλεσε,
 ἀλλὰ ἔλεον τε οὐ μὴ τηρήσαντας πλὴν ἑαυτῶν
 ἀρχῶν, ἀλλὰ ἀφελόντας ὡς ἴδιον οἰκητή-
 ριον, εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμάρτιας, δεσμοῖς ἀί-
 σίοις ἔπομνησεν. ὡς σόδομα καὶ
 ΕΒ ἰ γήμορρα

ῥυμόρξα, καὶ αἱ πᾶσι αὐταῖς πόλεις τοῦ
 ὁμοιον τῶνδε ἰσχύον ἐκπορεύονται, καὶ ἀπὸ
 τοῦτον ὀπίσω ἑρπύλλας ἐπὶ ῥα, πρὸκεινται
 δεῖγμα, πρὸς αἰώνια δίκην ἐπέχουσιν.
 ὁμοίως μὲν καὶ ἔτι ἐνυπνιαζόμενοι, σάβ-
 ρα μὲν μαίνονται, κυριότητα δὲ ἀντιθέτωσι,
 ὁδὸς δὲ βλασφημοῦσιν. ὁ δὲ μιχαὴλ ὁ ἀρ-
 χάγγελος, ὅτε δὲ ἀββὸς ἀντιθέτωσι
 διελέγετο πρὸς τὸ μωυσέως σώματος, ὅτι ἐ-
 τόλμησε κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας,
 ἄλλ' εἶπεν. ὡς τιμήσεται ὁ κύριος. ἔτι δὲ ὅτε
 μὲν ὅτι οἶδασι, βλασφημοῦσιν, ὅσα δὲ φυσι-
 κῶς ὡς τὰ ἄλογα ζῶα ὡς αὐτῶνται, ἐν τούτοις
 φθείρονται. καὶ αὐτοῖς, ὅτι τῇ ὁδῷ τῇ κατὰ
 ἐπορεύθησαν, καὶ τῇ πλάνῃ τῇ βαλαὰμ μωυσὶ
 ἐξέχευθησαν, καὶ τῇ ἀνελογίᾳ τῇ κορὲ ἀπώ-
 λοντο. ἔτι εἰσιν οἱ ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν, ἀπὸ
 λαοὶ, σινοδωχόμενοι, ἀφόβως ἐαυτῶν ποι-
 μαίνοντες, νεφέλαι ἀνύδροι, ἐπὶ ἀνέμων
 πρὸς φθόρονται, δένδρα φθινοπωρινὰ, ἄκαρ-
 πα, οἷς ἀκρῶς ἀνόντα, καὶ ἐκείνωθεντα, κύ-
 ματα ἄγρια θαλάσσης, ἐπαφρίζοντα τὰς
 ἐαυτῶν αἰχλῶν, ἀσφῆς πλανῆται, οἷς ὁ
 ῥόφος τῇ σκότῃ, εἰς αἰῶνα πετρήται. πρὸς
 φήπενσε δὲ καὶ τούτοις ἑβδόμος. ἀλλ' ἀδὰμ, εἰώχ,
 λέγων.

ὡς λέγων· ἰδοὺ ἤλθε κύριος ἐν ἀγίαις μυριάσιν
 ὡς αὐτοῦ ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων, καὶ ἵζε-
 ὡς λέγεσαι πάντας ἱστῶν ἀσεβεῖς αὐτῶν ποδοῖ
 ὡς πάντων τῇ ὀργῇ ἀσεβείας αὐτῶν, ὧν ἡ σέ-
 ὡς βηθαι, καὶ ποδοῖ πάντων τῇ σκληρότητι, ὧν
 ὡς ἐλάληθαι κατ' αὐτοῦ ἁμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς.
 Ὡς εἰσὶ γρη῏νσαι, μεμψίμοροι, κατὰ τὰς
 ὡς ἐπιθυμίας αὐτῶν πορνεύοντες, καὶ τὸ σῶ-
 μα αὐτῶν λαλεῖ ἐκπόρογκα, θανυμάζον-
 τες πρόσωπα, ὡφιλίας χάριν· ὑμεῖς δὲ ἀ-
 γαπητοί, μνησθητε τῇ ἐρημάτων τῇ προ-
 ρημιῶν ὑπὸ τῇ ἀκροσῶν τῶ κυρίου ἡμῶν
 Ἰησοῦ χριστοῦ, ὅτι ἐλεῖτε ὑμῖν, ὅτι ἐν ἐσχάτῳ χρό-
 νῳ ἐλάθητε ἐμπαιχθῆναι, κατὰ τὰς ἐαυτῶν ἐπι-
 θυμίας πορνεύοντες τῇ ἀσεβείᾳ. Ὡς εἰσὶ
 οἱ ἀκροδορίζοντες ἐαυτοὺς, ψυχικοὶ, πνῦμα
 μὴ ἔχοντες· ὑμεῖς δὲ ἀγαπητοί, τῇ ἀγνωσ-
 τη ὑμῶν πίσει ἐποικοδομοῦντες ἐαυτοὺς, ἐν
 πνῦματι ἀγίῳ προσευχόμενοι, ἐαυτοὺς ἐν
 τῇ ἀγάπῃ θεοῦ τηρεῖτε, προσδεχόμενοι τὸ
 ἔλεος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, εἰς ζωὴν
 αἰώνιον· καὶ οὐ μὲν ἐλειῖτε διακρινόμενοι,
 οὐδὲ ἐν φόβῳ σώζετε, ἐκ πυρὸς ἀρπάζον-
 τες, μεθῶντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς
 ἐσπιλωμένον χιτῶνα· τῷ δὲ διωκαμένῳ φυ-

λάξαι ὑμᾶς ἀπ΄αίσις, καὶ σῆσαι κρατε-
νώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμώμους ἐν ἀγαλ-
λιάσει, μόνῳ σοφῷ θεῷ σωτῇ ἡμῶν
δόξα καὶ μεγαλοσιγή, κράτος
καὶ ἰσχρία, νῦν καὶ
εἰς πάντας αἰ-
ῶνας.
Αμήν.

Γ Ο Κ Α Λ Ψ̃Ις ΙΗΘΥ ΧΡΙ-
 ΣΤΟΥ, ὡς ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θε-
 ος, δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ
 ἃ δεῖ γινῆσαι ἐν τάχει, καὶ
 ἐσημάναι ἄρσείλας ὅτι τῷ
 ἁγγέλῳ αὐτοῦ, ὃς δούλω αὐτοῦ ἰωάννῃ, ὅς ἐ-
 μαρτύρησε τὸν λόγον τῷ Θεῷ καὶ πλὴν μαρ-
 τυρείᾳς ΙΗΘΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, ὅτι περ εἶδε. μακάριος ὁ
 αἰσθινώσκων, καὶ οἱ ἀκούοντες τῶν λόγων
 τῆς προφητείας, καὶ τηροῦντες τὰ ἐν αὐ-
 τῇ γεγραμμένα. ὁ γὰρ καιρὸς ἐγγύς. ἰωάννης
 ταῖς ἐπὶ τὰ ἐκκλησίαις ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ, χεί-
 ρεις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ τοῦ ὄντος καὶ τοῦ ὡν
 καὶ τοῦ ὄντος μέλλοντος, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τὰ πνευμά-
 των, ἃ ἔστι ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ
 ΙΗΘΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς, ὁ πρωτότο-
 κος ἐκ τοῦ νεκρῶν, καὶ ὁ ἀρχὸν τοῦ βασι-
 λείου τῆς ἡμέρας, ὃς ἀγαπήσεται ἡμᾶς, καὶ λῶσεται
 ἡμᾶς ἐκ τοῦ νεκρῶν ἐν ὃς αἵματι αὐ-
 τοῦ, καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλεῖς καὶ ἰερεῖς ὃς
 Θεῷ καὶ πατεῖ αὐτοῦ, αὐτῷ ἡ δόξα καὶ ὁ
 κράτος εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. ἀμήν.
 ἰδοὺ ὁ ἄρχων μετὰ τοῦ νεφελῶν, καὶ ὅτι πᾶς
 ὁφθαλ-

ὀφθαλμοῖς, καὶ εἴ τις αὐτὸν βεκένηται, καὶ
 κέλοι· πάσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀμὴν.
 ἐγὼ εἰμι ᾠ. α. καὶ δ. ω, ἀρχὴ καὶ τέλος,
 λέγει ὁ κύριος, ὁ ὢν καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ὄντων
 ὁ παντοκράτωρ. ἐγὼ ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν
 καὶ συγκοινωνὸς ἐκ τῆς θλίψεως καὶ ἐκ τῆς βασι-
 λείας καὶ ὑπομονῆς Ἰησοῦ χριστοῦ, ἐχθροὶ ἐκ τῆς ἡ-
 σίας καὶ καλῆς μελέτης πάντων ὁσίων λόγων τῆς βίβ-
 λης καὶ τῆς μαρτυρείας Ἰησοῦ χριστοῦ. ἐχθροὶ ἐκ πνέ-
 ματι ἐκ τῆς κρυφίας ἡμῶν, καὶ ἡκούσα ὀπί-
 σσω μου φωνὴν μεγάλην ὡς σάλπιγξ, λέγ-
 σης. ἐγὼ εἰμι ᾠ. α, καὶ δ. ω, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχα-
 τος, καὶ ὁ βλέπων ῥόγαν εἰς βιβλίον, καὶ πᾶ-
 ντα ταῖς ἐκκλησίαις, ταῖς ἐκ αἰσῶν,
 εἰς ἔφρον, καὶ εἰς σμύρνην, καὶ εἰς πόρταμον,
 καὶ εἰς θυατείρας, καὶ εἰς σάραεις, καὶ εἰς
 φιλαδέλφειαν, καὶ εἰς λαοδικείαν. καὶ ἐπέ-
 σκεψα βλέπειν πᾶν φωνὴν, ἥτις ἐλάλησε μετ'
 ἐμοῦ. καὶ ὡς ἐξέφασκε εἶδον ἐπὶ τὰ λυχνία
 χρυσεῖς, καὶ ἐκ μέσων τῶν λυχνίων ὅμοιον ὡς
 αἰθρώπον, ἐκ δυνάμεως ποδῆν, καὶ πᾶσι
 ζωσμένον πρὸς τοὺς μαρτύρους ζώντων χρυσεῖν.
 ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ, καὶ αἱ τρίχες λευκαὶ
 ὡς ὄνιον λευκόν, ὡς χιών. καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ
 αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός. καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅ-
 μοιοι χαλκολιβαίῳ, ὡς ἐκ χαλκῶν πεπυρω-
 μένοι.

μέλῳι. καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων
 πολλῶν. καὶ ἔχω ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ χεὶρ ἀ-
 σόρῃσ' ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ῥο-
 φαίᾳ δίψῳμος ὁξείᾳ ἐκπορευομένη. καὶ ἡ ὄψις
 αὐτοῦ, ὡς ὁ ἥλιος φαίνει ἐν διανάμῃ αὐτοῦ. καὶ
 ὅτε εἶδον αὐτὸν ἔπερα πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ
 ὡς νεκρός. καὶ ἐπέθηκεν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ χε-
 ῖρα ἐπ' ἐμὲ, λέγων μοι. μὴ φοβῆ, ἐγώ εἰμι ὁ
 πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, καὶ ὁ ζῶν, καὶ ἐχθρόμιω
 νεκρός, καὶ ἰδοὺ ζῶν εἰμι εἰς τὸν αἰῶνα τῶν
 αἰώνων, καὶ ἔχω τὰς κλεῖς τοῦ ἄδου, καὶ τῆ θά-
 νάτου. γράψον οὖν ἃ εἶδες, καὶ ἃ εἰσιν, καὶ ἃ μέλ-
 λει γίνεσθαι μετὰ ταῦτα. τὸ μυστήριον τῶν ἐπ' αὐ-
 τῶν ἀσφράγιον, οὗ εἶδες ὑπὸ τῇ δεξιᾷ μου, καὶ τὰς ἐ-
 π' αὐτοῦ λυχνίας τὰς χρυσαῖς. οἱ ἐπ' αὐτόν ἀσφράγισ-
 μενοι τῶν ἐπ' αὐτόν ἐκκλησιῶν εἰσι. καὶ ἐπ' αὐτὰς λυ-
 χνίαις ἃς εἶδες, ἐπ' αὐτάς ἐκκλησίαις εἰσι. Τῷ ἁγ-
 γέλῳ τῇ ἐφ' ἐμοῦ ἐκκλησίᾳ γράψον. τάδε
 λέγει ὁ κρατῶν τὸν ἐπ' αὐτόν ἀσφράγιον ἐν τῇ δεξιᾷ
 αὐτοῦ, ὁ παρὰ πατέρων ὑπὸ μίση τῶν ἐπ' αὐτόν λυ-
 χνιῶν τῶν χρυσῶν. οἶδα τὰ ἔργα σου, καὶ τὸν κό-
 πον σου, καὶ πλὴν ὑπομονῆς σου. καὶ ὅτι οὐκ ἐδυνά-
 βησάσαι κακούς, καὶ ἐπειράσω τὸν φάσκον-
 τας εἶναι ἀρσένων καὶ ὅκ εἰσὶ, καὶ θύρες αὐτῶν
 ψευδεῖς, καὶ ἐβάσταθες, καὶ ὑπομονὴν ἔχεις, καὶ
 ἔχεις τὸ ὄνομα μου κεκοπίακας καὶ οὐκ ἐκέκηκας.

FF ii

ἀλλ' ἐ-

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

ἀλλ' ἔχω κατὰ τοῦ, ὅτι πλὴν ἀγάπῃ σου πλὴν
 πρῶτον ἀφῆκας. μνημόνους ὧν πόθεν ἐκ-
 πέπλωκας, καὶ μετανόησον, καὶ τὰ πρῶτα ὀρ-
 γὰ ποιήσον. εἰ δὲ μὴ, ὀργῆμαί σοι ταχὺ, καὶ
 κινήσω πλὴν λυχρίαν σου ἐκ τῆς ὕπου αὐτῆς, ἵνα
 μὴ μετανόησῃς. ἀλλὰ ἴδου ἔχεις, ὅτι μισεῖς τὰ
 ὀργὰ τῶν νικολαϊτῶν, ἃ κατὰ μισῶ. ὁ ἔχων
 οὖν ἀκουσάτω, ἵνα ὁ πνύμα λέγει ταῖς ἐκκλη-
 σίαις. ὁ νικῶν ἔσται ὡς αὐτῶ φαγεῖν ἐκ τῆς ξύ-
 λου τῆς ζωῆς, ὁ ὅστις ἐν μέσῳ τῆς παρεκδείου τῆς
 θεῆς. καὶ ὁ ἀγγέλω τῇ ἐκκλησίᾳ συμνεαίων
 γράψον. ταῦτα λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ὅς
 ἐχθρὸς νεκρὸς, καὶ ἔζησεν. οἶδά σου τὰ ὀργὰ καὶ
 πλὴν θλίψιν καὶ πλὴν πῶχίαν, πλῆθος δὲ εἰ,
 καὶ πλὴν βλασφημίας τῶν λεπόντων ἰσχυαίον
 εἶναι ἑαυτοῦ, καὶ ὅτι εἰσὶν, ἀλλὰ σιωπηρὴ τῆς
 σατανᾶ. μηδὲν φοβῆ ἃ μέλλεις πάχειν. ἰδοὺ
 μέλλω βαλεῖν ἕξ ὑμῶν ὁ ἀφ' ὧν εἰς φυλα-
 κίαν, ἵνα πειραθῇτε, καὶ ἴξετε θλίψιν ἡμῶν
 δεῖκα. γίνεσθαι πιστὸς ἄχρι θανάτου, καὶ δώσω σοι
 τὸν σέφανον τῆς ζωῆς. ὁ ἔχων οὖν ἀκουσάτω, ἵνα
 ὁ πνύμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. ὁ νικῶν ὁ
 μὴ ἀδικήσῃ ἐκ τῆς θανάτου τῆς λατρείας. καὶ ὁ
 ἀγγέλω τῇ ἐν πόρταί μου ἐκκλησίᾳ γράψον.
 ταῦτα λέγει ὁ ἔχων πλὴν ῥομφαίαν πλὴν δίσομαι
 πλὴν ὁξείαν. οἶδα τὰ ὀργὰ σου, καὶ ποῦ καθεῖσαι,
 ὅπου ὁ θρό-

ὅπου ὁ θρόνος τῆς βασιλείας, καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομα
 μου, καὶ ἐκ ἡγήσω πλὴν πίσιν μου. καὶ ἐν
 ταῖς ἡμέραις ἐμοῖς, αἰτίαις ὁ μάρτυς μου ὁ
 πιστὸς ὃς ἀπεκτάνθη παρ' ὑμῶν, ὅθου κατοικεῖ
 ὁ βασιλεὺς. ἀλλ' ἔχω κατὰ τοῦ ὀλίγου, ὅτι ἔ-
 χεις ἐκὲν κραβύτας πλὴν διδαχὴν βαλαάμ,
 ὃς ἐδίδασκει αἰ εἰς βαλὰν βαλεῖν σκαίδαλον
 αἰώπιον τῇ ὑπὸν ἰσραήλ, φαγεῖν εἰδωλόθυτα,
 καὶ πορνύσαι. ὅπως ἔχεις καὶ σὺ, κραβύ-
 τας πλὴν διδαχὴν τῇ νικολαΐτων, ὁ μισῶ.
 μισανόησον, εἰ δὲ μὴ, ὅρῃμαί σοι ταχὺ, καὶ πο-
 λεμήσω μετ' αὐτῶν αἰ τῇ ἐμφαίᾳ τῆς σόμα-
 τός μου. ὁ ἔχων οὗ, ἀκουσάτω, ἵνα τὸ πνεῦμα
 λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. ὁ νικῶν ἐδώσω αὐτῷ
 φαγεῖν ἀπὸ τῆς μέννης τῆς κεκρυμμένης, καὶ δώ-
 σω αὐτῷ ψῆφον λευκὴν, καὶ ἡσθί πλὴν ψῆφον
 ὄνομα καινὸν καὶ γραμμικόν, ὃ οὐδεὶς ἔγνω εἰ
 μὴ ὁ λαμβάνων. καὶ ὁ ἀγγέλω τ' αἰς θυσαι-
 ραῖς ἐκκλησίας γράψον. ταῦτα λέγει ὁ υἱὸς τῆς
 δεξιᾶς, ὁ ἔχων οὗ ὀφθαλμούς αὐτοῦ ὡς φλόγα
 πυρός, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκοῖ βαίνω.
 οἶδά σου τὰ ὄρα, καὶ πλὴν ἀγάπην, καὶ πλὴν
 δικαιοσύνην, καὶ πλὴν πίσιν, καὶ πλὴν ἐπιμονίαν
 σου, καὶ τὰ ὄρα σου, καὶ τὰ ἔχεται πλείονα
 τῇ πρώτων. ἀλλ' ἔχω κατὰ τοῦ ὀλίγου, ὅτι
 ἐγὼ πλὴν γυναικὶ καὶ ἐξαβήλ τ' ἵλινουσαν ἐαυ-
 τὴν πρὸ

ΑΦΟΚΑΛΥΨΙΣ

πλὴν προφήτην, διδάσκειν, καὶ παιδαγεῖν τοὺς
 δούλους, πορνείσαι, καὶ εἰδωλόθυτα φαγεῖν, καὶ
 ἔδωκα αὐτῇ χρόνον, ἵνα μετανόησιν, καὶ ἔθελον
 μετανόησαι ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς. Ἰδοὺ ἐγὼ ἔρχομαι
 αὐτῇ εἰς κλίνην, καὶ μοιχῶνONTας μετ' αὐτῆς,
 εἰς θλίψιν μεγάλην, ἐὰν μὴ μετανόησωσιν ἐκ
 τῆς πόρνου αὐτῆς, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἀφαι-
 νῶ ἐν θανάτῳ. καὶ γνώθοντες πάντες αἱ ἐκκλησί-
 αι, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ ῥόδων νεφρὸς καὶ καρδίας,
 καὶ δώσω ὑμῖν ἑκάστη κατὰ τὰ ῥήματα ὑμῶν.
 ὑμῖν δὲ λέγω καὶ λοιποῖς τοῖς ἐν θυσίαις, ὅτι
 ἔκτεθον πλὴν διδάχων ταύτην, καὶ οἱ ἄγγελοι
 ἔγνωσαν τὰ βάνη τῆς βιβλίου ὡς λέγουσιν, ἔ-
 βαλὼν ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο βάρος. πολλὸν ὃ ἔχετε,
 κρατήσατε ἄχρις ἔτι αὐτοῦ ἡμέρας. καὶ οἱ νεκροὶ καὶ οἱ
 πονηροὶ ἄχρι τέλους τὰ ῥήματα μου, δώσω αὐτοῖς
 μέρος ἐν τῇ πόρνῃ ἐν τῇ πόρνῃ, καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς
 ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς τὰ σκύνη τὰ κδορμικὰ
 σὺν τῇ πόρνῃ, ὡς καὶ ἐγὼ εἶληφα παρὰ τοῦ πατρὸς
 μου, καὶ δώσω αὐτοῖς τὸν ἀστέρα τὸν πρωτόγονον.
 ὃ ἔχον τὸν ἀκουσάτω, ἵνα τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς
 3 ἐκκλησίαις. Καὶ ὁ ἄγγελος τῆς ἐπιστολῆς
 ἐκκλησίαις γράψον. ταῖς δὲ λέγει ὃ ἔχον τὰ ἑπτὰ
 πνεύματα τοῦ θείου, καὶ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας. οἶδον
 σου τὰ ῥήματα, ὅτι τὸ ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῆς, καὶ νεκρὸς
 εἶ. γίνετο γρηγορῶν, καὶ σφείξον τὰ λοιπὰ, ἃ μέλ-
 λει ἔρχεσθαι.

λῆ ἀποθανεῖν. ὃ δὲ ὁρῶν καὶ τοῦ ὄρατος πεπληρω-
 μένῃ αὐτόν τῷ θεῷ. μνημονεύει δὲ πῶς εἰλη-
 φας καὶ ἤκουσας, καὶ τήρει, καὶ μετάνοησον. ἐὰν
 δὲ μὴ γρηγορήσῃς, ἥξω ἐπὶ σε ὡς κλέπτης, καὶ ὃ
 μὴ γνῶς ποῖαν ὥραν ἥξω ἐπὶ σε. ἀλλ' ἔχεις ὀλί-
 γα ὀνόματα αὐτῶν, ἃ ὅκ ἐμόλυνται τὰ
 ἱμαῖα αὐτῶν, καὶ πῶς πατήσουσιν μετ' ἐμοῦ
 αὐτοὶ τοῖς, οἳ ἄξιοί εἰσιν. ὁ νικῶν, ὅς τις πῶς
 λατρεῖ αὐτοῖς τοῖς λαοῖς, καὶ ὃ μὴ ἴσταται ὃ
 ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ἰσομολο-
 γήσεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ αὐτόν τῷ πατρὶ μου,
 καὶ αὐτόν τῷ ἀγγέλῳ αὐτοῦ. ὁ ἔχων ὅς τις, ἀ-
 κουσάτω, καὶ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.
 καὶ ὁ ἀγγέλῳ τῷ ἐν πελαγοῖς ἐκκλησίας
 γραφεῖν. τάδε λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός, ὁ ἔχων
 πλὴν κλεῖδα τῆς βαβυλῶν, ὁ ἀνοίγων, καὶ ὁδεῖς κλεί-
 νει, καὶ κλείει, καὶ ὁδεῖς ἀνοίγει. οἶδά σου τὰ
 ὄρατα. ἰδοὺ δέδωκα αὐτόν σου, θύραν ἀ-
 νηλεῆ, καὶ ὁδεῖς διώκεται κλεῖσαι αὐ-
 τὴν, ὅτι μικρὸν ἔχεις διώκεται, καὶ ἐτήρη-
 σάς μου τὸν λόγον, καὶ ὅκ ἡγήσω ὃ ὄνομά μου.
 ἰδοὺ δίδωμι ἐκ τῆς σιναγωγῆς τῆς βαβυλῶν τῶν
 λεγόντων ἐαυτοὺς ἰσχυροὺς εἶναι, καὶ ὅκ εἰσιν, ἀλ-
 λά ψεύδονται. ἰδοὺ ποιήσω αὐτοὺς, ἵνα ἥξωσιν καὶ
 προσκυνησώσιν αὐτόν τῷ ποδῶν σου, καὶ
 γνώσιν ὅτι ἐγὼ ἡγάπησά σε, ὅτι ἐτήρησας

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

τὴν λόγον τῆς ὑπομονῆς μου, καὶ γὰρ σε τηρή-
σω ἐκ τῶν ὥρας τῆς πειρασμῶν τῆς μελλούσης ὁρ-
χασθῆναι τὴν οἰκουμένην ὅλης, πειράσσει αὐ-
τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ γῆς. ἰδοὺ ὁρᾶμαι τα-
χύ· κρᾶται ὁ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν σέ-
φανόν σου. ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν σύλον ἐν τῇ
ναῶ τῆς θεῆς μου, καὶ ὕψω αὐτὸν ἐν ὕψει καὶ ἐν
ἐξουσίᾳ αὐτὸν τὸ ὄνομα τῆς θεῆς μου, καὶ
τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τῆς θεῆς μου τῆς καινῆς
ἰερουσαλήμ, ἣ καταβαίνει ἀπὸ τῆς οὐρανό-
ς τῆς θεῆς μου, καὶ ὁ ὄνομα μου, τὸ καινόν. ὁ ἔ-
χων αὐτὸ ἀκουσάτω, ἵνα τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς
ἐκκλησίαις. καὶ ἔτι ἀγγέλω τῇ ἐκκλησίᾳ λαο-
δικέων γράψον. τάδε λέγει ἁμὴν, ὁ μάρτυς
ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τῆς
θεῆς. οἶδά σου τὰ ὄρα, ὅτι ἔπε ψυχρὸς εἶ ἔ-
πε ζεστός. ὅφελον ψυχρὸς ἢ ζεστός. ἔτι οὕτως ὅτι
χλιαρὸς εἶ, καὶ ἔπε ψυχρὸς ἔπε ζεστός, μέλλω
σε ἐμίσησαι ἐκ τῆς σωματός μου, ὅτι λέγεις, ὅτι
πολλοὶ εἰμι, καὶ πεπλάτηκα, καὶ ὁ δούλος
κρείαν ἔχω, καὶ ὅτι οἶδας ὅτι σὺ εἶ ὁ ταλαί-
πωρος καὶ ἐλεεινός καὶ πτωχὸς καὶ τυφλός καὶ
γυμνός. συμβαλὼν σοι ἀρᾶσθαι παρ' ἐ-
μοῦ χρυσίον πεπυρωμένον ἐκ πυρός, ἵνα πω-
τήσῃς, καὶ ἱμάτια λαβὴν ἵνα περιβάλλῃς, καὶ
μὴ φανῇς ἐν αἰσχύνῃ τῇ γυμνότητός σου,
καὶ κολλή-

καὶ κολλήσειον ἔχειον ὅν ὁφθαλμός σου, ἵνα
 βλέπῃς. ἐγὼ ὅσους ἐὰν θιλάω, ἐλέγχω, καὶ
 παιδεύω. ζήλωτον εἶν καὶ μετανόητον. ἰδοὺ ἔστη
 καὶ ἔσθι πλὴν θύραν, καὶ κρᾶω. ἐὰν τις ἀκού-
 σῃ τῆς φωνῆς μου, καὶ ἀνοίξῃ πλὴν θύραν, εἰ-
 σελεύσεται πρὸς αὐτόν, καὶ δειπνήσω μετ'
 αὐτοῦ, καὶ αὐτός μετ' ἐμοῦ. ὁ νικῶν δώσω
 αὐτῷ καθεῖσθαι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου,
 ὡς καὶ ἐγὼ ἐκάθησα, καὶ ἐκαθέσθαι μετὰ τῶ πατρός
 μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ. ὁ ἔχων ὅν ἀκουσάτω,
 ἵνα ὁ πνύμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. 4 Μετὰ
 ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ θύρα ὑψωγμένη ἐν τῷ
 ἔρειπῳ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη, ἡ ἡκούσα ὡς σάλ-
 πις λαλήσας μετ' ἐμοῦ, λέγουσα. ἀνάβα ὦ-
 δε, καὶ δείξω σοι ἃ δεῖ γινέσθαι μετὰ ταῦτα.
 καὶ διότι ὡς ἐγνώμην ἐν πνύματι, καὶ ἰδοὺ
 θρόνος ἐκεῖ ἐν τῷ ἔρειπῳ καὶ ἔσθι τῶ θρόνον
 καὶ θήμνος, καὶ ὁ καὶ θήμνος ὡς ὁμοιος ὄρα-
 σαι λίθῳ ἰασπίδι, καὶ θέρεινῳ, καὶ ἵεις κυκλό-
 θεν τῶ θρόνον, ὁμοιος ὄρασει σμαραγδίνῳ. καὶ
 κυκλόθεν τῶ θρόνον θρόνοι. κδ. καὶ ἔσθι ὅν θρό-
 νον. κδ. πρὸς βυττόν καὶ θημλύνες, πρὸς
 βιβλημλύνες ἐν ἱματίοις λευκοῖς, καὶ ἔχον
 ἔσθι ταῖς κεφαλὰς αὐτῶν σεφάινον χρυσοῦς,
 καὶ ἐκ τῶ θρόνον ἐκπορεύον ἄστραπαὶ, καὶ
 βρονταὶ καὶ φωναὶ, καὶ ἑπτὰ λαμπάδες πυ-
 ρὸς καίόμε-

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

ρὸς καὶ ὀμβρῶσαι εἰώπιον τῷ θρόνῳ, αἱ εἰσὶ τὰ
 ἐπὶ ἅ πνύματα τῷ θεῷ. καὶ εἰώπιον τῷ θρό-
 νῳ θάλασσα ὑαλίνη ὁμοία κρυστάλλῳ. καὶ εἰ-
 μέσω τῷ θρόνῳ, καὶ κύκλῳ τῷ θρόνῳ τέσσα-
 ρα ζῶα, γέμοντα ὀφθαλμῶν ἔμπροσθεν, καὶ
 ὀπίσθεν, καὶ ἑξ ἑξ ἑξ ὁμοιον λέοντι, καὶ
 ὁ δούτερον ζῶον ὁμοιον μόσχῳ, καὶ ἑξ τρίτον
 ζῶον ἔχον ὁ προσώπον ὡς ἀνθρώπου, καὶ ἑξ τέ-
 τартον ζῶον ὁμοιον ἀετῷ πετωμένῳ. καὶ τέσ-
 ῶα ζῶα, εἰ καὶ ἑξ ἑξ εἶχον ἀνὰ πτέρυγας
 ὅτι κυκλόθεν, καὶ ἔσωθεν γέμοντα ὀφθαλ-
 μῶν. καὶ αἰάπαυσιν ὅτι ἔχουσιν ἡμέρας καὶ νυκ-
 τας, λέγοντες. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος κύριος ὁ θεὸς
 ὁ παντοκράτωρ ὁ ὢν καὶ ὁ ὢν, καὶ ὁ δοξάμε-
 νος. καὶ ὅταν δῶσι τὰ ζῶα δοξάν, καὶ ὑμνῶν,
 καὶ ὕμνοις ὡς καὶ θεοῖς ὡς ὡς τῷ θρό-
 νῳ, τῷ ζῶντι εἰς τὸν αἰῶνα τῶν αἰώνων, πε-
 ραῖται οἱ. καὶ. πρὸς βύθους εἰώπιον τῷ κα-
 θεμελίῳ ὡς τῷ θρόνῳ, καὶ προσκυνοῦσι ὡς
 ζῶντι εἰς τὸν αἰῶνα τῶν αἰώνων. καὶ βάλλου-
 σιν τὸν σέφανος αὐτῶν εἰώπιον τῷ θρόνῳ, λέ-
 γοντες. ἅγιος εἰ κύριε λαβὲν πλὴν δοξάν καὶ πλὴν
 τιμὴν, καὶ πλὴν δυνάμειν, ὅτι σὺ ἔκτισας τὰ
 πάντα, καὶ ὅτι ἑξ θελήματός σου εἰσὶ, καὶ ἐκτίσθη-
 ραν. καὶ εἶδον ὡς τῷ δεξιῷ τῷ καθεμελίῳ
 ὡς τῷ θρόνῳ, βιβλίον γεγραμμένον ἔσωθεν
 καὶ ἔξωθεν,

καὶ ἔξωθεν, καὶ πεσφραγισμένον σφραγίσαν
ἐπ' αὐτόν· καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρύσσοντα φωνῇ
μεγάλῃ· ὅς θιν ἄξιός ἐστιν αὐτοῖς αἶψά τι βιβλίον, καὶ
λῦσαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ· καὶ ὅδε εἰς ἡδυνάα
ἐστὶν ὁ ὅς θιν ἔρχεται, ὅδε ὡς γῆς, καὶ ἔπειτα τῇ
γῆς αὐτοῖς αἶψά τι βιβλίον, ὅδε βλέπειν αὐτό. καὶ
ἔκλαιον πολλὰ, ὅτι ὅδε ἄξιός ἐστιν αὐτοῖς αἶψά τι
καὶ αἰσθάνονται τι βιβλίον, ὅτε βλέπειν αὐτό. καὶ
εἷς τῶν πρεσβυτέρων λέγει μοι· μὴ κλαῖναι· ἰδοὺ
οὐκ ἔστιν ὁ λείων ὁ ὢν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰσάα, ἡ ῥίζα
δαβὶδ αὐτοῖς αἶψά τι βιβλίον καὶ λῦσαι τὰς ἐπ' αὐτόν
σφραγίδας αὐτοῦ· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἐστὶν μέσῳ τῶν
θρόνων, καὶ τῶν τεσσαρῶν ζώων, καὶ ἐστὶν μέσῳ τῶν
πρεσβυτέρων, ἀρνίον ἑστηκὸς ὡς ἐσφραγισμένον,
ἔχον κέρατα ἐπ' αὐτόν καὶ ὀφθαλμοὺς ἐπ' αὐτόν, αἵ εἰσι
τὰ τῶν θηρῶν πνύματα τὰ ἀπογελομενὰ εἰς
παῖθαι πλὴν γλυῶν. καὶ ἦλθεν καὶ εἴληφε τὸ βι-
βλίον ἐκ τοῦ δεξιῶς τῶν καθεστημένων ὡς τῶν θρό-
νων· καὶ ὅτε ἔλαβε τι βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζώα,
καὶ οἱ καὶ πρεσβύτεροι ἔπεσαν πρόσωπον τῶν ἀρ-
νίου, ἔχοντες ἑκάστος κέρατος, καὶ θιάλας χρυ-
σαῖς χυμῶν θυμιαμάτων, αἵ εἰσι αἱ προσευ-
χαὶ τῶν ἁγίων, καὶ ἁλίσσιν ὡδὴν καενὴν, λέγον-
τες· ἄξιός ἐστι λαβεῖν τι βιβλίον, καὶ αὐτοῖς αἶψά τι
σφραγίδας αὐτῶν, ὅτι ἐσφράγισεν, καὶ ἡ πόρτα ἐκ-
κλεισμένη ἐστὶν τῷ αἵματι τοῦ ἐκ τοῦ ἁγίου καὶ τῆς
φυλῆς καὶ τῆς γλώσσης καὶ λαοῦ,

σης καὶ λαοὶ καὶ ἔθνη, καὶ ἐποίησας ἡμᾶς ᾧ θεῷ
 ἡμῶν βασιλεῖς καὶ ἰδρεῖς, καὶ βασιλεύουσιν ἐν
 τῇ γῆ. καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν
 κηκλόμεν τῷ θρόνῳ καὶ τῷ ζῶντι, καὶ πρεσ-
 βυτέρων. καὶ λέγει ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μυριάδες
 μυριάδων, καὶ χιλιάδες χιλιάδων, λέγοντες
 φωνῇ μεγάλῃ. ἄξιόν ἐστιν ἀρνίον τὸ ἐσφαγμέ-
 νον λαβεῖν πλὴν διώαμιν, καὶ πλῆθος καὶ δο-
 φίας καὶ ἰσχύος, καὶ ἡμῶν, καὶ δοξασ, καὶ δόλο-
 γίας. καὶ πᾶν κτίσμα ὃ ἐστὶν ἐν τῷ ὕδατι, καὶ
 ἐν τῇ γῇ, καὶ ὅσα ἐπὶ τῇ γῆ, καὶ ἐν τῇ θάλασσῃ
 ἅ ὅσα, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα, ἤ-
 κουσιν λέγοντας. τῷ θεῷ καὶ τῷ ζῶντι καὶ τῷ
 θρόνῳ καὶ τῷ ἀρνίῳ ἡ δόξα καὶ ἡ δόλογία, καὶ ἡ
 δόξα, καὶ τὸ κράτος εἰς τὸν αἰῶνα τῷ αἰ-
 ῶνι. καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔλεγον. ἀμὲν. καὶ
 οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσαν, καὶ
 προσεκύνησαν ζῶντι εἰς τὸν αἰῶνα τῷ αἰ-
 ῶνι. 6 Καὶ εἶδον, ὅτε λέγει τὸ ἀρνίον ἐν τῇ
 τῇ σφραγίδων, καὶ ἤκουσα οἷος ἐκ τῇ πε-
 σάων ζῶν, λέγοντος, ὡς φωνῆς βροντῆς. ὅ-
 ρου καὶ βλέπε. καὶ εἶδον. καὶ ἰδοὺ ἵππος λευ-
 κός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτῷ ἔχει τόξον.
 καὶ ἰδοὺ αὐτῷ σέφανος, καὶ ὄνομα νικῶν,
 καὶ ἵνα νικήσῃ. καὶ ὅτε λέγει πλὴν σφραγίδος
 πλὴν λευτέρων, ἤκουσα τῶν λευτέρων λέγον-
 τες. ὅρου καὶ βλέπε. καὶ ὄνομα ἄλλος ἵπ-
 πος πυρρός,

πος πυνέρος, καὶ ὃ καὶ θημύνω ἐπ' αὐτῷ ἰδὼ
 θη αὐτῷ, λαβὲν πλὴν εἰρηνίῳ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ
 ἵνα ἀλλήλων σφάξωσι, καὶ ἰδὼ θη αὐτῷ μα-
 χαιρα μεγάλη. καὶ ὅτε ἠύοιξε πλὴν τείπῳ
 σφραγίδα, ἤκουσεν τῶν τείβου ζώων, λέγοντες. ὅρ-
 ρου καὶ βλέπε. καὶ εἶδον. καὶ ἰδὼ ἵππος μέλας, καὶ
 ὁ καὶ θημυλός ἐπ' αὐτῷ, ἔχων ζυγὸν ἐκ τῆς χει-
 ρὸς αὐτοῦ. καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ μέσου τῆς πε-
 σσάρων ζώων, λέγοντας. ῥίγιξ σίτῃς θηναίῃς, καὶ
 ῥῆϊς ῥίγικες καὶ θῆς θηναίῃς, καὶ τῶν ἑλαίων
 καὶ τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσης. καὶ ὅτε ἠύοιξε πλὴν
 σφραγίδα πλὴν πετάρῳ, ἤκουσεν φωνὴν τῶν
 πετάρου ζώων λέγοντας. ὅρρου καὶ βλέπε. καὶ
 εἶδον. καὶ ἰδὼ ἵππος χλωρός, καὶ ὁ καὶ θημυλός
 ἐπάνω, ὄνομα αὐτῷ ὁ θάνατος, καὶ ὁ ἄδης
 ἀκολούθει μετ' αὐτοῦ. καὶ ἰδὼ θη αὐτοῖς ἰδύ-
 σια ἀρχεῖναι ἐν τῷ πέταρτον τῆς γῆς ἐν
 ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ, ἕως
 τῆς θηρείων τῆς γῆς. καὶ ὅτε ἠύοιξε πλὴν πέμπῳ
 σφραγίδα, εἶδον ἕως καὶ τῶν θυσιασθειῶν
 τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸν λόγον
 τῶν θείων, καὶ διὰ πλὴν μαρτυρίαν ἠὲ εἶχον, καὶ
 ἔκραζον φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες. ἕως ποτε ὁ
 δεσπότης ὁ ἅγιος, καὶ ὁ ἀληθινὸς ὁ κρείνους καὶ
 ἐκδικεὺς τῶν αἱμάτων ἡμῶν ἀπὸ τῶν καὶ βουκό-
 των ἐν τῇ γῇ; καὶ ἰδὼ θη (καὶ ἐκάσαις σολαί-
 λου καὶ, καὶ

ΑΦΟΚΑΛΥΨΙΣ

λαὸν καὶ, καὶ ἰδέσθῃ αὐτοῖς, ἵνα ἀναπαύσων· ἔτι
 χρόνον μικρόν, ἕως ἃ πληρώσῃ καὶ οἱ σκλάβοι
 αὐτῶν, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, οἱ μέλλοντες
 ἀποκτείνεσθαι ὡς καὶ αὐτοί. καὶ εἶδον, ὅτε ἠΰοιξε
 πῶς σφραγίσαι πῶς ἑκτὴν, καὶ ἰδοὺ σεισμὸς μέ-
 γας ἐγένετο, καὶ ὁ ἥλιος ἐγένετο μέλας ὡς σάκ-
 κος τεύχινος, καὶ ἡ σελήνη ἐγένετο ὡς αἷμα. καὶ
 οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσαν εἰς πῶς γῆν, ὡς συ-
 κὴ βάλλει τὸ ὀλίγων αὐτῶν, ἅπασι μεγάλῃ
 αἰέτῃ σειομένη. καὶ ὁ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη ὡς
 βιβλίον ἐλισσόμενον. καὶ πᾶν ὄρος καὶ νῆσος
 ἐκ τῆς τοπικῆς αὐτῶν ἐκινήσθησαν, καὶ οἱ βασι-
 λεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ μεγιστάνες, καὶ οἱ πλάττοι καὶ
 οἱ χιλιάρχαι, καὶ οἱ δυνατοί, καὶ πᾶς δοῦ-
 λος, καὶ πᾶς ἐλεύθερος ἐκρυψαν ἑαυτοὺς εἰς
 τὰ σπήλαια, καὶ εἰς τὰς πέτρας τῆς ὄρειας,
 καὶ λέγουσι τοῖς ὄρεσι καὶ ταῖς πέτραις· τί σέ-
 τε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ προσώ-
 που τοῦ καθήμενῃ ἐπὶ τὸν θρόνον, καὶ ἀπὸ τῆς ὀ-
 ργῆς τοῦ ἀρνίου, ὅτι ἤλθεν ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς
 7 ὀργῆς αὐτοῦ. καὶ τίς δύναται σταθῆναι; Καὶ μετὰ
 ταῦτα εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους ἐστῆτας ἐπὶ
 ταῖς τέσσαρσι γωνίαις τῆς γῆς, κρατοῦντας τὸν
 τέσσαρς ἀνέμους τῆς γῆς, ἵνα μὴ πνέῃ ἀνέμος
 ἐπὶ τῆς γῆς, μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης, μήτε ἐπὶ
 πᾶν δένδρον. καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβαίνοντα
 ἀπὸ ἀνατο-

ἀπὸ ἀλαβλῆς ἡλίου, ἔχοντα σφραγίδα θεοῦ
 ζῶντος, καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ τοῖς πᾶσι
 οἱ ἀγγέλοις, οἷς ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι πῶς
 γινῶν καὶ τὴν θάλασσαν, λέγων. μὴ ἀδικήσητε τὴν
 γῆν, μήτε πῶς θάλασσαν, μήτε τὰ δένδρα,
 ἄχρις ὅτι σφραγίσωμι τὸν ὅλον θάλασσαν. καὶ ἡ
 μὲν ὡς τῇ μετὰ ταῦτα. καὶ ἤκουσα τὸν ἀ-
 ριθμὸν τῶν ἐσφραγισμένων. ρμδ' χιλιάδες
 ἐσφραγισμένοι, ἐκ πάσης φυλῆς υἱῶν Ἰσραὴλ,
 ἐκ φυλῆς ἰούδα. ιβ'. χιλιάδες ἐσφραγισμένοι.
 ἐκ φυλῆς ῥαββὶμ. ιβ'. χιλιάδες ἐσφραγισμέ-
 νοι. ἐκ φυλῆς γαδ. ιβ'. χιλιάδες ἐσφραγισ-
 μενοί. ἐκ φυλῆς ἀσέρ. ιβ' χιλιάδες ἐσφρα-
 γισμένοι. ἐκ φυλῆς νεφθαλίμ. ιβ'. χιλιά-
 δες ἐσφραγισμένοι. ἐκ φυλῆς μανασσῆ.
 ιβ'. χιλιάδες ἐσφραγισμενοί. ἐκ φυλῆς συ-
 μεύων. ιβ'. χιλιάδες ἐσφραγισμενοί. ἐκ φυ-
 λῆς λαβὶ. ιβ'. χιλιάδες ἐσφραγισμενοί. ἐκ
 φυλῆς ἰσασαχάρ. ιβ'. χιλιάδες ἐσφραγισμέ-
 νοι. ἐκ φυλῆς ζαβουλών. ιβ'. χιλιάδες ἐσ-
 φραγισμενοί. ἐκ φυλῆς ἰωσήφ. ιβ'. χιλιά-
 δες ἐσφραγισμενοί. ἐκ φυλῆς βενιαμὴν.
 ιβ'. χιλιάδες ἐσφραγισμενοί. μετὰ ταῦ-
 τα εἶδον, καὶ ἰδοὺ ὄχλος πολὺς, ὃν ἀριθμή-
 σαι αὐτὸν οὐδεὶς ἠδυνάκετο, ἐκ πάντων ἔθνων καὶ
 λαῶν, καὶ γλωσσῶν, ἐστῶτες ἐνώπιον τοῦ θρόνου,
 καὶ ἐνώπιον

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

καὶ οἰώπιον τῷ ἀρνίῳ, τοῦ διβεβλημένου σο-
 λὰς λαυκαῖς, καὶ φοίνικες ἐν ταῖς χειρσὶν αὐ-
 τῶν, καὶ κραζόντες φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες.
 ἡ σωτηρία τοῦ καὶ θημένου ἐν τῷ θρόνῳ τῷ
 θεῷ ἡμῶν, καὶ τοῦ ἀρνίῳ. καὶ πάντες οἱ ἄγγε-
 λοι ἐστήκεσαν κύκλῳ τῷ θρόνῳ, καὶ τῇ πρεσ-
 βυτέρῳ, καὶ τῇ πεντάρῳ ζώῳ, καὶ ἔπεσαν
 οἰώπιον τῷ θρόνῳ ἐν τῷ πρόσωπῳ αὐτῶν, καὶ
 προσέκυνον τῷ θεῷ, λέγοντες. ἁμῶν. ἡ δι-
 δοχία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία, καὶ ἡ δύναμις,
 καὶ ἡ ἰσχύς τοῦ θεοῦ ἡ-
 μῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῇ αἰῶνῳ. ἁμῶν. καὶ ἄρ-
 κείη εἰς ἐκ τῇ πρεσβυτέρῳ, λέγων μοι. ἔτι
 οἱ τοῦ διβεβλημένου ταῖς σολὰς ταῖς λαυκαῖς,
 τίς; καὶ πόθεν ἦλθον; καὶ εἶρηκα αὐτῷ. κύ-
 ρει σὺ οἶδας. καὶ εἶπέ μοι. ἔτι εἰσιν οἱ ὀρχήμε-
 νοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης, καὶ ἐπλάτνυ-
 ναι ταῖς σολὰς αὐτῶν, καὶ ἐλδύκασαι σολὰς
 αὐτῇ ἐν τοῦ αἵματι τῷ ἀρνίῳ. ἀλλὰ τοῦτο εἰ-
 σιν οἰώπιον τῷ θρόνῳ τῷ θεῷ, καὶ λαλῶσιν αὐ-
 τῷ ἡμῶν καὶ νυκτὸς ἐν τῷ νυκτὶ αὐτοῦ. καὶ ὁ
 καὶ θημένος ἐν τῷ θρόνῳ σκεπώσκει ἐπ' αὐ-
 τοῦ. ὁ πεινάουσι ἔτι, ὁ διψῶν, ὁ μὴ
 πόσις ἐπ' αὐτοῦ ὁ ἥλιος, ὁ πᾶν καὶ μα, ὅτι
 ὁ ἀρνίον τὸ ἀνέμενον τῷ θρόνῳ ὀρμαίνει αὐ-
 τοῦ, καὶ ὁδηγήσει αὐτοῦ ἐν τῷ ζώῳ πηγῆς ὕδα-
 των, καὶ

των, καὶ ἔβαλεν ὁ θεὸς πάντας τοὺς ἀνθρώπους
 τῆς γῆς ἐν τῇ θάλασσῃ. καὶ ὅτε ἔβλεπε
 πῶς σφραγίσαντες τὴν ἐκκλησίαν ἐγένετο σιγή ἐν
 τῇ πόλει ὡς ἡμέραι, καὶ εἶδον ἄγγελοι,
 οἱ οὐρανοὶ τῶν θεῶν ἐσκήλασαν, καὶ ἐδόξασεν αὐ-
 τοὺς ἐπὶ τὰς ἐκκλησίας. καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλ-
 θε, καὶ ἐστάθη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἔχων λι-
 βανωτὸν χρυσοῦν, καὶ ἐδόξασεν αὐτὸν θυμῶ-
 ματα πολλὰ, ἵνα δώσῃ ταῖς ἐκκλησίαις
 τῆς ἀγίας πάντων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸν χρυ-
 σοῦν τοῦ οὐρανοῦ τῶν θρόνων. καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς
 τῆς θυμιαμάτων ταῖς ἐκκλησίαις τῆς ἀ-
 γίας ἐκ χειρὸς τοῦ ἁγγέλου οὐρανοῦ τῶν θεῶν. καὶ
 εἰληφεν ὁ ἄγγελος τὸν λιβανωτὸν, καὶ ἔχευεν
 αὐτὸ ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἐβλήθη
 εἰς πῶς γῆς, καὶ ἐγένετο φωναὶ, καὶ βρονταὶ,
 καὶ ἄστρα παύει, καὶ σεισμοὶ, καὶ ἐπὶ τὰς ἐκκλησίας
 ἔχοντες τὰς ἐκκλησίας σάλπιασεν, ἡτοίμασεν
 ἑαυτὸν, ἵνα σαλπίσωσι. καὶ ὁ πρῶτος ἄγγελος
 ἐσάλπισεν. καὶ ἐγένετο χάλας καὶ πῦρ με-
 μυγμύα αἵματι, καὶ ἐβλήθη εἰς πῶς γῆς.
 καὶ τὸ τρίτον τῆς δυνάμεως κατέβη, καὶ πᾶς
 ἄνθρωπος χλωρὸς κατέβη. καὶ ὁ τρίτος ἄν-
 γelos ἐσάλπισεν, καὶ ὡς ὄρος μέγα πυρὶ καί-
 μενον, ἐβλήθη εἰς πῶς θάλασσαν, καὶ ἐγένετο
 τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης αἷμα, καὶ ἀπέθανεν τὸ
 ζῶον

τείβον τῇ κλισιάτων, τὰ ἔρχοντα ψυχὰς.
καὶ ὁ τείβον τῇ πλοίῳ διεφθάρη. καὶ ὁ
τείβος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἔπεσεν ἐκ τοῦ
ἔρχοντος ἀστὴρ μέγας καὶ ὀνόματος ὡς λαμπρὰς, καὶ
ἔπεσεν ὡς τὸ τείβον τῇ ποταμῶν, καὶ ὡς
ταὶς πηγὰς ὑδάτων, καὶ ὁ ὄνομα τοῦ ἀστέρος
λέγεται ἄψινθος. καὶ ἐγένετο ὁ τείβον εἰς
ἄψινθον. καὶ πολλοὶ ἀνθρώπων ἀπέθανον
ἐκ τῇ ὑδάτων, ὅτι ὡς κρανίον. καὶ ὁ πέ-
ταρτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐπλήρη ὁ ἴ-
βον τοῦ ἡλίου, καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης, καὶ τὸ
τείβον τῇ ἀστέρι, ἵνα σκοιῶν ὁ ἴβον αὐ-
τῶν, καὶ ἡ ἡμέρα μὴ φαίνῃ ὁ τρίτον, καὶ
ἡ νύξ ὁμοίως. καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσαν οὗτος ἀγ-
γέλῳ πετωμένῳ ἐν μεθυσμένηματι, λέγον-
τος φωνῇ μεγάλῃ. ἔα, ἔα, τοῖς καὶ τοικοῦ-
σιν ὡς τῆς γῆς, ἐκ τῇ λοιπῶν φωνῶν τῆς
σάλπιγγος τῇ τειῶν ἀγγέλων τῇ μελ-
9 λόντων ἑλπίζειν. καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος
ἐσάλπισε, καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ ἔρχοντος πε-
πωκότα εἰς πλὴν γλῶ, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ
κλεῖς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου, καὶ ὡς οἱξε ὁ
φρέαρ τοῦ ἀβύσσου, καὶ ἀνέβη καπνὸς καμίν-
ος μεγάλης, καὶ ἐσκοιῶθη ὁ ἥλιος, καὶ ὁ
ἀστὴρ ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος. καὶ ἐκ τοῦ κα-
πνοῦ ἔβησαν ἀκρίδες εἰς πλὴν γλῶ, καὶ ἐδό-
θη αὐ-

Ἦν αὐταῖς ὕψιστά, ὥς ἔχουσιν ὕψισται οἱ σκορ-
 πῖοι τῆς γῆς, καὶ ἔρρεθῃ αὐταῖς, ἵνα μὴ
 ἀδικήσωσι τὸν χρόνον τῆς γῆς, ἔδῃ πᾶν χλω-
 ρόν, ἔδῃ πᾶν δένδρον, εἰ μὴ οὗ αὐθρώπους,
 οἱ ἄνθρωποι ἔκ ἔχουσι πλὴν σφραγίδα ὑπὲρ τῶν
 μετώπων. καὶ ἰδὲθῃ αὐτοῖς ἵνα μὴ ἀρχκτεί-
 νωσιν αὐτοὺς, ἀλλ' ἵνα βαθρανοῦσι μιλῶσ-
 πέντε, καὶ ὁ βαθρανομὸς αὐτῶν, ὥς βασανισ-
 μὸς σκορπίου ὅταν παύσῃ αὐτῶν. καὶ οἱ
 ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζητήουσιν οἱ αὐτῶν
 τοὺς θάνατον, καὶ ἔκ δύνουσιν αὐτοὺς, καὶ
 ὑπὸ θυμῶν αὐτῶν ἀρχθάνειν, καὶ φάσκειται ὁ θά-
 νατος ἅπ' αὐτῶν. καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν
 ἀκρίδων, ὁμοία ἵπποις ἡθιμασμοῖς εἰς πό-
 λεμον, καὶ ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὥς σέ-
 φατοι ὁμοιοὶ χρυσῷ. καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν
 ὥς πρόσωπα αὐθρώπων. καὶ εἶχον τείχεα ὥς
 ἰσχύες γυναικῶν, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν, ὥς
 λεόντων ἦσαν. καὶ εἶχον θώρακας, ὥς θώρα-
 κας σιδηροῦς. καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτόντων αὐ-
 τῶν, ὥς φωνὴ ἀρμάτων ἵππων πολλῶν διεχόν-
 των εἰς πόλεμον. καὶ ἔχουσιν ἔρως ὁμοίως σκορ-
 πῖοις, καὶ κύνες ὡς οἱ ταῖς ἔρως αὐτῶν.
 καὶ ἡ ὕψιστά αὐτῶν ἀδικήσονται οὗ αὐτῶν
 μιλῶσ πέντε, καὶ ἔχουσιν ἅπ' αὐτῶν βασιλεία
 τὸν ἄγγελος τ' ἀβύσσου, ὄνομα ἐαυτῷ ἑβραϊστὶ

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

ἀββαδὼν, καὶ οὐ τῆ ἐλλινικῇ ὀνομαζέχει, ἀφρλ
 λύων. ἡ δὲ αἰὶ ἡ μία ἀπῆλθεν, ἰδοὺ ὁρᾷ οὐ
 δὲ αἰὶ μετὰ ταῦτα. καὶ ὁ ἔκτος ἀγγελος ἐσάλπι-
 σε, καὶ ἤκουσεν φωνὴ μία ἐκ τῶν πενταρῶν κε-
 ράτων τῶ θυσιαστηρίου τῶ χρυσοῦ τῶ αἰώπιον τῶ
 θεοῦ, λέγουσαν ὅτι ἐκ τῶ ἀγγέλω, ὃς εἶχε τὴ σάλ-
 πιγα. λυθὼν οὖν πένταρχος ἀγγέλους οὖν δεδε-
 μένους ὡς οὐ ποταμῷ ὅτι μεγάλῳ διφράτῃ,
 καὶ ἐλύθησαν οἱ πένταρχοι ἀγγελοι οἱ ἡτοιμασ-
 μένοι εἰς πλὴν ὥραν καὶ ἡμῶν καὶ μύῃα καὶ οὐ-
 αὐτὸν, ἵνα ἀφρκτείνωσιν τὸ τείνον τῶν αἰθρώ-
 πων. καὶ ὁ αἰθρὸς σραπυμάτων τῶ ἰωπικῶν
 οὐο μυριάδες μυριάδων. καὶ ἤκουσεν τὸν αἰθρ-
 μὸν αὐτῶν. καὶ ὅτως εἶδον οὖν ἰωπους οὐ τῇ
 ὁράσει, καὶ οὖν καθεμμένους ἐπ' αὐτῶν ἔχοντας
 θώρακας πυρενῆς καὶ ὑακινθίνης καὶ θάλασσης.
 καὶ αἱ κεφαλαὶ τῶν ἰωπων ὡς κεφαλαὶ λεόν-
 των, καὶ ἐκ τῶν σωματῶν αὐτῶν ἐκπορεύετο πῦρ
 καὶ καπνὸς καὶ θεῖον. ὡς οὖν τῶν βίων πληθῶν
 τῶτων ἀπεκτάνθησαν τὸ βίον τῶν αἰθρώπων
 ἐκ τῶ πυρός καὶ ἐκ τῶ καπνοῦ, καὶ ἐκ τῶ θεοῦ τῶ
 ἐκ πορδυομένη ἐκ τῶν σωματῶν αὐτῶν. αἱ γὰρ
 ἔχουσαι αὐτῶν οὐ ὅτι σῶμα αὐτῶν εἰσιν. αἱ
 γὰρ ὅρα αὐτῶν ὅμοιαι ὄφεισιν, ἔχουσιν κεφα-
 λὰς, καὶ οὐ αὐταῖς ἀδικοῦσιν. καὶ οἱ λοιποὶ τῶν
 αἰθρώπων οἱ ὅτι ἀπεκτάνθησαν οὐ ταῖς πλη-
 γαῖς ταύ-

χαῖς ταύταις, ὅτε μεπνόνθην ἐκ τῆς δ' ὄψεως
 τῆς χειρῶν αὐτῶν, ἵνα μὴ προσκυλώσωσι τὰ
 δαιμόνια καὶ τὰ εἰδωλα τὰ χρυσᾶ, καὶ τὰ ἀρ-
 γυρᾶ, καὶ τὰ χαλκᾶ καὶ τὰ λίθινα, καὶ τὰ
 ξύλινα, ἃ ὅτε βλέπειν διώα, ὅτε ἀκούειν, ὅτε
 ποδὶ πατεῖν, καὶ ὅτε μεπνόνθην ἐκ τῆς φόνων
 αὐτῶν, ὅτε ἐκ τῆς φαρμακειῶν αὐτῶν, ὅτε
 ἐκ τῆς πορνείας αὐτῶν, ὅτε ἐκ τῶν κλεμμάτων
 αὐτῶν. Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἰσχυρὸν κα- 10
 ταβαίνοντα ἐκ τοῦ ἔρχαντος ποδὶ βεβλημένον
 νεφέλῃ, καὶ ἴρις ὡς τῆς κεφαλῆς, καὶ ὡς πρῶ-
 σωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς
 σύλοι πυρός. καὶ εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βι-
 βλαρίδιον ὡς ὠρχισμὸν, καὶ ἔθηκε τὸν πόδα αὐ-
 τοῦ ἐν τῇ δεξιῇ ὡς πλὴν θαλάσσης, τὸν δὲ ὄντων
 μου ὡς τῆς γλῶσσης, καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ, ὡς-
 ποδὶ λέων μυκά. καὶ ὅτε ἔκραξε, ἐλάλησεν
 ἐπ' αὐτὰ βρονταὶ τὰς ἐαυτῶν φωνάς. καὶ ὅτε ἐλά-
 λησεν ἐπ' αὐτὰ βρονταὶ τὰς φωνὰς ἐαυτῶν,
 ἔμελλον γράφειν. καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ ἔρχα-
 ντος, λέγουσάν μοι. σφραγίσον ἃ ἐλάλησεν αἱ ἐ-
 π' αὐτὰ βρονταὶ, καὶ μὴ ταῦτα γράφης. καὶ ὁ ἅγ-
 γελος ὃν εἶδον ἐπ' αὐτὰ ὡς τῆς θαλάσσης, καὶ
 ὡς τῆς γῆς, ἔρε πλὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν ἔρχα-
 νον, καὶ ὤμωσεν ἐπ' ἐξ ὧν εἰς τὸν αἰῶνα τῆς
 αἰώνων, ὅς ἐκτίσας τὸν ἔρχαντον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ,
 GG iii καὶ πλὴν

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

καὶ πλὴν θάλασσαν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, ὅτι χρό-
 νος οὐκ ἔσται ἔτι, ἀλλὰ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς φω-
 νῆς τῆς ἐβδόμου ἀγγέλου, ὅταν μέλλῃ θραύσθαι,
 καὶ πελεσθῇ ἐν μυστήριον τῆς δεξιᾶς, ὡς οὐκ ἔστι
 οἱ τοῖς ἐαυτοῦ δούλοις τοῖς προφήταις. καὶ ἡ
 φωνὴ ἡ αὐτῆς ἤκουσα ἐκ τῆς ὀρθρᾶς πάλιν λαλῶσα
 μετ' ἐμοῦ, καὶ λέγουσα. ὕπαγε, λαβὲ τὴν βιβλα-
 εἶδιον τὸν ὑμῶν ἡμεῖς ἐν τῇ χειρὶ ἀγγέλου τῆς
 ἐσῶτος ἡμέρας τῆς θαλάσσης καὶ ἡμέρας τῆς γῆς. καὶ
 ἀπῆλθον πρὸς τὸν ἄγγελον λέγων αὐτῷ. δός
 μοι τὴν βιβλαρίδιον. καὶ λέγει μοι. λαβὲ, καὶ κα-
 τάφαγε αὐτὸ, καὶ πικρὰν γὰρ σου πλὴν κοιλίαν,
 ἀλλ' ἐν σόματί σου ἔσται γλυκὺ ὡς μέλι. καὶ
 ἔλαβον τὴν βιβλαρίδιον ἐκ τῆς χειρὸς τῆς ἀγγέ-
 λου, καὶ κατέφαγον αὐτὸ, καὶ ἡμεῖς ὁ σόματί
 μου, ὡς μέλι γλυκὺ. καὶ ὅτε ἔφαγον αὐτὸ ἐ-
 πικράνθη ἡ κοιλία μου, καὶ λέγει μοι. δεῖ σε
 πάλιν προφητεῦσαι ἡμέρας λαοῖς καὶ ἔθνεσι καὶ
 11 γλώτταις, καὶ βασιλεῦσι πολλοῖς. καὶ ἰδὲ-
 θη μοι ἡμέλαμος ὁμοιος ῥάβδῳ, λέγων. ἔλα-
 ραι καὶ μέτρησον τὸν ναὸν τῆς δεξιᾶς, καὶ τὴν θυ-
 ραν καὶ τὴν πρὸς τοὺς οὐρανούς, καὶ τὴν αὐ-
 λὴν τῆς ἐσῶτος τῆς ναοῦ ἡμέρας ἔξω, καὶ μὴ αὐ-
 πλὴν μετρήσης. ὅτι ἰδὲ θη τοῖς ἔθνεσι, καὶ τῇ πό-
 λιν πλὴν ἀγίαν πατήσουσι μῆνας πεντακόνο-
 τα δύο, καὶ δώσω τοῖς δύο μαρτυρίαν μου, καὶ προ-
 φητεῦσους

φητεύουσιν ἡμέρας χιλίας δεκάστας ἰσθύνον-
 ται παρὰ βιβλημελίοι σάκκους. ἔβρι εἰσι αἱ
 δύο ἑλαιαι καὶ δύο λυχνίαι αἱ ἐνώπιον τοῦ θρόνου
 τοῦ ἡγίου ἐστῶσαι. καὶ εἷς αὐτῶν θέλει ἀδικῆσαι,
 πῦρ ἐκπορεύει ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ κα-
 πεσθίει τὸν ἐχθρὸν αὐτῶν. καὶ εἷς θέλει αὐτῶν
 ἀδικῆσαι, ὅπως δεῖ αὐτὸν ἀρχεταυθῆναι. ἔβρι
 ἔχουσιν ἰσχύς κλεῖσαι τὸν θύραν, ἵνα μὴ εἰσέλ-
 θῃ ὕψος ἐκ τῶν ἡμερῶν αὐτῶν τοῦ προφητεῖ-
 ας, καὶ ἰσχύς ἔχουσιν ἰδοὶ τῶν ὑδάτων στε-
 φῆναι εἰς αἶμα, καὶ πατάξαι πλὴν γλυκὺ ἐκ πλάσ-
 σης, ὅσας ἐὰν θέλῃσωσιν. καὶ ὅτε τελέσωσι
 πλὴν μαρτυρεῖαι αὐτῶν, ἔσθιεν ἀναβαῖνον
 ἐκ τοῦ ἀβύσσου ποιήσει πόλεμον μετ' αὐτῶν, καὶ
 νικήσει αὐτὸν, καὶ ἀρχεταυθεῖ αὐτὸν, καὶ τὰ πτώ-
 ματα αὐτῶν ἰδοὶ τοῦ πλάσματος πόλεως τοῦ
 μεγάλης, ἥ τις καλεῖται πνυμαλικὸς σόδομα καὶ
 αἴγυπτος, ὅπου ὁ κύριος ἡμῶν ἐσαυρώθη. καὶ
 βλέψουσιν ἐκ τῶν λαῶν καὶ φυλῶν καὶ γλωσ-
 σῶν τὰ πτώματα αὐτῶν, καὶ οἱ ἐκ τῶν ἐθνῶν
 ἡμέρας τῶν καὶ ἡμῶν, καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν
 ἐκ ἀφύουσι πεθῆναι εἰς μνήματα. καὶ οἱ κα-
 τικοῦντες ἰδοὶ τοῦ ἡγίου χερσὶ ἐπ' αὐτοῖς καὶ θύ-
 φρανον, καὶ δώρα πέμψουσιν ἀλλήλοις, ὅτε
 ἔβρι οἱ δύο προφηταὶ ἐβασάνισαν τὸν κατ-
 ικοῦντα ἰδοὶ τοῦ ἡγίου. καὶ μετὰ τῶν ἡμερῶν καὶ
 ἡμῶν.

GG iii

ἡμῶν.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

κεῖνται

χειρίῳσαι καὶ δοῦσαι τὸν μισθὸν τοῖς δούλοις
 σου τοῖς πεφίταις, καὶ τοῖς ἁγίοις, καὶ τοῖς φο-
 βουμένοις τὸ ὄνομα σου, τοῖς μικροῖς καὶ τοῖς με-
 γάλοις, καὶ ἀλφειῶσαι τὸν φθίροντα πλὴν
 γῆ. καὶ ἠνείχθη ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ ἐν ᾧ ἔρανον,
 καὶ ᾠφθη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ ἐν
 ᾧ ναὸς αὐτοῦ, καὶ ἐγένοντο ἄστραπαὶ καὶ φω-
 ναὶ καὶ βρονταὶ, καὶ σεισμός, καὶ χεῖλα καὶ με-
 γάλῃ. Καὶ σημεῖον μέγα ᾠφθη ἐν ᾧ ἔρα- 12
 νῶ, γυνὴ πωδὶ βεβλημένη τὸν ἥλιον, καὶ αἰλή-
 νη ἕπομένη τῇ ποδῶν αὐτῆς, καὶ ἠνείχε
 φαλῆς αὐτῆς σέφανος ἁσφῶν δώδεκα. καὶ ἐν γα-
 ρτῇ ἔχουσα ἔκραζεν, ὠδίνουσα καὶ βαταίσομένη
 τεκεῖν. καὶ ᾠφθη ἄλλο σημεῖον ἐν ᾧ ἔρανον. καὶ
 ἰδοὺ δράκων μέγας πυρρὸς, ἔχων κεφαλὰς
 ἐπτὰ καὶ κέρατα δέκα, καὶ ἠνείχε τὰς κεφαλὰς
 αὐτοῦ ἀλφειάματα ἐπτὰ. καὶ ἡ ἔραξ αὐτοῦ
 οὐρεῖ τὸ τρίτον τῇ ἁσφῶν, καὶ ἔβαλεν αὐ-
 τὸν εἰς πλὴν γῆ, καὶ ὁ δράκων ἔστηκεν ἐνώπιον
 τῆς γυναικὸς τῆς μελλούσης τεκεῖν, ἵνα ὅταν
 τέκῃ τὸ τέκνον αὐτῆς, καταφάγῃ. καὶ ἔτεκεν
 υἱὸν ἄρρενα ὃς μέλλει ὑπομένειν πάντα τὰ ἔθ-
 νη ῥάβδῳ σιδηρᾷ, καὶ ἡρπάσθῃ τὸ τέκνον αὐτῆς
 πρὸς τὸν θρόνον καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ. καὶ ἡ
 γυνὴ ἔφυγεν εἰς πλὴν ὄρημον, ὅπου ἔχει τό-
 πον ἡβιδιμασμένον ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ἵνα ἐκεῖ ἴε-
 φωσιν

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

φωσιν αὐτῶν ἡμέρας χιλιάσ' ὀχλοσίας ἰζη-
 κονται. καὶ ἐγένετο πόλεμος αὐτῷ ἐναντίον. ὁ με-
 γάλ' καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ ἐπολέμησαν κατὰ
 τῶν δράκοντος. καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησε, καὶ οἱ
 ἄγγελοι αὐτοῦ, καὶ ἔκ' ἴαμ' ἔτε τόπος δὲ ῥέθη
 αὐτῶν ἐν τῷ ἔρειπῳ, καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων
 ὁ μέγας, ὅστις ὁ ἀρχαῖος ὁ καλέμενος ὁ ῥέβο-
 λος, καὶ ὁ σατανᾶς, ὁ πλανῶν πῶς οἰκισμέ-
 νῳ ὅλῳ, ἐβλήθη εἰς πῶς γῆν, καὶ οἱ ἄγγελοι
 αὐτοῦ ἐβλήθησαν, καὶ ἤκουσα φωνῆν μεγάλην,
 αὐτῶν ἔρειπῳ λέγουσαν. ἀρ' ἐγένετο ἡ
 σωτηρία καὶ ἡ δυνάμις καὶ ἡ βασιλεία τῶν θεῶν
 ἡμῶν καὶ ἡ ἰσχύς τῶν χριστῶν αὐτοῦ, ὅτε κατε-
 βλήθη ὁ καταγορεῶν αὐτοῦ ἐν ὀνόματι τῶν θεῶν ἡ-
 μερῶν καὶ νυκτός. καὶ αὐτοὶ οἰκίσαν αὐτὸν ὁ
 αἷμα τῶν ἀρτίων καὶ ἀπὸ τὸν λόγον τῶν μαρ-
 τυρίων αὐτῶν, καὶ ἔκ' ἡγάπησαν πῶς ψυχῶν
 αὐτῶν ἄχρι θανάτου. ὁ δὲ ἔειπεν ὁ φρακίνας οἱ
 ἔρειποι καὶ οἱ αὐτοὶ σκηνώσας. καὶ τοῖς
 κατεκοῦσι πῶς γῆν, καὶ πῶς θάλασσαν, ὅτε κα-
 τέβη ὁ ῥέβολος πρὸς ὑμᾶς, ὁ ἔχων θυμὸν μέ-
 γαν, εἰδὼς ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει. καὶ ὅτε εἶ-
 δεν ὁ δράκων, ὅτε ἐβλήθη εἰς πῶς γῆν, ἐδίωξε
 πῶς γυναικῶν, ἡ τις ἔτεκε τὸν ἄρρενα, καὶ εἶδ'
 ἔθελον τῇ γυναικὶ δύναιτο πῶς τῶν αἰτῶν τῶν
 μεγάλων, ἵνα πέταται εἰς πῶς ὄρητον εἰς τὸν
 τόπον

τόποι αὐτῆς, ὅπου κρέφεται ἐκᾗ καιρὸν καὶ
καιρὸς καὶ ἡμῶν καιρὸς ἀπὸ προσώπου τοῦ ὀ-
φειῶς. καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφεις ὀπίσω τῆς γυναικὸς
ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ ὕδωρ ὡς ποταμὸν, ἵνα
ταύτῃ ποταμοφόρητον ποιήσῃ. καὶ ἐβόηθησαν
ἡ γῆ τῇ γυναικὶ, καὶ ὑψοίξῃ ἡ γῆ τὸ σῶμα
αὐτῆς καὶ κατέπιε τὸν ποταμὸν, ὃν ἔβαλεν
ὁ δράκων ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ. καὶ ὤρμηθη ὁ
δράκων ἐπὶ τῇ γυναικὶ καὶ ἀπῆλθε ποιῆ-
σαι πόλεμον μετὰ τῇ λοιπῇ τῆς ἀδέρμα-
τος αὐτῆς, τῇ τερνύων τὰς ἐντολάς τοῦ θεοῦ,
καὶ ἔχοντων τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ χριστοῦ. καὶ
ἐστάθη ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης. καὶ 13
εἶδον ἐκ τῆς θαλάσσης θηρίον ἀνάβαλλον ἔχον
κεφαλὰς ἐπὶ ἅ, καὶ κέρατα δέκα, καὶ ἐπὶ τῇ
κεράτων αὐτῶν δέκα διαδήματα, καὶ ἐπὶ ταῖς
κεφαλὰς αὐτῶν ὄνομα βλασφημίας. καὶ τὸ
θηρίον ὃ εἶδον, ὅμοιον παρδάλει, καὶ οἱ πόδες
αὐτῶν ὡς ἀρκῶν, καὶ ὅς σῶμα αὐτῶν ὡς σῶμα
λέοντος. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ δράκων τὴν διὰ
μὲν αὐτῶν καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἔβυσσον μεγά-
λην. καὶ εἶδον μίαν τῇ κεφαλῶν αὐτῶν ὡς ἐσ-
φαγμένην εἰς θάνατον, καὶ ἡ πλὴν τῆς θανά-
του αὐτοῦ ἐθεραπεύθη, καὶ ἐθαυμάσθη ὅ-
λη ἡ γῆ ὀπίσω τοῦ θηρίου. καὶ προσεκύνησαν
τὸν δράκοντα ὃς ἔδωκεν ἔβυσσον ὡς θείῳ, καὶ
προσεκύνησαν

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

προσεκύνησαν τὸ θεῖον, λέγοντες. ὣς ὅμοιος
 ὃ θεῖον, ὥς διώκει πλεμῆσαι μετ' αὐτοῦ· καὶ
 εἶδον αὐτῷ σῶμα λαλοῦν μέγα καὶ βλασ-
 φημίας. καὶ εἶδον αὐτῷ ῥησεία ποιῆσαι πόλε-
 μον μύνας πταρχάκοντα δύο, καὶ ὡοῖξε τὸ
 μα αὐτοῦ εἰς βλασφημίαν πρὸς τὸν θεόν
 βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὴν σὴν
 νύ αὐτοῦ, καὶ τὸν εἶδος ἐργαζομένων οὐρανῶν,
 καὶ εἶδον αὐτῷ πόλεμον ποιῆσαι μετὰ τῶν
 ἁγίων, καὶ νικῆσαι αὐτοῦ. καὶ εἶδον αὐτῷ
 ῥησεία ἑκαστὸν παῖδα φυλῶν καὶ γλώσσων καὶ
 ἔθνος, καὶ προσκυνοῦσιν αὐτῷ πάντες οἱ κα-
 τοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν τὸ γέγραπται τὰ
 ὀνόματα ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς τῶν ἁγίων ἐσ-
 φαγμένων ἀπὸ τοῦ βιβλίου τοῦ βιβλίου. οἱ οὖν
 εἶδον αὐτῷ ἀκούσαντες. οἱ οὖν αἰχμαλωσίαν
 εἰς αἰχμαλωσίαν ἔπαυον. οἱ οὖν μαχαίρα
 ἀρχὴν περὶ, δεῖ αὐτὸν εἰς μαχαίρα ἀποκτανθῆ-
 ναι. ὡς οὖν ἔστιν ἡ ἐπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἁ-
 γίων. καὶ εἶδον ἄλλο θεῖον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς
 γῆς, καὶ εἶχε κέρατα δύο ὅμοια ἀρνίον, καὶ ἔλα-
 λει ὡς φράκων. καὶ τὴν ῥησείαν τῶν πρώτων
 θεῖον παῖδα ποιεῖ ὁ ὥπιον αὐτοῦ. καὶ ποιεῖ
 τὴν γῆν καὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ, ἵνα
 προσκυνοῦσιν τὸ θεῖον τὸ πρῶτον, τὸ ἐν τῇ
 περὶ τὴν ὁλὴν τῶν θανάτων αὐτοῦ. καὶ ποιεῖ

σημεῖα

σημεῖα μεγάλα, ἵνα καὶ πῦρ ποιῇ καταβαί-
 νειν ἐκ τοῦ θρόνου εἰς πλὴν γλυὺ ἀώπιον τῇ
 ἀνθρώπων. καὶ πλανᾷ ὅν κατακοῦντας ὡς
 τῇ γῆς ἀπὸ τὰ σημεῖα, ἃ ἰδοῦσιν αὐτῷ ποιῇ-
 σαι ἀώπιον τοῦ θείου, λέγων τοῖς κατακοῦσιν
 ὡς τῇ γῆς, ποιῆσαι εἰκόνα τοῦ θείου, ὃ ἔχει
 πλὴν πληγὴν τῇ μαχαίρᾳ, καὶ ἔρησε. καὶ
 ἰδοῦσιν αὐτῷ δοῦναι πνεῦμα τῇ εἰκόνι τοῦ θ-
 είου, ἵνα καὶ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θείου, καὶ ποιή-
 σῃ ὅσοι αὐτὴ μὴ προσκυλήσωσι πλὴν εἰκόνα τοῦ θ-
 είου, ἵνα ἀρχεταυθῶσι. καὶ ποιῇ πάντας ὅν
 μικροὺς, καὶ ὅν μεγάλους, καὶ ὅν πλοῦσις,
 καὶ ὅν πτωχοὺς, καὶ ὅν ἐλθούμενους, καὶ ὅν
 δούλους, ἵνα δώσῃ αὐτοῖς χάραγμα ὡς τῇ
 χειρὸς αὐτῶν τῇ δεξιᾷ, ἢ ὡς τῇ μετώπῳ
 αὐτῶν, καὶ ἵνα μή τις θανάτῳ ἀποθῇ ἢ
 πωλῇται εἰμὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα ἢ τὸ ὄνο-
 μα τοῦ θείου, ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος αὐ-
 τοῦ. ὧδε ἡ θέλα ὅστις. ὁ ἔχων τὸ νοῦν ψηφί-
 σάτω ἀριθμὸν τοῦ θείου. ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώ-
 που ὅστις, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ, χξς. Καὶ ἰ- 14
 δοῦν, καὶ ἰδοῦν ἀρνίον ἑστὸς ὡς τὸ ὄρος σιών, καὶ
 μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες
 χιλιάδες ἔχουσαι τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γε-
 γραμμένον ὡς τῇ μετώπῳ αὐτῶν. καὶ ἤκου-
 σε φωνὴν ἐκ τοῦ θρόνου ὡς φωνὴν ὑδάτων
 πολλῶν,

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

ကလေးများအတွက်

των ἐν φωνῇ μεγάλῃ. αἷς δὲ θηρίω προσκυ-
ταῖ, καὶ πλὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ λαμβάνει χά-
ραγμα ὑπὲρ τοῦ μετώπου αὐτοῦ, ἢ ὑπὲρ τοῦ χει-
ραυτοῦ, καὶ αὐτὸς πίεται ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ
τοῦ θεοῦ, τοῦ κεκορασμένου ἀκροῦτος ἐν τῷ ποτη-
ρίῳ τοῦ ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ βαθραιοθήσεται ἐν πυ-
ρὶ καὶ θείῳ, ἐν ὧν οἱ ἀγγέλων τῶν ἁγίων, καὶ
οἱ ἄνθρωποι τοῦ ἀγίου. καὶ ὁ καινὸς τοῦ βαθραισ-
μοῦ αὐτῶν ἀναβαίνει εἰς αἰῶνα αἰώνων, καὶ
ἐκ ἑχθρῶν ἀνάπαυσιν ἡμῶν καὶ νυκτὸς οἱ
προσκυνῶντες δὲ θηρίω, καὶ πλὴν εἰκόνα αὐ-
τοῦ, καὶ οἱ λαμβάνει χάραγμα τοῦ ὀνόμα-
τος αὐτοῦ. ὧδε ἡ πομπὴ τῶν ἁγίων ὄσιν, ὧδε οἱ
τηροῦντες τὰς ἐντολὰς καὶ πλὴν πίστιν Ἰησοῦ.
καὶ ἡ ψαλὴ φωνῆς ἐκ τοῦ θρόνου, λεγούσης μοι.
γραφεῖν. μακάριοι οἱ νεκροί, οἱ ἐν κυρίῳ ἀ-
ποθνήσκοντες. ἀπαρτι λέγει καὶ τὸ πνεῦμα,
ἵνα ἀναπαύσονται ἐκ τῆς κόπης αὐτῶν, ταῖς
καὶ ὅσας αὐτῶν ἀκολούθει μετ' αὐτοῦ. καὶ εἶ-
δον, καὶ ἰδοὺ νεφέλη λευκή, καὶ ὑπὲρ τοῦ νεφέλιου
καθήμενος ὅμοιος ἡμῶν ἀνθρώπου, ἔχων ὑπὲρ
τοῦ κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν, καὶ ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ ὀβελὸν ὀξύ. καὶ ἄλλος ἄγγελος
ἔστηλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ, κρατῶν ἐν μεγάλῃ τῇ
φωνῇ δὲ καὶ θημύει ὑπὲρ τῆς νεφέλης. πέμ-
ψον τὸ ὀβελόν σου, καὶ θείων, ὅτι ἦλθεν
ἡ ὥρα θε-

ἡ ὥρα θεῖσαι, ὅτι ἔρχεται ὁ θεισμός τῆς
 γῆς. καὶ ἔβαλεν ὁ καὶ θήμενος ὡς πλὴν κέ-
 λω τὸ δρέπανον αὐτοῦ ὡς πλὴν γλυῶ, καὶ ἐθε-
 ρείσθη ἡ γῆ. καὶ ἄλλος ἔβηλθεν ἐκ τῶν νεφελῶν
 οὗ τῶν ἔρχων ἄγγελος, ἔχων καὶ αὐτὸς δρέπα-
 νον ὀξύ. καὶ ἄλλος ἄγγελος ἔβηλθεν ἐκ τῶν θυ-
 σιασθεῖς, ἔχων ἔξοσιον ὡς τῶν πυρὸς, καὶ ἐφώ-
 νησε κραυγὴ μεγάλη ὃ ἔχοντι τὸ δρέπανον
 τὸ ὀξύ, λέγων. πέμψον σου τὸ δρέπανον τὸ ὀξύ, καὶ
 ἐρύξῃς τὸν βόσταν τῆς γῆς, ὅτι ἥκμασαν αἱ
 σαφυλαὶ αὐτῆς. καὶ ἔβαλεν ὁ ἄγγελος τὸ δρέπα-
 νον αὐτοῦ εἰς πλὴν γλυῶ, καὶ ἐρύξθη πλὴν ἁμ-
 πελον τῆς γῆς, καὶ ἔβαλεν εἰς πλὴν λινὸν τῶν
 θυμῶν τῶν θεῶν πλὴν μεγάλῳ, καὶ ἐπατήθη ἡ
 λινὸς ἔξω τῆς πόλεως, καὶ ἔβηλθεν αἷμα ἐκ τῆς
 λινῆς ἄχρι τῆς χαλινῶν τῆς ἰσχυρῆς ἀπὸ σα-
 15 δίων χιλίων ἑξακοσίων. καὶ εἶδον ἄλλοι ση-
 μεῖον οὗ ὃ ἔρχοντο μέγα καὶ θαυμαστὸν, ἄγγε-
 λον ἐπὶ ἑλκόντας πλεῖστας ἐπὶ τὰς ἐσχά-
 τας, ὅτι οὗ αὐταῖς ἐπελέσθη ὁ θυμὸς τῶν θεῶν. καὶ
 εἶδον ὡς θάλασσαν ὑαλίνην μεμιγμένην πον-
 εῖ, καὶ οὗν νικῶντας ἐκ τῶν θηρίων καὶ ἐκ τῆς εἰ-
 κότος αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν χαράγματός αὐτοῦ, ἐκ
 τῶν ἀριθμῶν τῶν ὀνόματος αὐτοῦ, ἐσώτας ὡς
 πλὴν θάλασσαν πλὴν ὑαλίνην, ἔχοντας καὶ θά-
 ρας τῶν θεῶν. καὶ ἄδουσιν πλὴν ὡς ὡς μεσέως
 δόξα τῶν

δούλῳ τῷ θεῷ καὶ πλὴν ὧν τῷ ἀρνίῳ, λέ-
 γοντες· μεγάλη καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου
 κύριε ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, δίκαιαι καὶ
 ἀληθιναὶ αἱ ὁδοὶ σου ὁ βασιλεὺς τῶν ἁγίων.
 ὅτι μὴ φοβηθῇ σε κύριε, καὶ δοξάσῃ τὸ ὄνομα
 σου; ὅτι μόνος ὁσιος, ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἤξεσται
 καὶ προσκυνήσουσιν εὐσπρίον σου, ὅτι τὰ δι-
 καιώματά σου ἐφανέρωθην. καὶ μετὰ ταῦ-
 τα εἶδον. καὶ ἰδοὺ ὡοίγην ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τῷ
 μαρτυρίῳ αὐτῷ ἔρχεν, καὶ ἔβησαν οἱ ἐπὶ τὰς
 ἄπλους ἔχοντες τὰς ἐπὶ τὰς πόλεις, ἐκ τῶν ναῶν,
 εὐδεδυμένοι λίθον καθαρόν λαμπρόν, καὶ πε-
 ρισσώμενοι τὰς στήθας ζώοντες χρυσᾶς, καὶ αὐ-
 τῶν πεσάρων ζώοντες ἔδωκε ὁ θεὸς ἐπὶ τὰς ἀγγέ-
 λους ἐπὶ τὰς θάλασσας χρυσᾶς γεμούσας τῷ θυ-
 μοῦ τῷ θεῷ τῶν ζώντων εἰς τὸν αἰῶνα τῶν αἰῶ-
 νων. καὶ ἔγχετο ὁ ναὸς καπνὸς ἐκ τῆς ὁδοῦ
 τῷ θεῷ καὶ ἐκ τῆς διωμέως αὐτοῦ. καὶ ὁ θεὸς
 ἠδυνάτω εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναόν, ἄχρι πληρώ-
 σιν αἱ ἐπὶ τὰς πόλεις τῶν ἐπὶ τὰς ἀγγέλων. 16

καὶ ἤκουσε φωνῆς μεγάλης ἐκ τῶν ναῶν, λε-
 γούσης ὁ θεὸς ἐπὶ τὰς ἀγγέλοις. Ἐπάγετε, ἐκχέ-
 τε τὰς θάλασσας τῷ θυμῷ εἰς πλὴν γλυῶ. καὶ
 ἀπῆλθεν πρῶτος, καὶ ἔβη πλὴν θάλασσαν αὐ-
 τοῦ ὕδατος πλὴν γλυῶ, καὶ ἔβη ἕλκος κακόν καὶ
 πονηρόν εἰς τὸν αἰθρώπους τὸν ἔχοντα τὸ χαλ-

ΗΗ

i

ραγμα

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ.

ραγμα τῷ θηρείῳ, καὶ οὗ τὴν εἰκόνα προσ-
 κυνουῦντας αὐτοῦ. καὶ ὁ πλύτορος ἄγγελος
 ῥέχει τὴν θάλασσαν αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν,
 καὶ ἐχέει αἷμα ὡς νεκρῶν, καὶ πᾶσα ψυ-
 χὴ ζῶσα ἀπέθανεν ἐν τῇ θαλάσσῃ. καὶ ὁ
 τρίτος ἄγγελος ῥέχει τὴν θάλασσαν αὐτοῦ εἰς
 οὗ ποταμούς καὶ εἰς τὰς πηγὰς τῆς ὑδά-
 των, καὶ ἐχέει αἷμα. καὶ ἤκουσε τῷ ἄγγε-
 λῳ, λέγοντος. δίκαιος κύριε εἰ ὁ ὢν καὶ ὁ ὢν,
 καὶ ὁ ὅσιος, ὅτι ταῦτα ἔκρινας, ὅτι αἷμα
 ἁγίων καὶ προφητῶν ῥέχον, καὶ αἷμα
 αὐτοῖς ἔδωκας πιεῖν. ἄξιοι γὰρ εἰσιν. καὶ ἤ-
 κενσε ἄλλῳ ἐκ τῶ θυσιαστηρίου, λέγοντος. καὶ
 κύριε ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἀληθινὰ καὶ
 δίκαια αἱ κρίσεις σου. καὶ ὁ πέταρος ἄγγε-
 λος ῥέχει τὴν θάλασσαν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἥλιον.
 καὶ ἐδόθη αὐτῷ καυμαῖσαι οὗ αἰθρώ-
 πους ἐν πυρὶ, καὶ ἐκαυμαῖσθησαν οἱ αἰθρώ-
 ποι καῦμα μέγα. καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ὄνο-
 μα τῷ θεῷ, τῷ ἔχοντι ῥέχον ἐπὶ τὰς πλε-
 γὰς ταύτας, καὶ οὐ μετενόησαν δοῦναι αὐτῷ
 δοῦναι. καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ῥέχει τὴν
 θάλασσαν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον τῷ θηρείῳ, καὶ
 ἐχέει ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἐσκοτωμένη, καὶ
 ἐμασθόντες τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκ τῶ πυ-
 ρος, καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν θεὸν τῷ ἔχοντι
 ἐκ τῆς πόλεως αὐτῶν, καὶ ἐκ τῆς ἐλκῶν αὐ-
 τῶν καὶ

τῶν, καὶ ὁ μετρώμενος ἐκ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν. καὶ ὁ ἑξῆς ἄγγελος ἔβριχε πλὴν τοῦ ποταμοῦ τὸν μέγαν τὸν διφραγτὴν, καὶ ἔβρι-
 ράνθη ὁ ὕδαρ, ἵνα ἐβριμασθῇ ἡ ὁδὸς τῆς βα-
 σιλείας τῆς ἀπὸ αἰαθλῶν ἡλίου. καὶ εἶδον ἐκ τῆς
 σῶμαθός τῃς δράκοντος, καὶ ἐκ τῆς σῶμαθός τῃς
 θηρίας, καὶ ἐκ τῆς σῶμαθός τῃς ψαυδοπροφήτου
 πνύματα τεία ἀκάθαρτα ὅμοια βαΐά-
 ρις. εἰσὶ γὰρ πνύματα δαιμόνων ποιοῦνται
 σημεῖα ἐκπορεύεσθαι ὑπὸ τοῦ βασιλεῖς τῆς γῆς,
 καὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς
 πόλεμον. καὶ ἡμῶρας ἐκείνης τῆς μεγάλης τῆς
 δεῦρ τῆς παντοκράτορος. Ἰδοὺ ὁ ῥῆμα ὡς
 κλέπτῃς. μακάριος ὁ γρηγορῶν καὶ τηρῶν ταῖς
 ἐντολαῖς αὐτοῦ, ἵνα μὴ γυνὸς πῶλε πατῆ, καὶ
 βλέπωσι πλὴν ἀσχημοσύνης αὐτοῦ, καὶ σωθή-
 γαλη αὐτοῦ εἰς τὸν ὅρον τὸν καλῶμενον ἐ-
 βραῖστὶ ἀρμαγεδών. καὶ ὁ ἑβδόμος ἄγγελος
 ἔβριχε πλὴν τοῦ ποταμοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ἀδράκ. καὶ
 ἔβριχθη φωνὴ ἐκ τῆς ἑβραῖας ἀπὸ τῆς θρόνου, λέ-
 γουσαι. γέγονε. καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ βρον-
 τὰ καὶ ἄστρα παῖ, καὶ σεισμός ἐγένετο μέγας,
 οἷος ὅτι ἐγένετο ἀφ' ὅτι οἱ ἀνθρώποι ἐγένοντο, καὶ
 ὑπὸ τῆς γῆς, τηλικούτος σεισμός ὅπως μέ-
 γας. καὶ ἐγένετο ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τεία
 μόρη, καὶ αἱ πόλεις τῆς ἐθνῶν ἐπεσαν.
 καὶ βαβυλὼν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη οἰώπιον τῆς

Η Η ΙΙ

δεῦρ οὐ-

θεῶ δοῦναι αὐτῇ ὅ ποτήριον τῷ οἶν τῷ θυ
 μοῦ τ' ὀργῆς αὐτοῦ. πᾶσα γῆς ἐφυγε καὶ ὄρη
 ἐκ θύρεθρον, καὶ χάλαζα μεγάλη ὡς τα-
 λαιταῖα καταβαίνει ἐκ τῷ ἔργου αὐτοῦ
 αὐθρώπους, καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ αὐθρώποι
 τὸν θεὸν ἐκ τ' πληγῆς τ' χαλᾶξης, ὅτι μεγά-
 17 λη ὄστιν ἡ πληγὴ αὕτη σφόδρα. καὶ ἤλ-
 θεν εἰς ἐκ τῶν ἐπὶ ἀγγέλων, τῶν ἐχόντων
 τὰς ἐπὶ θάλασσαν, καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ,
 λέγων μοι. ἄθρο, δείξω σοι ὅ κεῖμα τ' πόρ-
 ρης, τ' μεγάλης, τῆς καθεμιλῆς αὐτῆς ὕδα-
 των πολλῶν, μεθ' ἧς ἐπὶ ὀρίθω οἱ βασιλεῖς
 τ' γῆς, καὶ ἐμεθύσθωσαν ἐκ τῷ οἶν τῆς πορ-
 ρείας αὐτῆς οἱ κακοποιῶντες πᾶν γένος. καὶ
 ἀπῆνεγμέ με εἰς ὄρημον ἐπὶ πνύματι. καὶ εἶ-
 δον γυναικα καθεμιλίαν αὐτῆς θηρίον κόκ-
 κινον, γέμον ὀνομάτων βλασφημίας, ἔχον
 κέρατα δέκα. καὶ ἡ γυνὴ ἡ περὶ βιβλημέ-
 νη πορφύρα καὶ κοκκίνῳ καὶ κεχρυσωμένη
 χρυσῷ, καὶ λίθῳ ἱμέω, καὶ μαργαρίταις,
 ἔχουσα χρυσῶν ποτήριον ἐπὶ τῇ χειρὶ αὐτῆς
 γέμον βδελυγμάτων καὶ ἀκαθάρτητος πορ-
 ρείας αὐτῆς, καὶ αὐτὴ ὅτι μέτωπον αὐτῆς ὀνο-
 μα γοργυμνόν, μυστήριον, βαβυλὼν ἡ με-
 γάλῃ ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ τῶν βδελυγμα-
 των τῆς γῆς. καὶ εἶδον πᾶν γένος μεθύσ-
 θαι ἐκ

σταν ἐκ τῆς αἵματός τῆς ἀγίων καὶ ἐκ τῆς αἵ-
 ματός τῆς μαρτύρων τοῦ κυρίου. καὶ ἐθαύμαζε
 ἰδὼν αὐτὴν θαῦμα μέγα. καὶ εἶπέν μοι ὁ ἄγ-
 γελος. Δὶς ἔθθαύμασας; ἐγὼ σοὶ ὁρῶ ὁ
 μυστήριον τοῦ γυναικὸς, καὶ τὸ θηεῖς τὸ βα-
 σιλεύοντος αὐτῆς, καὶ τὸ ἔχοντος τὰς ἐπὶ κε-
 φαλαῖς, καὶ τὰ δέκα κέρατα. θηεῖον ὃ εἶδες
 ὡς καὶ ἔκ ὅτι, καὶ μέλλει αἰαβαίνειν ἐκ τοῦ ἁ-
 βύσσω, καὶ εἰς ἀπώλησιν ὑπάγει, καὶ θαυ-
 μάσονται οἱ καθικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν ἔχει
 γραπτόν τὰ ὀνόματα ἐπὶ τοῦ βιβλίου τῆς ζωῆς
 ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, βλέποντες ὁ θηεῖον,
 ὃ, ὡς καὶ ἔκ ὅτι, καὶ πόρ' ὅτιν, ὡς ὁ κύριος, ὃ
 ἔχον θεῖαν. αἱ ἐπὶ κεφαλαῖς, ὅρῃ εἰσὶν ἐ-
 πτά, ὅσων ἡ γυνὴ καὶ θῆ' ἐπ' αὐτῶν, καὶ βα-
 σιλεῖς ἐπτά εἰσιν. οἱ πάντες ἔπειθεν, καὶ ὃ εἶς
 ὅτι, ὁ ἄλλος ἔπειθ' ἦλθεν, καὶ ὅταν ἔλθῃ, ὁλί-
 γον αὐτὸν δεῖ μένειν. καὶ ὁ θηεῖον ὃ ὡς, καὶ
 ἔκ ὅτι, καὶ αὐτὸς ὁσδοὺς ὅτι, καὶ ἐκ τῆς ἐπτά
 ὅτι, καὶ εἰς ἀπώλησιν ὑπάγει. καὶ τὰ δέκα
 κέρατα, ἃ εἶδες, δέκα βασιλεῖς εἰσιν, οἱ ἕως
 βασιλείαν ἔκ ἔλαβον, ἀλλ' ἔρχονται ὡς βασι-
 λεῖς μίαν ὥραν λαμβάνουσι μετὰ τὸ θηεῖς. ἔ-
 ρχονται γινώσκων ἔχουσι, καὶ πῶς διώκουν, καὶ
 πῶς ἔρχονται ἐαυτῶν. ὁ θηεῖω Διδοῦσιν
 σιν. ἔρχονται μετὰ τὸ ἀρνίον πολεμήσουσιν, καὶ τὸ

ΗΗ iii

ἀρνίον

ἀρνίον νικήσει αὐτοῦ, ὅτε κύριος κυρίων ὄσι, καὶ βασιλεὺς βασιλείων, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ κληρονομοῦντες, καὶ ἐκλεκτοί, καὶ πιστοί. καὶ λέγει μοι. τὰ ὕδατα ἃ εἶδες, ἔσθ' ἡ πόρνη καὶ θνήσκει, λαοὶ καὶ ὄχλοι εἰσὶν, καὶ ἔθνη καὶ γλῶσσαι, καὶ τὰ ἄλλα κέρκεται ἃ εἶδες ὑποὺς τοῦ θηρίου, ἔσθ' ἡμισθύνουσιν τῇ πόρني καὶ ἡ κρημνολογία ποιήσονται αὐτῷ, καὶ γυναικὶ, καὶ τὰς σάρκας αὐτῆς φάγοι, καὶ αὐτὴν καύσονται οὐ πνεύ. ὁ δὲ θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν ποιῆσαι πλὴν γνώμην αὐτῶν, καὶ ποιῆσαι μίαν γνώμην, καὶ δοῦναι πλὴν βασιλείαν αὐτῶν. ὁ δὲ θηρίων ἄρχι τελειῶν τὰ ῥήματα τοῦ βιβλίου. καὶ ἡ γυνὴ ἣν εἶδες, ὅστις ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ ἔχουσα βασιλείαν ὑποὺς τῶν βασιλείων τῆς γῆς.

- 18 Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον ἄλλον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ θρόνου, ἔχοντα ἰσχυρίαν μεγάλην, καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ. καὶ ἔκραξεν ἐν ἰσχύϊ φωνῇ μεγάλῃ, λέγων. ἔπεσον ἔπεσον βαβυλῶν ἡ μεγάλη, καὶ ἐγλήβετο καὶ δικητήριον δαιμόνων, καὶ φυλακὴ πάντος πνεύματος ἀκαθάρτου, καὶ φυλακὴ πάντος ὀρνέου ἀκαθάρτου καὶ μεμνημένη, ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πᾶντα τὰ ἔθνη. καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς μετ' αὐτῇ ἐπὶ τὸν θάνατον, καὶ οἱ ἔμποροι αὐτῆς, ἐκ τῆς διωκτικῆς τῆς σφύνης αὐτῆς ἐπὶ τὸν θάνατον. καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἐκ τοῦ θρόνου λέγουσαν. ἔξελθετε ἐξ αὐτῆς ὅ

αὐτῆς ὁ λαός μου, ἵνα μὴ συγκατακρίνητε ταῖς
 ἁμαρτίαις αὐτῆς, ἵνα μὴ λάβητε ἐκ τῶν
 πληγῶν αὐτῆς, ὅτι ἠκολούθησαν αὐτῆς αἱ ἁ-
 μαρτίαι ἄχρι τοῦ ἔρχεσθαι, καὶ ἐμνημόνευσεν ὁ
 Θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς. ἀπόδοτε αὐτῇ,
 ὥς καὶ αὐτὴ ἀπέδωκεν ὑμῖν, καὶ διπλώσα-
 τε αὐτῇ διπλᾶ καὶ τὰ ὄντα αὐτῆς, ἐν ᾧ πο-
 τηρίῳ ὃ ἐκέρχασε, κερράσσετε αὐτῇ διπλοῦν.
 ὅσα ἐδόξασεν ἐαυτῇ, καὶ ἐστρωσίασε, ἔ-
 θυντον δότε αὐτῇ βαρυσμόν καὶ πένθος,
 ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λέγει· κάθημαι βασι-
 λισσα, καὶ χήρα οὐκ εἰμὶ, καὶ πένθος οὐ μὴ ἴδω.
 Διὰ τοῦτο ἐν μία ἡμέρᾳ ἤξουσιν αἱ πληγαὶ
 αὐτῆς, θάνατος, καὶ πένθος, καὶ λιμὸς, καὶ ἐν-
 τρεὶ κατακαυθήσεται, ὅτι ἰαυρὸς κύριος ὁ Θεὸς
 ὁ κρινὼν αὐτὴν· καὶ κλαύσονται αὐτῇ, καὶ κό-
 ψονται ἐπ' αὐτῇ οἱ βασιλεῖς τῆ γῆς, οἱ μετ' αὐ-
 τῆς πορνείαντες, καὶ στρωσιάζοντες, ὅταν βλέ-
 πωσι τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς, ἀπὸ
 μακρόθεν ἐσπικότες διὰ φόβον τοῦ βαρυνισ-
 μοῦ αὐτῆς, λίθοντες. καὶ καὶ ἡ πόλις ἡ με-
 γάλη βαβυλὼν, ἡ πόλις ἡ ἰαυρά, ὅτι ἐν με-
 ᾧ ἔλαθον ἡ κρείσσις σου· καὶ οἱ ἔμποροι τῆς
 γῆς κλαίουσιν, καὶ πεινοῦσιν ἐν αὐτοῖς, ὅτι τὸν
 γόμον αὐτῶν ἔδειξ ἀγοράζειν οὐκ ἔτι, γό-
 μων χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν, καὶ λίθου τιμίου,

ΗΗ iii

ἔπε μαρ-

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

καὶ μαργαρίτου καὶ ὄνυξου, καὶ πορφύρου, καὶ
 κεκρύς, καὶ πάντων ξύλων θυίνοι, καὶ πάντων σκεύους
 ἐλεφαντίνου, καὶ πάντων σκεύους ἐκ ξύλων ἱερωτά-
 του, καὶ χαλκῷ, καὶ σιδήρῳ, καὶ κινάμω-
 μου, καὶ θυμιάματι, καὶ μύρον, καὶ λίβανον,
 καὶ αἶνον, καὶ ἔλαιον, καὶ σεμίδαλιν, καὶ σῖτον,
 καὶ κτήνη, καὶ πρόβατα, καὶ ἵππων, καὶ ῥέ-
 δων, καὶ σωματίων, καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων. καὶ
 ἡ ὑπόστασις τῆς ὑδὸς θυμιάσας τῇ ψυχῇ σου ἀπὸ
 τοῦ ἁγίου σου, καὶ πάντα τὰ λιπαρά, καὶ τὰ
 λαμπρὰ ἀπὸ τοῦ ἁγίου σου, καὶ ἐκ ἑξῆς μὴ θύῃς
 σεις αὐτά. οἱ ἔμπροσθεν τούτων οἱ πλεονέκτες
 ἀπὸ αὐτῆς ἀπὸ μακρόθεν ἔσονται, ἀπὸ τοῦ
 φόβου τῆς βασιλείας αὐτῆς, κλαίοντες καὶ
 πενθοῦντες, καὶ λέγοντες, ὦ αἰὲς ἡ πό-
 λεις ἡ μεγάλη ἡ πόλις βεβλημένη βύσσινον καὶ
 πορφύρου, καὶ κόκκινον, καὶ κεχρυσωμένην
 ὡς χρυσῷ καὶ λίθῳ τιμίῳ, καὶ μαργαρίταις,
 ὅτι μία ὥρα ἠρμώθη ὁ ποταμὸς τοῦ ὕδατος.
 καὶ πάντες οἱ κυβερνήται, καὶ πάντες οἱ πλοῖοι
 ὁ ὄμιλος καὶ ναῦται καὶ ὅσοι πλεῖν
 θαλάσσης ἐργάζοντες ἀπὸ μακρόθεν ἔσονται,
 καὶ ἔκρουν ὀρώντες τὸν καπνὸν τῆς πυρώ-
 σεως αὐτῆς, λέγοντες. τίς ὁμοίᾳ τῇ πόλει τῇ
 μεγάλῃ; καὶ ἔβαλον χροῖον ὡς τὰς κεφαλὰς
 αὐτῶν, καὶ ἔκρουν κλαίοντες καὶ πενθοῦντες,
 λέγοντες.

λέγοντες. ἔατε ἔατε ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἣ ἐ-
 πλάτηεν πάντες οἱ ἔχοντες πλοῖα ἐν τῇ θα-
 λάσσῃ ἐκ τῆς τιμότητος αὐτῆς, ὅτι μία ὥρα
 ἤρημάθη. διφραίνετε ἐπ' αὐτὴν ἔρχετε, καὶ
 οἱ ἄγιοι ἀρχαῖοι, καὶ οἱ προφῆται, ὅτι ἔκει-
 ναι ὁ θεὸς ἔχειμα ὑμῶν ἐξ αὐτῆς. καὶ ἤρυν
 εἷς ἄγγελος ἰσχυρὸς λίθον ὡς μύλον μέγα, καὶ
 ἔβαλεν αὐς πρὸς τὴν θάλασσαν, λέγων. ὅπως ὁρμή-
 μαί τι βληθήσεται βαθυλῶν ἡ μεγάλη πόλις.
 καὶ ἔσθ' μὴ θύρεθῇ ἔτι. καὶ φωνὴ κηθαρωδῶν
 καὶ μουσικῶν, καὶ αὐλητῶν καὶ σαλπιστῶν, ἔ-
 σθ' μὴ ἀκουσθῇ ἐν τοῖς ἔτεσι. καὶ πᾶς τεχνίτης πάσης
 τέχνης ἔσθ' μὴ θύρεθῇ ἐν τοῖς ἔτεσι. καὶ φωνὴ μύλων
 ἔσθ' μὴ ἀκουσθῇ ἐν τοῖς ἔτεσι. καὶ φωνὴ τυμψίαν καὶ
 οὐμφῆς ἔσθ' μὴ ἀκουσθῇ ἐν τοῖς ἔτεσι, ὅτι οἱ ἔμψυχοι
 θύοντες οἱ μεγάλαις τῆς γῆς, ὅτι ἐν τῇ φαρμα-
 κείᾳ θύοντες ἐπλάτηθησαν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐν
 αὐτῇ αἷμα προφητῶν καὶ ἁγίων θύρεθῇ, καὶ
 πάντων τῶν ἰσχυρῶν ἐν τῇ γῇ. Καὶ 19
 μετὰ ταῦτα ἤκουσα φωνὴν ὄχλου πολλοῦ ἐν
 ἔρχοντι, λέγοντος ὅτι ἀλληλεῖς, ἡ σωτηρία καὶ
 ἡ δόξα, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ δυνάμις κυρίῳ ᾧ θεῷ
 ἡμῶν, ὅτι ἀληθινὰ καὶ δίκαια αἱ κρίσεις
 αὐτοῦ, ὅτι ἔκειναι πρὸς πόριν πρὸς μέγαλιν,
 ἥτις ἐφθίρει πρὸς γίῳ ἐν τῇ πορείᾳ αὐτῆς, καὶ
 ἐξεδίκησε τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ, ἐκ τῆς
 ΗΗ 5 χειρὸς

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

χειρὸς αὐτοῦ, καὶ δούτορον εἶρηκαν, ἀλληλεξία.
 καὶ ὁ καπνὸς ἀναβαίνει εἰς τὸ αἰῶνα τῇ
 αἰώνων. καὶ ἔπειθεν οἱ πρεσβύτεροι οἱ κλ. καὶ
 τὰ πέντε ἄλφα, καὶ προσκύνησαν τῷ θεῷ
 καὶ θεμύω ὑπὸ τῷ θρόνῳ, λέγοντες. ἀμὲν
 ἀλληλεξία. καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ θρόνου ἔβηλθε, λέ-
 γοντα. αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἡμῶν πάντες οἱ δούλοι
 αὐτοῦ, καὶ οἱ φοβούμενοι αὐτοῦ, καὶ οἱ μικροὶ καὶ
 οἱ μεγάλοι. καὶ ἤκουσα φωνὴν ὅλην πολλήν, καὶ
 ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βρο-
 τῶν ἰσχυρῶν, λέγοντας, ἀλληλεξία, ὅτι ἐβασι-
 λυσεν ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ. χαίρωμεν καὶ
 ἀγαλλιώμεθα, καὶ δοῦμεν τὴν δόξαν αὐτῷ,
 ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τῆς ἀρνίως. καὶ ἡ γυνὴ ἡ τοί-
 μασεν ἐαυτήν. καὶ ἑδούθη αὐτῇ ἵνα ποθε-
 βάληται βύσσινον καὶ θάρον καὶ λαμπρόν. τὸ
 γὰρ βύσσινον τὰ δικαιώματα ὅσιν τῇ ἁγίῳ.
 καὶ λέγει μοι. μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τῆς ἀρ-
 νίως κεκλημένοι. καὶ λέγει μοι. ἔβι οἱ λόγοι
 ἀληθινοὶ εἰσιν τῆς θεῆς. καὶ ἔπειτα ἔμπεσαν
 τῇ ποδῶν αὐτοῦ, προσκυῖναι αὐτῷ. καὶ λέ-
 γει μοι. ὄρα μή. σκύδουλόσ σου εἰμὶ, καὶ τῇ ἁ-
 δελφῶν σου, καὶ τῇ ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν
 τῆς ἱερού. καὶ θεῷ προσκύνησον. ἡ γὰρ μαρτυ-
 ρία ἱερού ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ προφητείας. καὶ
 εἶδον τὸν ἔρχον ἀνεμφερίον. καὶ ἰδοὺ ἵππος
 λευκός,

λαυκός, καὶ ὁ καὶ θήμυλος ἐπ' αὐτὸν πρὸς καὶ
 ἀληθινός, καὶ εἰ δικαιοσύνη κείνη καὶ ἔλεος.
 οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός, καὶ ὡς
 πῦρ κεφαλὴ αὐτοῦ ὅλα δὴματα ἔχον
 ὄνομα γεγραμμένων, ὃ ὅδε ὁδεῖν εἰ μὴ αὐ-
 τός. καὶ πᾶσι βλεφάρων ἱμάτιον βεβαμμέ-
 νον αἵματι. καὶ ἡλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὁ
 λόγος τοῦ θεοῦ. καὶ τὰ γραπτάματα οἱ
 ἔργων ἡκολούθου αὐτοῦ ἐφ' ἵπποις λαυκοῖς,
 οὐδὲν δὲ βύσσινον λαυκὸν καὶ καὶ θάρον.
 καὶ ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται ὀσμὴ
 ὁσίων, ἵνα οἱ αὐτῇ πατάσῃ τὰ ἔθνη. καὶ αὐ-
 τὸς ποιμανεῖ αὐτοὺς οἱ ῥάβδῳ σιδηρᾷ. καὶ αὐ-
 τὸς πατεῖ πῦρ λιγὸν τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ, καὶ τὸ
 ὄργης τοῦ θεοῦ παντοκράτορος. καὶ ἔχει ὡς
 ἱμάτιον, καὶ ὡς τὸν μικρὸν αὐτοῦ, τὸ ὄνομα γε-
 γραμμένων, βασιλὺς βασιλείων, καὶ κύριος κυ-
 ρίων. καὶ εἶδον οὐρανὸν ἄγγελον ἑστῶτα οὐ ἡλίῳ. καὶ
 ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ, λέγων πᾶσι τοῖς ὁρνέοις
 τοῖς πετωμένοις οὐ μετ' ὀρνέοις. ἀκούτε καὶ
 συνάγετε εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ μεγάλου θεοῦ, ἵνα
 φάγητε σάρκας βασιλείων, καὶ χιλιάρχων,
 καὶ σάρκας ἰσχυρῶν, καὶ σάρκας ἵππων, καὶ
 τῶν καὶ θημύλων ἐπ' αὐτῶν, καὶ σάρκας πάν-
 των ἐλθόντων, καὶ δούλων, καὶ μικρῶν καὶ
 μεγάλων. καὶ εἶδον τὸ θηρίον, καὶ τοὺς βασι-
 λεῖς τῶ

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

λαῖς τῇ γῆς, καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῶν
 συνηγμένα ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῷ καϋ-
 μίνῃ ὑπὸ τῷ ἵππῳ, καὶ μετὰ τῷ στρατεύ-
 ματι αὐτοῦ. καὶ ὑψιάθη εἰς θηεῖον, καὶ μετὰ
 τοῦτο ὁ ψαλμοποιὸς φησὶ ὁ ποιῶν τὰ σημεῖα
 αἰῶπιον αὐτοῦ, οἷς ἐπλάησεν ὁ λαβὼντας
 εἰς χάραγμα τὸ θηεῖον, καὶ ὁ πρὸς κωου-
 ναν τῇ εἰκόνι αὐτοῦ. ζῶντες βληθήσονται οἱ
 δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην
 ἐν τῷ θάψῃ. καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκτανθήσονται τῇ
 ῥομφαίᾳ τοῦ καυμίνῃ ὑπὸ τῷ ἵππῳ, τῇ ἐκ-
 πορευομένῃ ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ, καὶ πάντες
 ὄρνεα ἐχρητάσθησαν ἐκ τῶν θερκῶν αὐτοῦ.

20 Καὶ εἶδον ἄγγελος καταβαίνοντα ἐκ τοῦ ἔ-
 ρατος ἔχοντα τὴν κλεῖδα τοῦ ἀβύσσου, καὶ ἔ-
 λυσεν μέγαλιν ὑπὸ τῇ χεὶρι αὐτοῦ. καὶ ἐκρά-
 τησε τὸν δράκοντα τὸν ὄντα τὸν ἀρχαῖον,
 ὃς ὄντι ὁ ῥέβωλος καὶ ἡταιῶς, καὶ ἔθηκεν
 αὐτὸν χίλια ἔτη, καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν
 ἄβυσσον, καὶ ἔθηκεν αὐτὸν, καὶ ἐσφράγισεν
 ἐπάνω αὐτοῦ, ἵνα μὴ πλανήσῃ τὰ ἔθνη ἔτι, ἄ-
 ρχι τελευτῇ χίλια ἔτη. καὶ μετὰ ταῦτα δεῖ
 αὐτὸν λυθῆναι μικρὸν χρόνον. καὶ εἶδον θρό-
 νον καὶ ἐκαθίστηεν ἐπ' αὐτοῦ, καὶ κεῖμαι ἐ-
 δόθη αὐτοῖς, καὶ ταῖς ψυχαῖς τῶν πεπληκ-
 μένων ὁ δὲ τὴν μαρτυρίαν ἰησοῦ, καὶ λέ-
 γοντες

τὸν λόγον τῷ θεῷ, καὶ οἱ τινες ἔπρῃσεκίω-
 σαν ὃ θεῖον, ἔπει πλὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ ἐκ-
 λαβοὶν τὸ χαίραγμα ὑπὸ τὸ μέτωπον αὐτοῦ,
 καὶ ὑπὸ τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐξηλθόν, καὶ ἐβα-
 σίλευσαν μετὰ χριστοῦ χίλια ἔτη. οἱ δὲ λοιποὶ
 τῶν νεκρῶν ἐκ ἀνέστησαν ἕως τελευτῆς τὰ χίλια
 ἔτη ἄχρι. αὐτὴ ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη. μακάριος
 καὶ ἅγιος ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀνάστασει τῇ πρώ-
 τη. ὑπὸ τούτων ὁ θάνατος ὁ δεύτερος ἐκ ἔχει
 ἰσχύειν, ἀλλ' ἐξ ὧν ἰδρῆς τῷ θεῷ, καὶ τῷ χριστῷ,
 καὶ βασιλεύουσιν μετ' αὐτοῦ χίλια ἔτη. καὶ
 ὅτε ἐπελείωθαι τὰ χίλια ἔτη, λυθήσεται ὁ σά-
 ταναὶς ἐκ τοῦ φηλακῆς αὐτοῦ, καὶ ἰβελεύσεται.
 πλανῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν πύσσιν πονήσας
 τοῦ γῆς, τὸν πῶγ καὶ μαγῶν συναγαγεῖν αὐτοὺς
 εἰς πόλεμον, ὡς ὁ ἀεισμός ὡς ἡ ἄμμος τοῦ θα-
 λάσσης. καὶ ἀνέβησαν ὑπὸ τὸ πλάτος τοῦ γῆς,
 καὶ ἐκύκλωσαν πλὴν περιβολῶν τῶν ἁγίων
 καὶ πλὴν πόλιν πλὴν ἡγαπημένον. καὶ κατέ-
 βη πῦρ ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἐκ τοῦ ὕδατος, καὶ κατέφα-
 γεν αὐτοὺς, καὶ ὁ ἄβολος ὁ πλανῶν αὐτοὺς ἐβλήθη
 εἰς πλὴν λίμνῃν τοῦ πυρός καὶ θεῖος, ὅθεν τὸ
 θεῖον, καὶ ὁ ψευδοπροφήτης, καὶ βαρβαροῦ-
 σονται ἡ πόλεις καὶ νικητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων. καὶ εἶδον θρόνον λευκὸν μέγαν καὶ τὸν
 καθήμενον ἐπ' αὐτοῦ, ὃς ἀπὸ προσώπου ἐφυ-
 γεν ἡ γῆ

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

γῆν ἢ γῆν καὶ ὁ ἔρχομαι, καὶ τόπος ἔχοντες. καὶ αὐ-
 τοὶς. καὶ εἶδον αὐτὸν νεκρὸν μικρὸν καὶ μεγά-
 λον ἐν τῷ πνεύματι. καὶ αὐτοὶ τὸν θεόν, καὶ βιβλία ὡς ὅτι
 αὐτοὶ. καὶ βιβλίον ἄλλο ὡς ὅτι, ὃ ὅτι τῆς
 ζωῆς, καὶ ἐκείνην οἱ νεκροὶ ἐκ τῆς γῆς γε-
 γνησιν ἐν τοῖς βιβλίοις, καὶ τὰ ὄντα αὐτῶν. καὶ
 ἔδωκεν ἡ θάλασσα αὐτὸν ἐν αὐτῇ νεκρὸν, καὶ ὁ
 θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἔδωκεν αὐτὸν ἐν αὐτοῖς νε-
 κροῖς, καὶ ἐκείνην ἕκαστος καὶ τὰ ὄντα αὐτῶν.
 καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἐβλήθη εἰς τὴν λίμ-
 νην τοῦ πυρός. ἔτις ὅτι ὁ δεινὸς θάνατος.
 καὶ αἱ ἑσπεῖς ἔχοντες ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γε-
 γνησιν, ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός.
 καὶ εἶδον ἔρχομαι καὶ γῆν καὶ γῆν. ὁ δὲ
 πρῶτος ἔρχομαι καὶ ἡ πρώτη γῆ παρῆλθεν, καὶ ἡ
 θάλασσα ἐκ ὅτι ἐλ. καὶ ἐπὶ ἰωάννης εἶδον πᾶν
 πόλιν τῆς ἀγίας ἰδρυμένην καὶ κατεβαί-
 νου ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἐκ τοῦ ἔρχομαι ἡδοναίαν,
 ὡς νύμφην κεκοσμημένην ὡς αὐτοὶ αὐτῶν. καὶ
 ἤκουε φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ ἔρχομαι, λεγούσης.
 ἰδοὺ ἡ σκηνὴ τοῦ θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων καὶ σκη-
 νώσει μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαοὶ αὐτῶν ἔσονται,
 καὶ αὐτοὶ ὁ θεὸς ἔσται μετ' αὐτῶν θεὸς αὐτῶν.
 καὶ ἔξαλείψει ὁ θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν
 ὀφθαλμῶν αὐτῶν. καὶ ὁ θάνατος ἐκ ἔσται ἔτι
 πένθος, ἔτι κραυγὴ, ἔτι πόνος ἐκ ἔσται ἔτι, ὅτι
 τὰ πρῶτα

τὰ πρῶτα ἀπῆλθον. καὶ εἶπεν ὁ ἡραθήμενος
 ὡς τὸ θρόνον. ἰδοὺ καὶ νῦν πάντα ποιῶ. καὶ λέ-
 γει μοι. γράψον, ὅτι ἔτι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ καὶ
 πιστοὶ εἰσι. καὶ εἶπέν μοι. γέγραπτε. ἐγὼ εἶμι τὸ α. καὶ
 ε. ω. ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. ἐγὼ εἶμι διφῶντι δώσω
 ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς δωρεάν. ὁ νικῶν
 κληρονομήσει πάντα, καὶ ἔσμαι αὐτῷ θεός,
 καὶ αὐτὸς ἔσται μοι ὁ υἱός. δειλοῖς δὲ, καὶ ἐπί-
 σοις καὶ ἐβδελυγμένοις καὶ φονεῦσι, καὶ πόρνοις,
 καὶ φαρμακείοις καὶ εἰδωλολάτραις, καὶ πᾶσι
 τοῖς ψεύδεσι τὸ μέρος αὐτῶν οἱ τῇ λίμνῃ τῇ
 κατωμένη πνεῖ καὶ θείω, ὃ ὄχι λούτορος θάνα-
 τος. καὶ ἦλθεν πρὸς με εἰς τὴν ἐπὶ τὰ ἀγγέλων
 τῶν ἐχόντων τὰς ἐπὶ τὰς θύρας τὰς γέφυρας
 τῶν ἐπὶ τὰς πόλιν τῶν ἐχόντων. καὶ ἐλάλησεν
 μετ' ἐμοῦ, λέγων. λυθὺν δέξω σοι τὸν νύμφην
 τὴν ἀρνίον τὴν γαμῶκα. καὶ ἀπολύεγέ με οἱ
 πνύματι ἐπὶ ὄρος μέγα καὶ ὑψηλόν, καὶ ἔδειξέ
 μοι τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, τὴν ἁγίαν ἰδρυθεῖ-
 σάν τε καὶ κατασκευασθεῖσαν ἐκ τοῦ ὕδατος ἀπὸ τοῦ θείου,
 ἔχουσαν τὴν δόξαν τοῦ θείου. καὶ ὁ φωνήρ αὐ-
 τῷ ὅμοιος λίθῳ τιμωτάτῳ ἰασπίδι κρυσταλ-
 λίζοντι, ἔχουσαν πεπεῖρη μέγα καὶ ὑψηλόν,
 ἔχουσαν πύλιν α. β. καὶ ὡς τοῖς πύλιν
 ἀγγέλους δώδεκα, καὶ ὀνόματα ὡς γεγραμμέ-
 ναι, ἃ ὄντι τῶν δώδεκα φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.
 ἀπ' αἰῶνος.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

ἀπ' αἰαβλῆς πυλῶνες ῥῆς, ἀπ' βορρᾶ πυ-
 λῶνες ῥῆς, ἀπ' μεσημβρίας πυλῶνες ῥῆς,
 ἀπ' δυσμῶν πυλῶνες ῥῆς, καὶ τείχους τ' πό-
 λεως ἔχον θεμελίον δώδεκα, καὶ ἐπ' αὐτοῖς ὀνό-
 ματα τῶν δώδεκα ἀγγέλων τῶν ἀρνίων. καὶ ὁ
 λαλῶν μετ' ἐμοῦ εἶχε κάλαμον χρυσοῦν ἵνα
 μετρήσῃ πλὴν πόλιν, καὶ τὸν πυλῶνα αὐτῆς, καὶ
 τὸ τεῖχος αὐτῆς. καὶ ἡ πόλις περὶ αἰῶνος κα-
 ταίεται, καὶ ὁ μήκος αὐτῆς τοσοῦτον ὅστις ὁ κύκλος
 ὁ κύκλος, καὶ ἐμέτρησε πλὴν πόλιν ἐπὶ ὧν κα-
 λάμῳ ἔστησαν δώδεκα χιλιάδων. τὸ μή-
 κος, καὶ ὁ πλάτος, καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς ἴσον ὅστις.
 καὶ ἐμέτρησε ὁ τεῖχος αὐτῆς ἕκατον πεντακ-
 κόντα πεντακκῶν πηχῶν, μέτρον ἀνθρώπου ὃ ὅστις
 ἀπείλη. καὶ ὡς ἡ εἰσοδὸς τῶν τεύχεων αὐτῆς
 ἰσότης. καὶ ἡ πόλις χρυσοῦν καθαρόν ὁμοίαν
 ὑάλῳ καθαρόν. καὶ οἱ θεμέλιοι τῶν τεύχεων τ' ὅ-
 πλιν πᾶν τὸ λίθον ἡμίονο κεκοσμημένοι. ὁ
 θεμέλιος ὁ πρῶτος ἰσότης, ὁ δεύτερος σαπφεί-
 ρος. ὁ τρίτος χαλκιδῶν, ὁ τέταρτος σμαράγ-
 δος, ὁ πέμπτος σαρδόνιξ, ὁ ἕκτος σάπφειρος, ὁ ἕβ-
 δος χρυσολίθος, ὁ ὄγδοος βερύλλιος, ὁ ἐνά-
 τος τοπάζιον, ὁ δέκατος χρυσόπρασος, ὁ ὀνδέκα-
 τος ὑάκινθος, ὁ δωδέκατος ἀμέθυστος. καὶ οἱ δώ-
 δεκα πυλῶνες δώδεκα μαργαρίται, ἀπὸ αἷς ἕκασ-
 τος τῶν πυλώνων ὡς ὅστις μαργαρίτου, καὶ ἡ
 πλάτος

πῶλα τεῖα τ' πύλεως χρυσίον καθαρόν, ὡς ὕαλος
 διαφανής. καὶ ναὸν ἐκ εἶδον ἐν αὐτῇ. ὁ δὲ κύριος
 ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ναὸς αὐτ' ὄβι, καὶ ἔα ἁγίον
 καὶ ἡ πόλις ἔχει αὐτὴν ἡλίου, καὶ τὸ σελήνης
 ἵνα φαίνωσιν αὐτῇ. καὶ ἡ δόξα τῶ θεοῦ ἐφώτισεν
 αὐτῇ. καὶ ὁ λύχνος αὐτ' ὁ ἁγίον. καὶ τὰ ἔθνη
 τῇ σωζομένων ἐν τῷ φωτὶ αὐτ' ὑποπατή-
 λουσι. καὶ οἱ βασιλεῖς τ' γῆς φέρουσι τὴν δόξαν
 αὐτῇ εἰς αὐτὴν, καὶ δουλοῦντες αὐτ' ἔμνη κλη-
 θῶσιν ἡμέρας. καὶ γὰρ ἐκεῖ ἐστὶν ἐκεῖ. καὶ ἔ-
 μνη εἰσελθῆ εἰς αὐτὴν πάντες οἱ οὐνοὶ καὶ οἱ ποιοῦν-
 τες, καὶ ἡ δόξα, εἰ μὴ οἱ γεγραμμένοι ἐν
 τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τῶ ἁγίου. καὶ ἔδειξέ 22
 μοι καθαρόν ποταμὸν ὕδατος ζωῆς λαμπρὸν
 ὡς κρύσταλλον, ἐκπορευόμενον ἐκ τῶ θρόνου τῶ
 θεοῦ, καὶ τῶ ἁγίου. ἐν μέσῳ τῶ πῶλα τεῖας αὐ-
 τῆς, καὶ τῶ ποταμοῦ ἐπευθεν καὶ ἐπευθεν ξύ-
 λον ζωῆς, ποιοῦν καρπὸν δώδεκα, καὶ ἡ μύρα
 αὐτῶν ἔκαστον ἀφ' ὧν δύνανται καρπὸν αὐτοῦ, καὶ τὰ
 φύλλα τῶ ξύλου εἰς θόρακα πείαν τῇ ἐθνῶν, καὶ
 πάντες κατανάθουμα ἐκεῖ ἐκεῖ. καὶ ὁ θρόνος
 τῶ θεοῦ καὶ τῶ ἁγίου ἐν αὐτῇ ἐστὶν. καὶ οἱ δοῦ-
 λοι αὐτῶ λατρεύουσιν αὐτῷ, καὶ ὁ ἄγγελος τῶ πρὸς
 τὸν αὐτοῦ, καὶ ὁ ὄνομα αὐτῶ ὡς τῇ μετώ-
 πῳ αὐτῇ, καὶ καὶ ἐκεῖ ἐκεῖ, καὶ ἡ δόξα ἐκ
 ἐκ τῶν λυχνῶν, καὶ φωτὸς ἡλίου, ὅτι κύριος ὁ θεὸς
 φωτίζει

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

φωνίζεαι αὐτοῦ, καὶ βασιλεύουσιν εἰς αἰῶ-
 νας τῇ αἰώνων. καὶ εἶπέν μοι, ἔθι οἱ λόγοι
 πρὸς καὶ ἀληθινοί. καὶ κύριος ὁ θεὸς τῇ ἁ-
 γίῳ προφητῶν ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ δεῖ-
 ξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ γράψαι ἐπὶ τὰς
 ἰσθμῶν ὁρᾶν ταῦτα. μακάριος ὁ τηρῶν τοὺς
 λόγους τῆς προφητείας τῆς βιβλίου τούτου. καὶ
 ἐγὼ ἰωάννης ὁ βλέπων ταῦτα, καὶ ἀκούων. καὶ
 ὅτε ἤκουσα καὶ ἑώρα, ἔπεσα προσκυνοῦντα
 ἔμπροσθεν τῇ ποδῶν τοῦ ἀγγέλου τοῦ δεικνύον-
 τός μοι ταῦτα, καὶ λέγει μοι. ὄρα μή. σιώδη-
 λός σου γάρ εἰμι καὶ τῇ ἀδελφῶν σου προ-
 φητῶν, καὶ τῇ τηρούντων τοὺς λόγους τῆς βι-
 βλίου τούτου. ἔθι θεῶ προσκύνῃ. καὶ λέγει
 μοι. μή σφραγίσῃς τοὺς λόγους τῆς προφητείας
 τῆς βιβλίου τούτου, ὅτι ὁ καιρὸς ἐγγύς ἐστιν. ὁ ἀδικῶν
 ἀδικησάτω ἔτι, καὶ ὁ ῥυπῶν, ῥυπαρῶσάτω ἔτι.
 καὶ ὁ δίκαιος δικαιοσύνην ποιησάτω ἔτι, καὶ ὁ ἅγιος ἁ-
 γιασθήτω ἔτι. καὶ ἰδοὺ ἔρχομαι ταχύ, καὶ ὁ
 μισθός μου μετ' ἐμοῦ, ἀποδοῦναι ἑκάστῳ ὡς τὸ
 ἔργον αὐτοῦ ἔσται. ἐγὼ εἰμι ἡ ἀ. καὶ τὸ ω. ἀρ-
 χή, καὶ τέλος, ὁ πρῶτος, καὶ ὁ ἔσχατος. μακά-
 ριοι οἱ ποιοῦντες τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ἵνα ἔσται
 ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ τοῖς
 πυλῶσιν εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν. ἔξω δὲ οἱ κύ-
 νες καὶ οἱ φαρμακοὶ καὶ πόρνοι, καὶ οἱ φονεῖς, καὶ οἱ
 εἰδωλόλα-

εἰδωλολάτρει, καὶ πᾶς ὁ φιλῶν, καὶ ποιῶν ψευ-
 δος. ἐγὼ Ἰησοῦς ἐπέμψα τὸν ἄγγελόν μου μαρτυ-
 ρῆσαι ὑμῖν ταῦτα ταῖς ἐκκλησίαις. ἐγὼ εἰμι
 ῥίζα, καὶ τὸ γένος τῆς δαβίδ, ὁ ἀστὴρ λαμπρὸς καὶ
 ὀρθρινός. καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσι.
 ἔλθε. καὶ ὁ ἀκούων εἰπάτω. ἔλθε. καὶ ὁ δι-
 ψῶν ἔλθέτω. καὶ ὁ θέλων, λαμβανέτω τὸ
 ὕδωρ ζωῆς δωρεάν. συμμαρτυρῶμαι ἅπαν
τὶ ἀκούοντι τὸν λόγον προφητείας βιβλίας
τούτης. εἴ τις ᾤθιλει θῆ πρὸς ταῦτα, ᾤθιθήσεται
 ὁ θεὸς ἐπ' αὐτὸν τὰς πληγὰς τὰς γεγραμ-
 μένας ἐν βιβλίῳ τούτῳ. καὶ εἴ τις ἀφαιρῇ
 ἀπὸ τῶν λόγων βίβλος τῆς προφητείας ταύ-
 της, ἀφείλοι ὁ θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ βίβλος
 ζωῆς, καὶ πόλεως ἁγίας, καὶ τῶν γεγραμ-
 μένων ἐν βιβλίῳ τούτῳ. λέγει ὁ μαρτυρῶν
 ταῦτα. ναὶ ὀρθρῶμαι ταχύ. ἀμὲν. ναὶ ὀρ-
 θρὸν κύρει Ἰησοῦ. ἡ χάρις τῆς κυρίας ἡμῶν Ἰη-
 σοῦ χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ἀμὲν.

Ὡς θεῶς δόξα.

ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕ-
 ΛΙΣΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΚΤΙ ΣΩ-
 ΦΡΟΝΙΟΥ.

ΑΤ. Θαῖος ὁ καὶ λαλὴς, ἀκρόστολος ἀκρό-
 Μ πλωνῶν, ἐν τῇ ἰσθαίᾳ πρῶτος, ὡς
 οὗ ἐκ παλαιότητος πισδύσας δὲ ἀλ-
 γήλιον τῷ χριστῷ γράμμασιν, καὶ ῥήμασιν
 ἐβραϊκοῖς συνέταξεν, ἀνοσμελὺς τῷ μὲν
 ταῦτα εἰς ἑλληνικὸν ὡς μὲν φράσσας. τὸ
 δὲ ἐβραϊκὸν ἄχρι τῆς μέτρης ὅτι ἐν τῇ βιβλιο-
 θῆκῃ καὶ ἱερείᾳ τὸ παρὰ παλαιὰ μάρ-
 τυρος παλαιανόσας καὶ τασηδυσθείσης.
 ἐμοὶ δὲ παρὰ τῇ ἰαζωραίᾳ τῇ ἐν βοροίᾳ
 τὸ σείας τῷ κεχημελῶν, ἄδεια παρε-
 χῶν τὸ τῷ μὲν γράφῃς, δὲ ὅτι ἀκρίβως
 πεισθῆναι, ὡς ἐνταῦθα ὁ ἀπαγγέλλων εἶπε ἐκ
 πρῶτον οἰκείας, εἶπε ἐκ πρῶτον τῷ κυ-
 εῖς ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ καὶ σωτῆρος ταῖς μαρ-
 τυρείαις καὶ τακέχρηται τῇ παλαιᾷ γρά-
 φῃ, μὴ ἀκούσθαι τῇ αὐθεντίᾳ τῇ ἐβρα-
 μήκοντα ὁμιλῶντων, ἀλλὰ τῇ ἐβραϊκῇ, ἀφ'
 ὧν τὰ δύο ὅτι ἐκείνα. ὡς αἰγύπτῳ ἐκάλει-
 σα τὸν υἱόν μου. καὶ, ὅτι ἰαζωραῖος κλη-
 θήσεται.

II i

ΒΙΟΣ

ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ ΕΚ
 τῷ δωροθέῳ μάρτυρος καὶ
 τρεῖων ἰδιόκοπου
 συνόψεως.

Αρκος ὁ διαγελιστής, καὶ πρῶτος ἀ-
 Μ λεξανδρέας ἰδιόκοπος, ἀλεξαν-
 δρῶσι καὶ πάσι τῇ πατριᾷ αὐ-
 τῆς ἐκήρυξε τὸ διαγέλιον τῷ κυρίῳ, ἀπὸ αἰ-
 γυπτῶ καὶ μέχρι πενταπόλειος ἡδὲ καὶ βα-
 σιλείας Ἰακύνθου, ἐν ἀλεξανδρείᾳ καὶ λα-
 βὼν καὶ τῷ βασιλεῖ καὶ συραῖς ἀπὸ τῆς κα-
 λαμύνων βυκόλου τόπων ἕως τῆς καλαμίν-
 των ἀγέλων, ἐκεῖ ἐγένετο πνεῦμα, ὡς καὶ τῶν αἰ-
 σωλομανῶν, μυσηταρμονθίλειος, καὶ ἐκαὶ ἐ-
 τάφη ἐν τοῖς βυκόλοις.

ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ ΕΚ ΤΗΣ
 τῷ δωροθέῳ μάρτυρος καὶ τρεῖων
 ἰδιόκοπου συνόψεως.

Λουκάς ὁ διαγελιστής αὐτοχρῆς μετὰ
 Α τῷ κυρίῳ ἡδὲ ἰακύνθῳ καὶ πάλιν τέλει. συ-
 νεγράφη δὲ καὶ τὸ διαγέλιον, καὶ
 ἰδιόκοπος πάλιν πάλιν τῷ ἀρχιεπίσκοπῳ, τὰς δὲ πράξεις
 τῆς

τῇ ἀρχολῶν κατ' ἐπιτροπῇ παύλῳ τῷ
 ἀρχολῶ. συναπεδήμησε ἃ τοῖς ἀρχολοῖς, καὶ
 μάλιστα δὲ παύλῳ, ὃ καὶ μνημονύσας ὁ
 παῦλος, ἔγραψεν εἰς ἐπιτροπῇ. ἀπαίξεται
 ὑμᾶς λαθεῖς ὁ ἱερός ὁ ἀγαπητός εἰς κυρίῳ.
 ἀπέθανε δὲ εἰς ἐφίσω καὶ ἐτάφη ἐκεῖ, μετε-
 πέθη δὲ ὕδρον εἰς κωνσταντῖνα πόλεως μετὰ
 καὶ αὐθρία καὶ ἡμοθία τῇ ἀρχολῶν,
 καὶ τὸν καιρὸν κωνσταντῖνα βασιλέως, ὃς κων-
 σταντῖνα τῷ μεγάλῳ.

ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΚ

τῷ τῷ δωροθία μάρτυρος καὶ

τυρίων ἐπιτροπῇ

συνόψεως.

Ιωάννης ὁ ἀδελφός αὐτοῦ, ὁ καὶ διά-
 γελιστής τῷ κυρίῳ γλυόμενος, ὃν καὶ
 ἠγάπα ὁ κύριος, εἰς μὲν τῇ ἀσσίᾳ ἐκή-
 ρυξε δὲ διάγγελιον τῷ χριστῷ, ἔπειτα δὲ Ἰακώβῳ
 βασιλέως ὁβριόθη εἰς τῇ νήσω πάτμῳ, ἀφ' ὅ-
 τον λόγον τῷ κυρίῳ. ἐκεῖ δὲ ὢν καὶ δὲ ἅγιον διά-
 γελιον ἔγραψε, καὶ ὁβριόθη εἰς ἐφίσω, ἀφ' ὅ-
 γαίς τῷ ξινοδόχῳ καὶ ἀφ' ὅθεν, ὃ καὶ παῦ-
 λος ὁ ἀρχολός μαρτυρεῖ λέγων ῥωμαίοις.

II ii

ἀπαίξεται

ἀπαύξειται ὑμᾶς χάρις ὁ ξένος μου καὶ ὅλης
τῆς ἐκκλησίας. μετὰ δὲ πλὴν πλεονάζει τῆς
ἐν ὧν ἐπένεισιν ἀπὸ τῆς ἐν ἡμεῖς ὁ μακάριος Ἰωάννης
καὶ παραμυλὴ εἰς ἐφύσιν, καὶ ἔζησεν ἔτη ῥ
κ. καὶ μετὰ ταῦτα ζῶν ἐαυτὸν ἐκείνῃ ἔθαψε
θεῷ βυλῆσει. εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες, μὴ ὡς τῆς
ἐν αὐτὸν Ἰσοραθῆναι εἰς πάντως, ἀλλὰ ὡς
δομειανθ, ἡ δὲ ἀπαύξειται.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
τῆς ἀγίας παύλας πρὸς τὸν
ῥωμαίων.

Αὐτὴν ὡς ἐλπίσιν ἀπὸ κορίνθου, μή-
τ πᾶσι ἡμεῖς ῥωμαίων, ἀκύνων
δὲ πᾶσι αὐτῶν, καὶ ὡς ποδῶν αὐτῶν
ἰδεῖν. καὶ πρῶτον μὲν ἀπὸ δέχεται πλὴν πί-
στιν αὐτῶν καὶ ταπεινοφροσύνην ὅσον παντα-
χρῶν. ἔπειτα σημαίνει ὅτι ἡμεῖς ἐαυτὸν προ-
θέμενον ἐλθεῖν, ἀλλὰ τὸν εἰς αὐτὸν πόσον, καὶ
τίως μὴ διδυνῆσθαι. καὶ λοιπὸν διδασκαλι-
κῶς πλὴν ὡς ὡς πᾶσι πεινᾶται πᾶσι κλήσεως
ἐν ὧν, καὶ ὅτι ἡ πᾶσι μὴ ἔως καιρῶν, καὶ
ἔως πέπαιται, καὶ ὅτι ὡς τῆς χριστοῦ λείνεται
τὸ παρὰ πτωμα τῶ ἀδάμ, καὶ ἡ σκιά τῶ νό-
μου παρῆλθε. πλὴν μὲν ὅτι κλήσιν τῶν ἐν ὧν
ἀκολού-

ἀκολούθως γένηται καὶ κατασκευάζει, ὥτως ἀποδείκνυσιν πᾶσιν ἀνθρώποις ἔμφυτον εἶναι τὸν νόμον, καὶ πάντας ἀδιδάκτω τε τῇ φύσει, καὶ ἅπ' αὐτῆς τῇ κλίσεως διωκόμενοι γινώσκοντες τὸν θεόν. διὸ καὶ εἰκότως αἰλιάσθ' ἄνωγον ἑλλιωσας, ὥς τῷ μὲν θεῷ φανερῶνται αὐτοῖς ἐκ τῆς ποιημάτων αὐτοῦ τῷ κόσμου, πῶς περὶ αὐτοῦ γινώσκοντες, καὶ τῇ αἰδίᾳ διωκόμενος αὐτοῦ, οὗ ὧ καὶ δι' ὃ τὰ πάντα πεποιήκεν. αὐτῷ δὲ ἐγνωκῶσαι μὲν ἐκ τῆς κτισμάτων, εἶναι θεόν τὸν τούτων δημιουργόν, τὰ δὲ ποιήματα θεοποιήσαντας, καὶ τῇ κλίσει μάλλον, ἢ αὐτῷ λαβύσαντας. αἰλιάσται δὲ καὶ ἰσθαίοντες, ὥς μὴ φυλάξαντας τὸν νόμον, ἀλλὰ μάλλον ἄλλ' ὅτι παραβάσεως τῷ νόμῳ τὸν θεόν ἀνέμαίοντας. καὶ ὥτως ἀμφοτέρω τὰ μέγιστα, ἰσθαίοντες τε καὶ ἑλλιωσας συγμείδ', καὶ ἐλέγχει ὡς τῇ παρανομίᾳ, ἵνα δείξῃ, ὅτι ἱστοιχοῦμενοι πάντες, ἅπ' ἱστοῖς οἱ πάντες ὥς ὑπάρχοντες, τῷ λυτῷ μίαν δέονται. τῷ δὲ χρίσας καὶ λυτῶσεως ἅπ' ἱστοῖς ὡς ἰσθαίοις ἱστομενῶν καὶ ὡς τὰ ἔθνη, εἰκότως καὶ ἡ κλήσις γένηται τῷ ἔθνει. τῷ δὲ κλήσεως τῷ ἔθνει ἱστομενῶν, ἵνα αἰάγῃς πᾶσι αὐταὶ ἡ πειθαρχία, καὶ ἡ οὗ ὧ νόμῳ σκιά. ὁ γὰρ ἀβραάμ φησὶν, ὅτι οὗ πειθαρχῶ, ἀλλὰ πρὸς τῷ πειθαρχῶ

μῆς δικαιοθείας, μετωνομάσθῃ ἢ ἄβραάμ,
 ὅτι πατὴρ πολλῶν ἐθνῶν ἡμελλοι εἶναι, καὶ
 πλὴν οὐ τῇ ἀκροβυστίᾳ πίστιν. ἔλαβε δὲ μὲν
 ὁ δικαιοθιῶναι καὶ πλὴν περιτέμνῃ οὐ φε-
 ρὴ, ἵνα σημείον ἢ ζωῆς καὶ ἔρχα γυναικείοις
 ἵδ' αὐτῷ, παύσαιδαι ποτε πλὴν περιτομῇ,
 ὅταν τὰ ἔθνη γίνῃται τέκνα τῷ ἄβραάμ,
 ἀρξάμενα πολιτεύεσθαι καὶ πλὴν πίστιν τῷ ἄ-
 βραάμ, οὐ ἢ ἐδικαιώσθῃ, ὅτε μὲν οὐ ἀκροβυ-
 στίᾳ. τούτων γὰρ χάριν καὶ μετωνομάσθῃ ἄ-
 βραάμ. ἀνάγκη δὲ ἐλθόντων τῇ σημαιο-
 μύνῃ, παύσαιδαι ὁ σημαῖνον. εἰ μὲν οὖν
 τὰ ἔθνη αἰαγμαλῶσι περιτέμνεσθαι, παύ-
 τω καὶ τὸ ὄνομα τῷ ἄβραάμ, καὶ καλεῖσθαι
 ἄβραμ. εἰ δὲ ἄβραάμ παρὰ θεῷ μετωνο-
 μάσθῃ, ὅδε περιτέμνεσθαι τὰ ἔθνη, ἀλλ' ὅδε
 αὐτῷ ἐπὶ τῷ καὶ σάρκα ἰσχυρίσθαι, ἵνα ἢ τὸ
 ὄνομα βέβαιον, καὶ πατὴρ ἐθνῶν πολλῶν
 καλεῖται. καὶ γὰρ ὅδε χρῆται ἔχει τις λοιπὸν
 περιτέμνεσθαι, ἀρκούμενος τῇ πίστι τῷ ἄ-
 βραάμ, ὅδε τὸ ἄλλης δὲ τῆς οὐ δὲ νόμῳ σκι-
 ας. ὅδε γὰρ ἐκ τούτων, ἀλλ' ἐκ πίστεως δικαιο-
 ταί τις, καὶ ἀπὸρ καὶ ἄβραάμ. ταῦτα ὅ-
 τως κατασκιδνάσας, ἀφ' οὗ δείκνυσι πάλιν, ὅ-
 τι ἄλλως ὅδε αὐτὸ γίνετο λύτρωσις καὶ χάρις
 ὅδε ἰσραήλ, καὶ τοῖς ἔθνεσιν, εἰ μὴ ἀφ' οὗ
 οὗ ἢ ἀρ-

ἢ ἡ ἀρχαία ἁμαρτία τῷ ἄδᾳμ, ἢ εἰς πάν-
 τας γνομνὴν, δι' ἧς δὲ μὴ διώκεται αὐ-
 τὴν ἰσχυροφθιῶσαι φησὶν, ἢ διὰ τοῦτο τῷ
 θεῷ. ὅς γὰρ διωκτὸν αὐτὸν ἄλλον λῦσαι τὸ πα-
 ράπτωμα. δι' αὐτοῦ γὰρ καὶ ἰς ἀρχῆς ἡ
 κατάρσις γίνεται. εἴτα γράφει, ὅτι ἄλλως
 εἶδε ὅς μὴ γίνηται, εἰ μὴ σῶμα φορέσει ὁ υἱὸς
 τοῦ θεοῦ, καὶ γίνηται ἀνθρώπος, ἵνα εἶδε πρὸς
 σενίγματος ἑαυτοῦ πάντων, ὅτι πάντας ἐ-
 λαθέρωσεν ἀπὸ τοῦ θανάτου, καὶ ὥσπερ δι'
 εἰδὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν κόσμον ἐ-
 σπλάσθη, ὅτω καὶ δι' εἰδὸς ἀνθρώπου ἡ χάρις
 γίνηται. καὶ λοιπὸν ὡς καλὸς οἰκονόμος, ὅτι
 μὲν ἰσχυροφθιῶσαι παρὰ μὲν εἴπεται, ὅτι ὁ παρὰ
 βάται γίνεσθαι τῷ νόμῳ, ἐὰν εἰς χριστὸν πισθί-
 σῃτε. τοῖς δὲ ἀπὸ τῆς ἐθνικῆς παρεκλήσεως μὴ ἐ-
 παίρεισθαι καὶ τῷ ἰσραὴλ, ἀλλὰ γινώσκουσιν
 ὅτι ὡς κλάδοι ἐκ τῆς ἐκείνης, ὡς ἔστι

πλὴν εἴη ἐκκεντρίωται. μετὰ

δὲ ταῦτα παραειπλικόντες

λόγους εἰς τὰ ἡμέτερα

διδάξασθε, πε-

λαιοὶ πλὴν

ἑαυτοῦ

λυοί.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΡΟΣ ΚΟΡΙΝ-
θίων πρώτης ἐπιστολῆς.

Αὐτὴν ἐπιστέλλει ἀπὸ ἐφίκου τῆς ἀσ-
 Τας, ἱερακῶς αὐτῶν ἥδη καὶ διδά-
 ξας, ὑπομνήσκων δὲ ὅμως διὰ
 τῆς ἐπιστολῆς ταύτης. ἡ δὲ πρόφασις τῆς ἐπι-
 στολῆς αὕτη. κορίνθιοι ἐκ φιλονεικίας συνα-
 γόμενοι, ἐχίζοντο ταῖς γνώμας, καὶ λοιπὸν
 ὡς εἰ αὐτοῖς χίσματα. καὶ ὅτων χισμά-
 των, παρεβλέποντο τὸν λαβόντα πρὸς μη-
 ρυαί. ἄλλοι δὲ ἤθελον καταλιμπάνει τὰς
 ἰδίους γνωαῖκας, προφάσει τῆς ἐγκρατε-
 ας. ἑνὲς δὲ καὶ εἰδωλείοις ἥδιον, ὡς ἀ-
 διφθόρων ὄντων τῇ εἰδωλοθύτῳ. ἄλλοι
 δὲ τῶν μὲν ἄλλων ἕξθ' ἴεναι, τῶν δὲ λα-
 λοῦντας γλώσσας ἐθαύμαζον. καὶ τέλος
 ἠπάτουν καὶ εἰς τὸ πᾶσι αἰσάνσεως μυση-
 ριον, λέγοντες, μὴ ἐκίρῃται πρὸς σάρκα ταύ-
 τῃ. τούτων πάντων εἰ κορίνθω κινεμενέως,
 γράψουσιν οἱ λαοὶ ὃ ἀχρὸς. καὶ λοιπὸν
 πρὸς πάντα ἀντιγράφει. καὶ πρῶτον μὲν
 μαρτυρεῖ αὐτοῖς εἰ φρονησέτω καὶ γνώσει.
 ἐκ ἀχρὸς δὲ αὐτῶν ποιοῦντας τὰ χί-
 ματα, ἀλλὰ καὶ συμβαλῆναι μὴ εἰ λόγῳ
 πρὸς ἀρετὴν, ἀλλ' εἰ ὁρῶν καὶ δυνάμει ἡ-
 γῆσθαι

γαῖαν· ἔπειτα ὑδριμήνας δὲ πλὴν μικρὰς
 λαβόντι, καὶ παραινέσεις μὴ ἔχειν κείμε-
 ναι πρὸς ἑαυτοὺς, λοιπὸν ποδὶ ὧν ἔγραψαν
 ἀρκεῖν, ποδὶ μὲν τῷ γάμον διδάσκων ἀρ-
 ῆκτον εἶναι πλὴν συζυγίας, καὶ εἰ καιρῷ μόνῳ
 ἀφαιρῆναι δὲ πλὴν θυγατέρα· δὲ τὸ ἀγαπᾶν αὐ-
 τοὺς πλὴν ἐγκρατείας, γράφει ποδὶ παρθε-
 νίας, ὅτι ἔστι αἰάγμιον, ἀλλὰ παιδοῖ ἔστι μι-
 νίστω· εἴτα ποδὶ τῇ εἰδωλοθύτων, ἵνα μὴ κα-
 ταχῶν τῇ γνώσει, ἀλλὰ τῇ ἀγάπῃ πολιτεύ-
 ων. κωλύει δὲ τὰ εἰδωλείῳ συμπόσια, ἵνα
 μὴ σκανδαλίζονται οἱ μικροί· εἴτα ποδὶ τῇ
 πνευματικῶν χειροματῶν γράφει, ἵνα μὴ δια-
 φέρων εἰ τοῖς χείσμασι, μηδὲ προκείνωσι δὲ
 ἔχοντα χείσμα τόδε, τῷ ἔχοντι τόδε· πάντες
 γὰρ τῷ αὐτοῦ πνεύματι εἶναι λέγει· καὶ λοιπὸν πε-
 ρὶ αἰασίας διδάσκει, ὅτι ἡ σαρξ ἐγείρει, ἀρ-
 θήσκουσα μὲν φθαρτὴ, ἐγειρομένη δὲ ἀφ-
 θαρτος ἐστὶ πλὴν τῷ θεῷ χάριν· πλὴν δὲ αἰάσα-
 σιν, ἀπὸ τῷ ἐμψύχῳ τὸν χρυσόν, σωίσῃσι· καὶ
 τέλος, παραινέσεις λόγους εἰς τὰ ἡμεῖς γρά-
 φει, καὶ ποδὶ λογίαν τὴν αἰσάντων ἀγίας παρφα-
 γέλλει, καὶ ὅπως τελφοὶ πλὴν ὑδισολύ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΚΟ-
ρινθίων Δευτέρα ἐπιστολῆς.

Αὐτὴν ἐπέσχει ἀπὸ μακεδονίας. ἡ
 τ δὲ πρόφασις τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς. δεξά-
 μενοι κορίνθιοι πλὴν προτέραν ἐπιστο-
 λὴν, καὶ πένυμενοι ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ τῶ λαβόν-
 τος πλὴν μηδὲν, καὶ ἐλυπήθησαν δὲ, ὥς παρε-
 δόντες τὸ τοιοῦτον ἀμάρτημα. εἴτα ὑψηλά-
 ζοντες ὑπὸ τινων, τῇ καὶ ταῖς προφάσεσιν τῶν
 χριστιάνων ἐριοίωντων, ὥς παρὰ καὶ θέλειαν ὅ-
 γράμματα τῶ νόμου, καὶ ἀδύνατον ἡγήσαντο πλὴν
 παρὰ τῷ χριστῷ χαίρειν, καὶ μᾶλλον προσέχειν
 τοῖς ἐν πτωχείᾳ καὶ χωμένοις. ἦσαν δὲ καὶ
 πολλοὶ τῆς λογίας, τῶ εἰς τὸν ἀγῶνα φρονιζόν-
 τες καλῶς. πρὸς ταῦτα ἐν αὐτῇ γράφει ὁ ἀπὸ-
 σολος. καὶ πρὸς τὸν μὲν ἀρχέχεται τὸ ἐκβα-
 λόντας τὸν παρανομούντα, ἔπειτα ἀξιώσε-
 σιν αὐτοῖς καὶ δικαίαν, καὶ μὴ νοούντα ἐκεί-
 νοι κελεύει δεχθῆναι. οἱ αὐτῇ δὲ διδάσκοντες
 εἰ τῶ νόμον, διακρίνοντες γράμματα τῶ νόμου, καὶ
 δείκνυσιν, ὅτι οὐ δεῖ λαμβάνειν τὰ γράμματα
 μόνον τῶ νόμου, ἀλλ' οἱ αὐτῷ ὅτι γράμματα
 πλὴν ἀλφειοῖαν ὁρῶνται οὐ γὰρ μόνον ἡμεῖς
 ὅτι ὁ νόμος, ἀλλ' οἱ τοῖς ῥητοῖς ὅτι καὶ ὁ νόμος
 τῶ πνεύματος. ἔπειτα ὅτι τῷ χριστῷ ἐλθόντι,
 καὶ

καινή κτίσις γέγονεν, καὶ ὁ δὲ κτλ τὸ πα-
λαιὸν ζῶν, ἀλλ' ὡς οἱ καινὴ κτίσει, οἱ πᾶσιν
αἰσιν εἶναι, καὶ ἀργίῳ εἶναι λοιπὸν πῶς ποδὶ-
πομῶν. ἀφ' ὧν καὶ αὐτὸν καὶ ποδὶ τῆς
Διφκορίας, καὶ πορρέπεται αὐτὸν μάλ-
λον πολεονάζειν. αἰνῶμενος δὲ οὐκ οἱ ποσὶ
πῶ καυχωμένον, καὶ ταλὲγφ πάντα, ἅπερ
πορρὸν δὲ Διφ τὸν κύριον, καὶ τὰς ὀπῆσάσας
δὲ διηγείται, ἅσπερ ἐώρακεν, εἰς τὸν πα-
ράδεισον, καὶ εἰς τὸν τείρον ἔρανον ἀρπαγείς.
εἶτα παραθέλλας μὴ ἀμαρτάνειν, ἀλλὰ με-
τανοῶν οὐκ ἀμαρτάνοντας, οἱ δὲ χαλκίᾳ τε-
λειοῖ πῶς ὑποσολῶν. ὅτι δὲ καὶ ταῦτα, ὅ
πᾶς λόγος ὅτι οἱ τῇ ὑποσολῇ ποδὶ πῶς ἐαι-
νῶν, καὶ ποδὶ κρινθίῳ, καὶ τῇ ὑποσολῇ πο-
σολῶν. καὶ ἐκ ταύτης τῆς ὑποσολῆς πο-
σολῆς εἰς τὸν τῆς χαλκίᾳ ποδὶ, καὶ ποδὶ
ἀχαθῆς πολιτείας, κτλ τὸ δύσινειδον,
καὶ ὁ οὐκ ὀνίον, καὶ τὸ ἀφελόχρηματον,
καὶ ποδὶ τῆς μεσδοτικῆς ἀρετῆς, καὶ ποδὶ
τῆς τῇ ὑποσολῇ ἀλαζονείας καὶ πο-
νείας.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΓΑ-
ΛΑΤΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΠΑΥΛΟΥ.

Αὐτὴν ἐπιστάλη ἀπὸ ῥώμης, ἐρω-
 Τ κῶς αὐτοῦ ἤδη καὶ διδάξας· ἡ δὲ πρέ-
 φασις τῇ ἐπιστολῇ αὐτῇ διδασκαλίαις
 καλῶς οἱ γὰρ παρὰ τῶ ἀποστόλου, καὶ πιστεύ-
 οντες γνησίως εἰς τὸν χριστὸν, ἀποδημήσαντες τῶ
 ἀποστόλου, ὑπερπάσθησαν παρὰ ἱνῶν, ὥστε πε-
 ριτέμνεσθαι ταῦτα βίνυ μαθῶν ὁ ἀπόστολος,
 γράφει πρὸς αὐτοῦ. καὶ πρῶτον μὲν μαρτυρεῖ
 αὐτοῖς πόθεν ἦς εἶχον πίστεως, καὶ γνησίας εἰς χρι-
 στὸν ὁμολογίας. μέμφει δὲ ὡς ἀνοήτως πράξα-
 τας, καὶ μεταβαλλομένους αὐτοῦ. ἔπειτα ὁμολο-
 γοῦν αὐτοῖς πόθεν τῶ νόμου καὶ τῇ ἐκ τῶ νόμου ἀμ-
 πίσει, καὶ ἀποδείκνυσιν ἐκ τοῦ νόμου, καὶ τῶ
 γνωαίῳ τῶ ἀβραάμ, ἀληγορήσας αὐτάς,
 μέχρι καιρῶ δὲ δοῦναι τὴν σκηνήν, καὶ τὴν πόλιν
 βελού, καὶ ἀργεῖν αὐτὰ λοιπὸν τῇ τῶ χριστοῦ
 παρυσίᾳ. καὶ ὅπως ἀποδείξας, παραπέλλει λοι-
 πὸν αὐτοῖς, μηκέτι προσέχειν τοῖς ἀπατήσεσιν,
 ἀλλὰ μάλλον ἔχειν τὴν ἐν χριστῷ πίστιν, καὶ γι-
 γνώσκειν, ὅτι ἡ ἐν χριστῷ χάρις καταργεῖ τὴν ἐκ
 τοῦ νόμου. καὶ ὅπως πάλιν εἰς τὰ
 ἡθῆ παραενέσται καὶ διδάσκει, πλείοι τὴν
 ἐπιστολήν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΕΦΕ-
ΣΙΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ.

Αὐτὴν ἐπιστέλλει ἀπὸ ῥώμης, ὅπως ἢ
 Τ αὐτὸν ἐωρακώς, ἀκούσας δὲ πᾶσι
 αὐτῶν. ἡ δὲ πρόφασις τῆς ἐπιστολῆς
 αὐτῇ. ἐφίσιτοι πιστεύοντες εἰς τὸν κύριον ἡμῶν
 Ἰησοῦν χριστόν, γνησίαν ἔχοντες αὐτὸν πλὴν πί-
 σιν, καὶ εἰς πάντας τοὺς ἀγίους πλὴν ἀγάπην, καὶ
 ἡβέλοιοτο παρὰ τὴν πάλιν βεβαιωθῆναι.
 μαθῶν θίνην ὁ ἀρχιεπίσκοπος, γράφει πρὸς αὐ-
 τὸν ταύτην πλὴν ἐπιστολῇ, ὡς πρὸς κατηχητι-
 κῇ. καὶ πρὸς τὸν ἢ δείκνυσιν, μὴ νεώτερον εἶναι
 τὸ καθ' ἡμᾶς μυστήριον, ἀλλ' ὅτι ἀρχῆς καὶ πρὸ
 καταβολῆς κόσμου εἶναι ταύτην διδασκίαν τὴν
 θεοῦ, ὥστε τὸν χριστόν ὑπὸ τὸν ἡμῶν παθεῖν, καὶ
 ἡμᾶς σωθῆναι. ἔπειτα πᾶσι κλήσεως ἐθνῶν
 διαλέγεται, ἵνα δείξῃ ἀξίως αὐτὸν πιστευ-
 καίαι. καὶ ἀποδείκνυσιν, ὅτι ἡ κλήσις αὐτῶν γέ-
 γνηται, ὅτι οὐκ ἀνθρώπων, ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ χριστοῦ,
 ὅς ἐστιν υἱὸς τοῦ θεοῦ, ἵνα καὶ ἐκ τούτου μαθήσων,
 ὅτι οὐκ ἀνθρωπολόγοι μαθήσονται, πιστεύοντες
 ὅτι χριστῷ, ἀλλ' ἀληθινοὶ θεοσεβεῖς. σημαίνει
 δὲ καὶ ἑαυτὸν διὰ τοῦτο ἀπεστάλθαι κηρύσσειν
 τὸ εὐαγγέλιον, καὶ ὅτι πᾶσι αὐτῶν ἐφρόντισεν.
 ἔπειτα παραινετικούς λόγους ἀποβάλλει καὶ γυ-
 ναίξιν,

ΥΦΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠ
ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ ὩΔΗΣΟΛΗΣ.

Digitized by Google

πίαν, ὅτι θεὸς ὢν, ἀνθρώπος γένη δι' ἡμᾶς.
 εἶτα πάλιν τῆς πειρασμῆς, καὶ τῆ παλαιᾶ
 νόμον λαβάν, ἀποδεικνύει λοιπὸν ἀργυρῶ
 κληῖναι πάλιν πειρατομῶν, λαμβάνων ἐφ'
 ἑαυτοῦ ὅτι παράδειγμα, καὶ λέγων, ὅτι ταῦ-
 τα πάντα ἡμεῖς διὰ τὸν χριστὸν ζημίαν διό
 καὶ οὗ μὲν διδάσκοντας ἑαυτὸν πειρατομῶν,
 καὶ θέλοντας αὐτοῦ ἀπατῆσαι μεμφάμε-
 νος, καὶ εἰπὼν ἑχθρὸς αὐτοῦ εἶναι τῷ χριστῷ,
 ἀποδέχεται τιμωροῦσθαι διὰ τὸ πρὸς
 αὐτὸν τῆς κοινωνίας δόσιν. καὶ περὶ φά-
 μενος πάλιν εἰς τὰ ἥδη αὐτοῦ, πειρατοῦ πάλιν
 ἐπιστολῶν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣ σαῖς ἐπιστολῆς.

Αὐτὸν ἐπιστέλλει ἀπὸ ρώμης, ὅτι ἐω-
 ρακῶς μὲν αὐτοῦ, ἀκούσας δὲ πάλιν
 αὐτοῦ. ἡ δὲ πρόφασις τῆς ἐπιστολῆς αὐ-
 τῇ. οὗ κολοσσαῖς ἠθέλοντο τινες ἀπατῆσαι
 θεῖσμασιν ἐλλειπτικοῖς, καὶ τῇ εἰς ἰησοῦν πίστεως
 καὶ πάλιν τῇ εἰς νόμω βρωμάτων, καὶ πειρασ-
 μῆς. ταῦτα βίνω μαθὼν ὁ ἀρχιστολός. γρά-
 φει τῇ ἐπιστολῇ ὡς ἂν κατηχητικὴν αἰβοῖς τῇ
 ἀληθείας,

ἀληθείας, καὶ ὅτι ὁ χριστὸς εἰς ὃν ἐδίδευσεν, ἀ-
 κών ὅτι τῷ θεῷ καὶ λόγῳ, δι' ἃ τὰ πάντα γέ-
 γνηε, καὶ ὅτι ἐπρεπεν αὐτὸν διμυρεῖν ὄντα,
 γινέσθαι αὐτὸν πρωτόγονον τῆς κτίσεως καὶ πρω-
 τόγονον ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα τὰ ἀμφοτέρωθεν συ-
 νάψῃ, καὶ ζωοποιήσῃ τὰ πάντα. πρὸς ταῦτα
 αὐτὸν ἐμμένειν εἰς τῇ πίστει, σημαίνων, ὅτι αὐ-
 τὸς παῦλος διάκονός ὅτι τῷ διακλίσει, καὶ ὡς καὶ
 τηχίθηται. εἶτα καὶ πάλιν τῷ νόμῳ, καὶ τῇ
 εἰς αὐτὸν βρωμάτων, καὶ πάλιν ἐμδόντων, καὶ
 εἰς αὐτὸν ἰσχυρίζεται. καὶ ἀρχαί κινεῖται ἡ γῆ καὶ
 οἱ λοιποὶ τὰ παλαιὰ, καὶ πάλιν περιβόλῃ,
 συμβαλῇ τε αὐτοῖς μὴ πλανᾶσθαι ἀπὸ τῆς
 σοφισμῶν, καὶ πλανᾶν αὐτὸν θελόντων.
 καὶ λοιπὸν παραινέσθαι, καὶ ἅπασι γυνώσκειν καὶ
 τέκνοις, ἀνδράσι καὶ γυναιξί, δούλοις καὶ κυ-
 ρίοις, καὶ τὰ ἄλλα τὰ πρὸς τὰ ἡδὴ συμβα-
 λούσθαι, τελειοῖ πάλιν ἐδιδόλῃ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΘΕΣ-
 ΣΑΛΟΝΙΚΕΪΣ ΠΡΩΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ.

Αὐτὸν ἐδίδελλε ἀπὸ ἀθηνῶν ἐκεί-
 τῳ κὼς πρότερον αὐτὸν, καὶ δεχτείσθαι
 παρ' αὐτοῖς. ἡ δὲ πρόφασις τῆς ἐπιστο-
 λῆς αὐτῇ. ὁ ἀρχιεπίσκοπος πολλὰς θλίψεις πα-
 θὼν ἐπὶ

θῶν αὖ ἐδρόισα, καὶ αὖ ἀελίποσις τ' μακεδ-
 νίας καὶ αὖ κορίνθω, γινώσκων τε ὅρα πέπον-
 θει καὶ αὖ θρασυλονίχῃ, φοβόμενος μὴ ἀκού-
 σαι τις θρασυλονικής ἃ πέπονθει αὖ ταῖς
 πρῶτη μὲν αἰς πόλεις, πειραδῶσι ἑκτὸς τῆς
 πειραδῶσι, καὶ σκαυδαλιῶσι. μαθὼν δὲ
 οὐ καὶ ἐπὶ τοῖς ἀκροθνήσκουσιν κατωδίαν οὐ
 γλῶσσον, ἀκροθνήσκουσιν κατωδίαν οὐ μὲν
 τ' ἐπὶ τοῖς ταύτης. καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ τοῖς
 εἰς αὐτὸν αὖ τῇ πίσει, ὥστε μὴ γελοῦσθαι
 οὐ καὶ ταῖς θλίψεσι, καὶ μηδὲν ξείνον αὐτὸν πε-
 πονθῆναι ἑκτὸς τῇ ἰσθαίῳ, τῇ καὶ τὸν κύν-
 εον ἀποκτείναντων. χριστιανῶν δ' ἴδιον τὸ θλί-
 βεσθαι αὖ ὅτι βίω τῷ ἐλεγχῇ. πολλὰ δὲ πα-
 ραινεῖται αὐτοῖς ὅπως, ὥς παρέλαβον παρ' αὐ-
 τοῦ, ἀναστρέφεται, γράφει πάλιν τῇ πελδ-
 τῶντων παρὰ μνησθόντος αὐτοῦ, καὶ διδάσ-
 κων μὴ βαρέως φέρειν. ὅτι εἰ τὸν θάνα-
 τόν ἀπώλειαν, ἀλλ' ὅδον ἀναστάσεως. ἐπειτα
 δὲ καὶ πάλιν τῇ χρόνῳ αὐτοῦ διδάσκει, ἵνα ἁ-
 δηλοῦν πᾶσι ἡμῶν γινώσκοντες, αἱ ἐξομοίαι γί-
 νωνται, καὶ μηδὲν προσέχωσιν ἀπαγγέλλο-
 μένῳ πάλιν αὐτῇ. ἴσασθαι γὰρ φησι πᾶσι πα-
 ροῖαν ὅπως, ὥστε οὐ πάλιν λαπομένης καὶ δι-
 ρισκομένης αὖ τῇ ἡμῶν ἐκείνῃ μὴ φθάνειν
 KK i οὐ ἐκ

οὗ ἐκ νεκρῶν ἐκισομλύνον. ἅμα γὰρ γίνε-
 σθαι πλὴν πάντων ἀλλαγίῳ, διδάσκει. πρὸς
 τοῖς προέπειν αὐτῷ βελῖσθαι οἱ τοῖς ἡ-
 θεοῖς, προέπειν αὐτῷ καὶ αἰ χεῖρῃ τῇ ἐλ-
 πίδι, καὶ προσεύχουσαι, καὶ ὁ χερσεῖν αὐ-
 τῷ αἰ ὅ κρείω, εὐορκίζων αὐτῷ ἀγαθῶνα
 πλὴν ὑποσολῶν ταύτῃ πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς.
 καὶ ὅτως πελαιοῖ πλὴν ἐπισολῶν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ
 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ
 ὑποσολῆς.

Αὐτῷ ἐπισέλη ἀπὸ ῥώμης, ἡ δὲ πρὸ
 Τ φασὶς τῆς ὑποσολῆς αὐτῇ. τινὲς ἀ-
 πό Θεσσαλονίκης ἀρξοὶ καὶ ἄτακ-
 τοι ποδὲρ χέμενοι, τοῖς ἀδελφοῖς ἀφῆρ-
 παζον, ὡς ἡδὴ τῆς παρεσσίας τῷ κρείω εἰσέ-
 σης, ἡ πᾶτων δὲ οὗ ἀκούοντες, ὡς τῷ ἀρξο-
 λῶ τοῦ δηλοῦντος, καὶ τοῖς πνέματι ἀκ-
 θαντες. ταῦτα τοίνυν μαθὼν ὁ ἀρξολος,
 γράφει πλὴν ὑποσολῶν. καὶ πρὸς τοὺς ἀ-
 ποδέχεται πλὴν πίσιν αὐτῷ αὐξάνειν, καὶ
 οὗ αὐτοῖς ἐκαυχᾶτο, τὰς θλίψεις γληναίως
 ὑποφύσσει ἀπὸ τοῦ χριστοῦ. καὶ παρεμυ-
 νᾶται

θεῖται δὲ αὐτὸν ὡς ἐσμίνης ἐκδικήσας πα-
 ρὰ τῆς θεῆς χτλ τῇ αὐτοῦ ἐκδικούτων ἐπει-
 τα πάλιν τὴν παρυσίας τῆς σωτῆρος διδάσκει,
 μηλοὶ αὐτὸν πείθεσθαι, μηδὲ θροῖαδ' αὐ-
 τὸν, μή περ ἀπὸ πνύμαζος, μή περ ὡς αὐτοῦ
 γράψαντος, μήθ' ὅλως νομίζειν ἥδη παρῆ-
 ναι αὐτῷ. μὴ γὰρ πρότερον ἔσεσθαι αὐ-
 τῷ, ἐὰν μὴ ἡ ἀκρυστία πρῶτον ἔλθῃ, καὶ
 μετ' αὐτῷ ὁ ἀντίχριστος, ὁ υἱὸς τῆς ἀπω-
 λείας, ὅτι πάλιν παρυσία ἐν σημείοις καὶ τῶρα
 σι φεύσας κατ' ἐνδύχαιαν τῆς σατανᾶ ἔσε-
 σθαι, σημαίνον, εἴτα παραινέσας αὐτοῖς σῆκην
 γυναικίως, καὶ κρατεῖν τὰς παρὰ δόσεις, ὥς
 ἐδιδάχθησαν παρὰ αὐτοῦ, παραγγέλλει μηδὲ
 μίαν κοινωνίαν ἔχειν μετὰ τῇ ἀτάκτων, ἀλ-
 λά ἀκρυστάειν αὐτὸν. εἶν γὰρ καὶ πάλιν
 γυνὴ καὶ πάλιν ἐδήλωσε αὐτὸν τοιαῦτον. καὶ
 καὶ θόλως δὲ παρήγειλε τὸν μὴ ἀπακούοντα
 τοῖς λόγοις αὐτοῦ, ὅτι ἔχον ἀκρυστάειν γινε-
 σθαι, καὶ λοιπὸν ἐπευξάμενος αὐτοῖς εἰρή-
 νην, περὶ τοῦ πάλιν ἐδιδάχθη, τὸν ἀ-
 πασμένον τῇ ἰδίᾳ χειρὶ γρά-
 ψας, ὅπερ σημαῖον εἶναι
 πάσης ἐδιδάχθη
 δὲ δήλωκεν.

ΚΚ II

ΥΓΟΘΕΣΙΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟ-
θεον πρώτης ἐπιστολῆς.

Αὐτὴν ἐπιστέλλει ἀπὸ λαοδικείας ἡ
 τ δε πρόφασις τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς. οὐ τῇ
 ἐφίσω ἱνὲς ἰσθαίροντες ἐπεχείρουν
 ἐπιδροδιδασκαλεῖν, καὶ ἀπατᾶν ὅν ἀκρόαίς
 προφάσει τῶ νόμου. ἔστω δὲ μαθὼν ὁ ἀκρόσο-
 λος, προῖέπει τὸν ἑμὸν ἐκὼ προσημῖναι
 πρὸς διόρθωσιν αὐτῶν. γράφει δὲ πρὸς ἐπι-
 στολὴν, καὶ πρὸς μὲν ἑπομιμνήσκῃ ἑμὸν
 θεον, εἰδὼτα πρὸς αὐτὸν χριστῷ πίστιν, διδάσκων
 αὐτὸν πρὸς τῶ νόμον κωλύειν ὅν παρὰ πρὸς
 ὀρθῶν διδασκαλίαν λαλοῦντας, ἐπιτεμᾶν
 πε αὐτῶν. καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς ὑμῶν καὶ
 ἀλλήλων ναυαγῆσαντας πρὸς πρὸς πίστιν,
 παρέδωκε ὅς ἑταίρῳ, ἵνα παιδευθῶσι μὴ
 βλασφημεῖν ταῦτα ἑπομιμνήσκει, λοιπὸν δεῖ
 τάσας αὐτῶ κανόνας ἐκκλησιαστικούς πρὸς
 προσευχῆς, πῶς καὶ πῶν, καὶ πρὸς ἱνῶν δεῖ
 προσεύχεσθαι, πρὸς τῶ σιγᾶν αὐτὸ ἐκκλησίᾳ ταῖς
 γυναικάς, καὶ μᾶλλον μανθάνειν, καὶ μὴ
 διδάσκειν αὐτάς. πρὸς ἐπισκόπων καὶ πρεσ-
 βυτέρων, καὶ ἀρχόντων, πῶς καὶ ὁποῖος
 εἶναι δεῖ ὅν κατισαμλύνει. πρὸς τῇ αὐτῇ
 ἐκκλησίᾳ

ἐκκλησίᾳ χερῶν, ἀπὸ πόσων ἐτῶν χρὴ ταύ-
 τας καταλέγεσθαι, καὶ ὁποῖας αὐταῖς εἶναι
 δεῖ, καὶ πῶς αὐταῖς δεῖ προσέχειν πρὸς τῆς
 σωφρονεῖν οὐκ ἐωτῶν, καὶ γαμῆν μάλλον,
 καὶ μὴ αἰχρῶς ζῆν. πρὸς τῆς παραγγέ-
 λην οὐκ ἀλλοτρίαν, μὴ ὑψηλοφρονεῖν, μηδὲ ἐλ-
 πίζειν ὑπὲρ πλάττω. πρὸς τῶν Δις ταξά-
 μενος προσέβηται αὐτὸν ταῦτα διδάσκον, καὶ
 μηκέτι ὑδροποτεῖν, προσέχειν δὲ ἑαυτῷ
 καὶ τῇ διδασκαλίᾳ, εἰδὼτα ἔσεσθαι καιρὸς ἐν
 οἷς ἀκροσῆσθαι ἕως τῆς πίσεως. διδάξας δὲ καὶ
 θάρσεν εἶναι καὶ τὰ βρώματα, καὶ παραγ-
 γείλαιός αὐτῷ ἐκτέπεισθαι τὰς ἐμμελονεί-
 κους ζητήσεις ὡς βεβήλους, ἐφ' αἷς ἕως καυ-
 χόμενοι παρέβησαν πρὸς πῖσιν, ὥτως πελφοῖ
 πρὸς ὑδισολῶν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟ- ΘΕΟΝ ΑΠΟΤΗΡΑΣ ὑδισολῆς.

Αὐτῷ ὑδισέλλει πάλιν ἀπὸ ῥώμης.
 Τὴν δὲ πρόφασιν τῆς ὑδισολῆς αὐτῇ. τῇ
 συνακροημάτων ὅτι πάλιν κα-
 ταλειψάτων αὐτὸν, βεβήμενος αὐτὸς ὁ
 ἀρχιεπίσκοπος ἐλθεῖν ἑμὸς θεοὶ πρὸς αὐτὸν, γράφει
 ΚΚ iii πρὸς ὑδισολῶν.

πλὴν ἐπιστολῶν. καὶ προῶτον μὲν σημαίνει ἑαυ-
 τὸν μνημονεύειν αὐτῷ τῇ δὺλαβείας, καὶ τῇ τῇ
 πρεσβύτων αὐτοῦ πίστεως. ἔπειτα δηλοῖ, ὅτι οἱ
 ἀπὸ ἀσίας, ὧν ὁδὸς φρύγελος καὶ ὁρμολίνης,
 ἀπεσφράγισαν αὐτὸν, ὁρῶντες αὐτοῦ τὰς ἀλύ-
 σεις. μόνῳ δὲ ὀνησιφόρῳ μαρτυρεῖ σπασθῆναι,
 καὶ ἔσθῃν ἀπεδέξατο, ἐλθόντα εἰς πλὴν ῥώμην,
 καὶ πρὸς μείναι αὐτῷ. παραπέμψας δὲ αὐ-
 τὸν παραιτεῖσθαι τὰς μωρὰς ζητήσεις, ὡς
 καὶ ἡ αὐτῶν γυνὴ μάχας. καὶ ἡ ὑμνίασιος
 καὶ φιλητὸς ἔτις ἐκτραπέτες, παρέβησαν
 πλὴν ἀλήθειαν, λέγοντες τῇ αὐτοῦ αἰσῶσιν ἡδὴ γε-
 νῆσαι, καὶ ἵνα αὐτῷ αἰσῶσιν. μάλλον δὲ πα-
 ραινέει αὐτῷ προσέχειν ἑαυτῷ, καὶ τῇ διδασ-
 καλίᾳ, καὶ εἰδέναι μὲν, ὅτι οἱ ἐχάτοις και-
 ροῖς ἔχονται οἱ αὐτῶν φιλαυτοῖ, καὶ φιλή-
 ὁδοι μάλλον ἢ φιλόδοχοι. προβλέποντα δὲ
 ταῦτα, ἀσφαλίξειν αὐτὸν λατῶν, μή τις ἔξ
 αὐτῶν ἀπατηθῇ, καὶ εἰς τὰ ἡδὴ, καὶ εἰς τῇ
 τῇ διδασκαλίᾳ ἀκρίβειαν πολλὰ προτετα-
 μένος αὐτὸν, καὶ σημαίνει τὸν καιρὸν τῇ αἰα-
 λύσεως αὐτοῦ σῶσθαι, καὶ μέλλειν ἀντιδιδόναι
 καὶ μαρτυρεῖν, ἀντεῖλαβον αὐτῷ ἐλθόντι πρὸς
 αὐτὸν ταχέως, κομίζοντα τὸν φαυλότην καὶ
 τὰ εἰδῆ. παρέμεινε δὲ αὐτῷ ἀλέξανδρον ἐν
 χαλκείᾳ

χαλκέα φυλάττειν, ὥς πάλιν κακὰ εἰδει-
ξάμενον αὐτῷ, καὶ ἔτι πλεονάζει ἐπιστολῇ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΤΙ-
ΤΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΠΑΥΛΟΥ.

Αὐτῷ ἐπιστέλλει ἀπὸ Νικοπόλεως, ἡ καὶ
Τ γὰρ περιχέμεται. ἡ δὲ πρόφασις τῆς
ἐπιστολῆς αὐτῇ. εἰς μὲν τὴν κρήνην
ἀπέλιπε τὸν τίτον, ἵνα καταστήσῃ ἐν πόλει
κληρικούς. πολλῶν δὲ ὄντων ἐκεῖ τῶν ἐπιχει-
ροῦντων προφάσει τῆς νόμου ἀπαταῖ τοὺς
λαόν, μετ' ὃ μαθὼν ὁ παῦλος γράφει.
καὶ πρῶτον μὲν δι' αἰσίων ὅτι θεῷ δεῖ τὴν
αὐτοῦ ἀλάβειν, σημαίνει τὴν εἰς χριστὸν πί-
στιν μὴ νεώτερον εἶναι, ἀλλ' ὡς αἰώνιος ἡ βίβλος
αὐτῇ καὶ ἐπιγέγραπται παρὰ τῆς θεῆς ταύτης
ἐπειτα ποδὶ τῆς καταστάσεως τῆς κλη-
ρῶν καὶ τῶν διδασκῶν, πῶς, καὶ ὁποῖον
αὐτὸ εἶναι δεῖ. καὶ ἐνδοκίμως δὲ ἐπὶ λέγεται
αὐτῷ τοῖς ἀνελίγσει τῇ ὑγιαίνοντι πίστι, μά-
λιστα δὲ τὸ ἐκ ποδότητος. εἰδέναι τε τὸν κρη-
τας, ὅτι ἀρξίαι, καὶ χρῆσται ἐπιμέλειας.
διδάξασθαι δὲ πάντα τὰ βρώματα καὶ ποτά
εἶναι τοῖς καθαροῖς, καὶ ὁποῖον εἶναι δεῖ ταῖς

ΚΚ iii πρὸς βύβλιν

πρὸς βύβλους τὰς ὀφειλάσθαι σωφρονίζειν τὰς
 νῆας, παραινέει πῶς δεῖ καὶ τὸν δούλῳ ζῆς
 ἰδίοις δαυόταις ὑποκρίτειν. καὶ τέλος ὑπο-
 μνήσας, ὅτι καὶ τῷ σωτῆρος χεῖρας ἐκ τῶν ὀργῶν
 ἡμᾶς ἐδικαίωσεν, ἀλλὰ τῇ ἰδίᾳ φιλανθρω-
 πίᾳ, καὶ παραδείλας τὰς νομικὰς μάχας ἐκ-
 τείπει, ὡς αἰκιστὸν τῶν ἔσθαι, δηλοῖ αὐτῷ,
 μετὰ τῆς πέμψαι πρὸς αὐτὸν ἀρτεμῖαν, ἵνα
 ἔλθῃ πρὸς αὐτόν. αἰτεῖται τὸ περὶ αὐτοῦ ὥστε δι-
 δάσκειν, καὶ τὸν αὐτοῦ καλῶν ὀργῶν προί-
 σασαι. καὶ ὅπως πολλοὶ πρὸς ὑδισολῶν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΦΙΛΗ- ΜΟΝΑ ὑδισολῆς.

Αὐτῷ ὑδισολῶν ἀπὸ ῥώμης. ἡ δὲ πρὸς
 τὸν Φαῶν τῷ ὑδισολῶν αὐτῇ. ὀνήσιμος
 ὁ οἰκέτης φιλήμονος ἔφυγε, καὶ ἀ-
 πελθὼν πρὸς τὸν ἀρχέσολον, κατηχέσθαι παρ'
 αὐτοῦ, καὶ γένοιτο αὐτῷ χρήσιμος εἰς ἀγα-
 κονίαν. πάλιν τῷ τοίνυν γράφει φιλήμο-
 νι, παρατιθέμενος αὐτῷ τὸν ὀνήσιμον, ἵνα
 προσέχῃ αὐτῷ γνησίως, καὶ μηκέτι ἔχῃ αὐτόν
 ὡς δούλον, ἀλλ' ὡς ἀδελφόν. προτρέψατο
 δὲ αὐτὸν καὶ ξοῖαν αὐτῷ ἐβιμάσθαι, ἵνα
 ἐὰν ἔλ-

ἢ ἐράζον, ἀλλὰ οἱ αἵματις χριστοῦ ἰσαδοῦναι
 πλὴν σωτηρίαν τοῖς ἀνθρώποις. ἄχρδείκνυσιν δὲ,
 ὅτι ὁ νόμος ἐδέξατο ἐπελαΐσσειν, ἀλλὰ σκιαὴ ἔ-
 χεν τῇ μελλόντων ἀγαθῶν, καὶ ἔκατέπαυ-
 σεν ὁ λαὸς, ἀλλὰ κοινὴ πᾶσι ὑμῖν ἐποστά-
 πεται ἡ ἡμέρα τῆς κατεπαύσεως. πάλιν δὲ
 ἄχρδείκνυσιν, ὅτι ἡ ἰδρυαρχικὴ λειτουργία με-
 τετέθη ἀπὸ ἀγγέλων εἰς τὸν χριστόν, ὃς τύπος τοῦ
 ὁμιλῶντος. ἔκοιτο ἐκ τοῦ λαοῦ πῖσει διδι-
 καιδόσαι τὸν πατόρα σπμάναι, καὶ ἐκ
 τοῦ ὄντων νόμου. εἴτα πάλιν εἰς τὰ ἡμέρη προ-
 κερφαμένους αὐτὸν, καὶ ἑκκατάμενος αὐ-
 τῶν πλὴν ἀπὸ χριστοῦ ἐπομνησθῆναι, καὶ πείθε-
 ῖν ἡμᾶς τὸν πρὸς βυττόν, πληροῖ πλὴν ἐπι-
 σολιῶ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ Τῆς ἀγίας ἰακώβου.

Αὐτὴν ἐπιτέλλεται τοῖς ἀπὸ τῆς δού-
 Τ κα φυλῶν ἀγαπαρῶν, καὶ πειν-
 σασι εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν χρι-
 στοῦ. γράφει δὲ διδασκαλικῶς πλὴν ἐπιτελλῶν,
 διδάσκων πᾶσι διὰ φορῶν πειρασμῶν, ποῖος
 μέλλει εἶναι ἀπὸ τοῦ κυρίου, ποῖος δὲ ἀπὸ τῆς ἰδρυ-
 καρδίας

παροῦσιν τῇ αὐθρόπῳ ὁρί· καὶ οὐ ἐ λόγῳ
μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁρῶν δεικνύναι πῶς πῖστιν,
καὶ ὅτι οἱ ἀκροῦται τῷ νόμον, ἀλλ' οἱ ποι-
ταὶ δικαιοῦνται. πῶς τε πλάσιον παραγ-
γέλλει, ἵνα μὴ προκρίνωται τῇ πῶχῳ οἱ
πλάσιοι καὶ ταῖς ἐκκλησίαις, ἀλλὰ μάλλον καὶ
ἐκκλησιάζονται ὡς ὑποδύφαιοι. καὶ τέλος
παραμυθιστέμενος τῷ ἀδικουμένῳ, καὶ
προειράμενος αὐτῷ μακροθυμεῖν, ἕως τῆ
παραστάσεως τῷ κριτῷ. καὶ διδάσκει πῶς ὑ-
πομονῆς ἐκ τῷ ἰώβ τοῦ χρηστοῦ τῆς ὑπομο-
νῆς, παραγγέλλει προσκαλεῖσθαι τὸν προ-
βυτόν, ὡς τὸν ἀδικοῦντα, καὶ ἀποδύ-
ξαι ἐπιστρέφειν τὸν πλάσιον ὡς τὸν ἀ-
λήθειαν. εἰν γὰρ τούτῳ μισθὸν παρὰ τῷ κυ-
ρίῳ, ἄφισιν ἀμαρτυρίῳ. καὶ ὅπως περὶ τοῦ
ἐπιστάτου.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ τῷ ἀγίῳ ἀρχιεπίσκοπῳ πέρους.

Αὐτῷ ἐκκλησιάζει ὁ μακαρίου πέτρος
τῷ οἷ τῇ ἀγαπῶν ὅσον, ἰσχυροῖς
καὶ χριστοῖς χριστιανοῖς. γράφει δὲ
πῶς ἐκκλησιάζει διδασκαλικῶς, ἐπιστρέφει
αὐτῷ.

αὐτοῦ, διότι γὰρ ἀπὸ ἰσθαμίων ἐπίσεναν. καὶ
 πρῶτον μὲν ἔζηγεῖται καὶ ἀπεδείκνυσιν, ὅτι
 ἢ εἰς τὸν χριστὸν πίστευς, ἀπὸ τῆς προφητείας κα-
 τηγγέλθη, καὶ οἱ αὐτῶν ἐμωύθη ἡ ἀλ-
 γὴ τοῦ αἵματος αὐτοῦ λύτρωσις, καὶ ὅτι αὐτοῖς
 καὶ τοῖς ἑθνεσιν ἀγγελίαθη τὰ πάντα, εἰς ἃ
 ἐκδηλοῦνται ἄγγελοι παρακλῆται. εἴτα συμ-
 βαλόμενος ἀξίως τοῦ καλέσαντος αἰκιστοῦ
 πρεσβεῖται καὶ βασιλεύει ὑμῶν. γυναιξί πε-
 γὰρ καὶ ἀνδράσιν ὁμοφροσύνῃ συνεκλή-
 λει. καὶ εἰς τὰ ἥδη παρακινέσαις ὀλίγα, ση-
 μαίνει, ὅτι καὶ εἰς τὸν ἁγίου γέγονε παρα-
 τοῦ κυρίου τὸ κήρυγμα τῆς σωτηρίας καὶ αἰ-
 σάσεως, ἵνα καὶ οἱ προθανόντες αἰκισθῶσι, καὶ
 κριθῶσι μὲν ὡς σώματα, τῇ δὲ χάριτι τῆς αἰ-
 σάσεως ἀλγμείνωσι, καὶ ὅτι τὸ τέλος πάντων
 λοιπὸν ἤγγικε, καὶ ὀφείλουσι πάντες ἑτοιμοὶ
 γίνεσθαι, ὡς λόγον ἀποδώσοντες ὡς κριτῇ. καὶ
 οὕτως πελδοῖ τὴν ἐπιστολήν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ
 ΚΑΤΟΛΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ Τῆς ἀγίας ἀποστόλου πέτρου.

Αὐτὴν παλαιὸς αὐτὸς πέτρος ἐπιπέ-
 λει ταῖς ἡδὴ πιστεύουσιν. ὅτι δὲ ἡ ἐπι-
 στολή, ἀπομένους τῆς πρώτης. εἰδὼς
 γὰρ τα-

γὰρ ταχεῖαν ἐαυτοῦ ἴσασθαι πλὴν ἀνάλυσιν τῆς
 σώματος, ἐπαύδασε πάντας ὑπομνήται πε-
 ρὶ ὧν κατηχήθησαν, πλὴν διδασκαλία. καὶ
 πρῶτον δείκνυσιν ἅπλῃ τῇ προφητῶν αὐτῶν
 διαφιλισθεῖσαν, καὶ ὅτι αἱ προφητεῖαι αἱ περὶ
 τῆς σωτηρίας, οὐκ εἰσὶν ἀνθρώπιναί, ἀλλὰ πα-
 ρὰ θεοῦ ἐλαλήθησαν. ἔπειτα παραγγέλλει
 μὴ προσέχειν τοῖς ἀπατῶσι, λέγων ἴσασθαι αὐ-
 τῶν ἀπώλην, ὡς περὶ καὶ τῇ παραβαίτων
 ἀγγέλων γέγραπτε. προμηνύει δὲ καὶ τῇ ὑδισο-
 λῇ ἡμῶν ἴσασθαι καὶ αἷς ἐμπαῖκται περὶ-
 πατήσουσι, καὶ θελήσουσιν ἀπατᾶν τινὰς,
 λέγοντες, μάτην λέγεσθαι παρ' ἡμῶν πλὴν πα-
 ροῖαν τῆς σωτηρίας, διὰ τὸ ἀεὶ λέγεσθαι, καὶ
 μήπω παραγληῖσθαι. ἅπλῃ τούτων ὅτι καὶ μά-
 λιστα ἀπέχεσθαι παραγγέλλει, διδάσκων μὴ
 ὀλιγωρεῖν καὶ τοῖς χρόνοις. πάντα γὰρ τὸν χρό-
 νον, μηδὲν εἶναι ἐνώπιον κυρίου, διὰ τὸ καὶ πλὴν
 μίαν ἡμέραν ὡς χίλια ἔτη εἶναι, καὶ τὰ χί-
 λια ἔτη, ὡς ἡμέραν μίαν. ἴσασθαι δὲ ταχέως
 πλὴν ἡμῶν κυρίου διαβεβαιῶν καὶ ἅπλῃ
 δείκνυσιν, καὶ ἐντέλλεται ἐτοιμασθαι εἶναι πάν-
 τας εἰς αὐτὸν καὶ ὅσοις ἀγαθοῖς, καὶ ἀγαθῶν
 τὰ ὑπὸ τῆς ἀκροσύνης παύλας γραφείνται, καὶ
 ἡμῶν προσέχειν τοῖς διαβάλλουσιν αὐτὰ, διὰ τὸ
 καὶ πάσαις ταῖς

καὶ παῖδας τὰς θείας γραφάς, διαβάλλει αὐ-
τὸν ὑπομνήσας ὅτι καὶ διδάσκει πάντας περὶ-
δέναι τὰ πράγματα, παραινέει μὴ ἐκπίπτειν
τῷ σκοπῷ τῆς πίστεως, καὶ ὅπως τελειῶ πρὸς ἐ-
πισολῶν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΚΑ-
ΘΟΛΙΚΗΣ ΕΠΙΣΟΛΗΣ Τῷ ἁγίῳ Ἀρχιεπίσκοπῳ καὶ δι-
ακρίτοις τοῦ ἰωάννου τῷ θεολόγῳ.

Αὐτῶν αὐτῶς ὁ ἰωάννης, ὁ δὲ διάκρυτος
Τ γραφάς, ἐπιστέλλει, ὑπομνησκὼν αὐ-
τὸν ὅτι πιστεύοντες εἰς τὸν κύριον. καὶ πρὸς
τοὺς ἁγίους ἐν τῷ κυρίῳ, ὅτι αὐτῶν καὶ οὐ ταύτη
τῇ ἐπιστολῇ θεολογῶντες τῷ λόγῳ, ἐκφρα-
ζόμενοι αὐτὸν εἶναι αἰεὶ τῷ θεῷ, καὶ διδάσκοντες
πατέρας φῶς εἶναι, ἵνα καὶ ὅπως γινώσκω τὸν λό-
γον, ὡς ἀπαύγασμα ἐξ αὐτοῦ εἶναι θεολογῶντες,
ἐξηγῶν μὴ νεώτερον εἶναι τὸ κατ' ὑμᾶς μυση-
ριον, ἀλλ' ἐξ ἀρχῆς ἢ καὶ ἀπὸ τυγχάνει αὐτῶν,
ἐν τῷ πεφαιδρῶσθαι αὐτῶν κυρίῳ, ὅς τις ὅστις ζῶν
αἰώνιος, καὶ θεὸς ἀληθινός. καὶ δὲ αἰῶνα δὲ τῷ
τῷ πατρὶ, καὶ ἐπιφανείας αὐτῶν ἔδειξαι, λέ-
γων εἶναι ὅτι, ὡς δὲ λύσαι τὰ ὅσα τῷ διαβό-
λῳ, καὶ ὑμᾶς ἐλθὼν θεωρεῖν ἀπὸ τῷ θανάτου,
καὶ γινώσκοντες ὑμᾶς εἶναι πατέρας, καὶ αὐτὸν εἶναι υἱόν
τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν χριστόν. γραφὴ ὅτι πρὸς
πάντας

παῖσιν ἡλικίαι, πρὸς παιδία, πρὸς νεανίσκους,
 πρὸς γέροντας, ὅτε ὁ μὲν θεὸς ἐγνώσθῃ, ἡ δὲ δι-
 βολικὴ εὐδὲργία λοιπὴν νοσήκῃ καταργηθέν-
 τος τοῦ θανάτου. εἴτα λοιπὸν δι' ὅλης τ' ἐπιστο-
 λῆς πάλιν ἀγάπης διδάσκει. θέλων ἡμᾶς ἀλ-
 λήλων ἀγαπᾶν, ἐπειδὴ καὶ ὁ χριστὸς ἡγάπησεν ἡ-
 μαῖς. ὁβηγῆναι δὲ πάλιν δισφορᾶς φόβου καὶ ἀγά-
 πης, καὶ τέκνων θεῶν καὶ τέκνων δισβολῶν, καὶ πάλιν
 ἀμαρτίας θανατικῆς καὶ μὴ θανατικῆς, καὶ πάλιν
 δισφορᾶς πνευματῆ. καὶ λοιπὸν διακρίνει, ποῖον
 μὲν πνεῦμα ἐκ τοῦ θεοῦ ὄναι, ποῖον δὲ τ' ἐπαινήσας. καὶ
 πότε μὲν γνωσόμεθα τέκνα θεῶν, πότε δὲ δισ-
 βολῶν. καὶ περὶ ἐφίας ἀμαρτίας ὁφείλομεν. ὅτι χω-
 ραῖς ὑπὸ τῇ ἀμαρτανόντων καὶ πάλιν ποίας
 εὐδὲ ὅτι χωρᾶς. καὶ ὅτε ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν πλησίον,
 οὐκ ὄναι ἄξιός τ' κλήσεως, εὐδὲ δυνάμει λέγεσθαι
 τοῦ χριστοῦ. καὶ πάλιν εὐδοκίαν δὲ τοῦ υἱοῦ πρὸς τὸν
 πατέρα δείκνυσιν καὶ ὅτε ὁ ἀνίσχυρος τὸν υἱόν, εὐ-
 δὲ εἰς πατέρα ἔχει. διακρίνει δὲ εἰς τῇ ἐπιστολῇ
 ταύτῃ, λέγων, καὶ εἰ ἴδιον τοῦ αἰεχρῆς εἶναι δὲ
 εὐδὲ εἰς λέγειν, μὴ εἶναι τὸν υἱὸν αὐτὸν τὸν χριστόν, ἵ-
 να δῆλον ὥς μὴ ὅντως ἐκείνους, ἑαυτὸν εἶπε εἶναι
 ὁ ψεύστης. παρακαλεῖ δὲ δι' ὅλης ἐπιστολῆς, μὴ ἀ-
 θυμῶν οὐ πεινόντας εὐδὲ κυρίως, εἰ μεθυσταί
 οὐ τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ μάλλον χαίρειν, ὅτε τὸ
 μέσος τοῦ κόσμου, δέκνυσιν οὐ πεινόντας με-
 βιβηκῆσαι

βεβηκέναι ἀπὸ αὐτοῦ τῶ κόσμου, καὶ εἶναι
λοιπὸν τῆς ἔρχουσας πολιτείας. καὶ οὐδὲ τέ-
λος δὲ τῆς ὑδισολῆς πάλιν ἐπομνήσκῃ λέ-
γων, ὅτι ὁ τῶ θεοῦ υἱός, ζωὴ αἰώνιος ὄντι, καὶ φῶς
ἀληθινόν, καὶ ἵνα τὸτω δουλεύωμεν, καὶ φυ-
λάττωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν εἰδώλων.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ
καθολικῆς ὑδισολῆς τῶ ἁγίου Ἰωάν-
νου τῶ θεολόγου.

Αὐτὸν ὁ πρεσβύτερος γράφει κυρία
Τ. καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς. ἡ δὲ πρόφα-
σις τῆς ἐπιστολῆς αὕτη. ὁρῶν τὰ τέ-
κνα αὐτῆς καλῶς ἀναστρεφόμενα οὐ τῇ πίστι,
καὶ πολλὰν ὁμιλίαν ποιεῖν μελέτων, καὶ
λέγοντας μὴ εἶναι πλὴν παρὰ τὴν τῶ χριστοῦ οὐ
θερίαν, γράφει πλὴν ὑδισολύ. καὶ πρῶτον μὲν
ἀπεδέχεται αὐτῆς τὰ τέκνα, εἶτα διδάσκων,
μὴ νεώτερον εἶναι τὸ κατὰ ἡμᾶς μυστήριον, πα-
ραίνει πάλιν πρὸς ἀγάπης, καὶ ἵνα μένωσιν
οὐ τῇ διδαχῇ τῇ παραδοθείσῃ αὐτοῖς. καὶ
λοιπὸν διδάσκει ἀλλήλους εἶναι, τὸν λέγοντα
μὴ οὐ θερίαν ἐληλυθέναι τὸν χριστόν. παραγ-
γέλλει δὲ ὥστε οὐ τοιαῦτα μὴ δεχόμενα εἰς
οἰκίας,

οἰκίαν, μὴδὲ λέγειν τοῖς τοῖς, χαίρειν. καὶ
ἔτι πλεονέκτημα ἐπιστολῶν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΚΑ
ΒΟΥΛΙΚΗΣ ὩΔΗΣΟΛΗΣ τῷ ἁγίῳ ἰωάννῃ
τῷ θεολόγῳ.

ΣΤΙΝ ἡ ὩΔΗΣΟΛΗ ποδὶ φιλοξενίας.
Ε καὶ πρῶτον μὲν ἀφ' ἑαυτῆς τὸν γάμον,
μαρτυροῦμεν ὅτι παρὰ πάντων, ὡς
φιλοξενία, καὶ προτίθει τῇ αὐτῇ προτί-
θει ἐμμελῶς, καὶ προτίθει καὶ δεξιᾶσαι
τὸν ἁδελφόν, πάλιν τε αὐτῷ μὲν πλεονέ-
κτου ἀφ' ἑαυτῆς. αἰτιᾶται δὲ διορίσας, ὡς
μήτε αὐτὸν παρέχοντα τοῖς πτωχοῖς, ἀλλὰ
καὶ κωλύοντα τὸν ἁδελφόν, καὶ πολλὰ φλυα-
ροῦντα. τὸν δὲ τοῖς λέγειν ἀλλοτεῖς εἶναι
τῆς ἀληθείας, καὶ μὴδὲ εἰσελθεῖν τὸν θεόν.
δημήτειον δὲ σωίσῃσι μαρτυρῶν αὐτῷ τὰ
καλλίστα.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΟΥΔΑ
ὩΔΗΣΟΛΗΣ.

Αὐτῶν ἐπιστολῶν γράφει τοῖς ἡδὴ πε-
Τ σεύσεσιν. ἡ δὲ πρόφασις αὐτῇ. πα-
ρὰ λαλόντων ἱερῶν, καὶ διδασκόν-
των ἀδελφῶν.

των ἀδελφῶν ἐῖν πλὴν πίσι, καὶ ἀρτίμε-
νων τὸν κύριον, ἀδελφὸν ἔχω γράψαι, καὶ
ἀσφαλίσταται τὸν ἀδελφόν. καὶ πρῶτος
μεν παρακαλεῖ αὐτὸν ἀγωνίσασθαι, καὶ ἐμ-
μένειν τῇ παραδοθείσῃ αὐτοῖς πίσει. ἔπει-
τα ἀρχηρύττει τὸν ποίεσθαι, ὡς πλάγῃ. καὶ
παραγγέλλει, μὴ μίαν κοινωνίαν ἔχειν πρὸς
τὸν ποίεσθαι, εἰδότες, ὅτι ἔκ ἀρκεί τὸ κληθῆ-
ναι μόνον, ἐὰν μὴ καὶ ἀξίως ποδὶ πατήσω-
μεν τῆς κλήσεως. καὶ γὰρ καὶ τὸν πρῶτον
λαὸν Ἰσραηλῶν ἔξ αἰγύπτου ὁ θεός, καὶ μὴ ἐμ-
μέναντας τῇ πίσει, ἀπώλεισε. καὶ ἀγγέλω
καὶ μὴ τηροσάντων πλὴν ἰδίαν τάξιν, ὅτι ἐφείθε-
το, δεῖν ἔν ἀπὸ τῶν ποίεσθαι ἀναχωρεῖν. καὶ
γὰρ μιχαὴλ ὁ ἀρχαγγέλος, ὅτι ἔπα-
ρκεῖ βλασφημίαν τῷ ἀδελφῷ,
ἔσεσθαι γ' ἔν πλὴν ἀπώλειαν αὐ-
τῶν ὡς ὁδοῦν διδάσκοντες.
τα παρακαλεῖ εἰς τὰ ἔργα.
καὶ ἐπιδείκνυται αὐ-
τοῖς βεβαιότητα τῆς
πίσεως παρὰ τῶν
κυρίων, πελδοῖ
πλὴν πίσι
λίαν.